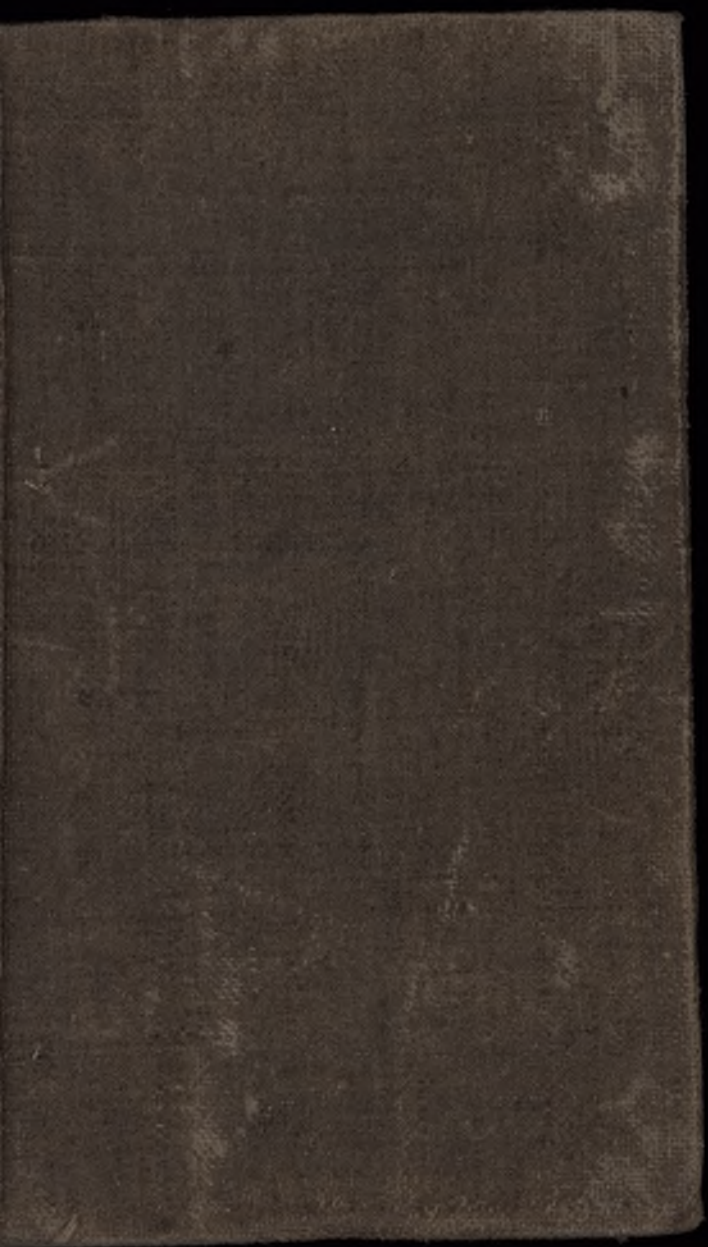

WiMBP
Opole

309 st.

N° 784.

Akc VI Nr 142/68 E

Ο Μ Η Ρ Ο Υ

ΙΛΙΑΣ, Η ΜΑΛΛΟΝ

ἀπὸ τὰ σωζόμενα.

H O M E R I

ILIAS, SEV POTIVS

omnia eius quæ extant opera.

Studio & cura OB. GIPHANII I. C. quam em-
datissime edita, cum eiusdem Scho-
lijs & Indicibus novis.

Cum Gra. & in legio Cesarea.

ARGENTORATI

Excudebat Theodosius Rihelius.

1572 ✓

in Bibliotheca Scholarum

ILLVSTRI ET

GENEROSO D. D. GOTEFRI-

DO, LVDOVICI F. COMITI OETIN.

gent. & c. Dominus suo Clon-
trismo.

OB. GIPHANIUS IVRISCONS. S. D.

145
M.
væ sunt artes, Generose Comes, principum virorum propria, Iuris Ciuilis, & Rei militaris Scientia, cum enim duabus rebus regnorum & ciuitatum salus continetur, prudentia domi, foris virtute seu fortitudine: tum nulli magis cõuenit salutem Reip. tueri, quã viro principi. quod de sapientissimo principe Augusto commemorat Paulus I. C. Quorum artium cum & Homerus, quem in manib. habemus, princeps auctor semper sit habitus; & earum cognitio ad te, Generose Comes, propter familiam illustrem, & generosam indolem tuam, in primis pertinere videatur: rectè putauit me facturum, si breuiter hîc exponerem, quibus illę modis & rationibus comparentur. nam de earum vel dignitate & gloria, vel summis vtilitatibus notum & vulgare negotium. Verùm quia Homeri, cui damus operam vt hæc quoq; respondeant, corpus in duo velut membra dis-

);(ij

Homeri

tributum est, quorum alterum Virtutis bellicæ, alterum Prudentiæ sit exemplar: patieris & me separatim de ijs explicare. De Re militari igitur, hoc inprimis videndum, an eius aliqua sit ars & ratio. multi namq; sunt, qui Rem militarem vna virtute metiantur; omniaque in manu & multitudine sita esse putent: vel vt plurimum largiantur, vsum & exercitationem aliquam esse fateantur, disciplinam neque norint neque probent. Quæ sententia etsi multos auctores, & in his Hannibalem summum imperatorem habere videtur, meritò tamen est repudianda, vt quæ cum ratione pugnet, & rebus ipsis refellatur: illa potius tenenda, quæ & ipso meliores habet auctores, Rem militarem duabus summis rebus contineri, Virtute & Disciplina. Scientia igitur rei militaris [nam de virtutibus imperatorū & militum longum esset explicare] est illa quidem ex longo vfu multisq; obseruationibus primū orta: sed iam perfecta, quia certis præceptis continetur, dubium non est, quin ex ijs comparari possit. ea namque scientiarum & artium est ratio omnium, vfu vt longo velut coalescant & condantur: conditæ & præceptis iam conclusæ ex ijs postea cognoscantur & comparentur. Cuius sententiæ testem quoque & auctorem laudare possum, non gregarium aliquem militem, sed summum maximæ reip. imperato-

imperatorem L. Lucullum, nam hic ad grauissimum illud bellum Mithridaticum à Senatu Romano missus, cum totum iter & nauigationem consumpsisset, partim in percontando à peritis, partim in rebus gestis legendis: in Asiam factus Imperator venit, cum esset Roma profectus rei militaris rudis. in quo bello ita se gessit, vt ille Rex post Alexandrum maximus hunc à se maiorem ducem cognitum, quàm quemquam eorum quos legisset, fateretur. Quin & ipse Hannibal toto bello Punico semper secum habuit Rei militaris doctorem Spartanum, nam ex hac vrbe tanquam ex mercatu, pædagogi, nutrices, & doctores rei militaris optimi olim peti solent. Quid? Scipio ille Africanus; nōne Panætium & Polybium clarissimos homines, alterum Philosophiæ & morum, alterum Reip. regendæ, & rei militaris doctorem, perpetuos comites secum habuit? Omitto Hagesilaum, Alexandrū, Pyrrhum, Casarem, alios innumerabiles, summos imperatores, qui doctores & magistros rei militaris vel mutos semper secū habuerunt. Neque verò dum præcepta laudo, vsum aspernandum existimo. quem equidem adeo necessarium esse dico, vt huic plus ferè quàm præceptis & rationi tribuendū putem, cum enim artium, earum maximè quæ in agendo versantur, ea est conditio, vt propter rerum

): (iij

instabilitatem magnamq; temporum varietatem omnia præceptis comprehendere nequeant: tum ipsa actio vsum perspicue postulat. neq; enim in disputationibus, quod in Phormione illo iure accusabat Hannibal, sed in agendo rebusque gerendis res militaris cernitur. Quare ut neque navis rectorem, quamvis optime scriptus de re nautica liber, eum efficiet, qui non ipse sæpe ad clavum sedens è puppi ventorum prælia spectarit, tempestatesque sonoras, ut ait poeta, audierit: neque medicum Galenus, eum qui nullum unquam imperatorem habuerit, nulla vulnera obligarit: Sic de re militari existimandum videtur, ex libris non effici posse plenum & perfectum imperatorem, qui nunquam ipse vel hostem vel castra viderit. Ex his igitur effici puto, cum usus absque ratione & præceptis sit longus, incertus, & penè cæcus, ratio sine usu manca & imparata; ad artem rei militaris, quibus illa paratur, duo esse necessaria, Præcepta & vsum, iam verò duo reperio doctorum & magistrorum genera, quorum alij libris & disputationibus, alij rebus ipsis & factis nos suis informant & expoliunt. neque enim de Schola semper petendi sunt doctores. Olim nulla Iurisconsultorum erant acroases, nulla politicorum, nulla imperatorum Scholæ, quo tempore Iurisconsulti consultoribus respon-

respondendo, inquit Cicero, adolescentes docebant, Politici Repub. administranda, duces belli rebus gerendis & factis, inquit Plutarchus. Talem doctorem habuit Aristides Clisthenem, Aristidem Cimo, Chabriam Phocio, Cato Fabiū Maximum, Syllam Pompeius, Philippus Epaminondam, Philopæmenem Polybius, hunc Scipio, alij alios: qui cum adolescentes senibus se ijs adiunxissent tanquam magistris, eorum factis eruditi, insignem Reipublicæ gerendæ, Reique militaris scientiam sunt consecuti. Quo doctorum genere & veteres heroes esse vfos poeta commemorant. sic apud Homerum Patroclo comes velut magistro traditus à patre dicitur Achilles; apud Virgil. Aeneas filio Ascanio:

*Disce, inquit, puer virtutem ex me serosa, labores,
Fortunam ex alijs.*

& Rex Euander Æneæ de filio Pallante;

*Nunc tibi praterea spes & solatia nostri
Pallanta adiungam: sub te tolerare magistro
Militiam & graue Martis opus, tua cernere facta
Adiuescat, primis & te miretur ab annis.*

Alterum doctorum genus, priori splendore fortasse, vtilitate tamen minimè concedit. in quo numero scriptores de re militari, quos Tacticos Græci vocant, Historici, & Poætæ Epici, collocandi mihi videntur. nam Tactici ipsa artis præcepta nudè exponunt: Historici & poætæ exempla ad-
(iij

iungere solent; & ipsa praelia, oppugnationes, aliasque Rei militaris partes, causas denique bellorum, fœdera, consilia Ducum & strategemata ita ob oculos ponere; vt quæ ea legunt, non legere sed gerere, rebusq; gerendis se credât interesse. Quæ in re Homerû ita excellere docet Demetrius Phalereus, Reip. Athen. princeps, vt alios quidem poëtas alijs in rebus, in euidentia & ἐναργείᾳ se ipse superasse videatur. quæ enim regio, quæ ora, qui locus Græciæ, quæ species, quæ pugna, quæ acies, quod remigium, qui motus hominum, qui ferarum non ita expictus est, vt picturam potius quàm poësim videre videamur? Verùm de alijs eius laudibus aliàs. De re militari, qua de re nunc agitur, quàm multa præclara præcepta in illa contineantur, docuerunt olim præstantissimi duo imperatores, Alexander Magnus, & Iulius Cæsar: quorum ille Homerum semper comitem & tanquam magistrû habuit; adeo quidem assiduum, vt ne nocte quidem à se dimitteret, sed cum pugione sub puluinum subijceret. Cæsari Homerum tam familiarem & charum fuisse scribit Strabo, eius vt causa rerum iam potitus, Iliensibus agrum maiorem attribuerit, & libertatem vectigaliumq; immunitatem confirmarit. Cassander denique rex Macedoniæ Homerum totum memoria se complexum gloriabatur, Docue-

Docuerunt idem doctissimi scriptores veteres de re militari, Stratocles, Hermias, & Frontinus, quos ait Aelianus, de HomERICA Rei militaris disciplina commentarios conscripsisse. Cuius rei vt gustum quendam, Generose Comes, tibi præbeamus, viamque ad alia muniamus: primum bellorum causas exponit poëta, libidinem in Paride; perfidiam, in Laomedonte. iam delectum militû describit libr. 2. accuratissimè. nam & imperatoris, aliorumq; ducum & militum officia & discrimina. Armorum quoque & telorum genera: Cibaria denique & tota victus ratio passim commemoratur. In eodem libro & Classẽ maximam militibus socijsq; naualibus & omni apparatu, ornat. Iam Castra, fossa in longum latumq; deducta, & aggere vallis acutis in orbem præfixo, munienda docuit libr. xij. pag. 420. descriptio etiam castrorum non minorem redolet prudentiam, nam fortissimos Achillem & Aiacem in extremis castrorum partibus muri & molis instar alijs obiectos; Regem in medijs castris, vt in loco tutissimo tendentem facit Iliad. viij. pagina 278. extrema. Castrorum deniq; oppugnatio & defensio grauissima est toto lib. xij. Vigiliarum autem ratio quàm sollicita est Iliad. lib. 10. pag. 246? Iam præliorum quàm varia genera? Nauale lib. xij. Terrestria toto opere multa, & in his

singulare illud Paridis & Menelai libro iij. Aciei autem instruendæ rationem, cuius peritissimum celebrat libr. ij. Menestheum principem Atheniensium, hæc tenet, posteris quoq; probatam, vt prima in acie equites, in vltima consistant pedites, in mediam coactis ignauioribus. Sic enim ait libro iij. pag. 144. *ἰσπῆτας μὲν πρῶτα*, &c. quomodo & duces eodem in loco alios in prima acie hortantes & pugnâtes facit, alios qui extremam aciem vrgeant & ad pugnandum impellant. Iam prælium priusquam incant, corpora curanda monet lib. xix. & alibi. Fortes deinde milites ac peritos silentio et ordinibus seruatis. imperitos verò & gloriosos magnis clamoribus & magno cum tumultu ad prælium procedentes depinxit initio lib. iij. & alibi. At fufis iam hostibus, neque dum tamen prælio planè confecto, non continuò præde attendendum, sed hostes potiùs persequendos, præclarè monet initio fere lib. vj. Oppidi autem oppugnatio est in Clypeo. Quid multa! longo opus sit commentario, qui omnia persequi velit. Sunt apud eum Stratagemata, quorum aliquot collegit Pausanias in Messenicis: est consilium militare, vt lib. ij. & xix. etiam nocte habitum, lib. x. Legatio, ix. Speculatores lib. x. Fœdera, Induciæ, conciones pulcherrimæ, Præmia & pœnæ: alia ad Rem militarè pertinētia. quæ omnia
vix

vix longo cōmentario explicari possint. Iam verò exempla, Generose Domine, hîc habes præclarissima, Fortitudinis in Achille, Hectore, Aiace, Diomede, alijs; Prudentiæ in Nestore, Vlyssè, Ænea, Pisandro, Sarpedone: in Agaménone summo Imperatore vigilantia & diligentia. Habent hîc adolescentes heroici quos imitentur, Antilochum & Merionem: viri, Hectorem, Æneam, Idomeneam, Vlyssēm, alios: Senes, Nestorem. Omnia denique omnium virtutū & ætatum exempla hîc proponuntur.

Atq; hæc Generose Comes est causa, quare hunc poëtarum principem aptum & idoneum iudicari esse, quem tibi dicarem. Ex ea namque familia longa auorum serie descendis, quæ cum alijs laudibus tum his duabus artibus, Sapientia & laude rei militaris mirificè semper floruit. nam vt alios innumerabiles [ne sim longior] omittam: hæc illa est familia, ex qua prodijt his artib. clarissimus Comes ille Cunradus: qui trecentis ferè ab hinc annis cum multis rebus domi & foris præclarè gestis magnū sibi nomen & auctoritatem peperisset; sæpe velut interpres motib. intestinis, quibus Imperiū R. mirerrimè tum lacerabatur, sedandis adhibitus fuit: Et tandem legationem illam de Casare Alberto Austriaco ad Bonifaciū viij. obiit, nō minùs nobilem, quàm illa fuit Scipionis
Africani

Africani. Neque verò minor eius fides in amicorum rebus tuendis prædicatur: qui bello Vuirtebergico, quo Henricus Lutzeburgius Imp. Eberhardum Comitem Vuirtebergensem persequabatur, huius partes, quàm Cæsaris sequi maluit, suâque potiùs omnia quàm fidem illi datam prodere ac deferere: præsertim quem eo bello iniuria violari iudicaret. Ex eadem illustri gente & Ludouicus, quem nonnulli Vlricon vocant, est ortus, cuius quanta fuerit gloria, quàm magna apud Cæsares auctoritas, vel hinc intelligi potest, quòd ipsi Cæsar Albertus filiam Iuditham matrimonio iunxerit; filium, ni fallor Ludouicū Iuniorem cognomine, Ludouicus, iiij. Imp. Sapientiss. idoneum iudicarit, quo iam legato in grauissimis rebus vteretur: nam hunc Cæsar & Delfinū Vienneensem, Auenionem legatos misit ad Clementem, pacis & cōcordiæ stabiliendæ causa. Hos illustris tuæ familiæ heroas, de quibus hinc commemorarem, mihi deligendos putauit; non quòd illi vel soli vel summi fuerint, sed quòd aui & patris tui præter nomina eadem quoque virtutes & fortunam penè geminam fuisse viderem, Pater certè in grauissimis bellis, alijsq; actionibus. Carolo V. summo Imperatori suam & virtutem & sapientiam ita probauit, ut Cæsar, quamuis religionem eius odisset, tamen propter alias virtutes

tes carissimum, summoque semper in loco apud se habuerit. Horum igitur vestigia parentum & maiorum tuorum cum te, Generose Comes, qui hanc illustrem familiam ducis persequi, & imitari, cernerem, tuâque generosa indoles ad magnas has artes atque virtutes nata & facta esse videatur: ætas denique ea sit, quæ harum artium magistros & doctores postulet: consilium hoc meum probatum tibi iri confido: præsertim quod clarissimi viri D. Ludouici Gremptij à Freudenstain Iurisconsultorū Germaniæ nostræ facile principis, Nestoris tui, auctoritate & suo ceperim. Quare cum omnia mea studia tibi commendata esse cupio, tum hæc Homerica ut grata sint, me denique ipsum animo & fide tibi deuinctis. omnemque operam & obsequium præstare paratissimum, ut in clientium tuorum numero esse & hæere patiaris, etiam atque etiam oro. Vale Illustris & Generose Domine. Argentorati.

XIIII. Kalend. Aprilis. A. D.

CIO. IO. LXXII.

Ill. Clem. v. deditis. cliens

Ob. Giphanius Iuris V. Doctor.

AD LECTOREM.

NVNC de Homero & hac nostra editione explicemus. nam qui me in iure & civili philosophia versantem, poëtas iam tractare mirabuntur, ijs ego hoc responsum velim, ratione me id facere, & exemplo. Quis enim tam est acerbus & iniquus, qui grauioribus studijs exercitis non ocium, non honestam aliquam animi remissionem concedat? cuius cum multa sint genera, alius aliam, mihi poëtas delegi in quibus acquiescam: non impuros illos tamen, sed grauitate quadam temperatos, vt sunt, Virgilius, Lucretius, Lucanus, & omnium princeps Homerus. Quam animi releuationem vt maximè liberalem & cum fructu coniunctam veteres quoq; non Philosophos modo, (nam Aristoteles ipse explanationem in Homerum scripsit, teste Athenæo) sed Iuriconsultos nostros vfos esse video. nam & Modestinus I. C. in Virgilium quædam scripsit, & Vlpianum per omne genus poëtarum peruagatum scribit Athenæus. Homerum autem quanti fecerint, hæc loca in Pandectis Iustiniani reliqua ostendunt. L. 1. De contrahen. emp. L. librorum. §. 2. L. legatis. §. pecorib. de legat. 3. L. legat. de suppell. leg. L. non facile. §. Gradus autem. De grad. & ad fin. L. si vxor. §. 1. Ad leg. Iul. de adulter. L. aut facta. §. Euentus de poënis. L. qui venenum. de verbor. sign. & in Institut. sub titulo de donat. de empt. &c. & de leg. Aquil. Certè ipse Iustin. tanti eum fecit, vt patrem eum vocet omnis virtutis, in præfat. Pandect. His igitur maturè dimissis, nunc de Homero. De quo exordienti *ἐν πρῶτῳ βυβλίου* *Μένου*, sed vela contraham. nam qui de eo copiosius explicarint, multi hodie quoq; reperiuntur, Herodotus, Plutarchus, Dio, Chrysostomus, & recentiores aliquot. Nos breuissimè de vite operibus explicemus copiosius. nam de vita nemo enucleatius Herodoto. Patriam eius & tempus quo floruerit, indicare, per est difficile: quod neque ipse vsquam eorum meminerit, nisi forte in Hymnis patriæ; & nullum non dico antiquius, sed ne æquale quidē scriptum apud Græcos

AD LECTOREM.

Græcos olim extiterit, teste Iosepho aduersus Apionem. pleriq; tamen Chium fuisse consentiunt, & vixisse C. aut certè CL. annis post bellum Troianum, teste Plut. Nūc de operibus. Et quorum nomina quidem reperio, hæc sunt: *ΙΛΙΑΣ*, *ΟΔΥΣΣΕΙΑ*, *ΒΑΤΡΑΧΟΜΟΜΑΧΙΑ*, *ΥΜΝΟΙ*, *ΕΠΙΓΡΑΜΜΑΤΑ* *ΤΙΝΑ*, *ΚΕΡΑΜΙΣ* & *ΚΑΜΙΝΟΣ*, *ΕΙΡΕΣΙΩΝΗ*, *ΚΕΡΚΟΠΕΣ*, *ΕΠΙΚΙΧΛΙΔΕΣ*, *ΑΜΑΖΟΝΙΑ*, *ΙΛΙΑΣ ΜΙΚΡΑ*, *ΝΟΣΤΟΙ*, *ΗΘΙΕΠΑΚΤΟΣ*, *ἢτοι* *ΙΑΜΒΟΙ*, *ΑΡΑΧΝΟΜΑΧΙΑ*, *ΓΕΡΑΝΟΜΑΧΙΑ*, *ΑΜΦΙΑΡΑΟΥ ΕΞΕΛΕΥΣΙΣ*, *ΘΑΙΓΝΙΑ*, *ΣΙΚΕΛΙΑΣ ΑΛΩΣΙΣ*, *ΕΠΙΘΑΛΑΜΙΑ*, *ΚΙΚΛΟΣ*, *ΚΥΠΡΙΑ*, *ΜΑΡΓΕΙΤΙΣ*, *ΕΠΙΓΟΝΟΣ*, apud Herodot. Suid. Girald.

Nos omisis alijs vt incerti iuris, & minoribus opusculis, de Iliade & Odyssæa explicemus. nam horum operum auctorem Homerum omnes vno ore fatentur. et si eorum præstantiam Democritus & alij quidam veteres, Deum potiùs eorum auctorem faciebant. Ea princeps Lycurgus Spartanus paucis post Homerum annis in Græciam ex Ionica peregrinatione hinc inde conquisita attulit. neq; dum enim in certum corpus erant conclusa: sed partes eorum diuulsæ erant in manibus, & aliæ alijs in vrbibus reperiabantur. Tandem annis ferè post Homerum exx. Pisistratus, vt Cicero, Aelianus, alij; vel Hipparchus Pisistrati filius, vt Plato velle videtur in Hipparcho, Homeri libros adhuc confusos sic disposuisse dicitur, vt nunc habemus. quo tempore & Solon, vt Laert. vel idē ille Hipparchus, vt Plato, instituit Athenis, vt in ludis Panathenæicis publicè à rhapsodis recitarentur. Confusionis quoq; prioris vestigia quædam esse reliqua, monet Iosephus in Apionem, quod quædam in Homero reperiantur, inter se pugnantia. quorum ex numero hoc sit forsè quod taxat Scaliger de Sole, qui boues suos deuorari non viderit, cum alia videat & audiat omnia. Aiunt autem Pisistratum non satis bona fide in his componendis esse versatum. quosdam enim versus de suo admisuisse.

Hæc

Hæc igitur prima dici potest Homeri editio. In eodem postea multi præstantes viri elaborarunt & in castigando & in explanando. Et primum, alteram editionem & emendationem Homeri Alexandri Magni tempore reperio. nam Aristoteles Iliada, teste Plutarcho, & Homerum Callisthenes & Anaxarchus, teste Strabone, omnes Philosophi, omnes Alexandri æquales, emendarunt. Strabonis & Plutarchi commemoratio non satis consentanea videtur. Puto Aristotelem Iliada emendasse, Callisthenem eius discipulum & Anaxarchum Odysseam, & omnes in gratiam Alexandri. Quæ editio, quia Alexander in narthecio, id est, scrinio illo Darij sic emendatum Homerum reponeret, postea *ἐν τῷ νάρθηκι* seu Nartheciana, si ita dicere licet, vocabant. Multi postea consecuti sunt Grammatici, qui certatum in hoc poëta expoliendo elaborarunt. quorum tamen princeps fuit & est habitus Aristarchus. quare & huius Editio magno semper fuit in precio: adeo quidem ut sola hæc ad nos pervenisse videatur. eius iudicium certè tam fuit limatum & Homericis versibus tritum, multos ut versus in Homeri corpore spurios animaduertit, & obelo notavit, etsi Plutarchus in libro de poëtis, omnes eius obelismos non probat. Hæc autem re factum est, ut multi versus à veteribus proferantur, ut Aristotele, & alijs, qui in nostris libris hodie non extent: quod illi alijs editionibus, nos Aristarchica utamur. sed de his versibus infra in Odysseam latius. Quis autem totum corpus in 48. libros sit partitus, Grammatici certant. nam & alij id ipsi Pisistrato, alij Aristarcho tribuunt, in quibus Plut. qui & literis eos distinxit. ex qua descriptione ipsi libri olim quoque dicti sunt *ῥαψῳδικὰ*: quos plerique veteres vocare solent Rhapsodias, ut Vlpianus l. C. Nepos, & alij. puto ego eam literis factam descriptionem & partitionem non esse tam vetustam, ut Pisistratus auctor esse potuerit. nam ab antiquioribus Philosophis, Platone & Aristotele nusquam reperio ita adduci Homerum ex libro α. verbi gratia, &c. sed ex Necya, ex Catalo-

Sed quæquidē ex Urbibus depredati sumus, ea diuisa sunt: Populos autem non decet iterum-collecta hæc congregare. Sed tu quidem nunc hunc deo permitte: ac Achivi: Tripliciter quadrupli terq; compensabimus si quando ludo Urbem Troiam bene-muratam debellare. (piter.

Huic autem respondens dixit rex Agamemnon:
Neq; sic, quamuis sis fortis, deo similis Achilles Falle mente, quoniam nō preteribis, neq; mihi persuadebis. Nunquid sis ut ipse habeas premium, sed me in sanium Sedere indigentem: iubes autem me hanc reddere? Sed si quidem dabunt premium magnanimit Achivi. Accommodantes secundū animum meū, ut æquē dignū sit. Si autem non dederint, ego certè ipse accipiam Veltuum, vel Atacus veniens premium, vel Vlyssis Abducam accipiens: ille autem irascetur, ad quem ibo. Sed certe quidem de his post consultabimus etiam alias: Nunc autē age nauem nigram deducamus in mare diuū. Intus autem remiges idonee congregemus, intus autē hecaponamus: ipsam & Chriseida pulchram genas (robora Ascendere faciamus. Unus autē aliquis princeps vir consultor Vel Ajax, vel Idomeneus vel diuus Vlysses, (sit, Vel tu Pelide omnium terribilissime virorum, Ut nobis longe-taculantem places sacra faciens. (les.

Hunc a. toruē intuens alloquutus est pedes-velox Achilles
Hec impudentia indute Sulpina mente prædite, Quomodo alijs tibi promptus obedi. ns serboerit Achiuorū, Vel ut ad insidias ear, vel aduersus viros fortiter pugnet? Non enim ego Troianorum gratia veni huiusmodi Huc pugnaturus (quum nullū in re ipsos incusare possim Non enim Enquam meas boues abegerunt, neq; equos, Neq; Enquam in Phthia glebosa-populosa, Fructum laferunt: quoniam valde multi Montesq; Embrosi intermedij sunt, mareq; resonans) Sed re, o valde impudens, consequimur, ut tu gaudeas, Honorem conseruantes Menelao. tibiq; camino-vir affectu, A Troianis, quos neq; reuereris, neq; curas, Et iam mihi prænium ipse auferre minaris

Ως πὶ πόλιν ἐμόγησιν, δόσαν δέ μοι ἦες ἀχαιῶν.
 Οὐ μὲν σοὶ ποτε ἴσων ἔχω γέρας, ὅππότε ἀχαιοὶ
 Τρώων ἐκπέρσωσ' ἀναυόμενον Πηλεΐδην.
 Ἀλλὰ τὸ μὲν πλεῖον πολυδαΐκος πολέμοιο
 Χεῖρες ἐμαὶ δίδουσι· ἀτὰρ ὡς ποτε θυμὸς ἴκηται,
 Σοὶ τὸ γέρας πολὺ μέισον, ἐγὼ δ' ὀλίγον τε φίλον τε
 Ἑρχόμεν ἔχων ὅππῃ νῆας, ἐπὶ ῥω κακὰ μάλα πολέμοιο.
 Νῦν δ' εἴμι φάτω δ' ἐπεὶ πολὺ φέρτερόν ἐστιν
 Οἷός μιν σὺν νηυσὶ κορωνίσιν. οὐδέ σ' οἶω
 Ἐνθάδ' ἀπὸ μοι εἶναι, ἀφ' ἧς καὶ πλεόντων ἀφύξειν.

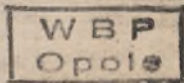
Τὸν δ' ἡμείβετ' ἐπεὶ ταῦτα εἰπὼν ἀναμύμων,
 Φεῦγε μάλα, εἰ τοι θυμὸς ἐπέσσυται, ὅδ' ἐσ' ἔργον
 Λίσσομαι εἶναι ἐμπεῖο μένειν· παρ' ἑμοί γε καὶ ἄλλοι
 Οἷέ με πηλὶσσιν· μάστιγα δ' ἡμπετα δός.
 Ἐρχοῖσθαι δέ μοι ἐὼς διοτρεφέων βασιλῶν.
 Αἰεὶ γὰρ τοῖς εἰς τε φίλην, πόλεμοι τε μάλα τε.
 Εἰ μάλα καὶ τέρως ἐσσι, θεὸς ποῦ σοὶ τί γ' ἔδωκεν.
 Οἷός μιν ἴδων σὺν νηυσὶ τε σῆς καὶ σοῖς ἐτέρωσι,
 Μυρμιδόνεσσιν ἀνὰ σπῆν δ' ἐγὼ ἐκ ἀλγέζω,
 Οὐδ' ὅττωμαι κοτέοντος. ἀπειλήσω δέ τοι ὧδε,
 Ὡς ἐμ' ἀφαιρείται χερσὶν ἰδοὺ φάτω ἀπὸ πύλων
 (Τῶν μὲν ἐγὼ σὺν νηὶ τ' ἐμῇ καὶ ἐμοῖς ἐτέροις
 Πέμψω) ἐγὼ δέ κ' ἀγρὸν βελομήδων καλλιπάρηων
 Ἀντὶς ἰὼν κλισίῳ δέ, τὸ σὺν γέρας. ὅφρ' ἐδ' εἰδῆς
 Οὖσαν φέρτερός εἰμι σέθεν, συζήνῃ καὶ ἄλλῃ
 Ἴσων ἐμοὶ φάτω, καὶ ὁμοῖω δῆμιναί μιν ἀντίω.

Ὡς φάτο· πηλείωνι δ' ἄχος ἤρπυι, ἐν δέ οἱ ἦτορ
 Στῆθεσσι λαοσσοῖσι διὰ δόρυ μερμήριζεν,
 Ἡ δ' ἐκ φάσγανον ὀξὺ ἐρυάμεν· παρὰ μὲν οὖν
 Τὸς μὲν ἀναστήσειεν, ὁ δ' ἀτρεΐδην ἐναείξοι,
 Ἡ δὲ χόλον παύσειεν, ἐρητύσειε τε θυμόν.
 Ἔως δὲ ταῦτ' ὤρμαινε καὶ φρένα καὶ χεῖρας
 Ἐλκετο δ' ἐκ κορυφῆς μέγα ξίφος· ἦλθε δ' ἀδύνατον
 Οὐρανὸν δέν. ὡς γὰρ ἦκε θεὸς ἀλκυόνων ἦρην,
 Ἀμφὶ ὁμῶς θυμῷ φιλέεσθαι τε, κηδομένην τε·
 Στῆ δ' ὀπίθεν, ξανθὴ δὲ κόμης ἔλεγε πηλείωνα,
 Οἷον φανομένην, ἥν δ' ἄλλων ἔπαινε ὄρετο.

ἔρετο.

Catalogo. ex his enim nominibus versus unde petiti essent, intelligebant: nam res insigniores suum quæque indicem & titulum habebant: de quibus & Aelianus. Nos olim Venetijs in antiquissimo Homero manuscripto, eos descriptos initio cuiusque Rhapsodiarum in Bibliotheca Antoniana, nunc ex Eustathio decerptos, edendos quoque curavimus: Iliadis quidem in Scholijs, Odysseæ verò in ipsò poetæ initio cuiusque Rhapsodiarum. Atque hæc sunt veteres notæ Homeri editiones. Quamquam Eustathius Sinopensis quoque & Massiliensis meminuit. Nostri & patrum ætas, quibus artes hæc liberales sunt restitutæ, multas vidit editiones: in quibus tamen optimæ videntur Romana, in qua adest Eustathius, & Parisiensis à Turnebo procurata. Verum has multis partibus superarunt tres Genuenses editiones: quarum duæ sunt Iohannis Cripini typographi celeberrimi, una quidem Græca, altera Græcolatina: tertia, eaq; omnium emendatissima. Henrici Stephani viri doctissimi & diligentissimi: Græca tantum. Has nos, id est, Stephani Græcam; Latinam Cripini ad verbum sumus secuti, quod utraque alijs omnibus sit emendatior. Habet autem præterea hæc nostra editio Scholia & novos Indices. Scholia ipsi scripsimus: sed valde brevia, urgente mercatu. Quibus tamen satis multa sumus complexi, si explicantur Indices partim ipsi, partim aliena operâ collectos edimus, maximè in Odysseâ: quare factum est, ut multa ab ijs absint memoratu digna, quædam & perperam posita, neque satis Latine comprehensâ. Hoc tamen ausim confirmare, huius generis Indices in Homerum adhuc non esse editos: in quibus Geographica, & Ethica, & Politica & ad Rem militarem pertinentia, sententiæ, proverbia, præter heroum nomina & facta, continentur. Orthographiam horum hominum mendosissimam tanten mutare iam non potui, in hac perturbatione. Atque hæc sint satis de multiplicibus eterum & recentiorum editionibus & castigationibus cuius Poetæ. Explanatores eius & interpretes olim

Θάμβη.

quidem erant quàm plurimi, quorum nomina collegit doctissimus Camerarius: hodie præter Eustathium, & alterum Græcum Scholiastem, vix ullos habemus. Reliquum est, ut de laudibus & vitiis, si quæ sunt, breuiter explicemus. De laudibus & virtutibus Poëtæ nemo enucleatius scripsit quàm Plutarchus, cuius aureus extat libellus de Homero, priorè parte de verbis & eorū attributis, & de versuum rationibus, altera de rebus accuratissimè disserit: & ostendit omnium semina artium, Physicæ, Medicinæ, Politicæ, Eloquentiæ, Rei militaris in his libris inesse. Certè & Iurisperiti & Philosophi, maximè Politici Iulius Poëtæ versibus tanquam oraculis uti solent. Poëtæ autè omnes meliores notæ ex hoc velut copioso & perenni fonte omnia ferè sua hauserunt. Volumen mihi esset exarandū, si vel e-logia & laudationes perscribere velim. Quare hoc vnū duntaxat adiungam, quod admiratur et prædicat Aristoteles libro primo de arte Poëtica, eumq; ni fallor, imitatus orator Aristides, Homerum poësin & exorsum esse & perfecisse. Habuit tamen & suos reprehensores, olim quidem Zoilum, de quo apud Vitruvium, hodiè verò Iulium Scalig. in libro de arte Poëtica. Eratosthenes quoque eius Geographica olim reprehendit: sed Homerum tuetur Strabo. Lucianus tamen & Longinus, & Philostrates quosdam eius nauios indicant. Reprehensa sunt in eo hæc ferè summa, quòd dijs vulnera, adulteria, omnia humana attribuat: quo nomine Plato è ciuitate sua illum pellit: & multatus olim dicitur ab Atheniensibus, purgant Camerarius & Victorius: Præterea longa eius colloquia in medijs prælijs, tautologiæ, fabularum deniq; multitudo & vanitas. Verùm de his aliàs fortasse copiosè disseremus, cum & typographi alioqui diligentissimi, & no-

stræ d'ortegay p'gevidis, nam hæc priores paucorum sunt dierum, maturiores erunt, & σφώτερον Deo adiuvante. Vale.

ΛΑΣΚΑ.

ILIADIS HOMERI, AVT. I. COM-
positionis argumentum.

CHRYSSES sacerdos Apollinis accedit ad nauale Græcorum, volens redimere filiam suam Chryscidem. Hanc cum non recuperasset, sed & cum contumelia expulsi esset ab Agamemnone, precatus est Apollinem contra Græcos. Peste autem orta, & multis, ut consentaneū est, absumptis, concionem Achilles coegit. Calchante autè aperiente veram causam, & iubente Achille placare deum, Agamemnon iratus, altercatus est aduersus Achillē, & ipsius præmiū abstulit nempe Briseida. Is verò irascitur Græcis. Thetis autè filio precante, in cælum ascendens, petijt à Ioue ut Troianos superiores Græcis faciat. Iuno autè hoc noscens, altercata est cum Ioue, quousq; ipsos reconciliauit Vulcanus, vinum fundens in poculo aureo. Illi autem reliquum diei conuiuantes, in forum vertuntur.

ILIADIS HOMERI. AVT. I. COM-
positio.

Pestis & ira.

A. preces Chryssæ, pestem exercitus, inimicitias regum.

IRAM canē dea musa Pelida Achillis
Perniciosam, quæ infinitos Achivis dolores
imposuit,
Multas autè sortes animas Plutoni premisit
Heroum: ipsos autè laniamenta fecit canibus.
Anibusq; omnibus Ioui .a. perficiebatur & luntas. v. con-
Ex quo sanè primum dissenserunt litigantes. (filium.
Atreideq; rex virorum & diuus Achilles.
Quisnam ipsos decorum litu commisit, ut pugnaret?
Latone & Iouis filius. hic enim regi iratus,
Morbū per exercitū suscitauit malum (peribant au-
Quoniam Chrysen inhonorauit sacerdotem rem populi)
Atreides. hic enim venit celeres ad naues Achivorum,
Liberaturusq; filiam, ferensq; infinita præcia liberationis,

Inuocatio cū
argumento.Chryses Apol-
linis sacerdos
ab Agamemno-
ne filia repe-
tens repudia-
tur.

A iij

Στέμμα τ' ἔχων ἐν χερσὶν ἐκνήβλου Σπόλλωνος,
Χρυστοὶ ἀνὰ σκήπτρῳ, καὶ ἔλυστο παύτως ἀχαιοὺς,
Ατρεΐδης δὲ μάλιστ', οὗον κομήτορες λαῶν,
Ατρεΐδης τε καὶ ἄλλοι ἐὺκνήμηδες ἀχαιοί,
Τῶν μὲν θεοὶ δοῖεν δόρυ μιν δώματα ἔχοντες,
Ἐκπέσσω περὶ ἄμοιο πόλιν, εὐ δ' οἴκαδ' ἰκέσθαι.
Παῖδά δέ μοι ἄλυσάτε φίλιν, τὰ δ' ἄποινα δέχεται.
Αἰσόμενοι δὲ οὐκ ἐκνήβλον Σπόλλωνα.

α. λυσαί τε
β. τ. δ' αἶψ'
δὲ χεῖρας.

Εὐδ' ἄλλοι μὲν παύτες ἐπὶ δόρυ μιν ἀχαιοὶ
Αἰδεΐδης δ' ἱερῆα, καὶ ἄλλα δὲ χεῖρας ἄποινα.
Ἀλλ' ἂν Ἀτρεΐδης ἀγαμέμνονι λυδανέστω,
Ἀλλὰ κακῶς οἶσιν, κρατερὸν δ' ὅππ' ἰδὼν ἔτελλε,
Μὴ σε γέρον κόλῳ σὺν ἐγὼ πάρα νηυσὶ χεῖρ
Ἡ νῦν δὴ δύνοντ', ἢ ὕστερον αὖτις ἰόντα,
Μὴ νῦν τοι δὲ χεῖρας σκήπτρῳ καὶ σέμμα θεοῖο.
Τὼ δ' ἔγῳ ἔλυσαν, σφιν μιν καὶ γῆρας ἐπεισιν,
Ἡματέρῃ ἐν οἴκῳ ἐν ἀγροί τηλόδι πάτρης
Ἰσὼν ἐποιχομένῳ, καὶ ἐμὸν λένχος ἀνπόωσαν
Ἀλλ' ἴδω, μή μ' ἐρέθιζέ, σαώτερος ὡς καὶ νέεαι.

Ὡς ἔφατ'. ἔδδ' εἰσεν δ' ὁ γέρον, καὶ ἐπεΐθετο μύθῳ
Βῆ δ' ἀκέων παρὰ Σῆρα πολυφλοίσκοιο θαλάσσης.
Πολλὰ δ' ἔπειτ' ἀπαύδ' ἐκὼν ἠρᾷ δ' ὁ γεραιὸς
Ἀπόλλωνι ἀνακτιπὼν ἠὲ κομῶν τεκε λητῶ,
Κλυθὶ μιν ἀνυρότοξ' ὅς χε' ὕσιν ἀμφιβέβηκας,
Κίλῳ τε ζαθέλῳ, τενέδοιο τε ἴφι ἀνδράσι,
Σμινθεῖ δ' εἴ ποτέ τοι χεῖρ ἔσθ' ὅππ' ἰδὼν ἔρεψα,
Ἡ εἰ δὴ ποτέ τοι χεῖρ πῖονα μιν εἴκηα
Ταύρων, ἢ δ' αἰγῶν, τὸ δέ μοι κρήνημον ἔλδωρ,
Τίσσιν δαναοὶ ἐμὰ δάκρυα σίστι βέλεσσιν.

Ὡς ἔφατ' ἀνυρότοξ' ὅς χε' ὕσιν ἀμφιβέβηκας.
Βῆ δὲ κατ' ἐλύμποιον χαρύνων χαομένος κῆρ,
Τόξ' ὁμοῖον ἔχων ἀμφοτέρωθεν τὰ φέρετ' ἔλῳ.
Ἐκλαγξάν δ' αὖ δῖος ἐπ' ὤμων, χαομένοιο.
Αὐτὰ κινηθέντος· ὁ δ' ἦν νυκτὶ οἰκῶς.
Ἐξέτ' ἐπειτ' ἀπαύδ' ἐκ νεῶν, μὲν δ' ἴδων ἔηκε.
Δεινὴ δὲ κλαγγὴ γῆρας ἀργυρέοιο βιότοιο.
Οὐρῆας μὲν ἀρῶτον ἐπ' ὤχετο, καὶ κύνας ἀργεῖς.

Αὐτὰρ

Coronamq; habens in manibus longe iaculantis Apollinis,
Aureo cum sceptro: & obsecrabat omnes Achiuos,
Atridas autem maxime, duos principes populorum,
Atrideq; & alij bene creasti Abini.

5 Vobis quidem dii dent caelestia domicilia habentes,
Expugnare Priami civitatem: feliciter. S. domum reverti,
Filiam. a. mihi soluite dilectā hac. S. p̄cia liberationis accor-
Venerantes Iouis filium longe iaculante Apollinē. (p̄te,
Tunc alij quidem omnes sancunt linguīs Achiui:

10 Reuerendumq; sacerdotē, & splendida accipienda precia li-
At non Atride Agamēnoni placuit animo, (berationis:
Sed iniurius dimisit grauem & sermonem mandauit,

Nere, senex, cauas ego apud naues offendam,
Vel nunc tardantem, & post denūo venientem:

15 Non utique tibi proderit sceptrum & corona dei.
Hanc aut ego non solūam anteq̄ ipsam & senectus adeat,
Nostra in domo Argis, procul a patria
Telam percurrentem & meum lectulum curantem:
Sed abi, ne me irrites, saluus & redeas:

20 Sic dixit: timuit autem senex & obediuit mandato,
Ibat autem tacitus iuxta litus multistrepentis maris.
Multum autem postea seorsum vadens imprecabatur senex
Apollinem regem, quem pulchricoma peperit Latona.

Audi me argenteum arcum habens, q̄ Chrysam tucriis,
25 Cillamq; valde diuinam, Tenedoq; fortiter imperas.
Smynthē, si quando tibi gratum templum coronauī,
Vel si quando tibi pingues coxas cremaui
Taurorum & caprarum, hoc mihi per fice desiderium.
Pendant p̄nas Danaī ob meas lachrymas tuis sagittis.

30 Sic dixit orans, hunc autem exaudivit Phoebus Apollo.
Descendit autem ex celsis verticibus iratus cor,
Arcus in humeris habens, circumtectamq; pharetram:
Clanxerunt autem sagittae in humeris irati,
Quum moueretur: ipse autem ibat noctis similis:

35 Sedit postea seorsum a navibus, sagittam autem immisit:
Terribilis autem clangor factus est argentei arcus,
Mulos quidem primum inuasit & canes veloces. v. albos,

Chryses ab A-
polline vindi-
ctam petijt de
Danaīs.

Apollo pestē
immittit in
Graecorum
exercitum.

a iiij

p. i φιδε:

Αὐτὰρ ἔπειτ' ἀμφοῖσι βέλ' ἔχευεν κῆρ * αἰεὶς,
 Βάλλ'. αἰεὶ δὲ πυρραὶ νεκρῶν καίνοντο θαμναί.
 Εὐνή μιν μὲν ἀνὰ στρατὸν ὄχετο κῆλα θεοῖο.
 Τῇ δ' ἔχετο δ' ἀγορεύει δὲ καλέσασθαι λαὸν ἀχαιῶν.
 Τῷ δ' ὅππ' ὅρασι δῆκε θεὰ λαοκτόλον ἔρη.
 Κῆρ δ' ἐποτρύνει δαναῶν, ὅππ' ἔρα δὴ θήσκονταί, ὅρατο.
 Οἱ δ' ἔπειτα οὐκ ἤγερον, οὐκ ἔμελλον, ἔχοντο.
 Τόισι δ' ἀνίσταμεν ἔμελλον πόδας ὠκὺς ἀχαιῶν.

Ατρεΐδης, νῦν ἀμύνε παλιμπάσι χέβεντας ὄρω
 ΑΨ ἄπονοσῆσιν, εἶκεν θάνατον γὰ φεύριμεν.
 Εἰ δ' ἡ ὁμοὶ πόλεμὸς τε θαμναὶ καὶ λοιμὸς ἀχαιῶν.
 Ἀλλ' ἀγὰρ δὴ πῶς μὲν πῶς ἐρεῖομεν, ἢ ἱρήα,
 ἢ καὶ οὐκ ἐροῦμεν, (καὶ γὰρ τ' ὅρα σῆ, δῖός σε βῆν)
 Ὅς κ' εἴποι, ὅππ' ἔωσαν ἐχέσασθαι φῶβ' ἔσπ' ἄλλων.
 Εἴτ' ἄρ' ὅγ' ἀχαιῶν ἐπὶ μέμεται, εἴδ' ἐκατόμβης,
 Αἰκὴν πῶς ἀνῶν κῆρ ὡς αἰών τε τελείων
 Βάλεται ἀνὰ πόδας, ἡμῖν δὲ λοιπὸν ἀμύνει.

Ἡ τοι ὄγ' ὡς εἰπὼν κατ' ἄρ' ἔζετο. τοῖσι δ' ἀνέστη
 Κάλχας θεστορίδης οἰωνοπόλων ὄψ' αἰεὶς,
 Ὅς ἦδη τά τ' ἔόντα, τό τ' ἐσόμενα, παρ' τ' ἔόντα,
 Καὶ νῆας, ἢ γῆσιν ἀχαιῶν ἱλίον εἶσο,
 Ἡν διὰ μαντοσύνην, τῷ οἱ πόρρ' ὀδῖβ' ἔσπ' ἄλλων.

Ὅς σφιν ἐὺ φρονέων ἀγορεύσας καὶ μετέπειπεν,
 Ω ἀχαιοὶ, κέλεαί με δῖι φίλῃ, μνῆσθαι σάου.
 Μῦθον δὲ πῶς ἔειπεν ἔκατι βάλ' ἔτι * ἀνὰ κῆρ;
 Τοι γὰρ ἐχέων ἐρεῖω. σὺ δὲ σάου θεοὶ καὶ μοι ὁμοῖον,
 Ἡ μὲν μοι παρ' ὅρων ἔπειτα καὶ χερσὶν ἀνέστη.
 Ἡ γὰρ οἶμαι ἀνδρῶν χολώσμεν ὅς μιν πάντων
 Ἀργείων κρατέει, καὶ οἱ πείθονται ἀχαιοί.
 Κρείων γὰρ βασιλῆος ὅτε χόσεται ἀνδρὶ χέρνις,
 Εἴτ' ὅρ' ἔπειτα χόλον γὰ καὶ ἀντὶ τῷ κατὰ πῆλη,
 Ἀλλὰ γὰ καὶ μετέπειτα χερσὶν ὅρα τελείωσιν
 Ἐν στήθεσιν ὅδοι. σὺ δὲ ἐράται εἴ με σάου σεις

Τὸν δ' ἀπαμύβωμενος ἀρεσέσθαι πόδας ὠκὺς ἀχαιῶν,
 Θαρσύνους μάλα, εἰπὲν θεοῦ παρ' ὅππ' ὅδω.
 Οὐ μὰ γὰρ ἔσπ' ἄλλων δῖι φίλον, ὅτε σὺ κέλεαι
 Εὐχόμεν' ὅρα δαναοῖσι θεοῦ παρ' ὅππ' ἀναφάνεις,

Οὐπς

Sed postea in ipsos sagittam mortiferam immittens,
 Iecit: semper aut pyra mortuorum incendebantur frequentes:
 Nouem dies quidem per exercitum ibant sagittae dei:
 Decimo autem ad concionem vocauit populum Achilles:

Hinc .n. in mentibus posuit dea albas Syntas habens Iuno:
 (Curam .n. gerebat Danaorum quia Syntas, mortis scilicet scilicet.)
 Hic aut postquam congregati sunt in Sinuq, conuenerunt,
 Hos exurgens affatus est pedes Velox Achilles:

At ride, nunc nos iterum errantes puto

10 Retrocessuros, (si modo mortem quidem fugiamus)

Siquidem simul bellumq, domat & pestis Achiuos.

Sed age iam aliquem Satrem interrogemus, Velsacerdotem,

Vel & somniorum interpretē (etenim somniū ab Ioue est)

Qui dicat, cur tantum iratus est Phœbus Apollo:

15 Sine hic nos ob-Vota nō reddita incusat, sine ob becatōben:

Aut si forte cuius nidorē caprarumq, integrarum

Affegutus Velit à nobis pestem depellere.

Certe hic ita loquutus sed: his autem resurrexit

Calchas Thestorides augurum longē optimus,

20 Qui sciebat & presentia, & futura, & praterita,

Et nauibus ductus fuit Achiuorum lūm intra, (Apollo:

Suam propter Vaticinationem, quam ei praeiit Phœbus

Qui ipsis benè-sapiens concionatus est, & dixit:

O Achilles, in bes-ne me Ioui dilecte, loqui

25 Iram Apollinis longē iaculantis regis?

Igitur ego dico: tu autem paciscere, & mihi iura,

Certe quidē mihi promptus Verbis, & manibus auxiliari,

Certe enim puto Scireum iratum iri, qui valde omnium

Argiuorum dominatur, & ei obediunt Achiui.

30 Potentior enim rex quando irascitur viro inferiori,

Quamuis enim iram & eodem die decoxeris,

Tamen & postea retinet iram: donec perfecerit

In pectoribus suis, tu autem dic, si me seruabis,

Hunc aut respođens alloquutus est pedes-Velox Achilles:

35 Confusus valde die Vaticinium quod scis.

Non enim per Apollinem Ioui dilectum (cui tu Calchas

Vota faciens Danais Vaticinia ostendis)

Achillis ad
 Achiuos con-
 cio.

Calchantis
 verba.

Achilles Cal-
 chantis impu-
 nitatem dicē-
 di pollicetur.

Οὐπὶς ἐμὲ ζῶντος καὶ ὅπῃ χθονὶ δευκομένοις,
 Ζοὶ κοίλῃς παρὰ νηυσὶ βαρεῖας χεῖρας ἐποίει
 Συμπάντων δαναῶν· ἔδ' ἦν ἀγαμέμνονα εἴπης,
 ὅς νῦν πολλὸν ἀρίστος ἐν στρατῷ εὐχεταί (ἔσθ).

Καὶ τότε δ' ἡ δαῖσις καὶ ἡ δαμάμωνις ἀμύμων,
 Οὐτ' ἀρ' ὅγ' ἀρῶλῃς ἐπιμέμφεται, ἔδ' ἐκατόμβης·
 Ἀλλ' ἐνεκ' ἀντιπρὸς δὲν ἡπύμῃσ' ἀγαμέμνων,
 Οὐδ' ἀπέλυσε θυγάτηρα, καὶ ἄκ' ἀπέδ' ἔξ' αὖτ' ἀπὸ νῆας.
 Τοῦ δ' ἐκ' ἀρ' ἀλγέδων κεν ἐκὼς βόλῃσ' ἡ δ' ἐπὶ δάσπῃ·
 Οὐδ' ὅγ' ἀπὸ λαιμοῖο βαρεῖας χεῖρας ἀφ' ἑξέει,
 Πέιν γ' ἀπὸ πατρὸς φίλῃ δέμας ἐλκώπιδ' ἀκέρω
 Ἀσπιδάτῳ, ἀνὰ πόντον, ἀρεῖν δ' ἱερῶν ἐκατόμβῳ
 Ἐς χεῦσιν. τότε κέν μιν ἱλασάμενοι πεπείδοιμεν.

Ἦτοι ὅγ' ὡς εἰπὼν κατ' ἀρ' ἔξ' ἔτο. τοῖσι δ' ἀνέστη
 Ἡρώς ἀτρεΐδης ἀνυκρίων ἀγαμέμνων
 Ἀγνύμεν· μένεσ' ὅ μὲν φρένας * ἀμοιμέλαινα
 Πύμπαλντ, ὅσος δέ οἱ πνεὶ λαμπρότων ἐκτῶν,
 Κάλχα γὰρ παρῶντι * καὶ δούσαν· παρ' ἑσέειπε,
 Μανθ' κελὼν δ' πῶποτέ μοι τὴ κρήνην εἰπας·

Λιεί τοι τὰ κακ' ἐστ' φίλα σφροσὶ μαντῶεσθαι·
 Ἐδλὸν δ' ἐδέει πῶ εἰπας ἔπος, ἔδ' ἐτέλεσας·
 Καὶ νῦν ἐν δαναοῖσι θεοπασιπῶν ἀγορεύεις
 Ὡς δὴ τῷ δ' ἐνεκ' ἀσφιν ἐκὼς βόλῃσ' ἀλγέα τ' ἀρεῖ
 Οὐδ' ἐκὼς χεῖρας χεῦσιν ἀλγέα ἀπὸ νῆας·
 Οὐκ' ἐδελον δ' ἔξ' ἔσθαι· ἐπεὶ πολὺ βάλωμαι ἀντὶ
 Οἴκοι ἔρειν' καὶ γὰρ βὰ κλυτὰ μνηστῆρας παρ' ἐβέβηλα,
 Κουερδὸν δ' ἀλόγῃ. ἐπεὶ * ἔδεν ἐστ' ἡρεῖων
 Οὐδ' ἐκὼς φῶν, ἔτ' ἀρ' φρένας, ἔτ' ἐπ' ἔργα.
 Ἀλλὰ καὶ * ὡς ἐδελον δέμας πάλιν, εἰ τὸ γ' ἀμεινον·
 Βάλωμαι ἐγὼ λαὸν σόν ἐμμεναι, ἢ ἀπολέσθαι.
 Αὐτὰρ ἐμοὶ γέρας ἀντιχ' ἐποιμάσθ' ὅφρα μὴ οἷσ'·
 Ἀργείων ἀγέρας ἔω· ἐπεὶ ἔδ' ἐσοικε.

Λόσσετε γὰρ τὸ γ' ἀντιχ' ἐμοὶ γέρας ἔργου αἰλλῇ.
 Τὸν δ' ἡμέλει β' ἔπειτα πεισθεὶς δ' ὅτ' ἀχλιδός,
 Ἀτρεΐδῃ κ' ἔδιδε, φιλοκτεανώτατε πάντων,
 Πῶς γὰρ τοι δάσσοι γέρας μεγάθυμοι ἀρχαῖοι;
 Οὐδ' ἐπὶ πῶ ἰδμεν ζῶντι καί μεναι πολλὰ.

Οὐδ'

Nemo, inquam, me vivente & in terra existente,
 Tibi causas apud naues graves manus inferet
 Cunctorum Danaorum, neq; si Agamemnona dicas,
 Qui nunc longe potentissimus in exercitu iactatur esse.

5 Et tunc iam fidit, & dixit Vates irreprehensibilis,
 Neq; hic nos ob-Vota-non-reddita incusat, neq; ob hecatō-
 Sed gratia sacerdotis quē in honorem Agamemnon (ben,
 Neq; liberavit filiam, & non accepit precia liberationis,
 Idcirco dolores dedit longe-iaculans, & adhuc dubit,

10 Neq; hic prius a peste graves manus continebit,
 Quam patri dilecto reddatur illicibus oculis puella.
 Inempta, sine redemptionis precio, et ducatur sacra hecatōba
 In Chrysam, tunc ipsum forte placantes persuadebimus,
 Certe hic ita loquutus confedit: his autem surrexit

15 Heros Atrides late-dominans Agamemnon
 Contristatus: ira autem valde mens circumfusa caligine,
 Plena erat, oculi autem ipsi igni lucenti similes erant,
 Calchantia primum male intuens alloquutus est:

Vates rerum malarum nunquam mihi gratum dixisti:
 20 Semper animo tuo iucundum est mala Vaticinari.
 Bonum aut nondum aliquod dixisti Verbum, neq; perfecisti.
 Et nunc inter Danaos Vaticinans concionaris,
 Quod idcirco ipsis longe iaculans dolores facit,
 Quoniam ego puella Chriseidis praelara liberationis precia

25 Non solum accipere: quoniam valde cupio ipsam
 Domi habere: etenim Clytemnestra proposui
 Vxori: quam Virginem-puellā duxi, quā nō ipsa inferior sit,
 Neq; corpore, neq; indole, neq; mentib; neq; item operibus,
 Sed nihilominus, volo ipsam reddere, si hoc melius:

30 Volo ego populum saluum esse, potius quam perire.
 Sed mihi primum statim praeprate, ut non solum
 Argiuorum sim sine munere: nam neq; decet.
 Videtis enim hoc omnes, quod mihi primum abijt alio.

Huic aut respondit postea pedibus, prestans diutius Achil.
 35 Atride gloriosissime, avarissime omnium
 Quomodo enim tibi dabunt primum magnanimiti Achivi?
 Neq; item adhuc scimus communia repocita multa,

Sed

Calchas pe-
 flis causam
 aperit.

Agamemnon
 Calchantem
 obiurgat.

Achillis cum
 Agamēnone
 rixa,

Ἀλλὰ τὰ μὲν πολλὰν ἔξω παρὰ θυμῶν, τὰ δὲ θυμῶν,
 Λαῶς δ' ἔκ' ἐπ' οἴκῳ πολλὰ λογατύνει· ἐπαχέειν.
 Ἀλλὰ σὺ μὲν νῦν τίμω δὲ θεῶν παρῶν· ἀντὶ τὰς ἀχαιῶν
 Τειπεῖν, τετραπλὴν τ' ὑποπτόμεν, αἰεὶ ποτὶ δόξῃ
 Δῶσι πολλὴν γροῖαν δ' ἔτι γέρας ἔξω παρὰ θυμῶν.

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη κρείων ἀγαμέμνων,
 Μηδ' ἔτι τῶν ἀχαιῶν παρὰ θυμῶν, θεοὶ καλὰ ἀγγέλλουσιν,
 Κλέπτει νόον· ἐπεὶ οὐ ποτὶ δόξῃ, δέ με πείσεις.
 Ἡ δὲ θύειν ὄφρ' ἀντὶ τῶν ἔχῃς γέρας, ἀντὶ τῶν ἔμ' αὐτῶς
 Ἡδὲ δυνάμενον· κλέπτει δέ με τίμω δ' ὑποπτόμεν;
 Ἀλλ' εἰ μὲν δώσωσι γέρας μεγάθυμοι ἀχαιῶν,
 Ἀρσάντες ἑλπίδων, ὅπως ἀντὶ τῶν ἔσται·
 Εἰ δέ κε μὴ δώσωσιν, ἐγὼ δέ κε νῦν ἀντὶ τῶν ἔλωμαι
 Ἡ τεόν, ἢ ἀνὰ τῶν ἰὼν γέρας, ἢ ὀδυσσῆα
 Ἀξὼν ἔλῃν· ὅ δέ κε νῦν κεχολώσεται, ὅν κε νῦν ἔλωμαι,
 Ἀλλ' ἥ τοι μὲν τίμω τα μετὰ φροσύμεναι καὶ αὐτῶς.
 Νῦν δ' ἀχαιῶν μέλαιναν ἐρύσσομεν εἰς ἄλλα δῖαν,
 Ἐς δ' ἐρέταις ὅππῃ τις ἀγείρομεν, ἔς δ' ἐκαστοῦ βίῃ
 Θείομεν, ἀντὶ δ' αὐτῶν χρευσσίδα καλλιπάρην
 Βήσομεν· εἰς δέ τις ἀντὶ τῶν βυλὴν φέροι· ἔστω,
 Ἡ αἶας, ἢ ἰδομενεύς, ἢ δῖος Ὀδυσσεύς·
 Ἡ δὲ σὺ πλεῖσθιν, πάντων κυνέην λήθῃ· ἀντὶ τῶν,
 Ὀφρ' ἥ μιν ἐκείρων ἰλάσεται ἱερὰ ῥέξας.

Τὸν δ' ἄρ' ὑποδραῖδων προσέφη πόδας ὠκὺς ἀχιλλεύς,
 Ὡ μοι ἀνδρείῳ ὅππῃ μὲν κε, κερδύλλεος φρονέον, (λδς, 25)
 Πῶς τίς τοι παρὰ θυμῶν ἐπεσιν περὶ θυμῶν ἀχαιῶν,
 Ἡ δὲ σὺν ἐλπίδων, ἢ ἀντὶ τῶν ἐπὶ μάχῃς ἔσται;
 Οὐ γὰρ ἐγὼ τῶν ἔχῃς ἔλωμαι, ἢ ἀντὶ τῶν ἀχαιῶν
 Δεῦρο μαχισσομένη· ἐπεὶ ἔτι μοι ἀντὶ τῶν ἔσται.
 Οὐ γὰρ πῶς τ' ἐμὰς βούς ἡλάσσει, δέ μὲν ἱπποῦς,
 Οὐδὲ ποτ' ἐν φθίνῃ εἰς βόλα καὶ βωπιν ἀείρει·
 Καρπὸν δὲ φησὶν τ'· ἐπεὶ ἡ μάλα πολλὰ μετὰ θυμῶν
 Οὐρεὰ τε σκιδέειν, τὰ δὲ λαοὶ τε ἡγήεσθαι.
 Ἀλλὰ σοὶ ὡς μέγ' ἀντιθέσθαι· ἐπεὶ μὴ ὄφρα σὺ χαίρης,
 Τίμω ἀντὶ τῶν μενελάου, σοὶ τε κύνωπι,
 Πρὸς τῶν ὅν, ὅππῃ οὐ πῶς μετὰ φροσύμῃ, οὐδ' ἀντὶ τῶν
 Καὶ δ' ἡ μοι γέρας ἀντὶ τῶν ἀφαιρήσεται ἀπὸ εἰσῆς,

Ὡς πᾶ

Super quo multū laboravi: dederūt autē mihi filij Achivorum,
 Non equidē tibi Inquam aequale habeo premium, quando
 Trojanorū depraedabūtur bene habitata Urbē. (Achius
 Sed quidem maiorem partem impetiosi belli

5 Manus mea gubernant, sed si quando diuisio venerit,
 Tibi premium multo maius, ego parvumq; dilectumq; tū
 Habens venia ad naves, postquam laboravi bellans.
 Nunc autem vado Phthiam, quoniam multo melius est
 Domum ire cum navibus rostratis: neq; te puto

10 Hic inhonoratus quum sim, diuitias et opes exhausturum.
 Huic autem respondit postea rex Sivorum Agamemnon.

Fuge sanē, si tibi animo sedet: neq; te ego
 Rogo gratia mei manere: apud me ἔσ' alij erant,
 Qui me honorabunt: maximē autem prudens Iupiter.

15 Inimicissimus autem mihi es regum à-Ioue-nutritorum:
 Semper enim tibi contentioq; grata, bellaq; pugnaq;
 Si valde fortis es, Deus certe tibi hoc dedit.

Domum & vadens cum navibusq; tuis, ἔσ' tuīs socijs,
 Myrmidonibus impera, te autem ego non curō,

20 Neq; magni facio irascentem, minabor autem tibi sic:
 Quoniam à me auferit Chryseida Phœbus Apollo,
 (Hanc quidem ego cum navib; mea, ἔσ' meis socijs
 Mutam) ego quoq; adducam Briseida pulchram genas,
 (ipse veniens ad tentorium) tuum premium, ut bene scias,

25 Quanto melior sim te: timeat autem ἔσ' alius
 Aequalem se mihi dicere, ἔσ' assimilari contra.

Sic dixit: Pelide autem dolor factus est: intus autem ipse
 In pectorib; hirsutus in ancipitem partem cogitavit: (cor
 An ipse met ensē acutum extrahens à coxa.

30 Hos quidem dimoueret, ipse autem Atridem interficeret;
 An iram sedaret, compesceretq; animum.

Interea dum hæc ageret per mentem ἔσ' per animum,
 Traxit autem è vagina magnum ensē, venit Pallas
 Cœlitus: premiserat enim dea alba Sitas Iuno,

35 Ambos simul ex animo amansq; curansq;
 Stetit autem retrò: ἔσ' per flauam comam cepit Pelidem,
 Soli apparens, aliorum vero nullas videbat.

Expatuit

Θάμβησεν δ' ἀγλαΐς, μὲν δ' ἐτράπετο· ἦ καὶ δ' ἔγνω
Παλλὰς δ' ἀδύω αἶμα, δεινὸν δέ οἱ ὅσπερ αἶανθεν·

Καί μιν παυήσας ἔπειτα πηρόεντα παρσηύδα,

Τίπ' αὐτ' αἰγόχοιο διδὸς τέκος εἰληήλευθαι;

Ἡ ἴνα ὕβρει ἴδῃ ἀγαυέμενον ἄτρεΐδαο;

Ἀλλ' ἐκ τοι ἐρέω, τὸ δὲ καὶ τετελέσται δῖω,

Ἦς ὑπεροπλήσσι τάχ' αὖ ποτε θυμὸν δάεσθαι

Τὸν δ' αὖτε παρσέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη,

Ἥλθον ἐγὼ παύσασα·* τὸν μὲν ἔθ', ἀκε πύθμαι,

Οὐρανὸν δὲν· πρὸ δέ μ' ἦκε θεὰ Λαλῶλέων ἥρη,

Ἀμφω ὁμῶς θυμῷ φιλέσσι τι, κηδομένη τε·

Ἀλλ' ἄγε λῆγ' ἐρείδος, μνηδὲ ξίφος ἔλκεο χρεῖε.

Ἀλλ' ἥτοι ἔπεσιν μὲν ἀνείδιτον, ὡς ἐστὶν αὖτ' ἄρ.

Ὡ δὲ γὰρ ἐξέρχω, τὸ δὲ καὶ τετελεσμένον ἔσται.

Καὶ ποτὲ τοι ἤεις ἴσασι παρέσεται ἀγλαὰ δῶρα,

Υβείῃ· εἴνεκα τῆς δὲ, σὺ δ' ἴχθη· πείθομαι δ' ἡμῖν.

Τὼ δ' ἀπαμειβόμενον παρσέφει πόδας ὠκὺς ἀγλ-

Χρῆ μὲν σφώτερόν γε θεὰ ἔπος εἰρύσσειαι, (λάος,

Καὶ μάλα τ' οὐ θυμὸν κεχολωμένον· ὡς γὰρ ἄρ' αἰετὶν.

Ὅς κε θεῶν ὅππ' ἐστί, ταῖς μάλα τ' ἐκλυον αὐτὴ.

Ἡ καὶ ἐπ' ἀργυρῇ κώπῃ ῥέει χεῖρα βαρεῖαν·

Ἀψ' δ' ἐς κορυθὸν ὥστε μέγα ξίφος, ἔδ' ἀπ' ἔσπετο

Μύθηφ ἀδύω αἶας· ἦ δ' ἔκλυον πόνδε βέβηκει,

Δώματ' ἐς αἰγόχοιο διδὸς, μὲν δ' οὐλομένης ἀλλοῖς.

Πηλείδης δ' ἐξ αὐτῆς ἀτιγνυροῖς ἐπέεσσιν

Ἀτρεΐδῃ παρσέειπε, καὶ ἔπειτα λῆγ' ῥόλοιο,

Οἶνοβαρές, κυνὸς ὀμματ' ἔχων, κεσθ' ἔλκε δ' ἐλάφοιο,

Οὐτέ ποτ' ἐς πόλεμον ἄμα λαῶν θωρηχθῆναι,

Οὐτέ λόχον δ' ἔναι σὺν ἀγνίστασιν ἀχμῶν

Τέτληκας θυμῷ·* τὸ δὲ τοι κῆρ εἶδεται εἶναι.

Ἡ πολὺ λαῖόν ἐστι κατὰ στρατὸν ἄρ' αἶμα

Δῶρ' ὑποειρήσται, ὅσπερ σέθεν ἀντίον εἴποι.

Δημοβόρῃ βασιλῆος, ἐπεὶ ἄπ' ἀντίον ἀνέσσει.

Ἡ γὰρ αὖ ἀτρεΐδῃ νυκτὶ λωβήσεται.

Ἀλλ' ἐκ τοι ἐρέω, καὶ ὅππ' ἐμὴν ὄρεον ὁμοῖμαι,

Ναίμα τόδε σκῆπτρον, τὸ μὲν ἔποτε φύλλα καὶ ὄζεις

Φύσει, ἐπειδὴ παρῶν το μὲν ἐν ὄρεσσιν ἐλάοι πεν,

Οὐδ'

ΛΑΣΚΑΡΕΩΣ ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΜΗΡΟΝ.

Ὅπποτε δὴ μακάρων ἐς ὀμήρουειν ἤραγεν ἑρμῆς

Μαιονίδῃ, σφίης εἶνεκ' ἀπειροσῆς.

Μῶμ' ἔλασθήσας τῆς ἥν' ἐπὶ λοιπὸν εἴπεν,

Ἀντ' αὖτε τυφλὸς ἀνὴρ ἐπέβη.

Τὸν δ' αὖ ληϊτοῖδης ἐνέειπεν, βάσκανε μῶμα.

Ἀφραδίῃς σκότῃν αὐτὸς ἐφύσ' ἄλαός.

Ὅμῳ δὲ τρὸφιμ' ἔδρακεν ὅσπερ

Γαῖα, θάλασσ' ἀνὴρ, οὐρανὸς ἐν τῷ ἐχέ.

Ταῦτα φανὼν μερόπεσι κατὰ λυθὸν ἐκ διδὸς ἔς γῆν·

Νυκτὶ δ' ἐπὶ πᾶσι παρῶν, οὐ ξέν' ἔμολεν.

ΤΠΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ ΑΛΦΑ. ΡΑΨΩ-
ΔΙΑΣ ΤΗΣ ΟΜΗΡΟΥ ΙΛΙΑΔΟΣ.

ΧΡΥΣΗΣ ἱερέως τοῦ Διὸς ἄλλων· πύργον ἔχοντα ἐπὶ τὸν
ναῦς τε μέγαν τῶν ἱλίων βελόνην· λυγρὰ σέοιται πλὴν
θνητῶν αἰ τοῦ χροσίου· σοὶ Διὸς λαὸν ἔχοντα, ἀλλὰ καὶ μετ' ὅ-
βρεως Διὸς δαίχθεις ὑπὸ ἀγαμέμνονι· καὶ ἔκαστο τῶν Διὸς ἄλλων
κρυπτοῦ τῶν ἱλίων· λοιμὸν δὲ θνητοῦ καὶ πολλῶν, ὡς ἐκείνη· ἀλλὰ
φθίει ὁρμήων· ἐκκλίσαν ἀρχαῖος (κυήραρα· καὶ λυγρὸς δὲ
Διὸς σφίονος πλὴν ἄλλων αἰτίων, καὶ καλὸν σάκος ἀρχαῖος
ἐξ ἱλίων σέοιται τὸν θεόν, ἀγαμέμνονι, ὁρμήεις διωκόμενοι
τὸν ἀρχαῖον, καὶ αὐτοῦ τὸ γέρας ἀπασσάντων βροσίου· ὁ δὲ
ὁρμήεται πῖς ἱλίων· ἥ τις δὲ τῶν βίου διήκοντος εἰς ὅλυντο
ἀνελθούσας, ἥ τῆσσι περὶ τῆς διός, ὅπως τῶς τῶν ἐπικρο-
τέρους τῶν ἱλίων ποιήσῃ· καὶ δὲ γνῶσι τῶν, διωκόμενοι
τῶν διὰ, εἰς αὐτοῦ διέλυσεν ἡ φάειος, ὁνοχοήσας ὁ ὁ-
πώματι χερσέων· οἱ δὲ, τὸ λοιπὸν τῆς ἡμέρας εὐαχνητέες, εἰς
ἵπνον τρέπονται.

ΙΛΙΑΔΟΣ ΟΜΗΡΟΥ Η Α: ΡΑ-
ΨΩΔΙΑ.

Λοιμὸς καὶ μῆνις.

Αλφα λιτὲς χέρσας, λοιμὸν φρατοῦ, ἔχθος ἀνέκτων.

ΜΗΝΙΝ ἔειδε θεὰ Πηνελόπειαν ἀγαλήν·
οὐλομένην, ἣ μυρ' Ἀχαιοῖς ἄλγε' ἔει-
κε.

Πολλὰς δ' ἰφθίμης ψυχὰς αἶδι' ἀφροδίσαν
Ἡρώων, αὐτὰς δ' ἰφθίμης ψυχὰς αἶδι' ἀφροδίσαν.

Οἰωνοὶ σὶ πάντες (διὸς δ' ἐτελείετο βουλή)
ἔξ' ἧ δὴ τὰ πρῶτα· διαστήτω ἐλίσσαντε
Ἀτρεΐδης τε ἀνὰ ξανθῶν καὶ δῖος Ἀχιλλεύς.
Τίς τ' ἄρ' σφῶνς θεῶν ἐρεῖδι ξυῖν καὶ μάχεσθαι;
Λυτοὺς καὶ διὸς υἱός· ὁ γὰρ βασιλῆϊ χολωθεὶς
Νέστον ἀνὰ φρατὸν ὤρσε καλῶν. (ὁλέοντο δὲ λαοί)
Οὐδ' ἔπειτα τὸν χερσὶν ἡμίμην' ἀρητῆρα
Ἀτρεΐδης· ὁ γὰρ ἦλθε θεὸς ὅππῃ νῆας Ἀχαιῶν,
Λυσόμενός τε θυγάτην, φέρων τ' ἀπείρεσσι ἄποινα,

Στέμ-

Expavit autē Achilles: retrō autē conuersus statim cognouit
Palladem Atheniensem: terribiles oculi lucebant:
Et ipsam vocans, verba alata alloquutus est:

Cur huc, Aegiochi Iouis progenies venisti?

An sit iniuriam noscas Agamemnonis Atrida?
Sed tibi edico, hoc autem & perfectum iri puto,
Suis superbijs cito tandem animum perdet.

Hunc rursus alloquuta est dea castis oculis Minerva:
Veni ego sedatura tuam iram (si modo persuadearis)

Caelitus: premisit autem me Dea alba Iuno,
Ambos simul ex animo diligensq. curansq.

Sed age quiesce à contentione, neq. ensē trahē manus:
Sed certe verbis quidem conuincitor sicut erit.

Sic enim edico, hoc & perfectum erit.

Et aliquando tibi ter tot aderūt splendida dona
Iniuria causa huius: tu autem cohibe te, obtempera autē no-

Huius autē mutua oratione respondit pedes-velox Achil-
Oporet quidem vestrum dea verbum custodire, (les,
Quantumvis sim ex animo iratus, sic enim melius.

Quisquis itēq. dijs obtemperauerit, magis exaudiet ipsum.

Dixit, & in argenteo manubrio tenebat manū grauem:
Rursus autē Vagina impulit magnū ensē, neq. fuit ino-
Verbo Minerva. hac autē cælum ascendit (bediens
In domos Aegida tenentis Iouis ad dāmonas alios.

Pelides autē iterum contumeliosis verbis
Atridem alloquutus est, & nondum cessabat ab ira.

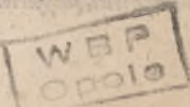
Vino grauate, canis oculos habens, cor vero ceruus.
Neq. inquam in bellum Vna cum populo armari,
Neq. ad insidias ire cum primoribus Achiuorum

30 Ausus es antmo: hoc autē tibi mors videtur esse.
Certē multo melius est per exercitum larum Achiuorum
Dona auferre, quicunq. tibi contradixerit:

Populi-morator Rex, quoniam Vilibus praes:
Certē enim Atrida, nunc postremam contumeliā faceret.

33 Sed tibi edico, atq. adeo magnū iuramentum iuro,
Certē per hoc sceptrum, q. quidem nunquam folia & ramos
Producet, postquam primum incisione in montib. reliquit,

Achilles cum
Agamemno-
ne iterum iur-
gatur.

34. οὐδ' ἐπ'.

Οὐδ' ἀναδνηθήσεται. πῶς γὰρ ὁ δὲ χαλκὸς ἐλεῖψαι
 Φύλλα τε καὶ φλοῖον· νῦν αὖτ' ἐμὴν ἕσας ἀχαιῶν
 Ἐν πύλαισι φέρεται διχα σπῆλαι. οἳ τε δέ μιν ἄς
 Πρὸς δῖος εἰρύαται. * ὁ δὲ τοι μέγας ἔσεται ὄρεσσι
 Ἡ ποτ' Ἀχλὴν ποτὶ νῆεσσι ἕσας ἀχαιῶν
 Ζυμπαίνων· τοῖς δ' ἔπ' ὀλέσσει ἀνὴρ μένος ὅσο
 Χρυσμαῖν, εὐτ' ἀνὴρ πολλοὶ ὕφ' ἑκτορὶ ἀνδροφόνῳ
 Ονήσκοντες πύλῳσι σὺ δ' ἐνδοθὶ θυμὸν ἀμύξεις
 Χαῖμαι, ὅτ' ἀείσον ἀχαιῶν ἔδον ἐπ' αἶψα.

Ὡς φάτο Πηλεΐδης· ποτὶ δὲ σπηλιόρον βάλει γαίῃ
 Χρυσείοις ἦλοισι πεπυμένον ἔειπε δ' αὐτός.
 Ἀπείδης δ' ἐτέρωθεν ἐμύχισε τοῖσι δὲ Νέστωρ
 Ἡδὲ πῶς ἀνδρῶν, λιγύς τε Πυλίων ἀγορευτὴς,
 Τῷ καὶ σπὸ γλώσσης μέλιτ' ὀλκίων ῥέεν ἀνδρῶν.
 Τῷ δ' ἦ δὴ δῶν μὲν ἡγεῖται μερόπων ἀνδρῶν
 Εὐφροσύνη, οἳ οἱ περὶ δὲν ἄμα τρέφον ἦ δ' ἔχοντο.
 Ἐν Πύλῳ ἡγάδην, μετὰ δὲ πρὶν αἰὶν ἀνέειπεν.

Ὡς σφιν εὐφροσύνην ἀγορεύσας καὶ μετέειπεν,
 Ὡ πόποι, ἦ μέγα πένθος ἀχαιῶν γαῖαν ἱκάνει.
 Ἡ κεν γηθήσεται Πηλεΐδης, Πηλεΐδῳ τε πᾶντες,
 Ἄλλοι τε τρώες μέγα κεν κρηαροῖατο θυμῷ,
 Εἰ σφῶν τάδε πᾶντα πύλοιό τοι μὲν αἰνέουσιν,

34. πρὶν μ. β.
34. πρὶν δ'.

Οἳ * πῶς μὲν βυλὴ Δαναῶν, πῶς δ' ἐς μάχεσθαι.
 Ἀλλὰ πῶς δὲ ἀμφὶ δὲ νεωτέρω ἔδον ἐμείο.
 Ἡδὴ γὰρ ποτ' ἐγὼ καὶ ἀρείοσιν ἦε σφ' ὕμιν
 Ἀνδράσιν ὁμίλῃσιν, καὶ ἔπειτ' οἳ γ' ἀδελφοί.
 Οὐ γὰρ πῶς τοῖς ἴδον ἀνέρας, ὅδ' ἴδωμαι,
 Οἷον Πηλεΐδῳ τε, Δρύαντά τε ποιμένα λαῶν,
 Κανέα τ' Ἐξάδῳ τε καὶ ἠδὲ Πόλυφῳ μιν,
 Θησέα τ' αἰεΐδῳ ἐπὶ κελῶν ἀνδράποισιν,
 Καρπείῳ δὲ κείνῳ ὀπιθονίῳ τρέφον ἀνδρῶν.
 Καρπείῳ μὲν ἔσται, καὶ κατὰ τοῖς ἐμάχοιτο
 Φηρῶν ὄρεσσι τοῖσι, καὶ ἐν πύλῳσι λαῶν.
 Καὶ μὲν τοῖσιν ἐγὼ μετομίλειον ἐν πύλῳ ἐλθὼν,
 Τηλόδῳ ἐξ ἀπίης γαῖης καλέσασθαι γὰρ αὐτοί.
 Καὶ μαχόμενοι κατ' ἐμαυτὸν ἐγὼ, κείνοισι δ' ἀνέπαι
 Τῶν οἳ νῦν βροτοὶ εἰσιν ὀπιθόνιοι, μαχέοιτο.

Neque pullulabit (circum. n. ipsi gladius decoravit
 Folia, & corticem) nunc iterum ipsum filij Achivorum
 In manibus portant iudices, quiq; leges

A Ione hauserunt· hoc autem tibi erit magnū iuramentum.

5 Certē aliquando Achilles desiderium veniet filij Archimorū
 Pnueris his autem non poteris dolens licet,
 Prodesse, quando multi ab Hectore homicida
 Morientes cadent. tu autem intus animum lacerabis
 Iratus quando fortis. Achivorum non honoraris.

10 Sic dixit Pelides· sceptrum autem proiecit in terram
 Aureis clavis transfixum, consedit autem ipse.

Atrides. & ex alia parte irascatur his autem Nestor
 Suavi loquus surrexit, argutus Pylium orator,
 Cuius lingua melle dulcor stuebat sermo:

15 Illi iam duā quidem atates Varielinguum hominum
 Defecerant, qui cum ipso antea simul nutriti sunt & geniti
 In Pylo diuina, inter tertios & regnabat.
 Hic illis bene prudens concionatus est & dixit:

Ody, certē magnus luctus Achivam terram inuadit.

20 Certē latabitur Priamus, Priamiq; filij,
 Alij, Troiani valde paudebunt ex animo,
 Si vos hoc omnia audient depugnantes,
 Qui quidem consilio Danaos antecellitis et pugna di peritis
 Sed persuadeamini: ambo autem iuniores estis me.

25 Iam enim aliquando ego & cum melioribus quam vos
 Viris conuersatus sum, & nunquā me ipsi parui penderūt.
 Non enim unquam tales vidi viros, neque videbo,
 Qualem Pirithoum, Dryantēq; gubernatorem populorum
 Ceneumq; Exadiūq; & equalem Deo Polyphemum,

30 Thecumq; Agēdem similem immortalibus.
 Fortissimi certe illi terrestrium nutriti sunt virorum:
 Fortissimi quidem erant, & cum fortissimis pugnant
 Belui monticolis, & terribili modo interfecerunt.
 Et quidem cum his conuersabar ex Pylo veniens

35 Procul ex Apia terra, (vocabant enim ipsi)
 Et pugnabam pro micis viris. ego cum illis autem nullus
 Ecrum qui nunc homines sunt terrestres pugnaret:

Nestor Achil-
 lis & Agam-
 mnonis cōte-
 tionem com-
 ponere com-
 tur.

Βῆσθε θεοὶ ἀνὰ δὲ γρυσήϊδα καλλιπάρημον
 Εἶπεν ἄγων ἐν δ' ἄρχος ἔβη πολύμητις Ὀδυσσεύς.
 Οἱ μὲν ἐπεὶ τ' ἀναβάντες ἐπέπλεον ὕψος κέλευθα.
 Λαῖος δ' Ἀτρεΐδης ὑπολυμαίνεσθαι ἀνέψυ·
 Οἱ δ' ἀπελυμαίνοντο, καὶ εἰς ἄλγεα λυμαίνεσθαι ἔβλλον·
 Ἐρδον δ' Ἀ' πόλλωνι τεληέσσει· ἔχοντο μύσας
 Τούρων ἡ δ' αἰγῶν παρὰ δ' ἴν' εἰλὸς ἀτρυγέτιο.
 Κρίσθη δ' ἔρανον ἱκανέλιον μένει περὶ χαλκῷ.
 Ως οἱ μὲν τὰ πίνοντο κατὰ σρατῶν, ἡ δ' ἀγαμέμνων
 Ληγ' εἰλὸς, πῶς περὶ τὸν ἐπιπείλησ' Ἀχιλλεύς.
 Ἀλλ' ὅγε παλὺ βεῖον τε καὶ δ' ὀρυβάτιον περὶ σέειπε,
 Τὼ οἱ ἔσαν κήρυκα καὶ ὄτρυνον θεράποντες.
 Ἐρχέσθον κλισίῳ πηληϊάδεω Ἀχιλλεύῃ,
 Χειρὸς ἔλονται ἀγέμεν βεισηΐδα καλλιπάρημον·
 Εἰ δέ κε μὴ δώησιν, ἔργον δέ κε ἀντὶς ἐλόμενα
 Ἐλδῶν σῶν πλεόνεσσι· τό οἱ καὶ εἰζιον ἔσται.
 Ως εἰπὼν, περὶ εἰσι, * κρατερῶν δ' ὅτι μῦθον ἔτελλε.
 Τὼ δ' ἀέκοντες βράτιον παρὰ δ' ἴν' εἰλὸς ἀτρυγέτιο.
 Μυρμιδόνων δ' ὅππῃτε κλισίας καὶ νῆας ἱκέσιν.
 Τὸν δ' εὐρον παρὰ τε κλισίῃ καὶ νηὶ μελαίνῃ
 Ἥμερον· ἡ δ' ἄρα τῶν ἰδῶν γῆραςεν ἀχιλλεύς.
 Τὼ μὲν παρεβήσαντε, καὶ αἰδομένη βασιλῆα,
 Στήτιν, ἡ δ' ἐπὶ πμιν περὶ σφάρον, ἡ δ' ἔρεοντο.
 Αὐτὰρ ὅ' ἔγνω ἦσαν ἐνὶ φρεσὶ, φώνησεν τε.
 Χαίρετε κήρυκες Διὸς ἀγγελοὶ ἡ δ' ἐκὼν ἀνδρῶν·
 Ἀσπονδ' ἴτ' ἔπ' μοι ὕμεις ἐπάλπτοι, ἀλλ' Ἀ' γαμέμνων,
 Ὅς σφῶϊ περὶ βεισηΐδος εἴνεκα κούρη.
 Ἀλλ' ἄγε διοχμῆς πατρόκληϊς ἔξαγα κούρην,
 Καὶ σφῶϊν δὲς ἄγειν. πῶ δ' αὐτῷ μάστυροι ἔσων
 Πρὸς τε θεῶν μακάρων, περὶ τε νηϊτῶν ἀνδρῶπων,
 Καὶ περὶ τῶν βασιλῆῃ ἀπηνέσθ'· εἴ ποτε δ' αὐτῇ
 Χρεῖώ ἐμὸν ὄνηται ἀεικέα λοιγὸν ἀμύνει,
 Τότ' ἄλλοις. ἡ γὰρ ὅγ' ὀλοῇσι φρεσὶ θύει,
 Οὐδέ τί π' οἶδε νοήσας ἅμα περὶ σῶν καὶ ὀπίσσω,
 Ὅσῳσι οἱ περὶ νηϊσὶ σόοι μαζέουσιντο ἀχαιοί.
 Ως φάτο. πατροκλῆ' ἡ φίλῳ ἐπεπεῖθε δ' ἑταίρω,
 Ἐκ δ' ἄγαχα κλισίης βεισηΐδα καλλιπάρημον·

Δὴ καὶ

Per totum exercitum latum Achiuorum: nobis autem Gates
 Bene sciens concionabatur Vaticinationes longe-iacientis
 Statim ego primus hortabar Deum placari.
 Atridem autem postea ira cepit: statim autem exurgens
 Minatus est Verbum, quod iam perfectum est.
 Illam quidem enim cum nauis Seloci nigri oculi Achiui
 Ad Chrysem mittunt: ducunt autem dona regi.
 Hanc autem nuper è tentorio iuerunt pracones ducentes
 Puellam Brisei, quam mihi dederant filij Achiuorum.
 Sed tu si quidem potes, auxiliare filio tuo.
 Vadens ad caelum Iouem precare, si Unquam aliquid
 Vel Verbo inuisti cor Iouis, Vele etiam opere.
 Sapē enim te patris in adibus audiui
 Gloriantem, quū dicebas à faciente migras nubes Saturnio
 Solum inter immortales crudelem cladem remouisse:
 Quando ipsum colligare caelestes soluerunt alij,
 Iuno & Neptunus & Pallas Minerva.
 Sed tu quum Venisses, ipsum Dea liberaisti à Vinculis,
 Statim Centimanum Vocans an magnum Olympum,
 Quem Briareum Vocant dij, Viri autem omnes
 Aegeonem. hic. n. duplorum viribus suo patre praestator,
 Qui apud Saturnium sedebat eo honore latus: (Iouem,
 Hunc & exhorruerunt immortales dij, neq. ligauerunt. s.
 His nunc illi in memoriam reuocatis abside, & prehendere ge-
 Si aliquo modo velit Trojanis auxiliari: (τινῶν,
 Ad puppes & ad mare expellere Achiuos
 Casos, ut omnes fruantur rege,
 Noscat autem & Atrides laice-dominans Agamemnon
 Snum detrimentum q. fortissimum Achiuorum nihil fecit.
 Huic respondit deinde Thetis, lachrymas effundens,
 Heu fili mi, cur te enutritui in malum pariens?
 O vitinam apud naues sine lachrymis & sine noxa
 Sederes, quoniam tibi satum paululum neq. multum diu:
 Nunc autem & cito moriturus & arummojous supra omnes
 Es. idcirco te malo fato peperī in uulubus.
 Hoc autem dictura Verbum Ioui gaudenti-fulmino
 Vado ipsa in Olympum Valde-misum, si per suadeatur:

Sed

Thetidis ver-
 ba ad filium
 Achille.

Αλλὰ σὺ μὲν νῦν νηυσὶ παρήμεν· ὦκυπύροισι
Μυῖ' ὀχλασπιν, πολέμου δ' ὑποπαύεο πάμπαν,
Ζεὺς γὰρ ἐπ' ὠκεανὸν μετ' ἀμύμονας αἰδοιοῖσας
Χθιὸς ἐβη μὲν δαῖτα. (Ζεὺς δ' ἅμα πάντες ἔποντο)
Δωδῆκῆτι δ' ἐτοίμῳ δὲ ἐλίσσεται ἄλυστον δέ·
καὶ τότ' ἐπειτὰ τοι εἴμι Διὸς ποτὶ χαλκοβατὲς δῶ,
καὶ μιν γυνάσσομαι, καὶ μιν πείσσειν οἶοι.

Ὡς ἄρα φωνήσας ἀπεβήσατο. τὸν δ' ἔλιπε ὤπε
Χωόμενον κατὰ θυμὸν ἐὺ νόοιο γυναικὸς,
Τῶν ῥα βίη ἀέκοντος ἀπύρων. αὐτὰρ Ὀδυσσεύς
Ἐς Χρύσῳ ἵκανε, ἄγων ἱερὴν ἐκατόμβην.
Οἱ δ' ὅτε δὴ λιμένθ' πολυβενθέθ' ἐν τὸς ἵκοντο,
Ἰστία μὲν σείλαντο, θέσαν δ' ἐν νηὶ μελαίνῃ·
Ἰσὺν δ' ἰσοδόκη πέλασσαν, ὥς τόνοισιν ὑφέντες,
Καρπαλίμους· τῶν δ' εἰς ἄρμον ὥς ἐρύσαν ἐρετμῶϊς,
Ἐκ δ' Ὀνίας ἐβαλον, καὶ ἥ σφ' ὑμνήσ' ἐδῆσαν·
Ἐκ δ' αὐτοὶ βαῖνον δὴν ῥηγμῖνι θαλάσσης·
Ἐκ δ' ἐκατόμβην βῆσαν ἐκὼν βόλῃ ὑπὸ λανί.
Ἐκ δ' ἤρυσσεν νηὸς βῆ ποντοπόροιο.
Τῶν μὲν ἐπειτ' ὅππ' βωμὸν ἄγων πολὺμυτις ὀδυσαμένης
Πατρὶ φίλῳ ἐν χερσὶ τίθει, καὶ μιν ὥς σέειπεν.

Ὡς ἤρυσσεν, ὥς μ' ἐπεμύλεν ἄναξ ἀνδρῶν ἀγαμέμνων,
Παῖδά τε σοὶ ἀγέμεν, φοῖβ' ὅθ' ἱερὴν ἐκατόμβην
Ῥέξαι ὥς δαναῶν, ὅφρ' ἱλασθῶ μὲν ἄνακτα
Ὅς νῦν ἀγχοῖσι πολὺ σὺνα κηδεῖ ἐφικεν.

Ὡς εἰπὼν, ἐν χερσὶ τίθει. ὁ δ' ἐδέξατο χαίρων
Παῖδα φίλῳ τοῖ δ' ὅκα δ' ἐκ κλητῶν ἐκατόμβην
Ἐξέης ἐσησαν ἐὺ δ' ἔμνητον πατρὶ βωμῶν.

Χερνίξαντο δ' ἐπειτα, καὶ ὀλοχύτας ἀνέλοντο.
Τοῖσιν δ' ἤρυσσεν μετὰ δ' ἔχετο χεῖρας ἀναχών.
Κλυθὶ μὲν ἀργυρότοξ', ὅς ἤρυσσεν ἀμφιβέβηκας,
Κίλλαν τε ξανθὴν, τενέδιό τε ἴφι ἀλάστας.
Ἦδη μὲν ποτ' ἐμὲ πέρθ' ἐκλυες δῖξ' ἀμείνοιο,
Τίμης μὲν ἐμὲ, μέγα δ' ἱφαιόλαδ' ἀχαιῶν·
Ἦ δ' ἐπὶ καὶ νῦν μοι τόδ' ὅππ' ῥηλίων ἐλδωρ,
Ἦ δ' ἐν νῦν δαναοῖσιν ἀεικέα λοῖζον ἄμμου.

Ὡς ἔφατ' ἀργόμεν· τῷ δ' ἔκλυε φοῖβ' ὅθ' ὑπὸ λανί.

Αὐτὰρ

Sed tu quidem nunc navibus absidens sceleribus
Irascere Achivis, bello autem abstine omnino.
Iupiter enim in Oceanum ad inculpatores Aethiops
Hesperius iussit ad convivium (dij autem simul oēs sequuntur)

5 Duodecima autem rursus Veniet ad caelum: (sunt,)

Et tunc postea Gadani Iovis ad aenea-basis domum:

Et ipsius gentibus aduoluar, Et me ipsum persuasurū puto.

Sic utiq, locuta abiit: hunc autem reliquit ibi

Iratum in animo propter formosam mulierem,

10 Quam si ab invito abstulerant. Sed Vlysses

In Chryseiden pervenit, ducens sacram hecatombem.

Qui quando portum valde profundum intra pervenerunt,

Vela quidem collegerunt, posueruntq, in navi nigra:

Malum aut theca accommodavit, rudentibus dimittentes

15 Statim: hanc autem in portum protraxerunt remis:

Anchoras eiecerunt, ac puppes ligaverunt:

Verum Et ipsi exierunt in litus maris,

Et hecatombem exposuerunt longe-iacenti Apollini.

Sed Et Chryseis navi exiit pontigrada.

20 Hanc quidem postea ad altare ducens prudens Vlysses,

Patri charo in manibus posuit, Et ipsum allocutus est:

O Chryse, prae misit me rex virorum Agamemnon:

Filiamq, tibi ut ducerem, Phaeboq, sacram hecatombem

Facerem pro Danais, ut placemus regem,

25 Qui modo Argivis multis suffurij dolores immisit.

Sic dicens, in manibus posuit: hic a. suscepit gaudens

Filiam dilectam: hi autē statim deo gloriosam hecatombem

Ordine statuerunt bene-adificatum circa altare.

Manus lauarunt postea, Et fruges salvas sumpserunt.

30 His autem Chryses valde precabatur manus eleuans.

Audi me argenteum arcum habens, qui Chrysen tuervis,

Cillamq, valde diuinam. Tenedoq, fortiter imperas,

Iam quidem aliquando me antea exaudisti precantem,

Honorasti quidem me, valde aut lassisti populum Achivorum,

35 Idem Et nunc mihi perfice desiderium,

Iam nunc a Danais sanam pestem remone.

Sic dixit orans, hunc autem exaudivit Apollo.

Sed

Vlysses Chryseidem patri tradit.

Chrysis Apollinem Achivis pacat.

Αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ὄψαντο καὶ ἑλογύτως προσβάλλοντο,
 Αὐέρουσαι μὲν σφῶντο, καὶ ἔσφαζαν, καὶ ἔδειραν,
 Μηρούς τ' ἐξέπαιμον, κατὰ τε κνίσσῃ ἐκάλυψαν,
 Δίπυχα ποτίσαντες, ἐπ' αὐτοῖσι δ' ὠμοθέτησαν.
 Καὶ δ' ὅππ' ὀρίχθης ὀρέρων, ὅππ' δ' αἰδοπαοῖνον
 Λαίβεα. νῆσι δ' ἐκ παρ' αὐτὸν ἔρχον πεμπύβολεα χερ-

σίν.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ κτ' ἤμῃρ' ἐκλήν, καὶ σπῆλγ' ἐπόσαντο,
 Μίσυλλόν τ' ἄρα τάλλα, καὶ ἀμφ' ὀβελόισιν ἐπειραν,
 Ωπῆσάν τε σφαιραδέως, ἐρύσαν τέ τε πάντα.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ πύσαντο πόνου, τετύκοντό τε δαῖτα.
 Δαίνυντο δ' ἐπὶ θυμὸς ἐδῶετο δευτέρῃσι.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδιπύθη ἔξ' ἔραν ἔντο,
 Κῆροι μὲν κρητῆρας ἐπέσελαντο ποταῖο·

Νώμῃσαν δ' ἄρα πᾶσιν, ἐπερξάμενοι δεπύεσσιν.
 Οἱ δ' ἐπὶ πῶνι μῆλοι μολπήεντο ἰλάποντο,
 Καλὸν ἀείδοντες πῶνινα κῆροι ἀρχαῶν,
 Μέλιποντες ἐκάρων, ὃ δ' ἐφρένα τέρεπετ' ἀκούων.
 Ἡμος δ' ἤλατο κατέδυν καὶ ὅππ' κνέφας ἤλθε,

Δὴ τότε κοιμήσαντο σφῶντο σφῶνι σφῶνι.
 Ἡμος δ' ἠεὶ γῆρας θάνη προδοσάκτυλο ἦος,
 Καὶ τότ' ἐπειτ' αἰάροντο μτ' σφατὸν δρυὶ ἀρχαῶν.
 Τόσπιν δ' ἴκμενον ἔρον ἱεὶ ἐκάρων ἀπόλων.
 Οἱ δ' ἴσον σῆσαντο, αἰάτ' ἰσὶα λούκα πέτασαν.

Εν δ' ἀνεμος σφῶνεν μέσον ἴσιν, ἀμφὶ δ' κῆμα
 Στείρη προφύρεον μετὰ λ' ἰαχε νηὸς ἰσῆς.
 Ἡ δ' ἔπειτα κτ' κῆμα διασφῶνισαν κέλευθα.

Αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ἴκοντο κτ' σφατὸν δρυὶ ἀρχαῶν,
 Νῆα μὲν ὅτλη μέλαναν ἐπ' ἠπείροισι ἐρύσαν.
 Τόσπιν δ' ἰσὶα λούκα πέτασαν, αἰάτ' ἰσὶα λούκα πέτασαν.
 Αὐτοὶ δ' ἐπὶ δρυὶ κτ' κηλίστας τε νέας τε.

Αὐτὰρ ὁ μῶνις νηὶ παρήμηντο ὦκ' ὑπὸισι
 Διοκλῆος παῖς ὅς ποδὶς ὦκ' ἀχιλλεύς,
 Θύτ' ἐπὶ εἰς ἀργεῖον πωλεσκατο κυδαιέειν,
 Οὐτ' ἐπὶ εἰς πόλεμόν· ἀλλὰ φθινύεσκε φίλον κῆρ,
 Αὐτὶ μὲν, ποδὶς ὦκ' αὐτῷ τε πῶλεμόν τε.
 Ἀλλ' ὅτ' ἐπὶ δρυὶ τοῖο δυνάμει γῆρας ἦεν,

Καὶ

Sed postquam precati sunt, & fruges falsas proiecerunt,
 Retro traxerunt quidē primum & iugularunt, & excoria-

Coxasq; secuerunt aruinaq; conperuerunt, (runt,
 Dupliciter facientes super ipsi autem cruda posuerunt.
 5 Adolebat autē in lignis incisus senex, sup autē rubrū vinum
 Libabat iuvenes autem apud ipsum tenebant serva-quin-

que ordines habentia manibus.
 Sed postquam coxa cocta sunt, & discera gustarunt,
 Ac minutatim secuerunt alia, & in servib. transfixerunt,

10 Affarunt accuratē, traxeruntq; omnia. (uunt,
 Caterum sibi quienerunt à labore, preparaueruntq; conui-

Conuiati sunt: neq; in aliquo animus indiguit cibo equalis
 Sed postquam potus & esca desiderium exenerunt,
 Pueri quidem crateras coronauerunt vino,

15 Distribueruntq; omnibus incipientes poculis.
 Hi autem totam diem cantu Deum placabant,
 Latum canentes Paana pueri Achiuorum, (diens.
 Canentes longē operantem, is autē mentem delectabatur au-

Quando autem sol occidit, & crepusculum superuenit,
 20 Tunc sanē dormiuerunt in puppibus naui.

Quando .a. manē genita apparuit rosca digitos Aurora,
 Et tunc postea recesserunt ad exercitum latū Achiuorum.
 His autem concitatum ventium misit longē iaculās Apollo.
 Hi serò malum erexerunt, supraq; vela alba extenderunt.

25 Ventus autem inflabat medium celum, circum autē vnda
 Carinam nigra valdē resonabat, naui eunte.

Hac autem currebat per vndam pertransiens Sias.
 Sed postquam venerunt ad exercitum latum Achiuorum.
 Navem quidem hi nigram in continentem traxerunt

30 Carinam aeniam, ac longuria longa subextenderunt.
 Ipsi autem sparsi sunt per tentoriaq; navesq;.

Verum hic trascebatur nauibus a sedens Velocibus
 Generosus Pelei filius pedes Velox Achilles.
 Neq; enq; in concione versabatur illustres viros faciente,

35 Neq; vnumquam in prelio, sed consumebat dilectum cor
 Illic manens, desiderabat autem clamoremq; pugnamq;.
 Sed quando iam ab illo duodecimius factus est dies,

Et tunc

29. ἰλάσκον
 το Καλὸν αἰεί-
 δοντες, τεγῆ-
 να κ. ἀρχαῶν
 Μέλιπ.

30. ψαμμάδης.

Καὶ τότε δὴ παρὲς Ὀλύμπου ἴσαν θεοὶ αἰὲν ὄντες
 Πάντες ἄμα, ζῶς δ' ἦρχε. Θέτις δ' ἔλπιετ' ἐφ' ἐμῶν
 Παιδὸς ἑοῦ, ἀλλ' ἦγ' ἀνέδυσσε τοῦ μακροχρόνου,
 Ηἰεῖν δ' ἀνέβη μέγαν ὄντα δύναντα, δούλιον τε
 Εὐρεν δ' ὠρύοντα κροῖδον ἄτερ ἡμενον ἄλλων
 Ακροτάτῃ κορυφῇ πολυδαίδαλος Ὀλύμπιο.
 Καί ῥα παρὶ δ' αὐτοῦ κατέζετο, καὶ ἄβροχῶν
 Σκαῖν, δέξιτερῇ δ' ἄρ' ἑσπέρῃ, ἀνέχετο.
 Λισσομένη παρσέειπε δὴα κρονίωνα ἀνακλῖα.

Ζεὺ πάτερ, ἔμποτε δὴ σέ μετ' ἀθανάτοισιν ὄνησα
 ἦ ἔπει, ἦ ἔργω, τόδε μοι κρήλων ἐξέδωρ.
 Τί μισόν μοι ἦτορ, ὅς ἐκυμώρεται τ' ἄλλων
 ἔμπετ' ἀπὸρ μιν νύκτε γὰρ ἀνέξω ἀνδρῶν ἀγαμέμνων
 Ἠπήμεσι. ἔλων γὰρ ἔχει γέρας αὐτὸς ἀπύργος.
 Αλλὰ σὺ πέρ μιν πῶσον Ὀλύμπιε μήπετα ζεῦ.
 Τόφρα δ' ὅππῃ θέσσι τίθει κράτ' ὅφρ' αὖ ἀχαιὸν
 Τιδὼν ἐμὸν τίσωσιν, ὁφέλλωσιν τέε πμῆ.

Ὅς φάτο. τίω δ' ἔπ' παρσέει νεφεληγερέτα ζῶς,
 Αλλ' ἀκρίων δούλιος. Θέτις δ' ὥς ἤφατο βροχῶν,
 Ὡς ἔχει ἐμπροσθέν, καὶ ἦρετο δώτερον αὐτοῖς,
 Νημερτές μὲν δὴ μοι ἔπος ἔειπες, καὶ κατάνδυσον,
 Ἡ δ' ὅτε π' ἔτοιπέ δέ σ' ὅφρ' εὐεῖδω
 Ὡσον ἐγὼ μὲν πᾶσιν ἀπμοτάτῃ θεός εἰμι.

Τίω δ' ἐμὲν ὀχθήσας παρσέει νεφεληγερέτα ζῶς,
 Ἡ δὴ λοῖγια ἔργ' ὅτ' ἐμ' ἐχβοδοπῶσαι ἐφήσεις
 Ἡρῆ, ὅταν μὲν ἐρέθισιν ὀνειδίῃς ἐπείεσιν.
 Ἡ δὲ καὶ αὐτὴ μὲν αἰεὶ ἐν ἀθανάτοισι θεοῖσι
 Νεικέει, ἀρ' καὶ τέ μ' ἐφισι μάχῃ τρώεσσι νῆειν.
 Αλλὰ σὺ μὲν νύκτε αὐτοῖς ἔπος ἔειπες, μή σε νοήσῃ
 Ἡρῆ· ἐμοὶ δὲ καὶ ταῦτα μελήσεται τοφρα τελέεσθαι.
 Εἰ δ' ἄγε τοι κεφαλὴ κατανύσσομαι, ὅφρα πεπείθης.
 Τέτο γὰρ ἐξ ἐμέθεν γὰρ μετ' ἀθανάτοισι μέγιστον
 Τέκμων· ὃ γὰρ ἐμὸν παλινάγρετον, ἔδ' ἀπατηλὸν,
 Οὐδ' ἀτελεύτητόν γ' ὅ, τι καὶ κεφαλὴ κατανύσσω.
 Ἡ καὶ κυανέησιν ἐπ' ὄφρ' ὕσι νεῦσε κρονίων.
 Αμβρόσια δ' ἄρα χύεται ἐπερρώσαντο ἀνακλῖ
 Κρατὸς ἀπ' ἀθανάτοιο, μέγαν δ' ἐλέλιξεν Ὀλύμπον.

Τῶ γ'

Et tunc iam ad Olympum iuerant dij semper existentes.
 Oēs simul, Iupiter autem praebat: Thetis aut non oblita est
 Filij sui, sed emerfit ex vinda maris, (mandatorum
 Matutinaq; conscendit in magnum caelumq; Olympumq;
 Invenit aut late-sidentē Saturnide seorsum sedentem ab
 In summo vertice eminentis Olympi:

Et ante ipsum sedit, & prebendit genua
 Sinistra-manu dextera autem mento apprehendens,
 Supplicans allocuta est Iovem Saturnidem regem:

10 Iupiter pater, si quando te inter immortales iuui,
 Vel verbo, vel opere, hoc mihi perferce desiderium,
 Honora mihi filium, qui brevis-sima vita praeceteris
 Est: sed ipsum nunc rex virorum Agamemnon
 Inhonora ut: habet enim munus eius creptum quod ipse di

15 Sed tu ipsum honora Olympie & prudens Iupiter. (cepit.
 Tandem autem Troianis adice robur donec Achivi
 Filium meum honorent, augeantq; ei honorem. (Iupiter
 Sic dixit: hanc a. non alloquitus est nubes-congregans
 Sed tractus diu sedit. Thetis a. sicut apprehenderat genua,

20 Sic tenebat inhaerens & rogabat secundo iterum:
 Verum quidem iam mihi promitte & annue:
 Vel abnue (quoniam non tibi est timor) Sit bene sciam,
 Quantum ego inter oēs inhonoratissima dea sim. (Iupiter

Hanc a. graniter suspirans allocutus est nubia-cogregator
 25 Exitia sua senē opera, quod merixari impellis,
 Iunoni, quando me irritat contumeliosus verbis.
 Hac autem & Vanē mecum semper inter immortales deos
 Contendit: atque me dicit in pugna Troianis auxiliari.

Sed tu quidem nunc rursus abi, ne te intelligat
 30 Iuno, mihi autem hac erunt cure & perficiam.
 Sed age, iam tibi capite annuam, si persuadearis.
 Hoc enim a me cum immortalibus maximum
 Signum: non enim meum irrevocabile, neq; dolum,

Neque sine fine, quodcumque capite annuam.
 35 Dixit, & nigris supercilij annuit Saturnides,
 Ambrosia autem coma defluerunt regis
 Ex capite immortalis: ac magnum concussit Olympum

Thetis Iovem
 interpellat
 pro filio.

Iupiter Theti
 di promittit
 se viturum A-
 chiuous.

Τὸ γ' ὥς βυλάσαντε διέτμαρχον· ἡ μὲν ἔπειτα
 Εἰς ἄλα ἄλτο βαθεῖαν ἀπ' αἰγληέντος ὀλύμπου,
 Ζῆς δ' ἐδ' ὡς δῶμα. θεοὶ δ' ἅμα πάντες ἀνέσαν
 Ἐξ ἐθέων, σφοδρὸς ἐναντίον ἔδ' τις ἔτλη
 Μέναια ἐσχόρμενον, ἀλλ' ἀντίοῖσαν ἀπάντες.
 Ὡς ὁ μὲν ἔντα κατέχευετ' ὅππ' ἑρῶντος, ἔδ' ἔμιν ἦρῃ
 Ἡγροήσεν· ἰδοῦσ' ὅπ' οἱ συμφράσατο βουλὰς
 Ἀργυρόπεζα θεῖς, θυράτης ἀλίοιο γέροντος.
 Αὐτὰρ καὶ τομίοισι δία κρονίωνα παρσύνει,
 Τίς δ' αὖτοι δολομήτα θεῶν συμφράσατο βουλὰς;
 Αἰεὶ τοι φίλον ἐστὶν ἐμεῖο δ' ἀπὸ νόσφιν ἑόντα,
 Κρυπτάδ' αἰα φρονέοντα διχαζέμεν· ἔδ' ἔπ' ποῖ μοι
 Πρόφρων τέτληκας εἰ πένεπ' ὅ, τί μοι σοῖς.

Τῷ δ' ἡμείβετ' ἔπειτα πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε,
 Ἡρῃ, μὴ δὴ πάντας ἐμούς ἐπ' ἐλπεο μύθοις
 Εἰδήσιν· χαλεπαὶ τὶ εἰσὺντ' ἀλόχῳ ὥς ἐύση.
 Ἀλλ' ὃν μὲν κ' ὅππ' ἐκὼς ἀκούεμαι, οὕτως ἔπειτα
 Οὔτε θεῶν ὡς τερος τὸν γ' εἴσεται, ἔτ' ἀνδράπων.
 Ὅν δ' αὖ ἐγὼν ἀπαύδω θεῶν ἐθέλοιμι νοῆσαι,
 Μή τι σὺ ταῦτα ἐκασα δειρέας, μηδ' ἐμετάλλα.

Τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα βοῶπις πότνια ἦρῃ,
 Αἰνόντα τε κρονίδη, πόιον τὸν μῦθον εἰπας;
 Καὶ λίω σέ πόρος γ' ἔτ' εἶρομαι, ἔτε μετ' ἀλλῶ.
 Ἀλλὰ μάλ' εὐκλειᾶ τὰ φράζεαι ἄσ' ἐθέλῃσθα·
 Νυθ' δ' αἰνῶς δειδίκα χ' ἔφρανα, μὴ σέ παρείη
 Ἀργυρόπεζα θεῖς, θυράτης ἀλίοιο γέροντος.
 Ἡεὶ γὰρ σὶ γὰρ παρέξετο, καὶ λάβε γυνῶν.
 Τῇ σ' οἶον κατανύσσει ἐτήτυμον, ὥς ἀγλήα
 Τίμης σης, ὁλέσσης ὅππ' νησιὸν ἀχμαῶν.

Τῷ δ' ἀπ' ἀμειβόμενος παρσέφει νεφεληγερέτα Ζῆς,
 Δαιμονίη, αἰεὶ μὲν οἶσας, ἔδ' ἔπ' σελήθω.
 Πρὸ γὰρ δ' ἔμπος ἔπ' δυνήσεται, ἀλλ' ἀπὸ θυμοῦ
 Μᾶλλον ἐμοὶ ἔσται· τὸ δ' ἔπ' τοι καὶ εἰς ἴον ἔσται.
 Εἰ δ' ἔπ' τω τῷ ἐστὶν, ἐμοὶ μέλλει φίλον εἶναι.
 Ἀλλ' ἀκέσασθαι καὶ θέσθαι, ἐμῷ δ' ὅππ' ἐπεὶ θεοὶ μῦθον·
 Μὴ νύ τοι ἐχέασθωσιν ὅσοι θεοὶ εἰσ' ἐν ὀλύμπῳ,
 Ἀπὸν ἰόντ', ὅτε κέν τοι ἀάπῃς χεῖρας ἐφείω.

*Iti sic consultantes disuncti sunt: hac quidem postea
 In mare dissilij profundum à splendido Olympo:
 Iupiter autem in suam domus: dij vero simul oēs surrexerunt.
 Ex sedibus sui patris in occursum: neq; aliquis sustinuit
 Expectare venientem, sed obuij steterunt omnes.
 Sic hic quidem illic resedit in folio, neq; ipsum Iuno
 Ignoravit intuita quod contulerat cum eo consilia
 Argenteos pedes habens Thetis filia marini senis:
 Statim irritatiuis Iovem Saturnium alloquuta est:
 Quis aut rursus tecum dolose deorū consultavit consilia?
 Semper tibi gratum est me sine seorsum quum es,
 Occulta cogitantem decernere, neq; aliquod adhuc mihi
 Promptus tolerasti dicere verbum, quodcumque cogitas.
 Huic respondit postea pater virorumq; deorumq;
 Iuno, ne omnia mea spera verba
 Scire, difficilia tibi erunt, Sxor quamvis mea sis:
 Sed quod quidem decens fuerit audire, nullus postea
 Neq; Deorum prior hoc sciet neque hominum:
 Quod autem ego seorsum à dijs sellem intelligere,
 Ne tu hac singula interroga, neque perscrutare.*

*Huic respondit postea bouinos-oculos habens Generanda
 Molestissime Saturnide, quale verbum dixisti? (Iuno,
 Et valde te ante neque interrogo, neq; perscrutor,
 Sed valde quietus hac consultas quia vis:*

*Nunc autem valde timeo in mente ne te seducat
 Argenteos pedes habens Thetis filia marini senis.
 Matutina enim tibi asedit, & apprehendit genum:
 Cui te puto annuissē verè, Et Achillem
 Honores, perdas autem multos in navibus Achivorum.
 Huic sicissim respondens dixit nebularū congregator Iu-
 Misera, semper quidem suspicaris, nec te lateo. (pitara
 Facere autem tamen nihil poteris: sed animo ingrata
 Magis eris meo hoc tibi & molestius erit.
 Si autem sic hoc est, mihi quoque gratum erit.
 Sed tacita sede, meo & obedi verbo,
 Ne te non inuenit, quotquot dij sunt in Olympo
 Prope venientem, quando tibi iniunctas manus iniecerò.*

Iunonis cum
 Ioue iurgiū.

ὧς ἔφατ'· ἔδ' δέ σιν ἐν ἱερῷ βοῶπις πότνια Ἥρη.
καὶ ῥ' ἀνέκυσσε χαρὶς ἵππου, ὅππῃ ἀμύλασσα φίλον κῆρ.
ἠλθ' ἰθὺς αὖτ' ἀνὰ δῶμα διδὺς θεοὶ ἑρπύωνες.
τοῖσιν δ' ἦφ' αἰσος κλυτοτέλῃς ἦρχ' ἀρξάμεναι,
μητὲρ φίλῃ ὀπίσσω φέρεω λαοκλέων ἥρη,

28. ὡδ' ε' τ.

ἢ δὴ λοίμω ἔρῃα τάδ' ἔοσται,* ἢ δ' ἔτ' ἀνέκτα,
εἰ δὴ σφῶ ἐνέχεα θυητῶν ἐριδάνετον ὦδ'·
ἐν ᾗ θεοῖσι κολῶν ἐλάνετον. ἢ δ' ἐπὶ δαίτῃς
ἐδ' αἶψ' ἔοσται ἡδὺς, ἐπεὶ τὰ χρεείονα νικᾷ.
μητὲρ δ' ἐγὼ παρὰ φημι, καὶ αὐτῇ παρ' νοέσῃ,
πατρὲς φίλῃ ὀπίσσω φέρεω διδύ, ὅφρα μὴ αὐτῇ
Νεικείῃσι πατρὸς, σὺ δ' ἡμῖν δαῖτα τεύξῃ.

29. ὡς ἐροπῇ-
τῆς.

εἰ παρὰ γὰρ κ' ἐθέλησιν ὀλύμπῳ* ὡς ἐροπῇ τῆς
ἐξ ἐδ' ἑὼν συφελίξαι· ὁ γὰρ πολὺ φέρτατος ἔστιν.
ἀλλὰ σὺ τόν· ἐπίεσσι καὶ δ' ἀπὸ πῆδεσσι μαλακοῖσι.
αὐτὴν κ' ἐπειδ', ἴλασθ' ὀλύμπῳ ἔοσται ἡμῖν.

ὧς ἄρ' ἔφη καὶ ἀνὰ ἄλγος, δέ τις ἀμφοτέρων πελὸν
μητὲρ φίλῃ ἐν χρεοῖσι πείθει καὶ μιν παρ' ὀρέσσει,
τέτλαδι μῆτερ ἐμὴ καὶ ἀνὰ ἄλγος, κηδυνέμεν παρ,
μή σε, φίλῃ παρ' ἔδ' ἔσται, ἐν ὅφρα δαίμοισιν ἰδῶμαι
Θεινομένῃν· τότε δ' ἔπ' ὀλυμπίσσομαι ἀγνύμενός παρ
Χραιομένην ἀγνύμενός παρ ὀλύμπῳ ἀντιφάρεσθαι.
ἦ δὴ γὰρ με καὶ ἄλλοι* ἀλεξέμεναι μεμαῶτα,

30. δ' ε' π.

ῥίψε ποδὸς τεταγῶν ἀπὸ βηλοῦ θεσπεσίοιο.
πᾶν δ' ἡμῶν φερόμενον, ἄμα δ' ἡελίῳ καὶ ταυρῷ
κἀππεσον ἐν λήμῳ (ὀλίγῳ)* δ' ἐπ' ἑνὶ μὲν ἐν ἡν
ἐν δαίμα σίντες ἀνδρες ἄφαρ κομίσαντο πένοντα.

ὧς φάτο, μέιδυσεν ἱερὰ λαοκλέων Ἥρη·
Μειδῆσασα δ', πῶς δὲ ἐδ' ἔτατο χεῖρὶ κύπελλον.
αὐτὰρ ὁ τοῖς ἄλλοις θεοῖς ἐν δ' ἔτατο πᾶσιν
ἠνορέει, γλυκὺ νέκταρ ἀπὸ κρητῆρ' ἀφύων.
ἀσβεστός δ' ἄρ' ἐν ὥρῳ γέλωος μακρότερος ἐπὶ σιν,
ὧς ἰδὼν ἦφ' αἰσος διὰ δῶματι πομπύοντα.

ὧς τότε μὲν παρὸν ἡμῶν ἐς ἡέλιον καὶ ταυρῷ
δαίνυντο· οὐδ' ἐπ' ἑνὶ μὲν ἐδ' ἔτατο δαίτῃς εἰσῆς,
οὐ μὲν φόρμυγ' ἀπὸ καλλέος, ἢν ἔχ' ἀπὸ λῶν,
Μουσάων δ', αἱ δ' αἰδὼν ἀμειβόμεναι ὅππ' ἔχ' αἶψ'.

αὐτὰρ

Sic dixit: timuit a. boninis oculis Veneranda Iuno,
Et tacita sedit quum remisisset dilectum cor.

Aegre tulerunt autem in domo Iouis dii caelicolae:

Hic autem Vulcanus inclutus-artifex incepit concionari,

5 Matri dilectae, amabilia ferens albas-ſinas habenti Iunoni,

Certe pestifera opera haec erunt, neq; tolerabilia,

Si iam vos gratia mortalium contenditis sic:

Inter Deos autem tumultum excitetis, neq; conuiuij

Boni erit Voluptas: quoniam peiora vincunt.

10 Matrem autem ego admonco ipsam, quamuis intelligentē,

Vt patri dilecto amabilia adferat Ioui, ut ne iterum

Iurget pater & nobis conuiuium conturbet.

Si enim Vult Olympus fulgurum-antor

Ex sedibus euertere, hic enim multum potens est,

15 Sed tu hunc & verbis demulce mollibus:

Statim postea benivolus caelestis erit nobis.

Sic dixit, & surgens poculi q labia introfus inflexa ha-

Matri dilectae in manib' posuit: & ipsam allocutus est: (bet

Tolera mater mea & suffer, maela quamuis sis:

20 Ne te dilectam quamuis existentem, oculis videam

Verberatam: tunc non potero, quamuis doleam,

Iuuare, difficilis enim caelestis Iupiter & ei repugnetur.

Iam enim me & alijs adiuuare studentem

Iecit pede, extrahens à caelo (v. limine) diuino.

25 Totam autem diem ferebar: & nā autem cum sole occidente

Decidi in Lemnum, parum autem animi erat mihi.

Ibi me Sintj & iui statim exceperunt cadentem.

Sic dixit: risit autem dea albas-ſinas habens Iuno:

Ridens autem filij suscepit e manu poculum.

30 Sed hic alijs dijs a dextra exorjus omnibus

Propinabat, dulce nectar ab cratere hauriens.

Inextinguibilis autem excitatus est risu beatis dijs,

Postquam siderunt Vulcanum per domum ministrantem.

Sic tunc quidem totam diem & q, ad solem occidentem

35 Conuiuantur: neq; amplius animus indignit conuiuii

Neg, hyra per pulchra, quam tenebat Apollo, (aqualis

Musisq, quae caneant inuicem-excipiētes-se voce pulchra

c ij

Αὐτὰρ ἐπεὶ κατέδυ λαμπρὸν φάος ἡελίοιο,
Οἱ μὲν χαλκείοντες ἔβαν οἰκόνδε ἑκάστοις,
Ἥχ' ἐκείσφ' ὀδῶμα περικλυτὸς ἀμφιγυρίεις
Ἥφαιστος ποίησ' εἰδύησι περὶ πόδες.
Ζεὺς δ' ὅτε δὴν λέγῃσι δ' ἄλγος ἀνδροποπτιῆς,
Ἐνθά παρὸς κοιμᾷ δ' ὅτε μιν γλυκὺς ὕπνος ἰνένοιο.
Ἐνθά * καὶ θεὸς ἀναβᾷς. παρὰ δ' ἡγευσθ' ἄνδρος ἥρη.

καὶ θεὸς ἀνδρῶν

ΙΛΙΑΔΟΣ ΟΜΗΡΟΥ Η Β.

Ραφιδίας ὑποθέσεις.

10

ΖΕΥΣ ὄνειρον ἐπιτίμψας ἀγαμέμνονι, παρακελεύεται
τὸς ἑλλήνας ἐξέρχιν ἐπὶ τὸν πόλεμον, ὁ δὲ, περὶ πρὶν μὲν
* ἄλλων συνεδριον συνήζοντο. ἔπειτα δὲ οὐκ κλησίαν ποιη-
σάμενος, ἀποπειράται αὐτῶν, παρακελεύσας μὲν Φυλῆν 15
εἰς πᾶς πατρίδας. κατέχει δ' αὐτοὺς ὀδυσσεὺς ἀνδρῶν πα-
ροία καὶ νῆσφι δὴ μνηστρῆστας εἶτα τροφὴν ἀνελόμβροι, ἐξοπλι-
ζέσθαι αὐτοὶ τε καὶ οἱ ἡγεμόνες. ὁμοίως δὲ καὶ οἱ Τρῶες, ἰεῖδες
αὐτοῖς ἀπειρηλάσας. κατέλογον δὲ ὁ ποιητὴς ἐποίησε τῶν
πρατευμάτων καὶ τῶν νηῶν.

20

ΙΛΙΑΔΟΣ ΟΜΗΡΟΥ Η Β. ΡΑ.

Ραφιδία.

Ὀνειρος καὶ κατέλογον.

25

Βῆται δ' ὄνειρον ἔχει, ἀνδρῶν καὶ νηῶν ἀριθμῶν.

ΑΛΟΙ μὲν ῥα θεοὶ τε καὶ ἀνέρες ἱπποκο-
ρυσά
Εὐδὸν παυνύχοιοι δία δ' ἐκέρχον ἡδύμοι 30
ὑπνοῖ,
Αλλ' ὅγε μερμηρίζει καὶ φρένα, ὥς ἀρχὴν
Τιμήσῃ, ὀλέσῃ δ' ὅτι πολέας ἐπὶ νηυσὶν ἀρχαίων.
Ἡ δὲ δέοι καὶ θυμὸν ἐρίσῃ φαίνετο βουλήν,
Πέμψαι ἐπ' ἀτρείδῃ ἀγαμέμνονι ἕλον ὄνειρον. 35
Καί μιν φωνήσας ἔπειτα πηρόεντα περσσύδα.

Βάσιν

Sed postquam occidit splendida lux solis.
Hi quidem dormitantes inierunt domum unusquisque,
Vbi singulis domum inclutus Strophæ, pede claudus
Vulcanus fecerat doctis artibus.
Jupiter autem ad suum lectum iuit celestis fulgurum. auctor
Vbi antea dormiebat, quando ipsum dulcis somnus inuaderet.
Illic dormiunt ascendentes in stratos, auream sedem habens Iuno.

ILIADIS HOMERI, AVT IL COM-
positionis argumentum.

10

IUPITER somnium immittens Agamemnoni, horta-
tur, ut Græcos educat ad bellum. Hic autem primum
quidem optimatum concilium congregat: postea au-
tem concilio inito tentat ipsos, hortans fugere in patrias:
detinet autem ipsos Ulysses Mineræ prudentia, & Ne-
stor concionans: postea cibo sumpto armantur ipsique
& ductores: similiter autem & Troiani, cum Iris ipsis an-
nunciasset. Numerationem autem Poeta fecit exerci-
tuum & navium.

ILIADIS HOMERI IL COM-
positio.

Somnium & Catalogus.

25

B. autem somnium habet, concionē, & naues enumerat

AETERI quidem dii & viri equites ga-
leati.
Dormiebant per totam noctem, Iovem autem
non cepit dulcis somnus:
Sed is voluebat in animo, quomodo Achillem
Honoraret perderet autem multos apud naues Achivos.
Hoc autem ei in animo optimum visum est consilium.
Mittere ad Atridem Agamemnonē perniciosum Somnium:
Et ipsum compellens, verba citæ dixit:

e iij

Βάσκη' ἰδιῶλε ὄνειρε θεὰ νῆας ἀχαιῶν,
 Ελθὼν ἐς κλισίην ἀγαμέμνονα· ἀπείδου,
 Πάντα μάλ' ἀτρεκέως ἀρρηχέμεν ὡς ὅπτιλλω.
 Θωρήξαι ἐκέλευε χαρην κομίσωντας ἀχαιῆς
 Πανσύνῃ· νῦν γὰρ κεν ἔλοι πόλιν δρυάχην
 Τρώων· ἢ γὰρ ἔτ' ἀμφὶς ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες
 Ἀθάνατοι φρέζονται· ἐπὶ γὰρ ἄνωθεν γὰρ ἀπώπτας
 Ἥρην λισσομένην· τρώεσσι δὲ κήδε' ἐφύπται·

Ὡς φάτο· βῆ δ' ἄρ' ὄνειρε· ἐπεὶ τὸν μῦθον ἄκουσε.
 Καρπαλίμως δ' ἵκανε θεὰς ὅππῃ νῆας ἀχαιῶν·
 Βῆ δ' ἄρ' ἐπ' ἀτρεΐδην ἀγαμέμνονα· τὸν δ' οὐκ ἔγνω
 Εὐδέντ' ἐν κλισίῃ, πῶς δ' ἀμβρόσιον κέχυθ' ὕπνῳ·
 Στῆ δ' ἄρ' ὥσπερ κεφαλῆς νηληϊῶν ὕπνῳ·
 Νέσσει, τὸν ῥα μάλιστα γρόντων πῖ ἀγαμέμνονα
 Τῷ μιν εἰσαμένῳ· πρὸς σφῶνας δ' αἶψ' ὄνειρε·

Εὐδεις ἀπείθετο· ἦ δὲ δαΐφρον· ἰσχυροὶ μοιοῖς
 Οὐ γὰρ ἡ παννύχρον εὐδὲν βουλή φρόνεν ἀνδρα,
 Ὡλαοί τ' ὅππῃ τε σφάσσεται, καὶ πῶσα μίμηλε.
 Νῦν δ' ἐμείθεν ξυῖες ὥκα· διδὲ δέ τοι ἄλγελός εἰμι,
 Ὅς σευ ἀνδρῶν ἐὼν μέγα κήδε' ἔσται, ἢ δ' ἐλεάσει.
 Θωρήξαι σε κέλευσε χαρην κομίσωντας ἀχαιῆς
 Πανσύνῃ· νῦν γὰρ κεν ἔλοι πόλιν δρυάχην
 Τρώων· ἢ γὰρ ἔτ' ἀμφὶς ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες
 Ἀθάνατοι φρέζονται· ἐπὶ γὰρ ἄνωθεν γὰρ ἀπώπτας
 Ἥρην λισσομένην· τρώεσσι δὲ κήδε' ἐφύπται
 Ἐκ δὲ δὲ, ἀλλὰ σὺ σῆσιν ἔχε φρεσὶ, μήδ' ἐσε λήϊον
 Αἰρεῖτω, εὐθ' ἀν' σέ μελίσφρον ὕπνῳ· ἀνῆν.

Ὡς ἀεὶ φωνήσας ἀπὸ βῆσετο· τὸν δ' ἔλιπ' αὐτῇ
 Τὰ φρονέοντ' ἀνὰ θυμῷ· ἀρ' οὐ τέλει δὲ καὶ μέλει.
 Φῆ γὰρ ὅ γ' αἰρήσειν παρ' ἰάμου πόλιν ἡματι κείνῃ,
 Νῆπτι· ἦ δὲ τὰ ἡδὴ ἀράς ἔδωκε μῆδετο ἔρρα·
 Θῆσιν γὰρ ἔτ' ἐμείλιν ἐπ' ἄλγελ' ἐσθλὰς τε
 Τρωσὶ τε καὶ δαναοῖσι διὰ κρατερὰς ὑσμῖνας.
 Ἔρρετο δ' ἐξ ὕπνου· δεινὸν δέ μιν ἀμφέχυτ' ὁμφή·
 Ἔξετο δ' ὀρρωδείς, μαλακὸν δ' ἐνδυνε χιτῶνα,
 Καλὸν, κηράτεον· πῶς δ' αὖ μέγα βάλλετο φάρος·
 Ποσσὶ δ' ὡς αἰ παρ' οἴσιν ἐδῆσατο χαλὰ πέδιλα·

Ἀμφὶ

Vade age perniciosum Somnium, celeres ad naues Achiv-
 Et cum veneris in tentorium Agamemnonis Atrida, (uorū,
 Omnia valde celerē nuncia sicut iubeo:

Armare ipsum iube comatos Achivos

5 Omnibus copijs, nunc enim capiat ciuitatem Latiniā,
 Trojanorum: non .n. amplius diuersę calesles domos haben-
 Immortales sentiunt, inflexit enim omnes

Iuno supplicans: Trojanis autem funera impendent.

Sic dixit: iuit autem Somnium postq̃ sermonem audiuit.

10 Statim autem peruenit celeres ad naues Achiuorum:

Iuit autem ad Atridem Agamemnonē: hunc autem inuenit
 Dormientem in tētorio, (circum autem diuinus fufus erat
 Stetit autem super capite, Nelei filio similis (sōmnus).
 Nestori, quem maximē senum honorabat Agamemnon.

15 Huic se assimilans, alloquutus est diuinum Somnium.
 Dormis Atrei fili valde-prudentis equū domitoris?

Non oportet per totam noctem dormire consiliarium virum,
 Cui populi sunt commissi, & tot cura sunt.
 Nunc. & mibi ausculta cito: Iouis autem tibi nuncius sum,

20 Qui cum procul sit à te, valde te curat & miseratur,
 Armare iussit comatos Achivos

Omnibus copijs: nunc autem capias ciuitatem Latiniā
 Trojanorum, non .n. amplius diuersę calesles domos tenen-
 Immortales sentiunt, inflexit enim omnes

25 Iuno supplicans: Trojanis autem funera impendens
 Ex loue, sed tu tuis habes mentibus, neq; te obliuio
 Capiat, quando te dulcis somnus remiserit.

Sic fatus abiit: illum autem reliquit ibi.

Hec soluentem in animo, quæ non euentura erant.

30 Dixit enim is caput Priami urbem de illo,
 Stultus: neque ea sciebat quæ Iupiter moliebat operā,
 Ponere enim adhuc parabat doloresq; singulorumq;
 Trojanisq; & Danais per sortes pugnās.

(Sax:
 Surrexit autem ex sōmno: diuina autē ipsum circumfudit
 35 Sedit autem arrectus, mollem autem induit tunicam,
 Pulchram, nouam: circa autem magnum iecit palliū.
 Pedibus autem sub teneris ligauit pulchra calcamenta.

Iupiter somn-
 um mittit A-
 gamemnoni,
 qui cum præ-
 liari iubeat,
 falso ei Troie
 excidium pro-
 mittens.

Αμφὶ δ' ἄρ' ὤμοισιν βάλετο ξίφος ἀργυρόηλον
 Εἶλετο δ' οὐκ ἄντρον πατρίων ἀφ' οὗτον αἰεὶ,
 Σὺν τῷ ἐβη χεῖρ' ἡνῶς ἀχαιῶν χαλκοχαλῶν.
 Ἥως μὲν ῥα θεὰ Περσεφίησιν το μακρὸν ὄλυμπον,
 Ζηνὶ φῶος ἐρέουσα καὶ ἄλλοις ἀδυνάτοισιν·
 Αὐτὰρ ὁ κηρύσσει λιγυφθόγχοισι κέλευθε
 Κηρύσσειν ἀργυρῷ δὲ κερηκομόωντας ἀχαιούς.
 Οἱ μὲν ἐκήρυσσον, τοὶ δ' ἠγείροντο μάλα ὄχα.
 Βουλλῷ * πρῶτον μεγαθύμων ἰξέ γερὸν πον
 Νεσφῶν περὶ νηὶ πυλῆχ' ὅθ' βασιλῆθ'·
 Τούς ὅγ' συγκαλέσας, πυκινῷ ἠετρώτο βουλλῷ.
 Κλυτὲ φίλοι, θεῖός μοι ἐνὺπνιον ἤλθεν ὄνειρ·
 Αμειβοσίνω διὰ νύκτα· μάλα δὲ νέσσει δῖον
 Εἶδός τε, μέγα δὲς τε, θυλὺ τ' ἀγχαῖα ἐρῶκει.
 Στῆθ' δ' ἄρ' ὑπερκεφαλῆς, καὶ μετὰς μύθον ἔειπεν.
 Εὐδεις ἀπὸ τοῦ ἡέ δαΐφρον· ὅθ' ἡποδάμοιο;
 Οὐ γὰρ παννύχον ὄφειν βουληφόρον ἀνδρα,
 Ωλαοί τ' ὅππτε πρῶτα φάται, καὶ τῶσα μέμνηται,
 Νυθ' δ' ἐμείδεν ξυῶες ὄχα· διδὸς δὲ τοὶ ἀγχαλὸς εἶμι,
 Ὅς σευ ἀνδρῶν ἐὼν μέγα κήδεταί, ἠδ' ἐλαίρει.
 Θωρήξαι σε κέλευσε κερηκομόωντας ἀχαιούς
 Πανσὺν δῖον· νυθ' γὰρ κεν ἔλοις πόλιν Ὀρυσγίαν
 Τρώων· ἔγχετ' ἀμφὶς ὄλυμπα δώματα ἔχοντες
 Ἀθάνατοι φερέζοντα· ἐπέγναμψεν γὰρ ἀποινας
 Ἥρη λισσομένη· τρώεσσι δ' κηδεῖ ἐφ' ἡμέται
 Εκδίδος· ἀλλὰ σὺ σήσιν ἔχε φρεσίν, ὥς ὁ μὲν εἰπὼν
 Ωχετ' ἀποπλάμην· ὅθ' ἐμὲ γλυκύς ὕπν' ἀνῆκεν.
 Ἀλλ' ἀγχατ' ἀκέν πως θωρήξομαι ἡς ἀχαιῶν·
 Πρῶτα δ' ἐγὼν ἔπεισιν περήσομαι, ὅθ' ἐμὲς ἐστὶ
 Καὶ φάσκειν σὺ νηὶ πολυκλήϊσι κελύσω·
 Τμήεις δ' ἄλλοθεν ἄλλ' ἔρηπύειν ἐπέεσσιν.
 Ἦτοι ὅγ' ὥς εἰπὼν, κατ' ἄρ' ἔζετο· τοῖσι δ' ἀνέστη
 Νέστωρ, ὅς ῥα πύλοιο ἀνὰ λῶν ἤμαθ' ὄνεντος,
 Ὅς σφιν εὐφρονέων ἀρρήσαστο καὶ μετέειπεν.
 Ὡ φίλοι, ἀργεῖων ἠγῆτορες ἦδε μέδοντες,
 Εἰ μὲν τις τὸν ὄνειρον ἀχαιῶν ἄλλ' ἐνίσσας,
 Ψεύδους κεν φάμεν, καὶ νοσφιζοίμεθα μάλλον·

κ. Βουλῇ
 κ. Βουλῇ γδ

Νυθ

Circum autem humeros posuit ensē argenteis-clavis.
 Accepit autem sceptrum paternum incorruptum semper,
 Cum hoc iuit ad naves Achaeorum loricatorum.
 Aurora quidem dea descendit magnū Olympum,
 Iouis lumen nunciatura & alijs immortalibus,
 Sed is praecomibus argutus Vocibus iussit
 Edicere ad concilium comatos Achivos.
 Hi quide edixerunt: illi frequentes affuerūt Valde celeriter:
 Concilium autem primum magnanimorum statuit senum
 Nestoream apud navem Pyli regis.
 Quos hic cum coegisset prudente, struebat consultationem.
 Audite amici, diuinus mihi in somnijs venit Sonus deus
 Diuinam per noctem, maximē autem Nestori diuino
 Figurāq; magnitudineq; corporeq; similis erat.
 Stetit autem supra caput, & ad me verba fecit,
 Dormis Atrei filii prudentis equum-domitoris?
 Non oportet per totam noctem dormire consiliarium Virum
 Cui populiq; commissi sunt & tot cura sunt.
 Nunc & mihi auscultā propere, Iouis & tibi nuncius sum.
 Qui quamuis longe sit a te, Valde curat & miseratur.
 Armare te iussit comatos Achivos
 Omnibus copijs: nunc enim captas ciuitatem Latiniā
 Trojanorum: nō. n. amplius diuersae leste domos habentes
 Immortales sentiunt, inflexit enim omnes
 Iuno supplicans, Troianis autem funera imminent
 Ab Ioue: sed tu tuis habes mentibus: sic illud quidem loquens
 Iuit auolans: me autem incundus somnus reliquit.
 Sed agere se quo modo armemus filios Achivorum.
 Primum autem ego verbis tentabo, quatenus fas est,
 Et fugere cum nauibus multorum transitorum iubebo.
 Vos autem aliunde alios cohibere verbis
 Verum hic sic locutus confudit, his autem assurrexit
 Nestor qui Pyli Rex erat areosa.
 Qui ipsis bene sentiens concionatus est & alloquutus:
 O amici, Argivorum ductores & principes,
 Si quidem aliquis somnium Achivorum alius dixisset,
 Mendacium diceremus, & repudiaremus amplius:

Agamemnon
 in concilio
 somnium suū
 narrat.

Νυν

Νυν δ' ἴδεν ὅς μιν ἄριστος ἐνὶ στρατῷ δ' ἔχεται ἔϊν.
 Ἀλλ' ἄγετ' αὖ κεν πως θωρήσομεν ἥσας ἀχαιῶν.

Ὡς ἄρα φωνήσας, βουλῆς ἐξήρξατο νέεσθαι.

ε. ὅ πινύση-
 αν.

Οἱ δ' ἐπαίεσθαι, πείθοντό τε ποιμένα λαῶν
 Σκηπτοχόρῳ βασιλῆϊ. ἐπεσύνοντο δ' ἅλοι.
 Ἡῖτε ἔνθα εἰσι μελισσῶν ἀδινάων,
 Πέτρης ἐκ γλαφυρῆς αἰεὶ νέον ἔρχομενάων,
 Βοτρυόδον δ' πέπονται ἐπ' αὖθις ἐλαινοῖσιν,
 Αἰ μὲν τ' ἐνθα ἅλῃς πεποτήαται, αὖ δέ τε ἐνθα
 Ὡς τ' ἔδνα πολλὰ νέον ἀπο καὶ κλισιάων
 Ἡϊόνθ' ἀεγάρουδε βαθείης ὄτρύνοντο
 Ἰλαδὸν εἰς ἀργεῖν μύ. δέ σφισιν ὄσα δειδέει,
 Οπρυούσ' ἵεναι, διδὸς ἀργεῖα. οἱ δ' ἀγέροντο.
 Τετρηγχεῖ δ' ἀργεῖ, ἅπτε δ' ἔστον ἄρ' ἔτο γαῖα
 Λαῶν ἰόντων, ὅμα δ' οἱ δ' ἐννεα δέ σφας
 Κήρυκες βοόωντες ἐρηπυον, εἰποτ' αὐτῆς
 Σχρίατ', ἀκούσιαν δ' διοτρεφέων βασιλῆων.
 Σπουδῇ δ' ἔξετο λαῶς, ἐρηπυδεν δ' κατέδρας
 Παισάμενοι κλαγγῆς· ἀνὰ δέ κρείων ἀγαμέμνων
 Ἔση, σκῆπτρον ἔχων. (τὸ μὲν ἦ φαιστος καὶ μετὰ τούτων
 Ἡφαιστος μὲν δῶκε διὰ κρονίωνι ἀνακτῇ
 Αὐτὰρ ἄρα Ζῶς δῶκε διακτύρῳ ἀργεῖ φόντῃ·
 Ἐρμείας δέ αὖ αἰ δῶκεν πέλοπι πληξίππῳ.
 Αὐτὰρ ὁ αὖτε πέλοπ' ἔδωκεν ἀργεῖ ποιμένι λαῶν
 Ἀτρεΐδῃ δ' ἐπὶ σκῆπτρον ἐλπιε πολύαρνι θυέσῃ·
 Αὐτὰρ ὁ αὖτε θυέσ' ἀγαμέμνονι λέειπε φορβύα,
 Πολλῆσι νήσοισι καὶ ἀργεῖ πινυτὶ ἀνάσσειν)
 Τῷ δ' ὅ γ' ἐρεῖσάμενθ'· * ἐπεὶ αὖ περὶ ὅντα περὶ σπύδα.
 Ὡ φίλοι ἦρωες δαυαοί, θερσπόντες ἄριστος,
 Ζῶς με μῆλα κρονίδης ἀτῆ ἐνέεισε βαρεῖν·
 Σχότλιος, ὅς σφιν μὲν μοι ὑπὸ γὰρ καὶ κατένδυσεν
 Ἰλιον ἐκπύρσωντ' ἀπὸ τῆς ὄψεως ἀπὸνέειται·
 Νυν δέ κακὴν ἀπάτῃν βουλόσασα, καὶ με καλῶς
 Δις κλέα ἄρ' ἰσὶν ἐκείδω, ἐπεὶ πολλὰ ὤλεσα λαόν.
 Οὕτω που διὰ μέλλει ὑπὸ μανεί φίλον ἔϊν,
 Ὅς δὴ πολλῶν πολίων κατέλυσε κέρλυα,
 Ἡ δ' ἐπὶ καὶ λυσι. τὸ γὰρ κέρτος ἐς ἰμέριον.

νε. ἐπὶ ἀργεῖ-
 νισι μετὰ τούτων.

Αἰγέδον

Nunc autem vidit qui multo praestantior, in exercitu iacet
 Sed agite si quo modo armemus filios Achivorum, (se esse:

Sic loquutus concione incepit excedere.

Hi surrexerunt parueruntq. rectori gentium

Sceptrigeri reges: accurrebant autem gentes.

Sicut examina eunt apud frequentium.

Petra ex canata semper recens sumentium,

Racematim volant in floribus vernis:

(illuc:

Quadam quidem huc frequenter collauerunt, alia autem

10 Sic horum gentes multa à navibus & tentorijs

Littus ante immensum procedebant

Confertim in concione: inter autem ipsos fama lucebat,

Iouis nuncia, concilians ire: hi autem concubebant.

Turbata autem fuerat concio subitus autem gemuit terra

15 Gentibus sedentibus: tumultus autem erat: nouè autem ipsos

Pracones vociferantes cohibebant, si quando à tumultu

Deflissent, audirent & diuinos reges.

Confestim autem sedit populus: tenebant autem sedes

Cessantes à clamore: sursum autem diuinus Agamemnon

20

20 Constitit sceptrum tenens. (q. Vulcanus laborauit fabricas.

Vulcanus quidem dedit Ioui Saturnio Regi,

Sed Iupiter dedit internuncio Argicidae:

Mercurius autem rex dedit Pelopi agitatori equorum.

Sed rursus Pelops dedit Atreo duci populorum.

25

25 Atreus autem moriens reliquit diuisti pecudum Thyestae.

Sed rursus Thyestes Agamemmoni reliquit, & gestaret,

Et multis insulis & Argo omni imperaret.)

Huc is incumbens Verba cita dixit:

O amici horcos Danaï famuli Martis,

30

30 Iupiter me valde Saturnius detrimento deninxit prauī,

Durus: qui antea quidem mihi promisit & annuit

Troia depopulata bene murata, me reuersurum.

Nunc autem malam deceptionem cogitauit, & me iubet

Inglorius & Argum redeam, postq. multū perdidī populum.

35

35 Sic Ioui debet prapotentī gratum esse,

Qui iam multarum Urbium dissoluit fastigia,

Et adhuc dissoluet, huius enim potentia est maxima.

Achii in
 concionem
 coeunt.

Agamēnonis
 ad milites fi-
 cta oratio in
 qua iubet in
 patriam re-
 uerti.

Τυρσο

Αἰὲρ δὲ γὰρ τόδε γ' ἐστὶ καὶ ἐσομένοις πυθέσθαι,
 Μάψ' ἔτι τοιόνδε τοσσόνδε τε λαὸν ἀχαιῶν
 Ἀνδρῶν πολέμοιο πολυμήζειν, ἢ δὲ μάχῃ δαί.
 Εἴ πο' γὰρ κ' ἐθέλοιμεν ἀχαιοὶ τε τρώες τε
 Οἰκιστὰς τιμὸντες ἀνδρῶν ἀνδρῶν ἀνδρῶν
 Τρώας μὲν λέξασθαι ἐφ' ἑστίοι ὅσοι ἔασι,
 Ἡμεῖς δ' ἐς δεινὰς δι' ἀκοσμηθεῖμεν ἀχαιοὶς
 Τρώων, δ' ἀνδρῶν ἑκάστον ἐλπίμας οἶνοχορεῖν,
 Πολλὰ δὲ κεν δεχέσθαι δόλοισι τοῖσι γόοιοι.
 Τόσσον ἐγὼ φημι πλεῖστας ἐμμέναι ἡδὲ ἀχαιῶν
 Τρώων οἱ ναοῖσι καὶ πύλαις. ἀλλ' ὅπκουροι
 Πολλῶν ἐκ πολλῶν ἐλπίσασθαι ἀνδρῶν ἔασι,
 Οἱ μὲν μέγα πᾶσι νοῖσι, καὶ ἔκ' ἐπ' ἐθέλοντα
 Ἰλῖον ἐκπέριπτον ἀναύμενον πῶλ' ἔδρον.
 Ἐνθά δ' ἡ βεβήκασι διδὸς μεγάλου θιγαυτοῖ,
 Καὶ δὴ δοῦρα σέσηπε τρώων, καὶ σπάρτα λέλυσται.
 Αἰ δὲ πού ἡμέτερά τ' ἄλοχοι, καὶ νῆπα τέκνα,
 Εἴαται ἐν μεγάροις τοπιδεγμένα· ἄμμι δ' ἔργον
 Ἀντὶς ἀκρόαοντες ἔνεκα δειῦρ' ἰκνέμεθα.
 Ἀλλ' ἄγεθ', ὥς αἰ ἐγὼ εἶπω, πειθόμεθα πάντες.
 Φόβωμεν σὺν νησί φίλῳ ἐς πατρίδα γαῖαν
 Οὐ γὰρ ἐπ' ἡρώων ἀνέστημεν ὀρυάγχα.
 Ως φάτο. τοῖσι δ' ἐνυμνὸν ἐνὶ στήθεσσι δεινὰ,
 Πᾶσι μὲν πᾶσιν ὅσοι δ' βουλήσιν ἐπικούρουσαν.
 Κινήθη δ' ἀρρηγὴ, ὥς κύματα μακρὰ θαλάσσης
 Πόντου ἰχθυόεσσι, τὰ μὲν τ' εὐρύς τε νότος τε
 Ωρορ' ἐπαίξας πατρὸς διδὸς ἐκ νεφελῶν.
 Ως δ' ὅτε κινήσει ζέφυρος βαθυλήϊον ἐλπίων,
 Λάβρος ἐπαιγίζων, ὅπ' ἡμῶν ἀναχέουσαν.
 Ως ἔφ' ἑσ' ἀρρηγὴ κινήθη. τοῖ δ' ἀλαλητῶν
 Νῆας ἐπασσόντων ποσσὶν δ' ὑπὲρ ἐρθε κοινή
 Ἰστατ' ἀειρομένην. τοῖ δ' ἀλλήλοισι κέλευον
 Ἀπιδεῖναι νηῶν, ἢ δ' ἐλκόμεν εἰς ἄλα θάλα,
 Οὐρύς τ' ἐξέχουσαν. αὐτὴ δ' ἔρανδον ἴκεν
 Οἴκαδ' ἐμμένων, ὥπ' δ' ἦρεον ἔρματα νηῶν.
 Ἐνθά κεν ἀφγείοισι ὑπὲρ ἡρώων νόστος ἐπύχθη.

- Turpe enim hoc est & posteris auditu,
 Incautum sic talem tantumq; populum Achivorum
 Imperfectum bellum gerere & pugnare
 Cum viris paucioribus: exitus autem nondum apparet.
 Si enim velimus Achiviq; Trojanisq;
 Fœdera fidelia ferientes numerari & trique,
 Troianos quidem eligere indigena quotquot sunt,
 Nos autem in decurias disponamur Achivi,
 Trojanorum autē virū singulum accipiamus ad-ministrā-
 Multa decuria indigerent pocillatore. (dum potum,
 Tantum ego aio plures esse pueros Achivorum
 Trojanis, qui habitant in urbe: sed auxiliares
 Multos ex ciuitatibus vibratoris hastarum viri sunt,
 Qui me valde prohibent, & non sinunt volentem
 Troia expugnare bene-cultum oppidum.
 Nouem iam praterierunt Iouis magni anni
 Et iam ligna corrupta sunt nauium & funes soluta sunt:
 Et nosire uxores & imprudentes nati
 Sedent in adibus expectantes, nobis autem opus
 Frustra imperfectum, cuius gratia huc venimus.
 Sed agite, ut ego dixero parcamus omnes,
 Fugiamus cum nauibus dilectam in patriam terram:
 Non enim amplius Troiam capiemus Latiniā.
 Sic dixit, his autem animum in pectoribus commouit
 Omnibus inter multitudinem, quicunq; non consiliū audi-
 Mora est autem concio, ut fluctus ingentes maris (uerū.
 Pelagi Icarij quos quidem Eurūq; Notusq;
 Commouit erumpens patris Iouis ex nebulis:
 Sicutq; quum mouerit Zephyrus ingentem segetem veniens
 Impetuosus ingruens, nut atq; campus spicis:
 Sic horum tota concio mota est: hi autem clamore
 Ad naues ruebant: sursum a pedibus autem puluis
 Stabat sublati: hi autem alij alios adhortabantur
 Ut apprehenderent naues, & traherent in mare diuinum:
 Sentinasq; expugnabaut: clamor autem in cœlum iuit
 Domum euntium: subtrahabant autem fulera nauium.
 Tunc Arginis prater fatum reditus contigisset,

Græci disces-
 sum parant.

Iuno Miner-
 uā mittit ad
 Græcorū dis-
 cēsum pro-
 hibeandum,

Εἰ μὴ ἀθῶναι ἦν παρὲς μῦθον εἴπεν.

Ὡ πόποι αἰγυρόχοιο διδὸς τέκος ἀγρυπνῶν,
Οὐ τῷ δὴ οἰκόνδε, φίλῳ ἐς πατρίδα γαίαν
Αργεῖοι φάρονται, ἐπ' ὁρᾶ νῶτα θαλάσσης,
Καὶ δέκεν δ' ὅχλῳ παρὰ μὲρ καὶ τρωσὶ λίποιεν
Αργεῖον ἑλάνην, ἥς εἴνεκεν πολλοὶ ἀχαιῶν
Ἐν τροίῃ σπύλοντο φίλης ἀποπατρίδος αἰῆς;
Ἀλλ' ἴδι νῦν μὲν λαὸν ἀχαιῶν χαλκοχατῶνων,
Σοῖς δ' ἀγανοῖς ἐπέεσσιν ἐρήτυε φῶτα ἔχουσιν,
Μηδ' ἔα νῆας ἀλαδ' ἐλκέμεν ἀμφιελίσσας.

Ὡς εἶπας. ἔδ' ἀπίθησε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη.

γρ. αἰξασα.

Βῆ δ' ἔπειτα ἑλὺμποιο χαρῶν * αἰξασα,
Καρπαλίμως δ' ἔκτανε δοῶς ἐπὶ νῆας ἀχαιῶν.
Εὐρεν * ἐπειτ' ὀδυσηῖα δι' ἡμιπνὸν ἀτάλαντον
Ἐσαότ'. ἔδ' ὅγε νηὶς εὐστέλμοιο μελαίνης
Ἀπῆετ', ἐπειμὶν ἀχρὶ κραδίῳ καὶ θυμῷ ἔκτανεν.
Ἀλχοῦ δ' ἰσαμένη περὶ σέφῃ γλαυκῶπις Ἀθήνη.

Διοχρὺς λαεργάδῃ πολυμήχαν' ὀδυσεῖο,
Οὐ τῷ δὴ οἰκόνδε, φίλῳ ἐς πατρίδα γαίαν
Φάρονται ἐν νῆεσσι πολυκλήϊσι πρῶντες,
Καὶ δέκεν δ' ὅχλῳ παρὰ μὲρ καὶ τρωσὶ λίποιτε
Αργεῖον ἑλάνην, ἥς εἴνεκεν πολλοὶ ἀχαιῶν
Ἐν τροίῃ σπύλοντο φίλης ἀποπατρίδος αἰῆς;
Ἀλλ' ἴδι νῦν μὲν λαὸν ἀχαιῶν, μηδ' ἔτ' ἐρώει·
Σοῖς δ' ἀγανοῖς ἐπέεσσιν ἐρήτυε φῶτα ἔχουσιν,
Μηδ' ἔα νῆας ἀλαδ' ἐλκέμεν ἀμφιελίσσας.

Ὡς φάτο. ὁ δ' ἔξω ἔθηκε θεῶς ὅσα φωνήσισις.

Βῆ δ' ἔπειτα, ὅπ' ὅ γ' ἄλλαν βάλει· τίω δ' ἐκόμεσε
Κίρυνξ ἄρουράτης Ἰθακήσιος, ὅς οἱ ὀπίσθι.
Ἀυτὸς δ' ἀτρεΐδην ἀγαμέμνονα αὐτὶ ἐλθὼν,
Δέξατο οἱ σκῆπτρον πατρῷον ἀφιδιὸν αἰεὶ·
Σιωπῶν βῆ καὶ τὴν νῆα ἀχαιῶν χαλκοχατῶνων.
Ὀντινὰ μὲν βασιλῆα καὶ ἐξοχὸν ἀνδρακίρην,
Τὸν δ' ἀγανοῖς ἐπέεσσιν ἐρήτυε φῶτα ἔχουσιν.

Δαυμόνι, ἔσ' εἴποιε κακὸν ὥς δεῖ δῖος ἄνθρωπος.

Ἀλλ' αὐτὸς τε χεῖρσι καὶ ἄλλοις ἴδρυε λαῶς.

Οὐ γὰρ πω σάφα ὦτο· νῦν δ' ἀτρεΐδην.

Νῦν

Nisi Minervam Iuno sermonem affata fuisset,
Proh facinus, Aegidem tenentis Iovis filia indomita.

Sic domum, dilectam in patriam terram

Argivi fugient per lata dorſa maris,

5 Gloriam autem Priamo & Troianis reliquerint

Arguam Helenam, cuius gratia multi Achivorum

In Troia perierunt procul dilectam a patria terram?

Sed abi nunc ad populum Achivorum are-armatorum,

Tuisq, blandis verbis detine virum quemque: (tur

10 Nec sine naues in-mare trahere, q, hinc & inde impellun-

Sic dixit: nec aduersata est dea glaucis-oculis Minerva.

Profecta autem est ab Olympi verticibus desiliens,

Statimq, venit veloces ad naues Achivorum.

Invenit deinde Vlyſsem Ioui consilio patrem

5 Stantem; neq, hic nauem bene transstratam & nigram

Tangebatur, quia ipsum dolor corde & animo inuaserat.

Prope autem stans alloquuta est celsa Minerva:

Diuine Lactiade prudentissime Vlyſſes,

Sicne domum dilectam in patriam terram

20 Fugietis in naues multa transira habentes ingruentes,

Gloriam autem Priamo & Troianis reliqueritis

Arguam Helenam, cuius gratia multi Achivorum

In Troia perierunt dilectam procul a patria terra?

Sed i nunc ad populum Achivorum, neq, cuncteris:

25 Tuis autem blandis verbis detine virum quemq, (tur

Neq, sinas naues in mare trahere que-string, impellun-

Sic dixit: hic autem intellexit dea vocem loquentis:

Iuit autem currendo pallium autem proiecit: illum, & tulit

Præco Eurybates Ithacensis, qui eum sequebatur.

30 30 Ipse autem Atreida Agamemnoni obuius veniens

Accepit ab eo sceptrum paternum incorruptum semper:

Cum hoc iuit circum naues Achivorum are armatorum.

Quemcumq, quidem regem & præstantem virum invenit,

Hunc blandis verbis detinebat assans:

35 Infelix non te decet & timidum trepidare,

Sed ipseq, sede, & alios sedere fac populos.

Nondum enim perspicue scis, quis animus sit Atreida.

d

Vlyſſes Achi-
uos à discedē
do coërcet.

Νῦν μὲν πειράεται, τάχα δ' ἴψαται ἥσας ἀχαιῶν.
 Ἐν βετλῇ δ' οὐ πάντες ἀκούσμεν ὅς τις εἴπει,
 Μῆτι χρωσόμεν ἢ ῥέξῃ κακὸν ἥσας ἀχαιῶν.
 Θυμὸς γ' μέγας ἐστὶ διοτρεφέος βασιλῆος.
 Τιμὴ δ' ἐκ δῖος ὄβρι, φιλέει δὲ ἑμνίετα ζῆς.
 Ὀν δ' αὖθις μὲν τ' ἀνδρῶν ἴδοι, βοδωντὰ π' ἐφάρσοι,
 Τὸν σὴν πῆρσιν ἐλάσσασκεν, ὁμοκλήσας τε μῦθον,
 Δαμνόν γ' ἀτρεΐμας ἦστο, καὶ ἄλλων μῦθον ἀκούεις.
 Οἱ σὺ γάρ τε τοί εἰσι· σὺ δ' ἂν πῶλεμος καὶ ἀνάλκεις,
 Οὐδέ ποτ' ἐν πολέμῳ ἐναρίθμῳ, οὐτ' ἐνὶ βουλῇ.
 Οὐ μὲν πῶς πάντες θαλασσομένον ἐνθάδ' ἀχαιοί.
 Οὐκ ἀγαθὸν πολυκοιρανίη. εἰς κοίραν ἔστω,
 Εἰς βασιλεὺς, ὅς ἐδωκε χρόνον πῶς ἀκυλομήτεω
 Σκῆπτρόν τ' ἠδὲ δέμας, ἵνα σφίσι βασιλεύῃ.
 Ὡς ὅγῃ κοιρανέων διεπεφρατὸν, οἱ δ' ἀγορεύω δε
 Αὐτὸς ἐπεσέβοντο νεῶν ἀπο καὶ κλισιάων
 Ἡ γὰρ, ὥς ὅτε κῆμα πολυφλοίσβοιο θαλάσσης
 Διγαλῶν μεγάλῳ βρέματι, σμαραγδαῖ δὲ τε πόντῳ.
 Ἄλλοι μὲν ῥ' ἐζόντο, ἐρήτυθεν γ' καὶ δέσρας.
 Θεοσίτης δ' ἐπ' μουσῷ ἀματρεσπὶς ἐκολῶα,
 Ὃς ῥ' ἔπειτα φρεσὶν ἦσαν ἀκοσμά τε πολλὰ τε ἦδ' ἰδη.
 Μάλα, ἀτὰρ καὶ κόσμον εἰς ζέμεναι βασιλεύσιν,
 Ἄλλ' ὅππ' οἱ εἴσταιτο γαλοῖον ἀργείοισιν
 Ἐμμεναι. ἀχαιὸς δὲ ἀνὴρ ἔστω ἴλιον ἦλθε·
 Φολκὸς ἔλνυ, χαλκὸς δ' ἑτερον πόδα, τῷ δὲ οἱ ὄμμα
 Κυρτωδὸν, ὅππ' ἦτος σιμοζαχότῃ· ὅν τ' ἔπειτα
 Φοξὸς ἔλνυ κεφαλῇ, ἡ δὲ νῆ δ' ἐπερλώδε λαγχνη.
 Εὐχθιστοὶ δ' ἀχαιῶν μάλα· λῶ, ἠδ' ὁδὸν ἦ.
 Τῷ γὰρ νεικέεσκε. τὸτ' αὖ ἀγαμέμνονι δῖω
 Οἷα κεκληγῶς λέγ' ἐνείδεα. τῷ δ' ἀχαιοί
 Ἐκπύλως κατέοντο νεμέσσηθεντ' ἐνὶ θυμῷ.
 Αὐτὰρ δὲ μακρὰ βοῶν, ἀγαμέμνονα νεικέε μῦθον,
 Ἀτρεΐδην, τέο δ' αὖτ' ὅππ' ἀμφεσας, ἠδὲ χατῆρις;
 Πλεία τοι χαλκοὶ κλισίαι, πολλὰ γ' ἡμιαῖκας
 Εἰσὶν ἐνὶ κλισίῃς ἐξείρετο, αἷς τοι ἀχαιοί.
 Πρωτὶς γ' εἰδομένη εὐτ' αὖ πολλοὶ εἰδον ἔλωμεν.
 Ἦν καὶ ῥευσσοὶ ὅππ' ἔδωκε, ὅν κ' ἦς οἶσες

Τρώων

Nunc quidem tentat: mox autem lader filios Achiuorum,
 In concilio enim omnes audiuimus quid dixit:
 Ne iratus afficiat aliquo malo filios Achiuorum.
 Ira autem magna est a Ioue nutriti regis;
 5 Honor .a. ab Ioue est: diligit autem ipsum sapiens Iupiter.
 Quemcumq; rursus plebeum virū vidit existerantemq;
 Hunc sceptris percussit, increpitauiq; verbo. (offendit,
 Miser, quiete sede, & aliorum verba audi,
 Qui te prestantiores sunt: tu autem imbellis & inualidus,
 10 Nec, inquam in bello numerandus, nec, in concilio.
 Non quidem illo pacto omnes regnabimus hic Graeci,
 Non bonum est multorum principatus: unus princeps esto.
 Unus rex, cui dederit filius Saturni obliqua consilia habent-
 Sceptrumq; & iura, sit ipsis dominetur. (ris
 15 Ita iste regens gubernabat exercitum: illi aut ad consiliū
 Rursus ruebant a nauibus & tentorijs
 Tumultu, sicut quum fluctus multi streperi maris
 Littore magno edit sonitum, fremit autem pontus.
 Alij quidem sedebant, quiescebantq; per sedes:
 20 Therfites autem adhuc solus loquacijs, tumultuabatur.
 Qui verba mentibus suis immoderatq; multa, sciebat. Therfite gas-
 Frustra, sed non pro eo ac decebat, sit aduersaretur regibus, culitas.
 Sed quodcumque ei videbatur, ridiculum Archiuis
 Esse fid dicebat. turpissimus autem vir ad Troiam venit.
 25 Strabo erat, claudus autem alteropede, & ipsius humeri
 Curui & in pectus contracti, & desuper
 Acutus erat capite, rara autem percurrerebāt lanugo:
 Inimicissimus autem Achilli maxime erat & Vlyssi.
 Hos enim obiurgabat, tunc rursus Agamemnonis diuino.
 30 Alit clamans dicebat conuitia. hunc Achiui
 Vehementer oderant indignabanturq; in animo. (ne,
 Sed hic multum vociferans, Agamemnonē obiurgabat sermo-
 Atride, quid adhuc conquereris, aut qua te indigest
 Plena tibi are tentoria, multa & mulieres
 35 Sunt in tentorijs selecta, quas tibi Achiui
 Primo damus, quum urbem capimus,
 An item & auro indiges quod quis oportet

d ij

Τρώων ἱπποδάμων ἐξ ἱλίου υἱὸς ἄποινα,
 Οὐ κεν ἐγὼ δῖας ἀνδράς, ἢ ἄλλ' ὅτ' ἀρχαῶν;
 Ἡ δ' ἰωαίησι γέλω, ἵνα μίσσηται ἐν φιλότητι,
 Ἡν τ' αὐτὸς ἀπο νόσοι κατὰ χεῖρας; ἢ μὲν εἰσὶ κεν
 Ἀργῶν εἰόντα, κακῶν ὅππῃ βασιλῆμεν υἱὰς ἀρχαῶν.
 Ω πέποντες, χάμ' ἐλέγχε', ἀρχαῖδες, ἐκείτ' ἀρχαῖοι,
 Οἳ καὶ δὲ πρὸ σὺν νηυσὶ νέεσμεθα: τὸν δ' εἰδὼ μιν
 Αὐτοῦ ἐνὶ τρεῖσιν γέρεα πικρῶμεν, ὅφρα ἴδῃται
 Ἡ ῥὰ τι οἷ' ἡμεῖς παρ' ἐσσυμῶμεν, ἢ καὶ ἐκεί.
 Ος καὶ νῦν ἀγλῆα ἔομεν' ἀμείνονα φῶτα
 Ἡ πῦρ σενέων γὰρ ἔχει γέρας ἀντὶς δαυρίας.
 Ἀλλὰ μάλα ἐκ ἀγλῆι γόλ' ὅφρα σὺν, ἀλλὰ μετ' ἡμῶν.
 Ἡ γὰρ αὖ ἐπείδῃ νῦν ὕστατα λωβήσωμαι.

Ὡς φάτο νεικέειον ἀγαμέμνονα ποιμένα λαῶν
 Θερσίτης. τῷ δ' ὦκα παύσασθαι δέ τ' ὀδυσσεύς,
 Καί μιν ὑπόδρα ἰδὼν χαλεπῶ λυγρῶ παπῇ μύθη,
 Θερσίτ' ἀκρετόμυθε, ληγὺς πρὸ ἔων ἀρρηγνῆς,
 Ἰαχέο, μινδ' ἔδελ' οἷ' ἔειξέμεναι βασιλεῦσιν.
 Οὐ γὰρ ἐγὼ σέο φημί χρεῖότερον βροτῶν ἄλλον
 Ἐμμεναι, ὅσοι αἰετ' ἀπείδῃσ' ὑπὸ ἱλίον ἥλδον·
 Τῷ ἐκ αὖ βασιλῆας ἀνὰ σῶμ' ἔχον ἀγορῶνσι,
 Καὶ σφιν ὀνειδέει τε παρ' ἑσπερίοις, νόσον τε φυλάσσουσι.
 Οὐδέ τι πω σάφα ἴδμεν ὅπως ἔσται τάδε ἔργα,
 Ἡ εὖ, ἢ κακῶς νοσήσομεν υἱὰς ἀρχαῶν.
 Τῷ νῦν ἀπείδῃ ἀγαμέμνονι ποιμένι λαῶν
 Ἦσαι ὀνειδίζων, ὅππ' οἱ μάλα πολλὰ διδοῦσιν
 Ἡρώες Δαναοί· σὺ δ' ἡγετομέων ἀγορῶνεις.
 Ἀλλ' ἐκ τοι ἔρέω, τὸ δ' ἡ καὶ τετελεσμένον ἔσται,
 Εἴ κ' ἐπ' ὅτ' ἀφ' ὀφθαλμῶν κατὰ χεῖρας * ὥς νῦν πρὸ ὧδε,
 Μηνέτι * περὶ τ' ὀδυσσῆϊ χάρη ὥμοισιν ἐπέη,
 Μινδ' ἐπ' ἡλεμάχοιο πατὴρ κακῆς μὲν εἶλω,
 Εἰ μὴ ἐγὼ σε λαβὼν, δαπὼ μὲν φίλα ἐματὰ δύσω,
 Χλαῖνας τ' ἠδὲ χιτῶνα, τὰ τ' αἰδῶ δ' ἀμφιχέλυπται.
 Αὐτὸν δ' ἐκλαῖοντα δοῶς ὅππ' νῆας ἀφῆσω
 Πειπληγὼς ἀρρηγνῆθεν ἀεικέεσσιν ἀνηγῆσιν.

Ὡς ἀρ' ἔφη· σὴν ἡπῆρω δ' ἡμετάφρενον ἠδὲ καὶ ὦμω
 Πληξεν. οἱ δ' ἰδὼν ὧδε παλαρὸν δέ οἱ * ἐκπεσε δάκρυ.

Σμῶδι

Troianorum equitum ex Troia filius dona redemptionis.
 Quem ego vincitum ducam vel alius Achivorum?
 An mulierem iuvenem, cui misceris per amorem,
 Quamq; ipse seorsum derineas? non quidem decet,
 5 Ve qui princeps sit in mala inducat filios Achivorum?
 O imbelles mala contumelia, Achaeae, non item Achivi,
 Domum cum navibus redeamus, hunc autem sinamus
 Isthic in Troia premia sua concoquere, ut sciat
 10 An in aliquo ipsum nos audivimus, an non:
 Qui est nunc Achillem ipso multo meliorem virum
 Iniuria affecit: fruitur n. dono, quod per vim illi abstulit.
 Sed multa non est Achilli ira mentibus sed facilis.
 Aloqui enim Atreida, nunc postremum iniurius esses.

Sic dixit obiurgans Agamemnonem pastorem populorum
 15 Therstes: huic autem cito astitit divinus Vlyses.
 Et ipsum toruē intuens duro alloquutus est sermone:
 Therste loquere, vocalis es et sis concionator,
 Desine, neque selis solus contendere cum regibus.
 Non n. ego quam tu sis, censeo ignavio rem mortalem alium
 20 Esse, qui cum Atreidis ad Troiam venerunt.
 Quare ne reges in ore habens, concioneris,
 Et ipsis convitia inferas, reditumq; serues.
 Neq; adhuc aperte scimus, quorsum evadent haec opera,
 An bene, an male redibimus filij Achivorum.

Quare nunc Atreida Agamemnoni pastori populorum,
 25 Sedes iaciens convitia, quia ei valde multa dant
 Heroes Danae. tu autem debilaterans concionaris,
 Sed tibi edico (hoc est perfectum erit)
 Sicuti te infanientem inuenero sicut hic,
 30 Ne posthac Vlysi caput humeris adsit,
 Neq; Telemachi pater vocet,
 Si non ego te comprehensum est charis vestibus exutum,
 Pallioq; est tunica, quaeq; pudenda contegunt:
 Te inquam flentem velociter ad naues dimisero,
 35 Verberans e concione acerbis plagis,
 Sic dixit sceptrorū dorsum atq; humeros
 Percussit: ille. n. compressit, humis atq; ei excidit lachryma,
 d ij

Vlyses Ther-
 sitae loquaci-
 tate coërcet.

20. Εἰ κ' ἐπ'
 20. ὥς το πᾶ-
 20. πῆρ.

20. ἐκφυγε

Ηγερῆδοντο, καὶ ἀμφὶ παρὰ μὲν καὶ τρωσὶ φέρουσαι,
 Ημεῖς δ' ἀμφὶ παρὰ κλυτὴν, ἱερὴν καὶ βωμῶν
 Ερδομεν ἀνδράποισι τελευτάσας ἐκατόμβας,
 Καλῇ ὑπὸ πλατάνισιν, ὅθεν ῥέει ἀγλαὸν ὕδωρ.
 Ενδ' ἐφάη μέγα σῆμα· δράκον ἐπὶ νότα δι' ῥοινός,
 Σμερδαλέῃ· τὸν ῥ' αὐτὸς δαίμνι· ἦκε φόβος δέ,
 Βωμοδ' ὑπαίξας, πρὸς ῥα πλάτνιστον ὄρουσιν.
 Ενθα δ' ἔσαν σπουδαῖο νεοοσσί, νήπια τέκνα,
 Οἷον ἐπ' ἀκροτάτῳ, πετάλοισ' ὑποπλήωτες,
 Οκτώ· αὐτὰρ μήτηρ ἐνάτη, ἥ τέκε τέκνα.
 Ενδ' ὅρα τοὺς ἐλκεῖν ἀκατήσδε τετραγῶτας·
 Μήτηρ δ' ἀμφεποτῶτο ὀδυρομένη φίλα τέκνα.
 Τὼ δ' ἐλαλίζαμεν· ἡμεῖς γὰρ λαβὼν ἀμφιαχῆαν,
 Αὐτὰρ ἐπεὶ καὶ τέκν' ἐφαγε σπουδαῖο καὶ αὐτῶν,
 Τὸν μὲν ἀπὸ γῆλον θῆκεν δεὸς, ὅσπερ ἔφλυε.
 Λαὸν γὰρ μιν ἔθηκε χρόνου πῦρ ἀκυλομήτεσ·
 Ημεῖς δ' ἐσάοτες δαυμάζομεν ὅς ἐπύρην,
 ὣς οὐθ' εἰνὰ πέλωρα θεῶν εἰσηλθ' ἐκατόμβας,
 Κάλχας δ' ἀντίκ' ἐπειτα δεοπαρπέων, ἀγρόδε,
 Τίπ' ἀνέφ' ἐγχεάδε χαρικομόωντες ἀρχαῖοι;
 Ημῖν μὲν τόδ' ἔφλυε τέρας μέγα μηπίετα ζῶς,
 Οψιμον, ὅψι τέλεσον, οὐ κλέος ἔσποτ' ὀλείται.
 ὣς ὅτ' αὖ καὶ τέκν' ἐφαγε σπουδαῖο καὶ αὐτῶν,
 Οκτώ, αὐτὰρ μήτηρ ἐνάτη ἦν, ἥ τέκε τέκνα.
 ὣς ἡμεῖς τοσαῦτ' ἔτεα πλοκαμίζομεν αὐτοῖς,
 Τῷ δ' ἐλάτῳ ὃ πάλιν αἰρήσμεν ὀδυράμεν.
 Κεῖνός δ' ὥς ἀγρόδε, τὰ δὲ νῦν πάντα τελέσται.
 Ἀλλ' ἄγε μῖνοντε πάντες εὐκνήμιδες ἀρχαῖοι
 Αὐτῷ, εἰσέμεν ἄστυ μέγα παρὰ μὲν ἔλωμεν.
 ὣς ἔφατ'· ἀργεῖοι δ' ἐμέγ' ἰαχρὸν ἀμφὶ ὃν ἦες
 Σμερδαλέων κοινάβησαν αἰσάντων ὑπ' ἀρχαῶν,
 Μῦθον ἐπαυνήσαντες ὀδυρομένη· θεοῖο.
 Τοῖσι δ' καὶ μετέπειτα γερῶνι· ἵπποτα νέεσθαι,
 ὦ πόποι, ἡ δὲ πῦρ σὺν ἐοικότας ἀγορεύαδε
 Νηπιόχοις, οἷς, ἔπ' ἐμὲν πολεμικῆ ἐργα.
 Ποῦ δὲ σὺν θεοῖσιν τε καὶ ὅρκια βήσεται ἡμῖν;
 Εν πύλῃ δὲ βουλαί τε γυνοῖατο μήδεά τ' ἀνδρῶν,
 Σπονδῶ

Σπονδῶ

Congregabantur, mala Priamo, & Troianis ferentes:
 Nos autem circumcirca fontem sacra per altaria
 Faciebamus immortalibus perfectas hecatombas,
 Pulchra sub platano, unde fluebatlympida aqua.
 Ille apparuit magnum signum, draco dorso sanguineus,
 Horribilis quem ipse Olympius misit in lucem,
 Quum ex altari profiliisset, ad Platanum perrexisset:
 Ibi erant passeris pulli, parvi filij
 Ramo in extremo, sub folijs solitantes,
 Octo: sed mater nona erat, quae peperit filios.
 Ibi illi hos miserabiliter comedit stridentes:
 Mater autem circumuolabat lugeus dilectos filios:
 Hanc circumuolans ala prehendit circum clamantem,
 Sed postquam filios deuorauit passeris & ipsam,
 Hunc quidem clarum fecit Deus, qui ostendit:
 Lapidem enim ipsum fecit Saturni filius Versuti.
 Nos autem stantes admirabamur quod factum erat.
 Ut igitur terribilia portenta deorum subiere hecatombas:
 Calchas autem statim postea Vaticinans dixit,
 Cur muti facti estis comati Achij?
 Nobis quidem hoc ostendit signum magnum prudens Iupiter,
 Serum, quod tardè perficitur, cuius gloria nunquam peribit,
 Ut hic filios deuorauit passeris & ipsam.
 Octo, sed mater nona erat, quae peperit filios:
 Sic nos tot annos bellabimur hic:
 Decimo autem ciuitatem capiemus Latiniā.
 Ille sic interpretabatur: hac iam nunc omnia perficiuntur.
 Sed age, manete omnes bene creasti Achij
 Isthic quoad usque, ciuitatem magnam Priami capiamus.
 Sic dixit Argij. & Salde clamauerunt, (circum. a. naues
 Terribiliter resonauerunt clamantibus Achij)
 Sermonem laudantes Phylis diuini.
 His autem dixit Gerenius eques Nestor:
 Proh facinus certè pueri similes loquimini
 Infantibus, quibus non sunt curae bellicosa opera
 Quò iam pacta, & iuramenta ibunt nobis?
 In igne iam consilia, erunt cura, & curorum,
 d

Portentū Dra-
 conis qui pas-
 seres deuora-
 uit.

Nestoris ver-
 ba ad milites.

Σπονδὴν τ' ἀρητοί, καὶ δεζιάς, ἧς ἐπέπιθμεν.
 Αὐτὸς γὰρ ῥ' ἐπέεσσ' εἰδανόμεν, ἡδὲ π μῆχος
 Εὐρέμεναι δυνάμεσθαι, πολὺν χρόνον ἐνθάδ' ἐόντες.
 Ατρεΐδην, σὺ δέ δ' ὥς ἑρπύλλων ἀσεμνέας βουλήν,
 Αργεὺ ἀρρεΐοισι χ' ἱ κρατερὰς ὑσμίναις,
 Τὺς ᾧ δ' ἔα φθινύσειν, ἕνα καὶ δύο, τοὶ καὶ ἀρχαῶν
 Νόσφις βούλ' ἀλώσ'. ἀνὴρ δ' ἐκέσσεται ἀμύμονι
 Πτεῖν ἄργος δ' ἰέναι, ἑρὶν καὶ διδὸς αἰγίοχοιο
 Γινώμεναι εἴτε ψεύδους ἢ ἀποχρῆστος ἦ καὶ ἐκί.
 Φημι γὰρ οὐκ ἔχεται ὑσταί, ἄρ' ἔμενέαι κρονίωνε.
 Ἡματι τῷ, ὅτε νηυσὶν ἐπ' ὠκυπύροισιν ἐβανον
 Αργεῖοι, τρώεσσι φόνον καὶ κῆρα φέροντες,
 Αφράπῃων ὅπ' ἐξεί, ἐν αἰσμία σήματα, φάινων.
 Τῷ, μή τις ἑρὶν ἐπειγέτω οἴκονδε νέεσθαι,
 Πτεῖν πνα πᾶρ τρώων ἀλόχῳ, κατὰ κοίμη δ' ἰωῖαι,
 Τίσι δ' αὖτ' ἐλάνης ὀρμήματα τε σοναχάς τε.
 Εἰ δέ τις ἐκ πάλλων ἐθέλει οἴκονδε νέεσθαι,
 Απῆλ' αὖτ' ἧς νηὸς ἐὺ σέλμοιο μελάνης,
 Οφρα περὶ δ' ἄλλων θάνατον καὶ πότμον ὀπίσπῃ.
 Ἀλλὰ ἀνὰ ζ' αὐτὸς τ' εὐμνέσθω, πείθεο τ' ἄλλω.
 Οὐτοὶ ἀπόβλητον ἔπος εἴπω, ὅ, τι καὶ εἴπω,
 Κεῖν' ἀνδρας χ' ἱφύλας, χ' ἱφρήτας, ἀρ' ἀμέμενον,
 Ως φρήτη φρήτη φιν ἀφ' ἡγή, φύλα δέ φύλοις.
 Εἰ δέ κανὼς ἐρξῆς, καὶ τοὶ πείθωνται ἀρχαῖοι,
 Γινώσῃ ἐπειδ' ὅς δ' ἡγεμόνων κακὸς, ὅς τε νυ λαῶν,
 Ἡδ' ὅς κ' ἐσθλὸς ἐσσι, χ' ἱ σφείας γὰρ μαχέσονται.
 Γινώσῃαι δ' εἰ καὶ δεσποσὶν πόλιν ἐκ ἀλλὰ πάζεις,
 Ἡ ἀνδρῶν καλὴ τι καὶ ἀφ' ἐσθλῇ πολέμοιο.

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενον ὁ παρὰ σέφῃ κρείων ἀρχαμέμων,
 Ἡ μὲν οὖν τ' ἀργεῖο νικᾷς γέρον ὕας ἀρχαῶν
 Αἰ γὰρ ζεῖτε πάτερ, καὶ ἀδελφεὶ καὶ ἀπολλων,
 Τοῖσιν δέ καὶ μοι συμφραδμονες εἶεν ἀρχαῶν.
 Τῷ καὶ τῷ ἡμύσει πόλιν ἀρ' ἀμύμονι ἀνακτῷ,
 Χερσὶν ὃ φ' ἡμετέρῃσιν ἀλοοσά τε φροδόμεν τε.
 Ἀλλὰ μοι αἰγίοχ' κρονίδης ζῶς ἀλγ' ἐδωκεν,
 Ὅς με μετ' ἀσκηλοῖς εἰδᾷς καὶ νείκεα βάλλει.
 Καὶ γὰρ ἐγὼν ἀρχαῖος τε μαχόμενός μιν ἐνέχεα κέρους

Αντιβίους

Sacrāq, mēra, & dextra quibus credidimus.
 Frustra enim verbis contendimus neq, aliquam rationem
 Invenire possumus, nisi multo tempore hic moremur,
 Atreida, tu autem sicut prius, habens firmū consilium,
 5 Impera Achiviis in fortibus pralijs:
 Hos autem sine corrumpi vnum & duos qui ab Achiviis
 Scorsum consultant: profectus autem non erit ipsis,
 Prius Argos ire quam & Iouis Aegida-tenentis
 Cognoscamus, an falsa promissio, an & non,
 10 Dico enim igitur annuisse prapotentem Saturnidem
 Die illo, quando nauibus in citis conscenderunt
 Argiui, Troianis mortem & parcam ferentes,
 Fulgurans dextera, fausta signa ostendens,
 Quare non aliquis prius festines domum redire,
 15 Priusquam aliquis apud Troianorum socorem dormiat,
 Punire & Helena abitumq, gemitusq,
 Si autem aliquis nimium velit domum ire,
 Tangat suam navem bonas sedes habentem & nigram,
 Ut ante alios mortem & fatum assequatur,
 20 Sed rex tu bene cura, & crede alteri,
 Non abiectum verbum erit quodcunq, dicam.
 Secerne viros per gentes & per tribus Agamemnon:
 Ut tribus tribubus auxilientur, gentes & gentibus.
 Si autem sic facies, & tibi obediunt Achivi,
 25 Cognosces postea quis ex duci, ignavus sit, quisue ex militi-
 Stue qui strenuus erit per seipos. n. pugnabunt. (bus
 Cognosces vero si & ex vaticinio civitatem non destrues,
 An viros ignavia & imperitia bella.
 Hunc respondens alloquitur est rex Agamemnon:
 30 Certē quidē rursus dictione sentētia vincis filios Achivorum.
 Utinam enim Iupiter, pater, & Pallas & Apollo,
 Tales decem mihi consultores essent Achivorum,
 Sic citō nutaret civitas Priami regis
 Manibus sub nostris, captaq, direptaq,
 35 Sed mihi Aegiochus Saturnides Iupiter dolores dedit,
 Qui me inter incurabiles lites & contentiones iniecit.
 Etenim ego Achillesq, pugnavimus gratis puella

Nestorem lau-
dat Agame-
mnon,

Cor-

Αντιβίοις ἐπέεσσιν. ἐγὼ δ' ἦρχον χαλεπώνων·
 Εἰ δέ ποτ' ἔς γε μίαν βουλήσομεν, ἔκ' ἐπειτα
 Τρωσὶν ἀνάβλησις χαλεπὴ ἔσεται εἰς ἡβρόν.
 Νῦν δ' ἔρχεσθ' ὅππῃ δειπνον, ἵνα ξυνώσωμεν ἀήηα.
 Εὖ μὲν πρὸς δόρυ διζέδω, εἰ δ' ἀπὸ δουρὶ δέδω,
 Εὖ δέ τις ἵπποισιν δειπνον δότω ὠκυπόδεσσιν,
 Εὖ δέ τις ἀμματος ἀμφοῖς ἰδὼν, πολέμοιο μεδέδω·
 ὧς καὶ παῖν μέλειο συγερῶν κρινώμην ἀήηι.
 Οὐ γὰρ παυσωλήν γε μετέσεται ἢ δ' ἡβαλόν,
 Εἰ μὴ νῦν ἐλδοῦσα διακρινέει μὲν ὁ ἀνδρῶν.
 Ἰδρῶσι μὲν τευ τελαμῶν ἀμφοῖς σήθεσσιν
 Αἰπὸς ἀμφιβρότης, πρὶ δ' ἐρχεῖ χεῖρα χαμῖται·
 Ἰδρῶσι δέ τευ ἵππος εὐέσων ἄρμα πταίνων.
 Οὐδέ κ' ἐγὼν ἀπαύδωδε μάχης ἐδέλοντα νοήσω
 Μιμνάζειν παρθένοισι κορωνίσιν, ἃ οἱ ἐπειτα
 Ἀρκιον ἐσθῆται φυρέειν κύνας ἢ δ' οἰωνύς.
 ὧς ἔφατ'· ἀργέιοι δέ μιν ἴαρχον, ὡς ὅτε κύμα
 Ἀκτῇ ἐφ' ὑψηλῇ, ὅτε κινήσει νότος ἐλδῶν
 Προβλήπῃ σκοπέλῳ, τὸν δ' ἔποτε κύματα λείπει
 Παντοίων ἀνέμων, ὅταν ἐνδ' ἢ ἐν δαίμονι τῶν
 Ἀνστάντες δ' ὀρέοντο, μεθιδέντες χεῖρ' ἑκάς,
 Κἀπνιστάν τε χεῖρ' κλισίας, καὶ δειπνον ἔλοντο·
 Ἀλλ' ὁ δ' ἄλλω * ἐρεξε θεῶν ἀειγυμετάων,
 Εὐρύμανθ' ἀνὰ τὸν γὰρ θυρεὺν καὶ μῶλον ἀήη·
 Αὐτὰρ ὁ βοῦν ἱερὸν δὲν αὐαξ ἀνδρῶν ἀγαμέμνων
 Πύονα, πενταέτηρον, ἑσθρ' ἀνέει χρόνιων.
 Κίχλησεν δέ γέροντας ἀριστὰς πειναχέων·
 Νέστορα μὲν πρῶτον, καὶ ἰδομένην ἀνὰ κλισίαν,
 Αὐτὰρ ἐπειτ' αἶψα τε δύω, καὶ τυδῆα ὕϊον·
 Ἐκτον δ' αὖτ' ὀδυσῆα διὰ μῆτιν ἀτάλαντον.
 Αὐτόματος δέ οἱ ἦλθε βολὴν ἀγαθὸς μενέλαος·
 ἦδε γὰρ χεῖρ' αὐτὸν ἀδελφεὸν ὡς ἐπορεύτο.
 Βοῦν ὃν ὅπως ἦσαντο, καὶ ἐλογυτάς ἀνέλοντο.
 Τόσι δ' ἐπ' ἀνέμεινε μετ' ἐφ' ἀνέμων ἀγαμέμνων,
 Ζεὺς κούδιζε, μέγιστε, καὶ αἰνεφές, αἰδέει νείων,
 Μὴ πῶν ἐπ' ἠέλιον δύσσει καὶ ὅππῃ κνέφας ἐλθεῖν,
 Πλὴν με κατὰ πρῶτον βαλέειν παρὰ μοιο μέλαθρον
 Αἰθαλόν,

Contrarijs verbis: ego autem incepi litem.
 Si a. Inquam in Sinum consultabimus, non amplius postea
 Troianis dilatio mali erit, neque paululum.
 Nunc autem Venite ad cenam, Et conducamus Martem.
 Bene quidem aliquis hastam acuat, bene & scutum ponat,
 Bene & aliquis equis cenam det veloces pedes habentibus,
 Bene & aliquis currum stringat, videns belli curam habeat,
 Ut per totam diem saeu decernamus Marte. i. bello.
 Non enim cessatio postea erit, neq; paululum:
 Nisi nox veniens dirimat robora virorum.
 Sudabit quidem alicuius lorum circa pectora (bit:
 Scuti circum regentis hominē: circa a. lancea manu fugita-
 Sudabit & alicuius equus politum currum trahens.
 Quem autem ego seorsum a pugna solentem intelligam
 Manere apud naues rostratas, non ei postea
 Possibile erit fugere canes & aues.
 Sic dixit: Argivi. & Salde strepuerunt, sicut quando flu- Græci ad bel-
 Littore in alto, quando mouet Notus veniens (dru
 Porrectum ad scopulum, quem nunquam fluctus relinquunt
 Diverforum ventorum, quando huc vel illuc fiunt:
 Surgentes a. ruebant sparsi ad naves,
 Fumigaruntq; in tentorijs & cenam capiebant.
 Alius a. alijs sacrificabat deorum semper existentium,
 Orans ut mortem fugeret, & stragem Martis.
 Sed hic bonem sacrificavit rex virorum Agamemnon
 Pinguem, quinquennem, valde potentem Saturnida,
 Vocavit autem senes optimates omnium Græcorum,
 Nestorem quidem primum, & Idomeneum regem,
 Sed postea Ataces duos, & Tyden filium:
 Sextum autem iuvencum Vlyssē Ioui consilio similem:
 Spontaneus autem ei venit vocem bonus Menelaus.
 Sciebat enim in animo, quantum frater laborabat.
 Bonem a. circumsteterunt, & falsas fruges acceperunt.
 His orans dixit rex Agamemnon.
 Iupiter gloriosiss. max. nigras nebulas-faciens, in athere Agamemno-
 Non prius sol occidat & tenebræ adueniant, (habitans, nis ad Iouem
 Quam me pronum deicere Priami palatium preces.
 Ardens:

Αἰθαλόεν, ᾗρησαι ᾗ πυρὸς δῆϊοιο θυρεσσά.
 Ἐκτόρεον ᾗ χιτῶνα παῖς σῆθεσσι δαΐξαι
 Χαλκῷ ῥαγαλέον· πολέες δ' ἀμφ' αὐτὸν ἐπαῖροι
 Περυέες ἐν κονίῃσιν ὀδύξαι λαοῖατο γαῖαν,
 ὧς ἔφατ'· ἔδ' ἄρα πῶ οἱ ἐπεκράαινε κρονίων.
 Ἀλλ' ὅγε δέκτο μὲν ἱρά, πόνον δ' ἀμέγαρτον ὄφελαν.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' εὐξάντο, καὶ ὀλοχύτας ᾤεσθ' ἀλόντο,
 Αὐ' ἐρυσαν μὲν παῖτα καὶ ἔσφαξαν καὶ εἰσαν,
 Μηρὺς τ' ἐξέταμον καὶ τὰ τε κνίσσῃ ἐνέβλυνσαν,
 Διπύχῃα ποιήσαντες, ἐπ' αὐτοῖς δ' ὤμοδ' ἐπῆσαν·
 Καὶ τὰ μὲν ἄρ' ὀρήσιν ἀφύλλοισιν κατέκτανον,
 Σπῆλαια δ' ἄρ' ἐμπεύραντες, ἔπειρεζον ἠφαιστόιο.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ κτ' μῆρ' ἐκάνη, καὶ σπῆλαια ῥ' ἐπόσαντο,
 Μίσυλλόν τ' ἄρα τάλλα, καὶ ἀμφ' ὀβελόισιν ἐπείραν,
 Ωπῆυσαν τε παρὰ ραχίδας, ἐρύσαντο τε πάντα·
 Αὐτὰρ ἐπεὶ παύσαντο πόνου, τέπνοντο τε δαῖτα,
 Δάινυντο· ἔδ' ἐπὶ θυμὸς ἐδάετο δαΐτας εἴσας.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ πόσις καὶ ἐδητύς ἐξέρον ἄντο,
 Τοῖς ἄρα μύθων ἦρχε γερῷος ἰσότητα νέστωρ,
 Ἀτρεΐδῃ κῦδιζε ἀνὰ θυμὸν ἀγαμέμνων.
 Μηκέτι νῦν δ' ἦδ' αὐτὶ λεγόμενα, * μὴ δ' ἐπὶ δηρὸν
 Ἀμβαλλόμενα ἔργον ὃ δ' ἦ θεὸς ἐλγυαλίξει.
 Ἀλλ' ἄγε, κήρυκες μὲν ἀχαιῶν χαλκοχρῶντων
 Λαὸν κηρύσσοντες ἀγείροντων κτ' νῆας·
 Ἡμεῖς δ' ἀνδρόοι ὦδε κτ' σπατόν ὄρου ἀχαιῶν
 Ιομαν, ὅφρα καὶ δαῖσον ἐγείρομεν ὀξὺν ἄρηα.
 ὧς ἔφατ'· ἔδ' ἀπῆσεν ἀναξ ἀνδρῶν ἀγαμέμνων.
 Αὐτὰρ κηρὺν λαοσὶ λιγυφθόγχοισι κέλεσσε
 Κηρύσειν πόλεμόνδε χαρην κομῶντας ἀχαιῆς.
 Οἱ μὲν ἐκηρύσσον, τοὶ δ' ἠγείροντο μάλ' ὄψα·
 Οἱ δ' ἀμφ' ἀτρεΐδαν διοτρεφέες βασιλῆες
 ὤωνο κείνοντες, μὲν γὰρ λαοκῶπις ἀθλῆνῃ,
 Αἰγίδα ἔχοντες ἐείπμον, ἀγήραον, ἀθανάτων τε.
 Τῆς ἐκείνων θυσσωοὶ παλχεύσσοι ἠερέδοντο,
 Πάντες ἐντοκέες, ἐκαστοῖς βούλοισι ἔχαστος·
 Σὺν τῇ παρθένῳ σάδ' ὀσπερὶ λαὸν ἀχαιῶν.
 Οὔτε μὲν οὐδ' ἔπειτα, ἐν τῇ δ' ἔπειτα ὄρσαν ἐκείνους

κ. μ. η. δ' ἐπ.

Καρδίη

Ardens : & crebre & igne combustus iuo portas.
 Helleoram vero lorica circa pectora dividere
 Ense scissam, multi & circa ipsum socij
 Proni in pulueribus mordicus capiant terram.
 Sic dixit : neque ei perfecti Saturniades :
 Sed hic suscepit quidē sacrificia, laborem & magnū augebat faciat.
 Sed postquam precati sunt, & molas proiecerunt,
 Rursus traxerunt quidē primū, et ingularūt et excoriarūt,
 Cruraq; inciderunt, valdeq; omento coeperunt.
 Dupliciter facientes : in ipsis autē crudas carnes posuerunt :
 Et hac quidem lignis scissis sine folijs crebant.
 Intestina autem insipientes tenebant super Vulcanū. i. ignē.
 Sed ubi valde crura combusserunt, & intestina comederūt.
 Minutimq; inciderunt alia, & circum verua fixerunt,
 Assaueruntq; valde scienter, traxeruntq; omnia,
 Sed postquam cessauerunt à labore, feceruntq; conuiuium,
 Conuiati sunt, neq; animus indigebat conuiuiis aequali.
 Sed postquam potius & cibi amorem ademerunt,
 His verbis incepit senilis eques Nestor :
 Atride gloriosissime rex virorum Agamemnon,
 Ne nunc diu iterum dicamus, neque diu
 Differamus opus, quod Deus dabit.
 Sed age, pracones quidē Achiuorum aream lorica habē-
 Populum vocantes congregent ad naues :
 Nos autem congregati hic in exercitu lato Achiuorum
 Eamus, ut citius suscitemus impetuosum Martem.
 Sic dixit : neq; nō persuasus est rex virorum Agamemnon.
 Statim praconibus arguta voce praeditis iussit
 Vocare ad bellum capite comatos Achiuos.
 Hic quidem vocauerūt, illi. a. congregati sunt valde & velociter.
 Hi autem circa Atridem diuini reges
 Irruerunt distinguētes simul. a. glaucos oculos habēs Mi-
 Aegide habens valde honoratam, non senescentē, immorta-
 Cuius centum fimbriae totae aureae pendebant,
 Omnes benè-plicate, centū minorum autem & magnarūq;
 Cum hac impetum faciens ibat per populum Achiuorum :
 Adhortans ire, robur autem immisisset inuiscentisq;

Græci sacra
faciunt.

Antimo:

Καρδίη ἄλληλον πολεμίζειν ἢ δὲ μάχεσθαι.
 Τοῖσι δ' ἄφαρ πόλεμος γλυκίων ἢ τὸ νῆεσθαι
 Ἐν νηυσὶ γλαφυρῇσι θάλασσιν ἐς πατρίδα γαῖαν.
 Ἡὕτε πύρ αἰσθηλὸν ὅππῃ φλέγει ἀσπετον ὕλην
 Οὐρεῖται ἐν κορυφῇς, ἔχουθεν δέ τε φαίνεται ἀνγλή.
 Ὡς τῷ ἐρχομένῳ ἀπὸ γαλαχοῦ θεασασίῳ
 Αἰγλή παμφανόωσα δι' αἰθέρεσσι φέρον ἵκε·
 Τῶν δ' εἰς τὸ ἐρνέσθων πετελιῶν ἔδνεα πολλὰ,
 Χλωῶν, ἢ γερῶν, ἢ κύνων δουλιχοδείρων,
 Αἰσῶν ἐν λειμῶνι, καὶ σφίον ἀμφὶ ῥέεθρα,
 Ἐνθα καὶ ἐνθα ποτὶνται ἀγαλλόμεναι πτερύγεσσι,
 Κλαγγὴ δὲν περὶ χαλιδίων των, σμαρταῖ δέ τε λειμῶν·
 Ὡς τῷ ἔδνεα πολλὰ νεῶν ἀπὸ καὶ κλισιάων
 Ἐς πεδίον περὶ γέροντο σκαμάνδριον· ἀντάρ' ὑπὸ χθονὶ
 Σμερδαλέον κοῦβίτιζε ποδῶν αὐτῶν τε καὶ ἵππων.
 Ἔσαν δ' ἐν λειμῶνι σκαμάνδριον ἀνθεμῶντι
 Μυελίοι, ὅσα τε φύλλα καὶ ἄνθεα γίγνεται ὥρη·
 Ἡὕτε μυελῶν ἀδινῶν ἔδνεα πολλὰ
 Αἶτε καὶ σαθρόν ποιμνήσιον ἡλάσκεισιν
 Ὡρη ἐν εἰαρινῇ, ὅτε τε γλαῖος ἀγλαῖα δάει·
 Τόσσῳ ὅππῃ τρώεσσι καρνηκομόωντες ἄραιοι
 Ἐν πεδίῳ ἴσαντο διαρράσσιναι μεμαῶτες.
 Τὺς δ' ὡς τ' αἰπόλια πλάττει αἰγῶν αἰπόλοι ἀνδρες
 Ρεῖα διακρινέουσιν, ἢ σφίον καὶ νομῶν μύθων·
 Ὡς τοὺς ἡγεμόνες διεκόσμεον ἔνθα καὶ ἔνθα
 Τσμίλιν δ' ἔνεον· καὶ τὸν χρεῖον ἀγαμέμνων
 Οἰμῶντα καὶ κεφαλήν ἦκελ· ὅτι περὶ κεραυνῶν
 Ἀρεῖ τὸ ζώνιν, σφέννον δὲ ποσειδάωνι.
 Ἡὕτε βῆς ἀγέληφι μέγ' ἐξοχρὸς ἔπλετο πάντων
 Ταῦρεσσι, (ὅ γάρ τε βόεσσι μετασφίον ἀγρομένησι)
 Τοῖον ἄρ' ἀσφίον δῶν τῆκε ὡς ἡματι κείνῳ
 Ἐκπρεπέ' ἐν πολλοῖσι καὶ ἐξοχῶν ἡρώεσσι.
 Ἔσπετε νῦν μοι μοῦσαι Ὀλύμπια δώματ' ἐχρυσαι·
 (Τυχεῖς γὰρ θεαὶ ἔστε, πύρρεστέ τε, ἰστέ τε πάντα·
 Ἡμεῖς δ' ἐκείνησιν οἶον ἀκούομεν, ὅτε τι δῖον)
 Οἴπτεν ἡγεμόνες δαναῶν καὶ κῆρυκες ἴσαν·
 Πληθύνει ἢ καὶ ἐγὼ μνηστῆσιν, ὅτε δ' ὀνομύω,

Οὐδ'

Animo, Et incessanter bellaret Et pugnaret.
 His. a. statim bellum dulcius factum est, quam redire
 Super navibus concavis dilectam in patriam terram.
 Velut ignis lucens (vel edax) comburit immensam sylvam
 5 Montis in verticibus procul autem apparet splendor:
 Sic horum abeuntium, aris diuini.
 Splendor valde apparens per aeternum in caelum ibat.
 Horum sicut avium volatilium gentes multae,
 Anserum, vel gruorum, vel cygnorum longum-collum habentium
 10 Asiatico in portu, Caystrij circa fluentia,
 Huc Et illuc volant gaudentes alis,
 Resonanter sedentium, resonat autem Et pratum:
 Sic horum gentes multae a navibus Et tentorijs
 Implunitiem ruebant Scamandrium: sed subitus terra
 15 Terribiliter resonabat pedibus ipsorumque, Et equestrum.
 Streperunt autem in prato Scamandrio florido
 Infiniti, quotque folia Et flores gignuntur tempore verni
 Veluti muscarum frequentium gentes multae,
 Quaeque in stabulo pastoralis errant
 20 Tempore in verno, quandoque lac densa madefacit.
 Tot contra Troianos comati Achivae
 In campo stabant, disrumpere prompti.
 Hos autem Et greges magnos caprarum caprarumque viri
 Facile distinguunt postquam in pascuis miscentur:
 25 Sic hos ductores digerebant huc Et illuc
 Ut ad praelium irent: inter quos rex Agamemnon
 Oculis Et capite similis Iovis gaudenti fulmine,
 Marti autem balteo, pectore autem Neptuno.
 Velut bos in armento valde eximius est omnium
 30 Taurus: (hic enim boues inter velucet congregatas.)
 Talem Atridem posuit Iupiter die illo,
 Valde praestantem inter multos Et eximium heroas.
 Dicite nunc mihi Mulae caelestis domos habentes,
 (Vos enim dea estis, adesteque, scitisque omnia:
 35 Nos autem jamam solum audimus neque, quicquam scimus.)
 Qui duces Danaorum Et Principes erant,
 Multitudinem autem non ego dicam, neque neminabo,

Mufarum in-
uocatio.

Οὐδ' εἴ μοι δέχα μὲν γλῶσσι, δέχα δ' ὄμματ' εἶεν,
Φωνὴ δ' ἄρρηκτος, χαλκὸν δέ μοι ἦτορ ἐρείη,
Εἰ μὴ δλυμπάδες μοῦσαι, διδὸς ἀλγέροιο
Θυγατέρες, μνηστῆράδ' ὅσοι ἑσθλὸν ἦλθον.
Ἀρχὸς αὖ νηῶν ἐρέω, νῆας τε πρὸ πόσσας.

ΚΑΤΑΛΟ-
ΓΟΣ ΝΕΩΝ
ΗΤΟΙ ΒΟΙΩ
ΤΙΑ.

ΒΟΙΩΤΩΝ μὲν πινέλευς καὶ λήϊτος ἦρχον,
Ἀρχεσίλαος τε, πρὸς δὲ λυγρὸν τε, κλονίδης τε.
Οἳ δ' ὑέλω ἐνέμοντο, καὶ αὐλίδαι πετρήεσαν,
Σχοῖνόν τε, σκαλὸν τε, πολὺ κλημὸν τ' ἐτενόν,
Θεσπεῖαν, ρεῖαυ τε, καὶ εὐρύχορον μυκαλῶσόν,
Οἳ τ' ἀμφ' ἀριμ' ἐνέμοντο, καὶ εἰλεστον, καὶ ἐρυδράς,
Οἳ τ' ἐλεῶν εἶχον, ἢ δ' ὕλλω, καὶ πετεῶνας,
Ωκαλίω, μαδεδναί τ' ἐκτίμενον πηλοῖεθρον,
Κώπας, εὐτρησίον τε, πολὺ τρηφών, τε δίσβλω,
Οἳ τε κορώνειαν, καὶ ποιήνδ' ἀλιάρην,
Οἳ τε πόρτιαν εἶχον, ἢ δ' αἰ γλίσσαν τ' ἐνέμοντο,
Οἳ δ' ἑσθλὸς δὴ βας εἶχον ἐκτίμενον πηλοῖεθρον,
Ορχησὸν δ' ἐσθλὸν ποσειδίον ἀγλαὸν ἄλσος,
Οἳ τε πολυστάφυλον ἀνλῶν εἶχον, οἳ τε μίθειαν,
Νίσσαν τε ζαδίω, * αὐθηδὸν τ' ἐρατέωσαν.
Τῶν μὲν πεντήκοντα νέες κίον, ὃν δ' ἑκάστη
Κῆροι βοιωτῶν ἐκαστὸν καὶ εἰκοσι βάλον.
Οἳ δ' αὐτῇ δὸν αὐτῶν, ἢ δ' ἑρκαμενδὸν μινύειον,
Τῶν ἦρχ' ἀσκάλαρος καὶ ἰάλαμν, ἦες ἀρη, *
Οὗς τέκεαν ἀσπύγη δόμοιο ἀκτορος ἀζείδαο,
Παρθένης αὐδὸν ἑσθλὸν εἰσυναβασα
Λρη κραιπερῶ, ὃ δ' οἱ παρῆλθετο λαδρῇ.
Τῶν δ' τετρήκοντα γλαφυρὰ νέες ἐπαρῶντο.
Αὐτὰρ φωνήων ρεδίος καὶ ὀπίστρον ἦρχον,
Τίεες ἱφίτου μεγαθύμου ναυβολίδαο.
Οἳ κυπρίσσαν εἶχον, πυθῶνά τε πετρήεσαν,
Κεῖσσαν τε ζαδίω, καὶ αὐλίδαι, καὶ πινυπία,
Οἳ τ' ἀμφὸς εἶσαν καὶ ὑάμπολιν ἀμφενέμοντο,
Οἳ τ' ἀεγ' παρ' πυτῆμον κηφισὸν δῖον ἐναμον,
Οἳ τε λίλαμαν εἶχον πηγῆς ὀπῆ κηφισοῖο.
Τοῖς δ' αἶμα τεσπάρκοντα μέλαινα νῆες ἔποντο.
Οἳ μὲν φωνήων εἴχας ἔσασαν ἀμφίεποντες.

ρε. Ιουλιε ζαδ.
ρε. και. Κρεῖ-
σαντε ζαδ.
ρε. και. Νύσειον
τε ζαδ.
ρε. και. Φηρεάς
τε ζαδίας.

Βοιωτῶν

Neq; si mihi decem quidem lingua, decem & ora essent,
Vox & infrangibilis, arcum & mihi cor intisset:
Nisi caelestes Musae Iouis Agreochi
Filiae commemorarent quos sub Ilium venerunt.

5

5 Principes navium dicam, nauesq; omnes.

ΒΟΙΩΤΙΣ quidem Menelaus & Leitus imperabant,

Arcefilausq; Prothoonque, Cloniusque,

Quiq; Hyriem habitabant & Aulidem petrosam,

Schoeniumq; Scoliumq; rugosumq; Eteonum,

10

10 Thepsiam, Gramq; & latus locum habentē Mycalesum:

Quiq; circum Harma habitabant, & Eleium, & Erythras:

Quiq; Eleona tenebant, & Hylem, & Pereona,

Ocaleam, Medeonamq; bene-aedificatam Erbem,

Copas, Eutresinque, multas columbas habentemq; Thisbē:

15

15 Quiq; Coroneam & herbosam Haliartem,

Quiq; Plataeam possidebant, & qui Glissam habitabant:

Quiq; Hypothebas habitabant bene aedificatam Erbem,

Onchestumq; sacrum Neptunium clarum nemus:

Quiq; Quisieram Anem habitabant, quiq; Midiam.

20

20 Nissamq; diuinam, Anthadonamq; Solemam:

Horum quidem quinquaginta naues ibant, in unaquaq;

Pueri Bactiorum centum & viginti ibant.

Qui. & Aspledona habitabant, & Orchomenū Minycū,

His imperabat Ascalaphus & Iabnenus filij Martis,

25

25 Quos peperit Astyoche in domo Aethoris Azide,

Virgo Verecunda, superiorem partē domus cum ascendisset

Marti forti: hic autem ipsa concubuit clami,

Horum triginta concavae naues ibant,

Sed Phocensibus Schedius & Epistrophus imperabant,

30

30 Filij Iphiti magnanimi Naubelidae:

Qui Cyparissum habitabant, Pythoamq; petrosam,

Crissamq; diuinam & Daulida & Panopea,

Quiq; Anemotiam, & Hyampolim circum habitabant:

Quiq; apud fluvium Cepheisium diuinum habitabant:

35

35 Quiq; Lileam habitabant fontem in Cepheis:

Hos simul quadraginta nigrae naues sequebantur.

Hi quidem Phocensium turmas ordinarunt circa laborantes

ENVME-
RATIO NA-
VIVM VEL
BOEOTIA.

Aspledone-
stes & Orcho-
menij.

Phocenses.

e ij

Βοιωτῶν δ' ἔμπλην ἐπ' ἀνίστρα θωρήσαντο.

Λοκρῶν δ' ἡγεμόνδ' ἐν δὴλῳ τὰς αἶας,

Μείων, ἔπ' τὸς γε, τὸς τελαμώνιαι αἶας,

Ἀλλὰ πολὺ μείων, δλίγας μὲν ἔλιν, λινοδωρήξ,

Εὐχρίν δ' ἐκέχαστο πανέλλιναις καὶ ἀρχαῖς.

Οἱ κύνοντ' ἐνέμοντ', ὁπότεν τὰ τε καλλίαρόν τε,

Βήσαντ' ἐκέρχοντ' ἐκέρχοντ' ἐκέρχοντ' ἐκέρχοντ'.

Ταφῶν τε, θρόνιον τε, βοαρχίαι ἀμφὶ ῥέεδρα.

Τῷ δ' ἄμα τεσσάρωντα μέλαινα νῆες ἔποντο,

Λοκρῶν οἰναίοισι πέρην ἱερῆς δὲ βοῆης.

Οἱ δ' εὐβοίαν ἔχον μένεα πνεύοντες ἀβάντες,

Χαλκίδα, τ' εἰρέτειν τε, πολυσφύλονδ' ἱστίαν,

Κίρινδ' ἐν τ' ἐφ' αὐτῶν, δίου τ' αἰπὺ πόλιεθρον,

Οἱ τε κέρυοντ' ἐχοντ' ἡδ' οἱ εὐραναίεσσον.

Τῶν δ' αὖδ' ἡγεμόνδ' ἐκέρχοντ' ἐκέρχοντ' ἐκέρχοντ'.

Χαλκιδόντιδης μεγαθύμων ἀρχὸς ἀβάντων.

Τῷ δ' ἄμα ἀβάντες ἔποντο δοιοὶ ὁπότεν κομώντες,

Αἰχμητὰ μαμαῶτες ὀρεκτῆσι μελίσσι.

Θωρηκῆς ῥήξιν ἐνὶ νῆσιν ἀμφὶ σήδεσσιν.

Τῷ δ' ἄμα τεσσάρωντα μέλαινα νῆες ἔποντο,

Οἱ δ' ἄρ' ἀδύας εἶχον ἐν κτήμενον πόλιεθρον,

Δῆμον ἐρεχθίῳ μεγαλήτορι, ὃν ποτ' ἀδύμῳ

Θρέψε διὸς θυγάτηρ, τέκε δ' εἰδωλῷ ἀρουρα,

Καδιδ' ἐν ἀδύμῳ εἶσεν ἐφ' ἐνὶ πτόνι νηῶ.

Εὐδοκίμην ταύροις καὶ ἀρνέοις ἱλάονταν.

Κῆροι ἀδύμῳ, περὶ τελλομένων ἐνιαυτῶν.

Τῶν αὖδ' ἡγεμόνδ' ἔχον περὶ τὸ μενεαῖος.

Τῷ δ' ἄρ' ὅπως τις οἰώσῃ ὅτι θροῖον ἔχοντ' ἀνῆρ,

Κοσμήσαι ἴσταις τε καὶ ἀνέρας ἀσπίδιώτας.

Νέστωρ οἱ ἔειπεν, ὁ γὰρ περὶ νῆες ἔχοντ' ἦεν.

Τῷ δ' ἄμα πεντήκοντα μέλαινα νῆες ἔποντο.

Αἶας δ' ἐκ σαλαμῖν ἔχοντ' ἀρχὸν δὲ καὶ νῆας,

Στήθεσσι δ' ἄγων, ἵν' ἀδύμῳ ἴσαντο φάλαγγες.

Οἱ δ' ἄρ' ὅπως τ' εἶχον πρῶτον τ' ἐκέρχοντ'.

Ερμιόνην, ἀσπίδα τε, βαδύδην καὶ κόλπον ἐχούσας,

Τροίην, ἥϊονας τε, καὶ ἀμπελόεντ' ἐπιδαυρον,

Οἱ τ' ἔχοντ' ἀλγίνας, μάστιγας τε καὶ ῥοαχμῶν.

20. ἄρ' ἔχον
καὶ νῆας

20. Τροίην
20. Νῆας
αἰγίνας

Τῶν

Bæotiorum autem propè in sinistra armabantur.

Locrensisibus autem dux erat Oileus Velox Atax

Minor, non tantus quantus Telamonius Atax

Sed multo minor: parvus, n. erat, linteum thoracem habes.

5 Lancea autem ornabat omnes Græcos & Achivos.

Qui Cynumq; habitabant, Opoentaq; Calliarumq;

Bessamq; Scharphemq; & Augias amabiles:

Tarphenq; Throniumq; Boagrij circum fluentia:

Hunc simul quadraginta nigrae naues sequebantur

10 Locrum, qui habitabant è regione sacra Eubæam.

Qui aut Eubæam habitabant robora spirantes Abantes

Chalcidumq; Iretiamq; abundantemq; suis Hestiam:

Cerinthumq; maritimam, Diq; altum oppidum:

Quiq; Carylum incolebant, & qui Styra habitabant:

15 Horum rursus dux erat Elephenor, ramus Martis

Calcodontides, magnanimorum princeps Abantum:

Hunc simul Abantes sequebantur Veloces, à tergo comati.

Pugnaces, prompti porrectis hastis

Thoraces disrumpere inimicorum circa pectora.

20 Hunc simul quadraginta nigrae naues sequebantur.

Qui autem Athenas habitabant bene-adificatam Urbem, Athenienses.

Populi Erechthei magnanimi, quem aliquando Minerva

Nutrit, Iouis filia, peperit autem alma Tellus,

Athenis autem collocavit in suo pingui templo.

25 Illic enim ipsum tauris & agnis placant

Pueri Atheniensium absoluti singulis annis:

Hic rursus præerat filius Petes Menestheus

Hic nondum quisquam vir inter terrestres fuit similis

In instruendis equitibusq; & viris sentigeris:

30 Nestor solus contendebat, hic n. atate grandior erat:

Hunc simul quinquaginta nigrae naues sequebantur.

Atax autem ex Salamine ducebat duodecim naues.

Statuit autem ducens sibi Atheniensium flabant phalanges.

Qui a. Argosq; habitabant, Thirynthaq; bene-murata,

Hermionem, Asinemq; profundum sinum habentes:

35 Træzenam, Eionasq; & Sitibus-consitam Epidaurum,

Quiq; habitabant Aeginam, Mastamq; iuvenes Achivorum:

Locri.

Ajax Oilei.

Elephenor,

Menestheus,

Ajax Tela-
monius.

c ij

Τῶν δ' αὖτ' ἡγεμόνας βολύδης διομήδης,
καὶ δένελος χαπαῖηος ἀγακλειτὸς φίλος.
Τοῖσι δ' αὖ ἐρύαλος ἑρτάιος κίεν ἰσότης φῶς,
Μηκίστος υἱὸς ταλαϊνίδαο ἀνέκτος.

Συμπαίτων δ' ἦν ἔτο βολύδης διομήδης.

Τοῖσι δ' αὖ ὀγδῶκοντα μέλαινα νῆες ἔποντο.

Οἱ δὲ μυκίνας εἶχον ἐκκίμενον πόλιεθρον,
Αφνειὸν τε κόρινθον, ἐκκίμενας τε κλεωνάς,
Ορνείας τ' ἐνέμοντο, ἀραυθρέλιον τ' ἐρατεινὴν,
καὶ σκυῶν, δὲ δ' ἄρ' ἀδρήστος παρ' αὐτὸν ἐμβασιλῶν,
Οἱ δ' ἑρηνσίην τε καὶ αἰπεινὴν γονόεσαν,
Πελλώην τ' εἶχον, ἣ δ' αἶχον ἀμφενέμοντο,
Αἰγαλὸν τ' ἀπ' πάντα, καὶ ἀμφ' ἐλίκην ἐρείδαν.
Τῶν ἑκατὺν νηῶν ἦρχε κρείων ἀγαμέμνων
Ατρείδης, ἅμα τῷ γε πολὺ πλείους καὶ ἄριστοι
Λαοὶ ἔποντο. ἐν δ' αὖτ' ἰδύσατο νόστω χαλκὸν
Κυδριόων, ὅτι πᾶσι μετέφρεπεν ἡρώεσσι,
Ὡς ἐκ' ἄριστος ἔμυ, πολὺ ἢ πλείους ἀγελαούς.

22. καεπαί-
σαν,

22. φάρι

22. οἱ πόλον

Οἱ δ' εἶχον κοίλην λακεδαίμονα * κητώεσσαν,
Φαίην * τε, ἀσπάρτην τε, πολυτρήωνά τε μέσσην,
Βρυσηϊάς τ' ἐνέμοντο, καὶ ἀμυκλειάς ἐρατεινάς,
Οἱ τ' ἄρ' ἀμύκλας εἶχον ἑλάντ' ἐφάλον πόλιεθρον,
Οἱ τε λᾶαν εἶχον, ἣ δ' οἴτυλον ἀμφενέμοντο.
Τῶν οἱ ἀδελφεὸς ἦρχε βολύδης ἀγαθὸς μενέλαος
Εὐήκοινα νηῶν ἀπ' ἀπέρδε δὲ θωρηκόντο.
ἐν δ' αὖτ' ἰδύσατο νόστω χαλκὸν
Ὀτρυνών πόλεμόνδε μάστιγι ἦν ἔτο θυμῷ
Τίσι δ' αὖτ' ἐνέμοντο, καὶ ἀρπύριον ἐρατεινὴν,
καὶ ἄρ' ὀφειδίο πόρον, καὶ ἐκκίμενον αἶψιν,
καὶ κυπαρισσέντην, καὶ ἀμφιγυῖαν ἑνέμοντο,
καὶ πτελεδόν, καὶ ἔλος, καὶ δόριον, ἐν δ' αὖτ' ἰδύσατο
ἀντομέων ἀγαμέμνων θυμῷ παῖσιν ἀοιδῆς,
Οἱ χαλκίην δὲ νηῶν παρ' εὐρύτου οἱ χαλκίη.
Στεῦτο γὰρ δ' ὀχρὸν νικησέμεν ἐφ' αὐτῶν
Μοῖσαι ἀείδουσιν κοῦραι διὸς ἀνιόχοιο.
Αἱ δ' ὀχρὸν σέμεναι πηρὸν δέξασθαι, ἀντὶ τῶν ἀοιδῶν

Θεοῖσι.

Hic rursus praerat bello strenuus Diomedes,
Et Schenelus Capanei inebri dulcius filius.
Vna & cum his Euryalus tertius ibat similis deo Sir,
Mecisteus filius Talaionida regis.

Diomedes.
Sthenelus.
Euryalus.

5 Omnibus autem praerat strenuus in praelio Diomedes.
Hos autem simul octoginta nigrae naues sequebantur.

Mycenenses.

Qui autem Mycenae incolebant celebrem urbem,
Opulentamq; Corinthum bene habitatasq; Cleonae,
Orniasq; habitabant, Arathyreamq; amabilem,

10 Et Sicyoniam, ubi Adrastus primum regnavit:

Quisq; Hyperefidamq; & excelsum Genossiam,
Pellenamq; habitabant, & Argium incolebant,
Et omnem oram illam maritimam, et circa Helice spatiosam,
Horum centum navibus imperabat rex Agamemnon

Agamemnon.

15 Atrides: simul hunc quam plurimum & praestantissimam
Copia sequebantur: & ipse induit splendidum as
Exultans, quia omnes inter elucebat heroas: (copias.
Quoniam strenuissimus erat, & quam plurimas ducebat

Quisq; habitabant concavam Lacedaemona immensam, Lacedaemo-
niam.

20 Pharemq; Spartamq; abundantemq; columbis Messenem:

Brystasq; habitabant, & Augias amabiles:

Quisq; Amyclas tenebant, Helosq; maritimum oppidum:

Quisq; Laam habitabant, Oetylon & incolebant:

25 His ipsius frater praerat in praelio strenuus Menelaus,

Menelaus.

Sed ipse ibat suis studiis fretus (bantur,

Adhucans ad bellum, maxime vero cupiebat animo

Vlcisci Helenam motusq; gemitus.

Quisq; Pylumq; habitabant & Aeneas amabilem,

30 Et Thyron, Alpharadum, & bene adificatum Aegy:

Et Cypriscentem & Amphigeniam habitabant,

Et Preleon & Helos, & Doreon, ubi Muse

Occurrentes Thamyrim Threicium spoliaverunt cantu,

35 Ex Oechalia venientem ab Euryto Oechaliensi rege:

Afferebat, n. gloriabundus, se relaturum Sictoria, etiamse

Musa canerent secum filia Iouis Aegiochi. (ipsa

Illae autem iratae, cacum fecerunt, & ei cantum

e iij

Pylij.

Thamyris fa-
bula.

Θεοσσόλῳ ἀφελοντο, καὶ ἐκλέλυσον κισσεύειν.
 Τῶν αὖτ' ἠγαμόνδε γαυλῶν ἱππῶτα Νέστωρ,
 Τῷ δ' ἐνανηκοντα γλαφυραὶ νέες ὀτρύνοντο.
 Οἱ δ' ἔχον ἀρκάδῳ, καὶ κυλλήνης ὄρεσσι πύλιν,
 Αἰπύπουν παρὰ πύμβον, ἵν' αἰέρες ἀγχιμαχίται,
 Οἱ φειδόν τ' ἐνέμοντο καὶ ὀρχομένον πολὺμυλον,
 Ρίπῳ τε, στράπῳ τε, καὶ λυγροτάταν ἐν ἰσσην,
 Καὶ τελέῳ ἔχον, καὶ μιν πνέῳ ἐρατεινῷ,
 Στυμφηλὸν τ' ἔχον, καὶ παρράσιον ἐνέμοντο,
 Τῶν ἦρχ' ἀρκάδιο πᾶσι κρείων ἀγαπήνωρ
 Ἐξήκοντα νέων πολέες δ' ἐν νηὶ ἕκαστῃ.
 Ἀρκάδες αἰδρες ἐβαινον ὀπιστάμενοι * πολέμοιο.
 Αὐτὸς γὰρ σφιν δῶκεν αἶαξ ἀνδρῶν ἀγαμέμνων
 Νῆας εὐστέλμοις περὶ ἀνδρῶν οἴνοπα πόντον
 Ἀτρεΐδης· ἐπεὶ ἔσφι θαλάσσια ἔργα μεμῆλει.
 Οἱ δ' ἄρα βουπρασίων τε καὶ ἡλιδῶν διὰν ἔβαινον,
 Οἷον ἐο' ὕρμην καὶ μύρσιν ἔρατόωσα,
 Πέτρην τ' ὀλενίην, καὶ ἀλείσιον ἐν τῷ ἔρρει,
 Τῶν αὖ τεσσάρων ἄρχοι ἔσαν, δέκα δ' ἀνδρὶ ἕκαστῳ
 Νῆες ἔποντο δουρὶ πολέες δ' ἐμβαίοντο ἐπειοί.
 Τῶν μὲν ἄρ' ἀμφίμαχον καὶ θάλπιν ἠγνοσάδῳ,
 Τίεσ, ὁ μὲν κτεάτου, ὁ δ' ἐρύτου ἀκτορείων.
 Τῶν δ' ἀμαρυγκείδης ἦρχε κρεττέρως διώρης
 Τῶν ἦ τεσσάρων ἦρχε πολὺξενος Ἰστοειδῆς,
 Τίος ἀγαθένης ὁ ἀγχιπείδαο ἀνακλῶν.
 Οἱ δ' ἐκ δουλιχίοιο, ἐχναίων δ' ἱεράων
 Νήσων, ἀναιόισι πέριπ ἀλὸς ἡλιδος αἶψα,
 Τῶν αὖτ' ἠγαμόνδε μέγης, ἀτάλαντος ἀρήϊ,
 Φυλείδης, ὃν τίκτη διὶ φίλῳ ἱππῶτα φυλεύς,
 Ος ποτε δουλιχὸν δ' ἀπινάσσατο πατρὶ γυλῶδεϊ.
 Τῷ δ' ἄμα τεσσάρωντα μέλαινα νῆες ἔποντο.
 Αὐτὰρ ὁ δῖος εὐρύς ἦγε καὶ φαιλῶς μεγαθύμοις,
 Οἷον ἰθάκην ἔχον καὶ νήειον εἰνοσύφλλον,
 Καὶ κροκύλει ἐνέμοντο, καὶ αἰγίλιπα τρηχέϊαν,
 Οἱ τε ζάκυνθον ἔχον, ἢ δ' οἱ σάμον ἀμφενέμοντο,
 Οἱ τ' ἠπειρον ἔχον, ἢ δ' ἀντιπείραι ἐνέμοντο.
 Τῶν μὲν ὁδοσεύς ἦρχε διὶ μῦθον ἀτάλαντος.

ε. πολέμοιο

Τῷ

Divinū ademerunt. & obliuisci fecerunt arte pulsandi-
 His rursus praerat Gerenius eques Nestor: (tharam Nestor.
 Horum autem nonaginta concava naues incedebant.

Quiq; habitabant Arcadiam sub Cyllenes montem altū, Arcadij,
 5 Prope Aegypti monumentum, sibi viri cominus pugnantes:

Qui Phenemq; incolebant & Orchomenum pecorosum

Ripenq; Stratiengq; & altam Enisfen,

Et Tegeam habitabant, & Mantineam amabilem:

Symphelumq; tenebant & Pharrasien habitabant:

His imperabat Ancas filius rex Agapenor,

Sexaginta navibus: multi autem in naui qualibet

Arcades viri confunderant rei militaris periti.

Ipsē enim eis dedit Rex virorum Agamemnon

Naues bene transstratas ad transferendū nigrum pontū

15 Atrides: quoniam non ipsis marina opera erant cura.

Qui a Buphrasiumq; & Elidem nobilem habitabant. Buphrasiani

Quantum agri Hyrmiae, & Myrsinus extrema

Petraq; Olenia & Alisium, intus continet:

Horum rursus quatuor duces erant: decē, & virū quāquēq;

20 Naues sequabantur veloces, multi a eas confunderat Epei:

His quidem Amphimachus & Thalpius praerant,

Filij alter quidem Creati: alter autem Euryti Actiorionis.

Illis vero Amaryceides imperabat fortis Dioreas.

Quartis autem praerat Polyxenus deo similis

25 Filius Agasthenus Augeiadae regis,

Qui autem venerunt ex Dulichio Echimadibusq; sacris

Insulis, qua habitabantur mare e regione Elidis:

His rursus praerat Meges similis Marti

Phylides, quem generavit Ioui dilectus eques Phyleus,

30 Qui quondam in Dulichium migravit patri iratus:

Hunc simul quadraginta naues sequebantur.

Sed Vlysses ducebat Cephalenenses magnanimos,

Qui Ithacam tenebant. Neritum frondosum,

Et Crocilia habitabant & Aegilipam asperam:

35 Quiq; Zacynthū habitabant, & qui Samum incolebant:

Quiq; Epirum habitabant: & obiacentia incolebant:

His quidē Vlysses imperabat Ioui consilio par:

Nestor.

Arcadij.

Agapenor.

Buphrasiani

Amphima-
chus.

Thalpius.

Polyxenus

Dulichij,

Meges

Vlysses.

Ithacenses.

28. δ' ἦσαν.

Τῷ δ' ἄμα νῆες ἔποντο δουδὲ καὶ μίλιοι πόροι.
 Αἰτωλῶν * δ' ἦρετο θόας ἀνδράμονας υἱός.
 Οἱ πλεῶν ἐνέμοντο, καὶ ὠλεον, ἢ δὲ πύλαις,
 Χαλκίδα τ' ἀγιάλον, καλυδῶνά τε περὶ ἑσσαν.
 Οὐ γὰρ ἔτ' οἶν' ἔμεγαλ' ἥτορος υἱέες ἦσαν,
 Οὐδ' ἄρ' ἔτ' αὐτὸς εἰω, θάψ' δὲ ξανθὸς μάλα.

Τῷ δ' ὅτ' αὖτ' ἐπὶ ταῖσι δαῖσιν αἰτωλῶσι.
 Τῷ δ' ἄμα τεσσάρων τα μέλαινα νῆες ἔποντο.
 Κρητῶν δ' ἰδομενεὺς δουρικλυτὸς ἡγεμόνδεν,
 Οἱ κρωσσὸν τ' εἶχον γόρτυνά τε τειχεόεσσαν,
 Λύκιον, μίλητον τε καὶ ἀργινόεντα λύκασον,
 Φαιστόν τε, ρύπὸν τε, πόλεις εὐκλειέας,
 Ἄλλοι δ' οἱ κρήτιν ἐκαστὸν πολὺν ἀμπερῆμοντο.
 Τῶν μὲν ἄρ' ἰδομενεὺς δουρικλυτὸς ἡγεμόνδεν,
 Μηριόνης τ' ἀτάλαντος ἐνυαλίῃ ἀνδρείφοντ'.

Τοῖσι δ' ἄμ' ὀρδῶντα μέλαινα νῆες ἔποντο.
 Τληπόλεμος δ' ἡσυχίᾳς υἱὸς τε μέγας τε
 Ἐκ ρόδου ἐννέα νῆας ἄλκ' ῥοδίων ἀγέρων.
 Οἱ ρόδον ἀμπερῆμοντο διὰ τεῖχη κοσμηθέντες,
 Λίνδον, ἰηλυσσὸν τε, καὶ ἀργινόεντα κάμειρον.
 Τῶν μὲν τληπόλεμος δουρικλυτὸς ἡγεμόνδεν,
 Οντέκεν ἀσπύχεια βίη ἡσυχίᾳς,
 Τῷ δ' ἄγετ' ἔξ' ἐφύρης ποταμοῦ δ' ὅδ' ὀλλύντες,
 Πέρσεας ἄστα πολλὰ διοτρεσέων αἰχμῶν.

Τληπόλεμος δ' ἐπεὶ οὐκ ἔραφ' ἐνὶ μεγάρῳ εὐπύκλῳ.
 Αὐτίκα πατρός ἐοῖο φίλον μήτρα κατέκλεα
 Ἡσυχίᾳς γηράσκοντα λιχύμιον, ὅσον ἄρμος.
 Αἰψὰ δ' νῆας ἔπηξε. πολὺ δ' ὄρεγαν ἀγέρας,
 Βῆ δ' ὄρων δὴ πᾶντον· ἀπέλυσαν γὰρ οἱ ἄλλοι
 Τίεες υἱοὶ τε βίης ἡσυχίᾳς.
 Αὐτὰρ ὅτ' ἐς ρόδον ἴεν ἀλώμενος, ἄλκ' ἀπάρων.
 Τειχεῖα δ' ἄκηνδεν χ' ἰουλαδόν, * ἢ δ' ἐφίληδεν
 Ἐκ διός, ὅς τε θεοὶς καὶ ἀνδράποισιν ἀνὰ σπεί.
 Καὶ σφιν * θεῶσι πλεόντα κατέχευε κρονίων.
 Νηρῶς δ' αὖ σύμηνδεν ἄλκ' ἑρῆς νῆας εἰσας,
 Νηρῶς ἀγλαῖης δ' υἱὸς χαρῆσπόιο τ' ἀνέκτος,

Nireus

Hunc simul naues sequebantur 12. proras rubras habentes. Actoli.

Actolis autem imperabat Theas Andramonis filius, Thoas.

Qui Pleurona habitabant, & Olenum, & Pylenem,

Chalcidam, maritimam, Calydonam, petrosam:

Non enim amplius Oenei magnanimi filij erant:

Neque item amplius ipse erat mortuus: erat autem flauus

Meleager.

Huic autem omnia erant commissa, ut imperaret Actolis.

Hunc autem simul quadraginta nigrae naues sequebantur.

10 Cretensibus autem Idomeneus hasta-clarus praeerat: Cretenses.

Qui Cnossumq, incolebant, Gortynaq, bene-cincti mæni-

Lyctum Miletumq, & albicantem Lycastum, (bus,

Phaestumq, Rhytiumq, ciuitates bene-habitas:

Alq, qui Cretam centum-urbium habitabant:

15 His igitur Idomeneus bello-clarus praeerat,

Merionesq, similis Marti viros-occidenti.

Hos autem simul octoginta nigrae naues sequebantur.

Tlepolemus autem Heraclides fortisq, magnusq,

Ex Rhodo nouem naues ducebat Rhodiensum superborum, Rhodij.

20 Qui Rhodum habitabant trisariam distincti,

In Lindum, Ielyssumq, & albicantem Camirum:

Horum quidem Tlepolemus hasta-strenuus dux-erat,

Quem peperit Asphyria & Herculeas. i. Herculi.

Quam duxit ex Ephyre fluuii ab Sellecente.

25 Depopulatus ciuitates multas nobilium iuuenum.

Tlepolemus aut postq, nutritus est in domo bene-extra-

Statim patris sui dilectum auunculum interfecit, (et,

Iam senescentem, Licymnium, ramum Martis,

Statim autem naues fecit: multas autem copias colligens,

30 Abijt fugiens per mare: minati sunt enim ipsi alij

Filij nepotesq, fortitudinis Herculeas. i. Herculis.

Sed hic Rhodum venit errans, arumnas perpassus.

Tripliciter autem distincti habitauerunt per-tribus, & dilecti

A Ioue, qui Dijs & hominibus imperat: (fuerunt

35 Et ipsis ingentes diuitias demisit Saturnius.

Nireus autem rursus ex-Syma duxit tres naues aequales

Nireus, Aglaies filius Charopiq, regis, (scilicet laterib.

Nireus

Νίρεος, ὅς κ' ἑλλήϊστος αἰὴρ ἔσθ' ἰλίον ἦλθε
 Τῶν ἄλλων θνατῶν, μετ' αὐμῶνα πηλείων·
 Ἀλλ' ἄλα παδ' νὸς ἔλω, παῖρ· ὅς οἱ εἶπετο λαός.
 Οἱ δ' ἄρα Νίσυρόν τ' εἶχον, κρείττω δὲν τεύχεσσιν τε,
 Καὶ κῶν δ' ἐν πυλῶσι πόλιν, νήσοις τε καὶ λυδίας,
 Τῶν αὖτ' ἐφείδ' ὁπότες τε καὶ ἀντίρ' ἡγήσασιν,
 Θεσσαλοὶ γὰρ δὴν ἤρχετο κείδ' ἀνὰ κλῖ·
 Τῶν δ' ἐπὶ νῆον τε γλαφυρὰ νῆες ὄτρυνον
 Νῦν δ' * αὐτὸς ὅσοι τὸ πελασγικὸν ἄρ' ὄρ' ἐνεμον,
 Οἱ τ' ἄλ' οἱ τ' ἀλόπῳ, οἱ τε πηγῶν ἐνέμοντο,
 Οἱ τ' εἶχον φθίλῳ ἢ δ' ἑλλὰς καλλιγύναικα,
 Μυρμιδόνες δ' ἡγαλῶντο καὶ ἑλλήϊες καὶ ἄχαιοι,
 Τῶν αὖ πεντήκοντα νῆων ἦν ἀρχὸς ἀχαιῶν.
 Ἀλλ' οἱ γ' ἐπολέμοιο δύστην' ἐμύοντο.
 Οὐ γὰρ ἔλω ὅς πες σφῖν ὅπ' εἴχας ἡγήσαστο.
 Κεῖτο γὰρ ἐν νῆεσσι ποδάρκης δῖος ἀχιλλεύς,
 Κέρης χρώμενος βελονίδος ἠὲ κούροιο,
 Τῶν δ' ἐν λυρνησσὶ ἐξείλετο πολλὰ μορφήσας,
 Λυρνησσὸν διαπορδήσας καὶ τείχεα διήβης·
 Καὶ δὲ μύνητ' ἐβαλεν καὶ ὀπίστροφον ἐλγισμῶροις,
 Τίχας δ' ἔλω ὅς σπληνέειο ἀνὰ κλῖ·
 Τῆς δ' ἄρ' ἐκείτ' ἀχέων, τάχα δ' ἀνστήσεσθαι ἐμελλεν.
 Οἱ δ' εἶχον φυλάκῃ καὶ πύρρ' ἔσσαν ἀνδραμόντα,
 Διήμν' ἐπ' ἔμενον, ἵππων δ' ἐπ' ἔμενον μῆλων,
 Ἀλγίαν δ' ἄρ' ἀνδρῶν, ἢ δ' ἡγεῖτο λυγροί.
 Τῶν αὖτε σπῆλαι· ἀρ' ἦν ἡγεμόνδ' ἐπὶ
 Ζωὸς ἐὼν· τότε δ' ἦδ' ἔχεν κτ' ἡγεῖτο μέλαινα.
 Τὸ δ' ἡγεῖτο ἀμφὶ θρόνου ἀλγῶν· φυλάκῃ ἐλέειπτο,
 Καὶ δ' οἱ ἐπ' ἡμιτελής· τὸν δ' ἐκταρὲς δάδα· ἀνδρῶν
 Νηὶ δ' ἀποθνήσκοντα πολὺ πῶπ' ἔσσαν ἀχαιῶν.
 Οὐδὲ μὲν δ' οἱ ἀνδραγῶν, πῶδε δ' ἄρ' ἀνδρῶν,
 Ἀλλὰ σφῆας κοσμησὶ ποδάρκης ἐξ' ἀρ' ἦν,
 Ἰφίκλου γὰρ πολυμήλου φυλάκῃδ' ἐπὶ,
 Αὐτοκτεσθῆναι μετὰ δ' οἱ πῶπ' ἔσσαν ἀχαιῶν,
 Οπλότερ' ἄρ' ἦν· οἱ δ' ἄρ' ἐπ' ἔσσαν καὶ ἀρείων,
 Ἡρώς πῶπ' ἔσσαν ἀρ' ἦν· ὅς δ' ἐπ' ἔσσαν
 Δάονδ' ἡγεμόνδ' ἐπὶ, πῶδε δ' ἐπὶ μὲν ἐσθλὸν ἐόντα·

Τῶν

Nireus, qui pulcherrimus vir ad Ilium venit
 Alcorum Danaorum, post irreprehensibilem Pelidem:
 Sed imbellis erat: pauca autem ipsum sequebantur copia.
 Qui autem Nisyrum tenebant, Crapatumq; Casumq;
 Et Con Eurypyli civitatem, insulasq; Calydanas:
 His rursus Phidippusq; Antiphus praerant,
 Thessali filij duo Heracida regis.
 Horum triginta concava naues ordine ibant.
 Nunc autem ipsas quicunq; Pelasgicum Argos habita-
 10 Quiq; Alon, quicq; Alopen, quicq; Trechinam incolebant.
 Quiq; tenebant Pehiam et Hellada pulchras mulieres ha-
 Myrmidones, a. Vocantur et Hellenes et Achivi. (bentē.
 Horum rursus quinquaginta navium erat princeps Achill.
 Sed hi non belli horribili recordabantur.
 15 Non enim erat qui ipsis in ordine dux esset.
 Iacebat enim ad naues pedibus: Sclax diuinus Achilles.
 Ob puellam iratus Briseidem bene-comatam,
 Quam ex Lyrnesso abstulit, quum multum laborasset,
 Lyrnessum depopulatusq; muros Thebarum,
 20 Mynerem, a. detecitq; Epistrophum bellicosos
 Filios Euenei Selepiada regis.
 Ob istam is iacet marenis, est autem surrecturus erat.
 Qui autem habitabant Phylacē et Pyrrhasum floridam
 Cereris nemus, Itonaq; matrem ovium,
 25 Maritimamq; Antrona et Pteleum herbosum:
 Horum rursus Protefilus bellicosus dux erat
 Quum si uideret: tunc aut iam destinebat cum terra nigra:
 Huius autemq; genas lacerata scxor in Phylace relicta est,
 Et domus semipfecta hunc, a. interfecit Dardanus vir
 30 De nauis desilientem multo proximam ante alios Achivos.
 Haud tamen isti carebant duce: cupiebant tamen Protefil.
 Sed ipso instruxit: Podarches ramus Martis (ducem. Podarches.
 Iphicli filius diuinus: pecore Phylacida,
 Frater germanus magnanimi Protefilai,
 35 Iunior et atre, ille autem prior eratq; prestantior,
 Heros Protefilus bellicosus: sic neq; copia
 Indagebat duce (desiderabant tamen ipsum et pote strenuū.
 Hunc

Phidippus.
Antiphus.

Briseis.

Profilus.

Podarches.

Hunc

Τῶς δ' ἄμ' αὖ τεσσαράκοντα μέλαινα νῆες ἔποντο.
 Τούτῳ δ' ἐκ κύφου ἦγε δὴ καὶ εἴκοσι νῆας·
 Τῷ δ' ἐνὶ νῆσσι ἔποντο μὲν πρόβαλοι τε κραιβάδι,
 Οἱ δ' αὖτε δαδῶνιν δαυρήμερον οἰκί' ἔδεντο,
 Οἱ δ' ἄμ' ἰμερτὸν τι τερήσιον ἔργ' ἐνέμενοντο·
 Οὐδ' ἐπὶ πλωιὸν περὶ χαλκίῳ ὄρον ὕδαρ,
 Οὐδ' ὄρε πλωιῶ συμμίσγεται ἀγροδίνῃ,
 Ἀλλὰ τὲ μιν κατὰ πρὸς δὲ ὁπρήσεις, ἢ ὕτ' ἔλαμον.
 Οἳ γὰρ δεινὸς εὐρύς ὕδατος ἔστιν ἀπορρώξ.
 Μαγνήτιον δ' ἦρχε παρθένος * τενέριδ' ὄν' ὕδης·
 Οἱ δ' αὖτε πλωιὸν καὶ πῆλιον εἶνοσι φύλλον
 Νείεσκον, τῷ μὲν παρθένος ὕδης ἡγεμόνδε.
 Τῷ δ' ἄμ' αὖ τεσσαράκοντα μέλαινα νῆες ἔποντο.
 Οὗτοι δ' ἦγεμόνες δαναῶν καὶ κοῖραροι ἦσαν.
 Τίς τ' ἄρ' ἦν ὅς τις ἀείδουσιν ἐπὶ μοῦσας;
 Ἀντήρ δ' ἴσπων, οἱ δ' ἄμ' ἀτρεΐδῃσιν ἔποντο.
 Ἰσπὸι μὲν μέγ' ἀεισά' ἔσαν φερευπιάδαο,
 Τὰς εὐμῆλ' ἔλαυνε, ποδάκτας δ' ἐνὶ δαῖσιν ὄρε,
 Οὔτε γὰρ, οὔτε γὰρ, σαφὺλῃ δὴ νῶτον ἔϊσας.
 Τὰς ἐν περὶ τῇ δ' ἄρ' ἔργυρό τοις ἀπὸ λλων
 Ἀμφω θηλείας, φόβον ἄρ' ὅς τις φέρεσας.
 Ἀνδρῶν δ' αὖ μέγ' ἀεισά' ἔσαν τελαμώνι' ὅς τις,
 Οὐδ' ἄρ' ἔργυρό τοις ἀπὸ λλων φέρεται ὅς τις.
 Ἰσπὸι δ' οἱ φέρεσκον ἀμύμονα πηλεΐωνα.
 Ἀλλ' ὅ μιν ἐν νῆσσι κορωνίσι ποντοπόροισι
 Κεῖτ', ἀπομύμους ἀγαμέμνονι ποιμένι λαῶν
 Ἀτρεΐδῃ λαοὶ ὅ πρὸς ῥηγμῖνι θαλάσσης
 Δίσχοισιν τέρποντο καὶ αἰγανέησιν ἰέντες,
 Τόξοισιν δ' ἴσπωνι παρ' ἄρμασιν οἷσιν ἔκαστος
 Λατὼν ἐρεπτόμενοι, ἐλεόδρεπτον τε σέλινον.
 Ἔστασαν ἄρματα δ' ἐπὶ περὶ κασμένα κείτ' ἀνὰ κτῶν
 Ἐν κλισίῃσι· οἱ δ' ἄρ' ἔργυρό τοις ἀπὸ λλων πόντον ἔσαντες
 Φοίτων ἐν δαίτῃ καὶ ἐν δαίτῃ κτῶν, ἐδ' ἐμάχοντο.
 Οἱ δ' ἄρ' ἴσπων ὥσπερ τε πνεύχθων πῖσα νέμοιτο;
 Γαῖα δ' ἴσπων ἀνέχετο, δι' ὥς τερπικεραύνῃ
 Χωομένῃ, ὅτε τ' ἄμ' οἱ τυφώϊ γαῖαν ἰμάσθῃ
 Ἐν ἀέμοις, ὅτε φασὶ τυφώϊ ἐμμεναὶ δινέει

περὶ τῇ δ' ἄρ' ἴσπων

Hos simul quadraginta nigrae naues sequebantur.
 Guncus autem ex Cypho ducebat duas et viginti naues: Guncus.
 Hunc Enieus sequebantur bellicosiq; Perabi.
 Qui circa Dodonem Salde brumalem domos posuerunt:
 Quisq; circa desiderabilem Titarefium arua incolebant:
 Qui in Peneum immittit pulchre fluentem aquam.
 Neq; hic Peneo commiscetur argenteas Vertices habenti
 Sed in ipsum superne influit tanquam oleum.
 Iuramenti enim grauis Stygis aqua est riuus.
 10 Magnetibus praeerat Prothous Tentiredonis filius
 Qui circa Peneum Et Pelium frondosum
 Habitabant, his quidem Prothous Velox dux erat:
 Hunc simul quadraginta nigrae naues sequebantur:
 Hi duces Graecorum Et principes erant.
 15 Quis horum praestantiss; erat tu mihi dic Musa.
 Ipsorum Et equorum qui simul Atridas sequebantur.
 Equae quidem multo praestantissima erant Pheretidae,
 Quas Eumelus equitabat pedibus Veloces Et iocundae:
 Simili-pilo, coeuae, velut ad perpendicularum tergo similes.
 20 Quas in Pieria nutrit argenteum-arcum-geffans Apollo,
 Ambas faminas, terrorem belli ferentes.
 Virorum autem multo praestantiss; erat Telamonius Ajax.
 Interea dum Achilles irascebatur: hic, n. multo fortiss; erat.
 Equiq; qui ferebant irreprehensibilem Pelidem.
 25 Sed hic quidem in nauib; rostratis per pontum transcu-
 lacebat iratus Agamemnoni rectori populorum (tibus
 Atrida: eius autem copiae apud litus maris
 Delectabantur discos Et hastilia mittentes
 Sagittasq; equi autem apud currus suos singuli
 30 Lotum mandentes in paludeq; nutritum aprium.
 Stabant currus autem bene-recti iacebant principum
 In tentorijs. Illi autem ducem bellicosum desiderantes
 Vagabantur huc Et illuc per exercitum, neq; pugnabant.
 Illi autem ibant, ac si igne terra tota pascereur.
 35 Terra, a. resonabat sicut resonat lous fulmine gaudenti
 Irato, quando circa Thyphoeum terramerberat
 In Arimis, ubi dicunt Typhoei esse cubilia:

Guncus.

Titarefius flu-
 uis super Pe-
 neum fluit, ne-
 que miice-
 tur.

Magnetes
 Prothous.

Eumeli e-
 quae.

Ajax Telamo-
 nius.
 Achilles.

Ως ἄρ' ἦν ποσσὶ μέγα σοναχίζετο γαῖα
 Ερρομέναν μάλα δ' ὄκα διέσπρηνον πεδίον.
 Τρωσὶν δ' ἄγγελος ἦλθε ποδὺν ἐμὸν ὠκέα ἴεις
 Παλλὰς Ἀθήνησσι, σὺν Ἀθηναίῃ Ἀλεγεινῇ.
 Οἱ δ' ἄρ' ὁρῶντες ἄρ' ὁρῶντες ὅππ' ἑταίροις ἔειπεν
 Πάλλας ὁμηγερέες, ἡ μὲν νέοι, ἡ δὲ γέροντες.
 Ἀχχοῦ δ' Ἰσαμένη παρσέφη πόδας ὠκέα ἴεις·
 Εἰσατο δ' ὀδογυρῶν ἦν Ἀριάμειος πολίτης,
 Οἱ τρώων σκοπὸς ἔζετο δαμνίῃσι πεποιθὼς
 Τύμβῳ ἐπ' ἀκροτάτῳ αἰσινήταο γέροντος,
 Δέξμεν ὅσ' αὖτε ναυῶν ἀφορμὴν εἶεν Ἀχαιοί.
 Τῶ μιν εἰσιμένη μετέφη πόδας ὠκέα ἴεις.
 Ὡ γέρον, αἰεὶ τοι μῦθοι φίλοι ἀκρίτοι εἰσιν,
 Ὡς πρὶν ἐπ' εἰρήνης· πόλεμ' οὐδ' ἀλίας οὐδ' ὄρωρεν.
 Ἡ μὲν δὴ μάλα πολλὰ μέγας εἰσὶν ἄνδρων
 Ἀλλ' ἄνω τοῖνδ' ἐπὶ τὸν δέ τε λαὸν ὅπως πα.
 Αἶψα γὰρ φύλλοισιν ἐοικότες ἢ φάμαρτοισιν,
 Ερρυνται πεδίον, μαχρὸν σῆμανοι περὶ ἄστυ.
 Ἐκτορ, πρὶν ὅτι μάλας ὅππ' ἔλλομαι ὡς γὰρ ῥέξαι.
 Πολλοὶ γὰρ καὶ ἄστυ μέγα παρὰ μου ὀπίκουροι·
 Ἀλλ' ἡ δ' ἄλλων γλῶσσα πολλοῖσιν ἄνδρ' ὀρων.
 Τοῖσιν ἔκαστος ἀνὴρ σιμάνει τῷ οἷσιν ἄρ' ἔχει.
 Τῶν δ' ἐξηγείδω κυσσησάμεν ὅτι πολίτας.
 Ὡς ἔφαθ'· ἔκτορ δ' ἦν πρὸς τῶν ἡρώων σταν,
 Αἰψὰ δ' ἔλυσ' ἄρ' ὁρῶντες, ὅππ' ἔσαν ὄντο.
 Πάσαι δ' ὠγυγμὸν τὸ πύλαι, οἳ δ' ἔσαν τὸ λαός.
 Πεζοὶ δ' ἰππῆες τε, πολὺς δ' ὄρουμα γὰρ ὁρῶρεν.
 Εἰς δὲ πρὸς παρὰ τοῖς πόλιν ὅτι αἰεὶ ἀκολώνη,
 Εν πεδίῳ ἀπαιδὺς τε, περὶ δ' ὅριον ἔνθα καὶ ἔνθα.
 Τῶν ἦτοι ἄνδρες βαττίειαν κικλήσκουσιν,
 Ἀθάνατοι δὲ τὸ σῆμα πολλοῖσιν ὁμοιοῖ * μυρμήκων.
 Ἐνθα τότε τρώες τε Διὶ κριθὲν ἦδ' ὀπίκουροι.
 Τρωσὶ μὲν ἡγεμόνδ' ἐμὸν γὰρ κορυθαίολον ἔκτορα
 Πειριμένης ἄμα τῷ γὰρ πολὺ πλείους καὶ αἵετο
 Λαοὶ θωρήσσοντο μαμμάτες ἐλπίσιν.
 Δαρδανίων αὖτ' ἡρῶν ἐὺς παῖς Ἀλκίνοος
 Αἰνείας· (τὸν δ' ὅτ' Ἀλκίνοος τέκε δ' ἄφροδίτη

26. μυρμήκων

Sic horum sub pedibus valde gemit terra
 Gradatuum: valde autem velociter pertransibant campum.
 Trojanis. a. nuncia venit in pedibus. Ventum habens velox
 A Ioue Aegiocho cum nuncio trifti. v. non continendo. (Iris
 5 Hi conciones habebant in Priami Vestibulis.
 Omnes congregati sunt iuvenes et senes.
 Propere autem flans allocuta est pedibus Velox Iris:
 Similis erat autem voce filio Priami Polite
 Quis Troianorum speculator sequebatur pedibus Velocitate frenas
 10 In tumulo summo Aegypti senis:
 Observans quando a navibus sese moverent Achiui.
 Huic similis ipsum alloquuta est pedibus Velox Iris:
 O senex semper tibi verba placent indiscreta:
 Sicut olim quum pax esset: bellum autem inenitabile ortum.
 15 Sane iam sapius pugnis interfuit virorum,
 Sed nondum tales tantaque copias vidi.
 Valde enim folijs similes vel arenis,
 Veniunt per campum pugnaturi circa civitatem.
 Hector, tibi autem maxime iubeo sic facere.
 20 Multe enim in civitate magna Priami auxiliares:
 Alia autem aliorum lingua diversigenum hominum
 Huiusmodi quisque, vir imperet, quibus praestet,
 Hosque educat, instructis suis civibus.
 Sic dixit: Hector autem non dea orationem ignoravit,
 25 Statim autem dimisit concionem: ad arma autem ruebant.
 Omnes autem aperti sunt porte. Et extra ruerunt copia
 Pedestresque, equestrisque, multus autem tumultus coortus est.
 Est autem quaedam ante civitatem alta columna
 In planitie seorsum, circum hinc est inde,
 30 Quam quidem homines Batiam vocant,
 Immortales autem sepulchrum apollina Myrmines: (lites
 Illinc tunc Trojanique, distincti fuerunt, et auxiliares mi-
 Trojanis quidem duxerat magnus ornatus gales Hector
 Priamides: simul cum hoc quam plurima et praestantiss.
 35 Copia armabantur prompta lanceis.
 Dardanij's rursus imperabat strenuus filius Anchisa
 Aeneas (hunc autem sub Anchise peperit diua Venus
 f. ij

Iris Troianōs
αἰμαὶ ἰυβει.Hector Troia
nos ad prali-
um educit.

Ἰδης ἐν κημηοῖσι θεὰ βροτῶν Διὸν θεῖσσι
 Οὐκ οἶσ' ἄμα τῶ γε δύο ἀντιώροισι
 Ἀρχιλόχους τ' ἀκάμας τε μάχης εὖ εἰδότε πάσης.
 Οἱ δ' ἔλειαν ἐναλον ὥσπερ πόδα νείατον ἰδης,
 Ἀφνειοὶ, πίνοντες ὕδωρ μέλαν αἰσθητοῖο
 Τρώες, ᾧ αὐτ' ἦρχε λυκάονος ἀγλαῶς υἱός
 Πάνδαρος, ᾧ καὶ τόξον ἀπὸ λῶν αὐτὸς ἔδωκεν.
 Οἱ δ' ἀδρήστειαν τ' εἶχον καὶ δῆμον ἀπαισοῦ,
 Καὶ πυνειανέχον, καὶ τηρείης ὄρεσ' αἰπύ,
 Τῶν ἦρχ' ἀδρήστους τε καὶ ἄμφιτολιν ὠρεῖν,
 Τίς δὲ μέρποισι φρεσὶ σφύρουσι, πᾶσι πάντων
 Ἡδὲ μαντοσύνας, * ἔδ' ἔς παῖδας ἑσπε
 Στεῖχ' ἐν πόλεμον * φθισίν ὁρᾷ τῶ δ' οἱ ἔπ
 Πειθεδῶν κῆρες γὰρ ἄγον μέλανος θανάτοιο.
 Οἱ δ' ἄρα φρεσὶ καὶ περὶ κλονέμενοντο,
 Καὶ σπῆν καὶ ἀβηδὸν ἐχον, καὶ δῖαν ἀείσβην,
 Τῶν αὖτ' ὑρτακίδης ἦρχ' ἄσιν ὄρεα μῆλον
 Ἀσιν ὑρτακίδης, δὴν ἀείσβην φέρον ἰσχυροῖ
 Αἰθῶνες, μετὰ τοῖσι ποταμοῖσι σπῆν σέλλην τ'
 Ἰσπύδα δ' ἄρα φύλα πελασγῶν ἐλχεσμοῦρων,
 Τῶν οἱ ἄλειον ἐβίβωλε καὶ ναιετάσσκον
 Τῶν ἦρχ' ἰσπυδοῦς τε πύλαιός τ' ὄρεσ' ἀπ' ἄρ' ἔσιν
 Τίς δὲ λῖθοιο πελασγῶν τευταμίδαιο.
 Αὐτὰρ θρήνηας ἦγ' ἀκάμας καὶ πείρους ἦρας,
 Οὗτοις ἐλλήσποντος ἀγάρροισι ἐντοῖς ἔβρι.
 Εὐφρημὸς δ' ἀρχὸς κικόνων λυγαρχιδάων,
 Τίς τ' οἱ λυγροῖσι διοτρεφέσι καὶ δαίμοι
 Αὐτὰρ πυρραχμῆς ἄγε παῖδας ἀγκυλοτόχοις,
 Τηλόθεν ἐξ ἀμυδῶν ἔσιν ἀξίου ἄρου ῥέοντος,
 Ἀξίου, ἔκλειστον ὕδωρ ὀπκίδναται * αἶψα
 Παφλαγόνων δ' ἠρεῖτο πυλαμένην λαόν κῆρ,
 Ἐξ ἐντοῖν, δὲν ἡμιόνων γῆρας ἀρετοτέρων,
 Οἱ δ' αὖ κῆπον ἐχον, καὶ σῆμα μὲν ἀμφενέμοντο,
 Ἀμφὶ τε παρδένιον ποταμὸν κλυτὰ δώματα ἔναλον.
 Κρωμῶν τ' αἰγυαλόν τ' καὶ ὑψηλὰς ἐρυθίνους.
 Αὐτὰρ αἰγυαλὸν δ' αἰγυαλὸν καὶ ὀπίσθον ἦρχον,
 Τηλόθεν ἐξ ἀλύβης, δὲν ἀγύρου ἐστὶ γυμῶν.

22. εἰδ' ἰδης
 22. φθισίν ὁρᾷ
 22.

22. αἶψα.

22. Κρωμῶν,
 καὶ βίβαλον τε,
 καὶ ὑψ.

Μυσθῶ

Ida in imis-partibus Dea cum hominibus cubans)
 Non solus : Ena cum eo duo Antenoris filij
 Archilochusq; Acamasq; bene periti omnis pugnae.
 Qui autem Zeleam habitabant sub pedem imum Ida
 5 Diuites, bibentes aquam nigram Aesepe
 Troiani: his rursus praeerat Lycaonis clarus filius
 Pandarus, cui & arcum Apollo ipse dedit.
 Qui autē Andrestimumq; incolebant & ciuitatē Apasē
 Et Pyreum tenebant, & Teres montem altum,
 10 His imperabat Adrastusq; & Amphius linithorax.
 Filij duo Meropis Percosij qui supra omnes
 Nouerat Vaticinia: neque suos filios sinebat
 Proscisci in bellum perniciosum. illi autem ipsi non
 Obediuerunt: Fata enim eos ducebant nigre mortis.
 15 Quiq; Percotem & Practicum incolebant,
 Et Sestum & Abydum tenebant, & diuinam Arisbem:
 His rursus Hyrtacides praeerat Asius princeps virorum:
 Asius Hyrtacides, quem ex Arisba ferebant equi
 Ardentes, magni a flumine Seliente.
 20 Hippothous autem ducebat gentes Pelasgorū bellicosorum,
 Eorum qui Larissam fertilem habitabant:
 His praeerat Hippothous & Pyelus ramus Martis,
 Filij duo Lithi Pelasgi Teutamida,
 Sed Tracas ducebat Acamas, & Peronos heros,
 25 Quotquot Hellepontus impetuosus intus continet.
 Euphemus autem dux Ciconum erat bellicosorum
 Filius Traceni nobilis Ceada.
 Sed Pyrechmes ducebat Peonias curuis-arcubus-eten-
 Procul ex Amydone ab Axio late fluente: (tes.
 30 Axio, cuius pulcherrima aqua diffunditur super terram.
 Paphlagonibus autem praeerat Pylamenis densam cor,
 Ex Emeris Sbi mularum generatio agro-culendo idonearū,
 Qui Cytorum tenebant, & Sesamum incolebant,
 Circae, Parthenium flumini inclitas domus habitabant,
 35 Crommamae Aegialumq; & alios Erythinos.
 Sed Halizaniibus Dios & Epistrophus imperabant,
 Longe ex Abhe, unde argenti est origo.

Archilochus.
Acamas.

Pandarus.

Adrastus.

Amphius.

Asius.

Hippothous.

Euphemus.

Pyrechmes.
(tes.

Pylamenis.

Dios.
Epistrophus,

f ii

Μυστὴν δ' ἔχρ' οἷς ἦεν νομος οἰωνιστής·
 Ἀλλ' ἔμ' οἰωνοῖσιν ἐρύσσετο κίχρα μέλαιναν,
 Ἀλλ' ἐδάμην ὑπὸ χερσὶ ποδάρεσσι αἰακίδαο.
 Ἐν ποταμῷ, ὅθι τὸς τρώας κερσίζε καὶ ἄλλους.
 Φόρυγος αὖ φρυγίας ἦγε καὶ ἀσκανίου δειοδίδης
 Τῆλ' ἐξ ἀσκανίης, μέμασαν δ' ὕσμινι μάχεσθαι.
 Μηόσιν αὖ μέδληες τε καὶ ἀντιφῶν ἠγασάδην,
 Τίε πύλαμ' ἐν τῷ γυγῇ τέκε λίμνη,
 Οἱ καὶ μήνας ἦγον ὑπὸ τμῶν γεραῶτας.
 Νάσσης * αὖ γὰρ ὦν ἠγῆσσετο βαρβαροφῶνων,
 Οἱ μάλιστα ἐχρ', οἱ δὲ τῶν τ' ὄρεσσι ἀκρίτοφυλλον,
 Μαϊάνδρου τε ποταμὸς, μυχῶν τ' αἰπεινὰ κέλευθα.
 Τῶν μὲν αὖ ἀμφίμαχος * καὶ * νάσσης ἠγασάδην,
 Νάσσης * ἀμφίμαχος τε, νομίον * ἀγλαὰ τέκνα,
 Οἱ καὶ χρυσὸν ἔχων πόλεμον δ' ἔην ἠὲ κοῦρης,
 Νῆπι * ἔδ' ἐπὶ οἱ τῶν * ἐπὶ κερσε λυγρὸν ὄλεθρον,
 Ἀλλ' ἐδάμην ὑπὸ χερσὶ ποδάρεσσι αἰακίδαο.
 Ἐν ποταμῷ, χρυσὸν δ' ἀγλαῶς ἐκόμιον δειφρων.
 Σαρπηδὼν δ' ἦρχεν λυκίων, καὶ γλαῦκος ἀμύμων,
 Τηλόδεον ἐκ λυκίας, ξάνθου δὲ δινηέντος.

ε. Νάσσης

ε. νάσσης ἠ-
γασάδην.ε. Νάσσης
καὶ φῶν.

ΙΛΙΑΔΟΣ ΟΜΗΡΟΥ Η Γ.

Ραλφιδίας ὑπὸ δεσπ.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ ὑποκείμενου μενέλαον εἰς μο- 25
 νομαχίαν ἐπὶ τῇ τῶν ὅλων ἀγῶνι, ὅρασι γίνονται ἐφ'
 ὅ τινι νικῶσιν τῶν ἐλάντων λαοῖν, καὶ πᾶσι χερήματα αὐτῆς.
 ἡ τῇ γένει δὲ ἀλεξάνδρον ἀφροδίτη ἀρετίζει, καὶ εἰς τὸν ἴδιον
 θάλαμον ἀπειραχθῆσαι, μετακλήσεται δὲ τῇ τέχῃ τῶν
 ἐλάντων, οἱ δὲ στυγερὰ ἴσταντες, εἰς ὕπνον τρέπονται. 30

ΙΛΙΑΔΟΣ ΟΜΗΡΟΥ Η Β. ΡΑ-

λφιδίας.

Γάμμο δ' ἔχ' ἀμφ' ἐλένης οἷς μόθος ἐστὶν ἀκρίτης. 35

ΑΤΤΑΡ

Myris autem Chromis praeerat & Ennomus augur.
 Sed non auguris euit aut mortem nigram:
 Verum interfectus est à manibus Selocis Aecida
 In fluuio (f. Xantho) ubi Troianos trucidabat & alios.
 Phorcys rursus Phrygijs ducebat, & Ascanius diuinus.
 Procul ex Ascania prompti autem erant prelo pugnare.
 Meonij rursus Meisthesq; & Antiphus praeant.
 Filij Pylamenis: hos Gygea peperit palas:
 Qui & Meonas ducebant sub Tmolum natos.
 Qui & Meonas ducebant sub Tmolum natos.
 Nastes rursus Caribus praeat barbare loquentibus:
 Qui miletum incolebant, Phitvorumq; montē frondosum,
 Maeandriq; fluenta Mycalesq; alta cacumina:
 His quidem Amphimachusq; & Nastes praeant.
 Nastes Amphimachusq; Nomionis clari filij,
 Qui & Aurum gestans ad bellum ibat velut puella,
 Stultus: neq; quicquam ipsi hoc depulit grauem mortem:
 Sed mortuus est sub manibus Selocis Aecida
 In fluuio. aurum. a. Achilles abstulit prudens in bello.
 Sarpedon. a. praeat Lycijs, & Glaucus irreprehensibilis
 Procul ex Lycia, Xantho à vertice.

Chromis.
Ennomus.Phorcys.
Ascanius.
Meisthes.
Antiphus.Amphima-
chus.
Nastes.Sarpedon.
Glaucus.ILIADIS HOMERI, AVT III. COM-
positionis argumentum.

25 ALEXANDRO prouocante Menelaum in Monoma-
 chiam, inducijs omnium Iuramenta fiunt: vt qui
 vinceret, Helenam acciperet & opes ipsius. Viſum au-
 tem Alexandrum Venus rapit, & in proprium cubicu-
 lum abducens, accersit à muro Helenam. Hi autem con-
 30 uersari in somnum vertuntur.

ILIADIS HOMERI III. COM-
positio.

35 G. autem circa Helenam solis pugna est maritis.

f. iiij

ΤΤΑΡ ἐπεὶ κόσμηθεν ἄμ' ἠγεμόνεσσιν ἔ-
χασσι,

Τρώες μὲν κλαγγὴν τ' ἐνοπήν τ' ἴσαν, ὄρνι-
δες ὡς.

Ἡὐτε σφ' κλαγγὴν γεράνων πέλει ἐρανόδι 5
Κλαγγὴν ταὶ γε πέντεται ἐπ' ὠκεανοῖο ῥοάων,

Ἀνδράπιν γυμναίοισι φόνον καὶ κῆρα φέρουσιν·
Ἡέριαι δ' ἄρα ταὶ γε χακίῳ ξείνῳ παρ' ἐφ' ἔρουσιν·

Οἱ δ' ἄρ' ἴσαν σιγὴν μένεα πνείοντες ἀχαιοί,
Ἐν θυμῷ μεμαῶτες ἀλεξέμεν ἀλλήλοισιν.

Εὐτ' ὅρ' ἐκ κορυφῆσι νότον κατέχ' ἐν ὀμίχλῳ,
Ποιμῆσιν ἔπι οἴλῳ, κλέπῃ δέ τε νυκτὸς ἀμείνω,

Τόσσον τίς τ' ὀπιλάσσει ὅσον τ' ὀπιλάσσει ἦσιν·
Ὡς ἄρα σφ' ὑπὸ ποσσὶ καίνας αὐτῶν ὄρνυτ' ἀέλιος

Ἐρχόμενον μάλα δ' ὡς, διέσπρονον πεδίον·
Οἱ δ' ὅτε δὴ γὰρ ἦσαν ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰόντες,

Τρώων μὲν παρ' ἐμάχ' ἐν ἀλέξανδρῳ θεοειδὴς,
Παρ' ἀλέλῳ ὁμοῖσιν ἐχθρὸν καὶ χαμπύλα τῶνα,

Καὶ ξίφος· αὐτὰρ ὁ δοῦρε δ' ὡς κεκορυμμένα χαλκῷ
Πάλλων, ἀργείων παρ' ἀλέλῳ τὸ πάντας ἀείρουσι

Ἀντίβιον μαχέσασθαι ἐν αἰνῇ δ' ἰότητι·
Τὸν δ' ὡς οὐκ ἐνόησεν ἀρνήφιλ' ἐμνέλα·

Ἐρχόμενον παρ' αἰσίοισιν ὀμίλου μακρὰ βιβῶντα,
Ὡς τε λέων ἐχέειν μαχάλλ' ὅππ' ὁ σῶματι κύρσας,

Εὐρὼν ἢ ἐλαφον κερσόν, ἢ ἀχρὶον αἶψα,
Πεινῶν· (μάλα γὰρ τε κατεδίει, εἴ πο' αὖ αὐτὸν

Σείωνται ταχέας τε κύνας θαλεροὶ τ' αἰχμηταί·)
Ὡς ἐχέειν ἐμνέλα· ἀλέξανδρον θεοειδέα

Ὀφθαλμοῖσιν ἰδὼν· φάτο γὰρ ἴσατο ἀλγέτιν·
Αὐτὰρ δ' ἐξ ὀρέων οὐκ ἐπύχεον ἀλτο χαμάζε·

Τὸν δ' ὡς οὐκ ἐνόησεν ἀλέξανδρῳ θεοειδὴς
Ἐν παρ' ἐμάχοισι φανέντῳ, κατεπλήγει φίλον ἦτορ.

Αὐτὰρ δ' ἐπ' αἶψαν εἰς ἐπὶ ἐχέειν τὸν κῆρ' ἀλεείνων·
Ὡς δ' ὅτε πρὸς τὸ δράκοντα ἰδὼν παλινόροτος ἀπέσι

Οὐρεὸς ἐν βήσσῃ, ὑπὸ τὸν γόμος ἐλλαβε γῆρα,
Αὐτὰρ ἀνέχρησεν, ὡς γὰρ τὸν εἶλε παρ' ἀέρας,

Τ postquam instructi fuerunt & cum du-
cibus suis singuli,

Troiani quidem cum sonitu clamorēque
incedebant sicut aues:

Velut clangor gruum est in aëre,
Quae postquam frigus frigerunt & immensum imbrem,

Cum clangore haec volant ad Oceanum fluentes,
Viris Pygmæis eadem & mortem ferentes:

Aerisq; haec noxium praelium adferunt
10 Illi stabant cum silentio robur spirantes Achivi:

In animo parati opem ferre sibi invicem.
Quemadmodum montis cacuminib; Notus offudit nebulā

Pulveribus nequaquam gratam: furi autem nocte & tiorē,
Tantumq; aliquis prospicit, quantum lapidem iacit:

15 Sic horum sub pedibus pulvis excitabatur turbidus
Adluentium: Valde.n. celeriter pertransibant campum,

Hi. a. quum proximi erant inter se venientes,
Troianorum in prima acie erat Alexander diuinus.

Pellam Pardi humeris habens & curuos arcus,
20 Et ensē: sed hic hystia duo acuminata ferro

Vibrans, Græcorum prouocabat quosq; optimos
Vi contra se pugnarent graui pugna.

Hunc postquam animaduertit pugnax Menelaus
Venientem ante agmen longo passu gradientem,

25 Sicut leo gaudius est qui magnum corpus incidit,
Inueniens vel ceruum cornutum, vel sylvestrem capram,

Famefcens (Valde etenim deuorat, etiam si ipsum
Agitent veloces canes florentesq; iuuenes)

30 Sic gaudius est Menelaus Alexandrum diuinum (uerat,
Oculis conspiciat, sperabat.n. Sicut scē, qui in se pecca-

Statim itaq; de curru cum armis desilijt ad terram.
Illum igitur postquam animaduertit Alexander diuinus

In prima acie apparentem, percussus est charo corde:
Retrò itaq; sociorum in agmen recessit, mortem euitans

35 Sicut .a. cum quis serpentem conspiciat, resiliens fugit
Montis in salubris, tremēq; occupauit membra,

Retròque secessit: pallorq; ipsum cepit in genis:
f &

Troianorum
& Græcorum
incessus in
praelium.

Paris in pri-
ma acie sese
ostentat.

Paris trepidus
refugit.

Δις αὖτις καὶ δ' ὁμιλον ἐδὺ τρώων ἀγαρώχων
 Δείσας ἀπὲρ ὅσον ἀλέξανδρον ὅσον δ' ἦς.
 Τὸν δ' ἐκτορ νείκεσσεν ἰδὼν αἰσχροῖς ἐπέεσσιν,
 Δύσπαισι, εἰδὸς ἀείρε, γυναιμάνης, ἡ πόρπη τὰ,
 Αἰδ' ὀφελὲς τ' ἄρ' ἄνδρος τ' ἔμεναι, ἄρ' ἄνδρος τ' ἀπολέσθαι.
 Καὶ κατὰ βουλοῖ μιν, καὶ κεν πολὺ κέρδιον ἦεν,
 Ἡ οὕτω λάβειν τ' ἔμεναι καὶ ἐπὶ ψῖον ἔλλαν.
 Ἡ που χαλχάλοισι χερσὶ κομίωντες ἀγροῖοι,
 Φάντες ἀείρηα πρὸς ἑμὲ μαναι, οὐδ' ἐχθρὸν καλὸν
 Εἶδος ἔσ'· ἀλλ' ἔκ' ἐστὶ βίη φρεσὶν, ὅδ' ἐπὶ πρὸς ἀλκή.
 Ἡ τοῖος δὲ ἄνδρ' ἐν παντοπόροις νέεσσι
 Πόρον ὅπ' ἡλώσας, ἐπὶ τοῖς ἐλπίσιν ἀγέεσσιν,
 Μιχθεὶς ἀλλοδαπῶν, γυναικ' ἀειδέ' ἀνῆρες
 Εἰς ἀπὴς γαίης, νυὸν ἀνδρῶν ἀγχιμνύων;
 Πατέι τε σὼ μέγα πῆμα, πόλιν τε, παντὶ τε δῖμφ;
 Δις μιν ἐνὶ μὲν χερσὶν, ἐπὶ τῷ φέειν δὲ σὺ αἰπῶν;
 Οὐκ αὖ δὴ μείνεις ἀπὸ φίλον μενέλαον.
 Γνοῖς χ' αἰὼν φῶτος ἔχεις θαλερὴν παρθέκοιπιν,
 Οὐκ αὖ τοι χερσὶν κίχρεις, τὰ τε φῶρ ἀφροδίτης,
 Ἡ τε κόμην, τὸ τε εἶδος, ὅτ' ἐν κοίῃσι μιγείης.
 Ἀλλὰ μάλα τρώες δειδῆμονες, ἦ τε κεν ἦδη
 Λαῖνον ἔσσο χιτῶνα, κακῶν ἔνεκ' ὅσα ἐοργάσ.
 Τὸν δ' αὖτε πρὸς στήθεσιν ἀλέξανδρον ὅσον δ' ἦς,
 Εκτορ, ἐπεί με κατ' αἶσαν ἐνείκεις, ἢ δ' ἔσσο αἶσαν,
 Αἰεὶ τοι κραδίη πέλεκυς ὥς ἐστὶν ἀτειρής,
 Ὅς τ' εἴπῃσι δαῖδουρδός, ἔσσο αἶσαν ὅσον δ' ἦς.
 Νῆσον ἐκτάμνησιν, ὁφέλλει δ' ἀπὸ δὸς ἐρωλὺ.
 Ως τοι ἐνὶ στήθεσιν ἀτρεβήσας νόστος ἔσσι.
 Μὴ μοι δῶρ' ἔσσο τὰ πρὸς φρεσὶ χροῦσιν ἀφροδίτης.
 Οὐ τοι ἀποβλήτ' ἐστὶ δαῖμον ἐκλυδῆα δῶρ' ἔσσο.
 Ὅσα κεν αὐτοὶ δῶσιν, ἔκ' αὖ πρὸς ἔλπιον.
 Νυὸν δ' αὖτ' ἐμ' ἐδέλεις πολεμίζεν ἠδ' ἐμὰ χεῖρας,
 Ἀλλοῖς μὲν χερσὶν τρώες καὶ πάντας ἀγροῖος,
 Αὐτὰρ ἐμ' ἐν μέσῳ καὶ ἀπὸ φίλον μενέλαον
 Συμβάλετ' ἀμφ' ἐλπίην καὶ κτήματα πῶσι μάχ' ἔσσο.
 Ὅσ' ὅτερ' ὅσον δ' ἐκ' ἀνίκηση, κρείσσων τε γῆναι,
 Κτήματα δ' ἐλὼν ἐν πῶσι, γυναικὶ τε οἴκαδ' ἀγέσσο.

30. ὅμ' ἐμ' ἐδέλεις

Sic retrò in agmen secessit Troianorum superborum,
 Timens Atrei filium Alexander diuinus.
 Hunc. a. Hector confuscatus obiurgauit probroſis verbis:
 Infelix Pari forma praestantiſſ. effeminata, deceptor,
 5 Vinam ſuiſſes non natum, aut nuptiarum expers perſiſſes.
 Et hoc ſollem & quidem multo ſuilius eſſet,
 Quam ſic & contumeliam eſſe & ſpectatum ab alijs. ſ. ob
 Certe cacchinantur comati Graci, (infamiam.
 Suſſicati optimum propugnatorem eſſe, quoniam ſenuſſa
 10 Species tibi meſt, ſed non eſt ſis animo neq; illum robur.
 Certe talis exiſtens in ſolocibus nauibus
 Mare tranſmittens, ſocios idoneos congregans,
 Permiſſus alienigenis, mulierem pulchram abduxiſti
 Ex Peloponneſo, ſponſam ſirorum bellicoſorum?
 15 Patriq; tuo magnum detrimentum, ciuitatiq; totiſq; populo
 Inimicis quidem gaudium, dedecus autem tibi ipſi?
 An non ſuſtineris bellicoſum Menelaum?
 Cognoueris certe qualis ſiri tenes ſlorentem uxorem.
 Non tibi proſuerit cithara, & dona Veneris,
 20 Et coma & ſpecies, quando in puluere miſtus eris:
 Sed valde Troiani ſunt reuerentes: certe nunc
 Lapidem induiſſes tunicam, malorum gratia qua ſeciſti.
 Hunc ruruſus alloquutus eſt Alexander diuinus.
 Hector, quoniam me iure obiurgaſti, neque iniuria,
 25 Semper tibi cor ſicut ſecuris, eſt indomitum,
 Qua penetrat lignum a ſiro tractata, qui certe arte
 Lignum nauis adificade aptum ſcindit, auget & ſiro im-
 Sic tibi in pectoribus intrepida mens eſt. (petum:
 Ne mihi dona amabilia exprobra aurea Veneris:
 30 Non abijcienda ſunt deorum valde illuſtria dona
 Quacunq; ipſi dant ſolens autem non aliquis acciperet.
 Nunc autem ruruſus ſi me ſis bellare & pugnare,
 Ceteros quidem ſedere facias Troianos & omnes Achiuos,
 Et me in medio & bellicoſum Menelaum
 35 Committite pro Helena & quibus omnibus pugnare.
 Vix autem ſiceris ſuperiorq; fuerit,
 Opes capiens penitem omnes mulieremq; domum abducas.

Paridem ob-
iurgat He-
ctor.

Paris cum Me-
nelao ſe con-
greſſurum
ſuſcipit.

Οἱ δ' ἄλλοι φιλόπτηται καὶ ὄρκα παρὰ τὰ μόντες,
Ναίσι τε γούλῳ εἰς βάλαντα· τοὶ δ' ἔνεδον

Ἀργεὺς ἐς ἱπποβοτον καὶ ἀχαιῖδων καλλιγυναικα.

Ὡς ἔφαθ'· ἔκτωρ δ' αὖτ' ἔχρη μέγα μῦθον ἀκούσας·

Καί ῥ' ἐς μέσον ἰών, τρώων ἀνέρεθ' ἀλάλγας,

Μέσσω δουρὸς ἐλών· τοὶ δ' ἰδρυμένησαν ἄπαντες.

Τῷ δ' ἐπετοξάζοντο κερηκομόωντες ἀχαιοί,

Ἰοῖσιν τε πτυσόμενοι λάεσσι τ' ἐβαλλον·

Αὐτὰρ ὁ μακρὸν αὖσεν ἀνὰ ἀνδρῶν ἀγαμέμνων,

Ἰχέδ' ἀργείοι, μὴ βάλλετε κῆροι ἀχαιῶν.

Στέρτυται γὰρ πῆπ' ὅτ' ἐρέειν κορυθαίολ' ἔκτωρ.

Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ἔχοντο μάχης, ἀνέω τ' ἐχθρόντο

ἑσσυμένως· ἔκτωρ δ' αὖτ' ἀμφοτέροισιν ἔειπε.

Κέκλυτέ μευ τρώες καὶ ἐὺκνήμιδες ἀχαιοὶ

Μῦθον ἀλεξάνδροιο, τῷ ἐνεκα νέκτος ὄρευν·

Ἄλλοις μὲν κέλεται τρώας καὶ πάντας ἀχαιὺς

Τάχα κέ μ' ὑποδέσθαι ὅππ' ἡβονὶ πολυβότειρ'·

Αὐτὸν δ' ἐν μέσῳ καὶ ἀνὴφιλον μινέλαον,

Οἷσις ἀμ' ἐλένη καὶ κτήμασι πόσι μάχεσθαι·

Ὅσποτέρ' ὅτ' ἐκενικήσῃ, κρείσσων τε γῆνται,

Κτήμαδ' ἐλών ἐν παντί, γυναικὶ τε, οἷα δ' ἀγέδω.

Οἱ δ' ἄλλοι φιλόπτηται καὶ ὄρκα παρὰ τὰ μὲν.

Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἀκλῦ ἐχθρόντο σιωπῇ.

Τοῖσι δ' καὶ μετέπειτα βολὴν ἀγαθὸς μινέλαος·

Κέκλυτε νῦν καὶ ἐμῷ· μάστιγα γὰρ ἄλγος ἱσάνει

Θυμὸν ἐμὸν, φρονέω δ' διακρινδόμεναι ἦδη

Ἀργείοις καὶ τρώας, ἐπεὶ καὶ πολλὰ πέποδε

Εἶνεκ' ἐμῆς εἰδοῦς, καὶ ἀλεξάνδρου ἐνεκ' ἀρχῆς,

Ἡμῶν δ' ὅσποτέρ' ὅτατά τ' ἔμοιρε τέτυκται,

Τεθναίην· ἄλλοι δ' διακρινδῶνται τάχιστα.

Οἷσιν δ' ἄρ' ἔτερον λόγον, ἔτερον δ' ἐλάλουν,

Γῆ τε καὶ ἡελίον· οἱ δ' ἡμῆς οἴσμεν ἄλλον.

Ἀξέστε δ' ὅτι ἀμῶν βίβω, ὅφρ' ὄρκα τὰ μνη

Αὐτὸς, ἐπεὶ οἱ παῖδες ὑπὸ φάλακ' ἀπαιτοί,

Μή τις ὑπὸ βασιλῇ διδὸς ὄρκα διλήσῃται.

Αἰεὶ δ' ὅσποτέρ' ὅτα ἀνδρῶν φρένες ἡερέδονται·

Οἷσι δ' ὁ γέρον μετέστιν, ἄμειψέσσω καὶ ὀπίσσω

Λάσσει,

Vos autem cateri amicitiam & fœdera firma ferientes

Habitetis Troiam glebosam: hi autem redeant (benem.

In Argos equis aptam & Achatham pulchras-mulieres ha-

Sic dixit: Hector .a. tum gaudius est valde, Verbū audietis

5 Et in medium procedens, Troianorum coercuit turmas

De medio hastam accipiens: illi autem resederunt omnes.

In hunc .a. sagittabant comati Achivi,

Sagittisq; collimantes, lapidibusq; iaciebant.

Sed hic altè clamauit Rex Virorum Agamemnon.

10 Continete vos Argivi: ne iacite iuvenes Achivorum:

Videtur .n. aliquod Verbum dicturus galei-mouens Hector:

Sic dixit: hi aut abstinuerūt a pugna, tacitisq; facti sunt.

Confestim Hector autem inter virosq; locutus est:

Audite me Troiani & fortes Achivi,

15 Verbum Alexandri, cuius gratiā contentio mota est:

Cateros quidem iubet Troianos, & omnes Achivos

Arma pulchra deponere in tellure alma:

Se autem in medio & bellicosum Menelaum,

Solos pro Helena & epibus omnibus pugnare.

20 Vter autem vicerit superiorq; fuerit,

Opes accipiens penitus omnes, mulieremq; domū abducit:

Alij autem amicitiam & fœdera firma feriamus.

Sic dixit: hi autem omnes conticuerunt cum silentio,

Inter illos .a. etiam locutus est in bello strenuus Menelaus:

25 Audite nunc & me: maximè .n. hæc molestia tangit

Animum meum, cogito autem direptum iri iam

Argivos & Troianos: quoniam mala multa passi estis,

Gratiā mea contentionis & Alexandri causa authoris.

Nosstrum autem viri mors & fatum paratum est,

30 Moriatur: vos alij autem animamini citissime:

Afferre .a. agnos alterum album, alteram autem nigram,

Terræq; & Soli: lous autem nos offeremus alium.

Adducite autem Priami Sim, ut fœdus feriat

Ipse: quoniam eius filij fœdis fragi iunt & infidi:

35 Ne quis transgressione lous fœdera violat.

Semper autem iuniorum virorum mentes instabiles sunt.

Quibus autem rebus senex interfuerit, simul ante & post

Prospici-

Hector Græcis
verba Paris
de singu-
lari certami-
ne exponit.

Menelaus cer-
tamen cum
Paride susci-
pit.

Λάσται, ὅπως ὄγ' ἔλιστα μετ' ἀμφοτέροισι γῆνιται.
 Ως ἐφαθ'· οἱ δ' ἐχάρησαν ἀχαιοὶ τε τρώες τε,
 Ἐλπίμενοι παύσεσθαι δι' ἔντοσ' πολέμοιο.
 Καί ῥ' ἴππους μὲν ἐρυξάν ὅππ' εἴχας, ἐκ δ' ἔβαν αὐτοῖς,
 Τόξ' αὖ τ' ἐξεδύοντο, τὰ μὲν κατέδεντο δὴ γαίῃ
 Πλησίην ἀλλήλων ὀλίγη δ' ἰὼ ἐμφοῖς ἀρουρα.
 Ἐκ τῶν δ' ἐπεπὶ ἄστυ δύνει κίρκας ἐπεμπε
 Καρπαλίμως, ἄστυας τε φέρειν, παρ' αὐτὸν τε καλέσσαι.
 Αὐτὰρ ὁ ταλδύβιον περὶ οἱ κρείων ἀγαμέμνων
 Νῆας δὴ γλαφυρὰς ἵεναι, ἠδ' ἄν' ἐκείλ' ἔν
 Οἰστέμεναι, ὃ δ' ἄρ' ἐκ ἀπίθης ἀγαμέμνωνι δῖω
 Τεῦς δ' αὖδ' ἐλένη λυκάλεον ἀγγελῶ ἦλθεν,
 Εἰδομένη γαλῶ ἀντίωσ' ἰδὼ δ' αὖρ, πῃ
 Τῶν αὐτίωσ' εἰδὼς εἴχε κρείων ἑλικίων
 Λαοδίκην, παρ' αὐτοῖσι θυγατρῶν εἶδος ἀνίστη.
 Τῶν δ' εὖρ' ἐν μεσέσῃ ἢ ῥ' μέγαν ἴσθ' ὕφαινε,
 Διπλάκη, μῦρμα γέλυ πολέας δ' ἐνέπασεν ἀέθλοισι
 Τρώων δ' ἴππεδ' αὖ μὲν καὶ ἀχαιῶν χαλκοχατῶνων,
 Οὓς ἔθεν ἑῖναι, ἑπάρων ἄστυς παλαμάων,
 Ἀγροῖ δ' ἰσαμένη περσέφει πόδας ὠκείας ἴσις.
 Δεῦρ' ἵδι νύμφα φίλην, ἵνα θεοκελα ἔρρα ἴδῃαι
 Τρώων δ' ἴππεδ' αὖ μὲν καὶ ἀχαιῶν χαλκοχατῶνων,
 Οἱ περὶ ἐπ' ἀλλήλοισι φέρον πολὺ δ' ἀκρω ἀρηα
 Ἐν πεδίῳ, ὁλοοῖο λιλαϊόμενοι πολέμοιο.
 Οἱ δ' ἠνυῦσάν τε σιγῇ, πύλεμα δ' ἢ πέπαιται,
 Ἀσπίσι κεκλιμένοι, παρὰ δ' ἔλγεα μακρὰ πέπαιται
 Αὐτὰρ ἀλέξανδρ' ὅτ' ἀνίπληθ' ἀνέλα δ' ἔ
 Μακρὸς ἐλχέησι μαχίονται περὶ σέο.
 Τῷ δ' ἔλε νικίσαντι φίλῃ κεκλήσῃ ἄλοιπτε.
 Ὡς εἰπὺς δ' αὖ γλυκύν ἱμερον ἐμβαλε θυμῷ
 Ἀνδρὸς τε περσέφει καὶ ἄστυ δ' ἢ δ' ἐτοκίων.
 Αὐτὰρ δ' ἀνέστη καλυψαμένη δ' ὀδύνησιν,
 Ωρματ' ἐκ θαλάμοιο, τέρεν χ' ἰδὼ κρυζέουσα·
 Οὐκ οἶη, ἄμα τῷ γὰρ καὶ ἀμφίπολοι δ' ἔποντο,
 Αἶσθη πῖτ' ὅτ' ἐν δ' αὖτ' ἐκλυμένη τε βοῶπις.
 Αἶψα δ' ἔπειθ' ἴκοντο δ' ἐν σκαυὰ πύλαι ἦσαν.
 Οἱ δ' ἀμφὶ παρ' αὐτὸν καὶ παῖδ' αὖτ' ἐν θυμὸν ἴδον,

Λάμπων

Prospicit sic optime inter virosque transfigatur.
 Sic dixit illi: gaudii sunt Graciq; Troianiq;
 Sperantes se cessaturos ab arummo bello.
 Et equos quidem traxerunt in ordines e currib; a. discenderunt
 5 Armag; exuerunt, quae quidem deposuerunt in terra
 Propose inuicem: exiguum autem erat stringere solum.
 Hector autem ad urbem duos praecens misit
 Celeriter, qui & agnos portarent, Priamumq; vocarent:
 Sed hic Thalybium prae misit Rex Agamemnon
 10 10 Names ad concavas sit ret, & agnum iussit (nino.
 Portare: ille vero haud immorigerus fuit Agamemnoni di-
 Iris autē rursus Helena albas & lnas habenti nuncia venit, Iris Helena
 Semilis glori Antenoride uxori, futurum sin-
 Quam Antenorides habebat Rex Helicon, gulare certa-
 15 15 Laodicem Priami filiarum formā optimam: men Paridis
 Hanc. a. inuenit in domo: hac vero magnam telam texebat, & Menelai
 Duplicem, splendidam: multos autem intexebat labores nunciat.
 Troianorumq; bellicosorum & Achinorū aream tunicā ha
 Quos sui causa sustinebant a Martis manibus. (bentiū
 20 20 Prope autem stans allocuta est pedibus Velox Iris:
 Huc veni Nympha chara, & admiranda opera vides
 Troianorumq; bellicosorum, & Achinorū areā tunicam habē
 Qui prius sibi inuicem inferebāt lachrymosum bellū (tiū
 In campo perniciosi cupidi belli,
 25 25 Hi nunc sedent cum silentio (bellum enim cessat)
 Scutis inclinati: iuxta autem lanceae longae fixae sunt,
 Sed Alexander & bellicosus Menelaus
 Longis lanceis pugnabunt de te,
 Ex vincenti chara vocaberis vxor.
 30 30 Sic locuta dea dulce desiderium iniecit animo
 Viriq; prioris & vrbis & parentum.
 Statim autem candidis cooperta velis,
 Iuit ex cubiculo humidam lachrymam defundens:
 Non sola: eam. n. & famulae duae sequebantur:
 35 35 Aethra Pithei filia, Clymeneq; pulchra.
 Statim autem postea peruenērunt & vbi Scae porta erat.
 Priamus autem & Panthous & Thymetes

Lam-

Λάμπον τε, κλύπὸν δ' ἰκατάονα τ', ὄζον ἄρηθ'·
 Οὐ καλέων τε καὶ ἀντύωρε, πεπνυμένω ἀμφω,
 Εἶα το δῆμω ῥέοντες ὅπῃ σκαῖσι πύλῃσι,
 Γῆρα δὴ πολέμοιο πεπνυμένοι, ἀλλ' ἀρρητὰ
 Εὐλοί, τε πῆγεσιν ἐοικότες οἶτε καὶ δ' ὕλῃ
 Δενδρέω ἐφ' ἑζόμενοι ὅπα λειρέεσσιν ἱέσι·
 Τοιοὶ ἄρα τρώων ἡγήτορες ἦν τ' ὅπῃ πύργῳ.
 Οἱ δ' ὥς οὖν εἶδον ἐλένῳ ὅπῃ πύργῳ ἰούσῃ,
 Ηἷα πρὸς ἀλλήλοισι πέπα πέρθεντ' ἀρβύλον.
 Οὐ νέμεσις τρώας καὶ Ὀκνημίδας ἀχαιῶν
 Τοιῇ δ' ἀμφὶ γυναικὶ πολὺν χρόνον ἄλγος πάχυν'
 Αἰνῶς ἀθανάτοισι θεῆς εἰς ὧπα εοικεν,
 Ἀλλὰ καὶ ὥς τῇ περ εὐσ' ἐν νηυσὶ νεέσσῃ,
 Μηδ' ἤμιν τεκέεσσι τ' ὅπως πῆμα λίπειτο.
 Ὡς ἄρ' ἔφασκε. παρὰ μὲν δ' ἐλένῳ ἐκαλέσατο φωνῇ,
 Δεῦρο πάροιθ' ἐλδοῦσα, φίλον τέκος, ἵζ' ὧ ἐμείο,
 Οφρα ἴδῃς πρὸς τέρων τε πόσιν, πηούς τε, φίλοις τε,
 (Οὐπ' μοι αἰπήν ἐσσι, θεοὶ νῦ μοι αἰπτοὶ εἰσιν,
 Οἱ μοι ἐφ' ὧ μῆσιν πόλεμον πολὺν ἀχαιῶν)
 Ὡς μοι καὶ τὸν δ' ἀνδρα πελώριον ἐξονομήσῃς,
 Ὅστις ὅδ' ἐστὶν ἀχαιῶς ἀνὴρ ἧς τε μέγας τε.
 Ἥτοι μὲν καφαλή καὶ μέγιστος ἄλλοι εἶσι·
 Καλὸν δ' ἔτ' ἐγὼ ἔπω ἴδον ὄφθαλμοῖσιν.
 Οὐδ' ἔτ' ἔρω γὰρ ἐβασίλῃ γὰρ ἀνδρὶ εοικε,
 Τὸν δ' ἐλένη μύθοισιν ἀμείβετο δῖα γυναικῶν,
 Αἰδοῖός τε μοι ἐσσι φίλα ἐκურῆ, δεινός τε.
 Ὡς ὅφελεν θαλάτῃ μοι ἀδελφὸς ὁππότ' ἐδεῦρο
 Τίε' ὅδ' ἐπὶ μύλῳ, θαλάμῳ γυναικῶν τε λιπούσα,
 Παῖδά τε τηλυγέτην, καὶ ὀμφακίλῳ ἐρατεινῷ.
 Ἀλλὰ τί γ' ἐκ ἐγὼ φρονέω, τὸ καὶ κλαίουσα τέπηκα.
 Τῶτο δέ τοι ἐρέω ὅ μ' ἀνείρεαι ἡδὲ καταλλὰς.
 Οὐτός γ' ἀτρεΐδης εὐρυκρείων ἀγαμέμνων,
 Ἀμφοτέρων βασιλῆς τ' ἀγαθὸς κρατερός τ' ἀρχηγός·
 Δαῖρ' αὖτ' ἐμὸς ἐσκα κυνώπιδος, εἴ ποτ' ἔλῃ γέ.
 Ὡς φάτο. τὸν δ' ὁ γέρον ἡρώσατο, φωνήσεν τε,
 Ὡ μάκαρ ἀτρεΐδῃ, μοῖρην χυῖες, ὁλβιόταμον,
 Ἥρα νῦ τοι πολλοὶ δειδήματα κῆροι ἀχαιῶν.

Ἡδὴ

Lampusq; Clytusq; Hicraonq; ramus Martis,
 Vcalegonq; Antenor prudens ambo,
 Sedebant populi - seniores in Scas portis,
 Ob senectutem iam à bello cessantes, sed concionatores
 5 Boni, cunctis similes, quæ in sylva
 Arbori insidentes, Vocem suaviem emittunt:
 Tales Trojanorum proceres sedebant in turri.
 Hi postquam igitur viderunt Helenam in turrim euntem.
 Tacite inter se verba velocia dixerunt:
 10 Non indignatio, Troianosq; sortes Achiuos
 Talem propter mulierem multo tempore dolores pati.
 Valde immortalibus deabus cultu similis est.
 Sed sic, talis quamvis existens, in navibus abeat,
 Neq; nobis filijsq; in posterum detrimentum relinquat.
 15 Sic dixerunt: Priamus autem Helenam vocavit Vocē:
 Huc veniens, dilecta filia sede apud me,
 Ut videas priorem maritum, affinesq; amicosq;
 (Non mihi causa es, dij mihi authores sunt,
 Qui mihi immiserunt bellum lachrymosum Achiuorum)
 20 Ut mihiq; hunc virum ingentem nomines,
 Quisnam iste sit Achiuos vir latusq; magnusq;
 Certè quidem capite etiam altiores alij sunt:
 Pulchrum autem adeò ego nondum vidi oculis,
 Nec adeò honorabilem: regi enim viro similis est.
 25 Huic Helena verbis respondit præstantis, mulierum.
 Reuerendusq; mihi es dilecte focer timendusq;
 Utinam mors mihi placuisset mala, quando huc
 Filium tuum sequebar, thalamum fratresq; relinquens,
 Filiamq; Snicam,q; coctanearum cætum amabilem.
 30 Sed hæc non facta sunt: ob hocq; stens contabui.
 Hoc autem tibi dicam, quod à me interrogas sine inquiri.
 Iste est Atreides latè dominans Agamemnon,
 Virumq; Rexq; bonus: fortisq; puguator,
 Leuir item meus fuit (me inquit) impudice si inquit fuisi.
 35 Sic dixit: hunc, S. senex admirabatur locutisq; est:
 O beate Atride, laris - faris - nate, fortunate:
 Certè tibi multi subingati sunt iuvenes Achiuorum

Troiani seniores
 Helenæ
 pulchritudinem
 admirantur.

Priamus Helenam de certis,
 quos spectabat, Græcis
 interrogat.
 Agamemnonis descipulo.

Ἡ δὲ καὶ φρυγίῳ εἰσέλυτον ἀμπελόεσσαν,
 Ενθα ἴδον πλείους φρύγας, αἰέρας αἰολοπώλοισι,
 Λαῆς ὁ γῆρ' καὶ μυγδόν' ἀντιθέοιο,
 Οἳ ῥα τότε ἐσφάττοντο παρ' ὄχθας σφραεῖοιο.
 Καὶ γὰρ ἐγὼν ὀπίκουρ' εἶδον, μὲν τῶσιν ἐλέγχον
 Ἡματι πῶ, ὅτε ἦλθον ἀμαζόνες ἀνπαύεσθαι.
 Ἀλλ' ἐδ' οἳ τόσσον ἦσαν ὅσοι ἐλίκαπες ἀχαιοί.

Δούτερον αὖτ', ὁδυσσεύς ἰδὼν ἐρέειν' ὁ γέρας.
 Εἴπ' ἄγε μοι καὶ τόνδε φίλον τέκος, ὅστις ὅδ' ἐστὶ
 Μείων μὲν κεφαλὴ ἀγαμέμνων' ἀτρεΐδαο,
 Εὐρύτερος δ' ὅμοιοισιν ἰδέεσθαι σέβεται.
 Τόχρα μὲν οἱ κείνῳ δὴ χθονὶ πολυβοτείρῃ,
 Αὐτὸς δὲ κίπ' ὥς ὀπιπώλειται σῆρας ἀνδρῶν.
 Ἀρνεῖσθαι μιν ἐγὼ γὰρ εἴσω πηγεσι μέλλω,
 Ὅς τ' ὅταν μέγα πῶν διέρχεται ἀργυρόδωρον.

Τὸν δ' ἡμείβετ' ἐπειθ' ἐλένη διὸς ἐνχαλῆα
 Οὗτος δ' αὖ, λαερτιάδης πολύμυτος ὁδυσσεύς,
 Ὅς τρέφῃ ἐν δῆμῳ ἰθάκης κραναῆς ἀφ' ἐέσσης,
 Εἰδὼς πεντοίοις τε δόλοισι καὶ μῆδεα πυκνά.

Τὴν δ' αὖτ' ἀντίωρ πεπνυμέν' ἀντίον ἠύδα,
 Ω γυναι, ἢ μάλα πῶτο ἐπ' ὀνημερτές* εἵπες.
 Ἡ δὲ γὰρ καὶ δεῦρό ποτ' ἦλυθε δῖ' ὁδυσσεύς,
 Σεο' ἐνεκ' ἀργελίης, σὺ μὲν ἠὲ φίλῳ μενελάῳ.
 Τοῦς δ' ἐγὼ ἐξείνισα, καὶ ἐν μεγάροισι φίλησα.
 Ἀμφοτέρων δ' οὐλοῦν ἐδόλω καὶ μῆδεα πυκνά.

39. τρώεσσι
 ἐν ἀργείοις
 σπιν

Ἀλλ' ὅτε δὴ τρώεσσι ἀγχιερόμενοι σπιν
 Στάντων μὲν, μενέλα' ὑπείρεχεν δὴέας ὄμοις,
 Ἀμφὼ δ' ἐζομένων, γερρότερ' ἦεν ὁδυσσεύς.
 Ἀλλ' ὅτε δὴ μύθοις καὶ μῆδεα πῶσιν ὕφαινον,
 Ἡτοὶ μὲν μενέλα' ὅππ' ἔχοντο ἀνδρῶν.
 Παύσεσθαι μὲν, ἀλλὰ μάλα λιγέως ἐπεί οὐ πολὺ μῦθος,
 Οὐδ' ἀφ' ἑμῶν τοιπέσι, εἰ καὶ ἦν ὕπερ' ἦεν.
 Ἀλλ' ὅτε δὴ πολὺ μῦθος ἀνὰ ζείην ὁδυσσεύς,
 Στάσκειν, ὑπερὶ δ' ἰδέσκει χ' ἰδονὸς οὐ ματαπῆξας,
 Σκῆπτρον δ' ἔτ' ὀπίσσω ἔτε ἀφ' ὀφθαλμοῦ ἐν ὄμῳ,
 Ἀλλ' ἀσεμνὸς ἔχεσκεν, ἀΐδρει φωνὴ βοικώς.
 Φάσις κεν ζέλοισιν πινάεμεναι, ἀφρονέει δ' αὖτως.

ΑΛ.

Iam & in Phrygiam Veni Sitiferam,
 Vbi vidi plurimos Phryges viros equos agitando peritos,
 Populos (i. copias) Orrei & Mydonis diuini.
 Qui tunc castra habebant apud ripas Sangarij.

5 Et enim ego auxiliarius existens, inter eos numeratus fui
 Die illo, quando Venerunt Amazones Siragines,
 Sed non hi tor erant, quot nigri oculis Achivi.

Secundo rursus Vlysses videns, interrogavit senex,
 Dic age mihi & hunc, dilecta filia, quisnam iste est?

10 Minor quidem capite Agamemnone Atrida,
 Latior autem humeris & pectoribus ad videndum.
 Arma quidem eius iacent in terra multos pascente:
 Ipse autem sicut aries lustrat ordines virorum.
 Arieti ipsum ego assimulo Gilloso.

15 Qui ovium magnam gregem percurrit albarum.

Huic respondit postea Helena Iovis nata:
 Iste autem rursus est Laertiades prudens Vlysses,
 Qui nutritus est in populo Ithacae, aspera licet existentia,
 Sciens varios dolos & consilia prudentia.

20 Huic autem rursus Antenor prudens contra locutus est.
 O mulier profecto valde hoc verbum verum dixisti.
 Olim enim & huc aliquando venit diuinus Vlysses
 Tui causa legatus cum bellicoso Menelao.

25 Hos ego hospitatus sum, & in meis adib. amice tractavi.
 Sed quando iam Troianis congregatis permisi essent,
 Stantibus quidem illis, Menelaus superabat laris humeris:
 Ambobus autem sedentibus, Venerabilior erat Vlysses.
 Sed quando verba & consilia omnibus texebant,

30 Certè quidem Menelaus succinctè concionabatur:
 Pauca quidem, sed valde acute, quoniam non erat garrulus,
 Neq. in verbis peccans, quamvis atate posterior erat,
 Sed quando prudens surgeret Vlysses,
 Stabat, sub autem videbat in terram oculos defigens:

35 Sceptra. & neq. retrorsum, neq. in anteriorem partem mo-
 Sed immobile tenebat, imperito viro similis. (nebat,
 Dixisses furiosum aliquem esse, dementemq. temerè;

2 7

Vlyssis descri-
 ptio & elo-
 queantia.

Αλλ' ὅτε δὴ ῥ' ὅπα τε μέγα λιν ἐκ στήθεσσι
καὶ ἔπειτα νιφάδεσσιν ἐοικότα χειμαρείην.
οὐκ ἂν ἔπειτ' ὁδυσσεύς ἐρείσει βροτῶς ἄλλος,
οὐδέ τις γ' ὅδ' ὁδυσσεύς ἀγασσάμενός εἰδος ἰδόντες.

Τὸ πρῶτον αὖτ', αἰάντα ἰδὼν ἐρέειν ὁ γεραιός,
τίς τ' ἄρ' ὅδ' ἄλλος ἀγαιὸς ἀνὴρ ἦνς τε μέγας τε,
ἔρχομαι ἀργείων καὶ φαιῶν ἠδ' Ὀρέας ὁμοῖς.

Τὸν δ' ἐλένη τανύπεπλος ἀμείβετο δῖα γυναικῶν,
οὗτος δ' αἶας ἐστὶ πηλείεσσι ἔρκος ἀγαιῶν.
Ἰδομένοος δ' ἐτέρωθεν ἐνὶ κρήτεσσι θεός ὧς
ἔσκη'. ἀμφὶ δέ μιν κρητὴν ἀργὶ ἠγασσόντων.
Πολλὰ κί μιν ζείνοισιν ἀνὴρ φίλος μινέλαος.
οἴκῳ ἐν ἡμετέρῳ, ὅπότῃ κρητὴν ἵκοιτο.
Ναῦ δ' ἄλλοις μὲν πάντας ὄρω ἐλίκωπας ἀγαιούς,
οὓς γὰρ ἐὺ γνοίω, καὶ τοῦτον μάλ' ἀπὸ πάντων.
δοῖός δ' οὐδ' ὡς μάλα ἰδέειν κοσμήτορα λαῶν,
κλέσσεσθ' ἴστω δάμων, καὶ πῦξ ἀγαθὸν πολυδύκεα,
αὐτοκράτην ἦτο, πῶ μοι μία γένεατο μήτηρ.
ἡ δ' ἔσπετο δῖον λακκιδάμονα, ἐξ ἔραστεινός;
ἡ δ' εὐρο μὲν ἔποντο νέεσσι ἐνὶ πόντο πόροις;

32. Νῦν αὖτ'

Ναῦ δ' αὖτ' ἐκ ἐδέλουσι μάχην κατὰ δύνουσαι ἀνδρῶν,
αἰθέρα δεῖδιότες καὶ ὀνείδεα πολλὰ ἄ μοι ἐστίν.

ὣς φάτο. τοὺς δ' ἦδη κατέχευε φεισσομένη αἶα.
ἐν λακκιδάμονι αὖτις, φίλῃ ἐνὶ πατρίδι γαίῃ.
κῆρυκας δ' ἀνὰ ἄστυ, θεῶν φέρον ὄρεα πύα,
ἀργεὶ δῶκα, καὶ οἶνον εὐφρονα, καὶ ῥοὴν ἀφούρης,
ἀσπὶν ἐν ἀργείοις, φέρε δ' κρητῆρα φαεινὸν
κῆρυξ ἰδὼν, ἡ δ' ἐχρυσέα κῦπελλα.
ἠπρυῖαν δ' ἵγερνοντα παρὶς δάμων ἔπειεσσιν.

Ὅρτο λαομαδόντι δὴ καλέουσι ἀεῖοι
τρώων δ' ἴστω δάμων καὶ ἀγαιῶν χαλκοχιτώνων,
ἐς πείδιον κατὰ βύλαι, ἵν' ὄρεα πύα * τὰ μνηστῶν.
αὐτὰρ ἀλέξανδρος καὶ ἀνὴρ φίλος μινέλαος
μακρὸς ἐλχέηνσι μαχησόντ' ἀμφὶ γυναικί.
τῷ δέ κε νικήσαντι γυνὴ καὶ κτήμαθ' ἔποιτο.
οἱ δ' ἄλλοι, φιλόπῃ καὶ ὄρεα πύα τὰ μόντες;
ναλοῖμαι σφoίλω ἐπεισέλασθαι, τοὶ δ' ἔωνται

33. πῶς μιν

Ἀργεῖς

Sed quando vocem magnam ex pectore emittebat,
Et Verba imbribus-nivalibus similia hybernis,
Non deinde cum Ulyssse contendere potuisset homo alius.
Non tunc sic Ulyssis admirati sumus speciem videntes.

5 Terio rursus Aiace conspicatus interrogabat senex, Aiaceis de-
scriptio.
Quis etiam est iste alius Gracius vir latusq; magnusq;
Eminens super ceteros Argiuis capite & latis humeris.

Huic Helena longum-peplū gerens respondit prestans β.
Iste Ajax est ingens propugnaculū Gracorum. (mulierum:

10 Idomeneus .a. ex altera parte inter Cretenses, Dens tanquā Idomeneus.

Stat: circum autem ipsum Cretensium duces congregatur.
Sape ipsum hospitatus est bellicosus Menelaus

Domo in nostra, quando ex Creta veniret:
Nunc autem alios quidē omnes video per pulchros Achiuos,

15 Quos bene cognoscerem, & quorum nomen dicerem:
Duos autem non possum videre principes populorum,
Castoremq; equitandi peritū, & pugilatu strenuū Pollucē, Castor & Pol-
lux.
Germanos fratres, quos mihi Gna genuit mater.

An non secuti sunt ceteros Lacedamone ex amabili?

20 An huc quidem secuti sunt in navibus per mare-euntibus,
Nunc autem nolunt pugnam inire virorum,
Dedecora timentes & probra multa, quae mihi sunt,

Sic dixit: hos autem iam tenebat alma tellus
In Lacedamone illic, dilecta in patria terra.

25 Pracones autem per urbem, deorum ferebant sedera firma. Praeco Priamū
ad exercitum
Agnos duos & vinum latum, fructum terra,
Vire in caprimo ferebat autem cratera lucidum
Præco Idæus, & aureos cyathos:

Hortabatur autem senem astanti verbis:

30 Surge Laomedontiade, vocant optimi
Troianorumq; bellicosorum, & Achiuorum areā lorica habentem.
In campum descendere, & sedera firma feriantur: (trix.
Sed Alexander & bellicosus Menelaus
Longis lanceis pugnant pro muliere:

35 Et vincentem mulier & opes sequentur,
Ceteri vero amicitiam & sedera firma ferientes
Incoleamus Troiam fertilem: illi autem reuertentur.

g ij

Ἀργος ἐς ἵπποβοτον καὶ ἀγαυὴν χαλκίην αἰχμήν.
 ὧς φάτο· ῥίγησεν δ' ὁ γέρον· ἐκέλευσε δ' ἑταίροις
 ἱπποῖς ζυγυμέναι· τοὶ δ' ὁππάλῃος ὀπίσθοντο·
 Ἀνδρ' ἄρ' ἔβη παρ' αἶμα· ἦ δ' ὡς ἴαται τένιν ὀπίσσω·
 Παρδ' οἱ ἀντύωσ' ἀπὸ χαλκῆς βίβαστο δίφρον,
 Τῷ δ' ἰδὲ σκαυὼν πεδίον δ' ἔχον ὠκείας ἵππους.
 Ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἴκοντο μὲν τρώας καὶ ἀχαιούς,
 Ἐξ ἵππων ἀποβαίντες ὅππ' ἡβόνα πολυβότειραν,
 Ἐς μέσον τρώων καὶ ἀχαιῶν ἐτιρόωντο.
 Ορυστο δ' αὐτὴν ἔπειτα ἀνὰ δρόμον ἀγαμέμνων,
 Ἀνδ' ὀδυσσεὺς πολυμήτης· ἀτὰρ κήρυκες ἀγαυοὶ
 Ορχισ· πρὸ δ' ἔδωκ' ὠνάζον· κρυττῇ δ' οἶνον
 Μίσρον· ἀτὰρ βασιλεὺς ὕδαρ ὅππ' ἡείρας ἔχευαν.
 Ἀτρεΐδης δ' ἔρυσσεν· ἦ δ' ἔπειτα χεῖρας ἔχευαν,
 Ἡ οἱ παρ' ἔϊφος μέγα κουλεὼν αἰὲν ἄσπετος,
 Ἀργῶν ἐν χειρῶν τήμεν τρεῖς· ἀτὰρ ἔπειτα
 Κήρυκες τρώων καὶ ἀχαιῶν νέμειν ἀείσοις.
 Τόισιν δ' Ἀτρεΐδης μετὰ λυγρὸν χεῖρας ἀναχών.
 Ζεὺ πάτερ, ἴδιδ' ἐν μέδων, κύδιστε, μέγιστε,
 Ἡελίος δ' ὅς πάντ' ἐφορᾷ καὶ πάντ' ἐπακούεις,
 Καὶ ποταμοὶ καὶ γαῖα καὶ οἱ ὑπ' ἐνερθε καμόντες
 Ἀνδρῶπις πίνυτον, ἦ, πῆ καὶ ὀπίσθον δμῶσθι,
 Τιμὴς μαρτυροῖ ἔσσε, φυλάσσετε δ' ὄρκα πρὸς.
 Κί μιν κεν μενέλαον ἀλέξανδρον καταπέφυη,
 Αὐτὸς ἔπειτα ἔλινεν ἔχεται καὶ κλήματα πάντα,
 Ἡμεῖς δ' ἐν νῆσοι νεώμεθα ποντοπόροισιν·
 Εἰ δέ κ' ἀλέξανδρον κτείνῃ ξανδὸς μενέλαος,
 Τρώας ἔπειτα ἔλινεν καὶ κλήματα πάντ' ἀποδιδῶναι,
 Τιμὴν δ' ἀργείοις ἀποπνέμεν λυγρὴν εὐκλειαν,
 Ἥτε καὶ ἐοσμένοισι μετ' ἀνδρῶποισι πέληται.
 Εἰ δ' ἀνέμοι πύλλω παρ' αἶμος παρ' αἶμασι τε παίδες
 Τίνειν ἢ κ' ἐδέλωσιν ἀλέξανδρον πρὸς ὄντος,
 Αὐτὰρ ἐγὼ καὶ ἔπειτα μάχεσθαι εἴνεκα ποινῆς
 Αὐτὸ μένον, εἴως καὶ τέλ' ὀπλῆμοιο χεῖρος.
 Ἡ καὶ ἐπὶ σομάχοις ἀργῶν τήμεν νηλεὲς χαλκῷ.
 Καὶ τοὺς μὲν κατέθηκεν ὅππ' ἡβόνος ἀσπίδωντας,
 Θυμὸν δ' εὐομένους· ἀπὸ γὰρ μὲν ὅτ' εἴλετο χαλκός·

Οἶνον

Ad Argos equos pascens & Achaiam pulchras mulieres ha-
 Sic dixit· cohorrui autē senex iussit autē socios (venitē.
 Equos iungere hi autem diligenter paruerunt.
 Et ascendit Priamus habenasq; extendebat retrorsum:
 5 Apud autem ipsum Antenor perpulchrū ascendit curru:
 Hi autem per Scam portas in campum impellebant Geloces
 Sed quando venerunt ad Troianos & Gracos, (equos:
 Ex equis descendentes in terram multos pascensem,
 In Medium Troianorum & Gracorum iuerunt.
 10 Assurrexit autem statim postea rex virorum Agamemnon,
 Surrexit & Vlysses prudens sed pracones splendidi
 Fœdera fida Deorum cogebant, craterē autem vinum
 Miscebant sed regibus aquam in manus fuderunt.
 Atrides autem extrahens manibus cultum,
 15 Qui ei apud ensis magnam saginam semper pendebat,
 Agnorum ex capitis absceidit pilos: sed eos postea (pib.
 Pracones Troianorum & Achiorū distribuerunt princi-
 Inter hos a. Atrides alta voce precabatur, manus elcuan
 Iupiter Pater, qui Ida praes gloriosissime, maxime,
 20 Solq; qui omnia aspicias & omnia audis,
 Et fluuij & terra & qui subter mortuos
 Homines punitis, quicunq; periurum iurauerit:
 Hos testes sitis, conservateq; fœdera fida.
 Si quidem Menelaum Alexander interfecerit,
 25 Ipse postea Helenam retineat & opes omnes:
 Nos autem in manibus redeamus per mare transcurrentibus
 Si autem Alexandrum interfecerit flauus Menelaus,
 Troiani postea Helenam & opes omnes reddant,
 Multamq; Argium pendant, quae decet,
 30 Quaeq; etiam inter posteros homines memoretur.
 Si autem mihi multam absceidit Priamūq; filij
 Pendere nolint Alexandro prostrato.
 Tum ege etiam posthac pugnabo causa multa
 Hic manens, quousque finem belli inueniam.
 35 Dixit & iugulos agnorum absceidit crudeli ense
 Et hos quidem deposuit in terra palpitantes.
 Animae carentes: etenim robur absceidit ferrum.

Troiani &
 Graci foeda
 inter se paci
 scuntur.

g iiij

Οἶνον δ' ἐκ κρατῆρος ἀφυσάμενοι δε πάσσιν
Εκχεον, ἢ δ' ἔυχοντο θεοῖς αἰετ' ἑυέτησιν.

Ωδὲ δὲ πρὸς εἴπεσεν ἀχαιῶν τε τρώων τε.

Ζεὺς κῦδισε, μέγιστε, καὶ ἀθανάτοι θεοὶ ἅλλοι,

Ὅσποτέροι παρ' ἑτέροι ὤρεα ὄρηα πηλὴν ἱεραν.

Ωδὲ σφ' ἐλέσθαλ' ἄχαιῶδ' ῥέοι ὡς ὅδε οἶνον,

Αὐτῶν καὶ τεκέων ἀλοχοὶ δ' ἄλλοισι μυγεῖν.

Ὡς ἔφαν' ὅδ' ἄρα πῶσθιν ἐπικρασίαν κρονίων.

Τόσ' ἢ δαρδανίδης τρέαμ' ἔμψ' ἔμψον εἶπε.

Κέκλυτέ μεν τρώες καὶ δαηνίμυδες ἀχαιοί.

Ἡτοίεζαν ἔμψ' ἱλὸν λυγρότατον

Αἰετ' ἔπει ἔπος τλησέμεν ἐν ὀφθαλμοῖσιν ὀρεσάμεν

Μαρναμένον φίλον ἦδ' ἀντιόχῳ μενελάῳ.

Ζῶς μὲν που τὸ γὰρ οἶδε καὶ ἀθανάτοι θεοὶ ἅλλοι,

Ὅσποτέρω δυνάτοιο τέλ' ἔπει τρωάμενον ἐσιν.

Ἡρὰ καὶ ἐς δίφρον ἄρνας δέτο ἰσώδεσθ' ὥς.

Ανδ' ἄρ' ἐβάν' αὐτὸς καὶ δ' ἰλὶα τένεν ὀπίσσω.

Παρ' δὲ οἱ αὐτῶν παρὰ χεῖρας βήσαστο δίφρον.

Τῷ μὲν ἄρ' ἄλφορροι παρ' ἱλὸν σπονέοντο.

Εκτὼρ ἢ τρεῖς μοῖοι πῆλ' καὶ δ' ἱλ' ὀδυσεύς.

Χῶρον μὲν τρώων διμέτρεον αὐτὰρ ἔπειτα

Κληροῖς ἐν κυνέῃ χαλκίρεϊ πάλλον ἐλόντες,

Ὅσποτέρεσθ' ἢ παρ' ἑτέροι ἀφείη χάλκεον ἔλχος.

Λαοὶ δ' ἠρήσαντο, θεοὶ σ' ἢ χεῖρας ἀνέχον.

Ωδὲ δὲ πρὸς εἴπεσεν ἀχαιῶν τε τρώων τε.

Ζεὺς πάτερ ἰδὴ δὲν μεδέων κῦδισε, μέγιστε,

Ὅσποτέρεσθ' ἢ τῶνδε ἔργα μετ' ἀμφοτέροισιν ἔδνηκε,

Τὸν δὲ σποδόμενον δυνάει δύνον αἰδὸς εἶπω,

Ἡμῖν δ' αὖ φιλόπτη καὶ ὄρηα πρὸς ἑυέτατον.

Ὡς ἄρ' ἔφαν' ἄλλαν ἢ μέγας κορυθαίολ' ἔκτωρ,

Αἰετ' ὀρέων πάλλει ἢ τῶνδε ἐκ κληροῦ ὄρουσεν.

Οἱ μὲν ἔπειτ' ἴζοντο καὶ στήθεας, ἢ γὰρ ἐκείτω.

Ἰσποὶ ἀερόσποδες καὶ ποικίλα τὰ χεῖ' ἔκειτο.

Αὐτὰρ ὅγ' ἀμφοῖν μοῖσιν ἐδύσατο τεύχεα καλὰ

Δι' ἄλ' ἐλέσθαλ' ἄχαιῶν πῶς ἢ νόμοιο.

Κνημίδας μὲν παρὰ τὰ κνήμησιν ἔδνηκε

Καλὰς ἀργυρέοισιν ὀπισθευοῖς ἀρσενίαις.

Δι' ἔκτωρ

Vinum autem ex cratere haurientes pateris

Effundebant, & supplicabant Dijs immortalibus.

Sic autem aliquis dicebat, Achiuorumq; Troianorumq;

Iupiter gloriosissime, maxime, & immortales Dij ceteri,

5 Viri priores prater fœdera peccauerint:

Sic ipsorum cerebrum in terram suat, sicut hoc Vinum,

Ipsorum & liberorum: Sxoresq; alijs miscantur.

Sic dicebant: neq; adhuc ipsi perficiebat Saturnius.

Inter hos autem Dardanides Priamus verbum dixit:

10 Audite me Troiani & bene-armati Graci,

Certe ego abeo ad Troiam sentis expositam

Retro, quia nullo modo tolerabo oculis Sidere

Pugnantem dilectum filium cum bellicoso Menelao.

Iupiter nimirum hoc scit, & immortales Dij reliqui.

15 Viri mortis finis fato destinatus sit.

Dixit & in currum agnos posuit diuinus Vir,

Et ascendit ipse, & habenas reducebat retrorsum:

Iuxta autem ipsum Antenor perpulchrum ascendit currum.

Hi quidem retrogradi ad Troiam redierunt.

20 Hector autem Priami filius & nobilis Vlysses

Locum quidem primum dimetiebantur, at postea

Sortes in galea arca iaciebant accipientes,

Vter prius emitteret aream hastam.

Populi autem supplicabant Dijs & manus eleuabant.

25 Sic autem aliquis dicebat Achiuorumq; Troianorumq;

Iupiter pater, qui Idæpræes gloriosissime, maxime,

Vter horum operum inter Strophas, author fuit,

Hunc da interreptum penetrare domum Orci intro:

Nobis autem rursus amicitiam & fœdera rata fieri.

30 Sic dixerunt: iaciebat, & magnus galeam ornata habens

Retro respiciens: Paridis a. cito fors exiuit. (Hector,

Hi quidem postea sedebant per ordines, Sibi & amicisq;

Equi facile-pedes-leuantes (i. celeres) & variegata arma

Sed hic circa humeros induit arma pulchra (iaciebant)

35 Diuinus Alexander, Helena maritus pulchricoma:

Ocreas quidem primum circa tibiis posuit

Pulchras argenteis fibulis adaptatus.

Priamus in vs
bō reuertitur

Sortes iaciuntur.

Paris arma-
tur.

Δ' ἄπερον αὖ, θώρακα παρὶ στήθεσιν ἔδωκεν
 Οἷο κασιγνήτοιο λυκάοντος, ἥρωσε δ' αὐτῷ.
 Ἀμφὶ δ' ἄρ' ὤμοισιν βάλετο ξίφος ἀργυρόηλον,
 Χάλκεον αὐτὰρ ἔπειτα σάκος μέγα τε στιβαρόν τε.
 Κρατὶ δ' ἐπ' ἰοδίμῳ κυνέῳ ἐν πυκλῷ ἔθηκεν,
 ἱσποῦρην, δεινὴν ὃ λόφος καὶ δούρειον ἐνδύειν.
 Εἴλετο δ' ἄλκιμον ἔλκος, ὃ οἱ παλὰ μιν ἀνῆρει.
 ὧς δ' αὐτὸς μανέλαος ἀνῆκεν ἔντ' ἔδωκεν.

Οἱ δ' ἐπεὶ οὐκ ἔχοντες ἐν ὀμίλῳ παρὴν ἦσαν,
 Ἐς μέσσην ἡρώων καὶ ἀχαιῶν δευχέωντο,
 Δεινὴν δερκόμενοι· δάμβετο δ' ἔχον εἰσπρόωντας
 Τρώας δ' ἰσπρόδους καὶ δυνήμιδας ἀχαιεύς.
 Καί ῥ' ἐλθὼς στήθεσσι διαμετρήσας ἐνὶ χεῖρσι
 Σείοντες ἐλθέας, ἀλλήλοισιν κοτέοντες.
 Πρώτῃ δ' ἀλέξανδρος παρὶ στήθεσσι δολιχόσκιον ἔλκος,
 Καὶ βάλεν ἀτρεΐδου κατ' ἀσπίδα παῖτις ἰσλυ,
 Οὐδ' ἐρρήξεν * χαλκὸν ἀνερυσάμεθ' ἔνθ' οἱ αἰγυμῇ
 Ἀσπίδι ἐν κρατερῇ ὃ δ' ἄτερτος ἄρ' ἔνυτο χαλκῷ
 Ἀτρεΐδης μανέλαος, ἐπ' αὖ δ' ἄμεινον διὰ παρτί.

Ζεὺς αὖ αὖ, δὸς πίσσας οἷον ὃ μὲν παρὶ στήθεσσι καὶ ἔσχατο
 Διὸν ἀλέξανδρον, καὶ ἐμῆς ἑσπέρῃσι δόμασιν,
 Οφραὶ πρὸς ἐρρίγησι καὶ ὀφθαλμοῖσιν ἀνδρῶπων,
 Ξεινοδόκον καὶ ῥέξαι ὃ κεν φιλότῃ παρὰ δόχῃ.
 Ἡ ρα καὶ ἀμυπηλὴν παρὶ στήθεσσι δολιχόσκιον ἔλκος,
 Καὶ βάλεν Ἀτρεΐδου κατ' ἀσπίδα παῖτις ἰσλυ.
 Διὰ μὲν ἀσπίδος ἦλθε φαινή * ὀμβρα μιν ἔλκος,
 Καὶ διὰ θώρακος πολυδαίδαλου ἠέρηρειτο.

Ἀντικρὺ δ' παρὰ λαπαρῶν δόμασιν ἡρώων
 ἔλκος ὃ δ' ἐκλινέει, καὶ ἀλδύατο κῆρσ' ἡλαιναι.
 Ἀτρεΐδης δ' ἐρυσάμενος ξίφος ἀργυρόηλον,
 Πληξεν ἀναρυσάμενος κόρυθος φάλλον ἀμφὶ δ' ἄρ' αὐτῷ
 Τειχέα τε καὶ τετραχέα διατρυφὲν ἔκπεσε χεῖρός.
 Ἀτρεΐδης δ' ὀμωξεν ἰδὼν εἰς ἑρῶν δόρυ.

Ζεὺς πάτερ, ἔστις σέο θεῶν ὁλοώτερος ἄλλος.
 Ἡτ' ἐφάμευ * πῶς οὖν ἀλέξανδρον κακοτήτος
 Νῦν δέ μοι ἐν * χεῖρας ὁδὸν ξίφος, ἐκ δέ μοι ἔλκος
 Ἠγήθη παλάμῃ φινέτωσιν, ὅθι ἐβλάδον μιν.

H, καὶ

Secundo rursus thoracem circa pectora induit
 Sui fratris Lycæonis, quadravit autem ipsi: (tinctum
 Circa autem humeros suspendit ensẽ argenteis clavis dis-
 tinctum: sed postea scutum magnum, graveq;

4 Capiti autem forti galeam affabre factam imposuit, (tabat.
 Cristatam ex fœcis equinis: horribile a. cristam desuper nu-
 accepit a. fortem lanceam, qua ipsi manibus quadrabat.
 Sic autem eodem modo Menelaus maioris arma induit.
 Hi postquam igitur ex utraque parte exercitus armati sunt:

10 In medium Trojanorum & Græcorum processerunt
 Toruẽ intuentes: stupor autem occupabat aspicientes
 Troianosq; equitandi peritos, & benedictos Achivos:
 Et propẽ steterunt inter se dimenso in loco,
 Quatientes lanceas sibi inuicem irati

15 Prius autem Alexander emisit longam hastam,
 Et affecutus est Atreidæ scutum & nodum, æquale.
 Neque perrupit ferrum: reflexa est enim eius cuspis
 Scuto in forti. Ille autem secundus movit se ferro
 Atreides Menelaus supplicans lous patri:

20 Iupiter Rex, da videsci qui me prior iniuria affecit,
 Nobilem Alexandrum, & meis sub manibus domas,
 Vt aliquis timeat & posterorum hominum,
 Hostitem iniuria afficere, qui amicitiam prabuerit.

25 Dixit & vibrans emisit longam lanceam,
 Et affecutus est Priamidæ scutum & nodum, æquale.
 Per quidem scutum penetravit lucidum robusta lancea,
 Et trans thoracem affabre factum infixa est.

30 E regione autem iuxta ille discidit tunicam
 Atrides autem educens ensẽ argenteis clavis distinctum,
 Percussit elevans galeam conum: circum autem ipsum
 In tria & quatuor frustra disruptus excidit manu:

Atrides autem ingemuit suspiciens in cælum latum:
 Iupiter pater, nullus te Deorum perniciosior alius:

35 Certe speraveram me ulturum Alexandrum de iniuria.
 Nunc a. mihi in manibus fractus est ensis, mihi a. lancea
 Emissa est manu ineffectus, neq; affecutus sum ipsum.

Dixit

26. χαλκῷ

26. βρεμῶ

26. πίσσας

26. χεῖρας

26. αἰγῇ

Η, καὶ ἐπαΐξας, κόρυθος λαβὼν ἰσποδασείης,
 Ἐλκε δ' ὀπισθ' ἑλκας μετ' ἐϋκνήμιδας ἀχαιῆς.
 Ἀλγε δὲ μιν πολυκάστος ἰμάς ἀπαλὺν ὑπὸ δειρῶν
 Ὅς οἱ ὑπὸ ἀνδρεῶνος ὄχλους τέτατο τραφαλείης.
 Καὶ νύ κεν εἵρουσέν τε, καὶ ἄσπετον ἔρχτο κῆδος,
 Εἰ μὴ ἄρ' ὄξυ νόσησε διδὺς θυράτης ἀφροδίτῃ,
 Ἡ οἱ ῥῆξεν ἰμάντα βοδὸς ἰφικταμένοιο.
 Κεῖνῃ δ' ὀφθαλμῶν ἀμύσσειτο χεῖρ παρῆν.
 Τῶν μὲν περὶ δ' ἦρος μετ' ἐϋκνήμιδας ἀχαιῆς
 Ρίψ' ὀπιδησας, κόμισαν δ' εἰληρὸς ἐταῖροι.
 Αὐτὰρ δ' αὖτ' ἐπύρουσε κατὰ κτάμεναι μενεαίωνων
 Ἐλχεῖ χαλκίῳ, τὸν δ' ἐξήρπαξ' ἀφροδίτῃ
 Ρέϊα μάλ', ὅς τε θεὸς ἐκάλυψε δ' ἄρ' ἠέει πολλῇ,
 Καδ δ' εἶσ' ἐν θαλάμῳ ἀνὸ δέϊ κηῶντι.
 Αὐτὴ δ' αὖτ' ἐλένλυ χαλκίουσ' ἱε. τῶν δ' ἐκίχανε
 Πύργῳ ἐφ' ὑψηλῷ, αἶψ' ὅτ' ἔρωσι δαίς ἵσαν.
 Χεῖρ δ' νεκταρέου ἑανοῦ ἐπύναξε λαβοῦσα.
 Γερὴ δὲ μιν εἰκῆα παλαμῶν περὶ πρὸς ἑνὶ πεν
 Εἰροκόμῳ, ἥ οἱ λακεδαίμονι ναιετάουσι
 Ἡσκειν εἶρεα χαλὰ, μάλιστ' αὖ μιν φιλέεσκε.
 Τῇ μιν ἐπισαμένη περὶ σφῶνες δ' ἰ ἀφροδίτῃ.
 Δεῦρ' ἴτ'. ἀλέξανδρός σε καλεῖ οἰκόνδε νέεσθαι.
 Κεῖν' ὅτ' ἐν θαλάμῳ καὶ δινωτοῖσι λέρουσι,
 Κάλλει τε φίλων καὶ εἵμασιν· ἐδὲ κε φαίης
 Ἀνδρὶ μαχεσάμενον τὸν γ' ἐλθεῖν, ἀλλὰ χροὸν δέ
 Εργαδ' ἠὲ χροὸν νέον λήγοντα χαδίζεν.
 Ὡς φάτο, τῇ δ' ἄρα θυμὸν ἐνὶ στήθεσιν ὀεινε.
 Καί ῥ' ὥς οὐκ ἐνόησε θεὰς περικαλλέα δειρῶν,
 Στήθεα δ' ἰμερόεντα, καὶ ὄμματα μύρμαινοντα,
 Θάμβησέν τ' ἄρ' ἐπειτα, ἐπ' ὅτ' ἔφατ' ἑκ τ' ὀνόμαζε.
 Δαιμονίη, τί με ταῦτα λιπαίαισι ἠέροπιδεῖν;
 20. ἀπείρωι Ἡπὶ με * περὶ τῶν πολλῶν ἐν ναομανάων
 Ἀχαιοῖς, ἢ φρυγῆς, ἢ μινονίης ἐρετίνης;
 20. καὶ κεῖνι Εἰ τις τοι * καὶ κεῖνι φίλος μερόπων ἀνδρῶπων.
 Οὐδέ κε δὴ νῦν δῖον ἀλέξανδρον μενέλαον
 Νικήσας ἐδέλκει συγερῶν ἐμὲ οἷα δ' ἄγεσθαι,
 Τουώεχα δὴ νῦν δέῦρο δολοφρονέουσα παρῆσθαι;

Hoc

Dixit, & irruens de galea apprehendit cum equiseta,
 Traxit .a. conuertens, eum ad bene-ocreatos Græcos,
 Praefocabat aut ipsam acupictu lorū teneram sub gula,
 Quod ipsius sub mento retinaculum distensum erat galea.
 5 Et quidem iraxisset, & magnam tulisset gloriam,
 Nisi citò intellexisset Iouis filia Venus,
 Qua ipsi rupit lorū bouis fortiter occisi.
 Inanis autem galea simul sequebatur manū crassam.
 10 Hanc quidem postea heros inter bene-ocreatos Achivos.
 Proiecit contorquens: susceperunt .a. eam amabiles socij.
 Sed hic rursus irruit interficere cupiens
 Lancea ferrea: illum autem abrupit Venus
 Facile valde, nempe Dea: cooperuit autem caligine multai
 Collocavit .a. in cubiculo suauis-olenti, odorato.
 15 Ipsa rursus Helenam vocatura inuit: hanc .a. offendit
 Turri in alia: circa autem Troianæ abunde erant,
 Manu autem de diuina veste eam concussit apprehendens:
 Anus autem similis setula ipsam allocuta est,
 Laniam tractanti: quæ ipsi Lacedæmone habitanti
 20 Exercebat lana pulchra: maxime autem ipsam diligebat:
 Huic similis ipsam allocuta est diua Venus.
 Huc Veni: Alexander te vocat domum redire:
 Ille hic est in cubiculo, & torno factis lectis,
 Pulchritudinemq; splendens, & vestibus, neq; dixerit
 25 Ex eo loco ubi cum viro pugnauerit huc venire, sed ad choreā
 Ire vel à chorea modo cessantem sedere.
 Sic dixit: huic autem animum in pectoribus commouit,
 Et postquam igitur cognouit dea pulchrum collum,
 Pectoraq; desiderabilia, & oculos fulgentes,
 30 Stupuitq; postea, verbumq; dixit & elocuta est:
 Misera, cur me his cupis decipere?
 Aut quomodo ulterius ciuitatum bene habitatarum
 Duces, vel Phrygia, vel Meonia amabilis?
 Si quis tibi & illic amicus diuersilinguū hominum.
 35 Quoniam verò nunc diuinus Alexandro Menelaus
 Victo, sulis odiosam me domum abducere,
 Propterea verò nunc hunc dolum cogitans aduenisti?

Venus Paridē
ex prælio sur-
ripit.

Venus Helle-
nam alloqui-
tur.

Helenæ ad
Venerem re-
sponsum.

Sede

Ησὺ παρ' αὐτὸν ἴσθαι· τίδ' οὖν δ' ἰσπέντε καλὸν εἶναι,
 Μηδὲ τι σοῖσι πόδεσσιν ὑποστρέψαις ὀλυμπόν,
 Ἀλλ' αἰεὶ ἄσπερ κείνον οἴζυε, καὶ ἐφύλασσε,
 Εἰσόκε σ' ἡ ἄλοχον ποιήσεται, ἥ οἳ δὲ θυλάτω.
 Κεῖσε δ' ἐγὼν ἔκ εἰμι (νεμεσσητὸν δὲ καὶ εἶναι)
 Κείνου * πορρωτέρου ταλῆχ' ὅτ' ἤρωα δέ μ' ὀπίσσω
 Πάσαι μοι μῆστονται ἔχον δ' ἄρχ' ἀκριτα θυμῷ.
 Τὴν ὅχλωσάμενι παρσυσφώνεε δ' ἄφροδίτη,
 Μή μ' ἔρεδε χετλῆν, μὴ χλωσάμενι σε μεθείω,
 Τὸς δέ σ' ἀπεχθίρω ὥς νῦν ἐκ παλῆ' ἐσίλησα.
 Μέσσω δ' ἀμφοτέρων μητίσσομαι ἐχθρὰ λυγρὰ
 Τρώων καὶ Δαναῶν. σὺ δὲ καὶ κλονὸν οἶτον ὀλοῖαι.
 Ὅς ἔφατ'. ἐδδείσεν δ' ἑλένη διδὸς ἐκχεραῖα.
 Βῆ ὅχλωσάμενι εἰσὶν ἀφ' ἧτι φαινώ
 Σιγῇ πάσαις ὅτ' ἤρωα δέ μ' ὀπίσσω.
 Αἰ δ' ὅτ' ἀλεξάνδροιο δόμον περικαλλὲ' ἵκοντο,
 Αμφίπολοι μὲν ἔπειτα τοῦδ' ὅτ' ἔργα τρεῖσιν οἶστοι,
 Ἡ δ' εἰς ὑπόροφον θαλάμων κίε δῖα γυναικῶν.
 Τῇ δ' ἄρ' εἰς δῖον ἑλῖσσι φιλομμειδῆς ἀφροδίτη,
 Ἀντὶ ἀλεξάνδροιο θεὰ κατέθηκε φέρουσα.
 Ἐνθα καὶ δῖ' ἑλένη κέρη διδὸς αἰγίόχοιο,
 Ὅστε πάλιν κλίνασθαι πόσιν δ' ὡς πᾶσι μύθῳ.
 Ἡλυθες ἐκ πολέμου, ὥς ὅτελες αὐτὸν δ' ὀλέσθαι,
 Ἀνδρὶ δαμείς κρατερῷ, ὅς ἐμός περ ἔτερος πόσις ἦεν.
 Ἡ μὲν δ' ἡ φῖν γ' εὐχρὰ ἀφ' ἡφίλου μενέλαου,
 Σὴν τε βίην καὶ χερσὶν, καὶ εἰς χεῖρας φέρτερος ἔειπεν.
 Ἀλλ' ἴδι νῦν παρσυσφώνεαι ἀφ' ἡφίλου μενέλαον
 Ἐξ αὐτῆς μαχέσσομαι ἐναντίον, ἀλλὰ σ' ἐγὼ γὰρ
 Πάυσσάσθαι κέλομαι, μηδὲ ξανθὸν μετ' ἀνδρῶν
 Ἀντίβιον πόλεμον πολέμιζεν, ἥ δὲ μάχῃ δαμῶν
 Ἀφροδίτης, μήπως τῆς ὥσ' αὐτὴ δουεὶ δαμῶν.
 Τὴν ὅχλωσάμενι ἀμειβόμεν' ὁ παρσυσφώνεαι,
 Μὴ με γυναικαὶ χελεποῖσιν ὀνειδέσι θυμὸν ἐνίπῃ.
 Νῦν μὲν γὰρ μενέλαος ἐνίκησεν σὺν ἀδελφῇ.
 Κείνον δ' αὐτῆς ἐγὼ. πάρος γὰρ θεοὶ εἰσι καὶ ἡμῖν.
 Ἀλλ' ἄγε δὴ φιλότῃ τρεπόμεν' ἀνιένετ'·
 Οὐ γὰρ πῶποτέ μ' ὦδ' ἔφρωσ φρένας ἀμφεχάλυψεν,
 Οὐδ'

ρ. πορρωτέρου
 α.

ρ. ἑνίσταται.

Sed apud ipsum vadens: deorum autem abnega vias,
 Neque unquam tuis pedibus revertaris in caelum:
 Sed semper circa eum arumnas perfer & ipsum serua,
 Donec te vel uxorem faciat, vel hic seruiam.
 Illuc autem ego non ibo (situperabile enim esset)
 Illius ornatura lectum: Troiana autem me postea
 Omnes situperabunt habeo a. dolores immensos animo.
 Hanc autem irata allocuta est diua Venus:
 Ne me irrites misera, ne irata te deseram:
 Sic vero te odio habeam, sicut nunc mirifice dilexi:
 In medio autem virorum struam odia perniciofa
 Trojanorum & Danaorum: tu autem malo fato pereras,
 Sic dixit: rimuit autem Helena loue nata.
 Iuit autem cooperta velo candido, splendido.
 Tacite: omnes autem Troadas latuit: praebat autem Dea.
 Ha. S. quando Alexandri domum pulchram venerunt,
 Ancilla quidem postea velociter ad opera conuertebantur:
 Hac autem in altum thalamum ascendit praestantissima mater
 Huic autem sellam capiens amans risum Venus (heru.
 Ex aduerso Alexandri Dea deposuit serens.
 Ibi refedit Helena filia Iouis Aegiochis.
 Oculos retrò inclinans, maritum autem obiurgauit verbo:
 Venisti ex bello Strinam illic perijsses,
 A viro interfectus forti, qui meus prior maritus erat.
 Certè quidem antea gloriabaris bellicoso Menelao
 Tua vi & manibus & lancea te praestantiorum esse:
 Sed vade nunc prouoca bellicosum Menelaum
 Rursus pugnare ex aduerso: sed te ego
 Cessare iubeo: neq. flauum Menelaum
 Contra bellum bellare & pugnare
 Stulte, ne quo modo forte ab ipso lancea sternaris.
 Hanc aut Paris verbis mutuo respondens allocutus est:
 Ne mihi mulier acerbis opprobrijs animum ladas.
 Nunc etenim Menelaus sicut cum Minerva:
 Illum rursus ego vincam nam Diij adsumt etiam nobis.
 Sed age amore oblectemur cubantes.
 Non enim unquam me sic amor mente complexus est:
 Nec

Venus Helē-
 na irascitur.

Venus Hele-
 nam ducit ad
 Paridem.

Helena Pari-
 de obiurgat.

Paris ex pro-
 elio elapsus cū
 Helena con-
 greditur.

Nec

Οὐδ' ὅτε σε πρῶτον λακεδαίμονι ἐξέρεταινῆς
 Ἐπλεὸν ἀρπαξέας ἐν ποντοπόροισι νέεσσι,
 Νήσω δ' ἐν κραναῇ ἐμίσλιν φιλόπτη καὶ δυνῇ.
 Ως στο νῦν ἔραμαι, καὶ με γλυκύς ἦμαρ αἶρεϊ.
 Ἡ ῥα καὶ ἄρρε λῆρος δε κιών, ἅμα δ' εἴπετ' ἀκοίτης. 5
 Τῷ μὲν αἶψ' ἐν τρηπίδι κατὰ δ' ἔναδον λεγέουσιν.
 Ἀτρεΐδης δ' ἀν' ὀμίλον φοῖτα διελ' ἔοικώς,
 Εἶπτο ἐσαθρήσειεν ἀλέξανδρον θεοειδέα.
 Ἀλλ' οὐπὶς δαῖατο τρώων κλειπτῶν τ' ἐπικούρων
 Δείξει ἀλέξανδρον τότε ἀρηϊφίλῳ μενελάῳ.
 Οὐ μὲν γὰρ φιλόπτη γ' ἐκ ἐυδανον, εἴ τις ἴδοιτο.
 Ἴσον γὰρ σφιν πόσιν ἀπήχθετο καὶ μαλαίνῃ.
 Τόισι δ' καὶ μετέειπεν ἀναξ' ὀνδρῶν ἀγαμέμνων·
 Κέκλυτέ μεν τρώες καὶ δάρδανοι ἢ δ' ὀπῆκουροι·
 Νίκη μὲν δὴ φαίνεται ἀρηϊφίλου μενελάου,
 Τμῆς δ' ἀρρίλιν ἐλένλιν καὶ κτήμαδ' αἶμ' αὐτῇ
 Ἐκδοτε, καὶ τιμὴν ἔσποινέμεν ὡπιν' ἔοικεν,
 Ἥτε καὶ ἐσωμένοισι μετ' ἀνδράποισι πέληται.
 Ως ἔφατ' ἀτρεΐδης, ἐπὶ δ' ἦεν ἄλλοι ἀρχαοί.

ΙΛΙΑΔΟΣ ΟΜΗΡΟΥ Η Δ.

Ρα. φ. δ. ν. α. σ. α. β. γ. δ. ε. ζ. η. θ. ι. κ. λ. μ. ν. ξ. ο. π. ρ. σ. τ. θ. ι. κ. λ. μ. ν. ξ. ο. π. ρ. σ. τ.

ΕΛΘΕ τοῖς θεοῖς τίλιν ἴλιον ἀλῶνα. διὸ ἀθλῶν μὲν με-
 νέλαον τοξότῃν ὑπὸ πανδάρῃ παρὰ στυγίαν καὶ οὐτῷ
 συγκυρήντων τῶν ὅρκων, μαχέων μὲν ἰᾶται μενέλαον ἀγα-
 μέμνων δὲ ἀπελθόν, τίλιν στρατὸν παρὰ στυγίαν εἰς τὴν πόλιν.
 συμβολῆς δὲ γυρομένης, πολλοὶ ἐκτετρωμένοι ἀναιρούμεται.

ΙΛΙΑΔΟΣ ΟΜΗΡΟΥ Η Δ. ΡΑ.

φ. δ. ν. α.

Δέλξω, θεῶν ἀρετῇ, ὅρκων χάρις, ἄρεσ' ἀρετῇ.

Ι δὲ θεοὶ παρὰ ζυγὶ κατὰ μένοι ἡγορό-
 ωντο
 Χρυσέῳ ἐκ διαπέδω, ματὰ δὲ σφίσι πότνια 35
 Ἥρην
 Νέκταρ ἐφονόρει τοῖς ὅδε χυθείας δὲ πάροις
 Δειδέχατ'

Nec tum quidē, quando te prius Lacedaemone ex amabili
 Nauigabam rapta in pontigradis nauibus,
 Insulaq; in Cramae mistus sum amoreq; & lecto:
 Sicut te nunc amo, & me dulce desiderium capis.
 Dixit & praibat in lectum ascendens simul, a sequeba-
 Hi quidem in perforatis cubarunt lectis. (tur vxor.
 Atrides autem perturbam & agabatur fere similis,
 Sicubi videret Alexandrum diuinum:
 Sed nullus poterat Troianorum inclytorumq; auxiliariū,
 Ostendere Alexandrum tunc bellicoso Menelao.
 Negq; n. per amicitiam saltē abscondissent, si quis vidisset,
 Aequē enim ipsi omnibus odio erat atq; mors nigra.
 Inter eos autem locutus est Rex virorum Agamemnon:
 Audite me Troiani & Dardani, & auxiliaries,
 Victoria quidem apparet bellicosi Menelai:
 Vos autem Argiuam Helenam, & opes cum ipsa
 Reddite, & multam pendite qua decet.
 Quae etiam inter futuros homines memoretur.
 Sic dixit Atrides: approbant autem ceteri Achiui.

ILIADIS HOMERI, AVT IIII. COM-
positionis argumentum.

VISVM est Dijs, vt Ilium caperetur: quapropter Mi-
 uerua quidē Menelaum iaculis petiā Pandaro fe-
 cit. Et sic violatis foederibus, Machaon quidem mede-
 tur Menelao: Agamemnon autē abiens exercitū hortatur
 ad bellū. Congressu autē facto, multi vtrinq; trucidantur.

ILIADIS HOMERI IIII. COM-
positio.

Δ. Deorum concio, foederum violatio, Martis initium.

II autem apud Iouem sedentes concona-
 bantur (i. consultabant.)
 Aureo in pavimento: inter sero hos Generan-
 da Hebe
 Nectar ministrabat: illi autē aureis poculis
 6

Δειδέχατ' ἀλλήλοισι, τρώων πόλιν εἰσπρόωρτες.
 Αὐτίκ' ἐπειρᾶτο χρονίδης ἐρεθίζεμεν ἥρω,
 Κερτομίους ἐπέεσι παρὰ βλήδων ἀγορεύων·

Δοῖσά μιν μενελάω ἀνηγόνες εἰς θανάων,
 Ἡρή τ' ἀρρεῖν, καὶ ἀλαλομενῆς ἀδύων·
 Ἀλλ' ἥτοι ταὶ νόσφι καὶ δῆμεναι εἰσπρόωσαι
 Τέρπεδον· τῷ δ' οὔτε φιλομμείδης ἀφροδίτη
 Αἰεὶ παρμύβλωκε, καὶ αὐτὴ κήεος ἀμύμει·
 Καὶ νῦν ἐξέσπασεν οἷόμενον θανάεδον.
 Ἀλλ' ἥτοι νίκη μὲν, ἀνιφίλου μενελάου·
 Ἡμεῖς δ' ὄρα ζώμεν ὅπως ἔσται τῶδε ἔργον.

Ἡ δ' οὔτις πολέμον τε κακὸν καὶ φύλοπιν αἰνῶ
 Ορσμεν, ἢ φιλόπτητα μετ' ἀμφοτέροισι βάλωμεν.
 Εἰ δ' αὖτις τῶδε πᾶσι φίλον καὶ ἡδὺ γήρυτο,
 Ἡ τοὶ μὲν οἴκείοιτο πόλιν παρὰ μοιο ἀδᾶκτο·

Αὐτίς δ' ἀγρίῳ ἐλένῳ μενέλαο ἀγορεύειτο.

Ὡς ἔφαθ'· αἱ δ' ἐπεμύξαν ἀδύων τε καὶ ἥρη·
 Πλησίαι αἶγ' ἡδύων, κατὰ δ' ἐπὶ τῶ ἐσσι μεδέεσθον.

Ἡ τοὶ ἀδύων ἀκέων λυγρὰ δὲ πείπει,

Σκυρομένη δὲ πατρὶ, γόλο δὲ μιν ἀγροῦ ἥρει·

Ἡρή δ' ἐκέρχεται σῆτος γόλον, ἀλλὰ παρσπύδα·

Αἰνύτατε χρονίδη, ποῖον τὸν μῦθον εἰπέτε;

Πᾶς ἐθέλεις ἄλιον δένει πόνον, ἥ δ' ἀτέλεσον

Ἰδρῶν, ὃν ἴδρωσα μόρω; καμῆτ' δὲ μοι ἵπποι

Λαδὸν ἀχειροῦσιν, παρὰ μὲν κατὰ τοῖό τε πωσίν.

Εἰ δ' ἀτὰρ ἔτοι πάντες ἐπαυέομεν θεοὶ ἄλλοι.

Τὸν δὲ μέγ' ὀργήσας παρσπύην νεφεληγερέτα Ζεὺς,

Δαιμονίην, τί νῦν σε παρὰ μοιο παῖδες

Τόσση κακὰ ρέουσιν, ὅτ' ἀπατεργῆς μενεάνεις

Ἰλίου ἐξ ἀλαπάξαι ἐκκείμενον πόλιν ἔδρον;

Εἰ δ' οὐ γὰρ εἰσελθοῦσι, πύλας καὶ τείχεα μακρὰ,

Ωμόν βεβρωτοῖς πείαμον παρὰ μοιο τε πωσίδας,

Ἀλλοῖς τε τρώας, τότε κεν γόλον ἐξ ἀκέσσω.

Εἰ δ' οὐκ ὅπως ἐθέλεις, μή τι τέ γὰρ νεῖκος ὁπίσω

Σοὶ καὶ ἐμοὶ μέγ' εἶσθαι μετ' ἀμφοτέροισι γῆρυτα.

Ἄλλο δὲ τοὶ εἶρέω, σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῆσιν,

Ὅσποτέ κεν καὶ ἐγὼ μεμῶως πόλιν ἐξ ἀλαπάξαι

τῶ

Excipiebant sese mutuo, Troianorum civitatem afficientes.
 Continuo conabatur Saturnides irritare lunonem
 Mordacib. verbis, per collationem (v. simulanter) loquens:

Dua quidem Menelao adiutrices sunt dearum,
 5 Iunōq; Argivā, & auxiliatrix Minerva.
 Sed enim ipsa seorsum sedentes afficientes
 Oblectantur: illi autem contra amans risum Venus
 Semper assistit, & ab ipso mortem depellit:

Et nunc conservavit putantem se moriturum.

10 Sed victoria iam quidem est bellicosi Menelai.

Nos autem consulemus quomodo erunt haec:

An rursum bellumq; perniciosum & certamen grave

Excitemus: vel amicitiam inter virosq; concilemus.

Si vero aequè hoc omnibus gratum & iucundum accideret,

15 Certè quidem habitaretur civitas Priami Regis:

Rursum autem Argivam Helenam Menelaus abduceret.

Sic dixit: ha. a. tacita fremuerunt Minervaq; & Iuno:

Propinqua ha sedebant: mala autem Troianus struebant,

Certè Minerva tacita erat neque quicquam dixit,

20 Irata Ioui patri, ira autem ipsam gravis tenebat:

Iuno autem non continuit in pectore iram, sed allocuta est:

Grauiissime Saturnie, quale verbum dixisti?

Quomodo vis sanum reddere laborem, & imperfectum

Sudorem, quem sudavi labore? defatigati sunt mihi equi

25 Populum congreganti: Priamo mala, huiusq; filijs

Fac: sed nequaquam omnes comprobabimus Dij cateri.

Hanc. a. Valde suspirans allocutus est nubecogus Iupiter,

Infelix, quid te Priamus Priamiq; filij

Tantis malis afficiunt, quod incesanter (v. praepropere)

30 Troia evertere bene adificatam urbem? (cupias

Vinam vero tu ingressa portas & murus longos,

Crudum comederes Priamum Priamiq; filios.

Ceterosq; Troianos: tunc demum iram curaveris.

Fac quomodo vis, ne hoc iurgium posthac

35 Tibi & mihi magna similitas inter virosq; sit.

Aliud autem tibi dico, tu vero in mentibus repone tuum,

Quando & ego promptus (cio) urbem excindere

h ij

Iunonis cum
 Ioue rixa.

Τὼ δ' ἔλεω ὅπ' τοι φίλοι ἀνδρες ἐκγεγάασι,
 Μὴ π' διατρίβειν τὸν ἐμὸν χρόνον, ἀλλὰ μ' ἑἴσω.
 Καὶ γὰρ ἔγω σοι δῶκα, ἐκὼν ἀέκοιτό γε θυμῷ.
 Αἱ γὰρ ἔω' ἡλείω τε καὶ ἤραν' ὠ ἀστερόεντι
 Ναιετάουσι πόλιν ἐπιχθονίαν ἀνδρῶπων,
 Τάων μοι πέρι κῆρ πένεσθετο ἱλίοισι,
 Καὶ περὶ μὲν καὶ λαὸς εὐμμελίῳ παρτάμοιο.
 Οὐ γὰρ μοι ποτὲ βωμὸς ἐδ' ἔειτο δαυτὸς ἑστῆς,
 Λοιβὸς τε, κνίσσης τε, τὸ γὰρ λάχμεν γέρας ἡμεῖς.
 Τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα βρώπης ποτνια ἦρσεν,
 Ἡτοίμωι τρεῖς μὲν πολὺ εἰληταὶ εἰσι πόλινες,
 Ἀργεὺς τε, σπάρτη τε, καὶ δρυαῖνα μυκλήν.
 Τὰς διαπέρσαι, ὅταν τοι ἀπέρχωνται πᾶσι κῆρ.
 Τάων ἔγω εἴω παρὰ δ' ἴσμεν, ὅδ' ἐμυῖον.
 Εἴ πο γὰρ φθονέω τε, καὶ ἐκ' εἴω διαπέρσαι,
 Οὐκ ἀνίω φθονέωσ'· ἐπεὶ πολὺ φέρτερός εἰμι.
 Ἀλλὰ γὰρ καὶ ἐμὸν θέμεναι πόνον ἐκ ἀτέλεστον.
 Καὶ γὰρ ἔγω θεὸς εἰμι, καὶ δέ μοι ἔνδον ὄδον σοι
 Καὶ με παρῆσθαι τῷ τῷ χρόνῳ· ἀγκυλομήτης.
 Ἀμφότεροι, καὶ ἐπὶ τῷ καὶ οὐδένα· σὴ παρῆσθαι
 Κέκλημαι, σὺ δ' ἔπειτα μετ' ἀδυνάτοισιν ἀνέσσει.
 Ἀλλ' ἦ τοι μὲν ταῦτ' ἔσπεύξομαι ἀλλήλοισι,
 Σοὶ μὲν ἔγω, σὺ δ' ἐμοί, ὅπ' ἐλθόνται θεοὶ ἄλλοι
 Ἀθάνατοι, σὺ δ' ἰδῶσιν ἀδυνάτην ὅπ' ἐτεῖλαι
 Ἐλθέειν τῶν καὶ ἀχαιῶν φύλοπιν αἰνῶν,
 Πειρᾶν δ' ὅς κεν τῶν καὶ ἀχαιῶν δαυτὸς ἀχαιῶς
 Ἀρξῶσι παρῆσθαι· ὅς κεν ὄρκα δηλήσασθαι.
 Ὡς ἔφατ'· ἐλ' ἀπίθῃσθε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε·
 Αὐτὴν ἀδυνάτω ἐπεὶ παρῆσθαι παρῆσθαι.
 Αἰψὰ μάλ' ἐς σπᾶν ἐλθέμεν, τῶν καὶ ἀχαιῶς,
 Πειρᾶν δ' ὅς κεν τῶν καὶ ἀχαιῶν δαυτὸς ἀχαιῶς
 Ἀρξῶσι παρῆσθαι· ὅς κεν ὄρκα δηλήσασθαι.
 Ὡς εἰπὼν, ὅττι μὲν παρῆσθαι μεμαῖαν ἀδυνάτω
 Βῆ δ' ἔπειτα ἑλὺρ ποιοῦν καὶ ἑλὺρ ποιοῦν.
 Οἷον δ' ἀστὴρ ἦεν χρόνον πᾶσι δ' ἀγκυλομήτεω,
 Ἡ ναῦτισι τῶν καὶ ἀχαιῶν δαυτὸς ἀχαιῶς
 Δαμπερῶν, τὸ δ' ἐπὶ πολλοὶ δ' ἀπὸ ποντοῦ ἦενται.

20. ἀγκυλομήτης,
 20. σὴ

20. σὴ

20. ὑπερόκειν

20. ὑπερόκειν

20.

Τῷ

Quam volucro, ubi tibi dilecti viri nati sunt,
 Ne interpellas meam iram sed me sine (i. eam excindere.)
 Et enim ego tibi concessi volens invito tamen animo.
 Quae enim sub sole & caelo stellifero.
 5 Habitantur civitates terrestrium hominum,
 Prae his à me animo honorabatur Troia sacra,
 Et Priamus & populus sortis Priami.
 Non enim mihi inquam ara carebat convivio pari,
 Libatione nidoreq., hunc .n. sortiri sumus honorem nos.
 10 Huic vero respondit bovis-oculis veneranda Iuno:
 Certè mihi tres quidem multo dilectissima sunt civitates,
 Argosq., Spartaq., & latuina Mycenae.
 Has destrue, quando tibi musae fuerint in animo.
 Has non ego propugno neq., invidio (v. inculo te.)
 15 Quamvis enim invidiam & non sinam destrue,
 Nihil proficua invidens quoniam multo potentior es.
 Sed oportet & meum efflere laborem non irritum.
 Nam & ego dea sum, genus autem mihi inde, unde tibi.
 Et me maxime venerandum genuit Saturnus prudens.
 20 Dupliciter genereq., & quod tua coniunx
 Vocor: tu autem inter omnes immortales regnas.
 Sed certè quidem hoc condonabimus inuicem,
 Tibi quidem ego, tu autem mihi, insequentur .a. dii ceteri
 Immortales: tu autem ocus Minervae manda
 25 Ire in Troianorum & Achiuorum pugnam grauem:
 Conariq., ut Troiani gloriosos Achiuos
 Incipiant priores praeter fœdera ledere.
 Sic dixit: neq., non paruit pater hominumq., decorumq.,
 Protinus Minervam verbis alatis allocutus est:
 30 Citò admodum ad exercitum Vade ad Troianos & Achi
 Nitereq., ut Troiani gloriosos Achiuos
 Incipiant priores praeter fœdera ledere.
 Sic fatus instigavit antea promptam Minervam:
 Descendit vero ab Olympi summitatibus delapsa.
 35 Qualem autem stellam misit Saturni filius sagacis,
 Aut nautis portentum vel exercitus lato populorum,
 Splendidam, ex ea autem multa scintilla emittuntur.

Minerva Pan-
 datū adit ad
 fœdus eius o-
 pera violan-
 dum.

h ij

Τὼ εἰκὴ ἦξεν δ' ἄν' ἰθὺν παλλὰς Ἀθηνῆς,
 Καὶ δ' ἑὶ τοῖς ἐς μέσσην. ἴαμβ' ὅτ' ἔχεν εἰσορόωντας
 Τρώας δ' ἴσασσά μοις καὶ εὐνὴν ἡμῶν ἀρχαίς.
 Ωδὲ δὲ πρὸς εἰπεσκὲν ἰδὼν ἐς πλησίον ἄλλον,
 Ἡρ' αὖτις πόλεμος τε καὶ κῆρ καὶ φύλοπις αἰνῇ
 Ἐστέται, ἢ φιλότῃ τα μετ' ἀμφοτέροισι τίθησι
 Ζῶς, ὅς τ' ἀνδρῶν πων ταμίης πολέμοιο τέτυκται.

Ὡς ἄρα πρὸς εἰπεσκὲν ἀρχαίων τε τρώων τε.
 Ἡ δ' αὖ δριμύτην τρώων κρατερόν τε δ' ὀμιλον
 Λαοδόκῳ ἀντίπλοον δ' ἡ κρατερῶν ἀρχμῆν,
 Πάνδαρον ἀντίπλοον δ' ἡ κρατερῶν ἀρχμῆν.
 Εὐρε λυχνόον ὅν' ἀμύμονα τε κρατερόν τε
 Ἐσπῶν. ἀμφὶ δὲ μιν κρατεράς εἰσες ἀσπίδων
 Λαῶν, οἳ οἱ ἔποντο ἀπ' αἰσίοιο ποταμῶν.
 Ἀγχι δ' ἰσχυρὴν ἔπεα πτερόεντα προσηύδα,
 Ἡρὰ νύ μοι τι πῖσιον λυχνόον ὅτ' ἐδίδου;
 Τλαίης κεν μενεάδῳ ὅτ' ἀσπιδόεντα πᾶν ἰόν;
 Πᾶσι δὲ καὶ τρώεσσι χαλεπὴν καὶ κῆρ ἀρειο,
 Ἐκ πάντων ὃ μέλιστα ἀλεξάνδρῳ βασιλῆϊ
 Τῶ κεν δὴ πάμπαν τὰ πρὸς ἀγλαὰ δῶρα φέροιο,
 Αἴκεν ἰδὼν μενέλαον ἀρήϊον ἀπείῳ ὅν'
 Σφ' βέλει διμυδέντα, πυρῆς ὅππῃ δ' ἀλεγεινῆς.
 Ἀλλ' ἄγ' οἷσιν μενεάδου κυδαλίμοιο
 Εὐχεο δ' Ἀπόλλωνι λυκηνῶν κλυτοτόξῳ
 Ἀρνῶν προτογόνων ῥέξιν κλειτῶν ἐκατόμβην,
 Οἷα δὲ νοσήσας ἱερῆς εἰς ἄστυ ζεύξιν.

Ὡς φάτ' Ἀθηνῆν. τὰ δ' ὅφρ' ἐν ἄστυ πρὸς ἑρῶνι πῖδεν.
 Αὐτὴν ἐσύλα τῶν ἐν ἄστυ (ἰξάλου αἰγῆς
 Ἀγρίῃ, ὃν ῥά ποτ' αὐτὸς ἔστυον τοῦ τυχῆος,
 Πέτρης ἐκλαίνοντα δεδεγμένῳ ἐν περὶ δολιχῇ,
 Βελήκει πρὸς σῆτος· ὃ δ' ὕπνῳ ἔμπεσε πέτρῃ.
 Τοῦ κέρει ἐκ κεφαλῆς ἐκκαμνέει δῶρα πεφύκει·
 Καὶ τὰ μὲν ἀσπίδος κεραιόχῳ ἦραρ τεκνῶν,
 Παῦ δ' ἐδ' ἐλκεύας, χροσέην ἐπέθηκε κορώνην·
 Καὶ τὸ μὲν ἐν κρατὶ ἐκκαμνέει τανυστήν, ποτὶ γαίῃ
 Ἀγκλῖνας πρὸς δένδρ' ὅτ' ἔσκειν ὅτ' ἐπ' αἰσίοιο
 Μὴ περὶν ἀνὰ γαίαν ἀρήϊοι ἦεν ἀρχαίων

Πεῖν

Huic similis delapsa est in terram Pallas Minerva,
 Desiit autem in medium, stupor autem tenebat afficiēs
 Trojanosq; equitandi peritos & bene ocreatos Achivos.
 Sic vero aliquis dicebat intuitus in proximum alium,
 Vel rursus bellumq; malum & pugna grauis
 Erit: vel amicitiam inter Troiosq; statuit
 Iupiter, qui hominum gubernator belli existit.

Sic & itaq; aliquis dicebat Achivorumq; Trojanorumq;
 Hac .a. viro similis Trojanorum ingressa est multitudine.

Laodoco Antenorida forti bellatori,
 Pandarum deo similem quarens sicubi inueniret.
 Inuenit Lyeaonis filium inculpabilem fortemq;
 Stantem: circa autem ipsum fortis acies scutigerorum
 Populorum, qui ipsum secuti fuerant ab Aescpi fluentia.

Prope autem stans verbis alatis allocuta est:
 Nonne mihi quid pareres Lyeaonis fili bellicosus?
 Auderesne Menelao immittere velocem fugittam?
 Ab omnibus & itaq; Troianis gratiam & gloriam reserues.
 Ex omnibus autem maxime ab Alexandro Rege:

Ab eo sane inprimis splendida dona ferres,
 Si viderit Menelaum bellicosum Atrei filium,
 Tuo telo domitum, Pyram conscendentem tristem,
 Sed age sagitta-pete Menelaum illustrem:
 Voue .a. Apollini in Lycia-nato, sagittandi-arte-celebrī
 Agnorum primogenitorū sacrificaturū in chylā hecatoben,
 Vbi domum reuersus fueris sacra in ciuitatem Zela.

Sic dixit Minerva: huic .a. animum dementi persuasit. Pandarus Me-
 Statim educit arcum perpolitum (saltatrix capra
 Agrestis, quam quondam ipse sub pectore assequutus
 vulnerat.

Erupe exenitem excipiens in insidijs
 Percusserat in pectus, hac .a. supina cecidit in petram.
 Cuius cornua ex capite sexdecim-palmarum-nata erant.
 Et illa quidem elaborans arcuarius aptauit faber:
 Totum .a. cum leuigasset, auream imposuit cuspidem)

Er hunc quidem scite deposuit cum rerendisset ad terram
 Inclmans: ante autem scuta tenebant strenui socij,
 Deprius confurgerent bellicosi filij Achivorum,

h cū

Πείν βλήσται μένελαν ἀρήϊον, ἀρχὸν ἀχαιῶν,
 Αὐτὰρ ὁ σύλα πῦμα φάετ' ἔχον· ἐν δ' ἔλετ' ἰδὼν
 Ἀβλήτη, πηρόντα, μέλαν δ' ὄντοισιν ἐμὴ δ' ὀδυνάων·
 Αἶψα δ' ὅπῃ νύκτωρ κατέκοιμεν περὶ δ' ὄϊον,
 Εὐχέτο δ' ἑσπέρῳ λυκὴν γαίῃ κλυτοτόξῳ
 Ἀργῶν παρὰ τοῖσιν ῥέξειν κλειτὴν ἐκείνῳ βίῳ,
 Οἴκαδ' ἐνοήσας ἱέρης εἰς ἄστυ ξελείνης·
 Ἐλκε δ' ὁμοῖον γλυφίδας τε λαβὼν καὶ νεῦρα βόειαι
 Νύκτωρ μὲν μαζῶν πέλασσιν, τόξῳ δ' ὀϊήθων.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ κυκλοτερὲς μέγα τόξον ἔτεινε,
 Λίγξ' ἐβίβας, νύκτ' ἡμέρ' ἰάχην, ἄλτο δ' ὀϊσός·
 Οἴξυ βελίης, καὶ δ' ὁμιλον ὀπιπύειδαι μενεάων.
 Οὐδ' ἐσέθεν μενέλας θεοὶ μάχης, ῥέε δ' ὄντοισιν
 Ἀθάνατοι, παρῶν δ' ἱδὼς θυγάτηρ ἀργεῖαι,
 Ἡ τοὶ παρὲν σῶσα, βέλ' ὅτ' ἐχευε κέες ἄμυνεν.
 Ἡ δ' ἐπὶ τὸν μὲν ἔεργον παρὰ χροῶς, ὥς ὅτε μήτηρ
 Παιδὸς ἔεργει μῦθον, ὅτ' ἡδ' αἰ λείξεται ὕπνῳ.
 Αὐτὴ δ' αὖτ' ἰδὼν ἐπὶ ζώσῃ ὅτ' ὀχλῆας
 Χρῦσσοι σῶντο, καὶ διπλὸς λῦτο τοῦ δ' ὄντος.
 Ἐν δ' ἐπὶ σέ (ὡς ἔειπε ἀρήϊος) περὶ πικρὸς ὀϊσός.
 Διὰ μὲν ἄρ' ὤϊσ' ἔλ' ἡλάτο δαυδαίοιο,
 Καὶ διὰ δ' ὄντος πολυδαίδαλου ἡρήρεισο,
 Μίττης δ' ὡς ἐφόρει ἔρυμα χροῶς, ἔρκος ἀκόντων,
 Ἡ οἱ πλείον' ἔρυτο, διὰ παρὰ τὴν εἴσατο καὶ τῆς.
 Ακρότατον δ' ἄρ' ὀϊσός ἐπέργαζε χροῶς φώτος·
 Αὐτὴ καὶ δ' ἔρρεεν αἷμα κελαϊνεφές ἐξ ὠτειλῆς.
 Ὡς δ' ὅτε τίς τ' ἐλέφαντα γυνὴ φοῖνικι μῆνῃ
 Μιονίς, ἡ δ' ἐλκείρα, παρήϊον ἐμμεναὶ ἴσπων·
 Κεῖτε δ' ἐν θαλάμῳ, πολέες τέ μιν ἡρήσαντο
 Ἰσπῆες φορέειν, βασιλῆϊ δ' κείτῃ ἀγαλμα,
 Ἀμφότερον, κόσμον δ' ἴσπων, ἐλατῆρ' ἑκαστοῦ.
 Τόιοι τοὶ μενέλας μιν αἶματι μῆροι
 Εὐφυνέες, κηῖμαί τε, ἡ δ' ἐσφυρά καὶ ὤϊσ' ἐνεθε.
 Ρίγυσεν δ' ἄρ' ἐπειτα ἀναξ' ἀνδρῶν ἀγαμέμνων.
 Ὡς εἶδεν μέλαν αἷμα κατὰ ῥέον ἐξ ὠτειλῆς·
 Ρίγυσεν δ' καὶ αὐτὸς ἀρήϊον, ὅτ' ἐμνέλας.
 Ὡς δ' εἶδεν νεῦρόν τε καὶ οἴκους ἐκ τὸς ὄντων,

Α. φέρων

Quam percussus esset Menelaus bellicosus, dux Achiuorum.
 Sed hic detrahebat operculum pharetræ: eximebatq; sagittâ
 Nouam, pennatam grauium fundamentum dolorum.
 Statim autem in neruum aptabat acerbam sagittam.
 5 Supplicabat. a. Apol. in-Lycia nato, inclito iaculatori
 Agnorum primo genitorum se sacrificaturâ clarâ hecatobē
 Vbi domum reuersus esset sacra in-orbe Zelia. (urnos:
 Triaxit aut enâ crenam sagittæ apprehendens et neruos bo-
 Neruum quidē mammae appropinquauit: arcus. a. ferrum.
 10 Sed postquam in-orbem curuatum magnū arcū tetendit,
 Stridit arcus, neruus autem valde sonuit, salijq; telum
 Acutum (v. celeriter emissum) in turbâ aduolare cupiens.
 Neq; tui Menelæe Dij beati obliuiscerantur
 15 Immortales: prima autem Iouis filia prædatrix,
 Quæ ante te stans, sagittam mortiferam arcebat,
 Hac. &. tantum quidem inhibuit à corpore, & cum mater
 A filio arceat muscam, quando dulci sopitus est somno,
 Ipsa autem rursus direxit. Sibi baltei fibula
 Aureæ continebant thoracē, & duplex occurrebat thorax,
 20 Cecidit. a. in balteum aptatum (f. corpori.) pestifera sagittâ
 Perq; balteum adacta est affabrè-factum,
 Et per thoracem valde-pulchrum transacta est, (telorū,
 Et per laminam quam portabat tutamen corporis, septum
 Quæ ipsum plurimum tenuit: penetravit. a. etiam per hanc.
 25 Summam. Verò sagittâ perstrinxit cutem viri.
 Statim autem fluxit sanguis ater ex vulnere.
 Veluti quando aliqua ebur mulier purpura tinxerit
 Maonia Seleæ. Carra maxillare ornamentum & sit equo-
 lacer aut in thalamo, multiq; ipsum optarunt (rum,
 30 Equites gestare: Regi autem repositum est ornamentum,
 Virumq; ornatus equo aurigq; decus:
 Talia tibi Menelæe sedata erant sanguine samorâ
 Solida suraq; & tali pulchri ima-parte pedis.
 Horruit autem deinde Rex virorum Agamemnon,
 35 Postquam vidit atrum sanguinem defluentem ex vulnere.
 Horruit autem & ipse bellicosus Menelaus:
 Postquam. a. vidit neruumq; & cuspides extra existentes.

h &

Απορρόν οἱ θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι ἀγέρθῃ.

Τοῖς ὅ βαρυσθενάων ματῆφι κρείων ἀγαμέμνων,
Χειρὸς ἔχων μενέλαον· ἐπεσεν ἀχρονὸ δ' ἑταῖροι·

Φίλε κλισίῃν τε, θάνατον γὰρ τοῖ ὄρνι' ἔταμνον,

Οἷον περ σῆσας περ ἀχμῶν τρωσὶ μάχεσθαι·

Ὡς σ' ἐβαλον τρωῶες, καὶ δ' ὄρνικα πῖα πατήσαν,

Οὐ μὲν πως ἄλιον πέλει ἄρκιον, αἰμὰ δὲ αἰνῶν,

Σπονδαὶ τ' ἄκρητοι, καὶ δεξιά ἥς ἐπέπιπεν.

Εἴτ' ἄρ' ἔτι καὶ αὐτὴν δαλύμπι' ἔκ' ἐτέλεσεν,

Ἐκ τ' ἐκὼς τελεῖ. σὺν δὲ μέγα λ' ἀπίπταν

Σὺν σφῆσι κεφαλῇσι, γυναιξὶ δὲ καὶ τέκνοισιν.

Εὐ γὰρ ἐγὼ τόδε ἴδμε καὶ φρένα καὶ χ' ἄνδρ' ἄνδρ'.

Ἔσται ἡμῶν ὅταν ποτ' ὁλώῃ ἱλί' ἱρή,

Καὶ περὶ αὐτὴν καὶ λαὸς εὐμμελίῃ περὶ μοιο,

Ζῶς δὲ σφιν χρονίῃς ὑψίστορος αἰθέρε ναιῶν,

Αὐτὸς ὅπως ἔσθ' ἐρεμνὺ αἰρίδα πᾶσι,

Τῆς δ' ἀπ' αὐτῆς κοτῶν. τὰ μὲν ἔσται ἔκ' ἀτέλεστα·

Ἀλλὰ μοι αἰνὸν ἄλγος σέθεν ἔσται ὧ μενέλαε,

Λίκε δαίης καὶ μοῖραν ἀναπλήσης βιότοιο·

Καὶ κεν ἐλέγχῃς πολυδίλιον ἄλγος ἱκοίμην.

Αὐτῆς γὰρ μνήσονται ἀχαιοὶ πατρίδος αἰῆς,

Καὶ δέ κεν δ' ἄλλω περὶ αὐτῶν καὶ τρωσὶ λίποιμεν

Ἀργεῖον ἐλέννυ. σέο δ' ὅς ἐστι πύσσι φρουρῶν

Κεῖμεν ἐν τρώῃ, ἀτελὴ τῆς δ' ἔργου·

Καὶ κέ τις ὧδ' ἔρεει τρώων ἄφρων ὁρῶντων,

Τύμβῳ ὅππῃ δ' ὀσκον μενέλαον κυδαλίμοιο,

Αἰδ' ὅπως ὅππῃ πᾶσι χρόνον τελέσει ἀγαμέμνων,

Ὡς καὶ νῦν ἄλιον στρατὸν ἤγαγον ἐνθάδ' ἀχμῶν·

Καὶ δὴ ἔβη δίκην δὲ φίλῳ ἐς πατρίδα γαίαν,

Σὺν κενὴσιν νηυσὶ λιπὼν ἀχάδων μενέλαον·

Ὡς ποτὲ τις ἔρεει, τότε μοι χάνοι δ' ἔρεει γῶν.

Τὸν δ' ὅππῃ δ' ὀσκον μενέλαον ἔανδρος μενέλαος,

Θάσσει, μηδ' ἐπὶ πῶς δεῖσας λαὸν ἀχμῶν·

Οὐκ ἐν κλειφ' ὅξυ πᾶν βέλ' ὅ, ἀλλὰ παρὸν δὲν

Εἰρύσατο ζωῆς τε παισὶν ὅ, ἡδ' ἄφρονες δὲν

Ζῶμα δὲ καὶ μίτρη τῶν χαλκῆς καὶ μὸν ἄνδρες.

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος περ σέφει κρείων ἀγαμέμνων.

A

Iterum ei animus in pectora reuocatus est.

Inter hos. a. grauius suffragans locutus est Rex Agamemnon,

Manu tenens Menelaum: ingemiscabant autem socij:

Chare frater, in mortem certe tibi fœdera feriebam,

Solum prostituiens pro Achivis cum Troianis pugnare:

Sic te percusserunt Troiani, & fœdera fida conculerunt.

At nullo modo irritum est iuramentum, sanguisq; agnoscit,

Libaminaq; mero facta & dextra quibus fidebamus.

Tametsi enim statim Olympus rem non perfecit,

Tamen etiam serò perficiet: & magno luent

Cum proprijs capitibus, sxoribusq; & filijs.

Bene. n. ego hoc feci in mente & in animo:

Erit dies cum aliquando peribit Ilium sacrum,

Et Priamus, & populus bellicosi Priami:

Iupiter. a. ipse Saturnius sublimis in aethere habitans,

Ipse incutiet nigrantem agida omnibus,

Ob hanc fraudem iratus. Hac quidem erunt non irrita.

Sed mihi grauis dolor tui causa erit, o Menelae,

Si moriaris, & satum adimpleueris vitæ,

Et redarguendus siticulosum (v. desiderabile) Argos petā.

Statim. n. recordabuntur Achivi patriæ terræ:

Gloriam verò Priamo & Troiani relinquentis

Argiuam Helenam, tua autem ossa putrefaciet terra,

Iacentis in Troia imperfecto in opere.

Et aliquis sic dixerit Troianorum superborum

Sepulchro insultans Menelai gloriosi:

Vitam sic in omnibus iram perficiat Agamemnon,

Sicut & nunc incautum exercitum duxit huc Achivorum:

Et iam abiit domum, dilectam in patriam terram,

Cum vacuis nauibus, relinquens bonum Menelaum.

Sic aliquando quis dixerit: tunc mihi dehiscat lata terra.

Hunc verò confirmans allocutus est flauus Menelaus:

Confide, ac ne quid dum terrefacias populum Achivorum,

Non in lethali loco acuta fixa est sagitta, sed ante

Tutus est me baltens varius, & subter

Loricāq; & lamina, quam fabri ararij fecerunt viri,

Hunc autem respondens affatus est rex Agamemnon,

Vitam

Αἰγὰρ δ' ἡ ἦ ποτε εἴη σάλας· ὦ μανέλας·
 Ελκ' δ' ἴη τῇ ἐπιμάσσειται, ἢ δ' ἐπιθήσει
 Φάρμακ'· ἀκεν παύσῃσι μελαινάνων ὀδυνάων.
 Ἡ καὶ ταλθύβιον θεῖον κήρυκα παρσύνει,
 Ταλθύβι, ὅττι τάχιστα μαχέονα δεύρο χέλευσεν
 Φῶτ', ἀσκληπιόδ' ὕον ἀμύμον' ἰν' ἡτῆρ',
 Οφρα ἰδὴ μενέλαον ἀντίον, ἀρχὸν ἀγαυῶν,
 Ον πρὸς οἷς δάσας ἔβαλεν, τόξων ἐδ' εἰδώς,
 Τρώων ἢ λυκίων, πρὸ μὲν κλέ'· ἀμμι ᾗ πένθος.
 Ως ἔφατ'· ἐδ' ἄρα οἱ κήρυξ ἀπήθησεν ἀκούσας,
 Βῆ δ' ἰέναι κατὰ λαὸν ἀχαιῶν χαλκοχαιτώνων,
 Παπαίνων ἦρσα μαχέονα· τὸν δ' ἐνόησεν
 Εὐρύτ' ἀμφὶ δέ μιν κρατερὰ εἶχες ἀσπίδων
 Λαῶν, οἳ οἱ ἔποντο τρέκας ἐξ ἰσπαρότοιο.
 Αἰχμὴ δ' ἰσάμεν' ἔπειτα πηρόεντα παρσύνει,
 Ορσ' ἀσκληπαδέει, καλῆει χρεῖων ἀγαμέμνων,
 Οφρα ἰδὴ μενέλαον ἀντίον ἀσπεί· ὕον,
 Ον πρὸς οἷς δάσας ἔβαλεν, τόξων ἐδ' εἰδώς,
 Τρώων ἢ λυκίων, πρὸ μὲν κλέ'· ἀμμι ᾗ πένθος.
 Ως φάτο· τὸ δ' ἄρα θυμὸν ἐνὶ στήθεσιν ὄεινε.
 Βαλ' δ' ἰέναι κατὰ ὄμιλον ἀνὰ στρατὸν ὄρουσ' ἀχαιῶν·
 Ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἴχανον ὅτι ξανθὸς μενέλαος
 Βλήμεν'· ὡς, περὶ δ' αὐτὸν ἀγχιγέρατ' ὅσοι ἄριστοι
 Κυκλόες, ὅ δ' ἐν μέσσοισι περίσταντο ἰσάμεν'· φάτο.
 Αὐτὰρ ἐπεί ἐκ ζωστήρ' ἀνέροτος εἴλεκεν οἰστὸν·
 Τοῦ δ' ἐξελχομένοιο, πάλιν ἀγχι ὀξέες ὀϊκοί·
 Λύσε δέ οἱ ζωστήρα παναίολον, ἢ δ' ὑπὲρ νερθε
 Ζωμά τε καὶ μίτρω τινὶ χαλκῆες καί μιν ἀνδρες.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ ἰδὲν ἔλκος ὅδ' ἐμπέσσε πικρὸς οἰστός,
 Αἶμα· ἐκ μὲν χήσας, ἐπ' ἄρ' ἦπτα φαίμακα εἰδώς
 Πάσσε, τὰ οἱ ποτὲ πικρὴ φίλα φρονέων πύρε χεῖρων·
 Οφρα τοὶ ἀμφεπένοντο βολὴν ἀγαθὴν μενέλαον,
 Τόφρα δ' ὅππῃ τρώων εἶχες ἡλυθὸν ἀσπίδων·
 Οἳ δ' οὐκ ἔπειτα τὸν ἄρ' ἐδυνάμηνσαν τοῦ χάρμης.
 Εἰ δ' ἔκ αὖ βέλζοντα ἰδοῖς ἀγαμέμνονα δῖον,
 Ουδέ κατὰ πτόωνοντ', ἐδ' ἔκ ἐδελοντα μάχεσθαι·
 Ἀλλὰ μάλα παύσονται μάχην ἐς χυδαίειραν.

Ἰαποίς

Vinam autem sic esset dilecte o Menelaë,
 Vultus autem medicus contrectabit, & adhibebit
 Medicamenta, quæ liberent te a nigris doloribus.
 Dixit, & Talchibiū diuinum præconem allocutus est:
 Talchybi, quam citissimè Machaonem huc accerse
 Virum, Aesculapij filium optimi medici,
 Ut videat Menelaum bellicosum ducem Achiuorum,
 Quem aliquis sagittans vulnerauit iaculandi benè peritus
 Trojanorum vel Lyciorū: huic quidē gloria, nobis. &. lucus.
 Sic dixit: neq; ei praco immorigerius fuit audiens,
 Incedebat. a. Et iret per populum Achiuorum loricatorum,
 Peruestigans oculis heros Machaonem. hunc. a. cognouit
 Stantem: circum autem ipsum fortes acies scutigerorum
 Populorum, qui ipsum secuti sunt Trice ex equorū-alrice.
 Propè autem stans Verba Celocia allocutus est:
 Propera Aesculapiade, vocat rex Agamemnon,
 Ut videas Menelaum bellicosum Atrei filium,
 Quem aliquis sagittans vulnerauit iaculandi benè peritus
 Trojanorum vel Lyciorum: illi quidē gloria, nobis. a. lucus.
 Sic dixit: huic. a. animum in pectoribus commouit.
 MachaonMe-
 nelaū curat.
 Perrexerunt. a. ire per turbam ad exercitū latū Achiuorum.
 Sed quando venerunt ubi flauus Menelaus
 Vulneratus erat. circū. &. ipsum cōgregati erāt quiq; opti-
 Vndiq; hic aut inter medios stabat diuinus Vir, (mi
 Statim ex balteo benè aptato traxit sagittam,
 Ea dum-extraheretur, retrorsum fracti sunt acuti angu-
 Soluit aut ipsi balteum Varium, & subter (li-cuspidis.
 Loricamq; & laminam, quam fabri ararij fecerunt Viri,
 Sed postquam vidit Vultus ubi incidit amara sagitta,
 Sanguinem exurgens lenia medicamenta peritus (ron.
 Insupergebat: quæ suo quondam patri diligēs cum dedit Chi-
 Dum hi occupati erant circa in-bello strenuū Menelaū,
 Interim Trojanorum turma superuenerunt scutigerorum:
 Hi. a. rursus arma induerunt, et animum conuerterunt ad
 Tūc non dormitantē vidisses Agamēnona diuū (pugnā:
 Neq; trepidantem, neq; detrectantem pugnare,
 Sed valde properantem pugnam in gloria: am:

Equos

Ἴσποις μὲν γὰρ ἑασθ' ἄρματα ποικίλα χαλκῷ.
 (Καὶ τοὺς μὲν δερῶτων ἀπαύδωδ' ἔχε φειδόντας
 Εὐρυμέδων, υἱὸς Πτολεμαίου Πειραΐδα.
 Τῷ μάλ' ἀλλ' ἐπέτελλε φειχόμεν, ὅππότε κέν μιν
 Γυῖα λάβη κάματος πολέας διακοιρανέοντα.)
 Αὐτὰρ ὁ πρὸς ἑὸν ἐπεπωλείτο σίχρας ἀνδρῶν.
 Καί ῥ' ὥς μὲν ἀπεύδονταῖς ἰδοὶ δαναῶν ταχυπόλων,
 Τὸς μάλ' αἰσθῆσαι παρὶσάμεν· ὅ· ἐπέεσσιν·
 Ἀργεῖοι, μή ποτε μεθέετε Δουρίδος ἀλκῆς.
 Οὐ γὰρ ὅττι φεύθεοι πατὴρ (ὡς ἔασετ' ἀφωδός·
 Ἄλλ' ὅττι φεστέροι * ἡδ' ὄρνια δηλήσαντο,
 Τῶν ἥτοι αὐτῷ τέρενα χεῖρα γυῖπες ἐδόντων·
 Ἡμεῖς δ' αὖτ' ἀλόχοις τε φίλαις καὶ νήπια τέκνα
 Ἀξομεν ἐν νῆεσσιν, ἐπὶ λῶ πηλὶ ἐδρονέλωμεν,
 Οὐς πινὰς αὖ μεδέοντας ἰδοὶ συγεροὶ πολέμοιο,
 Τὸς μάλ' αἰ νεικέεσσι χολωτοῖσιν ἐπέεσσιν,
 Ἀργεῖοι ἰόμωροι, ἔλεγχέεσθ' ὅ· νυ σέβετε·
 Τί φθ' ἄντως ἐσσητε τεθνηπότες, ἡὐτε νεβροί;
 Αἴτ' ἐπεί οὐδ' ἔχαμον πολέ· πεδίοιο δέκστα,
 Ἐσθ' ἢ δ' ἄρα τίς σφι μὲν φρεσὶ γίγνεται ἀλκή.
 Ὡς ὅμεις ἐσσητε τεθνηπότες, ἔδ' ἔμ' ἔμ' ἔμ'·
 Ἡ μένετε πρῶτα ρεῖδον ἐλθέμεν, ἐν δ' αὖ τε νῆες
 Εἰρύατ' ἐν πρυμνοὶ πολίης ὅττι θινὶ θαλάσσης,
 Οφρα ἰδῇτ' αἶψ' ὅμιν ἡδ' ὄρνη χεῖρα κροῖαν;
 Ὡς ῥ' ὅγε κοιρανέων ἐπεπωλείτο σίχρας ἀνδρῶν·
 Ἥλθε δ' ὅττι κρήτεσσι, κινῶν ἀνὰ ἑλαμὸν ἀνδρῶν·
 Οἱ δ' ἀμφ' ἰδομενῆα δαΐφρονα θωρήσσοντο·
 Ἰδομενῆος μὲν ἐνὶ παρμάχοις σὺν ἱκελ' ἀλκίῳ,
 Μηειόνης δ' ἄρα οἱ πυμάτας ὄτρυνε φάλαγγας.
 Τὸς ὅττι ἰδὼν γήθησεν ἄναξ ἀνδρῶν ἀγαμέμνων,
 Αὐτίκα δ' ἰδομενῆα φερόμεν δα μείλιχόισιν.
 Ἰδομενῆος περὶ μὲν σὺ δαναῶν ταχυπόλων,
 Ἡ μὲν ἐνὶ πολέμῳ ἢ δ' ἀλλοίῳ ὅττι ἐργῶ,
 Ἡ δ' ἐν δαΐδ', ὅτε πέρι τε χερσέσιν αἰδοπα οἶνον
 Ἀργείων οἱ ἀείσοι ἐνὶ κρητῆρσι κέρευνται.
 Εἴ ποτε γὰρ τ' ἀλλοὶ γε κερηκομῶντες ἀγαοὶ
 Δαιτῶν πίνωσιν, σὺν δ' ἡλεῖον δέπας αἰεὶ

ἡ. ὑπερέκκεια

ἡ.

Εσηχ'

Equis etenim dimisit & currus decoros are,
 (Et hos quidem minister seorsum tenebat anhelantes
 Eurymedon filius Ptolemai Piræide.
 Huic plurimum mandaverat subsequi sc, si quando ipsum
 In membris occuparet defatigatio per multos imperitanti.)
 Sed hic pedester existens obibat ordines virorum,
 Et quos quidem pperantes vidisset Danaorū celeres equos
 Hos valde hortabatur assisstens verbis: (habentium
 Argivi, ne quid remittatis de strenua fortitudine:
 Non enim mendacijs pater lupiter erit auxiliator,
 Sed qui priores prater fœdera laferunt,
 Horum certè tenera corpora cultures vorabunt,
 Nos vero rursus uxoresq; dilectas & infantes liberos
 Abducemus in navibus postquam urbem ceperimus.
 Quos vero remittentes vidisset triste bellum,
 Eos valde obiurgabat iracundus verbis,
 Argivi, iaculationi destituti infames, non erubescitis?
 Currum sic statis stupidi, sicut hinnuli?
 Qui postquam festi sunt per longum campum currentes
 Stant, neq; aliquod ipsis in prœcordijs est robur.
 Sic vos statis stupidi, neque pugnatu.
 An expectatis Troianos propius accedere, sibi naues
 Subductæ sunt pulch. pup. habentes cani in littore maris,
 Ut videatis, si vobis supra teneat manum Saturnius?
 Sic is imperans obibat ordines virorum.
 Venit autem ad Cretenses obiens per catenam virorum.
 Hi autem circa Idomeneum bellicosum armabantur.
 Idomeneus. a. erat in prima acie aprosimilis robore:
 Meriones autem ei extremas incitabat phalanges.
 Hos autem videns letatus est rex virorum Agamemnon:
 Statim. a. Idomeneum allocutus est blandis verbis:
 Idomeneu supra quidem te honoro Danaos celeres equos
 Tum in bello, tum alio in opere, (habentes
 Tum etiam in comitibus quando setustum ardens vinum
 Argiunorum proceres in cratere misceant.
 Et si enim alij comati Achius
 Mensuratum bibunt, tuum aut plenum poculum semper

Agamemnon
milites cohortatur.

Agamēnon i.
gnaus obiur
gat.

Agamemnon
Idomeneum
alloquitur.

Stat

Εσθ' ὅς τ' ἐμοὶ, πένειν δ' τε θυμὸς ἀνδρῶν.
 Ἀλλ' ὄρσεν πολέμῳ δ' οἱ παρ' ἑυχοῖτο.
 Τὸν δ' αὖ ἰδομένης κρητὴν ἄρ' ἀπὸν ἦν ἴδα,
 Ἀτρεΐδης· μάλα μὲν τοι ἐγὼν ἐείησ' ἑταῖρ' ὅ
 Εὐνομαι τοσούτων ἑσέσω καὶ χεῖρ' ἐδούσω.
 Ἀλλ' ἄλλοις ὄτρυνε καθυκομένους ἀχαιῶν,
 Οφρα τάχιστα μάχῃ μὲν ἐπείσω γ' ὀρεκίῃ δ' ὅσω
 Τρωεὺς, τίσι δ' αὖ θάνατος καὶ κῆδ' ὀπίσσω
 Εἴσεται, ἐπεὶ παρ' ἐταῖροι * ἑταῖρ' ὄρκια δ' ἠλήσαντο,
 ὧς ἔφατ'. Ἀτρεΐδης δ' παρὸν γοῦν θόρυβον κῆρ'
 Ἥλθε δ' ἐπ' αἰαντέον κίων ἀνὰ ἑλὰ μὲν ἀνδρῶν.
 Τῷ δ' ἰορυσσέδην, ἄμα δ' ἐφ' εἶπετο πεζῶν.
 ὧς δ' ὅτ' ἀπὸ σκοπῆς εἶδεν νέφ' αἰπύλ' ἀνῆρ
 Εργόμενον χ' ἴπνον ὑπὸ ζεφύροιο ἰωῆς,
 Τῷ δ' ἑτ' ἀνδρῶν ἐν πύλῃ μελάντερον ἦν τε πῶσα
 Φαίνετ' ἰδὼν χ' ἴπνον, ἄγε δέ τε λαίλαπα πολλῶν.
 Ρίγησέν τε ἰδὼν ὑπὸ πτερῶν ἦλασε μῆλα·
 Τόισι δ' αὖ * αἰαντέον ἀρνήθων αἰχλῶν
 Διίονες πόλεμον πυκνὰ κένυον φάλαγγες
 Κυάνας, σάκεσιν τε καὶ ἔγχρσι περικυῖαι.
 Καὶ τοὺς μὲν γήθησεν ἰδὼν κρείων ἀγαμέμνων,
 Καὶ σφῆας φωνήσας ἔπεια πῆρ' ὄντα προσήνυδα,
 Αἶαντ' ἀργείων ἡγήτορε χαλκοχρῶτων.
 Σφωὶ μὲν (ἢ γὰρ ἔοικ') ὄτρυνέμεν ἔπ' καλῶν.
 Λύτ' ὅτ' ἄρ' ἄμα λαὸν ἀνῶγετον τοὶ μάχῃ δου.
 Αἰ γὰρ ζεὺς τε πατέρ, καὶ ἄδω ἀνὴρ καὶ ἄπυλον,
 Τόι' ὅτ' ἅπαν θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι γήοιτο.
 Τῷ καὶ τάχ' ἠμύσσετο πόλις ἀράμοιο ἀνέκτος,
 Χερσὶν ὅτ' ἡματέρησιν ἐλοῦσά τε πρὸ θυμῆνι τε.
 ὧς εἰπὼν, τοὺς μὲν λίπεν αὐτῶν, βῆ δ' ἄλλοις
 Ἐν δ' ὅτ' ἐνέσφ' ἔτετμε, λιγυρὴν πυλῶν ἀρρητῶν,
 Οὗς ἐπάρης σέλλωντα, καὶ ὄτρυνοντα μάχῃ δου.
 Ἀμφὶ μέγαν πελάγοντα, εἰλασθόρα τε, γρόμιον τε.
 Αἶμονά τε κρείοντα βίαντά τε ποιεμένα λαῶν.
 Ἰσπῆας μὲν πρῶτα σὺν ἰσποιοῖν καὶ ὄχρσι·
 Πέζεις δ' ἐξ ὀπίθεν ἦσαν πολέας τε καὶ ἰσθλῆς,
 Ἐρκος ἔμεν πολέμοιο· καὶ δ' ἐς μέσσον ἐλασεν,

38. ὑπερὸρκια

38. αἰαντέον
οἱσπεφίων
αἰς.

Stat et mihi, et bibas quando animus iubeat.
 Sed concita te ad bellum, qualis antea gloriabaris esse.
 Hūc & Idomeneus Cretensium dux contra allocutus est:
 Atreide, Valde quidem tibi ego aptus (v. gratus) socius
 Ero, sicut prius promisi & annui.
 Sed alios hortare comatos Achivos,
 Ut quam primum pugnemus, quoniam fœdera confuderunt
 Troiani, quibus rursus mors & dolores in posterum
 Erunt, quoniam priores præter fœdera luserunt.
 Sic dixit: Atrides autem præteribat latus corde,
 Venit autem ad Aiaces iens per turbam virorum.
 Hi autē armabantur: simul & nimbus sequebatur pediti.
 Sicut quando à specula cecidit nimbum captivus vir
 Venientem per mare à Zephyri flatu:
 Illi autem procul exsistenti niger sit pax
 Videtur gradieus per mare: adducit .a. imbrem multum:
 Horruitq; conspicatus eum subq; speluncâ compulsi omnes
 Tales simul cum Aiacibus bellicosorum iuvenum
 Saevum in bellum densa movebantur phalanges
 Fusca scutiq; & lanceis horrentes.
 Et has quidem latatus est conspicatus rex Agamemnoni
 Et ipsos vociferans verbis velocibus allocutus est:
 Aiaces Argivorum duces are-loricatorum,
 Vos quidem (non enim convenit) hortari non iubeo:
 Ipsi enim Valde populum iubetis fortiter pugnare.
 Utinam enim o Iupiterq; pater, & Minerva & Apollo,
 Talis omnibus animus in pectoribus esset,
 Sic cito caderet civitas Priami regis
 Manibus sub nostris captaq; destructaq;
 Sic fatius, hos quidem reliquit illic: iuit autem ad alios.
 Tum ille Nestorem invenit argutū Pyliorum concionatorē,
 Suos socios instruētem & concitantem ad pugnandum
 Circum magnum Pelagontem Aliforāq; Chromiumq;
 Hamonemq; principem, Biantemq; rectorem populorum:
 Equites quidem primum cum equis & curribus:
 Pedites autem à tergo constituit, multosq; & strenuos.
 Vallum sit-essent belli: ignavos .a. in medium coegit,

Agamemnon
Aiaces adit.

Agamemnon
Nestorē adit.

Οφρα

Οφρα καὶ ἐκ ἐθέλων τις ἀνὰ χεῖρ πολέμιον.
 Ἴσπευσιν μὲν παρ' ὧν ἐπέτελλετο τοὺς γὰρ ἀνῶρες
 Σφούρ' ἱπποῖς ἐχόμεν, μηδὲ κλονέσθαι ὀμίλῳ.
 Μηδὲ τις ἱπποσύμῃ τε καὶ λυορέφει πεποιθὼς,
 Οἷον παρ' ὧν ἄλλων μεμῶτα τρώεσσι μάχεσθαι,
 5 ἢ αἰχμωρεῖται· ἀλλὰ παρ' ὧν γὰρ ἐσθλὸς.
 Ὅς δ' ἐκ' αὐτῆρ' ἐπὶ ὧν ὁ γέρον ἔτερε' ἀμείβ' ἱκνῆται,
 Εὔρει ὁρᾷ δ' αὖτις ἐπειὴ πολὺ φέρτερον ἥ τως,
 Ὡς καὶ οἱ παρ' ἑτέρῳ πύλῃς καὶ τείχε' ἐπὶ ῥοῦσιν
 Τὸν δὲ νόον καὶ θυμὸν ἐνὶ στήθεσιν ἐχόντες.
 Ὡς ὁ γέρον ὠπείωνε, πάλαι πολέμων ἐδ' εἰδώς·
 Καὶ τὸν μὲν γήθησεν ἰδὼν κρείων ἀγαμέμνων,
 Καὶ μιν φωνήσας ἔπειτα πηρόεντα παρ' ὧν ἔσθλ'·
 Ὡ γέρον, εἴδ' ὡς θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι φίλοισιν,
 Ὡς τοι γούναθ' ἐποιτο, βίη δὲ τοι ἐμπεδὸς εἴη.
 15 Ἀλλὰ σε γήρας τέρει ὁμοῖον· ὡς ὁρᾷ ἐν πύλῃ
 Ἀνδρῶν ἄλλ' ἔχρειν, σὺ δὲ κουροτέροισι ματίναι.
 Τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα γερῷ· Ἴσπευτα νέστωρ
 Ἀτρεΐδης, μήλα μὲν κεν ἐγὼν ἐθέλοιμι καὶ αὐτὸς
 Ὡς ἔμεν ὡς ὅτε δῖον ἔρευθαλίῳ κατέκταν·
 Ἀλλ' οὐ πῶς πᾶσι ταῖς θεοὶ δέσπον ἀνδράποισιν.
 Εἰ τότε κουροῦ ἔα, νῦν δ' αὖτ' ἐμε γήρας ἱάσθαι·
 Ἀλλὰ καὶ ὡς ἱσπεύσῃ μετ' ὧσιν, ἢ δὲ κελύσω
 Βουλῇ καὶ μύθοισι τὴν γὰρ γέρας ἐστὶ γερόντων.
 20 Αἰχμᾶς δ' αἰχμῶσιν νεώτεροι, οἳ παρ' ἐμείῳ
 Ὀπλοτέροι γέγρασσι, πεποιθασίν τε βίῃφι.
 Ὡς ἔφατ'· ἀτρεΐδης δ' παρ' ὧν γηθόσσω· κῆρ
 Εὐρ' ὅν πεπεσὼ μενεσθῆα πηλὸν ἱππὸν
 Ἐσθλὸν· ἀμφὶ δ' ἀθύρῃσι μῆστωρ ἀντιπῆς·
 Ἀντάρ' ὁ πῆσιν εἰς κῆρ πολὺ μῆτις ὀδυσεύς,
 Πᾶρ δὲ κεφαλῶν ἀμφὶ στήθεσιν ἐκ ἀλλὰ πύλαι
 Ἐσθλ'· οὐ γὰρ πῶς σφιν ἀκούετο λαὸς ἀντιπῆς,
 Ἀλλὰ νέον σωοεινόμενα κίνυτο φάλαγγες
 Τρώων δ' ἱπποδάμων καὶ ἀχαιῶν· οἳ δ' ἐμείνοντες
 25 Ἐσθλ' ὁππότε τε πύργος ἀχαιῶν ἄλλος ἐπελάσων,
 Τρώων ὁρμήσειε, καὶ ἀρ' εἰδὼν πολέμοιο.
 Τοὺς δὲ ἰδὼν νείκεσεν ἀνὰ γὰρ ἀνδρῶν ἀγαμέμνων,

Καὶ

Ut etiam non volens quis necessitate pugnaret.
 Equitibus quidem primum mandabat: hos enim iussit
 Suos equos continere, neq. obverari inter turbam,
 Ne autem quis equitando periret, & virilitate fretus,
 5 Solus ante alios properet cum Troianis pugnare,
 Neq. retrocedat: imbecilliores enim eritis.
 Quicumq. a. vir a suo curru ad alienos currus pervenerit,
 Hasta porrigat (i. pugnet.) quoniam multo melius sic.
 Sic & maiores virbes & muros destruebant:
 10 Hanc mentem & animum habentes in pectoribus.
 Ita senex adhortabatur iamdiu militum bene peritus.
 Et hoc quidem latatus est viro rex Agamemnon,
 Et ipsum clamans verbis velocibus allocutus est:
 O senex, sitinam sicut animum est in pectoribus charis,
 15 Sic te genua sequerentur, robur autem tibi firmum esset.
 Sed te senectus conficit aequè molesta omnibus: sitinam quis
 Virorum alius haberet: tu autem iunioribus interesses?
 Huic respondit postea Gerontius eques Nestor:
 At ride, Valde quidem ego vellem & ipse
 20 Sic esse, ut quando diuum Ereuthalsonem interfeci.
 Sed nullo modo simul omnia dii dederunt hominibus.
 Si tunc iuuenis eram, nunc rursus me senectus inuadit.
 Veruntamen & sic equitibus interero & adhortabor
 Consilio & verbis. hoc enim decus est senum.
 25 Hastas autem vibrabunt iuniores, qui me
 Minores natu sunt, confidunt viribus.
 Sic dixit: Atrides autem praecebat letus animo,
 Inuenit filium Petei Menestheum equitem
 Stantem: circum autem Athenienses periti belli.
 30 Sed his propè stabat prudens Ulysses.
 Iuxta autem, Cephalensium circum turma non imbecilla
 Stabant: nondum .n. ipsorum copiae exaudierant clamorem;
 Sed recenter concitate movebantur phalanges
 Troianorumq. equitum & Graecorum: hi .s. expectantes
 35 Stabant: quando turma Achivorum alia adueniens
 In Troianos rueret, & inciperent bellum.
 Hos autem videns oburgavit rex virorum Agamemnon.

Nestotis ver-
 ba ad Agame-
 monem,

Ως φάσαν οἱ μιν ἰδόντο πονέμενον· οὐ γὰρ ἔργον
 ἦν τῆς, οὐδ' ἔιδον· πέρι δ' ἄλλων φασί γινέσθαι.
 Ἡ τοὶ μὲν γὰρ ἄτερ πολέμου εἰσὶν ἄτε μυκίνας
 ἔειντο, αἱ ἀντιθέου πολυνείκει λαὸν ἀγείρων
 Οἶρα τότ' ἐστύων δ' ἱέρα παρὲς τέχεα θήϊης,
 Καί ρα μάλα λίοντο δόμαν κλειτύς ὀπικούροις·
 Οἱ δ' ἔδελον δόμειναι, καὶ ἐπήνεον ὥς ἐκείλδον.
 Ἀλλὰ ζεύς ἐπεψέ, παρὰ ἴσθα σήματα φάνων,
 Οἱ δ' ἐπεὶ οὐκ ἔγνωσαν, ἰδὲ παρὲς ὁδοῦ ἐγώνοντο,
 Ἀσπὸν δ' ἴκοντο βαδύρονον, λεχεποῖλιν.
 Ἐν δ' αὖτ' ἀγέλιον ὅππ' ἐπὶ σέλιαν ἀχμοῖ.
 Αὐτὰρ ὁ βῆ, πολέας ἦ κηχῆσατο καδμείωνας
 Δαυνυμένους κ' ἰδύμα βίης ἐτεοκλείης.
 Ἐν δ' οὐδ' ἔειπός παρ' ὧν ἰσπλάττα τυδεὺς
 Τάρβει μοῦντο· ἐὼν πολέσι μὲν καδμείοισιν·
 Ἀλλ' ὅγ' ἀεθλὰ δεινὰ παρὰ χαλίζετο πῦρ τὰ δ' ἐνίκα
 Ρηϊδίως· τὴν οἱ ὀπὶρροτος ἦεν ἀδύμν.
 Οἱ δὲ χλασάμενοι καδμῆτοι κέντορες ἰσππων
 Ἀψ' ἀνερχόμενοι πυκινὸν λόχον εἰσαν, ἄχροντες
 Κούροις πεντήκοντα· δύω δ' ἠγήτορες ἦσαν,
 Μαίω·ν αἰμονίδης ὀπίεικελτο· ἀδωνάτοισιν,
 Τίος τ' αὐτοφόνιοι μενεπήλεμος λυκοφόντης,
 Τυδεὺς μὲν καὶ τοῖσιν ἀεικέα πάτριν ἐφῆκε·
 Πάντας ἐπεψν', ἔνα δ' οἶον ἱεὶ οἰκόνδε νῆεσσαι.
 Μαίον' ἄρα παρ' ἐπῆκε, θεῶν τεράεσσιν ἐπὶ θύσας,
 Τῷ δ' ἔλιν τυδεὺς αἰτώλῳ· ἄλλὰ τὸν ἔδον
 Γέννατο εἰς χεῖρα μάχη, ἀγροῦ δὲ τ' ἀμείνω.
 Ως φάτο· τὸν δ' οὐκ ἔγνωσαν κρατερὸς Διομήδης,
 Αἰδεδεὺς βασιλῆος ἐνὶ πῶν αἰδούσιο·
 Τὸν δ' ἔδον καπνοῦ ἄμυλ' ἀτα κυδάλιμοιο,
 Ἀγροῖδην, μὴ ψεύδ'· ὀπίσθεντο παρὰ ἐπῆναι
 Ἡμεῖς τοὶ πατέρων μέγ' ἀμείνοισι δ' ἐχέμεν·
 Ἡμεῖς καὶ θήϊης ἔδον ἐπὶ λόμεν ἐπὶ ἀπύλοιο,
 Παιρότερον λαὸν ἀγαγόντ' ἐπὶ τέχης ἀρείων,
 Γειθόμενοι τεράεσσιν ἐπὶ καὶ λυγρὸς ἀγροῦ.
 Κεῖνοι ἦ σφετέρησιν ἀταδύλῃσιν ὄλοντο.
 Τῷ μὲν μοι πατέρων πόδ' ὁμοῖον ἐνδεο πῆμ.

Sicut dixerunt qui eum viderunt laborantem, non ego
 Occurri, neq; vidi: excellentem vero praeteris dicit fuisse,
 Certè etenim sine exercitu intravit Mycenae
 Hospes cum diuino Polynece copias congregans,
 5 Qui tunc militabant sacra ad mania Thebarum:
 Et valde supplicabant Mycenae. Sic darent inchoas auxi-
 Hi .a. Solebat dare, & probabat sicut iubeant. (liarios.
 Sed iupiter auertit sinistra prodigia ostendens.
 Hi autem postquam abierunt, & in via progressi sunt,
 10 Ad Asopum flu. Venerunt, alios iuncos habentes herbosum.
 Tunc rursus legatum Tydeum miserunt Achut.
 Sed hic iuit, multos & inuenit Cadmenses. i. Thebanos.
 Conuiuentes in domo potentia Eteocles.
 Tunc neque hospes existens equitandi peritus Tydeus
 15 Timebat solus existens multos inter Cadmenses.
 Sed is ad certandum prouocabat: quolibet aut vincebat
 Facile, talis et auxiliatrix erat Midea.
 Hi autem irati Cadmei stimulatotes equorum,
 20 Retrocedenti denique insidias locauerunt ducentes.
 Iuuenes quinquaginta: duo autem duces erant,
 Maon Hamonides par immortalibus,
 Filiusq; Autophoni manens in bello Lycophontes.
 Tydeus quidem & his duram mortem intulit:
 Omnes interfecit, & num. & solum misit. Si domum rediret:
 25 Maona & tig. premisit, Deorum signis parens,
 Talis erat Tydeus Aetolus: sed filium
 Generauit se ipso peiorem pugna, concione autem meliorem.
 Sic dixit hunc & nihil allocutus est fortis Diomedes,
 Reueritus regis obivagationem Venerandi.
 30 Ei autem filius Capanei respondit illustris:
 Atride, ne mentiaris, cum possis vera dicere.
 Nos quidem patribus longe fortiores gloriamur esse.
 Nos etiam Thebarum sedem expugnauimus septem portarum,
 Pauciorum exercitum ducentes sub murum Marti sacrum,
 35 Freti signis Deorum & Iouis auxilio.
 Illi autem proprijs improbitatibus perierunt:
 Ideo, ne mihi patres unquam in pari ponas honore,

Sthenelus A-
 gamemnoni a-
 sperius respo-
 det.

Χαλκιδωρήνων· ἀτὰρ ἀσπίδες ὁμοπαλῶσσι
 Ἐπὶ λυτᾷ ἀλλήλοισι, πολὺς δ' ὄρυμα· ὅδες δ' ὀρώρει.
 Ἐνθα δ' αἶμα' οἰμωγῇ τε καὶ δ' ὀχλῶνι πέλεν ἀδ' ὀρών,
 Οἰκωμένων τε καὶ ὀλλυμένων· ῥέε δ' αἶματι γαῖα.
 Ὡς δ' ὅτε χεῖμα ῥοῖοι ποταμοὶ κατ' ὄρεσφι ῥέοντες
 Ἐς μυστράκιαν συμβάλλετον ὀβριμον ὕδαρ
 Κρουῶν· ἐκ μεγάλων, κοίτης ἐντοδὲ χαράδρης,
 Τῶν δέ τε θηλώσε δ' ὕπον ἐν ὄρεσιν ἐκλυε πειμνῶ,
 Ὡς ἤνι μισομένων γήετο ἰαχὴ τε φόβος τε.
 Πρῶτος δ' ἀντίλοχος τρώων ἔλεν ἄνδρα κορυφαῖον
 Ἐδλὸν ἐνὶ παρμάχοισι θαλίσσ' ἀδ' ἔλεπτο λον,
 Τὸν ῥ' ἐβ' αλεσφῶτος κέρυδι· ὅθ' αὖτε ἐπὶ ποταμῶν,
 Ἐν ᾧ μετώπῳ πῆξε, πῆρε τε δ' αἶμα' ὀρέον εἶσω
 Αἰχμῇ χαλκείῃ· τὸν δέ σκότος ὅσ' ἐκάλυψε,
 Ἡεῖπε δ' ὅς ὅτε πύργος ἐνὶ κρατερῇ ὑσμίνῃ.
 Τὸν δέ πεσόντα πιδῶν ἔλαβε κρείων ἔλεφλῶρ
 Χαλκιδὸν πιδάδης, μεγαθύμων ἀγχις ἀβάντων.
 Ἐλκε δ' ἔσ' ἐν βελέων λελημένον, ὅθ' ἔρα τάχιστα
 Τάχιστα συλήσειε, μίνυσθα δ' οἱ ἥβ' ὀρεμνῶ.
 Νεκρὸν γάρ ῥ' ἐρύοντα ἰδὼν μεγάρυμος ἀγλῶρ,
 Πλάσσει, τὰ οἱ κύβητι παρ' ἀσπίδος· ἔξεφ' ἀνδρῶν,
 Οὕτως ἔξυθ' ἀλλήλοισι, λυσε ᾧ γαῖα.
 Ὃς τὸν μὲν λίπε θυμός· ἐπ' αὐτῷ δ' ἔρπον ἐπύχθη
 Ἀργαλέον τρώων καὶ ἀχαιῶν· οἱ δ' ἐλύνκοι ὅς,
 Ἀλλήλοισι ἐπὶ ῥουσαι, ἀνὴρ δ' ἀνδρῶν ἐδ' ὀνόμαζεν.
 Ἐνθ' ἐβαλ' ἀνδ' ἑμίων· ὕδ' ἔλεμ' ἀνδρῶν· ὅθ' αἶμα
 Ἡτῶν, θαλερόν, σιμοέσιον, ἐν ποτὶ μήτιρ
 Ἰδὼν καποῦσα, παρ' ὀχλῶν σιμόεντος
 Γείνατ', ἐπεί ῥα τοκεῦσιν ἐμ' ἔσπετο μήλα ἰδέσθαι·
 Τοῦθεν ἄμιν χέλεον σιμοέσιον οὐδ' ἐτοκεῦσιν
 Ὅρεπ' αἶμα· φίλοισι ἀπείδωκε, μινυθ' ἀδ' ὅθ' αἶμα
 Ἐπ' ἔσ'· ἔσ' αἶμα· ἀντὶς μεγαθύμου δουρὲς δ' αἶμα
 Πρῶτον γάρ νιν ἰδὼν βαλε σῆτος, παρὰ μαζόν
 Δεξιόν· ἀντὶ γάρ ὅθ' αἶμα· ἀντὶς μεγαθύμου
 Ἡλθεν· ὅθ' ἐν κοίτῃ χαλκῶν πέσεν, ἀντὶς ὅθ' αἶμα
 Ἡ ῥ' ἔσ'· ἐν εἰαμένῃ ἔλε· μεγάρυμοι πεφύκει
 Λείη, ἀτὰρ τε οἱ ὅθ' ἐπ' ἀκροτάτῃ πεφύκει

Tlw

Aere-loricatorum sed scuta umbilicata
 Appropinquabit inuicem: multus .a. tumultus coortus est:
 Tunc vero simul euolatus & instantia erat virorum
 Perdentium & perentium: fluebat .a. sanguine terra,
 Sicut quando torrentes flumini de montibus fluentes
 In conuallem conferunt impetuosam aquam
 Canalicibus ex magnis concauum intra alueum:
 Horum autem procul fragorem in montibus audit pastor:
 Sic ijs commixtis erat clamor & fugas.
 10 Primus .a. Antilochus Troianorum interfecit virum armatum,
 Strenuum inter antesignanos Thalyssiadem Echepolum:
 Quem percussit primus galea in conum equij et a,
 Inq. frontem fixit lanceam: penetravit autem os intra
 Cuspis ferrea, hunc autem tenebra in oculis cooperuerunt:
 15 Cecidit autem sicut quando turris in forti pugna.
 Hunc autem stratum pedibus prehendit rex Elephenor
 Chalcodantrades, magnanimorum dux Abantium:
 Subtraxit autem ex relis cupidus, ut quamprimum
 Arma praderetur: patululum autem ei fuit conatus:
 20 Cadaver enim trahentem videns magnanimus Agenor,
 Latera, qua ei procumbenti apud scutum extra apparebant,
 Vulneravit hasta ferrea, soluit autem membra.
 Sic hunc quidem deseruit anima: ob id .a. pugna coorta est
 Ardua Troianorum & Achiuorum, hi autem lupi sicut
 25 In se inuicem irruerunt: vir autem virum occidebat.
 Tunc percussit Athemionis filium Telamontius Ajax
 Adolescentem florentem. Simoisium, quem olim mater
 Ab Ida descendens, ad ripas Simoentis
 Peperit, cum parentes simul secuta esset, oves sit videret:
 30 Propterea ipsum vocabat Simoisium, neq. parentibus
 Nutricationis: premia charis reddidit: brevis n. ei atas
 Fuit, ab Aiace magnanimo lancea interfecto.
 Primum .n. ipsum venientem percussit in pectore ad papillā
 Dexterā: ex aduerso autem per humerum (scilicet lancea
 35 Penetravit: hic .a. in puluerib. humi cecidit, ceu populus,
 Quae in humido loco paludis magna nata est
 Plana: sed et rami in vertice creuerunt:

Hanc

Conflictus.

Antilochus
Echepolum
interficat.

Τὴν μὲν δ' ἀρματοπῆγος ἀνὴρ αἰὶ ὄντωνι σιδήρεω
 Ἐξέταμ', ὅφρα ἵππῳ χαλκῇ περικαλλεῖ δέφρω,
 Ἡ μὲν τ' ἀζομένη κείται ποταμοῖο παρ' ὄρβας,
 Τόιον ἄρ' ἀνθρῆμιδ' αἰμοῖσιον ἐξενάειξεν
 Αἶας Διοφύτης. τὴ δ' ἀντιφ' αἰολοδωρήξ
 Πειραμίδης καὶ ὅμιλον ἀκόντισεν ὀξείῃ δουρί.
 Τὸ δ' μὲν ἄρμα δ', ὃ δὲ λεῖκον ὀδυνάσθ' ἐδολὸν ἐταῖρος
 Βεβλήκει βουβῶνα, νέκυν ἐτέρωσ' ἐρύοντα.
 Ηεῖπε δ' ἀμφ' αὐτῶν νεκρὸς δέ οἱ * ἐκπέσσε χεῖρός.
 Τὸ δ' ὀδυνεύς μάλα θυμὸν ἄποκταμένοιο χολώσθ'
 Βῆ δὲ διὰ περὶ μάχων κεκορυμμένῳ αἰὶτοπ' χαλκῷ.
 Στῆ δὲ μάλ' ἐγγυς, ἰὼν καὶ ἀκόντισε δουρὶ φαινῶ,
 Αἰμὴ ἐπαπλήνας· ὑπὸ δὲ τρώες κελύδοντο,
 Ἀνδρὸς ἀκόντισσαντος. ὃ δ' οὐχ ἄλιον βέλος ἦκεν,
 Ἀλλ' ὑπὸν πειράμοιο νότον βάλε δημοκόωντα,
 Ὃς οἱ ἀβυδόθεν ἦλθε παρ' ἵππων ὠκειάων.
 Τόν ῥ' ὀδυνεύς ἐτέρωιο χολώσάμενθ' ἄλλε δουρὶ
 Κόρσιν· ἡ δ' ἐτέρωιο διὰ χροτάφοιο πέρισσεν
 Αἰγμὴ χαλκείη. τὸν ὃ σκότος * ὅς' ἐκάλυψε.
 Δούπησεν δὲ πεσὼν ἀφάεσσε δὲ τεύχε' ἐπ' αὐτῶ.
 Χώρησαν δ' ὑπὸ τῷ περὶ μαχοῖ καὶ φαίδιμος ἑκτωρ
 Ἀργεῖοι δὲ μέγ' ἰάχων, ἐρρύσαντο δὲ νεκρούς.
 Ἴδυσαν δὲ πολὺ περὶ τέρω· νεμέσθη δ' ἀπὸ λῶν,
 Περσάμοιο ἐκκαπθὼν· τρώεσσι δὲ κέκλετ' αὐτοῖς,
 Ορενδ' ἵπποδάμοι τρώες, μὴ δ' εἴκετε χάρμης
 Ἀργείοις. ἐπεὶ οὐ σφιλὶς ἦν χεῖρας, οὐδὲ σιδήρεθ',
 Χαλκὸν ἀναχέδαι ταμείας ἤσασα βαλλομένοισιν·
 Οὐ μὰρ οὐδ' ἀχλὺς δέπιδος πᾶς ἠὲ νόμοιο
 Μάργαται, ἀλλ' ὅπῃ νηῖσι χόλον θυμὰ λυγρὰ πείσσει.
 Ὡς φάτ' ἀπὸ πύλων· δεινὸς δ' εὖς, αὐτὰρ ἄρχαυός
 Ὄρσε διδὸς θυγάτηρ κυδίστη τετιοβόεια,
 Εργαμένη καὶ ὅμιλον, ὅθι μεδόντας ἴδοιτο.
 Ἐν δ' ἀμαρυγκείδῳ δῖα ῥεα μῦθ' ἐπίδυσεν·
 Χερμαδίῳ γὰρ βλήτο παρὰ σφυρὸν ὀκρυόεντι
 Κνήμιον δέξιτερον· βάλε δὲ θρηκῶν ἀρὸς ἀνδρῶν
 Πείρας· ἱμῆρας δ' ἴδης, ὃς ἄρ' αἰνῶθεν εἰληλούθει,
 Αμφοτέρω δὲ τένοντε καὶ ὀστέα λαῶς ἀναιδής

κ. ἐκφυγ

ρ. ὅσπερ καὶ
λυσί.

ρ.

7

Αχαις

Hanc quidem carpentarius micanti ferro
 Excidit, sit orbem rota flectentem conficiat pulchro currui:
 Atq; illa ardescens iacet fluvij ad ripas:
 Talem Anthemidem Simoisium interfecit (racem
 5 Aiax generosus. In hunc .a. Antiphis habens .a. varium tho-
 Priamides per multitudinem iaculatus est acuta lancea:
 Ab hoc quidem erravit, hic .a. Leucum Vlyssis fidum socium
 Vulneravit ad inguen, cadaver aliud trahentem.
 Cecidit autem iuxta ipsum, cadaver aut ei excidit manus,
 10 Hoc vero Vlysses valde animum intersecto iratus est.
 Iuit autem per primam aciem armatus fulgenti ferro.
 Stetit .a. valde propere iens, et iaculatus est hasta splendenti.
 Circum se respectans. Troiani autem retrocesserunt
 Viro iaculante: hic autem non incassum speculum misit.
 15 Sed filium Priami nothum percussit Democoontz,
 Qui ei ex Abydo venerat ab armentis equorum velocium.
 Hunc Vlysses amici causa iratus percussit lancea
 In tempore: hac autem alterum per tempus penetravit
 Cuspis ferrea: huius autem oculos tenebra cooperuerunt.
 20 Strepitum .a. cadit cadens: sonuerunt .a. arma in ipso,
 Recesseruntq; antesignani et illustris Hector.
 Argui autem valde inclamabant, trahabant .a. cadavera.
 Recta .a. processerunt multo stridens: iratus est .a. Apollo
 Ex Pergamo despicens: Troianos .a. adhortatus est incla-
 25 Ruite equites Troiani, neq; cedite pugna (mans
 Arguiis: quoniam non illis lapis est corpus neq; ferrum,
 Ut ferrus sustineat incidens corpora, dum ipsi percutiuntur.
 Præterea neq; Achilles Theridis filius bene comata
 Pugnat: sed ad naues ira cruciantem animum concoquit.
 30 Sic dixit ab Urbe terribilis Deus: sed Achivos
 Impulit Iovis filia nobilissima Minerva
 Gradiens per multitudinem, ubi remissos videret.
 Tunc Amaryncidem Diorem fatum alligavit:
 Saxo .n. vulneratus est iuxta malleolum aspero
 35 In tibia dextra: percussit autem Thracum dux Dirotom
 Pirus Imbrasides, qui ex .a. Acno venerat.
 Ambos autem nervos et ossa lapis asper

Proetus

Ἀχαιοὶ ἀπὸ λήϊον· ὁ δ' ὕπνιος ἐν κονίῃσι
 Κεκοπότεν, ἀλὶ φωχέρε φάλοις ἐπείροισι πετάσας,
 Θυμὸν ὑποπνέων· ὁ δ' ἐπείδραμ' ὅς ῥ' ἐβλάεν φρ
 Πείρωσ· οὐτὰρ δὲ δευεὶ παρ' οὐφάλλον ἐν δ' ἄρα πύσμα
 Χῦντο χαμῆ χαλάδες· τὸν ὃ σκότος * ὅσ' ἐκάλυψε.

12. ὅσ' ἐκάλυψε.
 13. ἀπὸ πύσματος.

Τὸν ὃ θάσ αὐτῶλος * ἐπεσφύμενον βλάε δουρεὶ
 Στέρνον ὑπὲρ μαρτοῖο, πάγῃ δ' ἐν πνέμονι χαλκός.
 Ἀλ' ἰχμολον δέ οἱ ἦλθε θάσας, ἐκ δ' ὀμβρεῖ μιν ἐγχεῖς
 Εσπύσατο στέρνοιο, ἐρύσαστο δὲ ξίφος ὁ δ' ὕ.
 Τῷ ὃ γὰρ σάρεα πύψε μέσσω, ἐκ δ' αἶνυτο θυμὸν·
 Τάχα δ' ἔκ' ἀπείδυσεν ἀπείσῃσιν γὰρ ἐπείροι,
 Θρηῖκες ἀχρόκομοι, δοδίχ' ἐγχεα χερσὶν ἐχροντες·
 Οἳ ἐ μέγαν φρ ἐόντα, καὶ ἰφθιμον καὶ ἀγανόν,
 Ὡσαν σπὸ σφείων· ὁ δὲ χαλάσμεν φρ πελεμὶ γῆν.
 Ὡς τῷ γ' ἐν κονίῃσι παρ' ἀλλήλοισι τετέλειον,
 Ἡ τοὶ ὁ μὲν, θρηκῶν, ὁ δ' ἐπειὼν χαλκοχιτώνων,
 Ἡ γέμονες· πολλοὶ ὃ φεικτείνοντο καὶ ἄλλοι.

Εὐθὰ καὶ οὐκ ἐπ' ἔργον ἀνὴρ ὀνόσαστο μετελδῶν,
 Ὅς περ' ἔτ' ἀβλήτ φρ καὶ ἀνούτατος ὁ ξεί χαλκῷ
 Δινάοι καὶ μέσσω, ἀγροὶ δέ ἐ παλλὰς ἀθύνῃ
 Χειρὸς ἐλαύσ', αὐτὰρ βελέων ἀπερύκοι ἐρωλύ.
 Πολλοὶ γὰρ τρώων καὶ ἀχαιῶν ἤματι κείνῳ
 Πρὶν ἔσας ἐν κονίῃσι παρ' ἀλλήλοισι τέταντο·

ΙΛΙΑΔΟΣ ΟΜΗΡΟΥ Η Ε.
 Παράφρασις ὑποθέσεως.

ΔΙΟΜΗΔΗΣ, ἀθλῶν αὐτῷ συγκαταβασιμένης, ἀεὶ 30
 στυεῖ, καὶ πολλοὺς ἀναιρεῖ πολέμιων. περὶ σπῆκεν ὃ
 ἀφ' ὧν διέπλη κατὰ τῆς χειρὸς, καὶ ἄρεα κατὰ τοῦ κενεῶν φρ
 αἰνείαν δὲ ὑπ' αὐτῷ πωληγίντα λίθῳ ἀπὸ πλῶν ἀφασώζει. τλη-
 πόλεμος δὲ ὑπὸ σαρπηδόφ' ἀναιρεῖται. τῷ δὲ ἄρεα ζεύς ἐ-
 πιπλήσκει. ἰάται δὲ αὐτὸν παῖδ' ὁ τῶν θεῶν ἰατρὸς.

ΙΛΙΑ.

Prorsus fregit : hic autem supinus in pulueribus
 Decidit, ambas manus dilectis socij pandens,
 Animam expirans : hic .a. accurrit qui percussisset
 Prius, Vulneravit autē lancea ad Umbilicum, omnia vero
 Effusa sunt humi intestina : huius .a. tenebra oculos cōtexe-
 Hūc .a. Thoas Aetolus abeuntē percussit lancea (runt.
 In pectore super papillam : fixa est autē in pulmone lancea.
 Cominus autem ipsi venit Thoas : Et gravem lanceam
 Extraxit pectore : eduxit autem ensē acutum,

10 Eo ille Ventrem percussit medium, ademit autem animam :
 Arma autem non exiit : circumstabant enim socij
 Thraces comati, longas hastas manibus tenentes
 Qui ipsum magnū licet existentem Et fortē Et generosum,
 Removerunt a seipsis, hic autem recedens repulsus est.

15 Sic hi duo in pulueribus propē inuicem extensi sunt :
 Scilicet hic quidē Thracum, ille .a. Epiorū are-loricatorū,
 Duces : multi autem circum interficiebantur Et aliq.

Tunc non pugnam vir reprehenderit interueniens,

Quisquis adhuc illesus invulneratus acuto ferro

20 Vagaretur per medium, duceret .a. ipsum Pallas Minervae
 Manu prehensens sed telorum auerteret impetum.
 Multi enim Troianorum Et Achiuorum die illo
 Proci in pulueribus propē inter-se extensi sunt.

ILIADISHOMERI AVT V. COM-
 positionis argumentum.

30 ΔΙΟΜΕΔΕΣ, Minerua ei auxiliante, strenuē rem ge-
 rit : atq; multos interficit hostium. Vulnerat autem
 Venerem in manu, & Martem in ventre. Aeneam autē ab
 ipso percussū lapide, Apollo conseruat : Tlepolemus
 autem a Sarpedone interficitur. Martem verō Iupiter in-
 15 crepat : sanat autem ipsum Paeon Deorum medicus.

ΙΛΙΑ.

Ἀρες ἄρες βροτολογε, μαιφόνε, τειχεσπῆντα,
 οὐκ αὖ * δὴ τῶας μὲν ἐάσαι μὲν καὶ ἀγνοῦς
 Μάρνασθ', ὅσπο τέροισι πατὴρ ζεύς κῆδος ὀρέξῃ,
 Νῶϊ δ' ἡ χαλῶμεθα, διδὸς δ' Ἀλεῶμεθα μῶνιν,
 ὧς εἰπὺς σὺ μάχης ἐξήγαγε δοῦρον ἄρηα.
 Τὸν μὲν ἐπειτὰ καθεῖσεν ἐπ' ἡϊόνετι σκαμάνδρῳ.
 Τῶας δ' ἐκλιναν δαναοὶ ἔλε δ' αὖδρα ἔχαστος
 Ἡγεμόνων· ἑσώτος δ' αὖτα ἀνδρῶν ἀγαμέμνων
 Ἀργῶν ἀλιζώνων ὁδὸν μέγαν ἐκβαλε δίφρου.
 Πρώτῳ γὰρ φεφθέντι μεταφρέων ἐν δόρυ πῆξεν
 ὤμων μεσσηγύς, διὰ δὲ στήθεσσι νῆλασσε.
 Δοῦπτιν δ' ἡ πεσὼν ἀράβησε δὲ τεύχε' ἐπ' αὐτῷ.
 Ἰδομενεὺς δ' ἄρα φαῖσιν ἐν ἥρα το μῆλον ὄν
 Βώρου, * ὅς ἐκ τάρνης εἰσιβόλακος εἰληλούθει.
 Τὸν μὲν ἄρ' Ἰδομενεὺς δουρικλυτὸς ἐγχεῖ μακρῷ
 Νύξ' ἴστωπον ὀπιβησόμενον κτ' δεξιὸν ὤμον.
 Ἡεπτε δ' ἐξ ὀχέων, γεγρότος δ' ἄρα μιν σκότος εἶλε.
 Τὸν μὲν ἄρ' Ἰδομενῆ' ἐσύλδον διερχόμενος.
 Ὑδὼν δὲ σφραγίστο σκαμάνδριον ὤμονα δῆρμε,
 Ἀτρείδης μανέλα' ἐλ' ἐγχεῖ ὀξυόεντι,
 Εσθλὸν δῆρητῆρα· δίδυξε γὰρ ἄρτεμις αὐτῇ
 Βάλλειν ἄρμα παῖτα, τὰ τε τρέφει δούρεσιν ὕλη.
 Ἀλλ' οὐ οἱ τότε χεῖρσιν ἄρτεμις ἰοχέαιρα,
 Οὐδὲ ἐκμβολίαι ἦσιν τὸ φρίν γ' ἐκέκαστο.
 Ἀλλὰ μιν Ἀτρείδης δουρικλυτὸς μανέλα' ὄν
 Πρόδ' ἐν ἔειν φάροντα, μετὰ φρένον οὐτάσσε δουρὲ
 ὤμων μεσσηγύς, διὰ δὲ στήθεσσι νῆλασεν.
 Ἡεπτε δ' ὀφρῶν ἀράβησε δὲ τεύχε' ἐπ' αὐτῷ.
 Μυειόνης δ' ἐφ' ἐκκλον ἐν ἥρα το τέκλον ὄν
 Ἀρμονίδεω, ὅς χερσὶν ὀπίσσω το δαΐδαλα παῖτα
 Τόλπειν ἐξοχα γὰρ μιν ἐφίλατο παλλὰς Ἀθηνῆ,
 Ὅς καὶ Ἀλεξάνδρῳ τέκλινετο νῆας εἰσας
 Ἀρχεχάκοις αἰ πάσι χαλὸν τρώεσσι γήρυοντο,
 Οἱ τ' αὐτῷ ἐπεὶ οὐ πῶν ἐκ δέσποτα ἦδ' ἦ.
 Τὸν μὲν μυειόνης, ὅτε δ' ἡ κατέμαρπτε δώδων,
 Βεβλήκει γλυπτόν κτ' δεξιὸν· ἡ δ' * διὰ πρὸς
 Ἀντικρὺ κτ' κύστιν ἴσ' ὅσ' ἐον ἡλῶδ' ἀκωκή.

ε. Μάγας,
 ὁ ὥρεα.

ε. διαπρὸ

Mars, Mars, hominū perniciēs, inquinatē cede, murorū.
 An non iā Troianos quē sinamus & Achivos (oppugnator
 Pugnare, & tris pater Iupiter gloriam praeberit,
 Nos autem cedamus, & Iouis evitemus iram?
 Sic fata, pugna eduxit impetuosum Martem:
 Hunc quidem postea sedere fecit in ripoſo Scamandro:
 Troianos .a. in fugam converterūt Danaī, interfecit .a. virum
 Ducē: primus .a. Rex virorum Agamemnon (quilibet
 Ducem Haliz onum Odium magnum eiecit e curru.
 Primo enim verſo in fugam in tergum haſtam inſiſxit,
 Humeros inter, perq. pectora traiecit:
 Sonuit autem cadens, inſonuerunt .a. arma ſuper ipſo.
 Idomeneus autem Phaſtum interfecit Maonis filium
 Bori, qui ex Tarne gleboſa Generat.
 Hunc quidem Idomeneus haſta inclytus lancea longa
 Vulneravit, equos aſcendentem ad dextrum humerum.
 Cecidit autem ex curru: horrenda .a. ipſum caligo inuaſit.
 Hunc quidem Idomeneſ ſpoliarunt ſannuli.
 Filium autem Strophij Scamandrii peritum Genationē
 Atrides Menelaus interfecit haſta acuta,
 Bonum Genatorem: docuit enim Diana ipſa
 Iaculārī ferarū omne genus, quas nutrit in montib. ſylva.
 Sed neq. ipſi tunc profuit Diana ſagittis gaudens,
 Neq. longa iaculationes, quibus antea inſtructus erat:
 Sed ipſum Atrides lancea inclytus Menelaus
 Ante ſe fugientem in dorſo vulneravit lancea
 Humeros inter, per pectora autem traiecit.
 Cecidit autem pronus: ſonuerunt autem arma ſuper ipſo.
 Meriones .a. Phereclum interfecit ſabri Igenarij filium
 Harmonida, qui manibus nouerat ingenioſa omnia
 Facere: egregie enim ipſum dūlexerat Pallas Minerva:
 Qui etiam Alexandro fabricauit naues aquales,
 Authores malorū, qua omnibus malum Troianis fuerunt,
 Si biq. ipſi: quoniam non Deorum oracula nouerat.
 Hunc quide Meriones quando iam aſſecutus eſt inſequent,
 Vulneravit ad clunem dextrum: ac penitus
 E regione iuxta veſicam ſub oſſe venit cuſpis:

Γυδ

ε γ

Γυνὲ δ' ἔρειπ' οἰμῶξας, θάνατος δ' ἔμιν ἀμφαλάλυε.

Πήδαον δ' ἄρ' ἐπεφνε μέγης ἀντίωρος ὄν,
Ὅς ῥα νόστος μὲν ἐλυσ, πύχα δ' ἔσσερε δῖα θεῶν
Ἰσα φίλοισι τέκνοισι, χερσὶ ζομένη πόσει ὦ.

Τὸν μὲν φυλείδης δουρικλυτὸς ἐγγυρῶν ἐλθὼν

Βεβλήκει καφαλῆς κτ' ἰνίον ὀξείῃ δουρί.

Ἀντικρὺ δ' ἂν ὀδόντας ὑπὸ γλῶσσιν τήμα χαλκός.

Ἡεῖπε δ' ἐν κονίῃ, ψυχρὸν δ' ἔλε χαλκὸν ὀδοῦσιν.

Εὐρύπυλον δ' Ὀδαιμόνιδης ὑψήνορα δῖον,

Τιδὸν ὤφρ' ἑύμου δολοπλόνος, ὅς ῥα σκαμάνδρου

Ἀρητῆρ' ἐτέτυκτο, δεδὸς δ' ὥς πέτο δῆμω.

Τὸν μὲν ἄρ' ἐρύπυλον Ὀδαιμόνον ἀγλαὸς υἱός,

Πρόθεν ἔθεν φάροντα μεταδρομάδ' ἔλασ' ὤμον,

Φασγάνῳ δ' ἔζας ὑπὸ δ' ἔξεσε χεῖρα βαίειαν,

Αἰμαπτόεσσι δὲ χεῖρ' ἐπιδίω πένε, τὸν δὲ κατ' ὅσπε

Ελλάβε' ἐπεφύρε' ὀδαιμόνος καὶ μούρα κραταυή.

Ὡς οἱ μὲν πτόνεντο κτ' κρατερῶν ὑσμίνων,

Τυδείδην δ' ἐκ αὖ γνοῖς ποτέροισι μετῆν.

Ἡὲ μὲν πτόνεντο οὐμῆλοι ἢ μετ' ἀχαιῶς.

Θυῶε γὰρ ἀμπεδίον ποταμῷ πληθύνοντι τοικῶς

Χειμάρρον, ὅς τ' ὄκα ῥέων ἐκείδωσσε γαφύρας.

Τὸν δ' οὐτ' ἄρ' ἐτε γέφυραι ἐργυμέναι ἰχθυόωντι,

Οὐτ' ἄρα ἔρκεα ἰχθυόωντων ἐκείδωσσε

Ελθόντ' ἐξ ἀπίνης, ὅτ' ὀπβρίση διδὸς ὄμβρος.

Πολλὰ δ' ἔσπε ὤπ' ἔργα κατ' ἠεῖπε καλὰ αἰζηῶν.

Ὡς ὑπὸ τυδείδῃ πυκινὰ κλονέοντο φάλαγγες

Τρώων, οὐδ' ἄρα μιν μίμνον πολέες φερόντες.

Τὸν δ' ὁσὺ ἐνόησε λυγρόν Ὀδαιμόνος υἱός

Θυῶντ' ἀμπεδίον, * πτόνεντο κλονέοντα φάλαγγας

Αἰετ' ὅπ' ἐπὶ τυδείδῃ ἐπταίνετο χαμπύλα τόξα,

Καὶ βάλ' ἐπταίνοντα, πυρὸν κτ' ἐξείδον ὤμον

Θώρηκος γυῖον διὰ δ' ἐπταίνοντα πικρὸς ὀϊστός,

Ἀντικρὺ δ' ἔζας, παλάσσετο δ' αἰμαπτόεσσι.

Τῷ δ' ὅπ' μακρόν αὖτε λυγρόν Ὀδαιμόνος υἱός.

Ὀρνυδὲ πτόνεντο μετ' ἑνὶ μοι κέντρος ἐπταίνον.

Βέβληται γὰρ ἄεῖστος ἀχαιῶν, οὐδ' ἐφ' ἡμῖν

Διὶ δ' * ἀνθήσει δαίμων κρατερὸν βέλτερος, εἰ ἐτέον μοι

ἄρσιν

φε. πτόνεντο.

φε.

φε. Διὶ θῶσχε
σεῖται

Ingenua. a. cecidit plorans: mors autem ipsum circumtexit.

Pedaum autem interfecti Meges Antenoris filium,

Qui nobis quidem erat: accurat. a. nutriti diu Theano

Aequè ac dilectos filios, gratificans marito suo,

Hunc quidem Phylides lancea ineluctus propè veniens,

Vulneravit capitis ad occipitum acuta lancea:

E regione autem per dentes linguam dissecuit ferrum.

Cecidit. a. in pulvere, frigidumq. prehendit ferrum dentib.

Eurypylus autem Euemonides, Hypsenera diuini,

Filium magnanimit Dolopionis, qui Scamandri

Sacerdos factus erat, Dei & instar honorabatur à populo:

Hunc quidem Eurypylus Euemonis splendidus filius

Ante se fugientem, cursim percussit in humero

Ense irruens: abscedit. a. manum grauem:

Sanguinolenta. a. manus in campo occidit: hunc. a. in oculis

Occupavit purpurea mors, & satum violentum.

Sic hi quidem laborabant in sorti prelio.

Tydidem autem non cognouisset Cirris interesset,

An inter Troianos versaretur, an inter Achivos:

Currebat enim per campum fluvio inundanti similis

Torrenti, qui velociter fluens dissipat pontes:

Hunc autem neq. pontes muniti reprimunt,

Neq. septa retinent: sinecurum late & ventium

Venientem repente, quando ingruerit lous imber,

Multa. a. ab ipso opera diruta sunt praclara inuicium:

Sic à Tydide dense turbabantur phalanges

Troianorum: neq. ipsum sustinebant multi licet existentes.

Hunc. a. postquam animaduertit Lycæonius clarus filius

Ruentem per campum, ante se turbantem ordines,

Et percussit ruentem, affecit ad dextrum humerum

Thoracis concavitatem perculavit autem acerba sagitta.

E regione. a. penetravit, sedabatur. a. sanguine thorax:

Super hoc valde inclamavit Lycæonius clarus filius: (cum:

Concitamini Troiani, magnanimit stimulatōres equo-

Vulneratus est. n. fortissimus Achivorum: neq. ipsum puto,

Diu toleraturum violentam sagittam, si scire me

k. iij

Diomedes
vulneratur à
Pandaro.

Ωρσεν ἀναξίδος υἱὸς ὑπορνούμενον λυκίηνθεν.

ὧς ἔφατ' ἀργόμονος· τὸν δ' ὁ βέλῃ· ὦκ' ἀμμοσεν,
 Ἀλλ' ἀναχωρήσας, περὶ δ' ἴστωιν κ' ὄρεσθιν
 Ἔστη, καὶ δένεalon παρσέφῃ κλυπαυήϊον υἱόν.

Ὀρσο πτόπον κλυπαυήϊον, κλυταβήστο δίφρου,

Ὀφρα μοι ἐξ ὠμοιο ἐρύσῃς πικρὸν οἶσόν.

ὧς ἄρ' ἔφῃ· δένεalon δὲ καὶ ἴστωιν ἄλτο γαμῶν.

Πᾶρ δὲ παῖς, βέλῃ· ὦκ' ἀμμοσεν ἐξέρυσ' ὠμοιο.

Αἶμα δ' ἀνηκόντι· δὲ δὲ σρεπτοῖο χιτῶνος.

Δὴ τὸτ' ἔπειτ' ἦρ' αὖτο βολὴν ἀγαθὸς διομήδης.

Κλυδίτῃ * μοι ἀλγόχοιο δίδος τέκος ἀτρυπώνη·

Εἴποτέ μοι κ' πατρὶ φίλα φρονέουσα παρῆσθαι

Διήφ' ἐν πολέμῳ, νυῖ * αὖτ' ἐμὲ φίλῃ· ἀδύμῃ.

Δὸς δὲ τέ μ' ἀνδρα εἰλαιν, κ' ἐς ὄρεμν' ἐργα· ἔλθ' ἐν.

Ὀς μ' ἐβαλε φειδάμενος, καὶ ἐπεύχεται, οὐδ' ἐμὲ φησὶ

Διήφ' ἐν· ὅφ' ἐδωκε λαμπερὸν φάος ἠέλιοιο.

ὧς ἔφατ' ἀργόμονος, τῷ δ' ἔκλυε παλλὰς ἀδύμῃ,

Τῷ δ' ἐδωκεν ἐλαφρὰ πόδας, καὶ χεῖρας ὑπερδεν·

Ἀργεὺ δ' ἱσταμένη πεπατῆροεντα παρσέφῃ.

Θαρσύν νυῖ δίομηδες ὅπῃ τρωέσσιν μάχεσθαι·

Εν γὰρ τοι στήθεσσι μένος πατρώϊον ἦκα.

Ἀτρυπών, οἷ' ἐχέσθαι σικεσσάλοιο ἰσπύτα τυδεύς.

Ἀχλὺ δ' αὖ τοι ἀπ' ὀφθαλμοῖσιν ἔλθον ἢ φρίν ἐπὶ πῆν.

Ὀφρ' ἀγινώσκῃς ἡμὲν δεδόν ἡδὲ καὶ ἀνδρα.

Τῷ νυῖ αἴκε θεὸς περσώμενος ἐν δ' αὖτ' ἴκηται,

Μῆτι σὺ γ' ἀδυνατόισι θεοῖς ἀντικρύ μάχεσθαι.

Τοῖς ἄλλοις· ἀπὸρ εἴκε δίδος θυγάτηρ ἀφροδίτη.

Ἐλθ' ὅς ἐς πᾶλεμον, τίμω γ' οὐτά μεν ὀξὺ χαλκῷ.

Ἡ μὲν ἄρ' ὡς εἶπο ὅσ' ἀπὸ βῆ· γλαυκῶπις ἀδύμῃ.

Τυδεΐδης δ' ἐξ ἄπ' ἰσὼν παρσέφῃ σιν ἐμὴ χθι.

Καὶ φρίν φθ θυμῷ μεμῶς τρωέσσιν μάχεσθαι.

Δὴ τό τε μιν πρὸς τόσσον ἔλεν μένος, ὥς τε λείοντα.

Ὀνρά τε ποιμῶν ἀργεῖ· ἔρσο ποῖοις οἶοσι.

Χρωσθὴ μὲν τ' ἀμλῆς ὑπερδένεalon, οὐδ' ἀμμοσεν,

Τοῦ μὲν τε δένεalon φρσεν· ἔπειτα δ' ἐτ' οὐ παρσέφῃ.

Ἀλλ' ἀκτ' ἐπὶ στήθεσσι δένεalon, τὰ δ' ἔρημα φοβεῖται,

Αἰμὲν τ' ἀργεῖ σιν ἐπ' ἀλλήλοισι κέχλωται.

Αὐτὸρ

Impulit rex Iouis filius prosectus ex Lycia.

Sic dixit iactabundus: hunc. a. non sagitta velox interse-

sed sedecens, ante equos & currus

Stetit, & Sthenelum allocutus est Capanei filium:

Commone te amice Capaneide, descende de curru,

Vt mihi ex humero trahas amaram sagittam.

Sic dixit: Sthenelus autem ab equis desiluit in terram:

Astans. a. sagittam velocem penitus extraxit humero.

Sanguis. a. sursum ebullit per tortibilem tunicam.

10 Tunc iam precatus est bello strenuus Diomedes:

Audite me Aegiochi Iouis filia idomita,

Si Enquam mihi & patri benigna astitistis

Sauo in bello, nunc rursus me dilige Minerva.

Da. a. me virum interficere & in impetum hasta sentire,

15 Qui me vulneravit praeueniens, & gloriatur, neq. me pu-

diu amplius visurum splendidum lumen Solis.

Sic dixit precans: hunc. a. exaudivit Pallas Minerva.

Membra autem fecit leuia pedes, & manus superne:

Prope autem stans, verbis velocibus allocuta est:

20 Confidens iam. o Diomedes, contra Troianos pugna.

Nam tibi in pectoribus robur paternum misi

Intrepidum, quale habuit vibrator-scuti eques Tydeus,

Caliginem rursus tibi ab oculis abstuli, qua prius inerat,

Vt bene dignoscas tum Deum tum etiam hominem.

25 Itaq. nunc si Deus tentans (te) huc Veniat,

Nequaquam tu cum immortalibus Divis ex adverso pugna.

Alijs, verum si Iouis filia Venus

Venerit in bellum, hanc vulnera acuto ferro.

Hac quidem sic locuta discessit casta Minerva:

30 Tydides autem reuersus antesignanis mixtus est.

Et ante aequanimis animo propius elicit in Troianos pugnare,

Certe tunc ipsum ter tantum cepit robur, instar leonis,

Quem pastor in agro ad lanigeras oves

Perstrinxerit quidem caula transiliente, neq. interfecerit:

35 Ipse quidem vires commouit, postea. v. nō descendit (oues).

Sed stabulis se condit, & deserti timet:

Hae quidem conueruat alia super alias sternuntur:

k. iij

Diomedis pr
ces ad Mine
uam.

Αὐτὰρ ὁ ἐμμεμαὸς βαθείης ἐξάλλεται ἀλλήης·
 ὧς μεμαὸς πρῶτος μίγῃ κρατερὸς διομήδης.
 Ἐνδ' ἔλεν ἀσύννοον καὶ ὑπείνορα ποιμένα λαῶν·
 Τὸν μὲν ὑπὲρ μαζοῖο βαλὼν χαλκίρεϊ δουεῖ,
 Τὸν δ' ἔτερον ξίφει μαζάλῳ κληῖδαι παρ' ὤμον
 Πληῖξ'· ἀπὸ δ' αὐτὸν ὤμον ἐεργάζεν ἠδ' ἀπὸ νότου.
 Τοὺς μὲν ἔασ', ὁ δ' ἄβαντα μετὰ χροτὶ καὶ πολυέδον,
 Γυῖας εὐρυδάμαντος ὀνειροπόλοιο γέροντος·
 Τοῖς ἐκ ἐρχομένοις ὁ γέρων ἐκείνατ' ὀνείροις,
 Ἀλλὰ σφας κρατερὸς διομήδης ἐξενάειξε.
 Βῆ δὲ μὲν ἔχων τὸν δῶν δ' αὖτε φαινοπος ἦε,
 Ἀμφω τηλυγέτω. ὁ δ' ἐτείρετο γῆρα ἡλυγῶ,
 Τῶν δ' οὐ τέκετ' ἄλλον ὅππ' κτεάτεσι λιπέσθαι.
 Ἐνδ' ὅγε τοὺς ἐνάειξε, φίλον δ' ἐξείλυντο θυμὸν
 Ἀμφοτέροιν· παῖτε δὲ γρόν καὶ κήδεα λυγρὰ
 Λεῖψ'· ἐπεὶ οὐ ζῶοντε μάχης εἰσενόησαν τε
 Δέξατο, χιρῶσται δὲ διὰ κτῆσιν διατέοντο.
 Ἐνδ' ἵους παριήμειο δῶν λάβε δαρδανίδαο
 Εἰν ἐνὶ δίφρῳ ἐόντας, * ἐρχέμενά τε χρομέων τε.
 ὧς δὲ λέων ἐν βοιοῖ θυρῶν ἐξ ἀνέχεται ἄξει
 Πόρπος ἢ βόος ξύλοχον κατὰ βοσκομέναων,
 ὧς τοὺς ἀμφοτέροις ἐξ ἵππων τυδέ ὅτ' ἦδ'·
 Βῆσθε κακῶς ἀέκοντας, ἐπειτα δὲ τ' ἄγε' εὐστα·
 Ἰπποῖσι δ' οἷς ἐτόροισι δίδου μὲν νῆας ἐλαίνειν.
 Τὸν δ' ἰδὲν αἰνέας ἀλαπάροντα σίχας ἀνδρῶν,
 Βῆ δ' ἵμεν αὖτε μάχην καὶ ἀνὰ κλόνον ἐγχειάων,
 Πανδάρων ἀντίθεον διζήμενος εἴπου ἐφάροι.
 Εὖρε λυκάον' ὅν αὖ μύμονά τε κρατερόν τε,
 Στήν δὲ παρ' αὐτοῖς, ἔπος τ' ἐμὴν ἀντίον ἠύδα·
 Πανδάρη, πόσ' τοι τῶν ἰδὲ πέρθεοντες οἷσσι;
 Καὶ κλέῃ; ὃ δ' οὐ πρὸς τοι εἰρίζεται ἐνθάδε γ' ἀνὴρ,
 Οὐδέ τις ἐν ληκίῃ σέο γ' εὐχεται εἶδ' ἀμείνων·
 Ἀλλ' ἄγε τοι δ' ἔφες ἀνδρὶ βέλῳ (δὴ χεῖρας ἀναχῶν)
 Ὅς τις ὅδε κρατῆρας καὶ δὴ κακὰ πολλὰ ἔοργε
 Τρώας ἐπεὶ πολλῶν τε καὶ ἐσθλῶν γυναικ' ἐλυσεν.
 Εἰ μὴ τις θεὸς ὅτι κοτεσάμεν ὅτ' ὀρέσθιν,
 Ἰσθῶν μύλυσσας, χαλεπὴ δὲ θεοῦ * ἐπὶ μύλῳ.

ἐπὶ μύλῳ

 ὅς
 τὸν

Sed hic (leo) audius alto exiit oulis:
 Sic alacer Troianis mixtus est fortis Diomedes.
 Tūc interfecit Astynoom, & Hyperora pastorem populorū,
 Alterum quidem super papillam vulnereis arata hasta,
 Alterum a. ense magno in clauē-cervicis ad humerum
 Percussit: ab ceruice autem humerum distinxit, & a dorso.
 Hos quidem reliquit: hic & Abantem petebat, & Polyidam,
 Filios Eurydamantis somniorum interpretis senis.
 Quibus euntib. (ad bellū) senex nō interpretatus est som-
 nit autem ad Xanthumq; Thoonaq; Phanopis filios
 Ambos in senio natos: hic a. conficiebatur senectū tristi:
 Filium & non generauit aliū in possibilibus relinquendū,
 Tum hic hos interfecit, charam a. abstulit animam
 Vtriusq; patri autem lucūm, & curas tristis
 Reliquit, quoniam non viuos ex pugna reuersos
 Suscepit: magistratus autem hereditatem diuiserunt.
 Tunc filios Priami duos corripuit Dardaniadae.
 In vno curru existentes, Echemonaq; Chroiumaq;
 Sicut autem leo in boues insilens ceruicem frangit
 Inuencā, vel bouis syluam depascētiū;
 Sic hos ambos ex equis Tydes filius
 Derurbanit dyriter inuitos, postea a. arma spoliabat;
 Equos autem suis socijs dabat ad naues abigendos.
 Hunc a. vidit Aeneas dissipantem ordines virorum:
 Perrexit a. are per pugnam, & per strepitum lancearum,
 Pandarum diuinum quarens, sibi inueniret.
 Inuenit Lycæonis filium inculpabilem, fortemq;
 Stetit a. ante ipsam, verbumq; eum contra allocutus est:
 Pandare, sibi tibi arcus, & veloces sagittæ
 Et gloria? quia nullus tecum contendit hic quidem vir,
 Neq; qui/quam in Lycia te gloriatur esse prestantior.
 Sed age huic immitte sagittam viro, louti manus eleuans,
 Quisquis is sit qui vincit: & iam malis multis affecit
 Troianos: quoniam multorumq; & fortium genua soluit.
 Nisi quis Deus est iratus Troianis,
 Ob sacrificia succensens, Grauis autem Des est ira.

 Aeneas Pāda-
 rum quærit.

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε Λυκάων· ἄγλαός ἔσθι,
 Αἰνεῖα, πρῶτον βουλή φέρε χαλκὸν ἅπανων,
 Τυδείδῃ μιν ἐγὼ γὰρ δαΐφρονι πάντα ἔϊσκω,
 Αἰσὶ δὲ μηχανάσκων, ἀνδρῶν δὲ τε στυφάλειν,
 Ἰσποῖς τ' εἰσσεύων· σάφα δ' ἔκ οἱ δ' εἰ θεὸς ἔστιν.
 Εἰ δ' ὅγ' αἰνῆρ ὄν φημι, δαΐφρων τυδεύς· ὦς,
 Οὐχ' ὅγ' αὖ δὲ θεὸς τὰ δέ μοι μένεται, ἀλλὰ πρὸς ἄλγος
 Ἔσθιν' ἀδανάτων, νεφέλῃ εἰλυμένον ὦμοις,
 Ὅς τοῦτου βέλ· ὥκ' ἡ κηρήμενον ἔτραπεν ἄλλῃ.
 Ἡ δὲ γὰρ οἱ ἐφήκα βέλος, καὶ μιν βάλλον ὦμον
 Δεξιὸν, αὐτὸν δὲ δαΐφρονος θυάλοιο·
 Καὶ μιν ἐγὼ, ἐφάμην ἀϊδωνήϊ· προσέειπεν,
 Εμπεῖς δ' ἔκ ἐδδμασται, θεὸς γὰρ πρὸς ἐστὶ κοτήεις·
 Ἰσποῖς δ' οὐ παρῆασι, καὶ ἄρματα, ἥ κ' ὅτι βαίλω,
 Ἀλλὰ που ἐν μεγάροισι λυκάονος ἐνδεκά διόφροι
 Καλοῖ, πρῶτον παγίς, νεοτὰ γέρας· ἀμείβει δὲ πέπλοι
 Πέπλινται· παρὰ δέ σφιν ἐκείσθαι δίζυγες ἴσποι
 Ἐσθίν, κρεῖλ' ἀκὸν ἐρεπόμενοι καὶ ἄλγος.
 Ἡ μὲν μοι μάλα πολλὰ γέρον ἀγχιμήτ' ἡνέκων
 Ερχομένων ἐπέτελλε δόμοις ἐνὶ πόλει τοῖσιν·
 Ἰσποισὶν μ' ἐκέλευε καὶ ἄρμασιν ἐμμεμαῶτα
 Ἀρχεῦειν πρῶτος κτ' κρατερὸς ὑσμίνης.
 Ἀλλ' ἐγὼ οὐ πιδόμην (ἦ τ' αὖ πολὺ κέρδιον ἦεν)
 Ἰσπον φειδόμενον, μή μοι δευοῖατο φορεβήης,
 Ἀνδρῶν εἰλομένων, εἰώθετες ἐδμεναί * ἀδδύμ·
 Ὡς λίπον αὐτὰρ πεζὸς ἐς ἴλιον εἰλήλουθα,
 Τόξοισιν πῖσσω· τὰ δέ μ' ἔκ ἄρ' ἐμελλαν ὀνήσεν.
 Ἡ δὲ γὰρ διοῖσιν σφισήεσσιν ἐφῆκα,
 Τυδείδῃ τε καὶ ἀτρεΐδῃ κ' ἡ δ' ἀμφοτέροισιν
 Ἀτρεΐδης αἰμ' ἑσπευα βαλὼν· ἤρπασε δὲ μάλλον·
 Τῶ ρα χαλκῇ αἰσῇ πασάλου ἀγκύλα τόξα
 Ἡματι πρὸ ἐλόμεν ὅτε ἴλιον εἰς ἐρατεινὴν
 Ἡρόμην πρῶτος, φέρον χάριν ἔκποιε δῖον·
 Εἰ δέ κε νοσήσω, καὶ ἐσφόμαι ὀφθαλμοῖσι
 Πατρίδ' ἐμὴν, ἀλοχὸν τε καὶ ὕμνους μέγα δῶμα,
 Αὐτὶκ' ἔπειτ' ἀπ' ἐμῶ κέρει τά μοι ἀλλότρε· φῶς,
 Εἰ μὴ ἐγὼ τὰ δὲ τέξαι φαινέων ἐν πυρὶ δαίμων,

Χερσὶ

Hunc. a. rursus allocutus est Lycaonis clarus filius:
 Aenea, Troianorum consultor are loricatorum,
 Tydide cum egores militaris perito in omnibus assimilo,
 Scuto agnoscens galeaq. triconata.
 Equosq. inspicies: certo autem nescio, num Deus sit,
 An autem hic vir, quem dico fortis Tydes filius:
 Non hic sine Deo ista furens facit sed aliquis propè
 Stat immortalium nebula tectus humeros (alio:
 Qui ab isto sagittam celerem qua affecuta est cum auertis
 10 Iam. n. ei immisi iaculum. & ipsum vulneravi in humero
 Dextro, e regione per thoracis concussit atem,
 Et ipsum ego affirmabam ad Platonem demissurum (me)
 Attamen non occidi. Deus sane aliquis est iratus.
 Equi autem non ad sunt & currus quos conscendam.
 15 Sed alicubi in adibus Lycaonis undecim currus sunt
 Pulchri recens compacti, nuper facti, circùm. & stragula
 Expansa sunt: apud autem ipsos quicunq. bijuges equi
 Stant, hordeum album comedentes, & avenam.
 Certè quidem mihi valde multa senex bellator Lycaon
 20 Proficiscenti mandavit domibus in fabricatis:
 Equis me iussit & curribus vestum
 Praesse Troianis in validis praelijs.
 Sed ego non parvi (profecit multo satius fuisset,)
 Equis parcens, ne mihi indigerent pabulo,
 25 Viris (in vrbe) inclusis soliti comedere largiter.
 Sic reliqui, sed pedester ad illum veni,
 Arcubus fretus: qui mihi non erant profuturi,
 Iam enim duobus principibus immisi,
 Tydideq. & Attride, ex autem ambobus
 30 Verum sanguinem elici vulnerans, irritavi autem magis,
 Ideo malo fato à paxillo curvos arcus
 Die illo abstuli, cum Troiam ad desiderabilem
 Ducebam Troianos gratificans Hectori diurno.
 Si autem rediero & aspexero oculis
 35 Patriam meam exoremq. & altam magnam domum,
 Statim postea à me caput abscondat alienus vir,
 Nisi ego hos arcus splendèdo in igne posuerim

Mani-

Χερσὶ διακλάσας· ἀνέμελλε γὰρ μοι ὀπιθεῖν.
 Τὸν δ' αὖτ' αἰνείας τρώων ἀγὼς ἀντίον ἦν ἰδὼν.
 Μηδ' οὐτως ἀρρῶδες, παρ' ὅθ' ἔκ' ἐσσεταί ἄλλως
 Πλεῖν γ' ὅππῃ τῷ δ' ἀνδρὶ σὺν ἵπποισι καὶ ὀρχεσφιν
 Ἀντιβῆλυ ἐλθόντε σὺν ἔντεσι πείρηθ' ἰδύσθαι.
 Ἀλλ' ἄγ', ἐμὲ δ' ὀρχέων ὅππῃ βήσῃ, ὅφρα ἴδῃαι
 Οἱοὶ τρώοι ἵπποισι, δῖπρ' ἀμείνοι πεδίοιο
 Κραυπνὰ μάλ' ἐνδα καὶ ἐνδα διακίμεν ἢ δὲ φέρεδαι·
 Τὼ καὶ νῶϊ πόλιν δὲ σάωσεν, εἴ πο' αὖ αὖτε
 Ζεὺς δῖπ' τυδείδῃ διομήδεϊ κῆδος ὀρέξῃ.
 Ἀλλ' ἄγε, νῦν μάστιγα καὶ λῦγ' ἀγαλόνετα
 Δέξαι, ἐγὼ δ' ἵππων δροβήσομαι, ὅφρα μάχωμαι.
 Ἡὲ σὺ τόνδε δέδεξο, μελήσουσιν δ' ἐμοὶ ἵπποι.
 Τὸν δ' αὖτε προσέειπε λυκάον· ἄγλαος ὤδης,
 Αἰνείας, σὺ μὲν αὐτὸς ἔχ' ὠγία καὶ τεῶ ἵππων.
 Μᾶλλον ὅθ' ὠγίῳ εἰωθὶ πρὸς χαμπύλον ἄρμα
 Οἴσῃσιν, εἴ πο' αὖ αὖτε φεβώμεθα τυδείας ὤδον.
 Μὴ τῷ μὲν δέσσωτε μαθήσῃσιν, οὐδ' ἐθέλων
 Ἐκφερέμεν πολέμοιο, τὸν φ' ὀργῶν ποθέοντες,
 Νῶϊ δ' ἐπαύξας μεγαθύμου τυδείῃ ὤδης,
 Αὐτὸς τε κτείνῃ, καὶ ἐλάσῃ μώνυχας ἵππους.
 Ἀλλὰ σύ γ' αὐτὸς ἐλάμνῃ τε ἄρματα καὶ τεῶ ἵππων,
 Τόνδε δ' ἐγὼν ὀπιόντα δέδεξομαι ὅξ' ἐὶ δοῦναι.
 ὧς ἄρα φωνήσαντες, ἔς ἄρματα ποικίλα βάντες,
 Εἰμμεμαῶτ' ὅππ' τυδείδῃ ἔχον ὠκέας ἵππους.
 Τούς δ' ἴδε δένειλ' ἄρματι καὶ ἄγλαος ὤδης,
 Αἰ-ἴα δ' τυδείδῃ ἔπειτα πέρθεντα προσσηύδα.
 Τυδείδῃ διόμῃδεσσι, ἐμὲ καὶ χαλκισμένῃ θυμῷ,
 Ἀνδρ' ὀρόω κρατερῶ δῖπ' σὺ μεμαῶτε μάχεσθαι,
 Ἴν' ἀπέλαστρον ἔχοντας, ὁ μὲν, τόξων ἐν εἰδῶς
 Πανδάρῳ, ὤδης δ' αὖτε λυκάον' ἐν χεραῖσι.
 Αἰνείας δ' ὤδης μεγαλήτορ' ἄγλαο
 Εὐχεται ἐκχεράμεν, μήτηρ δὲ οἷός' ἀφροδίτῃ.
 Ἀλλ' ἄγε δὴ χαλκῶ μὲν ἐφ' ἵππων, μηδ' ἐμοὶ οὐτῷ
 Θυμῷ διὰ πρὸς μάχων, μήπως φίλον ἦτορ ὀλέσῃς.
 Τὸν δ' ἄρ' ὑποδρα ἰδὼν προσέειπε κρατερῶ διομήδης,
 Μὴ πρὸς δὲ δ' ἀρρῶδες, ἐπεὶ οὐδέ σε πεισέμεν οἶω.

Οὐ γὰρ

Manibus confectos: inutiles enim mihi sunt comites.

Hunc. a. rursus Aeneas Troianorum dux cōtra allocutus
 Ne sic loquere: prius enim non erit aliter

Quam rursus, in hunc virum cum equis & curribus
 Obuiam inuerti armis experiamur.

Sed age meos currus ascende, & videas,
 Quales Troiani equi periti per campum

Celeriter valde huc & illuc insequi & fugere.

Qui & nos ad ciuitatem saluos perducant, si rursus
 Iupiter Tydida Diomedis gloriam prabuerit.

Sed age, nunc scuticam, & habenas elegantes
 Accipe: ego autem ab equis descendam, & pugnem.

Veltū hunc excipe: cura erunt autem mihi equi.

Hunc autem rursus allocutus est Lycæonis clarus filius,
 15 Aenea, tu quidem ipse tene habenas & tuos equos:

Magis sub auriga consueto curuum currum
 Ferent, si rursus fugiamus Tydei filium:

Ne hi quidem timentes merces sint, neq; velint
 Efferre prælio, tuam vocem desiderantes:

20 Nos autem, irruens magnanimi Tydei filius,
 Ipsometq; interficiat, & abigat unicam singulā habentes

Quare tu ipse age tuos currus & tuos equos: (equos,
 Hunc autem ego contrauenientem excipiam acuta hasta.

Sic locuti in currus variegatos conscendentes
 25 Accitū contra Tydidem dirigebant veloces equos.

Hos autem vidit Schenelus Capanei clarus filius,
 Statim autem Tydidem verbis alatis allocutus est:

Tydis Diomedes, meo charissime animo,
 Duos viros video fortes contra te paratos pugnare,

30 Vires immensas habentes: alter quidem arcuum peritus
 Pandarus filius autem Lycæonis gloriatur esse:

Aeneas vero filius magnanimi Anchisæ
 Gloriatur natus esse: mater autem ipsius est Venus.

Sed age retrocedimus in equis, neq; mihi sic
 35 Ruas per primam aciem, ne quo modo dilectum cor perdas.

Hunc. a. toruē afficiens allocutus est fortis Diomedes,
 Ne ad fugam loquaris, quoniam non te persuasurum puto.

Non

Aeneas & Pandarus Diomedem aggrediuntur.

Ως φάμεν **Θ** πρὸς ἑκκα βέλ **Θ** δ' ἴδμεν ἀδύμη
 Ρίνα παρ' ὀφθαλμοῖν λαοῦς δ' ἐπέρυσεν δάδοντα.
 Τοῦ δ' ὑπὸ μὲν γλῶσσαν σφυγμῶν τῆμα χαλκὸς ἀτειρής,
 Αἰγυμῆ δ' ἐξ ἐκχίδι παρὰ νείατον ἀνδρῶν ἔσθλα
 Ἡελπε δ' ἐξ ὀφθαλμῶν ἀράβησεν τὴν ῥα' ἐπ' αὐτῷ
 Αἰόλα, παμπεσόντων. περὶ ἑσπεσσιν δέ οἱ ἴσται
 Ωκύπεδες γὰρ δ' αὖτις λυθὴ φυγῇ τε μέν **Θ** τε.
 Αἰνείας δ' ἐπὶ ῥοῦσσι σὺν αἰσὶν διδούει τε μακρῷ,
 Δείσας μὴ πῶς οἱ ἐρυπαῖα το νεκρὸν ὄρατοί.
 Αμφὶ δ' αἶρ' αὐτῷ βόλινε λέων ὥς, ἀλλὰ πεποιδώς.
 Πρόδτε δέ οἱ ὄδρ' ἔσθλα καὶ ἀσπίδα πάντοσ' ἴσται,
 Τὸν κτάμεναι μεμαώς, ὅς τις τῷ ἀπὸν ἑλθοῖς,
 Σμερδαλέα ἰάχων. ὃ ἡ χερσὶ μάστιγι λάβε χεῖρ
 Τυδείδης, μῆλα φέρων, οὐδ' ὅς γ' αὖθρ' ἐφείρον.
 Οἳ οὐ νῦν βροτοὶ εἰσι. ὃ δέ μιν ῥέει πάλλει καὶ οἱ **Θ**.
 Τῷ βάλαν αἰνείας κατ' ἰσθίον, ἐνθα τε μῆρος
 Ἰσθίον ἐνσφραγίαν κοτύλῳ δέ τε μιν χαλκοῖσι.
 Θάλασσε δέ οἱ κοτύλῳ, πρὸς δ' αὐτῷ ῥήξει τένοντες.
 Ως δ' ἀπὸ ρινὸν τρηχὺς λίθος. αὐτὰρ ὅγ' ἦρας
 Ἔσθλην ἔειπὼν, καὶ ἐρείσας το χεῖρ
 Γαῖης, ἀμφὶ δ' ὅσπερ καλαινὴ νύξ ἐκάλυψε.
 Καὶ νῦν κεν ἐν δ' ἀπὸλοιτο αἰὶαξ ἀνδρῶν αἰνείας
 Εἰ μὴ αἶρ' ὄρ' ὀνόσσει διὸς θυγάτηρ ἀφροδίτη,
 Μήτηρ, ἥ μιν παρ' ἀγχόσῃ τέκε βουκολέοντι.
 Αμφὶ δ' ἔδον φίλον υἱὸν ἐχθρὸν ἀπὸ πῆγας λαοῦ.
 Πρόδτε δέ οἱ πέπλοιο φαινοῦ πῶ γ' ἐκάλυψε,
 Ἑρκος ἔμεν βελέων, μή τις θυγατρὶ ταχὺ πῶλων
 Χαλκὸν ἐνὶ στήθεσσι βαλὼν, ἀπὸ θυμὸν ἔλοιτο.
 Ἡ μὲν ἔδον φίλον υἱὸν ἔσθλα ἔφερεν πολέμοιο.
 Οὐδ' ὕδρ' ἀπὸ πῶν ἔλινθετο στυγερὰ δάκρυα
 Τάων, ἃς ἐπέτελλε βοῶν ἀγαθὸς διομήδης.
 Αλλ' ὅγε τοὺς μὲν ἐοὺς ἦρ' ἔκκε μόνυχας ἴσται
 Νόσφιν ἀπὸ φλοίσβου, ἔξ ἀντρυγας λυγὰ τένας.
 Αἰνείας δ' ἐπαύξας, καλλίγχεας ἴσται
 Ἐξέλασε τρώων μετ' εὐνυμίδας ἀχαιοὺς.
 Δῶκε δέ οἱ πύλῳ ἐτάρα φίλῳ, ὃν πέρι πάσης
 Τίτην ὀμνηκίης, ὅππ' οἱ φρεσὶν ἄρπυιαι ἦσαν,

Νηυσὶν

Sic factus iaculatus est: telum autem direxit Minerva
 ad nasum apud oculum: albos autem traiecit dentes.
 Huius. a. linguam extremam abscedit ferrum indomitum:
 Cuspis autem exijt ad extremum mentum.
 Cecidit autem ē curribus sonuerunt. a. arma super ipso
 Versicoloria, fulgentia: trepidarunt & eius equi
 Velocipedes: huius. a. illic soluta est animas, roburq.
 Aeneas autem irruit cum scuto lanceaq. longa,
 Veritus ne sibi eriperent cadaver Achivi.
 Circum autem ipsum iuit tanquam leo, viribus confusus:
 Ante. a. ipsum hastam obtendit, & scutumq. rotundū,
 Eum interficere paratus quicumq. huic obuius veniret,
 Horribiliter vociferans: ille autem saxum accepit manu
 Tydides, magni ponderis, quod non duo viri ferrent,
 Quales nunc homines sunt hic & ipsum facile mouebat. et
 Eo percussit Aenea coxendicem, ubi femur (iam solus:
 In coxa vertitur: acetabulum autem ipsum vocant:
 Contudit. a. ipsius acetabulū, ambos. a. in super abrupte ner-
 Detraxit autem cutem asper-lapis: sed hic heros (uos:
 Constitit in genua cadens, & innitebatur manu crassa
 Terra circum autem oculus illius atra nox cooperuit.
 Atq. adeo ibi perijisset rex virorum Aeneas,
 Nisi cito animaduertisset laus filia Venūs,
 Mater, quae ipsum sub Anchisa peperit boues-pascente.
 Circum. a. suum dilectum filium extendit lacertos cādidos:
 Ante autem ipsum peplo nitidi plicaturam obtendit:
 Munimentum: ut esset telorum: ne quis Danaorum equitū
 Ferrum in pedoribus iaculatus, animam adimeret.
 Hac quidem suum dilectum filium subduxit e praelio.
 Neque filius Capanei oblitus est mandatorum
 Eorum, quae ei mandauerat in bello strenuus Diomedes,
 Sed hic quidem suos inhiabit omnia: singulā habet equos
 Scorsum a strepitu, ex curru habenas tendens:
 Aeneas autem inuadens pulchrē crinitos equos
 Abegit a Troianis ad bene armatos Achivos.
 Dedit autem Deipylo socio dilecto, quem supra omnem
 Honorabat aequalis cati, qui eius mentibus apta nonerat,

Pandarum in-
 terficet Dio-
 medes.

Venus Aene-
 am subducit
 ex acie.

Νηυσὶν ὅππ' ἡλαφροῦσιν ἐλαυνέμεν· ἀντὶρ δ' ὅν' ἦρωσ
 ὧν ἴσπῳπον ὀπβὰς ἐλαβ' ὡς ἡ σιγαλόεντα.
 Αἶψα δὲ τυδείδῳ μέτεπε κρατερῶν ὡς ἴσπῳποις,
 Εμμεμαώς· ὃ δὲ κύπριν ἐπ' ὤχετο νηλεὲς χαλκῷ,
 Τίγνασκον ὅτ' ἀνάλκιδ' ἔλιν' ἔδεδ' οὐδὲ θεάων·
 Τάων αἶψ' ἀνδρῶν πόλεμον κατακοιρανέουσιν,
 Οὐτ' ἄρ' ἀδλωαίην, οὐτε πηλοπόροτος ἐνυώ.
 Ἀλλ' ὅτε δὴρ' ἐκίχανε πολὺν καδ' ὄμιλον ἐπύζων,
 Ενδ' ἐπορεξάμεν· μεγαθύμου τυδείδ' ἔδ' ὕδης,
 Ἀκρίῳ δ' οὐτασε χεῖρα μετὰ λαιμῷ· ὃς εἰ χαλκῷ
 Ἀβληχρῶν· εἰδὼς δ' ὄβριον χροὸς ἀντετήρησεν
 Ἀμβροσίῳ διὰ πέπλου, ὃν οἱ χάρειτες κάμουν αὐταί,
 Πρὸς μὲν ὥστερ' ἐνέσρα· ρέει δ' ἄμβροτον ἄμμα θεοῖο.
 (Ἰχθὺρ οἷός περ τε ρέει μακρότερον θεοῖσιν·
 Οὐδ' ὅτ' ἴσθ' οὐδ' οὐ πίνουσ' αἰδοπα οἶνον·
 Τούνεκ' ἀνάμονές εἰσι, καὶ ἀθάνατοι καλέονται.)
 Ἡ δ' ἔμει· ἰάχουσα παρ' ὅς καθεσθαιεν ὕδιν,
 Καὶ τὸν μὲν ἔχ' ἡρσὶν ἐρύσαστο φῶβ' ὅσπ' ἄλλων
 Κυνέην νῆφ' ἔλιν, μή τις θανάων ταχυπόλων
 Χαλκὸν ἐν σήδεσσιν βαλὼν ἐκ θυμὸν ἔλινται.
 Τῇ δ' ὅππ' μακρὸν αὖτε βολὴν ἀγαθὸς διομήδης.
 Εἶκε δὲ δὲ δούρατερ πόλεμον καὶ δούρατος.
 Ἡ οὐχ' ἄλκ' ὅππ' ἡ γυναικὸς ἀνάλκιδ' ἢ ἡσπεύεις;
 Εἰ δ' οὐ γ' ἐς πόλεμον πωλήσεται, ἢ τέ σ' οἶω
 Πρὶν ἦσιν πόλεμόν γε, καὶ εἰ γ' ἐτέρωτι πύθηναι.
 Ὡς ἔφατ' ἡ δ' ἀλύουσα ἐπέεσσιν αὖτε δ' ἀνῶς·
 Τί μ' ἐνδ' ἄρ' ἴεις ἐλοῦσα ποδὶν ἡμῶς ἐξ' ἄρ' ὄμιλου,
 Ἀγχομένῳ δ' ὀδῶσι μελαίνετο δὲ χροὸς καλόν.
 Εὐρεν ἐπειτα μάχης ἐπ' ἀριστερὰ δουρὸν ἄρην
 Ἡμενον· ἡεὶ δ' ἐλ' ὅς ἐκίχλιτο, καὶ ταχέ' ἴσπῳ.
 Ἡ δὲ γυνὴ ἐκίχλιτο, καὶ στήν' ὅππ' οἶοιο,
 Πολλὰ λίσσομένη, χροὸς ἡμῶς ἦτεν ἴσπῳποις·
 Φίλε καὶ στήν' ἐκίχλιτο, τὴν με, δὲ μοι ἴσπῳποις,
 Οφρ' ἐς Ὀλύμπου ἴκωμαι, ἢν' ἀδυνάτων ἔδ' ὅς ἐστ'·
 Λίλιν ἄρ' ὅσ' ἔλιν, ὅς νῦν γε καὶ αὖθις πατρὶ μάχῳ.
 Τυδείδης, ὅς νῦν γε καὶ αὖθις πατρὶ μάχῳ.
 Ὡς φάτο· τῇ δ' ἄρ' ἐνδ' ἔλιν, χροὸς ἡμῶς ἴσπῳποις·

ΗΛ'

Naues ad concavas ut abigeret: sed hic heros
 Suos equos ascendens sumpsit habenas elegantes.
 Statim a Tydide consecutus est cum sortes singul. habebit.
 Alacer. is. a. Venerem persequubatur infesto ferro, (equis
 5 Cognoscens quod imbellis esset dea, neg. dearum
 Earum, qua virorum bellum administrant:
 Neg. Minerva, neg. virum castatrix Bellona.
 At cum tandem affectus est multam per urbem insequens,
 Tunc porrecta lancea magnanimi Tydei filius
 10 Summam vulnervit manum insiliens acuta lancea
 Imbecillam: statim autem lancea cutem perforavit
 Divinum per populum, quem ei Charites elaborarunt ipsae,
 Extremam sub volam: fluebat aut immortalis sanguis dea,
 (Cruor qualis fluit nempe beatis dyis.
 15 Non enim panem edunt, neg. bibunt ardens vinum:
 Ideo exangues sunt, & immortales appellantur.)
 Illa vero valde clamans abs se deiecit filium,
 Et hunc quidem manibus eduxit Phœbus Apollo
 Nigra nebula, ne quis Danaorum equitum
 20 Ferrum in pectora iaculatus animam adimeret.
 Hanc a contra, alie clamaunt in bello strenuus Diomedes:
 Excede Iouis filia bello & pugna:
 An non satis est quod mulieres imbelles decipis?
 Si autem tu in bello versare, certe te puto
 25 Formidaturam bellum, et si alibi audieris (inomen belli.)
 Sic dixit: hac a. moriens abiit: affligebatur a. graviter.
 Hanc quidem Iris prehendes pedibus: velox duxit extratur
 Oppressam dolorib. nigrescebat aut corpore pulchro. (bat
 Invenit deinde pugna ad sinistram impetuosum Martem.
 30 Seditem: caligine (tecta) a. hasta iacebat, & veloces equi.
 Hac autem in genua procidens fratrem dilectum
 Multum precans aurea fusca ligatos crines habentes pete.
 Dilecte frater effere me, da. a. mihi equos, (bat equos.
 Ut in Olympum eam, ubi immortalium sedes est.
 35 Valde doleo vulnere quod mihi mortalis infligit vir
 Tydides, qui nunc vel adversus Iovem patrem pugnaret.
 Sic dixit: huic a. Mars dedit aureas phalaras hab. equos:

Η δ' ἐς Διφρον ἔβαινεν ἀκηχεμένη φίλον ἦτορ.
 Πάρ δ' ἐοίσεις ἔβαινε, καὶ λυγία λάξετο χερσὶ.
 Μάστιξεν δ' ἐλάαν, τῷ δ' ἔκ' ἄκοντε πετὲ δ' ἴω.
 Αἶψα δ' ἔπειθ' ἦκοντο θεῶν ἑδὸς αἰπὴν Ὀλύμπου,
 5 Ενδ' ἴσσω ποιεῖσθαι ποδὶ λυγρὸς ὡκεία ἵεις,
 Λύσσα δ' ἐξ ὀρέων· παρὲθ δ' ἀμυρόσπον βάλαν ἐΐδαρ.
 Η δ' ἐν γυνάσσι πίπτε διώνης δ' ἄφροδίτῃ
 Μητρὸς ἧς· ἡ δ' ἀγκυρὸς ἐλάξετο θυγατέρας λυγρῆς,
 Χεῖρ τε μιν κρατερὴν ἔπειτα τ' ἐφατ' ἔκ' τ' ὀνόμαζε.

Τίς, νύ σε τοιάδ' ἔρεξε φίλον τέκος οὐρανίωνων
 Μαλ' ἰδίως, ὥς εἴ τι χαλκὸν βέζουσιν ἐνωπῇ;
 Τὴν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα φιλομειδῆς ἀφροδίτη,
 Οὐτά με τυδὲ θεὸς ὑπερβύμενος διομήδης,
 Οὐκέτι ἐγὼ φίλον ὑδὲ ὑπερβέρον πολέμοιο
 Αἰνεῖται, ὅς ἐμοὶ πάντων πολὺ φίλατος ὄσιν.
 Οὐ γὰρ ἐπὶ θεῶν καὶ ἀνθρώπων φύλοπις αἰνῇ,
 10 Ἀλλ' ἡδὴ δαναοὶ καὶ ἀθανάτοισι μάχονται.

Τὴν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα διώνη δία θεῶν,
 Τέτλαδι τέκνον ἐμὸν, καὶ ἀνδραγαθὸν κηδομένη περ.
 Πολλοὶ γὰρ δὴ τλήμεν Ὀλύμπια δώματ' ἐχόντες.
 Εἰς ἀνδρῶν, χαλκὸν ἄλγε' ἐπ' ἀλλήλοισι πιθύντες.
 Τλήμεν ἄρης, ὅτε μιν ὦτ' ἔκρατερός τ' ἐφιδάτης
 Παιδὲς ἀλώμεν· δῆσαν κρατερῶν ἐνὶ δεσμοῖς.
 Χαλκὸς δ' ἐν κερσέμῳ δέδετο τρεῖς καὶ δεκά μῆνας·
 Καὶ νύ κανένθ' ἀπολοῖτο ἄρης ἄτ' ὀλέμοιο,
 15 Εἰ μὴ μητρὶν ὀφειλάμεν ἡερίβοια
 Ερμῆα ἐξηγήρειν· ὃ δ' ἐξέκλεψεν ἄρνα.
 Ἡδὴ τερόμενον χαλεπὸς δέ εἰς δεσμὸς ἐδόμενα.
 Τλήμ' ἦρην, ὅτε μιν κρατερός πῦρ ἀμφιτρυφών
 Δεξιτέρῳ χεὶρ μαχρὸν οἷόν τι τέλειώχνη.
 Βεβλήκει· τότε κέν μιν ἀνῆκον λάξεν ἄλγος·
 Τλήμ' αἰδῆς ἐν τοῖσι πελώρεσσι ὠκύν οἰσόν,
 20 Εὐτὲ μιν ὠυτὸς ἀνὴρ ὑδὲ διδὸς αἰγίόχοιο
 Εἰν πύλῳ ἐν νεκύεσσι βαλὼν, ὀδυνήσιν ἔδωκεν·
 Αὐτὰρ ὁ βῆ παρὲς δώμα διδὸς καὶ μακρὸν Ὀλύμπου,
 25 Κῆρ ἀχέων, ὀδυρήσας περ μέν· αὐτὰρ οἰσὸς
 Διμῶν ἐνὶ στήθεσσι ἠλῆλατο, κῆρ δ' ἐπὶ θυμόν·

Τῷ

Hac .a. in currum ascendit moriens charo animo:
 Apud .a. ipsam Iris ascendit, & habenas cepit manibus,
 Percussit .a. scutica, & impelleret: hi .a. non inuiti solabant.
 Statim .a. postea pervenerunt in Deorum sedē alii Olympi.

5 Tunc equos stetit ventosis pedibus Selois Iris,
 Soluens ex curru, atq; immortalē apposuit escam.
 Illa autem genibus accidit Diones diua Venus
 Marris sua: hac autem Selois complectebatur filiam suam,
 Manuq; ipsam demulcebat, Verbūq; dixit & nominavit:

10 Quisnam tibi talia fecit, dilectā filia, cœlicolarum
 Temere, tanquam aliquod malum facienti palam?

Huic autem respondit amans risum Venus,
 Vulneravit me Tydes filius superbus Diomedes,
 Quoniam ego dilectum filium subducebam e praelio

15 Aeneam, qui mihi omnium longe charissimus est.
 Nō .n. amplius inter Troianos & Achiuos pugna grauis est:
 Sed iam Danaī etiam cum immortalibus pugnant.

Huic .a. respondit deinde Dione nobilis dea,
 Perfer filia mea, & tolera mœstia quamuis.
 20 Multi enim iam pertulimus cœlestes domos habitantes
 Ab hominibus grauib; malis inuicem illatis.
 Passus est quidem Mars quando ipsum Otus, fortisq; Ephialtē
 Filij Aloēi ligauerunt forti in Vinculo:

25 Aereo autem in carcere ligatus erat tredecim menses:
 Et fortassis ibi perijisset Mars in satiabilis belli,
 Nisi nouerca perpulchra Eëribœa

Mercurio indicasset: hic .a. furtim subduxit Martem
 Iam confectum: graue enim ipsum Vinculum domabat.

30 Passa est .a. Iuno, quando eam fortis filius Amphitryonis,
 Dextram ad papillam sagitta tricuspile

Vulneravit: tunc ipsam immedicabilis cepit dolor.
 Passus est & Pluto inter hos ingens Seloem sagittam,
 Quando ipsum idem Svir filius Iouis egidem gestantis,
 Ad portam inferorum inter mortuos affectus dolorib; tra-

35 Corde dolens, doloribus confixus: nam sagitta
 Humerum per fortem adacta erat, & torquebat animum,

Ven' apud matrem de Diomedē cōque-ritur.

Dione Venerem consolatur.

Τὸ δ' ἔτι πολὺν ὀδυμήφρατα φάρμακα πόσων,
 Ηκέστω· οὐ μὲν γὰρ πᾶσι κατὰ νῆπιος γ' ἐτέτυκτο.
 Σχετλίῳ· ὅβριμοι ἐργασίης, ὅς ἐκ ὅδε τ' αἰσυλα βέζων,
 Ὅς τόξοισιν ἐκείδῃ θεοὺς οἱ ὀλυμπιέεσσιν,
 Σοὶ δ' ὅτι τῆτον ἀνῆκε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
 Νήπιόν σου δὲ τὸν οἶδε καὶ φρένα τυδείῳ ὕδρι,
 Ὅππῃ μάλ' οὐ δῶμαυδὸς δὲ ἀνὰ τοῖσι μάχῃσι,
 Οὐδ' ἐπὶ μὲν πῶδες ποτὶ γούνασι πεπλάσισιν
 Ἐλθόντ' ἐκ πολέμοιο καὶ αἰνῆς θνητοῦτος.
 Τῶν μὲν τυδείδης, εἰ καὶ μάλα χαρτερός ὄστι,
 Φροζέτω μή τις οἱ ἀμείνων σείῃ μάχῃται·
 Μὴ δὴν αἰγίλλεια κείφρων ἀδρήσῃη
 Ἐξ ὕπνου γρόφωσα φίλοις οἰκίῃς ἐρείθῃ,
 Κουεῖδιον ποθέουσα πόσιν, τὸν ἀείσον ἀχαιῶν,
 Ἰφίμῃ ἀλοχὸς διομήδῃ· ἰσποδάμοιο.
 Ἡ δ' αἰὲρ σφοδρότερην ἀπ' ἰχθὺρ χειρὸς ὁμόρην·
 Ἀλδ' ἐπὶ χεῖρ, ὁδὴ μάλ' ἐκ πηπιδωντο βαρεῖαι·
 Αἰ δ' αὖτ' εἰσπρόσσω ἀδύμειον τε καὶ ἥρη,
 Κερτομύθῃς ἐπέεσσιν ἰάκρον ἰδὺν ἐρέδιον·
 Τοῖσι δὲ μύθων ἥρξε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη.
 Ζεὺ πάτερ, ἦ ῥα τί μοι κεχολώσεται ὅ, τί κεν εἴπω;
 Ἡ μάλα δὴ πῖνα κύπρις ἀχαιῶδων ἀνείστα
 Τρωσὶν· ἀμ' ἐσπένδαι, τοὺς νῦν ἐκπαλ' ἐφίλησε,
 Τῶν πῖνα καρρῆζουσα ἀχαιῶδων ἐϋπείπων,
 Πρὸς χρυσὴν φρόνη κατὰ μῦξατο χεῖρα ἀρσένῃ.
 Ὡς φάτο· μέιδθησεν ἢ πυτὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε,
 Καὶ ῥα χαλεπαμένην ὅτ' ἀρσένῃ χρυσὴν ἀφροδίτῃ.
 Οὐ τοι τέκνον ἐμὸν δέδοται πολέμῃ ἰάκρον·
 Ἀλλὰ σὺν ἱμερόεντι μετέρχου ἔργα γάμοιο,
 Ταῦτα δ' ἄρ' ἐπὶ σοὶ καὶ ἀδύμειον παῖτα μελήσει.
 Ὡς οἱ μὲν τοιαῦτα φέρεσσι ἀλλήλοισι ἀγόρευον,
 Αἰνεία δ' ἐπύρουσε βόλῃ ἀχαιῶδες διομήδης,
 Γυρώσων ὅ οἱ αὖτις πατέρεσσι χεῖρας ἀπόλλων·
 Ἀλλ' ὅγ' ἄρ' οὐδὲ θεὸν μέγαρ' ἀέτω, ἴετο δ' αἰεὶ
 Αἰνείαν κτείνειν, καὶ ὅτ' ἐκ κλυτὰ τεύχεα δύσει.
 Τεὺς μὲν ἔπειτ' ἐπύρουσε, κατὰ κτῆμα μιν ἀνείων,
 Τεὺς δὲ οἱ ἐνυφείλεις φαεινὴν ἀσπίδ' ἀπόλλων·

Αλλ'

Hunc. a. Peon dolores-mitigantia pharmaca inspargens
 Curavit, neq. enim illo modo mortalis erat (i. Pluto)
 Impius ardua-patrans, qui non curabat iniqua faciens,
 Qui arcu affligebat deos, qui Olympum habitant.
 In te autem hunc incitavit dea casta Minerva.
 Stultus, neq. hoc fecit animo Tydes filius,
 Quod valde nō longatus sit, qui cum immortalibus pugna-
 Neq. ipsum filij ad gēna patrem apellat (verit.)
 Reversum ex bello, & gravi pugna.
 Itaq. nunc Tydides tamen si valde fortis est,
 Caveat, ne quis secum fortior te pugnet.
 Ne diu Aegialea perprudens adrastrit filia
 Ex somno gemens amicos domesticos excitet,
 Virginalem (i. primum) desiderans maritum, optimum A-
 15 Generosa vxor Diomedis bellicosus. (chiu.)
 Dixit sanē, & ambabus cruorem à manu abstergebat.
 Sanata est manus: dolores. a. mitigati sunt graves.
 He autem rursus inspicientes Minervaq. & Iuno,
 Mordacibus verbis Iovem Saturnidem irritabant.
 20 Inter eos autem sermonem cepit dea casta Minerva:
 Iupiter pater, num quid mihi succensebis ob id q. dixerō?
 Sanē quidem aliquam Venus Achiviarum inducens,
 Troianos & simul sequeretur, quos nunc valde dilexit:
 Earum aliq. demulcens Achiviarū pulchris peplis indutavē
 25 Ad auream fibulam perstrinxit manum mollem.
 Sic dixit subrisit autem pater hominumq. deorumq.
 Et aduocant allocutus est auream Venerem:
 Non tibi filia mea, commissā sunt bellica opera.
 Quin tu iocunda obi munera nuptiarum.
 30 Hec autem Marti veloci, & Minerva omnia curae erunt.
 Sic isti quidem talia inter se colloquebantur.
 In Aeneam autem irruit bello-clarus Diomedes,
 Cognoscens quod illi ipse super-tenebat manus Apollo.
 Sed hic neq. deum magnū reuercebat: cupiebat. a. semper
 35 Aeneam interficere: & inelytis armis spoliare.
 Ter quidem deinde irruit interficere cupiens:
 Ter autem ei repressit lucidum scutum Apollo.

iij

Αλλ' ὅτε δὴ τὸ τέταρτον ἐπέσπυτο δαίμονι ἴσος,
 Δεινὰ δ' ὁμοκλήσεις περσέφει ἐκέρχρος ὑπόλλων.
 Φράζεο τυδείδην καὶ χάζεο, μὴδ' ἐθεοῖσιν
 Ἰσ' ἐθέλε φρονέειν· ἐπεὶ οὐ ποτε φῦλον ὁμοῖον
 Ἀθανάτων τε θεῶν, χαίματ' ἐρχομένων τ' ἀνδρῶπων.
 5 Ὡς φάτο. τυδείδης δ' αἶψ' ἐχάζετο τυτθὸν ὀπίσσω,
 Μυῖν ἐλδέμεν· ἔκαστη βόλου ὑπόλλων·
 Αἰνεῖαν δ' ἀπ' αἵματός τ' ἐν ὁμίλῳ θῆκεν ὑπόλλων,
 Περσάμω εἰν ἱερῇ, ὅθι οἱ νηὸς γ' ἐτέτυκτο.
 10 Ἡ τοι τὸν λιπὼν τε καὶ ἄρτεμιν ἰοχάμεσθαι
 Ἐν μεγάλῳ ἀδύτῳ ἀκρόντο τε κλυδωνόν τε.
 Αὐτὰρ ὁ εἰδὼλον τευξ' ἀργυρότοξ' ὑπόλλων
 Αὐτῷ τ' αἰνεῖα ἱκαλον καὶ τεύχεσι τῶν·
 Ἀμφὶ δ' ἄρ' εἰδὼλον τρώες καὶ δῖοι ἀχαιοὶ
 Δῆρ' ἀλλήλων ἀμφὶ σῆθεσσι βοεῖας
 15 Ἀσπίδας δὲ κύκλους, λαοπήϊά τε περὶ ὤματα.
 Δὴ τότε δοῦρον ἄρ' ἔειπε παρὰ σπῆνδα φῶϊβ' ὑπόλλων.
 Ἄρες ἄρες βροτολογεῖ, μαιφόνε, τειχεσιπλήται,
 Οὐκ ἂν δὴ τὸν δ' ἄνδρα μάχης ἐρύσαιο μετελθὼν
 Τυδείδην, ὅς νῦν γὰρ καὶ ἂν δὴ πατρὶ μάχοιτο;
 20 Κύπερ δὲ μὲν παρῶτον γέδον ἔτασε γαῖαν ὅππ' ἔχ' ἄρ' ἔειπε
 Αὐτὰρ ἐπεὶ τ' αὐτῷ μοι ἐπέσπυτο δαίμονι ἴσος·
 Ὡς εἰπὼν, αὐτὸς μὲν ἐθέζετο Περσάμω ἀκρῇ.
 Τρώων δ' εἰσῆλθε οὐλ' ἄρης ὀτρυνε μετελθὼν,
 25 Εἰδόμεν' ἀχάμαντι δοῶ, ἢ γὰρ περὶ θρηκῶν.
 Τιάσθ' ὅτι Πριάμοιο διοτρεφέεσσι κέλευεν.
 Ὡς ἔειπε Πριάμοιο διοτρεφέεσσι βασιλῆϊ,
 Ἐς τῇ περ κτείνεσθαι ἑάσσετε λαῶν ἀχαιοῖς;
 Ἡ εἰσὶν ἐν ἀμφὶ πύλῃσ' εὖ ποιητῆσι μάχωνται;
 30 Κεῖται ἀνὴρ ὄντ' ἴσον ἐπὶ μοι ἐκτολε δῖος,
 Αἰνεῖας, ὅς μετ' ἀλλήλοισιν ἀγχιόσασα.
 Ἀλλ' ἄγε τ', ἐκ φλοίσβοιο σάωσμεν ἐσθλὸν ἄταρρον.
 Ὡς εἰπὼν, ὤτρυνε μὲν· καὶ θυμὸν ἐκάεσσε.
 Ἐνδ' αὖ περ πύλῃσιν ἔκτολεν ἐκτολε δῖον.
 35 Ἐκτορ, πῶ δὴ τοι μὲν· ὅστις ται δ' ὅστις ἐχέσκει;
 Φῆς που ἄτερ λαῶν πόλιν ἐξέμεν, ἢ δ' ὅππ' ὕρῳ,
 Οἷον σὺ γὰρ βροῖσι κασιγνήτοισι τε σῶσι.

Τῶν

Sed quando quarto irruit Deo par,
 Graviter increpans allocutus est procul operans Apollo:
 Cave Tydide, & recede, neq; Dijs
 Paria Velis sapere, quoniam nunquam genus simile erit
 5 Immortaliumq; deorum, ac humi euntium hominum.
 Sic dixit: Tydides autem abscessit paulisper retro,
 Iram evitans porro ferientis Apollinis:
 Aeneam autem seorsum a turba posuit Apollo
 Pergami in sacro, ubi ipsi templum factum erat:
 10 Hunc quidem Latonag, & Diana sagittis gaudens,
 In magno adyto curabant, & honorabant.
 Sed hic simulacrum fecit argenteo arcu decorus Apollo,
 Ipsiq; Aenea simile, & armis tale.
 Circum .a. simulacrum Troiani & nobiles Achivi
 15 Feriebant inter se circa pectora bubulos
 Clypeos rotundos, & parmas leues.
 Tunc Siqu, impetuosum Martē allocutus est Phœbus Apollo.
 Mars, Mars, hominum pestis, sedate, cede, manui oppu-
 20 An non deniq; hūc virū expugna trahes accedens (gnator.
 Tydidem, qui nunc certē & cum Ioue patre pugnaret?
 Veneris quidem primum cominus vulnervit manum ad
 Sed deinde & mihi ipsi insiliit deo similis. (Solam
 Sic locutus, ipse quidem resedit in Pergamo excelsō.
 Trojanorum .a. ordines perniciosus Mars cōcitavit accedēs,
 25 Assimilatus Acamanti Veloci ductori Thracum.
 Filios autem Priami Iouis alumnos adhortatus est:
 Osiliū Priami a Ioue nutriti (i. nobilis). Regiū,
 Quousq; adhuc interfici sinetis populum ab Achivis?
 An donec circa portas bene structas pugnent?
 30 Iacet vir, quem aq̄e honorabamus atq; Hectorē nobilem,
 Scilicet Aeneas filius magnanimi Anchisæ.
 Sed agite, ex tumultu eripiamus strenuum socium.
 Sic locutus excitavit robur & animum Sinuscutiusq;.
 Tunc vero Sarpedon valde obinvigavit Hectorē nobilem.
 35 Hector, quoniam tibi robur abijt, quod prius habebas?
 Gloriaberis nimirum sine populis civitatem servaturum te
 Solum cum affinis fratribusq; tuis: (& socijs.

Apollo Dio
 medem repr
 mit.

Apollo facto
 Aeneæ simu-
 lachro hostes
 eludit.

Apollo Martē
 incitat.

Τῶν νῦν οὐ πν' ἐγὼ ἰδέειν δούαμι· οὐδ' ἐνοῖσα,
 Ἀλλὰ κατὰ πῶπον κύνες ὥς ἀμφὶ λείοντα·
 Ἡμεῖς δ' αὖ μαχόμεσθ' οἵ περ τ' ὀπίκουροι ἐνείμεν.
 Καὶ γὰρ ἐγὼν ὀπίκουρος ἔων, μάλα τηλόθεν ἦκω·
 Τηλοῦ γὰρ λυκίη ξανθὸν ὅππ' ἀνιήεντι,
 5 Ἐνδ' ἄλοχόν τε φίλῳ ἐλπίον καὶ νήπιον ἦδον,
 Καδ' ἐκ κτήματα πολλὰ, τὰ τ' ἔλθεται ὅς κ' ὀπίδευις.
 Ἀλλὰ καὶ ὥς λυκίοις ὁ τρωῶν καὶ μέμον' αὐτὸς
 Ἀνδρὶ μαχέσασθαι· ἀτὰρ οὐ π' μοι ἐνθάδε τοίῳ
 Οἶόν κ' ἦε φέροιεν ἄγχοι ἦεν ἄγχοιεν·
 Τῷ δ' ἐσπέρει, ἀτὰρ οὐδ' ἄλλοισι καλῶεις
 Λαοῖσιν μνέμεν, καὶ ἀμυλόμενοι ὄρεσι·
 Μήπως ὥς ἀψῖσι λίονα ἄλόντε παύσθου,
 Ἀνδράσι δις μνέεσσι π' ἔλωρ καὶ κύρμα γνῶσθε·
 Οἱ δὲ τάχ' ἐκπέρσουσ' ὃ ναιομένῳ πάλιν ὕμνῳ.
 15 Σοὶ δ' ἤρην τάδε παῖτα μέλειν νύκτας τε καὶ ἡμέρας
 Ἀργούς λισσομένῳ * τηλεκλητῆρ' ὀπίκουρον,
 Νωλεμέως ἐρχόμεν, κρατερὴν δ' ὑποδέσθαι ἐνὶ πόντῳ.
 Ὡς φάτο σαρπηδόων· δαίκε δ' ἐρένας ἔλθοι μῦθος,
 Αὐτίκα δ' ἐξ ὀρέων σὺν τῷ χερσὶν ἄλτο χαμᾶζε·
 20 Πάλλων δ' ὀξέα δοῦρεσσι, καὶ σπῆρτον ὄχετο αἰνῆς,
 Οτρωῶν μαχέσασθαι, χεῖρε δὲ φύλοπιν αἰνῆς.
 Οἱ δ' ἐλελίχθησαν, καὶ ἐναντίοι ἔσαν ἀχαιῶν.
 Ἀργεῖοι δ' ὑπόμεναν ἀολλέες, οὐδ' ἐφάβηθεν.
 Ὡς δ' ἀέμος ἀγῆας φορέει ἱερός κατ' ἀλωάς,
 25 Ἀνδρῶν λικμώντων, ὅτε τε ξανθὴ δημήτηρ
 Κεῖναι * ἐπειρομένων ἀνέμων χερσὶν τε καὶ ἀγῆας,
 Αἱ δ' ὑπολαβάνονται ἀχρεμαῖ· ὥς τὸτ' ἀχαιοὶ
 30 Ἀδκοὶ ὑπὸνδε γρόντο * κοινάσθων, ὅν ῥα δὲ αὐτῶν
 Οὐρανὸν ἐς πολὺ χαλκὸν ἐπέπληρον πόδες ἵσταν
 Ἀψ' ὀπμιστομένων· ὑπὸ δ' ἐσπερον λυγρῆς.
 Οἱ δ' ἐμὲν ὁ χερσὶν ἰδὺς φέρον ἀμφὶ δὲ νύκτα
 Θοῦρον ἀρης ἐκάλυψε μάχην, τρωέων ἀνιήων,
 Πάντος ἐποιχόμενον· τῷ δ' ἐκράσανεν ἐσπερμας
 35 Φοῖβος ὑπὸ λαὸν ὁ χερσὶν αἰφύρου, ὅς μιν ἀνῶγει
 Τρωσὶν θυμὸν * ἀγέραι, περὶ ἰδὲ παλλὰ δ' ἀδύων
 Οἰχομένῳ· ἢ γὰρ ῥα πέλεν δαναοῖσιν ἀνιήων.

Αὐτὸς

Horum nunc nullū ego videre possum, neq; animadvertere,
 Sed trepidant tanquam canes circa leonem:
 Nos autem pugnamus qui auxiliores adimus.
 Etenim & ego auxiliator existens admodum è longinquo
 5 Procul enim est Lycia Xanthum ad verticem. (venio:
 Vbi & xoremq; dilectam reliqui, & infantem filium,
 Et possessiones multas, quas desiderat quicumq; pauper est,
 Sed & sic Lycios adhortor, & paratus sum ipse
 10 Cum viro pugnare, nihil etsi mihi tale,
 Quale vel asportent Achius, vel adducant,
 Tu autem stas, ac non alijs imperas
 Copijs consistere & opem ferre suis socioribus: (nantis
 Ne forte quasi nexibus retis capti omne genus alitum &
 15 Viris hostibus praeda, & lucrum in speratum efficiamini.
 Illi aut cito euerrent bene habitatam civitatem & efram:
 Tibi autem decet hac omnia cura noctesq; diesq;
 Principes precanti è longinquo vocatorum auxiliorum,
 Ut assidue persistant & duram deponant oburgationem.
 Sic dixit Sarpedon, momordit .a. mentem Hectori sermo,
 20 Statim autem de curru cum armis salit ad terram:
 Vibrans .a. acutas lanceas per exercitum obibat & ndiq;
 Adhortans ad pugnandū: excitavit autem pugnam grauem.
 Hi .a. conuersi sunt (à fuga) & aduersi steterunt Achius.
 Argini .a. expectabant conferti, neq; territi fuerunt.
 25 Sicut autem Ventus paleas fert sacris in arois
 Viris ventilantibus, quando flaua Ceres
 Secernit ingruentibus Ventis fructumq; & paleas,
 Et albescent acerui palearum: sic tunc Achius
 30 Albi superne facti sunt puluere, quem per ipsos (rum,
 Caelum ad usq; solidū terrā pulsando excitavit pedes equo-
 literum inter se commixtos: reuersi autem sunt auriga.
 Illi .a. robur manuum recta ferebant, & ndiq; .a. caliginem
 Impetuosus Mars offudit in pugna, Troianis opem ferens,
 Quaquā discurrens: exequēbatur autem mandata
 35 Phœbi Apollinis, aureum ensē gestantis, qui ipsum iussit
 Troianis animum excitare, postq; vidit Pallada Minervam
 Abvenientem: hac enim erat Danaïs auxiliatrix.

Ipse

Αὐτὸς δ' αἰνείαν μάλα πῖον· ἔξ' αὐτοῖο
 Ηκε, καὶ ἐν στήθεσι μὲν· βάλε ποιμένι λαῶν.
 Αἰνείας δ' ἐπάρσιον μετ' ἴστω. τοὶ δ' ἐξ ἄρ' ἔσαν
 ὧς εἶδον ζῶν τε καὶ ἀνέμεα παρσύνοντα,
 Καὶ μὲν· ἐσθλὸν ἔχοντα· ματ' ἀλλήσαν γε μὲν οὐτοί.
 Οὐ γὰρ ἔα πόν· ἄλλος, ὃν ἀργυρότοξ' ἔχειεν,
 Ἀρης τε βροτολογρός, εἰς τ' ἄμοτον μεμαῖσα.
 Τοὺς δ' αἶψα τε δύω καὶ ὀδυσεὺς καὶ Διομήδης
 Ωτρυμνον δαναοὺς πολέμιζέμεν. οἳ δὲ καὶ αὐτοὶ
 Οὔτε βίας ἡρώων ὑπεδέειδον, οὔτε ἰώχας,
 Ἀλλ' ἔμενον νεφέλῃσιν οἰκότες, ὥς τε κρονίων
 Νηημήϊες ἔστησαν ἐπ' ἀκροπόλοισιν ὄρεσσιν,
 Ἀπ' ἑμας ὄφρ' εὐδῇσι μὲν· βορέαο, καὶ ἄλλων
 Ζαχρηῶν ἀνέμων, οἵ τε νέφεα σκιάεντα
 Πνοιῇσιν λιγυρῇσι διασκιδᾷσιν αἶεντες.
 ὧς δαναοὶ ἡρώας μένον ἐμπέδον, οὐδ' ἐφέροντο.
 Ἀπ' αὐτοῖς δ' αὖ ὁμιλον ἐφοίτα, πολλὰ κελύων.
 Ω φίλοι, ἀνέρες ἔστε, καὶ ἄλκιμον ἦτορ ἔλεσθε,
 Ἀλλήλοισ τ' αἰδέσθε καὶ κρατερὸς ὑμῖνας.
 Αἰδομένων τ' ἀνδρῶν πλεόνες σθοὶ ἢ πέθανται.
 Φάργ' ἔσθ' ὅτ' οὐτ' ἀρεκλέ· ὄρνυται, οὐτ' ἐπ' ἀλκή.
 Η, καὶ ἀκόντισσι δουεὶ δουῶς· βάλε δὲ παρσύνοντα
 Αἰνείω ἔταρον μεγαθύμου δηνόωντα
 Περρυσίδω, ὃν ἡρώες ὁμῶς παρσύνοντα τέκεον
 Τίον, ἐπεὶ τοῦτος ἔσκε μὲν παρσύνοντα μέγα θυμῷ.
 Τὸν ῥα κατ' ἀπὸ δαδουεὶ βάλε κρείων ἀγαμέμνων·
 Η δ' ἐκ ἔργου ἐρυτο, διὰ περ ὃ· εἴσατο καὶ τῆς.
 Νειάειρ δ' ἐγ' ἄρ' ἐπ' αὐτῷ· ἔλασσε.
 Δαυπῖσιν δὲ πρῶτον, ἀρσέβησεν ὃ τ' αὖτε· ἐπ' αὐτῷ.
 Εὐδ' αὖτ' αἰνείας δαναῶν ἔλεν ἀνδρας αἰείους
 Τίε διοκλῆ· κρηθῶν δὲ ὁρσίλοχον τε.
 Τὸν ῥα πατὴρ μὲν ἐναειν ἐϋπμήνην ἐν φερῇ,
 Αφνειὸς βιότοιο· γυῖον δ' ἐκ ποταμοῖο
 Αλφειοῦ, ὅς τ' ἀνέρεϊ πυλίων διαγάτης.
 ὧς τέκετ' ὁρσίλοχον πολέως· ἀνδρεσσιν ἀνακτα.
 Ὀρσίλοχον δ' ἄρ' ἐπικτε διοκλῆα μεγαθύμον,
 Εκ δ' διοκλῆ· διδυμάονε πῦρ δὲ γυεῖσιν,

Κρηθῶν,

Ipse autem Aeneam valde optimo ex adyto
 Eduxit, & in pectoribus robur indidit pastori populorum.
 Aeneas autem inter socios stetit: hi vero gausi sunt.
 Postquam viderunt vivumq; & incolumem advenientem,
 Et viros integros habentem: haud tamen quasierant antea,
 Non.n. sinebat labor alius, quem Apollo suscitaverat,
 Marsq; exitialis, Contentioq; aude prompta ad rixandum.
 Hos autem Diaces duo & Vlysses, & Diomedes
 Concitabat Danaos ad pugnandum: hi autem & ipse
 Neq; viros Troianorum timebant, neque impetus,
 Sed expectabant, nebulis similes, quas Saturnius
 Tranquillitatis tempore sifist in summis montibus,
 Placide quando quiescit vis Boreae & aliorum
 Vehementium (v. valde utilium) ventorum, qui nubes opacae
 Flatibus stridulis dissipant flantes:
 Sic Danaï Troianos expectabant firmiter, neq; fugiebant.
 Atrides. a. per turbam discurrebat sapius adhortans.
 O amici, Viri estote, & fortem animum sumite,
 Inuicemq; reueremini per sortes pugnas.
 Verecundantiū.n. virorū plures salus quam interfecti sunt.
 Fugientiū autem neq; gloria exurgat, neq; ulla fortitudo.
 Dixit, & iaculatus est hasta impigre: percussit. a. antesi-
 Aeneae socii magnanimi Deicoontem (gnanum virum
 Pergasidem, quem Troiani aequē ac Priami filios
 Honorabant, quia impiger erat inter primos ad pugnandū:
 Hunc in scuto lancea percussit rex Agamemnon.
 Illud. & non hastam impediuit: sed prorsus traiecit etiam i-
 Ultimum .a. in ventrem per balteum eam adegit. (psum:
 Sonuit autem cadens sonueruntq; arma super ipso.
 Tunc rursus Aeneas Danaorum interfecit viros optimos
 Filios Diocles, Cretbonaq; Orsilochoq;
 Horum pater quidem habitabat bene adificata in Phera.
 Dines opum genus autem erat a fluuio
 Alpheo, qui late fluit Pylorum per terram:
 Qui peperit Orsilocho multus viris Imperatorem.
 Orsilocho autem genuit Diocleum magnanimum.
 Ex Diocleo autem gemini filij nati sunt,

Cretbon,

Κρήτων, ὁρσίλοχος τε, μάχης εὐεΐδότε πάσης.
 Τὼ μὲν ἄρ' ἠβήσαντε, μελαίνων δ' ἠνιῶν
 Ἰλιον εἰς Ὀππολον ἄμ' ἀγχείοισιν ἐπέδωκε,
 Τιμὴν ἀτρεΐδῃσ', ἀγαμέμνονι καὶ μενέλαῳ
 Ἀργυμένω. τὼ δ' οὐδ' ἔτελ' ὅταν αὖτοιο χάλυψεν.
 Οἷω τὰρ λείοντε δύω ὄρεσθ' κορυφῇσιν
 Ἐτραφέτην ὑπὸ μητρὶ βαδείης τάρφενον ὕλησ'.
 Τὼ μὲν ἄρ' ἄρ' ἐπ' ἔοντε βόας καὶ ἰφιαμῆλα
 Στάθμουσ' αὐτῶν κεραιζέτον, ὄρεσθ' καὶ ἂν τὼ
 Ἀνδρῶν ἐν παλάμῃσι κατέκτανεν ὅς ἐι χαλκῷ.
 Τοίῳ τὼ χεῖρεσσιν ὥσ' αἰνείας δαμέντε
 Καταπέστην, ἐλάτησιν ἐοικότες ὑψηλῇσι.
 Τὼ δ' ἐπεσόντ' ἐλέησε βολὴν ἀγαθὸς μενέλαος.
 Βῆ δ' ἀπὸ περσμάχων, κεκορυβμένθ' ἀλδοπι χαλκῷ,
 Σείων ἐξείλιν. τὸ δ' ὤτρυνεν μὲν ὅς ἄρης,
 Τὰ φρονέων, ἵνα χερσὶν ὥσ' αἰνείας δαμείη.
 Τὸν δ' ἴδεν αὐτίλοχος μεγαθύμου νέσσορος υἱός.
 Βῆ δ' ἀπὸ περσμάχων, ὥσ' ἰδὲ ποιμὴν λαῶν,
 Μὴ τι πάθῃ, μέγα δ' ἐσφρασε ἀποσφίλει πύλοισι.
 Τὼ μὲν δὴ χεῖρας τε καὶ ἐγχεα ὀξυόεντα
 Ἀντίον ἀλλήλων ἐχέτην, μεμαῶτε μάχεσθαι.
 Ἀντίλοχος δ' ἐμάλ' ἀγχι παρίστατο ποιμὴν λαῶν.
 Αἰνείας δ' οὐ μείνει, τοὺς πρὸ ἐὼν πολέμους,
 ὧς εἶδεν δύο φῶτε παρ' ἀλλήλοισι μένοντε.
 Οἱ δ' ἐπεὶ οὐκ νεκρὸς ἔρυσαν μὴ λαὸν ἀχαιῶν,
 Τὼ μὲν ἄρα δειλὸν βαλέτην ἐν χερσὶν ἐπαίρων,
 Αὐτὰ δ' ἐσφράδην τε, μὴ πρὸ τοῖσι μάχεσθαι.
 Ἐνθα πυλαιμένεα ἐλέτην ἀτάλαντον ἄρηι,
 Ἀρχὸν παφλαγόνων μεγαθύμων ἀσπίων.
 Τὸν μὲν ἄρ' ἀτρεΐδης δουρικλυτὸς μενέλαος
 Ἐσώτ' ἐγχείνυξ κτ' κληῖδα τυχεύσας.
 Ἀντίλοχος δ' ἐμύδονα βάλ' ὑπὸ γαστρίῳ
 Ἐσθλὸν ἀτυμνιάδην. ὃ δ' ὥσπερ φρεσὶ μάστιγι
 Χερμαδῖον ἀνέκονα τυχεῖν μέσση. οἱ δ' ἄρα χεῖρῶν
 Ἠνία λῶν' ἐλέφαντα χαμαὶ πέσση ἐν κονήσῃ.
 Ἀντίλοχος δ' ἄρ' ἐπὶ λῶσι ξίφει ἦλασε κέρσην.
 Αὐτὰρ ὅγ' ἀσθμαίνων δὲ ῥέξ' ἐκπέσσε δίφρου
 Κῦμα δ' ἄρα

Crethon, Orsilochoq; pugna bene periti omnis generis.
 Hi quidem puberes facti nigri in naubus
 Ad illum honoris equorum ferax simul Argivos secuti sunt,
 Honorem Atridis, Agamemnoni & Menelao
 5 Comparantes: hos autem ibi finis mortis obexit.
 Quales leones duo montis in cacuminibus
 Nutriti sunt sub matre profunda in densitatibus silvae:
 Hi quidem rapientes boues, & pingues oves,
 Stabula hominum cassant, donec & ipsi
 10 Virorum in manibus interfecti sunt acuto ferro:
 Tales isti duo a manibus Aeneae prostrati
 Deciderunt, abieribus similes alius.
 Horum. a. prostratorum misertus est in bello fortis Menelaus.
 Iuit autem per antesignanos armatus fulgenti ferro.
 15 Quassans hastas: huius autem impellebat animum Mars,
 Ea cogitans, ut a manibus Aeneae interficeretur.
 Hunc. a. vidit Antilochus magnanimi Nestoris filius.
 Iuit. a. per propugnatores, valde. n. timebat pastori popolorum
 Ne quid pateretur. Valde. s. ipsos aberrare faceret a labore.
 20 Hi quidem iam manusq; & hastas acutas
 Contra se inuicem tenebant parati pugnare:
 Antilochus vero valde prope astitit pastori populorum,
 Aeneas. a. non sustinuit, impiger quamvis existens bellator,
 Vi vidit duos viros prope inter se consistentes.
 25 Hi. a. postquam occisos traxerunt ad populum Achivorum,
 Eos miseros tradiderunt in manus sociorum:
 Ipsi autem conuersi inter primos pugnant.
 Tunc Pylamenem interfecerunt parem Marti,
 Principem Paphlagonum magnanimorum scutatorum.
 30 Hunc quidem Atrides hasta ineluctus Menelaus
 Stantem hasta vulneravit ad clauem humeri affecutus.
 Antilochus autem Mydona percussit aurigam, famulum
 Bonum Atymniadem (hic. a. auerbat solidungulos equos)
 Saxo cubitum contingens medium: at ex manibus
 35 Frena candida ebore humi ceciderunt in pulueribus:
 Antilochus. a. accurrens ense percussit tempus.
 Sed hic grauius anhelans et pulchro decidit curru

Menelaus Py-
 lamenem, An-
 tilochus My-
 donē perimit.

Promissus

φ. γ. κ. ρ. α.
1920

Κύμαχος ἐν κοινήσιν ὅπῃ βρεγμόν τε καὶ ὄμοις.
 Διηθά μάλ' εἰρήκει, (τύχῃ γὰρ ἱαμάτοιο βαδείης)
 Ὀφρ' ἴστω πλῆσαντε χαμαὶ βάλον ἐν κοινήσιν.
 Τούσδ' ἱμάσ' ἀντίλοχος, μὲν δ' ἔφατον ἡλᾶσ' ἀχαιῶν.
 Τούσδ' ἐκτορ ἐνόησε κτ' ἑτάρας ὅρτο δ' ἐπ' αὐτούς
 Κεκληγώς ἄμα δὲ τρώων εἰπντο φάλαγγες
 Καρτεραί. ἦρχε δ' ἄρα σφιν ἄρης καὶ πένι' ἐνωό.
 Ἡ μὲν ἔχρουσα κυδοιμὸν ἀναιδέα δῖοιο τῆς.
 Ἄρης δ' ἐν παλάμῃσι πελώριον ἔγχος ἐνώμα.
 Φοίτα δ' ἄλλοτε μὲν πρὸς δ' ἐκτορ, ἄλλοτ' ὅπιδεν.
 Τόν δ' εἰδὼν ῥίγησε βολῶν ἀγαθὸς Διομήδης.
 Ὡς δ' ὅτ' ἀνὴρ ἀπέλαμν' ἰὼν πολέῃ πεδίοιο.
 Στήθε' ἐπ' ὠκυρόφω ποταμῷ ἄλαδε πρὸς ἔοντι.
 Λοφῶ μορμύροντα ἰδὼν, ἀνὰ τ' ἔδραμ' ὀπίσσω.
 Ὡς τίτε πωδείδης ἀνέχεται, εἰπέ τε λαῶ.
 Ὡ φίλοι, οἳ δὴ δαυμάζομεν ἐκτορ, δῖον
 Αἰγυμνίῳ τ' ἐμναι καὶ θαρσαλέον πολεμίστην.
 Τῷ δ' αἰεὶ πύρα εἰς γὰρ θεῶν ὅς λαιρὸν ἀμύνει.
 Καὶ νῦν οἱ πάρος κείνῃ ἄρης βροτῶν ἀνδρῶν εὐκίως.
 Ἀλλὰ πρὸς τρώας τετραμμένοι αἰὲν ὀπίσσω
 Εἴκετε, μηδὲ θεοὺς μενεαυμένον ἱφί μάχεσθαι.
 Ὡς ἄρ' ἐφί. τρώες δὲ μάλα χεῖρον ἡλυθον αὐτῶν.
 Εἰς δ' ἐκτορ δῖο φῶτε κατέκτανεν, εἰδότε χαρμης.
 Εἰν ἐνὶ δίφρῳ ἐόντε, μενέδην, ἀγχιάλον τε.
 Τὸ δὲ πρὸντ' ἐλέησε μέγας τελαμῶνι αἶας.
 Στῆ δὲ μάλ' ἐγγυς ἰδὼν, καὶ ἀκόντισε δουεὶ φαεινῷ.
 Καὶ βάλεν ἄμφιον σελάγρον ὑδν, ὅς ρ' ἐνὶ πλοσφῷ
 Νῶτε πολυκλήμων πολυκλήϊ. ἀλλὰ ἐμῖρε.
 Ἡ γ' ὅπκουρησεντα μὲν πρὸς αἰμῶν τε καὶ ὕας.
 Τόν ρα κτ' ἔωσ' ἔρα βάλεν τελαμῶνι αἶας.
 Νειάειρ δ' ἐν γαστρὶ πάγῃ δουλιχόσκιον ἐγχευ.
 Δούπησεν δὲ πεσώνδ' εἰς ἐπ' ἔδραμ' ἐφάδην αἶας.
 Τόχρα συλήσων τρώες δ' ὅπῃ δουράτ' ἔρευναν
 Ὀξεία, πυμφάνωντα, σάκος δ' ἀνεδέξατο πολλὰ.
 Αὐτὰρ ὁ λαὸς πρὸς βῆας ἐν νεκροῦ χάλκεον ἔγχος
 Λασιόσυντ' ἐπ' ἄρ' ἐτ' ἄλλα δουήσιντα τόχρα καλὰ
 ἡμοῖν ἀφελέειν. ἐπείγετο γὰρ βελέεσσι.

φ. κ. π. κ. τ. ν.
1920

Δ. Η. Σ.

Pronus in pulueribus atq; in occipit & humeros
Diu valde fixus stetit (nactus erat. n. arenam profundam)
Donec equi pulsantes cum humi proiecerunt in pulueres.
Hos. a. Verberavit Antilo. & ad exercitum abegit Ach.
Hos. a. Hect. animaduertit inter turmas: irruit. a. in ipsos
Vociferans: simul. a. Trojanorum sequebantur phalanges
Fortes: praibat. a. ipsis Mars; & Veneranda Bellona:
Hac quidem habens tumultum immanem pugna,
Mars vero in manibus ingentem hastam quassabat:
10 Ibat a. modo quidem ante Hectorem, modo autem post.
Hunc. & confpicatus horruit in bello strenuus Diomedes.
Sicut. a. cum vir inops consilij emensus ingentem campum
Conspicit ad rapidum fluitum, in mare profluentem,
Spuma frementem videns, recurritq; retrorsum:
15 Sic tunc Tydides recepit, dixitq; populo:
O amici, qualiter admirabamur Hectorem nobilem
Peritum-iaculatorem esse, & audacem bellatorem?
Huius semper propè adest ens deorum, qui mortem auertit.
Et nunc ei adest ille Mars mortalis viro similis.
20 Quare ad Troianos conuersi semper retrò
Cedite, neq; aduersus deos prompti-sitis fortiter pugnare.
Sic dixit: Troiani. a. admodum propè accesserunt ipsos.
Tunc Hector duos viros interfecit peritos belli,
In vno curru existentes, Menesthem Anchialumq;.
25 Horum. a. lapsum misertus est magnus Telamonius Atax.
Stetit. a. valde propè accedens, et iaculatus est hasta lucida,
Et percussit Amphium Selagi filium, qui in Pasò
Habitabat praedives, locuples: sed eum satum
Duxit auxiliaturum ad Priamumq; & filios.
30 Hunc in balteo percussit Telamonius Atax:
Inferiori autem in ventre defixa est longa hasta,
Resonuit. a. cadens: hic autem accurrit illustris Atax,
Arma spoliaturus, Troiani vero lanceas fuderunt
Acutas, perlucidas: scutum autem excepit multas:
35 Sed hic calce accedens ex cadauere aratam hastam
Euulser, non tamen etiam alia potuit aratam pulchram
Humeris detrudere: premebatur enim solis.

Diomedes Ha
 tori cedit.

Δείσε δ' ὅγ' ἀμφίβασιν κρατερὴν τρώων ἀγρώχων,
Οἳ πολλοὶ τε καὶ ἱελοὶ ἐφείσαν ἐλγέ' ἔχοντες·
Οἳ ἔμελλαν ἄρ' ἐόντα καὶ ἰφθιμον καὶ ἀναυδόν,
Ὡσαν ὑποσφείων· ὁ δὲ χαλῶμεν περὶ μίχθῃ.

Ὡς οἳ μὲν πονέοντο καὶ κρατερῶν ὑσμίνων·
Τληπόλεμον δ' ἥρακλιδῶν ἦν τε μέγαν τε
Ἄρσεν ἐπ' αὐτῷ σαρπηδὸν μοῖρα κραταιή·
Οἳ δ' ὅτε δὴ γαδὸν ἦσαν ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰόντες,
Τῖός δ' ὤκνος τε διδὸς νεφεληγερέταος,

Τὸν καὶ τληπόλεμον πατέρων πατρὸς μῦθον ἔειπε·

Σαρπηδὸν λυκίων βουλή φέρε, τίς τοι ἀνδρῶν
Πτώσσειν ἐνθάδ' ἐόντι μάχης ἀδαιμόνι φωτί;
Ψυδόμενοι δ' ἐπεφασί διδὸς γόνον αἰχμηχῶν
Εἶναι ἐπεὶ πολλὸν κείνων ὅππιδύεαι ἀνδρῶν·
Οἳ διδὸς ἐξεχθρόντο, δὴ πατέρων ἀνδράπων·

Ἀλλ' ὅτι νῦν παρὰ φασὶ βίβω ἥρακλιδῶν,
Εἶναι μὲν πατέρα δρασυμέμονα, θυμολόοντα·
Ὅς ποτε δεῦρ' ἐλθὼν ἐνέχ' ἰσπῶν λαομέδοντος,
Εξ οἷος σῶν νηισὶ καὶ ἀνδράσι παυροτέροισι,

Ἰλίου ἐξαλαπάξε πόλιν, χήρωσε δ' ἀργαῖς.
Σοὶ δὲ χαλὸς μὲν θυμὸς, ὑποφθινύδουσι δ' λαοί·

Οὐδὲ γὰρ τί σε τρώεσσι δοῖμαι ἄλκαρ ἔσθαι·
Ελθόντ' ἐκ λυκίης, οὐδ' εἰ μάλα κρατερός ἐοῖς,

Ἀλλ' ὥς ἐμοὶ δμῶν ἐνταπύλας αἰδέομαι ἄρ' ἔσθαι.
Τὸν δ' αὖ σαρπηδὼν λυκίων ἀγρὸς ἀντίον ἠΐδ' αἶψα

Τληπόλεμον ἦτοι κείνῳ ἀπώλεσεν ἱλίου ἱρῶν,
Ἀνέρε' ἀφραδίησιν ἀναυδὸς λαομέδοντος,

Ὅς ῥά μιν εὖ ἔρξαντα κακῶ λυγρὰ περὶ μύθῳ,
Οὐδ' ἀπέδωκεν ἰσπῶσι ὧν εἶνεκα τηλόθεν ἦλθε.

Σοὶ δ' ἐγὼ ἐνθάδε φημι φόνον καὶ κῆρα μέλαιναν
Εἰ μὲν δὲν τ' ἀλέεσθαι, ἐμὲ δ' ὥς δουεὶ δαμέντα

Εὐχόμενοι δώσιν, φυγῶν δ' αἰεὶ κλυτοπόλῳ.
Ὡς φάτο σαρπηδὼν· ὁ δ' αὖτε τοιοῦτον ἐλάλει·

Τληπόλεμος καὶ ἦν μὲν ὁ μὲν τῇ δουρατὶ μακρᾷ
Εκ χειρῶν ἦϊξεν· ὁ μὲν βάλεν ἀντρένα μένον

Σαρπηδὸν αἰχμῇ δὲ διαμῶν ἦλθε· ἀλεγεινῇ.
Τὸν δὲ κατ' ὀφθαλμοῖς ἐρεβεννὴν νύξ' ἐκάλυψε.

Τληπόλεμος καὶ ἦν μὲν ὁ μὲν τῇ δουρατὶ μακρᾷ
Εκ χειρῶν ἦϊξεν· ὁ μὲν βάλεν ἀντρένα μένον

Σαρπηδὸν αἰχμῇ δὲ διαμῶν ἦλθε· ἀλεγεινῇ.
Τὸν δὲ κατ' ὀφθαλμοῖς ἐρεβεννὴν νύξ' ἐκάλυψε.

Τληπό-

Timeat .a. hic defensionem validam Troianorum strenuorum,
Qui multiq. & strenui infabant hastas tenentes:
Qui ipsum magnum licet existentem & fortem & clarum
Repuerunt a se: hic autem cedens retroatus est.

5 Sic hi quidem laborabant in fortis pugna.

Tlepolemi &
Sarpedonis
pugna.

Tlepolemum autem Heraclidem latinumq. magnumq.,
Animavit aduersus diuum Sarpedonem fatum violentum:

Hi .a. quando iam propere erant, aliter in alterum cuntes,
Filiusq. neposq. louis nebularum-congregatoris,

10 Hunc & Tlepolemus prior verbum allocutus est.

Sarpedon Lyciorum consulator, quatiui necessitas
Observati cum timore hic existenti pugna imperito viros

Mentientes autem te dicunt louis sobolem agiochi
Esse, cum multum ab illis absis viris

15 Qui ex loue nati sunt, tempore priscorum hominum:

Sed qualem aiunt vim Herculeam,
Esse meum patrem audacem, animum leonis habentem:

Qui quondam huc veniens gratia equorum Laomedontis,
Sex solis cum nauibus & viris paucis,

20 Illy diripuit ciuitatem, desolauit autem vias.

Tibi .a. ignauus quidem animus: minuiuntur .a. tuæ copiae.
Neq. te Troianis puto auxilio fore,

Profectum ex Lycia, neq. etiam si admodum fortis es:
Sed a me interfectum ad portas inferni descensurum.

25 Hunc rursus Sarpedon Lyciorum dux contra allocutus est:

Tlepoleme, certe ille euertit Ilium sacrum
Viri temeritate clari Laomedontis,

Qui ipsum bene meritum malo oburgauit verbo,
Neq. reddidit equos, quorum gratia e-longinquo veneras.

30 Tibi autem ego hic & dico, eadem & mortem nigram
A me paratum iri: mea vero ab hasta interfectus, (benti,

Gloriam mihi daturus, animam .a. Plutoni inelytos-equos ha-

Sic duxit Sarpedon: hic .a. eleuabat fraxineam hastam
Tlepolemus, & horum quidem eodem tempore hastilis longa

35 Ex manibus euolant: hic quidem percussit ceruicem mediam
Sarpedon cussis autem virumq. penetravit acutis:

Hunc vero circa oculos obscura nox cooperuit.

m. qj

Τληπόλεμον· ὃ δ' ἄρα μηρὸν ἀφ' ἱστέρων ἐγχεῖ μακρῷ
 Βεβλήκει· αἰχμὴ δ' ἐδέστυτο μαμμάωσα.
 Οὐδ' ἐγχευόμενός τ' ἔσται, πατήρ δ' ἐπὶ λοιβὴν ἀμυων.
 Οἱ μὲν ἄρ' ἀντίθεον σαρπηδόνα δῖοι ἑταῖροι
 Εξέφερον πολέμοιο· βάρυνε δ' ἐμιν δόρυ μακρὸν
 Ελκόμενον· τὸν μὲν οὐτ' ἐπεφράσκει· οὐδ' ἐνόησε
 Μηρὸς ἐξερεῖσθαι δόρυ μείλινον, ὅφρ' ὀπιβαίῃ
 Σπευδόντων· τοῖον γὰρ ἔχον πόνον ἀμφιέποντες.
 Τληπόλεμον δ' ἐτέρωθεν εὐκνήμιδες ἀχαιοὶ
 Εξέφερον πολέμοιο· νόησε γ' ὃ δ' ἴσ' ὀδυσεύς,
 Τλήμονα θυμὸν ἔχον· μαμμήσει δ' οἱ φίλον ἦτορ.
 Μερμήριξε δ' ἐπειτα χεῖρ' ἐρένα καὶ χεῖρ' ἑμὴν
 Ἡ φρετέρω διδὸς ἦδ' ἐγδούποιτο δῖοι καὶ
 Ἡ δ' ἄρ' ἴσ' πλεόνων λυκίων Σπὸ θυμὸν ἔλοιτο·
 Οὐδ' ἄρ' ὀδυσεὺς μεγαλήτορι μόρσιμον ἦεν
 Ἰφθίμῳ διδὸς ἦδ' ἀποκτάμεν ὀξέϊ χαλκῷ.
 Τὸν ῥα χεῖρ' ἀπὸ πλεόνων λυκίων φρετέρω θυμὸν ἀδύνη·
 Ἐν δ' ὅγ' αἰετὸν εἶλεν, ἀλάστορά τε, χρομίον τε,
 Ἀλκωνδρόν τε, ἀλκίον τε, νοήμονά τε, στυγερὸν τε.
 Καὶ νῦν κ' ἐπὶ πλεόνων λυκίων κτάνε δ' ἴσ' ὀδυσεύς
 Εἰ μὴ ἄρ' ὅξ' ἐνόησε μέγας κορυθαίολος ἔκτωρ.
 Βῆ δ' ἐπὶ φρετέρω κορυθαίολος ἄσπετος χαλκῷ,
 Δεῖμα φέρον δαναοῖσι· χάρη δ' ἄρα οἱ φρεσὶν ὀνιπ
 Σαρπηδὼν διδὸς ἦδ' ἔπος δ' ὀλοφύονδ' εἶπε,
 Πεισμένη, μὴ δὴ μεῖλιον δαναοῖσιν ἐάσης
 Κεῖσθαι· ἀλλ' ἐπάμυνον, ἐπειτὰ με καὶ λίποι αἰὼν
 Ἐν πόλει ὕμετέρῃ· ἐπεὶ ἔκ' ἄρ' ἐμελλον ἔρωγε,
 Νοστήσας οἰκόνδε φίλῳ ἐς πατρίδα γαῖαν,
 Εὐφρανεῖν ἄλοχόν τε φίλῳ καὶ νήπιον ἦδ' ὄν.
 ὣς φάτο· τὸν δ' οὐτ' ἀνέστη κορυθαίολος ἔκτωρ,
 Ἀλλὰ παρήξει, λεληνίμενος, ὅφρα τὰ ῥήσα
 Ὄσσει· ἀργεῖς, πλεόνων δ' ἀπὸ θυμὸν ἔλοιτο.
 Οἱ μὲν ἄρ' ἀντίθεον σαρπηδόνα δῖοι ἑταῖροι
 Εἶσαν ὥς αἰγὸν ὅστις ἀνέκαλλε φηγῶ.
 Ἐκ δ' ἄρα οἱ μηρὸς δόρυ μείλινον ὥς ἐδύραζε
 Ἰφθίμῳ πελάγων, ὅς οἱ φίλος ἦεν ἑταῖρος.
 Τὸν δ' ἔλιπε· ψυχὴν κ' ἴδ' ὀφθαλμοῖς κέχυτ' ἀχλὺς.

Λύπης

Tlepolemus autem semur sinistrum hasta longa
 Percussit: cussis autem transacta est prope ansas,
 Opsi infixa: pater autem mortem auertit.
 Sarpedonem quidem generosi socij
 Extulerunt ex praelio: grauabat. a. ipsum hasta longa (nertis
 Dum traheretur, ea quidem nullus considerauit, nec animad-
 Femore extrahere lanceam fraxineam, ut incedere posset,
 Festinantium: talem. n. habebant laborem ministri.
 Tlepolemum autem ex altera parte bene ocreati Achij
 Exportabant praelio: animaduertit autem nobilis Vlysses,
 Fortem animum habens: turbatum erat. a. ei dilectum cor,
 Cogitauit autem postea in mente, & in animo,
 An viderimus Iouis filium valde sonantis insequeretur,
 An hic plurius Lyciorum animam auferret:
 Neq. vero Vlysi magnanimo fatale erat,
 Fortem Iouis filium interficere acuto ferro,
 Quare ad multitudinem Lyciorum vertit animus Minerva
 Tunc hic Ceranum interfecit, Alastoremq., Chromiumq.,
 Alcandrumq., Haliumq., Noemionaq., Prytanymq.,
 Atq. etiam plures Lyciorum interfecisset nobilis Vlysses,
 Nisi statim intellexisset magnus galea-motor Hector:
 Iuit autem per primas acies armatus fulgenti are,
 Terrorem inferens Danais: gausissus est autem eo accedente
 Sarpedon Iouis filius, Verbum autem lugubre dixit:
 Priamide, ne me predam Danais sinas
 Iacere, sed auxiliare: postea me etiam deferat atas
 In ciuitate vestra, quoniam non eram ego,
 Reuersus domum, dilectam in patriam terram,
 Oblectaturus uxoremq., dilectam, & infantem filium.
 Sic dixit: hunc. a. non allocutus est galea-motor Hector,
 Sed perrexit cupidius, ut quam citissime
 Repelleret Argiuos, multorumq. animam auferret.
 Hi quidem diuum Sarpedonem generosi socij
 Collocarunt sub agidem gestantis Iouis perpulchra sago:
 Ex autem ipsius femore lanceam fraxineam extraxit foras
 Fortis Pelagon, qui eius dilectus erat socius.
 Hunc. a. deferuit anima, & circa oculos offusa est caligo,

Sarpedō vn-
neratus, He-
ctoris opem
implorat.

m ij

Αὐτὸς δ' ἀμπνυῖσθαι, καὶ δὲ πνοιῇ βορέας
 Ζῶντος ὅππινειουσιν κακῶς κακὰ φηότα θυμόν.
 Ἀργεῖοι δ' ἄρ' ἀρήϊ καὶ ἔκτορι χαλκοκορυσὴν,
 Οὐτὲ ποτε περσέεσσιντο μελανάων ὅππινειον,
 Οὐτὲ ποτ' ἀντὶ φέροντο μάχην· ἀλλ' αἶψα ὑπὸ ποσσὶ
 Χαλκόν δ' ὅς ἐπύδοντο μῦθ' ἡρώεσσιν ἄρηα.
 Ἐνθα πῖνα παρῶτον πῖνα δ' ὕστατον ἐξέσσειε
 Ἐκτορ τε παρὰ μοιο πᾶσι καὶ χαλκῷ ἄρης·
 Ἀντίθεον τ' ἄρ' ἀντ', ὅππινειον ὅρ' ἔστιν,
 Τρηζόντ' αἰχμητῶν αἰπόλιον, οἰνόμαόν τε,
 Οἶνοπίδην δ' ἔλενον, καὶ ὀρέσβιον αἰολομήτην,
 Ος ῥ' ἐν ὕλῃ νείεσκε μέγα πλοῦτοιο μινυλῶς,
 Λίμνη κακλήμην· κηφιστὶ δ' ἄρ' αἰόλοι
 Ναῖον βοιωτοῖ μάλα πῖνα δ' ἡμιονόχοντες.
 Τὸς δ' ὅς οὐδ' ἐνόησε θεὰ Λυκάων· ὅρ' ἦν
 Ἀργεῖος ὀλέκοντας ἐν κρατερῇ ὕσμινῃ,
 Αὐτὸς δ' αἰδωείην ἐπὶ αἰθέρεσσιν ἀπὸ τοῦ οὐρανοῦ
 Ὡς πῶτοι αἰγυρόχοιο διδὸς τέκος ἀγρυπνῶν,
 Ἡ ῥ' ἄλιον τὸν μῦθον ὑπέσθην μενελάου,
 Ἰλιον ἐκπέρσαντ' ἀπὸ τείχεον ὑπὸ νύκτι,
 Εἰ οὕτω μαινέσθαι ἐόσμεν οὐλοῖν ἄρηα.
 Ἀλλ' ἄγε δὴ καὶ νῶϊ μεδόμενοι· τοῦτο δὲ δὸς ἀλκῆς.
 Ὡς ἔφατ'· οὐ δ' ἀπείθετο θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
 Ἡ μὲν ἐποιχομένη χροσμή πυχας ἐν τῇ ἐσπέρῃ
 Ἡρην παρὲς βῆα θεὰ θυγάτηρ μεγάλοιο κρόνοιο·
 Ἡ δ' ἄρ' ἀμφ' ὀχέουσι τοῖς βάλαι καμύλα κακλῶ
 Χαλκῶς ἐκτάκνημα σιδερέϊον ἄρ' ὅστις ἐμπίστος·
 Τῶν ἦτοι χροσμή ἵπτος, ἀφ' ὅστις, αὐτὰρ ὅρ' ἔστιν
 Χαλκῶς ὅππινειον παρὲς αἰθέρα, παρὰ μὲν ἰδὲ οὐρανῷ
 Πλημναίῃ δ' ἀγυρίῃ ἐπὶ παρὲς οὐρανοῖς ἀμφοτέρωθεν
 Δίφρ' ὅρ' ἔστι χροσμήσι καὶ ἀγυρίῃσιν ἰμῶσιν
 Ἐν τε ταύτῃ· δόλαι δ' ἐπὶ παρὲς οὐρανοῖς ἐπὶ οὐρανῷ
 Τούτ' ἄρ' ἔστι ἀγυρίῃ· ῥυμὸς πέλει· αὐτὰρ ὅρ' ἔστι
 Δίφρ' ἔστι χροσμήσι καλὸν ὕδρον, ἐν δ' ἐπὶ πύλαι
 Κάλ' ἐβῆα χροσμή· ἰσὺ δ' ὅρ' ὕδρον ἡγαλῶν ἦρην
 Ἰσποῖς ἀκύποδας, μεμῶν ἐπειδὸς καὶ αὐτῆς.
 Αὐτὰρ ἐπὶ οὐρανῷ κούρην διδὸς αἰγυρόχοιο

28. ὁχέισθε

30.

Πίπλος

Rursus autem recreatus est: circum a. aurea Borea
 Virificavit cum aspirans, qui miserē efflauerat animam,
 Argivi autem propter Martem & Hectorē armatum,
 Neque unquam conuerſi-fugebant nigras ad naues,
 5 Neq; unq; contra-ſerebantur in pugnam, sed ſemper retrō
 Cedebant, poſtquam animaduertierunt cū Troianis Martē.
 Tunc quem primum quem ſolimum inſerfecit
 Hectorē, Priami filius & ferreus Mars?
 Eximiumq; Teuthrantem, & equitandi-peritum Oreſtē,
 10 Trechumq; bellatorem Aetolium, Oenomaumq;
 Oenopidemq; Helenē, & Oreſbium ornata mitrā habentē,
 Qui in Hyla habitabat valde diuitiarum ſtudioſus,
 Lacu circumdatus Cephiſide: apud autem ipſum alij
 Habitabant Bæori valde optimum populū habentes,
 15 Hoſ. a. poſtquam animaduertit dea albis ſolis Iuno,
 Argiuos pereuntes in ſorti pugna,
 Statim Minervam verbis velocibus allocuta eſt:
 Pro facinus Aegidem tenentis Iouis filia indeſſat;
 Certē vanum verbum promiſimus Menelaο,
 20 Illo deuaſtato bene-murato rediturum,
 Si ſic ſurere ſinamus pernitioſum Martem.
 Sed agē iam & nos curemus impetuoſum robur.
 Sic dixit: neq; reſuſcit dea caſſia Minerva.
 Hac quidem properans aurea-frena habentes apparauit e-
 25 Iuno Veneranda dea filia magni Saturni: (quos
 Hebe autem circa curruſ velociter poſuit rotundas rotas
 Aereas, octo-radior habentes, ferreum axem circum,
 Harum. & aurea eſt circumſerentia, incorrupta, ſed ſuperne
 Aerei canthi adaptati, mirabile viſu:
 30 Modioli autem argentei ſunt circumdanti ſtringue:
 Sella autem aurea & argenteis lorīs
 Diſtenſa eſt: duo. a. rotundi orbes conuexi ſunt:
 Ex ea. a. argenteus remo extabat, ſed ad ſummum temonē
 Ligauit aureum pulchrum iugum: in eo antilenas
 35 Pulchras poſuit aureas: ſub verō iugum duxit Iuno
 Equos velocipedes, cupida contentioniſ & vociferationiſ,
 Sed Minerva filia Iouis Aegidem-tenentis

Iuno & Mi-
 nerua ad pre-
 liū ſe prapa-
 rant.

m. iiij

Πέπλον μὲν κατέχευεν ἑαυτὸν πατρὸς ἐπ' οὐδὲ
 Ποικίλον, ὃν ῥ' αὐτὴ ποιήσατο καὶ χάμπε χερσίν·
 Ἡ δ' ἤχτων ἐνδ' οὐα διδὸς νεφεληγερέτα,
 Τάχ' ἔσεν ἐς πύλεμον θωρήσαστο δακρυόεντα.
 Ἀμφὶ δ' ἄρ' ὤμοισιν βέλετ' αἰγίδα θυσανόεσσαν
 Δεινὴν, ἣν περὶ μὲν πάντη φόβος ἐσεφάνωτο,
 Ἐν δ' ἔεικε, ἐν δ' ἀλκή, ἐν δ' ἤκρυόεσσαν ἰωκή.
 Ἐν δὲ τε ραφείη κεφαλὴ δεινότο πελώρε
 Δεινὴν τε, σμερδνὴν τε, διδὸς τέρας αἰγιόχοιο.
 Κρατὴ δ' ἐπ' ἀμφίφαλον κυνέην δέτο τε βραχάληρον
 Χρυσείῳ, ἑκατὸν πύλων σφυλέεσ' ἀραρυῖαν.
 Ἐς δ' ὄρεα φλόγα ποτὶ βήσετο· λάζετο δ' ἐγχος
 Βεῖθ' ὄρεα, σιβαρὸν, τῷ δάμνησι σιχρὰς ἀνδρῶν
 Ἡρώων, τοῖσιν τε κατέσσεται ὀβριμοπάτην.
 Ἡρὴ δὲ μάστιγι θοῶς ἐπὶ μάστιγι· ἄρ' ἴσποις
 Λύτομαται δὲ πύλαι μύκον ἑρανοῦ, ἀς ἔρχον ὦραι,
 Τῆς ὅππότερα πᾶσι μέγας ἑρανος οὐλυμπός τε,
 Ἡ μὲν ἀνακλίναι πυκινὸν νέφος, ἥ δ' ὅππότερα.
 Τῇ ῥα δὴ αὐτῶν κενύων κέας ἔχον ἴσποις·
 Εὐρον δ' κρονίωνα θεῶν ἄτερ ἥμενον ἄλλων,
 Ἀκροτάτη κορυφῇ πολυδείραδος ἐλύμποιο.
 Ἐν δ' ἴσποις σήσασα θεὰ λευκώλενος ἦρην
 Ζῆν' ὑπατον κρονίδην ἐξήρετο, καὶ προσέειπε,
 Ζεὺ πάτερ, οὐ νεμεσίξῃ ἄρει τάδε χαρτερά ἔργα,
 Οἰατόπῳν τε καὶ οἷ' ἀπώλεσε λαὸν ἀγαθὸν
 Μάστιγι, ἀτὰρ οὐ χ' ἰκόσμον; ἐμοὶ δ' ἄχος· οἱ δὲ ἐκκλοι
 Τέρπονται κύμασι τε καὶ αἰγυρότοξος ἀπόλων,
 Ἀφρονα τῶτον ἀέντες, ὅς οὐ πῖνα οἶδε θέμισα.
 Ζεὺ πάτερ ἦ ῥα τί μοι κεχολάσσαι, αἴ κεν ἄρῃα
 Λυδρὸς πεπληγυῖα μάχης ἐξαποδωμαι;
 Τῷ δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς,
 Ἀγχι μὰν οἵ ἐπορσσι δέδωκεν αἶμα δακρυόεντα,
 Ἡ ἐμάλις· εἴωθε κακῆς ὀδύνῃσι πελάζειν.
 Οὐς ἐφατ'· οὐδ' ἀπίθησε θεὰ λευκώλενος ἦρην·
 Μάστιξεν δ' ἴσποις· τῷ δ' ἔκ' ἀκοντε πεπλάδην
 Μεσσηγύς γαῖης τε καὶ οὐρανοῦ ἀσερόεντος.
 Οἶον δ' ἠέροειδὲς ἀνὴρ ἰδὲν ὀφθαλμοῖσιν

Ἡμεν

Peplum quidem diffudit subtile patris super pavimenta
 Variegatum, quod ipsa fecerat & elaborarat manibus.
 Hac autem lorica induit Iouis nubicogi,
 Armis ad bellum armabatur lachrymosum.
 5 Circum autem humeros posuit agidem simbratam,
 Horribilem, circum quam undiq; fuga cinctā erat:
 Inerat, a. contentio, inerat fortitudo, inerat horribilis inso-
 luerat etiam Gorgonium caput diri monstri (cutio:
 10 Dirumq; horrendumq; Iouis portentum Aegidem tenentis.
 In capite .a. circūcomatā galeā posuit quatuor-annulos-ha-
 Aureā, centum & tribus militibus sufficientem, (bentem
 Inq; currus lucentes pedibus ascendit: accepit .a. hastam
 Gravem, magnam, solidam, qua domat turmas virorum
 Heroum, quibuscunq; irascitur forti-patre-genita.
 15 Iuno autem scutica velociter duxerat equos:
 Sponte .a. porta crepuerunt caeli, quas custodiebant Horae,
 Quibus commissum est magnum caelum Olympiq;
 Ut & aperiant densam nebulam, & claudant,
 Hac per ipsas stimulis agi-solitos impellebant equos.
 20 Inuenerunt .a. Saturnidem a dijs seorsum sedentem alijs
 Summo vertice cacuminosi olympi:
 Tunc equos sistens dea albas-olinas-habens Iuno
 Iouem supremum Saturnidem interrogauit, et allocuta est:
 25 Iupiter, an nō succenseas Marti ob ista violenta facinora,
 Quantumq; & qualem perdidit populum Achiuorum
 Temere sed non ex decoro? mihi .a. dolor: illi vero quicquid
 Delectantur Venusq; & argenteo arcu-decorius Apollo,
 Infanti hūc (Martem) emittentes, qui nullā nouit iustitiā:
 Iupiter pater nunquid mihi irasceris si Martem
 30 Grauius percussis pugna expellam?
 Hanc autem respondens allocutus est nubicogus Iupiter:
 Agedum aduersus ipsum incita Minervam praeclatricem.
 Quae ipsum maxime solita est malis doloribus afficere.
 Sic dixit: neq; immorigera fuit dea albis-olinas Iuno.
 35 Verberauit autem equos: hi autem non inuisti solabant
 Inter terramq; & caelum stellatum.
 Quantum aeris spatium vir videt oculis

Iuno & Mi-
 nerua à Ioue
 pugnandi ve-
 niam petunt.

Ημεν^Θ ἐν σκοπῇ, λ' ὄντων δ' ἂν οἶνο πα πόντον,
 Τόσον δ' ἂν θρασυκοισι θεῶν ὑψηλές ἴσποι.
 Ἀλλ' ὅτε δὴ προΐλυ ἱξον ποταμὸς τε ρέοντι,
 Ηχ' ῥοαὶ σιμῶν συμβάλλοντι ἢ δὲ σκάμανδρ^Θ,
 Εἰν^δ ἴσποις ἐστήσε θεὰ Λαοκῶν^Θ ἥρη
 Λύσσα^δ ἐξ ὄρεων· ὧς δ' ἦ ἔρα πολυλῶ χρευσ.
 Τόσιν δ' ἐμβροσίλῳ σιμῶν ἀνέτειλε νέμεσσαι.
 Αἰ δὲ βάτλῳ τρήρωσι πελειάσιν ἴθμα^δ ὁμοῖαι,
 Ἀνδράσιν ἀργείοισιν ἐλεξέμεναι μαμαῖαι.
 Ἀλλ' ὅτε δὴ ρ' Ἰχάνον ὅτι παῖς οἶον χεῖρ^δ αἰετοῖ
 Ἐστασαν, ἀμφὶ βίλῳ διομήδ^Θ ἴσποι δ' αἰμοῖο
 Εἰλόμενοι, λείοισιν ἐοικότες ὁμοφάροισιν,
 Ησυσί χεῖρας ἰσιν, τῇ δ' ἐν^Θ ἐκ ἀλαπαδόν^δ
 Εἶδα σῶσ' ἥυσε θεὰ Λαοκῶν^Θ ἥρη,
 Στέντοε εἰσαμένη μεγαλήτοε χαλκασφάνῳ,
 Ος τόσον ἀμδὴ παρ' ὅσον ἄλλοι πντήκοντα·
 Αἰδῶς ἀργείοι, χεῖρ^δ ἐλβ' ἔχεα, εἶδος ἀγνητοῖ·
 Οφρα μὲν ἐς πόλεμον πωλεσκατο δ' ἴ^Θ ἀχλὺς,
 Οὐδ' ἐπὶ τε τρώες παρ' ἴσποι δ' αἰμοῖο
 Οἷον ἔσκον· κείνου γ' ἐβείβισαν ὁβριμὸν ἔλκος·
 Νῦν δ' ἔχεθεν πύλι^Θ κοίλῃς ὅπῃ νηιοὶ μάχοντε.
 Ὡς εἰποῖσ', ὅτ' ἔγωγε μέν^Θ ἐξυμὸν ἐχέσσω.
 Τυδείδῃ δ' ἐπύρουσε θεὰ γλαυκῶπις ἀθήνη,
 Εὔρε δὲ τὸν γὰρ ἀνὰ κτα παρ' ἴσποισι χεῖρ^δ ὄχρα φιν
 Ἐλκος ἀναφύροντα, τὸ μιν βάλε πύλι^Θ ἴ^Θ.
 Ἰδρὼς μιν ἐτείρεν ὑπὸ πλάτ^Θ τελαμών^Θ
 Λαοί^δ^Θ δ' αὐκῶλου. πρὸ τείρετο, χεῖρ^δ μιν ἐχέει.
 Ἀνδ' ἴσπων τελαμών^δ, καλαινέφες ἀμ' ἀπὸ μύργου.
 Ἰσπεύου γ' ἐπὶ ζυγῶν ἦλτο, φωνήσεν τε,
 Ηδλίρον οἱ πύλι^δ ἐοικότα χείρατο τυδεύς·
 Τυδεύς τοι μικρὸς μὲν ἔλω δέμας, ἀλλὰ μαχρῆς.
 Καί ρ' ὅτε πέρ μιν ἐγὼ πολέμειζεν ἐκ εἰσσκον,
 Οὐδ' ἐμπιπείσθην, ὅτε τ' ἥλυθε νόσφιν ἀχλὺν
 Ἀγέλ^Θ ἐς θήβας πολέας μ'· καὶ μέσσωνας
 Δαίνυστά μιν ἀνῶρον ἐνὶ μεγάροισιν ἐκκλον·
 Αὐτὰρ ὁ θυμὸν ἔχων ὃν χερερὸν ὧς τὸ πάρ^Θ παρ,
 Κούροισι καὶ μέσσωνας παρκαλίζετο· πᾶσι δ' ἐνὶ κα

Phidias

Sedens in specula prospectans in purpureum mare,
 Tantum saltu-conficiunt decorum altisoni equi.
 Sed quando iam Troiā peruenierunt duosq; fluuios fluētes,
 Qua fluxus Simois committunt Scamander,
 Ibi equos sicut dea albas·Sinas·habens Iuno,
 Soluens ex curribus: circum autem nebulam multā sudis
 His aurem ambrosiam Simois producebat ad pascendum.
 Ha autem iuerunt timidis columbis incessu similes,
 Viris Argiis auxiliari properantes.
 Sed quando venerunt sibi plurimi & optimi
 Strabant, circa sim Diomedis equorum·domitoris
 Conferri leonibus similes cruda·vorantibus,
 Vel subitis apris quorum robur non impotens.
 Ibi stans clamauit dea albas·Sinas·habens Iuno,
 Stentori similibus magnanimo, aream·socem·habenti,
 Qui tantum soci ferabatur quantum alij quinquaginta
 Pudor o Argius, mala probra forma (tamen) spectabiles
 Quamdiu quidem in bello versabatur diuus Achilles,
 Nunquam Troiani ante portas Dardanias
 Veniebant, illius enim horrebant sortem hastam.
 Nunc, a. procul ab Urbe concauas apud naues pugnant,
 Sic fata commouit robur & animum Sinuscaiusq;
 Tydiden, a. adiuit dea glaucos·oculos·habens Minerva.
 Inuenit autem hunc regem apud equos & currus
 Vulnus refrigerantē, quod ei infllexerat Pandarus sagitta.
 Sudor enim ipsum affligebat sub lato loro
 Scuti rotundi: eo conficiebatur: defatigatus erat. a. manus
 Eleuans. a. lorum, atrum sanguinem abstergebat.
 Equinum autem dea iugum attingit dixitq;
 Profecto parum sibi filium similem genuit Tydem.
 Tydens parvus quidem erat corpore, sed bellator:
 Adeoq; etiam quando ipsum ego pugnare non sinebam,
 Neq; irruere, quando venit absq; Achillis. (i. solus.)
 Legatus ad Thebas multos inter Cadmeos. (i. Thebanos)
 Coniunxit ipsum iussi in adibus quietum:
 Attamen hic animum retinens suum sortem sicut ante,
 Iuuenes Thebanorum prouocabat, quemlibet. a. vincebat
 Facile

Minerva Dio
 medem pila
 quitur.

Διὸς αἰδὸς κυνέω, μή μιν ἰδοὶ ὄβριμος ἄρης.
 Ως ἢ ἰδὲ βροτολοῖτος ἀῖψης διομήδεα Διός,
 ἦτοι ὁ μὲν παίδωντα πελώριον αὐτὸν εἴδασε
 Κεῖ δ' αὖθις πρῶτον κτείνων ἐξάνυτο θυμὸν,
 Αὐτὰρ ὁ βῆ ῥ' ἰδὺς διομήδεα ἰσχυροτάτοιον.
 Οἱ δ' ὅτε δὴ ῥαδὸν ἦσαν ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰόντες,
 Πρῶτον ἄρης ἀρέξασθ' ὥστερ' ἱγρὸν κύβητα·
 Εἰ γὰρ χαλκείῳ, μεμῶας δ' αὖθις θυμὸν δάεσσι,
 Καὶ τὸ γ' ἐρεῖ λαβοῦσα θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη
 Διὸς ὥσ' ἐκ δίφρου ἐπὶ πόντον ἀγχιθῦναι.
 Δάτρεθ' αὖθ' ἄρμα το βολύαχαδὸς διομήδης
 Εἰ γὰρ χαλκείῳ ἐπέριετο ἢ πολλὰς Ἀθῶν
 Νείατον ἐς κανέονα, δὲ ζωννύσκετο μέγ' ἔλκε.
 Τῇ ῥα μιν οὐτα πυχρὸν, διὰ ἢ ῥεῖα χαλὸν ἐδολφεν·
 Ἐκ ἢ ὀδρὺ σπῆσεν αὐτῆς· ὁ δ' ἐβραχε χαλκῷ ἄρης
 Οὐκ ὅν τ' ἐννεάχλοιο δῖα χροὴν ἢ δεκάχλοιο
 Ἀνέρες ἐν πολέμῳ, εἰς δ' αὖθις ἀνέστησαν ἄρ' ἄρ'
 Τούς δ' ἄρ' ὥστερ' ἄρμος εἶλεν ἀναιδὲς τε τρώας τε
 Δείσαντας· πτόσαν ἐβραχ' ἄρης ἄτος πολέμοιο·
 Οἷον δ' ἐκ νεφέων ἐρεβεννὴ φαίνεταί αἴηρ
 Καύματος ἐξ ἀνέμοιο δνσαῖθ' ὀρνυμένοιο·
 Τοῖσ' αὖτε δὴ διομήδης χαλκῷ ἄρης
 Φαίνεθ' ὁμοῦ νεφέεσσιν ἰὼν εἰς οὐρανὸν Διῶ.
 Καρπαλίμως δ' ἵκανε θεῶν ἕδος αἰπὺν Ὀλύμπου·
 Παρ' ἢ δὴ κρονίῳ καθεῖρετο θυμὸν ἀγέων,
 Δείξαν δ' ἀμβροτον αἶμα καταρρέον ἐξ ὠτειλῆς,
 Καὶ ῥ' ὀλοφυρόμενθ' ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 Ζεὺ πάτερ, οὐ νεμεσίζῃ ὄρων τάδε καρτερὰ ἔργα,
 Αἰεὶ τοὶ ῥίγητα θεοὶ τετληότες εἰμὲν
 Ἀλλήλων ἰότητι· γάρ μιν δ' ἄνδρες φέροντες.
 Σοὶ πάντες μαχόμεσθα· σὺ γὰρ τέκας ἀφρονι κοῦρῳ
 Οὐλομένῳ, ἦ τ' αἶν ἀήσυχ' ἔργα μέμλεν.
 Ἀλλοὶ μὲν γὰρ πάντες ὅσοι θεοὶ εἰσ' ἐν Ὀλύμπῳ,
 Σοὶ τ' ὅππ' εἰδόνται, καὶ δὲ δμῆματ' ἔχουσιν·
 Ταῦτ' αὖτ' ἐπεὶ περὶ βάλαντα, οὐδέ τι ἔργον,
 Ἀλλ' ἀλγίς, ἐπεὶ ὅπως ἐγείναο πύδ' ἀΐδην,
 Ἡνὺ τυδῖθ' ὅν ὥστερ' αὖθις διομήδεα

Μαργαίνειν

Induit Orcigaleam, ne ipsam Sideret potens Mars.
 Postquam .a. vidit hominum pestis Mars Diomedem diuū,
 Certe hic quidem Periphantem ingentem illic fuit
 lacere, Sibi primum interficiens abstulerat animam.
 5 At iuit rectā in Diomedem equitandi peritum.
 H. .a. quum iam cominus erant, alter in alterum euntes,
 Prius Mars iaculatus est super iugum habenasq; equorum
 Hasta area, cupiens animam perdere,
 Et hanc manu accipiens dea casijs-oculis Minerva,
 10 Summonit à curru, ut incassum adigeretur.
 Secundo .a. impetum faciebat in bello fortis Diomedes
 Hasta area: adegit autem Pallas Minerva
 Infimum in Ventrem, Sibi cingebatur balteo. (laceravit.
 Ea parte ipsum vulneravit affectus, cutemq; pulchri di-
 15 At hasta extraxit rursus: hic .a. sonitū edidit ferrens Mars
 Quantum nouies mille clamant, Vel decies mille
 Viri in bello pugnam ineuntes Martis.
 At vero tremor occupauit Achiuosq; Troianosq;
 Territos adeo resonuit Mars insatiabilis belli.
 20 Qualis autem ex nubibus obscurus apparet aer,
 Ad astu venti grauius spirantis excitati:
 Talis Tydide Diomedem fortis Mars
 Videbatur simul cum nebulis iens in calum latum.
 Celeriter autem Venit decorum in sedem, altum Olympum.
 25 Apud autem Iouem Saturnidem sedet animo mœrens.
 Offendit .a. immortalem sanguinem defluentē ex vulnere,
 Et lugens verbis velocibus cum allocutus est:
 Iupiter pater, non indignaris videns hac violenta facino-
 Semper sanè grauisissima nos dij passi sumus
 30 Mutuo consilio: gratificantes hominibus.
 Tui gratia omnes pugnamus, tu .n. peperisti dementē filiā
 Perniciosam: cui semper iniusta (v. tristia) opera curae sunt.
 Alij enim omnes, quotquot dij sunt in Olympo,
 Tibi obediunt, & subiecti sumus singuli,
 35 Hanc autem neq; verbo coercēs, neque factis:
 Sed indulges, quoniam ipse genuisti filiam noxiam,
 Quam nunc Tydei filium magnanimum Diomedem

Diomedes
Matrem vul-
nerat.Mars faucius
(m?)
apud Iouem
expostulat.

Furro

Μαργαίνειν ἀνέηκαν ἐπ' ἀθανάτοισι θεοῖσι.

Κύπριδα μὲν παρῶτον χερδὶν ἔτασε χεῖρ' ὅππῃ κερπῶ·

Αὐτὰρ ἐπεὶ τ' αὐτῷ μοι ἐπέουσιν τοῖσι δαίμονι ἴσος·

Ἀλλὰ μ' ὑπνέεισαν ταχέας πόδες· ἦ τέ κε θηρὸν

Αὐτὴ πῆματ' ἐπύχον ἐν ἀνῆσιν νεκρὰ θεῶν,

Ἡ κεν ζῶς ἀμυνλὺν ἔα χαλκοῖο τυπήσιν.

Τὸν δ' ἄρ' ἰσάσθαι ἰδὼν παρσέφῃ νεφεληγερέτα Ζεὺς,

Μή μοι ἀλλοπαρσέφῃ παρζόμενθ' ἰμνύειε.

Εὐχόμενος δέ μοι ἐσσι θεῶν οἱ ὅλυμπον ἔχουσιν.

Αἰεὶ γάρ τοι εἰς τε φίλῃ, πόλεμοι τε μάχαι τε·

Μητρὸς τοι μὲν ἔστιν ἀάχρον, ἔκ ὅππῃ κτὸν,

Ἡρῆς· τί μὲν ἐγὼ σπουδῇ δαίμνημ' ἐπέεσσιν,

Τῷ σ' οἶω κείνης τάδε πάειν ἐν ἐσσησιν.

Ἀλλ' οὐ μάν σ' ἐπὶ θηρὸν ἀνέχομαι ἄλγ' ἔχοντα.

Ἐκ γὰρ ἐμαυτοῦ γυῖον ἐσσι, ἐμοὶ δέ σε γένετο μήτηρ·

Εἰ δέ τευ ἐξ ἄλλου γέ θεῶν γυῖον ὧδ' αἰδήληθ',

Καί κεν δὴ πάλα ἦεν ἐνέρετ' οὐρανίωνων.

Ὡς φάτο, καὶ πεινὸν ἀνῶγει ἰήσασμαι.

30. φάρμακ' ἰπποσεν. Τῷ δ' ὅππῃ πεινὸν ὀδυνήματα * φάρμακα πόσων,

31. ὧς δ' ἰπποσεν. Ἡκέσσετ'. οὐ μὲν γάρ τι καταθνήσκος γ' ἐτέτυκτο·

32. ἐπειγόμενος. ὧς δ' ὅτ' ὁπὸς γάλα λυκόν * ἐπειγόμενθ' σμυῖνθ' ἐν

33. φάρμακ' ἰπποσεν. Τηρὸν ἐδόν, μάλα δ' ὧς * φάρμακ' ἐφ' ἐπι κυκλῶντι·

34. φάρμακ' ἰπποσεν. ὧς ἀρα κερπαλίμως ἰήσαστο δουρὸν ἄρσα.

35. φάρμακ' ἰπποσεν. Τὸν δ' ἦ βῃ λαῦσεν, χαιρέντα δέ εἰματα ἔασε·

36. φάρμακ' ἰπποσεν. Παρ δέ δι' χρόνῳ καὶ δέξεται κύδ' ἰγνῶν.

37. φάρμακ' ἰπποσεν. Αἰ δ' αὖθις πρὸς δῶμα διδὸς μεγάλοιο νέοντο

38. φάρμακ' ἰπποσεν. Ἡρῆ τ' ἀρρήνη καὶ ἀλαλκομένης ἀδελφῆς,

39. φάρμακ' ἰπποσεν. Παύσασα βροτολοιγὸν ἄρβυλ' ἀδροκτασιάνων.

ΙΛΙΑΔΟΣ ΟΜΗΡΟΥ Η Ζ.

Ραψωδίας ἑσπεύουσας.

Τὸν δ' αὖθις δούσαντων τῆς μάχης, οἱ ἑλλῆες πολλοὺς
ἀναιρούσι τῶν πρῶτων, ἐλέηον δὲ Συμβουλεύσαντες, ἵ-
καρτερός τινος πόλιν ἀνείσιν, καὶ τῇ μητρὶ ἐκείνῃ κελύει εὐξά- 35
σιν τῇ ἀθηνῇ. καὶ ὑποχρῶνται αὐτῇ δάδακα βοῶν ἑσπεύουσας, ὅπως
ἂν διομήδῳ δούσαντες τῆς μάχης, τίς δὲ ὄντων αὐτῶν ἐν τῇ
πιδίῳ

Furere induxit in immortales deos.

Venerē quidem primū communis vulberavit in manu ad So-

Sed postea in me ipsum irruit deo similis: (le-capiet,

At me subdixerunt Veloces pedes, profecto diu

5 Ibi dolores passus-fuissem inter ingentes cadaverū-acequos

Si modo sumus, imbecillis tamen fuisset ferri ictibus.

Hunc a. toruē inuitus, allocutus est nubecogus Iupiter: Iupiter Martē

Ne mihi, o Varie absidens lamentare,

Inimicissimus. n. mihi es deorum qui Olympum habitant:

10 Semper enim tibi contentio grata, bellaq; pugnaq;

Martus tibi ingenium est incoercibile, neq; tractabile,

Iunonis quam quidem ego sedulo reprimō Verbis,

Ideo te puto illius hac pati consilij,

Sed nequiquam te amplius diu patiar dolores habere.

15 Ex me enim genus es mihi autem te genuit mater.

Si autem aliquo ex alio deorum natus esses ita improbus,

Vel iam pridem fuisset inferior omnib; cœlitib; (vel titani-

Sic dixit, & Paonem iussit curare illum. (bus)

Hunc a. Paon dolorem lenientia medicamina inspergens,

20 Sanavit eum, nequaquam enim mortalis erat.

Sicut a. quando coagulatum agitatum, lac album cōdensavit,

Liquidum enim esset, & albe. a. Velociter conglutatur miscenti:

Sic celeriter sanavit impetuosum Martem.

Hunc autem Hebe lavit, pulchraq; indumentis induit,

25 Iuxta a. Iovem Saturnidem sedit, eo honore exultans.

Ha autem rursus ad domum Iovis magni redierunt

Iunoq; Argiva & potens Minerva,

Postquam repressissent sanū Martem a virorum-cadibus.

30 ILIADIS HOMERI, AVT VI. COM- positionis argumentum.

D I I s abfistentibus prælio, Græci multos interficiunt
Troianorum. Heleno aut suadente, Hector in ciuita-
tem reuertitur, & matri Hecubæ iubet vota facere Miner-
uæ: & polliceri ei duodecim boum sacrificiū, vt Diomedē
auertat è prælio. Interim autem existentibus ipsis in

πιδίω, γλαυκὸς καὶ διομήδης ἀνὰ γυναικῶντες φίλων πατρὶ-
κην, ἀλκιμάστουσι πατρὶα ἀπαύλοισι· ἐκὼς δ' ἀλκιχθεὶς τῇ
μητρὶ καὶ τῇ γυναικὶ ἀνδρομάχῃ, σὺν τῷ ἀδελφῷ Ἀλεξάν-
δρῳ εἰς τὸν πόλεμον ἔξεισιν.

ΙΛΙΑΔΟΣ ΟΜΗΡΟΥ Η Ζ. ΡΑ.

ψρδνα.

Ζῆτι δ' ἄρ' ἀνδρομάχης καὶ ἑκτορος ἔφ' ὁ αἰεὺς,

ΡΩΩΝ δ' οἰώθη καὶ ἀχαιῶν φύλοπις 10

ἀνῆ·

Πολλὰ δ' ἄρ' ἔνθα καὶ ἔνθ' ἵδυσσι μάχη

πιδίοιο,

Ἀλλήλων ἰδυνομένων χαλκήρεα δ' ὄρα,

Μεσσηγὺς σιμόντος ἰδὲ ξάντοιο ρόσων.

Ἄϊας δ' ἐφ' ὧτος τελαμώνιοι, ἔρκος ἀχαιῶν,

Τρώων ῥῆζε φάλαγγα, φόως δ' ἐτάροισιν ἔσθικεν,

Ἀνδραβαλὼν δὲ αἰεὺς ἐνὶ θρήκεσσι τέτυκτο,

Τιδὸν εὐσπάρου ἀχέμαντ' ἦν τε μέγα τε.

Τόν ῥ' ἐβαλε πρῶτος κόρυδος φάλον ἰσποδαεΐης·

Ἐν δὲ μετώπῳ πῆξε, πέρησε δ' ἄρ' ὅς εἰον εἴσω

Ἀϊχμὴ χαλκήρῃ· τὸν δὲ σκότος ὅς ἐκάλυψε.

Ἀξυλον δ' ἄρ' ἔπεφνε βοιωτῶν διομήδης

Τῷ θρανίδω, δὲ ἔναιεν ἑὺκπιμένη ἐν αἰσθήῃ

Ἀφνειὸς βιότοιο, φίλῳ δ' ἰὺ δ' ἄνθρωποισι.

Κ' Πάυτις γὰρ φίλῳ σκενὸς δ' ἔπει οἰκία ναίων.

Ἀλλὰ οἱ οὐ πῶς ἤν' ἔγχετο λυγρὸν ὄλεθρον,

Πρόθεν ὑπὸ πύλας· ἀλλ' ἄμφω θυμὸν ἀπὸ νύρα,

Ἀὐτὸν καὶ θέρεπον τε χαλκίον, ὅς ἐστι τῷ ἵππων

Ἐσκεν ὑφ' ὀφθαλμοῖς· τὸ δ' ἄμφω γαῖαν ἐδύτλιν.

20 Δρῆσιν δ' ἀνύαλ' ἔχ' ὁ δὲ λαὸν ἐξενέριξε·

Βῆ δὲ μετ' αἰσθηπὸν καὶ πῆδυσιν, οὓς ποτε νύμφη

Νηΐς ἀβαρβαρή τέκ' ἀμύμονι βουκολίῳ.

Βουκολίων δ' ἰὺ ὧς ἀγασθὸς λαομέδοντος

Πρεσβύτατος γυνεῖ, σκότιον δὲ ἐγείνατο μήτηρ·

25 Ποιμάνων δ' ἔπ' ὅσοι μίγνυ φίλοτῃ καὶ δυνῇ·

Ἡδ' ἄσπονδοι μέγ' ἐδιδυμάοντες γείνατο πύδ'.

Καὶ

campo, Glaucus & Diomedes recognoscens paternam
amicitiam, permutant arma inter se. Hector autem lo-
quutus matri Hecubæ, & uxori Andromachæ, cum fra-
tre Alexandro in prælium egreditur.

ILIADIS HOMERÏ VI COM.

positio.

Z. autem Andromachæ & Hectoris est confabulatio.

ROIANORVM .a. sola relicta sunt & Achii- 10

uorum pugna grauis (f. absentibus dijs)

Frequentèr autem huc & illuc inclinaturn

est prælium per campum,

Inter se dirigentibus aratras lanceas,

15 Inter Simoentis & Xanthi fluentia.

Anax autem primus Telamonius, septim' Achiuorum,

Troianorum rupit agmen, lumenq; socijs attulit,

Virum iaculatus, qui fortissimus inter Thracas erat,

Filium Eusiori, Acamantem amplum & procerum.

20 Hunc percussit primus galea ad conum densas equi-fetas-

Inq; fronte fixit, penetravit .a. ad os & q; (habentes

Cuspis arata: huic autem tenebra oculos texerunt.

Axylum autem interfecit in-bello strenuus Diomedes

Teuthranidem, qui habitabat bene-structam in Arisba

25 Diues opum, ac benignus erat hominibus:

Omnes n. excipiebat-comiter, secus Sirmædes incolens.

Sed ab eo nullus horum tunc auertit acerbam mortem

Ante occurrens, sed ambos vitæ primauit (Diomedes)

Ipsum & famulum Calesium, qui tunc equorum

30 Erat auriga. hi autem ambo terram subierunt.

Dresum autem Euryalus & Opheltium interfecit.

Iuit. a. ad Aesepum & Pedasum, quos quondam nympha

Nais Abat' bareia peperit inculpato Bucolioni:

Bucolion autem erat filius clari Laomedontis

35 Maximus natu, spurius autem ipsum pepererat mater.

Pascens. a. oues mixtus est (scum nympha) amore et cubi-

Ipsam autem grauidam sacra gemellos peperit filios. (li,

n. q;

Fit exdes.

Μαίνεσθαι, οὐδέ τις οἱ δυνάται μὲν ἴσθ' ἰσφαεῖζεν.

Ὡς ἔφαθ'· ἔκτωρ δ' οὐ πῶ κασιγνήτω ἀπίθισεν.

Αὐτίκα δ' ἐξ ὀρέων σῶν τ' ἀλγέσιν ἄλτο χαμάζε·

Πάλλων δ' ὀξέα δοῦρα, καὶ στρατὸν ὄρεα το πᾶντι,

ἤ. μυχίωδ' Ὀρχυῶν * μαχέσασθαι· ἐγείρε δ' φύλοπιν αἰνῶν.

Οἱ δ' ἐλελήθησαν, καὶ ἐναντίοι ἔσαν ἀχμῶν.

Ἀργεῖοι δ' ὑπεχώρησαν, λήξαν δὲ φόβοιο·

Φῶν δὲ πῶν ἀθανάτων ἐξ οὐρανόσ' ἀστέρων ἔσθ'.

Τρωσὶν ἀλγέσιν οὐκ ἔμελλεν, ὥς ἐλέλιχεν.

Ἐκτὼρ δὲ θεῶεσσιν ἐκέλευτο, μακρὸν αἶσος,

ἤ. πηλικλῆ- Τρώες ὑπέρβουμοι, * πηλικλῆτοί τ' ὀπίκουροι,

Ανέρες ἐς φίλοι, μνηστῆς δὲ δοῦρεος ἀλκῆς,

Ὀφρ' αὖ ἐγὼ βεῖω ποτὶ ἴλιον, ἥ δὲ γέροισιν

Εἶπω βουλόμην καὶ ἡμετέρης ἀλόχοισι,

Δαίμοσιν ἀνήσασθαι, ὑποσέειναι δ' ἐκ τομῆας.

Ὡς ἄρα φωνήσας ἀπέβη κορυθαίολος ἔκτωρ.

Ἀμφὶ δὲ μιν σσερεῖ τῷπῃ καὶ ἀνέχονα δέσμα κελευνόν,

Ἀντιξήν' ἡ πυμάτι δέον ἀσπίδος ὀμφαλοῦσσι.

Γλαῦκος δ' ἐπὶ πολόχοιο παῖς καὶ τυδῆος υἱός

Ες μέσον ἀμοσπέρων σσιτίλῳ μεμαῶτε μάχεσθαι.

Οἱ δ' ὅτε δὴ γέρον ἦσαν ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰόντες,

Τὸν πρῶτον ἔσθ' ἀσπείπειν βολῶν ἀγαθὸς διομήδης,

Τίς δὲ σὺ ἐσσι φέρισε χαταβνητῶν ἀνδρώπων;

Οὐ μὲν γὰρ ποτ' ὅπου πα μάχη ἐνὶ κυδανείῃ

Τὸ πρῶτον ἀτὰρ μὲν νῦν γε πολὺν πρὸ βέβηκα ἀπαίων

Σφ' ἀέρσει, ὅτ' ἐμὸν δολιχόχαιον ἔγχεσ' ἐμεινας.

Δυσήνων δὲ γε πῶν δὲ ἐμὸν μένει ἀντόσιν.

Εἰ δὲ τις ἀθανάτων γε κατ' οὐρανόσ' ἐλπίλουσσι,

Οὐκ' αὖ ἔρωγε θεοῖσιν ἐπυρεαίοισι μαχρόμην.

Οὐδὲ γὰρ οὐδὲ δρύαντ' ἔσθ' κρατερὸς λυκόοργος

Διὶ δὲ, ὅς σε θεοῖσιν ἐπυρεαίοισιν ἐείλεν.

Ὅς ποτε μαινομένοις διωνύσοισι πιδύσας

Σεῦε κατ' ἡγάθεον νυκσῆιον· αἰ δ' ἄμα πῶσαι

Θύδρα χαμαὶ κατέχευαν, κατ' ἀνδροφόνιο λυκούργου

Θεινόμενοι βουπλήνῃ διώνυσος ἢ φοβήσθαι

Δύσεθ' ἀλὸς κατ' ἡμᾶ· θέπεις δ' ὑπεδέξατο κόλπῳ

Διηδίδα· κρατερὸς γδ' ἔχε θεός τις ἀνδρὸς ὁμοκλή.

Τῷ

Furit, neq; quisquam ei potest robore equiparari.

Sic dixit: Hector .a. nequicquam fratri inobediens fuit,

Statim autem ex curru cum armis desilijt in terram.

Vibrans .a. acuta tacula, per exercitū ibat quoquo versum,

Concitans ad pugnandum, suscitavit .a. praelium graue.

Hi autem conuersi sunt & aduersi steterunt Achivis:

Argui autem paulum retrocesserunt, & deserunt à caede.

Existimabant enim aliquem immortalium ex caelo stellato

Troianis auxiliaturum descendisse: sic conuersi sunt,

Hector autem Troianos hortabatur alie inclamans:

Troiani animosi, & e longinquo vocate socij.

Viri estote amici: memineritis strenuus fortitudinis,

Tanti sper dum ego iuro ad Ilium, & senibus

Dicam consiliarijs, & nostris senonibus,

Dijj si supplicent, voucantq; hecatombas.

Sic locutus abiit pulchre galeatus Hector: (scuti

Circum .a. ipsum .a. alos pulsabat & ceruicem corium nigrū

Circumferentia qua extrema curuebat circa scutū umbili-

Glaucus .a. Hippolochi filius & Tydei filius, (carum.

In medium strorumq; coterunt prompti ad pugnandum.

Hi .a. quando tam prope erant contra inuicem euntes,

Hunc prior allocutus est in praelio fortis Diomedes:

Quisnam tu es fortissime mortalium hominum?

Non .a. inquam vidi te in pugna viros illustres reddente

Antea: atqui nunc longè antecessisti cunctos.

Tua confidentia: quoniam meam longam hastam expectas.

Infelicium vero filij meo robori occurrunt.

Si autem aliquis immortalium de caelo venisset,

Non ego cum dijs celestibus pugnauero:

Neq; enim neq; Dryantis quidem filius fortis Lycurgus

Dixisset, qui cum dijs celestibus certabat,

Qui olim iuuentis Bacchi nutrices

Persequeretur per sacrum Nisseium: illa .a. simul omnes

Thyrso in terram proiecerunt, ab homicida Lycurgo

Verberata stimulo: Bacchus autem territus,

Subijt maris undam: Thetis autem excepit sinu (nem

Timentem, & hinc .n. tenebat tremor, ob viui comminatio-

77

Τῷ μὲν ἔπειτ' ὁδύσαντο θεοὶ βίαι ζώντες,
καὶ μιν τυφλὸν ἔθηκε χρόνῳ πάσι· οὐδ' ἄρ' ἐπὶ δῶλ
ἦν, ἔπειτ' ἀθανάτοισιν ἀπήρθετο πᾶσι θεοῖσιν.
οὐδ' αὖ ἐγὼ μακίρεσσι θεοῖς ἐδίοιμι μάχεσθαι.
Εἰ δέ τις ἐστὶ βροτῶν οἱ ἀφύρης καρπὸν ἔδοσιν,
Λαόν ἴδ', ὡς κεν ἴδωσιν ὀλέθρου πέρας· ἴκησα.

Τὸν δ' αὖτ' ἴσπετο λόχοιο παρσυνύδα φαίδιμος υἱὸς,
Τυδείδην μεγαθύμην, τῇ γυνελὶ ἐρεείνεις·
οἷν φρὺλλον γυνεή, τοιῆδε καὶ ἀνδρῶν.

Φύλλα τὰ μὲν τ' αἶμας χαμάδις ῥέει, ἀλλὰ δέ σ' ὕλη
Τηλεδόωσα φύει, ἑαρ' ὅ· δ' ὀπιγίνεται ὥρη·
ὧς ἀνδρῶν γυνεή, ἡ μὲν φύει, ἡ δ' ὑπολήγει.

Εἰ δ' ἐδέλεις καὶ ταῦτα θνήσκουσαι, ὅφρ' εὐεῖδῃς
ἡματέρῃ γυνελὶ, (πολλοὶ δέ μιν ἀνδρες ἵπασιν)

ἔστι πόλις ἐφύρη μυχῷ ἄργεο· ἴσπετο βότοιο·
ἔνθα δ' οἴσιν φ' ἔσκεν, ὁ κέρδιος γ' ἦν· ἀνδρῶν,

Σίσυφ' αἰολίδης· ὁ δ' ἄρα γλαυκὸν τέκεδ' υἱόν,
αὐτὰρ γλαυκὸς ἐπικτεν ἀμύμονα βελλεροφόντιον.

Τῷ δέ θεοὶ χάλας τε καὶ λυγρόν ἐρατεινὸν
ὧπασαν· αὐτὰρ οἱ ὁ παρὶτος κῆρ' ἐμίσητο θυμῷ·

ὅς μ' ἐκ δῆμον ἔλασεν, ἔπει πολὺ φέρτερος ἦεν
Ἀργείων· ἔδωκε γὰρ οἱ ἑσπέρην ἐδύμασσε·

τῷ δ' ἡμῇ παρτίστου ἐπὶ μῆνατο δ' ἄντικτα
κρυπταδὴν φιλότῃ μιγήμεναι· ἀλλὰ τὸν οὐ π

πέτ' ἀγαθὰ φρονέοντα δαΐφρονα βελλεροφόντιον,
ἠδὲ ψευσιμένη παρτίστον βασιλῆα παρσυνύδα,

Τειδαιῆς δ' ἑσπέρ' ἡ κῆρυκα βελλεροφόντιον,
ὅς μ' ἐδελεν φιλότῃ μιγήμεναι ἐκ ἐδελοῦσιν.

ὧς φάτο· τὸν δ' ἀνὰ κταρὴν λάβεν, ὃς ἄκουσε·
κτείναι μὲν β'· ἀέεινε, (σεβάσαστο γὰρ τό γε θυμῷ)

Πάμπτε δέ μιν* λυκίηνδε, πόρεν δ' ὅγε σῆμα τα λυγρὰ
Γράϊας ἐν πίνανι πηυκτὸ θυμοφθόρα πολλὰ·

Δείξαι δ' ὡλώγει ὅπως περὶ φ' ὅφρ' ὑπόλοιπο.
αὐτὰρ ὁ βῆ λυκίῳδε θεῶν ὑπ' ἀμύμονι πομπῇ·

ἄλλ' ὅτε δὴ λυκίῳδε ἵξε, ξάνθον τε ρέοντα,
Προφρονέας μιν πῖεν ἀνὰ λυκίης δὲ ρείης·

ἔννῃ μὲρ ξείνισσε, καὶ ἔνθα βοῦς ἐφάσεν·
ἄλλ'

γε. λυκίῳδε·
ἔπερ' αὖ

Hic quidem postea irati sunt dii facile viventes:
Et ipsum cecum fecit Saturni filius, neq., amplius diu
Vixit: quoniam immortalibus inusis erat omnibus dijs:
Neque ego cum beatis dijs selem pugnare,

Si aut aliquis es mortalium, qui terra fructum comedat,
Propius accede, ut oculus mortis ad metas pervenias.

Hunc. a. rursus Hippolochi allocutus est illustris filius:
Tydide magnanime, cur genus percontaris?
Quale foliorum genus, tale & virorum.

Folia alia quidem ventus humi fundit: alia autem hylya
Germians producit: veris autem succrescunt tempore:
Sic virorum genus hoc quidem nascitur: illud. a. desinit.
Si autem vis & hac discere, & bene cognoscas
Nostram stirpem: multi autem ipsam viri sciunt:

Est civitas Ephira in recessu Argi equis apta.
Hic. a. Sisyphus fuit, qui prudentissimus exitit virorum,
Sisyphus Aegides, hic vero Glaucum generavit filium.

Verum Glaucus genuit inculpatum Bellerophontem.
Huic autem dii pulchritudinem & virilitatem amabilem

Præbuerunt, sed ei Prætus multa molitus est animo:
Qui cum ex civitate expulsi, quia multo præstantior erat
Argiviis. Iussit enim eius sub sceptro subegit.

Cum hoc. a. vxor Præti furiose cupiuit nobilis Antia
Occulto concubitu misceri: sed huic neuriquam

Persuasi proba sapienti, prudenti Bellerophonta,
Illa autem mentita Præti regem allocuta est:
Moriens o Præte, aliqui interfice Bellerophontem,

Qui mecum voluit concubitu misceri non solente.
Sic dixit: hunc. a. regem ira occupavit, & audiuit.

Interficere quidem vitabat: Verebatur enim id animo:
Misit. a. ipsum in Lyciam: præbuit. a. hic literas perniciosas

Scribens in tabella plicata exitralia multa.
Ostendere autem eas iusserat suo focero, quod periret.

Sed hic iussit in Lyciam deorum sub fausto comitatu.
Sed quando iam in Lyciam venit, Xanthumq., fluentem,

Prompte ipsum honoravit rex Lycia spaciose,
Per novem dies hospitatus est, et novem boves sacrificavit,

Sed

Αλλ' ὅτε δὴ δέκατη ἐφάνη ῥοδοδάκτυλος ἠώς,
 Καὶ τότε μιν ἐρέεινε, καὶ ἦ τέ σ' ἡ μάϊσ' ἰδέσθαι
 Ο, πόρ' οἱ γαμβροῖο παρὰ ποταμὸν φέροιτο.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ σῆμα χαλκὸν παρὰ δ' ἐξ αὐτοῦ γαμβροῦ,
 Πρῶτον μὲν ῥα γάμματα ἀμειψάμεν, καὶ τὴν ἐκείνου
 Περὶ μέν ἢ δ' ἄρ' ἔλω δέον ἧλύθ', οὐδ' ἀνδρώπων.
 Πρῶτε λέων ὅππῃ δ' ἔφρακον, μέσση δέ, γάμματα,
 Δεινὸν ὅπο πνέουσα πυρὸς μὲν ἔσ' αἰτομένοιο.
 Καὶ τὴν μὲν κατέπεφνε, δέων τεράεσσι πιθήσας.
 Δεύτερον αὖ, σολύμοισι μάχασατο κυδαλίμοισι.
 Καρτίην δὴ τὴν γὰρ μάχην φάτο δύμαναι ἀνδρῶν.
 Τὸ τρίτον αὖ, κατέπεφνε ἀμαζόνων ἀπαιείρας.
 Τῷ δ' ἄρ' ἀνερχόμενον πυκινὸν δόλον ἄλλον ὕφαινε.
 Κείνας ἐκ λυκῆς δ' ῥέεινε φῶτας ἀΐσους,
 Εἶσε λόχον· τοὶ δ' οὐ πάλιν οἶκόνδε νέοντο.
 Πάντας γὰρ κατέπεφνε ἀμύμων βελλεροφόντης.
 Αλλ' ὅτε δὴ γήγνησκε θεοῦ γόνον ἠὺν ἐόντα,
 Αὐτοῦ μιν κατέρυκε, δίδου δ' ὄρε θυγάτηρα ὠΰ.
 Δῶκε δέ οἱ πμης βασιλῆϊδος ἡμισυ πύσας.
 Καὶ μὲν οἱ λυκιοὶ τέμνοντο τάμον ἔξοχον ἄλλων,
 Καλὸν φυταλῆος καὶ ἀφούρης, ὅφρα νέμοιτο.
 Ἡ δ' ἔτεκε τρία τέκνα δαΐφρονι βελλεροφόντῃ,
 Ἰσάνδρον τε καὶ ἰσπόλοχον καὶ λαοδάμειαν.
 Λαοδάμειή μὲν παρελέξατο μητίετα Ζεύς.
 Ἡ δ' ἔτεκε ἀντίθεον σαρπηδόνα χαλκοκορυστήν.
 Αλλ' ὅτε δὴ κακῆντο ἀπὸ γένετο πᾶσι θεοῖσιν,
 Ἡτοὶ ὁ κατὰ πείον τὸ ἀλγίον οἶσ' αἰάτο,
 Ονδυμὸν κατέδων, πάτον ἀνδρώπων ἀλείνων.
 Ἰσάνδρον δέ οἱ ὕδ' ἀρεῖς ἄτος πολέμοιο
 Μαρνάμενον σολύμοισι κατέκτανε κυδαλίμοισι.
 Τὴν δέ χλωσάμεν ἡ χυρσὴν ἔσπευσε κτε.
 Ἰσπόλοχος δέ μ' ἐπικτε, καὶ ἐκ τῷ φημι γένεσθαι.
 Πέμπε δέ μ' ἐς τρώϊον, καὶ μοι μάλα πολλὰ πέτελλεν
 Αἶψ' ἀγίεσθαι, καὶ ἔσπερον ἐμμεναι ἄλλων.
 Μῆδ' ἧλύθ' πατέρων αἰσχυρὸν ὄλεον, οἱ μέν γ' αἰετοῖ
 Ἐν τ' ἐφύρην ἐγόνοντο καὶ ἐν λυκῇ δ' ῥέει.
 Ταύτης τοὶ γυῖας τε καὶ αἵματος ἐν γαίῃ.

Sed quando iam decima apparuit roscis-digitis aurora,
 Et tunc ipsum interrogavit, & petijt literas videre,
 Quas cumq; ipse à genero Prætor serret.
 At postquam literas exitiales accepit generi,
 5 Primum quidem Chimaram inexpugnabilem iussit
 Interficere: hac autem erat diuinum genus, non hominum:
 Ante leo, post autem draco, media autem capra,
 Ingentem spirans ignis vim ardentis:
 Et hanc quidem interfecit, deorum prodigijs confusus.
 10 Secundo iterum cum Solymis pugnavit inclitis.
 Fortissimam certe hanc pugnam dicebat se inijisse virorum.
 Tertiò rursus, interfecit Amazonas viragines.
 Huic vero redeunt astutum dolum alium struebat:
 Delectus ex Lycia lata & iris fortissimis
 15 Collocavit insidias: hi vero non rursus domum redierunt:
 Omnes enim interfecit eximius Bellerophontes.
 Sed quando iam cognouit dei sobolem præclaram esse,
 Illic ipsum detinuit: dedit autem is filiam suam,
 Dedit etiam honoris regij dimidium totius.
 20 Et quidem ei Lycij prædium assignarunt prestans alijs,
 Egregium soli arboribus confiti & aruorum, & coleret,
 Hac autem peperit tres filios bellicoso Bellerophonti
 Isandrumq; & Hippolochum, & Laodamiam.
 Laodamia quidem concubuit sapiens Iupiter.
 25 Hac .a. peperit diuinum Sarpedona ære armatum:
 Sed quando iam & ille exosus fuit omnibus dijs,
 Hic per campum Aleium (v. desertum) solus errabat,
 Suum animum consumens, consortium hominum fugiens.
 Isandrum vero & filium Mars insatiabilis belli,
 30 Pugnantem aduersus Solymos interfecit inclitos.
 Hanc .a. irata aureas habenas trahens Diana occidit.
 Hippolochus .a. me genuit, & ex hoc dico me natum esse.
 Misit .a. me ad Troiam, & mihi valde multum mandauit,
 Ut semper bene me gererem & præstantior essem alijs,
 35 Neq; genus patrum dedecorarem, qui longè optime
 Inq; Ephrya extiterunt, & in Lycia lata,
 Ex hoc genere & sanguine gloriôr esse.

Ως φάτο, γήθησεν ὅ βολὴν ἀγαθὸς Διομήδους.
 Ἐλθὼς μὲν χεῖτεσσι ξανθὴν πολυβοτείρη,
 Αὐτὰρ ὁ μείλιχ' οἰσὶ παρθύδα ποιμένα λαῶν,
 Ἡρα νύ μιν ξείν' πατρῷός ἐστι παλαῖος.
 Οἶνεύς γ' ἄρ' ποτε δῖ' Ὀδύμωνα βελλεροφόντων
 Ξείνισ' ἐνὶ μετρηοῖσιν, ἐέκοσιν ἡματ' ἐρύξας.
 Οἱ δ' ἔχ' ἀλλήλοισι πόρον ξενίῃα χαλὰ.
 Οἶνεύς μὲν ζωστήρα δίδου φοίνικι φαινόν,
 Βελλεροφόντης ὅ γ' ἔχ' ὅσπερ δέ πας ἀμφικύπελλον.
 Καί μιν ἐγὼ κατέλειπον ἰὼν ἐν δώμασ' ἐμοῖσι.
 Τῷ δ' αὖ δ' οὐ μέμνημαι, ἐπεὶ μ' ἐπὶ τυτθὸν ἔοντα
 Κάλλιφ' ὄτ' ἐν Διήβῃσιν ἀπώλετο λαὸς ἀχαιῶν.
 Τῷ νῦν σὸν μὲν ἐγὼ ξείν' φίλ' ἄρ' εἰ μέσσω
 Εἰμὶ, σὺ δ' ἐν λυκίῃ, ἔτε κεν σὺ δ' ἦσαν ἰχθυοί.
 Εγχεσθ' ἀλλήλων ἀλεόμεθα καὶ δ' ὅμιλε.
 Πολλοὶ μὲν γ' ἐμοὶ πρῶτες κλειτοὶ τ' ὀπίκεροι,
 Κτείνειν δ' ἔχ' αὖτε γὰρ πόρῃ καὶ ποσσὶ κηρείω.
 Πολλοὶ δ' αὖ σσι ἀχαιοὶ ἐναρξέμεν ὄν καὶ δυνάει.
 Τό γ' αὖ δ' ἀλλήλοισι ἐπαμείβομαι, ὄφρα καὶ οἱ δ' ἔν
 Γνώσιν, ὅτι ξείνοι παρῶντο δ' ὁρῶντες.
 Ως ἄρα φωνήσαντες, καὶ δ' ἰσπῶν ἀΐξαντες,
 Χεῖρας τ' ἀλλήλων λαβέττω, καὶ πρῶσαντο.
 Ἐν δ' αὖτε γλαυκῇ κρονίδης φρένας ἐξέλετο ζεύς,
 Ὃς πρὸς τυδείδῃ διμήδεα τό γ' ἀμείβετο,
 Χρύσεια χαλκείων, ἐκατόμβοι ἐννεαβόων.
 Ἐκ τῶρ δ' ὡς σκαῖός τε πύλας καὶ φηγὼν ἔχεν,
 Ἀμφ' ἄρα μιν πρῶτον ἄλοχ' ἔειπεν ἡδὲ θυγάτηρ,
 Εἰρόμεναι παῖδάς τε, κασιγνήτοισι τε ἔτας τε,
 Καὶ πόσις ὁ δ' ἔπειτα θεοῖς εὐχέσθαι ἀνῶγει.
 Πάσας ἐξέηκε, πολλὰ σι δὲ κηδὲ ἐφ' ἡπτο.
 Ἀλλ' ὅτε δὴ περὶ ἀμύμονος ἀνέκαλλ' ἔχεν,
 Ξεσῆσ' αἰδοῦσθαι τε τυγμένον, αὐτὰρ ἐν αὐτῷ
 Πέντηκοντ' ἐνεσαν δάλαμοι ξεστοὶ λίθοιο,
 Πληστοὶ δ' ἀλλήλων δεδμημένοι, ἔνθα δὲ παῖδες
 Κοιμῶντο περὶ ἀμύμονος μνηστῆς ἀλόχοισι.
 Κουράων δ' ἔτ' ἐρωδῶν ἐναντίοι ἐνδοθέν ἀνέστη
 Δώδεκ' ἔσαν τῆχοι δάλαμοι ξεστοὶ λίθοιο.

ἡ. πόροι

ἡ. πύργου

ἡ. Πληστοί

Πληστοί

Sic dixit, daturus est autem in bello fortis Diomedes,
 Hastam quidem defixit in terram multaspasiam.
 Sed ipse blandis allocutus est pastorem populorum.
 Certe mihi hospes paternus es antiquus:
 Oeneus enim olim nobilis eximium Bellerophontem
 Hospitatus est in adibus, viginti dies detinens.
 Hi vero etiam sibi mutuo dabant xenia pulchra.
 Oeneus quidem baltrum dedit purpureum lucidum:
 Bellerophontes a. aureum poculum et tympanum.
 Et illud ego reliqui, proficiscens, in adibus meis. (sente
 De Tydeo a. non memini, quoniam me adhuc parvulus exi-
 Reliquit, quando ad Thebas perijt exercitus Achivorum.
 Quare nunc tibi quid ego hospes amicus in Peloponneso me-
 sum: tu a. in Lycia, quando eam ad gentem venero. (dia
 Hastas autem mutuas eniteus etiam in turba:
 Multique mihi Troiani inclytisq; focij sunt,
 Quos occidit, quicūq; deo p'buert et pedib. assequitur fuero.
 Multi a. rursus tibi Achivi quos interficias, quemcūq;
 Arma a. inter nos permutemus. Et ex hi (poteris
 Cognoscant, quod hospites paterni gloriamur esse.
 Sic etiq; loquuti, ab equis descendentes,
 Manusq; mutuo phenderunt, et fide dederunt, acceperuntq;
 Tum vero Glaucus Saturnides mentem ademittit lupiter,
 Qui cum Tydide Diomede arma permutavit. (lencibus.
 Aureas aneis, 100. bobus. Valentia (v. nūmis.) 9. bobus. Ga-
 Hector a. postquam Scamand. portas et fugam peruenit,
 Circa ipsum Troianorum uxores currebant et filia,
 Percontantes de filijsq; fratribusq; cruibusq;
 Et maritis: hic vero deinde dijs supplicare iussit =
 Omnes ordine: multis autem luctus innumerebant.
 Sed quando iam Priami ad domum perpulchram pervenit,
 Polis porticibus extructam: ceterum in ea
 Quinquaginta inerant thalami ex polito lapide,
 Proximi inter se adificati: ibi autem filij
 Cubabant Priami apud legitimas uxores.
 Filiarum autem e regione oppositi intra atrium
 Duodecim erant excelsi thalami ex polito lapide,

Hector in vi-
bem vchis.

Proxi-

Πηλεΐοι * ἀλλήλων δεδμημένοι ἐνθα δὲ γαμβροὶ
 Κοιμῶντο παρ' αἰδοῖναι ἀλόχοισιν·
 Ἐνθά οἱ ἡπόδωρ ἔσαντι ἡλυθε μήτηρ,
 Λαοδίκην ἐπ' ἔργου, θυγατρὸν εἶδος ἀείσθη.
 Ἐν τ' ἄρ' αἰὲς οἱ φ' ἡλιδ' ἐπος τ' ἔφατ', ὅτι δ' ὀνόμαζε.
 Τέκνον, τί γ' ἐλπίων πόλεμον θρασυ εἰλήλουσας;
 Ἡμεῖς δ' ἡ τείροισι θυσάνοι μὲν ἔσμεν ἀγαθῶν,
 Μαρναμένοι παρ' ἄσπερ δ' ἐνθάδε θυμὸς ἀνῆκεν
 Ἐλθόντ' ἐξ ἀκρῆς πόλεος· διὲ γέρας ἀνασχεῖν.
 Ἀλλὰ μὲν ὄφρα κέ τοι μελιδέα οἶκον ἐνέηκα,
 Ὡς παείσῃσι πατρὶ καὶ ἀλλοῖς ἀθανάτοισι
 Πρώτων ἐπειτα δὲ κ' αὐτὸς ὀνήσται, αἶψα πῆδω·
 Ἀνδρὶ δ' ἡ κεκμηῶπι μὲν ἔσμεν οἶνον ἀείξει,
 Ὡς πῶν κέ κμηχεὶς ἀμύων σῖσιν ἔτησι.
 Τῶν δ' ἡμεῖς τ' ἐπειτα μέγας κορυθαίολος ἔκτωρ,
 Μῆ μοι οἶνον ἀείρε μελίφρονα, πότνια μήτηρ,
 Μῆ μ' ὑπογυώσῃς, μὲνέσθ' δ' ἀλλήν τε λάττωμαι.
 Χερσὶ δ' ἀνίπτοισι δι' ἡλείβειν αἴθοπα οἶνον
 Ἀχομαί· οὐδέ πε ἐστ' κελαινεφέϊ κρονίῳι
 Αἶμασι καὶ λυθρῶ πεπαλαγμένον διχρῆτάδω.
 Ἀλλὰ σὺ μὲν σφῶς νηὶν ἀθιωαῖναι ἀγαλῆης
 Ἐρχεο σὺν θυεσσίν, ἀολλίσουσα γέρας ἄς·
 Πέπλον δ' ὅσπερ τοι χερσὶ σῦτος ἡδὲ μέγιστος
 Ἔστιν ἐνὶ μεσάρῳ, καὶ τοι πολὺ φίλτατος αὐτῇ,
 Τὸν δὲ δὲ ἀθιωαῖναι ὅππ' ὀρώωσιν ἡνὶκόμοιο,
 Καὶ οἱ ὑποχέδωται δουραδὲς ἀβούς ἐνὶ νηΐ,
 Ἡνὶς, ἡκίστας ἱερὸν σέμεν, αἶψ' ἐλεήσει
 Ἀσπερ τε καὶ τρώων ἀλόχους καὶ νῆπια τέκνα,
 Αἶψα νυθῆσθ' ὕδ' ὑποχρῆ ἱλίου ἱρήης,
 Ἀγριον αἰχμητῶν, κρατερὸν μῆσφα φόβοιο.
 Ἀλλὰ σὺ μὲν σφῶς νηὶν ἀθιωαῖναι ἀγαλῆης
 Ἐρχεο· ἐγὼ δὲ πάειν μετελδύσομαι, ὄφρα καλέσω,
 Αἶψ' ἐθέλωσ' εἰπόντος ἀκουέμεν· ὥς κεν οἱ αὐτῇ
 Γαῖα χάνοι· μέγα γάρ μιν δολύμπι ἔτρεφε πῆμα
 Τρωσὶ τε καὶ παρ' ἄλλω μαζαλήτορι, τοῖό τε πωσίν,
 Εἰ κείνῳ γ' ἰδοίμην κατελθόντ' αἶδος εἴσω,
 Φαίλῳ δ' ἐν φρέν' ἀτέρπου δῖ' ὕμῳ ἔκλελαδέεσθαι,

Proximi inter sese edificati: illic autem generi
 Cubabant Priami apud pudicas uxores.
 Ibi ei mitis obuia venit mater,
 Laodice deducens (v. inuolens) filiarum formā optimam,
 Inq., ipseus hest manu serbumq., dixit & elocuta est:
 Fili, cur relicto proelio audaci venisti?
 Num valde iam affligunt detestandi filij Achiuorum,
 Pugnantes circa serbem: te autem huc animus induxit
 Ut veniens ex summa arce Ioui manus tenderes?
 Sed expecta paulisper, dum tibi dulce vinum afferam,
 Ut libes Ioui patri, & ceteris immortalibus
 Primum: deinde ipse quoque reficiaris, si biberis,
 Viro. n. defatigato robur valde vinum auget,
 Sicut tu defatigatus es opem ferens tuis ciuibus.
 Hanc excepit verbis magnus galea-motor Hector:
 Ne mihi vinum afferas mellitum, teneranda mater.
 Ne me debilites, roboris vero viriumq., obliuiscar,
 Manibus autem illotis Ioui libare ardens vinum
 Vereor, neq., illo modo fas est nubes atras-cogenti Saturnio
 Sanguine & pulvere pollutum vota-facere.
 Sed tu quidem ad templum Minervae praeatricis
 Vade cum suffimentis congregatis matronis,
 Peplum autem quod tibi preciosissimum & maximum
 Est in domo & tibi multo charissimum ipsi,
 Hoc pone Minervae ad genua pulchricoma,
 Et ei promitte duodecim boues in templo
 Anniculos indomitos te sacrificaturum, si miserata fuerit
 Civitatemq., & Troianorum uxores & infantes liberos:
 Si Tydei filium arceat ab illo sacro
 Ferocem bellatorem, acrem magistrum fuga.
 Sed tu quidem ad templum Minervae praeatricis
 Vade, ego autem Paridem adibo, sit Vocem,
 Si velit monentem audire: vinum illi
 Terra debiscat: magnum. n. ipsum Olympius nutriuit nocum
 Trojanisq., Priamo magnanimo, eiusq. filijs. (mentum
 Si illum viderem descendente infernum intra,
 Existimarem animum tristi arumna lenatum esse.

Hectoris cum
 matre collo-
 quium.

Ὡς ἔφαθ'· ἢ δὲ μοιοῦσα ποτὶ μέγ' αἰμιπόλοισι
 Κέκλετο· καὶ δ' ἄρ' ἀόλλισαν κτ' ἄστυ γεραιάς.
 Αὐτὴ δ' ἐς θάλαμον κατεβήσετο κνώεντα,
 Ἐνδ' ἔσαν οἱ πέπλοι παμπόκιλοι, ἔργα γυναικῶν
 Σιδονίων, τὰς αὐτὸς ἀλέξανδρος θεοειδὴς
 Ἡγάγε σιδονίην ἐπὶ πηλῶς ὀρέα πίντον,
 Τὴν ὁδὸν ἠὲ ἐλένῳ παρ' ἀνήγαγ' αἰπατέρειαν·
 Τῶν ἐν' αἰεθρὸν ἐκέβη φέρε δῶρον ἀδύμῳ,
 Ὅς καλλίστος ἔην ποικίλμασιν, ἢ δὲ μέγιστος·
 Ἀσπρὴ δ' ὥς ἀπέλαμπεν· ἔκειτο δὲ νείατος ἄλλων·
 Βῆ δ' ἰέναι, πολλὰ δὲ μετεσσεύοντο γεραιά.
 Αἰ δ' ὅτε νηὶν ἱκάνον ἀδύμῳ ἐν πόλει ἄκρῃ,
 Τῇσι θύρας αἰεθρὸν θεῶν καλλιπαρή·
 Κίονες, ἀλοχὸς ἀντίωρος· ἰσπαδύμοιο·
 (Τὴν γὰρ τρώες ἐθίκαν ἀδύμῳ χεῖρας ἀέροιν·)
 Αἰ δ' ἄρα πέπλον ἔλοῦσα θεῶν καλλιπαρή·
 Θῆκεν ἀδύμῳ ἐπὶ γυνῶσιν ἡνίκ' αἰμοιο·
 Εὐχόμενῃ δ' ἦρ' ἔτο δίδε κούρῃ μερόλοιο.

Πότνι ἀδύμῳ ἐρεσίῃσιν, δῖα θεῶν,
 Ἀξον δ' ἔλχος διομήδεος, ἢ δὲ καὶ αὐτὸν
 Πρωτόα δὸς πρὸς εἰν σκαλῶν παρὰ τοῖς πυλάων·
 Ὁφρα τοῖς αὐτῇσιν νύκ' δυοσχέδεα, βούς ἐν νηὶ
 Ἡνις, ἡκέτας ἱερδύσμεν, αἶν' ἐλεήσης
 Ἀστυ καὶ τρώων ἀλόχους καὶ νήπια τέκνα.

Ὡς ἔφατ'· ἀρχομένη· ἀνένδρα ὅ παλλὰς ἀδύμῳ.
 Ὡς αἰ μὲν ῥ' εὐχρόντο δίδε κούρῃ μερόλοιο·
 Ἐκτὼρ δὲ παρὰ δόματ' ἀλέξανδρον βεβήκει
 Καλὰ τὰ ῥ' αὐτὸς ἐπευχέ σὺν ἀνδράσιν, οἱ τὸτ' αἰετοῖ
 Ἦσαν ἐν τρωίῃ εἰς βῶλα κί τεκτονες ἀνδρες,
 Οἱ οἱ ἐποίησαν θάλαμον καὶ δόμα καὶ αὐλὴν
 Ἐγγύς τε παρὰ μοιο καὶ ἔκτορος, ἐν πόλει ἄκρῃ.
 Ἐνδ' ἔκτορ εἰσῆλθε διὰ φίλος· ἐν δ' ἄρα χεῖρ
 Ἐγχεῖ ἔχον δὲ καὶ πύγην· παροῖδε δὲ λάμπειτο δουρὸς
 Αἰγυλὴν γαλκείην, παρὲ δὲ χεῖρσιν· αἶε πόρκης.
 Τὸν δ' εὖρ' ἐν θαλάμῳ περικαλλέα τεύχε' ἔποντα,
 Ἀσπίδα καὶ θώρακα καὶ ἀγκύλα τῷ εἰσφώνοντα·

Ἀργεῖον

Sic dixit: hac autem profecta ad ades, ancillis
 Insit, ha autem congregarunt per ciuitatem matronas.
 Ipsa autem in thalamum descendit odoribus-fragrantem,
 Vbi erant peploi variegati, opera mulierum

5 Sidoniarum, quas ipse Alexander diuinus
 Abduxerat e Sidonia enauigans lacum pontum,
 Ea quia quae Helenam abduxit nobilem.

Horum unum accipiens Hecubatus dono Minervae,
 Qui pulcherrimus erat variegationibus, & maximus
 10 Velut stellare splendebat: iacebat a. glimius aliorum.

Perrexit autem ire: multa. a. gna-properabant matronae.
 Ha. a. quando in templum venerunt Minerva in arce summa,
 Eis fores aperuit Theano pulchras-genas-habens
 Cissei filia, Sxor Antenoris bellicosi.

15 (Illam enim Troiani fecerant Minerva sacerdotem)
 Ha. a. cum exultu omnes Minervae manus sustulerunt.
 Hac autem pepulum accipiens Theano formosa
 Posuit Minervae ad genua pulchricoma,
 Vovensq; precabatur Iouis filiam magni:

20 Veneranda Minerva, custos-urbis, nobilissima dearum
 Frange iam hastam Diomedis, atq; ipsum
 Pronum da cadere Scaas ante portas,
 Vt tibi statim nunc duodecim boues in templo
 Anniculos indomitos sacrificemus, si miserata fueris
 25 Ciuitatemq; & Troianorum infantes liberos.

Sic dixit vovens, abnuit autem Pallas Minerva,
 Ita ille quidem supplicabant Iouis filia magni.

Hector autem ad ades Alexandri iuit
 Pulchras, quas ipse edificarat cum viris qui tunc optimi
 30 Erant in Troia glebosa fabri viri:

Qui ei fecerunt thalamum, & domum & aulam,
 Propæ ades Priami & Hectoris in arce summa,
 Illuc Hector intrauit Ioui dilectus, & in manu
 Hastam gerebat decē-cubitorum: ante. a. splendebat hasta

35 Cuspidi arcacircum. a. aureus ambabat annulos.
 Hunc. a. inuenit in thalamo pulchra arma curantem:
 Scutum & thoracem, & curuos arcem tractantem:

Troiana M
 neus suppl
 cant.

Hector it in
 domum Pa-
 ridis.

Αργείη δ' ἑλένη ματ' ἀφ' αἰθρῶν γυναιξίν
 Ηστο, καὶ ἀμφιπόλοισι περικλυτὰ ἔργα κέλευε,
 Τὸν δ' ἔκτωρ νείκεσεν ἰδὼν αἰχρῶν ἐπέεσσιν.

Δαιμόνι, οὐ μὲν καλὰ γέλον τὸν δ' ἔνθεο θυμῷ.
 Λαοὶ μὲν φθινύδουσι παρὶ πτόλιν αἰνυτὲς τείχεος
 Μαρνάμενοι· σὸς δ' εἴνεκ' αὐτῇ τε πτόλεμός τε
 Ἄστυ τὸ δ' ἀμφιδέδρα· σὺ δ' ἀν' μαχέσαιο χ' ἄλλω,
 Εἴ πινά που μετιέντα ἰδοῖς εὐχεροῦ πολέμοιο.

Ἀλλ' ἀνὰ μὴ τάχα ἄστυ πυρὸς δνθιοιο θέρηται.

Τὸν δ' αὖτε προσέειπεν ἀλέξανδρ' ὅς τ' εὐδοκίης.
 Ἐκτὼρ, ἐπεὶ με κατ' αἴσαν ἐνεκέασας, εἴδ' ἑσπερ' αἴσαν,
 Τοῦ μετὰ τοῖς ἔρεσιν σὺ γ' οὐκ ἔσθ' ἀκούσων.

Οὐ πῆλ' ἔγωγε τῶσων τόσων γύλῳ οὐδ' ἐνεκέασαι
 Ἡμῶν ἐν θαλάμῳ, ἔδελον δ' ἄρχει παρὰ τῆς πόλεως.

Νῦν δέ με παρεμποῦσ' ἄλλοχος μαλακοῖς ἐπέεσσιν
 Ὀρμησ' ἐς πόλεμον· δοκέει δέ μοι ὧδε καὶ αὐτῷ

Λοῖον ἔσθ' εἶναι· νίκη δ' ἐπαμείβεταί μιν ἄνδρας.

Ἀλλ' ἄγε νῦν ὅπῃ μείνον ἀρήϊα τεύχεα δύνω.

Ἡ δ' ἔγωγε μέτεμι· κινήσεται δέ σ' οἶον.

Ὡς φάτο, τὸν δ' ὅππ' προσέειπεν κορυθαίολος ἔκτωρ.

Τὸν δ' ἑλένη μύθοισι προσσηύδα μελιγύοισι.

Δῶκερ ἐμείον κυνὸς καὶ κομηχάνου ὀκρυόεσσης,

Ὡς μ' ὄφελ' ἤματι τῷ ὅτε με παρῶν τέκε μήτηρ,

Οἷζε δὲ παρὰ φέρουσα καὶ ἀνέμοιο θυέλλα.

Εἰς ὅρ' ὅ, ἢ εἰς κῆμα πολυφλοίσβοιο θαλάσσης,

Ἐνθά με κῆμα σπέρσει, παρ' ὅ τ' ἔργα γυρῶν.

Αὐτὰρ ἐπεὶ τάδε γ' ὧδε θεοὶ καὶ τεκμήσαντο,

Ἀνδρὸς ἐπειτ' ὄφελον ἀμείνον' ὅ τ' ἀκούσας,

Ὅς ῥ' ἦδη νέμεσιν τε καὶ αἰθέρα πόλλ' ἀνδρῶπων.

Τέτταρ' ὅ τ' ὅτ' ἄρ' νῦν φρένας ἐμπεδοῖ, ὅτ' ἄρ' ὀπίσσω

Εἴσονται· τὰ κέν μιν ἐπαυρήσεται οἶον.

Ἀλλ' ἄγε νῦν εἰσελθε, καὶ ἔξω τῷ δ' ὅππ' εἴφρω,

Δῶκερ, ἐπεὶ σε μάστιγι πῶν ὅ φρένας ἀμφιβέβηκεν

Εἴνεκ' ἐμείον κυνὸς καὶ ἀλέξανδρου ἐνεκ' αἴτης.

Οἷον ὅππ' εἴς τ' εἴη καὶ κἀκὸν μόρον, ὥς καὶ ὀπίσσω

Ἀνδρῶποισι πελώριον· αἰὶδ' ἰμοὶ ἐσομένοισι.

Τὼ δ' ἡμέτερετ' ἐπειτα μέγας κορυθαίολος ἔκτωρ,

Μῦ

Argiva autem Helena inter ancillas mulieres

Sedebat & ancillis pulchra opera inebat. (f. facere)

Hunc. a. Hector obiurgavit confuscatus probrosis verbis:

Infelix, non certe opportune indignationem hanc reposui.

5 Copia quidē pereit circa urbem, aliaq. mania (st. animo)

Pugnantes: tu autem gratia clamorq. bellumq.

Urbem hanc circū-vrit, tu. a. contendere deberes & cū alio,

Sicubi aliquem cessantem videris ab odio bello. (tur.

Sed surge, me cito civitas igne ardenti (v. hostili) combura-

10 Hunc. a. facissim alloquutus est Alexander diurnus:

Hector, quoniam me modicē increpasti, neq. extra modum,

Propterea tibi dico, tu autem attende & me audi:

Non ego in Troianos tantum ira neq. iusta indignatione

Sedebam in thalamo sed volebam dolori cedere.

15 Nunc autem me admonens uxor mollioribus verbis

Impulit ad bellum, videtur autem mihi sic & ipsi

Melius fore: videtur autem alternatim homines.

Sed age nunc expecta, donec maria arma induam.

Aut praecego. a. sequar: affequitur autem te puto.

20 Sic dixit: hunc. a. nihil alloquutus est bellicosus Hector.

Hunc. a. (Hect.) Hel. verbis allocuta est blandis: (ribilis,

Lenis mei (quae sum) canis, q. mala inq. consilia, hor-

Uinam me die illo, quando me primum peperit mater,

Abisset asportans sena centi procella

25 In montem Velin undam valde resonantis maris,

Vbi me unda mersisset priusquam hac opera fierent.

Sed postquam hac sic dii mala statuerunt,

Viri deinde Uinam melioris effem uxor,

Qui nosset indignationem & exprobrationes hominum,

30 Huic. a. neq. nunc mentes integrae sunt, neq. in posterum

Erunt: idcirco ipsum penas daturum iussit.

Sed age nunc intra & sede hac super sella

Leuiv, quoniam tuam maxime labor mentem inuasisit

Gratia mei canis impudentis & Alexand. causa iniuria

35 Quibus Iupiter imposuit durum sortem, ut & in posterum

Apud homines simus famosi futuros.

Huic deinde respondit bellicosus magnus Hector:

ο ιγ

Μή με χείρ' ἔλენη φίλου σάφ' οὐδέ με πέσεις,
 Ἡ δὲ γὰρ μοι θυμὸς ἐπέσπιται ὅφρ' ἐπαμύνω
 Τρώας· οἱ μὲν' ἐμείο ποδῶν ἀπέδυντος ἔρουσιν·
 Ἀλλὰ σὺ γ' ὄρουσι τῶτον, ἐπειγέμεν Νῆκ' αὐτοῖς,
 ὧς κεν ἐν ποσσὶν πόλι' ὅρ' ἡταμαρτήν ἔδοντα,
 Καὶ γὰρ ἐχθρὸν οἰκόνδε ἐλθόντα μοι, ὅφρ' αὖ ἰδῶμαι
 Οἰκίας, ἀλοχὸν τε φίλῳ καὶ νῆπιον υἱόν.
 Οὐ γὰρ τ' οἶδ' εἴ ἐπ' σφιν ὑπότροπος ἵξομαι αὖτις,
 Ἡ δὲ μὲν ὑπὸ χερσὶ θεοῖ δαμόωσιν ἀχαιῶν.

ὧς ἄρ' φωνήσας ἀπέειπεν κορυθαίολ' Ἑκτωρ,
 Αἴψα δ' ἐπεὶ δ' ἴκανε δόμοις εὐναίετόντας,
 Οὐδ' εὖρ' ἀνδρομάχην λακώλεον ἐν μαρμαρίοισιν,
 Ἀλλ' ἦγε σὺν πατρὶ καὶ ἀμφὶ πόλιν εὐπέπλιν
 Πύργῳ ἐφεισθήκει γρόωσά τε μυρομένην τε.
 Ἑκτωρ δ' ὅς ἐκ ἐνδον ἀμύμονα τέτμεν ἀκοίπῃ,
 Ἐσθ' ἐπ' οὐδὲρ ἰὼν, καὶ δὲ δμῶσιν ἐειπεν,
 Εἰδ' ἄγε μοι δμῶα νημερτέα μυθήσασθε·
 Πῇ ἔβην ἀνδρομάχην λακώλεον ὅτ' ἐν μαρμαρίοις,
 Ἡέ π' ἔς γαλῶν ἢ εἰνατέρων εὐπέπλων,
 Ἡές ἀδύωαίης ἐξοίχεται, ἐν δ' αὖ τῶ ἀλλῇ
 Τρωαὶ εὐπλόκαμοι δεινῶν θεῶν ἰλάσκοντα;

Τὸν δ' αὖ ὀτρυνή ταμὴν παρὲς μῦθον εἰπὼν,
 Ἑκτορ, ἐπεὶ μάλα λῶγας ἀληθείας μυθήσασθαι,
 Οὐτ' ἐς γαλῶν οὐτ' εἰνατέρων εὐπέπλων,
 Οὐτ' ἐς ἀδύωαίης ἐξοίχεται, ἐν δ' αὖ τῶ ἀλλῇ
 Τρωαὶ εὐπλόκαμοι δεινῶν θεῶν ἰλάσκοντα·
 Ἀλλ' ὅτ' ἐν πύργῳ ἔβην μέγα ἱλίου, οὐκ ἄκουσ'
 Τείρεσθαι τρώας, μέγα δὲ κράτος ἔῃ ἀχαιῶν.
 Ἡ μὲν δὲ παρὲς τέτρος ἐπειγμένη ἀφικαίει
 Μαινομένη ἐκ κῆρ, φέρεει δ' ἄμα πῶδα πιδύνη.

Ἡ δ' αὖ γυνὴ ταμῆν ὁ δ' ἀπέστυν δάμοτος Ἑκτωρ
 Τῶν αὐτῶν δὲ δὴν αὐτὴς εὐκτιμένης χεῖρ' ἀγυιάς.
 Εὐτ' ἐπύλας ἴκανε, διρρηγμένην ὅτ' ἐμέγα ἄστυ,
 Σχεμὰς, (τῇ γὰρ ἐμελλε διεξίεναι πεδίοις)
 Ἐν δ' ἄλοχος πολὺ δάσ' ἐναντὶν ἦλθε δέουσα
 Ἀνδρομάχῃ, θυγάτηρ μεγαλήτορ ὅτ' ἠέτιων ὅτ'
 ἠέτιων, ὅς ἐναίεν ὑποπλάκω ὑλῆσας,

Ne me sedere facias Hel, quamvis me diligens, neq. mihi
 lam. n. mihi animus mouetur et auxilium (persuadebis.
 Trojanis, qui valde mei desiderium absentis habent:
 Sed tu impellito hunc: acceleret autem et ipse,

5 Ut me intra urbem assequatur existentem,
 Etenim ego domum ibo, et videam
 Domesticos, uxoremq. dilectam et infantem filium:
 Non enim scio si amplius ipsis rediui veniam rursus,
 An nunc me sub manibus dii domabunt Achivorum.

10 Sic fatus abiit galea-metor Hector.
 Statim autem postea peruenit ad ades bene habitatas,
 Neq. inuenit Andromachen candidis sinis, in adibus:
 Sed illa cum filio et ancilla bene compta,
 In turri stabat plorans lugensq.;

15 Hector. a. post quam nō intra inculpabilem inuenit uxorem
 Stetit, ad limen accedens, et ancillis loquutus est:
 Eia vero agite, mihi, ancille, vera narrate:
 Quō iuit Andromache candidas sinas habens ex adibus?
 An aliquo ad glorum, aut fratriarum bene-cultarum ades

Hector vxor
 suam quā

20 An ad Minervae (sc. templum) exiit, ubi alia
 Troiana pulchricoma deam potentem placant?
 Hunc dein sedula penu-custos verbum allocuta est:
 Hector, postquam iussisti exacte vera loqui:

25 Neq. aliquo ad glorum, neq. fratriarum bene indutarum
 Neq. ad Minervae (sc. templum) iuit, ubi alta (ades,
 Troiana pulchricoma potentem deam placant:
 Sed in turrim ascendit latam Ilii, quoniam audiuit
 Affligi Troianos, magnamq. Victoriam esse Achivorum:
 Illa quidem ad murum festinans peruenit

30 Furenti similis: fert. a. simul puerum (Astyanacta) nutrix.
 Dixit mulier penu-custos: sed egressus est domo Hector
 Eadem via rursus magnifice constructas per plateas.
 Vbi ad portas venit, pertransiens magnam urbem,
 Scias (hic enim erat egressurus in campum)

35 Tum vxor, qua ei magnam attulit dorem, obuia venit cur-
 Andromache, filia magnanimi Eetionis. (rens
 Eetion, qui habitabat in Hypoplaco filiofa:

Hectoris eun
 vxore collo
 quium.

Θήκη ὑποπλάκην, κλίκας δ' ἀνδρεσσιν ἀνάστων·
 Τοῦ περ δὴ θυγάτηρ ἔρχετο, ἔκτοισι χαλκοκορυσή.
 Ἡ οἷέ περ τ' ὠπτιῶν, ἅμα δ' ἄμφω πολὺ κίεν ἀντὶ,
 Παῖδ' ὅπῃ κόλον ἔχουσ' ἀπαλάφροντα, νηπιον αὐτῶς,
 Ἐκτορείδην ἀγαπητὸν, ἀλὶ γκιον ἀσέει χαλκῷ.
 Τὸν ῥ' ἔκτορ χαλκῶς σκαμάνδριον, αὐτὰρ οἱ ἄλλοι
 Ἀσυνάκτ'· οἷοι γὰρ ἐρύετο ἱλιον ἔκτορ.
 Ἥτοι ὁ μὲν μείδῃσεν ἰδὼν ἐς παῖδα σιωπῇ.
 Ἀνδρομάχῃ δ' οἱ ἄγχι παρίστατο δακρυχέουσα,
 Ἐν τ' ἄρα οἱ φῶς χεῖρ' ἐπέστυψε, ἐκ τ' ὀνόμαζε.
 Δαμόνοις, φησὶ σὲ τὸ σὺν μὲν ὅτ' οὐδ' ἐλεαίρεις
 Παῖδ' ὅτε νηπιῶνον καὶ ἔμ' ἄμμορον, ἢ τάχα χήρῃ
 Σε δ' εἶσομαι, τὰ γὰρ σέ κατὰ ταυτοῖσιν ἀγαμοί,
 Πάντες ἐφορμυζέντες· ἐμοὶ δὲ καὶ κέρδιον εἶναι
 Σε δ' ἀφ' αὐτοῦ σὴν γῆνα δύναιτο, οὐ γὰρ ἔτ' ἄλλη
 Ἔσται τυλαπορὴ, ἐπεὶ αὐτὴ σὺ πότμον ἐπίσπης,
 Ἀλλ' ἄγε· οὐδέ μοι ἐστὶ πατήρ καὶ πότνια μήτηρ.
 Ἥτοι γὰρ πατέρ' ἄμὸν ἀπέκτανε δῖος Ἀχιλλεύς,
 Ἐκ δ' ἐπὶ πόλιν πέρσεν κλίκων εὐναιετόφωτα,
 Θήβην ὑπὲρ Πύλον· καὶ δ' ἔκτανεν ἠετῶνα,
 Οὐδέ μιν ἐξενείριξε, σεβόμενον γὰρ πότμῳ.
 Ἀλλ' ἄρα μιν κατέκρε συγόντες σκευαλέοισιν,
 Ἡ δ' ὅπῃ σῆμ' ἔχουσιν, ὧς δὲ πηλὴ ἔσθ' ἐφύτευον
 Νύμφαι ὄρεσι δάδες, κοῦραι δῖος ἀγρόχοιο.
 Οἱ δὲ μοι ἐπὶ ἀκασίγνητοι ἔσαν ἐν μεγάροισιν,
 Οἱ μὲν πάντες ἰφὶ κίον ἡματι αἰῖδος εἶσαν·
 Πάντας γὰρ κατέπεφνε ποσειδάωνος δῖος Ἀχιλλεύς,
 Βοῶσιν ἐπ' εἰλιπτόδεσσιν καὶ ἀφ' ἡνῆς οἶεσσι.
 Μητέρας δ' ἢ βασιλίδεσσι ὑποπλάκην ὑλῆσασθαι,
 Τίω ἐπεὶ ἀφ' εὐρ' ἤγαγον, ἅμ' ἄλλοισι κτεάτεσσιν,
 Ἀλλ' ὅγε τίω ἀπὸ λυσιτελείῃσιν ἀπερτίσιν ἀποινα.
 Πατρὸς δ' ἐν μεγάροισι βάλ' ἄρτεμιν ἰσχυραῖα.
 Ἐκτορ, ἀτὰρ σὺ μοι ἐστὶ πατήρ καὶ πότνια μήτηρ,
 Ἡ δὲ κασίγνητος, σὺ δὲ μοι δαλερὸς παρκαίτης·
 Ἀλλ' ἄγε νῦν ἐλεαίρει, καὶ αὐτὴ μίμν' ὅπῃ πύργῳ,
 Μὴ παῖδ' ὀρφανὸν δεῖν γυῖον τε γυναικί.
 Λαδὸν δὲ σῆσον παρ' ἐλινδόν, ἐν δα μάλιστ'.

Αμβατός

In Thebe sub monte Placio sita, Cilicibus viris imperans,
 Huius sanè filia tenebatur ab Hectore bellicoso:
 Qua ipsi postea occurrit, fumula .a. ibat cum ipsa,
 Filium ad sinum gestans mente infans, em parvulum etiā,
 Hecforidem dilectum, similem stelle pulchre:
 Quem Hector nominabat Scamandrium, ceterum alij
 Astyanacta: solus .n. turabatur illum Hector.
 Sanè hic quidem subrisit tacite intus puerum,
 Andromache autem ipsi propè astat lacrymans,
 Inq, eius hesit manu, Verbumq, dixit, Et eloquitur a est:
 Generose, perdet te tuus animi servor, neq, miseraris
 Filium infantem, Et me miseram, quæ cito vidua
 Tui ero: mox enim te interficient Achivi,
 Omnes in te impetum facientes: mihi .a. Scilius esset,
 Te destituta terram subire: non enim amplius aliud
 Erit solatium, postquam tu fatum tuum sequutus fueris,
 Sed marores: neq, mihi est pater ac veneranda mater.
 Nempe enim patrem meum interfecit nobilis Achilles,
 Et civitatem deusta, Cilicum benè habitatam,
 Theben celsiportam, interfecit autem Ectonem.
 Neq, ipsum spoliavit: nā religio fuit illi id animo, s. facere.)
 Sed ipsum combussit cum armis elegantibus.
 Et insuper tumulum aggestit: circum .a. Silenos plantarunt
 Nymphae monticola filiae Iouis agidem quatientes.
 Qui autem mihi septem fratres erant in adibus,
 Hi quidem omnes uno iuverunt die ad inferos:
 Omnes enim interfecit pedibus celer nobilis Achilles,
 Apud boues insecuentes pedes eundo, Et albas oves:
 Matrem autem, quæ regnabat in Hypoplaco sylvesti,
 Hanc postquam hic duxit cum ceteris saculatis
 Statim hic eam liberauit accipiens ingentia premia.
 Patris .a. in adibus inclinata est Diana segittis gaudens,
 Hector, sed tu mihi es pater Et veneranda mater,
 Et frater, tu etiam mihi floridus maritus.
 Sed agè nunc miserere, Et hic mane in turre,
 Ne puerum tuum pupillum facias, Viduamq, Exorem,
 Exercitum .a. siste apud caprificum, tibi maxime

Αμβρατὸς ὅς τι πόλις, καὶ δὴ δόρυ μὲν ἐπὶ αὐτοῦ τείχεος.
Τεὶς γὰρ τῆς ἑλδόντες ἐπεὶ ῥήσαντο οἱ ἄεροι,
Αἰμὸν αἶψα τε δύνει καὶ ἀγακλυτὸν ἰδομένηα,
Ἡ δ' αἰμὸν ἀτρεΐδης καὶ τυτὸν ἀλκίμονα ἴδον.
Ἡ ποὺ τίς σφιν ἐνίσσεται θεοπροπίων δ' εἰδώς,
Ἡ νυ καὶ ἀντιφύσσοντες ἐπὶ τρυφῇ καὶ ἀνδρείῃ.

Τὴν δ' αὖτε περ σέειπε μέγας κορυθαίολος ἑκτωρ·
Ἡ καὶ ἐμὸι τάδε παῖτα μέλει γυνή· ἀλλὰ μάλ' αἰνῶς
Αἰδέομαι τρώας καὶ τρώας δ' αἰετὰ πτόλις,
Αἶψα κακὸς ὥς νόσφιν ἀλυσκάζει πολλέ μοι οἶον.
Οὐδέ με θυμὸς ἀνδρῶν, ἐπεὶ μάθον ἐμμέναι ἐσθλὸς
Αἰεὶ, καὶ σφώτοσι μὲν τρώεσσι μάχεσθαι,
Αρνύμεντο πατρός τε μέγα κλέος ἢ δ' ἐμὸν αὐτῷ.
Εὐ μὲν γὰρ τόδε οἶδαι καὶ φρένα καὶ χεῖρ θυμὸν,
Εὖ σέ ται ἦ μιν, ὅτ' αὖ ποτ' ὀλέσῃ ἱλίοιο ἱρή,
Καὶ σφίεσσι καὶ λαὸς εὐμμελίῃ Πεισέμοιο.
Ἀλλ' οὐ μοι τρώων τόσων μέλει ἄλλος ὁπίσσω,
Οὐτ' αὐτῆς ἐχέβης, οὐτ' ἐσφίεσσι μοι ἀνακτοῖς,
Οὐτ' ἐκ σιγῆς τῶν, οἳ κεν πολέες τε καὶ ἐσθλοὶ
Ἐν κοίνῃσι πείσονται ἄνδρες ἀνυσμένεσσιν,
Οἷον σέ, ὅτε κέν τις ἀρχαίων χαλκοχρῆτωνων
Δακρυόεσσιν ἀγνηταί, ἑλδὸν δέρον ἦ μιν ἀπούρας·
Καὶ κεν ἐν ἄρχει εὐούσῃ, περὶ δ' ἄλλης ἰδὼν ὑφαίνομαι,
Καὶ κεν ὑδωρ φορέοις μεσσηΐδος ἢ ὑφείνης,
Πόλλ' ἀεχέζομένη κρατερῇ δ' ἐπικέσσετ' ἀνέγκη.
Καὶ ποτὶ τίς εἴπῃσιν ἰδὼν καὶ δάκρυ χέουσαν·
Ἐκτορ ὅς τις γυνή, ὅς τις ἀφίεσσι μάχεσθαι
Τρώων ἰσποδάμων, ὅτε ἱλίων ἀμφεμάχοντο.
Ὡς ποτὶ τίς ἐρέει· σοὶ δ' αὖ νέον εὖ σέ ται ἄλλος
Χηῖται ποῖ δ' ἀνδρὸς ἀμύμῃν δουλίῳ ἦ μιν.
Ἀλλὰ μετ' ἐν θειῶτα γυτὴ καὶ χαλκὸς καλὸς ἦτοι,
Πείν γ' ἐπὶ σῆς τε βοῆς σὺ δ' ἐλκνῇ μοι πυνδύδα.

Ὡς εἰπὼν οὗ πινδύδα δέξαστο παῖς ἄνθρωπος ἑκτωρ·
Αἶψα δ' ὁ παῖς περὶ κόλπον ἐὺ δύνει πινδύδα
Ἐκλινθεὶς ἰάχην, πατρός οἴλου ὅψιν ἀνυχεῖς,
Ταφείους χαλκὸν τε ἰδὲ λόφον ἰσποχαιπύλῳ,
Δεινὸν δ' ἀπ' ἀκροτάτης κόρυθος νύδοντα νήσας·

Εκ

Ascensu facilis est ciuitas, & incurfioni patens est murus,
Ter enim hac venientes tentarunt murum fortissimi
Aiaees duo, & perinclytus Idomeneus,
Et Atrides & Tydes fortis filius:

3 Vel aliquis ipsis dixit Vaticinium bene peritus,
Vel & ipsum animus (co) impulsit & iussit. (Hecf.)

Hanc autem dein alloquutus est magnus ornata casside
Certè & mihi hac omnia cura sunt exor, sed vehementer
Vereor Troianos & Troades loca vestis firmata trahentes,

10 Si Velut ignavus seorsim declinem pralium
Neq; me animus iussit, posteaquam didici esse audax
Semper & primos inter Troianos pugnare,
Servans patriæ, magnam gloriam & meam ipsius.
Bene etenim hoc scio in mente & in animo,

15 Erit dies quæm aliquando peribit Troia sacra,
Et Priamus, & populus fortis Priami.
Sed non mihi Trojanorū tantum cura est dolor in posterū,
Neq; ipsius Hecubæ, neq; Priami regis,
Neq; fratrum, qui multiq; & egregij

20 In pulveres ceciderint sub viris hostibus,
Quantum tui, quando aliquis Achinorum loricatorum
Lachrymantem te abduxerit, liberum diem eripiens:
Et Argis agens ad alterius telam texeris,
Et aquam tuleris (fontium) Messidis aut Hyperia

25 Valde inuita: dura tamen incumbet necessitas.
Et aliquando quis dixerit videns te lachrymas fundentem,
Hectoris hec exor erat, q; prastantissimus erat ad pugnam
Troianorum bellicosorum, quando circa Troiam pugnabit.
Sic aliquando quis diceret tibi, a. rursus novus erit dolor

30 Ex privatione talis mariti, qui possit eximere te servitute
Sed me mortuum ingesta terra obtegat,
Antequam tuum clamorem, tuamq; abstractionem audiat.
Sic fatus suum filium porrectis manibus petijt illustris
Retro. a. puer ad sinum bene cinctæ nutricis (Hector,

35 Inclinator est clamans, patri dilecti aspectu pauescens,
Timens asq; & cristam ex equinis fecit factam,
Horribiliter a summa galea nutantem adhaerens,

Rif

Εκ δ' ἐγέλασσε πατήρ τε φίλος καὶ πότνια μήτηρ.
 Αὐτίκ' ὑπὸ κρατὸς κόρυθ' ἔειλετο φαίδιμος ἕκτωρ,
 Καὶ τὴν μὲν χεῖρ' ἔθηκεν ὅππῃ γῆονι παμφανόουσαν.
 Αὐτὰρ ὅγ' ὃν φίλον υἱὸν ἔπειε κύσε πῆλός τε χερσίν,
 Εἴπεν ἐπαυξάμενθ'· δῖε τ' ἄλλοισι τε θεοῖσι.

Ζεῦ, ἄλλοι τε θεοὶ, δότε δὴ καὶ τὸνδε γυνέδω.
 Πᾶσι δ' ἐμὸν, ὥς καὶ ἐγὼ παρ' ἀριστερῆς αἰσέομαι,
 Ὡς δὲ βίβω τ' ἀγαθὸν, καὶ ἰλίῳ ἴφιδάσσειν.
 Καὶ ποτὲ τις εἴπησι, πατρὸς δ' ὅγε πολλὸν ἀμείνων,
 Εκ πολέμου ἀνόντα. φέροι δ' ἐναεσά βροτόντα,

Κτείναις δῆλον ἀνδρα, χαρεῖν δὲ φρένα μήτηρ.
 Ὡς εἰπὼν, ἀλόχοιο φίλης ἐν χερσὶν ἔθηκε.
 Πᾶσι δ' ἐόν. ἢ δ' ἄρα μιν κηῶδεϊ δέξατο κόλπῳ,
 Δακρυόεν γαλάσσας, πόσις δ' ἔλκεισε νοήσας.
 Χεῖρ' ἔτε μιν χεῖρ' ἔξεν, ἔπος τ' ἔφατ'· ἔκ τ' οὐόμαζε.

Δαιμονίη, μή μοι πάλιν ἀναχέω θυμὸν.
 Οὐ γάρ τις μ' ὑπὲρ αἴσων ἀνὴρ εἰδὶ περὶ δαίμονι.
 Μοῖραν δ' ἔπειτα φημι πεφυγμένον ἐμμεναῖ ἀνδρῶν,
 Οὐ κακὸν, οὐδέ μεν ἐσθλὸν, ἐπὶν ταῦτα παρ' ὧν γῆηται.

Ἀλλ' εἰς οἶκον ἰούσα τὰ σαυτῆς ἔρξα κόμει,
 Ἰστὴν τ' ἡλασά τινυ τε, καὶ ἀμφιπόλοισι κέλευε.
 Ἐργον ἐποίχεσθαι· πόλεμος δ' ἀνδρεσσὶ μελήσει.
 Πᾶσιν (ἐμοὶ δὲ μάλα) τοὶ ἰλίῳ ἐγγεγάσιν.

Ὡς ἄρα φωνήσας κόρυθ' ἔειλετο φαίδιμος ἕκτωρ.
 Ἰσπουεν· ἄλχος δὲ φίλην οἶκόνδε βεβήκει.
 Εὐτροπαλίζομένη, θαλερὸν χεῖρ' ἀέκρυ χέουσα.

Ἀΐψα δ' ἔπειτα ἴκανε δόμοις εὐνοαῖ τόνοντας.
 Ἐκτορ' ἀνδροφόνον· κηλίσσας δ' ἐνδοθὶ πολλὰς.
 Ἀμφιπόλοισι, τίσιν δὲ γῆον πόσησιν ἐνώσεν.
 Αἰ μὲν ἐπὶ ζῶν γῆον ἔκτορα ὅτ' ἐν οἴκῳ.

Οὐ γάρ μιν ἐτ' ἔφατ' ὑπὸ τρεσπον ἐκ πολέμοιο.
 Ἰξέσθαι, περ σφύροντα μὲνθ' καὶ χεῖρας ἀχαιῶν.
 Οὐδὲ πάρος δῆδυνεν ἐν ὑψηλοῖσι δόμοισιν.

Ἀλλ' ὅγ' ἐπεί κατέδυ κλυτὰ τεύχεα ποικίλα χαλκῷ,
 Σάλατ' ἔπειτα· ἀνὰ ἄστυ, πρὸς κραιπνοῖσι πεποιθώς,
 Ὡς δ' ὅτε τις σαρπὸς ἴππος ἀκροήσας ὅππῃ φάτῃ,
 Δεσλὸν ἀπορρήξας, θεῖς περὶ οἶο χρόανων,

Εἰώδως

Risit autem paterq., charus & Generanda mater,
 St utinā capite galeam abstulit illustris Hector,
 Et hanc quidem deposuit in terra & indig. relucemtem.

Sed hic suum dilectum filium & osculatus est, liberavitq;
 5 Dixit vota concipiens Iovisq., alijsq., dijs. (manibus,

Jupiter alijsq., dij, date iam & hunc fieri
 Filium meum, sicut & ego valde clarum inter Troianos,
 Sic viribus valentem, & in Troia fortiter regnare:
 Et olim quis dicat, patre autem hic multo melior:

10 Quum viderit ex bello redeuntem: & referat spolia cruenta,
 Interfecto inimico viro gaudet autem animo mater.

Sic fatus, uxoris dilectae in manibus posuit
 Puerum suum: haec. a. ipsum fragranti excepti sinu
 Lachrymis effusus. videns. Vir. a. misertus est intuitus,

15 Manuq., ipsam demulsi, verbumq., dixit & elocutus est:
 Generosa, ne mihi valde vexeris animo,
 Non. n. aliquis me prater fatum Vir ad Orcum demittet.

Fatum vero neminem dico effugisse hominum
 Nec improbum, nec probum, postquam primum natus fuerit.

20 Sed in domum vadens, tua ipsius opera cura,
 Telamq., columq., & ancillis inbe
 Opus curare: bellum autem Viris curis erit.

Omnibus (mihi & omnium maxime) qui in Ilioneati sunt.
 Sic fatus galeam recepit illustris Hector

25 Ex equina cauda cristatam. Uxor. a. dilectae domum iuit,
 Respectans humidam lachrymam fundens.
 Statim autem postea venit ad ades bene habitatas

Hectoris hominum occisoris, inuenit autem intus multas
 Ancillas, his autem luctum omnibus exciuit,

30 Quae quidem adhuc vinum lugebat Hectorē sua in domo:
 Non enim ipsum amplius putabant reducem ex bello
 Reversurum, elapsū ex viribus & manibus Achaeorum.

Neq; vero Paris diutius moratus est in altis adibus.
 Sed hic postquam induit inclita arma variis are,

35 Properabat deinde per urbem pedibus velocibus fretus,
 Veluti cū aliquis qui diu stetit equus ordo pastus ad pre-
 Vinculo rupto currit per campum terram feriens (sepe
 Con=

26. οἶκόνδ'
 ἐβεβήκει

Εἰωθὸς λούεσθαι ἐν ῥέεσσι ποταμοῖσιν,
 Κυδιόων, ὃς οὐδ' ἔχει, ἀμφὶ δὲ χαίται
 ὤμοις αἰσονται· ὃ δ' ἀγλαΐῃ φειπεϊδὸς,
 Πρὶν φάε' ἰδὼν φέρεται μετὰ τ' ἠΐθεα καὶ νομὸν ἱππῶν·
 ὧς ὕδριον ἰαμῶν πᾶσις κτ' ἄρ' αἰσίου ἀνδρὸς
 Τάχιστα παμφάνων, ὧς τ' ἠλέκτωρ ἐβέλκει
 Καλὸν ἄνδρα, ταχὺς δὲ πόδες φέρον· ὃ δ' ἔπειτα
 Ἐκτορα δῖον ἔτετμεν ἀδελφεόν, ὃ δ' ἄρ' ἔμελλε
 Στεφθεῖν· ὃ δ' ἔκ' ἡρώεσσι γυναικί·
 Τὸν πρῶτον· ὃ δ' ἔπειτα πᾶσις ἀνδρῶν· ὃ δ' ἔπειτα
 Ἡδὲ, ἢ μάλα δῖος καὶ ἑσπέρων κατερύκω,
 Διὸς υἱὸν, ὃ δ' ἔπειτα πᾶσις ἀνδρῶν· ὃ δ' ἔπειτα
 Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη κορυθαίολος ἑκλῶρ·
 Δαίμονι, ἢ αἴ τις τοι ἀνὴρ, ὃς ἀνείκελός ἐστι,
 Ἐργὸν ἀπιμήσῃς μάχης, ἔπειτα ἀλκιμὸς ἔσσι.
 Ἀλλὰ ἐκὼν μεδίεαι τε, καὶ ἔκ' ἐθέλεις. τὸ δ' ἔμὸν κῆρ
 Ἀγνυται ἐν θυμῷ ὃ δ' ὑπὲρ σέθεν ἀνδρῶν ἀκούω
 Πρὸς τρώων, οἳ ἔχουσιν πολὺν πόνον εἴνεκα σῆο.
 Ἀλλ' ἵσταμεν· τὰ δ' ὅπως ἀνέστη· ὃ δ' ἔπειτα
 Δῶν ἐπυρανίοισι θεοῖς αἰετῶν ἔστησι
 Κρηττῆρα σῆσαδαι ἐλδ' ἔπειτα ἐν μετὰ τοῖσιν,
 Ἐκ τρώων ἐλάσαντες ἐν κνήμιδας ἀχαιῶς.

ΙΛΙΑΔΟΣ ΟΜΗΡΟΥ Η Η.

Ραφιδίας ὑπερθεσ.

ΕΛΕΝΟΥ συμβαλύνειται· ἔκτωρ ἀνέκλειται πῶς
 ἰκλῶν τὸν ἄριστον εἰς μονομαχίαν, ἐνὶ δὲ αὐτῶν τῶν
 ἐλαχίστων οὐκ ὀκλαμῶνι, καὶ ἡρώεσσι αὐτὸς ἀγωνισαμέ-
 νος· ἀλλὰ οὐκ ἔστιν ἡρώεσσι, τῇ δ' ἐξ ἡρώεσσι νῆ-
 κρὸς ἀνελκόμενοι γὰρ πτοῦσι. καὶ τῶν οἱ ἐκλῶν καὶ ἀσπὶς ἀ-
 ζύσαν, ἐφ' ᾧ ὁ πρὸς τὸν ἡρώεσσι· ζύσαν τε αὐτοῖς δια νυκτός
 σημεῖα ἔκ' αἴσια· ἔκ' ἐκλῶν τῶν δ' ἐκ νύσιν.

ΙΛΙΑΔΟΣ ΟΜΗΡΟΥ Η Η. ΡΑ-

Ραφιδίας.

Ἡ δ' αἴσας πολέμους μόνον· ἔκτωρ δ' ἴσας.

ΩΣ

Consuetus lauari leni suo flumine,
 Exultans, altè verò caput tollit, circum autem iuba
 Humeros saltantur: hic autem splendore suo fretus,
 Facile ipsum genua ferunt ad loca consuetæ et pascua equo-
 5 Sic filius Priami Paris à Pergami arce (rum.
 Armis præsurgens tanquam sol incedebat
 Gestiens, veloces. a. cum pedes ferebāt: statim autem postea
 Hector a nobilem inuenit fratrem, quando iam erat
 Digressurus ex loco ubi sua colloquebatur exori.
 10 Hunc prior allocutus est Alexander de opat:
 Venerande frater, certè valde iam te properantem detineo
 Moratus, neq; veni tempestiuè ut iussisti.
 Hunc a. respondens allocutus est galeæ motor Hector:
 Generose, non aliquis tibi vir, qui equis rerum astimator
 15 Opus vituperauerit pugne, nam fortis es: (sit,
 At sponte cessas. Et non vis (s. subire praelia.) meum autem
 Tristatur in animo, quando de te probra audio (cor
 A Troianis, qui habent multum laborem gratia tui:
 Sed eamus. hac. a. postea mitigabimus si quando Iupiter
 20 Dederit celestibus dijs sempiternis
 Cratorem statuerè liberum (i. pro libertate adepti) in do-
 Troia expulsis bellicosus Achilles. (tribus

ILIADIS HOMERI, AVT VII COM-
positionis argumentum.

HELENO consulente, Hector prouocat Græcorū præ-
 stantissimum in singulare certamen. Nouem verò
 surgentibus sortitus est Ajax Telamonius: ipsoq; cum
 generosè decertassent, dirimunt præcones, vespere facto.
 30 Postridie cadauera sublata sepeliunt: & murum Græci ex-
 truunt: ob quod Neptunus indignatus est, Iupiterq; ipsius
 per noctem signa infausta futurorum ostendit.

ILIADIS HOMERI VII COM-
positio.

H. autem Ajax pugnavit cum solo solus Hectore diuo.

ITA

Σ εἰπὼν πυλέων ἐξέσσυτο φάδιμα· ἔκτωρ·

Τῷ δ' ἄμ' ἐλέξατο· κί' ἀδελφεός· ἐν δ' ἄρ' εὐρυμῶ

Αμφότεροι μέμασαν πολέμῳ· ἦ δὲ μάχης (ἔτα.

Δις δὲ πρὸς ναύτησιν ἐξυθιμένοισιν ἐδωκεν
Οὐρον, ἐπὶν κελύμενος ἐν ἑσπέρῳ· ἐλάττωσεν
Πόντον ἐλαύνοντες, καμάτω δ' ἔσθ' ἡλυσανταί·
ὧς ἄρ' ἐπὶ τῷ πρῶτῳ ἐξυθιμένοισιν ἐδωκεν.
Εἰς δ' ἐλάττωσεν, ὃ μὲν ἦν ἀπὸ τῷ οὐρανῷ ἀνακτος
Ἀργεῖοι· τῶν τε μὲν ἐστὶν, ὃν κορυμνῆς
Γείνατ' ἀπὸ τῷ οὐρανῷ καὶ φιλομήδουσιν βοῶντας·
Ἐκ τῶν δ' ἦν ἡνῶα βάλ' ἐργαζέμενοι
Αὐγὴν ἔσθ' ἐργαζέμενοι ἐν ἑσπέρῳ· ἡ δὲ γαίᾳ.
Γλαυκὸς δ' ἦν πολέμοιο πάϊς, λυκίῳ δ' ἄρ' ἐδωκεν,
Ἰφινόον βάλ' ἐδωκεν καὶ κρατερὴν ὑσμίνην
Δειξάμενος, ἦν πῶν ἐπὶ δαλμῶν ὠκείων,
Ὡμον· ὃ δ' ἦν πῶν καμάδης πῆσεν, ἡ δὲ γαίᾳ.

Τοὺς δ' ὥς οὐκ ἐνόησε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη
Ἀργεῖοις ὀλέκοντας ἐνὶ κρατερῇ ὑσμίνῃ,
Βῆ ῥα κατ' οὐλύμπιοι κελύμενοι αἰθέρασιν
Ἴλιον εἰς ἱρῶν· τῇ δ' ἀπὸ τῷ οὐρανῷ ἀπὸ τῶν
Περσάμου ἐκ κελύμενοι, τῶν δὲ βούλετο νίκην·
Ἀλλήλοισι δ' ὅτ' ἔσθ' οὐκ ἐνόησε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη.

Τῷ δ' ἄμ' ἐλέξατο· κί' ἀδελφεός· ἐν δ' ἄρ' εὐρυμῶ
Αμφότεροι μέμασαν πολέμῳ· ἦ δὲ μάχης
Δις δὲ πρὸς ναύτησιν ἐξυθιμένοισιν ἐδωκεν
Οὐρον, ἐπὶν κελύμενος ἐν ἑσπέρῳ· ἐλάττωσεν
Πόντον ἐλαύνοντες, καμάτω δ' ἔσθ' ἡλυσανταί·
ὧς ἄρ' ἐπὶ τῷ πρῶτῳ ἐξυθιμένοισιν ἐδωκεν.
Εἰς δ' ἐλάττωσεν, ὃ μὲν ἦν ἀπὸ τῷ οὐρανῷ ἀνακτος
Ἀργεῖοι· τῶν τε μὲν ἐστὶν, ὃν κορυμνῆς
Γείνατ' ἀπὸ τῷ οὐρανῷ καὶ φιλομήδουσιν βοῶντας·
Ἐκ τῶν δ' ἦν ἡνῶα βάλ' ἐργαζέμενοι
Αὐγὴν ἔσθ' ἐργαζέμενοι ἐν ἑσπέρῳ· ἡ δὲ γαίᾳ.
Γλαυκὸς δ' ἦν πολέμοιο πάϊς, λυκίῳ δ' ἄρ' ἐδωκεν,
Ἰφινόον βάλ' ἐδωκεν καὶ κρατερὴν ὑσμίνην
Δειξάμενος, ἦν πῶν ἐπὶ δαλμῶν ὠκείων,
Ὡμον· ὃ δ' ἦν πῶν καμάδης πῆσεν, ἡ δὲ γαίᾳ.

Τοὺς δ' ὥς οὐκ ἐνόησε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη
Ἀργεῖοις ὀλέκοντας ἐνὶ κρατερῇ ὑσμίνῃ,
Βῆ ῥα κατ' οὐλύμπιοι κελύμενοι αἰθέρασιν
Ἴλιον εἰς ἱρῶν· τῇ δ' ἀπὸ τῷ οὐρανῷ ἀπὸ τῶν
Περσάμου ἐκ κελύμενοι, τῶν δὲ βούλετο νίκην·
Ἀλλήλοισι δ' ὅτ' ἔσθ' οὐκ ἐνόησε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη.

ΑΛ

Τα locutus, portas egressus est illustris Hector:

Cum eo autem simul Alexander iuit frater: adeoque in animo

Amboparati erant praeliari & pugnare.

Sicut autem Deus nautis desiderantibus dedit
Ventū· secundum postq̃ defatigati fuerunt politis abietibus
Pontum remigantes: labore autem membra soluta sunt:
Sic hi Troianis desiderantibus apparuerunt.

10 Tunc interfecerunt, hi quidem filium Areithoi regis

In Arna habitantem Meneſthium, quem claviger

Genuit Areithous & Philomedusa pulchra-oculis:

Hector autem Eioneum interfecit hasta acuta. (bra,

Adcervicem sub galea ex-bono-ferro facta, soluit .a. mem-

15 Glaucus autem Heppolochi filius, Lyciorum dux virorum,

Iphinoem vulneravit hasta in forti praelio

Dexiadem, equos inſilentem veloces, (bra,

In humeros, hic .a. ex equis humi cecidit: soluta sunt .a. mem-

Hos autem postquam aduertit dea glauca Minerva

20 Argivos pereuntes in forti pugna,

Venit de Olympi verticibus properans

Ilium in sacrum: huic autem obuius ruit Apollo

Ex Pergamo conſpicatus eam: Troianis .a. optabat Victoriā,

Inuicem autem hi occurrerunt apud sagum.

25 Hanc prior allocutus est rex Iouis filius Apollo:

Cur tu rursus studio-ardens Iouis filia magni

Veniſti ab Olympo, magnus .a. te affectus induxit? Huic ve-

An ſit iam Danais pugna dubiam Victoriā

Des? nam minimē Troianos pereuntes miſeraris:

30 Sed ſi mihi aliquid pareres, hoc multo ſtilius eſſet:

Nunc quidem dirimamus bellum & pugnā

Hodie: poſt hac rursus pugnabunt, donec finem

Troia aſſequantur: quandoquidem ſic gratum eſt animo

Vobis immortalibus euertere hanc cinitatem.

35 Hunc rursus allocuta eſt dea caſſia Minerva:

Ita ſit ὁ Apollo longē-operans: eadem .n. ſentiens & ipſa

Veni ab Olympo ad Troianos & Achivos.

Minerva & A-
pollo delibe-
rant de prælio
in præſentia
reprimendo.

P

Τμῖν μὲν ᾗδεσσιν ἀφίσῃς παυχαῖων,
 Τῶν νῦν ὄντων θυμὸς ἐμοὶ μαχέσεται ἀνδρεί,
 Δεῦρ' τῷ ἐκὶ πάντων ᾤεσθ' ἐμμεναι ἐκτορεῖ δέῳ·
 Ὡς δ' ἔμ' ἐθέομαι, ζεῦ δ' ἄμ' ἐπ' ἡμάρτυρ' ἔστω,
 Εἰ μὲν κεν ἐμὲ κτεῖν ἢ ἄλῃ ταναήκεϊ χαλκῷ,
 Τάχα δὲ συλήσεις, φερέτω κοίλας δὴ νῆας,
 Σώμα, ἢ οἴχαδ' ἐμὸν δομναῖα πάλιν, ὅφρα πυρὸς με
 Τρώες καὶ Τρῳάων ἄλοχοι λελάσσωσι θνόντα.
 Εἰ δέ κ' ἐγὼ τὸν ἔλω, δῶν δέ μοι εὖχος ὑπ' ἄλλων,
 Τάχα συλήσεις, οἷσω ποτὶ ἱλίον ἱεῖω,
 Καὶ κρεμύω ποτὶ νῆδον ὑπ' ἄλλων ἢ ἐν ἄποι·
 Τὸν δ' ἐνέκυν δὴ νῆας εὐσέλωμος ὑποδάσσω,
 Ὅφρα ἐταρρύσωσι καὶ ῥηκομόωντες ἄχαιοί.
 Σῆμά τέ οἱ χεύσωσιν δὴ πλάτῃ ἐλλησπόντῳ.
 Καὶ ποτέ τις εἴποισι καὶ ὁ Λιγύων ἀνδρῶπων,
 Νηὶ πολυκλήιδι πλέων δὴ οἶνοπα πόντον,
 Ἀνδρὸς μὲν τόδε σῆμα παλαί καὶ ταπηνεῖδος,
 Ὅν ποτ' ἀφίσχοντα κατέκτανε φαίδιμος ἕκτωρ.
 Ὡς ποτέ τις ἐρεῖ· τὸ δ' ἐμὸν κλέος οὐ ποτ' ὀλεῖται.
 Ὡς ἔφατ'· ὁ δ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἐρύοντο σιωπῇ,
 Αἰδέσθην μὲν ἀνῆλθε, δέισαν δ' ὑποδέχθαι.
 Ὅφρα δὲ δὴ μενέλαος αἰεῖται, καὶ μετέειπε,
 Νείκεϊ ὀνειδίζων, μέγα δ' ὄνονα γέζοτο θυμῷ·
 Ὡ μοι ἀπειλητήρες, ἀχαιῖδες, ἐκείτ' ἄχαιοί·
 Ἡ μὲν δὴ λάβῃ τάδε γ' ἔσεται αἰνότερον αἰνότερον,
 Εἰ μὴ τις δαναῶν νῦν ἐκτορὲς ἀντὶ ἢ εἶσιν.
 Ἀλλ' ὑμεῖς μὲν πάντες ὕδωρ καὶ χεῖρα χύνοιδατε,
 Ἡμεῖνοι αὐτῷ ἐχέσσοι ἀκῆριοι, ἀκλεῖς αὐτῶς·
 Τῷ δέ δ' ἐγὼν αὐτὸς θωρήσομαι, αὐτὰρ ὕψοςθεν
 Νίκης πέρας τ' ἔχοντα ἐν ἀθανάτοισι θεοῖσιν.
 Ὡς ἄρα φωνήσας κατέδυσετο τεύχεα καλὰ.
 Ἐν δ' αὖ καὶ τοι μενέλαε φάη βιότοιο τελευτῇ
 Ἐκτορὲς ἐν παλάμῳσιν, (ἐπεὶ πολὺ φέρτερος ἦεν)
 Εἰ μὴ ἀνδράστες ἔλον βασιλῆες ἄχαιων,
 Αὐτὸς τ' ἀπείδης δῖον χεῖρ' ἄνδρα μέμνων
 Δεξιτέρῃς ἔλα χειρὸς ἑποσ τ' ἔφατ', ἐκ τ' ὀνόμαζεν,
 Ἀφραίην μενέλαε διοτρεφέες· οὐδέ τις σέ γ' ἔχῃ

Ταύτης

Quoniam vobis sunt proceres omnium Graecorum:
Eorum nunc quemcumq; animus mecum pugnare iubet,
Huc veniat ex omnib; pugnator, sit sic cum Hector. Attingo,
Sic. & aio: Jupiter autem nobis super (hac re) restis adsit:
 5 *Si quidem me ille interficiat protenso (v. longo) ferro,*
Armis expoliatus ferat ea concavas ad naues:
 10 *Corpus autem meum domum reddat rursus, sit ignem me*
Troiani & Troianorum uxores fortiri faciant mortuum
Si a. ego hunc interfecero, detq; mihi gloriam Apollo,
 15 *Arma adimens, feram ea ad illum sacrum,*
Et suspendam ad templum Apollinis longè iaculantis.
Hunc autem mortuū ad naues bene transstratas reddam,
Ut ipsum sepeliant capite comati Achivi:
 20 *Tumulumq; ei extruant ad latum Hellespontum.*
 25 *Et aliquando aliquis dicat etiam posterorum hominum,*
Naue transstrata nauigans in nigrum pontum,
Viri quidem hoc monumentum est iam diu defuncti:
Quem olim p̄stantem fortitudine interfecit illustris Hector.
 30 *Sic olim aliquis dicet: mea a. gloria nunquam peribit.*
 35 *Sic dixit: hi autem omnes obmutuerunt silentio:*
Verebantur quidem renuere: timebant autem suscipere.
Tandem vero Menelaus surrexit & dixit,
Conuitio exprobrans: Valde autem suspirabat animo,
 40 *Hec mihi minaces Achivæ, neq; amplius Achivi,*
 45 *Sanè dedecus hac erunt magis magisq; grave (v. graui de*
Si nullus Dana, iam Hector, obitus eat: causa grauius)
Sed vos quidem omnes aqua & terra statis (i. moriamini)
Sedentes ibi singuli excordes, (v. integri) inglorij ita.
 50 *Adversus istum autem ego ipse armabor: sed superne*
 55 *Victoria termini tementur inter immortales deos.*
Sic factus, induebat arma pulchra.
Tunc tibi Menelæe apparuisse & ita finis
Hectoris in manibus, quoniam multo fortior erat,
Nisi surgentes inhibuissent te reges Achivorum,
 60 *Ipsq; Atreides late dominans Agamemnon,*
Per dextram prehensisset manū, verbumq; dixisset & copel-
Insanis, Menelæe nobilissime, nec tibi opus est
 65 *(lasset)*

Menelaus cer-
 tamen susci-
 pere vult.

Agamemnon
 Menelaū cū

p 19

Ταύτης ἀφορσύνῃς· ἀνὰ δ' ἴσθον κηδόμενός τῃ.
 Μηδ' ἐδέλ' ἐξέριδος σέο ἀμείνονι φωνὴ μάχεσθαι
 Ἐκτοὶ παριαμίδη, τὸν τε συζέουσι καὶ ἄλλοι,
 Καὶ δ' ἀχλὺς τέτρωγε μάχη ἐνὶ κυδιανείῃ.
 Ἐρρίγ' ἀπ' ἐσολήπαι, ὅτῃ σέο πολλὸν ἀμείνων.
 Ἀλλὰ μὲν νῦν ἴδ' ἰὼν μὴ ἔθνη ἐπείρων.
 Τοῦ τῳ δὲ πρῶτον ἄλλον ἀνὰ σήτοισιν ἀχαιοί·
 Εἴτ' ἀδελφὸς τ' ἐστὶ καὶ εἰ μύθου ἔς· ἀκέρητος,
 Φημί μιν ἀσπασίως γόνυ καὶ μῆνιν, αἶψα φύγῃσι
 Διῖον ἐκ πολλέμοιο καὶ αἰνὴς δειότητος.

ὣς εἰπὼν παρέπεισεν ἀδελφεοῖς φρένας ἥρωες,
 Αἰσιμα παρειπών, ὃ δ' ἐπέειπε τοῦ μὲν ἐπειτα
 Γηθόσσωιο θέρχοντες ἀπ' ὤμων τείχε' ἔλοντο.
 Νέστωρ δ' ἀργείοισιν ἀνίστατο καὶ μετέπειπεν.

ὦ πόποι, ἦ μέγα πένθος ἀχαιῶν γαῖαν ἰχάνει·
 Ἥκε μὲν οἰμώξενε γέρον ἰσπικλάτῃ πηλὺς,
 Ἐσθλὸς μυρμιδόνων βουλευφόρος ἠδ' ἀρορητής,
 ὅς ποτε μ' εἰρόμενός μὲν ἐγνήθεεν ὅτ' ἐνὶ οἴκῳ,
 Παῖτων ἀργείων ἐρέων ἡμεῶν τε τόκον τέ·
 Τοὺς νῦν εἰ πῶς ὄσοντας ὕφ' ἔκτορι πάντας ἀκούσει,
 Πολλὰ κεν ἔδωκεν αὖτις φίλας ἀνὰ χεῖρας αἰείρας,
 Θυμὸν δ' ἀπὸ μελέων διῦναι δόμον αἰδὸς εἴσω·
 Αἰ γὰρ ζεῦ τε πάτερ καὶ ἀθηναίη καὶ ἄπολλον,
 Ἡεὶ μ' αἶς ὅτ' ἐπ' ὠκυρόφῳ κελεύειν μάχοντα
 Ἀχαιοὶ πύλοιό τε καὶ ἀργεῖες ἐγχεσάμενοι,
 Φείδας παρ' τείχεσσι, ἱερδάνου ἀμφὶ ρέεθρα.
 Τῶσι δ' ἐρδ' ἀλγίων πρῶτος ἴστατο, ἰσθότι φῶς,
 Τείχε' ἔχον ὥμοισιν ἀρηιθόοιο ἀνέκτις·
 Δίου ἀρηιθόου, τὸν δ' ἠκλήπησιν κορυμνήτω,
 Ἀφρὸς κίχλη πικρὸν καλλιζώνοι τε γυνάκεις,
 Οὐμ' ἐκ' ἄρ' οὐ τόξοισι μαχέσσκετο δουεὶ τε μακρῶ·
 Ἀλλὰ σιδηρεῖν κορυμνὴν ῥήγνυσκε φάλαγγας·
 Τὸν λυκόρορος ἐπέφρε δόλῳ, αὐτὶ κρᾶπτί γε,
 Στενωπὴν ἐν ὀδῶ, ὅτ' ἄρ' οὐ κορυμνὴ οἴδλεθρον
 Χρᾶσσι σιδηρεῖν, πρὶν γὰρ λυκόρορος ἀποφθάς
 Δουεὶ μέσον ἀφόννησεν· ὃ δ' ὕπτιός οὐδέ τις εἰσέδρη,
 Τείχε' αὖ τ' ἐξενάειξε τὰ οἴκῳ χάλκε' ἄρης·

καὶ

Hac dementia contine te dolens quamvis.
 Neq. Selis propter istam contentionem te meliori cum viro
 Hectore Priamide, quem horrent & alij, (pugnare, bet.
 Et vero Achilles huic in pugna gloriosos viros reddente
 Meruit occurrere, qui te multo fortior est.
 Sed tu quidem sede iens ad agmen sociorum:
 Huic autem propugnatores alium excitabunt Achivis
 Quamvis intrepidus sit. & quamvis bellis sit insatiabilis,
 Existimo tamen eum libenter genu flexurū (i. quieturū) sibi
 10 Sauro ex bello & gravi pugna. (effugeris

Sic factus, a sententia deduxit fratris mentes heros
 Recta monens: hic autem paruit: huius quidem postea
 Latī famula ab humeris arma abstulerunt.
 Nestor autem inter Græcos surrexit & dixit:
 15 Proh facinus, certe magnus luctus Achaidem terrā occu-
 Certe valde plorabit senex equitator Peleus, (pat:
 Bonus Myrmidonum consiliarius & concionator:
 Qui olim me interrogans valde latabatur sua in domo,
 Omnium Achivorum inquirens patresq. filiosq.

20 Hos si nunc formidantes Hectorem omnes audierit,
 Sape immortalibus dilectas manus sustulerit,
 Anima e membris, sit descendat domum Platonis intra.
 Vitam enim d. Iupiterq. pater & Minerva & Apollo,
 Aetate florem. sicut quando ad rapidū Celadontē pugna-
 25 Congregati Pylīq. & Arcades hastis & entes, (bant
 Pheæ apud muros, lardani circa fluentia.
 Inter hos autem Ereuthalion primavirū stabat diuinus vir,
 Armagestans humeris Areithoi regis,
 Nobilis Areithoi, quem cognomento Clauigerum
 30 Viri appellabant, pulchreg. cinctā mulieres:
 Quoniam non arcubus pugnabat, hastaq. longa,
 Sed ferrea clava pertrumpēbat agmina.
 Hunc Lycurgus interfecit dolo, non vi strigq.
 Angusta in via, ubi clava non ei mortem
 35 Arcebat ferrea: ante enim Lycurgus prænunciens
 Hasta medum transgredit: hic a. supinus solo stratus est.
 Armag. spoliavit, quæ ei dederat ferreus Mars:

Hectore con-
 gredi prohi-
 bet.

Nestor Græ-
 cos obiurgat,
 qui cum He-
 ctore congre-
 di non au-
 deant.

p. iiij

Καὶ τὰ μὲν αὐτὸς ἔπειτ' ἐφόρει μῦ' ἄλλον ἄρηθ'.
 Αὐτὰρ ἔπειτ' ἀνδρογῶρος ἐνὶ μεγάροισιν ἐγνήεσσι,
 Δῶκε δ' ἔρδ' ἀνδρῶν φίλῳ θεῶν πομπὴν φορέσσειν.
 Τὸ δ' ὄρα τ' ἄρ' ἔχων παρὰ χεῖρ' αἰετοῦ.
 Οἱ δὲ μάλ' ἐπ' ὁμῶν καὶ ἐδέδιδον, οὐδέ τις ἔτλη.
 Ἀλλ' ἔμε θυμὸς ἀνῆκε πολυτλήμων πολέμῳ.
 Θάρσει δ' ἦγε' ἡνέκα νεώτατος ἔσκειν ἀπαιτῶν,
 Καὶ μαχόμενοι οἱ ἐργά, δῶκεν δὲ μοι εὖχος Ἀθηνῆ.
 Τὸν δ' ἡ μήκιστον καὶ χάρτιστον κταῖον ἀνδρα.
 Πολλὸς γὰρ τις ἐκείνο παῖός τοι ἐνδὲ καὶ ἐνδῶ.
 Εἶδ' ὅς τις ἡβώοιμι, βίη δὲ μοι ἐμπεδὸς εἴη,
 Τῷ καὶ τὰ γ' ἀντήσσει μάχης κορυθαίολος ἔκτορος.
 Τμείων δ' οἱ ἄφ' ἑασιν ἀφίππες παναχαιῶν,
 Οὐδ' οἱ παρὰ φρονέας μέμαδ' ἔκτορος αἰπὸν ἐλθεῖν.
 Ὡς νεέκος ὁ γέρον· οἱ δ' ἐννέα παῖτες ἀνέσαν.
 Ὄρτο πολὺ παῖός τοι μὲν ἄνδρ' ἀνδρῶν ἀγαμέμνων.
 Τῷ δ' ἐπὶ τυδείδῃς ὄρτο κρατερὸς Διομήδης.
 Τοῖσι δ' ἔπειτ' αἰάαντες δοῦεν δῖαι μένοι ἀλκῇ.
 Τοῖσι δ' ἔπειτ' ἰδομένους καὶ ὀπίσθιν ἰδομένῃς.
 Μηνειόνης ἀτάλαντος ἐνυαλίῳ ἀνδρὶ φρόντη.
 Τοῖσι δ' ἐπ' Ἀρπυγίῃ δαίμονι Ἀργαῶς υἱός.
 Ἀντὶ δόας ἀνδραμονίδης καὶ δῖος Ὀδυσσεύς.
 Πάντες ἄρ' οἷον ἔδελον πολέμῳ ἐκτορεῖ δῖῳ.
 Τοῖς δ' αὐτοῖς ματῆται γερῶνι ἴσπερ τε νέεσσιν,
 Κλήρω γυναικὶ πάλαι χεῖρα διαμπερές, ὅς τις λαχρήσιν,
 Οὗτος γὰρ δὴ ὀνήσει ἐν κινήματι Ἀχαιῶν.
 Καὶ δ' αὐτὸς ὃν θυμὸν ὀνήσεται, αἶκε φύρησι
 Διὸς οὐκ πολέμοιο καὶ αἰνῆς Διότῃτος,
 Ὡς ἔφαδ'· οἱ δὲ κλήρον ἐσημῆσαντο ἕκαστος.
 Ἐν δ' ἔβαλον κυνέη ἀγαμέμνων Ἀργείδω.
 Λαοὶ δ' ἠρήσαντο, θεοῖσι δὲ χεῖρας ἀνέχον.
 Ὡς δὲ τις εἵπεσκαν ἰδὼν εἰς ἔρανδον Ὀρῶν.
 Ζεὺ πάτερ, ἢ αἰάντα λαχρεῖν ἢ τυδέ τοι υἱόν,
 Ἡ δ' αὖτ' ὃν βασιλῆα πολυχρῶσιό μιν κινήσιν.
 Ὡς ἄρ' ἔφην· πάλιν δὲ γερῶνι ἴσπερ τε νέεσσιν.
 Ἐκ δ' ἔδοξε κλήρῳ κυνέῃς ὃν ἄρ' ἦδελον αὐτοῖς,
 Λίαντος κλήρου δ' ἔφρων ἀνδρῶν ὁμιλον ἀπαιτῆς.

Δῆξ

Et ea quidem ipse postea gestabat ad praelium Martis.
 At postquam Lycurgus in adibus senuit,
 Dedit Ereuthalioni dilecto seruo gestanda,
 Illius hic arma habens prouocabat omnes fortissimos.
 Hi. a. Valde tremebant & timebant, nec quisquam ausus
 Sed me animus induxit audax, & pugnarem (fuit.
 Confidentia sua: natu autem minimus eram omnium:
 Et pugnabam cum eo ego: dedit. a. mihi gloriam Minerva.
 Illum igitur procerissimum & fortissimum interfeci virum:
 Magnus enim quidam iacebat extensus hinc atq. illinc.
 Vtinam sic etate floerem: vires. a. mihi integra essent,
 Ideo citò occurreret praelio curiam. ca. s. de. habens Hector.
 Vestrum. a. qui sunt praestantissimi omnium Graecorum,
 Ne vos quidem alacriter parati estis Hectori obuiam ire.
 Sic increpauit senex: hi autem nouem omnes surrexerunt.
 Surrexit multo primus quidem rex Eurorum Agamemnon:
 Post hunc vero Tydides surrexit fortis Diomedes:
 Post hos autem Ataces strenuam induti fortitudinem:
 Post hos autem Idomeneus & affecit Idomenei
 Meriones, similis Marti homicida:
 Post hos autem Eurypylos Euamonis illustris filius:
 Surrexit & Thoas Andremonides, & nobilis Vlysses:
 Omnes hi volebant pugnare cum Hectore nobili.
 Inter hos autem rursus dixit Gerenius eques Nestor:
 Sortem nunc mouete & nueri: qui sorte electus fuerit,
 Iste enim iuuabit bene armatos Grecos,
 Et ipse suo animo iuuabitur, si euaferit
 Pernicioso ex praelio, & periculoso certamine.
 Sic dixit: hi autem sortem signauerunt singuli,
 Et iniecerunt galea Agamemnonis Atreide.
 Populi autem supplicabant, dijs q. manus elenabant:
 Sic autem aliquis dicebat suspiciens in caelum latum:
 Iupiter pater (da) vel Ataci sortem abuenire, vel Tydei
 Vel ipsi regi ditissima Mycena. (filio,
 Sic dixerunt: mouit autem Gerenius eques Nestor:
 Exiit autem fors galea quam volebant ipsi,
 Nempe Atacis: praeo. a. ferens per caelum & b. q.

Greci nouem
 cum Hectore
 congregati
 parati sunt.

Ajax forte de-
 signatur ad
 certandum
 cum Hectore.

Δ' αὖτ' ἐν δέξια πῶσιν ἀφίστησιν ἀχαιῶν.
 Οἱ δ' οὐ γινώσκοντες ἀπηνήκοντο ἔχαστος.
 Ἀλλ' ὅτε δὴ τὸν ἴκενε, φέρον ἄν' ὄμιλον ἀπαίτη,
 ὅς μιν ἐπιγρέψας κυνέη βάλει παῖδιμος αἶας,
 ἦτοι ὑπέσχετο χεῖρ'· ὁ δ' ἄρ' ἐμβάλεν, ἀλγὶ παρὰ σάς.
 Γνώ δ' ἐκλήρου σήμα ἰδὼν, γήθησεν δὲ θυμῷ.
 Τὸν μὲν παρ' πόδ' ἔδον χαμάδις βάλει, φώνησέν τε.
 ὦ φίλοι, ἦτοι κλήρος ἐμὸς, χαίρω ἢ καὶ αὐτὸς
 Θυμῷ· ἐπεὶ δοκέω νικησέμεν ἐκτορεῖ δ' ἴον.
 Ἀλλ' ἄγετ' ὅφρ' ἂν ἐγὼ πολέμηϊα τείχεα δύω,
 Τόφρ' ὕμεις εὐχόμεσθε διτ' κρονίῳ ἀνακτι.
 Σιγῇ ἔφ' ὕμειων, ἵνα μὴ τρώες * γε πύθωνται.
 Ἡὲ καὶ ἀμφαδίλω, ἐπεὶ οὐ πῖνα δειδιδυμένεμπας.
 Οὐ γὰρ τις με βίη καὶ ἐκὼν ἀέκοντα δῖηται,
 Οὐδέ τ' αἰδρεῖν, ἐπεὶ οὐδ' ἐμὲ νηϊδάγ' οὕτως.
 Ἐλπομαι ἐν σαλαμῖνι ἡυέσθαι * τε τραφέμεν τε.
 ὧς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρ' ἔχοντο διτ' κρονίῳ ἀνακτι.
 ὦ δέ τις εἴπεσκεν ἰδὼν εἰς οὐρανὸν ὄρω.
 Ζεὺ πάτερ, ἰδὼ δὲν μεδέων, κύδιστε, μέγιστε,
 Δὸς νίκην ἀλάντι καὶ ἀγλαδὸν εὐχὸς ἀφ' ἔδου.
 Εἰ δέ καὶ ἐκτορεῖ τοῖο φιλέεις, καὶ κήδεαι αὐτοῦ,
 Ἴσιν ἀμφοτέρωσι βίβλω καὶ κύδος ὁ πασσών.
 ὧς ἄρ' ἔφην. αἶας ἢ κορύσσετο νόστον χαλκῷ.
 Αὐτὰρ ἐπειδὴ πᾶντα πέρι χεοῖ ἔασατο τείχεα,
 Στάατ' ἔπειθ' οἷός τε πελώριον ἔρρεται ἄρης,
 ὅς τ' εἰσιν πόλεμόνδε μετ' ἀνέρας οὐς τε κρονίων
 Θυμοβόρου εἰείδους μένει ξυμένεκα μάχεσθαι.
 Τοῖσι δ' ἄρ' αἶας ὄρωτο πελώριον, ἔρκος ἀχαιῶν,
 Μειδιῶν βλοσυροῖσι παρὰ πᾶσι νέρθε ἢ ποσσὶν.
 Ἡὲ με καὶ βιβάς, κραδίῳ δολιχόσκιον ἔγχος.
 Τὸν δέ κ' αὖ ἀργεῖο μέγ' ἐγλήθον εἰσπερόωντες.
 Τρώας δὲ τρώμος αἰνὸς ὑπὸ πλυτὴ γῆα ἔκασον.
 Ἐκτορεῖ τ' αὐτῷ θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι πάτασεν,
 Ἀλλ' οὐ πῶς ἐπ' εἴχεν ὑποτρεῖσιν, οὐδ' ἀναδύσας
 Ἀψάλας ἐς ὄμιλον, ἐπεὶ παρὰ χαλκῷ χάρμη.
 Αἶας δ' ἐγλήθον ἥλας φέρον πάρος ἢ ὑπὲρ πύργων,
 Χάλακρον, ἐπὶ αὐτοῖσι, οἱ πυγῇ * καὶ μέγα τέλυν,

Σκυτοτόμων

Offendit à dextra (incipiens) omnib. optimatib. Græcorum,
 Hi autem non cognoscentes, renuerunt singuli.
 Sed quando iam ad illum peruenit ferens per cætum ubiq;
 Qui ipsam inscriptam galea iniecerat, nèpe illustris Atax,
 Porrexit quidē manu: hic autem imposuit, prope astans.
 Cognouit .a. sortis signum conspicuus gausius est .a. animo:
 Hanc itaque ad pedem suum humi iccit, dixitq;
 O amici sane fors mea est, gaudeo autem & ipse
 Animo, quoniam existimo, me victurum Hectora nobilem,
 Sed agite, dum ego bellica arma induam,
 Interim vos supplicate Ioui Saturnidae regi
 Tacite apud vos, si ne Troiani audiant:
 Veletrā palam quandoquidem neminē timeamus omnino.
 Non .n. aliquis me viribus saltem volens nolentem terreat,
 Neq; propter imperitiā: nam neq; me rudem acedō
 Puto in Salamine genitum educatumq; esse.
 Sic dixit: hi autem supplicabant Ioui Saturnidae regi,
 Sic autem aliquis dicebat suspiciens in cælum latum.
 Iupiter pater, Idae præses, augustissime, maxime,
 Da victoriā Ataci & splendidam gloriā referre.
 Si autem & Hectorem diligis, & curas ipsum,
 Aequalem ambobus sum & gloriā præbe.
 Sic dixerunt: Atax autem armatus est fulgenti ferro,
 Sed postquam omnia circa corpus induit arma,
 Iuit postea, qualis ingens incedit Mars,
 Qui it in bellum ad viros, quos Saturnides (pugnare:
 Propter aurum, rodentem contentionem robore commisit
 Talis Atax motus est magnus, vallum Achincorum,
 Subridens terribili vulsu: infernē autem pedibus
 Ibat latē gradiens, quatiens longam hastam.
 Hunc .a. & Argivi valde latabantur aspicere vires:
 Troianos autem tremor grauis incepsit per mēbra singulos,
 Hectorig, ipsi animus in pectoribus palpitabat.
 Sed non amplius poterat subterfuge, neq; regredi
 Retrò copiarum in turbam, quoniam prouocarat certamine:
 Atax .a. cominus accepsit, ferēs sentit in lar turris, (bricās
 Aereū, ἐπ' αὐτοῖσι, factū, quod et Tycheus elaborat at fa-
 Coria-

Σκυτοτόμων ὄχ' αἰετος· ὅλ' ἔνι οἰκία νείων.
 Ως οἱ ἐποίησιν σάκος αἰόλον, ἐπὶ αἰθέριον,
 Ταύρων ζαγρεφών, δ' ἂν δ' ὄγδον ἦλασε χαλκόν.
 Τὸ πρὸς τὸν φέρων τελαμώνι· αἶας
 Στήθε' ἔκτορ· ἔγρυς, ἀπειλήσας ἢ πρὸς σὺδα.
 5 Ἐκτορ, νῦν μὲν δὴ σάφα εἴσαι οἶδεν οἱ·
 Οἱοὶ καὶ δαναοῖσιν ἀρίστ' ἐς μετέασι,
 Καὶ μετ' ἀγλήῃα ρηξέμεν, θυμολέοντα.
 Ἀλλ' ὁ μὲν ἐν νήεσσι κορωνίσσι ποντοπόροισι
 Κεῖτ' ἀπομυλίσας ἀγαμέμνονι ποιμένι λαῶν·
 10 Ἡμεῖς δ' εἰμὲν τοῖσι οἱ ἀντίθεν ἀντάσσομεν,
 Καὶ πολέες, ἀλλ' ἄρχε μάχης ἡδὲ πόλεμιοι.
 Τὸν δ' αὖτε πρὸς στήθε' ἐπὶ μέγας κορυδαλλὸς ἔκτορ·
 Αἶαν διοχρεῖς, τελαμώνιε, κοίρανε λαῶν,
 Μήπ' ἔνι τ' ἐπὶ περὶ δ' ἀφ' αὐροῦ περὶ νήεσσι,
 15 Ἡὲ γυναικὸς, ἡ δ' ἐκ οἶδεν πολέμῳ ἔργα.
 Αὐτὰρ ἐγὼν δ' οἶδ' ἀμείβεσθαι ἀνδραγαθίας τε·
 Οἶδ' ὅπ' ἀεξία, οἶδ' ἐπ' ἀρίστερ ἀννοήτους βῶν
 Ἀλκίβητος, τὸ μοι ἐστὶ ταλαύεινον πολέμῳ·
 20 Οἶδ' αὖ ἐπὶ στήθε' ἐπὶ μέγας κορυδαλλὸς ἔκτορ·
 Οἶδ' αὖ ἐπὶ στήθε' ἐπὶ μέγας κορυδαλλὸς ἔκτορ·
 Αἶαν διοχρεῖς, τελαμώνιε, κοίρανε λαῶν,
 Μήπ' ἔνι τ' ἐπὶ περὶ δ' ἀφ' αὐροῦ περὶ νήεσσι,
 25 Ἡὲ γυναικὸς, ἡ δ' ἐκ οἶδεν πολέμῳ ἔργα.
 Αὐτὰρ ἐγὼν δ' οἶδ' ἀμείβεσθαι ἀνδραγαθίας τε·
 Οἶδ' ὅπ' ἀεξία, οἶδ' ἐπ' ἀρίστερ ἀννοήτους βῶν
 Ἀλκίβητος, τὸ μοι ἐστὶ ταλαύεινον πολέμῳ·
 30 Οἶδ' αὖ ἐπὶ στήθε' ἐπὶ μέγας κορυδαλλὸς ἔκτορ·
 Οἶδ' αὖ ἐπὶ στήθε' ἐπὶ μέγας κορυδαλλὸς ἔκτορ·
 Αἶαν διοχρεῖς, τελαμώνιε, κοίρανε λαῶν,
 Μήπ' ἔνι τ' ἐπὶ περὶ δ' ἀφ' αὐροῦ περὶ νήεσσι,
 35 Ἡὲ γυναικὸς, ἡ δ' ἐκ οἶδεν πολέμῳ ἔργα.

Πειραμίδης

Coriariorum praestantissimus in Hyla ades habitans.
 Qui fecit scutum curium, septē-bubulis-pellibus constans
 Taurorum saginatorū: octauum. a. induxit es. (i. laminam
 Hoc ante pectus ferens Telamonius Ajax, (ferream.)
 5 Stetit valde prope Hectorem, minatusq., allocutus est:
 Hec tor nunc quidem manifeste cognosces cum solo solus,
 Quales etiam Danais optimates interfunt, (leoni
 Et prater Achillem virorum ordines perumpentem, animo
 Sed hic quidem in navibus curuas-puppes-habentib. mari-
 10 Iacet iratus Agamemnoni pastor populorum: (vadis
 Nos autem sumus tales, qui tibi obuiare possumus,
 Et multi: sed ordine pugnam & prelium.
 Hunc autem rursus allocutus est ornata-galea Hector:
 Ajax nobilis Telamonie princeps populorum,
 15 Neme tanquam puerum imbecillum tenta,
 Vel mulierem, qua nescit bellica opera.
 Sed ego bene noui pugnasq., cadesq., virorum,
 Scio ad dextram, scio ad sinistram mouere scutum
 Aridum: ideo mihi licet audacter pugnare,
 20 Scio autem in praelio statario sauo canere Marti:
 Noui etiam insilire in pugnam equas celeres.
 Sed enim non te solo ferire talem existentem
 Clam circumspiciens, sed palam, si assequi potuero.
 Dixit & vibrans proiecit longam lanceam, (factum
 25 Et percussit Aiace ingens scutum ex-septē-pellibus-boum-
 Summam iuxta laminam-aream, qua octaua erat in ipso,
 Sex. a. per pellium-plucas penetravit findēs hasta in domum:
 In septima autem pelle haesit, secundus rursus
 Ajax nobilis emisit longam hastam,
 30 Et percussit Priamida ad chylum & diu, equalem:
 Chylum quidem penetravit lucidum fortis hasta,
 Et per thoracem ingeniose factum infixam est,
 E regione autem iuxta ile discidit lorica
 Hasta: is autem inclinatus est, & vitauit mortem nigram,
 35 Hi autem euellentes longas hastas manib. simulambo,
 Congressi sunt leonibus similes crudioris,
 Vel suis bus apris, quorum robur non imbecille.

Priami-

διασπ

Πειραμίδης μὲν ἔπειτα μέσσην σάκος οὐ τοσὺ δουρὶ
 Οὐδ' ἔρρηξεν χαλκὸν, ἀνέγνω μὲν δὲ οἱ αἰγυμῆ.
 Αἶας δ' ἀσπίδα νύξεν ἐπάλμεν, ἣν δ' αἶψα
 ἤλυθεν ἐγχείη· συστέλιξε δὲ μὴν μεμαώτα.
 Τμήδω δ' αὐγὴν ἐπὶ λυγρὸν μέλαν δ' ἀνέκλινεν αἶμα.
 5 Ἀλλ' οὐδ' ὥς ἀπέληγε μάχης κορυθαίολος ἔκτωρ.
 Ἀλλ' ἀνὰ γαστέραν ἔλπιον εἰλετο γχείη παχέη,
 Κεῖμαιον ἐν πεδίῳ, μέλανα, τρηχύ τε, μέγαν τε.
 Τῷ βάλεν αἶαντος δεινὸν σάκος ἐπὶ αἰχμῶν,
 Μέσσην ἐπὶ μοσχίον. περὶ γὰρ σπῆν δ' ἄρα χαλκός.
 Δωτέρῳ αὖτ' αἶας πολὺ μέγαν ἀλᾶν αἰέρας,
 10 ἥκ' ὀπίσθινος, ἐπέρισε ἣν ἀπέλεθρον.
 Εἶσω δ' ἀσπίδ' ἔαξε βαλὼν μυλοειδέϊ πέτρῳ.
 Βλάψε δὲ οἱ φίλα γούνατ'· ὃ δ' ἔπλητο ἔξω τανύδην.
 Αἶσπ' ἔλκε μὲν δὲ σπῆν δ' αἶψ' ὄρωσιν ὑπολλών.
 15 Καὶ οὐκ ἐπὶ ξιφείας ἀντοχὰς οὐ τόσσοντος,
 Εἰ μὴ κήρυκες διδὸς ἀργεῖοι ἦσαν καὶ ἀνδρῶν.
 ἤλυτον, ὃ μὲν πρῶτον, ὃ δ' ἀχαιῶν χαλκοχρῶντων,
 Ταλθύβιός τε καὶ ἰδύμενος, πεπνυμένω ἄμφω.
 Μέσσω δ' ἀμφοτέρων σπῆντα ὄρετον, εἰς τὸ μύθον
 20 Κήρυξ ἰδύμενος πεπνυμένω μὴ δὲ εἰδώς.
 Μηκέτι πῶδε εἶλω πολέμῳ ζεῖτε, μὴ δὲ μάχεσθον.
 Ἀμφοτέρω γὰρ σφῶϊ φιλεῖ νεφεληγερέτα Ζεὺς.
 Ἀμφὼ δ' αἰγυμνέ· τὸ γὰρ δὴ καὶ ἰδμεν ἄπαντες.
 Νύξ δ' ἦδη τελέθει, ἀργεῖον καὶ νυκτὶ πιδέσθαι.
 25 Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη τελαμώνιος αἶας,
 Ἰδύμ' ἔκτορα ταῦτα καλεῖσθε μὴ δὲ σαδῶν.
 Αὐτὸς γὰρ χάριμ' ὅπως καλέσασθαι παῖτας ἀΐσεις.
 Ἀργεῖοι, αὐτὰρ ἐγὼ μάλα πείσομαι, εἴ πο' αἰὲρ.
 Τὸν δ' αὖτε προσέειπε μέγας κορυθαίολος ἔκτωρ.
 30 Αἶαν, ἐπεὶ τοι δῶκε θεὸς μέγας δὸς τε βίω τε,
 Καὶ πνυτῶν περὶ δ' ἄργεῖον ἀχαιῶν φέρτατος ἔσσι.
 Νῦν μὲν παυσώμεθα μάχης καὶ δῖος ἠϊοτῆτος,
 Σήμερον ὕπερον αὖτε μάχης σῶμ'· εἰσὶν καὶ δαίμων
 35 Ἀμμὰ διακρίνη, δῶκε δ' ἔτεροισί γε νίκην.
 Νύξ δ' ἦδη τελέθει, ἀργεῖον καὶ νυκτὶ πιδέσθαι.
 ὧς οὐτ' εὐφρομένης παῖτας περὶ νηϊὸν ἀχαιῶν.
 Σοὺς

Priamides quidem postea medium scutum laesit hastā.
 Nec perripuit ferrum: reflexa est autem ei cuspis.
 Ajax autem clypeum percussit insiliens, et penitus
 Transiit hastā, repressit autem ipsum irrumpentem.
 5 Castm. a. cervicem laesit, ater autem exiliebat sanguis,
 Sed non sic quidem cessavit a pugna galea motor Hector,
 Sed retrocedens lapidem accepit manu forti,
 lucentem in campo, nigrum, asperumq; magnūq;
 Eo percussit Aiaceis ingens scutum 7. pellib. boum-constans.
 10 Medium ad umbonem: circumsonuit autem as.
 Secundus autem Ajax multo maiorem lapidem eleuans
 Misit contorquens: adhibuit autem vim immensam:
 Intra autem scutum fregit percutiens rotundo lapide.
 Laesit a. u. ei dilectā genua: is autē supinus extēsus est.
 15 Scuto inhaerens: hunc autem statim erexit Apollo.
 Et iam ensibus cominus vulnerassent (se inuicem)
 Nisi pracones Iouis nuncij atque virorum,
 Venissent, aliter quidem Troianorum, alter vero Achaeorum
 Talchybiusq; et Idæus, prudentes ambo. (loricatoris,
 20 In medio. a. amborum sceptrā sustulerunt, dixisq; verbum
 Præco Idæus prudentia consilia sciens:
 Ne amplius filij dilecti bellate, neque pugnetis.
 Virumq; n. Gestrūm diligit tempestasum-author Iupiter,
 Ambo a. bellatores citis: quod quidem etiam scimus omnes.
 25 Nox vero iam adest, bonum quoq; nocti parere.
 Hunc autem respondens allocutus est Telamonius Ajax
 Idæi Hectorē hac iubete loqui.
 Ipse enim pugna prouocauit omnes proceres.
 Incipiat: et ego valde parebo, si quidem ipse.
 30 Hūc a. rursus allocutus est magn' caside Varia Hector
 Ajax, quando tibi dedit deus magnitudinemq; viresq;
 Et prudentia: inter vero Achaeos hūstā praesantisissimus est
 Nunc quidem cessemus a praelio et certamine
 Hodie posthac rursus pugnabimus, donec Deus
 35 Nos dirimat, det autem alterutris victoriam.
 Nox iam adest: bonum et nocti parere:
 Vt tu latifices omnes apud naves Achaeos,
 Tuoq;

Σούς τε μάλιστ' ἔτας, καὶ ἑταίροις οἱ τοῖ ἔασιν·
 Αὐτὰρ ἐγὼ χ' ἔδω μέγα παρ' αἰμοίοι ἀνακτος
 Τρώας εὐφρανέω καὶ θεώϊδας ἑλκεσιπέποισ,
 Αἴτε μοι δ' ἰχθυόμενοι θεῶν δύσονται ἀχῶνα.
 Δῶρε δ' ἄλ' ἀλλήλοισι περικλυτὰ δώσω μιν ἀμφω,
 Οφρ' ἴς ὧδ' εἴπησιν ἀχῶν τε τρώων τε,
 Ἡ μὲν ἐμαρνάδην εἰσδὸς περὶ θυμοβόροιο,
 Ἡ δ' αὖτ' ἐν φιλόπῃ διέτμαρχυ ἀρβύησαν τε.

ἤ. εὐτμήτω

Ὡς ἄρα φωνήσας δῶκε ξίφος ἀργυρόηλον,
 Σὺν κολοῦν τε φέρον καὶ * εὐδμήτω τελαμῶνι·
 Αἴας δὲ ζωστήρα δίδου φοῖνικι φαεινόν.
 Τῷ δὲ διακρινθέντε, ὃ μὲν μ' λαδὼν ἀχῶν
 Ἡ', ὃ δ' ἐς τρώων ὕμαδον κίε. τοὶ δ' ἐχάρησαν
 Ὡς εἶδον ζῶντα καὶ ἀπ' ἐμέα περισσόντα,
 Αἶαντος περφυρόντα μὲν * καὶ χεῖρας ἀάπτους·
 Καίρ' ἦρον ποτὶ ἄστυ, ἀέλποντες σὸν εἶν.
 Αἶαντ' αὖτ' ἐτέρωθεν εὐκνήμιδες ἀχῶν
 Εἰς ἀγαμέμνονα δῖον ἄρην κεχαρηότα νίκη.
 Οἱ δ' ὅτε δὴ κλισίῃσιν ἐν ἀτρείδαιο ῥύοντο,
 Τόισι δὲ βουῶν ἱέρδην ἀνδρῶν ἀγαμέμνων
 Ἀρσενά, πενταέτηρον, ἑστῆμεν εἰ κρονίωνι·
 Τὸν δέρον, ἀμφὶ δ' ἔπον, καὶ μιν διέρευναν ἄπειντα,
 Μίστυλλον τ' ἄρ' ὀπισθεμένως, πεῖραν τ' ὀβελοῖσιν,
 Οπῆσάν τε περὶ φραδέως. ἐρύσαντό τε πῶτα.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ πάσαντο πόνου, τετύκοντό τε δαῖτα,
 Δάηνωτ', * οὐδ' ἐπὶ θυμὸς ἐδέετο δαίτῃς·
 Νότοισι δ' ἄλ' αὖτα δὴλυε κέεσσι γέρας εἶν
 Ἡρώς ἀτρείδης διρυκρείων ἀγαμέμνων.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ πόσι * καὶ ἐδητύ * ἐξέρον ἔντο,
 Τόις δ' ἔρεον πάμπαν ὥς ὅτε φάναεν ἥρκατο μῆπιν
 Νέστωρ, οὗ καὶ περὶ δέν ἀρίστη φάνατο βουλή·

ἤ. ἐπ' ἐπ

Ὅς σφιν εὐφρονέων ἀγορήσατο καὶ ματέειπεν,
 Ἀτρείδῃ τε καὶ ἄλλοι ἀρίστῃς παισὶν ἀχῶν,
 Πολλοὶ γὰρ θετέοντες χαρρηκομόωντες ἀχῶν,
 Τῶν γὰρ αἶμα κελαινὸν ἐϋρόοον ἀμφὶ σκάμανδρον
 Εσκέδατο δ' ὅς τις ἄρης, ἴσχυαι δ' αἰδὸς δὲ κατ' ἡλδον·
 Τῷ σε γὰρ πόλεμον μὲν ἄμ' ἠοὶ παύσαι ἀχῶν,

Αὐτοῖ

Τωὸς, maximè ciues, & socios qui tibi adsunt:
 At ego in ciuitate magna Priami regis
 Troianos letificem, & Troianas longis Vestibus ornatas,
 Quae pro me supplicantes diuinum egredientur certamen.
 5 Dona vero age mutuo inchoa demus ambo,
 Vt aliquis sic dicat Achiuorumq; Troianorumq;
 Profecto pugnant pro contentione animum rodente,
 Et iterum in amicitia separati sunt conciliati.
 Sic & triq; locutus dedit enssem argenteis clauis distinctū,
 10 Cum & triq; offerens, & artificiosè facta corrigia.
 Ajax autem balteum dedit puniceo colore splendidum.
 Hi autem dirempti, hic quidem ad exercitum Achiuorum
 Ibat, alter & ad Troia. multitudinem iuit. hi a gauisi sunt,
 Postquam viderunt viuūq; & solpitem aduenientem,
 15 Atias elapsū fortitudinem & manus inuictas,
 Et deduxerunt ad ciuitatem, desperantes saluum esse.
 Atiam rursus ex altera parte benè armati Achius
 Ad Agamemnonem nobilem duxerunt latum victoriā.
 Hi autem quando iam ad tentoria Atridae venerunt,
 20 Iis bonum sacrificauit Rex virorum Agamemnon
 Matrem, quinquennem potenti Saturnida.
 Huc excurrunt, apparuitq;, et ipsum dissecuerunt totum.
 Minutimq; inciderunt ritè, infixueruntq; verubus,
 Assaruntq; accurate, detraxeruntq; omnia.
 25 Sed postquam cessarunt à labore, paraueruntq; conuiuium,
 Epulati sunt, nec in aliquo animus indiguit conuiuii equa.
 Tergipartibus autem Atiam longis honorauit (li:
 Heros Atrides late dominans Agamemnon.
 Sed postquam potus & cibi desiderium exemerunt,
 30 His senex primus omnium texere cepit consilium,
 Nestoricius & antea optimum apparuerat consilium
 Qui ipse benè sapiens (v. benignus) concionatus est, &
 Atride, & ceteri optimates Achiuorum (dixit:
 Multi enim mortui sunt comati Achius,
 35 Quorum nunc sanguine atrum circa limpidum Scamand.
 Diffudit asper Mars, anima a. in infernum descenderunt:
 Itaq; te oportet bellum quidem prima luce sedare Achiuorum.

Agamemnon
 duces coena
 excipit.

Nestor's ora-
 tio de sepeli-
 edis mortuis
 construenda-
 que muro.

Οφρ' εἶπω τά με θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι κελεύει.
 Νῦν μὲν δόρυ πονέλας * κτ' ἔρατον ὡς τοπάρῃ *
 Καὶ φυλακῆς μνήσασθαι, καὶ ἐρηγῶν ἐκείνων.
 Ἡδ' ἔν δ' ἰδὲ * ἴτω κοίλας ὅππ' ἴθιαι.
 Εἰπέμεν ἀγχιδ' ἴσ' ἀγαμέμνονι καὶ μενελάῳ
 Μῦθον ἀλεξάνδροιο, τὸ εἶνεκα νεῖκος ὄρωρε.
 Καὶ δὲ τόδ' εἰπέμεναι πυκινὸν ἔπος, αἶν' ἐδέλωσθαι
 Παύσασθαι πολέμοιο δυσυχέ * εἰσὶ καὶ νεκρὸς
 Κρόμεν, * ὕστερον αὖτε * μαχησόμεν, εἰσὶ καὶ δαίμων
 Ἀμμε διακρίνη, δῶν δ' ἑτέροισί γε νίκην.
 Ὡς ἔφαθ'· οἳ δ' ἄρα τὰ μάλα μὲν κλύον ἢ δ' ὀπίσθοντο.
 Δόρυ ποτέ περ εἴ' ἔλλοντο κτ' ἔρατον ἐν τελέεσσιν.
 Ἡδ' ἔν δ' ἰδὲ * ἔβη κοίλας ὅππ' ἴθιαι.
 Τὸς δ' ἐὺρ' εἰν ἀγροῦ δαναῶν τεράποντας ἄρη *
 Νηὶ παρὰ πύργῳ ἀγαμέμνονι * ἀντάρ' οἱ τοῖσι
 Στὰς ἐν μέσσοισιν μετεφώνεον ἠπύτα κίρυν.
 Ἀγχιδ' ἴδ' τε καὶ ἄλλοι ἐὺκνήμιδες ἄνθρωποι,
 Ἡνώγει παρὰ μὸς τε καὶ ἄλλοι τρώες ἀνέοι.
 Εἰπείν, αἶνέ * ὅρ' ὕμμι φίλον καὶ ἡδὺ ἔσθ' ὅιτο.
 Μῦθον ἀλεξάνδροιο, τὸ εἶνεκα νεῖκος ὄρωρε.
 Κτήματα μὲν ὅσ' ἀλέξανδρ' * κοίλας ἐνὶ νηυσὶν
 Ἡγάγετο τρώϊον δ', ὡς πρὶν ὠφελ' ἀπολέσθαι,
 Πάντ' ἐδέλκει δέμεναι, καὶ ἔτ' οἶκον δὲν ἄλλ' ὀπίσθιναι.
 Κουειδίην δ' ἄλοχον μενελάου κυδαλίμοιο
 Οὐ φησὶν δάσσειν· ἦ μιν τρώες γε κέλονται.
 Καὶ δὲ τόδ' ἠνώγαον εἰπείν ἔπος, αἶν' ἐδέλωσθαι
 Παύσασθαι πολέμοιο δυσυχέ * εἰσὶ καὶ νεκρὸς
 Κρόμεν, * ὕστερον αὖτε * μαχησόμεν, εἰσὶ καὶ δαίμων
 Ἀμμε διακρίνη, δῶν δ' ἑτέροισί γε νίκην.
 Ὡς ἔφαθ'· οἳ δ' ἄρα πάντες ἀκλὺ ἐβόοντο σὺν πᾶσι.
 Οὐδ' ἴη μετέπειθε βόλῳ ἀνὰ δὸς Διομήδης,
 Μήτ' ἄρ' πρὸς νῦν κτήματ' ἀλεξάνδροιο δευχέσθαι,
 Μήδ' ἐλπίλιν· γὰρ τὸν δὲ καὶ ὅς μάλα νηπιὸς ὄσιν,
 Ὡς ἡδὴ τρώεσσιν ἀλέξανδρου πείρατ' ἐφ' ἡμέαι.
 Ὡς ἔφαθ'· οἳ δ' ἄρα πάντες ὀπίσθοντες ἀγχιμῶν,
 Μῦθον ἀγαμέμνονι Διομήδ' ἰπποδάμοιο.
 Καὶ τότε ἄρ' ἰδὲ πρὸς πρὸς φωνὴν ἀγαμέμνων,

γε. Κρόμεν,
 γε. μαχησόμε-
 ναι δ'.

Ιδ' α'

Dum dico quae me animus in pectore iuvat.
 Nunc quidem cenam sumite per exercitum sicut antea,
 Et custodiam mementote & excubias agite quisq;
 Mane autem Idaeus eat concavas ad naues,
 Ut dicat Atridis Agamemnoni scilicet & Menelao,
 Sententiam Alexandri, cuius gratia contentio exorta est.
 Et hoc dicat prudens verbum, si velint
 Cessare à bello tristi, donec cadauera
 Comburemus: postea iterum pugnabimus, donec Deus
 Nos dirimat, detq; alterutris victoriam.
 Sic dixit. hi. a. illū valde quidem audierūt, & paruerūt.
 Cenam deinde sumpsērunt per exercitum in suis ordinib.
 Mane autem Idaeus iuit concavas ad naues.
 Illos autem inuenit in concione Danaos ministros Martis,
 Naves apud puppim Agamemnonis sed hic illis
 Stans in medio illorum, Vociferatus est Vocalis praeor:
 Atrideq; & alij bene ocreati Graeci,
 Iussit Priamusq; & alij Troiani illustres
 Dicere, si quidem vobis gratum & iucundum sit,
 Sententiam Alexandri, cuius gratia contentio exorta est.
 Opes quidem quas cumq; Alexander concavus in navibus
 Abduxit ad Troiam (ut nam aut perijisset)
 Omnes vult dare, & item ex adibus alias adiungere:
 Iuvenem autem uxorem Menelai illustris
 Negat se redditurum, at qui tamen ipsum Troiani hortan-
 Et hoc etiam iusserunt exponere verbum: si velitis (tur.
 Cessare à bello tristi, donec mortuos
 Crememus, postea iterum pugnabimus, donec Deus
 Nos dirimat, detq; alterutris victoriam.
 Sic dixit: hi. a. omnes compresso ore tacuerunt.
 Tandem autem interlocutus est in praelio fortis Diomedes:
 Ne aliquis nunc opes Alexandri recipiat.
 Neq; Helenam. manifestū est etiam ei qui valde infans est,
 Quod iam Troianis interitus fines immincant.
 Sic dixit. hi. a. omnes acclamabant filij Achaeorum,
 Sententiam admirantes Diomedis bellicosi:
 Et tunc Idaeum allocutus est rex Agamemnon:

Idaeus praeor
 Paridis sentē-
 tiā Graecis re-
 fert.

q iij

Ἰδὼν ἦτοι μύθον ἀχαιῶν αὐτὸς ἀκούεις,
 ὧς τοι ὑποκρίνονται· ἐμοὶ δ' ὅππασιν εἴπω.
 Ἀμφὶ ἦ νεκροῖσιν * κατὰ κῆμα ἐπὶ μαράρῳ·
 οὐ γὰρ πειθεῖω νεκρῶν κατὰ τεθνηῶτων
 γίνετ', ἐπεὶ καὶ θάνατον, πῦρ δὲ μάλιστα μὲν ὦκα.
 Οἷμα δὲ ζεὺς ἴστω ἐρίγδοντος, πόσις ἥρης.
 ὧς εἰπὼν, τὸ σκῆπτρον ἀνέθηκε παῖσι θεοῖσιν.
 Ἀφ' ὁρόν δ' ἰδὼν * ἔβη ποτὶ ἴλιον ἱερὸν.
 Οἱ δ' ἑατ' εἰν ἄγρῳ σφῶες καὶ δαρδανίωνες,
 πάντες οὐκ ἠγέεσθαι, ποτὶ δὲ γέμενοι ὅσπότη' ἀνέλθοι.
 Ἰδὼν * δ' δ' ἄρ' ἦλθε, καὶ ἀγγέλιον ἀπέειπε,
 Στάς ἐν μέσσοισιν· τοὶ δ' ὠπλίοντο μάλ' ὦκα,
 ἀμφοτέρων νεκρῶς τ' ἀγόμενοι, ἔτεροι ἦ μὲν ὕλλω,
 Ἀργεῖοι δ' ἐτέρωθεν εὐστέλμων δ' ὀνῶν
 Ἀτρυων νεκρῶς τ' ἀγόμενοι, ἔτεροι ἦ μὲν ὕλλω.
 Ἡέλιος * μὲν ἐπειτα νέον αἶμα σέβαντες ἀφ' ἑσπέρης,
 ἔξ ἀχλαρῶν ῥέταο βαθυρρόν, ὠκεανόιο
 οὐρανὸν εἰσανιῶν· οἱ δ' ἑλίου τοῖον ἀλλήλοισιν.
 ἔνθα διαγῶναι χαλεπῶς ἑλίου τὸν ἔχοντα·
 ἄλλ' ὕδατι νίζοντες δ' ὀνῶν βρότον ἀμαρτύνοντα,
 δάκρυα δερματίζοντες ἀμαρτύνοντες ἐπείραν·
 οὐδ' εἴα κλαίειν Πέλαμος * μέγας, οἱ ἦ σὺ πᾶν
 Νεκρῶς πυρκαϊῆς ἐπενύμενον ἀγνύμενοι κῆρ·
 ἐν ἧ πυρκαϊῇ σφῶντες ἔβαν ποτὶ ἴλιον ἱερὸν.
 ὧς δ' αὖτως ἐτέρωθεν εὐκνήμιδες ἀχαιοὶ
 Νεκρῶς πυρκαϊῆς ἐπενύμενον ἀγνύμενοι κῆρ·
 ἐν ἧ πυρκαϊῇ σφῶντες ἔβαν κοίλας ὀνῶν
 ἥμος δ' ἄτ' ἄρ' πῶ ἥως, ἐπὶ δ' ἀμφὶ νύκτι,
 τῆμος δ' ἀμφὶ πύρρον κριτὸς ἔρρετο λαὸς ἀχαιῶν.
 Τύμβον δ' ἀμφοτέρωθεν εὐκνήμιδες ἀχαιοὶ
 Ἀχιλῆος * ἐκ πεδίου· ποτὶ δ' αὖ τὸν τεῖχος ἰδεῖμα
 Πύρρον δ' ὕψιλος, εἴλαρ νῆας τε καὶ αὐτῶν·
 ἐν δ' αὐτοῖσι πύλας ἐνέποιον ἐδ' ἀφ' ἑσπέρης,
 Ὀφρα δ' αὖ τῶν * ἰσπλάσθαι ὁδὸς εἴη.
 ἔκτοθεν ἦ βαθείαν ἐπ' αὐτῶν τάφρον ὀρύξαν,
 εὐρείαν, μεγάλην, ἐν ἧ σκόλοπας κατέπιζαν.
 ὧς οἱ μὲν πονέοντο κρηνηφόροι ἀχαιοί.

20. α.

20. β. ἰσπλάσθαι

Idae, certe sententiam Achiuorum ipse audis,
 Quemadmodum tibi respondeant. mihi. a. in super placet sic:
 De mortuis autem cremare eos nec quicquam recuso,
 Neg. enim aliquid lucri ex cadaveribus mortuis
 Fit, quin postquam occubuerint, igne gratificeris illis statim.
 Federum. a. Iupiter testis sit altisonans maritus Iunoni.
 Sic fatus, sceptrum sustulit omnibus dijs:
 Retrosum autem Idaeus iuit ad Ilium sacrum.
 Ipsi vero sedebant in concione Troiani, & Dardani,
 Omnes congregati, expectantes quando veniret
 Idaeus: hic autem venit. & legationem exposuit,
 Stans in medio eorum. hi. a. accingebantur valde celeriter
 Ad strung., cadaueraq. portanda: alij. a. ad lignum.
 Argini vero ab altera parte bene tabulatis a navibus
 Hortabantur suos cadaueraq. ut comportarent. alij. a. ad li-
 Sol. & dein recens percussit (radijs) arua (gnū. firent.
 Ex leniter fluente profundo Oceano
 Caelum ascendens: hi autem obuiabant inuicem:
 Tunc dignoscere difficile erat virum quenque:
 Sed aqua abluentes pulverem sanguinolentum,
 Lachrymas calidas fundentes curribus imposuerunt.
 Neg. sinebat lugere Priamus magnus, illi autem silentio
 Mortuos rogo accumulabant, moerentes corde,
 Igne. & postquam combussissent redierunt ad Ilium sacrum.
 Similiter autem ex altera parte fortes Achiui
 Cadauera rogo accumulabant tristes corde:
 Igneq. combustis illis redierunt ad concauas naues.
 Quando. a. nondum aurora sed adhuc dubia nox erat,
 Tum circa pyram lectus surgebat populus Achiuorum:
 Tumulum autem circa eam conum fecerunt egressi,
 Communē extra campū: apud. a. ipsum murū extruxerunt
 Turresq. altas, munimentum navium & ipsorum met-
 Inter ipsas vero, portas fecerunt bene aptatas,
 Ut per illas equestris via esset.
 Exterius autem profundam circa ipsum fossam fecerunt
 Latam, magnam, & in capalos defixerunt.
 Sic hi quidem laborabant comati Achiui.

Sepeliuntur
mortui.Graeci murum
aedificant.

Οἱ

9 11

Οἱ δὲ θεοὶ παρ' ἑωὶ καθήμενοι ἀστεροπητῇ
 Θνεύοντο μέγα ἔρπον ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων·
 Τοῖσι δὲ μύθων ἦρχε ποσειδάων ἐνοσίχθων·
 Ζεὺς πάτερ ἦ ῥά τις ἐστὶ βροτῶν ἐστ' ἀπείρονα γαῖαν
 Ὅς τις ἔτ' ἀνὴρ ἀτοισι νόον καὶ μῆτιν ἐνὶ φρεσὶ
 Οὐχ ὁράσας δ' ὅτι αὐτὲ καρχηνομόωντες ἀχαιοὶ
 Τείχος ἐτείχισαν το νεῶν ὑπερ᾽ ἀμφὶ δὲ πόρον
 Ἠλάσαν, οὐδὲ θεοῖσι δόσαν κλειτὰς ἐκπτόμβας·
 Τοῦδ' ἠτοὶ κλέῳ ἔσται ὅσον τ' ὀπικίδναται ἡώς·
 Τοῦδ' ὀπικίσονται ὅτ' ἐγὼ καὶ φοῖβος ἀπὸ λῶν
 Ἥρω λαομέδοντι πολίσσασθαι ἐδδλήσαντε.
 Τὸν δὲ μέγ' ὀφθίους περσέφει νεφεληγερέτα Ζεὺς·
 Ω πόποι ἐννοσίγαι', ὄφρυδενες, οὗ ἔειπες·
 Ἀλλ' ἔκέν τις τῶ το θεῶν δεῖσσει νόημα,
 Ὅς σέο πολλὸν ἀνωμρότερος χεῖράς τε μὲν ὅτε
 Σὸν δὴ τοι κλέῳ ἔσται ὅσον τ' ὀπικίδναται ἡώς·
 Ἀγρεὶ μὰν ὅτ' αἶψ' αὐτὲ καρχηνομόωντες ἀχαιοὶ
 Οἴχωνται σω νηοὶ φίλῳ ἐς πατρίδα γαῖαν,
 Τείχος ἀνὰ ῥήξας, τὸ μὲν εἰς ἄλῃ παῦ κατὰ γέῃσας·
 Αὐτὸς δ' ἠϊόνᾳ μεγάλῳ ψαμάδοισι χαλὺν ψα·
 Ως κέν τοι μέγα τέχος ἀμάλ δυνήται ἀχαιῶν.
 Ὡς οἱ μὲν ταῦτα περὶ ἀλλήλοισι ἀγόρευον·
 Δύσπετο δ' ἠέλειτο, τετέλεστο δ' ἔργον ἀχαιῶν.
 Βουφόνεον δὲ χεῖρ κλισίας, καὶ δόρυ πονέοντο.
 Νῆες δ' ἐκ λήμνηο παρῆσαν οἶνον ἀγροῦσαι,
 Πολλὰ, τὰς περὶ ἔηκεν ἱπποσίδης εὐνυτο·
 Τὸν ῥ' ἔτεχ' ὑπὲρ ὕλην ἔσ' ἱήσονται ποίμενι λαῶν.
 Χωρεῖς δ' ἀπείδης, ἀγαμέμνονι καὶ μενελάῳ,
 Δόκην ἱπποσίδης ἀγόμεν μέδον ἥλια μέτρα·
 Ενθεν ἄρ' οἶνιζοτο καρχηνομόωντες ἀχαιοὶ,
 Ἄλλοι μὲν χαλκῷ, ἄλλοι δ' αἰθῶνι σιδήρῳ,
 Ἄλλοι δὲ ῥινόισι, ἄλλοι δ' αὐτοῖσι βόεσσιν,
 Ἄλλοι δ' ἀνδραπόδεσσι· τίθεντο δ' αὐτὰ θάλασσαν.
 Παννύχοι μὲν ἔπειτα καρχηνομόωντες ἀχαιοὶ
 Δαίνυντο, τρώες δ' ἔχ' ἰπὸ λιν ἠδ' ἐπὶ κούροι
 Παννύχοι δὲ σφιν καὶ κλέμειτο μητίετα Ζεὺς,
 Σμερδαλέα κτυπέων· τοὺς δὲ χλωρὸν δέῃ ἦρει.

Οἶνον

Dij vero apud Iouem sedentes fulminatorem (torre)
 Cum admiratione spectabant magnum opus Achii. lorica
 Inter hos a. sermonem incepit Neptunus quatens terram:
 Iupiter pater, an quis est mortalium sup. immensa terra
 Quis amplius immortalibus mentem & consilium indicabit?
 Non vides vero, quod rursus capite-comati Achius
 Murum struxerunt pro nauibus. circum autem fossam
 Duxerunt, neq. dijs dederunt inelutatas hecatombas?
 Illius profecto gloria erit quantum spargitur aurora,
 Huius autem obliuiscuntur, quem ego & lucidus Apollo
 Heroi Laomedonti edificauimus laborantes.
 Huc a. valde commotus allocutus est nubicogus Iupiter:
 Proh terra-quassator, late potens, quid dixisti?
 Alius alijs deorū hoc reformidaret commentū (Græcorum).
 Qui esset te multo imbecillior manibusq. & robore.
 Imo tua tibi gloria erit quam late extenditur Aurora.
 Agedum, quando rursus capitibus-comati Achius
 Abierint cum nauibus dilectam in patriam terram,
 Murum disruptum, hunc quidem in mare totum demergito,
 Rursus autem litus magnum arenis obtegito,
 Vt tibi ingens murus euanescat Achiuorum.
 Sic illi quidem talia inter se colloquebantur.
 Occidit vero sol absolutumq. est opus Achiuorum.
 Boues autem macabant in tentorijs, & ænā sumebant.
 Naves autem è Lemno appulerunt, Vinum vehentes,
 Multa, quas miserat Iasonides Euneus:
 Quem peperit Hypsipyle sub Iasone pastore populorum.
 Scorsum autem Atridis, Agamemnoni & Menelao,
 Dederat Iasonides ducendas vini mille mensuras.
 Illinc Vinum emebant capitibus-comati Achius,
 Alij quidem ære, alij autem splendido ferro:
 Alij autem pellibus, alij vero ipsis bobus:
 Alij etiam mancipijs: apparabit itaq. conuiuium opiparū.
 Per totam noctem dein capitibus-comati Achius
 Epulabantur: Troes vero in ciuitate & auxiliarij.
 Totā nocte vero ipsis mala molebatur sapiens Iupiter,
 Terribiliter tonans: hos autem pallidus timor cepit.

Neptuni & Io
uis verba de
muro Græco-
rum.Græci vinum
emunt.

Οἶνον δ' ἐν δειπνῶν χαμάδις χέον, ἔδ' ἐπὶ τῇ
Πεῖν πείναι, πείν λείψαι ὑπ' ἡμενέϊ χρόνιαν.
Κοιμήσονται δ' ἔπειτα, καὶ ὕπνου δῶρον ἔλονται.

ΙΛΙΑΔΟΣ ΟΜΗΡΟΥ Η Θ.

Ραψώδεια ὑποδείξις.

ΖΕΥΣ ἀπαρξέμενος τοῖς θεοῖς μηδ' ἔπειτα βοηθεῖν τῶν
στρατῶν, ἐπὶ τῷ ἰδνῷ κητέρχεται, καὶ πρῶτον ἴσαν μο-
χλοῖνους τῶν ἰλλίων, ἰλάτιονας τῶν τρώων κητέρχεται, ἔπειτα
καὶ ἄλλων ἐπὶ βοηθεῖν τοῖς ἰλλίονσι ἐξουσίας ἐπέχειν ἰσας,
ὅπως κελύσονται. ἰσάρεας δ' ἐξουσιάζει, καὶ ἐν ἡμερησῇ
συνέειπεν, ὥστε στρατοπέδους ἑαυτοῦ, καὶ πῦρ δι' ὅλης νυ-
κτὸς καίειν.

ΙΛΙΑΔΟΣ ΟΜΗΡΟΥ Η Θ. ΡΑ-

ψώδεια.

Θῆται, θεῶν ἀρχὴν, τρώων κράτος, ἑκτορὸς εὐχόμενος.

Ως μὲν κροκόπεπλος ἐκίδνατο πᾶσαν ἐπ' αἶαν,

Ζεὺς δ' ἰδνῶν ἀρχαῖον ποιήσας τοὺς περικέραυ-
νον.

Ἀχροστάτη καρφῇ πολυδείρας ἑλὺν ποιοῖ.

26. ἀρχαῖον
οἱ δ' ὑπὸ πύ-
γῃ.

Αὐτὸς δ' ἐπ' ἀρχαῖον* θεοὶ δ' ἅμα πάντες ἀκούον.

Κέκλυτέ μευ πάντες τε θεοὶ πᾶσά τε θεῖαί με,

Οφρ' εἴπω τά με θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι κελύει.

Μήτε τις οὐδ' ὀφείλειαι θεὸς τόλῃ, μήτε τις ἄρσῃ

Πειράστω διακέρσαι ἐμὸν ἔπος· ἀλλ' ἅμα πάντες

Δινοῦντ', ὅφρα τάχιστα τελευτήσω τάδε ἔργα.

Οὐδ' αὖ ἐγὼν ἀπαίδεος θεῶν ἐδῆλοντα νοῆσω

Ἐλθόντ', ἢ τρώεσσι ἀνηγμένῃ ἢ δαναῶσιν,

Πληγὴς ἐχθρὸς ὅσον ἐλδύσεται ἑλὺν πτόνδε.

Ἡ μιν ἐλὼν εἴψω ἐς τάρταρον ἠερόεντα,

Τῆλε μάλ', ἢ καὶ βάθυσιν ὑπὸ χθονός· ὅστις βέρεδρον

Ἐνθα σιδήρεαι τε πύλαι καὶ χαλκαῖαι ἑσθλές,

Τόσσον ἔνεργ' αἰδέω ὑγρὸς ἐς ἀπὸ γαίης.

Γινώσκει

Vinum. a. ex poculis humi fundebat, neq; aliquis sustinuit
Ante bibere quam libasset propotenti Saturnio.
Cubuerunt autem deinde & somni munus sumpserunt.

ILIADIS HOMERI, AVT VIII. COM-
positionis argumentum.

IVPITER cū interdixisset dijs, neutri auxiliari exerci-
tuum, in Idam descendit: & prius æqualiter pugnan-
tes Græcos, inferiores Troianos statuit. Iunonem. a. & Mi-
neruam in auxilium Græcis profectas cohibuit Iris, Ioue
iubente. Vespere autem facto, Hector concionatus est in
campo, ut castra metarentur, & ignem per totam noctem
accenderent.

ILIADIS HOMERI VIII. COM-
positio.

Θ Deorum concio, Troium victoria, Hectoris gloriatio.

VRORA quidem crocea vesle spargebatur
totam per terram:

Iupiter vero deorum concionem habuit gau-
dens fulmine

Summo vertice cacuminosis Olympi.

Ipse. a. illis concionabatur, dij vero simul omnes auscultabāt:

Audite me omnes dij, omnesque dea.

Dum dicam quæ me animus in pectoribus iubet.

Ne quæ igitur femina dea hoc, neq; aliquis mas

Tentet rescindere meum mandatum: sed simul omnes

30 Probate, sit celeriter perficiam hæc opera:

Quemcumq; ego deorum scorsum velle intellexero

Profectum vel Troianis auxiliari, aut Græcis,

Saucius indecorè redibit ad Olympum:

Aut ipsum correptum procyciam in Tartarum obscurum,

35 Procul valde, sibi profundissimum sub terra est barathrus,

Vbi ferreaq; porte & arcum pavimentum:

Tantum sub inferno, quantum caelum est à terra.

Cognō-

Γινώσκει' ἐπειδ' ὅσον εἰμι θεῶν χεῖριστος ἀπάντων.
 Εἰδ' ἄγε πειρήσασθε θεοί, ἵνα εἰδέτε πάντες·
 Σειρῶν χερσέσσιν ἐξ οὐρανὸν κρεμάσαντες,
 Πάντες δ' ἐξ ἀπείρατο θεοὶ πᾶσά τε θάμναται.
 Ἀλλ' ἔκ' αὖ ἐρύσσει' ἐξ οὐρανὸν πεδίονδε
 Ζῆν' ὕπατον μίσηρ', οὐδ' εἰ μάλα πολλὰ κήμοιτε.
 Ἀλλ' ὅτε δὴ καὶ ἐγὼ παρ' ὅρων ἐδέλομαι ἐρύσσει,
 Αὐτὴ κανθάρι' ἐρύσσει· αὐτῇ τε θαλάσῃ·
 Σειρῶν μὲν κεν εὔπειτα παῖδ' ῥίον οὐλύμποιο
 Δημοδάμνῳ· τὰ δ' ἔκ' αὖτε μετ' ἵεροσ' πάντα ῥύοιτο.
 Τόσων ἐγὼ παῖδ' εἰμὶ θεῶν, παῖδ' εἰμὶ ἀνθρώπων.
 Ως εἶπαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἀκλῆ ἐ-ῥύοντο σιωπῇ,
 Μῦθον ἀρασάμενοι· μάλα γὰρ κρατερῶς ἀγρόθεν.
 Οὐδ' ἔδ' ἡ μετέπειτα γλαυκῶπις Ἀθήνη·
 ὦ πάτερ ἡμέτερε κρονίδη ὕπατε κρείοντων,
 Εὐνὴ καὶ ἡμῖς ἴδμεν ὅτοι δένῃ· ἔκ' ὀπαικτόν·
 Ἀλλ' ἔμπης δαναῶν ὀλοφυρόμεθ' αἰχμητῶν,
 Οἵ κεν δὴ χαλκὸν οἶτον ἀναπλήσαντες ὅλονται.
 Ἀλλ' ἦτοι πολέμου μὲν ἀφ' ἐξ ὀμῆ', εἰ σὺ κελύεις,
 Βαλλῶ δ' ἀργείοις ὑποδυσέμεθ' ἥ τις ὀνήσει
 ὣς μὴ πάντες ὀλυνται ὁ δυνάστε μένοιο τέτιο.
 Τίω δ' ὀπαικτὴς ἡσας παρ' ὅρων νεφεληγερέτα Ζεὺς,
 Θάρσει τειτοβόρεια, φίλον τέκος, οὐ νύ τι θυμῷ
 Παρ' ὅρων μὴ θέομαι· ἐδέλω δέ τοι ἥπιον ἔδ'.
 ὣς εἰπὼν, ὥς ὅχρεσφι πτύσκετο χαλκόπουδ' ἴσπατο
 Ὀκυπέτα, χερσὲν σιν ἐδείρησιν κομῶωντε·
 Χρυσὸν δ' αὐτὸς ἐδωκε παῖδ' ἑοῖ· ῥῆτό δ' ἱμάδ' ἄλλω
 Χρυσέσσιν ἐυτυκτον, ἐοῖ δ' ὀπιβήσας το δίφρου.
 Μάστιξεν δ' ἐλάαν· τὰ δ' ἔκ' ἀκοντε πετὲ δῖω
 Μεσσηγύς γαῖης τε καὶ οὐρανοῦ ἀσερβέντος.
 Ἰδῶ δ' ἔγχευεν πολυπίδακα, μητέρα θηρῶν.
 Γάρ γαρον, ἐν δα δέ οἱ τέμεν· βωμός τε θυίης·
 Ενδ' ἴσπατος ἔστησε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε,
 Λύσας ἐξ ὀρχῶν, κτ' ἰδ' ἠέρα· πούλυλ' ἔχευεν.
 Αὐτὸς δ' ἐν κορυφῇ κατέβητο κύνει γαῖαν,
 Εἰσπρόων τρώων τε πόλιν καὶ νῆας ἀρχαῶν.
 Οἱ δ' ἄρα δειπνον ἔλοντο καὶ ἡχομύωντες ἀρχαῖοι

Ρίμφα

Cognoscat deinde, quantum sum deorum fortissimus omnium.
 Et age periculum facite, sit videatis omnes,
 Catenam auream de caelo suspendentes,
 Omnes appendamini dii omnesq; deae,
 Sed non traxeritis ex caelo in terram
 Iouem summum consiliarium: neq; si valde multū laboraue
 Sed quando iam ego cupidus soluero trahere, (ritis.
 Cum ipsa terra traxero ipsosq; mari:
 Catenam quidem dein ad Verticem Olympi
 Allegauero: illa vero suspensa omnia fuerint
 Tantum ego superior sum dijs superiorq; sum hominibus.
 Sic dixit: hi autem omnes obmutuerunt silentio,
 Orationem admirati. Valde enim dure concionatus erat,
 Tandem autem interlocuta est dea casta Minerva:
 O pater noster Saturnide, summe rex,
 Bene ego nos scimus quod potentia tua non cedit vlli:
 Attamen Danaos lugemus bellicosos,
 Qui iam malum fatum expletes perierint.
 Sed certe bello quidem abstinebimus si tu iubes:
 Consilium vero Argiuis praebebitis quod iuuabit,
 Vt non omnes pereant irato re.
 Hanc autem arridens allocutus est nubecogus Iupiter:
 Confide Tritonia, dilecta filia, non sane animo
 Superbo (v. scilicet) loquor: solo autem tibi mitis esse.
 Sic fatus curru adaptauit arripes equos
 Celeres aureis iubis comantes.
 Aurum. a. ipse induit circa corpus: accepit. a. scuticam
 Auream, artificiosè factam, suum vero ascendit currum:
 Verberauit autem sit impelleret: hi. a. non inuisti soluerunt
 Per medium terrae, et caeli stellati.
 In Idam. a. Genit abundantem fontibus, matrem ferarum,
 Gargarum: ibi autem ei templum, araq; odorata:
 Ibi equos stetit pater hominumq; deorumq;
 Solutos ex curru: nebulam autem nullam offudit.
 Ipse autem in Verticibus sedet, honore latens,
 Inspiciens Troianorum ciuitatem et naues Achiuorum.
 Hi autem sentaculum ceperunt capitibus comati Achui
 Radiis

Iouis aurea
catena.Minervae ver-
ba ad Iouem.Iupiter in Idā
descendit.

Ρίμφα κ' ἤ κλισίας, ἀπὸ δ' ὤπ' ἑ Ζωρήσαντο.
 Τρώες δ' ὡς ἔτερονθεν ἀνὰ πτόλιν ὠπλίζοντο.
 Παιρότεροι μέμασαν ἢ καὶ ὡς ὕμνῳι μάχεσθαι.
 Χρεῖδι ἀνὰ λῆγῃ, πρὸς τε παίδων καὶ πρὸς γυναικῶν.
 Πᾶσαι δ' ὠγυγυτο πύλαι· ἐκ δ' ἔαυτο λαός.
 Πέλοϊ δ' ἰσπῆδες τε· πολὺς δ' ὀρυμαγδὸς ὀρώρει.
 Οἱ δ' ὅτε δὴ ῥ' ἐς χθῶρον ἕνα ξυλιόντες ἴκοντο,
 Σωὶ ῥ' ἔβαλον ῥινούς, σὺ δ' ἐγγεα, καὶ μένε' ἀνδρῶν.
 Καλκεοζωρήκων· ἀτὰρ ἀσπίδες ὀμφαλόεσσι.
 Ἐπ' αὖτ' ἀλλήλοισι πολὺς δ' ὀρυμαγδὸς ὀρώρει.
 Ἐνθά δ' αἶψ' οἰμωγὴ τε καὶ δολιχὴ πένε' ἀνδρῶν.
 Οἰώωντων τε καὶ ὀλλυμένων ῥέε' αἶμα κ' αἶμα.
 Οφρα μὲν ἦ ὡς λῦθ' αἰεὶ δέξεται ἱερὸν ἦμ' ἡμ'·
 Τόφρα μάλ' ἀμφοτέρων βέλε' ἦπ' ἤτο, πῖπ' ἢ λαός.
 Ἥμος δ' ἦέλιος μῆσον ἔρανδ' ἀμφιβέβηκε.
 Καὶ τότε δὴ χρῦσεια πατὴρ ἐπ' ἔταυε τέλειαντα.
 Ἐν δ' ἐπ' ἔειπε δύο κῆρες ταυηλερές· Ζηνάτοισι.
 Τρώων δ' ἰσποδάμων καὶ ἀχαιῶν χαλκοζιτώνων.
 Ἐλκε ἢ μέγα λαβὼν, ῥέπε δ' αἶσμον ἦμ' ἡμ' ἀχαιῶν.
 Αἱ μὲν ἀχαιῶν κῆρες ὅπ' ἡβονί πολυβοτείρῃ.
 Ἐξέδωλ' ἡρώων ἢ πρὸς ἔρανδ' ἀριὸν ἄεθρον.
 Αὐτὸς δ' ἐξ ἰδῆς μετὰ λ' ἐκτυπε, δαυόμενον δὲ
 Ἠκε σέλας μὲν λαὸν ἀχαιῶν· οἱ δ' ἰδόντες
 Θάμβησαν, καὶ πάντες ἄπ' ἡλῶν δ' ἔειπ'·
 Ἐν δ' ἔτ' ἰδομένους τλήμινειν, ἔδ' ἀγαμέμνων.
 Οὐτ' ἔτ' αἰαντες μὲν ἐπ' αὖ, Τερσάποντες ἀρηθ'·
 Νέστωρ δ' οἱ ἔμινε γεραιώτος, ἔρ' ἀχαιῶν.
 Οὐπ' ἐκὼν, ἀλλ' ἰσπὸς ἐτέρετο, τὸν βάλαν ἰδ'·
 Δι' ὅτ' ἀλέξασθ' ἔλενης πόσις ἠὲ νόμος.
 Ἀκρίων κακκορυφῶν, ὅτι τε πρῶτα τρέχας ἰσπῶν.
 Κρανίον ἐμπεφύασι, μάλα δ' ἢ καλὸν ὅσσιν.
 Αλγήσας δ' ἀνέπατο, βέλε' ὅτ' εἰς ἐκέφαλον ἔδ'·
 Σωὶ δ' ἰσπὸς ἐτέρετο, κελινδόμενον· πρὸς χαλκῶν.
 Οφρ' ὁ γέρον ἰσπὸς παρηγοίᾳ ἀπέτεμεν.
 Φασγάνῳ αἰσῶν· τῶν ἔκτορ' ὡκείας ἰσπῶν.
 Ἠλθον δ' ἰωχμὸν, δρασὺ λῶστρον φορέοντες.
 Ἐκτορας, καὶ νῦν κιν' ἐν δ' ὁ γέρον ἀπὸ θυμὸν ὀλέσσει.

Ei

Raptim in tentorijs: post illud verò armabant-se.
 Troiani. a. rursus ex altera parte in ciuitate armabantur.
 Pauciores: prompti. a. erant. Et sic pugna certare.
 Necessitate necessaria. proq. libris. Et pro viroribus.
 Omnes. & aperta sunt portae: exiuit autem exercitus.
 Pediterq. equiterq. multus autem tumultus coortus est:
 Hi. a. quando iam in locum unum coeuntes Venerunt,
 Commiserant scuta simul & lanceas & robora virorum
 Armatorum. Et clypei & imbonem habentes
 Appropinquarunt inter se: multus. a. tumultus ortus est.
 Tunc a simul eiulatusq. Et gloriatio erat virorum.
 Perdentiumq. Et pereuntium, fluebat. a. sanguine terra.
 Quamuis quidem aurora erat. Et agebatur sacer dies.
 Tamdiu valde virorq. tela attingebant: cadebat. a. populus:
 Quum verò sol medium caelum conscenderat,
 Et tunc iam aureas pater extendebat lances.
 Imponebat. a. duo fata longam quierem adferentis mortis
 Troianorumq. equitatorum, Et Achiuorum armatorum.
 Traxit. a. medius accipiens. inclinabat. a. fatalis dies Achii-
 Græcorum quidem fata in terra multas fusa (uorum.
 Confidebant. Troia. a. (fata) ad caelum latius sublata fuerunt.
 Ipse autem ex Ida valde tonabat, ardensq.
 Misit fulgur ad populum Achiuorum: hi. a. conspicati
 Obstupuerunt, Et omnes pallidus timor inuasit.
 Tunc neq. Idomeneus ausus est manere, neq. Agamænon, Græcorum
 Neq. duo Ataces remanserunt, famuli Maris. fuga.
 Nestor. a. solus remansit Gerenius, custos Achiuorum,
 Minime volens: sed equus affligebatur, quæ vulnerat sa-
 Nobilis Alex. Helena maritus pulchricoma, (gutta-
 Summo in vertice, ubi primi crines equorum
 Cranio innasuntur, maxime. & lethale (vulnus) est.
 Dolens. & resistit. (equus) telum. a. in cerebrum penetravit:
 Simul. a. equos turbabat, volutans-se circa ferrum,
 Dum senex equi lora abscondebat
 Gladio petens: interim Hectoris veloces equi
 Venerunt in tumultum, audacem aurigam ferentes
 Hectorem, Et tunc senex vitam perdidisset.

Nisā

Εἰ μὴ ἄρ' ὅξυνόν σε βολὴν ἀγαθὸς Διομήδης·
 Σμερδαλέον δ' ἐβήσεν ἐποτρυνὼν ὀδυσσεύς,
 Διοχμὲς λαερτιάδῃ πολυμήχαν' ὀδυσσεύς,
 Πῆ φ' ὀλῶναι μὲν ἰώτῃ βαλὼν κακὸς ὥς, ἐν ὀμίλῳ·
 Μή τις τοὶ φάρονται μεταφρένῳ ἐν δόρῳ πῆν·
 Ἀλλὰ μὲν ὄφρα γέροντος ἀπαύσομεν ἄρῃον ἄνδρα.
 ὣς ἔφατ'· οὐδ' ἐσέκουσε πολὺ τλαῖ δ' ἴθι ὀδυσσεύς,
 Ἀλλὰ παρήϊξεν κοίλῃς ὅπῃ νῆας ἀγαλῶν.
 Τυδείδης δ' αὐτὸς ἄρ' ἐὼν παρμάχοισιν ἐμίχθη·
 Στῆ δὲ παρ' ἴστων νηληϊάδαο γέροντος,
 Καί μιν φωνήσας ἐπεὶ πᾶρ έέντα παρσύνει·
 ὦ γέρον, ἢ μάλα δὴ σε νείοι τείροισι μαχηταί.
 Σὴ δ' βίη λάλυται, χαλεπὸν δέ σε γῆρας ὀπάζει·
 Ἡ περὶ αὐτὸς ὅ νύ τοι θεράπων, βραδέες δέ τοι ἴστωι·
 Ἀλλ' ἄρ' ἐμὸν ὄχλῳ ἐπὶ βῆσσο, ὄφρα ἴδῃαι·
 Οἷοι γάρ τοι ἴστωι, ὅπῃ σέ μενοι περὶ οἶο
 Κραυγὰ μάλα ἐνθά καὶ ἐνθά διωκέμεν ἠδὲ φέβεσθαι·
 Οὐς ποτ' ἀπ' αἰνείαν ἐλόμην μῆσσερα φόβοιο.
 Τοῦτό μιν θεράπων τε κομείτων· τῷ δὲ δ' ἰωῖ
 Τρωσὶν ἐφ' ἴστωι δαίμοισιν ἰδύνομεν, ὄφρα καὶ ἔκτωρ
 Εἴσεται εἰ καὶ ἐμὸν δόρυ μάλνεται ἐν παλάμῃσιν.
 ὣς ἔφατ'· οὐδ' ἀπίδθησε γέρων ἴστωι νέστωρ.
 Νεστορέας μὲν ἔπειθ' ἴστωις θεράπων τε κομείτω
 Ἰφθίμοι δ' ἐνελὸς τε καὶ ἄρῃ μέδων ἀγαπήνωρ·
 Τῷ δ' εἰς ἀμφοτέρω Διομήδῃ ἄρματα βήτην.
 Νέστωρ δ' ἐν χεῖρεσσι λαβ' ἠνία σφαλόντα·
 Μάστιξ ἐν δ' ἴστωις, τάχα δ' ἔκτορ ἄλλῃ γυῖοντο·
 Τοῦ δ' ἰδὼς μεμαῶτος ἀκόντισε πυδῆ ἴστωι·
 Καὶ τὸ μὲν ῥ' ἀφ' αὐρῆς· ὁ δ' ἠνίοχον θεράπωντα
 Τιδὼν ἄρ' αὐτοῦ σφαιροῦ λυγροῦ πῆν,
 ἴστων λυγρὸν ἔχοντα, βάλει σῆδος παρὰ μάλ' ὄν·
 Ηεῖπε δ' ἐξ ὄχλων, ἄρ' ὤνῃσιν δέ οἱ ἴστωι
 Ωκύποδες· τὸ δ' αὖτις λυγρὸν ψυχὴν τε μὲν ἴστωι·
 Ἐκτορα δ' αἰνὸν ἄρ' ὅς πύκατος φρένας λυγροῖο·
 Τὸν μὲν ἔπειτ' εἶασε καὶ ἀχνυμένους παρ' αὐτοῖς·
 Κεῖ δ' αὖ· ὁ δ' ἠνίοχον μέτεπε θρασυῖ, οὐδ' ἄρ' ἐπὶ δ' αὖ
 ἴστωι δ' ἐνέδωκεν σημάντορ· ἀλ' ἔτι γὰρ ἔφρεν

Ἰφίτιδ' αὖ

Nis illi cō animadvertisset in bello strenuus Diomedes,
 Horrendum autem clamavit, adhortans Ulysses:
 Nobilis Laertiade, abundans consilijs Ulysses,
 Quo fugis terga vertens ignavum veluti in turba?
 (Cauc) ne quis tibi fugienti tergo hastam infingat:
 Quin manes, ut à sene propellamus trucem virum.
 Sic dixit, neq; exaudivit patiens nobilis Ulysses:
 Sed præterijt concavai ad naues Achivorum.
 Tydides .a. ipse solus licet existens, propugnatorib; mixtus
 Stetit autem ante equos Neleida senis, (est.
 Et ipsum compellans verbis velocibus allocutus est:
 O senex, certe valde iam te iuvenes premunt bellatores,
 Tua .a. vis soluta est, gravis autem te senectus insequitur.
 Debilis autem tibi famulus: ardi autem tibi equi.
 Sed age meum currum conscende, ut videas
 Quales Troiani equi periti per campum
 Velociter valde hac & illac persequi & fugere,
 Quos nuper ab Aenea cepi perito fugæ.
 Illos quidem famuli curent: hos serenos
 Troianos in equites dirigamus, ut & Hector
 Cognoscat, si & mea hasta insanias manibus.
 Sic dixit, neq; recusavit Gerensius eques Nestor.
 Nestoreos quidem postea equos famuli curabant
 Fortes, Stenelus & Eurymedon fortitudinem amans.
 Hi autem ambo Diomedis currum ascenderunt.
 Nestor autem in manus sumpsit habenas elegantes.
 Flagellabat .a. equos: ocyus .a. prope Hectorem venerunt.
 Rectà .a. adversus hunc irruentē iaculatus est Tydei filius,
 Et ab eo sanè aberravit, is autem aurigam famulum
 Filium magnanimi Thebei Eniopeum,
 Equorū habenas tenentē, percussit in pectus iuxta papillā.
 Decidit autem ē currum: regressi sunt autem ei equi
 Veloces: huius .a. ibi soluta est animaq; roburq;.
 Hectorentia gravis dolor operuit in mente propter aurigam.
 Hunc quidem deinde reliquit, dolens quāvis ob socium.
 Iacere: isq; aurigam quarebat audacem, neq; sanè dñm
 Equi indigebant rectore: statim enim inuenit

Diomedes V.
 Ilysem horra-
 tur, ad succu-
 rendum Ne-
 stori.

Vlyssis fuga.

Diomedes
 Nestori sub-
 uenit.

Ἰοπίδην ἀρχεπρόλεμον Ἰφασίω, ὃν ῥα τόδ' Ἰσπυρ
 Ωκυπόδων ἐπίβησε, δίδου δὲ οἱ λυῖα χερσίν.
 Ἐνθα κελιοὺς ἔβλεψεν ἀμήχανα ἔργα χυόντο·
 Καὶ νύ κε σὺ κέδεν χ' ἱλίων ἦν τε ἀρνεῖς,
 Εἰ μὴ ἄρ' ὅξυ νόησε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε·
 βροντῆσας δ' αἶα δεινὸν, ἀφ' ἧκ' ἀργήτα κεραυνὸν,
 Καδδ' ἐπεσθ' Ἰσπυρ διομήδεϊ· ἦκε χαμάζε.
 Δεινὴ δὲ φλόξ αἶστο θεοῖο χαομένοιο·
 Τὸ δ' Ἰσπυρ δέσσαντε καταπλήττω ἔσθ' ὄρεσφιν.
 Νέστορα δ' ἐκ χειρῶν φύλῃ λυῖα σφαλόντα·
 Δείσει δ' ὄγ' ἐν θυμῷ, διομήδεα δ' ἀποστείπει.
 Τυδείδην, ἄγε δ' αὖτε φόβονδ' ἔχε μώνυχας Ἰσπυρ·
 Ἡ γὰρ νῶσκεις ὅπ' ἐκ διδὸς ἐχέπετ' ἀλκή;
 Νῦν μὲν γὰρ τῷ τρωανὶ δῆς ζεύς κῦδος ὁπάξει
 Σήμερον, ὅσπερ ὦν τε καὶ ἡμῖν, αἶκ' ἐδέλῃσι,
 Δώσει· ἀνὴρ δὲ καὶ ἐπὶ διδὸς νόον εἰρύσσειτο,
 Οὐδὲ μάλ' ἰφθίμος, ἐπειὴ πολλὸν φέρτατός ἐστι.
 Τὸν δ' ἡμείβετ' ἐπειτα βολῷ ἀγαθὸς διομήδης,
 Ναὶ δὴ ταῦτά γε πάντα γέρον χ' ἰμῶραν εἶπες.
 Ἀλλὰ τόδ' αἶνόν εἰς κραδίῳ καὶ θυμῷ ἱκάνει.
 Ἐκτωρ γὰρ ποτε φήσει, ἐνὶ τρώεσσ' ἀγορῶν,
 Τυδείδης ἔσθ' ἐμείο φοβέμεν· ἦκε το νῆας·
 Ὡς ποτ' ἐπιλήσει· τότε μοι γένοιτο δρεῖα χυόν.
 Τὸν δ' ἡμείβετ' ἐπειτα γερῷ· Ἰσπυρ νέστωρ,
 ὦ μοι τυδείδ' ἔσθ' αἰφρον· οἷον εἶπες;
 Εἰ σὺ γὰρ σ' ἐκτωρ γὰρ κακὸν καὶ ἀνάλκιδά φήσεις,
 Ἀλλ' ἐπείσονται τρώες καὶ δαρδανίωνες,
 Καὶ τρώων ἄλοχοι μεγαθύμων ἀποσάωνι,
 Τῶν ἐν κοινήσι βάλες θαλερὸς παρακοίτας.
 Ὡς ἀρα φωνήσας φύγαδ' ἔτρεπε μώνυχας Ἰσπυρ
 Αὐδῆς ἀν' ἰωνχμόν· ὅτ' ὅ τρώες τε καὶ ἔκτωρ
 Ἡχ' ἔσπευσεν βέλεα σπένοντα χέοντο.
 Τῷ δ' ὅτ' μακρὸν αὖτε μέγας κορυθαίολος ἔκτωρ,
 Τυδείδην, πειμνέει πόνθ' ἀναοὶ ταχύνωλοι·
 Ἐδρητε κρέασιν τε, ἰδὲ πλείους δὲ πᾶσαι·
 Νῦν δέ σ' ἀπηνέουσι· γυναικὸς δ' ἄρ' αὐτετέτυξο.
 Ἐρρε χαλὴ γλῶσσ' ἐπεὶ ἔκ' ἐξάντος ἐμεί·

Πύργων

probitidem Archeptolemu audacem, quem tunc equos
 Veloces ascendere fecit: dedit autem ei habenas in manibus
 Tunc clades fuisset, & ardua opera facta fuissent,
 Et conclusi fuissent (Troiani) in Ilium cœu agni,
 Nisi cito animadvertisset pater hominumq; decorumq;
 Tonantem autem horrendo emisit albanis fulmen.
 Ante verò equos Diomedis demisit in terram.
 Terribilis autem flamma excitabatur sulphuris ardentis,
 Equi autem territi collapsi sunt ante currum:
 Nestoris autem e manibus fugerunt habenas splendida.
 Timuit autem hic in animo, Diomedemq; allocutus est:
 Tydide, age rursus in fugam impelle coniungulos equos.
 An non cognoscis, quod a Ioue non sequitur auxilium?
 Nunc. n. huc Saturnides Iupiter gloriam præbet
 Hodie postea rursus etiam nobis si soluerit,
 Dabit. Vir autem nequaquam Iouis mentem coercet,
 Neq; valde fortis, quoniam multo potentissimus est.
 Hanc a respondit postea in bello strenuus Diomedes:
 Profecto hæc omnia senex rectè dixisti:
 Sed ille grauis dolor cor & animum incessit:
 Hector enim aliquando dicet inter Troianos concionans.
 Tydides à me fugatus (v. terditus) adiuit naues.
 Sic aliquando gloriabitur: tunc mihi dehiscat ampla terrâ.
 Hanc autem respondit deinde Gerenius eques Nestor:
 Ah Tydei fili rei militaris periti quid dixisti?
 Etsi te Hector ignavum & imbellem dicat,
 Tamen non credent Troiani & Dardani,
 Et Trojanorum uxores magnanimatorum scutatorum,
 Quarum in pulveres deieceris iuvenes maritos.
 Sic locutus in fugam conuertit coniungulos equos
 Retro in turbam in eos autem Troianos, & Hector
 Cum clamore inagno tela suspiriosa fundebant,
 In hunc a. aliè clamavit magnus galeam mouens Hector:
 Tydide præ cæteris quidem te honorabant Danni equites
 Sed eq; & carnibus & plenis poculis:
 Nunc a. te ignominia afficient: mulieris ergo instar eras,
 Fecisse ignavia virgo, quoniam non cedente me,

Nestoris & Diomedis fuga.

Πύργων ἡμῶν ὀπιβήσεις, οὐδὲ γυναικας
 Ἀξείς ἐν νηέσι, παρ' ὅ τοι δαίμονα δώσω.

Ὡς φάτο. τυδείδης δὲ διὰ δῖχα μερμηρίζεν,
 Ἰσπویی τε σρέψαι, καὶ ἐναντίον μαχέσασθαι.
 Τεῖς μὲν μερμηρίζε καὶ φρένα καὶ χεῖρας ἔχον·
 Τεῖς δ' ἄρ' ἀπ' ἰδούων ὀρέων κτύπε μῆπτετα ζεύς,
 Σῆμα πῶθις τρώεσσι, μάχης ἑτεράλλεα νίκην·
 Ἐκτὼρ ὃ τρώεσιν ἐκέκλετο, μακρὸν αὖσας·

Τρώες, καὶ λυκιοὶ, καὶ δαρδανοὶ ἀγχιμαχίται
 Ἀνέρες ἐς φίλοι, μνήσασθε ὃ δοῦνιδος ἀλκῆς.
 Γινώσκω δ' ὅτι μοι πατρῶων κατένδον χρόνιον
 Νίκην καὶ μέγα κύδος, ἀτὰρ δαναοὶ σίγη πῆμα.
 Νῆποι, οἱ ἄρα δὴ τάδε τείχεα μηχανόωντο
 Ἀσλήχ' οὐδ' ἐνόσωρα, τὰ δ' οὐ μὲν ὅ ἀμὼν ἐρύξει.
 Ἰσπῶται δὲ ρέα τέφρον ἑσθ' ὀρέοντα δρυκτιῶ.
 Ἀλλ' ὅτε κεν δὴ νηυσὶν ὅττι γλαφυρῆσι ἵδωμαι,
 Μνημοσύνη πρὸς ἐπειτα πυρὸς διήϊοι ἡρώων,
 Ὡς πυνέ νῆας ἐνιπρήσω, κτείνω ὃ καὶ αὐτὸς
 Ἀργείους παρὰ νηυσὶν, ἀπυζομένοις * πρὸς καπνῷ.

Ὡς εἰπων, Ἰσπῶταισιν ἐκέκλετο, φώνησέν τε·
 Ξαλθετε, καὶ οὐ πόδα ρε, καὶ αἶθων, λάμπετε δ' ἴε,
 Νῦν μοι τίω κομίδην ποτίνετον, λῶ μάλα πολλῶν
 Ἀνδρομάχην θυγάτηρ μεγαλήτορ ὃ ἡετῶν ὃ
 Τμὴν παρ' πατρῶοισι μελίφρονα πυρὸν ἔθηκεν,
 Οἶνόν τ' ἐγχεράσασα πείν ὅτε θυμὸς ἀνέροι,
 Ἡ ἐμοῖς, ὅς περ οἱ θαλερὸς πόσις εὐχόμεαι εἶναι.
 Ἀλλ' ἐφομῶρ τέτιον καὶ παυδέτον, ὅφρα λάβωμαι
 Ἀσπίδα νεσορέην, τῆς νῦν κλέῃ οὐρανὸν ἵκει,
 Πᾶσαν χυσεῖν ἔμεναι, κλονέας τε καὶ ἀντίω·
 Αὐτὰρ ἀπ' ὁμοῖν διομήδεα Ἰσπῶτα μῦθοιο
 Δαιδάλεον δώρηκα, τὸν ἡφαιστος ἡμέα τεύχων.
 Εἰ τοῦτω καὶ λάβοιμεν, ἐγὼ ποίμην αὐτὸν ἀγχιμαχίας
 Αὐτοφυγὰ νηὶν ὅττι βησέμεν ὠκειάων.

Ὡς εἰφάτ' ἀγρόμεν ὃ νεμέσισσε ὃ πότνια Ἥρη·
 Σείσαστο δ' εἰνὶ θρόνῳ, ἐλέλιξε ὃ μακρὸν ὀλυμπον.
 Καί φη ποσειδάωνα μέγαν θεὸν ἀπτόν ἡύδα·

Ὡ πόποι ἐννοσῆγαι, δῖον δ' ἐνέρες, οὐδὲ νῦν σὶ παρ

Ολλυμένων

Turres nostras conscendes, neq; mulieres
 Abduces in navibus, prius tibi infortunium dabo.

Sic dixit, Tydides autem bisariam deliberavit,
 Equosq; convertere, & contra pugnare.

5 Ter quidem cogitavit in mente & in animo:

Ter .a. ab Ideis montibus insonuit consiliarius Iupiter,
 Signum proponens Trojanis pugna alternantem victricem,
 Hector autem Troianos hortabatur, alitè vociferans:

10 Troiani, & Lycij & Dardani cominus pugnantes,
 10 Viri estote amici, mementote autem strenui roboris.

Cognosco enim, quod mihi benevolus annuit Saturnius
 Victoriā & magnam gloriam: sed Graecis calamitatem.
 Ah stultos, qui has munitiones extruxerunt

15 Equi autem facile fossam transilient cauatam, (bunt:
 Sed quando iam naues ad concavas venero,

Memoria aliqua tum ignis combustui sit,
 Vi igne naues comburam, interficiam autem & ipsos
 Argivos apud naues stupidos circa fumum (v. affluatos

20 Sic satis, equos adhortatus est, dixitq; fumo) 20
 Xanthe & tu Podarge, & Acthon Lampeq; nobilis,

Nunc mihi pabulum rependite, quod admodum multum
 Andromache filia magnanimi Eëtionis

25 Vobis prioribus suave triticum (al. panem) apposuit,
 25 Vinumq; immiscens ad bibendū aliquādo animus iuberet.

Sed insequimini & festinate. Ut capiamus
 Scutum Nestorem, cuius nunc fama ad caelum pervenit,
 Totum aureum esse, manubriaq; & ipsum:

30 Sed ab humeris Diomedis bellicosi (detrahamus)
 30 Artificiosum thoracem, quē Vulcanus elaboravit fabricās.

Si hos ceperimus, speraverim me Achivos
 Hac ipsa nocte naues conscendere coacturum Veloces.

Sic dixit glorians, indigne tulit .a. veneranda Iuno:

35 Commota est autem in solio: concussitq; magnum Olympū,
 35 Et Neptunum magnum deum coram allocuta est:

Proh dolor Neptunne, latè-potens, non tibi

Hector suos
 hortatur.

Hectoris ver-
 ba ad equos.

Iunonis ad
 Neptunum
 verba.

Ολλυμένων δαναῶν ὀλοφύρεται ἐν φρεσὶ θυμόε·
Οἱ δέ τοι εἰς ἑλίκην τε καὶ αἰάας δῶρ' ἀνέροι·
Πολλὰ τε καὶ χρεῖντα· σὺ δέ σφισι βέλοσ' ἰκλυν.
Εἴ πο' γὰρ κ' ἐθέλοιμεν, ὅσοι δαναοὶ σὺν ἀνέροι·
Τρώας ἀπώσασθαι, καὶ ἔρκεσσι δούροισιν·
Αὐτοὶ δ' ἐν δ' ἀνέχοιτο καὶ δήμεν'· οἱ δ' ἐν ἰδῇ.

Τὼ δὲ μέγ' ὀχλήσας περὶ σέφειν κρείων ἐνοσίχθων,

Ἥρην ἀποσπες, ποῖον τὸν μῦθον εἴπεις;

Οὐκ ἂν ἐγὼ, ἐθέλοιμι διὶ κρονίῳ μάχεσθαι.

36. Φέρπερ. Ημῶς τὸς ἄλλοις, ἐπειὴ πολὺ φέρτατός ἐστιν.

Ὡς οἱ μὲν τοιαῦτα περὶ ἀλλήλοισι ἀγόρευον·

Τῶν δ' ὅσων ἐκ νηῶν ἅπο πύργου τὰ φερέεργα.

Πληθεῖν ὁμῶς ἵππων τε καὶ ἀνδρῶν ἀσπίδων

Εἰλομένων, εἰλεῖ δὲ τοῦ ἀτάλαντος ἀργῆ.

Ἐκ τῶν παλαιῶν, ὅτε οἱ Ζεὺς κῦδος ἔδωκε,

Καὶ νῦν κεν ἐπὶ πύργῳ κηλέω νῆας εἴσας.

Εἰ μὴ ὅτῃ φρεσὶ δῆκ' ἀγαμέμνονι πότνια Ἥρη,

Αὐτὴ πομπὴν σάμπη, τοῦς ὀτρυνῶσι ἀχαιῆς.

Βῆ δ' ἵέναι παρὰ τε κλισίαις καὶ νῆας ἀχαιῶν,

Πορφύρεον μέγα φάρος ἔχων ἐν χειρὶ παχείῃ.

Στῆ δ' ἐπ' ὀδυνῇ μετὰ κῆτεϊ νηὶ μελαίνῃ,

Ἡ δ' ἐν μεσάτῳ ἔσκε, γερωνέμεν' ἀμφοτέρωσιν.

Ἡ μὲν ἐπ' ἀλάντος κλισίης τελαμωνιάδαο,

Ἡ δ' ἐπ' ἀργαλλῇ, τοῖ δ' ἐπ' ἔρατο νῆας εἴσας.

Εἵρυσαν, λυορέη πύσωσι καὶ χερσὶ χερσῶν.

Ἡ ὕπην δὲ διαπύσωσι, δαναοὶσι γερωνῶς.

Αἰδὸς ἀργείοι, καὶ ἑλάντρεα, εἰδὸς ὀργητοῖ.

Πῆ ἔβαν ἐν γωλάσ, ὅτε δὴ φάμεν' εἰς αἰετοῖ,

Ἀς ὁπότ' ἐν λήμνῳ κανεαυχεῖς ἠγοράσας,

Ἐδόντες κρέα πολλὰ βοῶν ὀρδοκραιδῶν,

Πίνοντες κρητῆρας ὀπσεφείας οἶνοις.

Τρώων ἀνδ' ἐκ τόν τε διηκοσίαν τε ἔχασος.

Στήσας ἐν πολέμῳ, νῦν δ' ἐνδὸς αἰετοῖ εἰμερ.

Ἐκ τῶν, ὅς τ' ἔχον νῆας ἐν πύργῳ πύρῳ κηλέω.

Ζεὺς πάτερ, ἥρα πῖν' ἔχοντες βασιλῆων.

Τῇ δ' ἄτῃ ὁσας, καὶ μιν μέγα κῦδος ἀπύρρας.

Οὐ μὲν δὴ ποτὲ φημι τὸν πελαγίδα βωμόν.

36. ἀμφοτέρωσιν

36. ἔσχατος

Pereuntibus Danais tristatur in praecordiis animus?

Hi autem tibi in Helicem, & Agas dona adducunt

Multaq; & decora: tu vero ipsis cupias Victoriam.

Si. Velimus quosque Danais auxiliares (sumus)

5 Troianos repellere, & coercere laticulium Iovis;

Illic tunc tristaretur sedens solus in Ida.

Hanc vero indignabundus allocutus est rex Neptunus;

Iuno temeraria (v. mordax) quale verbum dixisti?

Non quidem ego Velem cum Ioue Saturnio pugnare

10 Nos altos, quoniam longe fortissimus est.

Sic hi quidem talia ad se invicem dicebant.

Quantū a. spacium ex navib. a munitione fossa cōtinebat,

Repletum erat equis pariter & viris scutatis

15 Congregatis: concluserat autem veloci similis Martis

Hector Priamides, quoniam ei Iupiter gloriam dedit.

Et concremasset igne comburenti naues aequales.

Nisi in mentibus posuisset Agamemnoni Veneranda Luna

Ipsum laboranti, velociter incitare Græcos.

Perrexit autem ire ad tentoria & naues Achivorum,

20 Purpuream magnam Velssem gestans manu robusta.

Stetit autem ad Vlyssis magnam navim nigram,

Qua in medio erat, ad-clamandum- & exaudiri posset &

Tunc ad Aiæus tentorium Telamonide,

25 Tum ad Achillis: qui extremi naues aequales

Subdlexerant, virilitate freti, & fortitudine manuum.

Clamavit autem clare Græcos compellans: (dis)

Pudor Argivi, mala opprobria, forma (tantū) admiranda

Quo abierūt iactationes cum dicebamus nos esse optimos,

30 Quas olim in Lemno Vana iactantes dicebatis,

Comedentes carnes multas boū erecta- cornua- gestantium

Bibentes crateras coronatos Vino?

Troianorum aduersus centenos, ducentosq; quosq;

Stativum in bello nunc. a. ne pro Vno quidem Valemus

35 Hectore, qui citò naues comburet igne ardenti.

Iupiter, pater anne Vllum potentium regum

Tali clade afflixisti, & ipsum magna gloria privasti?

Non tamen Vnquam assero tuam perpulchram aram

Νηϊ πολυκλήιδι παρελθόμεν ἐνθάδε ἔρπον·
 Ἄλλ' ὅττι πάσι βούων θυμὸν καὶ μιν εἴκησας,
 Ἰέμεν ὅτ' ἡρώων δ' ἰσχυρόν ἐξέλασσε.
 Ἄλλὰ ζῆνός τ' ἐπεὶ μοι ἐπικρήνον ἐλάσσει,
 Αὐτὲς δ' ἡρώων ἵππεσ' ἐκφυγέειν καὶ ἀλύξαι,
 Μυδ' οὐτ' ἄρα τρώεσσι νῆα δάμνασθαι ἀχαιῶν.
 ὧς φάτο, τὸν δ' πατὴρ ἠλοφύρατο δακρυχέοντα.
 Νεῦσε δ' εἰς λαὸν σὸν ἔμμεναι, οὐδ' ὑπολέειναι.
 Αὐτίκα δ' αἶετ' ὅν' ἦκε τελευτάτων περ τελευτῶν,
 Νεερόν τ' ἐχόντ' ὀνύχεσσι, τέκος ἐλάφοιο ταχέως.
 Παρ δ' εἰς διὸς βωμῷ περικαλλεῖ καὶ βεβαλε νεβρόν,
 Ἐνθα πανομοφάτω ζῶντι βέζεσκον ἀχαιοί.
 Οἱ δ' ὡς οὐκ εἶδον, ὅτ' ἄρ' ἐκ διὸς ἦλυθεν ὄρνις,
 Μάλλον δ' ἂν τρώεσσι θάρον μνήσαντο ἢ χόλεως.
 Ἐνδ' οὕτως περ τετὶ δαναῶν πολλῶν ἡρώων
 Εὐχότο τυδείδαο πατὴρ ὅς μιν ὠκίως ἴσπευε,
 Τάφρου τ' ἐξέλασσε, καὶ ἐναντίβιον μαχέσασθαι.
 Ἄλλα πολὺ πρῶτος τρώων ἔλεν ἀνδραχόρυσσιν
 Φραδμονίδην ἀγέλαον· ὃ μὲν φύγαδ' ἔτραπεν ἴσπευε,
 Τῷ δ' μεταστροφέντι μετασφένων ἐν δόρυ πῆξεν,
 ὧμων μεσσηγύς, διὰ δ' ἡγήδεσφιν ἔλασεν.
 Ἦειπε δ' ἐξ ὀρέων, ἀράσσειε δ' τεύχε' ἐπ' αὐτῷ.
 Τὸν δ' μέτ' ἀπείδου, ἀγαμέμνων καὶ μένελαος.
 Τῷσι δ' ἐπ' ἀλλήλους τοῦτον ἐπειμένον ἀγκυρῶν.
 Τῷσι δ' ἐπ' ἰδομένοος, καὶ ὁ πῶν ἰδομένην
 Μνησιόχης, ἀτάλατος ἐνυαλίῳ αὐδρεφόντη.
 Τῷσι δ' ἐπ' ἀντιπύλον δαμόνιο ἀγλαὸς υἱός.
 Τεῦκερ δ' ἐν ἄνατος ἦλθε παλίντονα τοῖα πταίνων·
 Στῆ δ' ἄρ' ὡς ἀνὰ τὸν σάκει τελαμωνιάδαο.
 Ἐνδ' αἶας μὲν ἵππεσ' ἐφέρεν σάκος, αὐτὰρ ὄγ' ἦρος
 Παπληνῆος, ὃ μὲν αὐτὰ πεσὼν ὑπὸ θυμὸν ὀλέσεν·
 Αὐτὰρ ὁ αὐτὸς ἰὼν, πάσι ὡς ὑπὸ μωτέρα δύσκειν
 Εἰς αἶαντα· ὃ δέ μιν σάκει κρύπτασκε θαμνῶ.
 Ἐνθα πῖνα πρῶτον τρώων ἔλε τεῦκερ ἀμύμων,
 Ορσίλοχον μὲν πρῶτον, καὶ ὄρμενον, ἡ δ' ὀφελῆσεν,
 Δαίτορα τε, χρομίου τε, καὶ ἀντίθεον λυκοφόντην.

Καὶ

Name trāstrata me pterijsser, cum huc malo-fato-Geniremi:
 Sed super omnibus boum pinguedinem & sēmora cōbussit,
 Desiderans Troiam bene-murata expugnare,
 At Iupiter hoc mihi perfice desiderium:
 Nos ipsos saltem permitte effugere & euadere,
 Neque sic à Troianis sinas interiri Achios.
 Sic dixit, huius autem pater misertus est lachrymantis.
 Annuit verò ei populum saluum fore, neq; perituum.
 Mox autem aquilam misit perfectissimam volucrum,
 Hinnulum tenentem unguibus, sobolem ceruæ velocis:
 Iuxta autem Iouis aram ornatam deiecit hinnulum,
 Vbi omnium oraculorum-authori Iouis sacrificabant Achii.
 Hi igitur postquam viderunt, quod à Ioue venisset avis,
 Alacrius in Troianos ruebant, recordabanturq; pugna.
 Tum nemo prior Danaorum multorum quavis existentium,
 Gloriabatur ante Tydidem agitare se veloces equos,
 Fossasq; eduxisse, & contra pugnasse:
 Sed longè primus Trojanorum interfecit virum armatum
 Phradmonidem Agelaum: is quidē in fugā dēierat equos.
 Illi autem conuerso in dorso hastam infixit,
 Humeros inter, perq; pectus transiecit.
 Cecidit autem ē curru: resanuerunt a. arma super ipso.
 Post hunc autem Atrida, Agamemnon & Menelaus:
 Post hos, & Ataces (venērunt) impetuosum induti robur.
 Post hos autem, Idomeneus & comes Idomeneas
 Meriones, similis Marti homicida:
 Post hos autem Eurypylus Euamoni illustis filius.
 Teucer a. nouus venit, arcus qui retro-currantur tendens.
 Stetit autem sub Aiace scuto Telamonij.
 Tunc Ajax quidem submouit scutum, sed hic heros
 Circumspiciens postq; aliquem iaculatus in multitudine
 Vulnerauerat, ille quidem ibi delapsus vitam amittebat:
 Sed hic rursus profectus, puer tanquam ad matrem, ibat
 Ad Atacem: is autem ipsum scuto tegebat splendido.
 Tunc quem primū Trojanorum interfecit Teucer eximius?
 Orsilochem quidem primū, & Ormenium & Ophelēstē,
 Daitoraq; Chromiumq; & diuinum Lycophontem.

Teucer post
 Aiaceis clype-
 um latēs Tro-
 ianos multos
 interfecit.

τ γ

Καὶ πολυαίμονι δῶν ἄμοιρόν α, καὶ μαλ' ἄν' ἴππων,
 Πάντας ἐπαύον τέροις πέλασ' ἔχοντι πολυβοτείρῃ,
 Τὸν ὃ ἰδὼν γήθησεν ἀνὰ ζ' ἀνδρῶν ἀγαμέμνων,
 Τόξου δ' ὅτε κρατεροὶ τρώων δλέκοντα φάλαγγας.
 Στῆ ὃ παρ' αὐτὸν ἰὼν, καὶ μιν παρὰ μῦθον εἶπε·

Τεῦκερ φίλη κεφαλὴ, τελαμώνιε, κοίρανε λαῶν,
 Βάλλ' ἔπως, ἀλκὴν π' φῶς δαναοῖσι γῆρας,
 Πατρί τε σὺ τελαμῶνι, δ' σ' ἔτρεφε τυτθὸν ἐόντα,
 Καὶ σε νόστον παρ' ἐόντα κομίσασατο ὃ ἐνὶ οἴκῳ·

Τὸν καὶ ηὐλόθ' ἐόντα εὐκλείης δαΐβησον.

Σοὶ δ' ἐγὼ ἐξ' ἐρέω, ὥς καὶ τετελεσμένον ἔσται·

Αἰκὴν μοι δῶκε θεὸς αἰγίοχος καὶ ἄδωλη

Ἰλίου ἐξ' ἀλα πύλαι εὐκλῆμανον πηλοῖε δρον,

Πρώτῳ τοι μετ' ἐμὲ παρ' ἐσθλῶν ἐν χειρὶ δῖῳ,

Ἡστίπῳ δ' ἢ δῶν ἴπποις αὐπῖσιν οἰσσομένῳ,

Ἡὲ γυναικὶ ἢ κέν τοι ὁμὸν λέρως εἰσπνεύσαιναι.

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος παρ' ἐσθλῶν τεῦκερ·

Ἀσπείδῃ κῦδισε, τί με παύει δόντα καὶ αὐτὸν

Οτρώεις; ἢ μὲν τοι ὅση δυνάμεις γε πάρεστι,

Παύομαι, ἀλλ' ἔξ' ἢ ποτὶ ἴλιον ὠσάμην αὐτὸς,

Ἐκ τῶ δ' ἢ τόξοις διδρυμένῳ ἀνδρῶν ἐναίρω·

Οκτώ δ' ἢ παρ' ἐμὲ τανυγλῶχνας οἰσούς,

Πάντες δ' ἐν χειρὶ πῆχυν ἀπ' ἡνιόχων αἰχμῶν·

Τέταν δ' ἢ δυνάμει βαλεῖν κύνεα λυασητῆρα·

Πρῶτα καὶ ἄλλον οἶσδ' ἀπὸ νῆρ' ἴππων ἰαλλῶν

Ἐκτορ· ἀντικρὺ βαλεῖν δέ ἐτετο θυμός·

Καὶ τὴ μὲν ῥ' ἀφ' ἀμύρθ'· ὁ δ' ἀμύμονα γοργυδίωνα

Τὸν ἐὺν παρὰ μοῖοι καὶ σῆδος βάλεν ἴφ'·

(Τόν ῥ' ἐξ' αἰσῶν μιν δ' οὐ πομπήν τε τέκε μήτηρ,

Καλὴ καὶ σπένειρα, δῖμας εἰκὴα θεῶσι)

Μήκων δ' ὥς ἐτέρωσ' ἑρῆν βαλεῖν, ἦτ' ἐνὶ κήπῳ

Καρπῷ βελτομένη νοτίῳσ' τε εἰρινῆσιν·

Ὡς ἐτέρωσ' ἤμυσεν ἑρῆν πῆλ' ἡμ' βαρυθῆν.

Τεῦκερ· ὁ δ' ἄλλον οἶσδ' ἀπὸ νῆρ' ἴππων ἰαλλῶν

Ἐκτορ· ἀντικρὺ βαλεῖν δέ ἐτετο θυμός·

Ἀλλ' ὅγ' καὶ τὸ δ' ἀμύρτε· παρ' ἐσθλῶν γὰρ ἄλλων·

Ἀλλ' ἀφ' ἑρῆν μιν δ' οὐ πομπήν τε τέκε μήτηρ,

Καλὴ καὶ σπένειρα, δῖμας εἰκὴα θεῶσι)

Μήκων δ' ὥς ἐτέρωσ' ἑρῆν βαλεῖν, ἦτ' ἐνὶ κήπῳ

Καρπῷ βελτομένη νοτίῳσ' τε εἰρινῆσιν·

Ὡς ἐτέρωσ' ἤμυσεν ἑρῆν πῆλ' ἡμ' βαρυθῆν.

Τεῦκερ· ὁ δ' ἄλλον οἶσδ' ἀπὸ νῆρ' ἴππων ἰαλλῶν

Ἐκτορ· ἀντικρὺ βαλεῖν δέ ἐτετο θυμός·

Ἀλλ' ὅγ' καὶ τὸ δ' ἀμύρτε· παρ' ἐσθλῶν γὰρ ἄλλων·

Ἀλλ' ἀφ' ἑρῆν μιν δ' οὐ πομπήν τε τέκε μήτηρ,

Καλὴ καὶ σπένειρα, δῖμας εἰκὴα θεῶσι)

Μήκων δ' ὥς ἐτέρωσ' ἑρῆν βαλεῖν, ἦτ' ἐνὶ κήπῳ

Καρπῷ βελτομένη νοτίῳσ' τε εἰρινῆσιν·

Ὡς ἐτέρωσ' ἤμυσεν ἑρῆν πῆλ' ἡμ' βαρυθῆν.

Τεῦκερ· ὁ δ' ἄλλον οἶσδ' ἀπὸ νῆρ' ἴππων ἰαλλῶν

Ἐκτορ· ἀντικρὺ βαλεῖν δέ ἐτετο θυμός·

Ἀλλ' ὅγ' καὶ τὸ δ' ἀμύρτε· παρ' ἐσθλῶν γὰρ ἄλλων·

Ἀλλ' ἀφ' ἑρῆν μιν δ' οὐ πομπήν τε τέκε μήτηρ,

Καλὴ καὶ σπένειρα, δῖμας εἰκὴα θεῶσι)

Μήκων δ' ὥς ἐτέρωσ' ἑρῆν βαλεῖν, ἦτ' ἐνὶ κήπῳ

Καρπῷ βελτομένη νοτίῳσ' τε εἰρινῆσιν·

Ὡς ἐτέρωσ' ἤμυσεν ἑρῆν πῆλ' ἡμ' βαρυθῆν.

Τεῦκερ· ὁ δ' ἄλλον οἶσδ' ἀπὸ νῆρ' ἴππων ἰαλλῶν

Ἐκτορ· ἀντικρὺ βαλεῖν δέ ἐτετο θυμός·

Ἀλλ' ὅγ' καὶ τὸ δ' ἀμύρτε· παρ' ἐσθλῶν γὰρ ἄλλων·

Ἀλλ' ἀφ' ἑρῆν μιν δ' οὐ πομπήν τε τέκε μήτηρ,

Καλὴ καὶ σπένειρα, δῖμας εἰκὴα θεῶσι)

Μήκων δ' ὥς ἐτέρωσ' ἑρῆν βαλεῖν, ἦτ' ἐνὶ κήπῳ

Καρπῷ βελτομένη νοτίῳσ' τε εἰρινῆσιν·

Ὡς ἐτέρωσ' ἤμυσεν ἑρῆν πῆλ' ἡμ' βαρυθῆν.

Τεῦκερ· ὁ δ' ἄλλον οἶσδ' ἀπὸ νῆρ' ἴππων ἰαλλῶν

Ἐκτορ· ἀντικρὺ βαλεῖν δέ ἐτετο θυμός·

Ἀλλ' ὅγ' καὶ τὸ δ' ἀμύρτε· παρ' ἐσθλῶν γὰρ ἄλλων·

Ἀλλ' ἀφ' ἑρῆν μιν δ' οὐ πομπήν τε τέκε μήτηρ,

Καλὴ καὶ σπένειρα, δῖμας εἰκὴα θεῶσι)

Μήκων δ' ὥς ἐτέρωσ' ἑρῆν βαλεῖν, ἦτ' ἐνὶ κήπῳ

Καρπῷ βελτομένη νοτίῳσ' τε εἰρινῆσιν·

Ὡς ἐτέρωσ' ἤμυσεν ἑρῆν πῆλ' ἡμ' βαρυθῆν.

Τεῦκερ· ὁ δ' ἄλλον οἶσδ' ἀπὸ νῆρ' ἴππων ἰαλλῶν

Ἐκτορ· ἀντικρὺ βαλεῖν δέ ἐτετο θυμός·

Ἀλλ' ὅγ' καὶ τὸ δ' ἀμύρτε· παρ' ἐσθλῶν γὰρ ἄλλων·

Ἀλλ' ἀφ' ἑρῆν μιν δ' οὐ πομπήν τε τέκε μήτηρ,

Καλὴ καὶ σπένειρα, δῖμας εἰκὴα θεῶσι)

Μήκων δ' ὥς ἐτέρωσ' ἑρῆν βαλεῖν, ἦτ' ἐνὶ κήπῳ

Καρπῷ βελτομένη νοτίῳσ' τε εἰρινῆσιν·

Ὡς ἐτέρωσ' ἤμυσεν ἑρῆν πῆλ' ἡμ' βαρυθῆν.

Τεῦκερ· ὁ δ' ἄλλον οἶσδ' ἀπὸ νῆρ' ἴππων ἰαλλῶν

Ἐκτορ· ἀντικρὺ βαλεῖν δέ ἐτετο θυμός·

Ἀλλ' ὅγ' καὶ τὸ δ' ἀμύρτε· παρ' ἐσθλῶν γὰρ ἄλλων·

Ἀλλ' ἀφ' ἑρῆν μιν δ' οὐ πομπήν τε τέκε μήτηρ,

Καλὴ καὶ σπένειρα, δῖμας εἰκὴα θεῶσι)

Μήκων δ' ὥς ἐτέρωσ' ἑρῆν βαλεῖν, ἦτ' ἐνὶ κήπῳ

Καρπῷ βελτομένη νοτίῳσ' τε εἰρινῆσιν·

Ὡς ἐτέρωσ' ἤμυσεν ἑρῆν πῆλ' ἡμ' βαρυθῆν.

Τεῦκερ· ὁ δ' ἄλλον οἶσδ' ἀπὸ νῆρ' ἴππων ἰαλλῶν

Ἐκτορ· ἀντικρὺ βαλεῖν δέ ἐτετο θυμός·

Ἀλλ' ὅγ' καὶ τὸ δ' ἀμύρτε· παρ' ἐσθλῶν γὰρ ἄλλων·

Ἀλλ' ἀφ' ἑρῆν μιν δ' οὐ πομπήν τε τέκε μήτηρ,

Καλὴ καὶ σπένειρα, δῖμας εἰκὴα θεῶσι)

Μήκων δ' ὥς ἐτέρωσ' ἑρῆν βαλεῖν, ἦτ' ἐνὶ κήπῳ

Καρπῷ βελτομένη νοτίῳσ' τε εἰρινῆσιν·

Ὡς ἐτέρωσ' ἤμυσεν ἑρῆν πῆλ' ἡμ' βαρυθῆν.

Τεῦκερ· ὁ δ' ἄλλον οἶσδ' ἀπὸ νῆρ' ἴππων ἰαλλῶν

Ἐκτορ· ἀντικρὺ βαλεῖν δέ ἐτετο θυμός·

Ἀλλ' ὅγ' καὶ τὸ δ' ἀμύρτε· παρ' ἐσθλῶν γὰρ ἄλλων·

Ἀλλ' ἀφ' ἑρῆν μιν δ' οὐ πομπήν τε τέκε μήτηρ,

Καλὴ καὶ σπένειρα, δῖμας εἰκὴα θεῶσι)

Μήκων δ' ὥς ἐτέρωσ' ἑρῆν βαλεῖν, ἦτ' ἐνὶ κήπῳ

Καρπῷ βελτομένη νοτίῳσ' τε εἰρινῆσιν·

Ὡς ἐτέρωσ' ἤμυσεν ἑρῆν πῆλ' ἡμ' βαρυθῆν.

Τεῦκερ· ὁ δ' ἄλλον οἶσδ' ἀπὸ νῆρ' ἴππων ἰαλλῶν

Ἐκτορ· ἀντικρὺ βαλεῖν δέ ἐτετο θυμός·

Ἀλλ' ὅγ' καὶ τὸ δ' ἀμύρτε· παρ' ἐσθλῶν γὰρ ἄλλων·

Ἀλλ' ἀφ' ἑρῆν μιν δ' οὐ πομπήν τε τέκε μήτηρ,

Καλὴ καὶ σπένειρα, δῖμας εἰκὴα θεῶσι)

Μήκων δ' ὥς ἐτέρωσ' ἑρῆν βαλεῖν, ἦτ' ἐνὶ κήπῳ

Καρπῷ βελτομένη νοτίῳσ' τε εἰρινῆσιν·

Ὡς ἐτέρωσ' ἤμυσεν ἑρῆν πῆλ' ἡμ' βαρυθῆν.

Τεῦκερ· ὁ δ' ἄλλον οἶσδ' ἀπὸ νῆρ' ἴππων ἰαλλῶν

Ἐκτορ· ἀντικρὺ βαλεῖν δέ ἐτετο θυμός·

Ἀλλ' ὅγ' καὶ τὸ δ' ἀμύρτε· παρ' ἐσθλῶν γὰρ ἄλλων·

Ἀλλ' ἀφ' ἑρῆν μιν δ' οὐ πομπήν τε τέκε μήτηρ,

Καλὴ καὶ σπένειρα, δῖμας εἰκὴα θεῶσι)

Μήκων δ' ὥς ἐτέρωσ' ἑρῆν βαλεῖν, ἦτ' ἐνὶ κήπῳ

Καρπῷ βελτομένη νοτίῳσ' τε εἰρινῆσιν·

Ὡς ἐτέρωσ' ἤμυσεν ἑρῆν πῆλ' ἡμ' βαρυθῆν.

Τεῦκερ· ὁ δ' ἄλλον οἶσδ' ἀπὸ νῆρ' ἴππων ἰαλλῶν

Ἐκτορ· ἀντικρὺ βαλεῖν δέ ἐτετο θυμός·

Ἀλλ' ὅγ' καὶ τὸ δ' ἀμύρτε· παρ' ἐσθλῶν γὰρ ἄλλων·

Ἀλλ' ἀφ' ἑρῆν μιν δ' οὐ πομπήν τε τέκε μήτηρ,

Καλὴ καὶ σπένειρα, δῖμας εἰκὴα θεῶσι)

Μήκων δ' ὥς ἐτέρωσ' ἑρῆν βαλεῖν, ἦτ' ἐνὶ κήπῳ

Καρπῷ βελτομένη νοτίῳσ' τε εἰρινῆσιν·

Ὡς ἐτέρωσ' ἤμυσεν ἑρῆν πῆλ' ἡμ' βαρυθῆν.

Τεῦκερ· ὁ δ' ἄλλον οἶσδ' ἀπὸ νῆρ' ἴππων ἰαλλῶν

Ἐκτορ· ἀντικρὺ βαλεῖν δέ ἐτετο θυμός·

Ἀλλ' ὅγ' καὶ τὸ δ' ἀμύρτε· παρ' ἐσθλῶν γὰρ ἄλλων·

Ἀλλ' ἀφ' ἑρῆν μιν δ' οὐ πομπήν τε τέκε μήτηρ,

Καλὴ καὶ σπένειρα, δῖμας εἰκὴα θεῶσι)

Μήκων δ' ὥς ἐτέρωσ' ἑρῆν βαλεῖν, ἦτ' ἐνὶ κήπῳ

Καρπῷ βελτομένη νοτίῳσ' τε εἰρινῆσιν·

Ὡς ἐτέρωσ' ἤμυσεν ἑρῆν πῆλ' ἡμ' βαρυθῆν.

Τεῦκερ· ὁ δ' ἄλλον οἶσδ' ἀπὸ νῆρ' ἴππων ἰαλλῶν

Ἐκτορ· ἀντικρὺ βαλεῖν δέ ἐτετο θυμός·

Ἀλλ' ὅγ' καὶ τὸ δ' ἀμύρτε· παρ' ἐσθλῶν γὰρ ἄλλων·

Ἀλλ' ἀφ' ἑρῆν μιν δ' οὐ πομπήν τε τέκε μήτηρ,

Καλὴ καὶ σπένειρα, δῖμας εἰκὴα θεῶσι)

Μήκων δ' ὥς ἐτέρωσ' ἑρῆν βαλεῖν, ἦτ' ἐνὶ κήπῳ

Καρπῷ βελτομένη νοτίῳσ' τε εἰρινῆσιν·

Ὡς ἐτέρωσ' ἤμυσεν ἑρῆν πῆλ' ἡμ' βαρυθῆν.

Τεῦκερ· ὁ δ' ἄλλον οἶσδ' ἀπὸ νῆρ' ἴππων ἰαλλῶν

Ἐκτορ· ἀντικρὺ βαλεῖν δέ ἐτετο θυμός·

Ἀλλ' ὅγ' καὶ τὸ δ' ἀμύρτε· παρ' ἐσθλῶν γὰρ ἄλλων·

Ἀλλ' ἀφ' ἑρῆν μιν δ' οὐ πομπήν τε τέκε μήτηρ,

Καλὴ καὶ σπένειρα, δῖμας εἰκὴα θεῶσι)

Μήκων δ' ὥς ἐτέρωσ' ἑρῆν βαλεῖν, ἦτ' ἐνὶ κήπῳ

Καρπῷ βελτομένη νοτίῳσ' τε εἰρινῆσιν·

Ὡς ἐτέρωσ' ἤμυσεν ἑρῆν πῆλ' ἡμ' βαρυθῆν.

Τεῦκερ· ὁ δ' ἄλλον οἶσδ' ἀπὸ νῆρ' ἴππων ἰαλλῶν

Ἐκτορ· ἀντικρὺ βαλεῖν δέ ἐτετο θυμός·

Ἀλλ' ὅγ' καὶ τὸ δ' ἀμύρτε· παρ' ἐσθλῶν γὰρ ἄλλων·

Ἀλλ' ἀφ' ἑρῆν μιν δ' οὐ πομπήν τε τέκε μήτηρ,

Καλὴ καὶ σπένειρα, δῖμας εἰκὴα θεῶσι)

Μήκων δ' ὥς ἐτέρωσ' ἑρῆν βαλεῖν, ἦτ' ἐνὶ κήπῳ

Καρπῷ βελτομένη νοτίῳσ' τε εἰρινῆσιν·

Ὡς ἐτέρωσ' ἤμυσεν ἑρῆν πῆλ' ἡμ' βαρυθῆν.

Τεῦκερ· ὁ δ' ἄλλον οἶσδ' ἀπὸ νῆρ' ἴππων ἰαλλῶν

Ἐκτορ· ἀντικρὺ βαλεῖν δέ ἐτετο θυμός·

Ἀλλ' ὅγ' καὶ τὸ δ' ἀμύρτε· παρ' ἐσθλῶν γὰρ ἄλλων·

Ἀλλ' ἀφ' ἑρῆν μιν δ' οὐ πομπήν τε τέκε μήτηρ,

Καλὴ καὶ σπένειρα, δῖμας εἰκὴα θεῶσι)

Ἰέμενον πόλεμόνδε βόλῃ σῆδος παρὰ μαζόν.
 Ἡεῖπε δ' ἐξ ὀχέων, ἄφρονισιν δὲ οἱ ἱπποὶ
 Ὀκλύποδες· τὸ δ' αὖτις λυθὴν λυγρὴ τέ μιν ὄτε.
 5 Ἐκτορα δ' αἰνὸν ἄλγος πύχιστον φρένας λυγρόχοιο.
 Τὸν μὲν ἐπειτ' ἔασε καὶ ἀγρυμμένος ὥρ' ἐπαύρου.
 Κεβερίονλιν δ' ἐκέλευσεν ἀδελφὸν ἐγγυὺς ἐόντα.
 ἱππων λυγρὴν ἔλεῖν. ὃ δ' ἄρ' ἐκ ἀπίθηςεν αἰχούσας.
 Αὐτὸς δ' ἐκ δίφροιο χαμᾶι θόρε παμφανόωντος,
 Σμερδαλέα ἰάχων· ὃ δ' ἤρμαδιον λάβε χεῖρ.
 10 Βῆ δ' ἰδὺς τῶν κρου, βαλέειν δ' ἐξυμὸς αὐτοῖσι.
 Ἥτοι ὁ μὲν φάρετ' ἔξείλετο πικρὸν δίστον,
 Θῆκε δ' ὅππιν νύκλιν. τὸν δ' αὖ κορυθαίολος ἔκτωρ
 Αὐτὸν ὄντα παρ' ὀμων, ὅτι κληῖς ἀποέρχεται
 Αὐχένα τε σῆδος τε, μάστιγι δ' αἰεὶ ὄντι.
 15 Τῇ δ' ὅππιν οἱ μεμαῶτα βάλεν λίθῳ ὀκρίοντι.
 Πῆξεν δὲ οἱ νύκλιν· νάρκυσσε δ' ἡ χεῖρ ὅππιν κερπύ.
 Στῆ δ' ἡ γυνὴ ἐκείπων, τόξον δ' ἐκπέσσε χεῖρός.
 Αἴας δ' ἐκ ἀμέλεισε κασιγνήτοιο πέσοντος.
 20 Ἀλλὰ θέων φείβη, καὶ οἱ σάκος ἀμφεκάλυψε.
 Τὸν μὲν ἐπειτ' ἔπαυσε δὴ δὴν εἰρήνης ἑταῖροι,
 Μηκίσευς ἐχέοιο παῖς καὶ δῖος Ἀλέξανδρος.
 Νῆας δ' ὅππιν γλαφυρὰς φερέτω βαρέα σενάχοντα,
 25 Αἶψα δ' αὖτις τρώεσσι δόρυ μιν ὄντι ὥρσεν.
 Οἱ δ' ἰδὺς τῶν κρου βαλέειν ὄντι αἰχμῆς.
 Ἐκτορ δ' ἐν φράσιν κίε, δένει βλεμαίνων.
 Ως δ' ὅτε τίς τε κύων σὺν ἀγρίου ἢ λέοντος
 30 Ἀπῆνται κατόπιθε, ποσὶν ταχέος πεποιθὸς,
 Ἰόχα τε γλουτοῦς τε ἐλιγρόμηνον τε δοκεύει.
 Ως ἔκτωρ ὤπαζε κερκρομόωντας ἀχμῆς,
 Αἰὲν ἀποκτείνων τὸν ὀπίσσω· οἱ δ' ἐφείβοιντο.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ διὰ τε σκόλοπας καὶ τὰ φρονέβησαν
 35 Φόβοντες, πολλοὶ δ' ὀδύμενοι τρώων ὑπὸ χερσίν,
 Οἱ μὲν δὴ παρὰ νηυσὶν ἐρητύοντο μένοντες,
 Ἀλλήλοισι τε καυχόμενοι, καὶ πᾶσι θεοῖσι
 Χεῖρας ἀνίσχοντες, μεγάλ' ἀχέωντο ἔχαστος.
 40 Ἐκτορ δ' ἀμφιπέτρωντα καλλίπτερχας ἱπποῖς,
 Γοργώης ὀφθαλμοῖς ἔχων ἢ δὲ βροτολογῶν ἀνέστη.

Τὸς

Ruentem ad pugnam percussit in pectore iuxta papillam.
 Decidit autem e curru: recesserunt autem eius equi
 Veloces: huius vero ibi soluta est anima, roburque.
 5 Hectoris autem gravis dolor cooperuit mentem ob socium.
 Hunc quidem deinde reliquit tristis licet ob socium.
 Cebriorem autem iussit fratrem prope existentem,
 Equorum habenas accipere: hic. a. non immorigeris fuit &
 Ipse autem ex curru humi desilijt splendido, (audiuit.
 10 Horribiliter vociferans: hic autem saxum accepit manus,
 Perrexit. a. recta in Teucrum ferire. a. ipsum animus iubebat. Teucrum vo
 Is quidem pharetra exemit amaram sagittam, ncrat Heōio
 Posuitque in nervo: hunc autem galea motor Hector
 Retrò trahentem nervum, ad humerum ubi iunctura separat
 15 Cervicemque, pectusque, maxime autem lethale est:
 Ea parte in se ruentem percussit lapide aspero:
 Rupit autem ei nervum, torpuit. a. manus in iunctura.
 Constitit. a. in genua collapsus: & arcus ei excidit manu.
 20 Ajax autem non neglexit fratrem collapsum.
 Sed currens protexit eum, & ei scutum obtendit.
 Hunc quidem postea subeuntes duo fidi socij,
 Mecisteus Echij filius, & diutius Alastor,
 Naues ad concauas portarunt graviter suffirantem,
 25 Confestim iterum Troianis Olympius robur indidit.
 Hi itaque recta in fossam profundam impulerunt Achivos.
 Hector. a. inter primos ibat fortitudine terrorem affersens.
 Sicut quando aliquis canis aprum sylvestrem vel leonem
 Tangit retrò pedibus velocibus confisus,
 30 Ad coxasque clunisque, & conuertens eum se observat:
 Ita Hector persequabatur comatos Achivos,
 Semper occidens postremum queng. hi vero fugiebant,
 Sed postquam per palos & fossam transferunt
 35 Fugientes, multiq. strati sunt Troianorum a manibus.
 Hi quidem iam apud naues continebantur manentes,
 Inuicemque hortantes, & omnibus dijs
 Manus extendentes, valde supplicabant unusquisque.
 Hector. a. circumagebat pulchras iugas habentes equos,
 Gorgonis oculos habens, & sanguinarij Martis.

Hos

Η δ' ἔχων ἐν δῦσι διδς νεφεληγερέτα,
 Τάχιστα πρὸς πόλεμον θωρήσαστο δακρυόεντα.
 Ες δ' ὄρεα φλόγα ποσὶ βήσεται, λάζετο δ' ἔγχρος
 Βελύχνης, μέγας βαρὺν, πρὸ δάμνησι σίχας ἀνδρῶν
 Ηρώων, τυτὴν τε κοτέσσεται ὀβριμὸς πάτρι.
 Ηρην δ' μάστιγι τοῦτος ἐπεμαίετ' ἄρ' ἱπποῖς.
 Αὐτόματι δ' ὑπὸ λαιμῶν οὐρανοῖ, ἀσέρον ὄρεα,
 Τῆς δ' ἐπὶ τῆς πύλας μέγας οὐρανὸς δούλυμπος τε,
 Η μὲν ἀνὰ κλινὰς πυκινὸν νέφ' ὅπ' ὀπιδείναι.
 Τῇ δ' ἐπὶ αὐτῶν κεντρύων ἐκείας ἔχρον ἱπποῖς.
 Ζεὺς δ' πατὴρ ἰδὼν ἐπεὶ ἰδέσθ' αἰνῶς.
 Ιεὺν δ' ὄτρυνε χρυσόπτερον ἀγέλευσσαν.
 Βάσκει δ' ἰδὲ ταχέως, πάλιν τρέπε, μῦθ' ἔα αὐτῷ
 Εργεῖ δ' οὐδ' ἀλάστωι σὺ μέγα πρὸς πόλεμον δέ.
 Ω δὲ γ' ἐξέρχου, τὸ δ' ἐκεί τε τελεσμένον ἔσται,
 Γυῶσθαι μὲν σφῶν ὑφ' ἄρματα σιν ὠκείας ἱπποῖς.
 Αὐτὰς δ' ἐκ δίφρου βαλέειν, κατὰ δ' ἄρματα ἄλ' ὦ.
 Οὐδ' ἐκείν' ἐς δέκα τοῖς ὅτε τελλομένοις ἐνιαυτοῖς
 Ελκε' ἀπαλθῆναι δύνανται, ἀνὰ κεντρύων κεραινός.
 Οφρ' εἰδὴ γλαυκῶπις ὅτ' αὐτῷ πατρὶ μάχεται.
 Ηρην δ' ἔπ' ὅσον νεμεσίζομαι, ἔδ' ἐχολῶμαι.
 Αἰεὶ γὰρ μοι ἔωθεν ἐν κλινῇ, ὅτ' ἵππ' νοήσω.
 Ως ἐφατ'. ὤρτο δ' ἱεὺς ἀέλλοπος ἀγέλευσσαν.
 Βῆ δ' ἔχων ἰδύων ὄρεων ἐς μακρὸν ὄλυμπον.
 Πρώτησι δ' ὑπὸ λαιμῶν πολυπύργου ἐλύμπιοιο
 Ἀντομένη κατέρυκε· διδς δ' ἐσφ' ἐν νεπέ μῦθον.
 Πῇ μέματον; τί σφῶν ἐπὶ φρεσὶ μάλινται ἥτορ;
 Οὐκ ἐσάα χρόνιδης ἐπαμυνέμεν ἀγχείοισιν.
 Ω δὲ γ' ἡπείλησε χρόνου πῦρ, εἰ τελέει σφ,
 Γυῶσθαι μὲν σφῶν ὑφ' ἄρματα σιν ὠκείας ἱπποῖς,
 Αὐτὰς δ' ἐκ δίφρου βαλέειν, κατὰ δ' ἄρματα ἄλ' ὦ.
 Οὐδ' ἐκείν' ἐς δέκα τοῖς ὅτε τελλομένοις ἐνιαυτοῖς
 Ελκε' ἀπαλθῆναι δύνανται, ἀνὰ κεντρύων κεραινός.
 Οφρ' εἰδὴ γλαυκῶπις ὅτ' αὐτῷ πατρὶ μάχεται.
 Ηρην δ' ἔπ' ὅσον νεμεσίζεται, ἔδ' ἐχολῶται.
 Αἰεὶ γὰρ μοι ἔωθεν ἐν κλινῇ, ὅτ' ἵππ' νοήσω.
 Ἀλλὰ σύ γ' αἰνοτάτη κύν' ἀδ' ἐξέειπες, εἰς τετόργα

Τολμήσεις

- Hac autem lorica induit Iouis tempestatum-authoris,
 Armis ad bellum armabatur lachrymosum.
 In currua. & splendit pedibus, ascendit corripuitq; hastā
 Ponderosam, magnā. Validam, qua domo turmas virorum
 5 Fortium, quibusq; irata fuerit foris-patre-genua.
 Iuno autem scutica velociter agitabat equos.
 Sua-sponte, & portae apertae sunt caeli, quas tenebant Hora,
 Quibus commissum est magnum caelum Olympiūq;
 Vt & recludant densam nebulam, & imponat (i. claudant)
 10 Ea per illas (portas) stimulus agi-solitos dirigeant equos.
 Iupiter autem pater ab Ida sit Sidit, iratus est graviter.
 Irim vero excitavit aureas-alas habentem nunciaturam:
 Vade age Iri celer, retrò verte, neq; sine adversus (me)
 Venire: non enim commodè congrederemur ad-bellum.
 15 Sicenim disco, hoc & ratum erit:
 Mutilabo quidem ipsis sub curribus Veloces equos.
 Ipsas autem ex curru deiciam, & currus confringam.
 Neutiquam in decem completos annos
 Vulnera curare poterunt, qua impresserit fulmen
 20 Vt cognoscat Minerva, quando cum suo patre pugnaverit.
 Iunoni autem non tantum indignor, neque irascor.
 Semper. n. mihi consuevit interrumpere quicquid cogitavo.
 Sic dixit: mota est autem Iris Velox nunciatura.
 Iuit autem ex Idaeis montibus ad magnum Olympum.
 25 In primis autem portis multiplex Olympi
 Occurrens coarctavit: Iouisq; ipsis exposuit sermonem:
 Quid renditis? cur vobis in mentibus furit cor?
 Non finit Saturnides auxiliari Argivis.
 Sicenim minatus est Saturni filius, siquidem perficiet,
 30 Mutilaturum quidem & vobis sub curribus Veloces equos.
 Vos-ipsas. & ex curru deiciam, & currum fracturum,
 Neq; ad decem completos annos
 Vulnera sanabit, qua impresserit fulmen,
 Vt scias Minerva, quando cum tuo patre pugnaveris.
 35 Iunoni autem non tantum indignatur, neq; irascitur,
 Semper enim ei solet interrumpere quicquid cogitavit.
 Sed tu gravissima canis, intrepida si quidem verè

Iupiter Irim
 mittit ad Iu-
 nonem & Mi-
 neruam à pre-
 lio cohiben-
 das.

Ἡρην δ' ἢ κ' ἔχασθε σῆτος χρόνον, ἀλλὰ προσήδου.
 Αἰνέτα τε κρονίδην, πότον τὸν μῦθον εἰπείτε,
 Εὖ νυ καὶ ἡμεῖς ἰδμεν, ὅτοι δένει ἢ ὅππαικτον.
 Ἀλλ' ἔμπης δαναῶν δλοφουρέβ' αἰχμητῶν,
 Οἴκων δὴ χαλὸν οἶτον ἀναπλήσωτες ὀλῶνται.
 Ἀλλ' ἦτοι πολέμου μὲν ἀφ' ἑξόμεθ', εἰ σὺ κελεύεις.
 Βουλὴν δ' ἀφ' ἑοῖς ἑποδισσέμεθ', ἥ τις δνήσει,
 Ὡς μὴ πάντες ὀλῶνται ὁδυσσεύμενοι Διόδοι.

Τὼ δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς.
 Ἡς δὴ καὶ μάλλον ἔφηνάνα χρόνιον α
 Οὐραί, αἶκ' ἐδέληδα, βοῶπις πότνια Ἥρη,
 Ολλυῖτ' ἀργείων πουλυῶν στρατὸν αἰχμητῶν.
 Οὐδ' ἔφην πολέμου ἀποπαύσεται ὀρσεύμενος.
 Πείνῳ δ' ἐμὲ παρὰ ναῦσι ποδὺ καὶ πλείων α
 Ἡματι τῷ, ὅτ' αὖ οἱ μὲν ὀπ' ἀρύμνησι μάχωνται,
 Στείνει ἐν αἰνοτάτῳ, πῶς πατρὸς κλοιο πένοντος.
 Ὡς γ' ὅτε σφατύνῃσι σέθεν δ' ἐγὼ ἐκ ἀλεξίῳ
 Χωομένης, ἢ δ' εἴ κε τὰ νείατα πέρι γὰρ ἴκηται
 Γαῖης καὶ πόντοιο, ἴν' ἰαπετός τε κρόν' ὅτε
 Ἡμενοι ἔτ' ἀνγῆς ὑπερίον' ἡελίοιο
 Τέρποντ', ἔτ' ἀνέμοισι, βαδύς δέ τε τάρταρος ἀμφίς.
 Οὐδ' ἔτι λυγρὸν ἀφ' ἡμέρας ἀλῶμένης, ἔσσι ἐγὼ γε
 Σκυρομένης ἀλέγῳ. ἐπεὶ ἔσθ' οὐκ ἔστιν ἄλλο.
 Ὡς φάτο, τὸν δ' ἔπ' προσέφη λαοκώλενας Ἥρη.
 Ἐν δ' ἔπεισ' ὠκεανῷ λαμπερὸν φάος ἡελίοιο,
 Ἐλκον νύκτα μέλαιναν ὀπ' εἰδωρον ἄρουραι.
 Τρωσὶν μὲν β' ἀέκοισιν ἐδὴ φάος. αὐτὰρ ἀχαιοὶς
 Ἀσπασίη, περίλλυος ἐπ' ἡλίου τε νύξ' ἐρεβεννή.
 Τρώων δ' αὖτ' ἀργεῶν ποιήσατο φαίδιμος ἔκτωρ,
 Νόσφι νεῶν ἀργαῶν ποταμῷ * ἐν δὲ δινέειν,
 Ἐν χαλάρῳ, ὅθι δὴ νεκύων διεφαίνετο χῶρος.
 Ἐξ ἱππῶν δ' ἀποβαλόντες ὀπ' ἡρόνα μῦθον ἀκούον
 Τὸν β' ἔκτωρ ἀγόρευε δι' φίλῳ, ἐν δ' ἄρ' ἔχει
 Ἐλχέσθ' ἐχ' ἐνδεκάπηχον. παρῶν δ' ἢ λάμπειτο δουρὸς
 Αἰχμὴ χαλκείη, πῶς ἢ χεῦσετο δέε πόρην.
 Τῷ δ' ἔρεσάμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα.
 Κέκλυτέ μεν τρώες καὶ δάρδανοι ἢ δ' ὀπ' ἡκούροι,

Νῦν

Iuno autem non continuit pectore iram, sed allocuta est:

Minimè ferende Saturnide, quod verbum dixisti?

Bene & nos scimus, quod potentia tua nulli cedit:

Attamen Danaorum causa mixta-fumus militum,

Qui iam malum satum implentes perierint.

Sed bello quidem abstinemus, sit tu tubas:

Consilium autem Argivus suggereremus, quod inuabit,

Vi non omnes pereant irato re.

Hanc autem excipiens allocutus est nubecogus iupiter:

10 Cras manè etiam magis potentissimum Saturnidem

Videbis, si velis, pulchros oculos habens Generanda Iuno,

Perdentem Argivorum copiosum exercitum bellicosorum.

Non enim prius à bello cessabit fortis Hector,

Quam excitetur è navibus velox pedibus Pelides

15 Die illo, quando hi quidem ad puppes pugnaverint,

Angustiam periculosissima pro Patroclo occiso.

Sic enim fatale est, te verò ego non curo

Iratam, neq; si ultimos fines adres

Terra & maris, ubi Iapetusq; Saturnusq;

20 Sedentes, neq; splendore supra-gradientis solis

Fruuntur, neq; scitis, ubi profundus etiam tartarus circum,

Neq; si illuc perueneris errabunda, non te equidem

Iratam curo. quoniam non te impudentius aliud.

Sic dixit: hunc. a. nihil allocuta est alba-ſtnas Iuno.

25 Incidit. & in Oceanum splendidum lumen solis,

Trahens noctem nigram in fertilem terram,

Troianis quidem inuitis occidit lux: sed Achivis

Grata, multoties rogata superuenit nox atra.

Troianorum. a. rursus concionem habuit illustris Hector,

30 Scorsim à navibus ducens fluuium apud Scericosum,

In mundo, ubi iam à mortuis (vacuus) apparebat locus.

Ex equis verò descendentes in terram, orationem audiebant

Quam Hector dicebat Iouis charus, inq; manu (bat

Hastam tenebat undecim cubitorum, antè. a. lancea splendē-

35 Cuspi area: circum autem aurens ambibat annulus.

Huic innixus, verbis velocibus eos allocutus est:

Audite me Troiani & Dardani auxilatores:

f ij

Νῦν ἐφ' αὐτῷ νῆας τ' ὀλέσας καὶ πᾶντας ἀχαιῶες,
 Ἀλ' ἀποροσέσσειν ποτ' ἴλιον λυγρόεσσιν.
 Ἀλλὰ πρὶν κνέφας ἦλθε, τὸ νῦν ἐσέωσε μάλιστ'
 Ἀργείοις, καὶ νῆας ἐπὶ ρηγμῖνι θαλάσσης.
 Ἀλλ' ἦτοι νῦν μὲν πεισώμεθα νυκτὶ μελαίνῃ,
 Δόρυ πατ' ἐφοπισόμεσθ'. αὐτὰρ καλλίπτεχας ἰσποιοὺς
 Λύσανθ' ἔξ' ὀρέων, παρὰ δὲ σφοισὶ βάλλετ' ἐδωδύμ'.
 Ἐκ πόλεος δ' ἄξασθε βόας καὶ ἵφια μῆλα
 Καρπαλίμους, οἶνον ἢ μαλίφρονα οἶνί (ζέετε,
 Σιτόν τ' ἐκ μαζάρων, ὅππ' ἢ ξύλα πολλὰ λέγεσθε,
 Ὡς κεν πεινυῖ χροὶ μέσφ' ἥες ἡειθυλῆς
 Καίωμεν πυρὶ πολλὰ: σέλας δ' εἰς ἔρανδον ἴκη,
 Μῆπως καὶ διὰ νύκτα χαρικομῶντες ἀχαιοὶ
 Φόρειν ὀρμήσωνται ἐπ' ὀρέα νῶτα θαλάσσης.
 Μὴ μὲν ἀπουθέρη γὰρ νῶν ἐπὶ βαλῆν ἔκμηλοι,
 Ἀλλ' ὥς τις τέτων γὰρ βέλῃ καὶ οἰκοδιπέσσης,
 Βλήμενθ' ἢ ἰὼ ἢ ἔλχῃ δ' ἔξυόνντι,
 Νηὸς ὅππ' ἔρωσκαν, ἵνα τις συγέησι καὶ ἄλλ' ὅ
 Τρωσὶν ἐφ' ἰσποδύμοισι φέρειν πολὺ δακρυῶ ἄρηα.
 Κήρυκες δ' ἀνὰ ἄστυ διτ' φίλοι ἀγγελλόντων,
 Παῖδας παρ' ὀρέας πολιορκάτοισι τε γέροντας
 Λέξασθαι παρ' αὐτοῖς, θεοδμήτων ὅππ' ὑπύρων.
 Θηλυτέραι ἢ γυναικες ἐνὶ μεγάροισιν ἐκάσθῃ
 Πῦρ μέγα καμόντων. φυλακὴ δὲ πρὸς ἔμπεδος ἔστω,
 Μὴ λόγος εἰσέλθῃσι πόλιν, λαῶν ἀπείωντων.
 Ὡς ἔστω, τρώες μεγαλήτορες, ὥς ἀγορῶν.
 Μῦθος δ' ὅς μὲν νῦν ὕμνης εἰρημῆνθ' ἔστω,
 Τὸν δ' ἠοὺς τρώεσσι μῦθ' ἰσποδύμοις ἀγορῶν.
 Ἐδύχρημαι ἐλπομένηθ' ἰτ' ἄλλοισι τε θεοῖσιν
 Ἐξελάν ἐν δένδε κύνες κήρεσσι φορήτοισι,
 Οὐς κήρες φορέοισι μελαινώων ὅππ' ὑπῶν.
 Ἀλλ' ἦτοι ὅππ' νυκτὶ φυλάξομεν ἡμέας ἀνθρώπους.
 Πρῶτ' δ' ἔστω ἠόιοι σὺν τεύχεσι θωρηχθέντες,
 Νηυσὶν ὅππ' γλαφυρήσιν ἐγχερομένησιν ἄρῃα.
 Εἴσομαι, ἀχέμ' ὅ τ' αἰδέσθης κρατερὸς Διομήδης
 Περὶ νηῶν πρὸς τεῖχος ἀπώσεται· ἢ κεν ἐγὼ τὸν
 Καλὴν δ' ἠρώσας, γέαια βροτόεντα φέρωμαι.

Αὔριον

Paulo ante putabam nauib. perditis & c. in uersis Gracis
 Rursus redit uros ad Troiam uentis expositam. (i. altam)
 Sed prius caligo superuenit, qua nunc seruauit maxime
 Argiuos, & naues in littore maris.

- 5 Quare nunc quidem pareamus nocti nigra,
 Censaq; praeparemus: atqui pulchre iubatos equos,
 Soluite ex curribus, ipsiis uero apponite pabulum:
 Ex urbe autem adducite boues, & pingues oves
 Propter, vinumq; suauē afferte,
 10 Panemq; ex domibus, in super ligna multa colligite,
 Ut per totam noctem & q; ad auroram mane nascentem,
 Accendamus ignes multos: splendor. a. in caelum perueniat,
 Ne quo modo & per noctem comati Achiui
 Fugere properent per lata dorsa maris:
 15 Neue sine properatione naues ascendant quieti.
 Sed ut quis eorum telum (i. vulnus) etiam domi curet,
 Vulneratus uel sagitta, uel hasta acuta,
 Nauem insiliens, ut quis horreat etiam alius
 Troianis equestribus inferre lamentabile bellum.
 20 Praeones autem per urbem loui chari nuncient,
 Ut pueri pubescentes & temporibus canisenes
 Cubent circa urbem a dijs adificatis in turribus.
 Florentes atate autem mulieres in domibus singula
 Ignem magnum incendant. custodia. a. aliqua firma sit.
 25 Ne insidia intrent in ciuitatem, copijs absentibus.
 Sic sit, Troiani magnanimi, ut dico.
 Oratio autem qua quidem nunc habita est, integra sit,
 Aliam autem mane Troianos inter bellaces dicam.
 Glorior, sperans in Iouem altoq; deos,
 30 Expulsum me hinc canes a fatiis aduēctos (v. Parcis)
 Quos fata (v. Parca) duxerunt nigris in nauibus.
 Sed in nocte custodiamus nos ipsos:
 Mane autem sub aurora cum armis armati
 Naues apud concauas excitemus acre praelium.
 35 Cognoscam, si me Tydides fortis Diomedes
 A nauibus ad murum repellat: an ego hunc
 Ferro confodiens, spolia cruenta auferam.

f iiij

Αἰεὶ οὐδὲν ἀπὸ τοῦ διαείσεται, αἶψ' ἔμνησ' ἔχου
 Μείνη' ἔσθ' ὅτι μὲν ἀλλ' ἐν παρῶ τοισιν οἶω
 Κεῖσται καὶ ἡδεῖς. πολέες δ' αἶψ' αὐτὸν ἐπ' αἶψοι
 Ἡελίου ἀνιόντος ἐς αἰεὶ οὐδὲν, αἶψ' ἔχου ὥς
 Εἴλω ἀθάνατος καὶ ἀγήρως ὅτι μάλιστα
 Τροίμην δ' ὥς περ' ἀθάνατος καὶ ἀπὸ πολλῶν,
 Ως νῦν ἡμέρη ἥδε κακὸν φέρει ἀγέροισιν.
 Ως ἐκ τῶν ἀγέροισιν, ὅτι δὲ τῶν καλὰ δόσαν.
 Οἱ δ' ἴσταντο μὲν λῦσαν ὑπὸ ζυγῶν ἰσθῶντος.
 Διὸς δ' ἰμάντεσσι παρ' αἶμασιν οἶσιν ἔχου.
 Ἐκ πόλει δ' ἀγῶν βόας καὶ ἵφια μῆλα
 Καρπαλίμως. οἶον δὲ μελίφρονα οἰνίζοντο,
 Σίτην δ' ἐκ μετάρων, ὅτι δὲ ξύλα πολλὰ λέρνοντο.
 Κνίσσῃ δ' ἐκ πεδίου ἀνέμοι φέρον ἔραν ἔισα.
 Οἱ δὲ μέγα φρονέοντες, ὅτι πολλὰ μοιο γαφύρη
 Εἶατο πεινύχροι. πυρὸς δὲ σφοῖσι καίετο πολλὰ.
 Ως δ' ὅτ' ἐν ἔραν ὅσ' αἶμασιν ἀμφοῖ σπυλῶν
 Φαίνεται ἀπὸ τοῦ πᾶσι, ὅτι τ' ἐπὶ τοῦ νῦν ἐμ' αἶψ' ἔχου.
 Ἐκ τ' ἔφαντο πᾶσι σκοπῶν, καὶ παρῶν ἀνέμοι,
 Καὶ νύκτι. ἔραν ὅθεν δ' αἶψ' ὑπὸ πᾶσι ἀπασιν αἶψ' ἔχου.
 Πάντα δὲ τ' εἶδετο ἀπὸ τοῦ γένηδε δὲ τε φρένα ποιμήν.
 Τόσσα μεσσηνὶ νέων ἥδε ξανθοῖσι ρόων
 Τρώων καμόντων πυρὸς φαίνεται ἰλιόδι τοῦ.
 Χίλι' αἶψ' ἐν πεδίῳ πυρὸς καίετο, παρ' ὅτ' ἐκ τῶν
 Εἶατο πνιγνόντα, σέλας πυρὸς αἶψ' ὁμοῖο.
 Ἰσπανοὶ δ' ἐκ τῶν ἔραν ὅθεν ἀπὸ τοῦ ἀνέμοι,
 Ἐσάτες παρ' ὅτ' αἶψ' ἐν ὑπὸν ἡὼ μίμνον.

ΙΛΙΑΔΟΣ ΟΜΗΡΟΥ Η Ι.
 Παρὰ τοῦ ἀπὸ τοῦ.

ΑΓΑΜΕΜΝΟΝΟΣ συμβουλευσάντων τοῖς ἔχου
 Φεύγον, ἵστανται τῶν ἐναντίων ἀπὸ τοῦ φαίνοντο γνῶμην
 διομήδης καὶ νέστορ. συμβουλευσάντων δὲ νέστορ, ὅτι ἀπὸ τοῦ ἀπὸ τοῦ
 πῶς ποταμὸς περὶ τοῦ, καὶ δὲ ἡγεῖσιν αὐτοῖς αὐτὸν ἐν ὑπὸν ἀπὸ τοῦ.
 οἱ δὲ ἀπὸ τοῦ ἔχου, καὶ μὴ τῶν εἰς ὑπὸν ἀπὸ τοῦ.

ΙΛΙΑ-

Cras suam potentiam ostendet, si meam lanceam
 Sustinere possit adversus se venientē: sed inter primos puto
 lacebit vulneratus. multi. a. circa ipsum socij
 Sole ascendente cras. Virnam. n. ego. sic
 5 Essem immortalis & non senescens per dies omnes,
 Et colerer sicut colitur Minerva & Apollo,
 Ut nunc dies hac malum fert Argivis.

Sic Hector concionatus est: Troiani autem acclamaverunt,
 Hi autem equos quidem soluerunt à iugo sudantes:
 10 Ligaverunt. a. capistris apud currus suos unusquisq.
 Ex ciuitate autem adduxerunt boves & pingues omes
 Celeriter. Sinum autem suum attulerunt,
 Panemq. ex edibus, ligna autem multa collegerunt.
 Nidorem autem ex campo senti ferebant cælum intra.

15 Hi autem valde exultantes, ad belli semitam
 Sedebant per totam noctē. ignes. a. eis incendebatur multi.
 Sicut autem quando in cælo stella lucidam circa lunam
 Apparent illustres, quando est sine vento aether,
 Apparentq. omnes specula & vertices summi,
 20 Et vales, in cælo autem disruptus est immensus aether.
 Omnia. a. conspiciuntur astr. a. latatur. a. animo pastor:
 Tot inter naues & Xanthi fluentæ
 Trojanorum incendientium ignes apparebant ante Ilium.
 Mille itaq. in campo ignes ardebant, apudq. singulos
 25 Sedebant quinquaginta (viri) ad iubar ignis ardentis.
 Equi vero hordeum album comedentes & auenam
 Stantes apud currus pulchritudinem auroram expectabant.

ILIADIS HOMERI, AVT IX. COM-
 positionis argumentum.

ΑΓΑΜΕΜΝΟΝΕ consulente Græcis fugere, surgunt
 contrariam pronunciantes sententiam Diomedes,
 & Nestor. Consulente autem Nestore, ad Achillem mit-
 35 tuntur legati, & precantibus ipsis renuit Achilles. Hi verò
 renunciant. & post hæc in somnum vertuntur.

89

Εξεστή δ' ἀχιλλῆος ἀπειδίετο ἰστὶν ἰῶπε.

Ζ οἱ μὲν τρώες φυλαγὰς ἔχον· αὐτὰρ ἀ-
χαιῶς
Θεσπεσίη ἔχε φύζα, φόβος κρυόεντες ἐταί-
ρη.

Πένθεϊ δ' ἀτλήτω βεβολήατο πάντες ἄ-
λως δ' ἀνέμοι δύο πόντον ὀείνετον ἰχθυόεντα, (εἰσοι. 10
Βορέης καὶ Ἰέφυρ, τὰ τε θρήκηθεν ἀήτον
Ελδόντ' ἐξαπίνης· ἄμυδις δέ τε κύμα καλαινὸν
Κορβύενται· πολλὸν δὲ παρέξ ἄλα φῦκος ἔχευαν·
ὥς ἐδωίξετο θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι δ' ἀχαιῶν.
Ατρείδης δ' ἀχρεὶ μετ' αὐτὸν βεβολήατο ἦτορ,
Φοίτα κηρύκεσσι λιγυφθόγοις καλῶν
Κλήιδωι εἰς ἀργεῖν κληῖσκειν αἶδρα ἔχασον,
Μηδὲ βοᾶν· αὐτὸς ὃ κ' ἑσώτοισι ποινέτο.
Ἰζον δ' εἰν ἀργεῖν τεππότες· αὐτὰρ ἀγαμέμνων
Ἰσατο δακρυχέων, ὥς τε κλέων μάλα υδρῶ,
Ἡ τε κατ' ἀλγίλιπος πέτρης δνοφερὸν χέει ὕδωρ.
ὣς ὁ βαρυσθενέων ἐπέφρατοισι μετ' ὕδωρ.
ὦ φίλοι ἀργεῖων ἡγήτορες ἦδ' ἐμέδοντες.
Ζεὺς με μέγα κρονίδης ἀτὴ ἐνέδησε βαρεῖν
Σχέτλιος, ὅς περ μὲν μοι ἑσέχετο καὶ κατένδυσεν
Ἴλιον ἐκπέρσαντ' ἀτείχεον ὑπονέεσθαι.
Νῦν δὲ κληῖν ἀπ' αὐτῶν βουλᾶσιν, καὶ με κελᾶει
Δωκλῆα ἀργεῖος ἰκέσθαι, ἐπεὶ πολὺ ὄλεσσε λαόν.
Οὕτω που δὴ μάλλιν' ἔσθ' ἔμεναι φίλον ἔστι,
Ὅς δ' ἡ πολλῶν πόλιν κατέλυσε κέρεσσιν,
Ἡ δ' ἐπ' αὐτῶν λύσει· τὴν γὰρ κρείττος ἐστὶ μέγιστον.
Ἀλλ' ἄγε δ', ὥς αὐτῶν εἶπω πείσασθαι πάντας·
Φάσω μὲν σοὺ νηυσὶ φίλῳ ἐς πατρίδα γαίαν.
Οὐ γὰρ ἐπ' ἐπὶ τοῖσιν αἰρήσομαι δρυεργίαν.
ὣς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἀκλινέοντο σιωπῇ.
Διὸ δ' ἀνέω ἦσαν τεππότες ἦες ἀχαιῶν.
Ὅψ' δὲ μετέπειτε βολῶ ἀγαθὸς διομήδης·

Ατρείδης,

Legatio ad Achillem non persuasum est I.

ΤΑ quidem Troiani custodias agebant: sed
Achiuos
Diuisitū immissa tenebat fuga timoris tri-
gids socia. (optimates.
Lucis verò intolabili percussis erant omnes

10 Sicut autem venti duo pontum commouens piscosum,
Boreas & Cephirus, qui è Thracia spirant
Ruentes de repente: simul autem & unda nigra
Atrollitur: multam autem extra mare algam fundunt.
Sic scindebatur animus in pectoribus Achiuorum.
15 Atrides autem dolore magno percussus cor,
Obibat praconibus sonora voce pradis iubens,
Nommatim ad concionem vocarent virum unumquemque,
Non .a. clamarent: ipse autem inter primos laborabat.
Sedebant autem in concione tristes. Agamemnon autem
20 Surrexit lachrymas fundens, sicut fons nigrae aquae,
Qui ab excelsa petra obscuram fundit aquam.
Sic hic grauiter suspirans, verba Argiuus locutus est:
O Amici Argiuorum duces & principes,
Iupiter me valde Saturnides detrimento alligauit graui
25 Insestus, qui antè quidem mihi promisit & annuit,
Troia destructa bene murata me rediturum:
Nunc .a. perniciosam fraudem commentus est, & me iubet
Inglorium Argos reuerti postquam multum amisi populū.
Sic sanè laui prepotenti gratum erit,
30 Qui iam multarum ciuitatum demolitus est summitates,
Ac adhuc etiam demolietur: huius .n. potentia est maxima.
Sed agite, sicut ego dixero, pareamus omnes:
Fugiamus cum nauibus dilectam in patriam terram.
Non .n. amplius Troiam capiemus latas .v. has habentem.
35 Sic dixit. hi autem omnes obmutuerunt silentio.
Tandem .v. inter eos locutus est in bello fortis Diomedes:
Atride,

Agamemno-
nis concio ac
duces.

Ὅς μοι τῆλ' ἄγετος ᾗσέ φέται θαλίῃ ἐνὶ πολλῇ.
 Τρεῖς δέ μοι εἰσι θυγάτρες ἐνὶ μεγάρῳ ἐκπύκτω,
 Χρυσόδεμεις, καὶ λαοδίκη, καὶ ἰφιδάασα,
 Τάων λιγύ' ἐξέλησσι φίλῳ ἀνδρείῳ δ' ἄλκιμον ἀγέδω
 Πρὸς οἶκον πηλῆ. ἔγω δ' ἄπ' ἡμεῖσια δώσω
 Πολλὰ μάλ', ὅσσ' ἔπω τις ἔῃ ἐπείδωκα θυγάτρεϊ.
 Ἐπὶ δ' αἰὲς οἱ δώσω δ' ἡναύμενα πολλὰ ἱέρη,
 Καρδὰ μύλων, ἐνόπην τε, καὶ ἱερὰ ποιεῖσθαι,
 Φηρέας τε ζαθέας, ἡ δ' ἀντίαν βαθύλειμον,
 Καλλὴν τ' ἀπείαν, καὶ πῆδυσον ἀμπελόεσσαν.
 Πᾶσιν δ' ἐργὰς ἄλδος νέσται πύλου ἡμαθόεντι.
 Ἐν δ' ἀνδρες ναοῖσι πολὺ ῥέοντες, πολυβοῦται,
 Οἳ καὶ ἐδωτήνσι θεῶν ὡς τιμήσονται,
 Καὶ οἳ ὑπὸ σκῆπτρῳ λιπαρὰς τελέουσιν θέμιστας.
 Ταῦτα καὶ οἱ τελέοιμι μετὰ ληξάντοισι.
 Δμνηθήτω· εἰδὼς τοὶ ἀμείλιχός, ἡ δ' ἀδύμαστος.
 Τοιῦνδε καὶ τε βροτοῖσι θεῶν ἐγχεῖς ἀπαίων.
 Καὶ μοι ὑποστήτω δοῶν βασιλεύς τέρους εἰμι,
 Ἥδ' ὅσσον ῥυεῖν περὶ ῥυέσει· ὁ δ' ἔχουμι εἶ.
 Τὸν δ' ἡμείβετ' ἐπειτα γερῶνι· ἰσχύτα νέστωρ,
 Ἀτρεΐδῃ κῦδισε ἀνὰ θυρῶν ἀγαμέμνονι,
 Δῶκε μὲν ἔκ' ἐτ' ὄνοσά διδοῖς ἀχλὺν ἄνακτι·
 Ἀλλ' ἄγετε κλητοὺς ὀτρυνόμεν, οἳ καὶ τάχιστα
 Ἐλθῶσ' ἐς κλισίῳ πηληϊάδεω ἀχλὺν.
 Εἰ δ' ἄγε τοὺς ἀνέγων ἐπὶ πόροισι, οἳ ἢ πειθέων,
 Φοῖνιξ μὲν ἑρπύσει διὰ φίλῳ ἡγήσασθαι,
 Αὐτὰρ ἐπειτ' αἰας τε μέγας καὶ δῖον ὀδυσσεύς,
 Κηρύκων δ' ὀδῖον τε καὶ ἄρυστάς μ' ἐπέειπεν.
 Φέρετε δὲ χερσὶν ὕδωρ, δι' ἡμῶν σά τε κλέεσθε,
 Ὅφρα δι' ἡ κρονίδῃ ἀνιστάμεν, αἶψ' ἐλθέσθαι.
 Ὡς φάτο· τοῖσι δὲ πᾶσιν ἀεδύτα μῦθον ἔειπεν.
 Αὐτίκα κήρυκες μὲν ὕδωρ ὅππ' ἔειπας ἔχουσαν,
 Κοῦροι δ' ἀπ' αἰσῶν παρ' ἀμείνοισι δαΐδαον.
 Νόμισαν δ' ἄψ' αἰσῶν παρ' ἀμείνοισι δαΐδαον.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ ἀπείσαντ' ἐπὶ δ' ὅσον ἡθέλει θυμὸς,
 Ὄρμωντ' ἐκ κλισίης ἀγαμέμνονι· ἀτρεΐδῃ.
 Τοῖσι δ' ἄλλ' ἐπείτελλε γερῶνι· ἰσχύτα νέστωρ,
 Δενδύλων

Qui mihi amicis nutritur delicijs in multis.
 Tres autem mihi sunt filiae in domo bene composita,
 Chrysorhemis, & Laodice, & Iphianassa.
 Harum quam vellet dilectam sine dote abducas
 Ad domum Pelei: ego vero dotem addam
 Ingentem & alde, quantam nemo unquam sua dedit filia.
 Septem autem ei dabo celeberrima oppida:
 Cardamylem, Enopeng, & Hiram herbosam,
 Pherasq, diuinas, & Antheam pratosam,
 Pulchramq, Apeam, & Pedasum vitiferam:
 Omnia autem prope mare habitantur Eyli arenosi.
 Viri autem ea incolunt, pecore & bobus abundantes,
 Qui ipsum donis deum tanquam honorabunt,
 Et eius sub sceptro optima soluet tributa: (v. laeta perficient
 iura)
 Nec ei perfecero cessanti ab ira.
 Mansuetus fiat. Pluto quidem implacabilis, & indomitus,
 Propterea etiam hominibus decorum odiosissimus omnium.
 Et mihi cedat, quatenus maior rex sum,
 Et quatenus aetate maior glorior esse.
 Huic autem respondit deinde Gereneus eques Nestor:
 Atride, illustrissime rex virorum Agamemnon,
 Dona quidem nentiquam aspernanda das Achilli regi:
 Sed agite, electos legatos excitemus qui velocius
 Eant in tentorium Pelida Achillis.
 Et age, hos aspicendo deligam: ipsi vero obediant.
 Phœnix quidem primum Ioui dilectus sit dux,
 Sed deinde Ataxq, magnus, & nobilis Vlysses:
 Praconum. a. Hodiusq, & Eurybates simul sequantur.
 Ferte autem manibus aquam, & linguis fawere iubere,
 Ut Ioui Saturnio supplicemus, si misereatur.
 Sic dixit: his. a. omnibus placentem sermonem dixit.
 Illico pracones quidem aquam in manus fuderunt.
 Inuenerunt autem crateras coronauerunt potus,
 Distribueruntq, omnibus denuo incipientes poculis.
 Sed postq, libauerunt, biberuntq, quantum voluit animus,
 Properabant ex tentorio Agamemnonis Atride.
 Illis autem multa mandabat Gereneus eques Nestor,
 ε γ

Nestor nomi-
 nat qui sint
 ad Achillem
 mittendi le-
 gati.

Legati ad A-
 chillem pro-
 ficiuntur.

Δειδύλλον ἐς ἔχασον, ὁδὸν αἴτ' ἢ μάλιστ'
 Πειρᾶν ὡς πεπιδόειν ἀμύμονα πολέων.
 Τὼ δ' ἑβέτλυν παρὰ θῖνα πολυφλοίσβου θαλάσσης,
 Πιλλὰ μάλ' ἀρχμένω γαυρόχρῳ ἐνοσσητόν,
 Ρηιδίως πεπιθὲι μεγάλας φρένας αἰακίδαο.
 Μυρμιδόνων δ' ὅππ' τε κλισίᾳ καὶ νῆας ἰκέσθην.
 Τὸν δ' εὐρον φρένα τέρεπόμενον φόρμιγγι λιγείν,
 Καλὴν δαδάλειν. (ὅππ' δ' ἀργύρεον ζυγὸς ἦεν)
 Τίω ἀρετ' ἐξ ἐνέων, πτόλιν ἥε τίω θ' ὀλέσσει.
 Τῇ δ' ἄρ' οὖν ἔτερεπεν, αἶεθε δ' ἄρεσ' κλέα ἀνδρῶν.
 Πάτροκλ' ὅ δ' οἱ οἶθ' ἐναντίθ' ἦτο σιωπῆς,
 Δέχμενθ' αἰακίδαο, ὅππ' τε λήξειεν ἀέθλων.
 Τὼ δ' ἑβέτλυν περὶ τέρων, ἥϊέτο ἢ δῖος Ὀδυσσεύς.
 Σταν' ἢ περὶ αὐτοῖσι ταφῶν δ' ἀνόρουσεν ἀχλιδεύς.
 Αὐτῇ τῷ φόρμιγγι, λιπὼν ἑστὸς ἐν θαλάσσῃ.
 Ως δ' αὖτως πάτροκλ' ὅ, ἐπεὶ ἴδε φῶτας, ἀνέστη,
 Τὼ καὶ δεικνύμενθ' ὡς σέθεν πόδας οὐκὺς ἀχλιδεύς.
 Χάρετον, ἢ αἰλοὶ ἀνδρες ἰκάνετον, ἢ πῖ μάλα χρεώ,
 Οἱ μοι συζυμένω πρὸ ἀχαιῶν φίλα τοῖέσσον.
 Ως ἄρ' ὡνίστας περὶ τέρω ἄγε δῖος ἀχλιδεύς.
 Εἶπεν δ' ἐν κλισιμῶσι, τάπυσί τε περφυρέοισιν.
 Αἰψὰ δ' ἢ πάτροκλον ὡς σέθεν ἔβης ἐόντα.
 Μείζονα δὴ κρητῆρος μενοιπίου υἱὲ καδίστα.
 Ζωρότερον ἢ κέραρε δέπας δ' ἐν τιμῶν ἐχέστω.
 Οἷον φίλα ται ἀνδρες ἐμῶ ὥστιάσι μελᾶδ' ἔρω.
 Ως φάτο. πάτροκλ' ὅ φίλῳ ἐπεπείθεθ' ἐπαίρω.
 Αὐτὸς δ' ἄρ' ἔπειν μέγα χάβ' ἔβαλεν ἐν πυρὸς ἀνγῷ.
 Ἐν δ' ἄρ' αὖ τὸν ἐζήκ' οἱ καὶ πίοιθ' αἰγὸς.
 Ἐν δ' οὖν σιάλοιο ῥάχην τε θαλύναν ἀλοῖεν.
 Τῷ δ' ἔχεν αὐτομέδων. τίμην δ' ἄρ' αἰετ' ἀχλιδεύς,
 Καὶ τὸ μὲν δ' αἰετὸς καὶ ἀμφοῖν ὀβελόισιν ἐπείρε.
 Πῦρ δ' ἢ μεννῆσι πᾶσιν δάεν μέγα ἰσόθε' ὅως.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ χ' ἢ πῦρ ἐν ἄνθ' καὶ φλόξ ἑμαυρῶν,
 Ἀνδρακίλῳ σφρέσας, ὀβελούς ἐφ' ὧν τε ταύουσεν.
 Πάσας δ' ἄλδος δειόιο, κρατεῦ τῶν ἐπαέρας.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ὀππῆσιν, καὶ εἰν ἐλγούσιν ἔχευε,
 Πάτροκλ' ὅ μὲν σὶ τὸν ἑλῶν ἐπένειμε τραπεζῇ.

ῥ' ἐπ' αἰετ.

Καλοῖς

Nutu- & gestu monens queng, Vlysi autem maximè
 Eniti si flectant eximium Pelidem
 Hi autem iuerunt iuxta litus multifoni maris,
 Mulitum valde supplicantes terram cingenti Neptuno,
 5 Ut facile inducerent magnum animum Aeacida.
 Myrmidonum verò ad tentoria & naues venerunt:
 Illum. a. inuenerunt animi oblectantem cithara dulcisona,
 Pulchra. ingeniose facta supernè a. argenteum iugu erat:
 Quam ceperat è spolijs, si be Eetionis destructa:
 10 Hac is animi oblectabat: canebat. a. gloriosa gesta & virorū.
 Patroclus autem ei solus è regione sedebat cum silentio,
 Expectans Aeacidem, quando desineret canere.
 Hi vero progressi sunt: alterius praibat a nobilis Vlysses:
 Steterunt. a. ante ipsum: admiratus. a. surrexit Achilles
 15 Ipsa cum cithara, relictà sede in qua sedebat.
 Sic a eodem modo Patroclus postquam vidit viros surrexit,
 Hos & excipiens allocutus est pedibus celer Achilles:
 Saluete, certè grati viri venistis: sane multum necessitas
 Qui mihi irato licet Achiv. gratiss. estis. (vos virget: Achilles lega-
 20 Sic & triq. futus alterius duxit diuus Achilles:
 Et sedere fecit in sedilibus puluinisq. purpureis.
 Statim autem Patroclum allocutus est propè existentem:
 Maiorem iam craterem Menæij fili appone,
 Meraciusq. misce poculum autem para & micuq.
 25 Ipsi enim charissimi viri meo sunt sub tecto.
 Sic dixit. Patroclus autem dilecto obedivit socio.
 Sed is carnem (v. cacabum) ingentē posuit ad ignis iubar:
 Tergum autem apposuit ouis & pinguis capra, (dine.
 Apposuit etiam suis saginati scupulam abundantē pingue
 30 Hinc. a. tenebat Automedon secabat. a. nobilis Achilles.
 Ea quidem scitè in minuta secabat, & verubus affigebat:
 Ignem. a. Menætiades accendebat magnum, deo similis vir.
 Sed postquam ignis deflagrauit, & flamma extincta est,
 Prunas sternens verua desuper extendit:
 35 Insperfit autem sale sacro a lapidibus eleuans.
 At postquam assauit & in mensas culinarijs fudit,
 Patroclus quidem panem accipiens, distribuit in mensa

19

Καλοῖς ἐν κειμένοισιν· ὁ γὰρ κρέα νείμαν ἀχλὺς·
 Αὐτὸς δ' ἀντίον ἵζαν ὁδυσσεύς· θεοῖσι
 Τόγρου τῷ ἐτέρω· θεοῖσι δ' ὕψιστον ἀνέγει
 Πάτροκλον ὄν' ἐταῖρον· ὃ δ' ἐν πυρὶ βάλλας θυηλάς.
 Οἱ δ' ἐπ' ὀνείαδ' ἐτόμα περ κείμενα χείρας ἱαλλόν.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ πόσι· καὶ ἐδητύ· ἐξ' ἔρον ἔντο,
 Νεῦσ' αἶας φοῖνικι· νόησε δ' εἰσὶν ὁδυσσεύς.
 Πηλοσάμεν· δ' οἶνοιο δέπας, δέιδεκτ' ἀχλὺν·
 Χαῖρ' ἀχλὺς, δαίμων μὲν εἰσὶς ἡνδρῶν εὖεις,
 Ἡ μὲν ἐνὶ κλισίῃ ἀγαμέμνον· ἀντιθέσθαι,
 Ἡ δὲ καὶ ἐνθάδε νύκτ' ἀφ' ἧς μενοεικέα πολλὰ
 Δαίνυντ'· ἀλλ' οὐδ' αὖτε ἐπιράτου ἔργα μέμνηται·
 Ἀλλὰ λίλυ μέγα πῆμα, διοτρεφές, εἰσφόρωντες,
 Δείδιμα· ἐν δὲ δὴ σάωσέμεν ἢ ἀπολέσθαι
 Νῆας εὐστέλμοις, εἰ μὴ σὺ γὰρ δύσσει ἀλκίην.
 Ἐγγύς γ' ὀνείων καὶ τέγχε· αὐλιν ἔθεντο
 Τρώες ὑπερβύμοι πηλεεταί· τ' ὀπίκουροι,
 Κηάμενοι πυρὶ πολλὰ κτ' ἱερὰ τὸν οὐδ' ἐπ' φασην.
 Σχῆσεθ'· ἀλλ' ἐνὶ νηυσὶ μελαίνῃσι πέσσεσθαι.
 Ζεὺς δὲ σφιν κρονίδης ἐν δέξια σήματα φαίνων
 Ἀσπρίπτε· ἔκτωρ δ' ἐπὶ μέγα δένει βλεφαίνων,
 Μαίνεται ἐκ πάγλης, πίσυρ· δὴ δέ π' ἵπει
 Ἀνέρας ὅδε θεοὺς κρατερὴν δέ ἐλύσσει δέδυκεν.
 Ἀρσάται δ' ἡ γὰρ φανήμεναι ἡδ' ἰδάν·
 Στεῦται γ' ὀνείων ἀποκόψιν ἀκρά κέρυμβα,
 Αὐτὰς τ' ἐμπαρήσιν μαλεροῦ πυρός· αὐτὰρ ἀνέμοις
 Διὶ ὅσιν παρὰ τῇσιν ἀπυρόμενοις ὑπὸ χαπνοῦ.
 Ταῦτ' αἰνῶς δειδόνκα κτ' ὀφείλει, μὴ οἱ ἀπειλὰς
 Ἐκτελέσσει θεοί· ἡμῖν δ' ἡ δὴ αἰσιμον εἴη
 Φθίσθαι ἐνὶ τρωίῃ ἐκείνῃ· ἵσπετο βότριοι.
 Ἀλλ' αἶα, εἰ μέμονας γὰρ καὶ ὅλ' ἄρ' ἡσυχαιῶν
 Τειρομένοις ἐρύεσθαι ὑπὸ τρώων ὄρουμα γδοῦ.
 Αὐτὰρ τοι μετ' ἑσθ' ἄχος ἔσεται, οὐδ' ἐπ' ἡμῶν
 Ρεχθέντος χακοῦ ἔσ' ἄχος δὲ εἴην· ἀλλὰ πολὺ πρὶν
 Φράζω ὅπως δαναοῖσιν· ἀλεξήσεις χακὸν ἡμῶν.
 Ω πέπον, ἡ μὲν σοὶ γὰρ πατὴρ ἐπέτελλετο πηλεὺς
 Ἡμῶν πρὸς τὸν ἐκ φθίνης ἀγαμέμνονι πέμπε,

Τέκνον

Pulvis in canistris: sed carnem distribuit Achilles.
Ipse autem e regione sedet Ulyssis diuini,
Ad parietem alterum: dijs autem sacrificare iussit
Patroclum suum socium. is. d. in ignem iecit libamentis:
 5 *Hi autem in cibos paratos appositos manus immiserunt.*
Sed postquam potus & cibi desiderium exemerunt,
Innuat Atax Phænici: intellexit autem diuinus Ulysses,
Implensq; vino poculum propinauit Achille:
 10 *Salve Achil. conuiuij quidem equalis non egeni sumus,*
Sive in tentorio Agamemnonis Atride,
Sive & hic nunc: adsunt. n. sufficientia multa
Ad epulandum: at non conuiuij amabilis opera nobis sunt
Sed valde magnam cladem, o nobilis insipientes (cura:
 15 *Timemus: in dubio. a. est vtrum seruentur vel pereant*
Naues bene tabulate, nisi tu induas fortitudinem.
Propè enim naues & murum, castra posuerunt
Troiani animosi & e longinqua conuocati auxiliares,
 20 *Accendentes ignes multos per castra, neq; amplius atunt*
Se retentos iri sed in naues nigras irrupturos esse.
Iupiter autem ipfis Saturnides prospera signa ostendens
 25 *Fulgurat: Hector vero valde robore superbiens*
Furit terribiliter, fretus loue: nec quicquam honorat
Viros neq; deos: ingens autem ipsum rabies inuasit,
Precatur autem ut citissime appareat aurora diuina.
 30 *Lactat enim nauium & abscessurum summa rostra,*
Ipsasq; incensurum ardenti igne. at Græcos
Interfecturum apud ipsas, turbatos à fumo.
 35 *Hac grauiter timui in mente, ne ei minas*
Perficiant dij: nobis autem iam fatale sit
 40 *Perire in Troia longe ab Argo equis pascendis apto.*
Sed surge si velis quidem vel sero quamuis, filios Achiliorū
Afflictos liberare à Trojanorum tumultu.
 45 *Ipsi tibi postea dolor erit: neq; aliqua facultas,*
Patrato malo, erit remedium inueniendi: sed multò antè
 50 *Considera, & Danais auxiliando propulses malum diem.*
O amice, profecto tibi pater precipiebat Peleus
 55 *Die illo, cum te ex Phthia Agamemnoni misit:*

Ulyssis oratio
ad Achillem.

ε. iiij

Τέκνον ἔμδον, χάρης μὲν ἀδύναται τε καὶ ἦρη
 Δώσουσ', αὐτὸν ἐθέλωσι· σὺ δ' ἡμετέροισι θυμὸν
 ἱσχεῖν ἐν στήθεσι, φιλοφροσύνῃ γὰρ αἰμένων.
 Ληγέμεναι δ' εἰδὸς κακομηχανῆς, ὅφρα σε μάλλον
 Τίσωσ' ἀργείων ἢ μὲν νέοι ἢ δὲ γέροντες.
 ὧς ἐπέτελλ', ὁ γέρων· σὺ δ' ἡγήσασθαι ἐπὶ καὶ νύκτι
 Πρωῖα, εἰ δ' ὅλον θυμολογέαι· σὺ δ' ἀγαμέμνων
 Ἀξία δῶρε δίδωσι μεταλλῶν ἀντιλόχοιο.
 Εἰ δ' οὐ μὲν μευ ἄκουσον, ἐγὼ δὲ καὶ τοὶ καταλέξω,
 Οἷά τοι ἐν κλισίῃσιν ὑπέσχετο δῶρ' ἀγαμέμνων·
 Ἐπὶ ἀπύροις τρεῖσι δαίμασι, δέκα δ' ἡγευστάων τάλαντα,
 Αἰθῶνας δ' ἡλέκητας· εἰκόσι, δῶδεκα δ' ἵππους
 Πηλούς, ἀθλοφόρους, οἳ ἀέθλια ποσσὶν ἄρουντο.
 Οὐκ ἐν ἀλγίῳ εἴη ἀνὴρ ὃν τόσσα γυνοῖτο.
 (Οὐ δὲ κεν ἀκτῆμων ἐπειμίμοιο χρευστοῖο)
 Ὅσ' ἀγαμέμνων· ἵπποι δ' ἀέθλια ποσσὶν ἄρουντο·
 Δώσει δ' ἐπὶ ἀγῶνας ἀμύμονας, ἔργ' εἰδήσας,
 Λεσβίδας, αἵς, ὅτε λείβον ἐὺκτιμένῃν ἔλες αὐτὸς,
 Εξέλεθ', αἰ τὸτε χάλλει ἐνέκων φύλα γυναικῶν.
 Τὰς μὲν τοὶ δώσει, μὲν δ' ἔσεται λῶν τὸτ' ἀπύρεα
 Κέρῳ βεισῆ· καὶ δὴ μὲν ὄρεον ὁμείτῃται
 Μήποτε τῆς δυνῆς ἐπιβήμεναι, ἢ δὲ μετ' αὐτῇ,
 Ἥ θέμις ἐστίν, ἀνὰ δ' ἡτ' ἀνδρῶν, ἢ τε γυναικῶν.
 Ταῦτα μὲν αὐτίκα παῖτα παρέσταντο· εἰ δὲ κεν αὐτῇ
 Ἀσνύμεναι παρ' αἰμοῖο θεοὶ δώσωσ' ἄλλα πάσαι,
 Νῆας ἄλλας χρευστοῖ καὶ χαλκοῖ νηῆσιν αὖτις
 Εἰσελθόν, ὅτε κεν διατρώμεθα ληϊδ' ἀχαιοί.
 Τρωάδας δ' ἡ γυναικὶς εἰκόσι αὐτὸς ἐλέσθαι,
 Αἴ κε μετ' ἀργείων ἐκένῃν χαλκῶν ἐκένῃν.
 Εἰ δὲ κεν ἄρτος ἰκοίμην ἀχαιῶν, οὐδ' ἀρ' ἀέρης,
 Γαμβρόδης κέν οἱ εἶσι· τίσει δὲ σε ἴσον ὄρεον,
 Ὃς οἱ πηλύγετος γέφετο· θαλίῃ ἐνὶ πολλῇ·
 Τρεῖς δὲ οἱ εἰσὶ θυγατέρες ἐνὶ μεγάροισιν ἐὺπλόκαυται,
 Χρυσόθεμις καὶ λαοδίκη καὶ ἱφιανασσα,
 Τάων λῶν καὶ ἐθέλωνται φίλων ἀνδρόνων ἀρεταί.
 Πρὸς οἶκον πηλῆ· ὁ δ' αὖτ' ὅππῃ μάλιστα δώσει
 Πολλὰ μάλ', ὅσ' ἔπω τις ἐν ἐπιδώκε θυγατέρι,

Επὶ δ'

Fili mi, victoriam quidem Minerva dabit, sed tuum
 Dabunt, si voluerint tu autem magnam animum
 Contine in pectoribus, benignitas enim melior est.
 Desine a. a. contentione malum machinante, et te magis
 5. Honorent Argiuorum & iuvenes & senes.
 Sic precipiebat senex tu. & obliuisceris, sed etiam & nunc
 Cessa, remitte iram animum cruciantē tibi. a. Agamemnon
 Digna dona dabit desinenti ab ira.
 Si vero, (vis audire) tu me audi: ego. a. tibi recensabo,
 10 Quanta tibi in tentorijs promisit dona Agamemnon:
 Septē qui igni non imponūtur tripodes, decēq; auri talēτα,
 Igni aptos item lebetes viginti: duodecim etiam equos
 Pingues victores, qui pramia pedibus reportarunt.
 Non mendicus esset vir cui tanta contingerent,
 15 Neque inops valde preciosi auri,
 Quanta Agamemnonis equi pramia pedibus reportarunt.
 Dabit & septem fœminas præstantissimas, opera scientes,
 Lesbias, quas, quando Lesbium bene-conditam cepisti ipse,
 Delegit, quæ tunc pulchritudine vincebant genus mulierum.
 20 Has quidem tibi dabit, inter eas, a. erit, quam tunc abstulit
 Filium Brisei, & insuper magno iureiurando iurabit,
 Nunquam cubile se ascendisse, neq; rem habuisse cum ea,
 Vt mos est, Rex & virorum, & fœminarum.
 Hac quidem statim omnia aderunt: quod si rursus
 25 Civitatem magnam Priami dii dederint diripere,
 Naues abunde auro & are oneres
 Ingressus, quando diriserimus prædam Achivi.
 Troianas autem fœminas viginti ipse deligas,
 Quæ post Argiuam Helenam pulcherrime fuerint.
 30 Si autem Argos redierimus Achaicum, sber terra,
 Gener ei sit: honorabit autem equè te ac Orestem,
 Qui ei sunicus educatur delicijs in multis.
 Tres autem ei sunt filie in domo bene-compactæ,
 Chrysothemis, & Laodice, & Iphianassa:
 35 Harum quamcumq; volueris charam sine-dote abducas
 Ad domum Pelei: is tamen dona dabit
 Multa sanè, quanta nemo unquam sua addidit filia.

Ἐπὶ δ' ἑτοίμοι δ' ἰσχυρὰ ποιεῖσθαι,
 Καρδαμύλῳ, ἐνόμην τε, καὶ ἱερῷ ποιήσασθαι,
 Φηρέας τε Ζεφείας, ἢ δ' ἀνδρείαν βασιλεύειμον,
 Καλλὴν τ' αἰπεινὰν, καὶ πίδασον ἀμπελόμεσαν.
 Πᾶσαι δ' ἐγρὸς ἀλὸς νέεσσι πύλου ἡμαθίεντος·
 Ἐν δ' αὖθρ' ἐναίοισι πολὺ ῥέωες, πολυβοῦται,
 Οἷκε σὲ δωπῆσι θεὸν ὥς τιμήσισι,
 Καὶ τοὶ ὑπὸ σκήπτρῳ λιπαρὰς τελέουσιν δέμισας,
 Ταῦτά κε τοὶ τελέσειε μεταλλήξαι πύλοιο.
 Εἰ δέ τοι ἀτρεΐδης μὲν ἀπὸ γένετο κηρῶσι μάλλον,
 Αὐτὸς, καὶ τὰ δῶκε· σὺ δ' ἄλλως ἔσθ' οὐκ αἰσῶ.
 Τειρομένοις ἐλέαρε, χεῖρα τὸν, οἷ σὲ θεὸν ὥς
 Τίσουσ'. ἢ γὰρ κέ σφι μάλα μέγα κῆδος αἴσιον.
 Νῦν γὰρ χ' ἐκτορ' ἔλοισι, ἐπεὶ ἀμὰ μάλα τοὶ θεοὶ δὲν ἔλθῃ,
 Λάσαν ἔχων ὁλοῦν· ἐπεὶ ἔπιναν φησὶν ὁμοῖον
 Οἷέμεναι δαναῶν οὐς ἐνθάδε νῆες ἐνεύκων.
 Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πύδας ἄκνυς ἀχλὺς
 Διοχρῆς λαερπὰ δὴ πολυμήχην· ὁ δὲ σπεύδ', (λέυς,
 Χρὴ μὲν δὴ τὸν μῦθον ἀππλεγέως ἀπορεῖν,
 Ἡσθ' δὴ φρονέω τε, καὶ ὡς τετελεσμένον ἔσται,
 Ως μὲν μοι τρυζήτε παρήμενοι ἀλλοθεν ἄλλοι.
 Εὐχρὸς γὰρ μοι κείνῳ ὁμῶς αἰδέομαι πύλησιν,
 Ὅς γ' ἔτερον μὲν κεῖναι ἐνὶ φρεσὶν, ἄλλο δ' ἐβάζει.
 Αὐτὰρ ἐγὼν ἐρέω ὥς μοι δοκεῖ εἶδ' αἶσαν.
 Οὐτ' ἐμὰ γ' ἀτρεΐδῳ ἀγαμέμνονα πεισέμεν οἶω.
 Οὐτ' ἄλλοις δαναοῦς, ἐπεὶ ἄν' ἄρα τις χάρις ἦεν
 Μάργναδαι δῆτοισι μετ' ἀνδράσι νωλεμέας αἰεί.
 Ἰση μοῖρας μένοντι, καὶ εἰ μάλα τις * πολεμίζοι.
 Ἐν δ' ἱὴ πῆλ' ἢ μὲν κακὸς ἢ δὲ καὶ ἐσθλός·
 Κἀτ' αὖτ' ὁμῶς δ' ἀεργὸς ἀνὴρ, ὅς τε πολλὰ ἐοργάσῃ.
 Οὐδ' ἐπὶ μοι ᾧ εἰκέτα, ἐπεὶ πάντων ἀλγέα θυμῷ,
 Αἰεὶ ἐμὴν ψυχὴν παραβαλλόμενος πολεμίζειν.
 Ως δ' ὅρρις ἀπὸ νηυσὶσι προσέφησιν
 Μάσακ' ἐπεὶ καλὰ βροτοῖσι, κακὸς δ' ἀπὸ οἷ πέλει ἀντὶ.
 Ως καὶ ἐγὼ πολλὰς μὲν αὖτις νύκτας ἰαυόν,
 Ηματι δ' αἰμάτα τένα διέσπρητον πολεμίζων,
 Ἀνδράσι μῶνέμενος ὁδῶν ἐνεκα σφετεράων.

Δωδὲκα

Septem autem tibi dabit celeberrima oppida,
 Cardamylum, Enopion, & Hiram herbosam,
 Pherasque divinas, & Antheam pratensam,
 Pulchramque Apeam, & Pedasum vitiferam.
 Omnes autem prope mare habitantur Pylae arenosae
 Viri. eas incolunt multas pecudes multosque boves habere.
 Qui te donis deum tanquam honorabunt.
 Et tibi sub sceptro optima solvent tributa.
 Hac tibi perficiet cessante ab ira.
 Si autem tibi Atrides inuisus est in corde magis,
 Ipse & eius munera: tu tamen ceteros omnes Gracos
 Oppressos miserare in castris, qui te deum veluti
 Honorabunt: certe. n. ipsis valde magnam gloriam tuleris.
 Nunc. n. Hectorem interficeret, ubi valde tibi prope venerit
 Rabiem habens perniciosam: nam neminem tacet at similem
 Sibi esse Danaorum, quos huc naues tulerunt.
 Hunc & respondens allocutus est pedibus Velox Achilles:
 Iouigena Laertidae prudentissime Ulysses,
 Oportet quidem iam originem precise (v. aperte) refutare.
 Quemadmodum iam sentio, & ut ratum erit,
 Ut non mihi obstrepatis assidentes aliunde alius.
 Inimicus enim mihi ille aequae ac inferni portae.
 Qui aliud quidem occultat in animo, aliud vero dicit.
 Sed ego dicam, & tibi videtur esse optimè.
 Neque mihi Atridem Agamemnona persuasurum puto,
 Neque alios Gracos: quoniam nullum meum beneficium erat,
 Pugnare hostibus cum viris assidue semper.
 Aequa portio est manenti (in castris) & si valde quis pu-
 Inque eodem honore tum ignavus tum fortis (gnet:
 Occumbit aequè, & ociosus vir & qui multa fecit.
 Nec aliquid mihi superest, postquam passus sum dolores animo,
 Semper meam animam exponens ad pugnandum.
 Sicut autem avis impluvibus pullis affert
 Escam postquam acquisierit, male autem ei est ipsi:
 Sic ego multas quidem insonnes noctes traxi:
 Dies autem cruentos exegi bellum gerens
 Cum viris pugnantis virorum gratia suarum.

Duo.

26. Οὐτ'
ἐμὲ γ.

27. πολεμίζει.

Ηματι πῶς ὅτε σ' ἐκ Φθίης ἀγαμέμνονι πέμπε
 Νήπον, ἔγω εἰδὼς δ' ὁμοίου πολέμοιο,
 Οὐδ' ἄρ' ῥέων, ἵνα τ' ἄνδρες ἀντιπαρέπτες τελέδοισι.
 Τοῦνευξέ με παρέθηκε διδασκέμεναι τάδε πάντα,
 Μύθων τε ῥητῆρ' ἔμναυα, φηκτικῆρ' ἀτεργων.
 Ως αἰὲς πεντ' ἄπο σέο, φίλον τέκος, ἔκ ἐθέλοισι
 Λέγεται· οὐδ' εἰ κέν μοι ἕσπεσσι θεὸς ἀντὶς,
 ἦρας ἄποξυσας, διήσειν νέον ἡβώνοντα;
 Οἷον ὅτε παῖτον λίπον ἑλλάδα καλλιγυῖαυχα,
 Φόρων νέεκα πατρὸς ἀμύντορ· ὄρμανίδιο,
 ὅς μοι παλακίδος πέρι χροῖσσιτο καλλικόμοιο,
 Τίω ἀντὶς φιλέεσκον· ἀπιδέσσε δ' ἀκοῖπιν,
 Μητέρ' ἐμὴν· ἡδ' αἶψα ἐμὲ λισσέσκατο ρούων
 Παλακίδι παρμυγυῖα, ἵν' ἐχθίρειε γέροντα·
 Τῇ παθόμενυ, καὶ ἔρεξεν· πατὴρ δ' ἐμὸς ἀντίκ' ὀϊδείης
 Πολλὰ κατ' ἑρῶντο συζεῖρας δ' ἐπεκέκλειτ' ἐειννύς,
 Μήποτε ρούωνσιν ὅσιν * ἐφύσσεσθαι φίλον υἱόν
 Εἰς ἐμὸνδε γυαῶτα. θεοὶ δ' ἐτέλειον ἐπαράς·
 Ζεὺς τε κατ' ἐχθίον· καὶ ἐπαυνὴ παρσφόνεια.
 Ενδ' ἐμοὶ ἔκαστ' ἀμύπειν ἐρητύετ' ἐν φρεσὶ θυμὸς
 Πατρὸς ἡνωμένιοι καὶ μέγα εἰς σρωφάδιαι.
 Ἡμὲν πολλὰ ἔται καὶ ἀνέμιοι ἀμφὶς ἐόντες
 Αὐτοὶ λισσόμενοι κατ' ἐρήτυον ἐν μεγάροισι.
 Πολλὰ ὅ γ' ἴφια μῆλα καὶ εἰλίποδας ἐλικας βύς
 Εσφάζον· πολλοὶ ὅ σῦες θαλέδοντες ἀλοιφῇ
 Εὐόμενοι ταιύοντο διὰ φλογὸς ἡφαίστιο·
 Πολλὸν δ' ἐκ κεράμων μέθυ πίνατο τοῖο γέροντος.
 Εἰνάνυγας δ' ἐμοὶ ἀμφ' αὐτῷ * παρὰ νύκτας ἰσανον.
 Οἱ μὲν ἀμειβόμενοι φυλακὰς ἔχον· ἡδ' ἐπὶ τ' ἐσθλῇ
 Πύρρ' ἔτερον μὲν ἔσθ' αἰδοῦσθ' ἀνέκ' ὄνυχα·
 Ἄλλο δ' ἐπὶ παρσφάμοι, παρσφάμεν θαλάμοιο θυράων.
 Ἀλλ' ὅτε δὴ διεκρίθη μοι ἐπὶ λυσιτε νύξ' ἐρεβεννῇ,
 Καὶ τότ' ἐγὼ θαλάμοιο θυράς περικινῶς ἀφ' ὀφθῆς
 Ρήξας ἐξήλθον, καὶ ἔσπερον ἔρικιον ἀνέλθω
 Ρεία, λαδὼν φυλακὰς τ' ἄνδρας δ' ἀμύας τε γυναικας·
 Φεῦρον ἔπειτ' ἀπαύδοντες δὲ ἑλλάδος ἀνυγέροιο,
 Φθίω δὲ ἐξικόμην εἰσιδῶλacha, μητέραι μῆλων,

α. ἐφίξιδω

α. αὐτῷ

Die illo, quando te ex Phthia Agamemnoni misit
 Infantem, nondum peritum communiter perniciosi belli,
 Neq; concionum, sibi viri egregij redduntur.
 Propterea me misit ut docerem te ista omnia,
 Sermonumq; elocutor ut esses, actorq; operum.
 Itaq; a te, dilecte fili, non velim
 Relinqui: neq; si mihi promitteret Deus ipse,
 Senectutem abraders, effecturum me iuvenem pubescentem:
 Qualis (etiam) cum primū liqui Graciam pulchras mulie-
 10 Fugiens iurgia patris Amyn. Ormenida, (res habentē,
 Qui mihi ob pellicem irascebat pulchricomam,
 Quam ipse diligebat: Et contemnebat uxorem,
 Matrem meam: hac. a. semper me rogabat genib. prehenfis
 Pellici misceretur odio haberet senem:
 15 Ei obediui Et feci. pater autem meus statim suspiciatus,
 Mulca imprecatus est: odiosus vero inuocabat Furias,
 Ne ququam genibus suis imponerem dilectum filium
 Ex me genitum. dii autem perscecerunt imprecationes:
 Iupiterq; infernus Et dura Proserpina.
 20 Tunc mihi non amplius omnino coerebatur in mentibus
 Patris irati in domo ut Versaver. (animus
 Certē quidem multum familiares Et cognati circum exi-
 Ibi orantes me detinebant in edibus. (sentes
 Multas. a. pingues omes Et curuē gradientes nigros boues
 25 Macabant: multi autem sues florentes pinguedine
 Affati extendeantur per flammam ignis:
 Multum autem ex dolijs Vinum bibebatur huius senis.
 Per nouem noctes. a. circa me ipsum noctes agebant.
 Hi qdē per vices custodias habebant: neq; sing. extinguebant
 30 Ignis, alter quidem in porticu bene munita aula: (tut
 Alter autem in vestibulo ante thalami fores.
 Sed quando iam decima mihi aduenit nox obscura,
 Et tunc ego thalami foribus dense compactis
 Ruptis extus, Et transilij septum aula
 35 Facile, latens custodesq; viros, famulasq; mulieres.
 Fugi postea procul per Graciam spaciosam:
 In Phthiam perueni glebosam, nutricem omnium,

Ες παλῆα ἀνὰ γῆ· ὁ δὲ με παρ' ὅρων ὤδε δακτο,
 Καί με φίλησ' ὥσεί τε πατὴρ ὃν παῖδα φίλησεν
 Μοῦνον, πηλὺ γατον, πολλοῖσιν δὲ κτεάτεσσιν·
 Καί μ' ἀφνειὸν ἐθηκε, πολὺ δέ μοι ὧπασε λαόν.
 Νῆϊον δ' ἐθαπλὺ φθίης, δολόπεσσιν ἀνδρῶν·
 Καί σε τοσοῦτον ἐθηκε, θεοῖς δὲ πείκελ' ἀχλὺν
 Ἐκ θυμοῦ φιλέων, ἔπει δὲ ἐθέλεσκες ἀμ' ἀλλῶ
 Οὐτ' ἐς δούτ' ἵεναι, οὐτ' ἐν μαγάρῳσι πᾶσι δαί,
 Πλὴν γ' ὅτε δῖος ἐπ' ἐμοῖσιν ἐγὼ γούνασσι καθίσας,
 Οἴουτ' ἄσπευμι παρταμῶν, καὶ οἶνον ὀπιπών.
 Πολλὰ μοι κατέδυσσας δὲ πῆθεοσι γυῖνα
 Οἶνον ὑποβλύζων ἐν νηπιῇ ἀλαργίῃ.
 Ως ὅπ' σοι μάλα πόλλ' ἐπαῖδον, καὶ πόλλ' ἐμύγησας,
 Τὰ φρονέων, ὅ μοι ἐπὶ θεοῖ γόνον ἐξετέλειον
 Ἐξέμελ' ἔλλα σε παῖδα θεοῖς δὲ πείκελ' ἀχλὺν
 Πόινδ' ἔμω, ἵνα μοί ποτ' ἀεικέα λοιβὴν ἀμύμητος,
 Ἀλλ' ἀχλὺν δάμασον θυμὸν μέγαν· ἔδ' ἐπὶ σε χεῖρ
 Νηλεὺς ἦτορ ἔχειν, σπέρτοι δὲ τε καὶ θεοὶ αὐτοί,
 Τῶν ὅσ' καὶ μείζων ἀρετῆς, πῆμ' ἔτι βίη τε
 Καὶ μὲν τὸς θυέεσσι καὶ δὲ γυῖνις ἀγανῆσι,
 Λοιβῇ τε, κνίσῃ τε παρταμῶν πῶσ' ἀνδρῶν ποί
 Λισσομένοισι, ὅτε κέν τις ὑπερβῇ καὶ ἀμάρτη.
 Καὶ γὰρ τε λιταί εἰσι διδὸς κοῦραι μεγάλοισι,
 Χωλαί τε, ῥυσταί τε, παραβλώπεις τ' ὀφθαλμῶ,
 Αἶψά τε καὶ μετόπισθ' ἀπὸς ἀλέγροισι κῆρυσι.
 Ἡ δ' ἄτη δεινὰν ἔχει καὶ ἀπὸς, οὐδ' ἔτι πᾶσι
 Πολλὸν ὤφελ' ἔχει· φθάνει δὲ τε πᾶσαν ἑσπ' αἶαν
 Βλαπτοῦσ' ἀνδρῶν ποί· αἱ δ' ἐξακέονται ὀπίσσω.
 Ὅς μὲν τ' αἰδέσεται κοῦρας διδὸς ἀνδρῶν ἰούσας,
 Τὸν δὲ μέγ' ὤνησαν, καὶ τ' ἔκλυον δι' ἑκαμένους·
 Ὅς δὲ καὶ ἀνῆνται, καὶ τε γερῶς ὑποείπῃ,
 Λίσσονται δ' ἄρα ταῖ γ' εἰς ἀκρονίονα κιοῦσαι,
 Τῷ ἀπὺν αἶμ' ἐπίδωμι, ἵνα βλαφθεῖς ὑποπίσῃ.
 Ἀλλ' ἀχλὺν πόρε καὶ σὺ διδὸς κοῦρησιν ἐπεδωκε
 Τίμω, ἥ τ' ἄλλων ὅσ' ὀπῃν ἀμύμητος φρένας ἐδῶν.
 Εἰ μὲν γὰρ μὴ δῶμα φέροι, τὰ δ' ὀπῶν' ὀνομάζοι
 Ἀτρείδης, ἀλλ' αἶψ' ὀπῶν' ἀφελὼς χαλεπαῖνοι,

Οὐκ

Ad Peleum regem: hic autem me luens excepit,
 Et me amavit ut pater suum filium amaret
 Solum extrema-atate-natum, amplam in possessionibus:
 Et me divitem fecit: multum autem mihi dedisse populum.
 Incolebam, a. extremam-oram Phthia, Dolopibus imperans
 Et te tantum feci, o dñs par Achilles,
 Ex animo diligens quoniam nolebas cum alio
 Neq, ad convivium ire, neq, in adibus comedere,
 Ante quam te super meis ego genibus collocans,
 Obsonioq, satiarem praeincidens, & cinum adhibens.
 Sapè mihi rigasti in pectoribus vestem,
 Vinum euomens, in infantia qua cura indiget:
 Sic propter te permulta passus sum, & multa laboravi.
 Hac cogitans quia mihi non dii prolem perfecerunt
 Ex me, sed te in filium, o dñs similis Achilles
 Adoptabam, & a me aliquando suam mortem propulsares.
 Sed, Achilles, mitiga animum magnum: neq, te oportet
 Crudele cor habere. flexibiles autem sunt & dii ipsi
 Quorum etiam maior virtus honorq, potentiaq;
 Tamen hos sufficientis, & votis benignis,
 Libamineq, nidoreq, convertunt homines
 Precantes, cum quis praevaricatus fuerit vel peccaverit.
 Etenim Lita (i. preces) sunt Iovis filia magni,
 Claudaq, rugosaq, strabaq, oculis.
 Quae & post Aten (i. Noxam) curant euntes.
 Noxa vero robustaq, & pedibus integras: ideo omnes
 Longè praecurrit: antenertit autem omnem per terram
 Ladens homines: Ille vero medentur postmodo.
 Qui quidem venerabitur filias Iovis propius accedentes,
 Hunc valde iuvant, & exaudiunt precantem.
 Qui a. recusaverit, & duriter negaverit, s. se velle flecti
 Precantur tunc ha Iovem Saturnium euntes
 Eum & Noxa simul sequatur, quò lesus poenae-luat.
 Quare Achilles, da & tu Iovis filias sequi
 Honorem, qui aliorum flectit mentem fortium.
 Si etenim non dona ferret, aliq, in posterum nominaret
 Atreides sed semper graviter iratus esset:

Deorum preces & noxa.

6 iij

Οὐκ αὖ ἐγώ γε σε μύωιν ἀπορρίψαντα χαλκοίμην
 Ἀργείοισιν ἀμυνέμεναι χατέοισι πρὸ ἔμπης·
 Νῦν δ' ἄμα τ' αὐτίκα πολλὰ διδοῖς, τὸ δ' ὅπιον ἐσέσης.
 Ἀνδρας δὲ λίσσεται ὅππῃ παρθένην ἀφίστοις
 Κενάμεν· ἥ τι λαὸν ἀχαιῶν, οἳ τε σοὶ αὐτῷ
 Φίλτατοι ἀγχείων· σφύμῃ σὺ γὰρ μύδον ἐλέγξῃς,
 Μηδὲ πόδας· ὅρῃν δ' ἔπι νεμεσσητὸν κεχολῶσται.
 Οὐ τῷ καὶ σφύμῃ παρθένην ἐπ' αὐτόμαθ' ἀνδρῶν
 Ἡρώων, ὅτε κέν πιν' ὀπίσθ' ἀφελ· ἥλ· ἴκοι,
 Δωρητοὶ τε πέλοντο, παρ' ἄρ' ἑτοί τ' ἐπέεσσιν·
 Μέμνημαι τὸ δὲ ἔργον ἐγὼ πάλαι, ἔπι νέον γὰρ
 Ως ἴω· ἐν δ' ὕμῳ ἐρέω πάντεσσι φίλοισιν·
 Κουρήτες τ' ἐμάχοντο καὶ αἰτωλοὶ μανερᾶρμα
 Ἀμφὶ πόλιν χαλυδῶνα, καὶ ἀλλήλοισιν ἐνδείζον·
 Αἰτωλοὶ μὲν ἀμυνόμενοι χαλυδῶν· ἔβαν ἡνί·
 Κουρήτες δ' διὰ παρὰ δέειν μεμαῶτες ἀρῆνι.
 Καὶ γὰρ ποῖσι χερσὶν χερσὶ δ' ὄν· ἀπ' τε μὲν ὄρσε
 Χωσάμεν· ὅ οἱ ἔπι θαλῦσαι γεωγῶ ἀλωῆς
 Οἶνευς ῥέζ'· ἄλλοι δ' ἐπὶ δάινυν· ἔχ' αὖ τὸ μῦθας,
 Οἷον δ' ἐκ ἐρρεξε διὸς Κούρη μαχάλοισι,
 Ἡλέδ'· ἥ ἐκ ἐνόησεν· ἀάσ' αὖ τὸ ἦ μέγα θυμῷ.
 Ἡ δὲ χολωσάμεν δῖον γῆρ· ἰοχέαιρα,
 Ὡρσεν ὅππῃ χλοῦνεν συν· ἀζμεον ἀγρίον δ' ὄντα,
 Ὅς καὶ πολλὰ ἔρδεσσαν ἔδων οἶνῳ· ἔλ' αὖ λῶ.
 Πολλὰ δ' ὅγ' αὖ παρὰ δέλυνμα χαμαὶ βάλα δένδρεα μακρὰ
 Αὐτῇσιν ῥίζησι, καὶ αὐτοῖς αὐτῇσι μῆλων.
 Τὸν δ' ὕδ' οἶνῳ· ἀπ' ἐκτείνεν μελέαρε· ἥλ·
 Πολλῶν ἐν πολίων θηρήτορας ἀνδρας ἀγείρας,
 Καὶ κύνας, οὐ μὲν γὰρ κ' ἐδάμην παύροισι βροτοῖσι·
 Τόσος ἔλ' αὖ πολλὰς ἢ πυρρῆς ἐπὶ βῆσ' ἀλεγεινῆς.
 Ἡ δ' ἄμ' ὡτῷ δῖον ἐπὶ κέλευθον καὶ αὐτῷ
 Ἀμφὶ σὺδ' κεφαλῇ καὶ δέριμα πλεχέοντι,
 Κουρήτων τε μεσηγῶ καὶ αἰτωλῶν μαχάδ' αὖ μιν.
 Ὀφρα μὲν οὖν μελέαρε· ἀρῆνι φιλ· πολέμει·
 Τόφρα δ' ἐκτείνεν κακῶς ἴω, ὅ δ' ἐδάμην
 Τείρε· ἔκτε δ' ἐν μίμνῃ, πολλὰς αὖ ἐόντες,
 Ἀλλ' ὅτε δὴ μελέαρον ἐδ' ἥλ· ἥλ· (ὅς τε καὶ ἄλλων

Οἰδαίης

Non equidem te ira abiecta hortarer
 Argivis auxiliari indigentibus quantumlibet:
 Nunc. & simul statim multa dat, aliāq; in posterum pollice-
 viros. a. ad precandū in super-misit praestitissimos, (tur.
 Dilectus inter exercitum Achaicum, qui tibi ipse
 Amicissimi sunt Argivorū: horum ne tu orationem spernas,
 Neq; pedes. antea. a. non reprehendendū erat te iratum esse,
 Sic & praeorum auduimus laudes viro-
 rum, quando aliquem Vehemens ira occuparet,
 Domisq; placabiles erant exorabilesq; verbis:
 Memini hoc factum ego vetustum, neutiquam recons
 Vi acciderit. inter eos. a. exponam omnes amicos:
 Curetes pugnabant & Aetoli pugnaces
 Circa urbem Calydonā, & se mutuo interficiebant:
 Aetoli quidam descendentes Calydonā amānam:
 Curetes autem denastare cupientes bello.
 Etenim in hos malum aurea-fede Diana excitavit
 Iratā. quod ei non primitias in obere solo
 Oeneus sacrificauerat alij. & dii epulati sunt hecatombas,
 Soli vero non sacrificavit Iovis filia magni,
 Sive oblitus est. sive nō aduertit: nocuit certe multū animo.
 Hac. a. irata, diurnum genus sagittis-gaudens, (dēribus,
 Incitavit in-gramine-cubantem suē sylvestrem-candidis
 Qui mala multa faciebat ex-consuet. & astans Oe. campum:
 Multas. a. hic funditus humi prostravit arbores altas
 Cum ipsis radicibus, & ipsis floribus pomorum.
 Hunc autem filius Oenei occidit Meleager
 Multis ex ciuitatibus Genatores viros congregans
 Et canes. non enim domitus fuisset paucis hominibus:
 Tantus erat: multos autem rogum ascendere-fecit tristēm.
 Hac. a. de ipso excitavit magnū tumultum & praelium
 Pro apri capite, & pelle feroce,
 Curetasq; inter & Aetolos magnanimos.
 Quamdiu quidem igitur Meleager bellicosus pugnabat,
 Tandem Curetibus male erat, neq; poterant
 Mania extra manere, multi quamvis essent.
 Sed quando iam Meleagrum innasit ira (qua & aliorum

De Meleagro
narratio,

& iiij

Οἰδάνει ἐν σήδεσσι νόον πύχα, φρονέοντων)
 Ητοι ὁ μῆτιρ φίλῃ ἀλθάνῃ χαόμεναι^Θ κῆρ
 Κεῖτο παρῃ μιν ἢ ἀλόχῳ καλῇ κλεοπάτρῃ,
 Κούρη μαρπίσσης καλλισφύρου δῖωίνης,
 Ἰδέω δ' ὅς κ' ἑρπύλλος ἐπιγυρόων ἤσεν ἀδρῶν
 Τῶν τότε, καὶ ῥα ἀνακτος ἐναντίον ἔλειτο τόξον
 Φοίβου δαπόλλων^Θ, καλλυφύρου εἴνεκα νύμφης.
 Τῷ δὲ τότ' ἐν μεγάροισι πατὴρ καὶ πότνια μήτηρ
 Ἀλκυόνῃ καλέσπον ἐπώνυμον, οὐκ' ἄρ' αὐτῆς
 Μήτηρ ἀλκυόν^Θ πολυπενθέ^Θ οἷον ἔχουσα
 Κλάτ', ὅτε μιν ἐχάεργος ἀνὴρ πισε φοῖβ^Θ δαπόλων.
 Τῇ δ' ὅγε παρῃ τέλεκτο, χέλον θυμολγέα πόνων,
 Εἰς ἀφ' ἧν μνητὸς κεχλωμέν^Θ, ἦ ῥα θεοῖσι
 Πόλλ' ἀχέουσι^Θ ἥρ' αὖτο κασιγνήτιο φόνοιο.
 Πολλὰ δὲ καὶ ῥᾶν πολυφόρβῳ χερσὶν ἀλοῖα,
 Κικλήσκουσ' αἰδῶν καὶ ἐπαινῶν φρεσὶ φέρονται,
 Πρόχῳ καθεζομένη· δέοντο δὲ δαίχρισι κόλποι,
 Παιδί δ' ὤμῳ θάνατον, τῆς δ' ἡεροφίτης εἰρινύς
 Ἐκλυεν ἐξ ἐρέβωσφιν, ἀμείλιχον ἦτορ ἔχουσα.
 Τῶν δὲ τάχ' ἀμφὶ πύλας θμαδος καὶ δοῦπος ὀρώρει,
 Πύργων βαλλομένων· τὸν δ' ἐλίσσοντο χέροντες
 Αἰτωλῶν, πέμπον ᾧ θεῶν ἱερῆας ἀρίστους
 Εἰσελθῆν καὶ ἀμυῖαι, ῥ' ἀποχόμενοι μέγα δῶρον,
 Οὐ πόδι πόντατον πεδίον καλυδῶν^Θ ἐρανῆς,
 Ενθά μιν λῶαρον τέμεν^Θ φεικαλλὲς ἐλέσθαι
 Πεντηκοντόγρον· τὸ μὲν ἡμισυ, οἶνοπέδιο,
 Ημισυ δὲ, ψιλλῷ ἄροσι πεδίῳ ταμέσθαι.
 Πολλὰ δὲ μιν λιτάνει χέρων ἰσχυράτα οἰνεύς,
 Οὐδ' οὐδ' ἐπιμβεβαῶς ὑψηρεφέ^Θ θαλάμοιο,
 Σείων κολλήτης σάνιδας, ρωμυόμεν^Θ ὕδρι
 Πολλὰ δὲ πόνδε κασιγνήτοι καὶ πότνια μήτηρ
 Ἐλίσπον δ'· ὃ δὲ μάλλον ἀνείνετο πολλὰ δ' ἐταῖροι,
 Οἱ οἱ καδόντατοι καὶ φίλτατοι ἦσαν ἀπαίων.
 Ἀλλ' οὐδ' ὥς τ' αὖ θυμὸν ἐν σήδεσσι πείθον
 Πείν' ὅτε δὴ θάλαμ^Θ πύχα βάλλετο, πῶς δ' ὅτ' ἔπειρ- 35
 Βαῖνον κουρήτες, καὶ ἐνέσπρηθον μέγα ἄστυ (ῶν
 Καὶ τότε δὴ μελέαρχον ἐύζων^Θ παρῃ καί τις

Δίονετ'

Inflat in pectoribus mentem prudenter quamvis sapientius)
 Certè hic matri dilecta Althea iratus corde
 Iacebat apud legitimam uxorem pulchram Cleopatram,
 Filiam Marpissæ pulchre, Eueni filia,
 Ideæ, qui fortissimus inter terrestres fuit viros,
 Eorum qui tunc erant^Θ sanè contra regem sumpsit arcu
 Phæbum Apoll. pulchra gratiâ nympha (i. Marpissæ)
 Hanc vero tunc in adibus pater^Θ veneranda mater
 Alcyonem vocabant cognomine: quod ipsius
 Mater Alcyonis luctuosè casum ferens
 Flebat, quando ipsam longè-iaciens rapuit Phæb. Apollo.
 Huic is accubabat, iram cruciantem animum digerens,
 Propter imprecationes matris iratus, quæ dñs
 Multum dolens supplicabat, propter fratris cadem:
 Multum. a. & terrâ multa nutriende manibus pulsabat,
 Inuocans Plutonem & grauem Proserpinam,
 In genua confidens: rigabantur. a. lachrymis sinus,
 Vt filio darent mortē: hanc. a. per-aërem-vagans Erinyes
 Exaudivit ex Erebo, implacabilem animum habens.
 Horum. a. circa portas tumultus & strepitus excitabatur,
 Turres dum-ferrentur: hunc. a. orabant senes
 Aetolorum, mittebantq; deorum sacerdotes optimos
 Vt exiret & opem ferret polliciti magnum donum:
 Vbi pinguisimus ager est Calydoni amœna,
 Ibi ipsum iusserunt prædictum amœnum eligere
 Quinquaginta iugerum: dimidium quidem vitiferi-soli.
 Dimidium. a. ad nudam arationem terra diuidere.
 Multum. a. ipsum obsecrabat senex equitator Oeneus,
 Limen conscendens excelsi thalami,
 Quatiens conglutinosos affreres, suppliciter rogans filium:
 Multum. a. hunc sorores, & veneranda mater
 Rogabant: hic. a. magis recusabat: multumq; socij,
 Qui sibi maximè-reuerendi & amicissimi erant omnium:
 Sed neq; sic huius animum in pectoribus flecebant.
 Antequam iam thalamus frequenter percutiebatur, ipsi q;
 Conscendebat Curetes, & incendebat magnâ urbe: (turres
 Et tum iam Meleagrum formosâ vxor

6 6

Λίσσεται δ' ὀδυρομένη, καὶ οἱ κατέλαξεν ἄπαντα
 Κηδὲ δ' ὅτ' ἀνδρώποισι πέλει, ὅτ' αὖτε ἀλγὺν
 Ἀνδρας μὲν κτείνουσι, πόλιν δέ τε πῦρ ἀμαρύνει·
 Τέκνα δέ τ' ἄλλοι ἄρσισι, βαθυθύνοισι τε γυναικας.
 Τοῦ δ' ὠρίνετο θυμὸς ἀκούοντος καὶ χεῖρα.
 Βῆ δ' ἰέναι, ἤϊ δ' ἐν τεῖ ἐδύσατο παμφανόωντα,
 ὧς ὁ μὲν ἀπαλοῖσιν ἀπῆμυνεν χαλκὸν ἡμῶν,
 Εἵξας δ' ὀδυρῶν τοῦ δ' οὐκέτι δῶρ' ἐτέλεσσαν
 Πολλά τε καὶ χαρίεντα· χαλκὸν δ' ἡμῶν καὶ αὐτῶς.
 Ἀλλὰ σὺ μὴ μοι ταῦτα νόει φρεσὶ, μηδὲ σε δαίμων
 Ἐνταῦθα χεῖρ' εἰς φίλῳ· χαλκὸν δέ κεν εἴη
 Νησιὼν χρομένησιν ἀμυνέμεν· εἰλλ' ὅππ' ἰδούρις
 Ἐρχο· ἴσον γὰρ σε θεῶν πρὸς ἴσον ἐρχοί.
 Εἰ δέ κ' ἄτ' ἐρδῶν πόλεμον φησὶν ὀρεῖσθαι,
 Οὐκ εἴδ' ὁμῶς πηλὴς ἔσται πόλεμόν τ' ὀρεῖσθαι.
 Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος· περσέφει πόδας ὠκὺς ἀχλ-
 φόνιζ' ἄψα γαργαλὲ, διοτρεφὲς, ἄπ' με ταῦτις (λέυς)
 Χρεῶ πηλὴς· φρονέω γ' ἐπεμνήσθαι διδὸς αἴσῃ,
 Ἡμ' ἔξει παρὰ νηυσὶ κορωνίσιν εἰσόν· αὐτὴ μὴ
 Ἐν σῆδεσσιν μένη, καὶ μοι φίλα γυναικ' ὀρώρη.
 Ἀλλο δέ τοι ἔρῃω σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλαιο σῆσι·
 Μὴ μοι σύλγῃ θυμὸν ὀδυρόμεν· καὶ ἀχρύνων,
 Ἀτρεΐδῃ ἥρωϊ φέρων χεῖρ'· οὐδέ τι σε χεῖρ'
 Τὸν φιλέειν, ἵνα μὴ μοι ἀπέχθῃαι φίλοντι·
 Καλὸν τοι σῶν ἔμοι τὸν κηδεῖν ὅς κε με κήδῃ.
 Ἴσον ἔμοι βασιλίδες καὶ ἡμῖσι μείρεο πηλὴς.
 Οὐτοὶ δ' ἀγέλοισι, σὺ δ' αὐτόθι λέξ' εὖ μίμων
 Εὐνὴ ἐνὶ μαλακῇ, ἅμα δ' ἡοὶ θανόμενῃ φι-
 φραστόμῳ· ἢ κε νεώμῳ· ἢ φ' ἡμέτερ'· ἢ κε μένωνμεν,
 Ἡ, καὶ παρσόκληρ' ὅτ' ἐπ' ὀφρύσι νεῦσε σιωπῇ
 Φοίνικι σφρέσαι πυκινὸν λέχος, ὅφρα τάχιστα
 Ἐκ κλισίης νόστοιο μεθίστατο. τοῖσι δ' ἄρ' αἶας
 Ἀντίθε· τελαμωνιάδης μὲν μῦθον εἰπε·
 Διοτρεφὲς λαερτιάδῃ, πολυμήχαν' ὀδυσατο,
 Ἴομεν· ἢ γὰρ μοι δοκεῖ μῦθοιο τελέωσι
 Τῇ δ' ἄρ' ὁδῷ κρανέειν, ἀπαγείλας γ' ἀτάχιστα
 Χρῆ μῦθον ἀναιόσι, καὶ ἐκ ἀγανδῶν τ' ὀρόντα,

Rogavit ciulans, & ei recensuit omnes (rit:
 Misericordias quae hominibus contingunt, quorum viri captae sunt
 Viros quidem alij occidunt, virb. a. ignis in-pulverem rede-
 Liberos. a. alij abducunt gracilesq. mulieres. (git:
 Huius. a. commovebatur animus audientis mala opera.
 Perrexit autem ire: corporiq. arma induit splendida.
 Sic hic quidem ab Aetolis propulsavit malum diem,
 Cedens suae ira: huic autem non item dona persolverunt,
 Multaq. & decora: malum tamen depulit & sic.
 Sed tu ne mihi ista cogites mentibus, neq. te dæmon
 Huc vertat amicus. Sit superabilis autem esset,
 Naubus incensis auxiliari: sed propter dona
 Veni: aequè te ac deum honorabunt Achivi.
 Si autem sine domus pugnam viros perdentem in eas,
 Non item aequè cum honore eris, bellis quamvis impulsaveris.
 Hunc. & excipiens allocutus est pedib. Velox Achilles:
 Phœnix: pater, senex à Ioue nutrit, non mihi hoc
 Opus est honore: puto. a. me honoratum esse Iovis voluntate,
 Quae me retinebit apud naues curvis puppib. dum spiritus
 In pectoribus maneat, & mihi chara genua moveantur,
 Aliud vero tibi dico: tu autem animo manda tuo:
 Ne mihi turba animum flens & marens,
 Attride heroï gratificans: ne utiquam te convenis
 Istum amare, & ne mihi odio sis te amanti:
 Honestum tibi mecum eum ledere qui me laesit,
 Aequè ac ego regna, & dimidium partem honorem.
 Isti. a. renuntiabunt, tu autem hic cubatorem anens
 Lecto in molli. Quia cum autem aurora illucescente
 Consultabimus, an redeamus ad nostra, an maneamus.
 Dixit & Patroclō hic supercilij annuit tacitè,
 Phœnici & sterneret densum lectum, & citissime
 E tentorio reditum curarent, inter illos autem Ajax
 Deo par Telamonius orationem habuit:
 Nobili genere-orie Laertiade, prudentissime Ulysses,
 Abeamus: non enim mihi videtur sermonis finis
 Hoc quidem itinere absolutus ire: nunciare. a. velociissime
 Oportet responsum Danaï, non bonum licet existens,

Οἱ που νῦν ἔαται ποτὶ δέγμανοι· ἀντάρ ἀχλλεύς
 Ἀργίον ἐν σῆθεσι θέτο μεγαλήτορα θυμόν,
 Σχετλίῳ· οὐδὲ μεταστέπεται φιλότι· ἔταίρων
 Τῆς ἥ μιν παρθενησὶν ἐπόμεν ἔξοχον ἄλλων,
 Νηλῆς, καὶ μὲν τίς τε χροσινήτοιο φόνοιο
 Ποινῶν, ἢ οὐ παιδὸς ἐδέξατο τεθνεώτος·
 Καί ῥ' ὁ μὲν ἐν δῆμον μένει ἀντὶ πόλλ' ὑποπίσας.
 Τὸ δ' ἐπ' ἐρητύεται κραδίη καὶ θυμὸς ἀγνώως,
 Ποινῶν δεξαμένον· σοὶ δ' ἄλλη κτεν τε χακόν τε
 Θυμὸν ἐν σῆθεσι θεοὶ θέουσι, εἴνεκα κόρης
 Οἴης. νῦν δέ τοι ἐπὶ αὖ παρέρμεν ἔξοχ' αἰείας,
 Ἀλλὰ τε πόλλ' ὅπῃ τῆσι· σὺ δ' ἴλαον ἐν θεο θυμόν·
 Αἰδέσσαι δέ μέλαθρον ὑπαόρφοιο δέ τοι εἰμὲν
 Πλησίῳ· ἐν δαυαὼν μέμαμεν δέ τοι ἔξοχον ἄλλων
 Κηίδισι τ' ἔμεναι καὶ φίλα τοι, ὅσοι ἀργαῖοι.
 Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχλ·
 Αἶδαν Διοχάρη, τελαμάνιε, κοίρανε λαόν, (Λεύς·
 Πάντα τί μοι χρ' ἔνυμόν· * εἴσαο μὴ θήσασθαι.
 Ἀλλὰ μοι οἰδάνεσθαι χραιδίη γόλῳ, ὅπως τ' ἐκείνου
 Μνήσομαι, ὅς μ' ἀσπόμενον ἐν ἀργείοισιν ἔραξεν
 Ἀργείδης, ὥσεί πν' ἀπὸ μύκτον μετὰ νύκτιν·
 Ἀλλ' ὕμεις ἔρχεσθε καὶ ἀγέλιλιν ὑποφάδε·
 Οὐ γὰρ πλεῖν πολέμοιο διδύμοι αἰματόεντος,
 Πείν γ' ὕδν περὶ μοιο δαΐφραν· ἔκτορα δῖον
 Μυρμιδόνων ὅπῃ τε κλισίας καὶ νῆας ἰκέσθαι
 Κτείνοντ' ἀργείοις, κατὰ τε σμύξσαι πνελ νῆας.
 Ἀμφὶ δέ τοι τῆ· μὴ κλισίη καὶ νῆ· μελαίνῃ
 Ἐκτορα καὶ μαμαῶτα μάχης χηρῶσθαι οἴω.
 Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ἔκαστος ἑλὼν δέπας ἀμφινύππελον,
 Σπείσαντες, ὥρδαν νῆας ἴσαν· ἦρξα δ' ὀδυσσεύς.
 Πάτρσυχ· δ' ἐτάροισιν ἰδὲ δῖμῳσι * κείλοσε
 Φοίνικι σφρέσαι πυκινὸν λέγος ὅπῃ τὰ χεῖρα·
 Αἰ δ' ὅπῃ περὶ μέναι σφρέσαι λέγος ὥς * ἐκείλοσε,
 Κώεα τε, ῥήγος τε, λίνιοι τε λεπτοὶ δ' αἶμα μιν
 Ἐν δ' ὁ γέρον κατέλεκτο, καὶ ἡδ' ἴδαν ἔμμενεν·
 Ἀντάρ ἀχλλεύς ἐδ' ἰδε μυχῷ κλισίης ἐπὶ πύκτου·
 Τῷ δ' ἀφ' αὐτῆς τέλεκτο γυνὴ τίλιν λεοσβέτην ἦγε,
 Φόρβαντος

18. εἰσέτω

28. κείλοσε

28. ἐκείλοσε

Qui alicubi nunc sedent expectantes: sed Achilles
 Immitem in pectoribus reposuit superbam iram,
 Durum, neq. rationem habet amicitia sociorum
 Eius, qua eum apud naues honorabamus supra ceteros.
 5 (O) immisericordem. etenim aliquis pro fratris cade
 Satisfactionem, vel pro suo filio accepit occiso:
 Et is quidē (Qui occidit) in populo manet ibi multa post-
 Alterius .a. sedatur cor & animus elatus (q. persoluit.
 Satisfactionem suscipientis: tibi & incessabilem q. sanam q.
 10 iram in pectoribus dy posuerunt gratia puella
 Vnius. nunc .a. tibi septem praebeamus eximie optimas,
 Alias multa praeter has. tu itaq. placidum sume animum.
 Reuerere .a. (tuam) domum, domesci enim tibi sumus
 Multitudine ex Danaorum: cupimus tibi supra ceteros
 15 Familiarissimi esse & amicitia. quocunq. sunt Achivi.
 Hunc .a. excipiens allocutus est pedibus velox Achilles:
 Aiax nobilis, Telamonie princeps populum,
 Omnia mihi ex animo usus es dixisse.
 Sed mihi tumescit cor ira, quoties illius
 20 Recordor, qui me contemptibilem inter Argivos fecit
 Atrides, tanquam aliquem immitem aduenam:
 Quare vos abite, & legationem renunciate.
 Non enim ante bellum curabo sanguinolentum,
 Quam filius Priami bellicosi Hector diuinus
 25 Myrmidonum ad tentoria & naues veniat
 Interficiens Argivos, incendatq. igne naues.
 Circum vero meum tentorium & nauem nigram
 Hectorem etiam alacrem, a pugna cohibitum iri puto.
 Sic dixit: hi vero unusquisq. accepto poculo rotundo,
 30 Libantes ad naues tuerunt rursus: praebant autem Ulysses.
 Patroclus autem socijs & ancillis imperauit,
 Phoenici sternere densum lectum quam celerrime.
 Illa .a. obedientes strauerunt lectum & imperauerat:
 Pellerq. ouinas culcitramq. liniq. subtilem floram
 35 Ibi senex cubuit, & auroram diuinam expectauit:
 Sed Achilles cubuit in recessu tentorijs artificiose factis,
 Huic autem accubuit mulier, quam e Lesbos adduxerat,
 Phor-

Achillis ad A-
iacē respōsio.

Φόρβαντ' ὅθι θυγάτηρ Διομήδης καλλιπαρῆς.
 Πάτροκλ' ὅθι ἑτέρωθεν ἐλέξατο παρ' ἃ' ἄρα καὶ τῶ
 Ἰφίς ἐὺζων' ὅθι τῶν οἱ πύρε δ' ἴθι ἀχιλλεύς,
 Σκυρόν ἐλὼν αἰπείαν ἐνυῆ' ὅθι πολίεδρον.
 Οἱ δ' ὅτε δὴ χαλίοισιν ἐν ἀτρεΐδω ῥέοντο,
 Τὸς μὲν δ' ἐχ' ῥυσσοῖσι κυπέλλοις ἦες ἀχαιῶν
 Δαιδύχ' ἄλ' ἄλλοθεν ἄλλ' ὅθι ἀσπιδὸν ἐκτ' ἐρέοντο.
 Πρώτος δ' ἐξέρεενεν ἄναξ ἀνδρῶν ἀράμενων·
 Εἴπ' ἄγε μὲν ὅ πολὺν δούσιν, μέγα κῦδος ἀχαιῶν,
 Ἡρ' ἐδέλει νῆεσσιν ἀμυνέμεναι δῆϊον πύρι;
 Ἡ ἀπείπει, ῥόλ' ὅθι τ' ἔχει μαλαγίτορα θυμὸν;
 Τὸν δ' αὖτε ὥρσεν περ πολὺ τλας δ' ἴθι δούσεν.
 Ἀτρεΐδης κῦδιζε ἄναξ ἀνδρῶν ἀράμενων,
 Κείνός γ' ἔκ' ἐδέλει σβέσαι ῥόλον, ἀλλ' ἔπ' ἄλλοιον
 Πιμπλῆσθαι μέν' ὅθι δ' ἀνείπει ἡδὲ σὺ δῶρα·
 Αὐτὸν σὺ φράζεσθαι ἄμ' ἀρρεῖοισιν ἀνῶν·
 Ὅπως κεν νῆας τε σοῖσι καὶ λαὸν ἀχαιῶν·
 Αὐτὸς δ' ἠπείλοισιν ἄμ' ἡοὶ φαινομένησιν
 Νῆας ἐὺσέλμοις ἄλα δ' ἐλκόμεν ἀμφιελίσσας·
 Καὶ δ' αὖ τῶν ἄλλοισιν ἔφη παρὰ μὴν δῆσα δαί·
 Οἴκα δ' ἴδοι πλείν' ἐπεὶ ἔκ' ἐπ' ἴητε τέκμαρ
 Ἰλίου αἰπεινῆς, μάλα γὰρ ἔδεν δούσιν παρὰ ζεύς·
 Χείρα ἐλὼν ἔσθ' ἔσθ' τε δαρσύνει σὺ λαοί.
 Ως ἔφατ'· εἰσὶ καὶ οἱ δὲ τῶν δ' εἰπέμεν, οἱ μοι ἔποντο,
 Αἴας καὶ κῆρυκε δούσιν, πεπνυμένω ἀμφώ.
 Φοῖνιξ δ' αὖτ' ὁ γέρον κατελέξατο· ὅς γ' ἀνῶν,
 Ὅφρα οἱ ἐν νῆεσσιν ἴλιν' ἐπ' ἀπείδ' ἐπ' ἴηται
 Αὐτεῖον, ἡ δ' ἐλῆσιν ἀνδρῶν δ' ὅπ' ἔμιν ἄξει·
 Ως ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἀκλῶν ἐρῶντο σὺ πῆ,
 Μῦθον ἀρασάμενοι, μάλα γὰρ κρατερῶς ἀνδρῶν·
 Δῶν δ' ἀνείησαν πεπνυμένω ἦες ἀχαιῶν·
 Ὅψ' ἔδ' ἡ μετέπειθε βολὴν ἀνδρῶν ἀράμενων·
 Ἀτρεΐδης κῦδιζε ἄναξ ἀνδρῶν ἀράμενων,
 Μὴ ὄφρα λίσσεται ἀμύμονα πηλείωνα,
 Νυβέα δῶρα διδοῦς· ὅ δ' ἀγλίσσας ἐστὶ καὶ ἄλλως·
 Νῦν αὖ μιν πολὺ μάλλον ἀγλίσσας ἐπ' ἴηται.
 Ἀλλ' ἦτοι καὶ νῦν μὲν ἐάσωμεν, ἢ κεν ἴηται.

Η κε

Phorbantis filia Diomeda pulchras genas habens.
 Patroclus a. ex altera parte dormiunt. apud q. ipsum
 Iphis formosa, quam ei tribuit nobilis Achilles,
 Scyron cum cepit altam, Enyei oppidum.
 Illi vero postquam ad tentoria Atride venerunt,
 Hos quidem aureis poculis filij Achivorum
 Excipiebant aliunde alius consurgendo, interrogabant q.
 Primus autem interrogavit rex virorum Agamemnon:
 Dic age mihi o laudatiss. Vlysses, ingens gloria Achivorum,
 10 Ecquid vult a navibus defendere ardentem ignem?
 An recusavit, iraq. habet superbum animum?
 Hunc a. rursus allocutus est patiens nobilis Vlysses:
 Atride illustrissime rex virorum Agamemnon,
 Ille non vult restinguere iram, sed adhuc magis
 15 Impletur ira: te a. recusat (v. parvi pendit) q. tua dona:
 Ipsum te consultare vna cum Argivis iussit,
 Quomodo naues salvas q. exercitum Achivorum:
 Ipse vero minatus est, simulatq. aurora apparuerit,
 Naues bene tabularas in mare tracturum qua stringat
 20 Atq. etiam alios dixit se hortari (remis aguntur:
 Vt domum renavigent: quia non amplius inuenietis sinem
 Troia alta. Valde enim ipsam altit onans Iupiter
 Manu sua protegit: animumq. sumpserunt populi.
 Sic dixit: possunt q. hi hac dicere qui me sequenti sunt,
 25 Atax q. praecones duo prudentes ambo:
 Phoenix vero illic senex cubuit: sic enim iussit,
 Vt se in navibus dilectam in patriam sequatur
 Cras, si velit: si autem neutiquam ipsum ducet.
 Sic dixit hi vero omnes quieti facti sunt silentio,
 30 Sermone admirati: Valde n. duriter dixerat (f. Achill.)
 Diu autem taciti erant tristes filij Achivorum.
 Tandem vero locutus est bello clarus Diomedes:
 Atride, illustrissime rex virorum Agamemnon,
 Vtinam non orasses eximium Pelidem,
 35 Infinita dona dans: is autem superbus est q. alias:
 Nunc rursus ipsum multo magis in superbiam impulsisti.
 Sed illum quidem sinatus, sine abent,

Legati ad Agamēnonē redeunt infecti re.

Sine

ε. ερίη

Η κε μένη. τότε δ' οὔτε μαχήσεται ὁπποῦτε κέν μιν
 θυμός ἐνὶ στήθεσιν * ἀν' ὧν καὶ θεὸς ὄρη.
 Ἀλλ' ἄγεθ' ὥς αὖ ἐγὼ εἶπω, πειθώμεθα πάντες.
 Νῦν μὲν κοιμήσασθε τεταρπύμενοι φίλον ἦτορ
 Σίτου καὶ οἶνου (τὸ γὰρ μένθ' ἐστὶ καὶ ἀλκή.)
 Αὐτὰρ ἐπεὶ κέ φανῇ καλὴ φοδὸς ἀκτυλῆ ἡώς,
 Καρπαλίμως παρὰ νεὼν ἐχέμεν λαὸν τε καὶ ἵππους
 Ὀφρυών, καὶ δ' αὐτὸς ἐνὶ πρῶτοις μάχεσθαι.
 Ως ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἐπ' ἠνεστά βασιλῆες,
 Μῦθον ἀγασάμενοι διομήδεϊ ἵπποδάμοιο.
 Καὶ τότε δὴ σπείσαντες ἔβαν κλισίῳ δὲ ἔκαστος·
 Ἐνθα δ' ἐκοιμήσαντο, καὶ ὕπνου δῶρον ἔλοντο.

ΙΛΙΑΔΟΣ ΟΜΗΡΟΥ Η Κ.

Ραψόδας ὑποθέσεις.

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ ἀγρυπνήσας αὐτίστ' οὖτος ἀεὶς καὶ
 τῶν ἰκηνῶν, αὐτὸς τε καὶ μενέλαος καὶ ἐπὶ τῷ πείθεον
 συμβουλεύοντάς μιν οἱ πῆμπευσι κητώσας πούς· εἰς τὸ τῶν τρώων
 στρατόπεδον, ὁδυσσεὺς δὲ διομήδην, οἱ δὲ λῶνα μὲν σιωπῶν ἵσαν·
 26 τες ἀναερούσι πυθμήν· ὃν περ' αὐτῷ ῥῆσιν πινά βασιλεία καὶ
 ἥρως παρέρχεται, ἐνθα τε ἱστῶντες πινάσας, καὶ τὴν ἵππους ἀπελά-
 σοντες, εἰς τὴν ναῦσ' αἰματὶ μὲν περιμήνονται.

ΙΛΙΑΔΟΣ ΟΜΗΡΟΥ Η Κ. ΡΑ.

ῥαψόδα.

Κάππαι ὃν ῥῆσιν κεφαλήν ἐστιν τοῦ ὅλου.

ΑΛΛΟΙ μὲν παρὰ νηυσὶν αἰετῆες παναχαι-
 ῶν (πρω. 30)
 Εὐδὼν παννύχιοι, μαλακῶ δεδυμμένοι ὕ-
 31 ΑΜ' ἐκ ἀτρεΐδου ἀγαμέμνονα ποιμένα
 λαῶν

Τιν' ἔχε γλυκερὸς, πολλὰ φρεσὶν ὀρμαίνοντα.
 Ως δ' ὅτ' αὖ ἀσπράττη πόσις ἤρης ἠὲ ὑπὸ μοῖοις,
 Τόλχον ἢ πολὺ ὄμβρον, ἀδέσποτον ἢ ἑλάνθαν,
 Ηνιφετὸν, ὅτε πῆρ τε χερσὶν ἐπ' ἀλυσαν ἀφούρα,

Ηἰ

*Sive maneat: tunc verò rursum pugnabit, quando ipsam
 animus in pectoribus impulerit, & deus incitaverit.
 Sed agite, sicut ego dixero, obsequamur omnes.
 Nunc quidem cubate, refecti charum cor
 5 Cibo & potu (hoc enim robur est & virtus)
 Sed postquam apparuerit pulchra roseis-digitis aurora,
 Statim ante naues tene exercitumq; & equos
 Adhortans, & verò ipse inter primos pugna.
 Sic dixit: hi vero omnes approbaverunt reges,
 10 Consilium admirati Diomedis equitandi periti.
 Et tunc quum libassent, iuerunt ad tentorium unusquisq;
 Ibi autem cubuerunt, & somni donum sumpserunt.*

ILIADIS HOMERI, AVT X. COM-
positionis argumentum.

AGAMEMNON vigilans excitat optimos Achiuorū,
 ipseq; & Menelaus: & in vallo consulantes mittunt
 speculatores in Troianorum exercitum, Vlyssēm & Dio-
 medem, qui Dolonem quidem, vñā obuiam facti, inter-
 10 ficiunt. Edocti autem ab ipso Rhēsum quendam regem
 & Thraces adesse, & vbi castrametati erant, digressi dolo
 conficiunt Rhēsum, eiusq; sociorum quosdam: & equos
 abigentes ad nauium stationem redeunt.

ILIADIS HOMERI X. COM-
positio.

K. autem Rhēsi caput abscidit Tydei filius.

KASTERI quidem apud naues principes o-
 mnium Achiuorum
 Dormiebant per noctes, molli domiti somno:
 Verum non Atridem Agamemnonem pasto-
 rem populorum
 Somnus tenebat dulcis, multa animo voluentem.
 35 Veluti cum fulgurat marinus Iunonis bene compta,
 Parans vel magnum imbrem, immensae nix grandinem,
 Vel niuem, quando quidem nix dealbavit arua,

Agamemnon
& Menelaus
assuant.

Η δὲ πῶς ἡ πόλιν ἔμελλε μέγα σῶμα περικλυτοῖο
 Ως πυλὴν ἐν σὶ θεοῖσιν ἀνέσταντο χιζ' ἀγαμέμνων
 Νειόθεν ἐκ κραδίης προμέοντο δὲ οἱ φρένες ἑντός.
 Ἡ τοι ὅτ' ἐς πεδίον τὸ σφαιρικὸν ἀθρήσεις,
 Θάμναζεν περὰ πολλὰ τὰ κῆρτο ἱλιόδι περὶ
 Αὐλῶν συείζων τ' ἐνοπῆν, θμαδὸν τ' ἀνδρῶπων.
 Αὐτὰρ ὅτ' ἐς νῆας τεῖδοι χαλὰ ἀνδ' ἀγαμέμνων.
 Πολλὰς ἐκ κεφαλῆς περὶ δελύμοις ἔλκετο χαίτας
 Τ' ὅθ' ἐόντι διτ' μέγα δ' ἔσενε κυδάλιμον κῆρ.
 Ἡ δὲ δὲ οἱ κ' ἔδυ μὲν ἀρίστη φαίνεται βουλή,
 Νέστορ' ὅππ' ἑρῶτον νηληϊὸν ἐλθέμεν ἀνδρῶν,
 Εἴ πνέει σὺ μὴ πιν ἀμύμονα τεκτὴν αὐτοῖς
 Ἡ πρὸς ἀλεξίχακος πᾶσιν δαναοῖσι γυίοιτο.
 Ορῶν δ' ἐπὶ ἐν δυνεῖ σπεί σὶ θεοῖσι χιτῶνας,
 Πρὸς δ' ὑπάλιπα ῥοῖσιν ἐδήσατο χαλὰ πέδιλα.
 Ἀμφὶ δ' ἐπεῖτα διφροῖν δ' ἐσάπετο δέρμα λέοντος
 Αἰθῶν ὅτ' ἐπὶ μέγαλοις, πόδων κ' ἐκείν'· εἴλετο δ' ἐγχοῖς.
 Ως δ' αὐτὸς μενέλαον ἔχε τρέμος. οὐδ' ἔδ' αὐτῶ
 Τιν' ὅππ' βλεφάροισιν ἐφίξανε, μὴ πιν πᾶσι
 Ἀργεῖοι, τοὶ δ' ἔδεν εἴνεκα, πουλυὺν ἐφ' ὕψω
 Ἡλυθον ἐς τρεῖς, πόλεμον θρασυὺν ὀρμαίνοντες.
 Περὶ δὲ μὲν περὶ τῶν μετὰ φρεσὶν ὄρεν χαλὰν
 Πρὸς κίλην, αὐτὰρ ὅππ' ἐσφάλλω κεφαλῇ φιν αἰείρας
 Οἷα το χαλκείω· δόρυ δ' εἴλετο χεῖρὶ παρῇ.
 Βῆ δ' ἵμεν ἀνίστην ὄν ἀδελφεὸν, ὃς μέγα παύτων
 Ἀργείων λῦσσε, θεὸς δ' ὡς πῖετο δῆμω.
 Τὸν δ' εὐρ' ἀμφ' ὤμοισι πινέμενον ἔντεα χαλὰ
 Νηὶ περὶ· περὶ μνη· τῶ δ' ἀσπασί· ἥν' ἔλδων.
 Τὸν περὶ τ' ὅππ' ἐσφάλλω βολῶν ἀνδρὸς μενέλαον.
 Τί φ' οὐτὼς ἡδ' ἐπὶ κορύσσεται, ἢ πιν ἑταίρων
 Οὔτ' ὡς τρεῖς ὅππ' ἐσφάλλω βολῶν ἀνδρὸς μενέλαον.
 Δείδω μὴ ὅππ' τοι ἑταίρων τὸ δ' ἐξέρχον,
 Ἀνδρῶν δυομενέας σκοπάζειν οἱ· ἐπελθὼν
 Νύκτα δ' ἐμ' ἐβροσίω· μάλα πιν θρασυκάρδι· ἔσται.
 Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος περὶ σφῆν κρείων ἀγαμέμνων,
 Χερῶ βουλῆς ἐμὲ καὶ σέ, διοτρεφέας, ὦ μενέλαε,
 Κερδάλῃς, ἢ πιν κεν ἐρύσσειται ἡδ' ἐσάσει

Ἀργεῖους

Vel alicubi belli magnos amari:
 Tam frequenter in pectoribus suspirabat Agamemnon
 Funditus ex corde tremebant autem ei praeordia intus.
 Cum quidem in campum Troianum respexisset,
 Mirabatur ignes multos, qui ardebant ante Ilium,
 Tibiarum fistularumq; sonum, tumultumq; hominum.
 Verum, quia ad nauesq; respexisset & exercitum Achivorum
 Multos ex capite radicitus enellebat capillos
 Supernè exsistenti Ioui, valde a. gemitbat gloriosum cor.
 Hac autem ei in animo optima cunctis est sententia.
 Ad Nestorem primum Neleum accedere virorum,
 Si quod secum consilium salutare fabricaret,
 Quod remedium malorum cunctis Danais esset.
 Erectus itaq; induit circa pectora tunicam:
 Pedibus autem sub robustis ligavit pulchros calceos:
 Deinde autem rufam induit pellem leonis
 Fulvi, magni, demissam & q; ad pedes: sumpsitq; hastam.
 Eodem modo Menelaum tenebat tremor: neq; enim ipsi
 Somnus in palpebris infidebat ne quid paterentur
 Argivi, qui sitq; sui gratia spatiosum per mare
 Venerant ad Troiam, bellum audax in animo habentes.
 Pelle pardi quidem primum tergum latum texit
 Maculosa, sed galeam in capite eleuans
 Posuit aream: hastamq; cepit manu robusta.
 Perrexist. a. ire excitaturus suum fratrem, qui potèret cunctis
 Argivis praeerat: & tanquam deus colebatur in populo:
 Hunc a. inuenit circum humeros ponentem arma pulchra
 Navis apud puppim: hic autem gratus fuit veniens.
 Hunc prior allocutus est in bello strenuus Menelaus:
 Cur sic, frater armatus? num quem sociorum
 Impellis Troianis exploratorem? sed valde admodum
 Timeo, ne Silius tibi promittat hoc opus,
 Et vitros hostes explores, solus accedens
 Noctem per drinam: valde quispiam audax erit:
 Hunc autem respondens, allocutus est rex Agamemnon:
 Opus est consilio mihi & tibi, a. Ioue nutriti o Menelaë,
 Prudente, quod liberabit atq; servabit

Agamemnon
& Menelaus
inter se deli-
berant.

Αργείοις καὶ νῆας· ἐπεὶ διὸς ἔσχαπτο φρεσίν.
 Εκτορεῖσι δ' αὖ μάλλον ὅππ' φρένα διήχ' ἱερῶσιν.
 Οὐ γάρ πω ἰδόμεναι, ἢ δ' ἔκλυον ἀνδρῶσιν αὐτοῖς,
 Ἀνδρ' ἕνα ποσὶ δὲ μέγ' ἔπει' ἡματι κηπύσασθαι.
 Οὐ γάρ πω ἔρρεξε δὴ φίλῳ ἦς ἀχαιῶν
 Αὐτὸς, ἢ τε θεῶς ἦς φίλῳ, ἢ τε θεοῖο.
 Ἔρρα δ' ἔρεξε ὅσα φημι μελησέμεν ἀργείοισι
 Διὸς δ' ἔπει' ἡμεῖς, ὅσα γὰρ κακὰ μῆσαι ἀχαιῶς.
 Ἀλλ' ἴθι νῦν αἶαντα καὶ ἰδόμεναι κλέουσιν,
 Ρίμψα θεῶν ὅππ' ἡμῶς, ἐγὼ δ' ὅππ' νέστορα διόν.
 Εἰμι, καὶ ὅστω μὲν ἀνδρῶσιν αὐτοῖς, αἶν' ἐδέλυσιν
 Ἐλθεῖν ἐς φυλάκων ἱερὸν τέλει, ἢ δ' ὅππ' ἔλπει.
 Κείνου γὰρ καὶ μάλιστα πύθοντο. τί το γὰρ ἦς
 Σημάειν φυλάκων, καὶ ἰδόμεναι ὅππ' ὅσον
 Μνηστήρας· τοῖσιν γὰρ ἐπὶ τῇ πόλει καὶ μάλιστα.
 Τὸν δ' ἡμέτερος ἐπειτα βολὴν ἀχαιῶς μένελαος,
 Πῶς γάρ μοι μῦθον ὅππ' ἔλπει, ἢ δὲ καὶ δέεις,
 Αὐτὸς μὲν μῦθ' οἷός τις, δεδωμένον· εἰς κεν ἔλθῃς,
 Ἡ δὲ θεῶς μετὰ σ' αὐτὸς, ἐπὶ νῦν τοῖς ὅππ' ἔλπει.
 Τὸν δ' αὖτε παρσέειπεν αἶψ' ἀνδρῶν ἀγαμέμνων,
 Αὐτὸς μὲν μῦθ' ὅπως ἀβροτάξομεν ἀλλήλοισιν
 Ἐρχομένωι πολλὰ γὰρ ἀνὰ σπῆτον εἰσι κέλευθοι.
 Φθέρῃ δ' ἢ κεν ἴηται, καὶ * ἐρρήρησθαι ἀνδρῶν
 Πάροςθεν ἐκ γυναικῶν ἀνομάζων ἀνδρῶν ἔχασον,
 Πάντας κυδάνων· μηδὲ μετὰ λίξο θυμῷ.
 Ἀλλὰ καὶ αὐτοὶ πρὸ πονέωμεθα· ὧ δὲ που ἄμμι
 Ζεὺς ὅππ' ἰκνεομένοισιν ἴει κακότητα βαρεῖαν.
 Ὡς εἰπὼν, ἀπέπεμπεν ἀδελφεὸν, ἐὺ δ' ὅππ' ἔλπει.
 Αὐτὰρ ὁ βῆ ῥ' ἵκται μῦθ' ἱέσσοι πεμμένα λαῶν.
 Τὸν δ' ἔπειτα παρὰ τε κλισίῃ καὶ νῆι μελαίνῃ
 Εὐνήν ἐνι μαλακῇ· παρὰ δ' ἔντα ποικίλ' ἔκειτο,
 Ἀσπίς, καὶ δόρυ, φαεινὴ τε χρυσάλευα.
 Παρὰ δὲ ζωστήρ κείτο παλαιόλαος· ὧ δ' ὅ γ' ἔραυς
 Ζώνην δ' ὅτ' ἐς πόλεμον φθισίνος θωρήσσοιτο,
 Λαδὸν ἀγῶν· ἐπεὶ δ' ἔμην ἐπὶ τῇ γῆρα ἰλυσσῶ.
 Ορῶντας δ' αὖτ' ἐπ' ἀδελφῶν· καὶ φάλαγγ' ἐπαίρας,
 Ἀτρεΐδῳ παρσέειπε, καὶ ἐξέρεινε το μῦθον,

Tis

Argivos & naves, quoniam Iouis aucta est (a nobis) mens.
 Hectoris sunt magis animum adiecit sacrificijs.
 Non, n. inquam vidi, neq. audiri (ex alio) referente,
 Virum unum tanta ardua opera vno die molitum esse,
 5 Quanta Hector fecit Iouis charus, filijs Achiuorum
 Sine causa: neq. dea filius dilectus neq. dei:
 Opera autem fecit, quae puto cura fore Gracis
 Diuq. & in longum tempus: tantis. n. malis affecit Achiuos.
 Sed i nunc, Atacem & Idomeneum voca
 10 Cito currens ad naves: ego vero ad Nestorem diuinum
 Vado & hortabor ut surgat, siquidem velit
 Venire ad custodiam sacrae turmam, & mandare eis:
 Illum enim potissimum audient: huius enim filius
 Praest custodiibus & Idomenei comes
 15 Meriones: his. n. comisimus maxime: (i. curam custodiar)
 Huic. a. respondit deinde in bello strenuus Menelaus.
 Quomodo vero mihi sermone mandas & iubes?
 Illic ut maneam inter illos praestolans donec venias,
 An curram ad te rursus, quum bene illis praecepero?
 20 Hunc. a. rursus allocutus est rex virorum Agamemnon:
 Illic mane, ne quo modo aberremus ab invicem
 Venientes: multa enim per exercitum sunt via
 Clam autem quam iueris & vigilare iube,
 A maioribus ex stirpe compellans virum quemlibet,
 25 Omnes laudans: neq. superbias animo:
 Sed & nosmetipsi laboremus: sic quippe nobis
 Iupiter nascentibus iniecit calamitatem gravem.
 Sic satis dimisit fratrem, bene postquam praecepisset.
 Sed hic perrexerat ad Nestorem pastorem populorum:
 30 Hunc vero invenit apud tentorium & navem nigram
 Lecto in molli iuxtaq. cum arma variegata iacebant,
 Scutum & dua hastae, splendidaq. galea.
 Prope etiam balteus iacebat valde varius, quo senex
 Cingebatur, quando ad bellum perniciosum armaretur,
 35 Populum suum ducens: nam non permittebat se (i. cedebat.) se-
 Erectus. a. super cubitum caput eleuans, (nec uti tristis,
 Atridem allocutus est, & rogabat sermone,

Agamēnō Ne
 storem adit.

x ij

Τίς δ' οὐ πῶ χ' ἴνῃσ' ἀνὰ στρατὸν ἔρχαται ὄϊοι;
 Νύκτα δ' ὀρφναίῳ, ὅτε δ' εὐδοιοι βροτοὶ ἄλλοι.
 Ἡέ πιν' οὐρήων διζήμενοι, ἢ πιν' ἐταίρων;
 Φθέρῃσι, μηδ' ἀκέων ἐπ' ἐμ' ἔρξω. τί πῃ δέ σε χρεώ;
 Τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα ἄναξ ἀνδρῶν ἀγαμέμνων.
 Ω νέστωρ νηληϊάδην, μέγα κῦδος ἀχαιῶν,
 Εἴσαι ἀτρεΐδην ἀγαμέμνονα, τὸν περ πάντων
 Ζεὺς ἐνέηκε πόνοισι διαμάρτες, εἰσὶν αὐτῇ
 Ἐν στήθεσσι μένη, καὶ μοι φίλα γαῖα τ' ὀρώρη.
 Πλάζομαι ὦ δ', ἐπεὶ ἔμοι ἐπ' ὄμμασι νῆδυμος ὕπνῳ.
 Ἰζάνει, ἀλλὰ μέλει πόλεμος καὶ κηδεὶς ἀχαιῶν.
 Αἰνῶς γ' ἀνδρῶν πέρι δέιδια, οὐδέ μοι ἦτορ
 Ἐμπεδόν, ἀλλ' ἀλαλύκημαι· κραδίη δέ μοι ἔξω
 Στήθεων ἐκθρόσκει, προέμει δ' ὑπο φαίδιμα γυῖα.
 Ἀλλ' εἴπ' δρᾷνεις, (ἐπεὶ ἐδὲ σέ γ' ὕπνῳ ἱκάνει)
 Δεῦρ' ἐς τοὺς φύλακας καταβείομαι, ὅφρα ἰδῶμαι
 Μὴ τοὶ μὲν καμάτῳ ἀδδὴκότες ἦδ' ἐπὶ πύρῳ
 Κοιμήσωνται, ἀτὰρ φυλακῆς ὅππασιν ἀδδῶνται.
 Δυσμενέες δ' ἀνδρες χρεδὼν εἵαται, ἔδ' ἐπὶ ἰδμεν,
 Μήπως καὶ διὰ νύκτα μενοινήσωσι μάχεσθαι.
 Τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα γεραιότῳ ἱππότα νέστωρ.
 Ἀτρεΐδην κῦδισε, ἄναξ ἀνδρῶν ἀγαμέμνων,
 Οὐδ' ὧν ἔκτορ πάντα νοήματα μετῆτε Ζεὺς
 Εκτελέσει ὅσα που νῦν ἔελπεται· ἀλλὰ μιν οἶω
 Κηδεσσι μογρήσειν καὶ πλείοσιν, εἴκεν ἀγχιεὺς
 Ἐκ γόλου ἀργαλέον ματαστέλλει φίλον ἦτορ,
 Σοὶ δέ μάλ' ἐφομ' ἐγώ. ποτὶ δ' αὖ καὶ ἐξείρομεν ἄλλως,
 Ἡ μὲν τυδείδην δουρικλυτὸν, ἦ δ' ὀδυσῆα,
 Ἡ δ' ἀνταπαχυνὸν καὶ φυλάτῳ ἀλαίμονι γόν.
 Ἀλλ' εἴπ' καὶ τοὺς δέ με τοι γέμεν καλᾶσειν,
 Ἀντίθεόν τ' ἀντα καὶ ἰδομένηα ἀνῆκτα.
 Τῶν γ' ἴνῃσ' ἔασιν ἐκαστά, οὐδέ μάλ' ἐγλύς.
 Ἀλλὰ φίλον τῶρ ἐόντα καὶ αἰδοῖον μενέλαον
 Νεικέσω εἴθε μοι νεμεσῆσαι, οὐδ' ὅππασιν
 Ως εὐδοί, σὺ δ' οἶον ἐπέτρεψεν πονέεσθαι.
 Νῦν ὄφρα γ' ἵππας ἀγίης πονέεσθαι
 Διοτόμεν· χρεώ γ' ἵκνεται οὐκέτ' ἀεκέως.

28. ἑκπλίει

Τὸν

Quis autem sic ad naues per castra Venis solus,
 Noctem per obscuram, quando dormiunt mortales ceteri?
 An aliquem custodem quarens, an aliquem sociorum?
 Loquere, neq; tacitus ad me accede: quid tibi opus est?
 Huic a. respondit rex virorum Agamemnon:
 O Nestor Neleidae, ingens gloria Achiuorum,
 Cognosces Atridem Agamemnona, quem supra omnes
 Iupiter iniecit laboribus assidue quoad spiritus
 In pectoribus maneat, & mihi chara genna moueantur.
 10 Erro ita, quoniam non mihi in oculis dulcis somnus
 Insidet sed cura est bellum & clades Achiuorum.
 Vehementer enim pro Gracis timeo, neq; mihi cor
 Firmum, sed percussus sum: cor autem mihi extra
 Pectora exiit, tremunt verò praeclara membra.
 15 Sed si quid facere cogitas (quoniam neq; te somnus capit)
 Era ad custodes descendamus, & videamus
 Ne hi quidem labore defessi, & letiam sigilia,
 Dormiant: at custodias prorsus obliuiscantur:
 Hostes autem viri prope sedent, neq; scimus
 20 An forte etiam per noctem in animo habeant pugnare.
 Huic verò respondit deinde Gerenius eques Nestor:
 Atride illustrissime rex virorum Agamemnon,
 Minime sane Hec! omnia tua cogitata consiliarius Iupiter
 Perficiet, quacunq; nunc sperat: sed ipsum puto
 25 Curis laboraturum vel pluribus, si quidem Achilles
 Extra molesta conuerterit dilectum cor:
 Te verò libenter sequar ego, insuper & excitemus alios,
 Et Tydidem hasta iuchyum, & Ulyssē,
 Et Atacem celerem & Phylei fortem filium.
 30 Quin si quis & hos accedens vocaret,
 Diuinumq; Atacem & Idomeneam regem.
 Horum enim naues sunt longissime, neq; valde propè.
 Sed amicum quamuis existentem & venerandū Menelaū.
 Increpabo: quamuis mihi irascaris, neq; celabo,
 35 Quod dormit, tibi verò soli commisit laborare.
 Nunc debebat circa omnes principes laborare.
 Suppliciter orans: necessitas. n. & eget minime tolerabilis.

x iiij

Τὸν δ' οὔτε φεστέειπεν ἀνὰ ζυγὸν ἀγαμέμνων
 Ω γέρον, ἄλλοτε μὲν σε καὶ ἀπὸ πλάσσει ἀνῶνα·
 Πολλὰ κ' ἰδὼ μείσει τε, καὶ ἐκείνη ποινέσσει,
 Οὐτ' ὀκνη εἴκων, ἢ τ' ἀφραδίῃσι νόοιο,
 Ἀλλ' ἐμέ τ' εἰσφρόων, καὶ ἐμὸν ποτιδέχμεν· ὄρμιν.
 Νῦν δ' ἐμὸν φεστέειπ' ὅ μάλ' ἐπέχετο, καὶ μοι ἐπέστη.
 Τὸν μὲν ἐγὼ φεστέειπα καλὴ μένου ἕς σὺ μεταλλῆς.
 Ἀλλ' ἴομεν· κείνοισ' ἵκησ' ἡμεῖς μετὰ πύλων
 Ἐν φυλάκας· ἵνα γὰρ σφιν ἐπιφραδὸν ἡγέρεσθαι.
 Τὸν δ' ἡμείβετ' ἐπειτα γερῶν· ἰπποτὰ νέστωρ,
 Οὕτως ἔπ' οἱ νεμεσίσσεται, ἔδ' ἀποδῆσει
 Ἀργείων, ὅτε κέν τιν' ἐποτρύνῃ καὶ ἀνῶν.
 Ὡς εἰπὼν, ἐν δ' οὖν πύλῃσι χιτῶνας,
 Ποσσὶ δ' ὑπὸ ἀλκιμαρσίῃσι δὴ σάτο καλὰ πέδιλα,
 Ἀμφὶ δ' ἄρα χλαῖναν φρονήσας φοινικέουσαν,
 Διπλῆν, ὅτι διπλῆν· ἄλῃ δ' ἐπενύθη λατύνῃ.
 Εἰσετο δ' ἄλκιμον ἔλκος ἀκαχμένον ὅξ' ἐξ ἡλκῶ.
 Βῆ δ' ἵεναι χιτῶνας ἀκαχίων χαλκοχιτῶνων
 Πρώτον, ἐπειτ' ὀδυσῆα διττὴν μίτην ἀτάλαντον
 Ἐξ ὕπνου ἀνέγειρε γερῶν· ἰπποτὰ νέστωρ
 Φερέξάμεν· τὸν δ' αἶψα πᾶσι φρένας ἤλυθ' ἰωή,
 Ἐκ δ' ἤλθε χλίστης, καὶ σφας πρὸς μῦθον εἶπε,
 Τί φθ' ἄτ' ἡμεῖς χιτῶνας ἀνὰ στρατὸν οἶοι ἀλῶν
 Νύκτα δ' ἀμβροσίῳ, ὅπ' οὐ χρεὶά τ' ὅσον ἵκει;
 Τὸν δ' ἡμείβετ' ἐπειτα γερῶν· ἰπποτὰ νέστωρ,
 Διογῆδες λαερτιάδῃ πολυμήχαν' ὀδυσσεύ,
 Μὴ νεμέσω· τοῖον γὰρ ἄρ' οὐ βεβίηκεν ἀκαχίος.
 Ἀλλ' ἐπευ, ὅφρα καὶ ἄλλον ἐγείρωμεν, ὅτ' ἐπείοικε
 Βουλὰς βουλάειν, ἢ φιδύμεν, ἢ ἐμάχεσθαι.
 Ὡς φάθ'· ὁ δ' ἐκ χλίσιν δέκινον πολυμήτης ὀδυσσεύς,
 Ποικίλον ἄμφ' ὅμοισι σάκος ἔπειτα, βῆ δὲ μετ' αὐτούς.
 Βῆ δ' ὅπ' οὐ τυδείδῃσι Διομήδεα· τὸν δ' ἐκίχονον
 Ἐκτὸς δ' ὅπ' οὐ χλίστης σῶν τεύχεσιν· ἀμφὶ δ' ἐταῖροι
 Εὐδον· ὑπὸ κρασὶν δ' ἔχον ἀσπίδας ἔγχεα δὲ σφιν
 Ὅρ'· ὅπ' οὐ σωρωτῆρος ἐλπίλατο πῆλε, ἵκησ' ἡλκῶς
 Δάμω, ὡς ἀσπεροπῇ πατρὸς διός· αὐτὰρ ὅγ' ἦρως
 Εὐδ'· ὑπὸ δ' ἐσπρωτο ῥινὸν βοδὸς ἀγραυλοῖο.

Αὐτὰρ

Hunc a. rursus allocutus est rex & virorum Agamemnon:
 O senex, alias quidem te cum accusare iussi.
 Sape enim negligens es, nec vult laborare,
 Neq; pigritia cedens, neq; insipientia mentis:
 Sed me respiciens & meum expectans nutum.
 Nunc autem me prior & alide surrexit, & mihi adstitit:
 Hunc quidem ego pramisi vocare, quos tu quæris.
 Sed eamus: illos autem inueniemus ante portas
 Inter custodes: ibi enim ipsis indicamur & congregentur.
 Hunc autem respondit deinde Gerenius eques Nestor:
 Sic nullus ei irascetur, neq; immorigerius erit
 Argiuorum quando aliquem hortatus fuerit, & iussit.
 Sic locutus, induit circa pectora tunicam:
 Pedibus autem sub robustis ligauit decoros calceos:
 Circum autem chlenam sibilis connexuit purpuream,
 Duplitem, extensam: crispa autem inerat lanugo.
 Accepit autem fortem hastam, acutam acuto ferro:
 Perrexit autem ire ad naues Achiuorum armatorum
 Primum: deinde Vlyssen Ioui consilio similem
 E somno excitauit Gerenius eques Nestor
 Loquens: huius autem statim circa mentes aduenit vox:
 Exiitq; tentorio, & ipsos sermone allocutus est:
 Cur sic ad naues per castra soli vagamini
 Noctem per diuinam? an quia necessitas tanta aduenit?
 Hunc excepit postea Gerenius Nestor:
 Ionigena Laertiade, ingeniose Vlysses,
 Ne indignare, talis enim perturbatio orget Græcos.
 Sed sequere, & & alium excitemus quem decet
 Consilia consultare, vel fugiendi, vel pugnandi.
 Sic dixit: hic & ad tentorium reuersus prudens Vlysses,
 Varium circa humeros scutum posuit, iniq; ad eos:
 Inerunt aut ad Tydiden Diomedem, hunc a. inuenierunt
 Extra tentorium procul cum armis, circumq; socij
 Dormiebant: sub capitibus a. habebant scuta, hastas & ipsis
 Erecta in cuspide posteriore fixa erant, longè autem ferrum
 Splendebat velut fulgur patris Iouis. Sed hic heros
 Dormiebat, subtraheratq; pellem bouis agrestis.

Nestor vestis induit & Vlyssiam adit.

π. παρὰ

Αὐτὸρ ἄπο κράτεσφι πάσης τε πάνυσο φαινός.
 Τὸν * παρῆς ἀνέγειρε γερῶνι· ἰσπότη νέστωρ,
 Λαῖ ποδὶ κινήσεις, ὅτρωέ τε, νείκεσέ τ' αὐτῶν,
 Ἐρεο πιδέ· ἦε· τί πάννυχον ὕπνον ἀωταίς;
 Οὐκ αἰεὶς ὡς τρώες ὅππ' ἀρωσῶν πεδίοιο
 Εἴαται ἀγχι νειῶν, δλίγος δ' ἐπὶ χῶρ· ἐρύκει;
 Ὡς φάει· ὁ δ' ἐξ ὕπνοιο μάλα κραπίδ' ἀόρουσε,
 Καί μιν φωνήσας, ἔπεα πτερόεντα προσηύδα,
 Σχέτλιός ἐσσι γερῶνι. σὺ μὲν πόνου ἔποτε λήγεις·
 Οὔνυ καὶ ἄλλοι εἰσι νεώτεροι ἦες ἀχαιῶν,
 Οἳ κεν ἔπειτα ἐκασον ἐξείρειαν βασιλῆων
 Πάντῃ ἐποιχόμενοι; σὺ δ' ἀμύχανός ἐσσι γερῶνι.
 Τὸν δ' αὖτε προσέειπε γερῶνι· ἰσπότη νέστωρ,
 Ναὶ δὴ ταῦτά γε πάντα φίλ'· καὶ μῦθον ἔειπες·
 Εἴπ' μὲν μοι παῖδες ἀμύμονες, εἴσι ἡ λαοὶ
 Καὶ πολέες, πῶ κεν τις ἐποιχόμεν'· καλέσσειν
 Ἀλλὰ μάλα μεγάλη χρεὶν βεβήκεν ἀχαιῆς.
 Νῦν γὰρ δὴ πάντες οἱ ξυροῦ ἴσταται ἀκμῆς
 Ἡ μάλα λυγρὸς ὄλεθρ'· ἀχαιῶν δ' ἢ βιῶναι.
 Ἀλλ' ἴδι νῦν πάντα παχύνει φυλὴ· ὅν
 Ἀντήσων, (σὺ γὰρ ἐσσι νεώτερος) εἴ μ' ἐλεείρεις.
 Ὡς φάει· ὁ δ' ἀμφ' ὁμοισιν ἔεσατο δέμα λεόντων·
 Αἰδῶν·, μεγάλοιο, πόδ' ὡς κέες· εἴλετο δ' ἐγχεῖς,
 Βῆ δ' ἔναι, τὸς δ' ἔνθεν ἀναήσας ἀγχι ἦρας.
 Οἱ δ' ὅτε δὴ φυλάκισον ἐν ἀγρομένοισι φρόντο,
 Οὐδ' ἐμὲν εὐδοντας φυλάκων ἡγήτορας εὐρον,
 Ἀλλ' ἐρηγῶσι σὺν τεύχεσιν εἴατο παῖτες.
 Ὡς δὲ κύνες παρ' μῆλα δυσωρήσονται ἐν αὐλῇ,
 Θιρὸς ἀκούσαντες κρατερόφρον'· ὅς τε καὶ ἄλλω
 Εργῶνται δ' ὅρεσφι, πολὺς δ' ὄρυμα γὰρ ἐπ' αὐτῶν
 Ἀνδρῶν ἡδὲ κύνων, * ἀπὸ τέσφισιν ὕπνῳ ὁλωλεν·
 Ὡς πῶ νῆδυμος ὕπνῳ· ἀπὸ βλεφάροισιν ὁλώλει,
 Νύκτα φυλάσσοντες κακῶν πεδίονδε γὰρ αἰεὶ
 Τετράφαθ', ὅσπ' ὅτ' ὅππ' ἀίων αἰοῖεν ἰόντων.
 Τοὺς δ' ὁ γέρον γῆθυσεν ἰδὼν, θάρσυνε τε μύθῳ,
 Καὶ σφας φωνήσας, ἔπεα πτερόεντα προσηύδα,
 Οὐτὼ νῦν φίλα τέκνα φυλάσσετε, μηδὲ πῃ ὕπνῳ
 Αἰρείτω,

Nestor Dio-
 medes ex so-
 mmo excitat

Sed sub capite stragulum extensum erat splendidum.
 Hunc afflans excitavit Gereneus eques Nestor,
 Summo pede mouens impulsitq; obiurgauitq; coram:
 Surge Tydes filii, cur per noctem somnium carpis?

5 Non audis quod Troiani in tumulto campi (nobis?)
 Sedent prope naues: exiguus autem adhuc locus arcet eos a
 Sic dixit: hic autem e somno valde celeriter surrexit:
 Et ipsum vociferans, verbis velocibus allocutus est:

Nimum-patiens es senex: tu quidē à labore nunq̃ cessas
 10 An non & alij sunt iuniores filij Achiuorum,
 Qui iam nunqueng; excitauit regum
 Quaque versum obeuntes: tu sane indefessus es senex.
 Hunc a. rursus allocutus est Gereneus eques Nestor:

15 Certē iam hac omnia, amice decore dixisti:
 15 Sunt quidem mihi filij egregij, sunt & populi
 Et multi, quorum aliquis percurrens accersere possit:
 Sed valde magna necessitas urget Achiuos,
 Nunc enim omnibus in nouacula stat acie
 Vel valde triste exitium Achiuis, vel vita.

20 Sed i nunc, Atacem celerem & Phylei filium
 Excita (tu enim es iunior) si mei misereris.

Sic dixit: hic. a. circa humeros induit pellem leonis
 Fului, magni, talarem: cepitq; hastam:

Perrexit verò ire: illos. a. illuc excitans abduxit heros.

25 Hi verò quando iam custodes inter congregatos Generunt,
 Neq; dormientes custodum duces inuenerunt,
 Sed vigilanter cum armis sedebant omnes.

Ac seluti canes circum oues agrē custodiunt in caula
 Feram audientes ferocem, quā in sylua

30 Graditur per montes: multus autem tumultus in ipsam
 Virorum & canum: atq; ab ipsis somnus perit:
 Sic horum dulcis somnus à palpebris perijt
 Noctem custodientium tristēm: ad castra enim semper
 Conuersi erāt (attenti) quādo Troiani audirēt ingruentes.

35 Hos itaq; senex laratus est videns, confirmauitq; sermone,
 Et eos, emissā voce, verbis velocibus allocutus est:

Sic nūc dilecti filij, custodias agite, neq; aliquē somnus
 Capias.

Αἰρεῖται, μὴ χάριμα γυνομένη δισημιέοντι.
 Ως εἰπὼν, τὰ φροῖο διέοντο. τοὶ δ' αὖ ἐποντο
 Ἀργείων βασιλῆες, ὅσοι κακλήατο βουλῇ.
 Τοῖς δ' αὖμα μπειρόντες καὶ νέστορ· ἀγλαὸς υἱὸς,
 ἦσαν· αὐτοὶ γὰρ χάλεον συμμηπιάαδεν.
 Τάφρον δ' ἐν διαβαίντες ὀρυκτὴν ἐφρίοντο
 Ἐν κρηδαῖσι, ὅθι δὴ νεκρῶν διεφάνετο χόρος·
 Πιπθόντων δ' ἔθεν αὐτὶς ἀπετράπετ' ὀβριμῶ· ἔκτωρ
 Οὐλὸς ἀργείοις, ὅτε δὴ πῶλιν ἐκάλυψεν.
 Ἐνθα καθεζόμενοι, ἐπ' ἀλλήλοισι πύρουσκαν·
 Τόπ δὲ μύθων ἦρχε γερῶν· ἰσπότη νέστορ,
 ὦ φίλοι, ἐν αὐτῷ δὴ τις ἀνὴρ πεπιδόει· ἐφ' ὧν
 Θυμὸν πολυμήντι μῦθ' ἡρώας μεγαθύμοις
 Ἐλθεῖν; εἰ πινὸς που δῆϊων ἔλοι ἐρατόωντα,
 Ἡ πινὸς που καὶ φῆμιν ἐνὶ τρώεσσι πύδοιτο,
 Ἀσπὶς μνηπύοισι μῦθ' σφίσιν· ἢ μεμάρσιν
 Αὐτὸ μὲν ἐν παρρησίᾳ νηυσὶν ὑπὸ πᾶσι δέν, ἢ ἐπὶ πύλινδε
 Ἀψ' ἀναχωρήσεισιν, ἐπεὶ δαμάσαντό γ' ἀχαιεύς.
 Ταῦτά κε πάντα πύδοιτο, καὶ ἂψ εἰς ἡμέας ἔλθοι
 Ἀσκηδὴς, μέγα κέν οἱ ὑποურάνιον κλέει· εἴη
 Πάντας ἐπ' αὐτρώποισι, καὶ οἱ δόσις ἔσσεταί· ἔσθ' ἡ.
 Οἷοι γὰρ νῆες οἱ δὴ κρατέουσιν ἄριστοι,
 Τῶν πᾶντων οἱ ἔκαστος οἷν δώσοισι μέλαιναν,
 Θῆλιν, ὑπὸ πᾶσι νηυσὶν τῇ μὲν κτέρας ἢ δὲν ὁμοῖον.
 Αἰεὶ δ' ἐν δαίτησι καὶ εἰλαπίνῃσι παρῆσται·
 Ως ἔφαθ'· οἱ δ' ἅρα πάντες ἀκλὴν ἐγύοντο σιωπῇ.
 Τοῖσι δ' αὖ μετέειπε βολῶν ἀγαθὸς Διομήδης,
 Νέστορ, ἐμὸν στυγῶν κραδίη καὶ θυμὸς ἀγλῶος
 Ἀνδρῶν δισημιέων διυλαί· σφατὸν ἐγγυὸς ἐόντα
 Τρώων· ἀλλ' εἴπες μοι ἀνὴρ ἄμ' ἐπιτοὶ καὶ αἰὲν,
 Μᾶλλον θαλπωρῇ, καὶ θαρσαλέωτερον ἔσται.
 Σωὺ τε δὲ ἐργαζόμενος, καὶ τε πᾶσι δὲ τῶν ἐνόησεν
 Οἷος τε κέρδος ἐν· μωῶν δ' εἴπερ τε νοήσῃ,
 Ἀλλὰ τε οἱ βράδων τε νότον, λαμπρὸν δὲ τε μῆτις.
 Ως ἔφαθ'· οἱ δ' ἔδελον Διομήδει πολλοὶ ἐπεδῶν·
 Ἡ δὲ ἐλπίς αὐτῶν τε Νῆων, τερεδποντες αἴησι,
 Ἡ δὲ ἐλε μπειρόντες, μάλα δ' ἦ δὲ ἐλε νέστορ· υἱὸς·

Hδελε

Capiat, ne ludibrio fiamus hostibus.

Sic locutus per fossam transijt: hi .a. simul secuti sunt
 Argiuorum reges quotquot Vocati erant ad consilium.
 Cum his Verò Meriones Et Nestoris inclutus filius
 Iuerunt: ipsi enim Vocabant ad Vni. secum-consultandum.
 Vallum .a. cum-transissent defossam, confederunt
 In loco mundo ubi tamen mortuorum apparebat locus
 Qui-eciderant: à quo reuersus erat fortis Hector
 Interficiens Argiuos, quum iam nox tenebras offuderat:
 Ibi confidentes Verba inter se loquebantur.

Inter hos autem sermonem cepit Gerentius eques Nestor:

O amici an non aliquis Vir confideret suo ipsius

Animo audaci, ut ad Troianos magnanimos

Eat? si quem forte hostiū capiat in-extremis castris-erran-

Quaē, consulerent inter se, an Velint

Istic manere apud naues procul, an ad ciuitatem

Iterum reuersuri sint, quoniam domuerunt Achiuos?

Hac omnia discere posset, Et rursus ad nos rediret

Ille sus, magna ei sub caelo gloria esset

Vniuersos apud homines: Et ei praeium erit egregium,

Quotquot enim nauibus imperant optimates,

Ex his omnibus ei singuli euem dabunt nigram,

Faminam, agnum & bere-alentē: huic qdē possessio nulla est

Semper .a. in conuiujs Et festiuitatibus aderit. (similis:

Sic dixit: hi autem omnes quietē facti sunt silentio,

Inter eos. V. etiam locutus est in bello-fortis Diomedes:

Nestor me mouet cor Et animus generosus,

Virorum hostium ingredi castra propē existētia

Troianorum sed si quis me Vir simul sequatur Et alius,

Maior mihi spes Et audacius (i. mater fiducia) erit.

Euntibus simul a nobis, alter ante alterum intellexit

Qualiter scire sit: solus Verò et si intelligat,

Tamen ei tardior animus est, debiliusq. consilium.

Sic dixit: illi Verò soluerunt Diomedem multi sequi:

Volebant Aiaces duo, famuli Martis,

Volebat Meriones: Valde autem Volebat Nestoris filius:

Volebat

Nestori ver
ba de mitter
dis in hosti
castra explo
ratoribus.

Ηδ' ελε δ' ἀπ' αἰθέρος δουρικλυτὸς μέγ' ἔλασεν.
 Ηδ' ελε δ' ὁ τλήμων ὀδυσεὺς κατὰ δ' ὤμιλον
 Τρώων· αἰεὶ γὰρ οἱ ἐπὶ φρεσὶ θυμὸς ἐτόλμα.
 Τόισι δ' ἡ καὶ μετέπειτα ἀνὰ ξανθῶν ἀγαμέμνων·
 Τυδείδῃ Διόμηδης ἐμὸν καὶ χαριστὴν θυμὸν,
 Τὸν μὲν δὴ ἔταρόν γ' αἰρήσεια ὃν κ' ἐθέλῃσι
 Φαινομένων τὸν αἰεῖσον, ἔπειτα μεμνῶσι γε πολλοί·
 Μηδ' οὐ γ' αἰδόμεν' ὅσῃσι φρεσὶ, τὸν μὲν ἀρείω
 Καλλείπειν, σὺ δ' ἡ χεῖρον ὁπάσσεια ἀλδοὶ ἐκὼν,
 Εἰς ἧμελιν ὀρώων, μηδ' εἰ βασιλῶτερός ἔστιν.
 ὣς εἶφατ'· ἐδείσαν δ' ἄλλοι ξανθοὶ μέγ' ἔλασεν.
 Τόισι δ' ὅπως μετέπειτα βολῶ ἀγαθὸς Διομήδης,
 Εἰ μὲν δὴ ἔταρόν γε κελεύετέ μ' αὐτὸν ἐλέειναι,
 Πῶς αὖ ἔπειτα ὀδυσεὺς ἐγὼ θέοιο λαοδόμου,
 Οὐ πέρι μὲν πατρῶων κραδίη καὶ θυμὸς ἀγνώσκει
 Ἐν πατρίδι πύργοις, φιλεῖ δ' ἐπὶ παλλὰς Ἀθηνῆς,
 Τύτου δ' ἑσπερίοιο, καὶ οὐκ ἔστιν ἀλδομένοιο
 Ἀμφω νοστήσμεν, ἔπειτα πέρι οἷδε νοήσω.
 Τὸν δ' ὅτε παρὸς ἔειπε πολύτλας δῖος ὀδυσεύς,
 Τυδείδην, μή τ' ἄρ' με μάλ' αἰνεῖς, μή τε πείκει.
 Εἰδὼς γὰρ τοὶ ταῦτα μάτ' ἀργαίοις ἀγορεύεις.
 Ἀλλ' ἵομεν· μάλα γὰρ νύξ' ἀνέται, ἐξ ἧς δὲ δ' ἡώς·
 Ἀστὴρ δ' ἡ παρὰ βέβηκε· παρὰ γὰρ κεν ἢ πλέων νύξ.
 Τῶν δ' ὅς μοι ῥέει, περὶ τῇ δ' ἐπὶ μῦθ' ἀλέειν ἤματα.
 ὣς εἰπὼν δ', ὅπλοισιν ἐνὶ δεινῶσιν ἐδύττω.
 Τυδείδῃ μὲν δῶκε μενεπτόλεμος θρασυμήδης
 Φάσγανον ἄμφηκε· τὸ δ' ἐν πυρὶ νηϊστὴν ἔλεεινόν,
 Καὶ σάκος ἀμφὶ δ' οἱ κυνέλιον καὶ φάλαριν ἐθήκε
 Ταυρεῖον, ἀφ' αὐτὸν τε καὶ ἀλαφρόν, ἦ τε καὶ τὸ τυξ
 Κέκληται· ῥύεταί γ' ἡ δὲν θαλασσῶν ἀλγὴν.
 Μηριόνης δ' ὀδυσεὺς δίδου βιβὸν ἠδ' ἐφ' ἑσπερίῳ
 Καὶ ξίφος· ἀμφὶ δ' οἱ κυνέλιον καὶ φάλαριν ἐθήκε,
 Ρινόδ' οἰονέτω· πολλέσιν δ' ἐντοδὲν ἰμάσιν
 Ἐντέτατο σερεῶς· ἐκποδὲ δ' ἡλδοὶ ὀδόντες
 Ἀργιόδοντ' ὅς δ' αὖτε δαμάειεν ἔχον ἔνθα καὶ ἔνθα,
 Εὐ καὶ ὀπίσσω μέσση δ' ἐνὶ πῆλ' ἀφίρει.
 Τῷ δ' αὖ ποτ' ἐξ ἑλάνθ' ἀμύμονος ὀρμηνίδαο

Εξέλασεν

Volebat & Atrides hasta inclinus Menelaus,
 Volebat & audax Vlysses adire exercitum
 Trojanorum: semper. n. ei in mentib. animus erat audax.
 Inter hos vero deum locutus est rex Sivorum Agamemnon:
 5 Tydide Diomedes meo charissime animo,
 Hunc quidem socium eliges quem volueris
 Praesentium optimum, quandoquidem prompti sunt multi.
 Neq. tu reueritus tuis mentibus fortiozem quidem
 Relinque: tu. a. deteriozem comitem diligas pudori cedens,
 10 Adgenus respiciens: neq. si maior rex sit.
 Sic dixit: timuit autem de flamo Menelaos.
 Inter eos. a. rursus locutus est in-bello strenuus Diomedes:
 Si igitur socium iubetis meipsum eligere,
 Quomodo deinde Vlysis ego diuini obliuisci possem,
 15 Cuius eximie qd. alacre (v. prudens) cor & animus virilis
 In omnibus laboribus, amatq. ipsam Pallas Minerva?
 Hoc certe committ ante etiam ex igne ardenti
 Ambo redierimus: nam valde. nouit consilere.
 Hunc. a. sicissim allocutus est patiens nobilis Vlysses:
 20 Tydide, neq. me nimium lauda, neq. quicquam vituperas
 Scientes enim hac inter Argiuos loqueris.
 Sed eamus, valde. n. nox perficitur: prope. a. est aurora:
 Stella. & iam processerunt: praterijt. q. maior. pars noctis
 Nempe dua partes: tertia. a. adhuc pars reliqua est.
 25 Sic locuti, arma grauiā induerunt.
 Tydida quidem dedit constans in praelio Thrasimedes
 Ensem ancipitem (nam suus apud naues remanserat)
 Et scutum, & ei galeam capiti imposuit
 Taurinam sine. conoq. & sine. crista. qua. & τῷ τυξ
 30 Vocatur: tuctur autem caput pubescentium inueniunt,
 Meriones autem Vlysi dedit arcum & pharetram,
 Et ensē & ei galeam capiti imposuit
 Ex pelle factam: multis autem intrinsecus lorīs
 Ligata erat fortiter: extrinsecus autem candidi dentes
 35 Albidentis suis crebris munebant hunc atq. illuc.
 Bene & scite: in media autem pileus apertus erat.
 Hanc quondam ex Eleone Amyntoris Ormenida

Diomedes i.
 turus ad hosti
 um castra ex
 plorāda Vlyc
 sem sociū cli
 git.

Diomedes &
 Vlysses armā
 tur,

Eripuit

Εξέλετ' ἀντόλυκος, πυκινὸν δόμον ἀπτορήσας·
 Σκανδαίει Σκάνδειαν δ' ἄρα δῶκε κυθηρίη ἀμοιβήμαντι,
 Ἀμφιδάμας δὲ μέγα δῶκε ξεινήιον ἔϊν·
 Αὐτὰρ ὁ μνηστήρ δῶκεν ᾧ περὶ φορῶναι.
 Δὴ τὸτ' ὁδυσσεὺς πύκασεν κάρη ἀμοιβετέσσιν·
 Τῶ δ' ἐπεὶ οὐδ' ὁπλοισιν ἐνὶ δειροῖσιν ἐδύντων,
 Βαῖρ' ἵεναι, λιπέτλων δὲ κατ' ἀντίον παύτας ὑψίστους·
 Τοῖσι δ' ἐξείον ἦκεν ἔρωδιον ἐγγυὲς ὀδύτο
 Παλλὰς Ἀθηνᾶν τοὶ δ' ἐκ ἴδον ὀφθαλμοῖσι,
 Νύκτα δ' ὀρφναῖον ἀλλὰ κλέγξαντος ἀκουσαν.
 Χαῖρε δ' ἢ τῷ ὄρνιθ' ὁδυσεύς, ἦρ' αὖτ' Ἀθηνᾶν,
 Κλυθεῖ μεν ἀγχιόχοιο διὸς τέκος, ἦ τέ μοι αἰεὶ
 Ἐν πάντεσσι πόνοισι παρίσταται, ἔδ' ἐσέ λήθω
 Κινύμεν· νύμ' αὖτε μάλιστά με* φέλαι ἀνδρῶν·
 Δὸς δὲ πάλιν ὅππ' νῆας εὐκλείας ἀφικέμεναι,
 Ρέξαντας μέγα ἔργον ὃ κεν τρώεσσι μελήσει.
 Δότερ' αὖτ' ἦρ' αὖτο βολύω ἀγαθὸς διομήδης,
 Κέκλυθι νύμ' καὶ ἐμεῖο διὸς τέκος ἀγρυπνῶν,
 Σπείθ' μοι ὥς ὅτε πατρὶ ἄμ' ἔσσοιο τυδείδῃ·
 Εἰς θήβας, ὅτε τε παρ' ἀρχαίων ἀγέλας ἦει,
 Τούς δ' ἄρ' ἐπ' ἀσωπῷ λίπε γαλκογύππων ἀρχαῖς.
 Αὐτὰρ ὁ μνηστῆρον μύθον φέρε καὶ μεῖοισι
 Κεῖσ' ἀτὰρ ἀψέπων μάλα μέγιστα μήσατο ἔργα
 Σωσθί, δῖα θεᾶ, ὅτε οἱ παρθέρα σπαρῆς.
 Ως νύμ' μοι ἐδάουσα παρίστασθαι, καὶ με φύλασθαι·
 Σοὶ δ' αὖ ἐγὼ ρέξω βουὴν ἰνὴν, ἐυρυμέτωπον,
 Αἰδήτῳ, ὡς ἔπω ἔπει Ζυγὸν ἠγασθαι ἀνὴρ·
 Τῷ περ ἐγὼ ρέξω, χρυσὸν κέρεισιν ἀντιχέμεναι.
 Ως ἔφην ἀνδρόμενοι, σφῖς δ' ἐκλυε παλλὰς Ἀθηνᾶν.
 Οἱ δ' ἐπεὶ ἦρσαν τοὶ διὸς κούρη μετ' ἀλοιοι,
 Βαῖρ' ἵεναι, ὡς ἐλέοντε δύναι νύκτα μέλαιναν
 Ἀνφόνον, αὖ νέκυας, διὰ τ' ἔντεα καὶ μέλαινα μα·
 Οὐδέ μιν ἔδ' ἡρώας ἀγχιόχοιο εἰσένειπον
 Εὐδαιν, ἀλλ' ἄμυδις κηχλίσκετο παύτας αἰεσίους,
 Οἳ τοῖσιν τρώων ἠγχιότεροι ἦδ' ἐμείδοντες·
 Τὸς δ' ἄγε συγχαλέσας, πυκινὴν ἠρπύνην το βουλήν,
 Τίς κεν μοι τόδ' ἔργον ὑποχρέμεν· τελέσειε

Δόρυ

Eripuit Autolycus solidam domum quum effregisset:
 In Scandia autem dedit Cytherio Amphidamanti:
 Amphidamas autem Molo dedit pro hospit ali-muneri:
 Sed hic Merioni dedit suo filio ad gestandum:
 Tum vero Ulysses texit caput circumposita.
 Hi vero postquam arma graua induerunt,
 Perrexerunt ire: reliquerunt. a. illic omnes optimatei.
 Hi autem fustam misit ardeolam prope viam
 Pallas Minerva: hi autem non viderunt oculis
 Noctem per obscuram: sed clangentem audierunt.
 Gausus est. a. propter autē Ulysses precatus est. a. Minervā:
 Audi me agidem gestantis Iouis filia, qua mihi semper
 In omnibus laboribus ades: neq; te lateo
 Quum-moueor: nunc rursus maxime me dilige Minervā:
 Da & rursus ad naues nos illustres reuertere,
 Patrato magno facinore quod Troianis sollicitudini sit.
 Secūds deinde precatus est in bello strenuus Diomedes:
 Audi nunc, & me Iouis filia indomita,
 Sequere me, sicut quū patrem sequebaris Tydem diuinum
 Ad Thebas, quando pro Achivis legatus iuit:
 Hos. a. ad Asopum liquit loricator Achivis.
 Sed ipse blandam orationem ferebat Thebanis
 Illuc: sed retrō abiens valde ardua (v. memoranda) patra-
 Tecū diua Dea, quando ei prompta astitisti: (uit opera
 Sic nunc mihi Solens adsis & me serua,
 Tibi. a. ego sacrificabo iuueniam hornam latifrontem,
 Indomitam, quam nondum sub iugum duxit vir:
 Hanc tibi ego sacrificabo: aurum cornibus circumfundent,
 Sic dixerunt precantes: hos. a. ausiuit Pallas Minerva.
 Hi autem precati sunt Iouis filiam magni,
 Perrexerunt ire sicut leones duo per noctem nigram,
 Per stragem per cadauera perq; arma, & atrū sanguinem.
 Neq; quidem neq; Troianos generosos permisit Hector
 Dormire, sed simul conuocabat omnes prestantissimos
 Quicunq; erant Troianorum duces & principes.
 His ille conuocatis prudens parauit consilium:
 Quis mihi hoc opus promittens perficiet,

Ostentum

Diomedes pre-
ces ad Miner-
uam.Hector Dolo-
nem mittit ex-
ploratum ca-
stra hostium.

Δώρην δὲ μέγαλιν· (μισθὸς δὲ οἱ ἄρμι' ἔσται·
 Δώσω γὰρ δέ φρον τεύχεα τ' ἐεισαίνοντας ἵππους,
 Οἳ κ' ἀφ' ἱερέων δούης δὲ νηυσὶν ἀρχαίων)
 Ος πὺς κ' ἐν τλαίῃ, οἳ τ' ἄλτῃ κ' ὕδατος αἴοντος,
 Νηὶ δ' ὠκυπόρων ἔχοντες ἐλθέμεν, ἐκ τε πυθέσθαι
 Ἡὲ φυλάσσοντι νῆες δουαὶ ὡς τοῦ αἴοντος,
 Ἡ δὲ νῆες ἔχουσιν ὕφ' ἡμετέρῃσι δομέντες,
 Φύξιν βουλάδοισι μὲν σφίσιν, οὐδ' ἐθέλοισι
 Νύκτα φυλάσσειν, καὶ μέτω ἀδ' ἀνέκτεσιν αἰνῶ.
 Ως εἶπα· οἳ δ' ἄρ' αὖ πᾶντες ἀκλὴν ἐχέοντο σιωπῇ
 Ἡν δὲ πρὸς ἐν τρώεσσι δέλων ἀμύδης ὤδης,
 Κίρρυκος δέιοιο, πολύχρυσος, πολύχραλκος,
 Ος δ' ἡ τοι εἶδ' ἔμην ἔλιν χαλκός, ἀλλὰ ποδὶν κίς·
 Αὐτὰρ ὁ μοῦ μὲν ἔλιν μὲν πέντε κασιγνήτησιν,
 Ος ῥα τότε τρώων τε καὶ ἑκτοὶ εἶπε παρὰ σφίσι.
 Εὐκτορέμ, ὁ τρώεσσι κραδίη καὶ θυμὸς ἀγέσθωρ
 Νηὶ δ' ὠκυπόρων ἔχοντες ἐλθέμεν, ἐκ τε πυθέσθαι.
 Ἀλλ' ἄγε μοι τό σκηπτερον ἀνείρεο, καὶ μοι ὁμοῖον·
 Ἡ μὲν τοὺς ἵππους τε καὶ ἄρματα ποικίλα χάλκῳ
 Δωσέμεν οἱ φορέοισιν ἐμύμονα παλίων·
 Σοὶ δ' ἐγὼ οὐχ' ἄλλοι' σποπὸς ἔσομαι, οὐδ' ἄπο δό-
 ξης.
 Τό φρα γὰρ ἐς σρατὸν εἶμι διαμπερές, ὅφρ' αὖ ἴκωμαι
 Νῆ' ἀγαμεμνονέω, ὅστις περ μέλλουσιν αἶψαι
 Βουλὰς βουλάειν ἢ φάργεμεν, ἢ ἐμάχεσθαι.
 Ως φάσθ'· οἳ δ' ἐν χερσὶ σκηπτερον βάλε, καὶ οἱ ὁμοῖοι,
 Ἰσῶν νῦν ζεὺς ἀντὶς ἐλίδουπος πύος ἦρης,
 Μὴ μὲν τοῖς ἵπποισιν ἀνὴρ ἐπορήσεται ἀλλ' ὅ
 Τρώων ἀλλὰ σε φημι διαμπερές ἀγλαίειν.
 Ως φάσθ'· καὶ ῥ' ὁπτορκοῖν ἀπάμωσεν τὴν δ' ὁρόθουεν.
 Αὐτὰρ ἡ δ' ἄμω ὁμοῖον ἐβόλλετο καμύλα τόξα·
 Εἴπειτο δ' ἐκτορὸν εἰνὸν πολυόλοχον,
 Κρατὶ δ' ὅπῃ κ' ἐλιν κινέειν ἔλε δ' ὅζω ἀκροντα.
 Βῆ δ' ἵεναι ποτὶ νῆας ὑπὸ σρατοῦ· οὐδ' ἄρ' ἔμμελιν
 Ἐλθὼν ἐν νηὶ δ' ἐκτορὶ μῦθον ἔειπεν.
 Ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἵππων τε καὶ ἀνδρῶν ἑλπίφ' ὄμιλον,
 Βῆ ῥ' αὖν ὁδόν, μεμαώς· τὸν γὰρ φράσσειτο παρσόντα

Διογηνῆς

Premium ob magnum? (merces ei sufficiens erit:
 Dabo enim currumq; duosq; sublimis-cervicis equos,
 Qui virtute antecellant celeres apud naues Achivorum)
 Quisquis auderet (sibiq; ipsi gloriam compararet,)
 Names veloces prope accedere & explorare,
 An custodiantur naues sicut antea:
 An iam manibus a nostris superati Græci,
 Fugam consultant inter se neq; velint
 Noctem custodire, labore defessi graui.
 Sic dixit: hi. a. omnes obmutuerunt silentio.
 Erat autem quidam inter Troianos Dolon. Eumedis filius
 Praconis auium, diues-auri, diues-aris,
 Qui strig, specie quidem erat deformis sed pedibus velox:
 At hic solus erat inter quinque sorores:
 Qui tunc Trojanisq; & Hectori dixit astans:
 Hector, me impellit cor & animus generosus
 Ad naues veloces prope ire, atq; explorare.
 Sed age mihi sceptrum porrige & mihi iura
 Certe ipsos equosq; & currus ornatos ære
 Daturum, qui debunt eximium Pelidem.
 Tibi autem ego non vanus speculator ero, nec remotus ab o-
 pinione.
 Tamdiu .m. per exercitum vadam passim, donec perueniam
 Ad nauem Agamemnoneā, ubi nimirum futuri sunt prin-
 25 Consilia capere, vel fugiendi vel pugnandi. (cipes
 Sic dixit: huc. a. in manibus sceptrum recit, & ei iurauit:
 Sciat nunc Iupiter ipse valde-sonans maritus Iunonis:
 Non profecto his equis vir inuehitur alius
 Trojanerum: sed te assero perpetuo ornatum iri illis.
 30 Sic dixit & sanc periturum iurauit: huc. a. concitabat.
 Protinus vero circa humeros aptauit curuos arcus,
 Induit & exterius pellem cani lupi,
 Caputq; super, mustelinam galeam: cepitq; acutum iaculū.
 Perrexit a. ire ad naues ab exercitu suo neq; erat
 35 Reuerfus a manibus rursus Hectori nuncium relaturus.
 Sed quādo iam equorumq; & virorum reliquit cateruam:
 Iuit per viam promptus: hunc. a. percipit aduenientem

J. J.

Χειρῶν δ' ἀλκιῶν· ὃ δ' ἀκρόνους ἔπος ηὔδα.

Ζωχρεῖτ' αὐτὰρ ἐγὼν ἐμὲ λύσσομαι· ἐστὶ γ' ἐνδον

Χαλκός τε, χρυσός τε, πολὺ κμητός τε σιδῆρος·

Τῶν κ' ὕμιν χαρίσται το πατὴρ ἀφ' ἐείσι' ἀπιννα

Εἴ κεν ἐμὲ ζῶον πεπύθοιτ' ὅππῃ νηυσὶν ἀρχαῶν.

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολὺ μῆνις Ὀδυσσεύς,

Θάρσει, μὴ δέ τι τοὶ θάνατος κατὰ θυμῷ· ἐσσι

Ἀλλ' ἄγε μοι τόδε εἰπὲς, καὶ ἀτρεκέως κατὰ λείξον,

Πῇ δ' οὐτως ὅππῃ νῆας ὑπὸ στρατοῦ ἔργασαι οἶσθ'

Νύκτα δὲ ὀφθαλίῳ, ὅτε δ' Ὀδυσσεὺς βροτοὶ ἄλλοι;

Ἡ πῖνα συλίσων νεκύων κατὰ τεθνεώτων;

Ἡ σ' ἐκ τῶν προσέηκε διασκοπιᾶσαι ἔχουσα

Νῆας ὅππῃ γλαφυράς, ἢ σαρπηδὸν θυμὸς αἰήκει;

Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα δόλων, ὑπὸ δ' ἔτρεμε γῆα,

Πολλῆσ' μ' αἴτησι παρέκ νόου ἦμα γ' ἔκ τῶν,

Ὅς μοι πηλείων' ἀγαυοὺ μώνυχας ἵππους

Δωσέμεναι κατένευσε, καὶ ἄμματα ποικίλα χαλκῷ.

Ἡνώρει δέ μ' ἴεντα πολὺ διὰ νύκτα μέλαιναν,

Ἀνδρῶν δυσμενέων γὰρ δὸν ἐλθέμεν, ἐκ τε πυθέσθαι

Ἡ ἐφυλάσσονται νῆες Ἰοαὶ ὥς το παρ' ὅσῃ,

Ἡ ἥδη χεῖρες οἶν' ἢ μετέρησι θαμνέντες,

Φύξιν βουλάοι τε μὲν σφίσι, οὐ δ' ἐδέλοιο τε

Νύκτα φυλασέμεναι, καμάτω δ' ἀδ' ἡκότες αἰνῶ.

Τὸν δ' ὅππῃ μὲν ἴσας προσέφη πολὺ μῆνις Ὀδυσσεύς,

Ἡ βῆ νύ τοι μαγάλων δώρων ἐπεμαίετο θυμὸς,

Ἰσπῶν ἀαλίδοιο δαΐφρον'· οἱ δ' ἀλγερνοὶ

Ἀνδράσι γὰρ θνητοῖσι θαμνέναι, ἢ δ' ὀχρεῖσθαι

Ἄλλω γ' ἢ ἀρχαίῃ, τὸν δ' αὖτις ἀπὸ τῆς μήτηρ.

Ἀλλ' ἄγε μοι τόδε εἰπὲς, καὶ ἀτρεκέως κατὰ λείξον,

Ποδὺν δ' εὖρο κίων λίπες ἔκτορα ποιμένα λαῶν;

Ποδὺ δέ οἱ ἔντεα κείτῃ ἀφ' ἡῖα; ποδὺ δέ οἱ ἵπποι;

Πῶς δ' αἰσφύλλων τρώων φυλακῇ τε καὶ δυνάϊ;

Ἀσπὲρ τε μηπίωνσι μὲν σφίσι, ἢ μεμάσθων

Ἀσπὲρ μένειν παρὰ νηυσὶν ὑπὸ πρῶτον, ἢ ἐπὶ λινθεῖ

Ἀψ' ἀναζωρήσοισιν, ἐπεὶ θαμάσθων τὸ γ' ἀρχαῖες.

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε δόλων δ' ἠμείβετ' ὅς τις,

Τοι γ' ἐγὼ τοι ταῦτα μάλα' ἀτρεκέως κατὰ λείξω.

Ἐκ τῶν

Manibusq; prehenderunt: ille. a. lachrymans Verbum dixit.

Vinum capite: Ego me redimam. est. n. mihi intus

Aesq; aurumq; E ad multos labores aptum ferrum.

Ex his vobis donabit pater infinita dona redemptionis,

Si me vivum esse audierit apud naues Achiuorum.

Hunc vero excipiens, allocutus est prudens Ulysses:

Confide, neq; tibi mors in animo sit.

Sed age mihi hoc dic, E verè narra:

Quonam sic ad naues à castris vadis solus

Noctem per obscuram, quando dormiunt mortales ceteri?

An aliquod spoliaturus cadauer mortuorum?

Ante Hector premisit speculatum singula

Naues ad concaviss, an te ipsum animus impulit?

Huic dein respondit Dolon (membra autem tremebant)

Multis me pollicitis noxijs prater voluntatem induxit He-

Qui mihi Pelida illustris in ungulos equos

Daturum annuit, E curvus decoros are.

Insiit autem me euntem, velocem per noctem obscuram

Ad viros hostes prope accedere, E explorare

An custodiantur naues veloces Et antea,

An iam manibus à nostris domiti

De fuga deliberetis inter vos, neq; velitis

Noctem custodire labore defessi graui.

Hunc & subridens allocutus est prudens Ulysses:

Certe tibi magna dona affectabat animus,

Equos Atacida bellicosus: hi autem difficiles sunt

Viris mortalibus ad domandum E equitandum

Alteri quam Achilli, quem immortalis peperit mater.

Sed age mihi hoc dic, E verè narra:

Vbi nunc huc venies, reliquisti Hectora pastorem populorum?

Vbi. a. eius arma vacent mauortia? Vbi E eius equi?

Quomodo. a. aliorum Troianorum excubias E cubilia dispo-

Quosq; consultant inter se, narra. an cupiant, (sita sunt

Illic manere apud naues procul an ad orbem

Retrò redituri sint posteaquam domuerunt Achiuorum?

Hunc autem rursus allocutus est Dolon Eumedis filius:

Equidem tibi hac valde verè narrabo.

γ iiij

Εκτὼς μὲν μὲν τῶσιν ὅσοι βουλὴ φόροι εἰσὶ,
 Βουλὰς βουλᾷ δαίου παρὰ σήματι ἴλου
 Νόσφιν ἄπο φλοίσβου φυλαχθεὶς δ' αἶε εἴρεαι ἦρας,
 Οὐπὶς κεκριμένη ῥύεται στρατὸν, ἔδδ' φυλάσσει.
 Οἷον γὰρ τρώων πυρὸς ἐχέσθαι, οἷον ἀνδρῶν,
 Οἷον ἔρην γὰρ δασι, φυλασσέμεναι τε κέλονται.
 Ἀλλήλοισι δ' αὐτὰρ πολὺ κλητοὶ ὀπίκουροι
 Εὐδοίσι τρώσιν γὰρ ὀπί τρώπιοισι φυλάσσειν.
 Οὐ γὰρ σφιν παῖδες ῥέδον εἴεται, ἔδδ' ζωαῖκας.
 Τὸν δ' αὖ παμειβόμενος προσέφη πολὺ μῆνις ὀδυσσεύς, 10
 Πῶς γὰρ νῦν τρώεσσι μεμυγμένοι ἰσποδάμοισιν
 Εὐδοίους, ἢ ἀπαύδουσι, δέειπέ μοι, ὄφρα δαΐω.
 Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα δόλων δμῶνδε θυῶς,
 Τοι γὰρ ἔγωγε καὶ ταῦτα μάλα' ἀπρεκέως καταλέξω,
 Πρὸς μὲν ἄλως χείρες καὶ παύοντες ἀνυλότοχοι,
 Καὶ ἀέλητες, καὶ καύκωνες, δῖοι τε πηλεσσοί.
 Πρὸς δ' ὑμβρῆς δ' ἑλαχρον λυκίοι, μυστοὶ τ' ἀγέρωχοι
 Καὶ φρύγες ἰσποδάμοι, καὶ μήονες ἰσποκορυσαί.
 Ἀλλὰ πῆν ἐμὲ ταῦτα διεξέρεε δὲ ἔκαστα.
 Εἰ γὰρ δὴ μέματον τρώων καταδύωμαι ὄμιλον,
 Θρηῖκας δ' αὖ ἀπαύδουσι νεηλυδῆς ἔσται ἄλλων.
 Ἐν δέ σφιν ῥήσος βασιλεύς, πᾶσις ἠῖον θυῶς,
 Τοῖ δ' ἠ καλλίστοις ἰσποτοῖς ἰδὼν, ἠδὲ μεγίστοις.
 Ἀδύκτεροι χόρον θυῶς, δέειν δ' ἀνέμοισιν ὁμοίοι.
 Ἀρμα δέ οἱ χεῦσθαι τε καὶ ἀργύρεον δὲ ἡσκηται.
 Τάχα δ' ἡ χεῦσθαι πάλαια, δαῦμα ἰδέσθαι,
 Ἥλυθ' ἔχων· τὰ μὲν ἔπειτα θνητοῖσιν ἔοικεν
 Ἀνδρεσσὶν φορέειν, ἀλλ' ἀθανάτοισι θεοῖσιν.
 Ἀλλὰ ἐμὲ νῦν νηὶσι πηλάσσειτον ἀκυνόροισιν,
 Ἡ ἐμὲ δὴ σῶντες λίπετ' ἀμύδῃ νηλεῖ δεισμῷ,
 Ὀφρα κεν ἑλθόντων, καὶ πειρῶν θῆτον ἐμῆα.
 Ἡ κατ' αἶσαν εἴποιεν ἐν ὑμῶν, ἠὲ καὶ οὐκ εἴ.
 Τὸν δ' αὖ ἄρ' ὑπὸ δόρα ἰδὼν προσέφη κρατερὸς Διομήδης·
 Μὴ δὴ μοι φύξιν γὰρ δόλων ἐμβάλλωσι θυμῷ,
 Ἐσθλὰ φρ' ἀγγείλας, ἐπεὶ ἴκω χεῖρας ἐς ἀμᾶς.
 Εἰ μὲν γὰρ κέ σε νῦν ὀλοῦσόμεν, ἠὲ μεδῶμεν,
 Ἡ τε καὶ ὕψτερον εἴδατο δαΐς δὴ νῆας ἀρχαῶν,

H

Hec est quidem inter eos quicunque, consiliorum sunt,
 Consilia mit diuini apud monumentum illi,
 Secusum a strepitu: de custodijs. a. quas percontaris heros
 Nulla delecta tueretur castra, neq. custodit.
 Quotquot enim Troianorum ignis foci, quibus necesse est,
 Hi vigilat, excubiasq. agere hortantur
 Inter se, sed rursus ex multis regionibus vocati auxiliarij
 Dormiunt: Troianis enim committunt custodiam:
 Non enim illis liberi propè sedent, neq. mulieres.
 Hunc. a. excipiens, allocutus est prudens Vlysses:
 Quomodo. & nunc Troianis permisti bellicosjs
 Dormiunt? an seorsum? aperte dic mihi ut intelligam.
 Huic. a. respondit deinde Dolon Eumedis filius:
 Equidem & hec valde verè narrabo:
 Apud mare quidem sunt Cares, & Peones curuis arcibus
 Et Leleges, & Caucones, nobilesq. Pelasgi: (gentes,
 Ad Tymbram. & fortiti sunt Lycij, Misiq. superbi,
 Et Phryges equites, & Meones equis armatis gentes.
 Sed cur ex me hec percontamini singula?
 Si. n. iam cupidi estis Troianorum adire exercitum,
 Thraces hi seorsum sunt noui aduenæ extremi aliorum:
 Interq. ipsos, Rhesus rex filius Eionei,
 Huius pulcherrimos equos vidit & maximos:
 Candidiores sunt niue, ad currendum. a. sentis similes,
 Currus autem ei aureos, & argento scite fabricatus est:
 Arma vero aurea, ingentia, mirabile visus,
 Venit habens: quæ quidem neutiquam mortalibus conuenit
 Viris gestare sed immortalibus dijs.
 Sed me nunc ad naues adducite veloces,
 Aut me ligantes relinquit hic duro vinculo,
 Interea dum redeatis, & experiamini me,
 An secundum securitatem veritatem dixi vobis, siue minus,
 Hunc. a. rorè aspiciens, allocutus est fortis Diomedes:
 Ne iam mihi effugium Dolon inijce menti,
 Bona quamuis nunciaſti, postq. venisti manus in nostras.
 Si. n. te id absoluamus. (l. accepto precio) vel dimittamus,
 Certè & post hac venies veloces ad naues Achiuorum.

Diomedes
 Dolonem
 interfecit,

J 9

Η δὲ Πηνελόπειαν, ἢ ἐναντίβιον πολεμίζων.
 Εἰ δέ κ' ἔμῃς ὑπὸ χερσὶ δαμνέας ὑπὸ θυμὸν ὀλέσσης,
 Οὐδέ τί τ' ἐπείτα σὺ πῆμά ποτ' ἔατοαι ἀργείοισιν.
 Η, καὶ ὁ μὲν μιν ἐμύλλετο ῥυτίου χερσὶ παρρηίῃ
 Αἰχμάν, ὅ λισσέσθαι· ὁ δ' αὖχένα μέσσον ἔλασσε,
 Φασγάνῳ αἰΐας, ὑπὸ δ' αἰμῶν κέρσε τένοντε.
 Φεγγαργαίου δ' ἄρα τῷ γε καίρη κοινήσιν ἐμύρθη,
 Τὸ δ' αἰὲν κπιδέλυ κύνελυ καὶ φασγάνῳ ἐλοντο,
 Καὶ λυκέλυ, καὶ τόξας παλίντυνα, καὶ δόρυ μακρόν.
 Καὶ τὰ γ' αἰδύων αἰὲν ἀνιπιδι δ' ἰδ' ὀδυσσεύς
 Ὑψὸς ἀνέχετο χερσὶ καὶ δ' ἰδ' ὀδυσσεύς.
 Χαίρε δὲ αὖ τοῖσδε αἰσὶ σὶ γὰρ παρώτῳ ἐν ὀλύμπῳ
 Πάντων ἀθανάτων ὀπίσσω μὲν, ἀλλὰ καὶ αὖτις
 Πέμφορον ὀπὶ ἄρηκων ἀνδρῶν ἵπποις τε καὶ δυνάε.
 Ὡς ἄρ' ἐφώνησεν, καὶ ὑπὸ ἔδον ὕψος αἰέρας,
 Ὅπῃ ἀνὰ μυνέκην. ἤλεον δ' ὀπὶ σῆμα τ' ἐδῆκε,
 Συμμάκρας δυνάκας, μυνέκας τ' ἐειδηλέας ὄζοις,
 Μὴ λάθοι αὖτις ἰόντε δολῷ διὰ νύκτα μέλαιναν.
 Τῷ δ' ἔβρατῳ παρτέρω διὰ τ' ἔντα καὶ μίλαν αἶμα.
 Αἰΐα δ' ὀπὶ ἄρηκων ἀνδρῶν τέλῳ ἔξον ἰόντες.
 Οἱ δ' αἰὲν καμάτῳ ἀδδῆκότες, ἔντα δὲ σφιν
 Καλὰ παρ' αὐτοῖσιν ἄρῃ κέκλιτο, αἰΐα γὰρ κόσμον
 Τειροίχε· παρὰ δὲ σφιν ἔκαστῳ δ' ἔζυγας ἵπποι.
 Ρῆσος δ' ἐν μέσῳ, εὐδὲ παρ' αὐτῷ δ' ὠκέας ἵπποι.
 Εἰ δ' ὀπὶ διφειάδος πυμάτης ἰμάσι δὲ δέντο.
 Τὸν δ' ὀδυσσεύς παρὰ ροῖσιν ἰδὼν διομήδεϊ δειξεν.
 Οὐδὲ τοῖσι δ' ἰμνῆδες ἀνῆρ, οὐτοὶ δὲ τοῖσι ἵπποι.
 Οὐς νῶϊν πῶσαισκε δόλων, ὃν ἐπ' ἐφνομεν ἡμῖς.
 Ἀλλ' ἄγε δὴ παρὰ φερε κρατερὸν μὲν ὅτ' οὐδέ π' σε χεῖρ
 Ἐσάμεναι μέλεον σῶν τῶν χερσιν, ἀλλὰ λυ' ἵπποις,
 Ηὖ σ' γ' ἀνδρας ἐναιρε, μελῆσιν δὲ μοι ἵπποι.
 Ὡς φάτο. τῷ δ' ἐμνῆσσε μὲν ὅτ' ἄλλω κῶπῃς ἀδύνη.
 Κτείνε δ' ὀπὶ σφραδύλῳ. ὅτ' ἔδον ὅτ' ἄρ' αὖτ' αἰεκέας
 Αοιθενομένων· ἐρυθαίνετο δ' αἶμα π' γαῖα.
 Ὡς δ' ἄλῃων μῆλοισιν ἀσπιδά τοισιν ἐπελθὼν,
 Αἰγῆσιν ἢ ὀῖσσι κακὰ φρονέων ἐνορούσῃ.
 Ὡς μὲν ἄρ' ἰκέας ἀνδρας ἐπ' ἄρ' ἔπετο τυδὲ ὅτ' ἔδον,

Οφει

Aut speculaturus, vel contra pugmans:
 Si vis me à manibus stratus vitam amiseris,
 Non amplius post hac tu nocumentum iniquā eris Argivis.
 Dixit, & is quidem ipsum erat barbam manu robusta
 5 Tangens precaturus: hic vero cernicem mediam percussit,
 Ense impetens. & ambos incidit nervos:
 Loquentis vero huius caput pulveribus mistum est.
 Huius autem mustelinam galeam à capite detraxerunt.
 Et pelle lupinā & arcus qui retrorsum flectuntur, & ha-
 10 Et hac Miner. prædatrix nobilis Vlysses. (Ita longam.
 In alium sublata-dicavit manū, & precans verbum dixit:
 Latare Dea istis, te enim primam in Olympo
 Omnium immortalium invocabimus: sed & rursus
 Prosequere nos ad Thraces viros, equosq; & cubilia.
 15 Sic dixit, & a se in altum eleuans,
 Posuit super myricam: conspicuisque insigne imposuit,
 Conuellens arundines myricasq; late frondentes ramos.
 Ne lateret redeuntes precipitantem per noctem nigram.
 Hi. a. progressi sunt ulterius per arma & atrum cruorem.
 20 Statim. a. ad Thracum virorum cohortem venerunt euntes:
 Hi. a. dormiebant labore defessi: arma. & ipsi
 Pulchra iuxta ipsos terra acclinata erant pulchrè, decenter
 Triplici ordine: apudq; ipsos & unicuiq; bijuges equi.
 Rhesus. & in medio dormiebat, apudq; ipsum & velox equi
 25 Ex parte currus. & lima loris ligati erant.
 Hunc a. Vlysses ante se (v. prior) conspicatus Diomedem ostendit.
 Ecce tibi Diomedes vir, hi tibi equi, (dit.
 Quos nobis narrauit Dolon, quem occidimus nos.
 Sed age iam profer validum robur, neq; te decet
 30 Stare otiosum cum armis: sed solue equos:
 Vel tu viros occide, eruntq; cura mihi equi.
 Sic dixit, huic autem inspiravit robur casta Minerva.
 Interficiebat. a. conuersim: horum. a. gemitus excitabatur
 Ense casorum: iubeat a sanguine terra. (facias
 35 Sicut autem leo pecudibus incustoditis superueniens,
 Capris vel quibus mala machinans irruit:
 Sic quidem Thraces viros aggrediebatur Tydei filius,
 Donec

Diomedes
 dormitium
 Thracum itra
 gem edit.

Οφρα δὴ δὲκ' ἐπεφάνεν· ἀτὰρ πολὺ μῆτις ὀδυσσεύς,
 Οὔτε πῃ τυδείδης ἀοριήξειε περσέας,
 Τὸν δ' ὀδυσσεύς μετ' ἔπειθε λαβὼν ποδὸς ἐξέρυσσας·
 Τὰ φρονέων χεῖρ' ἑμὸν, ὅπως καλλίτερος ἴπποι
 Ρῆα δῖα λυθίεν, μηδὲ τρομαίῳατο θυμῷ.
 Νεκροὺς ἀμείνονας· ἀνέειπον γὰρ ἔτ' αὐτῶν.
 Ἀλλ' ὅτε δὴ βασιλῆα κυρήσατο τυδεῖ· υἱὸς,
 Τὸν τεισάμενόν τε καὶ μαλινδῆα θυμὸν ἀπύρεα,
 Ἀσθμαίνοντα· κακὸν γὰρ ὄναρ κεφαλῇ φινέπει.
 Τὴν νύκτ' οἰνείδω πᾶσι δῖα μῆτιν ἀδύμῃς.
 Τόφρα δ' ἄρ' ὁ τλήμων ὀδυσσεύς λυέωνυχας ἴππους·
 Σὺν δ' ἤειρεν ἱμάσι, καὶ ἐξήλαυνεν ὀμίλου,
 Τόξω δ' ἔπλησεν ἑπεί μ' ἄσπερα φαεινῶν.
 Ποικίλῳ ἐκ δὲ φοροῖ νοήσας τοχρεῶν ἐλέδω·
 Ροίχῃσιν δ' ἄρ' αὖ, περσέων δ' ἰομήδει δῖω,
 Αὐτὰρ ὁ μερμήριζε, μένων ἄπ' κύντερον ἑρδῶι,
 Ἡ δ' ὅγε δὲ φρονέων ὅτι ποικίλα τεύχε' ἔκλυτο,
 Ρυμοδ' ἐξέρυτοι, ἢ ἐκ φέροι ὑψόσ' αἰέρας,
 Ἡ ἐπ' ἔλ' πλεόνων θρηκῶν ἀπὸ θυμὸν ἔλοιτο.
 Εὖς δ' αὖτ' ὅτ' ὤρμαινε χεῖρ' ἐφένεα, τόφρα δ' ἀδύμῃ
 Ἐγγύθην ἰσαμένην περσέφῃ διομήδεα δῖον.
 Νόστον δὴ μνήσασθαι μετὰ θυμῷ τυδεῖ· υἱὲ
 Νῆας δ' ἔπ' ἔλαφον, καὶ πεφρονημένῳ ἔλθης,
 Μὴ που πῆς καὶ τρώας ἐγείρησι θεὸς δῖα θεῶν.
 Ὡς φάσθ'· ὁ δ' ἐξωλέθη καὶ θεῶς ὅπα φωνησάσης·
 Καρπαλίμως δ' ἴωπεν ἐπεσθήσαστο· κόπῃ δ' ὀδυσσεύς
 Τόξω· τὴν δ' ἔπειτοντο θοᾶς δ' ἔπ' ἔλ' αἰών.
 Οὐδ' ἄλλασκεπίλῳ εἴχ' ἀργυρότοξ' ἔπ' ἔλ' αἰών,
 Ὡς ἰδ' ἀδύμῳ μὲν τυδεῖ· υἱὸν ἔπ' ἔλ' αἰών,
 Τὴν κατέων τρώων κατεδύσατο πυρρῶν ἑμῶν.
 Πρὸς δ' ἔλ' αἰών βουληφόρον ἰπποκόωντα,
 Ρήσιν ἀνέφρον' ἐσθλόν· ὁ δ' ἔλ' ὑπνοῦ ἀγορεύσας,
 Ὡς ἰδ' ἑλῶν ἐρῆμον ὅτ' ἔσασιν ὠκείες ἴπποι,
 Ἀνδραγ' ἀσπείροντας ἐν ἀργαλέῃσι φονήσιν,
 Ὡς ἰδ' ἐν τ' ἄρ' ἐπείτα, φίλον τ' ὀνόμηνεν ἑταῖρον·
 Τρώων δ' ἐκλαγγή τε καὶ ἄσπερ· ὅτ' ὤρτο κυδιμὸς
 Θυμὸν τῶν ἀμύδης θηεύντο· ὃ μέρμερα ἔργα

Οὐκ

Donec duodecim interfecit, sed abundans consilij's Vlyses,
 Quemcumq; Tydides ense feriret astans,
 Hunc Vlyses a tergo (lequeus) capiens pede extrahens:
 Hac cogitans in animo, ut pulchros-crimes-habentes equos
 Facile transirent, neq; tremere animo
 Supra cadauera gradientes, insueti erant. n. ad hoc eorum.
 Sed quando iam regem adeptus est Tydes filius,
 Hunc tertiumdecimum dulci animo priuavit
 Anhelantem, malum enim somnium capiti assitit
 10 Illa nocte, Oenida filius per consilium Minervae.
 Interea. a. patiens Vlyses soluebat Enicā· angulā-habentes
 Colligabatq; lorīs· & educebat ab exercitu, (equos
 Arcu percutiens, quia non sentit eam splendidam
 Pulchro ex curru cogitavit manibus capere.
 15 Sibilavit autem significans Diomedem diuino.
 At hic cogitabat manens quid audacius pararet,
 An ipse currum capiens, sibi decora arma iacebant,
 Per temonē extraheret, an asportaret in-altum astollens,
 An etiam pluribus Thracibus vitam eriperet.
 20 Dum hic hac agitabat in animo, interim Minerva
 Propē astans allocuta est Diomedem diuinum:
 Reditus iam memento magnanimi Tydei filie
 Naves ad concavas, ne & perterritus Genias,
 Ne forte quis & Troianos suscitet deus alius.
 25 Sic dixit, hic autem intellexit dea Vocem locuta.
 Confestim autem equos ascendit. Sed beatabat. a. Vlyses
 Arcu: hi vero solabant celeres ad naves Achivorum.
 Neq; eacum speculationem habebat argenteo arcu Apollo,
 Ut vidit Minervam Tydei filium sēctari:
 30 Huic iratus Troianorum ingressus est ingētem exercitum.
 Excitavit autem Thracum consiliarium Hippocootem,
 Rhefi consobriniū bonum. hic autem ē somno surgens
 Ut vidit locum desertum, sibi stabant veloces equi,
 Virosq; palpitantes in sanis cadibus,
 35 Ploravit sanē deinde, charumq; nomine compellavit sociū.
 Troianorum autē clangor & immensus ortus est in multis
 Currentium simul: admirabatur autem ardua iuba

Quo

Ὅσ' ἀνδρες ῥέξαντες ἔβαν κοίλας δὴ νῆας.

Οἱ δ' ὅτε δὴ ῥ' ἴκανον ὀδὸν σκοπὸν ἔκτορ' ἔκταν,
 Ἐν δ' ὀδυσεὺς μὲν ἔρυξε διτ' φίλον ὄκλεας ἱππους.
 Τυδείδης δ' ἡ γὰρ μάλα θυρὸν ἐναρξά βροτόν τε
 Ἐν χεῖρες δ' ὀδυσεὺς πείθει ἐπὶ κνήμῳ δι' ἱππων.
 Μάστιξ ἔν δ' ἱπποῖς, τὼ δ' ἐκ ἄκοντε πετὲ δῖον
 Νῆας δὴ γλαφυράς τῇ γ' φίλον ἐπλετο θυμῷ.
 Νέστωρ δ' ἐφ' ὧτος κτύπον ἄϊε, φώνησέν τε.

Ὡ φίλοι ἀγχείων ἡγήτορες ἡ δὲ μέδοντες,
 Ψάσσομαι, ἢ ἐνυμὸν ἐρέω κέλεται δὲ με θυμός.
 ἱππων μὲν ὠκυπόδων ἀμφοὶ κτύπος ὅατα βάλλει.
 Αἱ γ' δ' ἡ δούσεύς τε καὶ ὁ κρατερὸς διομήδης
 Ὡς δ' ἄφαρ ἐκ τρώων ἐλασάτο μώνυχας ἱπποῖς.
 Ἀλλ' αἰνῶς δειδύχα κτ' ἐρένα μή τι πάθωσιν
 Ἀργείων οἱ ἄριστοι ὑπὸ τρώων ὀρυμαῖδός.

Οὐ πῶ παύ' εἴρητο ἔπος ὅτ' ἄρ' ἡλυθον αὐτοί.
 Καί ῥ' οἱ μὲν κατέβησαν δὴ γῆρας τοὶ δ' ἡ χερσίν
 Δεξιῇ ἡσπάζοντο, ἐπεὶ σὺν τε μελίσχοισι.
 Πρώτος δ' ἐξέρεε νεφελῶν ἱππότην Νέστωρ.

Εἶπ' ἄγε μὲν ὠκυπόδων δούσευ, μέγα κῦδος ἀχαιῶν,
 Ὅπως τοὺς δι' ἱπποῖς λάβετον κατὰ δώλυντες ὄμιλον
 Τρώων; ἢ τίς σφωε πόρεν δεῖς ἀντιβολήσας;
 Δινῶς ἀκτίνεσσιν ἐοικότες ἡελίοιο.
 Αἰεὶ μὲν τρώεας δὴ πῦρ στρομαῖ, οὐδέ τι φημι
 Μιμνάζειν παρὰ νηυσὶ γέρον ἄρ' ἐὼν πελεμιστής.
 Ἀλλ' οὐ πῶ τοίοις ἱπποῖς ἴδον, ἐλ' ἐν νόσῳ,
 Ἀλλὰ πῶν ὕμν' οἶον δόμεναι θεὸν ἀντίδωκεν.
 Αμφοτέρω γ' ὁ σφῶϊ φιλεῖ νεφεληγερέτα Ζεὺς,
 Κέρη τ' αἰγιόχοιο διδὸς γλαυκῶπις ἑτάδω.

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς,
 Ὡ Νέστωρ νηληϊάδην, μέγα κῦδος ἀχαιῶν,
 Ρέα θεὸς γ' ἐθέλων καὶ ἀμείνονας ἡ ἐφ' ὅδε,
 ἱπποῖς δωρήσασθαι, ἐπεὶ πολὺ φέρτεροί εἰσιν.
 ἱπποὶ δ' ὅδε γαίης γενήλυντες οὐς ἐρεείνεις,
 Θρηνηκιοτὸν δὲ σφιν ἀνακτ' ἀγαθὸς διομήδης
 Ἐκταρε, πόρ δ' ἐτάροις δυοκλῆδεα παῖτα ἀφίσους.
 Τὸν τεισχευμένον σκοπὸν ἐλπομένην ἔργῳ δὲ νηῶν,

τόν

Quæ viri cūmpatrascent, redierunt concavas ad naues.

Hi. a. quum iam puenerunt sibi speculatorem Hect. occi-
 lli Vlysses contemnit Ioui charus celeres equos. (derant,

Tydidēs verò humi desiliens, exuuias cruentas

in manibus Vlyssi posuit, conscenditq. equos.

Verberabat autem equos: hi verò non inuiri solabant

Naues versus concavas: eā quippe gratum erat animo.

Nestor autem primus sonitum audiebat dixitq.

O amici Argiuorum duces & principes,

Mentiar, aut verum dicam: iuber. a. me animus dicere.

Equorum mihi velocium sonitus circum aures ferit.

Vitam verò iam Vlyssesq. & fortis Diomedes

Huc citò ex Troianis impellerent singulos equos.

Sed vehementer timeo in mente, ne quid passi sint

Argiuorum hi prestantissimi a Troianorum tumultu.

Nondū totum dictum erat verbum, quum aduenerūt ipsi.

Et hi quidem descenderunt in terram: hi verò gauisi

Dextra amicè excipiebant verbisq. suauibus.

Primus. a. percontabatur Gerennius eques Nestor:

Dic age mihi laudib. cumulate Vlysses ingens gloria Gra-

Quo hos equos cepistis, ingressi ne exercitum (corum,

Troianorum? aut aliquis vobis praeiit deus obuians?

Valde radijs similes sunt Solis.

Semper quidem Troianis immisceor: neq. me puto

Manere apud naues senex quamuis sim bellator:

Verum nondum tales equos vidi neq. aduerti.

Sed aliquem vobis suspicor dedisse deum obuians. factum.

Ambos. n. sos diligit nebularum congregator Iupiter,

Filiq. egidem gestantis Iouis casta Minerva.

Hunc verò respondens allocutus est prudens Vlysses:

O Nestor Neleide, ingens gloria Achiuorum,

Facile deus quidem volens & meliores quam sunt isti

Equos donaret, quoniam multo potentiores sunt. (i. dii)

Equi. a. hi o. senex, nuper aduementes, de quibus quavis,

Threici sunt: ut ipsorum regem strenuus Diomedes

Occidit, iuxtaq. socios duodecim omnes praestantissimos:

Hic tertiumdecim speculatorem interfecimus prope naues,

Diomedes &
 Vlysses ad na-
 ues reuertun-
 tur.

quem

Ἀγμέδω δ' οὐκ ἀπομάχεται μίγν βασιλεὺς ἀγαμέμνων.

ΩΣ Δ' ΕΚ λεγέων παρ' ἀγαινοῦ πτω-
νοῖο

ΩΡΝΥΔ', ἴν' ἀθανάτοισι φέως φέροι ἢ δὲ
βροτοῖσι.

Ζεὺς δ' εἶδα παρὰ ἄλλῃ θεῶς δὴ νῆας ἀ-
Αργαλείω, πολέμοιο τέρας μὲν, χερσὶν ἔχουσιν. (χαλῶν 10

ΣΤΗ Δ' ΕΠ' ὀδυσσῆϊ μεραλή τεῖ νηὶ μελαίνῃ,

Ἡ ῥ' ἐν μεσάτρῳ ἔσκε γερωνέμεν ἀμφοτέρωσιν,

Ἡ μὲν ἐπ' αἰάντος κλισίας τελαμωνιάδαο,

Ἡ δ' ἐπ' ἀχίλλῃ, τοῖ ῥ' ἔρατο νῆας εἰσας.

Εἶρυσαν, λυορέη πύσωμοι καὶ κέρτεϊ χερσῶν.

Εἰσα σῆσ' ἦν δὲ θεῶν μέγα τε δεινόν τε,

Ορδ' ἀχαιοῖσιν· μέγα δὲ δένει μάλ' ἐκείνῳ

Καὶ δὴν ἀλλήλοισιν πολέμῳ ἔειν ἢ δὲ μάχῃ δαῖ.

Τοῖσι δ' ἄφαρ πόλεμος γλυκίων ἦν ἔσθ' ἢ νείκεα

Εἰν νηυσὶ γλαφυρῇσι φίλῳ ἐς πατρίδα γαῖαν.

Ἀτρεΐδης δ' ἐβόησεν, ἰδὲ ζώννυ δαῖ ἀνῶν

Αργείοισιν δ' αὐτὸς ἐν νῆατο νόστον γλυκύν·

Κνημίδας μὲν παρῶντα περὶ κνήμησιν ἔθηκε

Καλὰς, ἀργυρέοισιν ὀπισθοφύλοισι ἀραρυῖας·

Δάκτερον αὖ δώρηκα περὶ στήθεσιν ἔθηκε,

Τὸν ποτὶ τοῖς κινύρης δῶκε ξεινήιον (ἔδ).

Πάρετο γὰρ κύπελλον δὲ μέγα κλέος, οὐ μὲν ἀχαιοῖ

Εἰς τρώϊον νῆεσσιν ἀναπλάσσειν ἐμελλον·

Τοῦ μὲν γὰρ οἱ τὸν δῶκε χερσὶν ἔχουσιν βασιλῆϊ.

Τοῦ δ' ἦτοι δέκα οἱμοὶ ἔσαν μέλανθ' κυκλίοιο·

Δάδακα δὲ χρυσείοι, καὶ ἑκοσι χαλκοῖ τετροῖο.

Κυκλίοιο δ' ὀφθαλμοῖς ὁρῶν ἔχουσιν ποτὶ δειρῶν

Τρεῖς, ἐκὰς τερδ' ἑκοσι εἰκοτὲς, ἄς τε χρονίων

Εἰν νηυσὶ στήθεσσι τέρας μερόπων ἀνθρώπων.

Ἀμοὶ δ' αὖ οἱμοῖσιν βάλετο ξίφος· ἐν δὲ οἱ ἦλθοι

Χρυσέοι πύμφαινον· ἀτὰρ περὶ κυκλῶν ἦεν

Ἀργύρεοι, χρυσέοισιν ἀορτήρεσσιν ἀφ' ἡρώς.

Αν δ'

ILIADIS HOMERI XI. COM-
positio.

A. inter antesignanos mixtus est rex Agamemnon.

VRORA autem ex lectis à splendido Titbo-
no

Surrexit, et immortalibus lucem ferret atq;
mortalibus.

Iupiter aut Eridē misit veloces ad naues A. Iupiter licet

10 **Difficile**, belli signum in manibus gestantem: (chiuorum mittit ad na-

Stetit, a. in Vlysis multum-capaci naue nigra, ues Achieu-

Qua in medio erat ad clamandum et exaudiri posset giro- rum.

Et ad Atacis tentoria Telamonij, (bigg.

Et ad Achillis, qui quidē in extremas partes naues aequales

15 **Subdlexerant** fortitudine sua confisi et robore manuum.

Illic stans clamauit dea alium horribileq;
20 **Recta** (al. Orthium carmen) Achillis: magnā. a. Sim iniecit

In corde, ad incessanter bellandū et pugnandū. (unicuiq;
25 **Hic** autem statim bellum dulcius fuit, quam redire

In nauibus concanis dilectum in patriam terram.

Atrides autem clamauit, et armari iussit

Argiuos: ipse quoq; induit lucidum as:

Ocreas quidem primum circum tibiis posuit

30 **Pulchras**, argenteis sibus aptatus:

Secundo deinde thoracem circum pectora induit,

Quem olim ei Cinyres dedit in munus hospitalitatis.

Andiebat u. n. S. q. in Cyprum magna fama, quod Achillis

Ad Troiam nauibus nauigaturi essent:

Ideo et illum dedit gratificans regi.

35 **Huius** quidem decem semita erant ex nigro Cyano metallo:

Duodecim. a. ex auro, et viginti ex stanno.

Cerulei autem dracones protensi erant iuxta collum

Tres, Viring. Iridibus similes, quas Saturnius

In nube fixit prodigium distincte loquentium hominum.

40 **Circa** autem humeros posuit enses: in eo uero clausi

Aurei relucebant: sed sagina circumdabat

Argentea, aureis loris conspata,

Ἀν δ' ἔλετ' ἀμφιβρόχιον πολυδάμυλον ἀσπίδα δοῦναι,
 Καλλὺν, ἡνίπερ μὲν κύνελοι δέκα χαλκοὶ ἦσαν,
 Ἐν δέ οἱ ὀμφαλοὶ ἦσαν εἴκοσι χροαὶ τέροιο
 Λαοκοῖ· ἐν ᾧ μέσσιον ἔλυ μέλαν· κυανόιο,
 Τῇ δ' ἐπὶ μὲν γόργῳ βλοσυρῶπις ἐσεφάνετο
 Δεινὸν δερμαίνῃ· περὶ δὲ δειμόος τε φόβῳ τε.
 Τῆς δ' ἐξ ἀργύρε· τελαμῶν ἡνίπερ ἄντ' ἄντ'
 Κυανέ· ἑλὲνικτο δ' ἰσάκων. χαλκαὶ δέ οἱ ἦσαν
 Τρεῖς ἀμφιφεφές, ἐνδὸς ἀνγέ· ἐκ πεφυῖαι.
 Κρητὶ δ' ἐπ' ἀμφιφάλλον κυνέλυ δέτο, τετραφάληρον,
 Ἰσποῦριν· δεινὸν ἦ λόφῳ κατ' ὅφρ' ἐν ἐνδόν.
 Εἴλετο δ' ἀλκιμα δοῦρε δῶα, κεκορυβμένα χαλκῷ
 Οἷα. τῆλε ἦ χαλκὸς ἀπ' ἀντ' ἰν οὐρανὸν εἶσω
 Λάμπ'. ὅττι δ' ἐνδοῦπτοσαν ἀΐδωαίη τε καὶ ἦρη,
 Τιμῶσαι βασιλῆα πολυχεύσιο μυκῆνις.
 Ἡνιόχῳ μὲν ἐπειτα ἐφ' ἐπὶ τελλεν ἔχαστος,
 Ἰπποῖς εὐκ' ἰπποσμον ἐρυκέμεν αὐτ' ὅττι * τάρφω.
 Αὐτοὶ δὲ περὶ ἑσὶ σὺν τεύχεσσι θωρηχθέντες
 Ρῶοντ'. ἀσβεστος ἦ βολὴ ἦν ἐπ' ἠῶδι περὶ.
 Φθάν ἦ μὲν ἰσπῶν ὅττι τάρφω κοσμηθύντες.
 Ἰσπῶες δ' ἀλῖρον μετεκίανον· ἐν ᾧ κυδοιμὸν
 Ὄρσε κακὸν κρονίδης, κτ' ὅττι ὅφρ' ἦκεν ἐέρεας
 Αἶμα π' μυδαλέας ἐξ ἀλδέρῳ, οὐδ' ἐμείλλε
 Πολλὰς ἰφθίμοις χαλκάς αἰδὶ περὶ αἶλιν.
 Τρεῖς δ' αὐτ' ἐτίρωθεν ὅττι θρωσμή πεδίοιο,
 Ἐκτορά τ' ἀμφὶ μέγαν καὶ ἀμύμονα πολυδάμυντα,
 Αἰνείαν δ' ὅς τρωσὶ θεὸς ὥς τίετο δῆμῳ,
 Τρεῖς τ' ἀντίωοι δέαι, πολυχόν, καὶ ἀγλῶορα δῖον,
 Ἡφιδόν τ' ἀλκίμαυτ' ἐπείχελον ἀδανύτοισιν.
 Ἐκτὼς δ' ἐν περὶ τοῖσι φέρε' ἀσπίδα πᾶν τοσὶ ἴσιν.
 Οἱ δ' ἐκ νεφέων ἀναφαίνονται ἔλι· ἀσῆρ,
 Παμφαλάνων, τότε δ' αὐπὶς ἐδὴ νέφεα σκίοντα·
 Ὡς ἐκτὼς ὅτε μὲν τε μὲν, ἀσπίδοι φάνεσθαι,
 Ἀλλοτε δ' ἐν πυμάτοισι, κελύων. πᾶς δ' ἀέθ' χαλκῷ
 Λάμπ', ὥς τε σεροπὴ πατρὸς διδὸς ἀγλῶοιο.
 Οἱ δ' ὥς τ' ἀμνηστὴς ἐναντίοι ἀλλήλοισιν
 Ὀρμον ἐλαύνουσιν ἀνδρὸς μάχεσθ' κατ' ἀφούραν,

Πυρῶν

Accepit. a. Ἰνδῖγ, corpus regens elegans scutū impetuosum,
 Pulchrum, circum quod quidem circuli decem aerei erant.
 Inq. eo ὀμφαλones erant ὀγιντὶ ex ferro
 Candidi: in medijs autem erat unus ex nigro metallo,
 In eo Gorgon terribili aspectu cincta erat,
 Horribiliter afficiēs: circum erat etiam Terrorq. Timorq.
 Ex eo autem argenteum lorū pendebat, sed in ipso
 Ceruleus circumvolutus erat draco: capita autem ei erant
 Tria circumducta loro, una ceruice enata. (his ornata,
 Capiti. a. Ἰνδῖγ, comatam galeam impesuit quatuor-annu.
 Cristatū ex-feris egnis: terribiliter. a. cristā desup nutabat.
 Cepit autem fortes hastas duas munitas ferro,
 Acutas. procul autem ferrum ab ipsis ad caelum ὄσθ
 Splendebat. insrepuerunt vero Minerva Ἐτ' Iuno,
 Honorantes regem opulenta Mycenae.
 Auriga quidem deinde suo praecepit ab ὄνυσι quibz
 Equos benè decenter continere illic ad fossam.
 Ipsi vero pedites cum armis armati
 Ruebant: immensius vero clamor fiebat auroram ante.
 Priores. a. cum equitibus apud fossam instructi fuerunt:
 Equites. ὅ. paululum post- insequabantur sed tumultum
 Concitavit perniciosum Saturnius, Ἐτ' ab- alto demisit ro-
 Sanguine madidos ex aethere, eo quod erat
 Multa generosa capita Orco demissurus. (res
 Troiani. a. ex altera parte in tumulo campi instruebant.
 Hectorēq. circa magnum Ἐτ' eximiu Polydamantē, (tur.
 Aeneāq. qui inter Troianos cen deus honorabatur in Erbe,
 Trefq. Antenoridae, Polybum, Ἐτ' Agenorem diuinum.
 Iunemēq. Acamanta similem immortalibus.
 Hector autem inter primos ferebat scutum Ἰνδῖγ, aequale.
 Qualis autem ex nubibus apparet perniciose stella
 Lucens, interdum. a. rursus ingreditur nubes obscuras:
 Sic Hector interdum quidem inter primos apparebat,
 Interdum autem inter extremos imperans: totius vero ere
 Splendebat, tanquam fulgur patris Iouis agidem gestantis.
 Hi autem, sicut messorēs oppositi inter-se
 Seriem fulcorum impellant viri locupletis per aruunt

Hectoris splē-
dor.

x. 14

Πυρῶν ἢ κριτῶν, τὰ δὲ θράγματα ταφρέα πῆμα.
 Ως τρώες καὶ ἄχαιοι ἐπ' ἀλλήλοισι θορόντες
 Δῆϊον· οὐδ' ἔτ' εἰσι μνῶντ' ὀλοοῖο φόβοιο.
 Ἰσας δ' ὕμιν καὶ φάλαγγες ἔχον· οἱ δὲ λυκοὶ ὄς
 Θυῶν· εἰς δ' ἄρ' ἔχαιρε πολύτρον· εἰσρόωσα.
 Οἷον γὰρ ῥα θεῶν παρὲς ἵκανε μαρναμένοισιν.
 Οἱ δ' ἄλλοι οὐ σφιν παρῶν θεοὶ, ἀλλὰ ἑκκῆλοι
 Οἷσιν ἐνὶ μετάρσι κατ' ἡπείατο, ἦ καὶ ἐκείσθι
 Δώματα χαλὰ τέτυκτο κατὰ πύχας ἑλύμποιο.
 Πάντες δ' ἠπῶντο κελαϊνεφεία κρονίωνα,
 Οὐδ' ἐκ' ἄρα τρώεσσιν ἐβέλετο κύδιον δρέξαι.
 Τῶν μὲν ἄρ' ἔκ' ἀλέγριζε πατήρ· οἱ δὲ νόσφι λιαδίς,
 Τῶν ἄλλων ἀπαύδιζε κατ' ἐξέτο κύδιον γαίῳ,
 Εἰσρόων τρώων τε πόλιν καὶ νῆας ἄχαιῶν,
 Χαλκοῖ τε στροπῆν, ὀλλυῖτας τ' ὀλλυμένους τε.
 Οφθαλμοὶ μὲν ἦν καὶ ἀέξετο ἱερὸν ἦϊον,
 Τόφρος μάλ' ἀμφοτέρων βέλε' ἠπείατο, πῆμα δ' ἰλαός.
 Ἥμος δ' ἐρουτόμος ὅσ' ἀνὴρ ὠπῆσαι το δόρυ
 Οὐρεσθ' ἐν βήσσῃσιν, ἐπεὶ τ' ἐκορέσσετο χεῖρας
 Τάμνων δ' ἐν δρεα μακρὰ, ἄδ' ὅτε μιν ἵκετο θυμῶν,
 Σίτου τε γλυκεροῖο πῶς φρένας ἱμερσθ' αἰρεῖ.
 Τῆμος σφῆ ἀρετῇ δαυαοὶ ῥήξαντο φάλαγγας,
 Κεχλόμενοι ἐταροῖσι κατὰ γῆρας· οἱ δ' ἀγαμέμνων
 Πρῶτος ὄρουσ'· ἔλε δ' αὖ δρεα βιήνορα ποιμένα λαῶν
 Αὐτὸν, ἐπειτα δ' ἐταῖρον δῖον ἡλῆα πῆμα πῆμα.
 Ἡτοι δ' ἔξ' ἵππων κατεπάλμεν· ἀντὶ θ' ἔστη.
 Τὸν δ' ἰδὺς μεμαῶτα μετὰ πονοῦν ἐξέειδον
 Νύξ', ὅς δ' ἐφεφάνη δόρυ οἱ ὀρέδε χαλκοῦ δρεα.
 Ἀλλὰ δὴ αὐτῆς ἦλθε καὶ ὀρέου ἐκείσθι· ὅ
 Ἐνδον ἀπας πεπάλαντο· δάμασσε δὲ μιν μεμαῶτα.
 Καὶ τοὺς μὲν λίπεν αὖτις αὖτις ἀνδρῶν ἀγαμέμνων
 Στήθεσι παμφαίνοντας, ἐπεὶ πῶς ἀνδρῶν ἀγαμέμνων
 Αὐτὰρ ὁ βῆσ' ἱστὸν τε καὶ ἀπὸ φονοῦ ἐξενερίξαν,
 Τίς δ' ὅσ' ἀφ' αἰμοῖο, νότον καὶ γῆπον ἀμφο
 Εἰν ἐνὶ δίφρῳ ἰόντας· ὁ μὲν νότος λυγρόχενον,
 Ἀντὶ θ' αὖ παρῆκασι περικλυτὸς, ὅ ποτ' ἀχλὺς
 Ἰδὼς ἐν κρημνοῖσι δῖον μόροισι λυγροῖσι,

Ποιμαίνω

Confiliatus.

Tritici vel hordes, manipuli autem crebri cadunt:
 Sic Troiani & Achivi in se invicem insilientes
 Cadebant: neutri vero recordabantur perniciosae fugae.
 Aequalia. a. in pugna capita habebant: illi. a. lupi tanquam
 Ruebant: Eris autem gaudebat luduosa afficiens.
 Sola enim deorum aderat pugnantibus.
 Alij autem non illis aderant dij sed quieti
 Suis in adibus sedebant, ubi Enicuius,
 Domus pulchra fabricatae erant per iuga Olympi.
 10 Omnes. a. accusabant nigras nubes reddentem Saturnum.
 Eo quod Trojanis solebat gloriam dare.
 Illos quidem non curabat pater: hic aut scorsum separatus,
 Ab alijs remotius sedebat gloria exultans,
 15 Insiciens Trojanorumq. urbem & naues Achivorum,
 Aerijsq. fulgorem, interimentesq. intereuntesq.
 Quamdiu quidem aurora erat & crescebat sacra dies,
 Tadiu valde virorumq. tela penetrabant, cadebatq. populus,
 20 Quando. a. arborum incisor vir praparaavit prandium
 Montis in conuallibus postquam saturavit manus
 Incidens arbores longas, fastidiumq. eius occupavit animu,
 Cibiq. dulcis circum mentes desiderium capit.
 Tunc sua virtute Danae perruperunt phalanges,
 Hortantes socios per acies, itaq. Agamemnon
 25 Primus exiit: interfecit. a. viru Bianorem pastorem popu- Agamemnon
 Ipsum deinde & socium Orleu agitatore equorum. (loru fortiter pu-
 Ille quidem ex equis desiliens aduersus stabat:
 Hunc autem recta irruentem in fronte acuta lancea
 Percussit, nec galea hastam ei represit are gravis:
 30 Sed per ipsam penetravit & os: cerebrum autem
 Intus totum factum est: stravit autem ipsum ruentem.
 Et hos quidem reliquit illic rex virorum Agamemnon,
 Pectoribus perlucens, posteaquam spoliavit tunicas.
 Caterum hic iuit Isumq. & Antiphum occisurus,
 35 Filios duos Priami, nothum & legitimum, ambos
 In uno curru existentes. nothus quidem aurigabatur,
 Antiphus vero pugnabat inclutus, quos olim Achilles
 Ida in inguis ligauit teneris diminitibus,

z. iiij

Ποιμαίνοντ' ἐπ' ὅρα λαβάν, καὶ ἔλυσαν Σποίνων,
 Δὴ τότε γ' ἀφρείδης διρυκρείων ἀγαμέμνων
 Τὸν μὲν ὑπὲρ μαζοῖο χ' ἱστὸς βάλε δουεῖ.
 Ἀνθρον αὖ παρ' ὅς ἐλασε ξίφει, ἐκ δ' ἔβαλ' ἱσπών,
 Σφ' ἔρριψε δ' ὑπὸ τοῖν ἐσύλα τεύχεα καλὰ
 Γινώσκων, καὶ γὰρ σφε πάρος παρ' ἱησι δόησιν
 Εἶδεν, ὅτ' ἐξείδης ἀγαγὼ πόδας ὠκύς ἀχιλλεύς.
 Ὡς ἵ λείων ἐλάφοιο ταχέης νήπια τέκνα
 Ρηιδίως ξυνέαξε λαβὼν κρατερῶσιν ὁδοῦσιν,
 Ἐλθὼν εἰς δ' ἔνυλ' ἀπαλὸν τε σφ' ἦτορ ἀπύει·
 Ἡ δ' εἴπερ τε τύχησι μάλα γεδόν, οὐ δυνάταί σφιν
 Χραιομένην, αὐτῷ γὰρ μιν ὑπὸ τρύμος αἰνὸς ἱκανεῖ·
 Καρπαλίμως δ' ἦνξε διὰ θυμὰ πικρὰ καὶ ὕλην
 Σπύδοντος, ἰδρώουσα κρατὸς οὐδ' ἀνδρὸς ὄφ' ὀρμῆς.
 Ὡς ἄρα τοῖς ἔπες δυνάτο χραιομένησιν ἄλ' ἔδρον
 Τρώων· ἀλλὰ καὶ αὐτοῖς ὤφ' ἀργείοισι φέβοροντο.
 Αὐτὰρ ὁ πέισαν δρόν τε καὶ ἱππολόχοι μανχαρμίω,
 Τέας ἀντιμάχοιο δαΐφρονος, ὅς ῥα μάλιστ'
 Χρυσὸν ἀλεξάνδροιο δεδεγμένον ἀργαὰ δῶρε,
 Οὐκ εἶα, ἔλεγχον δόμεναι ξανθῷ μενέλαῳ,
 Τοῦ περ δὴ δύο παῖδες λάβε κρείων ἀγαμέμνων
 Εἰν ἐνὶ δ' ὀφρῶ ἐόντας· ὁμοῦ δ' ἔχον ὠκείας ἱσπώων·
 Ἐκ γὰρ σφ' ἔα χειρῶν φύρον λυγρὰ σφαλόντα.
 Τὰ δ' ἰκνηθὴντων, ὁ δ' ἐναντίον ὄρτο, λέων ὢς,
 Ἀφρείδης τὰ δ' αὐτ' ἐκ δίφρου γωνία ξέειλεν.
 Ζώρξει ἀφείσθ' ὕψος, σὺ δ' ἄξια δέξαι ἄποινα.
 Πολλὰ δ' ἐν ἀντιμάχοιο δόμοις κειμήλια καί ται,
 Χαλκὸς τε, χρυσὸς τε, πολὺ κμητὺς τε σπείρης·
 Τὸν κέν τοι χαίρειναι πατὴρ ἀφείσι ἄποινα
 Εἰ νῶϊ ζωὸς πεπύθῃτ' ὅππῃ νηυσὶν ἀγαυῶν.
 Ὡς τῷ γε κλαίοντε περσασσὴν βασίλει·
 Μειλιχοῖς ἐπέεσσιν· ἀμείλιχτον δ' ὁ π' αἰουσα.
 Εἰ μὲν δὴ ἀντιμάχοιο δαΐφρονος ὕψος ἴδον,
 Ὅς ποτ' ἐνὶ τρώων ἀγρῇ μενέλαον αἰώων
 Ἀργεῖόν ἐλθόντα σὺν ἀντιθέρῳ δουρὶ
 Αὐτὸ κατὰ κτεῖναι, μὴ δ' ἐξέμεν ἀφ' ἐς ἀχαιοὺς.
 Νῶν μὲν δὴ τῷ πατρὸς ἀεικέα τίσσετε λάβω.

H, κ

Passentes apud oues deprehendens, Et dimisit pro precio re-
 Tum vero Atrides late dominans Agamemnon (depricinis.
 Alterum quidem supra papillam iuxta pectus saucianit hastā:
 Antiphon a. iuxta aurem percussit ense, depulsiq; ab equis.
 Festinans autem ab his predabatur arma pulchra
 Agnoscens, etenim ipsos antea apud naues celeres
 Viderat, quando ex Ida duxit pedibus Velox Achilles.
 Sicut autem leo ceruam velocis paruulos catulos
 Facile confregit, arripiens solidis dentibus,
 Veniens ad lustrum, tenerumq; ipsis cor absulit:
 Illa vero quamuis adsit valde prope, non potest ipsis
 Opitulari, ipsammet enim tremor Sehemens subit:
 Confestim autem ruit per quercetam densa Et gluiam
 Festinans, sudans potenter fera ab impetu:
 Sic illis duobus nullus potuit arcevere perniciem
 Trojanorum: quin Et ipsi a Grecis fugiebant.
 Sed hic Pisandrumq; Et Hippolochum bellicosum
 Filios Antimachi bellicosi (qui sane maxime
 Aurum ab Alexandro accipiens splendida dona,
 Non permittebat Helenam reddere flauo Menelao)
 Hiuius iam duos filios deprehendit rex Agamemnon
 In uno curru existentes: eodem loco. a. agitabant Veloces equos.
 Namq; ex ipsorum manibus fugerant habena molles.
 Hi autem turbati sunt: ille a. contra ruit, leo tanquam,
 Atrides: hi. a. tunc ex curru supplicabant flexis genibus:
 Vinos cape Atrei filii: tuq; digna accipe pecunia redemptionis.
 Multa. a. in Antimachi adibus opes recondita iacent,
 Aesq; aurumq; Et artificiosè factum ferrum:
 Ex his tibi donabit pater infinita dona-redemptionis,
 Si nos diuos esse audierit apud naues Gracorum.
 Sic hisflentes allocuti sunt regem
 Blandis verbis: immitem vero Vocem audierunt.
 Si igitur Antimachi bellicosi filij estis,
 Qui quondam in Trojanorum concione Menelaum suadebas
 Legatum profectum cum diuino Vlyssē
 Ibidem interficere, neq; dimittere rursus ad Achiuos:
 Nunc quidem iam patris sedam lueris iniuriam.

z 6

Η, καὶ πείσανδρον μὲν αὖτ' ἴστων ὅσπερ χαλκῷ
 Δοῦε βαλὼν παρὰ στήθος· ὃ δ' ὑπὸ πηλῷ οὐδ' εἰς εἰρήνην
 Ἰππόλοχος δ' ὑπὸ ροῦσιν τὸν αὖτ' ἡμιχρῆς ἐξενείκει,
 Χεῖρας ὑπὸ ξίφει τμήξας, ὑπὸ τ' αὐχένῳ κόπας·
 Ολμῶν δ' ὄσ, ἑσπευε κελὶν δέδωκε δι' ὀμίλου.
 Τούς μὲν ἑσπ'· ὃ δ' ὅτι πηδίσαν κλονέοντο φάλαγγες,
 Τῇ δ' ἐνόρουσ', αἶμα δ' ἄλλοι ἐν κνήμῃσι δέσσαν·
 Πέδοι μὲν πέδους ὄλεον φάλαγγας ἀνάγκη,
 Ἰσπῆς δ' ἴσπῆας, ὑπὸ δὲ σφισιν ὤρετο κονίη
 Ἐκ πεδίου, τὴν ὥρσαν εἰς ἴδουποι πῆδαι ἴσπων
 Χαλκῷ δ' ἰδίωντες, ἀτὰρ κρείων ἀγαμέμνων
 Αἶν' ὑποκτείνων ἔπετ' ἀργείοισι καλῶν.
 Ως δ' ὅτε πῦρ αἰδῆλλον ἐν ἀξέῳ λαμπρῇ ὕλῃ,
 Πάντῃ τ' εἰλυφόων αἶετος φέρεται· οἱ δὲ τε θάμνοι
 Πρόρροι· οἱ πῆλοισι πεπλεγμένοι πυρὸς ὄρμη·
 Ως ἄρ' ὡς ἀτρεΐδῃ ἀγαμέμνωνι πῆλ' ἐκέρωα
 Τρώων φάλαγγων, πολλοὶ δ' ἐις αὐχένῳ ἴσπων
 Κεῖν' ὄρεα κροτάλιν ἀνὰ πηλὸν μοῖο χαθύρας,
 Ἡνίοχος ποθέοντες ἀμύμονας· οἱ δ' ὀπὶ γαίῃ
 Κεῖατο, γυῖα περὶ πολὺ φίλτεροι ἢ ἀλόχοισι.
 Ἐκτορε δ' ἐκ βελώνῳ ὑπαγε ζεύς ἐκ τε κονίης,
 Ἐκ τ' αἰδῆλοτασίης, ἐκ δ' αἶματος, ἐκ τε κυδοιμοῦ.
 Ατρεΐδης δ' ἔπετο σφειδανὸν δαναοῖσι καλῶν·
 Οἱ δ' παρ' ἴλου σῆμα παλαοῦ διαρδαίδαο
 Μέσσην χαλκῷ πεδῶν παρ' εἰνεῶν ἐσσεύοντο,
 Ἰεμανοὶ πόλεως, ὃ δ' ἡ κακλῆγώς ἔπετ' αἰεὶ
 Ατρεΐδης· λυδρῶν δ' ἐπαλάσσετο χεῖρας ἀάπῃσι.
 Ἀλλ' ὅτε δὴ σκαῖς τε πύλαι καὶ φηγὼν ἵκοντο,
 Ἐν δ' αὖτ' ἀνὰ δὴ ἴσαντο, καὶ ἀλλήλοισι ἀνέμινον.
 Οἱ δ' ἐπ' ἡμιμέσων πεδῶν φοβέοντο, βόες ὡς,
 Ἀς τε λείων φόβῃσι μολῶν ἐν νυκτὶ ἀμολγῶν
 Πάσας τῇ δ' ἐτ' ἡν ἀφάινεται αἰπὺς ὄλεθρος.
 Τῆς δ' ἐξ αὐχέν' ἔαξε λαβὼν κρατερὸισιν ὀδύσι
 Πρῶτον, ἐπειτα δὲ δ' αἶμα καὶ ἔρχεται πάντα λαφύσει·
 Ως τὴν ἀτρεΐδης ἔφεπε κρείων ἀγαμέμνων,
 Αἶν' ὑποκτείνων τὸν ὀπίσταν· οἱ δ' ἐφύοντο.
 Πολλοὶ δ' ἀφ' ὧν τε καὶ ὑπὸ πῆλοι ἐκπῆσαν ἴσπων

Ατρεΐδης

Dixit, & Pisandrum quidē ab equis decieit in-humum,
 Hasta feriens ad pectus: hic a. supinus solo stratus est.
 Hippolochus autem desiliit, quem rursus humi interfecit,
 Manus gladio amputans, & ceruicem abscindens,
 Mortarium autem tanquam, demisit solutari per turbam,
 Hos quidem reliquit: hic a. ubi pluri mū tur babantur pha-
 lluc irrui, simulq; alij benē ocreati Achini. (langes,
 Pedites quidem pedites interficiebant fugientes necessitate:
 Equites vero equites. sab autem ipsis concitatus est pulvis
 10 E campo, quem excitant multi soni pedes equorum
 A Ere terram pulsantes. sed rex Agamemnon
 Semper interficiens insequabatur Argiuos adhortans.
 Veluti a. quando ignis perniciosus in lignosam incidit syl-
 Et undiq; conuoluens ventus fert: arbuscula vero (uam,
 15 Radicitus cadunt agitata ignis impetu:
 Sic sane sub Atreide Agamemnone cadebant capita
 Trojanorum fugientium: multiq; proceræ-ceruice equi
 Vacuos currus cum strepitu gehebant p ordinum belli in-
 Aurigas desiderantes extimios: hi a. in terra (terualla,
 20 lacebant, cultu viribus gratiores quam vxoribus.
 Hectorē. v. extra tela subduxit Iupiter extraq; puluerem,
 Extraq; cadem, extraq; sanguinem, extraq; tumultum.
 Atreides autem sequebatur vehementer Danaos adhortans.
 Hi autem apud illi monumentum Ceteris Dardaniada
 25 Medium per-campum ad caprificum tuebant,
 Cupidi ciuitatis: hic vero clamans sequebatur & q;
 Atreides: cruore-puluerulento a. sedabat manus duras.
 Sed quando iam ad Scaasq; portas & fugum venerunt,
 Ibi tunc constiterunt, & alij alios expectabant.
 30 Hi a. adhuc per medium campū fugiebant, bonos tanquam,
 Quos leo terruit adueniens nocte intempesta
 Omnes: tum vna saltem apparet graue exitium:
 Huius autem ceruicem fregit correptam validis dentibus
 Primum: deinde a. sanguinem & viscera omnia absorbet
 35 Sic hos Atreides insequabatur rex Agamemnon,
 Semper occidens postremum: illi autem fugiebant.
 Multi autem proni & supini excidebant equi

Atreida

Πρῶτος ὄρουσ' ἔθελεν ὃ πολὺ παρμάχεσσι ἀπαύτων.
 Ἐσπετε νῦν μοι μοῦσαι Ὀλύμπια δώματ' ἔχουσαι,
 ὅς τις δὴ πρῶτος ἀγαμέμνων ἄνθρωπος ἦλθεν,
 Ἡ ἅπλων τρώων, ἢ ἐκλεῖων δῆπκούρων;
 Ἰφιδάμας ἀντίλοοιδης ἦὺς τε μέγας τε,
 ὅς τ' ἀφ' ἑνὲς Ἰθάκης ἐκείσθαι κατὰ μὴλων
 Κισῆς τὸν γ' ἔθρεψε δόμοις ἐνι τυτθὸν ἐόντα,
 Μητρὸς πάτωρ, ὃς τί κτε θεῶν καλλιπάρημον.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ἦεν εἰκυ δέ ῥ' ἴκατο μέτρον,
 Αὐτὸς μιν κατέρυκε δίδου δ' ὅ γε θυγάτηρ ἑλπίς.
 Τῆμας δ' ἔκαστα δαδάμοιο μῦθ' ἔκαστον ἀχαιῶν
 Σὺ δὲ δουρὶ δέχεσθαι κορωνίσιν, αἳ οἱ ἔποντο.
 Τὰς μὲν ἔπειτ' ἐν περὶ πῶπ' ἰλίπε νῆας εἴσους.
 Αὐτὰρ ὁ περὶ δὲ εὐν εἰς ἱλίον εἰληλούθει.
 ὅς ῥα τότε δ' ἀφ' ἑνὸς ἀγαμέμνων ἄνθρωπος ἦλθεν.
 Οἱ δ' ὅτε δὴ ἔρδον ἦσαν ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰόντες,
 Ἀφείδης μὲν ἀμαρτε παραδίδε οἱ ἔσθ' ἀπὸ τ' ἐρχο.
 Ἰφιδάμας δὲ χ' ἰζώνων, πύρρος ἐνερθε
 Νύξ' ὅππ' δ' αὐτὸς ἔρεισε βαρεῖν χεῖρ' ἐπὶ πῆσας.
 Οὐδ' ἔσθ' ὅτε ῥ' ὤσθηται πινάλοισιν ἀλλὰ πολὺ πόνον
 Ἀργύρεον ἀντομένη μόλις ῥ' ὤσθηται ἀχαιῶν.
 Καὶ τότε χεῖρ' ἑλπίδων ἀφ' ἑνὸς ἀγαμέμνων
 ἔλκε δ' ὅππ' οἱ μεμαῶς ὤσθηται ἀχαιῶν.
 Σπῶσται τὸν δ' ἀφ' ἑνὸς ἀγαμέμνων ἀχαιῶν.
 ὅς ὁ μὲν αὖτις πεσὼν κοιμήσεται ῥ' ἔλκεον ὕπνου,
 Οἱ κτερὸς δ' ἀφ' ἑνὸς ἀγαμέμνων ἀφ' ἑνὸς ἀχαιῶν,
 Κουειδίδης, ἢς ἐπὶ χεῖρ' ἰδέσθαι πολλὰ δ' ἔδωκε.
 Πρῶτος ἔκαστον βοῦς δίδωκεν, ἐπειτα δὲ χ' ἑλπίς ὕπνου.
 Αἶγας ὁμοῦ καὶ ἴσους, τὰ οἱ ἄσπετα ποιεῖσιν οἶοντο.
 Δὴ τότε γ' ἀφ' ἑνὸς ἀγαμέμνων ἐξ ἐνείκερ.
 Βῆ ὃ σέβων ἀν' ὄμιλον ἀχαιῶν τεύχεα καλὰ.
 Τὸν δ' ὡς οὐδ' ἐνόησε κῶον ἀφ' ἑνὸς ἀχαιῶν.
 Πρὸς βουβὸν ἀντίλοοιδης κρατερὸν ῥα εἰς πένθος
 Ὀφθαλμοὺς ἐκάλυψε κασιγνήτοιο πένθος.
 Στῆ δ' ὄρεα δ' αὖθις λατὼν ἀγαμέμνονα δῖον.
 Νύξ' ὅππ' οἱ μεμαῶς ὤσθηται ἀχαιῶν.
 Ἀντὶ τὸν δ' ἑλπίς ἀφ' ἑνὸς ἀχαιῶν.

Πίγνητος

Primus irruit: soluit. a. longè pugnare ante omnes.
 Dicite nunc mihi Masæ caelestes domos habitantes,
 Quisnam tunc primus Agamemnoni obuius venit,
 Vel ipsorum Trojanorum, vel inclitorum auxiliorum?
 5 Iphidamas Antenorides ampliusq; magnusq;
 Qui educatus est in Thracia glebosa matre ouium.
 Ciffes hunc educavit domi parvulum existentem,
 Avus-maternus, qui genuit Theano pulchripennam.
 Sed postquam pubertatis gloriosa peruenit ad mensuram,
 10 Illic eum detinuit: tradidit autem hic filiam suam:
 Virq; duxit: et thalamo ad famam venit Achivorum (batur.
 Cum 12. nauib. curuas puppes-habentibus quae eum sequas-
 Has quidem deinde in Percope reliquit naues equales:
 At ipse pedes existens ad Troiam generat:
 15 Qui tunc Atrida Agamemnoni obuius venit.
 Hi. a. quando iam cominus erant inter se congregientes,
 Atrides quidem erravit. auersa. n. ei est hasta:
 Iphidamas autem ad balneum thoracem subter
 Percussit: & ipse incubuit graui manu confusus:
 20 Neq; perforauit balneum artificiose factū: sed multo prius
 Argenteo occurrens plumbum tanquam retusa est cuspis.
 Et hanc manu prehensam late dominans Agamemnon
 Traxit ad se promptus veluti leo: atq; e manu
 Extorsit: illum. a. ense percussit ad ceruicē. soluit. a. mēbra.
 25 Sic is quidem illic lapsus dormiuit arcem somnum,
 Miser-procul à desponsata uxore, cuius auxilians,
 Virgine, cuius nullam voluptatem vidit: multa. a. dederat:
 Primum centum boues dedit, deinde quosq; mille promissis
 Capras simul & oues, quae ei multa pascebantur.
 30 Sanè tunc Atrides Agamemnon expoliavit eum.
 Recepsit. a. portans per turbam Achivorum arma pulchra.
 Hunc autem postquam cognouit Coon illustris vir,
 Maior natu Antenorides grauis ipsum dolor
 In oculis cooperuit, ob fratrem prostratum.
 35 Sterit. a. ex obliquo cum hasta latens Agamemnona nobile:
 Percussitq; ipsum in manum mediam cubitum infra:
 Ex-altera parte. a. transijt splendida hasta cuspis:

Agamemnon
multos in-
cific.

Coon Aga-
memnonem
vulnerat.

Horruit

Πρὶν σέεντ' ἄρ' ἔπειτα ἀνὰ δ' αὖθ' ὦν ἀγαμέμνων.
 Ἀλλ' οὐδ' ὧς ἀπέληγε μάχης ἡδὲ πολέμοιο.
 Ἀλλ' ἔπειρουσε κόονι ἐχρὼν ἀνέμοσφ' ἔς ἔλκος.
 Ἡ τοὶ δ' ἰφιδάμαντα καὶ σιγνήτον καὶ ὁπατρον
 Ἐλκετ' ἔδ' μεμαῶς καὶ αὐτὴν παῖτας ἀφίους.
 Τὸν δ' ἔλκοντ' ἐν' ὁμίλον ὥς ἀπὸ δ' ὁμοφλοέσης
 Οὕτῃσ' ἔνδ' ὧ χαλκὴν ῥέϊ λυσετ' ἢ γυῖα.
 Τοῖο δ' ἔπ' ἰφιδάμαντι καίρη ἀπέκοψε παραεῖς,
 Ἐνδ' αὐτῶρος ὅτ' ἦε ὥς ἀτρεῖδ' ἡ βασιλῆϊ
 Πότῃσιν αὐτὰ πηλὴσαν τε, ἔδωκε δόμον αἰδὸς εἶσοι.
 Αὐτὰρ δ' ὅτ' ἄλλων ἐπεπώλετο σίχας ἀνδρῶν,
 Ἐρχεῖτ' ἄορι τε, μερόλοισι τε χερμαδίοισιν,
 Οἷον δ' αἶμα' ἐπ' ἀερμὸν αὐτὸν ὅθεν ἐξ ὠτειλῆς.
 Αὐτὰρ ἔπειτα μὲν ἔλκος ἐτέρσταπ, παύσωτο δ' αἶμα,
 Οἷον δ' ὁδῶν αὐτῶν μὲν ὅτ' ἀτρεῖδ' αἶμα.
 Ὡς δ' ὅταν ὠδὸν σάει ἔχῃ βέλ' ὅτ' ὧ γυναικας
 Δειμυ, τί, τε παρ' εἰσι μορσὸν κοῖ ἐλείθῃαι
 Ἥρης θυγατέρας περὶ δ' ὧς ἔχουσαι.
 Ὡς δ' ἔπειτα ὁδῶν αὐτῶν μὲν ὅτ' ἀτρεῖδ' αἶμα.
 Ἔς δ' ἴφρον δ' ἀνέρουσε, καὶ λυόχῳ ἐπέτελλε
 Νηυσὶν δ' ἡ γλαφυρῇσιν ἐλάνεμεν, ἡρθετο γὰρ κῆρ,
 Ἡύσιν ἢ διαφύσον δαναοῖσι γερωνῶς.
 Ὡ φίλοι ἀφγείων ἡγήτορες ἡδὲ μέδοντες,
 Ὑμεῖς μὲν νῦν νηυσὶν ἀμύατε ποντοπόροισι
 Φύλοπιν ἀρχαλέω, ἔπειτα ἐκ ἐμὴ μῆπτα Ζεὺς
 Εἵασε πρῶτοι πωνήμεριον πολεμίζειν.
 Ὡς ἔφαδ', λυόχῳ δ' ἵμασεν καλλιπείρας ἱπποῖς
 Νῆας δ' ἡ γλαφυρῆς. τὰ δ' ἔκ' ἀκοντε πέτεδ' αὖ.
 Αφρεον ἢ σθένος, βάλοντο τ' ἡνέρε κορινί,
 Τειρόμενον βασιλῆα μάχης ἀπαύδ' ὅτε φέροντε.
 Ἐκτωρ δ' ὧς ἐνόησ' ἀγαμέμνονα νόσφι κύνοντα,
 Τρωσὶ τε καὶ λυκίοισιν ἐπέκλετο, μαχρὸν αὖσας.
 Τρῶες, καὶ λυκιοὶ, καὶ δαῖδαροι ἀλγίμαχοι,
 Αἰέρες ἐς φίλοι, μνήσασθε τ' ἡνέρε δ' ἀκῆς.
 Οἷον δ' αὐτὸν ὧς εἰσοι, ἐμοὶ ἢ μέγ' ὅτ' ἔδωκε
 Ζεὺς κρονίδης ἄλλ' ἰδὺς ἐλάνετε μώνυχας ἱπποῖς
 Λφδύμων δαναῶν, ἢν' ὧς ἔρετρον εὐχ' ὅτ' ἀρῇδε.

Horruit & tum rex virorum Agamemnon.
 Sed neq; sic cessavit a pugna atq; bello:
 Sed irruit in Coonem tenens validam hastam.
 Hic quidem Iphidamanta fratrem & eodem patre natum
 Trabebat pede festinans, & inclinabat omnes fortissimos.
 Hunc a trahentem per turbam sub scuto rotundo
 Vulneravit hastili arato, soluitq; membra:
 Huius autem super Iphidamante caput abscidit astant.
 Ibi Antenor's filij sub Atride rege
 10 10 Fatum complentes, iuerunt domum Plutonis intro.
 At hic aliorum obibat acres virorum,
 Hastasq; ensesq; magnisq; saxis,
 Quamdiu et sanguis adhuc calidus subsiliebat è vulnere.
 Sed postquàm vulnus quidem siccum est, cessavitq; sanguis,
 15 15 Acuti dolores subierunt robur Atridæ.
 Veluti quando parturientem tenet telū acutum mulierem
 Acerbum, quod emittunt dolore parturientibus asserentes
 Iunonis filia, amaro dolores habentes: (Lucina
 Sic acuti dolores penetrarunt robur Atride.
 20 20 In currum autem conscendit, & aurige præcepit
 Naves ad concavos currum agere, tristabatur enim corde.
 Clamavit, a clarè sit exaudiri posset, Danaïs vociferans:
 O amici Argivorum duces & principes,
 Vos quidem nunc a navibus arcete pontigradis
 25 25 Pugnam molestem, quoniam non me consiliarius Iupiter
 Permisit cum Trojanis toto die permanentem pugnare.
 Sic dixit, auriga, a flagellavit pulchrè iubatos equos
 Naves versus concavos, hi autem non inuiti volarunt:
 Spumabant, a in pectorib; aspergebantur, a infra pulvere:
 30 30 Laborantem regem a pugna seorsim portantes.
 Hector, & postq; intellexit Agamemnona seorsim profectum
 Trojanosq; & Lycios hortabatur alitè clamans:
 Troianiq; & Lycij, & Dardanei cominus pugnantes,
 Viri estote amici: recordamini autem strenuam fortitudinis.
 35 35 Abit vir fortissimus: mihi verò magnam gloriam dedit
 Iupiter Saturnides: sed rectè a impellere solidungulos equos
 In robustos Danaos, sit excellentiorem gloriam referatis.

Agamemnon
 vulnerat' pre-
 lio excedit.

Hector suos
 hortatus in
 hostes irrui.

Ως εἰπὼν ὁ Τρωὴς μὲν ἔκλειπεν ἡμῶν ἐκείνου.
 Ως δ' ὅτε ποῦ τις θνητὴν κύναν ἀγρόδοντας
 Σὸν ἐπ' ἀγροτέρῳ σὺν κατὰ φῶς, ἢ ἔλεοντι.
 Ως ἐπ' ἀγροτέρῳ σὺν κατὰ φῶς, ἢ ἔλεοντι.
 Ἐκτὼς περιμήδης, βροτολογίῳ ἴσος ἄρ' ἢ.
 Αὐτὸς δ' ἐν πρώτῳ τῷ μέγα φρονέων ἐβέλκει.
 Ἐν δ' ἔπειτα ὑπὸ νύκτι, ἔπειτα ἴσος ἀέλλῃ,
 Ἡ τε καὶ θαλλομένη ἰοειδέα πύργῳ δέσσει.
 Ἐνθα πῖνα παρῶν, πῖνα δ' ὕστατον ἐξενάριξεν
 Ἐκτὼς περιμήδης, ὅτε οἱ Ζεὺς κῦδος ἔδωκεν.
 Λαοῦτον μὲν παρῶν, καὶ ἀντόροον, καὶ ὁπίπην,
 Καὶ δόλοπα κλυτὰ τεύχεα, καὶ ὁφελπον, ἢ δ' ἀγέλαον.
 Αἰσὺμόν τε, ὅσον τε, καὶ ἰππύροον μακροχρῆμον.
 Τὸς αὖρ' ὅ, ἡγεμόνας δαναῶν ἔλεον, αὐτὰρ ἔπειτα
 Πηλεΐδην, ὃς ὁπότε Ζεὺς φέρεα σοφελίῃ,
 Ἀργείων νότοιο βαδίζει λαίλαπι τύπῳ.
 Πολλὸν δ' ὅφρα κῦμα κυλίνδετο, ὑφ' ὅσῳ δ' ἄρ' ἢ
 Σκιδναται ἐξ ἀνέμοιο πολυπλάκιοιο ἰωῆς.
 Δις αἶψα πυκνὰ κερήαδ' ὑφ' ἑκτορὶ δάμνατο λαῶν.
 Ἐνθα καὶ λοῖπός ἐστιν, καὶ ἀμύχανα ἔργα γυρόντο,
 Καὶ νῦν κεν ἐν νῆεσσι πείσῃ φέροντες ἀχαιοί,
 Εἰ μὴ τυδείδῃ διομήδεϊ κέκλεται δούσεύς.
 Τυδείδῃ, πῶς δ' ὄντε λελάσμεθα δουρίδ' ὁ ἀλκῆς;
 Ἀλλ' ἄγε δούρο πέπον, παρ' ἐμ' ἵστασο. δὴ γὰρ ἔλεγχος
 Ἔσεται εἴ κεν νῆας ἔλῃ κορυθαίολοι ἔκτορ.
 Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη κρατερὸς διομήδης.
 Ἡ τοὶ ἐγὼ μανέω καὶ τλήσομαι, ἀλλὰ μῖνονθα
 Ἡμεῶν ἔσεται ἦδος, ἐπεὶ νεφεληγερέτα Ζεὺς
 Τρωσὶν δὴ ἐδίδει δουῶναι κράτος ἢ ἐπὶ νῆϊν.
 Ἡ καὶ θυμβραῖον μὲν ἀφ' ἱππῶν ὥστε χαμᾶζε,
 Δουεὶ βαλὼν χεῖρ' ἵμαζον ἀγίστερόν. αὐτὰρ ὁ δούσεύς
 Ἀντίθεον θεράποντα μολίωνα τυῖο ἀνὰ κτ' ὅ.
 Τὺς μὲν ἔπειτα ἔασαν, ἐπεὶ πολέμου ἀπέπυσσαν.
 Τῷ δ' ἂν ὁμίλον ἴοντε κυδαίμεον, ὥς ὅτε καὶ παρῶ
 Ἐν κούθῃ θηρᾶται μέγα φρονέοντε πέσῃτον.
 Ως ὅλεον Τρωῶς παλιν ορμένον, αὐτὰρ ἀχαιοί
 Λασιπύους φέροντες ἀνέπνεον ἔκτορα δῖον.

Εἰς

Sic loquutus concitavit robur & animum cuiusq;
 Veluti quando alicubi Senator canes albidentes
 Irritet in sylvestrem suam aprum, vel leonem:
 Sic in Achiuos instigavit Troianos magnanimos
 5 Hector Priamides, pernicioso similis Marti.
 Ipse autem inter primos valde confidens iuit:
 Irruit. in praelium desuper stantis similis turbinis,
 Qui desiliens purpureum pontum commouit.
 Tunc quem primum quem ultimum interfecit
 10 Hector Priamides, quando ei Iupiter gloriam dedit.
 Assaum quidem primum & Autonoom & Opitem,
 Et Dolopem Clyti-filium, & Opheliuum, & Agelaum,
 Esymnumq;, Orumq;, & Hipponoom bellicosum.
 Hos iste principes Danaorum interfecit: ac deinde
 15 Multitudinem. Veluti quum Zephyrus nubes agitavit,
 Procellosi (v. alibi) Noti & vehementi procella verberans,
 Multusq; & tumidus fluctus voluitur: in altum. a spuma
 Spargitur propter venti multum agum flatum:
 Sic crebra capita ab Hectore sternebantur populorum.
 20 Tunc exitium fuisset, & incurabilia opera facta fuissent,
 Et sane in naues incubuissent fugientes Achiui,
 Nisi Tydidem Diomedem hortatus fuisset Ulysses:
 Tydide, quid passa oblitus sumus strenua virtutis?
 Sed age huc charissime, apud me sta. iam enim opprobrium
 25 Erit, si quidem naues capiat varia-galea insignis Hector.
 Hunc vero excipiens allocutus est fortis Diomedes:
 Profecto ego manebo & tolerabo: sed brevis
 Nostri erit voluptas, quoniam nebulæ congregator Iupiter
 Troianis mauult dare victoriam quam nobis.
 30 Dixit & Thymbræus quidem ab equis depulsi in terrâ,
 Hastâ asecutus ad papillam sinistram, sed Ulysses
 Diuinum famulum Moltona huius regis. (rant.
 Hos quidem deinde missos fecerunt, postq; a bello remoue-
 Hia. per turbâ euntes tumultuabantur, sicut quando aprî
 35 In canes venaticos valde audaces inciderint:
 Sic perdebant Troianos conuersi à fuga, sed Achiui
 Libenter fugientes respirabant Hectorem diuinum.

Ulysses Diomedem hor-
 tacur ad præ-
 lium.

κα γ

ΕΝ Τ' ἑλὲτ' αὖτις Δίφρον τε καὶ ἀνέρε δῖμου ἀφίστω,
 Τίε δὲ μο μέροπος ἄρκωσίου, δὲσ ἀπὲρ πᾶσι τῶν
 Ηδ' ἐε μὴν τοσῶτας, ὅδ' ἐοῦς πᾶσι δ' αἶσα κε
 Σπείρειν εἰς πύλεμον φθιστῆνορα· τῶ δ' ἐοὶ οὐ π
 Πειθ' ἐοῖν. κῆρες γὰρ ἄρ' οὐ μέλαν· ὅ· θυάτιο.
 Τὸς μὲν τυθείδης δουρικλυτὸς διομήδης,
 Ουμοδ' αὖτ' ἰσχυρὸς κακιδῶν, κλυτὸς τεύχε' ἀπύρα.
 Ἰπποδάμου δ' ὀδυσσεὺς καὶ ἑσείροχον ἐξενάριξαν.
 Εὐθαρίσφιν κ' Ἰσά μάλ' αὖτ' ἐτ' ἀνύσσε χρόνιον,
 Εξ' ἰδίας κακιδῶν· οἱ δ' ἀλλήλοισιν ἐνδείζον.
 Ητοι πύθ' ὅ· ἵδ' ἀνέσφρον οὐ τῶσε δουεὶ
 Παιονιδῶν ἠρώα κατ' ἰσθμόν. οὐ γὰρ οἱ ἵπποι
 Εγγυὲς ἔσαν παρφυγῆν· ἀάσματο δ' ἐμέγα θυμῷ.
 Τούς μὲν γὰρ περὶ πῶν ἀπαύειν· ἔχεν, ἀντὶ τοῦ πεζῶς
 Θωπὲ δ' αὖτ' ἀπὸ μάχης, εἰς φῆλον ὤλεσε θυμόν.
 Εκτωρ δ' ὀδ' ἐν ἴσθμῳ κ' ἰσθμῶς, ὅρτο δ' ἐπ' αὐτοῦς
 Κεκληγῶς· αἶμα δ' ἰσθμῶν ἐπ' αὐτοῦ φάλαγγες.
 Τὸν δ' ἰδὼν ῥίγησε βολῶν ἀρατὶς διομήδης,
 Αἰψά δ' ὀδ' αὖτ' ἀπὸ σφῶν ἐν ἰσθμῷ ἐόντα,
 Νῶϊν δ' αὖτ' ὅδ' ἐπ' αὐτῶν καλὴν δ' αὖτ' ἐκ τῶν
 Αλλ' ἄρ' αὖτ' ἐπ' αὐτῶν καλὴν δ' αὖτ' ἐκ τῶν
 Ηρῶ, καὶ ἀμπεταλὼν παρφυγῆν· ἀάσματο δ' ἐμέγα θυμῷ.
 Καὶ βέλεν· οὐδ' ἀφ' αὐτῶν πτυγόμεν· ὅ· κατὰ φῆτον
 Ακρὴν κακιδῶν· ἀπὸ δ' αὖτ' ἀπὸ χαλκῶν χαλκῶς,
 Οὐδ' ἴκατο χροῖα καλὸν· ἐρῶν κατὰ τρυφάεια
 Τεῖπυρος, ἀντὶ τῶν, πῶν οἱ πόρε φῶν· ὅ· ἀπὸ λῶν.
 Εκτωρ δ' ὀδ' αὖτ' ἀπὸ λῶν ἀνέσφρον, ὅ· ἀπὸ λῶν·
 Σπείρειν εἰς πύλεμον φθιστῆνορα· τῶ δ' ἐοὶ οὐ π
 Γαῖης· ἀμπεταλὼν παρφυγῆν· ἀάσματο δ' ἐμέγα θυμῷ.
 Οφρὲ δ' αὖτ' ἀπὸ λῶν ἀνέσφρον, ὅ· ἀπὸ λῶν·
 Τηλε δ' αὖτ' ἀπὸ λῶν ἀνέσφρον, ὅ· ἀπὸ λῶν·
 Τόφρ' ἐκ τῶν ἀμπεταλὼν παρφυγῆν· ἀάσματο δ' ἐμέγα θυμῷ.
 Εξ' ἑλῶσ' ἐς πῆλιν, καὶ ἀλ' αὖτ' ἀπὸ λῶν ἀνέσφρον,
 Δουεὶ δ' ἀπὸ λῶν ἀνέσφρον, ὅ· ἀπὸ λῶν·
 Εξ' αὖτ' ἀπὸ λῶν ἀνέσφρον, ὅ· ἀπὸ λῶν·
 Ηλθε κακιδῶν, νῦν αὖτ' ἀπὸ λῶν ἀνέσφρον, ὅ· ἀπὸ λῶν·
 Ω μέλλεις εὐχόμεν ἰδὼν ἐς δούπον ἀκόντων.

Hδ' αὖ

Tunc ceperunt currumq; & viros plebeios fortissimos,
 Filios duos Meropis Percosius, qui supra omnes
 Nouerat Satucinia, neq; suos filios sinebat
 Proficisci in bellum mortiferum. hi autem ei non
 5 Obedierunt, fata enim eos ducebant atra mortis.
 Hos quidem Tydides hasta inelut Diomedes
 Anima & sita quam priuasset ineluta arma abstulit:
 Hippodamum vero Vlysses & Hypirochum occidit.
 Tunc eis ex equo pugnam prouocauit Saturnius,
 10 Ex Ida despicens: hi, sese inuicem occidebant,
 Tydei quidem filius Agastrophum vulnerauit hasta
 Peonidem herocem ad coxendicem: non enim ei equi
 Propè erant ad effugiendum: dolebat autem valde animo.
 Hos enim famulus scorsum tenebat: sed hic pedestris
 15 Currebat per propugnatores: donec dilectam perdidit Vitam.
 Hector. Scilicet sensit per acies, irritusq; in ipsos
 Vociferans simulq; Troianorum sequebantur phalanges.
 Hunc a. conspiciatus, horruit in bello strenuus Diomedes.
 Continuo vero Vlysses allocutus est propè existentem:
 20 In nos autem hoc malum voluitur, scimus Hector,
 Sed agè iam stemus, & arceamus vim eius, manentes.
 Dixit, & vibrans emittebat longam hastam,
 Et affecutus est (neq; errauit intendens capiti)
 25 Summam iuxta guleam: repulsa est autem ab are cuspis,
 Neq; penetrauit in corpus pulchrum inhiuit enim galea
 Triplex, acuta quam ei praeiit Phæbus Apollo.
 Hector vero cito longe recurrit, missusq; est turba.
 Stetit a. in genua prolapsus, & innixus est manus forti
 Terra: circum vero oculos nigra nox obrexit.
 30 Interea vero dum Tydides post hasta ibat impetum
 Longè per antesignanos, sibi ei delata erat in terram:
 Interea Hector recreatus est et rursus in currum conscendens
 Egit ad multitudinem, & euitauit mortem nigram.
 Hasta autem insequens allocutus est fortis Diomedes:
 35 Rursum iam effugisti mortem, o canis: certè tibi propè
 Venit malum: nunc iterum te liberauit Phæbus Apollo,
 Cui debes vota facere profectus ad sanitarum iaculorum.

Diomedes He
ctorem ferit.

aa ij

Ηδ' αὖ σ' ἐξ' ἀνύω γὰρ καὶ ὑπερον ἀν' τριβόλησας,
 Εἴπου τις καὶ ἐμοὶ γὰρ θεῶν ὅππ' ἄρ' ὀδός ἐστι.
 Νῦν αὖ τοὺς ἄλλους ὀπείσσωμαι, ὃν καὶ κινήσω.
 Ἡ καὶ πειονίδην δουρικλυτὸν ἐξ' ἀνείλεν.
 Αὐτὰρ ἀλέξανδρον ἑλένης πόσις ἠνυόμοιο
 Τυδείδῃ ὅππ' ἔα πτείνετο ποιμένι λαῶν,
 Στήλην κακίμην ὅτ' ἀδροκμήτω ὅππ' ὑμβῶ
 Ἰλου δαρδανίδαο παλαιού' ἀμωγέροντος.
 Ἡ τοὶ ὁ μὲν θώρηκα ἀγασσόφου ἰφθίμοιο
 Αἶνυτ' ἀπὸ στήθεσφι παιαίολον, ἀπὸ δ' αὖ τ' ὤμων,
 Καὶ κέρυδα βειαρύν', ὃ δὲ τόξου πῆχυν ἀνείλεκε,
 Καὶ βάλαν (οὐδ' ἄρα μιν ἄλιον βέλ' ἔκφυγε χεῖρός)
 Ταρσὸν διεξέτερε ὅσο ποδὸς· διὰ δ' ἀμπερὲς ἰός
 Ἐν γαῖῃ κατέπηκτο. ὃ δ' ἔμ' ἀλάλασας,
 Ἐκ λόγῳ ἀμύπησεν, καὶ δ' ὀρώμεν ἔπος ἠύδα·
 Βέβληται, ἐδ' ἄλιον βέλ' ἔκφυγε ὡς ὀφθαλόν τοῖ
 Νείατο ἔς κενεῶνα βαλὼν, ὃν θυμὸν ἐλάσσει.
 Οὐτ' αὖ κεν καὶ πρῶτες ἀνέπιδουσαν κακότητην,
 Οἷτε σὲ πεφείκασι, λείον δ' ὡς μνησίδες αἶγας.
 Τὸν δ' οὐ ταρβήσους περσέφην κρατερὸς διομήδης.
 Τοξότα λωβητῆρ, κέρα ἀγλαὰ, * παρθενοπία,
 Εἰ μὲν δὴ ἀντίβιον σὺν τεύχεσι περηνδεῖης,
 Οὐκ αὖν τοὶ χεῖρας ποδὸς καὶ ταρσέας ἰοί.
 Νῦν δέ μ' ἐπιγείλας ταρσὸν ποδὸς, εὐχέαι αὐτῶς.
 Οὐκ ἀλέγῳ, ὡς εἴ με γυνὴ βάλαι ἢ παῖς ἀφρων.
 Κωφὸν γὰρ βέλ' ἀνδρὸς ἀνάλκιδος, ἔτι δ' ἀνδρὸς.
 Ἡ τ' ἄλλως ἔσθ' ἐμείσομαι, εἴ κ' ὀλίγον ἔσθ' ἐπαύρη,
 Οἷον βέλ' πέλεται, καὶ ἀκέρειον αἶψα πῖθισι.
 Τοῦ δ' ἐγὼ γυναικὸς μὲν τ' ἀμφιδουφοί εἰσι παρειαί.
 Πᾶδες δ' ὀφθαλμοί· ὃ δὲ δ' ἀμ' αὖ γαῖαν ἐρῶντων
 Πύθεται· οἶωνοι δ' ἔσθ' ἄλλες ἢ γυναικας.
 Ὡς φάτο. τῇ δ' ὀδυσεὺς δουρικλυτὸς ἐγλύθεν ἐλάνων
 Εἴη περσέφην, ὃ δ' ὅππ' αὖ κατέβηκεν, βέλ' ὡκὺ
 Ἐκ ποδὸς εἴλεκε. ὁ δ' αὖ μιν ἔδωκε χροὸς ἥλ' ἀλεγεινή.
 Ἐς ἄφρον δ' ἀφόρουσε, καὶ ἠνιόχῳ ἐπέτελλε
 Νηϊσὶν ὅππ' ἡλαφροῖσιν ἐλαυνέμεν· ἡχέτο γὰρ κῆρ.
 Οἷον δ' ὀδυσεὺς δουρικλυτὸς, ἐδ' αὖ τις αὐτῶ

Αργείων

Certè te expediam & post occurrens,
 Si nimirum aliquis & mihi deorum adiutor est.
 Nunc etiam alios aggrediar quemcumq; deprehendero.
 Dixit & Peonidem hastâ inclutus interfecit.
 Sed Alexander Helena maritus pulchricoma
 In Tydideum arcus tendebat pastorem populorum,
 Pila innixus propter virum defunctum facto super monia
 Ili Dardanida, antiqui senioris. (mente,
 Profecto ille quidem thoracem Agastrophobus
 Auferebat a pectore variis, chypeumq; ab humeris,
 Et galeam solidam: hic autem arcus cornu reduxit,
 Et percussit (neq; ipsi Dana sagitta effugit manu)
 Plantam dextri pedis: penitus autem sagitta
 In terram defixa est. hic autem valde suauiter ridens
 Ex insidijs exiit, & glorians verbum dixit:
 Vulneratus es, nec incautum telus effugit. Scinam ita tibi
 Infimum in ventrem iaculatus vitam eripuissem:
 Sic enim etiam Troiani respirassent a calamitate,
 Qui te horrent, leonem velut balantes capra.
 Hunc, verò impavidus allocutus est fortis Diomedes:
 Sagittarie damnosè coma tantum (v. arcu) splendide, puella-
 Siquidè iā contra cū armis experiaris, (rū observator,
 Non te iuuabit arcus & crebra sagitta. (strā.
 Nunc. a. quū me perstrinxeris in planta pedis, gloriari fru-
 Non euro, ac si me mulier percussisset aut puer imprudens.
 Obtusum. n. telum (v. leue vulnus) viri imbellis, scilis.
 Certè aliter à me, nam et si paululum tantum tangat,
 Acutum telum est, & exanimem statim reddit.
 Illius. a. Sxoris quidem & strang. lacerata sunt genae:
 Pueri autem orbi: hic a. sanguine terram rubefaciens
 Marcescit: auesq; circum plures sunt quam mulieres.
 Sic dixit. hunc. a. Vlysses hastâ inclutus propè veniens,
 Stetit ante. ille verò à tergo sedens, iaculum & ceteros
 Ex pede traxit: dolor autem per corpus venit grauis.
 In currum autem ascendit, & auriga præcipiebat
 Naves ad concavas dirigere currum: dolebat. n. corde.
 Destitutus est. a. Vlyss. hastâ inclutus, nec quis apud ipsū

Paris Diomedem vulnerat

Αργείων παρέμεινεν. ἐπεὶ φόβος ἔλλαβε πάντας.
Οὐχ ἦσας δ' αἶψα εἶπε πρὸς ὃν μεγαλήτορα θυμόν.

Ὡ μοι ἐγὼ τί πάθω· μέγα μὲν χακὸν αἶψα θέβωμαι
Πληθύντα βήσους, τὸ δὲ ῥίμιον αἶψαν ἀλώω

Μοῦθ' ὅ· τοὺς δ' ἄλλοις δαίμονες ἐφόβησε κραίων.

Ἀλλὰ τίη μοι ταῦτα φίλον· διελέξατο θυμός;

Οἶδα γὰρ ὅ· τίη χακοὶ μὲν ἀπορίζονται πολέμοιο.

Ὅς δέ κ' ἀφίστησι μάχῃ ἐνὶ τὸν δὲ μάλα χρεὼ

Εἰσάμεναι κρατερῶς, ἢ τ' ἐβλήτ' ἢ τ' ἐβλάτ' ἄλλον.

Ἔως ὃ ταῦθ' ὤρμαινε κατ' ὄρενα κατὰ θυμόν,

Τόφρα δ' ὅππῃ γένοιτο σῆμα πλὺτον ἀσπίδων.

Ἐλσαν δ' ἐν μέσσοισι μὲν σφίσι πῆμα πένοντες·

Ὡς δ' ὅτε καὶ πρὶον ἀμφὶ κύνας θαλεροὶ τ' αἰχμητοὶ

Σείονταν· ὃ δέ τ' εἶσι βαθείης ἐν ξυλόχοιο

Ὀνήγων λακὸν δόντα μὲν γυμνήσι χυλίσιν·

Ἀμφὶ δέ τ' αἰόνονταν· καὶ δέ τε κόμπος δόντων

Γίνετα· οἳ δ' ἐμνοίσιν ἀφ' αἰνόνων ὄντων·

Ὡς ῥα τότε ἀμφὶ δούσην διτ' φίλον ἐσέθεντο

Τρώες, ὃ δ' ὅτε πρὸς τὸν μὲν ἀμύμονα διόπτην

Ὀύτασεν ὅμουν ὃ πρὸς τὸν ἐπάλμεν· ὃ δέ τ' ὄντων.

Αὐτὰρ ἐπειτα Τρώων καὶ ἔννομον ἐξενέειξε·

Χερσὶ δάμαρτα δ' ἐπειτα κατὰ ἵππων αἰζάντα,

Δουεὶ κατὰ πρὸς τὴν σπινθὴν ἀσπίδ' ὁμοφλοέουσης

Νύξεν· ὃ δ' ἐν κονίῃσι πρὸς τὸν ἔλεγε γαῖαν ἀγροῦ·

Τὸς μὲν ἔασ'· ὃ δ' ἄρ' ἵππων ἀσπίδων χάροπ' ἔτασε δουεῖ,

Αὐτοκλήσθητον δὲ γυμνὸν σῶκοιο.

Τὼ δ' ἐπὶ λαξίῃσιν σῶκος κίεν, ἰσόδεθ' ὄντων.

Στῆ δὲ μάλα ἐγγυὲς ἰών, καὶ μιν πρὸς μῦθον ἔειπεν·

Ὡ δούσεσσι πολυάνεσσι δόλων ἄτ' ἠδὲ πόνοιο,

Σήμερον ἢ διοίσιν ἐπὶ ὑξέαισι πασίνδῃσι,

Τοιῶνδ' ἀνδρῶν χατακλείνας, καὶ τεύχε' ἀπούρας.

Ἦκεν ἐμὴν ἀσπίδα δουεὶ τυπείς ἀπὸ θυμόν· ὁλέσσης.

Ὡς εἰπὼν ἔτασε κατὰ ἀσπίδα καὶ πᾶσι τοῖσι·

Διὰ μὲν ἀσπίδος ἦλθε φαεινῆς ὀβελίον ἐξ ἔχους,

Καὶ διὰ θώρακος πολυδαμάλου ἠρήρεϊο·

Πάντῃ δ' ἀπὸ πλάγος χεὶρ ἔρραθεν, οὐδέ τ' ἔασσε

Πάλλας ἀθλῶν μὴ μυχθῆναι ἐλκὸς φωτὸς.

Γιῶ δ'

Argiuorum manebat, quoniam timor occupaverat omnes.

Ingeniscens vero dixit ad suum magnam animum:

Hei mihi quid patior? ingens enim malum, si singiam

Multitudinem metuens: illud vero peius, si capiar

Solum: ceteros autem Danaos in fugam vertit Saturnius.

Sed cur mihi hec charus disputat animus?

Scio enim quod ignavi quidem recedunt à pugna.

Qui vero strenuus est in praelio, hunc omnino oportet

Consistere firmiter, siue feriat, siue feriat alium.

Dum is hac versabat in mente & in animo.

Interim Trojanorum cohortes superuenerunt scutatorum.

Concluserunt. a. in medio sui, intra semalum collocantes.

Veluti. a. quando circa aprum canes florentesq; tuuones

Ruunt: hic autem prodiit profunda ex sylua,

Acuens album dentem in curuis mandibulis:

Circa. a. impetum faciunt: sub maxillis. & stridor dentium

Fit: hi. a. expectant tamen horrendum licet existentem:

Sic sanè tam circa Vlyssèm loys dilectum sauebant

Troiani. hic. & primum quidem inculpatum Deiopten

Vulneravit super humerum insiliens acuta hasta.

Sed deinde Thoontem & Ennomum interfecit:

Chersidamantem vero deinde ab equis desiliens,

Hastâ, ad umbilicum sub chlypeo rotundo (mâ. manus.

Percussit. hic autem in puluerib. lapsus prehendit terrâ pal

Hos quidem reliquit. is. & Hippasidè Charopem lesit hasta,

Germanum fratrem nobilis Soci.

Huic autem auxiliaturus Socus veniebat deo similis vir:

Stetit. a. valde propè pfectus, et ipsum verbo allocutus est:

O Vlyssès clariss. insidierum insatiabilis & laboris,

Hodie aut de duobus gloriaberis Hippasidè filij,

Tales viros occidisse & arma abstulisse:

Aut meo ab hastili verberatus, vitam perdes.

Sic locutus vulneravit eum ad scutum & indig. aquale:

Per scutum quidem transiit splendidum valida hasta,

Et per thoracem ingeniose factum transacta est:

Omnem autem à lateribus cutem abstulit, neq; permise

Pallas Minerva misceri visceribus viri.

Vlyssès ab ho-
stibus circum-
uenitur.

Socus Vlyssè
vulnerat.

ζε. ὁλίσεις
ζε. πάντες
ἔισαν.

Γινώδ' ὁδυσσεύς ὅ οἱ ἔπ' βέλ' ἔκατα χέριον ἦλθεν·
 Ἀψ' δ' ἀνὰ χυρήσας σάκκον παρὰ μῦθον εἰσεν·
 Ἀδελ', ἢ μάλα δὴ σε κίχεται αἰπὺς ὀλεθρ'·
 Ἡ τοι μὲν ἔμ' ἔπαυσας ὅππ' ἡρώσει μάχῃσιν,
 Σοὶ δ' ἐγὼ ἐν δ' αἰδέε φημι θόνον καὶ κῆρα μέλαιναν·
 Ἡματι τῷ δ' ἔασεσθαι· ἐμῷ δ' ἔσθ' ὁδοὺ ἐλθέμεντα,
 Εὐχρὸς ἐμοὶ δώσεν, ἦν γὰρ δ' αἰδὼς χλυτοπόλῳ.
 Ἡ καὶ ὁ μὲν φύραδ' αὖτις ἔκρυψε· βέβηκε,
 Τῷ δ' μεταστροφὴν τι μεταφρένων ἐν δόρῳ πῶξεν·
 Ὡμων μεσσηγύς, διὰ δὲ σὴν δέσφιν εἰλασε·
 Δούπησεν ἢ πεσών· ὁ δ' ἐπέυξατο δῖ' Ὀδυσσεύς·
 Ὡ σῶχ' ἰσπάσσω ἢ δαΐφρον' ἢ ἰσποδάμοιο,
 Φθῆσ' ἢ σὲ τέλ' ἔθ' ἀνὰ τοιο κίχ' ἡμενον, οὐδ' ἔσθ' ἀλυσας.
 Ἀδελ', ἔμ' μὲν σοὶ γε πατὴρ καὶ πότνια μήτηρ
 Οὔτε χαῖταιρήσουσιν θανάτῳ παρ', ἀλλ' οἰωνοὶ
 Ὡμνησά' ἐρύοισι, πῶς ἢ πῆρ' αὖ πικρὰ βεβλήντες
 Αὐτὰρ ἐπεὶ καὶ θάψω, κτελειούσι με δῖοι ἀγροί.
 Ὡς εἰπὼν, σάκκοιο δαΐφρον' ὀβριμονεγχεύς
 Ἔξω τε χροὸς εἴλκε καὶ ἀσπίδος ὀμφαλοέσσης.
 Αἶμα δ' οἱ ὥσπερ δέντ' ἀνέσσυτο, κηδεὶ δ' ἔθ' ἑμὸν.
 Τρώες δ' ἢ μεζάνιοι ἐπεὶ ἴδον αἶμ' Ὀδυσῆος,
 Κεχλούμενοι καὶ δ' ὀμλον ἐπ' αὐτῷ πάντες ἐβησαν.
 Αὐτὰρ ὅγ' ἐξοπίσω ἀνέχοντο, αὐτὰ δ' ἐπαίροις·
 Τεῖς μὲν ἐπειτ' ἦσαν ὅσον κεφαλὴ καὶ δὲ φωτὸς,
 Τεῖς δ' αἶν' ἰάχοντο ἀνὴρ φιλ' ὀμνέλασθ'·
 Αἰψὰ δ' ἄρ' αἶαντα παρὰ στροφῶν ἐν γυῖς ἔόντα·
 Αἶαν δ' ὀφρὺς τελαμώνι, κοῖραν ἐλαῶν,
 Ἀμφὶ μ' Ὀδυσῆος παλαστήφρον' ἔκατ' αὐτῷ,
 Τῷ ἡέλωι ὥς εἴε βιάετο μοῦσιν ἑόντα
 Τρώες σποτμίζαντες ἐνὶ κρατερῇ ὑσμίνῃ.
 Ἀλλ' ἵομεν καὶ δ' ὀμλον, ἀλγέξ' ἐμῖναι γ' ἀμεινον.
 Δείδω μή τι πάθῃσιν ἐνὶ τρώεσσιν ἰκονώτεις,
 Εὐχρὸς ἐόν· μέγα δ' ἢ ποδὴ δαναοῖσι χλῆματα.
 Ὡς εἰπὼν, ὁ μὲν ἦρχ', ὁ δ' αἶμ' ἔσπετο ἰσάδ' ὀφρὺς,
 Εὐφρον' ἐπειτ' Ὀδυσῆα δὴ φίλον· ἀμφὶ δ' ἄρ' αὐτόν
 Τρώες ἔποντο, ὥσπερ τε δαφνοὶ τῶες ὄρεσθιν
 Ἀμφ' ἔλαφον κεραδὸν βεβλήμενον, ὃν τ' ἐβαλ' ἀνὴρ

29. ἵκαστο φω-
 νῶ

16

Cognovit. a. Vlysses quod ei non telum Ieriferum Venisset:
 Retroq. cedens Socum Verbo allocutus est:
 Ab miserum sanè valde iam te apprehendit grauis mors.
 Certè quidem tibi Venisti contra Troianos pugnavo,
 Tibi Verò ego hic assero cadem Et mortem nigram
 Die hoc fore: mea q. sub hasta domitum, (habenti.
 Gloriam tibi daturū, animam. a. Plutoni inelytos equos-
 Dixit, Et hic quidem in fugam retrò-còuersus abierat:
 Huic autem conuerso in tergo hastile fixit
 Humeros inter, perq. pectora traiecit:
 Insonuit autem lapsus: hic Verò insultauit diuus Vlysses:
 O Soce, Hippasi fili rei-militaris periti equitis,
 Priorem te finis mortis affecutus est, neq. effugisti,
 Ah miser, non quidem tibi pater Et honoranda mater
 Oculos claudent mortuo, sed aues
 Crudiuora euellent, alas densas circumdantes.
 Sed tibi ego mortuus fuero, funerabunt me diuini Achia.
 Sic fatus, Soci rei militaris periti Validam hastam
 E corpore traxit, Et scuto Embonem habente:
 Sanguis. a. ei extracta hasta exiliebat: affligebat. a. animū.
 Troiani. a. magnanimi postq. viderunt sanguinem Vlyssis,
 Cohortantes se se per multitudinē in ipsum omnes ruerunt.
 Sed hic retrocedebat, inelamabat q. socios.
 Ter quidem deinde clamauit quatum caput capiebat Viri.
 Terg. audiuit clamantem bellicosus Menelaus:
 Confestim autem Aiace allocutus est propa existentom:
 Ajax nobilis Telamonie princeps populorum,
 Circum me Vlyssis patientis Venit clamor,
 Ei similis, ac si ipsūm asserens soli existenti
 Troiani intercludentes (cum à nobis) in forti pugna.
 Quare catus per turbam. inuare enim melius.
 Timeo ne quid pariat inter Troianos solus relictus,
 Strenuus existens: magnum. a. desiderium Danaū fiat.
 Sic fatus, hic quidē pibat, ille. δ. q. ena sequebatur diuinus
 Inuenerūt deinde Vlyssēm Ioui charū: circū. q. ipsūm (Vir,
 Troiani sequebantur sicut funesti lupi in montibus
 Circa ceruum cornutū vulneratum, quem vulnerauit Vir
 Sagitta

Vlysses Socū
 interfecit.

Menelaus &
 Ajax Vlyssi o-
 pem ferunt.

Ἰφ' ὅπ' ἄνδρ' ἦς· τὸν μὲν τ' ἡλυζε πόδεσσιν
 Φόβῳ, ὅφρ' αἵματιανὸν καὶ γούνατ' ὀρώρη.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ τὸν γε δαμάσσεται ὠκύς ὀϊστὸς,
 Ὀμοφρόνι μιν θῶες ἐν οὐρεσι διαρδύποισιν,
 Εἰ νέμει σκιερῶ· ὅπ' ἔτι λιν' ἤγαγε δαίμων
 Σίντιν. θῶες μὲν τε διέτρεσαν, αὐτὰρ ὁ δαίτηι·
 ὣς ῥα τὸτ' ἀμφ' ὀδυσῆα δαΐφρονα * ποικιλομήτεω
 Τρῶες ἔπειτο πολλοὶ τε καὶ αἰχμηοὶ, αὐτὰρ ὁ γ' ἦρωσ
 Αἰῶν' ὧ' ἐγχεῖ δ' αὐμῶετο νηλεὲς ἦμυ.
 Αἴας δ' ἐγγυθὲν ἦλθε, φέρων σάκος ἥντε πύργον·
 Στῆ δὲ παρέβη. σῶες ὅ' διέτρεσαν ἄλλυδις ἄλλῃ.
 Ἡ τοὶ τὸν μανέλαθ' ἀρήϊθ' ἐξαγ' ὁμίλου
 Χειρὸς ἔχων, εἴως θερὰ πῶν γαστρὶν ἦλθεν ἴσποις.
 Αἴας ὅ' πρῶεσσιν ἐπὶ λαιμῷ εἴλε δόρυ κλον
 Πριαμίδην νόστον ἴδον· ἐπειτα ὅ' παῖδοκον οὐτα·
 Οὐτὰ ὅ' λύσανθρον καὶ πύρασσον, ἥ δὲ πυλάρετ' ἦν.
 ὣς δ' ὅποτε παλῆθων ποταμὸς πεδίονδε κατέεισε
 Χειρὸν ἔχων κατ' ὄρεσφιν ὁ παζόμενος· διὸς ὁμβρῶ·
 Πολλὰς ὅ' εὐρυς ἀζαλέας· πολλὰς δὲ τε πύχας
 Εὐφρεῖτι· πολλὰ δὲ τ' ἀφυσγὰ τὸν εἰς ἄλα βάλλει·
 ὣς ἐπὶ κλονέων πεδίον τότε φαίδιμος αἴας,
 Δαίζων ἴσποις τε καὶ ἀνδράσιν· οὐδέ πω ἔκτωρ
 Πάρετ'· ἐπεὶ ῥα μάχης ἐπ' ἀφίερεν μέγιστα πάσις,
 Οὐχ ἄρα πῶ ποταμοῖο σκαμάνθρου, τῇ ῥα μάλιστ'
 Ἀνδρῶν πίπτε καὶ βωα· βοῇ δ' ἄσβεστος ὀρώρει
 Νέστορά τ' ἀμφὶ μέγα καὶ ἀρήϊον ἰδομένηα.
 Ἐκτὼς μὲν μῦ· τοῖσιν ὁμίλει μέγμεγα ῥέζων
 Εγχεῖ δ' ἰπποσύνην τε νέον δ' ἀλάπαζε φάλαγγας.
 Οὐδ' αὖ πῶ χάζοντο κελύδου διτοὶ ἀχαιοί,
 Εἰ μὴ ἀλέξανδρῳ ἑλένης πόσις ἠὲ νόμοιο
 Πάυσεν ἀφίστουντα μαχάονα ποιμένα λαῶν,
 Ἰφ' ὅτε γλῶσσι βαλὼν καὶ δεξιῶν ὤμων.
 Τῶ ῥα παρ' ἑδίσταν μένεα πνείοντες ἀχαιοί,
 Μηδὲ μιν πελέμοιο μετακλινέειν· ἔλοιεν.
 Αὐτὰρ δ' ἰδομένης παρσέφονεος νέστορα δῖον·
 ὣς νέστορ νηληϊάδῃ μέγα κῦδος ἀχαιῶν,
 Ἀγρεῖ, σὼν ὄχλων ἐπιβήσεο· παρ' ὅ' μαχάων

Βαινέτω.

Sagitta à nervo: hunc quidem enasit pedibus
 Fugiens, quamvis sanguis repidus & genua moneantur.
 Sed postquam hunc domuerit Vexos sagitta,
 Crudiori ipsum lupi in montibus dilaniant
 In nemore Vmbroso: leonem. a. superinduxit fortuna
 Nocuum, lupi quidem territi diffugiunt sed hic Gorat:
 Sic tunc circa Phlyssē prudentem, Versutum,
 Troiani sequebantur multiq; & fortes sed hic heros
 Rucis sua hasta arcebat durum diem.
 10 Ajax vero propē accessit ferens scutum & elat turrim:
 Stetitq; cominus: Troiani, a. diffugerunt aliorum alius,
 Hunc quidem Menelaus bellicosus eduxit multitudine
 Manu tenens, donec famulus propē egit equos.
 Ajax autem Troianis insiliens interfecit Doryclum
 15 Priamidē spuris filii: deinde quoq; Pandocū vulneravit,
 Vulneravitq; Lysandrum & Pyrsū & Pylartem.
 Veluti. a. quando inundans fluvius in-campum descendit
 Torrens de montibus, auctus Iovis imbre:
 20 Multas vero quercus aridas, multasq; piceas
 Secum fert, multasq; sordes in mare voluit:
 Sic in sequebatur pulsans campum illustris Ajax.
 Cadens equosq; & viros: neq; dum Hector
 Audierat. nam pugna in sinistra parte pugnabat totius,
 25 Ripas iuxta fluvij Scamandri quā sanē maximē
 Virorum cadebant capita: clamor. a. ingens excitatus erat
 Nestorq; circa magnū & bellicosum Idomeneum:
 Hector quidem inter hos versabatur ardua patrans.
 Hastasq; equisq; andiq; peritiā iuvenum destruebat phalan
 Neq; dum cessassent viā diuini Achiui, (ges.
 30 Nisi Alexander Helena maritus bene-compte
 Compefuisse strenuē-pugnantem Machaonē pastorem po-
 Sagittas fulcra aculatus in dextrum humerū. (pulsorū,
 Huic certe timuerunt vires spirantes Achiui,
 Ne quo-modo ipsum pugna inclinatā interficerent.
 35 Statim autem Idomeneus allocutus est Nestora diuinum:
 O Nestor Neleide, magna gloria Achiuorum,
 Age, tuos curtus ascende, iuxtaq; Machaon

Ascendat.

Paris Macha-
 onem vulne-
 rat.

Βαινέτω. ἐς νῆας δ' ἄρα μάνασ' ἔπποις.
 Ἰητρὸς δ' ἀνὴρ πολλῶν ἀντάξει· ὁ δ' ἄλλων,
 Ἴους τ' ἐκτάμνειν, ὅππ' ἢ ἡπια φάρμακα πάσσειν.
 ὧς ἔφατ'· ἔδ' ἀπὸ δῆτος χερσὶν· ἰσπύτα νέστωρ,
 Αὐτὴν δ' ὦν ὄρεων ἐπεβήσατο. παρ' ἣ μάχων
 Βαῖν' ἀσκληπιοῦ υἱὸς ἀμύμων· ἰητρὸς ὅ·
 Μάστιξ ἐν δ' ἔπποις· τῷ δ' ἐκ ἄκοντε πετὶ δῖω
 Νῆας ὅππ' ἡλαφρὸς. τῇ δ' ὀφίλον ἐπλετο θυμῷ.
 Κεχειρόνης δ' ἡρώας δεινομένοις ἐρόησεν,
 Ἐκτορε παρβεβῶας, καὶ μιν παρὲς μῦθον ἔειπεν·
 Ἐκτορ, νῶϊ μὲν ἐνθάδ' ὁμῶς ὁμιλομεν δαναοῖσιν,
 Ἐξαπὴ πολέμοιο δυσηξέ· οἳ δ' ἂν ἄλλοι
 Τρώες δέοντο ὅππ' ἢ ἰσπότε καὶ αὐτοί.
 Αἴας δ' ἡλόνει τελαμώνι· ἔδ' δ' ἐμιν ἔγνω·
 Εὐρύδ' ἀμφ' ὁμοιοσιν ἔχει σάκος. ἀλλὰ καὶ ἡμῖς
 Κεῖσ' ἰσπότες τε καὶ ἀρεῇ ἰδύνομεν, ἐνθα μάστιγα
 ἰσπῆες περὶ τοὺς καλῶς εἶδα παρβεβῶντες,
 Ἀλλήλοισι δ' ἄλοκοισι βοῇ δ' ἄσβεστον ὄρωρεν.
 ὧς ἄρα φωνήσας ἵμασιν χαλκίτερας ἔσπποις
 Μάστιγι λιγυρῇ τοὶ δ' ἡγήσας αἶοντες
 Ρίμψ' ἔφερον θοὸν ἄρμα μῦθ' ἡρώας καὶ ἀχαιῶς,
 Στείβοντες νέκυάς τε καὶ ἀσπίδας. αἶματι δ' ἄξων
 Νέρευν ἄπας πεπλάκιστο, καὶ ἀντὶ τῆς αἰσέει δίφρον,
 Ἀς ἄρ' ἀφ' ἰσπείων ὀπλῶν ραδάμιγ' ἔβαλλον,
 Αἶτ' ἀπ' ὀπλοσφῶν. ὁ δ' ἐπετο θυμῷ ὁμιλον
 Ἀνδρόμεον, ῥῆξαι τε μετὰ λυμῶν· ἐν δ' ἡκυδιμὸν
 ἦκε χακὸν δαναοῖσι· μίνυδα δ' ἐχέτο θυρῶς.
 Αὐτὰρ ὁ δ' ἄλλων ἐπεπώλετο σίχας ἀνδρῶν
 Εὐχεῖ τ' ἀοείτε, μέγαλοσί τε χερμαδίοισιν·
 Αἶαντ' ὁ δ' ἀλέειν μάγνυ τελαμωνιάδαο.
 Ζεὺς δ' πατὴρ αἰὲν δ' ὑψίστος ἐν φόβον ἄρσεν.
 Στῆ δ' ἡ τρυφὴν· ὁππὲρ δ' ἐβᾶλεν σάκος ἑπὶ αὐτόν.
 Τρέσσει δ' πατῆρα ἑφ' ὁμίλου θηλείοι καὶ
 Ἐν τῷ παλίστῳ μιν· ὁλίγον γόνυ γυνὸς ἀμείβων,
 ὧς δ' ἂν ἀδύνα λείοντα βοῶν ἀπὸ μεσσηύλοιο
 Ἐσπύοντο κύνας τε καὶ ἀνδρες ἀγροῖσται,
 Οἳ τὲ μιν ἐκ εἰώσοι βοῶν ὅν πᾶς ἠλέειται.

Πάννυχος

Ascendat· Versus naues. a. celerissime dirige cūgulos equos.
 Medicus. n. Vir multis anteponeendus alyis.
 Ad sagittasq; excidendas & lenia pharmaca inspergenda.
 Sic dixit. neq; immorigerus fuit Geryonius eques Nestor.
 5 Statim autem suos currus ascendit: iuxtaq; Machaon
 Ascendit Aesculapij filius eximij medici.
 Flagellabat autem equos: hi vero non inuiti solabant
 Naues Versus concavas, eo. n. grati erat animo (peruenire.)
 Cebriones. a. Troianos turbatos animaduertit,
 10 Iuxta Hectorē in-curru sedens, et ipsum verbo affatus est
 Hector, nos quidem hic Versamur cum Danais
 In extremitate belli tristis: sed iam ceteri
 Troiani turbantur promiscue equiq; & ipsi.
 Ajax autem turbat Telamonius. bene autem ipsum noui:
 15 Latum enim circa humeros gerit scutum quare & nos
 Illuc equosq; & currum dirigamus, ubi maxime
 Equites peditesq; pernicioso certamine sibi proposito
 Mutuo se occidunt: clamor autem ingens coortus est.
 Sic fatus, Verberauit pulchros crines habentes equos
 20 Flagello stridulo: hi autem Verbera sentientes.
 Celeriter ferebant Velocem currū ad Troianos & Achinos,
 Calcantes cadaueraq; & scuta. sanguine autem axis
 Infra totus pollutus erat. & orbis qui circa sellam curru
 Quos ab equinis cūgulis gutta aspergebant. (ciant
 25 Et a canthiis, hic autem capiebat ingredi turbam
 Virilem, percurrereq; adfiliens. tumultum autem
 Immisit malum Danais: parum. a. cedebat ab hastā.
 Sed is aliorum obibat ordines Virorum
 30 Hastasq; ensesq; magnisq; iuxis:
 30 Aiaceis autem citabat pugnam Telamonida.
 Iupiter autem pater Aiacei alcyoneis metum iniecit:
 Stetit. & attonitus: in tergū. a. reuocit scut. 7 boui pellib. con-
 Expauit. a. circumspiciens in turbā fera similis, (stans.
 Conuertendo se respectans paululū genu ante alterū genu
 35 Sicut. a. fuluum leonem boui a stabulo (alternans.
 Abigunt canesq; & Viri rustici,
 Qui ipsum non sinunt boui pinguedinem accipere,

Tota

Πάννυχαι ἐγρηγόροντες, ὃ δ' κρείων ἐρατὴ ζωῇ
 ἰστέει· ἀλλ' ἐπ' ἠρήσεται· θαμέες γὰρ ἄκοντες
 Ἀντίοι ἀποιοισι θρασυαῶν ἀπὸ χειρῶν,
 Καὶ μέναι τε δευαί, τὰς τε τρεῖς ἐοσφύμας παρ'
 Ἡδ' ἐν δ' ἀπὸ νόσφιν ἐβη τεπηπὶ θυμῷ·
 ὧς αἶας τότε τρώων τεπημάνθη· ἦτορ
 ἦς πολλὰ δέκων, πάλ' ὅδ' ἐν νηυσὶν ἀγαυῶν.
 ὧς δ' ὅτ' ὄνθη παρ' ἄρουραν ἰὼν ἐβίησατο πῦδας
 Νωδῆς, ὃ δὲ πολλὰ πάλ' ἀμφὶς ἐάγει,
 Κεῖρε· τ' εἰσελθὼν βαδύ λήϊον· οἱ δέ τε πῦδες
 Τύπποισιν ῥοπάλοισι βίη· * δέ π' νηπὶν ἀνδρῶν,
 Σπουδῇ τ' ἐξήλασαν, ἐπεὶ τ' ἐκορέσαστο φορέων·
 ὧς τότε ἐπεὶ τ' αἶαντα μέγαν τελαμώνιον ὄν
 Τρώες ὑπερδυμοὶ πηλεελευσί τ' ὀπίκουροι
 Νύσοντες ἔχουσι * μέσον σῆκος αἰὲν ἐποντο.
 Αἶας δ' ἄλλοτε μὲν μνησάσκετο Δούριδ' ὅτ' ἀλκίης,
 Αὔπης ὑπερσεφείης καὶ ἐρητύσασκε φάλαγγας
 Τρώων ἰσπιδύμων· ὃ τὲ δὲ τρώπασκετο φάλαγγας
 Πάντας δ' ὑπερσεφείης ὄν τ' ἐπὶ νῆας ὁδεύειν.
 Αὐτὸς δ' τρώων καὶ ἀγαυῶν δύνε μεσηγυρῇ
 Ἰσάμεν ὅτ' ἐπὶ δὲ δούρα θρασυαῶν ἀπὸ χειρῶν,
 Ἀλλὰ μὲν ἐν σάκει μεγάλῳ πάγῳ ὄρμενα παύσασθαι,
 Πολλὰ δ' καὶ μεσηγυρῇ παρ' ὅτ' ἔχον λαοκὸν ἐπαυρεῖν,
 Ἐν γαίῃ ἴσαντο, ληλατόμενα χροὸς ἄπαι.
 Τὸν δ' ὡς οὕτως ἐνόησ' ἀνείμων ὅτ' ἀγλαὸς ἦδ' ἐς
 Εὐρύπυλ' ὅτ' πυκινῶσι βιαζόμενον βελέεσσι,
 Στήθεα παρ' αὐτὸν ἰὼν, καὶ ἀκόντισε δουρὶ φαεινῷ,
 Καὶ βάλε φανσιὰ δῖον ἀπὸ σάονα πειμένον λαόν.
 Ἡ παρ' ὑπὸ πρὸς πύλων, εἰς δ' ἀπὸ γούνατ' ἔλυσε.
 Εὐρύπυλ' ὅτ' ἐπὸρουσε, καὶ αὐτοῦ τεύχε' ἀπ' ὤμων.
 Τὸν δ' ὡς οὕτως ἐνόησεν ἀλέξανδρ' ὅτ' ἀποειδῆς
 Τότ' ὅτ' ἀπεινύμενον ἀπὸ σάον' ὅτ' αὐτῇ κατὰ πῖτον
 Εἴλεκεν ἐπ' ὀρυπύλῳ, καὶ μιν βάλε μηρὸν οἷς ὄν
 Δεξιὸν ἐκλάδην ὃ δὲ νόταξ' ἐβάρυνε ὃ μὴρόν.
 Αἶψ' ὅτ' ἐτάρων εἰς ἐδί' ὅτ' ἐχάριετο κῆρ' ἀλεείνων.
 Ἡύσεν δ' ὁ δαυρύσιον δαναοῖσι γερωνῶς,
 ὧ φίλοι ἀγρίων ἡγήτορες ἠδὲ μέδοντες,

Στῆτ'

Tota nocte vigilantes: hic autem carniū cupidus
 Recta irruit, sed nihil proficit - frequentia enim iacula
 Contrā feruntur audacibus à manibus,
 Incensāq; faces quas horret violentus quavis:
 5 Manē autem seorsum discedit mæsto animo:
 Sic Ajax tum à Troianis tristis corde
 Abijt admodum inuitus: timebat. n. de nauib. Achiuorum.
 Sic ut. a. quum asines in aruū profectus vim intulit pueris
 Piger, circa quem iam multi fustes fracti sunt.
 10 Depascitq; ingressus altam segetem: pueri autem
 Verberant baculis: Vis autem infirma ipsorum est,
 Vixq; expulerunt postquam saturatus est pabulo:
 Sic tunc deinde Atacem magnū Telamōnis filium
 Troiani magnanimi, & è longinquo conuocati auxiliarij
 15 Ferientes iaculis mediū scutum semper sequebantur.
 Ajax. a. modò quidem reuocabat impetuosus vires
 Retrò conuersus, & cohibebat phalanges
 Troianorum equitum: modò. a. conuertebatur ad fugiendū,
 Omnes autem prohibebat celeres ad naues ire,
 20 Ipse verò Troianorum & Achiuorum ruebat in medio
 Stans: at iacula fortibus à manibus,
 Alia quidem in scuto magnos figebantur iacta ante:
 Multa. & et in medio priusquam corpus album attingerēs,
 In terra stabant, conantia corpore se saturare.
 25 Hunc postquam igitur aduertit Euamoni illustis filius
 Eurypylus densis premi iaculis, (da,
 Stetit apud ipsum profectus, & iaculatus est hasta splendē
 Et percussit Phausiadem Apisaonem, pastorem populorum,
 Ad hepar subter precordia, continuo autem genua soluit.
 30 Eurypylus autem accurrit, & dempsit arma ab humeris.
 Hunc verò postquam sensit Alexander diuinus
 Arma auferentem, Apisaonis statim arcum
 Traxit in Eurypylum, & ipsum percussit in femore sagitta
 Dextro: fracta est a. arundo: grauius autem femur.
 35 Retrò autem sociorum ad agmen cecit mortem euitans.
 Exclamauit. a. ut exaudiri possēt, Danaus vociferans:
 O chari Argiuorum duces & principes,

Paris Euxypy-
lū vulnerat

Στῆτ' ἐλελιγθέντες, καὶ ἀμύνετε νηλεὲς ἦμῶν
Αἰαντ', ὃς βελέεσσι βιάζεται· οὐδ' ἐφ' ἡμῖν
Φύξει· ἐν πολέμοιο δυσηγήσθ'· ἀλλὰ μάλ' ἀντὶ
Ἰσαδ' ἀμφοῖν αἰὶντα μέγαν τελαμώνιον ἔσθι.

Ὡς ἔφατ' ἄρ' ὑπὸ πύλῳ βεβλημένῳ· οἱ δ' ἅπαρ' αὐτὸν 5

Πηλοῖο ἔσσαν σάκε' ὅμοιοι κλίναντες,
Δούρατ' ἀναχόμενοι· ἦν δ' αὖτί τ' ἦλυνεν αἶας·
Στῆθ' ἵμετασφραγδεῖς, ἐπεὶ ἦτορ ἔδιντο ἑταίρων.

Ὡς οἱ μὲν μῆνυντο δέμας πυρὸς αἰδομένοιο.

Νέστορα δ' ἐν πολέμοιο φέρον νηληϊάϊ ἴσσοι
Ἰδρωσιν· ἦρον δὲ μαχόμενα ποιμένα λαῶν.

Τὸν δὲ ἰδὼν ἐνόησε ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς·

Εἰσέκειν γὰρ ὅππ' ὑπὸ μνῆ μεζακήτεϊ νηϊ,

Εἰσορόων πόνον αἰπὺν ἰδὼς, τε δακρυόεσσαν.

Αἶψα δ' ἑταῖρον ἔδν πατροκλήῃα, προσέειπε,

Φεγγεῖσθ' ἀμύνεσθ' παρὰ νηός· ὃ δὲ κλισίῃ δέν ἀκούσας

Ἐκμολέν ἴσος ἄρ' ἦν· χακοῖ δ' ἄψα οἱ πέλεν ἀργῇ.

Τὸν προσέειπε προσέειπε μενοιτίου Ἀλκιμος υἱός,

Τίπτε με κικλήσκεις ἀχλὺς, τί δέ σε χρεὼ ἔμελλος;

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς, 20

Δίε μενοιτιάδῃ πάρος μὲν χαρισμένε θυμῷ,

Νῦν οἶω σφειρόμεναι τὴν ἐμὰ σῆσθε δαίτ' ἀχαιῶς

Λισσομένοισι· χρεὼ γὰρ ἵκνευται ἐκ ἑτ' ἀνέκτους.

Ἀλλ' ἴθι νῦν πάτροκλε δὴ φίλε νέστορ' ἔρειο,

Ὀνπνα τῶτον ἄρει βεβλημένον ἐν πολέμοιο·

Ἦτοι μὲν πάρος ὅππ' ἀπὸ μαχόμενι πύλῳ ἔοικε

Τῷ ἀσκληπιάδῃ, ἀτὰρ ἐκ ἰδὼν ὄμματι φωτός·

Ἴσσοι γὰρ με παρήξαν, πρόσσω μεμαΐμαι.

Ὡς φάτο· πάτροκλ' ὅς φιλῶ ἐπεπείθετο· ἑταίρων·

Βῆ δὲ θέειν παρὰ τε κλισίας καὶ νῆας ἀχαιῶν.

Οἱ δ' ὅτε δὴ κλισίῃ νηληϊάδεω ἀφικοντο,

Αὐτοὶ μὲν ῥ' ἀπέβησαν ὅππ' ἡρώνα πολυβότειραν·

Ἴσσοις δ' ἄρ' ὑμῶν δειράπων λυέτοιο γέροντος

Ἐξ ὀρέων· οἱ δ' ἰδρῶ ἀπὸ λύοντο χιτῶνων,

Σταῖ τε ποτὶ πνοιῶν παρὰ δ' ἴν' ἄλσος· ἀμάρτεται

Ἐκ κλισίῃ ἐλθόντες, ὅππ' κλισιοῖσι χεῖρ' ἔχον.

Τοῖσι δὲ τεύχε' ἑκαστὸν ἐνυπόλαμμος ἐκμαίει,

Τῶ

State cœnuerfi & arcete factum diem

Aiaci, qui telis obruitur, neq; ipsum opinor

Euasurum ex bello tristi: quare valde ex adverso

State circum Aiacem magnum Telamonium filium.

5 Sic dixit Eurypius vulneratus: hi autem apud ipsum

Propinqui steterunt, scuta ad humeros inclinant.

Hastasq; eleuantes: his autem obuius venit Aiax.

Stetit. a. conuersus postquam venit ad agmen sociorum.

Sic hi quidem pugnabant instar ignis ardentis.

10 Nestorem autem ex bello ferebant Neleia equa

Sudantes, ducebant. a. Machaonem pastorem populorum.

Hunc. a. intuitus, cognouit pedibus Gelox diuus Achilles:

Steterat enim in puppi super valde capacem nauem.

Inspectans laborem durum, insecutionemq; lachrymosam:

15 Mox vero socium suum Patroclum allocutus est,

Vocans e nauis: hic autem ex tentorio, ut audiuit,

Prodijt similis Marti: mali autem ei fuit principium.

Hunc prior allocutus est Menatij fortis filius:

Cur me vocas Achilles, quid autem tibi opus est me?

20 Hunc. a. mutua oratione allocutus est pedib. Gelox Achilles,

Diuine Menatiade, meo charissime animo,

Nunc spero circa genua mea staturos Achiuos

Supplices, necessitas. n. Urget minime tolerabilis.

Sed i nunc Patrocle, Iouis dilecte, Nestorem interroga,

25 Quemnam hunc ducit vulneratum e praelio.

Certe quidē posterioribus partib. Machaoni omnib. similis

Asclepiada, sed non sidi oculos Viri:

(Videtur

Equi enim me praterierunt & iterius properantes.

Sic dixit: Patroclus autem dilecto obediuit socio:

30 Caput autem currere ad tentoria & naues Achiuorum,

Hi. a. quando iam ad tentorium Neleida peruenierunt:

Ipsi quidem descenderunt in terram multos pascentem:

Equos autem Eurymedon famulus soluit frenis

E curribus: hi autem sudorem exsiccabant à tunicis

35 Stantes ad ventum apud lirtus maris: sed deinde

In tentorium venientes in sedilibus sederunt.

Hic autem preparabat potionem pulchricoma Hecamede,

66 η

Achilles Ma-
chaonem vul-
neratum con-
spicatus, eo
mittit Patro-
clū ad scisci-
tandum.

Βέβληται δὲ καὶ Εὐρύπυλος· καὶ μὴδὲν οἷος.
 Τοῦτον δ' ἄλλον ἐγὼ νέον ἤμαρ ἐκ πολέμοιο.
 Ἰὼ ἀπὸν δόρυ βεβλήμενον. αὐτὰρ Ἀχιλλεύς
 Ἐδλὸς ἔων δυνάων οὐ κήδεαι, εἴδ' ἐλαίρει.
 Ἡ μένει εἰσέκη δὴ νῆες Δωαὶ ἄλγιστα δαδάσσης
 Ἀργείων ἀέκητι πυρὸς δηϊοιο δέρονται,
 Αὐτοὶ τε κτείνωσι δὴ πηγερά· οὐ γὰρ ἐμὴ ἴς
 Ἐδ' οἷον παρ' ἔσκεν ἐνὶ γναμπίοισι μέλειον.
 Εἴδ' ὅς ἡ βώοιμι, βίη δέ μοι ἐμπέδος εἴη,
 Ὡς ὁπότε ἡλείοισι καὶ ἡμῖν νείκος ἐτύχθη
 Ἀμφὶ βόηλασι λυγρὰ ἐγὼ κτάνον ἱτυμονῆα
 Ἐδλὸν ὑπεροχὴ δέλω, ὅς ἐν ἡλιδι ναιετάασκε,
 Ρύσι' ἐλαυνόμενον· ὁ δ' ἀμύνων ἦσι βόαςιν,
 Ἐβλητ' ἐν φρεσὶ τοῖσιν ἐμῆς ἀπὸ χειρὸς ἀκοντι.
 Καδ' ἐπέσεν, λαοὶ δ' ἑσπεύον ἀγροῖόωνται.
 Ἀπίδω δ' ἐκ πεδίου συνελθασσάντων ἡλιδι πολλῶν,
 Πεντήκοντα βοῶν ἀγέλας, τόσῃ πώεα οἶων,
 Τόσῃ συνὸν συβόσια, τόσ' ἀπόλεια πλάτ' αἰγῶν.
 Ἰσποῖς δ' ἔανδ' ἔχοντες καὶ πεντήκοντα,
 Πέσας δηλείας· πολλῆσι δὲ πῶλοι ὑπῆσαν.
 Καὶ τὰ μὲν ἡλασάμεντα πύλον νηληϊῶν εἰσιν
 Ἐννύχοι παρ' ἔστυ· γαρήνδει δ' ὄφρ' ἐν νηλεὺς,
 Οὐδέ μ' ἐμοὶ τύχε πολλὰ νέω πολέμονδε κλονέει.
 Κήρυκες δ' ἐλθάνον ἀμ' ἡοῖ φαινομένηφι,
 Τούς ἱμενέουσι χρεῖ· ὁφείλετ' ἐν ἡλιδι δῖη·
 Οἱ δ' οὐκ ἀρδόμενοι πυλῶν ἡγήτορας ἀνδρες
 Δαίτῳ δον. πολέσιν γὰρ ἐπειοὶ χρεῖ· ὁφίλον.
 Ὡς ἡμεῖς παῖροι κερκεκαμένοι ἐν πύλῳ ἤμεν.
 Ἐλθὼν γὰρ ῥ' ἐκ ἀκωσέ βίη ἡρακλήϊη,
 Τῶν παρ' ἑτέρων ἐτέρων, καὶ δ' ἐκταθέντος αἰετοῖ.
 Δάδεχα γὰρ νηληϊῶν ἀμύμονες ἔεες ἤμεν,
 Τῶν οἱ· λιπόμενοι, οἱ δ' ἄλλοι πάντες ὄλοντο,
 Ταῦτ' ὑπερηφάνοντες ἐπειοὶ χαλκοχίτωνες,
 Ἡμέας ὑβρίζοντες, ἀτάδαια μηχανόωντο.
 Ἐκ δ' ὁ γέρον ἀγέλλω τε βοῶν καὶ πῶν μέγ' οἶων
 Εἴλετο κρινάμενον· τεινέοσι, ἡδὲ νομῆας.
 Καὶ γὰρ χρεῖ· ὁφείλετ' ἐν ἡλιδι δῖη,

Τέσσερες

Ilus est autem Euryphylus in amore sagitta.
 Hunc autem alium ego modo adduxi ex bello
 Sagitta a nervo (emissa) percussus, sed Achilles
 Srenuus existens Danaos non curat neq. miseratur.
 An expectat, donec iam naues veloces propemare
 Argivis inuitis igne famo (v. hostili) comburantur.
 Ipsiq. interficiamur ordine. Senus post aliq. nom. mea vis
 Est, qualis antea fuit in agilibus membris.
 Utinam sic etate florerem, robur vero mihi firmum esset,
 Sicut quando Elidensibus E. nobis contentio accidit
 Pro abactione bouum, quando ego interfeci Iymoneum
 Fortem Hipyrochidem qui in Elide habitabat,
 Pignora abigens: hic vero auxilians suis bobus,
 Vulneratus est inter primos mea a manu iaculo.
 Et cecidit: populi vero circum-trepidi aufugerunt agrestes.
 Pradam autem ex campo abegimus valde multam,
 Quinquaginta bouum armenta, totidem greges ovium:
 Tot suum greges, tot greges amplios caprarum:
 Equas autem flauas centum et quinquaginta,
 Omnes feminas, multis autem pulli suberant:
 Et hac quidem abegimus Pylum Neleum intra
 Nocturni ad ciuitatem, laxabatur autem animo Neleus.
 Eo q. mihi contigissent multa iuueni ad-militiam profecto.
 Pracones. a. edixerunt simul ac aurora oriretur
 Illos accedere, quib. debitum debebatur in Elide generosa.
 At congregati Pylorum principes viri
 Diuidebant pradam: multis enim Epei debitum debebant:
 Adco nos pauci malis affecti in Pylo eramus.
 Veniens enim afflixerat vis Hercules
 Prioribus annis: interfecti sunt autem quiq. optimi.
 Duodecim enim Nelei egregij filij eramus,
 Ex his solus relictus sum: alij autem omnes perierunt.
 Ob hac superbientes Epei loricati
 Nos iniuria afficientes iniqua molebantur:
 Senex autem armentumq. boum E. gregem magnū ovium
 Exemit deligens trecentas, E. pastores:
 Etenim huic debitum ingens debebatur in Elide nobili.

bb iiij

Nestor sua an-
 tiqua facino-
 ra commemo-
 rat.

Τέσσαρες ἀλλοφόροι ἴπποι αὐτοῖσιν ὄχρσθιν
 Ἐλθόντες μετ' ἀέθλα. πρὶν γὰρ ἐμελλόν
 Ὀδυσσεύει· τοῦ δ' αὖτις ἀνδρῶν αὐγείας
 Κάρχευε· τὸν δ' ἑλατῆρ' ἀφίει ἀκαχήμενον ἴππων.
 Τῶν δ' ἑτέρων ἐπέων κεχρωμένον ἦδ' ἐργῶν,
 Ἐξέλετ' ἄσπετα πολλά, τὰ δ' ἄλλ' ἐς δ' ἡμὸν ἔδωκε
 Δαυτεμένῃ, μή τις οἱ ἀτεμέδμενον κίοι ἴσῃς.
 Ἡμεῖς μὲν τὰ ἔχασα διείπομεν, ἀμφὶ τε ἄστυ
 Ἐρδομένῃσ' ἀοῖς· οἱ δὲ τρίτῳ ἡματι πάντες
 Ἠλθον δμῶς αὐτοὶ τε πολλοὶ καὶ μόνυχες ἴπποι
 Πασυδίῃ. καὶ δὲ σφί μοι ὅσους θωρήσαντο,
 Παῖδ' ἔτ' ἔόντ', ἔπρω μάλα εἰδότε δουρίδ' ἀλκῆς.
 Ἔστι δὲ πρὸ θυρόσσω πόλις ἀπείρα κολώνη,
 Τηλοδ' ἐπ' ἀλφειῷ, νεάτη πύλου ἡμαθόεντ'
 Τῷ ἀμφεστρατόωντο διαβράσσου μεμαῶτες·
 Ἀλλ' ὅτε πρὶν πύλον μετεκείσθον, ἀμμι γ' αἰδύλη
 Ἀγέλα' ἦλθε θεοῦσ' ἀπ' ὀλύμπου θωρήσαντα
 Ἐννυχος, ἡ δ' ἀέκοντα πύλον κτ' λαὸν ἀγείρειν,
 Ἀλλὰ μάλ' ἔασε μένοισι πολεμίζειν, οὐδέ με νηλεὺς
 Εἴα θωρήσαντα· ἀπέκρυψεν δὲ μοι ἴπποις.
 Οὐ γὰρ πῶ τ' ἡ μ' ἔφη ἰδμεν πολεμικήν ἔργα.
 Ἀλλὰ καὶ ὡς ἴππευσσι μετέπρεπον ἡμετέροισι,
 Καὶ πεζὸς ἄρ' ἐὼν, ἐπεὶ ὡς ἄγε νεῖκος αἰδύλη.
 Ἔστι δὲ πρὸς ποταμὸς μινυήϊ· εἰς ἄλλα βάλλων,
 Ἐγρύθεν ἀρλῶνς, ὅστις μείναμεν ἠὲ δ' ἴαν
 Ἰππῆες πυλίων, τὰ δ' ἐπ' ἄρ' ἔειπεν ἔθνεα πεζῶν.
 Ἐνθεν πασυδίῃ σὺν τεύχεσσι θωρηχθέντες,
 Ἐνδοὶ ἰκόμεθ' ἱερὸν ῥόον ἀλφειοῖο.
 Ἐνθα δὲ ῥέξαντες ὑπερμάνει ἱερὰ χαλὰ,
 Ταῦρον δ' ἀλφειῷ, ταῦρον δ' ποσειδάωνι,
 Αὐτὰρ αἰδύλην γλαυκῶπιδι βοῶν ἀγαλάλῃ.
 Δόρπον ἔπειθ' ἐλόμεσθαι κτ' σπαρὸν ἐν τελέεσσιν·
 Καὶ κατεκοιμήθημεν ἐν ἔντεσιν ὅσιν ἔχουσιν
 Ἀμφὶ ῥόον ποταμῶ. ἀτὰρ μετὰ θυμοὶ ἐπειοὶ
 Ἀμφίσταντο δὴ, ἄστυ δὲ πρὸς δέειν μεμαῶτες.
 Ἀλλὰ σφιν παρὰ τοῖς φάσιν μέγα ἔργον ἄρ' ἔσθ'
 Εὐτε γὰρ ἡέλιος φάει δὴν ὑπερέσθαι γαίης,

Συμφερεῖ

Quatuor praemijferi equi cum ipsis curribus.
 Venientes ad certamina: pro tripode enim erant
 Cursuri: hos vero illic rex virorum Augias
 Detinuit, aurigam autem dimisit tristem equorum causa,
 Ob hac senex dicta iratus ac etram facta,
 Exemit admodum multa: alia autem in populum dedit
 Dividere, ne quis sua defraudatus irret equali-portione.
 Nos quidem hac singula administrabamus circaq; Urbem
 Faciebamus sacra dii: hi autem tertio die omnes
 Venerunt simul et ipsi multi et unica singula equi,
 Cateruatim, cumq; ipsis Moliones duo armabantur
 Pueri adhuc existentes, nodum valde periti strenui roboris.
 Est autem quadam Thyroessa ciuitas, altius tumulus:
 Longe ad Alpheum, extrema Pyle arenosi:
 Hanc obfidebant expugnare cupientes.
 Sed quando omnes campos transierant, nobis Minerva
 Nuncia venit, delapsa ab Olympo, ut armaremur,
 Nocturna, neq; inuitum per Pylum populum congregauit.
 Sed valde paratos ad bellandum: neq; me Neleus
 Sinebat armari, abscondit autem mihi equos:
 Nondum enim me existimabat scire bellica opera.
 Sed et sic inter equites lucebam nostros: (Minerva.
 Quamuis pedes existens, quia sic me ducebat ad pugnam
 Est autem quidam fluminis Minyeus in mare currens,
 Prope Arenam, ubi expectauimus auroram diuinam:
 Equites Pylorum, et confluxerunt agmina peditum:
 Inde omnibus copiis cum armis armati,
 Meridiani peruenimus ad sacrum fluxum Alpei:
 Ibi Ioui quum fecissemus potenti sacra pulchra,
 Taurumq; Alpheo, taurumq; Nocturno,
 Sed Minerva glaucos-oculos-habenti inuencam gregalem:
 Canam deinde sumpsimus per exercitum in ordinibus.
 Et cubuimus armis suis quicq;
 Circum fluenta fluminis: sed magnanimi Epej
 Circumstabant, ciuitatem euertere parati.
 Sed ipsi ante apparuit magnum opus Martis.
 Quando enim sol lucidus extulit caput supra terram,

66

Συμφορέμεθα μάχη δι' τ' ἀνόμενοι καὶ ἀδύμῃ·
 Ἀλλ' ὅτε δὴ πυλίων καὶ ἐπειδὴν ἔπλετο νεῖκος,
 Πρῶτος ἐγὼν ἔλον ἄνδρα, κόμισα δ' ἡ μάνυχας ἴσποισ,
 Μέλιον ἀρχυμνίῳ· γαμβρὸς δ' ἦν ἀνείας,
 Πρεσβυτάτῳ δ' ἦν ἄνδρ'· εἴχε' ἄνδρ' ἀγαμέδνῳ,
 Ἡ τὸς φάρμακα ἦδ' ὅσα τρέφει δρεῖα γῆόν·
 Τὸν μὲν ἐγὼ περσέοντα βάλλον χαλκίῳ δούρι.
 Εἰπε δ' ἐν κονίῃσιν· ἐγὼ δ' ἐς δίφρον ὀρούσας,
 Σπύῳ ῥα μὲν περσάχοισιν· ἀτὰρ μετὰ θυμοὶ ἐπειοὶ
 Ἐτρεσαν ἄλλυδις ἄλλ'· ὅ, ἐπεὶ ἴδον ἄνδρα πᾶσιν τε
 Ἡγεμόν' ἰσπῶν, ὃς ἀριεὺς οὐκ ἐμάρχετο.
 Αὐτὰρ ἐγὼν ἐνόρουσα καλαινῇ καίλαπ' ἴσος·
 Πεντήκοντα δ' ἔλον δίφροισι, δύο δ' ἀμφὶς ἔκασον
 Φῶτες ὁδὸν ἔλόν· ἔδρας, ἐμὴν δ' οὐδὲν δὲ μέντες.
 Καὶ νῦν κεν ἀκτοεῖαν ἐμολίονε πῶλ' ἀλάπαξ αἶ
 Εἰ μὴ σφωὲ πατὴρ ἀνδραγαθῶν ἐνοσίχθων
 Ἐκ πολέμου ἐσέσσε, καλὴν δ' ἦεν πολλῇ.
 Ἐνθα ζεύς πυλίοισι μέγα κρᾶτος ἐγχευάλεξ·
 Τόφρα γ' οὐδ' ἐπόμεθα δι' ἀσπίδ' ὅ, πεδίῳ,
 Κτείνοντες τ' αὐτὰς, ἀνὰ τ' ἐν τε καὶ λέρωντες,
 Ὅφρ' ὅππ' βούθεσσιν πολυπύρου βήσμεν ἴσποισ,
 Πέτρης τ' ὠλενίης καὶ ἄλυσσιν, ἐνθα κολῶνι
 Κέκληται· ὅθεν αὐτὸς ἀπέτρεπε λαὸν ἀδύμῃ.
 Ἐνδ' ἄνδρας κτείνας πύματον λίπον· αὐτὰρ ἀρχαῖοι
 Ἀφ' ὅπο βουθεσσίν, πύλον δ' ἐχον ὠκείας ἴσποισ.
 Πάντες δ' ἀρχαῖοντο θεῶν δι' ἡρώεσσιν τ' ἄνδρ' ὄν.
 Ὡς ἔον, εἴ ποτ' ἔλῃ γε μετ' ἀνδράσιν· αὐτὰρ ἀχλὺς
 Οἷον τῆς ἀφ' ἧς ἀπονήσεται· ἡ τ' ἐμὴν οἶον
 Πολλὰ μετὰ κλάμψεσιν ἐπεὶ κ' ὅπο λαὸς ὀληται,
 Ὡς πέπον, ἡ μὲν σοὶ γε μενοίπον· ὅδ' ἐπέτελλεν
 Ἡματι τῷ ὅτε σ' ἐκ φθίης ἀγαμέμνονι πέμπε·
 Νῶϊ δ' ἐπ' ἐνδον ἔόντες, ἐγὼ καὶ δῖος Ὀδυσσεύς,
 Πάντα μάλ' ἐν μεγάροισι ἠκούμεν ἄς ἐπέτελλε·
 Πιλήον δ' ἰκόμεθα δόμοις ἐδ' ναεττόντας,
 Λαὸν ἀγείροντες κατ' ἀρχαῖα πολυβότηρα.
 Ἐνθα δ' ἐπεὶ δ' ἦρωα μενοίπον ἔυρομεν ἐνδον,
 Ἡδ' ἐσθ' παρ' ἀρχαῖα γέρον δ' ἰππῶντα πηλεὺς

Πίονα

Congrediebatur pugna Ioui supplicantes, & Minerva
 Sed quando iam inter Pylion & Epeion esset certamen,
 Primus ego occidi virum (abstuli vero unguis equos)
 Melium bellatorem: gener autem erat Augeas:
 Maximam natu. a. filiam habebat flauam Agamedam,
 Qua torpharmaca sciebat, quot alii lata terra.
 Hunc quidem ego accedentem percussis arata hasta:
 Cecidit autem in pulueres: ego autem in curru insiliens
 Steti inter propugnatores: sed magnanimi Epe
 Territi fugerunt, alius aliorum, & viderunt virum lapsu
 Ductorem equitum, qui praestans erat in pugnando.
 At ego incurri atraprocella similis,
 Quinquaginta accepi currus, duo vero circa quemq;
 Viri mordicus prebenderunt terram, mea hasta interfecti.
 Et sane Actoriones Moliones pueros interfecissem,
 Nisi ipsos pater late-dominans Neptunus
 E bello seruasset, cooperiens nebula multa.
 Tum Iupiter Pylion magnam victriciam praeiuit.
 Tantis per enim insequabamur per late patentem campum,
 Interficientesq; ipsos, armaq; pulchra colligentes,
 Donec in Buprasium frugum-ferax egimus equos,
 Petramq; Oleniam & Aleium (qui locus (v. tunc) Colone
 Vocata est) vnde rursum conuertit exercitum Minerva.
 Ibi virum interficiens extremum reliqui, sed Achiui
 Retro a Buprasio, Pylum versus impellebant veloces equos.
 Omnes a. gratias agebant ex diis Ioui. Nestorq; ex homini
 Talis fui, si quando eram inter viros: sed Achilles
 Solus sua virtute fruatur, certe ipsum puto
 Multum post deploraturum sibi exercitus perierit.
 O amice, sane quidem tibi Menetius sic praecepit
 Die illo, quando te ex Phibia Agamemnoni misit.
 Nos autem intus existentes ego & diuinus Vlysses,
 Omnia facile in adibus audiebamus sicut praecebat.
 Pilei autem venimus ad domos bene habitatas,
 Exercitum congregantes per Achaidem secundam.
 Illic vero deinde heroem Menetium inuenimus intus:
 Atq; te, iuxta & Achillem: senexq; equitator Pileus

Pinguia

Πίονα μιν εἴκε βοὸς διτ' ἐπεπικραυνῶν,
 Αὐλῆς ἐν χόρτῳ· ἔξω δ' ἔχρυσον ἄλειπον,
 Σπένδων αἶδοπα οἶνον ἐπ' αἰδομένοισι ἱεροῖσι.
 Σφῶϊ μὲν ἀμφὶ βοὸς ἐπεπον χρέα, νῶϊ δ' ἐπειτα
 Στήμασιν ἐν περὶ θυροῖσι. ταρῶν δ' ἀνόρκεσιν ἀχλὺς εὖς.
 Εὖς δ' ἄγε χεῖρὸς ἐλάων, καὶ δ' ἐδραίαδων ἀλῶν,
 Ξείνιά τ' ἐὼ περὶ ἐθικεν αὖτε ξείνοισι θέμισ ἐστίν.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ τέρπεσθαι ἐδὴντο, ἢ δὲ ποτὴν τοῦτο,
 Ἡρχον ἐγὼ μύθοισι, καλῶν ὅμ' αἰμ' ἐπέδωκα.
 Σφῶϊ δ' ἔμ' αἰμ' ἢ δὲ ἐλεον, τῶ δ' αἰμ' ὅμ' ἐπέδωκα.
 Πηλεὺς μὲν ὅτ' αἰμ' ἢ δὲ ἐλεον, τῶ δ' αἰμ' ὅμ' ἐπέδωκα.
 Αἶψ' ἀνίσταται, καὶ ὑπερὶ χροῖον ἐμμεναι ἄλλων.
 Σοὶ δ' αὖτ' ὅτ' ἐπέδωκα μενοῖσι τοῦτο ἄκπορ τοῦτο ὕδης,
 Τέκνον ἐμὸν, ἥσυχ' ἔμ' ἐπὶ τέρους ὅσον ἀχλὺς εὖς,
 Πρεσβύτερον πυκινὸν ἐπος, ἢ δ' ὑποδίδωκα.
 Ἀλλ' ἐὼ οἱ φέδωκα πυκινὸν ἐπος, ἢ δ' ὑποδίδωκα.
 Καὶ οἱ σφαιραίνων· ὅτ' ἐπίστανται εἰς ἀγαθόν τοῦτο.
 Ὡς ἐπέδωκα ὅτ' ἐλεον, σὺ δὲ λήθεις αἶμα· ἐπὶ καὶ νῦν
 Ταῦτ' εἴποις ἀχλὺν ἐπὶ θυροῖσι, αἶμα πῖπτονται.
 Τίς δ' οἶδ' εἴ κεν οἱ σὺν δαίμονι θυμὸν ὀείναις,
 Παρεπών; ἀγαθὴ δὲ παρὰ φασὶς ὅσον ἐπαίρου.
 Εἰ δὲ πνέει φρεσὶν ἢ σι θεοῖσιν αἰεεῖναι,
 Καὶ πνέει οἱ παρὰ θυμὸς ἐπὶ φρεσὶ πότνια μήτηρ,
 Ἀλλὰ σέ τοι περὶ ἔμ' αἶμα δὲ ἀλλ' ἄλλοι λαὸς ἐπέδωκα.
 Μυρμιδόνων, αἰκλὲν τι φέδωκα δαίμονι σι γυῖνα.
 Καὶ τοι τὸν ἄρ' αἶμα δὲ πότνια μήτηρ, φέδωκα.
 Αἰκλὲς σέ τοι ἴσκειν τὸν ἀπὸ θυμὸν πολέμοιο.
 Τέρους ἀγαθὸν σὺ δὲ ἀπὸ θυμὸν πολέμοιο.
 Τέρους ἀγαθὸν σὺ δὲ ἀπὸ θυμὸν πολέμοιο.
 Ρεῖα δὲ κ' ἀκμήν τες κακμήν τες ἀπὸ θυμὸν πολέμοιο.
 Ὡς φέδωκα, τῶ δὲ ἀπὸ θυμὸν πολέμοιο.
 Βῆ δὲ θέων πρὸς νῆας ἐπ' αἰκλὲς πότνια μήτηρ.
 Ἀλλ' ὅτ' ἐπὶ καὶ νῆας ὀδύσσει τοῦτο θέοιο.
 Ἰξὺς θέων πρὸς νῆας ἐπὶ ἀγορῇ τε θέμισ τες.
 Ἡλῶ, τῇ δὲ καὶ σφίσι θέων ἐπετεύχετο βωμοί.
 Ἐνθά οἱ εὐρύπυλον βεβλήμενον ἀπὸ βόλῃσιν

Διογυλῆς

Pinguis famora adolebat bonis Ioui gaudenti fulmine,
 Aula in sepro: tenebat autem aureum cyathum,
 Libans nigrum vinum super ardentia sacra.
 Vos quidem bonis apparebatis carnes: nos vero tum
 5 Stetimus in vestibulo: percussus autem surrexit Achilles:
 Introq; duxit manu prehendens, atq; considerare iussit,
 Hospitaliaq; bene apposuit, qua hospitib; apponere fas est.
 Sed postquam saturati fuimus cibo, & potu,
 Ordiebar ego sermonem, hortans vos simul sequi:
 10 Vos a libenter volebatis: hi vero ambo multa praeceperunt:
 Peleus quidem suo filio senex praecepit Achilli,
 Semper bene rem gereret. & eximius esset praeceteris:
 Tibi vero sic praecepit Menaeus Atoris filius:
 15 Fili mi, stirpe quidem superior est Achilles,
 Maior-natu vero tu es. Viribus a hic multo praestantior
 At bene ei loquere prudens consilium & admo-
 Et ei impera: hic a parebit in eo saltē, q; bonū visum fuerit,
 Sic praecepit senex: tu autem oblitus es: sed saltem nunc
 20 Hac dicas Achilli bellicoso, si forte pareat.
 Quis vero scit, si ei fauente deo, animum commoueris
 Admonens? Bona autem admonitio est amici.
 Si autem aliquod mentibus suis oraculum sitat,
 Et aliquod ei a Ioue verulit veneranda mater,
 25 Saltem te mittat: simul & reliqua copia sequantur
 Myrmidonum, si forte aliqua salus Danais fias:
 Et tibi arma decora det ad pugnam gestare,
 Si forte te huic assimulantes abstineant a bello
 Troiani: respirent autem bellicosi filij Achivorum
 30 Afflicti: modica autem respiratio belli.
 Facile autem integri defessos viros praesto
 Repuleris ad ciuitatem a nauibus & tentorijs.
 Sic dixit: huic a animum in pectoribus commouit:
 Perrexit a currere ad naues ad Aecidem Achillem,
 Sed quando tam ad naues Phylis diuini
 35 Peruenit currens Patroclus, ubi ipsi forumq; iudiciumq;
 Erat, qua parte etiam ipsis decorum extructa erant ara:
 Illic et Eurypylus vulnertus obuiam

Genero-

Χερσὶ διατρίψας, ὁδὸν ἤφατον, ἢ οἱ ἀπάσας
Εἰς ὁδὸν αὖς. τὸ μὲν ἔλκος ἐτέρεστο, παύσαιο δ' αἶμα.

ΙΛΙΑΔΟΣ ΟΜΗΡΟΥ ΗΜ.

Ραψόδιας ὑποθέσεις.

ΑΠΟΒΑΝΤΕΣ οἱ τρώες πῶν ἱππῶν, ἀφ' ὁρέων οὐσι
παύσαντο, καὶ τοὶ ἀπὸ σῆς αὐτῆς φωνήντος οἰωνῶν, καὶ εἰς πέν-
τε πύξεις διαγρεβίνας, αὐτὸς δ' ἀλλήλοισι τὰ τέλ' ἑκά-
στην σαρπηδὼν ἐπαλξιν κελύμενος, ἑκτέρῳ δ' ἰδὼν βαλὼν τῶς 10
πύλας, ἐπέβη τῶς ναυσι, καὶ οἱ ἄλλοι σὺν αὐτῷ πάντες τρώες.

ΙΛΙΑΔΟΣ ΟΜΗΡΟΥ Η Μ. ΡΑ-

ψόδια.

Μῦθ' ἔφαθ' ὅτε τείχεσσι. ὁ δ' ἔκτορε φασίδ' ἔκτορε. 15

Σὸ μὲν ἐν κλισίῃσι μενοπίου ἀλκιμῶν ἦ-
ος

Ἰὰτ' ἄρ' ὄρνυτον βεβλημένον· οἱ δ' ἔμελ-
χοντο 20

Ἀργεῖοι καὶ τρώες ὁμιλᾶν, οὐδ' ἄρ' ἔμελ-
χοντο 20

Τάφρος ἐπ' ἀρήσιν δαναῶν καὶ τείχεσσι ὑψοῦσιν
Εὐρύ, τὸ ποιήσαντο νεῶν ὑψὸς ἀμφὶ τὴν τάφρον
Ἠλᾶσαι, ὅτε δὲ θεοῖσι δοῦσαν κλειτὰς ἐκαστόμας,
Οφρα σφὶν νηῆας τε δοῖας καὶ ληϊδα πολλὰ
Εν τῷ ἔχον ῥύοιτο· θεῶν δ' ἀέκητι τέτυκτο 25
Ἀθανάτων, τῶν καὶ ἔτι πολλὰ χροὸν ἔμπεδον ἦεν.
Οφρα μὲν ἔκτορε ζωὴς ἔλεν, καὶ μὲν αἰχμητὴς
Καὶ κορίαμοιο ἀνακτος σπύρδιτος πόλις ἔπλεε,
Τόφρος δ' καὶ μέγα τείχος ἀχαιῶν ἔμπεδον ἦεν·
Αὐτὰρ ἐπεὶ καὶ μὲν τρώων δῖον ὄρωσι αἰετοῖς,
Πολλοὶ δ' ἀργείων, οἱ μὲν δάμεν, οἱ δ' ἐλπίοντο,
Πέρθετο δ' ἀνακτοῖς πόλις δὲ νῆας ἐν γαυτῶν,
Ἀργεῖοι δ' ἐν νηυσὶ φίλιω ἐς πατρίδ' ἐβήσαν,
Δὴ τότε μεμπόωντο ποσειδάων καὶ σπύρδιτος
Τείχεσσι ἀμαλδυνῶσαι, ποταμὸν μὲν εἰς σαρπηδῶν 35
Ὅσι δ' ἀπ' ἰδὼν ὄρεων ἀλαδὲ ἀπὸ τρώεσσι,

Ρήσας

Manibus contritam, mitigatortam, quae ei cunctos
Sedant dolores. Vultus quidē siccatus est, cessavit. n. sanguis.

ILIADIS HOMERI, AVT XII. COM-

positionis argumentum.

DESCENDENTES Troiani ab equis, transeunt fos-
sam, quāvis infanta ipsis visa atue: & in quinq; ordi-
nes diuisi, adoriuntur murum Græcorū. Ibi Sarpedon pro-
pugnaculum demolitur. Hector autem saxo effractis por-
tis, conscendit naues, & cæteri cum eo omnes Troiani.

ILIADIS HOMERI XII. COM-

positio:

M. autem pugna ad murum irrumpitq; clarus Hector.

IC quidem in tentorijs Menæti fortis fi-
lius

Curabat Euryplyum vulneratum: hi vero
pugnabant (iura erat

Argiui & Troiani cateruatim, neq; certē fu-
De muro Græ-
corum.

Fossa amplexus arcere Danaorum, & murus supra
Latus: quem fecerant ante naues: circum autem fossam
Effoderant, neq; dīs dederant inclytas hecatombas,

25 Vt ipsis nauesq; veloces, & prædam multam
Intus continens custodirent. Dīs. a. inuitis extructus erat
Immortalib. quo circa et non ad multū tempus integer fuit:

Quamdiu quidem Hector diuus erat, et irascēbatur Achil-
Et Priami regis incolamē civitas erat: (les,

30 Tandiu & magnus murus Achiuorum integer erat.
At postquam Troianorum mortui sunt quinq; optimi:

Multiq; Argiuorum, hi quidem domitis sunt, illi. a. relictū,
Euerſa est autem Priami ciuitas decimo anno:

Argiui autem in nauibus dilectam ad patriam abierunt:

35 Iam tunc consultabant Neptunus & Apollo
Murum euertere, flumiuorum violentiam inducentes,

Quicunq; ab Idaeis montibus in mare profluunt,

Ρήσος δ', ἐνθά πορός τε, καὶ ῥησός τε, ῥόδιός τε,
 Ἰφλυκίος τε, καὶ αἰσιπύου δῖος τε σκάμανδρος,
 Καὶ σιμόν, ὃς διὰ πολλὰ βόαρχεα καὶ τρυφάλεια
 Κἀπένεσσεν ἐν κοίῃσι, καὶ ἡμιθέων ἦν ἀνδρῶν.
 Τῶν πατέρων ὁμότης σμάτ' ἐστραπέφθη δ' ἀπόλλων,
 Εὐνημυρ δ' ἐς τεύχος ἰείροον ὕε δ' ἄρα ξεὺς
 Σωεργέες, ὃς ῥά κε θάσσον ἀλίπλοα τεύχεα δαΐνη.
 Αὐτός δ' ἐννοστήσας ἔχων χεῖρες ἡγείσθην
 Ἡγείσθην. ἐκ δ' ἄρα πάντα θεμελίαι κύμασι πέμπε
 Φιτῶν καὶ λαών, τὰ δέσσαν μογέοντες ἀχαιοί.
 Λεία δ' ἐποίησεν παρ' ἀγέροον ἑλλησποντον.
 Αὐτὸς δ' ἰππῶν μεγάλων ἱαμάτοισι χάλυψε,
 Τεύχος ἀμαλδύας ποταμούς δ' ἐτρεψε νέεσθαι
 Καὶ ῥόον, ἡπὲρ περὶ δένεν ἰεν χαλκίῃ ῥοον ὕδωρ.
 Ὡς ἄρ' ἐμελλον ὁππότε ποσειδάων καὶ ἀπόλλων
 Θυπέμεναι τέ τε δ' ἀμφὶ μάχῃ ἐνοπή τε δεδῆγ
 Τεύχος ἐὺδμυτον, καὶ ἀνὰ χεῖρας δουράτα πυρρῶν
 Βαλλόμεν' ἀργεῖοι δ' ἰδὸς μάστιγι θαμέντες,
 Νηυσὶν ὅπῃ γλαφυρῇσιν ἐελμένοι ἰχανόωντο,
 Εκπορεῖ δειδιότες, κρατερὸν μῆστωρα φέβοιο.
 Αὐτὰρ ὅγ' ὅς περ ἐδένεν ἐμάρνατο ἴσος ἀέλλῃ.
 Ὡς δ' ὅταν ἐν τε κύνεσσιν καὶ ἀνδράσι θηροδότησι,
 Κἀπὲρ ὅγ' ἡε λείων σφέεσσι δένει βλεμαίνων,
 Οἱ δέ τε πυργηδὸν σφέας αὐτὸς ἀφύωντες,
 Ἀντίοι ἴστανται, καὶ ἀκοντίζουσι θαμείας
 Ἀτρυχάς ἐν χειρῶν, τῶ δ' οὐ ποτε κυδάλμιον κῆρ
 Ταρβέει, ὃ δὲ φοβέεται ἀγέροισι δέ μιν ἐκτα.
 Ταρφέα τε σφεδρεται στήρας ἀνδρῶν περὶ νηϊζών,
 Οππότε * ἰσῶσιν, τῇ τ' ἐκκοισί γῆρας ἀνδρῶν.
 Ὡς ἐκτωρ ἀν' ὁμιλον ἰὼν * εἰλίωσεν δ' ἐταίρους
 Τάφρον ἐποτρυνῶν διαβανέμεν, οὐδέ οἱ ἰσῶποι
 Τόλμων ἐκὺ πόδες μάλα ὅ γ' ἡγεμέπρον ἐπ' ἀκρῶ
 Χεῖλαι ἐφεσπότες. Ἀπὸ γὰρ δειδίωσεν τοῦ φροῦ
 Εὐρεῖ, οὐτ' ἄρ' ἄπορτορεῖν γέδον, οὐτε φηῖσται
 Πηϊδίη. κρημνοὶ γὰρ ἐπιρροές περὶ πᾶσαν
 Εἰσαν ἀμφοτέρωθεν ὕψι δένεν δὲ σκολόπεσσιν
 Οἷον ἡρῆσαι, τὸς ἐἰσαν ὕψος ἀχαιῶν

29. ἰσῶσιν,
 29. ἰλίσσεν

Rheusq, Heptaporusq, Careusq, Rhodiusq,
 Grenicusq, Et Ascepus, diumnusq, Scamander,
 Et Simois, ubi multa senta Et galea
 Deciderant in pulveres. Et semideorum genis Virorum:
 5 Horum omnium simul ostia conuertit Phabus Apollo:
 Nouem dies. a. in murum misit fluxum: pluebat. a. Iupiter
 Continue, Et citius in mari natantia maenia efficeret.
 Ipse autem Neptunus tenens manibus tridentem
 Prebat, Et omnia fundamenta tridis amouit
 10 Striptum Et lapidum, que iecerant laborantes Achii.
 Plana autem fecit ad rapidum Hellepontum:
 Rursus autem litus magnum arenis cooperuit
 Muro subuerso fluminesq, Vertit Et redirent
 15 Per alueum, quā antea demittebant pulchrisflum aquam.
 Sic sanē erant in posterum Neptunus Et Apollo
 Facturi: tunc autem circa pugna clamorq, exarserat
 Murum bene adificatum: crepabant autem ligna turrium
 Percussa. Argiui autem Iouis flagello domiti,
 20 Naves ad concavas conclusi detinebantur,
 Hectorē timētes fortem magistrū fugā (v. incusforem ti-
 Sed hic, sicut prius pugnabat similis turbini. (moris)
 Veluti quando inter canes Et viros venatores,
 Aper siue leo versatur, fortitudine superbiens:
 Hi autem instar turris seipso preparantes
 25 Aduersi stant, Et iaculantur crebra
 Spicula de manibus: huius autem nunquam gloriosum cor
 Pauet, neq, terretur, audacia autem ipsum occidit:
 Frequenterq, Vertitur ceteruas Virorum tentans:
 30 Quāq, irruerit, hāc cedunt ceterue Virorum:
 Sic Hector per turbam profectus vertebat socios
 Vallum adhortans transcendere, nec ipsi equi
 Audebant Veloces: Salde autem hinnerant in summo
 Labro stantes: nam deterrebat fossa
 35 Lata, neq, ad transfiliendum cominus, neq, ad transeundū
 Facilis, precipitia enim alta circa totam
 Stabant Virinq, desuper autem palis
 Acutis minuita erat: quos statuerant filij Achiuorum
 εε η

28. ἐν 5009

Πυκνούς καὶ μεγάλους, δὴ τῶν ἀνδρῶν ἀλεωρῶν.
 Ἐν δ' ἄκον ῥέει ἵππος * ἐν σφύρον ἀρμα πτεάνων
 Εὐσθέην, περὶ δὲ μενοίνεον εἰ τελέσει.
 Δὴ τότε πολυδάμους δραυὼν ἔκτερε * ἐπεὶ πᾶσι χεῖρας,
 Ἐκτορ τ' ἰδ' αἰλλοὶ τρώων ἀγροὶ ἰδ' ὀπκῶρων,
 Ἀφραδίνους διὰ τὰ φρον ἐλαύνον ὠκείας ἵππων,
 Ἡ δὲ μάλα ὑψηλὴν περὶ ἀνὰ σέλοπες γυῖον αὐτῆ
 Οὐδέ τις ἐστὶν, ποτὶ δ' αὐτὰς τείχεος ἀγχιῶν.
 Ἐν δ' ὅπως ἐστὶν χαλκήμεται, οὐδ' ἡ μάχῃ
 Ἰωπέῃ, σφῖν * γυῖον τρώων ἀγροὶ ὄϊω.
 Εἰ μὲν γὰρ δὴ πᾶσι χαλκῶ φρονέων ἀλαπάξει
 Ζεὺς ὑψιφρεμύτης, τρώων τ' ἰδ' ὀπκῶν ἀγχιῶν,
 Ἡτ' ἀν' ἐγὼν * ἐθέλωι καὶ αὐτῆς τῶν ὑψηλῶν,
 Νωνύμοις ἀπολέει * ἀπ' ἀγροὶ ἐν δ' ἀλάφῃς.
 Εἰ δὲ χ' ὑποσφύρωσι, περὶ ὧν ἐστὶν ὑψηλῶν
 Ἐκ νηῶν καὶ τὰ φρον ἐν πηλῆξαι ἀνὰ νηῶν,
 Οὐδέ τις ἐστὶν * οἶω δ' αὖτ' ἀγχιῶν ἀνὰ νηῶν.
 Ἀφροῖον ποτὶ ἀγροὶ ἐλπίδων τῶν ἀγχιῶν.
 Ἀλλ' ὅμως, ὡς ἀν' ἐγὼν εἰπω περὶ τῶν ἀγχιῶν.
 Ἰωπέῃ μὲν δρεῖαντες ἐρυκόντων ὅππ' ἀγροὶ,
 Αὐτοὶ δ' ἀπολέει * ἀπ' ἀγροὶ ἐν δ' ἀλάφῃς.
 Ἐκτορ πάντες ἐπὶ μὲν ἀλλήλους αὐτοὶ ἀγροὶ
 Οὐ μένουσ', εἰ δὴ σφῖν ὀλέει * ἀπ' ἀγροὶ ἐν δ' ἀλάφῃς.
 Ὡς φάτο πολυδάμους * ἀπ' ἀγροὶ ἐν δ' ἀλάφῃς.
 Αὐτῆ δ' ἐξ ὧν σὺ τῶν ἀγροὶ ἐν δ' ἀλάφῃς.
 Οὐδὲ μὲν ἀλλοὶ τρώων ἐπὶ ἰδ' ὀπκῶν ἀγχιῶν.
 Ἀλλ' ἀπολέει * ἀπ' ἀγροὶ ἐν δ' ἀλάφῃς.
 Ἡνὶ δὲ μὲν ἀπὸ τῶν ἐπὶ τῶν ἀγροὶ ἐν δ' ἀλάφῃς.
 Ἰωπέῃ ἐν δ' ἀγροὶ ἐν δ' ἀλάφῃς.
 Οἱ δ' ἀγροὶ ἐν δ' ἀλάφῃς.
 Πένταχα κομμηθέντες, ἀπ' ἀγροὶ ἐν δ' ἀλάφῃς.
 Οἱ μὲν ἀπ' ἀγροὶ ἐν δ' ἀλάφῃς.
 Οἱ πᾶσι καὶ ἀγροὶ ἐν δ' ἀλάφῃς.
 Τείχεος ῥῆσ' ἀμείνοι κοίλῃς ὅππ' ἀγροὶ ἐν δ' ἀλάφῃς.
 Καὶ σφῖν καθεύδοντες τείχεος εἰπετο, παρ' ὅδ' ἀγροὶ ἐν δ' ἀλάφῃς.
 Ἄλλον καθεύδοντα χερσὶν ἀγροὶ ἐν δ' ἀλάφῃς.
 Τῶν δ' ἑτέρων πᾶσι χεῖρας, καὶ ἀγροὶ ἐν δ' ἀλάφῃς.
 Τῶν

Densos & magnos, hostilium virorum propulsonem.
 Illuc non facile equus solubilem currum trahens
 Intrasset: pedites autem cupiebant si perficere possent,
 Tum vero Polydamas audaci Hectori dixit astans:
 Hector & alij Troianorum duces & sociorum,
 Imprudenter per fossam impellimus veloces equos,
 Illa vero admodum difficilis est transitus: pali.n.in ipsa
 Acuti stant propè, a ipsos murus Achivorum.
 Illic nullo modo licet descendere, neq. pugnare
 Equitibus: angustia.n.est. Vbi nos vulneratum iri puto
 Siquidem.n.iam omnino mala cogitans euerit Gracos
 Iupiter alitronans: Troianis autem vult auxiliari:
 Sane equidem vellem vel statim hoc fieri,
 Inglorios perire procul ab Argis hic Achivos.
 Quod si conuertantur & succursa insecutio fiat
 Ex navibus, & fossa impingamus profunde,
 Non postea puto neq. nuntium reuersurum
 Retrogradum ad ciuitatem conuersis ab Achivis.
 Sed agite, sicut ego duxero obediamus omnes,
 Equos quidem famuli contineant ad vallum:
 Ipsi autem pedites cum armis armati
 Hectorem omnes sequamur confertim: at Achivi
 Non sustinebunt, siquidem ipsis exitij termini impendant.
 Sic dixit Polydamas: placebat. a. Hectori consiliu salutis.
 Statim. a. ex curru cum armis desilijt in terram. (re:
 Neq. quidem ceteri Troiani in equis congregabantur,
 At descendentes ruerunt, & viderunt Hectorem diuum,
 Auriga quidem deinde suo praecepit quisq.
 Equos bene in ordine coercere illos ad fossam.
 Hi autem separati, seipsos instruentes,
 In quinque agmina constituti simul suos duces sequebatur.
 Hi quidem cum Hectori ierunt & eximio Polydamante,
 Qui plurimi & optimi erant: cupiebant. a. maxime
 Muro rupto concubas apud naues pugnare.
 Et ipsos Cebriones tertius sequebatur: apud autem currus
 Alium Cebrione deterrorem reliquit Hector.
 Alteris. a. Paris praefuit, & Alcaethous & Agenor.
 cc iij

Polydaman-
 tis consilium
 de fossa trans-
 eunda.

Troiani Gra-
 corum muru
 adorantur.

Τοι μὲν ἄρα παρὰ τοὺς πύλαων ὑψηλάων
 ἔστασαν, ὥς ὅτε τὸ δρυὲς ἔρεσιν ὑψηλοὶ
 Αἴτ' ἀνέμον μίμνοισι καὶ ὑπὸν ἡματα πάντα,
 Ρίζησιν μεγάλης διλυκέας ἀφ' αὐτῆς
 ὧς ἄρα τὰ χεῖρες πεποιδότες ἡδὲ βίησι,
 Μίμνον ἔσχευον μέγαν ἄσπον, ἔδ' ἐφέροντο.
 Οἱ δ' ἰδὺς πρὸς τείχος ἐὺ δ' ἰμνὸν βόας αὔας
 Τ' ὦσ' ἀνασφόμενοι, ἐκὼν μάλα ἀλαλήτω,
 Ἀσπον ἀμφὶ ἀνάλτα, καὶ ἰαμανόν, καὶ ὀρέσιν.
 Ἀσπιδίω τ' ἀκρίμαντα, δ' ὠνότες, οἰνόμαόν τε.
 Οἱ δ' ἦτοι εἰως μὲν εὐληθίμους ἀρχαῖς
 Οὐρυννὸν ἐν δὸν ἔοντες ἀμυύεσθαι πρὸς νηῶν.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ τείχος ἐπεσπυμένοις ἐνόησαν
 Τρώας, ἀτὰρ δαναῶν ἦν ἰσχυρὸν φάβη, τὸ
 Ἐκ δὲ τῶ ἀΐξαντες, πύλαων πρὸς δὲ μαχέδνι,
 Ἀρεστέροισι σφύσσιν ἐοικότες, τῶ τ' ἐν ὀρέσιν
 Ἀνδρῶν ἡδὲ κυνῶν δέχαται κολοσσυρτὸν ἰόντα,
 Δοχμῶ τ' ἀΐσαντες, πρὸς σφίσις ἀγγυτοὶ ὕλιν,
 Πρυμνῶν ἐκ τήμοντες, ὕπαλ δ' ἐτε κόμπος ὀδόντων
 Τίνα τι, εἰσέκα τίς τε βαλὼν ἐκ θυμὸν ἔληπται.
 ὧς τῷ κόμπει χαλκὸς δ' ἔπειθεσσι φαινός,
 Ἀντίω βαλλόμενων, μάλα γ' ἡρατερῶς ἐμάχοντο,
 Λαοὶσ' καὶ ὑπὸ τοῖς πεποιδότες ἡδὲ βίησι.
 Οἱ δ' ἄρα χερμαδίῳσιν ἐὺ δ' ἰμνὸν ὑπὸ πύργων
 Βάλλον ἀμυύμενοι σφῶν τ' αὐτῶν καὶ κλισιάων,
 Νηῶν τ' ὠκυπόρων νησάδες δ' ὥς πίπτον ἐσχέ,
 Ἀς τ' ἀνέμ' ὤρεας, νέφεα σκιδέντα δονήσας,
 Ταρφεῖας κατέχευεν δ' ἡ γ' ὀνὶ πούλυβοτρίης,
 ὧς τῶν ἐκ χειρῶν βέλε', ἔρρεον ἡμὲν ἀγαθῶν,
 ἡδὲ καὶ ἐκ τρώων, κόρυδες δ' ἀμφ' αὐτῶν αὐτῶν,
 Βαλλόμεναι μολάεσσι, καὶ ἀσπίδες ἀμφαλόεσσι.
 Διήρ' αὖτ' ὅμωξεν τε καὶ ὠπὶ πῆγρο μῆρῳ
 Ἀσπιδ' ὑπερκακίης, καὶ ἀλασπίους ἐπεσπύζο
 Πάτρ' ἡ μάλα, ὅ γ' ἔργων, ἐφ' αὐτῶν ἡρώας ἀρχαῖς
 Σχίσιν ἡμέτερόν γε μὲν ὅ και χεῖρας ἀσπίδους,
 Οἱ δ' ὅστε σφῆκες μέσσην αἰόλοι ἡδὲ μέλισσαι

Οἰκία

Hi etique ante portas altas
 Stabant: sicut quando quercus stant in montibus proceræ,
 Quæ ventum sustinent & pluviam per dies omnes,
 Radicibus magnis, latè-diffusis firmatæ.
 Sic sanè hi duo manibus freti atq; viribus,
 Sustinebant advenientem magnum Asiam, neq; fugiebāt.
 Hi autem recta ad murum bene-adificatum scuta arida
 In altum eleuantes, ibant cum magno clamore,
 Asius imperator, & Iamæus & Orestes,
 Asiadæq; Acamas, Thoönq; Oenomausq;
 Illi autem interim quidem fortes Græcos
 Hortabantur, intus existentes, defendere naues.
 Sed postquam murum adorientes animaduertuerunt
 Troianos, Danaorum. a. factus est clamorq; fugaq;
 Tum verò hi duo ruentes ante portas pugnant
 Agrestibus suis similes, qui in montibus
 Vitorum & canum excipiunt strepitum venientem.
 Obliquiq; impetū facientes circa se ipsos, frangit arbuscula,
 Radicitus euellentes: sub verò stridor dentibus
 Fit, & nec aliquis iaculatus vitam eripuerit:
 Sic horum resonabat as in pectoribus lucidum
 Ex aduerso percussorum: valde enim fortiter pugnant,
 Corijs. quæ supernæ erant fidentes, atq; viribus:
 Ille. n. lapidibus, benè-adificatis ex turribus,
 Laciebant defendentes & se ipsos & tentoria,
 Nauesq; Veloces grana-niuis. a. Velut cadebant in terram,
 Quæ ventus vehemens, nubes atras agitans,
 Densa defudit in terram multos pascentem:
 Sic horum è manibus fluebant tam Achiuorum
 Quam etiam ex Troianorum: galeæ. a. circumsiccum quid so-
 Percussit saxis & scuta simblicata. (nabant
 Iam tunc plorabatq; & sua percutiebat somora
 Asius Hyrtacides: & indignatus verbum dixit:
 Iupiter pater, certè & tu amans mendacij factus es
 Omnino admodum. non. ego putabam heros Achiuos
 Laturos nostrum robur & manus duras:
 Hi. a. sicut Vespa in medio pictæ (al. mobiles) atq; apes
 cc &

Asius Ioui
irascitur.

28. ποιήσαν

Οἰκία * ποιήσαντι ὁδῷ ὅππῃ πεπαλοῦσθαι,
 Οὐδ' ἄπο λείπονται κοῖλον δέμον, ἀλλὰ μένοντες
 Ἄνδρας θρηνητῆρας, ἀμυώνται παρὰ τῶν
 Ως οἱ γ' οὐκ ἐδύλοισι πυλάων καὶ δὴ ἐόντε
 Χάρασθαι, φρίν γ' ἢ ἐκατακτάμεν, ἢ ἀλῶναι.
 Ως ἐφατ', οὐδ' ἐδύς πέθε φρένα τούτ' ὀρρεῶν.
 Ἐκτοὶ γὰρ οἱ θυμὸς ἐβούλετο καὶ δ' ὀρέξαι.
 Ἄλλοι δ' ἀμφ' ἄλλησι μάχην ἐμάχοντο πύλῃσιν.
 Ἀργαλέον δὲ μετὰ ταῦτα θεὸν ὡς παῖτ' ὀρρεῦσαι.
 Πάντῃ γὰρ παρὰ τῶν δὲ φέρει θεσπιδαῖς πύρ
 Λαῖνον ἀγρήϊοι δὲ καὶ ἀγχιμένοι φε, ἀνὰ λῆ
 Νηῶν ἡμῶν οὐκ οὐδ' ἀγχιμένοι φε, ἀνὰ λῆ
 Πάντες ὅσοι Δαναοῖσι μάχης ὅππῃ τέρροισι ἦσαν.
 Σὺ δ' ἐβαλον λαπίδων πόλεμον καὶ δνίστηται.
 Ἐνδ' αὖ περὶ θόου ἡδὲ κρατερὸς πολυπότης
 Δουεὶ βάλαν δάμασον κύνεος διὰ χυλοπαρήου.
 Οὐδ' ἄρα χαλκείῃ κόρῃ ἐχέδεν, ἀλλὰ διὰ παρὰ
 Αἰγυμῇ χαλκείῃ ῥῆσ' ὅσέον, ἐλκείφαλθ' δὲ
 Ἐνδον ἀπὸς πεπαλακτο, δάμασσε δὲ μιν μεμαῶτα.
 Αὐτὰρ ἔπειτα πύλωνα καὶ ὄρμενον ἐξενδείξαν.
 Τίς δ' ἀντιμάχοιο λεοντεύς, ὃς ἔσθ' ἄρτος.
 Ἰππομάχον βαλεῖ δουεὶ καὶ ζώσῃσιν τυχεύσας.
 Αὐτὸς δ' ἐκ κολεοῖο ἐρυσάμενθ' ἔξῃσθ' ὀξὺ.
 Ἀντιφάτιμ μὲν παρὰ τὸν ἐπαίξας δι' ὁμίλου,
 Πληῖστ' αὐτοχρῆσιν, ὃ δ' ἄρ' ὑπὶ θ' οὐδεὶς ἐρείδῃ.
 Αὐτὰρ ἔπειτα μένονα καὶ ἰαμένον καὶ δρέσιν,
 Πάντας ἐπαυτέρας πέλασε γῆρὸν πολυβοτείρη.
 Οφρ' οἱ τὰς ἐνδείξον ἀπ' ἔντα μῦθ' ἔμαλλοντα,
 Τόφρ' οἱ πολυδάμαντι καὶ ἔκτοι καυροῖ ἐποντο,
 Οἱ πλείστοι καὶ ἀφίσοι ἔσαν, μεμαῶσιν ἢ μάλιστ'
 Τεῖχος τε ῥῆσθαι, καὶ ἐν παρῇσιν πνεύσαι.
 Οἱ δ' ἐπ' ἐμμελίζον ἐφεσάοτες παρὰ τὰ φερῶ.
 Οργὴ γὰρ σφιν ἐπὶ πᾶσι περὶ σέμεναι μεμαῶσιν,
 Αἰετὸς ὑπὲρ τῆς ἐπ' ἀφίσεσθαι λαὸν ἐέρων,
 Φοινῆεντα φέροντα φέρον ὄνυχοισι πέλαφον,
 Ζῶν ἔτ' ἐσαυτοῖροντα, καὶ ἐπὶ πᾶσι λήθετο χάριμιν.
 Κόλπε γὰρ αὐτὸν ἔχοντα καὶ σῆδος * παρὰ δέριμιν,
 Ἰδρωδεῖς

28. ποιήσαν

Nidos faciunt via in praecepta,
 Neque relinquunt concavum domum, sed expectantes
 Viros venatores, defendunt factus suos:
 Sic hi nolunt a portis quanquam duo existentes
 Recedere, antequam vel occidantur vel capiantur.
 Sic dixit, neq. Iouis persuasit menti hac dicens:
 Hektori enim eius animus volebat gloriam praebe.
 Alij autem circa alias pugnam pugnabant portas.
 Difficile a. est me hac deum tanquam omnia recensere.
 Passim. n. circa murum excitatus est diuinitus. accessus ignis.
 Lapidum: Argini autem quamvis dolentes necessario
 Pro navibus pugnabant: dij vero tristes erant animo
 Omnes, quotquot Danais in praelio adiutores erant.
 Commiserunt autem Lapitha bellum & pugnam.
 Tum vero Pirithoi filius fortis Polyperes
 Hasta percussit Damasum per galeam areas-malas-habens.
 Neq. vero area galea prohibuit, sed penitus transacta
 Cuspis arca rupit os: cerebrum autem
 Intus totum sedatum est: domuitq. ipsum animosum.
 At deinde Pylonem & Ormenum interfecit,
 Filius autem Antimachi Leonteus ramus Martis,
 Hippomachum percussit hastili ad balteum affectus:
 Rursus autem e. vagina extracto ense acuto,
 Antiphatem quidem primum irruens per multitudinem
 Percussit cominus: hic autem supinus solo stratus est.
 Sed deinde Menonem & Iamenum & Orestem
 Omnes cumulos admoit terra multos pascenti,
 Dum ij hos spoliabant armis splendidis,
 Interea Polydamantem & Hectorem iuvenes sequebantur.
 Qui plurimi & fortissimi erant gestiebant. a. maxime,
 Murumq. perfringere, & incendere igne naues.
 Hi adhuc deliberabant (an transirent) stantes apud Gal-
 Aus enim ipsi superuenit transire volentibus, (lum Prodigium.
 Aquila alarum ad sinistram populum retinens,
 Cruentatum serpentem gestans vnguis, immanem,
 Vinum adhuc palpitantem, & nondum oblitus est pugna:
 Percussit enim ipsam tenentem ad pectus apud collum,
 Reuo.

Ἰδὼ δὲ τοὺς ὀπίσσω, ὁ δ' ἄπο ἔθεν ἦκε χαμῶδες,
 Ἀλγίης δὲ δαδύρησι, μέτρον δ' ἐνὶ καὶ ἑλ' αὐτὸν ὀμίλῳ.
 Αὐτὸς δὲ καὶ ἀγέρας πέτετο ποιοῖσ' ἀνέμοιο.
 Τρῶες δ' ἐρρίγησαν ὁππότε ἴδον αἰόλον ὄφιν
 Κείμενον ἐν μέσσοισι, διὸς τέρως ἀνιόχοιο.
 Δὴ τότε πολυδάμας θρασυῖ ἐκτορεῖ περὶ φασγάνου.

Εκτορ, αἰεὶ μὲν πῶς μοι ὀπιπώσῃσι ἀγρήσιν
 Εσθλὰ φεραζομένῳ, ἐπεὶ οὐδὲ μὲν οὐδὲ ἐνίκαν,
 Δῆμον ἐόντα περὶ ἄρσος ἐμείναν, οὐτ' ἐνὶ βουλῇ.
 Οὐτέ ποτ' ἐν πολέμῳ, σὸν ἢ κράτος αἶν' ἀέξειν.
 Ναῦ δ' αὖτ' ἐξέρχῃ ὥς μοι δοκεῖ εἶν' ἀείψα.
 Μὴ ἴομεν διαρῶσι μαχησόμενοι περὶ νηῶν.
 Ὡς γὰρ ἐκτελέσθαι θέομαι, εἰς τετόν γε

Τρῶσιν ὅδ' ὄρνις ἐπὶ πλάτῃσι πρὸς ἑμὲναι μαμαῶσιν
 Λιέτος ὑπὸ πτερίσιν, ἐπ' ἀντιφάλαδ' ἐξέρχων,
 Φοινίην τε δρᾶκοντα φέρων ὀνύχασιν πτέρων
 Ζωόν' ἀφ' ὧν ἀφ' ἑκκα παρ' ὧν φίλα οἰκ' ἰκέσθαι,
 Οὐδ' ἐτέλεσσε φέρων δέμας τεκέσθαι ἐοῖσιν.
 Ὡς ἡμεῖς εἴ περ τε πύλας καὶ τείχος ἀρχαίων
 Πηξόμεθα δι' ἐνὶ μεγάλῳ, εἴ ζωσι δ' ἀρχαίοι,
 Οὐ κόσμησιν παρὰ νῆας ἐλδύμεθα, οὐτὰ κέλευθα.
 Πολλοὺς γὰρ Τρῶων κατελείψομεν, οἷς καν' ἀρχαίοι
 Χαλκῷ δ' ἠρώσοισιν ἀμυνόμενοι περὶ νηῶν,
 Ὡς γὰρ ὑποκρίνατο θεοπρεπὸς ποσειδάωνος θυμῷ
 Εἰδὲν Τρῶων, καὶ οἱ περὶ τοῖα το λαοί.

Τὸν δ' αἶψ' ἔπειτα ἴδων ἀντιφάλαδ' ἐκτορεῖ
 Πηλιδάμα, σὺ μὲν ἔκ' ἐμὸν φίλα ταῦτ' ἀρροῦεις.
 Οἶδαι καὶ ἄλλον μῦθον ἀμείνονα τῷδε νοήσῃ.
 Εἰ δ' ἐπεὶ δὴ Τρῶων ἀπὸ σπουδῆς ἀρροῦεις,
 Εἴ ἄρα δὴ τοῖς περὶ τοὺς φέρων ἀνέμοισιν αὐτοῖς
 Ὅς κέλευθα ζωὴν μὲν ἐκτελέσθαι τοῖα λαοῖς
 Βουλῶν, αἵς τέ μοι αὐτὸς ὑπέσχετο καὶ κατένευσεν.
 Ταῦτ' ὅτι οἶονοισι τριφυλίῳ καὶ καλῶσι
 Πείθεσθαι, ἥν' οὐ τοῖς μετὰ τρέπομεν, ἀλλ' ἀλγίῳ,
 Εἴτ' ὅτι ἡδέϊ ἴωσι φέρων ἡὼς τ' ἠελίον τε,
 Εἴτ' ἐπ' ἀντιφάλαδ' οἶονοισι τριφυλίῳ καὶ καλῶσι
 ἡμεῖς δὲ μεγάλοιο διὸς περὶ τοῖα το λαοί.

Of

Revolutus retrò: hac autem à se dimisit in terram,
 Dolens doloribus, mediam. a. derecit in multitudine.
 Ipsa autem clangens auoluit flatibus venti:
 Troiani autem horruerunt postquàm viderūt Variū serpentē
 Jacentem in medio ipsorum Iouis portentū agidē. habentis:
 Iam tum Polydamas audacē Hectorē allocutus est astans:

Hector semper quidē quodāmodo me increpas in cōcionib;
 Rectē monentem: quoniam neque quidem neque decet
 Popularem existentem aliter dicere, neq; in curia,
 Neq; inquam in bello tuam. & potentiam semper augere:
 Nunc autem rursus dicam, sit mihi videtur esse optimē:

Ne camus cum Grecis pugnatū pro nauibus.
 Sic enim euenturum esse puto, si verē quidem
 Trojanis hac avis aduenit transire volentibus

Aquila altiuolans, ad lauiam populū coercens,
 Cruentum serpentem portans in gubibus ingentem,
 Vium: cito tamen dimisit antequam ad charos nidos per-
 Neq; perfectū portans sit daret pullis suis: (ueniret,
 Sic nos, etiam si portas & murum Achiuorum

Ruperimus robore magno, cedantq; Achiui,
 Non decenter à nauibus veniemus per easdem vias.
 Multos enim Trojanorum relinquemus, quos Achiui
 Ferro interficient, pugnantes pro nauibus.
 Sic certē exposuerit augur, qui manifestē animo

Norit prodigia: & ipsi paruerint populi.

Hūc. a. toruē intuitus allocutus est galea-ornat. a. Hector
 Polydama, tu quidē necdum mihi grata hac dicis:
 Nosti & aliud consiliū melius hoc excogitare.
 Si autem verē iam hoc de industria dicis,

Sanē iam tibi deinceps dii mentes perdidērunt ipsi,
 Qui tubēs Iouis quidē alatenantis oblūisci
 Consiliorum, quā mihi ipse promissit & annuit:
 Tu verò auibus alas-expandentibus tubēs
 Obedire, quas minime moror, neq; curo

Sive ad dextram vadant, versus autem amq; solemq;
 Sive ad sinistram ista aduersus occasum obsecutum.
 Nos autem magni Iouis pareamus consilio,

Polydamas
 prodigium
 interpretatur
 & consilium
 dat.

Hector sapi-
 ens Polydama
 tis consilium
 stultē repudi-
 at.

Qui

κ. αμύνει

Ὅς πᾶσι θνητοῖσι καὶ ἀθανάτοισιν ἀνέσσει.
 Εἰς οἰανὸς ἀειδὸς* ἀμύνει δαίμων πάσης,
 Τίπτε σὺ δειδωκὸς πόλεμον καὶ θνῆσθαι;
 Εἴ πορ γὰρ τ' ἄλλοι γε περικτενέμεθα πάντες
 Νηυσὶν ἐπ' ἀγρίων, σὸι δ' ἢ δέῃ ἔς' ἀπολέσθαι.
 Οὐ γὰρ τοι κραδίη μιν ἀδμήϊοι, οὐδὲ μαχίμων.
 Εἰ γ' οὐ θνῆσθαι τ' ἀφ' ἑξέων, ἢ πν' ἄλλον.
 Παρφάμεν θ' ἐπέεσσιν ἀποτρέψεις πολέμοιο,
 Αὐτίκ' ἐμὴν ὥστε δουεὶ τυπείς ἀπὸ θυμὸν ἀλάστει.
 Ὡς ἀφ' φωνήσας ἠγήσατο τοὶ δ' αἶψ' ἐποντο,
 Ἡχ' ἦ δεσσέσθην, ὅππ' ἢ ζεύς τερπικέλευν θ'
 Ὡρσεν ἀπ' ἰδαίων ὄρεων ἀνέμοιο θυέλλων,
 Ἡρ' ἰδὺς νηῶν κονίλιον φέρον' αὐτὰρ ἀχαιῶν
 Θέλγει νόον, τραπὼν ἢ καὶ ἐκτορεὶ κύβητος οὐπέε,
 Τὸ δ' ἔπειθ' ἐπὶ τερπείσσι πεποιθότες ἠδὲ βίησι,
 Ρήγνυνθαι μέγα τέχος ἀχαιῶν περὶ ἦπτον.
 Κρούσας μὲν πύργων ἔρουον, καὶ ἐρείπον ἐπάλξεις,
 Στήλας τε περὶ κλήτους ἐμόχλους, αἳ δ' ἄρ' ἀχαιοὶ
 Πρώτας ἐν γαίῃ θέσαν ἔμμεναι ἐχέματα πύργων,
 Τὰς οἳ γ' αὖ ἔρουον ἐλποντο ἢ τεῖχος ἀχαιῶν
 Ρήξειν. οὐδέ νύ πω δαναοὶ χάζοντο κελύδου,
 Ἀλλ' οἳ γ' ῥινόισι βοῶν φράξαντες ἐπέλξεις,
 Βάλλον ἀπ' αὐτῶν θνῆσθαι ὥστε τεῖχος ἰόντας.
 Ἀμφοτέρω δ' ἄντα κελύδοντ' ὅππ' πύργων,
 Πάντοσε φοιτῆπλιν μὲν θ' ὀτρύνοντες ἀχαιῶν
 Ἄλλον μειλίχρῳσι, ἄλλον σεραοῖς ἐπέεσσιν
 Νείκεον, ὅντινα πάγχυ μάχης μεδίεντα ἰδοῖεν.
 Ὡς φίλοι ἀγρίων, ὅστ' ἔχονθ' ὅς τε μεσσίεις,
 Ὅς τε χερειότες, ἐπεὶ ἔπυν πάντες ὁμοιοί.
 Ἀνέρες ἐν πολέμῳ, νῦν ἐπλετο ἔργον ἀπασι.
 Καὶ δ' αὐτοὶ τὸδε πυρηνώσκετε, μή τις ὁπίσσω
 Τετραέφθω ποτὶ νῆας ὁμοκλήτης θ' ἀκούων.
 Ἀλλὰ τρώσω ἴεσθε, καὶ ἀλλήλοισι κέλεσθε,
 Αἶκεν ζεύς δάησιν ὀλύμπιθ' ἀσερπότης
 Νείκος ἀπώσμενοις θνῆσθαι ὥστε διέδω.
 Ὡς τὰς περὶ βόων μάχην ὀτρύνων ἀχαιῶν.
 Τῶν δ' ὥστε νιφάδες χέονθ' ὅππ' ἦτοισι δαμνέει

Ημεῖς

Qui omnibus mortaliibus & immortalibus imperat.
 Num aspiciam optimum pugnare pro patria
 Cur tu times bellum & pugnam?
 Etsi enim alij circum-occidamur omnes
 Naues ad Argiuorum: tibi tamen non timor est periculi,
 Non enim tibi cor audax in hostem neq; pugnam.
 Si vero tu a pugna abstinebis, sel alium
 Clim-dehortans verbis auertes a bello,
 Protinus mea ab hasta percussus citam amittes.
 Ita satus præcessit: hi autem enā sequebantur
 Clamore immenso in super. a. Iupiter gaudens fulmine,
 Excitavit ab Idaeis montibus venti procellam,
 Qua rectā in naues pulverem ferebat: sed Græcorum
 Stupefaciebat animum: Troianis. a. et Hectori gloria dabat
 Huius iam prodigijs confisi, atque robore.
 Perfringere magnum murum Achiuorum tentabant.
 Pinnae quidē turriū detrahebāt, et diruebāt propugnacula,
 Pylasq; prominentes vectibus auellebant, quas Græci
 Primas in terra posuerant, ut essent sustentacula turrium.
 Has illi abstrahabant: sperabant autem murū Achiuorum
 Rupturos-esse, nondum tamen Danai cedebant via:
 Sed hi pellibus bouum præminuentes propugnacula,
 Feriebant ab ipsis hostes sub murum euntes,
 Ambo autem Ataces hortantes in turribus,
 Quaque versum ibant robur concitantes Achiuorum
 Alium blandis, alium davis verbis
 Increpabant, quæcunq; omnino a pugna cessantē viderent
 O amici Argiuorum, quicq; eximius, quicq; mediocris,
 Quicq; deterior est, quoniam non omnes similes
 Viri in bello, nunc est opus omnibus,
 Et vero ipsi hoc cognoscitis: ne quis retrō
 Vertatur ad naues adhortatorem (v. minacē Hect.) audies,
 Sed antequam procedite, & inuicem hortamini,
 Si forsā Iupiter det Olympius fulminator
 Pugnam, cum-repulerimus hostes ad ciuitatem abigere.
 Sic hi proclamantes pugnam excitabant Achiuorum:
 Horum autem, sicut grani nimis cadunt crebri

Tempore

Ημαπ χριμερίθ, ὅτε τ' ὤρετο μητίετα ζεύς
 Νιφέμεν ἀνδρῶν ποισι, πιδυπόμηνον τὰ ἀκῆλα,
 Κοιμήσας δ' ἀνέμοις χέει ἐμπεδόν, ὄφρα χαλὺν φῆ
 Τηληλὼν ὄρεων κορυφὰς καὶ περὶ νότας ἀκροίς,
 Καὶ περὶ ἁλῶν τεύχεα, καὶ ἀνδρῶν πίονα ἔργα,
 Καὶ τ' ἐφ' ἄλδς πολίης κέχυται, λιμένας τε καὶ ἀκταῖς.
 Κύμα δ' ἔμιν περὶ σπῆλαιον ἐρύκεται, ἄλλα τε πᾶντα
 Εἰλύνεται καὶ δούσ' ὅτ' ὀπιείση θιὸς ἄμεινον.
 Ως οἳ δ' ἀμφοτέρωσιν ἀνέμοισι πῶντο θαμειαί,
 Αἰ μὲν ἄρ' ἐς τρώας, αἱ δ' ἐπὶ τρώων ἐς ἀχαιούς
 Βαλλομένων. τὸ δ' ἐτήχος ὑπὲρ πᾶν δούπησ' ὄρωρει.
 Οὐδ' ἀν' πῶν τῶν τρώας καὶ φάιδι μ' ἔκταρ
 Τείχε' ἐρρήξαντο πύλας καὶ μακρὸν ὀχλόν.
 Εἰ μὴ ἄρ' ὕδ' ἐδὼν σαρπηδόνα μητίετα ζεύς
 Ωρσεν ἐπ' ἀνθρώποισι λέοντα ὡς βοῶσιν ἐλίζιν.
 Αὐτίκα δ' ἀσπίδα μὲν περὶ δ' ἔρχετο * πᾶντοσ' ἰσθύν,
 Καλλί, * χαλκείῳ, ἐξήλατον, ὡς ἄρα χαλκεὺς
 Ηλασεν, ἐν τῷ δένει βοεῖας ῥάβδους θαμείας,
 Χρυσεῖοις ῥάβδοισι διλωκέσιν περὶ κύκλον.
 Τὸν δ' ἄρ' ὅγε περὶ δένειον ὄρμαινον, δύο δούρῃς πινάων
 Βῆρ' ἱμῶν ὡς τε λέων ὄρεσιν τροφῶν, ὅς τ' ὀπιθευῆς
 Διηρόν ἐκ κρείων, κέλεται δ' ἐπὶ θυμὸς ἀνδρῶν,
 Μήλων περὶ ἥσονται, καὶ ἐς πυκνὸν δόμον ἐλθεῖν.
 Εἰ περὶ γὰρ χ' εὐρησι παρ' αὐτῷ βώτορας ἀνδρας
 Σωκῆσι καὶ δούροισι φυλάσσοντας περὶ μῆλα,
 Οὐδ' ἄρ' ἀπείρητος μέμονε σαρπηδόνα δειδῶν.
 Ἀλλ' ὅγ' ἄρ' ἦρ παῖς μετὰ λυμένον, ἦν καὶ οὐκ
 Ἑσλητ' ἐν τρώεσσι θυῖς ἄπο χείρὸς ἀκρον πῆ
 Ως ῥα τὸν ἀπὸ πῆδος σαρπηδόνα θυμὸς ἀνέκ
 Τείχος ἐπαίξεται, διὰ τέρηξαι δὲ ἐπὶ πάλαι.
 Αὐτίκα δ' ἐλαύνον περὶ σφῆν πᾶσι δ' ἰσχυροῖς.
 Γλαῦκε τίη δὴ νῶϊ τε περὶ μέγα δαμάλεισσι
 Ἑσλητ' ἐν τρώεσσι, τίς δ' ἐπὶ πᾶσι δ' ἐπὶ πᾶσι,
 Ἐν λυκίῃ, πᾶντες ὅς τ' ἐπὶ πᾶσι δ' ἐπὶ πᾶσι,
 Καὶ τέμνει ὅς τ' ἐπὶ πᾶσι δ' ἐπὶ πᾶσι, ὅς τ' ἐπὶ πᾶσι,
 Καλὸν, οὐ ταλῆς καὶ ἀρούρης πυροφόροιο;
 Τῷ νῶϊ καὶ λυκίοισι μὲν τρώεσσι ἐν τῷ,

36. πᾶντοσ'
 ἰσθύν,
 36. χρυσεῖον

Ἑσλητ',

Tempore hyemali, quando motus est consiliarius Iupiter
 Ad nungendum hominibus, ostentans sua tela.
 Sopitis vero Ventis fundit firmiter, donec operiat
 Celsorum montium Vertices & prominentias summas,
 Et campos herbofos, & Virorum lora opera:
 Et super maris canis funduntur portubus & littoribus:
 Fluctus, a. ipsam niuem allidens prohibet: aliq. omnia
 Operiantur de super, quando ingruit Iouis imber:
 Sic horum & string. lapides solitabant frequentes,
 Hi quidem ad Troianos, illi autem a Troianis ad Gracos
 Iacientibus: murum autem supra omniē strepitus ortus est,
 Neq. dum Troiani & illustris Hector
 Muri perripissent portas & longum Vectem,
 Nisi filium suum Sarpedona consiliarius Iupiter
 Mouisset in Argivos, ut leonem in bones curve gradientes,
 Statim a. scutum quidem ante tenebat & indig. equale,
 Pulchrū, ancū, lamina area extrinsecus obductum, quod
 Parauerat: intus a. pelles bouinas affuit spissas, (faber
 Aureis Virgis longis, circa orbem (clypei)
 Hoc hic ante tenens, duo hastilia quatens
 Perrexit ire, sicut leo in montibus nutritus, qui indigens
 Diu sit carniū, impellit autem ipsum animus superbus
 Ones tentaturum, etiam in densam caulam ire:
 Et si enim inuenerit apud ipsos pastores viros,
 Cum canibus & hastis custodiam agentes circa onas,
 Haud tamen non facto periculo sustinet a stabulo pellis
 Sed is aut rapuit transfiliens, aut & ipse
 Vulneratus est inter primos veloci a manu (emisso) iacu-
 Sic tunc diuinum Sarpedonem animus impulit (lo.
 Murum inuadere, perq. rumpere propugnacula.
 Statim autem Glaucum allocutus filium Hippolochi:
 Glaucē, cur autem nos honoramur maxime,
 Sessioeq. carnibusq. & plenis poculis
 In Lycia, omnes autem deos tanquam, nos inspicunt,
 Et pradium incolimus magnū Xanthi iuxta ripas;
 Amenum, sole arboribus confit, & arui frugiferi?
 Quare nunc oportet Lycios inter primos existentes
 ad

Sarpedonem
 in murum
 concitat Iu-
 piter.

Sarpedon Glau-
 cum ad prae-
 lium horta-
 tur.

Εσόμεν, ἢ δὲ μάχης καυσεϊρήν ἀντιβολήσω,
 Οφρα πὶς αἰδ' εἴπη λυκίων πύλας θωρηκτάων,
 Οὐ μὰν ἀκλειεῖς λυκίων χαλτακοῖραν ὀισιν
 Ημέτεροι βασιλῆες ἐδολοί τε πόνα μῆλα,
 Οἶνον δ' ἔξαυτον, μελιθεά, ἀλλ' ἄρα καὶ ἰς
 Εσθλῆ, ἐπεὶ λυκίοισι μὴ φράτοισι μάχοντα.
 Ω πέπυρ, εἰ μὲν γὰρ πολέμων περὶ τὸνδε θυρὸν τες,
 Αἰεὶ δὴ μέλλοιμεν ἀγῆρω τ' ἀδυνάτω τε
 Εσσεσθ', ἔτε κεν αὐτὸς ἐνὶ φράτοισι μαχοίμην,
 Οὐτ' ἐκ σὲ σέλλοιμι μάχην ἐς κυδιανείραν·
 Νῦν δ' ἔμπης γὰρ κήρες ἐφ' ἐσθλὸν δυνάτοιο.
 Μυεῖαι, αἶς ἐκ ἐστὶ θυρεὺν βροτὸν; οὐδ' ἔπαυξαι,
 Ιομην, ἢ ἐπὶ τῷ κῦδ' ὀρέξομεν, ἢ ἐπὶ πῆμν.
 Ως ἔφατ'· οὐδὲ γλαῦκ' ἀπετράπετ', ἐδ' ἀπίθοντο.
 Τῷ δ' ἰδὺς βήτην λυκίων μέγα ἔθνη θ' ἄρνεντες,
 Τὰς δ' ἰδὼν ῥίγησ' ὑδὸς πετρώει μανέντε.
 Τῷ δ' ἰδὼν παρὲς πύργον ἴσαν χαλκὸν ταφύοντες,
 Πάπληνε δ' ἀνὰ πύργον ἀχαιῶν, εἴπιν' ἰδοῖτο
 Ηγαιῶν ὅς τις οἱ ἀφ' ὧν ἐτάροισι* ἀμύσαι.
 Ες δ' ἐνόησ' αἶαντες δύω πολέμου ἀκορήτω
 Εσαότας, τεύχερόν τε νέον χλίσινθεν ἰόντα.
 Εγγύθεν· ἀλλ' οὐ πως οἱ ἔλιν βώσαντι γαργυρεῖν.
 Τόσος γὰρ κτύπος ἦεν, αὐτὴ δ' ἔρανδον ἴκε,
 Βαλλομένων σακῆων τε καὶ ἱπποκόμων τρυφαιδῶν,
 Καὶ πύλων. πύλας γὰρ ἐπαύχοντο· τοὶ δ' ἔχοντες
 Ἰσάμενοι περὶ ὧντο εἰς ῥῆξαντες ἐσέλθον.
 Αἶψα δ' ἐπ' αἶαντα παρῆκε κήρυκα θυώτην.
 Ερχεο δ' ἴε δούτα, δέων αἶαντες χεῖλεσσιν,
 Αμφοτέρω μὲν μῆλλον· (ὁ γὰρ κ' ὄχ' αἶετον ἀπαύτων
 Εἶπε, ἐπεὶ πάρα τῇδε τετάρξεται αἰπὺς ὀλεθρ'·
 Ω δὲ γὰρ ἐβρίσαν λυκίων ἀγῆροι, οἱ τοσάδ' ὅφρ
 Ζαχρηεῖς τελέθουσι καὶ κρατερὰς ὑμῖνας)
 Εἰ δὲ σφί καὶ κείνι πόντ' ἔχοντες ὄρωρες,
 Ἀλλὰ φ' οἱ ἔγωγε τελαμώνι' ἄλκιμος αἶας,
 Καὶ οἱ τεύχερος ἀμ' ἐσπεῖον τίξων ἐν εἰδῶς.
 Ως ἔφατ'· οὐδ' ἄρα οἱ κήρυξ ἀπίθονεν ἀκούσας,
 Βῆ δ' ἐκείν' παρὰ τείχος ἀχαιῶν χαλκοχρῶντων

28. ἀμύνη.

Στῆ

stare, & pugna ardenti interesse,
 Ut aliquis sic dicat Lyciorum accuratè armatorum;
 Nequaquam inglorij Lyciam administrant
 Nostri reges: eduntq; pingues oves,
 Vinumq; electum dulce: sed sanè & vires sunt illis
 Valida: quoniam Lycios inter primos pugnant.
 O amice, siquidem enim bellum hoc deuitantes
 Perpetuo iam effemus expertesq; senij immortalisq;ue
 Futuri, neque ipse quidem inter primos pugnarem,
 Neque te mitterem pugnam ad illustrem:
 Nunc verò quandoquidem fata instant mortis
 Infinita, quæ non licet effugere hominem neque euitare:
 Eamus, vel alicui gloriam dabimus, vel aliquis nobis.
 Sic dixit: neq; Glaucus auersus est, neq; nõ obediuit.
 Hi a. recta ibant Lyciorum magnum agmen ducentes.
 Hos autem confuscatus, horruit filius Petri Menestheus:
 Huius enim iam ad turrim ibant calamitatem ferentes.
 Lustravit. a. oculis per munitionē Achioris, si quæ videres
 Ducum: qui suis miseriam a socijs arceret.
 Aduersit autem Aiaces duos belli insatiabiles,
 Stantes, Teucrumq; modo è tentorio profectum
 Propè: sed nullo modo licebat ei clamanti exaudiri.
 Tantus enim strepitus erat, clamorq; ad cælum ibat
 Percussorum scutorum, & setis equi cristatarum galearū,
 Et portarum, omnes enim accesserat: hi autem per ipsas
 Stantes nitebantur si perrumpentes ingredere.
 Statim autem ad Aiacem misit præconem Thoatam:
 I diuine Thoata, currens Aiaces voca,
 Ambos quidem magis (hoc. n. præcipue optimum omnium
 Effet, nam cito hac parte fiet grauis cades:
 Huc enim inpruerunt Lyciorum duces: qui antea etiam
 Valde acres existunt in validis prælijs.)
 Si verò ipse etiam illic labor & certamen mouetur,
 Attamen solus veniat Telamonius foris Ajax,
 Et cum Teucer simul sequatur arcum bene peritus.
 Sic dixit, neq; ei præco non paruit postquam audiuit.
 Perrexit, a. currere ad murum Achiorum loricatorum.

Menestheus
 misso Tho-
 ota ab Aiaci-
 bus petit au-
 xilium.

ad ij

Στῇ δ' ἵππ' ἀλάντεσσιν κινὼν ἐπ' αὖρ δ' ἀποσπύδα·
 Αἰάντ' ἀργείων ἡγήτορες χαλκοχιτώνων,
 Ἡνώρει πετεῖνο διοτρεφέες φίλ' ὧς
 Κεῖσ' ἱμάν, ὄφρα ποιοίμιν υἱὸν ἀνδρῶν ἀνδρῶν.
 Ἀμφοτέρω μὲν μάλλον· (ὅ γ' ἂν ὄχ' ἀείρον ἀνδρῶν)
 Εἴη, ἐπεὶ τὰ χαλκείῃ τελέξετ' αἰπὺς ὀλεθρῶν·
 Ὀδὲ γ' ἐρείσων λυκίων ἀγροί, οἱ τοπάρ' ὅσ' ἔσθ'
 Ζαχρηεῖς τελέδοισι καὶ κρατερὰς ὑσμίνας)
 Εἰ δέ καὶ ἐνθάδε ὅσ' πολέμος καὶ νέκος ὀφείρεν,
 Ἀλλὰ ὅσ' οἱ ἴτω τελαμώνι' ἀλκίμος αἰῶς,
 Καὶ οἱ τεύχε' ἄμ' ἐσπύδων τόξων ἐν εἰδῶς.
 Ὡς ἔφατ'· ἐδ' ἀπίθης μέγας τελαμώνι' αἰῶς.
 Ἀντὶ καὶ οἴλιάδῃ ἐπεα πρῶντα παρσπύδα·
 Αἶαν, σφοδρὸν μὲν αὖθις σὺ καὶ κρατερὸς λυκομήδης
 Εὐαότεις δαναοὺς ὀφειλέτετον ἴφι μάχεσθαι·
 Ἀντὶ γὰρ ἐγὼ καὶ εἰμι, καὶ ἀπὸ τοῦ πολέμοιο·
 Αἰ-ψα δ' ἐλδύσομαι αὖτις, ἐπὶ νῆε' οἷς ἐπαμύω.
 Ὡς ἔειπε φωνήσας ἀπὸ νῆος τελαμώνι' αἰῶς,
 Καὶ οἱ τεύχε' ἄμ' ἤε κασίγνητος καὶ ὁ πατὴρ·
 Τόις δ' ἄμα πανδίων τεύχε' ἔφερε καμπίλα τόξα.
 Εὐτε μενεδῆ' ἔμεγαθύμου πύργον ἴκοντο,
 Τείχε' ἐν τὸς ἰόντες, ἐπειρήμενοι δ' ἴκοντο.
 Οἱ δ' ἐπ' ἐπάλξεις βαῖνον, ἐρεμνὴ λαύλαπι ἴσοι,
 Ἰφθίμοι λυκίων ἡγήτορες ἡδὲ μέδοντες·
 Σὺ δ' ἐβάλοντο μάχεσθαι ἐναντίον, ὅρτο δ' αὖτῃ.
 Αἶας δ' ὁπρώτος τελαμώνι' ἀνδρῶν κατέκτα
 Σαρπηδόντα ἐπείρον ὀπι κλῆα μεγαθύμου,
 Μαρμαρῇ δ' ὀκρυόεντι βαλὼν, ὅρα τείχεος ἐντὶς
 Κεῖτο μέγας παρ' ἐπαλξιν ὡς ἔρτατος· ἐδὲ καὶ μιν ῥέει·
 Χείρεσσιν* ἀμφοτέρωσι φέροι ἀντὶ ὅδε μάλ' ἡσῶν,
 Οἷον γὰρ βροτοὶ εἰσ'· ὁ δ' ἄρ' ὑπόθεν ἐμβαλεῖ αἰέρας.
 Ὁλέσσε δ' ἐπεσφάλλον κυνέλιον, σὺ δ' ὅσ' ἔσθ' ἔσθ' ἔσθ'
 Πάντ' ἄμμι δὲ καφαλῆς· ὁ δ' ἄρ' ἀνδρῶν τρεῖς οὐκ ἔσθ'
 Κάππεσ' ἀφ' ὑψιλοῦ πύργου, λίπε δ' ὅσ' ἔσθ' ἔσθ' ἔσθ'
 Τεύχε' ὅ γ' ἡλκύνον κρατερὸν πῦρ δ' ἰσχυρότερον,
 Ἰὼν ἐπ' αὐτὸν βάλει τείχε' ὅ γ' ὑψιλοῦ,
 Ἡ δ' ἴδε γυνωθέντα βραχίονα· παῦσε δ' ἡ χεῖρ.

Χεῖρσιν ἐπ'
 ἀμφοτέρωσι
 χροῖ καὶ καὶ
 χεῖρε τῇ
 τείχε' φέροι

A+

Stetitq; iuxta Aiaces profectus, statim. a. allocutus est:
 Aiaces Argiutorum duces loricatorum,
 Iubet Pelei nobilis dilectus filius
 Illuc ire ut labori paululum occurratis:
 5 Amboquidem magis (hoc enim precipue optimum omnium
 Esset: nam ocyus ea parte parabitur grauis cades.
 Eo. n. impetum fecerunt Lyciorum duces, qui antea etiam
 Valde acres existunt in validis praelijs)
 Si autem hic bellum est contentio surgit,
 10 Saltem solus veniat Telamonius fortis Atax,
 Et cum Teucer simul sequatur arcuum bene peritus.
 Sic dixit: neq; immorigerus fuit magnus Telamonius
 Statim Orliadem verbis velocibus allocutus est: (Aiax,
 Atax, vos quidem hic tu estis fortis Lycomedes
 15 Stantes, Danaos urgete fortiter pugnare.
 Ceterum ego illuc ibo, et occurram bello,
 Protinus, a. reuertar, postquam bene ipsi auxiliatus fuero.
 Sic itiq; factus, abiit Telamonius Aiax,
 Et cum eo Teucer ibat frater, et eodem patre natus:
 20 Vna cum istis vero Pandion Teucris ferebat curuos arcus.
 Quando Menesthei magnanimi ad turrim venerunt,
 Murum intra euntes, laborantibus venerunt:
 Hi. a. pinnas murorum ascenderunt, obscuro turbini similes
 Fortes Lyciorum duces et principes:
 25 Congressi sunt. a. ad pugnandum ex adverso cretusq; est clax
 Aiax. a. primus Telamonius virum interfecit, (mor,
 Sarpedonis sodalem, Epiclem magnanimum,
 Marmore aspero percussit, qui munitionem intra
 30 Iacebat magnus apud pinnaculum muri supremus, nec enim
 Manib. ambabus ferret vir neq; valde iuuenis, (facile
 Quales nunc homines sunt: hic. a. ex alto iniecit eleans:
 Fregit autem quatuor conorum galeam: et ossa confregit,
 Omnia simul capitis. hic. a. saltatori (v. vinatori) similis
 Decidit ab excelsa turri: liquitq; ossa animus.
 35 Teucer autem Glaucum fortem filium Hippolochi
 Sagitta percussit irruentem in murum altum:
 Qua vidit nudatum brachium: cessareq; fecit a pugna:
 ad iij

ΑΨ' δ' ὑπὸ τείχεσσι λαδὼν, ἵνα μή τις ἐργαίων
 Βλημένοι ἀδρήσειε, καὶ δ' ἄγε τότ' ἐπέεσσιν·
 Σαρπηδὼν δ' ἄρ' ἔφ' ἔλεγε γλαυκῶν ἀπὸντος,
 Αὐτὴν ἐπεὶ τ' ἐνόησεν, ὅμως δ' ὁ λήθετο χάριτος·
 Ἀλλ' ὅγε θεοῖσι δῶκε ἀλκμάονα δουρὶ πυρρῆσας
 Νύξ', ἐκ δ' ἔσπευσεν ἐρχέσθαι· ὁ δ' ἔσπευσεν ἰέναι
 Περηνῆς ἀμφὶ δὲ οἱ βράχες τεύχεα ποικίλα χαλκῷ.
 Σαρπηδὼν δ' ἄρ' ἔπαλιν ἐλὼν χερσὶ σθεσφῶσιν,
 Ἐλχ', ἢ δ' ἔσπετο πῦσιν διαμπερές· αὐτὰρ ὕψος δ' ἔειπε
 Τείχεσσι γυμνώσει, πολέεσσι δ' ἰνὴν κέλδων.
 Τὸν δ' αἶψα καὶ τεύχεσσι δ' ὁμῶς ἔπεισεν·
 Βεβλήκει τελαμῶνα περὶ στήθεσσι φασγάνῳ
 Ἀσπίδ' ἀμφιβρότης· (ἀλλὰ ζεύς κῆρας ἄμυνε
 Παιδὸς ἐοῦ, μὴ νηυσὶν ἐπὶ πρυμνῆσι δαμῆν.)
 Αἶψα δ' ἀσπίδα νύξ' ἐν ἐπάλμεν· ἢ δὲ διασφῶ
 Ἦλυσεν ἐργεῖν, συφάλλεξε δὲ μιν μεμαῶτα.
 Χώρησεν δ' ἄρα τυτδὸν ἐπάλξει· οὐδ' ἄγε πρόμπα
 Χάρετ', ἐπεὶ οἱ θυμὸς ἐέλπετο κῦδ' ἀφ' ἑσθαι.
 Κέκλετο δ' αὖτε παῖδες ἐλίζαμεν· λυκίοισιν.
 Ὀλύκιοι, πῆ τ' ἄρ' ὦδε μεδίετε θύειδ' ἀλκῆς.
 Ἀργαλέον δέ μοι ἐστὶ, καὶ ἰφθίμῳ φασγάνῳ,
 Μουῶν ῥηξάμεν, δ' ἄρα παρὰ νηυσὶ κέλδων·
 Ἀλλ' ἐφομῶς τείχεσσι πλεόνων δὲ τοιέτρων ἄμεινον·
 Ὡς ἐφασκε· οἱ δὲ ἀνὰ κτλ· ἄπο δ' εἰσώντες ὁμοχλῶν,
 Μάλλον ἐπέβρισαν βουληφόρον ἀμφὶ ἀνὰ κτλ.
 Ἀργεῖοι δ' ἐπὶ τρωάδων ἐκάρτυοντο φάλαγγας
 Τείχεσσι ἐν ποσσὶν, μέγα δὲ σφισι φαίνετο ἔργον.
 Οὐτε γὰρ ἰφθίμοι λυκίοι θανάων ἐδύοντο
 Τείχεσσι ῥηξάμενοι θύειδ' ἀμφοῖν νηυσὶ κέλδων·
 Οὐτε ποτ' ἀνυμνῶν θάνατοι λυκίοις ἐδύοντο
 Τείχεσσι ἀψάσασθαι, ἐπεὶ τὴν φάλαγγα πύλαδων.
 Ἀλλ' ὥς τ' ἀμφ' οὐροισι δὴ· ἀνέρε θρυάδαδων,
 Μέγας ἐν χερσὶν ἐχρύντεσσι ὀπίσθῳ ἐν ἀφούρῃ,
 Ὡς τ' ὀλίγῳ ἐνὶ χερσὶν ἐλίζητον περὶ ἴσσης·
 Ὡς ἄρα τὸς διέτρων ἐπάλξειε· οἱ δ' ἄρ' αὐτέων
 Δ' ἰσχυρὸν ἀλλήλων ἀμφοῖν στήθεσσι βοείας
 Ἀσπίδας, ὀκλύχοις λαοσφῖν τε πύλοντα.

Πολλοί

Retra. a. a muro desilijt furtim. Sic ne quis Achisorum
 Vulneratum videret & insultaret verbis.
 Sarpedoni autem dolor fuit Glaucō abeunte, (gna:
 Statim postquā animadvertit: attamen non oblitus est pu-
 Sed hic Thestoridem Alcmaonem hasta affegutus
 Percussit: extraxit. a. hastam. ille. a. sequens hastam cecidit
 Pronus: circa autem ipsum crepuerunt arma decora are.
 Sarpedon. a. murorum. pinna apprehensam manib. Galidis,
 Traxit, illa. a. sequebatur tota prorsus: sed desuper
 10 Murus denudatus est: multis autem fecit vitium.
 Hunc. a. Ajax & Tencer simul obuiam facti, alter quidem
 Percussit ad lorum circa pectora splendidum (Jagitta
 Scuti totum corpus circumdantis (sed Iupiter fata depulsi
 A filio suo, ne nauium apud puppes interficeretur.)
 15 Ajax autem scutum percussit insiliens, atq. penitus
 Intravit hasta: represit autem ipsum irruentem:
 Cessit autem paululum a pinna. neq. is omnino
 Recessit: quoniam ei animus sperabat gloriam referre.
 Adhortatus est autem diuinos conuersus Lycios.
 20 O Lycij cur sic remittitis strenuam virtutem?
 Difficile autem mihi est & fortissimo existenti
 Soli perumpenti murum, succre ad naues aditum.
 Sed simul sequimini: multorum autem opus melius.
 Sic dixit: hi autem regis subueriti increpationem,
 25 Magis ingruerunt prudentem circa regem.
 Argui autem ex altera parte munitabant phalanges
 Murum intra: magnum autem ipsis apparebat opus.
 Neq. enim fortissimi Lycij Danaorum poterant
 Muro rupto parare ad naues viam:
 30 Neq. inquam bellatores Danai Lycios poterant
 A muro retro repellere postquam primum accesserant:
 Sed sicut de finibus duo viri contendunt,
 Mensuras in manibus tenentes communi in aruo,
 Quicq. exiguo in loco litigant de equali portione.
 35 Sic quidem hos distinebant pinna murorum. hi. S. pro ipse
 Vastabant alij: aliorum circa pectora bubulos
 Clypeos, ingentem orbem habentes, parmasq. leues:
 ad iij

Σμερδαλέω, τὸν ἔεσο παύχχοι. δοῖα δ' ἵππεσσι
 Δούρ' ἔχον. ἔκ' αὖ πρὸς μιν ἐρυχάκοι ἀντιβολήσας,
 Νόσφι θεῶν, ὅτ' ἐσπάλτο πύλας· πνελ δ' ὅσπερ δὴ ἦεν
 Κέκλετο δὲ τρώεσσι ἐλίσσασθαι καὶ ὁμίλον,
 Τείχος ὑπερβαίνειν. τοὶ δ' ὁρῶντες πῖθοντο·
 Αὐπία δ' οἱ μὲν τείχος ὑπερβασάν, οἱ δὲ κατ' αὐτὰς
 Ποιητὰς ἐπέχρωτο πύλας. δαναοὶ δ' ἐφύεονθεν
 Νῆας αὖτ' ἡλαυφράς· ὁμαδ' ὁ δ' ἀλίας ὁ ἐπύχθη.

ΙΛΙΑΔΟΣ ΟΜΗΡΟΥ Η Ν.

Ραφιδίας ὑπὸ θεῶν.

10

ΠΟΣΕΙΔΩΝ νικωμένης ἑλῶν τοὺς ἑκλῶνας, ὁμοῦται
 καὶ χαλκῶν, καὶ ἀμφοτέρωθεν τοὺς αἰῶνας περιεργάζετο, ἐπει-
 πε δ' ἡ καὶ τοὺς ἄλλους. καὶ ταῦτα ἰδομένης ἀρσένει, καὶ αὐτῇ
 ῥεῖ ὀρνυμένη, καὶ πινὰς ἄλλους. πολλοὶ δ' αὐτῶν αἰσχυρῶνται. π-
 τρώεσσι καὶ δὴ φέρεται καὶ ἑλῶν· τοὺς δ' ὑπερβαίνει συνα-
 γαγῶν ἐκ τῶν ἐπὶ αὐτῇ τοῖς πολέμοις, καὶ μεγάλως ἀμφοτέ-
 ρωθεν αἰσχυρῶνται.

ΙΛΙΑΔΟΣ ΟΜΗΡΟΥ Η Μ. ΡΑ.

Ραφιδίας.

20

Νῦν δ' ποσειδάων δαναοὺς κρέατο ὥπαισε λάβρη.

ΕΤΣΙ δ' ἐπεὶ οὐκ ἔσθ' ἄς τε καὶ ἐκτορα νη- 25

ιοὶ πέλονται.

Τοὺς μὲν ἔα φέρεται τῇσι πόνοντ' ἐχέμεν καὶ (εἰνὼ)

Ναυαγέμεν, αὐτὰς δ' ἄλιν τρέπεν ὅσπερ φα-

Νοσφιν ἐφ' ἰσσοπέλων θρηκῶν καὶ θορόμεν αἶαν,
 Μυσῶν τ' ἀλγεμόνων, καὶ ἀγανῶν ἰσσομολῶν,
 Γλακτοφάγων, ἀείων τε, διχαιοτάτων ἀνθρώπων.
 Ες θρόνον δ' οὐ πάμπαν ἐπὶ τρέπεν ὅσπερ φαεινὸν.
 Οὐ γὰρ ὅτ' ἀδυνατῶν πῖν' ἐέλπετο ὃν καὶ θυμὸν
 ἑλθόντ' ἢ τρώεσσι ἀνηγμένῃ δαναοῖσιν.
 Οὐδ' ἀλαοσκοπῶν εἴγε κρείων ἐνοσίχθων.
 Καὶ γὰρ ὁ δαυμάζων ἦτορ πῶλεμόν τε μάχην τε

Τφδ

Terribili, quæ indutus erat circa corpus. duo. a. manibus
Hastilia tenebat. nec quis ipsum repressisset occurrens,
Præter deos. quando insiliit portis: igne. a. oculi ardebant,
Imperabat autem Troianis conuersus ad multitudinem
Murum transcendere. hi autem borti obediuerunt.
Protinus. a. hi quidem murum transcederunt. illi. a. per ipsas
Factas insluxerunt portas: Danaï autem disfluxerunt
Naues ad concavas. tumultus. a. ingens consequutus est.

ILIADIS HOMERI, AVT XIII COM-
positionis argumentum.

NEPTVNVS victos miserans Græcos, assimilatur
 Calchanti, & ambos Aiaces concitat: deinde verò &
 alios. Posthæc Idameneus fortiter se gerit, & interficit
 Othryoneum, & quosdam alios. Multi autem ipsorum
 interficiuntur. Vulnerantur verò Deiphobus & Hele-
 nus: At subiectos suos congregans Hector ducit in ho-
 stes, & magna vtrinq; strages editur.

ILIADIS HOMERI XIII COM-
positio,

N. autem Neptunus Danaïs robur præbuit clam.

VPITER autem postquam Troianosq; 25

Hectorem nauibus admonuit.

Hos quidem sinebat apud eas laboremq; su-
stineret & arumnam

Indefinenter. ipse aut retro vertit oculos splen-

Scorim ad equitum Thracum despiciebat terram, (aidos)
 Mysorumq; cominus pugnantium, et illustrium Hippemolgorum
 Latte- & sentium, longauorum, iussu simorum hominum;

Versus Troia. a. non omnino amplius vertebat oculos splende
 Non. n. hic immortalium quæ sperabat suo in animo

Venientem Sel Troianis auxiliaturum, Sel Danais.

Neg. sanam speculationem agebat rex Neptunus:

Etenim hic spectans sedebat bellumq; pugnamq;

Alie

Neptunus ac-
 ferendam Græ-
 cis opem pro-
 ficiat.

Τ' ἄρ' ἐπ' ἀκροτάτης κορυφῆς σάμου ὕληέσσης
 Θρηϊκίης ἐνδεν γδ' ἐφαίνετο πῶτα μὲν ἴδῃ,
 Φαίνετο δὲ περὶ μοιο πόλιν καὶ νῆας ἀχαιῶν.
 Ενδ' ἄρ' ὄγ' ἐξ ἁλὸς ἔξ' ἰὼν, ἐλείπετο δ' ἀχαιῶν
 Τρωσὶν δαμναμένοισι, δι' δὲ κρατερῶς ἐνεμέωσα.
 Αὐτὰρ δ' ἐξ ὄρεσ' ἔκ' ἐπ' ἔσπετο παυπαλόεντα,
 Κραυπὰ ποσὶ περὶ βίβας. τρέμε δ' ὄρεα μακρὰ καὶ ὕλη
 Ποσσὶν ὤσ' ἀδυνατοῖσι ποσειδάωντος ἰόντα.
 Τεῖς μὲν ὀρέξαντο ἰὼν, τὸ δὲ τέτραπον ἴλετο τέκμων
 Αἰγῆς. ἐνθα δὲ οἱ χλυτὰ δώματα βένδεσι λίμνης.
 Χρύστα μαρμαίροντα τετέυχτα ἀφδιτα αἰεῖ.
 Ενδ' ἐλθὼν, ὥσ' ὄρεσσι πτύσσετο χαλκόποδ' ἴσσω,
 Ωκυπέτα, χρυσόοισιν ἐδείρησιν κομῶντες.
 Χρυσὸν δ' αὐτὸς ἐδωκε πρὸς χροῖον δ' ἰμάσθην
 Χρυσέην, * εὐτυκτον, εὐδ' ἐπεδείρησετο δ' ἴφρου.
 Βῆ δ' ἐλάαν ὅππ' ἔκ' αὐτῶν, ἔκ' αὐτῶν δ' αὐτῶν
 Πάντοθεν ἐκ κευθμῶν, ἐκ' ἡγοίησιν ἀνὰ κτα.
 Γῆθοσώην δ' ἐλάασα δίστατο. τοὶ δ' ἐπέτοντο
 Ρίμφα μάλ', ὅσ' ὤσ' ἐνέρεθε δαίνετο χαλκῶν ἀξῶν.
 Τὸν δ' ἐς ἀχαιῶν νῆας εὐσκαρθμοὶ φέρον ἴσσω.
 Εἰσι δὲ π' ὤσ' ὄρεσ' ἀνὰ βραδείης βένδεσι λίμνης,
 Μεσσηγύς τενέδοιο καὶ ἰμβροῦ παυπαλόεσσης.
 Ενδ' ἴσσω ποσὶ ἐσπῆσε ποσειδάων ἐνοσίγῃων,
 Δύσας ἐξ ὄρεων, παρὰ δ' ἀμύροτον βάλαν εἶδαρ
 Εδμεναί. ἀμφὶ δὲ ποσσὶ πέδας ἔβαλε χρυσείας,
 Ἀρρήκτους, ἀλύτους, ὅσ' ἔμπεδον αὐδὶ μένοιεν
 Νοσήσαντα ἀνὰ κτα. ὅσ' ἐς σπῆτον ὄρεσ' ἀχαιῶν.
 Τρώες δ' ἐφλογοῖσι δολιχέες, ἢ ἐδύελλοι,
 Εκποιετο πρὶ αὐτῶν ἀμύροτον μεμνῶντες ἐποντο,
 Ἀβρομοὶ, ἀνὰ γοῖς ἐλποντο δ' νῆας ἀχαιῶν
 Αἰρήσειν, κτενέειν δ' παρ' αὐτοῖσι πάντας ἀχαιῶν.
 Ἀλλὰ ποσειδάων γαίηος ἐκ ἐνοσίγῃος,
 Ἀργεῖος ὤτρυνε βαδείης ἐξ ἁλὸς ἐλθὼν,
 Εἰσάμεντο χαλκῶν δέμας καὶ αἰετῶν φωνῶν.
 Αἶαντε πρὶ ὧν περὶ σέφῃ μεμνῶντες καὶ αὐτῶν.
 Αἶαντε, σφῶν μὲν καὶ σαώσσετε λαὸν ἀχαιῶν,
 Ἀλλ' ἢ μνησάμεναι, μὴ δὲ χρυσοῖο φόβοιο,

Ἀλλ'

Alie super summum verticem Sami sylva
 Threicia: inde enim conspiciebatur tota quidem Ida:
 Apparebat etiam Priami ciuitas, & naues Achiuorum.
 Illic is è mari sedebat egressus, miserabatur. a. Achiuos.
 5 A Troianis domitos: Ioni autem grauitur irascebatur.
 Protinus Verò de monte descendit aspero,
 Cito pedib. progressus tremebant. a. montes magni & sylua
 Pedib. sub immortalib. Neptuni euntis. (destinatum
 Ter quidem passum fixit eundo, quartò. a. peruenit ad locu-
 10 10 Aegae. illic. a. ci. incluta ades in profunditatibus maris
 Aurea, nitentes edificata sunt, incorrupta semper.
 Illuc cum venisset sub curru iunxit areis pedibus equos
 Celeriter volantes aureis iubis comantes:
 Aurum. a. ipse induit circum corpus: accepit. a. scuticam
 15 15 Auream, eleganter factam: suumq. ascendit currum:
 Cepit. a. agitare per undas, exultabant. a. cete sub ipso
 Undiq. è latebris: neq. ignorauerunt regem:
 Prae laetitia Verò mare diducebatur. hi autem volabant
 Celeriter admodum, neq. subter madescibat areis axis.
 20 20 Hunc Verò ad Achiuorum naues agiles ferebant equi.
 Est. a. quoddam specus latum profundi in gurgitibus maris,
 Inter Tenedum & Imbrum asperum,
 Illic equos stitit Neptunus quatiens terram,
 Solutos ex curribus iuxtaq. diuinum posuit pabulum
 25 25 Ad edendum. circa autem pedes pedicas posuit aureas
 Infrangibiles, insolubiles, & firmiter illic expectarent
 Redeuntem regem: hic. a. ad exercitum ibat Achiuorum.
 Troiani autem flamma similes conferti, sine procella,
 Hectorem Priamidem insatiabiliter alacres sequebantur
 30 30 Valde strepentes, valde resonantes sperabant. n. naues A-
 Capruros esse, occisurosq. apud ipsas omnes Achiuos. (chiu.
 Sed Neptunus terram cingens, quatiens terram,
 Argiuos concitabat profundo è mari veniens,
 Assimilatus Calchanti corpore & indefessa voce.
 35 35 Aiaces primos allocutus est promptos & ipsos:
 Aiaces, vos quidem seruabitis populum Achiuorum,
 Fortitudinis memores, non autem lethalis fuga.

Neptunus A-
iaces animat.

Alibi

κακοφώς
καὶ δὲ θῆκεν

Ἀλλ' ἢ μὲν γ' ἐγὼ γ' οὐ δειδία χεῖρας ἀάπτου
 Τρώων, οἳ μέγα τέειχ' ὤψαυ' ἑταίρους
 (Ἐξοισιν γ' ἀπαντὰς ἐν κρημίνεσσιν ἀχαιοί)
 Τῇ δ' ἢ αἰνέται τον περ δειδία μήτηρ Πάριον
 Ἡρ' ὅτ' ὁ Λυκάωνος φλογὶ ἱκέατο ἤκαμον ἄει
 Ἐκ τρωῶν δὲ δὸς ἐύχετο ἑλιδένεος παῖς ἔει.
 Σφ' οἷν δ' ὅδε θεῶν τις ἐνὶ φρεσὶ ποιήσειεν
 Αὐτῶν δ' ἐσάμεναι κρατερῶς, καὶ ἀνὰ γαίαν ἄλλοις
 Τῶν καὶ ἐοσύνμενον ἄρ' ἐρωήσεται ἔσθ' ὀνείων
 Ὀλυπόρων, εἰ καὶ μιν ὀλύμπιοι αὐτὸς ἐρείρει.
 Ἡ καὶ σκηπαῖω γαμήοχος ἐνοστήσας
 Ἀμφότεροι * κεκοπῶς πλησέν μένετο κρατερῶν,
 Γυῖα δ' ἐδῆκεν ἑλιδένεος, πόδας καὶ χεῖρας ὕψος δ' ἐν.
 Αὐτὸς δ' ὅς τ' ἱρήξ' ὠκύπτερος ὄρωτο πέτεσθαι,
 Ὅς ῥά τ' ἀπ' αἰγίλιπος πέτρης περὶ μῆκος ἀφείδεις
 Ορμήσει περὶ οἷοι διώκεν ὄρεον ἄλλο.
 Ὡς ἔπειτα πρὸς ποσειδάων ἐνοστήσας.
 Τῷ δ' ἐγὼ πρὸς δένδριον ὀϊλῆτο ταχὺς αἶας,
 Αἰὲν δ' ἄρ' αὖτα περὶ σέφει τελαμώνιον ὕδον.
 Αἶαν, ἔπειτα τις νῶϊ θεῶν οἱ ὀλυμπόνεσσιν
 Μαντεῖ εἰδόμενον κέλεται περὶ νηϊσὶ μάχεσθαι,
 Οὐδ' ὅγε κάλχαιος ἐστὶ θεοῦ περὶ οἰωνιστής.
 Ἰχθια γ' ὅτε ποταμὸν ποδῶν ἤδ' ἐκ κρημνῶν
 Πρὶν ἐγνων ἀπὸντος ἀρίγνωτοι δ' ἐπὶ θεῶν.
 Καὶ δ' ἐμοὶ αὐτῶν θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι φίλοισι
 Μάλλον ἐφορμάται πολέμιζεν ἢ δὲ μάχεσθαι,
 Μαιμῶσσι δ' ἐνεσθ' ἐπὶ πόδες καὶ χεῖρες ὕψος δέν.
 Τὸν δ' ἀπαμειβόμενον περὶ σέφει τελαμώνιον αἶας,
 Οὐτὼ νῦν καὶ ἐμοὶ περὶ δούρατι χεῖρας ἀάπτου
 Μαιμῶσιν, καὶ μοι μὲν ὄρωρε, νέρθε δ' ὅποιον
 Ἐοσιμαμ ἀμφότεροι σιν μενονῶν γ' καὶ οἷοι
 Ἐκ τοῖς περὶ αἰμὶδ' ἄμωτον μαμαῶν μάχεσθαι.
 Ὡς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον,
 Χάρμη γ' ἠδ' ὀδύσσωι πλὴν σφιν θεὸς ἐμβαλε θυμῶ.
 Τόφρα δ' ὅς τ' ἐπὶ δένδριον γαμήοχος ὤρεσεν ἀχαιοί,
 Οἳ περὶ νηϊσὶ ποῖσιν ἀνέβησαν φίλοι ἢ πορ.
 Τὸν δ' ἀμα τ' ἀγαλέω καμῶν τ' ὀϊα λάλυντο,

Καὶ

Albi quidem ego non timeo manus duras
 Troianorum, qui magnam murum transcederunt suo agmine
 (Sustinebunt enim omnes fortes Achivi)
 Hac parte vero gravissimè extimui nequid patiamur,
 Quà hic rabiosus flamma similis imperat
 Hector, qui Iovis iactat prepotentis filium se esse
 Vobis autem sit decorum aliquis in mentibus faciat,
 Ut ipsi persistatis fortiter, & hortemini alios:
 Itaque, quantumvis alacrem repelleretis à navibus
 Velocibus, et si eum Iupiter ipse incitet.
 Dixit, & sceptro, terram continens, terre quassator,
 Ambos feriens implevit robore forti
 Membra autem fecit levia, pedes, & manus supernè.
 Ipse autem, ut accipiter pernix concitatur ad volandum,
 Qui à prarupta petra praelonga leuatus,
 Properat per campum insequi avem alius generis:
 Sic ab his digressus est Neptunus quatens terram.
 Ex ipsis duobus, a sensu prius Oiler filius celer Atax.
 Protinus, a. Atacem allocutus est Telamonium filium:
 Atax quoniam aliquis nobis Decorum, qui Olympum ha-
 Vati simulatus, iubet apud naues pugnare. (bitant)
 Neque hic Calchas est vates, augur:
 Vestigia enim retrò pedum & tibiarum
 Facile cognovi abeuntis: faciles cognitu, a. dij sunt.
 Atque mihi ipsi animus in pectoribus dilectis
 Magis concitatur ad bellandum & pugnandum,
 Prompti sunt autem subter pedes & manus supra.
 Hunc, a. excipiens, allocutus est Telamonius Atax:
 Sic nunc & mihi circa hastam manus dare
 Gestunt: & mihi robur movetur: subter autem pedibus
 Impellor ambobus, paratus sum autem & solus
 Cum Hectore Priamidae inexplēbiliter alacri pugnare.
 Dum hi quidem talia inter se dicebant,
 Pugna studio lati, quod ipsis deus immiserat animo:
 Interim, a. retrò existentes Neptunus concitavit Achivos,
 Qui apud naues veloces reficiebant dilectum cor:
 Quorum cum molesto labore chara membra soluta erant.
 Et ipsis

Καὶ σφιν ἄλως κ' ἴδυμὸν ἐγίνετο, δερκομένοισι
 Τρώας, τοὶ μέγα τέχ' ἔσχα τεύχουσιν ὁμίλῳ·
 Τὸς οἳ γ' εἰσέρωντες, ἔσχα δ' οὐσι δάκρυα λείβον·
 Οὐ γὰρ ἔφην φά' ἔξειδ' ἔσχα ἐν χακοῖ, ἀλλ' ἐνοστήχων
 Ρεῖα μετ' ἐσάμεν ἔσχα τεράς, ὅσ' ἔρωεν φάλαγγας.
 Τεῦχρον δ' ἔπ' ἑσάμεν καὶ λήϊτον ἥλθε καλῶν,
 Πυλέων δ' ἦσ' ἑσάμεν, δόαντά τε, δὴ πύρρον τε,
 Μηριόνην τε καὶ ἀντίλοχον, μήσ' ὅσ' ἔρωεν φάλαγγας.
 Τούς οἳ γ' ἐπὶ τρωάων, ἔπειτα πῆδ' ὄντα, πῆδ' ὄντα.
 Αἰδώς ἀργεῖοι κοῦροι νέου, ὅμιν ἐρωγῇ
 Μαρναμένοισι πεποιδα σωσέμεναι νέας ἀμείβας.
 Εἰ δ' ὅμιν πολέμοιο μεδίησ' τε λυγροί, οἱ
 Νῦν δ' ἔπειτα ἡμῶν ἔσχα τεράς, ὅσ' ἔρωεν φάλαγγας.
 Ω πόποι, ἡ μέγα θάμνα τόδ' ὅσ' ἔρωεν φάλαγγας,
 Δεινὸν, ὅσ' ἔρωεν φάλαγγας, τελέσσειν ἔσχα τεράς,
 Τρώας ἐφ' ἡμέτερας ἰέναι νέας, οἱ τοπάρ' ἔσχα
 Φυζακινῆς ἐλάφοισιν ἐοίχεσαν, αἵ τε καὶ ὅμιν
 Θῶν, παρδελίων τε, λυγρῶν τ' ἦσαν πέλοισι,
 Αὐτὸς ἡλᾶσκουσιν, ἀλλ' ἄλκιδες, ὅσ' ἔρωεν φάλαγγας.
 Ως τρώες τοπάρ' ἔρωεν φάλαγγας, καὶ χεῖρας ἀχαιῶν
 Μίμνεν ἐκ ἐδέλεσκον ἐναντίον ὅσ' ἔρωεν φάλαγγας.
 Νῦν δ' ἔρωεν φάλαγγας, καὶ κοίλῃς ὅσ' ἔρωεν φάλαγγας,
 Ηγεμόν' ἔρωεν φάλαγγας, μεδ' ἔρωεν φάλαγγας, οἱ
 Οἱ κείνῳ ἐέλεσαν, ἀλλ' ἔρωεν φάλαγγας, οἱ
 Νῦν δ' ἔρωεν φάλαγγας, καὶ κοίλῃς ὅσ' ἔρωεν φάλαγγας,
 Αλλ' εἰ δ' ἔρωεν φάλαγγας, καὶ κοίλῃς ὅσ' ἔρωεν φάλαγγας,
 Ηρώς ἀργεῖδης δ' ἔρωεν φάλαγγας, καὶ κοίλῃς ὅσ' ἔρωεν φάλαγγας,
 Οὐδ' ἔρωεν φάλαγγας, καὶ κοίλῃς ὅσ' ἔρωεν φάλαγγας,
 Ημέας γ' ὅσ' ἔρωεν φάλαγγας, καὶ κοίλῃς ὅσ' ἔρωεν φάλαγγας,
 Αλλ' ἀχαιῶν μεδ' ἔρωεν φάλαγγας, καὶ κοίλῃς ὅσ' ἔρωεν φάλαγγας,
 Τμήεις δ' ἔρωεν φάλαγγας, καὶ κοίλῃς ὅσ' ἔρωεν φάλαγγας,
 Πάντες ἀριστοὶ ἐόντες ἀνὰ στρατὸν, οὐδ' ἔρωεν φάλαγγας,
 Ἀνδρὶ μαχέσασθαι ὅσ' ἔρωεν φάλαγγας, καὶ κοίλῃς ὅσ' ἔρωεν φάλαγγας,
 Ἀνδρὸς ἐόντων ὅμιν ὅσ' ἔρωεν φάλαγγας, καὶ κοίλῃς ὅσ' ἔρωεν φάλαγγας,
 Ω πέποντες, τάχα δ' ἔρωεν φάλαγγας, καὶ κοίλῃς ὅσ' ἔρωεν φάλαγγας,
 Τῇδε μεδ' ἔρωεν φάλαγγας, καὶ κοίλῃς ὅσ' ἔρωεν φάλαγγας,
 Αἰδὼ καὶ νέμεσιν, δὴ γὰρ μέγα νείκος ὄρωεν φάλαγγας.

ἔκτωρ

Et ipsi dolor in animo fiebat aspicientibus
 Troianos, qui magnū murum transcendebant suo agmine.
 Hos illi insipientes sub supercilij lachrymas fundebant.
 Non enim putabant se effugituros e clade, sed Neptunus
 Facile interueniens sortes concitauit phalanges.
 Ad Teucrum prius Et Leitum Venit adhortans,
 Penelūq, heroem Thoantēq, Deipyrūq,
 Merionēq, Et Antilochum, peritos belli:
 Hos hic incitans verbis velocibus allocutus est:
 Pudor Argiui adolescentes tuuēnes, in vobis equidem
 Pugnanti bus confidebam, saluas fore naues nostras.
 Si autem vos bellum neglexeris perniciosum,
 Nunc sanē apparet dies a Troianis domari.
 Proh dolor, magnū miraculum hoc oculis video,
 Terribile, quod nunquam equidem euenturum putabam,
 Troianos ad nostras accedere naues: qui prius
 Fugacibus ceruis similes erant, quae in sylva
 Lynceum, leopardūq, lupūq, esca fiunt,
 Temere errantes, imbelles, neq, ad pugnam:
 Sic Troiani prius robur Et manus Achiuorum
 Expectare nolebant ex-aduerso, ne paululum quidem.
 Nunc vero procul ab orbe concuas ad naues pugnant,
 Ducis ignavia, negligentiaq, militum,
 Qui cum illo contendentes, descendere nolunt
 Naues veloces, sed interficiuntur in ipsis,
 Sed si iam Et omnino verē reus est
 Heros Atrides late regnans Agamemnon,
 Eo quod contumelia affecit pedibus-celerem Pelidem:
 Nobis quidem nullo modo licet negligere bellum,
 Sed medeamur cito: medicabiles sunt mentes bonorum.
 Vos autem minime honeste remittitis strenuam virtutem,
 Omnes fortissimi existentes per exercitum, nec equidem
 Cum viro litigarem qui a pugna cessaret,
 Imbellis existens: vobis autem indignor ex animo,
 O molles: mox iam aliquod malum facietis maius
 Hac cessatione, sed in mentibus ponite singuli
 Pudorem Et reprehensionē, si n. ingens certamen ortū est.

Neptunus A-
chuios exci-
tat

Καὶ βάλεν, οὐδ' ἀφ' αὐτῆς κατ' ἀσπίδα * πάντοσε ἴσω
 Ταυρεῖον· τῆς δ' οὐ πη δὴ λασεν, ἀλλὰ πολὺ πρὶν
 Ἐν κρηλῶν ἐάγει δολιχὸν δόρυ· δὴ φοβέσθ'· δὲ
 Ἀσπίδα ταυρεῖον· οὐδ' ἔπειθε· οὐδ' ἔπειθε· οὐδ' ἔπειθε·
 Ἐλχος μιν εὐνῶσα δαίφρον· ἄνταρ δ' ἦρως
 Ἀψ' ἐπ' αὐτὸν εἰς ἔθνη· ἐλάξετο, χόσσοιο δ' αἰνῶς
 Ἀμφότερον, νίκης τε καὶ ἔλξε· ὁ δ' ἐνέαξε·
 Βῆ δ' ἔπειτα παρὰ τε κλισίας καὶ ἵπας ἀχαιῶν,
 Οἷστέ μιν· δόρυ μακρὸν ὃ οἱ κλισίῃσφι ἔλεει πρὶν.
 Οἱ δ' ἄλλοι μάρναντο, βοῇ δ' ἀσβεστός ὁρώσας.
 Τεῦκρ'· δὲ πρῶτος τελαμῶνι· ἀδρα κατέκτα
 Ἰμβριον αἰχμητῶν, πολὺ πρὶν μιν τεύχεσσι· ἵον·
 Νάϊε· ὃ πρὶν δαυόν, πρὶν ἔλδεϊν ἵπας ἀχαιῶν,
 Κούρην· ὃ πρὶν δαυόν, πρὶν ἔλδεϊν ἵπας ἀχαιῶν,
 Αὐτὰρ ἐπεὶ δαυόν νέες ἡλύον ἀμφὶ μέλαινας,
 Ἀψ' εἰς ἴλιον ἦλθε, μετέτρεπε· ὃ πρῶτος·
 Νάϊε· ὃ πρὶν δαυόν, πρὶν ἔλδεϊν ἵπας ἀχαιῶν,
 Τὸν δ' ἵπας τελαμῶν· ἵπας· ὃ πρὶν δαυόν, πρὶν ἔλδεϊν ἵπας ἀχαιῶν,
 Νύξ', οἱ δ' ἔπειτα πρὶν δαυόν, πρὶν ἔλδεϊν ἵπας ἀχαιῶν,
 Ἡ τ' ὅρε· κορυφῇ ἐκείνῃ πρὶν δαυόν, πρὶν ἔλδεϊν ἵπας ἀχαιῶν,
 Χαλκῶν τε μνησθέν· τρέφειν χθονὶ φύλλα πελάσθ·
 Ως πέσιν· ἀμφὶ δὲ οἱ βράχε· τεύχεα ποικίλα χαλκῶν.
 Τεῦκρ'· δὲ ὁρμήθῃ μεμαῶς ὑπὸ τεύχεα δόσαι·
 Ἐκτὼρ δ' ὁρμήθῃ μεμαῶς ὑπὸ τεύχεα δόσαι·
 Ἀλλ' ὁ μὲν αὐτὰ ἰδὼν ἦλθε, ἀπὸ χάλκεον ἔλξε·
 Τυτθόν· ὃ δ' ἀμφὶ μάχην κτεάτου ἦ· ἀκροεῖν·
 Νισσόμενον πολέμων· δὲ καὶ τῶν βράχων δόσαι·
 Δούπησεν· ὃ πρὶν δαυόν, πρὶν ἔλδεϊν ἵπας ἀχαιῶν,
 Ἐκτὼρ δὲ ὁρμήθῃ μεμαῶς ὑπὸ τεύχεα δόσαι·
 Κρατὸς ἀφ' ἀπὸς μεγάλης τὸρος ἀμφιμάχοιο·
 Αἰας δ' ὁρμήθῃ μεμαῶς ὑπὸ τεύχεα δόσαι·
 Ἐκτορος· ἀλλ' οὐ πρὶν δαυόν, πρὶν ἔλδεϊν ἵπας ἀχαιῶν,
 Σμερδαλέω κενέλου· ὃ δ' ἄρ' ἀσπίδος ὁμφαλὸν ἔτα,
 Ως δὲ μιν δένει· μέγαλιν· ὃ δὲ καὶ δόσαι· ὃ πρὶν δαυόν, πρὶν ἔλδεϊν ἵπας ἀχαιῶν,
 Νεκρῶν ἀμφοτέρων· τὸς δ' ἔξέφρυσαν ἀχαιοί·
 Ἀμφιμάχον μὲν ἀπὸ γίγχε· δῖος τε μενεάενος
 Ἀργεῖοι δὲ τῶν αἰών· κόμισαι καὶ λαὸν ἀχαιῶν·

Ἰμβριον

Es affectus est (neq. aberravit) ad scutum undiq. equale
 Taurinum, id. a. minime penetravit: sed multo prius
 In summitate fracta est longa hasta. Deiphobus autem
 Scutum taurinum removit a se: timuit autem animo
 5 1 Hasta Merionis bellicosi, sed hic heros
 Retro sociorum ad agme recessit. indignatus est. a. grauius
 Propter virum, victoriamq. 2 hasta, quam fregit.
 Perrexit autem ire ad tentoria 3 naues Achiuorum,
 Allaturus hastam longā, qua sibi in tentorijs reliqua erat.
 10 10 Alij verò pugnant: clamor autem immensus ortus est.
 Teucer autem primus Telamonius virum interfecit
 Imbrium bellatorem diuitis equorum Mentoris filium,
 Habitabat. a. Pedasum, antequam venisset filij Gracorum:
 Filium autem Priami spuriam habebat Medesicestem.
 11 11 Sed postquam Danaorum naues viderunt virum, impulsa
 Rursus ad illum venit, 2 excellabat inter Troianos:
 Habitabat. a. apud Pr. hic. a. eum honorabat aque ac filios.
 Hunc filius Telamonis sub aurem hasta longa
 Laesi, euulsit q. hasta: hic. a. ibi cecidit, fraxinus tāquam,
 20 20 Qua montis in vertice procul apparentis
 Aere incisa, tenera terra folia admoit:
 Sic cecidit: circum. a. ipsum sonuerunt arma insignia aere.
 Teucer autem accurrit cupiens arma exuere:
 Hector. a. in accurrentem iaculatus est hasta lucida.
 25 25 Sed hic qd. ex aduerso conspicatus, declinauit aream hasta
 Paululum: hic. a. Amphimachum Creati filium Actorionis
 Venientem ad pugnam in pectore percussit hasta:
 Insonuit autem lapsus sonuerunt verò arma super ipso.
 Hector. a. accurrit 3t galeam temporibus aptatam
 30 30 De capite raperet magnanimi Amphimachi.
 Atax autem tuentem petijt hasta lucida
 Hectorē sed nulli parti corporis ad aita est: totus. n. aere
 Horrendo telus erat. hic. a. scut. 4ymbonem percussit:
 Retrusit. a. ipsum robore magno: ille verò cecidit retro
 35 35 Ab viroq. cadauere: hos autem extraxerunt Achii:
 Amphimachum quidem Stichius diuinusq. Menesthenes,
 Principes Atheniensium, portauerunt ad exercitū Achiuorū

Teucer Imbri
um interfecit.

Hector Am
phimachum
interfecit.

Ἰμβριον αὐτ' αἶαντε μεμαῶτε δουρίδους ἀλκίης,
 ὧς τε δὴ αἶψα λείοντε κυνῶν ὑπὸ κερχαραρόδοντων
 Ἀρπάζαντε φέροντον ἀνὰ βωπιῖα πυκνά,
 Τ' ἦσ' ὑπὲρ γαίης μὲν γαμψήλησιν ἔχοντε·
 ὧς βατὸν ὑψοῦ ἔχοντε δὴ αἶαντε κορυφαίᾳ
 Τόχα συληπτόν κεφαλῇ δ' ἀπαλῆς ἀπὸ δειρῆς
 Κόψεν δὴ δὴ δὴς κεχολωμένον ἀμυμάχοιο·
 Ἡκε δέ μιν σφαιρηδὸν ἐλιξάμενον δι' οὐίλου,
 Ἐκτεινέοντες παροῖδε ποδῶν πέσον ἐν κονίσι·
 Καὶ τότε δὴ πάλιν κῆρι ποσειδάων ἐχολώθη,
 Τῶν οἷο πέσοντες ἐν αἰνῇ δηϊότητι.
 Βῆ δ' ἰέναι παρὰ τε κλισίας καὶ νῆας ἀχαιῶν,
 Οὔρεσιν δ' ἀναῖς, τρώεσσι δ' ἐκείνῃ ἐπύρην.
 Ἰδομενεὺς δ' αἶψα οἱ δουρικλυτὸς ἀντιβόλησεν,
 Ἐρχόμενος παρ' ἐπαύρου, ὅ οἱ νέον ἐκ πολέμοιο
 Ἡλθε, κατ' ἰγνύλῳ βεβλημένον δ' αἶψα χαλκῷ·
 Τὸν μὲν ἐπαύροι ἐνεΐκαμ, ὃ δ' ἰητρῶς ἐπὶ τέλας
 ἦεν ἐκ κλισίης· ἐπὶ γὰρ πολέμοιο μενοῖνα.
 Ἀντιάει· τὸν δὲ προσέφη κρείων ἐνδοσθένων,
 Εἰσάμενος φθογῇ αὐτῶν δαίμονος ἤϊ δόαντι,
 Ὃς πάσῃ πλοῦσιν καὶ αἰπεινῇ χαλυσδῶνι
 Αἰτωλοῖσιν ἀνῆκε, θεὸς δ' ὅς περ δῆμιον,
 Ἰδομενεὺς κρητῶν βουλιφόρε, ποῦ τοι ἀπειλά
 Οἴχονται τὰς τρωσὶν ἀπείλεον ἕως ἀχαιῶν;
 Τὸν δ' αὐτ' ἰδομενεὺς κρητῶν ἀγὼς ἀντίον ἤϊδα·
 Ὡς δόαν, ὅπως ἀνὴρ νῦν γ' ἀπὸ τοῦ ὅσον ἐζωγῇ
 Γινώσκω πάντες γὰρ ὅπως ἄγετα πολεμίζειν·
 Οὐτέ πνα δέ τοι ἴσθαι ἀκέραιον, ὅτε πρὸς οὐκ
 Εἰκὼν, ἀνδρῶν τοῖς πόλεμον χαλκῶν· ἀλλὰ πού οὐπω
 Μέλλει δὴ φίλον εἶναι ὑπὸν κρονίωνι,
 Νανύμνοισι σπολέδαι ἀπ' ἄρχειος ἐν δ' ἀχαιῶν.
 Ἀλλὰ δόαν, καὶ γὰρ τοῦ παρὰ μανειδῶς ἦσθαι.
 Οὔρεσιν δ' αἶψα ἄλλον βῆσι μεδέντα ἰδναί·
 Τῶν νῦν μὴ τ' ἀπὸ πληγῆς, κέλευθε τε φῶτι ἐχέτω
 Τὸν δ' ἡμείβετ' ἐπειτα ποσειδάων ἐνδοσθένων,
 Ἰδομενεὺς, μὴ κέ τοι ἀνὴρ ἐπὶ νοσήσειεν
 Ἐκ γῆρας, ἀλλ' αὐτῇ κνῶν μέλπηδρα γυροῖτο.

Οὔρεσιν

Imbrium vero Ataces cupidi impetuosa pugna,
 Sicut duo capram leones a canibus asperos dentes habentibus.
 Rapientes ferunt per Virgulta densa,
 Atque supra terram in maxillis tenentes:
 Sic hunc alitē tenentes duo Ataces armati
 Arma spoliarunt: caput autem tenera a ceruice
 Amputavit Oiliades iratus propter Amphimachum:
 Iecit autem ipsum instar globi contorquens per turbam:
 Hektori autem ante pedes cecidit in pulueribus.
 Et tunc iam in animo Neptunus iratus est
 Nepote caso in graui pugna.
 Perrexit autem ire ad tentoria et naues Achiuorum,
 Impulsurus Danaos. Troianis autem dolores parabat.
 Idomeneus autem ei hasta inclitus occurrit
 Rediens a socio, qui ei nuper è bello
 Venerat in poplite vulneratus acuto ferro.
 Hunc quidē socij asportarunt: hic a. medicis postq̃ precepis-
 bat ex tentorio: adhuc enim pugna cupiebat
 Obuiare. hunc autem allocutus est rex Neptunus,
 Assimilatus voce Andramonis filio Thoanti,
 Qui in tota Pleurone et excelsa Calydone
 Aetolia imperabat, deusq̃, tanquam honorabatur vulgo:
 Idomeneu Cretensium princeps, Robinam tibi minae
 Abierunt, quas Troianis minabantur filij Achiuorum?
 Huc rursus Idomeneus Cretensium dux contra allocutus est:
 O Thoā nullus vir nunc culpandus, quantum equidem
 Intelligo: omnes enim scimus preliari,
 Neque quinquam timor detinet exanimans, neq̃, aliquis pi-
 Cedens recusat bellum malum sed nimirum ita
 Iam gratum futurum est propotenti Ioui,
 Inglorios perire procul a Peloponneso hic Achiinos.
 Sed Thoā, etenim ante bellicosus fuisse,
 Hortari soles. a. et alium sibi negligentem sideris:
 Quare nunc nec desine, et hortare virum quemq̃
 Huic a. respondit postea Neptunus qui reuertens terram
 Idomeneu, vnam non ille vir amplius reuertetur
 E Troia sed illic canum luctubrium fiet.

Neptuni cū I-
 domeneo col-
 loquium.

cc iij

Ὅστις ἐπ' ἡμᾶσι τῶδε ἐκὼν μετρήσῃ μάχεσθαι.
 Ἀλλ' ἄγε τεύχεα δεῦρο λαβὼν ἴδῃ· ταῦτα δ' ἄμει χρεῖν
 Σπύρειν· αἶψ' ὅφελός τι φησὶ μάχεσθαι καὶ δὴ ἐόντε.
 Συμφορετὴ δ' ἀφ' ἧς πέλει ἀνδρῶν, καὶ μάλα λυγρῶν·

Νοτὶ δ' καὶ κ' ἀγαθοῖσιν ὅπως μετὰ μάχεσθαι.

Ὡς εἰπὼν ὁ μὲν αὖτις ἔβη θεὸς ἀμύμονα ἀνδρῶν.

Ἰδομενεὺς δ' ὅτε δὴ χλίσιν ἐντυκτον ἱκάνε,

Δύσπετο τεύχεα καλὰ περὶ χροῖ, χύτο δ' οὐρε·

Βῆ δ' ἱμεν ἄστεροπῇ ἐναλίγκῃ, ὡς τε κρονίων

Χειρὶ λαβὼν ἐπ' ἀνὰ ξανθὴν αἶψ' αἰγλήεντα δαλύντου,

Δεικνὺς σῆμα βροτοῖσιν, ἀφ' ἧς οἱ δέ οἱ ἀνταί·

Ὡς τῷ χαλκὸς ἐλαμπε περὶ σπῆνδοσι θέοντα·

Μηριόνης δ' ἀπ' οἱ θεράπων ἐὺς ἀντὶβόλον σεν,

Εὐρύς ἐπ' χλίσιν· μὲν γὰρ δὲ ἄρ' ἄλλοι κεί·

Οἰσόμεν· τὸν δὲ περὶ σπῆνδοσι δὲν ἰδομένη·

Μηριόνη, μάλου ἦεν, πόδας ταχὺ, φίλτα δ' ἐταίρων,

Τίππ' ἦλθε πύλεμόν τε λιπὼν καὶ δῆϊότητα;

Ἡέ τι βέβληται, βέλεος δέ σε τέρεϊ ἀκρόχῃ;

Ἡέ τευ ἀγχιλίης μετ' ἐμ' ἦλυθες; ἢ δέ τι αὐτὸς

ἦδαι ἐν χλίσιν λιλαίομαι, ἀλλὰ μάχεσθαι.

Τὸν δ' αὖ μριόνης πεπνυμένον ἀπὸν ἠύδα,

Ἰδομενεὺς κρητῶν βουληφόρε χαλκοχρῆτωνων,

Εἰρῶμαι, εἴ τι τοι ἔλγῃ ἐν χλίσιν ἡλεπῆται,

Οἰσόμεν· τό νυ γὰρ κατεσέξαμεν ὁ πείν' ἐρεσκον,

Ἀσπίδα δὴ φόβοιο βαλὼν ὑπερμυρόεντα·

Τὸν δ' αὖ ἰδομενεὺς κρητῶν ἀγρὸς ἀπὸν ἠύδα,

Δούρα πᾶσ' ἄλκ' ἐδέλνεται, καὶ ἐν καὶ εἴκοσι δ' ἡίης,

Εἰσάοτ' ἐν χλίσιν· ὥς ἐν ὀνόματι παμφανόωντα

Τρώϊα, τὰ κταμένων ἀποαίνυμαι, ἢ γὰρ οἶω

Ἀνδρῶν δισμενέων ἐκεί· ἐσάμενος πολεμίζειν.

Τῷ μοι δούρα τὰ δὲ καὶ ἀσπίδες ὁμφαλέωσαι,

Καὶ κόρυδες, καὶ δώρηκας λαμπερὸν γαρόωντες.

Τὸν δ' αὖ μριόνης πεπνυμένον ἀπὸν ἠύδα,

Καὶ τοι ἐμοὶ παρὰ τε χλίσιν καὶ νηὶ μαλαίνῃ

Πόλλ' ἐναεσθ' ἡρώων· ἀλλ' ἢ χέειν ὅτιν ἐλέδαι.

Οὐδὲ γὰρ εἰ ἐμὲ φημι λελασμένον ἔμμεναι ἀλκήϊς,

Ἀλλὰ μὲν ὥς τοι μάχην ἀνὰ κυδι αἰεταί·

Ἰσάμαι,

Quicumq; in die hoc voluntarius cessat pugnare.

Sed age armis huc sumptis Veni. hac. a. simul oportet

Studere. si vigilas aliqua stamus quamvis duo existentes.

Vulsi. n. (al. collata) Virtus est virorum, etiam valde timido-

Nos. a. cum fortibus novimus pugnare. (rum.

Sic fatus, hic quidē rursus abiit deus ad pugnam virorum.

Idomeneu. a. quando iam ad tentorium pulchrum venit.

Induit arma pulchra circa corpus: sumptisq; duo. hastilia.

Perrexit autem ire fulguri similis, quod Saturnius

Manu accipiens concussit à splendido Olympo,

Ostendens signum hominibus: conspicui. a. eius radij:

Sic huius as splendebat circa pectora currentis.

Meriones autem ei famulus bonus obuiavit

Prope adhuc tentorium: nam hastiam aream ibat

Allaturus. hunc. a. allocuta est potentia Idomenei:

Merione Moli fili, pedibus celer, amicissime socorum,

Cur venisti, praeterea, deserto? pugna?

An quid vulneratus es, reliq; te affligit cuspis?

An alicuius rei nuntius ad me venisti? neq; certē ipse

Desidere in tentorijs cupio. sed pugnare.

Hunc. s. rursus Meriones prudens contra allocutus est:

Idomeneu Cretensium princeps Ioviculorum,

Venio, si qua tibi hasta in tentorijs relicta est,

Allaturus: eam enim iam confregimus quam prius habebā

Scutum Deiophobi feriens superbi.

Huc. s. rursus Idom. Cretensium dux contra allocutus est:

Hastas quidem si volueris et unam et viginti inuenies.

Stantes in tentorio ad parietes lucentes,

Troianas, quas à castris abstuli: non enim puto

A viris hostibus longe stantem me pugnare.

Ideo mihi hasta sunt et scuta umbilicata,

Et galea, et thoraces splendide nitentes.

Hunc. a. rursus Meriones prudens contra allocutus est:

Et mihi apud tentorium et naudem nigram sunt

Multa spolia Troianorum: sed non prope sunt et capere possum.

Neq; enim neq; me puto oblitum esse fortitudinis,

Sed inter primos in pugna illustres viros reddente

εε ς

ε. σί
 ς. ὥς σενά.
 πω

Ισαμαι, ὅπως τε νέκος ὀρώρηται πολέμοιο.

Ἄλλον που πνέει μάλλον ἀχαιῶν χαλκοχρῶντων

Διῶμαρξάμενθ'· σέ γ' ἰδμεναι αὐτὸν οἶω.

Τὸν δ' αὖ ἰδομένοος κρητῶν ἀγρὸς ἀπὸ πον ἠΐδου,

Οἷδ' ἀφ' ἑταίῳ οἷος ἔσσι· τί σε ρεῖ τῶν πελῆαδων;

Εἰ γὰρ νῦν παρὰ νηυσὶ λεγόμενα πάντες αἰετοί

Ἔς λόχον, (ἐνθα μάλιστα ἀφ' ἑτῆ διαιδέται ἀνδρῶν,

Ἐνθ' ὅτε δειλὸς ἀνὴρ, ὅς τ' ἄλκιμος ἐξεσθαι ἔσθαι,

Τὸ μὲν γὰρ τε κακοὶ τρεῖς πετὰ ρεῖς ἀλλυδὶς ἄλλῃ,

Οὐδέ οἱ ἀτρεῖμας ἦνται ἐρητύετ' ἐν φρεσὶ θυμὸς,

Ἀλλὰ μετακλᾷζει, καὶ ἔπ' ἀμφοτέροις πόδας ἵζει·

Ἐν δέ τ' οἱ κραδίη μισγάλα φέρνοισι· πάσσει

Κῆρας οἰομένῳ· κῆραρος δέ τε γίνατ' ἰδόντων·

Τὸ δ' αὖ ἀγασσάμενθ' ἄρ' ἔρεπεται ρεῖς, ἔτε τι λίλυ

Ταρβεῖ, ἐπειδὴν ἄρ' ὦτον ἐσίζηται λόχον ἀνδρῶν,

Ἀρᾷ τινι δὲ πάσσει μνησθῆναι ἐνδοῖα λυγρῇ)

Οὐδέ κεν ἐνθα τεδόν γε μὲνθ' καὶ χεῖρας νοοῖτο·

Εἰ γὰρ καὶ βλεῖο πονδύμενθ' ἠὲ τυπέης,

Οὐκ αὖ ἐν ἀντρέν' ὀπίσσω πέσοι βέληθ'· οὐδ' ἐνὶ γότρῳ,

Ἀλλὰ κεν ἢ φέρων ἢ νηδύθ' ἀντιάσειε

Πρόσσω ἰεμένοιο μῦθ'· περὶ μάχων ὁ αἰεὶ δύν.

Ἀλλ' ἄγε, μνησέπ' ταῦτα λεγόμενα νηπύποι ὧς

Ἐσώτες, μή που τις ὑπερφιάλως νεμασίση.

Ἀλλὰ σὺ γε χλυσίῳ δὲ κινῶν ἑλδ' ὀβριμον ἐγχεῖς.

Ὡς φάτο· μνησύνῃς δὲ τοῦ ἀτάλαντος ἄρηι

Καρπαλίμως χλυσίῳ δὲν ἀνείλετο χαλκὸν ἐγχεῖς·

Βῆ δὲ μετ' ἰδομένηα, μέγα πρὸς ἑταίροισι μαμνῶς.

Οἷθ' ὅ γ' ὀροτολοῖγος ἀγρὸς πολέμοιο δὲ μέτεισι,

Τῷ γ' ὁ φίλος φίλος υἱὸς αἶμα· κρατερὸς καὶ ἀταρβής

Ἔσπετο, ὅς τ' ἐφύβησε τιλάφρονά φ' ἐπολεμίσιν·

Τῷ μὲν ἄρ' ἐκ θρήνης ἐφύροις μέγα θωρήσασθον,

Ἡὲ μῦθ' ἐφύρας μαζαλήτορας· οὐδ' αἶψά τώ γε

Ἐκλυον ἀμφοτέρων, ἔτεροι σὶ γ' οὐδὲς ἐδωκα·

Τοῖσι μνησύνῃς τε καὶ ἰδομένοος ἀγρὸς ἀνδρῶν

ἦσαν ἔς πόλεμον, κακορρυθμῆνοι αἰδοπὶ χαλκῷ.

Τὸν καὶ μνησύνῃς περὶ τ' ἐπὶ μῦθον ἔειπε,

Διὰ κελίδος, πῇ τ' ἄρ' ἐμμένονας κατὰ δύωαι ὀμιλον,

Η δ' αὖ

Sto quando certamen motum est belli.

Alium forte aliquem potius Achivorum loricatorum

Latet pugnantem: te vero scire ipsum puto.

Hunc & Idomeneus Cretensium dux contra allocutus est:

Noni Virtute qualis sis: quid te necesse est hac dicere?

Si enim nunc apud naues deligeremur omnes fortissimi,

Ad insidias (Sibi maxime virtus perficitur virorum:

Vbi & timidus vir, & qui fortis est, apparuit:

Nam ignavus mutatur color aliter alias:

Neq; ei quietè sed sedeat continetur in mentibus animus,

Sed mutat sedes, & super strunq; pedem sedet:

Inque ei valde pectoribus pulsat

Mortem suspiranti, stridor autem fit dentium:

Strenui autem, neq; mutatur color neq; valde

Timet, postquam primum ingressus fuerit insidias virorum:

Optat autem citò misceri in praelio acri)

Neq; tum tuum robur & manus quis vituperavit,

Siquidē. n. ledaris cmin' pugnans, vel verbereris cominus,

Non in cervicem à tergo cadat telum, neq; in dorsum:

Sed vel pectoribus vel ventri obuiaret

Uterius ventis ad propugnatorum turbam.

Sed agere hac dicamus infantes tanquam

Stantes, ne aliquis supra modum indignetur.

Sed tu ad-tentorium profectus cape validam hastam,

Sic dixit: Meriones autem veloci par Marti,

Celeriter à-tentorio sustulit aream hastam.

Iuit autem ad Idomeneum valde belli curam habens.

Qualis autem perniciosus Mars ad bellum accedit,

Ipsūq; Terror (v. Fuga) clarus filius simul validus & im-

Comitatur, qui terret forte licet bellatorem: (pavidus

Hi quidem è Thracia in Ephryos armantur,

Vel in Phlegyas magnanimos: neq; hic quidem

Exaudierunt Strophos, alteris vero gloriam dederunt:

Tales Merionesq; & Idomeneus duces virorum

Ibant in bellum, armati splendenti are.

Hunc & Meriones prior verbo allocutus est:

Deusculide, quæ parte cupis ingredi multitudinem?

Am

Ἡ δὲ δὲξίφιν παντὸς στρατοῦ, ἢ ἀνὰ μέσσοις,
Ἡ ἐπ' ἀριστερόφιν, ἐπεὶ ἄποθι ἔλπομαι ἔγω·
Δόξειαι πολέμοιο χαρην κομόωντας ἀχαιῖς.

Τὸν δ' αὖτ' ἰδομένους κρητῶν ἀγρὸς ἀντίον ἠΐδαι,
Νηισὶ μὲν ἐν μέσσοισιν ἀμύνειν εἰσὶ καὶ ἄλλοι,
Αἰάντας τε δῖος, τεύχερός δ' ὅς ἀειστος ἀχαιῶν
Τοξοσώην, ἀργαῖος δὲ καὶ ἐν σαδὶ ὑσμίνῃ·
Οἱ μὲν ἄδ' ἐλθόνσι καὶ ἰσχυμένον πολέμοιο,
Ἐκτορεσσι παρὰ μὲν ἰδὺν καὶ εἰ μάλα χαρτερὸς ὄσσιν,
Αἰπὺ οἱ ὅσ' εἴται μάλα παρὰ μεμαῶτι μάχεσθαι,
Κεῖνον νικήσαντο μένος καὶ χεῖρας ἀπάσσοις,
Νῆας ἐνὶ πρῶσι, ὅτε μὴ αὐτὸς γὰ κρονίων
Εμβαλοὶ αἰδομένον δαλὸν νηεσσι τοῦσι.
Ἀνδρὶ δ' ἐκ' ἐκ' εἴξει μετὰς τελαμώνιος αἶας,
Ὅς δ' ἴητος εἴη καὶ ἔδοι δημήτερος ἀκτῶν,
Χαλκῷ τε ρηκτὸς μεγάλοισι τε χερμαδίοισιν·
Οὐδ' αὖ ἀρχλῆνι ρυξίωσιν ἡρώσειεν
Ἐν γ' αὐτοσαδὶ πρὸς δ' οὐ πῶς ἐστὶν εἰρέειν.
Νῶϊν δ' ὅτ' ἐπ' ἀριστερὸν ἔχε στρατὸν, ὄφρα τέχιστα
Εἶδομεν ἢ τῶν ἐόχ' ὁρᾶσθαι, ἢ ἐπὶ πῶν.

Ὡς φάτο, μηριόνης δ' ἰδὼν ἀπὸ λατῶν ἀρηῖ
Ἡρῶν, ὄφρα ἀφίκοντο κτ' ἐπὶ στρατὸν, ἢ μιν ἀνῶγει.
Οἱ δ' ὡς ἰδομένηα ἰδὼν φλογοὶ εἰκαλέον ἀκτῶν,
Αὐτὸν καὶ θεράπηντα σὺν ἐν τεσι δαυδαίοισι,
Κεκλόμενοι καὶ δ' ὅμιλον, ἐπ' αὐτῶν παύτεσσι ἐβησαν.
Τῶν δ' ὁμὸν ἵστατο νέκ' ὅτ' ἐπὶ πρῶσι νηεσσι.
Ὡς δ' ὅτ' ἀπὸ λιγέων ἀνέμων ἀπὸρρῶσιν ἄελλα
Ἡματι τῶν ὅτε τε πλείη κονίς ἀμφὶ καλῶσιν,
Ὅτ' ἀμυδὲς κονίς μετὰ λῶν ἵστασιν οὐρανῶν.
Ὡς ἄρα πρὸς ὁμῶς ἦλθε μάχη, μέμασαν δ' ἐνὶ θυμῷ
Ἀλλήλοισι καὶ δ' ὅμιλον ἐπαιρέμεν ὁξέει χαλκῷ.
Ἐφείξεν δ' ἐπὶ μάχῃ φησὶ μὲν βοτὸς ἐλπίσιν
Μακρῆς, ἀεὶ ἐχόντα μεσσησθαι, ὅσ' αὖτ' ἐμεδεν
Αὐτῇ χαλκῇ κορύθῳ ἀπὸ λαμπομενάων,
Θωρήκων τε νεοσμήκων, σάκεων τε φαινῶν,
Ἐρχομένων ἀμυδῆς μάλα κεν θρασυκάρδιος εἴη
Ὅς τότε γηθησεν ἰδὼν πύον, οὐδ' ἀλάροιο.

ἢ ἀπὸ λαμ-
πομένων.

An ad dextram totius exercitus, an per medios,
An ad sinistram: quoniam nullibi existimo adeo
Indigere bello capite comatos Achiuos.

Hunc. a. rursus Idom. Cretensium dux allocutus est:

3 Nautibus quidem in medijs qui auxiliantur sunt & alij,
Aiaceiq; duo Teuceroq; qui praestantissimus Achiworum est
Arte iaculandi strenuus autem & in statari pugna.
Qui ipsum satis depellent etiam studiosum bello
Hectorem Priamidem: et si valde fortis est.

10 Arduum ei erit valde licet cupido pugnandi
Illorum ubi. Sicerit fortitudinem & manus duras,
Naves incendere: modo non ipse Saturnius
Inijciat ardentem torrem nautibus velocibus.

Viro autem non cessarit magnus Telamonius Ajax

Aiacis lau-
des.

15 Qui mortalis sit & edat Cereris munus:

Ferrog; violabilis magnisq; saxis:

Neq; Achilli impetuoso cederet

(tendere.

In stataria pugna quidem, pedib; a. nullo modo potest con-

Nobis. a. huc ad sinistram cursum dirige exercitus, & cetera.

20 Videamus, an alicui gloriam praebeamus, an quis nobis.

Sic dixit: Meriones autem veloci similis Marti

Cepit ire donec pervenerunt ad exercitum, quo ipsum iusserat.

Hi. a. postq; Idomeneum viderunt flammam similem fortitudine,

Ipsam & famulum cum armis decoris,

25 Hortantes per turbam in ipsum omnes iuerunt:

Horum autem par ortum est certamen ad puppes navium.

Veluti. a. quando à stridulis & ceteris agitate festinant procella.

Die illo, quum plurimus pulvis est per vias.

Qui simul pulveris magnam excitant caliginem:

30 Sic sane horum simul venit pugna: cupiebat. a. in animo

Inuicem per turbam interficere acuto ferro.

Horruit autem pugna corruptrix hominum hastis

Longis quas tenebant incidentes corpora: oculos. a. perstrinxit

Splendor aris galeis à lucentibus,

(gebat

35 Thoracibusq; nuper-politis, scutisq; splendidis

Congredientium simul. Valde animosus esset.

Qui tunc gauderet videns laborem, neq; tristiretur.

Hi

Τὸ

Τῷ δ' ἄμφος φρονέοντε δύω κρόνου ἦε κρηταῖω
 Ἀνδράσιν ἡρώεσσι τε τεύχεα τὸν ἄλγα λυγρὰ.
 Ζεὺς μὲν ἄρα τρώεσσι καὶ ἔκτοει βούλετο νίκην,
 Κυδάνων ἀχλὺν αὖτις παλάμῳ, οὐδ' ὅγε πάμπαν
 ἠθέλεε λαὸν ὀλέσσειν ἀχαιῶν ἱλιόπιδες,
 Ἀλλὰ θεῶν κῦδανει καὶ ἦε κρητερόθυμον.
 Ἀργεῖος δ' ὅποιε δύναν ὀρόθυμω μετὰ δῶν,
 Λάδρην ὑπεξαναδύς πολλῆς ἁλός· ἦρθετο γὰρ ἔα
 Τρωσὶν δαμναμένους, διττὴ κρητερός ἐνέμευσα.
 Ἡμᾶν ἀμφοτέροισιν ὁμῶν ἦν ὅθι ἴα πάσῃ,
 Ἀλλὰ ζεὺς περὶ τερὸς γέρονει καὶ πλείονα ἦδεν.
 Τῷ γὰρ καὶ ἀμφοδύλῳ μὲν ἀλεξέμεναι ἀλέενε,
 Λάδρην αἰὲν ἐγείρει χεῖρ' ἀνδρὶ ἐοικώς.
 Τῷ δ' εἰδὸς κρητερός καὶ ὁμοῖον πολέμοιο
 Πείθερ ἐπαλλέξαντες, ἐπ' ἀμφοτέροισι τέτυκται,
 Ἀρρηκτὸν τ' ἄλυτὸν τε, τὸ πολλῶν γυναικῶν ἔλυσεν,
 Ἐνθά μεσσητόλιός πο' ἐὼν δαμασσοῖσι κελεύσας
 Ἰδομενεὺς, τρώεσσι ἐπάλμεν ὅθι ἐν φόβον ὄρσει.
 Πείθερ γὰρ ὀδρυνόηα καὶ βησσόθεν ἐνδονέοντα,
 Ὅς ῥα νέον πολέμοιο μὲν κλέος εἰληλούθει.
 ἦτε δὲ παρὰ μοῖον θυγατρῶν εἶδος ὀφίστην,
 Κασάνδρην, ἀνδρόν· ὑπέχετο δ' ἡμέρα ἔργον,
 Ἐκ τρώης ἀέκοντας ἀπωσέμεν ἦε ἀχαιῶν.
 Τῷ δ' ὁ γέρον παρὰ μοῖος ὑπέχετο καὶ κατένευσεν
 Δωσέμεναι ὃ δ' ἡμέρα δ' ὑποχέσσειν περὶ σῆμα.
 Ἰδομενεὺς δ' αὖ πρὸ πύσκετο δουρὲ φαινήσῃ.
 Καὶ βάλεν ὑπὲρ βεβήκτα τυχεῖν· ἔδ' ἤρπασε δουρὸν
 Χάλκεον ὃν φορέεσκε, μέσῃ δ' ἐν γαστέρι πηξέ.
 Δούποντι δ' ἐπὶ σῶν. ὃ δ' ἐπὶ ὕδατος φώνησέν τε,
 Ὀδρυνεὺς, πέρι δὴ σὲ βροτῶν ἀνιζέομαι πάντων
 Εἰ ἐπὶ δὴ πᾶσι τέλει τέλει σὲ ὑπέχεσθαι
 Δαρδανίδα παρὰ μοῖον· ὃ δ' ὑπέχετο θυγατέρα ἑμὴν.
 Καὶ κέ τοι ἡμεῖς τῶν τε γ' ὑποχόμενοι τελέσσωμεν.
 Δοῖμεν δ' ἀσπείδαο θυγατρῶν εἶδος ὀφίστην,
 Ἀργεὺς ἐξ ἀγαρόν τε, ὅππῃ μὲν, εἴ κ' αὖ σὺ ἀμύνῃ.
 Ἰλίου ἐμπέρος δ' ἐπὶ ναυόμενον πόλιν ἔδρυν.
 Ἀλλ' ἔπειν, ὅφρ' ὅππῃ νηὶ συνώμεθα ποντοπόροισιν

Αμφὶ

Hi duo autem discordantes duo Saturni filij sortes,
 Viris heroribus fecerunt dolores graves.
 Iupiter quidem Troianis & Hectori solebat victoriam,
 Honorans Achillem pedibus celerem; neq. hic omnino
 Volebat populum perdere Achaicum illum ante:
 Sed Thetm honorabat, & filium magnanimum.
 Argivos autem Neptunus excitabat interueniens,
 Clam emersus è cano mari: dolebat enim certè
 A Troianis domari: Iosi autem vehementer iratus erat.
 Verè quidem & Iovis, idem genus, eademq. patria:
 Sed Iupiter prior natus fuerat & plura nouerat,
 Quocirca etiam palam quidem auxiliari cauebat,
 Clam, & semper concitabat eos per exercitum Sivo similis.
 Illi autem pugna valida & aequaliter perniciosi belli
 Vinculum implicantes super & Iovis, dissciderunt,
 Infrangibileq. insolubileq. quod multorum genera soluit.
 Tunc semicanus quamvis existens, Danaos hortans
 Idomeneus, Troianis insiliens in fugam impulit:
 Interfecit enim Othryoneum ex Caebo, qui aderat,
 Qui sanè nuper belli ad famam venerat.
 Petebat autem Priami filiarum formà optimam
 Cassandram, indotatam: pollicebatur autem magni opus,
 Ex Troia inuitos expulsurum & filios Achiuorum.
 Huic verò senex Priamus promisit, & annuit
 Daturum esse: ille vero pugnabat promissionibus fretus.
 Idomeneus autem in ipsum intendebat hasta lucida.
 Et percussit sublimiter incedentē affecutus, nec inuit thorax
 Aereus quem gestabat: medio autem in ventre fixit:
 Sonuit autem lapsus: hic a. insulabat, exclamabatq.
 Othryoneus supra iam te mortales laudo omnes,
 Si vero iam omnia perficies, qua pollicitus es
 Dardanida Priamo: si vero promisit filiam suam:
 Et ibi nos hac quidem polliciti perficeremus,
 Daremusq. Atrida filiarum formà prestantissimam
 Ex Argis adducentes & in exore-ducas siquid nobiscum
 Illum destruxeris bene-habitatam urbem.
 Sed sequere & in nauibus paciscamur pontigradis

Iupiter & N
 prunus diue
 tis fauent.

Idomeneus
 Othryoneum
 interficit.

De

Ἀμφιζάμω ἐπεὶ οὔτοι ἐδύνωται χαλκοὶ εἰμέν.
 Ως εἰπὼν, ποδὸς εἴλεκε κτλ κρατερῶν ὀσμίνων
 Ἡρώς ἰδομένης. τὸ δ' ἄσπετον ἦλθεν ἀμύνων,
 Πέρες ποδῶν ἰσχυρῶν τῶν πνέοντες κατ' ὤμων
 Αἰὲν ἔχοντες ἠνίοχον· διερχόμενον δ' ἵετο θυμῷ
 Ἰδομένηα βάλειν, ὃ δέ μιν φθάμενος βάλε δουρὶ
 Λαμὼν ὥς· ἀντρεχόμενος, * διὰ ποδῶν χαλκὸν ἐλάσεν.
 Ἡεῖπε δ' ὡς ὅτε τις φρὺς ἤειπεν, ἢ ἀχρῶς,
 Ἡὲ πῖτος βλωθρῇ, τίω τ' οὔρεσι τέκτονες ἀνδρας
 Εξέταμον πελέκεσσι νηήεσι, νηῖον ἔϊ.
 Ως δ' ὁ ποδῶν καὶ δέφρου καὶ τοῦ πυρρῶν,
 Βεβρυχθὲς κόνι· δεδραγμένον αἶμα τοῦ ὤμου.
 Εκ δ' οἱ λυίοχος πλὴν φρένας παρ' εἶχεν,
 Οὐδ' ὅγε τόλμησεν, δυνάων ἀπὸ χεῖρας ἀλυσσας,
 Αψίστους ἐρέχων· τὸν δ' ἀπὸ πλοχθὸς μενεχάρμης
 Δουρὶ μέσον περὶ νησὶ πυρρῶν· οὐδ' ἤρκασε δόρην.
 Χάλακε δ' ὃν φορέεσκε, μέση δ' ἐν γαστέρι πηξεν.
 Αὐτὰρ ὅγ' ἀδωμάνων διερχόμενος ἐκπῆσε δέφρου·
 Ἰσχυρὸς δ' ἀπὸ πλοχθὸς μελαθύμου νέσσορος ὕδης
 Εξέλασε τρώων μετ' εὐκνήμιδας ἀχαιούς.
 Διήφορος δ' ἵμαλα φερόν ἡλυθεν ἰδομένη·
 Αἰσίου ἀγρυμνός· καὶ ἀκόντισε δουρὶ φαεινῷ.
 Ἀλλ' ὁ μὲν αὐτὰ ἰδὼν ἠλδ' ἀπο χάλακον ἔλκε·
 Ἰδομένης· κρύφθη δ' ὥς· ἀσπίδι πάντοσε ἴση·
 Τίω δ' ἐν ῥινόσι βοῶν καὶ νώροπι χαλκῷ
 Δινατὴν φορέεσκε, δύνω κενόν· ἀνδρῶν.
 Τῇ ὕπο πᾶς ἐάλη, τὸ δ' ἰσχυρῶς πᾶσι χάλακον ἔλκε.
 Καρφαλέων δ' οἱ ἀσπίς· ὅππῃ δ' ἔξαντος αὖσεν
 Εἰς χεῖρας· ἐδ' ἀλιόν· ῥα βαρεῖν χεῖρὸς ἀφῆκεν,
 Ἀλλ' ἐβαλ' ἰσχυρῶς πᾶσι δύνω· κενόν· ἀνδρῶν.
 Ἡ παρ' αὐτῷ ποδῶν, εἰς ποδῶν δ' ἰσχυρῶς πᾶσι
 Διήφορος δ' ἐκπαλὸν ἐπύξαστο, μακρὸν αὖσεν,
 Οὐ μὲν αὖτ' ἀπὸς καὶ τ' ἀσπίς· ἀλλὰ ἐφῆκεν
 Εἰς αἰδὸς ποδῶν πᾶσι δύνω· κενόν· ἀνδρῶν.
 Τηδῆσεν κατ' ὀσμίνων· ἐπεί ῥα οἱ ὅσπερ πομπῶν.
 Ως ἔφατ'· ἀργείοισι δ' ἀχρῶς ἦν· ἐτ' ὀξυμένειοι,
 Ἀντιλόχῳ δ' ἡμῶν δαίφρονι θυμὸν δεινῶν.

Αλλ'

De iurijis quoniam non tibi fieri mali sumus.
 Sic factus, pede traxit per sortem pugnam
 Heros Idomeneus. hunc autem Asius venit Index,
 Pedes ante equos: hos autem spirantes ad humeros.
 Semper tenebat auriga famulus: hic accipiebat animo
 Idomeneum percutere: is a ipsum prior percussit hasta
 Ad iugulum sub mento: penitus autem hastam transiecit.
 Cecidit. a. sicut quando aliqua quercus cecidit, vel populus,
 Vel pinus alta quam in montibus opifices viri
 Amputarunt securibus. recenter acutis, navale lignum sit:
 Sic ille ante equos & currum iacebat extensus,
 Fremens pulverem apprehendens cruentum.
 Ipse a. auriga percussus est mentibus, quas ante habebat.
 Neque is audebat hostium manus vitans,
 Retro equos vertere: hunc autem Antilochus bellicosus
 Hasta medium transfixit, affecutus: neque iunxit thorax
 Aeris quem gerebat: medio autem in ventre fixit.
 Sed hic anhelans affabre factus excidit currum.
 Equos autem Antilochus magnanimi Nestoris filius
 Abegit a Troianis ad bene ocreatos Achivos.
 Deiphobus autem valde prope venit Idomeneum
 Propter Asium tristatus, & iaculatus est hasta lucida.
 Sed hic quidem ex-adverso conspicatus, sit aut areā hastā
 Idomeneus: occulatus est enim sub scuto & indig. aequali,
 Quod hic in corijs bonum & splendido are
 Rotundum parabat, duobus manubrijs aptatum:
 Hoc sub totius captus est (i. latuit) idq. superuolavit areā
 Aridum. a. eius clypeus attingente resonavit (hasta.
 Hasta, neq. incassum sane graui manu emisit,
 Sed percussit Hippasidem Hypsenorem pastorem populorum
 In hepatis sub precordijs: mox autem genua soluit.
 Deiphobus autem misere gloriabatur, alie clamans:
 Non vixit, inultus iacet Asius sed ipsum dico
 Ad Plutonis (loca) euntem portarum salidarum, fortis.
 Gausurum esse in animo, quoniam ei dedi comitem.
 Sic dixit: Argivus a. dolor factus est iactantis causa:
 Antilochus autem maxime bellicoso animum commouit

Asium inter,
 sicut Idome-
 neus.

Deiphobus
 Hypsenorem in-
 terficat.

ff

Η πινά που τρώων ἐπεί εἰσιν το μεγαθύμων,
 Ἀναχορήσας, ἢ πειρήσαστο καὶ οἱ ἄλλοι.
 Ὡς δὲ οἱ φρονέοντι δόξατα κέρδιον εἶναι
 Βῆναι ἐπ' αἰνείαν· τὸν δ' ὕστατον εὗρεν ὁμίλου
 Ἐσώτ'· αἰεὶ γὰρ παρὰ μὲν ἐπεμύνηε δῖος,
 Οὐδ' ἐκ' αὖρ' ἐδὸλον ἐόντα μετ' ἀνδράσιν, οὐ τι πῖσκαν.
 Ἀγχοῦ δ' ἰσάμεν ἔπειτα πῆρ' ὄντα περσπύδα,
 Αἰνεία τρώων βουλήφ' ὄρε, ἰὺ σε μάλα χεῖρ
 Γαμβρόν ἀμυνόμεναι, ἐπὶ πέρ τι σε κῦδος ἰκάνει.
 Ἀλλ' ἐπευ, ἀλχαθόω ἐπαμύνομεν, ὅς σε πᾶρ ἔσθ' ὦρ
 Γαμβρόν ἐὼν ἐδρεψέ· δόμοις ἐνὶ πυλῶν ἐόντα.
 Τὸν δὲ τοι ἰδομένους δουρικλυτὸς ἐξενάειξεν.
 Ὡς φάτο· τῷ δ' ἄρα θυμὸν ἐνὶ στήθεσιν ὀρεινα·
 Βῆ δὲ μετ' ἰδομένηα, μέγα πολλὸν κροτο μεμῆλως.
 Ἀλλ' ἐκ' ἰδομένηα φέβ' ἔλαβε τηλύχετον ὄψ',
 Ἀλλ' ἔμεν' ὥς ὅτε τις σὺς οὐρεσιν ἀλκίπυτον ὄψ',
 Ὅς τε μένει κολοσπυτὸν ἐπ' ὄρμανον πολὺν ἀνδρῶν
 Χάρη ἐν οἷο πόλῳ, φέρεται δὲ τε τῶτον ὕψ' ἔδει.
 Ὅφθαλμοὶ δ' ἄρα οἱ πύρ' ἔλαμπετον· ἀντὶρ δ' ὀδόντας
 Θήγρει, ἀλγέζα δαίματι κύναις ἠδὲ καὶ ἀνδράσιν.
 Ὡς μένει ἰδομένους δουρικλυτὸς (οὐδ' ἔσχετο χῶρε)
 Αἰνείαν ὀππὸντα βοῇ πυλῶν· οἷος δ' ἐπαίροις,
 Ἀσάλα φόντ' ἐσπυρῶν, ἀφ' ἧς τε, δὴ πυρὸν τε,
 Μειδόντων τε, καὶ ἀπ' ὀλοχρον, μήστρας αὐτῆς.
 Ταῦς δ' ὅτ' ἐποτρυνώων ἔπειτα πῆρ' ὄντα περσπύδα,
 Δεῦτε φίλοι, καὶ μὲν οἱ ἀμύνετε· δέδια δ' αἰνῶς
 Αἰνείαν ὀππὸντα πύδας ταχύν, ὅς μοι ἐπεισιν,
 Ὅς μάλα χαρτερὸς ὅτι μάχῃ ἐνὶ φάτις ἐναίρειν.
 Καὶ δ' ἔχει ἥβης ἀνδρῶν, ὅς τε κράτος ἐστὶ μέγιστον.
 Εἰ γὰρ ὁμηλικὴν γαῖαν ὀύμεθα τῷ δ' ἐνὶ θυμῷ,
 Αἰψά κεν ἢ φέροιτο μέγα κράτ' ἔσθ' ἢ φερόμεν.
 Ὡς φάτο· οἱ δ' ἄρα πάντες ἕνα φρεσὶ θυμὸν ἔχοντες,
 Πληστοὶ ἐπὶ σπον, σάκε' ὥμοισι κλίναντες.
 Αἰνείας δ' ἐτέρωθεν ἐκέκλετο οἷς ἐπαίροις,
 Διήφοβόν τε πᾶν τ' ἐσπυρῶν, καὶ ἀγλῶρεσθ' ὄντα,
 Οἱ οἱ αἶμα ἠγέμονες τρώων ἔσαν· ἀντὶρ ἔπειτα
 Λαοὶ ἔποντο, ὥς τε μετ' κτήλον ἔσποντο μῆλα

Πτόμεν'

An aliquem alicubi Troianorum sociū assumeret magnam
 Retro regressus, an experiretur & solus.
 Sic autem ei cogitanti visum est Scilius esse,
 Ire ad Aeneam. hunc a. postremum inuenit in turba
 5 Stantem semper. n. Priamo iratus erat diuino.
 Quod sanè strenuū existentē inter viros, nihil honorabat.
 Prope autem stans, verbis velocibus cum allocutus est:
 Aeneā, Troianorum Princeps nunc te planè oportet
 Socero auxiliari si quid te gloria tangit.
 10 Sed sequere, Alcatheo auxiliemur, qui te olim,
 Socer existens nutrit in adibus parvulum existentem.
 Hunc vero tibi Idomeneus hasta inchythus interfecit.
 Sic dixit: huic vero animum in pectoribus concitauit.
 Iuit autem ad Idomeneum valde pugna cupidus.
 15 Sed non Idomeneum metus corripuit puerulum Seluri,
 Sed mansit, ut quum quis aper in montibus robore fretus,
 Qui expectat tumultum venientem multum virorum
 Loco in deserto: horret autem dorso superne,
 Oculi vero ei igne lucent, ac dentes
 20 Acuit: repellere promptus canes, atq; etiam viros:
 Sic manebat Idomeneus hasta inchythus neq; retrocessit,
 Aeneam aduenientem in pralio agitem: vocabat a. socios
 Acalaphumq; afficiens, Aphareumq; Despyrumq;,
 Merionemq; & Antiochum peritos belli.
 25 Hos hic adhortans, verbis velocibus allocutus est:
 Adeste amici, & mihi soli succurrite: timo a. grauius
 Aeneam accedentem pedibus celorem, qui me aggreditur,
 Qui valde fortis est in pugna, ad viros interficiendum.
 Atq; obtinet iuuenta florem, quae res robur est maximum:
 30 Si enim eadem aetate essemus, eodemq; in animo,
 Statim Sel referret magnam gloriam, Sel referrem.
 Sic dixit: hi a. omnes vnum mentibus animum habentes,
 Propinquas steterunt, clypeos humeris acclinantes,
 Aeneas autem ex altera parte horitatus est suos socios,
 35 Deiphobumq; Parinq; afficiens, & Agenorem diuinum,
 Qui cum eo duces Troianorum erant: ac deinde
 Copia sequebantur, ut post arictem sequuntur pecudes
 ff 19

Deiphobus
 Aeneā sibi a.
 sciscit ut Idomeneum ag.
 grediatur.

Πιόμην· ἐκ βοτάνης γὰρ αὐτὰς δ' ἄρα τε φρένα ποιμήν·
 ὧς αἰνείας θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι γελήσκει
 ὧς ἴδε λαὸν ἐθύνθη· δὴ τότε μὲν ἔοι' αὐτῶν.
 Οἱ δ' ἀμφ' ἀλκὰς θόω· αὐτοχρῆδον ὤρμηθ' ἵσαν
 Μακροῖσι ξυστοῖσι· πῶς γὰρ σπῆσιν ὃ χαλκὸς
 Σμερδαλέον κανάβι· τί τιτυσκομένων καὶ δ' ὀμιλον
 Ἀλλήλων· ὅσο δ' ἀνδρες ἀρήϊοι ἐξοχοὶ ἄλλων,
 Αἰνείας τε καὶ Ἰδομενεὺς ἀτάλαντοι ἀρήϊοι,
 Ἰέντ' ἀλλήλων ταμείην χροῖα νηλεῖ χαλκῷ.
 Αἰνείας δὲ παρ' ὧτος ἀκόντισεν Ἰδομενῆ·
 Ἀλλ' ὁ μὲν αὐτὰ ἰδὼν ἦλ' αὐτὸ χέλιον ἐλγχε·
 Αἰχμὴ δ' αἰνείας κραδαυομένη χ' ἰαίης,
 ὦχετ' ἐπείρ' ἄλιον σιβαρῆς ὑπὸ χειρὸς ὄρουσεν.
 Ἰδομενεὺς ἀφ' οἰνόμαον βάλαντα μεσσην·
 Ρῆξέ τ' ὤρετο γυῖον, διὰ δ' ἔντερος χαλκὸς
 Θουσ' ὁ δ' ἐν κονίῃσι πεσὼν ἔλε γαῖαν ἀρσενῶ.
 Ἰδομενεὺς δ' ἐκ μὲν νέκυ· δολιχὰ πῆλον ἐγχε·
 Εἰσώσπειτ' οὐδ' ἄρ' ἐτ' ἄλλα δυνήσαστο τεύχεα καλὰ
 Ὀμοῖον ἀφελέειν· ἐπεί γὰρ τὸ γδ' βελέεσιν.
 Οὐ γδ' ἐτ' ἐμπεδον γυῖα ποδῶν ἢ ὀρμηθέντι,
 Οὐτ' ἄρ' ἐπαίξαι μὴ' ἐόν βέλθ' οὐτ' ἀλέεσθαι·
 Τῶρα καὶ ἐν σάδι μὲν ἀμύνετο νηλεὲς ἦμῃ,
 Τρέσσει δ' ἡκέτι ρίμφοι πόδες φέρον ἐκ πολέμοιο.
 Τὸ δ' ὃ βάλαν ἀπὸντος ἀκόντισε δουεὶ φαινῶ.
 Διφροβ· δὴ γὰρ οἱ ἔχον κότον ἐμμένεσ αἰεὶ.
 Ἀλλ' ὅ γε γδ' τὸ δ' ἀμαρτεν, ὁ δ' ἀσκάλαφον βάλαν δουεῖ,
 Τιδὼν ἐνυαλίοιο, δ' ἄμου δ' ὀβριμὸν ἐγχε·
 Εἰσεν· ὁ δ' ἐν κονίῃσι πεσὼν ἔλε γαῖαν ἀρσενῶ.
 Οὐδ' ἄρα πῶπι πέπυσο βελήπυ· ὀβριμὸς ἀφ' ἧς
 Τίθ' ἔοιο πεσόντ' ἐνὶ κρατερῇ ὑσμίνῃ.
 Ἀλλ' ὅ γ' ἄρ' ἀκρὸν ὀλύμπῳ ὑπὸ χευστοῖσι νέφεσιν
 Ἡσ, διὸς βουλήσιν ἐελμένθ' ἐν δ' ἄρ' ἄλλοι
 Ἀθάνατοι θεοὶ ἦσαν ἐργάμανοι πολέμοιο.
 Οἱ δ' ἀμφ' ἀσκαλάφῳ αὐτοχρῆδον ὤρμηθ' ἵσαν·
 Διφροβ· μὲν ἄπ' ἀσκαλάφου πύληκα φαεινῶ
 Ἡρπασε μινειὸν δὲ δοῶν ἀτάλαντος ἀρήϊο
 Δουεὶ βραχίονα πύλεν ἐπάλμενθ' ἐκ δ' ἄρα χειρὸς
 Ἀυλῶπις

Bibitura ex herba: letatur autem mente pastor:
 Sic Aeneas animus in pectoribus letatus est,
 Visidit copiarum agmen sequens seipsum,
 Hi autem pro Alcatoo cominus conflixerunt
 Longis hastilibus, circa pectora vero ferrum
 Horrendum resonabat petentium in turba
 Se inuicem: duo autem viri bellicosi prae ceteros
 Aeneasq. & Idomeneus similes Marti,
 Cupiebant alter alterius vulnerare corpus sauo ferro.
 Aeneas autem primus iaculatus est in Idomeneum.
 Sed hic quidem ex aduerso conficatus euitavit axeam ha-
 cusps autem Aeneae vibrata in terram (stam.
 Abijt, quoniam sana forti a manu ruit.
 Idomeneus. a. Oenomaum percussit ad ventrem medium:
 Rupit autem thoracis concavitatem: intestina autem as
 Diffudit: hic. a. in puluerib. lapsus prehendit terram palma
 Idomeneus. a. ex mortuo quidē longam hastam (manus.
 Euulsit, neq. item alia potuit arma pulchra
 Humeris auferre:orgebatur enim telis.
 Non enim amplius firma membra pedum erant incitata,
 Neq. ad currendum ad suam lanceam, neq. euitandum.
 Ideoq. in stataria pugna quidem arcebat sauum diem:
 Ad effugiendū. a. nō amplius facile pedes eum ferebat e bello.
 Hunc. a. pedentim abeuntem iaculatus est hasta lucida
 Deiphobus: etenim ei retinebat iram perpetuo semper.
 Sed hic & tūc aberravit: is. a. Ascalaphum percussit hasta.
 Filium Martis: per humerum autem saluta hasta
 Penetravit: hic. a. in pulueres lapsus phendit terrā palma.
 Neq. dum quid audierat clamorū sortis Mars.
 De filio suo lapsa in forti pugna:
 Sed is summo in Olympo sub aurois nubibus
 Sedebat, Iouis consilij conclusus, ubi ceteri
 Immortales dij erant prohibiti a bello.
 Hi autem circa Ascalaphum propē ruerunt.
 Rapuit, Meriones vero veloci similis Marti,
 Hasta brachium verberavit insiliens, exq. manu
 ff. uij

Circa Alca-
 thoī cadauci
 pugna.

Deiphob· A-
 scalaphū Ma-
 tis filium in-
 terfecit.

Αὐλῶπις πρὸς ἄλκιμα χαλκὰ βόμβησιν πεσὺν ἔσται.
 Μηριόνης δ' ἐξ αὐτῆς ἐπάλμεν' αἰγυπὶς ὡς.
 Ἐξέρυσσε πρὸς ἄλκιμα βραχίονα ὄβριμον ἐγχοσ.
 Ἀλ' δ' ἐπέρων εἰς ἐπὶ ἔχ' ἔλκετο, τὸν δὲ πολίτης
 Ἀποκασίνησεν ὅτε μέγα χεῖρε πτήνας,
 Ἐξήλθον πολέμοιο δυσχερὲς, ὅφρ' ἴκετ' ἵπποισι
 Ἀκῆας, οἳ οἳ πᾶσι μέγας ἦν πολέμοιο
 Ἔστασαν, λυγρόν τε καὶ ἄρματα ποικίλ' ἔχοντες.
 Οἳ τὸν γε πρὸ πρὸν ὄβριμον βαρέα σενάροντα,
 Τειρόμενον, καὶ δ' αἶμα νεοτάτου ἔρρεε χεῖρός.
 Οἳ δ' ἄλλοι μάραντο, βοή δ' ἄσβεστον ὀρώρει.
 Αἰνείας δ' ὄφρα ἦα καλὴν τεῖδ' ἔμπεδοντος
 Λαμδὸν πύλ' ὅπῃ οἱ τετραμμένον ὄξυ ἴδουσι.
 Ἐκλίνθη δ' ἐπέρωνε χεῖρα, ὅπῃ δ' αἶψις ἐφόδῃ,
 Καὶ κόρης ἀμφὶ δέ οἱ θάνατος γυποδυμοραϊστής.
 Ἀντίλοχ' δ' ἐθόνα μεταστρεφθέντα δοκεύσας
 Οὔτεσ' ἐπαύσας, ἀπὸ δὲ φλέβα πᾶσαν ἐκέρπει,
 Ἥτ' ἀνὰ νῶτα θέουσα διαμπερές, ἀνθέν' ἱκάνει.
 Τῷ δ' ἀπὸ πᾶσαν ἐκέρπει, ὅ δ' ὅπῃ ἔν κονίῃσι
 Κἀσπασεν, ἀμφω χεῖρε φίλοις ἐπέρωνι πετάσας.
 Ἀντίλοχος δ' ἐπέρωνε, καὶ αἶνυτο τεύχε' ἀπ' ὤμων,
 Παπᾶίνων, πρῶτος ὃ πρῶτα δὲν ἄλλοθεν ἄλλ' ἔσται.
 Οὔταρον σάκ' ἀρὺ πανάλοισιν, οὐδὲ δυνάτο
 Εἶσω δὴ πρᾶναι τέρενα χροά νηλεὲς χαλκῷ.
 Ἀντίλοχ' ἔπει γὰρ ἔα ποσειδάων ἐνὸς σφιδων
 Νέστορ' ὅν ἐρυτο καὶ ἐν πολλοῖσι βέλεσσιν.
 Οὐ μὲν γὰρ ποτ' ἀνδρῶν λῶ, ἀλλὰ κατ' ἀμφοτέρους
 Σπρωφάτ' ἢ δ' οἳ ἐγχοσ' ἔχ' ἀπέρωνε, ἀλλὰ μάλ' αἰεὶ
 Σειόμενον ἐλέλικτο, πτύσσετο δὲ σπέρων ἔσται,
 Ἥ τευ ἀκοντίζω, ἢ ἐξέδον ὀρμηδύναι,
 Ἀλλ' ἢ λῆθ' ἀδράμην τε πτυσόμενον καὶ ὄμλον
 Ἀσπιδῶν, ὅς οἱ οὐτὰ σάκος μέσον ὄξυ χαλκῷ,
 Ἐγρὺν ὀρμηδεῖς ἀμυνώμενον δέ οἱ αἰχμῶν
 Κυανόχαιτα ποσειδάων, βιάτοιο μεγίστας.
 Καὶ τὸ μὲν αὐτῷ μέν' ὥς τε πάλ' ἔσται πνεύματος
 Ἐν σάκῃ ἀντιλοχίου, τὸ δ' ἡμισυ κατ' ὅπῃ γαίης.
 Ἀλ' δ' ἐπέρων εἰς ἐπὶ ἔχ' ἔλκετο καὶ ἀλεείνων.

Μηριόνης

Acuta galea humi resonuit prolapsa.
 Meriones autem demum insiliens Gultur tanquam,
 Extraxit imo brachio validam hastam:
 Retrò autem sociorum ad agmen cecit: hunc. a. Polites
 Germanus-frater circum medijs manibus extensis,
 Eduxit bello crassi, donec pervenit ad equos
 Veloces, qui ei post pugnam & bellum
 Stabant, aurigamq; & currus ornatos habentes.
 Qui hunc ad civitatem debebant graviter lamentantem,
 Afflictum. ex. & sanguis modo vulnerata stuebat manus
 At ceteri pugnant: clamor. a. immensus ortus est.
 Aeneas autem Aphareum Calceoridem irruens
 Ad iugulum ferijt contra se versum acuta hasta.
 Inclinat est. a. in alteram partem caput: clypeusq; secutus
 Ergalea: circa. a. eum mors fusa est exitialis. (est,
 Antilochus autem Thoönem terga vertentē observans,
 Vulneravit impetens: Genam autem totam abscidit,
 Qua per dorsum currens perpetuo ad ceruicem pervenit,
 Hanc totam abscidit. hic autem superius in pulveres
 Decidit, ambas manus dilectis socijs extendens.
 Antilochus autem accurrit, & abstulit arma ab humeris,
 Circumspiciens. Troiani autem circumstando aliunde alius
 Pulsabant scutum latum pulchrum neq; poterant
 Intro perstringere tenerum corpus saevo ferro
 Antilochi: diligenter. n. Neptunus quatiens terram
 Nestoris filium tuebatur etiam inter multa tela.
 Non. n. Siquam seorsum ab hostibus erat, sed circa ipsos
 Versabatur, neq; ei hasta stabat quiete, sed valde: semper
 Quassata flectebatur: observabat autem mentibus suis
 Aut quonquam iaculari, vel prope invadere.
 Sed non latuit Adamanta observans in multitudine
 Astudem, qui ei percussit scutum medium acuto ere
 Cominus imperum faciens: deb. litavit. a. eius cuspide
 Ceruleis crinibus Neptunus Gita imidens (i. parcens.)
 Et dimidium quidem illic mansit tanq̃ fudes igne-preussae
 In scuto Antilochi: alterū. & dimidium iacebat super terrā
 Retrò autem sociorum ad agmen cecit morrem fugiens.

ff

Meriones Dei
phobum vul-
nerat.

Συλῆσας, ἐπείροισι δίδου μέλας ἀμύμων·
 Αὐτὸς δ' αὖτ' ἐξαυτῆς ἰὼν παρμάχειν ἐμὶ χθινί.
 Ἐνθάδ' οἱ ὕδ' ἐπ' αἶλτο πυλαμένε βασιλῆϊ·
 Ἀρπαλίῳ, ὃρα πατρὶ φίλῳ ἐπετο πολέμῳ ζῶν.
 Ἐς τρώϊον, οὐδ' αὖτ' ἀφίκετο πατρίδα γαῖαν·
 Ὅς ῥα τότ' ἀτρείδου μέσση σάκος οὐτά τε δουρὶ
 Ἐγρύθεν, οὐδ' ἐ* δῖα παρ' ἐμνήσατο χαλκὸν ἐλάσσει.
 Αἶψ' ἐτάρων εἰς ἔθνη· ἐχάλετο κῆρ' ἀλεείνων,
 Πάντοσε πυπλάνων, μή τις χεῖρα χαλκῷ ἐπαύρη.
 Μνηϊόνης γ' ἀπὸντος ἴει χαλκῆρ' οἷόν·
 Καί ῥ' ἐβαλε γλουτὸν χεῖρ' ἐξ ἰόν· αὐτὰρ οἷος
 Ἀνπερ χεῖρ' ἐκιν' ὥς ὅς τ' ἐπεπρήσεν.
 Ἐξέμην' ὃ κατ' αὐτῇ, φίλων ἐν χερσὶν ἐταίρων
 Θυμὸν ἀποπνείων ὥς τε σκάλην ὅππῃ γαῖαν.
 Κεῖτο ταδείς· ἐκ δ' αἶμα μέλαν ῥέει, δέυει δ' ῥαῖαν.
 Τὸν μὲν παφλαγόνες μεραλήτορες ἀμφεπένοντο·
 Ἐς δ' ἔφρον δ' ἀνέσταντες ἄρ' ὅτε πῖλον ἱεῖν
 Ἀγνύμανοι. μὲν δ' ἐσφι πατρὶς κίε δάκρυα λείβων·
 Ποινὴ δ' οὐπὶς παυδὸς ἐγένετο τεθνεώτ'·
 Τοῦ δ' ἵππερς μάλα θυμὸν ἀποκαμένοιο χολώθη·
 Ζεῖν' ὃ γὰρ οἱ ἐμὲ πολέσιν μὲν παφλαγόνεσσιν.
 Τοῦ δ' ὅρα χαίόμεν' ὅτε ἴει χαλκῆρ' οἷόν·
 Ἦν δ' ἐπὶ δ' ἡρώων πολυίδου μάντι' ὕδ'·
 Ἀφνειὸς τ' ἀγαθὸς τε, κοῖν' ὅθ' οἰκία καίων,
 Ὅς ῥ' εἴ εἰδὼς κῆρ' ὅλοισιν, ὅππῃ νηὶς ἐβαν·
 Πολλὰ μὲν γὰρ οἱ εἶπε γέρον ἀγαθὸς πολυίδος,
 Νούσῳ ὥς ἀργαλὴν φησὶ δαίμων οἷς ἐν μαγάρουσιν·
 Ἡμεῖς ἀχαιῶν νηυσὶν ὥς τ' ἡρώων δαμνύμεναι.
 Τῷ ῥ' αἶμα τ' ἀργαλέου θυμῷ ἀλείνεν ἀχαιῶν,
 Νούσῳ τε συγχαλῶν, ἵνα μὴ πάθῃ ἀλγέα θυμῷ·
 Τὸν βάλ' ὥς τ' ἡρώωνιο καὶ οὐατος· ὅκα δ' οὐ μὲν
 Ὄχετ' ἀπὸ μελέων· συγχερὸς δ' ἀέχ' ἡμιν σπῶτος εἴλεν.
 Ὡς οἱ μὲν μάρναντο δέμας πυρὸς αἰδομένοιο.
 Ἐκτὼρ δ' ἔκ' ἐπέπυτο δῖν' ἑλ' ὅτ' οὐδ' ἐπ' ἡδ' ἦ
 Ὁππὶρά οἱ νηῶν ἐπ' ἀριστερὰ δεινόωντο
 Λαοὶ ὥς ἀργείων. τάχα δ' αὖ καὶ κῦδ' ἀχαιῶν
 Ἐπλετο· τοῖσιν γὰρ καὶ ἡρώων ἐννοήσας·

Ἄλγεω

Diripiens socijs dedit Menelaei inculpatum;
 Ipse vero retro iterum iens propugnatoribus mistus est.
 Tunc ei filius insiliit Pylamenei regis
 Harpalio, qui patrem dilectum sequebatur bellans
 Ad Troiam, neq. rursus Venit in patriam terram:
 Qui tunc Atride medium scutum laesit hasta
 Cominus, neq. penitus potuit as trajicere:
 Retro a sociorum in multitudinem cessit, mortem evitans,
 Undiq. circumspiciens ne quis corpus ere contingeret.
 Meriones autem abeuntem misit aream sagittam
 Et vulneravit coxam ad dextram, ac sagitta
 E regione per vesicam sub os penetravit:
 Residens autem illic charorum inter manus sociorum
 Animam efflans, tanquam vermis super terram
 Iacebat extensus: sanguisq. niger effluebat, tingebat a ter.
 Hunc quidem Paphlagonas magnanimi curabant: (ram.
 In currum vero collocantes ducebant ad illud sacrum
 Dolentes: cumq. ipsis pater ibat lachrymas fundens:
 Vltio autem nulla filij fiebat mortui.
 Ob hunc a. interfectum Paris valde animo iratus est.
 Hospes enim ei erat multos inter Paphlagonas.
 Propter hunc is iratus emisit aratam sagittam.
 Erat autem quidam Euchenor Polyidi Satis filius,
 Diuesq. fortisq. Corinthi domos habitans:
 Qui beneficiens satum perniciosum naudem ascendit.
 Sape n. ei dixerat senex bonus Polydus, (necesse esse, illū)
 Morbo a molesto mori suis in adibus,
 Aut inter Achiuorum naues a Troianis domari.
 Ideo simul grauem eadem declinabat Graecorum
 Morbumq. molestum, et non pateretur dolores animo:
 Hunc percussit sub maxilla & aure: protinus a. animus
 Abijt a membris: horrenda a. ipsum caligo occupavit.
 Sic hi quidem pugnant instar ignis ardentis.
 Hector autem non audierat Ioui dilectus, neq. norat,
 Quod eius nauium in sinistra parte profligabatur
 Populi ab Argiis: propemodum etiam victoria Achiuorum
 Erat: talis enim Neptunus terra quassator

Harpalion a
Merione in-
terficitur.Euchenor a
Paride inter-
ficitur.

Imple.

Ω πρῶτον ἀργείοις, πρὸς δὲ δένει ἀντὶς ἀμυνεῖν
 Ἀλλ' ἔρχεν ἡ τὴν παρ' ὧτα πύλας καὶ τείχος ἐσάλατο,
 Πρὸς αὖτις δ' ἀναστὰς πύλας ἐσάλατο.
 Εἰς τὸν αἰαντὸς τε νέες καὶ παλαιὸν ἀνδρῶν,
 Θῖν' ἐφ' ἄλδος πολίης εἰρμύεναι· ἀντὶς ὅσῃ
 Τείχος ἐδ' ἰδοῖτο χθονὶ μάλα τὸν, εἰδα μάλα
 Ζαχρηῖς γίνοντο μάχη ἀντοί τε καὶ ἰσχυροί.
 Εἰς δ' ὅσῃ βοιωτῶν καὶ ἰωνέων ἐλκεχάτωνες,
 Λοκροὶ καὶ φθιώται καὶ φαιακὸν ἔπαιον
 Σπουδαῖον ἐπ' αἰώνων τὰς ἐσθλὰς οὐδ' ἐδιδύαντο
 Ὀσπρὸν σφείων φλοῖον ἱκελὸν ἐκτορᾶ δ' ἰον.
 Οἱ μὲν ἀδύωναν παρὰ λαοὺς μένοι, ἐν δ' αὖ τῶν
 Ἡρώων περὶ τῶν μανειδῶν· οἱ δ' αὖ ἐποντο,
 Φείδωρος τε, Στῆχος τε, Βίας δ' εὖς· ἀντὶς ἐπείων
 Φυλείδης τε, Μῆνης δ' ἀμφὶον τε, Φρακίῃ τε.
 Πρὸς δ' ὅσῃ δ' ἐμείδων τε, μαντοπύλας τε ποδάρκης.
 Ἡ τοὶ μὲν νόστος ὕδρ' ὀϊλῆς δ' ἐπείον
 Εσκαμείδων ἀντὶς ἀδελφῶν, ἀντὶς ἐναμειν
 Εὐφύλακας γὰρ ἀποπαιδείδης, ἀντὶς ἐναμειν
 Γρῶτον μὲν γὰρ ἐπείον πρὸς τὸν ὀϊλῆς
 Αὐτὰρ ὅ, ἰεὺς ἰλίου πᾶσι τὸν φυλακίδης.
 Οἱ μὲν παρὰ φθίων μεγαθύμων παρὰ γένετες,
 Ναῦφιν ἀμύνοντες, μὲν βοιωτῶν ἐμάχοντο.
 Αἴας δ' οὐκέτι πάμπαν ὀϊλῆς τῶν ὕδρ'
 Ἰσάτ' ἀπ' αἰαντος τελαμωνίου, οὐδ' ἠβρόν.
 Ἀλλ' αὖτ' ἐν νεῖσσι βόε οἶον περὶ πύλῃν ἀνέστη
 Ἰσάνδῃ μὲν ἐρχοντο πύλῃν τε, ἀμφὶ δ' αὖ σφιν
 Πρυμνοῖσιν κερσεῖσι πολὺς ἀνὰ κνήμῃ ἰδρῶς,
 Τῶ μὲν τε ζυγὸν οἶον εὐξοον ἀμφὶς ἐστειν
 Ἰσάνδῃ μὲν ἀνὰ κνήμῃ, ἀντὶς δὲ τε τελαμωνίου
 Ὀς τῶν, παρὰ βεβαῶν τε μάλα ἐσσαν ἀνὰ κνήμῃ
 Ἀλλ' ἦτοι τελαμωνιάδῃ τελλοὶ τε καὶ ἰδρῶς
 Λαοὶ ἐποντο· ἔταροι, οἱ οἱ σάκος ἐξέλεγοντο
 Ὀσπρὸς μὲν καὶ ματὸς τε καὶ ἰδρῶς γυνάδ' ἵκοιτο.
 Οὐδ' αὖ ὀϊλῆς δ' ἐμείδων Λοκροὶ ἐποντο·
 Οὐδ' αὖ σφιν σαδὶ ὕσμινῃ μέμνεο ὀϊλον κνήρ.
 Οὐδ' ἔρχοντο γυνάδ' ἀνὰ κνήμῃ ἰσχυροί τε καὶ ἰσχυροί

30. Φυλείδης
 31. Μῆνης
 32. Μαντοπύλας
 33. Ποδάρκης

34. Περὶ
 35. Κνήμῃ

Impellebat Argivos in super a robore ipse auxiliabatur.)
 Sed perstabat sibi primum portas & murum insilientem,
 Corruptis Danaorum densis ordinibus scutigerorum,
 Vbi erant Atace & Proetis filii
 Littus ad maris cune subductum erat superne
 Murus adificatus erat humillimus sibi maximè
 Accerrimi fuerant pugna ipsiq; & equi.
 Ille autem Boeotus & Iones longis vestibus crentes,
 Locri & Phthii & clari Epeii,
 10 Alaciner irruentem in naues arcebant neq; poterant
 Repellere a se Ianiæ similem Hectorem diuinum:
 Alij quidem ante Athenienses lecti erant inter a eos
 Proetis filius Penei Menest. ipsum a. simul sequebantur
 Phidias, Stichusq; Biasq; magnus sed ante Epeios.
 15 Phylidesq; Meges, Amphionq; Dracynusq;
 Ante Phylas a. Medonq; Meneptolemusq; celer:
 Certe aliter quidem notus filius Oris diuini
 Erat Medon, Atacis frater & habitabat
 In Phlace, terra procul a patria, virum cum occidisset
 20 Fratrem, non erce Eriopidis quam habebat Orisus:
 Sed alter Iphicli filius Phylacides erat.
 Hi quidem ante Phthios magnanimos armati
 Nautibus auxiliantes cum Boeotjs pugnant.
 25 Atax autem non procul omnino Oris Velox filius
 Stabat ab Atace Telamonio ne paululum quidem:
 Sed sicq; in nouali boies nigri compactum aratrum
 Aequalem animum habentes, trahunt: circa a. ipsorum
 Inaetornia multus erumpit sudor:
 30 Hos quidem tagum solum bene politum stringit, distendit
 Vadentes per sulcum, inciditur autem fundus arui:
 Sic hi congressi valde stabant inter se.
 Sed Telamoniam quidem multiq; & strenui
 Populi sequebantur socij, qui ei sentum excipiebant,
 Quando ipsum laborq; & sudor genibus occupasset,
 35 Neq; Sic Oris magnanimum Locri sequebantur.
 Non enim ipsi in stataria pugna manebat dilectum cor:
 Non n. habebant galeas areas equitibus scitis hirsutas.

Atacum con-
 iunctio.

Οὐδ' ἔχον ἀσπίδας διχύκλους καὶ μέλινα δοῦρε·
 Ἀλλ' αἶψα τῷχοισιν καὶ ὑστέροφ' οἶδ' ἀώτῳ
 Ἰλίου ἐῖς ἅμ' ἐποντο πεποιδότες, * οἷσιν ἐπειτὰ
 Τερψέα βάλλοντες, τρώων ῥήγνυντο φάλαγγας.
 Διὰ τὰ τῶν οἱ μὲν πρὸς δὲ σωέντες διαδαλῆσαι
 Μάχαντο τρώων τε καὶ ἐκτεῖ χεῖλοκορυφαί·
 Οἱ δ' ὅππῃ βάλλοντες ἐλάνθανον, εἰδὲ π' ἡρώεμυς
 Τρώες μιν ἠέσαντο στυγέλοντες ἰδοῖσσι.
 Ἐνθά κε λάρχαλ' ὤντων ἄπο καὶ κλισιάων
 Τρώες ἐχωρήσαν· ἀπὸ π' Ἰλίου λυγρόεσσιν,
 Εἰ μὴ Πουλυδάμας ἔρασαν ἐκτορεσ' εἴπε παραστὰς.
 Ἐκτορεσ' ἀμύχανός ἐστι παραβρῆντι πῶς πῆδ' ἔδωκε.
 Οὐδ' ἐπὶ τοῖς πῆδ' ἔδωκε θεὸς πολέμῳ ἔργα.
 Τούτῃ καὶ βουλὴν ἔδωκε * ἀεὶ δὲ μένοι ἄλλων·
 Ἀλλ' ἔπος ἅμα πάντα διωήσεται αὐτὸς ἐλέσθαι·
 Ἀλλὰ μὲν γὰρ ἔδωκε θεὸς πολέμῳ ἔργα.
 Ἀλλὰ δ' ὀρχισὺν, ἑτέρω κίθαριν καὶ ἀοιδίαν·
 Ἀλλὰ δ' ἐν στήθεσσι * πῆδ' ἔδωκε νόον Ὀδυσσεύς.
 Ἐθλόν, τὸ δὲ τε πολλοὶ ἐπαυροῦσιν· ἀνδρῶπι,
 Καί τε * πόλεις ἐσάωσεν, μάστιγι δὲ κ' αὐτὸς ἀνέγνω.
 Αὐτὰρ ἐγὼν ἐρέω ὥς μοι δοκεῖ εἶναι ἀείψαι.
 Πάντῃ γὰρ σε ἀεὶ σέβαν· πολλοὶ μοι δέδωκε·
 Τρώες * ἡ μετὰ θυμοι * ἐπεὶ κ' ἵππ' ἔχοντες ἔβησαν,
 Οἱ μὲν ἀφ' ἑσθλῶν σὺν τεύχεσιν, οἱ δ' ἡμάχονται
 Παιρότεροι πόλεοντο, καὶ δ' ἔδωκεν κ' ἵππ' ἔχοντες.
 Ἀλλ' ἀναχαιτὰ μὲν ὅτ' ἔλπει ἐνθάδ' ἐπὶ πάντας ἀρίστους·
 Ἐνθεν δ' αὖ μάλα πᾶσαν ὅππ' ὀφθαλμοῖσιν ἀβουλήν·
 Ἦκεν ἐνὶ νηέσσι πολυκλήϊσι πέσωμαι,
 (Αἶψ' ἐδῆλθ' ὅτε δὲ δέμας ἡρώεμυς) ἡ γὰρ ἐπειτὰ
 Παρ' ἠέων ἐλδοίμην ἀπὸ νηέων· ἡ γὰρ ἐγὼ γὰρ
 Δείδω μὴ τὸ χρίζον ἀποτίσωνται ἄχαιοι
 Χρεῖ· ὅτ' ἐπεὶ παρὰ νηέσιν ἀνὴρ αὐτὸς πολέμοιο
 Μίμνει, ὃν οὐκ ἐπὶ πᾶσι γὰρ μάχῃς ὁμήσεται οἶδω.
 Ὡς φάτο ποι' λυγρόμας· ἀδὲ δ' ἔκτορε μῶτος ἀπὸ νηέων.
 Αὐτὰρ ἐπὶ δ' ὀρχέων σὺν τεύχεσιν ἄλλοι χαμᾶζε,
 Καὶ μιν φωνήσας, ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 Πουλυδάμα, σὺ μὲν αὐτὸς ἐρύκακε πάντας ἀρίστους·
 Αὐτὰρ

Neg, habebant scuta rotunda, & fraxineas hastas,
 Sed arcubus & bene torta ouis lana (i. fundis)
 Ad Troiam simul secuti sunt confisi: quibus deinde
 Frequenter iacientes, Troianorum rumpebant phalanges:
 Iam tunc illi quidem antè cum armis pulchris
 Pugnabant, contra Troianosq; & Hectorem ære-armatū.
 Hi autem post iacientes latebant, neq; quid pugna
 Troiani recordabantur, conturbabant enim sagittæ:
 Tum sanè misere à navibus & tentorijs
 Troiani recessissent ad llium altum,
 Nisi Polydamas audacem Hectorem allocutus esset astans: Polydamas
 Hecor impossibilis es (i. non potes) monitorij verbis fle- Hectorem
 Quoniam tibi excellenter dedit deus bellica opera. (cfr. obiurgat
 Ideo & consilio tuis præcellere ceteris?
 At nullo modo simul omnia poteris tu solus deligere.
 Alij enim tribuit Deus bellica opera,
 Alij autem artem saltandi, alij cytharam & cantum,
 Alij. a. in pectoribus posuit animum lucè-prospiciens Iupiter
 Prudentem, eoque multi fruantur homines:
 Et Respub. servavit: præcipue. a. ipse cognoscit utilitatē pru-
 Sed ego dico & tibi videtur esse optimum: (dentia.
 Undiq; igitur te circum corona belli flagrat.
 Troiani aut magnanimi postquam trans murum inierunt,
 Hi quidem cessant cum armis, alij vero præliantur
 Pauciores cum pluribus, dissipati circa naues:
 Sed retrocedens voca huc omnes proceres,
 Hic autem totum deliberabimus consilium,
 An in naues multa-transstra-habentes irruamus,
 (Siquidem velut deus largiri victoriam) an deinde
 A navibus abeamus illasi: certè enim equidem
 Timeo ne hesternum exolvant Achivi
 Debitum: quoniam apud naues vir insatiabilis belli
 Manet, quem non amplius omnino à pugna cessaturū puto.
 Sic dixit Polyd. placuit autè Hectori consilium salubre.
 Continuo autem è curru cum armis desilijt in terram.
 Et ipsum, edita voce, verbis velocibus allocutus est.
 Polydama, tu quidem hic contine omnes proceres,

Βαν δ' ἴμαν' ἐν θαλάσῃ μάχη καὶ φύλοπις ἦεν,
 Ἀμφὶ τὴν καὶ ἐνὶ ὄνῳ καὶ ἀμύμονα πολυδάμναιτα,
 Φάλακην, ὁρῶν τε καὶ ἀντὶ θεῶν πολυφροῖτῳ,
 Πάλλῳ μιν τ', ἀσκήνιον τε, μόρῳ δ' ἔπεισιν ἴων.
 Οἳ δ' ἐξ ἀσπιδόεντος ἐβόλακος ἦλθον ἀμοιβῶν.
 Ἡ δὲ τῇ περὶ τέρη, τότε δὲ ζεὺς ὥρετο μάχεσθαι.
 Οἳ δ' ἴσαν ἀργαλέων ἀνέμων ἀτάλαντοι ἀέλην.
 Ἡ δ' αὖ δ' ἔπειτα βροντῆς πύργος διδὸς εἰσι πέδον δέ,
 Θεσπεσίῳ δ' ἡμέδ' ἄλλ' μίσγεται, ἐν δὲ τε πολλὰ
 Κύματα παφλάζοντα πολυφλοίσβοιο θαλάσσης
 Κυρτὰ, φάλακριν ὄντα, περὶ μὲν τ' ἄλλ' αὐτὰρ ἐπ' ἄλλα.
 Ὡς τ' ὥρετο περὶ μὲν ἄλλοι ἀνὴρές τε, αὐτὰρ ἐπ' ἄλλοι
 Χαλκῶν μὲν μοῖρον τες ἄμ' ἠγεμόνεσσιν ἔποντο.
 Ἐκτὼς δ' ἠέριτο βροτολοῖγ' ἴσος ἀρηΐ
 Πειραμίδης, περὶ δ' ἔθεν δ' ἔχεν ἀσπίδα πᾶντοσε ἴσῃν,
 Ρινόσιν πνικνύν, πολλὸς δ' ἐπελήλατο χαλκός.
 Ἀμφὶ δ' οἱ κροτάφοισι φαινή σείτο πλῆξ.
 Πάντῃ δ' ἄμφι φάλαγγας ἐπεῖρετο περὶ ποδίζων
 Εἵπῳ οἱ εἴθειαν ὑπασπίδα περὶ εἰβὼντι.
 Ἀλλ' οὐ σύγχει θυμὸν ἐνὶ στήθεσσι νῆαυ.
 Αἴας δ' ἄρ' ὦτος περὶ χαλκῶσατο μακρὰ βιβάδων.
 Δαιμόνιος γὰρ δὲν ἔλθ' ἐπὶ τῇ δειδῶσαι οὐ τως
 Ἀργείοις, ἔπειτα μάχης ἀδαιμόνες εἰμὲν,
 Ἀλλὰ διδὸς μάστιγι κακῇ ἐδάμνημεν ἀχαιοί.
 Ἡ δ' αὖ ποῦ τοι θυμὸς ἐέλπεται ἐξ ἀλαπάξειν
 Νῆας, ἀφ' ὧν δὲ τε γέειρος ἀμύνειν εἰσὶ καὶ ἡμῖν.
 Ἡ καὶ πολὺ φθάσει εὐναιομένη πόλις ὑμῖν
 Χερσὶν ὑφ' ἡμῶν τέρησιν ἀλοῦσά τε φροδομένη τε.
 Σοὶ δ' αὐτῷ φημι γὰρ δὲν ἔμμεναι ὅσπότε φάργων
 Ἀρήσῃ δὴ πύργῳ καὶ ἄλλοις ἀθανάτοισι,
 Οἰώσοντας ἱρήκων ἔμμεναι καλλίτεχνας ἱσποῖς,
 Οἷσι τε πόλιν δ' οἷσισι κοινὸν τες πέδονιο.
 Ὡς ἀφ' οἱ εἰπὼν ἐπέπλετο δειδῶς ὄρεναι,
 Αἰετὸς ὑμῖν πέπλος, ὅππῃ δ' ἴαχε λαὸς ἀχαιῶν,
 Θάρσυν' ὅσῳ ὦν ὅππῃ δ' ἄμειβετο φαίδιμος ἔκτορ.
 Αἴαν ἀμύρτορας πῆες βουζαίε, ποῖον ἐπῆες,
 Αἴγῳ δ' ἐγὼν ἔγωγε καὶ καὶ αἰγίονοιο

Εἰλω

Ceperunt autem ire sibi maxime pugna, et praelium erat,
 Circumq; Cebriōnem, et eximium Polydamanta,
 Phalcem, Orthauumq; et diuinum Polyphactem,
 Palmumq; Ascaniumq; Morumq; filios Hippotionis.
 Qui ex Ascania fructifera venerant successores,
 Die precedenti tunc vero Iupiter impulit pugnare.
 Hi autem ibant molestorum ventorum similes turbina,
 Qui a tonitruo patris Iouis vadit per campum,
 Magno. a. cum strepitum mari miscetur, insuntq; multis
 Unde astuantes multi soni maris
 Turbida, spuma-albicantes, ante quidem alia, et post alia:
 Sic Troiani ante quidem alij stipati, et post alij
 Ferro fulgentes una-cum ducibus sequebantur:
 Hector autem praeibat per uicissim simili Marti
 Priamides: ante se autem habebat scutum undiq; equale,
 Pellibus densum: multum autem adaptatum erat as:
 Circum autem eius tempora splendens movebatur galea:
 Undiq; a. circum phalanges tentabat procedens,
 Si quo-modo sibi cederent sub clypeo recte propedienti,
 Sed non confudit animum in pectoribus Achiuorum.
 Ajax autem primus prouocauit late incedens:
 Infelix, propius accede, cur terras ita
 Argiuos? nequaquam profecto pugna imperiti sumus:
 Sed Iouis flagello malo profligati sumus Achui:
 Profecto tibi quidem animus sperat direpturum esse
 Naues, attamen mox manus ad repellendum sunt et nobis.
 Profecto multo proueniet bene habitata ciuitas vestra
 Manibus a uostriis captarq; euer sarq;
 Tibi vero ipsi dico propere esse (tempus) quando fugiens
 Supplicabis Ioui patri, et alijs immortalibus,
 Ut velocius accipitribus sint pulchre-iubati equitui.
 Qui te ad ciuitatem ferent puluere excitantes per campum.
 Sic ei loquuto aduolauit dextra aus
 Aquila alitrolans, acclamauit autem populus Achiuorum
 Confirmatus augurio: at respondit illustris Hector:
 Ajax, nugator, iactator, quid dixisti?
 Vinam enim ego sic Iouis filius equidem gestantis

Hector suis
 coactis hostes
 aggreditur.

Ajax Hectoris
 prouocat.

Hectoris ad
 Aiace re-
 sponso.

φ. φ. φ.

φ. φ. φ.

Εἴλω ἥματα πάντα, τέκοι δέ με πότνια Ἥρη,
 Τροίην δ' ὡς πρὶν ἀθύραον καὶ ἀπλόων.
 Ὡς νῦν ἡμέρη ἦδε χαλὸν * φέρεται ἀργείοισι
 Πᾶσι μάλ' ἐν ᾧ σὺ τοῖσι πεφύσειαι, αἴ κε ταλάσσης
 Μένει ἐλὼν δέρυ μακρόν, δ' οὐ γὰρ λειομένηται
 Δαίμωνι τὰρ τρώων * κορέεις κύνας ἠδ' οἰωνοὺς
 Διημῶ καὶ σάκεας, πεισὼν ὅππῃ νηυσὶν ἀγμῶν.
 Ὡς αἶψα φωνήσας ἦρ' ἤρσατο· τοὶ δ' αἶψ' ἐπύοντο
 Ἥχῃ διαπεσὶν, ὅππῃ δ' ἰαχὴ λαὸς ὀπίσθεν.
 Ἀργεῖοι δ' ἐτέρωθεν ὀπίσθον, οὐδ' ἐλάθοντο
 Ἀλκίης, ἀλλ' ἐμενον τρώων ὀπίοντας ἀρίστους.
 Ἥχῃ δ' ἀμφοτέρων ἴκετ' αἰετὶς καὶ διὸς ἀνγός.

ΙΛΙΑΔΟΣ ΟΜΗΡΟΥ Η Ξ.

Ραψωδίας ὑπερθεσις.

15

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ συμπυρολαβὼν τοὺς τραυματίας
 καὶ νέστορα σὺν αὐτοῖς ἔκεισιν ἐπὶ τὸν πόλεμον. ἦρ' ὅ τιν
 πεισὼν λαβοῦσα πύργῳ τῆς ἀφροδίτης κατέχευται, καὶ τὸν ὕ-
 πνον πείσασκε, καὶ μίξει τὸν δῖον. ποσὶ δ' ὦν ἡ τοῖς ἐλκεσι βοηθεῖ, 20
 καὶ πολλὸς φόνος γίνεσθαι τῶν τρώων. αἶας δὲ λίθῳ βαλὼν
 ἐκτορε, πλὴν τῆς ὅς ἀργαλὼν αἶμα λειποψυχεῖ, ἀετὸς δ' ὅ καὶ
 αἶας οὐλοκρόος.

ΙΛΙΑΔΟΣ ΟΜΗΡΟΥ Η Ξ. ΡΑ.

ψωδία.

25

Ξ. κρονίδην λαιχεύον καὶ ὕπνον ἠπαφεν ἥρη.

ΝΕΣΤΟΡΑ δ' ἐκέλευεν ἰαχῇ, πίνοντά
 τῷ ἔμπης, 30
 Ἀλλ' ἀσκληπιάδην ἔπεια πειρόμεντα περσ-
 νύδην,
 φρόζον δ' ἴε μαχῶν ὅπως ἔσται τέδ' ἔργα.
 Μείζων δὲ παρὰ νηυσὶ βοῇ θαλερῶν αἰζηῶν.
 Ἀλλὰ σὺ μὲν νῦν πῖνε καὶ θύμην, αἶψα τὰ οἶνον, 35
 εἰσὶν δὲ γερμαὶ λοετρεῖ ἐν πτόκακος ἐκαμήδη
 Θερμυίῃ καὶ λούσῃ ἀπο βρότον αἵματόεντα.

Αὐτὰρ

*Essem dies omnes, perperissetq; me veneranda Iuno,
 Honorarer autem, sicut honoratur Minerva & Apollo,
 Nunc dies hac malum affert Argivis
 Omnibus valde, inter vero tu hos occideris, si audeas
 Expectare meam hastam longam, quæ tibi corpus tenebrum
 Lacerabit, ac Trojanorum saturabis canes & aues
 Pinguedine et carnibus, prostratus apud naues Græcorum.
 Sic utiq; locutus præcessit, hi autem simul sequebantur
 Clamore immenso: acclamavit autem populus a tergo.
 Argivi. a. & ceterum acclamabant neq; oblitiscerantur
 Roboris, sed expectabant Trojanorum innumeros optimos.
 Clamor. a. & ceterum, pervenit ad athera & Iouis splendores.*

ILIADIS HOMERI AVT XIII COM.

positionis argumentum.

15

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ secum assumptis vulneratis & Ne-
 store cum ipsis, exit ad bellum: Iuno autem cæto
 accepto à Venere descendit, & somno persuaso soporat Io-
 nem. Neptunus autem Græcis auxiliatur, & magna cæ-
 des fit Trojanorum: Ajax autem lapide iacto Hectorem
 percutit: hic a. excreans sanguinem exanimatur. Est stre-
 nuè etiam se gerit Ajax Locrensis.

ILIADIS HOMERI XIII COM.

positio.

Ξ. Iouem lectis, somnoq; decepit Iuno.

ΝΕΣΤΟΡΕΜ autem non latuit clamor biben-
 tem quamvis tamen:
 Sed Asclepiadem velocibus verbis allocu-
 tus est: 30
 Considera diue Machaon, quomodo erunt hac
 Maior iam apud naues clamor florentium iuuenum.
 Sed tu quidem nunc bibe sedens ardens vinum,
 Donec calida lauacra pulchricoma Hecamede
 Calefaciat, & abluit saniem sanguinolentam:

Nestor prode
 audit clamore
 ad specta-
 culum.

gg 9

Αὐτὰρ ἐγὼν ἐλθὼν τάχ' εἶσομαι ἐς σπείων ἄν.
 Ὡς εἰπὼν, σάκος εἶλε τετυγμένον ἦτορ·
 Κείμενον ἐν κλισίῃ θρασυμήδεος· ἱπποδύμοιο,
 Χαλκῷ πεμφόμενον· ὃ δ' ἔχ' ἀπείδαι πατρός ἐόντο.
 Εἶλετο δ' Ἀλκίμων ἐγχεῖς ἀγαχόμενον ὃ ξείνῳ χαλκῷ.
 Στῆ δ' ἔκπτος κλισίης, τάχ' αὖ εἴσθ' ἐρπον ἀεικέας,
 Τούς μὲν δεινομένους, τοὺς δ' ἰκλονέοντας ὅππῃ
 Τρώας ὑπὸ δῦμοιο· ἐρέει πλοῖον δ' ἐπὶ τείχεος ἀχαιῶν.
 Ὡς δ' ὅτε πορθῶνι πάλαιος μέγα κύματι κωφῶ,
 Οὐσσόμενον λιγέων ἀνέμων λαμψέῳ κέλευθα
 Αὐτὸς, ὅδ' ἄρα τε σπέρκην ἰνδεται· ὅδε τέρωσε,
 Πρίν τινα κεκριμένον κατὰ βῆμιναι ἐκ δίδος ἔρπον·
 Ὡς ὁ γέρον ὄρωμιεν, δαίζομαι· ὅτ' αὖ θυμὸν
 Διγχεῖ δ' ἢ μὴ δ' ὁμιλον τοὶ δαναῶν ταχυπόλων,
 Ἡέ μετ' ἀτρεΐδῳ ἀγαμέμνονα πομπήναι λαῶν.
 Ὡς δέ οἱ φρονέοντι δοάσασα κέρδιον ἔειπεν·
 Βλῦμαι ἐπ' ἀτρεΐδῳ οἱ δ' ἀλλήλοισι ἐνδίζων,
 Μαυράμωνα· λάκα δέ σφ' ὅππ' οἱ χαλκὸς ἀτειρήσῃ
 Νυσσόμενων ξίφεσιν τε καὶ ἐγχεσιν ἀμφιγύοισι.
 Νέσσει δέ ξύμκλυτο διοτρεῖας βασιλῆες
 Παρ' νηῶν ἀνίστητες, ὅσοι βεβλήατο χαλκῷ,
 Τυδείδης, ὁ δὲ σέυς τε καὶ ἀτρεΐδης ἀγαμέμνων.
 Πολλὴν γὰρ ῥ' ἀπαύδουσε μάχης εἰρύατο νῆες
 Θῆν' ἐφ' αἰλὸς πολίης· τὰς γὰρ πρῶτας πεδὶον δέ
 Εἰρυσαν, αὐτὰρ τείχεος ὅππ' ὑπὸ νηυσὶν ἐθεϊμαν·
 Οὐδ' ἔτι δ' αὖ δῖος ἑρὼν ἐδωμήσατο πάσας
 Αἰγιαλὸς νῆας χαλκείων· σείνοντο δ' ἰλαοί.
 Τῶν δ' αὖ σπέρκας ἐρυσαν, καὶ πλῆσαν ἀπάτης
 Ἡῖον· ὅτ' αὖ μακρὸν, ὅσον συνέρεζαν ἀκραι.
 Τῶν δ' ὅτ' ὁ δ' ἐλπίοντες αὐτῆς καὶ πολέμοιο,
 Εγχεῖ ἐρεΐδόμενοι βίαν ἀδραῖον· ἀχυντο δέ σφιν
 Θυμὸς ἐνὶ στήθεσιν. ὃ δ' ἐξύμκλυτο γεραιὸς
 Νέστωρ, * πῆλξ δ' αὖ θυμὸν ἐνὶ στήθεσιν ἀχαιῶν.
 Τὸν καὶ φωνήσας σπέρσφ' ἡ κρείων ἀγαμέμνων.
 Ὡς ἔσπερ' ἠπλησάμην, μέγα κῦδ' ἀχαιῶν,
 Τί πῃς λιπὼν πόλεμον φησὶν ὅπως δειῖ· ἀφικάνεις;
 Δείδω μὴ δὴ μοι τελέσῃ ἔπος ὅβελμος ἐκ τῶν

ρ. οὐδ' ἔτι
 ὥστε

ρ. πῆλξ

Ως

At ego iens actutum cognoscam in speculam.
 Sic satius, clypeum accepit scite fabricatum filij sui.
 Iacentem in tentorio, Thrasymedus bellicosus,
 Aere splendentem hic autem tenebat scutum patris sui.
 Accepit autem fortem hastam acutum acuto aere,
 Stetitq; extra tentorium protinusq; inspexit re indignam;
 Hos quidem turbatos illos vero turbantes retro, nempe
 Troianos magnanimos dirutus, a erat murus Achiuorum.
 Veluti quum nigrescit pelagus magni unda furda (v. leni.)
 Praesentiens stridorum Tentorum celeres motus
 Temere, neq; sane prouoluitur in neutram partem,
 Antequam aliquis certus superueniat ex aere Tentus;
 Sic senex consultabat distractus in animo
 Bisuriam, utrum per multitudinem iret Danaorum equitum.
 An ad Attidem Agamemnonem pastorem populorum.
 Sic autem ei cogitanti visum est Gilius esse,
 Proficisci ad Attidem. Illi autem alij alios interficiebant
 Pugnantes; resonabat autem eis circa corpus as solidum
 Dum ferirentur ensibusq; & hastis ancipitibus.
 Nestori autem obuiam facti sunt nobiles Reges
 Ananibus Venientes, quorūque vulnerati fuerant aere,
 Tydides, Vlyssesq; & Attrides Agamemnon.
 Multum enim procul a pugna subducta erant naues
 Littore in maris canis: nam primas in terram
 Traxerant: sed murum ad puppes adificabant.
 Minime enim, latum quamuis esset, poterat omnes
 Littus naues capere: ur̄abantur autem copia: (rotius
 Ideo seriatim more scalarum subduxerant, & implerant
 Littoris sinum longū, quantum complectebatur promontoria,
 Quocirca hi cupientes videre clamorem & bellum,
 Hastas nixibant conferti: tristabatur autem ipsis
 Animus in pectoribus. hic vero obuiam senex
 Nestor: terruit autem animum in pectoribus Achiuorum.
 Hunc & vociferans allocutus est rex Agamemnon:
 O Nestor Neleide, magna gloria Achiuorum,
 Cur relicto praelio pestifero huc Venis?
 Timeo ne iam mihi perficiat verbum sortis Hector,
 Ut quens

Nestori oc-
 currunt sam-
 cij.

Vi quens

Ορυστ'

Ως ποτ' ἐπιπείλησεν ἐνὶ πρύμνοισι ἀργεῖων,
Μὴ πρὶν παρ' νηῶν περὶ ἴλιον ὑπονέεσθαι,
Πρὶν πνέει νῆας ἐπιπνέσθαι, κτείνειαι δὲ καὶ αὐτοῦς.
Κεῖνός δ' ὥς ἀβρόδου· τὰ δὲ νῦν πάντα τελεῖται.
Ὡς ποιοίη, ἢ ῥα καὶ ἄλλοι ἐὺκνήμιδες ἄνθρωποι.
Ἐν θυμῷ βάλλονταί ἐμοὶ χόλον, ὥς περ Ἀχιλλεύς,
Οὐδ' ἐθέλωσι μάχεσθαι ὅππῃ μνηστὴρ νέεσσι.

Τὸν δ' ἡμέτερόν τ' ἐπειτα γερῶνι· ἴππῳ τὰ νῆσσοις,
Ἡ δὲ τῶν τὰ γ' ἐπὶ μα τεύχεα τι, οὐδ' ἔκιν' ἄλλως
Ζεὺς ὑλίσσετο μέγας αὐτὸς περὶ τεκνίωσιν το.
Τέχος μὲν γὰρ δὴ κατερείπειν, ὧς πέπθυμεν
Ἀργηκτον νηῶν τε καὶ ἀντὶν εἰλαρ' ἔσθαι.
Οἱ δ' ὅππῃ νηοὶ δουρὶ μάχῃ ἀλίσσοντο ἔχουσι
Νωλεμέες· οὐδ' ἀπὸ γνοῖς, μάλα· περ σὺ πᾶσι ζῶν,
Ὅσῳ πτόρῳθεν ἄχχοι δεινόμενοι κλονέοντα·
Ὡς ἐπὶ μὲν κτείνονται, αὐτῇ δ' οὐρανὸν ἵκει.
Ἡμεῖς δ' ὅσῳ ζώμεθα ὅπως ἔσται τὰ δὲ ἔργα,
Εἴπῃ νότον ῥέξει· πόλεμον δ' ἐκ ἄμμι καλδίῳ
Δύμναι· οὐ γὰρ πῶς βεβλημένον ἐστὶ μάχεσθαι.

Τὸν δ' αὖτε προσέειπεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων.
Νέστορ, ἐπειδὴ νηοὶν ὅππῃ πρὶν μνηστὴρ μάχονταί,
Τέχος δ' ἐκ ἔχρασαι μετεγχεμένον, ἢ ἔτι πτόρῳ,
Ἡ ἐπὶ πόλιν ἐπιδόναν δαναοὶ ἔλποντο δὲ θυμῷ
Ἀργηκτον νηῶν τε καὶ ἀντὶν εἰλαρ' ἔσθαι.

πρ. Νωνύμοις

Οὐπω ποὺ διήμηναι ἔσθαι μνηστὴρ εἰλοντο ἔτι,
Νωνύμοις ἀπολέσθαι ἀπ' ἄργων ἐνθάδ' ἀχαιῶς.
Ἡ δὲ αὖ μὲν γὰρ ὅτε πτόρῳ δαναοὶ σὶν εἰμυον,
Οἷα δ' ἔνυ ὅππῃ πύς μὲν ὁμῶς μαχόμενοι θεοῖσι
Κυδάνει, ἢ μὲν περὶ μὲν ὅππῃ καὶ χεῖρας ἔδυσεν.
Ἀλλ' ἄρα δ' ὥς ἀν' ἐγὼ εἶπω περὶ πτόρῳ μεδὴ πάντες·
Νῆας ὅσαι περὶ τῷ εἰρύσονται ἀργὴ θαλάσσης,
Ἐλκόμεναι πτόρῳ ὅππῃ ἐρύσονται εἰς ἄλκα δ' ἴαν·
ἴαν δ' ἐπὶ δ' ὁμῶς ὁρμίσσονται εἰς ὅταν ἐλθῇ
Νοξ ἀβρόδου, καὶ τῇ ἀπόρρονται πολέμοιο
Τρώες, ἐπειτα δὲ κεν ἔρυσσάμεθα νῆας ὅππῃ σῶσας.
Οὐ γὰρ τις ἐμμεσις φυγῆναι κακὸν οὐδ' ἀνὰ νύκτα.

πρ. ἡ

Βέλτερον δὲ φάργων περὶ γῆ κακὸν, ἢ ὅππῃ ἀλώη.

-ος

Τὸν

Ut quondam minatus est inter Troianos concionans:
Non prius à navibus ad Ilium rediturum esse,
Quam igne naues accèdisset, interfecissetq; etiam ipsos nos.
Is sic concionabatur: illa verò nunc omnia perficiuntur.
5 Proh malum, certe & alij bene ocreati Graeci
In animo ponunt mihi iram, sicut Achilles,
Neq; volunt pugnare ad puppes navium.

Huic autem respondit deinde Gerenius eques Nestor:
Certè hac manifesta facta sunt: neq; sanè aliter
10 Iupiter altitons ipse moliri posset.

Murus etenim iam decedit cui confidebamus,
Inviolabile naviumq; & nostri ipsorum munimen fore.
Hi autem ad naues veloces pugna inevitabilem sustinent
Incessanter, nec amplius cognoscères, diligenter licet specu-

15

15 Vtra-ex parte Achivi commoti turbantur: (lans,
Adco permisse caduntur: clamor. a. ad cælum peruenit.
Nos verò deliberemus. quomodo erant hac opera,
Si quid consilium proficiet: ad bellum non nos suadeo
Ingredi, nullo enim modo vulneratum licet pugnare.

20

20 Hunc. a. rursus allocutus est rex virorum Agamemnon:
Nestor, quoniam iam navium ad puppes pugnant,
Murus verò non profuit structus, neq; fossa,
Quam propter multa passi sunt Danaï sperabantq; animo
Inviolabile, naviumq; & sui ipsorum munimentum fore:

25

25 Sic nimirum Ioui futurum prepotenti gratum est,
Inglorios perire longè a Peloponneso hic Achivos.
Noueram enim quando promptus Danaï auxiliabatur:
Scio etiam nunc quod hos quidem aque ac beatos deos
Honorat, nostrum verò robur & manus ligauit.

30

30 Sed agè quemadmodum ego dixero pareamus omnes,
Naues quæcumq; prima subductæ sunt prope mare,
Trahamus, omnes autem deducamus in mare diuinum,
Alte verò in anchoris statuamus, donec veniat
Nox intempesta, si & in ea abstineant a bello

35

35 Troiani: deinde verò deducere poterimus naues omnes.
Non enim ulla reprehensio fugere malum, neq; per noctem,
Melius fecerit, q; fugiens effugerit malis, quam si capiatur.

Agamemnon
fugā suadet.

Hunc

Τὸν δ' ἄρ' ὑπὸ δ' ἰδὼν ἀνδρὶ πόλιν πολὺ μῆλ' ἰδὼν ἀνδρὶ
 Ἀτρεΐδην, πῶς ἴδ' ἔπος φέβ' ἔρκος δδόντων,
 Οὐλόμεν; αὐτ' ὠφελὲς ἀεικαλίου στρατοῦ ἀλλοῦ
 Σημαίνειν, μὴ δ' ἄμ' ἰν' ἀνδρῶν, ὅτι σὺν αἵματι
 5 Ἐκ νεότητος ἐδωκε καὶ ἐς γῆρας τολὺ πειθεῖν
 Ἀργαλέοις πολέμοις, ὅφρα σφιδάμεθα ἔκαστος.
 Οὐτὼ δ' ἡμέτερος τρώων πόλιν διρυάριαν
 Καλλέειν, ἵνα εἴη, οἷς ὕστερον κακὰ πολλὰ
 Σίγα, μή τις ἄλλος ἀχαιῶν τῶτον ἀκούσῃ
 10 Μῦθον, ὃν ἔκ' ἀνὴρ γὰρ διὰ σῶμα πάμπαν ἄριστον
 Ὅστις ὀπίσσω τοῖσι φρεσὶν αἶψα βάζειν
 Σκηπτὸν ὄρος τ' εἴη, καὶ οἱ περὶ δαίτα λαοὶ
 Τόσσοι δ' ὄσσοισιν σὺ μετ' ἀργείοισιν ἀνδράσιν.
 Νῦν δέ σ' ἐν δονόσῳ μὴ πάρῳ φρένας οἷς εἶπες,
 15 Ὅς κέλεαι πολέμοιο σιωπῆσαι καὶ ἀντὶ τῆς
 Νῆας ἐὺστέλμοις ἀλλὰ δ' ἐλκέμεν, ὅφρ' ἐπ' ἄλλων
 Τρώων μὲν δὴ καὶ γῆρας, ἐπὶ κρατέοις φρεσὶν
 ἡμῖν δ' αἰπὺς ὄλεθρος ὀπίσσω, ἢ γὰρ ἀχαιοὶ
 Σχηπτὸν πόλεμον, νηῶν ἀλλὰ δ' ἐλκομενέων,
 20 Ἀλλὰ σποπῶντοισιν, ἐρωήσοισι γὰρ ἄρ' ἔμεν.
 Ἐνθά κε σὴ βουλή δὴ λήσεται ὅρ' ἄρ' ἔμεν.
 Τὸν δ' ἡμείβετ' ἐπειτα αἶψα ἀνδρῶν ἀγαμέμνων,
 Ω δδὸν σέο, μάλα πῶς με κατέκεο θυμὸν ἐνὶ πῆ
 Ἀργαλέῃ, ἀτὰρ οὐ μὲν ἐγὼν ἀέκοντας αἰώω
 25 Νῆας ἐὺστέλμοις ἀλλὰ δ' ἐλκέμεν ὕας ἀχαιῶν.
 Νῦν δ' εἴη δὲ τῆσδε γὰρ ἀμείνονα μῆτιν ἐνὶ στήθεσσι
 Ἡνέσθ' ἡνέπαλδος ἐμοὶ δὲ κεν ἀσμένον εἴη.
 Τῶσι γὰρ μετέπειπε βολῶν ἀγαθὸς Διομήδης,
 Ἐγγὺς ἀνὴρ οὐ δὴ δάμασσεύσμεν, ἀλλ' ἐθέλητε
 30 Πείθεσθαι, καὶ μῆτιν * κῶτον ἀγάσασθε ἕκαστος,
 Οὐνεκα δὴ γυνήϊοι * νεώτα τίς εἰμι μὴ ὕμιν.
 Πατρὸς δ' ἐξ ἀγαθοῦ καὶ ἐγὼ γυνήϊοι ἐχρύμαται
 Τυδεΐδ' ὃν δὴ βῆσι γυτὴ καὶ γαῖα καλύψεται.
 35 Πορθεῖ γὰρ τρεῖς παῖδες ἀμύμονες ἐξ ἐγῶν ὄντο,
 Ωκεον δ' ἐν πλώρῳ καὶ αἰσινὴν καλυψόντι,
 Ἀγχιέθ' ἡδὲ μέλας, τρεῖς τε γὰρ δ' ἡμῶν ἰπποτά οἶνευς,
 Πατρὸς ἐμὸιο πατὴρ ἀφ' ἑτῆς δ' ἡμῶν ἑξ ὅρου ἀντὶ τῆς

10. χόλῳ
 10. νεώτερος

ΔΔ

Hunc a. toruē intantus allocutus est prudens Vlysses:
 Arride, quale a te verbum fugit ē septo dentium
 Pernicioso? Scenam ignauo exercitus alteri
 Praefes: non autem nobis imperares, quibus Iupiter
 5 Aiuuentate dedit & sique ad senium conficere
 Ardua bella, & periculis singuli.
 Siccine iam cupis Troianorum ciuitatem latuam
 Derelinquere, cuius gratia toleramus arumnas multas?
 Tace, nequis alius Achiuorum hanc audiat
 10 Sententiam, quam ne & vir quidem per os omnino proferret
 Quicunq; sciret suo animo recta dicere,
 Princepsq; esset, & ei obedirent populi
 Tot, quot in inter Gracos imperas.
 Nunc a. tuam damno omnino sententiam, qualem dixisti,
 15 Qui iubet praelio concitato & clamore
 Naues bene tabulatas in mare deducere: & etiam magis
 Troianis quidem optate contingant, sincentib; licet tamen:
 Nobis autem grauis internecio impendeat. non. n. Achini
 Sustinebant pugnam nauibus in mare deductis:
 20 Sed respicient ad naues, cedentq; pugna.
 Tunc quidem tuam consilium nocebit, princeps populorum.
 Hunc a. respondit deinde rex virorum Agamemnon,
 O Vlysses, valde meum penetraſti animum increpatione
 Graui, sed nequitiam ego inuitos iussi
 25 Naues bene tabulatas in mare deducere filios Achiuorum.
 Nunc utinam sis, qui hoc melius consilium dicat,
 Vel iuuenis, vel senex: mihi autem labenti fuerit.
 Inter hos a. etia locutus est in bello strenuus Diomedes:
 Propē adest & vir, non diu inquiramus, si velit is
 30 Obedire: & nequid irā & utuperetis & nūquidq;
 Quoniam iam natus minimus sum inter vos:
 Patre autem ex nobili & ego quo ad genus glorior esse
 Tydeo quem Thebis offusa sepulchro terra cooperuit.
 Ex Portheo enim tres filij egregij procreati sunt:
 35 Habitant autem in Pleurone & excelsa Calydone,
 Agrius & Melas: tertius vero erat eques Oeneus,
 Patria mei pater: virtute autem erat praestantior illis

Vlysses Aga
 memnonem
 obiurgat.

Diomedes
 suadet, vt fau-
 cij ceteros co-
 hortati cant.

Aſt hic

Αλλ' ὁ μὲν αὐτοῖσι μένει, πατὴρ δ' ἑμὸς ἄρχει νάαθι,
 Πλαγχθεὶς ὡς γὰρ που ζεύς ἠΐθελε καὶ θεοὶ ἄλλοι.
 Ἀδρήστοιο δ' ἐξημε θυγατρῶν, νύξ' εἰ δέμα
 Ἀφρονὲν βίό τοις ἀλκίς δέ οἱ ἦσαν ἀφουραί.
 Πυροφόροι, πολλοὶ δὲ θυτῶν ἔσαν ὄρχατοι ἀμφίς·
 Πολλὰ δὲ οἱ παρῆσαν ἔσκε, κέχατο δὲ πάντας ἀρχαῖς
 Εὐχρίην τε δὲ μέλατ' ἀκούμεν ὡς ἐπὶ δὲν ἔφ.
 Τῶν κ' αἶμα φέτο γὰρ κακὸν καὶ ἀνάλκιδα θάνατος,
 Μυδονάπην στήθεσι πεφασμένον ὅν κεν εὔειπτο.
 Διὸ τ' ἴσμεν πολέμωνδε, καὶ οὐ τῶμενοι ἄρ' ἀνέλκη.
 Ενθά δ' ἔπειτ' αὐτοὶ μὲν ἐχέμεθα δούσι τῆτος,
 Εκβλέπων, μή που τις ἐφ' ἑλκεῖ ἔλκος ἄρηται.
 Ἄλλοις δ' ὄσσων ἔντες ἐνίσταμεν, οἱ ποτ' ἔφ' ἔφ
 Θυμὸν ἦσαν φέροντες ἀφασίαν, οὐδὲ μάλ' ἔχοντα.
 Ἦς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα τῶ μάλα μὲν κλύον ἠδ' ὀπίθοντο·
 Βαλ' δ' ἴμεν, ἦ γὰρ δ' ἄρα σφιν αὐτὰς ἀνδρῶν ἀγαμέμνων.
 Οὐδ' ἄλα σκυπὴν εἶχε κλυτὸς ἐννοστήτω,
 Ἀλλὰ μετ' αὐτὸς ἦλθε παλαιὰ φωνὴ βοῶντος·
 Δεξιτέρῳ δ' ἑλκεῖν ἀγαμέμνονι τ' ἀτρεΐδῳ,
 Καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα.
 Ἀτρεΐδην, νῦν δὴ που ἀρχλήν τ' ὀλοὸν κῆρ
 Γηθεῖ' ἐνὶ στήθεσσι, φόβον καὶ φόβον ἀρχαῶν
 Δερκομένου· ἐπεὶ οὐ οἱ ἐνὶ φρεσὶν οὐδ' ἠβαιαί.
 Ἀλλ' ὁ μὲν ὡς ὑπόλοιπο, θεὸς δ' ἐξ ἐσιφώσκει·
 Σοὶ δ' οὐ πῶ μάλα πάγχυ θεοὶ μάκαρες κοτέουσιν·
 Ἀλλ' ἐπὶ που τραῶν ἠγῆτορες ἦδ' ἐμείδοντες,
 Εὐρὺ κονίωσιν πεδίον· σὺ δ' ἐπόλεα αὐτοῦς
 Φόβοντας πεπὶ ἄνυ νῆον ἀπὸ καὶ κλισιάων.
 Ὡς εἰπὼν, μέγ' αὔσεν, ἐπεσύνμενος πεδίοιο·
 Ὡσον τ' ἐννεάχλοιο δῖα χονὴν ἠδ' ἐκχλῶι
 Ἀνέρες ἐν πολέμῳ, ἐρεῖδα ζωάχροντες ἄρηται,
 Τόσσον ἐκ στήθεσιν ὅτα κρείων ἐνοστήδων
 ἦκεν· ἀρχαῖοισιν δὲ μέγα δένει ἑμβάλ' ἐκείσφιν
 Καρδίην, ἀλλήλοισιν πολέμῳ ἦδ' ἐμάχεσθαι.
 Ἦρην δ' εἰσεΐδε χρυσόθρονος ὀφθαλμοῖσι,
 Στῆσ' ἐξ' οὐλύμποιο ὑπὸ ρίου, ἀντήκα δ' ἐγὼ
 Τὸν μὲν ποιπύοντα μάχην ἀνὰ κυδανείσαν

Αὐτοχ-

Ast hic quidem illic mansit: pater. a. meus Argis habitavit
 Aetius erroribus. at a. n. nimirum Iupiter voluit, & dii ceteris
 Adrastrum autem duxit unam ē filiabus: habitabatq; domum
 Abundantem victu: abunde autem ei erant arua
 5 Frugifera. multi autem plantarum erant horti circum:
 Multaq; ei oves erant. ornatus erat. a. inter omnes Achivos
 Hastia. hac etiam debetis audisse. Si pote vera:
 Ideo non me ex genere ignavum & imbecillum putanter.
 Sententiam cōtemnatis dictam, quam quidem bene dixerō.
 10 Agēcamus ad pugnam, etsi vulnerati necessitate.
 Tunc autem deinde ipsi quidem abstineamus a praelio
 Extra tela, ne forte quis ad vulnus aliud vulnus accipiat.
 Ceteros. a. impellentes accendamus, qui iam pridem
 Animo gratificantes cessant, nec pugnant.
 15 Sic dixit: hi, & sanē hūc libenter audiebant & parebant.
 Perrexerunt. a. ire: praebatq; ipsis rex virorum Agamemnon.
 Neg. Vanam speculationem habuit inchyus Neptunus,
 Sed post ipsos venit seni viro similis:
 20 Dexteram autem prehendit manū Agamemnonis Atrida,
 Et ipsum emissis voce, verbis alatis allocutus est:
 Atride nunc fortassis Achilles perniciosum cor
 Latatur in pectoribus, eadem & fugam Achivorum
 Aspicientis. quoniam non ei insunt mentes, ne quidē parva.
 Verū is quidē sic pereat: deus autem ipsum turpem reddat:
 25 Tibi. a. nondum admodum omnino dii beati irascuntur.
 Sed adhuc fortasse Trojanorum duces & principes
 Latum paluere. implebunt campum: tu. a. Videbis ipsos
 Fugientes ad civitatem a navibus & tentorijs.
 Sic locutus, altum exclamavit, ruens per campum
 30 Quantum novies mille exclamant, vel decies mille
 Viri in bello, contentionem committentes Martis,
 Tantam ex pectoribus vocem rex Quassator terra
 Emisit: Achivis autem ingens robur iniecit Enichitq;
 In cor, indefinenter ad bellandum & pugnandum.
 35 Iuno autem inspexit aureum thronum habens oculis,
 Stans ex Olympo a vertice statim autem cognovit
 Hunc quidem occupatum pugnam circa gloriosum
 h h

Neptunus sa-
cios consola-
tur, & Achi-
vos animat.

Αὐτοκράστηντων καὶ δαίεα, χαίρει δ' ἑνὶ θυμῷ.
 Ζῆνα δ' ἐπ' ἀκροτάτης κορυφῆς πολυπίδακος ἰδὼς
 Ἥμενον εἰσεῖδε, συγχερὸς δ' οἱ ἐπέετο θυμῷ.
 Μερμηλέε δ' ἔπειτα βοῶπις πότνια Ἥρη
 Οππότες ἐξ ἀπέφουτο διὸς νόον αἰγιόχοιο.
 Ἥδε δ' οἱ κ' ἱδυμὸν ἀρήϊα φαίνετο βουλή,
 Ἐλθέιν εἰς ἰδύω ἐδ' ἐτυμώσασιν ἑαυτῶν,
 Εἴπως ἱμεῖρατο παραδραΐεον φιλότῃπ
 Ἡ χροῖα, τῶ δ' ὕπνον ἀπὸ μὲν τε λιαρὸν τε
 Χεῦν δ' ὅπ' βλεφάροισιν ἰδὲ φρεσὶ πευχαλίμησι.
 Βῆ δ' ἱμεν εἰς θάλαμον τὸν οἱ οἶατο ὕδ' ἔτευξε
 Ἡφαιστος, πρὸς μὲν δ' ἱδύρας καθύοισιν ἐπῆρσε
 Κληῖδ' ἡ χρυσῆ, τῶ δ' οὐ θεὸς ἄλλος ἀφ' οὐ.
 Ἐν δ' ἦγ' εἰσελθὼν ἱδύρας ἐπέθηκε φαεινὰς.
 Ἀμβροσίῃ μὲν ἑρῶντος ἱδρύρας ἱμερόεντος
 Λύματα πάντα κέθρεν, ἀλείψατο δ' ἰλίω ἐλαίῳ.
 Ἀμβροσίῳ, ἐδανῶ, τό ῥα οἱ τε θυμὸν ἦεν.
 Τοῦ καὶ κινυμένοιο διὸς ποτὶ χαλκοβᾶτες δ' ὦ,
 Ἐμπὶς ἐς γαῖαν τε καὶ ἕραν ὅν' ἔκατ' αὐτῶν.
 Τῷ ῥ' ἦγε χροῖα καλὸν ἀλειψάμεν, ἰδὲ χαίτας
 Πεξάμεν, χεῖρσι πολλὰ μοῖς ἐπέλεξε φαεινοῦς,
 Καλὸς, ἀμβροσίῳ, ἐκ κράατος ἀθανάτιο.
 Ἀμφὶ δ' ἄρ' ἀμβροσίῳ ἐδανῶν ἔσασθ', ὃν ἀδύω
 Ἐξυοῖ ἀσκήσας, πῖδε δ' ἐνὶ δαίδαυα πολλὰ.
 Χρυσείης δ' ἐνετῆσι κ' ἡνέως ἑρῶντος.
 Ζώσωτο δ' ἰδύω ἐκ τὸν θυσαφοῖς ἀφ' οὐραν,
 Ἐν δ' ἄρα ἑρματα ἦκαν ἐϋτρητοῖσι λοβόισι
 Τεῖγ' ἡλυσσάμεντα, χαίρει δ' ἀπὸ λυμπετο πολλῶν.
 Κρηδὲ μιν δ' ἐφ' ἑρῶν τε καὶ ἰλίω δ' ἴα θεῶν,
 Καλῶ, ἡγήατο, λείκον δ' ἐνὶ ἡλίοσ.
 Ποσσὶ δ' ὥσ' ἀλιπαροῖσιν ἐδ' ἦσ' αὐτο καλὰ πείδα.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ πάντα περ χροῖ' ἡνέως κόσμον,
 Βῆ δ' ἱμεν ἐν θάλαμῳ, καλεσάμεν δ' ἀφροδίτῳ
 Τῶν ἄλλων ἀπαύδα θεῶν, περὶ μῦθον ἔειπεν.
 Ἡ ῥὰ νύ μοι πῆσι πόσον φίλον τέκος, ὃ πῆκεν εἴπω,
 Ἥκεν ἀνήνομο, κοτεσμένην τό γε θυμῷ.
 Οὐδὲν ἔγωγε δαυδοῖσι, σὺ δ' ἐστῶσιν ἀνήγεις.

πρ. τὸν δ'

Τῶν

Fratrem germanum & Iulium gaudebat sero animo.
 Iouem autem in summo cacumine fontis Ida
 Sedentem vidit: odiosus autem ei erat animo.
 Cogitauit .a. postea pulchris oculis veneranda Iuno,
 Quomodo deciperet Iouis mentem egidem gestantis.
 Hoc autem ei in animo optimum visum est consilium,
 Ire in Idam, bene ubi concinnasset seipsam,
 Si quo modo desideraret concumbere amore
 Sua pulchritudini, huic .a. somnum innoxiumq; mollemq;
 Funderet in palpebris, & mentibus prudentibus.
 Perrexit .a. ire in thalamum, quem ei charus filius fecerat
 Vulcanus: solidas autem ianuas postibus aptauerat
 Cum clauis occulta, quam nec deus alius aperuisset.
 Illuc hac ingressa fores clausit fulgentes.
 15 Ambrosia quidem primum à corpore amabili
 Sordes omnes purgauit: omnia est autem pingui oleo
 Diuino, suauis: quod quidem ei odoriferum erat.
 Huius & agitata, Iouis ad solidam domum,
 Tamen ad terramq; & cælum peruenit odor.
 20 Eo hac sanè corpus pulchrum ingens, & crines
 Pectens, manibus capillos nexuit nitidos.
 Pulchros, diuinos, ex capite immortal.
 Circum .a. diuinam chlamydem induit, quam ei Minerva
 Expuluit elaborans: intexuit autem ingenuosa multa:
 25 Aureis autem fibulis ad pectus connexuit.
 Cinxit autem cingulum centum fimbrijs concinnatum:
 Ac sanè in aures apposuit bene perforatis auriculis.
 Instar .3. pupillarum factas, elaboratas: venustas .a. refleks
 Vitrâ .a. desuper gelata fuit diua virorū (debat multâ
 30 Pulchra, nouiter facta: candida autem erat sol gelata.
 Pedibus autem sub formosis ligauit pulchros calceos.
 Sed postquam omnem circum corpus posuit ornatum,
 Perrexit ire ex thalamo: vocatamq; Venerem
 Ab alijs seorsum dijs. Verbum allocuta est:
 35 Num mihi quid obdieris dilecta filia: siquid dixero,
 An negaueris? irata ob id animo,
 Quoniam ego Danais, tu autem Troianis auxiliaris.

Iuno vt Ioui
decipiat sei
psam comit.

Iuno à Vene-
re cingulum
poscit, ad Iou-
nem decipi-
endum.

h h j

Τὼ δ' ἡμείβετ' ἔπειτα δῖος Διὸς θυγάτηρ Ἀφροδίτη.
 Ἥρη παρῆσθαι δὲ θυγάτηρ μεγάλῳ χρόνῳ,
 Ἀΐδ' ὅ, π' φρονέεις· τελέσει δέ με θυμὸς ἀνδρῶν,
 Εἰ δ' ὡς αἶμα τελέσει γε, καὶ εἰ τε τελεσμένον ἐστί.
 Τὼ δ' ἐδολοφρονέουσα παρῆσθαι πότνια Ἥρη,
 Δὸς νῦν μοι φιλότῃ καὶ ἱμερόν, ὃ τε σὺ παῖτας
 Δαμνᾷ δαΐδατος ἥ δ' ἔθνη τοὺς ἀνδρῶπις.
 Εἴμι γὰρ ὀφιομένη πολυφόρον πέριστα γαῖης,
 Ωκεανὸν τε δαῶν ῥέουσιν, καὶ μητέρα τῆσιν,
 Οἷ μ' ἐν σφοδρῇ δόμοισιν εὐτρεφον ἡ δ' ἀπ' ἑταλλόν,
 Δαξάμενοι ρέεις, ὃ τε τε χρόνον δ' ὀρύπα ζεύς
 Γαῖης νέρδε καθεῖσε καὶ ἀπ' ὀρυγέτοιο θαλάσσης.
 Τούτ' εἴμι· ὀφιομένη, καὶ σφ' ἄκριτα νείκεα λύσω.
 Νῆη γὰρ θηρόν χεῖρον ἀλλήλων ἀπέχοντα
 Εὐνῆς καὶ φιλότῃ, τοῖς ἐπεὶ χόλον ἔμπεσε θυμῷ.
 Εἰ κείνῳ γ' ἐπέεσσιν παραπτεπίδουσα φίλον κῆρ,
 Εἰς δ' ὧν ἀνέσαιμι ὁμῶς ἰδύμην φιλότῃ,
 Αἰεὶ κέ σφι φίλην τε καὶ αἰδοίην καλεοίμην.
 Τὼ δ' αὖτε παρσέειπε φιλομειδὼς Ἀφροδίτη,
 Οὐκ ἔς· οὐδ' ἐοικε τὸν ἔπος ἀνήσασθαι.
 Ζῆλος γὰρ ὅς τ' ἀρίστου ἐν ἀλκοῖν ἦσιν ἰαυεῖς.
 Ἡ καὶ δ' ὅτ' ἐσθ' ἐφ' ἑλύσαστο καὶ ἐν ἱμαντά,
 Ποικίλον ἔνδα δ' οἱ δολκὴν ἔειπα πάντα τέτυκτο·
 Ἐν δ' ἐνὶ μὲν φιλότῃ, ἐν δ' ἱμερόν, ἐν δ' ὀρυγέτοιο,
 Πάρεσθαι σὺν ἑλκεσὶ νόον πύκα παρ' ὀφρονέοντων·
 Τὸν δ' αὖ οἱ ἔμβαλε χερσὶν ἔπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζε.
 Τῇ νῦν τῆτον ἱμαντά, τῇ δ' ἑλκὶ τ' ἐπὶ κόλπῳ
 Ποικίλον, ὃ ἐνὶ πάντα τετύχεται· οὐδ' ἐσθ' ἐφ' ἑλκὶ
 Ἀσπρηκτόν γε νέεσθαι, ὅ, π' φρεσὶ σῇσι μενοινᾷς.
 Ὡς φάτο, μείδῃσεν ὃ βροτῶν πότνια Ἥρη,
 Μειδῆσασα δ' ἔπειτα ἔφ' ἑλκὶ τ' ἐπὶ κόλπῳ.
 Ἡ μὲν ἔβη παρὲς δῶμα δῖος Διὸς θυγάτηρ Ἀφροδίτη·
 Ἥρη δ' αἰξάσασα λίπεν ῥίον οὐλύμπιοι,
 Πιερίην δ' ὅτ' ἐβᾶσεν καὶ ἡμαθίην ἔρατεινῶν,
 Σάατ' ἐφ' ἱπποπόλων θρηκῶν ὄρεα νιφόντα,
 Ἀκροτάτας κορυφὰς, οὐδ' ἐχθρὸν ἀνὰ πόδας ἰὼν.
 Ἐξ ἄνω δ' ὅππ' ἔπνεν ἐβήσαστο κυμαίνοντα.

Ἀμύμον

Huic autem respondit dei Iouis filia Venus:
 Iuno antiqua Dea filia magni Saturni,
 Loquere quod cupis: perficere autem me animus iubet,
 Si possum perficere, & si perficiendum est.
 5 Hanc a dolum cogitans allocuta est Veneranda Iuno:
 Da nunc mihi Amorem, & Desiderium, quot in omnes
 Domas immortales, & mortales homines:
 Vado enim visura multa nutrientis fines terra,
 Oceanumq; deorum originem, & matrem Tethyn.
 10 Qui me in suis edibus bene-nutrierunt & educarunt,
 Suscipientes à Rhea, quando Saturnum latè-sidens Iupiter
 Terram subter iecit & infructuosum mare:
 Hoc vado visura, & ipsis acerbis contentiones dissoluam.
 15 Iam enim diuturno tempore inter se abstinent
 Cubila & congressu, quoniam ira incidit animo,
 Si ipsos duos verbis persuadens charo animo,
 In lectum reduxero ut coeant amore:
 Semper quidem eis dilectaq; & Veneranda Vocaver.
 20 Hanc autem rursus allocuta est amans risum Venus:
 Non licet, neq; decet tuum Verbum negare.
 Iouis enim optimi in solis cubas.
 Dixit, & à pectoribus soluit acupictum cingulum,
 Varium: in eo autem et illecebra omnes facta sunt:
 25 Ibi inest quidem amor, inest .a. desiderium, inest colloquiū,
 Blandiloquentia, qua decipit mentē valde etiā prudentium.
 Hoc ei imposuit manibus, Verbumq; dixit & compellauit.
 Accipe nunc hoc cingulum, tuq; impone sinui
 Contextum varie, in quo omnia facta sunt: neq; te puto
 30 Britam redituram in eo quodcunq; mentibus tuis cupis.
 Sic dixit, risit autem magnis oculis Veneranda Iuno,
 Utq; risit deinde suo imposuit sinui.
 Hæc quidem iuit ad domum Iouis filia Venus:
 Iuno autem festinans liquit summitem Olympi:
 35 Pieriam autem ingressa & Emathiam amœnam.
 Properabat ad equitum Thracum montes niuofos,
 Summa cacumina neq; terram carpebat pedibus.
 Ex Athoo .a. ad pontum descendit fluctuantem:

ρε. Η μὲν
ρε. ἡ δὲ π

ν. παραλί-
ξωμαι φιλό-
τητι.

ρε. ἄλλοτε ἢ ἐ-
πινυομένῃ φε-
τε μῆτι.

ρε. ζῆ-Ν, ὡς
ρε. ἀνέχουσα-
τε

Λῆμνον δ' εἰσαφίκανε πόλιν Δείοιο Δόαντο, Θ
 Ενδ' ὑπὲρ ξύμβλητο κασιγνήτω δυνάτοιο,
 Εν τ' ἀφ' οἷ σὺ χειρὶ ἔπυς τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζεν.
 Τ' πνε, ἀνὰ ζ' παύτων τε Δεῶν παύτων τ' ἀνδρώπων,
 Εἰ μὲν δὴ ποτ' ἐμεδ' ἔπος ἔκλυες, * ἢ δ' ἐπὶ κελύβῳ
 Πείθευ, ἐγὼ δὲ κέ τοι εἰδέω χάριν ἡματα πάντα.
 Κοίμῃσόν μοι λυγρὸν ὄφρυον ὅσπερ φαινώ
 Αὐτὴν κ' ἐπέειπεν ἐγὼ * παραλίξωμαι ἐν φιλότῃτι.
 Δῶρα δὲ τοι δώσω, καλὸν δρόνον, ἀφιδιτὸν αἰεὶ,
 Χρυσέον· ἡφαιστος δὲ κ' ἐμός παῖς ἀμφιγυήεις
 Τάξῃ ἀσπίδας· ὥσθ' δὲ ἀρβύλῳ πόσιν ἦσσι,
 Τῷ κεν ὅπ' ἰσχυρὸς λιπαρὸς πόδας εἰλαπινάξων.
 Τῷ δ' ἀπαμειβόμενος προσεφάνεε νῆδυμος ὕπνῳ, Θ
 Ηρην, ὅτ' ἐσθ' αὖ δα, δῖα τερ μετ' ἀλοιο χρόνιοις,
 Ἀλλον μὲν κεν ἐγὼ γὰρ Δεῶν ἀειχρυστάων
 Ρεῖα κατευνήσωμι, καὶ αὖ ποταμοῖο ῥέεθρα
 Ωκεανοῦ δ' ὅτ' ἡύσεις πάντεσσι τέτυκται·
 Ζῶνός δ' ἐκ αὖ ἐγὼ γὰρ κρονίων· αἶνον ἰκοίμην,
 Οὐδὲ κατευνήσωμι, ὅτε μὴ αὐτὸς γὰρ κελύβοι.
 Ηδὴ γὰρ με κ' * ἄλλο τε δ' ὀπνύσων ἐφετμή.
 Ηματι τῷ δ' ἔκειντο ὥσπερ θυμὸς διδὸς ὑδὸς
 Επ' αὖ ἐν ἰλιόθεν, τρώων πόλιν ἐξελαπάζας.
 Ητοι ἐγὼ μὲν ἐδείξα διδὸς νόον αἰγόχοιο
 Νῆδυμος ἀμφιγυήεις· σὺ δὲ οἱ καὶ μῆσαο θυμῷ,
 Ορσάσθ' ἀγχιθέων ἀδελφῶν ὅπ' ἰόντων ἀήτας.
 Καί μιν ἐπειτα κόων δ' εὐναιομένῳ ἀπένεικας
 Νόσοι φίλων παύτων· ὁ δ' ἐπεχρόμεντο χαλὴ πινυε,
 Ριπτάξων κ' ἰδὼμα Δεός· ἐμὲ δ' ἐξοχα παύτων
 Ζήτει, καὶ κέ μ' αἶσον ἀπ' αἰθέρος ἐμβάλα πόντω,
 Εἰ μὴ νύξ' ἀμνητεῖα Δεῶν ἐσάωσε καὶ ἀνδρῶν,
 Τῷ ἰκοίμην φάσγαν· ὁ δ' ἐπαύσατο χαρομένους ὄφρ'
 Ἀέτο γὰρ μὴ νυκτὶ δοῖν ἀποθύμια ἐρδοί.
 Νῦν αὖ τὸ τῷ μ' ἀνῶρας ἀμνηχρον ἄλλο τελέσσει.
 Τὸν δ' αὖτε προσέειπε βοῶπις πότνια Ἥρη,
 Τ' πνε, πῆν' ὅ σὺ ταῦτα μὲν φρεσὶ σῇσι μενοινάσῃ,
 Η φῆς ὡς τρώεσιν ἀρηγέμεν δούροπα * ζῆν,
 Ος ἡεκαλή * πᾶσι χάσαστο πειδὸς ἐδίοι.

Αλλ'

Lemnum autem pervenit civitatem divini Thoantis,
 Vbi somno obitavit fratri Mortis.
 Inq, eius haesit manu, Verbumq, dixit & compellavit:
 Somne, rex omniumq, deorum omniumq, hominum,
 Si quidem iam olim meum Verbum audisti, atq, etiam nunc.
 Pare: ego autem tibi habebō gratiam dies omnes:
 Sopito mihi Iouis sub palpebris oculos splendidos
 Confestim, postquam ego accubui amore.
 Dona autem tibi dabo elegans solium, incorruptum semper,
 Aureum, Vulcanus, a. meus filius & trog, pede claudicans
 Fabricabit elaborans: sub. a. scabellum pedibus mittet.
 Super quo tenere poteris decoros pedes dum convivaris.
 Hunc autem respondens, allocutus est dulcis Somnus:
 Iuno Veneranda dea, filia magni Saturni,
 Alium quidem ego deorum sempiternorum,
 Facile soporaverim, etiam fluuij fluentia
 Oceani, qui quidem parens omnibus est.
 Iovem autem non ego Saturni prope adiuvō,
 Neq, soporavero, quando non ipse quidem iussit.
 Iam enim me & alias tuum admonuit praeceptum,
 Die illo quando ille magnanimus Iouis filius
 Navigavit ex ilio Troianorum civitate destructa.
 Certe ego quidem demulsi Iouis mentem egidem gestantis,
 Dulcis circumfusius: tu. a. ci mala machinabar animo,
 Excitans senorum ventorumq, per mare flatus:
 Et ipsum postea Comm bene habitata asportasti
 Seorsum, ab amicis omnib. hic. a. experrectus indignabatur
 Iactans per domum deos: me autem maximē omnium
 Quarebat, & me perditum ab aethere micisset ponto,
 Nisi Nox domitrix deorum servasset & hominum,
 Quam adius fugiens: ille autem cessavit iratus quatuor:
 Verebatur enim ne Nocti celeri ingrata faceret.
 Nunc rursus hoc me iubes periculosum aliud persicere.
 Hunc. a. rursus allocuta est pulchris oculis Veneranda Iu-
 35 Somne, cur. a. tu haec in mentibus tuis cogitas? (no
 An putas ita Troianis auxiliari late- & identem Iovem,
 Sicut Herculem propter iratus est filium Iuum?
 h h iij

Αλλ' ἴδ', ἐγὼ δὲ καὶ τοὶ χαρίτων μίαν ὄπλοτεράων
 Δώσω δ' ἀπ' ἐμῆς καὶ σὴν κακλήσεται ἀκοίτην,
 Πασιδέλω, ἥς αἰὲν ἡμείρεαι ἡμέατα πάντα.
 Ως φάτο, χήρεα δ' ὕπνος, ἀμειβόμενος δὲ παρσηύ-
 Αχρεὶ νυῦ μοι ὁμοῖον ἀάατον στυγρὸς ὕδωρ. (δα, 5)
 Χειρὶ δὲ τῇ ἐτέρῃ μὲν ἔλε χθόνα πρυλοβότῃραν,
 Τῇ δ' ἐτέρῃ ἄλκα μὲρ μὲν ἔλε, ἵνα νοῖν ἀπαιτῆς
 Μάρτυροι * ὥσ' οἱ ἐνεργεῖ θεοὶ χρόνον ἀμφοῖς ἐόντες,
 Ἡ μὲν ἐμοὶ δώσιν χαρίτων μίαν ὄπλοτεράων,
 Πασιδέλω, ἥς τ' αὐτὸς ἐλάδομαι ἡμέατα πάντα.
 Ως ἔφατ', οὐδ' ἀπίθῃσε θεὰ λυκώλεν Ἥρη,
 Ἀμνυε δ' ὥς ἐκέλευε θεοῦς δ' ὀνόμηνεν ἀπαντας
 Τούσ' ὑποταρταίοις, οἳ πτόλιν καλεόνται.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ὁμοσέν τε, τελευτήσεν τε τὸν ὄρεον,
 Τὼ βήτην λήμνου τε καὶ ἱμέρου αἶον λιπόντες,
 Ἡ ἔρε ἔσταμένω, ῥίμφα παρήκοντε κέλευθον.
 Ἰδὼν δ' ἰκέδῳ πολυπίδακα μντέρε' ἀπ' ἑρῶν,
 Λεκτὸν, ὅθι παρῶν λιπέτῃν ἄλκα, τῷ δ' ὅπ' ἡρέσου
 Βήτην ἀχροτάτη δὲ ποδῶν ὑπεσείετο ὕλη·
 Εὐδ' ὕπνῳ μὲν ἐμεινε παρ' ὅθι δὶς ὅστε ἰδέσθαι,
 Εἰς ἐλάτῃ ἀνάβας παρ' ἐμῇ κατον, ἥ τ' ἐν ἰδῇ
 Μακροτάτη πεφυῖα δ' ἡ ἔρε αἰθέρε' ἵκανε·
 Εὐδ' ἥς ὅρσοισιν πεπυκαμένῃ εἰλαπύοισιν,
 Ορνεύει λιγυρῇ ἐν ἀλγυμῇ, ἡ δ' ἐν ὄρεσσιν
 Χαλκίδα κακλήσκειοι θεοὶ, ἀνδρες δ' ἡμίμνδιν.
 Ἡρη δ' ἡραπίδης παρσηύετο γάργῳ ἀκρον
 Ἰδὼν ὕψηλῃς ἰδέ δὲ νεφεληγερέτα ζεῦς.
 Ως δ' ἰδὼν, ὥς μιν ἔρωας πυκινὰς φρένας ἀμφεχάλυψεν,
 Οἷον ὅτε παρῶν ἐμυσγέδῳ φιλόπῃ,
 Εἰς δὲ νύφωι πόντε, φίλοις λήθοντε τοκήας.
 Στῆ δ' αὐτῆς παρῶν εἶπος τ' ἔφατ', ἐκ τ' ὀνόμαζεν·
 Ἡρη, πῆμα μαῖα κατ' οὐλύμπου τόδ' ἰκάεις;
 Ἰσποι δ' οὐ παρῶν καὶ ἀρματι ἥδ' ἡ δ' ἐπὶ καίης.
 Τὸν δ' ὁλοφρονέουσα παρσηύετο πότνια Ἥρη,
 Ἐρχομαι ὀφρὸν πολυφύρου πεύρεα γαίης,
 Πικρὰν τε θεῶν γῆρσιν, καὶ μντέρε' ἀπ' ἑρῶν,
 Οἷμ' ἐν σφῶσι δόμοισιν ἐύτρεφον ἢ δ' ἀπ' ἑταλλων.

Τούτ

Sed vade, ego autem tibi Gratiarum omnium iuniorum
 Dabo ducere in uxorem, & tuam vocari coniugem
 Pasibeam, quam semper desideras dies omnes.
 Sic dixit, gausus est autem Somnus, respondens quoque, allocutus
 Age nunc mihi iura inuisiolabilem Stygis aquam: (est:
 Manu vero altera quidem cape terram multipasquam,
 Altera autem mare marmoreum: ut nobis omnes
 Testes sint inferi dii, Saturnum circa existentes,
 Certè te mihi daturum esse Gratiarum omnium iuniorum
 Pasibeam, quam ego desidero dies omnes.
 Sic dixit, neque immorigera fuit dea candidis Solis Iuno:
 Iurabat, et iubebat deos, et nominabat omnes
 Subtartareos, qui Titanes appellantur.
 Sed postquam iuravit, & absolut iuramentum,
 Illi ibant Lemni, & Imbri oppidum relinquentes,
 Aëre induti, citò conficientes iter, (rum,
 Ad Idam, et venerunt fontibus abundantem matrem fere-
 Lecton ubi primum liquerunt mare: hi autem in terram
 Ibant: summa autem pedibus submouebatur sylvæ,
 Illic Somnus quidē mansit anteq̃ Iouis oculi viderent eum.
 In abicrem ascendens proceram admodum, quātunc in Ida
 Altissima nata per aerem ad æthera ibat.
 Illic sedit ramis opertus abiegnis,
 Aut arguta similis, quam in montibus
 Chalcidem nominant dii, homines autem Cyminden,
 Iuno autem celeriter ascenderat Gargarum summum
 Idæ excelsæ. Sidit autem eam nubium congregator Iupiter.
 Virque Sidit subito ipsum amor deusis mentibus complexus est,
 Perinde ac quando primum misti sunt amore,
 In cubile ascendentes dilecti clam parentibus.
 Stetit autem ipsam anteq̃ verbumque dixit, & elocutus est:
 Iuno, quo festinans ab Olympo huc venis?
 Equi autem non adsunt, & curvus quos conscendas.
 Hunc autem dolum meditata allocuta est, & veneranda Iuno
 Venio si fœra multa-nutrientis fines terra,
 Oceanumque, deorum ortum, & matrem Teibyn,
 Qui me in suis adibus accuratè nutrierunt, & educaverunt.

Iuno Somno
promissis per-
suadet.Iuno Iouem
adit.

Τὰς εἴμ' ὀφιομένη, καὶ σὸ' ἀκριτα νείκεα λύσω.
 Ἡδὲ γὰρ θυρὸν χρόνον ἀλλήλων ἀπέχοντα
 Εὐνῆς καὶ φιλόητος ἐπεὶ χόλῳ ἐμπεσε θυμῷ.
 Ἰσπῶτι δ' ἐν πυρμοναρείῃ πολυπίδακ' ἰδὼς
 Εὐδῶ, οἱ μὲ' οἴσουσιν ὅπῃ περὶ φερῶν τε καὶ ὕψω,
 Νῦν δέ σ' εἴνεκα δεῦρο κατ' ἐλγύμπου τόδ' ἰκάνω,
 Μήπως μοι ματέπειτα χολώσεται, αἴ κε σιωπῇ
 Οἶσθ' ὡς δῶμα βαθυρρόδου ὠκεανόιο.
 Τῶ δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς,
 Ἡρῆ, κέεσε μὲν ὅτι καὶ ὕπερον ὄρμηθῆναι,
 Νῶϊ δ' ἄγ' ἐν φιλότῃ περὶ πείρομεν δυνήθεν τε.
 Οὐ γὰρ πώποτέ μ' ὦδε θεῶς ἐρῶ· ἄδδ' ὡς γυναικὸς
 Θυμὸν ἐνὶ στήθεσσι περὶ φέρουθ' ἐδάμασσε,
 Οὐδ' ὅπότ' ἥρα σέ μιν ἰξιονίης ἀλόχοιο,
 Ἡ τέκε πειρίθου, θεοφίλῃ μίστρ' ἀτάλαντον,
 Οὐδ' ὅτε περ δανάης καλλισφύρου ἀκρισιώνης,
 Ἡ τέκε περὶ παῖτων ἀφιδείκετον ἀδρῶν.
 Οὐδ' ὅτε φοίνικος κόρυς πηλεχλετυγῆ,
 Ἡ τέκε μοι μίνα τε καὶ ἀντίθεον βαδύμανθον.
 Οὐδ' ὅτε σέ μελέης, ὅδ' ἀλκιμήνης ἐνὶ θήκη,
 Ἡ ῥ' ἥρα κλῆα κρατερὸφρονα γένετο παῖδα·
 Ἡ δὲ δαίνυσσιν σέ μελιν τέκε, χάριμα βροτοῖσιν.
 Οὐδ' ὅτε δῆμιθ' ὅτ' ἀλλήλοισι μοιο ἀνδρῶς.
 Οὐδ' ὅπότ' ἐλπιόεις ἐρικυδέος, οὐδ' ἐσθ' αὐτῆς.
 Ως σέο νῦν ἔραμαι, καὶ με γλυκὺς ἱμερῶ' αἰρεῖ.
 Τὸν ὅ' δολοφρονέουσα προσέειπε πότνια Ἥρη,
 Αἰνότητε χρονίῃ ποῖον τὸν μὲν δὲν εἶπες;
 Εἰ νῦν ἐν φιλότῃ λιλαιέαι δυνήθῃαι
 Ἰδὼς ἐν κορυφῇσι, τὰ ὅτ' ἀπὸ πέδωνται ἀπαντα,
 Πῶς κ' εἴποις ἔτις νῶϊ θεῶν ἀειγλυεταῶν
 Εὐδόντ' ἀφρίσειε, θεοῖσι ὅτ' πᾶσι μετελθῶν
 Περὶ φέρουθ' ἐκ ἀνέγχετο πρὸς δῶμα νεοίμῳ
 Εἰς ὧν ἂν ἀνστήσει· νέμεσσι τὸν δὲ κανεῖν.
 Ἀλλ' εἰ δὴ ῥ' ἐθέλεις, καὶ τοι φίλον ἔπλετο θυμῷ,
 Ἔσιν τοι δάλαμος, τὸν τοι φίλος ὕδ' ἔτευξεν
 Ἡρακλῆς, πυκινὰς δ' εὐρύας στήθεσσι πῆρσεν.
 Ἐν δ' ἴομεν κείοντες, ἐπεὶ νῦν τοι ἐύαδεν ὄνῃ.

Τῶ

Hos vado dissura, & ipsi inextricabiles contentiones solua.
 Iam enim longo tempore inter se abstinent
 Lecto & congressu, quoniam ira incidit animo.
 Equi autem in radice multo fontis Ida
 5 Stant, qui me ferent supra terram & mare:
 Nunc .a. tui gratia huc ab Olympo ob hoc venio,
 Neque modo mihi posthac irascaris, si cum silentio
 Abeam ad domum profundi Oceani.
 Hanc .a. excipiens allocutus est nubium-coactior Iupiter:
 10 Iuno, illuc quidem licet & post proficisci:
 Nos .a. in amore conuertamus nos cubantes.
 Non enim unquam mihi sic dea amor neque mulieris
 Animum pectoribus circumfusus domuit:
 Neque quando captus fui amore Ixionia vxoris,
 15 Quae peperit Perithoum dijs prudentem similem:
 Neque quando Danaes formosa Acrisij filia,
 Quae peperit Perseum, omnium clarissimum virorum:
 Neq. quando captus fui amore Phoenicis filia inclyti,
 20 Quae peperit mihi Minoasq. & diuinum Rhadamantem:
 Neque quando Semeles, neq. Alcmenos in Thebis,
 Qui Herculem sortem peperit filium:
 At Bacchum Semele peperit gaudium mortalibus:
 Neq. quando captus fui amore Cereris pulchricornae reginae:
 Nec quando Latona valde illustris, neq. tui ipsius:
 25 Et tui nunc amore teneor, & me dulce desiderium capis.
 Hunc autem dolosa allocuta est venerabilis Iuno:
 Minime ferende Saturnie quale verbum dixisti?
 Si nunc in amore concupiscis cubare
 Ida in verticibus: haec autem loca patentia sunt omnia:
 30 Quomodo esset, si quis nos decorum semper existentium
 Dormientes videret, dijsq. omnibus interueniens
 Indicare? non ego tuam ad domum redirem
 E cubili consurgens: & superabile autem esset:
 Sed si sane vis & tibi charum est animo,
 35 Est tibi thalamus, quem tibi dilectus filius fecit
 Vulcanus, solidasq. fores postibus admoxit,
 Illuc eamus dormire, quandoquidem tibi places cubile.

Hanc

Τὴν γ' ἀπαμειβόμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς,
 Ἡρην, μήτε θεῶν τότ' εἰδίδι μήτε πιν' ἀνδρῶν
 Οὐδέ τι τοῖον τοι ἐγὼ νέφ' ἀμφιθαλύφω,
 Χρύσειον οὐδ' ἄν' ῥαὶ διαδράκοι ἡέλιος ἄρ'·
 Οὐτέ κ' αὖ ἐξύτατον πέλεται φάος εἰσοράαδ'·
 Ἡρὰ κ' αὖ ἐλθέει χρόνου πάϊς, ἡ δὲ παρὰ κοῖτιν
 Τόσσι δ' ἔσθ' ἄνδ' ἰδὲ φύεν νεοθηλῆα πολὺν,
 Λωπὴν δ' ἐρσηέντα, ἰδὲ κρόκον, ἠδ' ὕακινθον
 Πικνὸν κ' αὖ μαλακόν, ὃς ἐπὶ ῥιθόνος ὕψος· ἐργα
 Τῷ ἔνι λεξάσθην, ὅππ' δὲ νεφέλῃ ἔσταντο
 Καλλὴν, χρυσεύλῃ· σιληπαὶ δ' ἀπὲς πηλὸν ἔερσαι.
 Ὡς ὁ μὲν ἀπ' ἑμάς· ἔπειτα πατὴρ ἀνὰ γαργαρόν κ' ἀκρῶ,
 Ὑπὸ κ' αὖ φίλῳ τ' ἀμείβετο, ἔχ' δ' ἀλγὰς ἀκοῖπιν.
 Βῆ δ' ἔπειτα νῆας ἀχαιῶν νηὶ δ' ὕμνος ὕπνῳ,
 Ἀργεῖλιν ἐρέων γαλήνῳ ἐννοσηαίῳ
 Ἀργυρὸν δ' ἰστάμεν· ἔπειτα πηρόεντα προσήδα.
 Πρὸ φρων νῦν δαναοῖσι ποσειδάων ἐπάμυναι,
 Καί σφιν κῦδος ὁ παῖς μίνυθ' ἀφ' ὅφρ' ἐπ' εἴδει
 Ζεὺς, ἐπεὶ ὤπῳ ἐγὼ μαλακὸν ἄει κώμα κ' ἄλυσαι,
 Ἡρην δ' ἐν φιλότῃ παρὶ παφειν δύνει δαῖμα,
 Ὡς εἰπὼν, ὁ μὲν ὄρετ' ὅππ' κλυτὰ φύλα ἀνδρῶπων
 Τὸν δ' ἐπ' μάλλον ἀνῆκεν ἀμυυμένας δαναοῖσιν.
 Αὐτὰρ κ' αὖ ἐν πρώτοισι μέγα προσθρόων ἐκ' ἐλδύσεν.
 Ἀργεῖοι, κ' αὖ δ' ἀντὶ μεδίεμεν ἔκτορ' ἐνίκην
 Πριάμειδ' ἵνα νῆας ἔλῃ κ' αὖ κῦδος ἀφῆται,
 Ἀλλ' ὁ μὲν οὕτω φησὶ κ' αὖ εὐχεται, οὐδέ κ' ἀχάλλεος
 Νηϊσὶν ὅππ' γλαφυρῇσι μένει καχολαμένῳ· ἦτορ
 Κεῖνος δ' ἔπ' ἴλλω ποτ' ἔσεται, εἴ κ' ἐν οἱ ἄλλοι
 Ἡμεῖς ὀσσευόμεν' ἀμυυμέν' ἀλλήλοισιν.
 Ἀλλ' ἄγεθ' ὡς ἀν' ἐγὼ εἶπω· περὶ δ' ὅμαθ' αὖ πάντες,
 Ἀπὸ δ' αὖ ὅσους ἀφίστα· ἐνὶ στρατῷ ἵδ' ἐμὴν ἔσται
 Ἐστέμενοι, κεφαλὰς δὲ παναθήσιν κορυθῶσι
 Κρύψαντες, χερσὶν τε τὰ μακρότατ' ἐργα· ἐλόντες
 Ἴομεν· αὐτὰρ ἐγὼν ἠγήσομαι, ἠδ' ἐπὶ φημί
 Ἐκ τῶν παρὰ μὲν ἴδω μιν εἶναι, μάλα τ' ὅμαθ' αὖ μεμαῶτα.
 Ὡς δὲ κ' ἀνὴρ μενέχραμος ἔχε· δ' ὀλίγον σάκος ὤμῳ,
 Χεῖρονι φωτὶ δότω, ὃ δ' ἐν ἀπώδι μείζονι δύτω.

Ως

Hanc. a. excipiens allocutus est pubescens Iupiter:
 Iuno, nec deorum hoc merue nec quenuquam hominum
 Visurum esse, talem tibi ego nebulam circumfundam
 Auream: neq. nos per eam conspiceret sol etiam.
 Cuius & acutissimum est lumen ad intueudum. (rem.
 Dixit sanè, & Solis coplexus est Saturni filius sua exo-
 Hos. a. subter tellus diuina produxit recentem herbam,
 Lotusq. roscidum, & crocum & hyacinthum
 Densum & mollem, qui à terra in altum eleuabat eos.
 Hoc thoro indormierunt: insuper. a. nebulam induerunt
 Pulchram, auream: lucidi autem decidebant rores.
 Sic hic quidem quiescè dormiebat pater in Gargaro summo,
 Somno & amore domitus: tenebat. a. in Solis exorem.
 Perrexit. a. currere ad naues Achii. dulcis Somnus,
 Nuncium dicturus terram-continenti Neptuno:
 Prope autem stans, Serbis Velocibus cum allocutus est:
 Alacris nunc Gracis Neptune auxiliare,
 Et ipsi gloriam prabe parumper saltem, dum adhuc dormit
 Iupiter, quoniam ipsi ego mollem soporem offudi.
 Iuno autem in amore decepit eum & dormiret.
 Sic fatus, hic quidem abiit ad inclytos cætos hominum:
 Illum autem magis impulset auxiliari Danais,
 Statim autem inter primos alie profiliens hortabatur.
 Argui, & rursus concedimus Hectori Victoriā
 Priamida, ut naues capiat & gloriam auferat?
 At is quidem sic existimat, & gloriatur, quia Achilles
 Naues ad concauas manet iratus corde:
 Illius autem non magnum desiderium erit, siquidem aliq
 Nos excitetur ad defendendum inuicem.
 Sed agite, sicut ego dixero, assentiamur omnes:
 Scuta quotquot optima in exercitu & maxima
 Induti, capitibusq. splendentibus galeis
 Testi, manibusq. longissimas hastas tenentes
 Eamus: ast ego præibo, neque quid opinor
 Hectorem Priamidem expectaturum, valde licet alacrem.
 Quicunq. vir. a. strenuus, habetq. paruum scutum humero,
 Deteriori viro det. ipse vero scutum maius subcat.

Somnus Ne
ptunum in
citat.Neptunus
Achios ani-
mat.

Sic

Πρόρριζος, δεινὴ δὲ θεοῦ γίγεται ὁδὸν
 Εξ αὐτῆς, τὸν δ' οὐκ ἔχει θράσος ὅς κεν ἴδῃται
 Εἴς τ' ἐὼν, χαλεπὸς ὃ δὲ μέγαλοιο κεραυνός·
 ὧς ἐπὶ σ' ἔκτορ' ὅκα χαμαὶ μένος ἐν κοίῃσι
 Χειρὸς δ' ἐκβαλεν ἔγχ'· ἐπ' αὐτῷ δ' ἀσπίς ἐάσθη,
 Καὶ κύρις ἀμφὶ δέ οἱ βράχε τεύχεα πικίλα χαλκῷ.
 Οἱ δὲ μέγα ἰάχοντες ἐπέδραμον ἦες ἀχαιῶν,
 Εὐπόμενοι ἐρύεσθαι, ἀχόντες δὲ θυμὸν
 Αἰχμὰς· ἀλλ' ἔπ' ἐδωθήσατο ποιμένα λαῶν
 Οὐ τίς αὖ, ἐδὲ βαλεῖν· ἀρὶν γὰρ περὶ ἔσαν ἄριστοι,
 Πυλὸν δ' αἰνείας καὶ δ' ἔγχ' ἀχαιῶν,
 Σαρπηδόων τ' ἀργὸς λυκίων, καὶ γλαυκὸς ἀμύμων·
 Τῶν δ' ἀχαιῶν ἐπ' ἐλ' * ἀκὴ δ' ἴδον, ἀλλὰ παρὸνθεν
 Αἰσίδας δινύχλοισι γέροντι· τὸν δ' ἄρ' ἑταῖροι
 Χερσὶν ἀείραντες φέρον πόνου, ὅρ' ἦκε δ' ἴστωις
 Ωκέας, οἱ οἱ ὅππῃτε μάχης ἦδ' ἐπὶ πολέμοιο
 ἔσταν, λυσιόχῳ τε καὶ εἰρμῇ ποιικίλ' ἔχοντες·
 Οἱ τὴν γὰρ ἐπ' ἄστυ φέρον βαρέα σενάχοντα,
 Ἀλλ' ὅτε δὴ πόρον ἰζὼν ἐϋρρεῖ· ὅτ' αὖ μοῖο
 ἔσταν δινύχλοισι, ὃν ἀνάντας τέκετο θεὸς,
 Εὐδ' αὖ μιν ἐξ ἴστων πέλασσαν γηονί, καὶ δ' ἰδὲ οἱ ὕδωρ
 Χεῖραν· ὃ δ' ἀμπνύσθη, καὶ ἀνέδρακεν ὁφθαλμοῖσιν·
 Εἶδ' αὖ μιν· ὃ δ' ὅπ' ἰδοῦν, καὶ λαοὺς αἰμ' ὀπίσσωθεν
 Αἰσίδας δ' ἐξ ὀπίσσω πλῆτο γηονί, καὶ δ' ἰδὲ οἱ ὅσπερ
 Νύξ' ἐκάλυψε μέλαινα, βέλος δ' ἐπὶ θυμὸν ἐδάμνα,
 Ἀργεῖοι δ' ὥς οὐκ ἴδον ἔκτορα νόστον κίοντα,
 Μάλλον δ' ἔπειτα πρῶτος θόρον, μνήσαντο γ' ἡρώεσσι.
 Ἐρδα πολὺν ἀνέστησεν ὀϊλῆ· ταχὺς αἶας
 Σάτυριον ἔτασε δουρὲς μετὰ λυγρῷ δ' ἐξυβέντι
 Ἠνοπίδην, ὃν ἀφ' ἀνύμφῃ τέκε νῆς ἀμύμων
 Ἠνοπι βουκόλειον παρ' ὄχθας σατυριόεντος.
 Τὸν μὲν ὀϊλιάδης δουρικλυτὸς ἐγγυῖθεν ἔλδον
 Οὐτὰρ ἔλ' ἀπαρην· ὃ δ' ἀνέτρεπε τ' ἀμφὶ δ' ἄρ' αὐτῷ
 Τρώες καὶ δαναοὶ σῶμαρον κρατερῶν ὑσμίνῃ.
 Τῷ δ' ὅτ' ἔπειτα πολυδάμας ἐγχεσάλη· ἦλδ' ἄν ἀμύμων
 Πανθοῖδης· βάλ' ἔπειτα δουρὸς δ' ἐξ ἰδὼν ὄμιον,
 Τὸν ἀφ' ἡλίουκιο· δὴ ὄμιον δ' ὅβριμον ἐγχεσ

39. Τῶν τ'
 39. ἀκὴ δ' ἴδον,

39. ἐξ ὀπίσσω

39. Οὐτῶς
 καὶ λαοὶ
 ἔλιν.

Εἰς.

Radicitus: teter autem sulphuris sit odor
 Ex ea: hunc autem non habet audacia qui viderit
 Propè exsistens: durum enim Iouis magni fulmen:
 Sic cecidit Hectoris celeriter humi robur in pulveres:
 5 Manu. a. erexit hastam: ipsum autem scutum secutum est
 Et galea: circa. a. ipsum sonuerunt arma decora are.
 Hi autem valde exclamantes accurrerunt filij Grecorum
 Sperantes trahere ad se: iaculabantur autem crebra
 10 Spicula: sed nemo potuit pastorem populorum
 Vulnerare neque percutere. prius. n. protexerunt fortiss.
 Polydamas q., & Aeneas, & diuinus Agenor,
 Sarpedon q., Princeps Lyciorum, & Glaucus eximius:
 Ceterorum q., nullus ipsum neglexit: sed ante
 15 Scuta rotunda tenebant ipsum: hunc autem socij
 Veloces, qui ei post pugnam & bellum
 Strabant, aurigam q., & currus decore habentes,
 Qui hunc ad urbem portarunt graviter gementem:
 Sed quando iam ad vadum pervenerunt placidi fluminis
 20 Xanthi corticofi, quem immortalis genuit Iupiter:
 Ibi ipsum ex equis admoventur terra, in q., ei aquam
 Fuderunt: hic autem recreatus est & suscepit oculos.
 Sedens autem in genua, atrum sanguinem enomuit:
 Iterum autem retrò lapsus est in terram: eius q., oculos
 25 Nox obtexit nigra: telum enim adhuc animum domabat.
 Argui igitur & viderunt Hectorem seorsum euntem,
 Alacrius in Troianos insilierunt, meminerunt q., pugna.
 Tunc longè primus Oileus filius celer Ajax
 Satnium vulneravit hasta insiliens acuta
 30 Enopidem, quem Nympha peperit Nais inculpata
 Enopi armenta pascenti apud ripas Satnioentis,
 Hunc quidem Oiliades hasta inclutus propè ascendens
 Lasis ad ventrem: hic autem conuersus est, circa q., ipsum
 Troiani & Danaï commiserunt validam pugnam.
 35 Ad hunc. a. Polydamas hastam vibrans accessit vindex
 Panthædes. Vulneravit. a. Prothoenorem ad dextrum humerum
 Filium Arethici: per humerum autem fortis hasta

Hector fauci-
 us ex acie ef-
 fertur.

Polydamas
 Prothoenorē
 interficiat.

2. οία

Εἶπεν. ὁ δ' ἐν κορίνησι πτωχὸν ἔλεγε αὖν ἄρτος ὧ·
 Πουλυδάμας δ' ἐκ παγλὸν ἐπεύξατο, μακρὸν αὖσας,
 Οὐ μὲν αὖτ' ὅτ' ἔω μεγάθυμος πτωχὸς ἴδω.
 Χειρὸς δ' ἀπὸ σιβαρῆς ἄλιον πηδῆσαι ἄκοντα,
 Ἀλλὰ τις ἀργείων κόμισε χρῶς· καὶ μὴν ὅτ' αὖ
 Αὐτὸς σκηπόμενον κατὰ μὲν δέμον αἶδος εἶπαι.
 Ὡς εἶπαι· ἀργεῖοισι δ' ἄρτος ῥύετ' ὀξυμένοιο.
 Αἶαντι δὲ μάλιστ' αἰτ' ἔφρονι θυμὸν ὀρίνει
 Τῷ τελαμωνιάδῃ· τὸ γὰρ πέσεν ἄργι μάλιστ'·
 Καρπαλίμως δ' ἀπὸντος ἀκόντισε δουρὶ φαιεινῷ.
 Πουλυδάμας δ' αὐτὸς μὲν ἀλλέειο κηρα μέλαιναν,
 Λικριφίς αἰξίας· κόμισεν δ' αὐτῶρος ὅτ' ἔδω
 Ἀργέλορος· πρὶν γὰρ αὖτ' ἐβούλευσαν ὅλεθρον·
 Τὸν δ' ἐβλάθεν κεφαλῆς τε καὶ αὐχένος ἐν σωματοχρῶ,
 Νείατον ἀσπράλλον, ἀπὸ δ' ἄμφω κέρσε τένοντε·
 Τὸ δ' εἰ πολὺ πρὸς τερον κεφαλῇ, σῶμα τερῖνές τε
 Οὐδ' εἰ παλῶτ' ἢ πρὸς κνήμῃ καὶ γούνα πεσόντος.
 Αἶας δ' αὐτὲ γέγωνεν ἀμύμονι πουλυδάμαντι,
 Φράζεο πουλυδάμα, καὶ μοι νημερτὲς ἐνίσπε,
 Ἡ δὴ οὐχ ὅτ' ἀνὴρ περὶ πολέμοιο ἀντιπεφῶτα
 Αἰετῶ· οὐ μὲν μοι χαλκὸς ἐδέεται, οὐδ' ἐχέων ἐξ,
 Ἀλλὰ καὶ στήνῃσιν ἀντιπύροιο ἱπποδάμοιο,
 Ἡ πάντες αὐτῷ γὰρ ῥυεῖν αὐχρῶς ἐφάκει·
 Ἡ δ' ἐδ' ἰνὸς κων· πρὸς δ' ἄρτος ἔλλαβε θυμῷ.
 Εἰνδ' ἀκράμας πρὸς μακρὸν βοιωπῶν οὐτισε δουρὶ,
 Ἀμφὶ καὶ στήνῃσιν βεβαῶς· ὁ δ' ὕφλαχε ποδῶν.
 Τῷ δ' ἀκράμας ἐκ παγλὸν ἐπεύξατο, μακρὸν αὖσας,
 Ἀργεῖοι ἰομῶροι, ἀπειλάων ἀκόρητοι,
 Οὐδ' ἴλω ὁιοσύνῃ πένος τ' ἐσεται καὶ ὀϊζὺς
 Ἡμῖν, ἀλλὰ ποδῶν καὶ τακλῆς ἀνέειδε καὶ ὕμους.
 Φράζεο δ' ὡς ὕμιν πρὸς μακρὸς δέδημνεν ὅτ' εὐδεις
 Εὐχρεῖ ἐμῶ, ἵνα μή τι καὶ στήνῃσιν τοῖο γὰρ ποινῇ
 Διφρὸν ἀπὸ πτος ἐν τῷ καὶ κέ τις ἐύχεται ἀνὴρ
 Γνωτὸν ἐνὶ μεγάροισι ἄρεως ἀλκτῆρα λιπέειναι.
 Ὡς εἶπαι· ἀργεῖοισι δ' ἄρτος ῥύετ' ὀξυμένοιο.
 Πυλωέλῳ δὲ μάλιστ' αἰτ' ἔφρονι θυμὸν ὀρίνει·
 Ωρμηθῇ δ' ἀκράμαντ' ὁ δ' οὐχ ὥς μένειν ἐρωλὺ
 Πυλωέλοιο

5

10

15

20

25

30

35

Penetravit hic. a. in pulveres lapsus prehendit terrā palma,
 Polydamas. a. insolenter gloriatus est, valde clamans:
 Nequaquam rursus puto magnanimi Panteada
 Manu a robusta sanum exilisse telum,
 Sed aliquis Argivorum excepit corpore, & ipsum puto
 Eo inritentem descendere domum Plutonis intra.
 Sic dixit: Argivis autem dolor factus est ob gloriantem.
 Atasi autem maxime bellicoso animum commovit
 Telamonida, hunc enim cecidit prope maxime.
 Statim autem in abeuntem iaculatus est hasta splendida,
 Polydamas autem ipse quidem vitavit mortem nigram
 Obliquē declinando: excepit autem Antenor's filius
 Archelochus: huic enim dii destinaverant mortem.
 Hunc percussit: capitisq; & cervicis ad iuncturam
 Summam vertebrae spinæ: ambos a. amputavit nervo.
 Huius autem multo prius caput, & genua cadentis.
 Solo adhaferunt, quam tibia & genua cadentis.
 Ajax autem rursus clamavit inculpato Polydamenti:
 Animaduerite Polydama, & mihi verum dic,
 Annon est hic vir pro Prothoenore & occisus sit
 Dignus? nō quidem mihi ignavus videtur, neq; ex ignavis:
 Sed frater Antenor's equorum-domitōis,
 Vel filius: ipsi enim genere proximē similis est.
 Dixit bene cognoscens: Troianos. a. dolor cepit animo.
 Tunc Acamas Promachum Boeotium vulnervit hasta,
 Circa fratrem stans: (i. pregens) is. a. subtrahēbat ppedes.
 Ob hunc Acamas mirifice gloriatus est alit' clamans:
 Argivi telis destinati, minarum insatiabiles
 Non quidem solis laborē, erit & lucus
 Nobis, sed aliquando sic occidemini & vos.
 Videre & vobis Promachus casus dormit
 Hasta mea. Sit non fratris vindicta
 Diu inulta sit: ideo & quilibet optat vir
 Fratrem in adibus belli vindicem restare.
 Sic dixit: Argivis autem dolor obortus est ob iactantem:
 Peneleo autem maxime bellicoso animum commovit:
 Ruit. a. Acamantem. hic. a. non sustinuit impetum

Ajax Archelochus interficit.

Acamas Boeotium occidit.

Peneleus Iliou perimit.

28. δι' αὐτῶν

28. ὑπὸ τῶν
μοσ' ἐλαβε
γυῖα.

28. ὅποι.

28. Ἡεῖτ'

28. ἰπποτῶνα
να28. Οὐτίσιν
καὶ ἀπὸ πύλων.

Πυρραίοιο ἀγκυρῆς· ὃ δ' ἔτι σεν ἱλιονῆα,
 Ἴδ' ὅφρ' ἔσταντο πολυμήλου, τὸν ῥα μάστιγα
 Εὐρυπύκτου τρώων ἐφίλει, καὶ κτῆσιν ὁ παῖς.
 Τῶ δ' ἄρ' ὑπὸ μῆτιρ μοῦων τέκεν ἱλιονῆα.
 Τὸν τότ' ὅφρ' ὄφρ' ὅτ' αὖτε κατ' ὀφθαλμοῖς ἐμέθελα,
 5 Ἐκ δ' ὥστε γλῆφυ, δόρυ δ' ὀφθαλμοῖς διὰ φρεσὶ
 Καὶ διὰ λῆϊον ἦλθεν· ὃ δ' ἔξετο χεῖρε πετάσας
 Ἀμφὶ πινέλεως δὲ ἐρυσάμεν· ἔξω δ' ἔξυ,
 Αὐχένα μέσσην ἔλασεν, ἀπὴρ ἔξεν ἱερὰ μῆλα
 Αὐτῇ σὺν πύλῃ καὶ ἐπ' ὅφρ' ἔκειμον ἐξω
 10 Ἦεν ἐν ὀφθαλμοῖς, ὃ δὲ φῆ κώιδαν ἀδελφῶν,
 Πέφραδ' ἔτε τρώεσσι, καὶ ἀγχομένῳ ἔπος ἠύδα,
 Εἰπέμεναι μοι τρώες ἀχνοῦ ἱλιονῆ·
 Πατρὶ φίλῳ καὶ μητρὶ, γοήμεναι ἐν μετάρσι.
 Οὐδέ γ' ὃν περ μάχῃο δαμῶν ἀλεγεινὸν εἶδον,
 15 Ἀνδρὶ φίλῳ ἐλθόντ' ἰσχυρῶς τε, ὅσπότε καὶ δὴ
 Ἐκ τρώης σὺν νηυσὶν ἐσθλὰ κούροι ἀγαθῶν.
 Ως φάτο· τοὺς δ' ἄρα πάντας ὑπὸ γλῶσσῃ δέος εἶλε·
 Πάπηνεν ὃν ἔχουσι· ὅππ' ὄφρ' αἰπὺν ὄλεθρον.
 20 Ἐσπετε νῦν μοι μοῦσαι Ὀλύμπια δώματ' ἐρχομαι,
 Ὅστις δὴ τρώεσσι βροτόεντ' ἀνδράρ' ἐλθέων
 Ἡρατ', ἐπεὶ ῥ' ἐκλινε μάχῃ κλυτὸς ἐννοσίγαιος.
 Αἶας ῥα φῶτος τελαμώνιος ὕρπον οὐτα
 25 Γυρπαδῶν, μυσσῶν ἠγήτορα καὶ ῥοδῶν μῶν·
 Φάληκον δ' ἀντίλοχος καὶ μέρμερον ἐξείριζε·
 Μηειονῆς δὲ μόρῳ τε καὶ ἰπποτῶνα κατέκταν·
 Τεῦκρ' ὃν περ δῶνδ' ἔνι ἥρατο καὶ φεικίλῳ·
 30 Ἀτρεΐδης δ' ἄρ' ἐπεί· ὅφρ' ἔλυσεν ποιεμένα λαῶν
 Οὐτ' ἔκ' ἱλαπάρῃ, διὰ δ' ἐν τέρα χαλκὸς ἀφύσσε
 Δρώσας· ἦ κατ' οὐτὰ μένῳ ὠτελλῶ
 Εὐστ' ἐπειρομένη· τὸν ὃ σκότος ὅσ' ἐκάλυψε.
 Πλείστους δ' αἶας εἶλεν ὀϊλῆος ταχὺς ἦος·
 Οὐ γὰρ οἶπ' ὁμοῖ· ὅππ' ἀπὸ δαῖμον πόνῃ ἦεν,
 35 Ἀνδρῶν τρώεσσιν, ὅτε τε ζεὺς ἐν φόβον ἄρσε.

Peneli regis: hic. a. Vulneravit Ilioneum
 Filium Phorbantis pecorosi: quem maxime
 Mercurius Troianorum diligebat, et possessionem dederat.
 Sub hoc autem mater solum peperit Ilioneum,
 5 Quem tunc sub palpebra vulneravit iuxta oculi radices.
 Excussitq; pupillam, hasta vero per oculum penitus
 Et per cervicis nervum venit: hic. a. refedit manus tendens
 Ambas: Peneleus autem extrahens e sem acutum,
 Cervicem mediam amputavit, deceditq; humi
 10 Ipsa cum galea caput. adhuc autem fortis hasta
 Erat in oculo: hic autem dixit capite sublato.
 Denunciavitq; Troianis, et glorians verbum locutus est:
 Renunciate mihi Troiani, illustris Ilionei
 Patri charo & matri, sit lugeant in adibus.
 15 Neg. enim ipsa Promachi & chor. Alegenoride
 Obvium charum redeuntem letabitur: quando iam
 Ex Troia cum navibus reuertemur iuvenes Achivorum:
 Sic dixit. hos autem pallidus timor occupavit:
 Circumspeciebat. a. unusquisq; quā fugeret graue mortem.
 20 Dicite nunc mihi Musa caelestes domos habitantes,
 Quis iam primus cruentus spolia Achivorum
 Sustulit, postquam inclinauit pugna inclitus Neptunus.
 Atax primus Telamonius Hyrtium vulneravit
 Gortadem Myserum ducem strenuorum,
 25 Phalcem autem Antilochus & Mermerum spoliauit:
 Meriones autem Morym & Hippotionem interfecit.
 Teucer autem Prothoonag. peremit, & Periphetem.
 Atrides autem deinde Hyperenorem pastorem populorum
 Vulneravit ad ile: intestina vero as laceravit
 30 Incidens: anima autem per insillum vulnus
 Erupt coacta, huiusq; caligo oculos texit.
 Plurimos autem Atax interfecit Oslei celer filius.
 Non enim ei aliquis par ad insequendum pedibus erat
 Viros fugientes, quando Iupiter fugam immisisset,

Troiani fugi-
unt.

ΙΛΙΑΔΟΣ ΟΜΗΡΟΥ Η Ο.

Ραψόδιας Ὑπὸ δευτέρας.

ΖΕΥΣ ἰσχυρὸς εἰς, καὶ θεσπέσιον τοὺς θεῶν νικημένους
 ἤρως ἐπιπλήσσει, καὶ ἰσχυρὸν μελέμπεφθεος ποσειδάωνος
 καὶ κελυφῶν ἀφίσταται, ὅς πολεμῶν δόσθλων αἰετῶν, ὅπως ἀναρρῶ-
 σθαι τὸν ἐκτορεα, ὅς ἀναλαβὼν αἰγίδα, τοὺς ἐκλῶναι εἰς φυγὴν
 πέριπαι καὶ μέγχεσθαι τῶν νῶν συνδωχθέντων, αἰεὶς ὁ τελαμωνί-
 ος πολέου ἀναρρῶν τῶν πολεμίων, τοὺς ταῖς ναυσὶ πύρρ' ἐπι-
 φέροντας.

10

ΙΛΙΑΔΟΣ ΟΜΗΡΟΥ Η Ο. ΡΑ-

ψόδια.

Οὐ, κρονίδης κεχόλωτο ποσειδάωνι καὶ Ἡρῇ.

15

ΑΥΤΑΡ ἔπειθ' ἀπὸ δόλοπος καὶ τάρφρον
 ἐβησαν
 Φύροντες, πολλοὶ δὲ δέμας δαυαὼν ὑπὸ
 χερσίν,
 Οἱ μὲν δὲ παρ' ὄρεσφιν ἐρητύοντο μένοντες, 20
 Χλωροὶ ὑπαὶ δέαις πεφοβημένοι· ἔρχετο δ' Ἰεὺς
 Ἰδης ἐν κορυφῇσι παρὰ χρυσοθρόνου ἦρης·
 Στῆ δ' ἄρ' ἀναιξας, ἰδὲ θεῶν καὶ ἀχαιῶν,
 Τὺς μὲν, δαυνομένους, τὺς δὲ κλονέοντας ὁπότεν
 Ἀργείοις μὴ δέσφαι ποσειδάωνα ἀδαντα. 25
 Ἐκτορεα δ' ἐν πεδίῳ ἰδὲ κείμενον· ἀμφὶ δ' ἑταῖροι
 ἔιαδ'· ὁ δ' ἀργαλέῳ ἔχετ' ἀδματι κῆρ ἀπνύσων,
 Αἶμα ἐμῶν, ἔπειθ' οὐ μὲν ἀφανρόταλ' ὀβελ' ἀχαιῶν.
 Τὸν δ' ἰδὼν ἔλευσεν πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε,
 Δεινὰ δ' ὑπὸ δρᾶ ἰδὼν ἦρην περὶς μῦθον ἔειπεν, 30

Ἡ μάλα δὴ κακὸν τέχνη· ἀμύχανε σὸς δέλ' ἦρην
 Ἐκτορεα δῖον ἐπώυσεν μάχης, ἐφύβησεν δὲ λαός·
 Οὐ μὲν οἶδ' εἰ αὐτὴ κακορραφίης ἀλεγεινῆς
 Πρώτῃ ἐπαύρησαι, καὶ σὲ πηγήσιν ἰμάσσω.
 Ἡ δὲ μέμνησθαι τ' ἐκρέμω ὑψόθεν, ἐκ δὲ ποδοῖν
 Ἀκμονας ἦκα δύνω, περὶ χερσὶ δ' ἐσμεν ἱπλάα 35
 Χρυσέον, ἄρρηκτον; σὺ δ' ἐν αἰθέρι καὶ νεφέλῃσιν

Ἐκρέμω-

ILIADIS HOMERI AVT XV. COM-
positionis argumentum.

IUPITER expectatus, & videns Troianos victos, Iuno-
 nem increpat: & Irim mittit ad Neptunum, iubens ab-
 sistere bello: Apollinem autem ut animum injiciat He-
 ctori: qui assumpta Aegide, Græcos in fugam conuerit,
 & ipsis iam ad naues usq; compulsi, Ajax Telamonius
 multos interficit hostium, qui nauibus ignē inferebant.

10

ILIADIS HOMERI XV. COM-
positio.

O, Saturnius iratus est Neptuno & Iunoni.

15

ED postquam transq; palos, & fossam iue-
 runt

Fugientes, multiq; prostrati sunt Danao-
 rum a manibus: (nentes,

20 **H**i quidē iam apud currus coercēbatur ma-
 pallidi pra timore fugati: expectatus est autem Iupiter

Ida in verticib. apud habentem thronū aureum Iunonem.
 Stetit autem exurgens viditq; Troianos & Achivos:

Hos quidem turbatos, illos autem turbantes a tergo
 25 **A**rgivos, inter cetero ipsos Neptunum regem.

Heclorem. a. in campo vidit tacentem: circum. a. socij
 Sedebant. hic. a. graui angebatur anhelitu mēte alienatus,

Sanguinē vomens quia non eū viliſſimus laſerat Græcorū.
 Hunc. a. intus miserratus est pater hominumq; deorūq;.

30 **G**rauius. a. torue intus Iunonem verbo allocutus est:
 Certā valde iam malignus, o callida tuus dolus Iuno,

Heclorem a. in campo vidit tacentem: circum. a. socij
 Sedebant. hic. a. graui angebatur anhelitu mēte alienatus,

Sanguinē vomens quia non eū viliſſimus laſerat Græcorū.
 Hunc. a. intus miserratus est pater hominumq; deorūq;.

35 **A**n non meministi quando pepenidisti ex alto, sub a. pedib.
 Incudes posui duas, circum manus. a. vinculum ligauē
 Aureum firmum? tu. a. in aethere & nubibus

Iupiter expe-
 rectus Iuno-
 nē obiurgat.

ii iij

20. Οφρα
75 ην π

20. Κτεινομέ-
ρους δ'

Εκρέμω, ἡλάττειον ὅδεοι κ' ἤμαχρον ὄλυμπον
 Λύσαι δ' ἐκ ἐδωσαντο παρὰ σιδόν. ὃν ἤλαβοιμι,
 Ρίπασκον τε παγῶν σπὸ βηλοῦ, ὅφρ' αὖ ἵκηται
 Γυνὸς λινηπλέων· ἐμὲ δ' οὐδ' ὥς θυμὸς ἀνείη
 Ἀζηγῆς ὁδὸν ἡρακλῆος· Δείοιο,
 Τὸν σὺ ξυβορέη ἀνέμω πεπιδύσα θυέλλας,
 Πέμψας ἐπ' ἀπύχτονον πόντον, καὶ κ' ἀμπόσωσα,
 Καί μιν ἐπειτα κόωνδ' ἐδ' ναομένιν ἀπένεικας.
 Τὸν μὲν ἐγὼν ἐν δένρῳ σάμνῳ, καὶ ἀνίσταρον οὕτως
 Ἀργος ἐς ἱπποβοτον, καὶ πολλὰ σφ' ἀθλήσαντα.
 Τῶν σ' αὖ τις μνήσω, ἵν' ἀπολλῆξῃς ἀπατάων,
 Ὄφρ' εἰδῆς ἡν τοι χεῖρα σμυφιλότης τε καὶ δινῆ,
 Ἡν ἐμίζῃς ἐλδοῦσα θεῶν ἀπο, καὶ μ' ἀπάτησας.
 Ὡς φάτο, ῥίγησεν ὁ βοῶπις πότνια Ἥρη,
 Καί μιν φωνήσας· ἐπεὰ πτερόεντα προσηύδα,
 Ἴσω νῦν πόδε γαῖα καὶ ἕρανός δις ὕψος ὕψους,
 Καὶ τὸ κατεβύμενον συρὸς ὕδατος, (ὅστε μέγιστος
 Ὀρκος δεινότατος τε πέλει μακίστος· Δεῖσι)
 Σὴ δ' ἱερὴ κεφαλὴ, καὶ νώτερον λῆρος αὐτῆς
 Κουρείδιον, (τὸν μὲν ἐκ ἀνέγ' ὅπως τε μάλ' ὁμόσσυμι)
 Μὴ δ' ἐμὲ ἰόηται ποσειδάων ἐνοσίγῃων
 Πημαίνει πρῶτος τε καὶ ἔκτορα, τοῖσι δ' ἀνῆγει·
 Ἀλλὰ ποῦ αὐτὴν θυμὸς ἐποτρύνει καὶ ἀνῶρει,
 Τειρομένοις δ' ὅππῃ νηυσὶν ἰδὼν ἐλέησεν ἀχαιούς.
 Αὐτὰρ τοι καὶ κείνῳ ἐγὼ παρὰ μιν θησαύμι·
 Τῇ ἱμεν ἥ κεν δὴ σὺ καλανεφές ἡγάμονός τοι,
 Ὡς φάτο, μείδισεν δὲ πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε,
 Καί μιν ἀμειβόμενος· ἐπεὰ πτερόεντα προσηύδα,
 Εἰ μὲν δὴ σὺ γ' ἐπειτα βοῶπις πότνια Ἥρη,
 Ἴσον ἐμοὶ φρονέουσα μετ' ἀθανάτοισι καὶ δίοις,
 Τόκε ποσειδάων γὰ καὶ εἰ μάλα βούλεται ἄλλῃ,
 Αἰψά με πτερύσειε νόον μ'· σὺν, καὶ ἐμὸν κῆρ·
 Ἀλλ' εἰ δὴ ῥ' ἐτέον γὰ καὶ ἀπρεκέως ἀγορεύεις,
 Ἐρρεο νῦν μ'· φύλα θεῶν, καὶ δειῖρο καλέωσον
 Ἰεῖν τ' ἐλθέμεναι, καὶ ἀπὸ λῶνα κλυτότοξον,
 Ὄφρ' ἡ μὲν μ' ἰλάσῃ ἀχαιῶν χαλκοχιτῶνων
 Ἐλθῇ, καὶ εἴπῃσι ποσειδάωνι ἀνὰ κτῆ,

Παισάμενον

5

10

15

20

25

30

35

Rependisti, agrè ferebant, a. dij per magnam Olympum:
 Soluere. a. no potuerunt circumstantes, què. a. apprehēdissem,
 Projiciebam corruptum de cælo, donec perveniret
 In terram vix spirans: me. a. neg. sic ira remisit
 Acerba propter cruciatum Herculis diviti,
 Quem tu cum Borea vento inducens procellas
 Misisti in infrugiferum pontum, mala machinans:
 Et ipsum postea Coum bene habitatum adduxisti:
 Hunc quidem ego deinde liberaui & reduxi iterum
 Argos in aptum equis, et multa licet perpeſsum,
 Hac tibi rursus in memoriam reduca, ut desistat a fraudi-
 Ut scias an tibi profuerit congressus, & cubile
 Que mista es veniens seorsum a dijs & me decepisti.
 Sic dixit: horruit autem bouinis oculis veneranda Iuno:
 Et ipsum educta voce, verbis velocibus allocuta est:
 Sciat nunc hoc terra & cælum latum supernè,
 Et subter labens Stygis aqua (quod maximum
 Iuramentum grauiſimumq; est beatis dijs)
 Tuumq; sacrum caput, & noster lectus ipsorum
 Iuuenilis (quem quidem nō ego ōnquam temere iuravi)
 Non per meum consilium Neptunus terra quassator
 Ledit Troianosq; & Hectorem: his autem auxiliatur.
 Sed nimirum ipsum animus impellit & instigat:
 Afflictos. a. apud naues videns miseratus est Achivos.
 Sed sanè & illi ego consuluerim
 Ea ire, quia quidem tu, o Iupiter aras nubes cogens du-
 Sic dixit: risit autem pater hominumq; deorumq;
 Et ipsam, respondens, verbis velocibus allocutus est:
 Siquidem iam tu nunc bouinis oculis veneranda Iuno
 Idem mecum sentiens inter im mortales sederes,
 Propterea Neptunus, et si valde velit aliò,
 Conſestim conuerteret mentem ad tuā et meā voluntatem,
 Sed si iam quidem ex animo & verè loqueris,
 Vade nunc ad cætus deorum, & huc voca
 Irimq; accedere, & Apollinem inclutum arcu,
 Ut hac quidem ad exercitum Achivorum loricatorum
 Eai & dicat Neptuno regi,

Iuno Ioui neg-
 gat suo impul-
 su Neptunum
 adesse Græcis.

Iupiter Iuno-
 ni iubet vt ſi-
 bi Irim accer-
 ſat & Apollin-
 nem.

ii 6

22. Παιστω-
μένη

22. ἀνστήση

22. ἀν ἀΐξῃ
22. νοήσεις

522

ΟΜΗΡΟΥ

Παιστωμένον πολέμοιο, τὰ δ' αὖτ' ἴδμεν.
Εκτορα δ' ὅτ' ἰδὼν ἰσχυρὸν ἐς φρεσὶν ἔπειτα
Λύπης δ' ἐμπόσῃσι μὲν ἔπειτα, λελείβετο δ' ὀδυρόμενον,
Αἰνῶν μιν τείροισι καὶ φρένας ἀνὰ τὰ ἄλγος
Λύπης ἀπορρίψαν, ἀνάλκιδας φέροντες ἐνόησαν.
Φέροντες δ' ἐν νηυσὶ πολυκλήϊσι πέσωσι
Πηλεΐδην ἀγαλῆν. ὃ δ' ἄρ' αἰσῆσαι ὀνείτωρον
Πάτροκλον, τὸν δ' ἔκτεινε γυμνασίῃ φάσμα ἔκτορα
Ιλίου περὶ παρὸν, πολλὰς δ' ἔλαυνε αἰχμῆς
Τὸς ἄλλους, μὲν δ' ὅν ἐμὸν σαρπηδόνα δῖον.
Τοῦ δ' ὅλως ὡσαύτως ἔκτεινε ἔκτορα δῖον ἀχλὺς.
Εκτορα δ' αὖτ' ἐπειτα παλίστην περὶ νηῶν
Αἰνῶν ἐγὼ τεύροισι διαμπερές, εἰσὶν δ' αἰσῶν
Ιλίου ἀπὸ ἑλίου, ἀνάλκιδας διὰ βουλὰς.
Τοσάν δ' ἔτ' ἄρ' ἐγὼ πύσω γόλον, ὅτε πιν' ἄλλων
Αἰσῶντων διασώσιν ἀμυνέμεν ἐνθάδ' ἐλθῶν,
Πεῖν γὰρ τὸ πηλεΐδα τελευτήσῃ ἐλθῶν.
Ὡς οἱ ὤρεσθην ἑρῶτον, ἐμῷ δ' ἐπένδου κέρηπι
Ἡματι τὰ ὅτ' ἐμείοδε δέ τις ἦλθετο γούνων,
Λιγυμένῃ, πημῆται ἀγαλῆα πηλὶ περὶ.
Ὡς ἔφατ'. οὐδ' ἀπῆλθε δέ τοι λυγρὸν ἔπειτα
Βῆ δ' ἐκ τ' ἰδὼν ὄρεων ἐς μακρὸν Ὀλύμπου.
Ὡς δ' ὅτ' ἀνὰ τὴν νύκτα ἀνέστη ὅς τ' ὅτι πολλὰ
Γαῖαν ἐληλούθως, φρεσὶ πενυκλίμῃσι νοήσῃ
Εὐρὺ εἴλω ἢ ἐνθά, μενοινῆσαι τε πολλά.
Ὡς κραυγῆς μακάρα διέπτατο πότνια Ἥρη.
Ἰκετο δ' αἰπὺν Ὀλύμπου, ὁμηγερέσσι δ' ἐπὶ ἡλθε
Αἰσῶν τοῖσι θεοῖσι διὸς δόμων. οἱ δ' ἰδόντες,
Πάντες ἀνύψαν, καὶ δεικνύοντο δέ πασιν.
Ἡ δ' ἄλλοις μὲν ἔασσε, θέμισσι δ' ἐκαλλιπαρήν
Δέκτο δέ παρ' ὅτ' ἐνάντιον ἦλθε θέουσα.
Καί μιν φωνήσασ' ἔπεα πτερόεντα προσηύδα,
Ἥρη, τί πτε βέβηκας, ἀνυζομένη δ' ὄρεας;
Ἡ μάλα δὴ σέ φόβησε χρόνου πάσις ὅς τοι ἀκοίτης;
Τὴν δ' ἠμείβετ' ἐπειτα θεὰ λευκώλενας Ἥρη,
Μὴ με θεὰ θέμι ταῦτα διεῖρεο, οἶδ' αὖτε καὶ αὐτὴ
Οἷον ὅστις ἴδμεν ὅστις ἔφασκε καὶ ἀπηνής.

Αλλὰ

ΙΛΙΑΔΟΣ. Ο.

523

Vi cessans à pugna suas ad ades redeat:
Hectorem vero incitet ad pugnam clarus Apollo:
Iterum autem inspiet robur, obliuiscaturq. dolorum,
Qui nunc ipsum affligunt in mentibus: sed Achivos
Iterum auertat, imbellem fugam immittens.
Fugientes autem in naues transstratas cadant
Pelida Achilles: hic vero excitabit suum socium
Patroclum, huncq. interficiet hasta illustis Hector
Illum ante, multos ubi perdidit iuuenes
Allos: post. a. filium meum Sarpedona diuinum:
Ob hunc. a. iratus, interficiet Hectorem nobilis Achilles.
Ex hoc. a. certe deinceps conuersam insecutionem a nauib.
Semper ego faciam perpetuo: sique dum Achivi
Illum excelsum capiant, Minerva per consilia:
Prius. a. neg. ego cessabo ab ira, neg. quinpiam aliorum
Immortalium Danais auxiliari hic finem,
Priusquam Pelida compleatur desiderium,
Sicut ei promisi prius, meoq. annus capite,
Die illo quando mea Dea Theris complexa est genua,
Supplicans ut honorarem Achillem verbum castatorem.
Sic dixit, neg. immorigera fuit dea albis- & lnis Iuno:
Descendit. a. ab Idaeis montibus in altum Olympum.
Sicut. a. quando discurrat mens Iovi, qui per multam
Terram profectus, mentibus prudentibus considerat.
Huc rueram vel illuc, cogitavitq. multa:
Sic cito properans peruoluit Veneranda Iuno.
Peruenit. a. in altum Olympum: congregat. a. superuenit
Immortalibus dijs Iouis in domo: hic vero conspiciat
Omnes assurrexerunt, & excipiebant poculis.
Hac. a. alios quidem dimisit: a. Themide. a. pulchrigena
Suscepit poculum: prima enim obuia venit currens,
Et ipsam edita voce verbis velocibus allocuta est:
Iuno cur ascendisti, turbata autem similis es?
Num valde iam te terruit Saturni filius, qui tibi maritus
Huc. a. respondit deinde dea albis- & lnis Iuno: (est)
Ne ex me, dea Themis, hac interroga, scis & ipsa
Qualis illius animus superbus & fauns.

Iuno reliquo:
Deos adit.

Themis Iuno:
ni propinquat.

Seq

Αλλὰ σὺ γ' ἄρχε θεοῖσι δόμοις ἐνὶ δαυτὸς εἴσῃσι
 Ταῦτα ἢ καὶ μῆτι' πᾶσιν ἀκούσεται ἀθανάτοισιν,
 Οἷα ζεὺς κακὰ ἔργα μηχανάσκειται· οὐδ' ἴππημι
 Πᾶσιν ὁμῶς θυμὸν καὶ χερσὶ μέν, ἔτε βροτοῖσιν,
 Οὐτὲ θεοῖς, εἴ περ τις ἐπὶ νυκτὶ δαίνυται εὐφρων.
 Ἡ μὲν ἄρ' ὥς εἰποῦσα καὶ θέλει το πύτνια ἦρη·
 Ὀχρήσαν δ' ἀνὰ δῶμα διδὸς θεοί· ἡ δ' ἐγέλασσε
 Χείλεσιν, οὐδ' ἐμέτωπον ἐπ' ὀφρύσι κυανέησιν
 ἰαύθη· πᾶσιν ἢ νεμεσσηθεῖσαι μετιύδα,

Νήπιοι, οἱ ζῶντες μανθάνουσι ἀφρονέοντες,
 Ἡ ἐπὶ μιν μέμαμεν καὶ ταπυσέμεν ἄσπον ἰόντες,
 Ἡ ἐπεὶ, ἡ ἐβίη· οἱ δ' αἰφύμεν· ἔκ αἰετίζεις,
 Οὐδ' ὅδε ταμὴν φησὶν ἔν ἐν ἀθανάτοισι θεοῖσι
 Καρτεῖτε δένειτε διακρίδον ἐν ἀρίστοις.
 Τῶ ἔρχε· ὅππῃ κεν ὕμμι κακὸν πέμπουσιν ἐλάσῃ,
 Ἡ δὴ γὰρ νυκτὶ ἐλπομ' ἄρ' ἡ γὰρ πῆμα τετύχθαι·
 Τιδὸς γὰρ οἱ ὅλῳ λαὸν μάχῃ ἐνὶ οἴκῳ ταυτοῦ ἀνδρῶν
 Ἀσκάλαφον, τὸν φησὶν ὄν ἐμμεναὶ ὀβριμὸς αἴης.
 Ὡς ἔφατ'· αὐτὰρ αἴης θαλερῶ πεπνυγέτο μῆρῳ
 Χερσὶ κατὰ στέρνῳ, ὀλοφύρομεν· ἢ ἢ περ σπύδα
 Μὴ νυκτὶ μοι νεμεσσηθεῖτε δαλὺ μῦθα δώματ' ἔχοντες,
 Τί σάδαι φόνον ἢ ὅ, ἰόντ' ὅππῃ νῆας ἀρχαίων,
 Εἴ περ μοι καὶ μοῖρα, διδὸς πληγῇ καὶ κραυγῇ
 Κεῖσθαι ὁμοῦ νεκρῶσι μὴ αἵματι καὶ κονίῃσιν.

Ὡς φάτο, καὶ ῥ' ἱππῆας κάλετο δειμόν τε φόβον τε
 Ζαχρὺ μὲν· αὐτὸς δ' ἐν τε' ἐδύσετο πεμφανῶν τα·
 Ἐνθα καὶ τις μείζων τε καὶ ἀρχαλεώτερος ἄλλος
 Παρ' διδὸς ἀθανάτοισι γόλῳ καὶ μύθῳ ἐτύχθη,
 Εἰ μὴ ἀδύνη πᾶσι περ δεισάσασα θεοῖσιν
 Ὄρτο δ' ἐκ περσέου, λίπε δὲ θρόνον ἐνθα δάασε.
 Τὸ δ' αὖτ' ἀπὸ μὲν καφαλῆς κόρυς· εἴλετο καὶ σάκος ὤμων,
 Εἰς ὅς δ' ἔστησε σιβαρῆς ἐκ χειρὸς ἐλοῦσα
 Χαλκίον· ἡ δ' ἐπέεσσιν καὶ δαίπετο τοῦτον ἀφῆα,
 Μαινόμενα, φρένας ἤλε, διέφθορας· ἡ νύ τοι αὐτῶς
 Οὐδ' αἶψα ἀκούεμεν ἐστὶ νόος δ' ἀπὸ λῶλε καὶ αἰδώς.
 Οὐκ αἶψα ἀπὸ φησὶ θεὰ λαοκώλεν ἢ ἦρη,
 Ἡ δὴ νυκτὶ πρὸς δαλὺ μῦθον εἰληλούθεν,

Ἡ δὲ λέει

Sed tu praesens inter deos in adibus convivio aequalis:
 Hec a. & inter omnes audies immortales,
 Qualis Iupiter mala opera machinatur: nec quicquam puto
 Omnibus pariter animum gausurum, neq; mortalibus.
 Neq; dijs, etsi quis nunc convivatur hilaris.

Hec quidem sic locuta confedit Veneranda Iuno.
 Molestè tulerunt autem per domum Iouis dijs illa. ariste
 Labijs: non tamen frons super supercilia nigra
 Exhilarata est: inter omnes autem indignata locuta est:

10 Ah stultos nos, qui Iovi irascimur insipientes,
 Aut etiam ipsum cupimus reprimere propius accedentes
 Vel verbo, vel vi: hic vero longe sedens non curat,
 Neq; movetur: dicit enim inter immortales deos
 Fortitudinemq; potentiamq; eximie se esse optimum.

15 Ideo tolerate quodcumq; tibi malum mittat cuiq;
 Iam enim nunc opinor Marti infortunium factum esse.
 Filius enim ei interijt in pugna, dilectissimus virorum
 Ascalaphus, quem ait suum esse potens Mars.

20 Sic dixit: sed Mars Virentia feriebat femora
 10 Manibus demissis: lugens autem allocutus est:
 Ne nunc mihi succenseatis cœlestes domos incolentes,
 Vtisci eadem filij profecto ad naues Achivorum,
 Etiam si mihi quoque satum sit, Iovis percussio fulmine,
 Lacere ena-cum mortuis inter sanguinem & pulveres.

25 Sic dixit: & equos iussit Metumq; Fugamq;
 15 Iungere iussit autem arma induerat prae fulgentia.
 Tunc quadam maioremq; & grauior alia
 A Ioue immortalibus ira & indignatio parata fuisse,
 Nisi Minerva cunctis timens dijs

30 Exlisset è vestibulo: liquit autem solum tibi sedebat:
 10 Huius quidem à capite galeam dempsit & scutis humeris:
 Minerva Martem cohibet.
 Hastamq; firmavit valida è manu rapiens
 Aëream: hac a. verbis corripuit impetuosum Martem:
 Furiose, mentibus stolide, peristram tibi frustra
 35 Aures ad audiendum sunt, mens autem perijt et pudor?
 Non audis quæ dicit dea albus & cinas habens Iuno:
 Quaiam nunc à Ioue Olympio venit?

Am

Η δ' ἔλεειν' αὐτὸς μὲν ἀναπήσας καὶ πόλιν αἰ
 Αἰ μὲν οὐλομένην δὲ καὶ ἀγρυμνός τ' ἀνδρῶν
 Αὐτὰρ ποῖς ἄλλοισι κακὸν μέγα πάσι οὐ τεύουσι
 Αὐτὰρ καὶ γὰρ πρῶτος μὲν ἑσπέρην καὶ ἀμφὶς
 Δείψει, ὃ δ' ἡμέας εἰσι κυδομένησιν ἐς Ὀλύμπου.
 Μάρι' αἰ δ' ἔξείης ὅς τ' ἀπ' ὧ, ὅς τε καὶ ἐκί.
 Τῷ δ' αὖ νῦν κέλομαι μετέμεν χόλον ἢ ὧ ἐπὶ σ.
 Ἥδη γὰρ τις τῶδε βίβλυ καὶ χεῖρας ἀμείνων
 Ἥ περ αὖτ', ἢ καὶ ἔπειτα πεφύσεται. ἀργαλέον δὲ
 Πάντων ἀνδρῶν ῥυθμὸν ἡμεῶν τε τὸν τε.
 Ὡς εἰποῦσ', ἴδρυσε θρόνον ἐνὶ θυρῶν ἀρεῖα.
 Ἥρη δ' ὑπόλλωνα κλέαυτο δώματος ἐκτός,
 Ἰρίν δ', ἥ τε θεοῖσι μάγιστ' ἀθανάτοισι,
 Καὶ σφας φωνήσας, ἔπειτα πῆρόεντα περ σπύδα,
 Ζεὺς σφῶ εἰς ἰδὺν κέλετ' ἐλθέμεν ὅππῃ τάχιστα.
 Αὐτὰρ ἐπὶ νῦν ἐλθόντες, διὸς τ' εἰς ὅππῃ ἰδῶντες,
 Εἴρειν ὅ, πῃ κε ἑστῶν ἐποτρύνει καὶ ἀνδρῶν.
 Ἡ μὲν ἄρ' ὥς εἰποῦσα, πάλιν λίε πότνια Ἥρη.
 Ἔξετο δ' εἰνὶ θυρῶν τῶ δ' αἰζάντε πετέδην,
 Ἰδὺν δ' ἱκανὸν πολυπίδακα μνῆρα θηρῶν.
 Εὖρον δ' ὄρεον παρὲν ἰδὺν ἀνὰ γαργάφῃ ἀκρῶ
 Ἡμενον, ἀμφὶ δὲ μιν θυρῶν νέφ' ἐσεφάνωτο.
 Τῶ δὲ παρῶν δ' ἐλθόντες διὸς νεφεληγερέταο
 Στήτην, οὐδὲ σφῶν ἰδὼν ἐχολώσατο θυμῶ,
 Ὅππῃ οἱ ἄν' ἐπέεσι φίλης ἀλόχοιο πιτέδην.
 Ἰεὺν δὲ περτέρεν ἔπειτα πῆρόεντα περ σπύδα,
 Βάσ' ἰδὺν ταχέα, ποσειδάωνι ἀνακτῇ.
 Πάντα τὰ δ' ἀγλῆλαι, μνῆρε' ἡμεῶν γὰρ ἔβη.
 Παισάμενον μιν ἀνδρῶν μάχης ἡδὲ πολλέμοιο,
 Εἰς δὲ μοι ἐκ ἐπέεσσ' ἐπιπέεσται, ἀλλ' ἀλογίσεις,
 Φερέδην δ' ἡπειτα κτῆρε' ἔναι καὶ κτῆ θυμῶν,
 Μή μ' ἐδὲ κρατερὸς τῶ ἐὼν ὅππῃ ταλαάσῃ
 Μείναι, ἐπεὶ ἐο φημι βίην πολλὴν φέρτερον ἔβη.
 Καὶ θυμῷ περτέρεν τῶ δ' ἄν' ὅδε τα φίλον ἦτορ
 Ἴσον μοι φάδην, τὸν τε συζέοισι καὶ ἄλλοι.
 Ὡς ἔφατ', ἔδ' ἀπὶ δῆσε πολυμήμου ἄνκ' αἰεῖς,

An Gelis ipse quidem perpeffus mala multa
 Reverti ad Olympum quamvis dolens necessitate?
 Caterum hic alijs malum magnum omnibus fecerit:
 Continuo. n. Troianos quidem magnanimos & Achivos
 5 Linquet. hic. a. Vos Veniet conturbaturus in Olympum:
 Corripiet autem ordine, quiq. in culpa est quiq. etiam non.
 Ideo te rursus nunc iubeo sedare iram filij tui:
 Iam enim aliquis eo potentia & manibus fortior
 Vel interfectus est, vel etiam postea interficietur. Difficile. a.
 10 Omnium hominum liberare generationem & partem.
 Sic locuta, firmavit in solio impetuosum Martem.
 Iuno autem Apollinem vocavit domum extra,
 Irimq. qua dijs internuncia est immortalibus,
 Et ipsos compellans verbis velocibus allocuta est:
 15 Iupiter vos in Idam iubet venire quam celerimè,
 At postquam veneritis, Iovisq. conspectum aspexeritis,
 Facite quicquid ille iniunxerit & praeceperit.
 Hac quidem sic locuta, retrò cessit Veneranda Iuno,
 20 Sedebatq. in solio: hi autem properantes volauerunt.
 Idam. a. pervenerunt multi fontem, matrem serarum:
 Inuenerunt autem latè Videntē Iovem in Gargaro summo
 Sedentem, circum. a. ipsum odorifera nubes soluta erat.
 Hi autem coram se Venerunt Iove nubicogo
 Steterunt, neq. ipsis Videntis iratus est animo,
 25 Quoniam ei celeriter verbis dilecta uxoris paruerant.
 Irim autem priorem verbis velocibus allocutus est:
 Vade agè Iri Velox, Neptuno regi
 Omnia hac nuncia, neq. falsa nuncia sis:
 Vbi destiterit ipsum iube a pugna & bello
 30 Venire ad caetus deorum Gel in mare divinum,
 Si autem meis non verbis obedierit, sed spernet.
 Consideret Vero deinde in mente & in animo,
 Ne me, neq. fortis quamvis existens, inuadentem sustineat
 Expectare: quoniam eo dico virib. multo praestantiorē me esse.
 35 Et natus matorem: huius. a. non veretur dilectum cor
 Aequalem mihi se dicere, quem metuunt & ceteri.
 Sic dixit, neq. immortigera fuit Veniipes Velox Iri:
 Descend=

Βῆ δὲ κατ' ἰδύων ὄρεων εἰς Ἴλιον ἱέρω.
 Ως δ' ὅταν ἐκ νεφέων πῆται νιφάς ἢ ἡ χάλαξ,
 Ψυχῇ ὑπὸ ριπῆς αἰθρηγυέσθ' ὁ βορέας·
 Ως κραπιῶς μεμαῖα διέπτατο ὠκέα ἱεῖς,
 Ἀγχοῖ δ' ἱσταμένη περσέφει χλυτὸν ἐννοσίγαιον,
 Ἀγχιλίῳ πνέει τοι γαίηοις κυανοχαῖτα
 Ἥλδον δ' εὐρο φέρουσαι παρὰ διδὸς αἰγέοιο.
 Πανσάμενόν σ' ἐκείλ' ὅσε μάχης ἢ δὲ πόλεμιοι,
 Εἰρεσθ' ἢ μὲν φύλαξεν ἢ εἰς ἄλλα δῖαν.
 Εἰ δέ οἱ ἐκ ἐπέας ὅππ' αἰσέσται, ἀλλ' ἀλογίσεις,
 Ἡπείλεις κακῆν ὅτ' ἐναντίβιον πολέμιζων,
 Ενθάδ' ἐλδ' ὅσ' αὖτε σὲ δ' ἡμεῖς ἀλέαδ' αὖτε ἀνῶρε
 Χείρας, ἐπεὶ σὸ φησὶ βίην πολὺ φέρτερον,
 Καὶ θυμὸν περσέφει· σὺν δ' οὐκ ὀδύεται φίλον ἦτορ
 Ἰσὺν οἱ φάσθαι, τὸν τε συζόισι καὶ ἄλλοι.

Τῷ δὲ μέγ' ὀρθήσας περσέφει χλυτὸς ἐννοσίγαιος·
 ὦ πόποι, ἦ ῥ' ἀγαθὸς ὦρ' ἐὼν ὑπερόπλον εἰπεν,
 Εἴ μ' ὁμόμιμον ἔόντα βίην ἀέκοντα κατέειπες.
 Τρεῖς γάρ τ' ἐκ χρόνου εἰμὲν ἀδελφοί, οὗς τέκε ρέη·
 Ζεὺς καὶ Ἡρῶ, τρίτατος δ' αἰῶν ἐνέροισιν ἀνδάνων·
 Τριχθὰ δ' ὅπαντα δέδωκεν, ἕκαστος δ' ἔμμορε πμῆς.
 Ἡ τοι Ἡρῶν ἐλαχρον πολὺν ἄλλα ναίεμεν αἰεὶ
 Παλλομένων, αἰῶν δ' ἐλαχρον ζῶφον ἠερόεντα.
 Ζεὺς δ' ἐλαχρ' οὐρανὸν δ' ἔρυν ἐν αἰθέρι καὶ νεφέλῃσι·
 Γαῖα δ' ἐπ' ἔω ἢ πάντων καὶ μακρὸς Ὀλύμπος·
 Τῶ ῥα καὶ οὐπὶ διδὸς βέομαι φρεσὶν, ἀλλὰ ἐκμησθ'·
 Καὶ κρατερός ὦρ' ἐὼν, μέντω τειτάτη ἐνὶ μοίρῃ.
 Χερσὶ δ' ἡμῇ με πᾶν κακὸν ὥς δειδοσέσθαι,
 Θυρατέροισιν γάρ τε καὶ ἰδὸς κέρδιον εἶναι
 Ἐκ πάλλοις ἐπέεσσιν ἐνιστέμεν, οὗς τέκεν ἄντρες·
 Οἱ ἔδ' ἐν ὀσμῶντος ἀκούσονται καὶ ἀνὰ γῆν.

Τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα ποδλυγέμενος ὠκέα ἱεῖς,
 Οὐ τω γ' ὀδύεται γαίηοις κυανοχαῖτα
 Τόνδε φέρω δὴ μῦθον ἀπνέει τε κρατερόν τε·
 Ἡ μετὰ σφύρις, σφριπαλὴ μὲν τε φρένας ἐδιδῶν.
 Οἷδ' ὥς περσέφει τοῖσιν εἰρηνύες αἰὲν ἔπονται.

Τῷ δ' αὖτε περσέφει ποσειδάων ἐννοσίγαιος,

Descendit. a. ab Idaeis montibus ad Ilium sacrum
 Veluti. a. cum ex nubibus volat nix, aut grando
 Gelida ab impetu serenifici Boreae:

Sic celeriter festinans deuolauit Velox Iris,

3 Prope autem stans allocuta est inclytum Neptunum:

Nuncium aliquid tibi Neptune nigris-crimibus-decore,

Venio huc afferens à Ioue egi dem-gestante:

Cessantem te iubet a pugna & bello

Venire ad catus deorum, aut in mare amplum.

10 Si autem eius verbis non obtemperabis, sed spernes,

Minatus est & ille ex aduerso pugnantem

Huc se venturum: te autem cuitare iubet

Manus: quoniam te ait viribus multo fortio rem esse,

Et natu maiorem. thum autem non curat charum cor

15 Aequalem te ei dicere, quem pertimescunt & alij.

Huc. a. Valde indignatus affuitus est inclytus Neptunus:

Proh malū, certe bonus quāvis existens superbe locutus est,

Si me parvis-honoris existentem si inuitum prohibebit.

Tres enim ex Saturno sumus fratres, quos peperit Rheā,

20 Iupiter & ego, tertius autem Pluto inferis imperans.

Trifaria. a. omnia diuisa sunt: quisq. d. natus est homorē:

Quippe ego sortitus sum canum mare habitare semper

Motis sortibus: Pluto. a. sortitus est caliginem obscuram:

Iupiter. a. sortitus est cælum latum in aethere & nubibus.

25 Tertia autem adhuc communis omnium, & altus Olympus.

Ideo sanè nequaquā Iouis sequar (al. curo) mentes sed quies.

Quamuis fortis existens maneat tertia in portione. (tu,

Manibus vero ne quid me omnium ignauum veluti terreat.

Filius enim & filios virilium esset

30 Asperis verbis increpare, quos genuit ipse:

Qui eum impellentem audient vel necessitate.

Huc autem respondit deinde Ventipes Velox Iris:

Itane tam à te Neptune cærulea-coma-decore,

Hoc referam Ioui responsum saeuumq. durumq.?

35 An quid mutabis? Mutabiles quidem mentes bonorum.

Sed quod maiores-natu-Erinnyes semper sequuntur.

Hanc. a. rursus allocutus est Neptunus quatiens terram:

1ει θεά, μάλα τὸ τοῦτος κτ' μοῖραν εἰπέσ·
 Εὐλὸν καὶ τὸ τέτυκται, ὅτ' ἀνέλθ' αἶσιμα εἰδῆ.
 Ἀλλὰ τόδ' αἰὼν ἄλγος κραδίῳ καὶ θυμὸν ἰκάνει,
 Οὐκ οὐκ ἰσμορον καὶ ὁμῆ περὶ μένον αἶσῃ
 Νεκείην ἐδέλῃσι γόλῳ τῶσιν ἐπέεσσιν·
 Ἀλλ' ἦτοι νῦν μὲν καὶ νεμεσσηθεὶς ὑποείξω.
 Ἀλλο δὲ τοι ἐρέω, καὶ ἀπειλήσω τό γε θυμῷ,
 Αἶκεν αὖδ' ἐμέθεν καὶ ἀδύαχίης ἀγχείης,
 Ηῆρας, ἐρμείω τε καὶ ἠφαιστῷ ἀνὰ κτος,
 Ἰλίου ἀπεινῆς πεφιδήσεται, οὐδ' ἐδελήσῃ
 Εκπέσαι, δοῦναι μὲν κράτος ἀγχείοισιν,
 Ἰσθ' τῷδ' ὅτι νῶϊν ἀνήμερος γόλῳ ἔσται.

Ὡς εἰπὼν λίπε λαὸν ἀρχαϊκὸν ἐννοσάμεν·
 Δαῖς ὅ πόντον ἰών, πτόθεσσαν δ' ἦρωες ἀρχαῖοι.
 Καὶ τότ' Ἀπόλλωνα παρσέειν νεφεληγερέτα ζεύς,

Ερχο νῦν φίλε φοῖβε μὴ ἔκτορα χαλκοκορυσήν.
 Ηδὴ μὲν γὰρ τοι γαλήνηος ἐννοσάμεν·
 Οἷζται εἰς αἶα δῖαν, ἀλδ' ἀμειν· γόλον αἰπὺν
 Ημέτερον. μάλα γὰρ καὶ μάχης ἐπύθοντο καὶ ἄλλοι,

28. οὐκ ἐπερὶ

Ὀῖον * νέτεροί εἰσι θεοὶ, κρόνον ἀμφὶς ἐόντες.
 Ἀλλὰ τόδ' ἡμὲν ἐμοὶ πολὺ κέρδιον, ἢ δέ οἱ αὐτῷ

Επλετο, ὅττι παρὸνδε νεμεσσηθεὶς ὑποείξῃ
 Χείρας ἐμάς· ἐπεὶ ἔκην αἰδρωτὶ γ' ἐτελέεσθαι.

Ἀλλὰ σὺ γ' ἐν χείρεσσι λάβ' αἰγίδα θυοανόεσσαν,
 Τῷ μάλ' ἐπασίων, φοβέειν ἦρωας ἀρχαῖες.

Σοὶ δ' αὐτῷ μελέτω ἔκαστη βόλε φαίδιμος ἔκτορα.
 Τόφρα γόωσι οἱ ἐχειρε μὲν ὅτ' ἐμέγα, ὅφρ' αὖ ἀρχαῖοι

Φόροντες νηῆς τε καὶ ἐλλήπωντον ἰκωνται.
 Κεῖθεν δ' αὐτὸς ἐγὼ φράστομαι ἔρπον τε ἔπος τε,

28. το

Ὡς * καὶ αὐτὶς ἀρχαῖοι ἀναπύσσωσι πῆνοιο.
 Ὡς ἔφατ'· οὐδ' ἄρα πατρὸς ἀνγκούσησεν Ἀπόλλων·

Βῆ γ' ἔκτ' ἰδαίων ὄρεων, ἱερὰ καὶ εὐκαῖα
 Ωκεῖ, φαστοφόνω, ὅς τ' ὄκιστος πετελυῶν·

Εὔρ' ὅδ' ἀνὰ πρὶ ἀμῷοι διίφρον· ἔκτορα δ' ἴον
 Ημενον, οὐδ' ἐπὶ κείτο. νέον δ' ἐσαίειρατο θυμὸν,

Αμφὶ ἐγινώσκον ἐτάρας· ἀτὰρ ἄδμα καὶ ἰδρωῖς
 Πάυετ', ἐπεὶ μιν ἐχειρε διδὸς νότ' αἰγίδαοιο.

Αρχοῦ

Ita dea, Valde hoc verbum opportunè dixisti.

Bonum est hoc est, quando nuncius decentia novit.

Sic hic gravis dolor cor et animum occupat,

Quando parem dignitate et pari decretis (v. natum) fudo

Obiurgare vult iracundis verbis:

Sed certe nunc quidem quamvis indignatus cedam.

Aliud verò tibi dicam, et minabor illud auxilio:

Siquidem sine (i. inuito) me et Minerva praeatrice,

Iunone, Mercurio, et Vulcano rege,

Illo excelsa parceret, neque dolet

Destruere, dare, magnam victricem Argivis,

Sciat hoc, quod nobis insanabilis iracundia erit.

Sic factus, liquit populum Achaicum Neptunus,

Subiit, pontis pfectus, desiderabat. a. cum heroes Achivi.

Et tunc Apollinem allocutus est nubecogus Iupiter:

Vade nunc delecte Phoebe ad Hectorem are armatum:

Nunc etenim Neptunus quatens terram

Abit in mare humidum, fugiens iram gravem

Nostram. nam (alioqui) Valde pugnam audissent et alij

Qui quidem inferi sunt dii, Saturnum circa existentes.

Sed hoc tum mihi multo vitius tum sibi ipse

Fuit, quod ante indignatus euitavit

Manus meas: quoniam non sine sudore perfecta fuisset res.

Sed tu quidem manibus accipe agidem simbricam.

Quam Valde quassans tetreto heroas Achivos: (For.

Tibi. & ipse cura sit o Apollo procul feriens, illustris He-

Tantisper itaq; ei excita robur magnum, dum Achivi

Fugientes ad naues, et Hellepontum perveniant.

Illinc autem ipse ego consultabo opus, verbumq;

Ut rursus Achivi respicient a labore.

Sic dixit: neq; sanè patri immorigerus fuit Apollo:

Descendit verò ab Idaei montibus accipitri similis

Celeri columbarum occifori, quiq; celerissimus volucrum.

Invenit filium Priami prudentis Hectorum nobilem

Sedentem. neq; amplius iacebat, modo. a. collegerat animum

Circum se agnoscens socios: sed anhelitus et sudor

Cessarat postquam ipsum excitavit Iovis animus Aegiochis:

Iupiter Apo-
 linè mitric a
 suscitandum
 Hectorem.

Apollo Hector
 re aggressus
 suscepit.

εε γ

Ἀργεὺς δ' ἰστάμεν· ὡς σέ φηι ἐκείρερος ἄπολλων,
 ἔκτορ υἱὲς ἑορταίοιο, τίη δ' ἐσὺ νόσφιν ἀπ' ἄλλων
 ἦσ' ὀλιγὴν πελάων; ἢ ποῦ τί σε κήδος ἱκάνει;
 Τὸν δ' ὀλιγὸρ ἀνέων ὡς σέ φηι κορυθαίολος ἔκτορ,
 Τίς δ' ἐσὺ ἐοσι φέρεσε θεῶν ὅς μ' εἴρεαι ἀντλῆ;
 Οὐκ αἶψα δ' με νηϊσὶν ὅπῃ ἀνύμνησιν ἀγυαίων
 Οὐς ἐτάροισι δάλεοντα, βολῶν ἀγὰρ θὸς βάλαν αἶας
 Χερμαδίῳ ὡς σέ φηι τοῖος, ἐπ' αὖτε ἵδους ἀλκίης;
 Καὶ δ' ἡγήσῃ· ἐφ' αὖ μὲν νεκρὸς καὶ δῶμ' αἰδέοιο
 Ἡμῶν τι δ' ὀφείδω, εἴ περ ἴδον αἶον ἦτορ.
 Τὸν δ' αὖτε ὡς σέ φηι πέν ἀνὰ ζ' ἐκείρερος ἄπολλων,
 Θάρσει νῦν, τοῖόν τοι ἀόων τῆρα χρονίσων
 Εἴδης ὡς σέ φηι παρὰ μέναι καὶ ἀμύων,
 Φόβον ἀπολλωνᾶ χερσὶν ὅς σε παρ' ὅτ' ὥρ
 Ρύοι, δ' αὖτε ὡς σέ φηι πέναι πηλοῖε δρον.
 Ἀλλ' ἄγε, νῦν ἱσπεύσιν ἐπὶ πτοῦνον πολέεσσι,
 Νηϊσὶν ὅπῃ γλαφυρῇσιν ἐλαυνέμεν ὠκέας ἱσπεύς·
 Αὐτὰρ ἡγήσῃ ὡς σέ φηι πέναι πηλοῖε δρον
 Πᾶσαν λειανέω, τρέψω δ' ἡρώας ἀγυαίους·
 Ὡς εἰπὼν, ἐμπεδύσε μὲν ὅτ' ἡγήσῃ ποιμένι λαῶν.
 Ὡς δ' ὅτε τις σαυτὸς ἱσπεύς ἀλκίης ὅπῃ φάτνη,
 Δεσμὸν ἀπορρήξας θεοὶ πεδίον κροαίνων,
 Εἰωδὸς λείανει ἐν βρεῖος πατομοῖο,
 Κυδιόων, ὅπῃ δ' ἐκείρερος ἀμύων ἢ χαῖται
 Ὡς εἰπὼν, ὅπῃ δ' ἀγλαῖησιν πεποιδὸς,
 Ριμφάδ' ὡς σέ φηι μετὰ τ' ἡδέα καὶ νομὸν ἱσπεύς·
 Ὡς ἔκτορ λαμψέσθ' ὡς σέ φηι πέναι πηλοῖε δρον
 Ὡς εἰπὼν ἱσπεύς, εἴ περ ἡδέος ἐκλυεν ἀνδρῶν.
 Οἱ δ' ὡς τ' ἡδέος ὡς σέ φηι πέναι πηλοῖε δρον
 Εὐεύνοντο κύνες τε καὶ ἄλλες ἀγυαίους.
 Τὸν μὲν τ' ἡλίβατος πέτρῃ καὶ δέσμιος ὦλη
 Εἰρύσατ', οὐδ' ἄρα τ' ἐσφιν κηλῇσιν αἰσιμον ἦεν.
 Τὸν δ' ὡς τ' ἡδέος ὡς σέ φηι πέναι πηλοῖε δρον
 Εἰς ὅδον αἶαντα ὡς σέ φηι πέναι πηλοῖε δρον
 Ὡς εἰπὼν, ὡς σέ φηι πέναι πηλοῖε δρον
 Νύσοντες εἰσεσὶν τε καὶ ἔλκον ἀμφιγύοισιν.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ ἴδον ἔκτορ ἐπιγυρόμενον σίχας ἀνδρῶν,
 Τάβησιν,

Propè autem stans cum allocutus est longè operans Apollo:
 Hector fili Priami, cur autem tu scorsum ab alijs
 Sedes infirmus? num aliquis te dolor occupat?
 Hunc a. languidus allocutus est galee-motor Hector:
 Quis verò tu es optime decorum qui me interrogas coram?
 Non audis quod me nauium ad puppes Achiorum
 Suos socios perdentem, in bello strenuus percussit Atax
 Saxo ad pectus: cessare fecit autem strenua fortitudine?
 Et certe equidem putabam mortuos & domum Plutonis
 Die hoc me visurum, quoniam charam expirabam animam.
 Hunc a. rursus allocutus est rex longè operans Apollo:
 Confide nunc, talem tibi adiutorem Saturnius
 Ex Ida emisit astare & auxiliari
 Illustram Apollinem aureo-gladio-conspicuum, qui te antea
 Protego simul ipsumq; & altam urbem.
 Sed age, nunc equites hortare multos,
 Naues ad concavas impellere veloces equos,
 Sed ego antè iens, equis viam
 Omnem complanabo, & vertam in fugam heroas Achivos.
 Sic locutus inspirauit robur magnum pastori populorum. Hector præ-
 Ft. a. quò quis qui-dia-stet it equus hordeo-pastus ad p'sepe, liu repetit.
 Vinculo perrupto, currit per campum strepens-pulsando terram
 Assuetus lauari pellucido fluuio,
 Exultans: alitè autem caput tenet, circa autem iuba
 Humeros motantur: hic autem splendore fretus,
 Facile eum genua ferit ad consuetà loca & pascua equo-
 Sic Hector celeriter pedes & genua mouebat (rum:
 Concitans equites postquam Dei audiuisset vocem.
 Hi verò, sit vel ceruum cornutum vel lueftrem capram
 Insequuntur canesq; & viri agrestes:
 Hunc quidem alta petra & embrosia sylua
 Seruant, neq; adeo ipsis adipisci fatale erat:
 Horum autem ob clamorem apparet leo benè iubat
 Ad viam: statim autem omnes auerit quamuis animofos:
 Sic Danai hactenus quidè cateruatim semper sequebatur,
 Ferientes ensibus & hastis ancipitibus:
 Sed postq; viderunt Hectorem obuenient ordines virorum,
 kk ij

Ταῖσιν οὖν πᾶσιν ἢ περὶ ποτὶ καὶ περὶ θυμῶς.
 Τῶσι δ' ἐπεὶ τ' ἀνδρῶν δόδας ἀνδραμόνον ὅς τις,
 Αἰτωλῶν ὅς τις αἰετος, ὅπως μιν ὅς μιν ἀκοντι,
 Εὐχόμενος δ' ἐν σαλῇ ἀνδρῶν δ' ἐπ' αὐτοῖς ἀνδρῶν
 Νίκων, ὅς ποτε κοῦροι ἐρείσειαν περὶ μύθων.
 Ὅς σφιν εὐφρονέων ἀνδρῶν σατο καὶ μετέπειπεν,
 ὦ πόποι, ἦ μάλα θαῦμα τόδ' ὁφθαλμοῖσιν ὁρῶμαι.
 Οἷον δ' αὖτ' ἐξ αὐτῆς ἀνέστη κήρυξ ἀλῦξας
 Ἐκτορ, ἦ θύμῳ μιν μάλα ἔλπετο θυμῶς ἐχέσου
 Χερσὶν ἔσθ' ἀντ' ὅς θανέειν τελαμῶνι δαΐδα.
 Ἀλλὰ πρὸς αὐτὸν θεῶν ἐρέουσιν καὶ ἐπέωσεν
 Ἐκτορ, ὅς τις πολλῶν θανάτων ἔσθ' ἰσχυρὰτ' ἔλλυσεν.
 Νῆες καὶ νῆες ἔσθ' οἶμαι. οὐ γὰρ ἀτεργέ
 Ζηλὸς ἐειργδύπου παρ' ὅς τις ἰσχυρὰτ' ἔλλυσεν.
 Ἀλλ' ἄγε δ', ὅς τις ἀνδρῶν ἐπὶ πειθώμεθα παῖτες.
 Πλοῦτον μὲν ποτὶ νῆας ἀνδρῶν ἔσθ' οἶμαι.
 Αὐτοὶ δ' ὅσοι αἰετοὶ ἐν γράτῳ ἀνδρῶν ἔσθ' οἶμαι.
 Στείμεν, εἴ κε παρ' αὐτῶν ἐρέουσιν ἀνδρῶν παῖτες,
 Δούρατ' ἀνδρῶν οἶμαι. τὸν δ' οἶον καὶ μεμαῶτα
 Θυμῶ δ' εἴπεσθαι θανάτων καὶ τελευτῶν ὅμιλον.
 Ὅς ἐπαθ'. οἱ δ' αὖτ' ὅς μάλα μὲν κλύον ἦδ' ὁπίζοντο.
 Οἱ μὲν αὖτ' αἰμ' ἀνδρῶν καὶ ἰδομένης ἀνδρῶν,
 Τεῦχρον, μηρόν τε, μέγαν τ' ἀτάλαντον ἀρηΐ,
 Τριάνην ἡρπευον ἀνδρῶν καλέσαντες,
 Ἐκτορ καὶ τρώες ἐναντίον αὐτῶν ὁπίσσω
 Ἡ πηδῶν ὅππῃ νῆας ἀνδρῶν ἔσθ' οἶμαι.
 Τρώες ὅππῃ παρ' ἀλλήλους ἦσαν αἰμ' ἀνδρῶν
 Μακρὰ βίβας, παρ' αὐτῶν καὶ αὐτῶν φῶς ὅππῃ
 Εἰμὶν ὅππῃ νηφείλων, ἔχον δ' αἰετοῖς δοῦναι,
 Δεινῶν, ἀμφιθέσειαν, ἀνδρῶν παῖτες, μὴ δ' αὖτ' ἀνδρῶν
 Ησαστο, δὴ δὴ πορήμεναι ἐς φόβον ἀνδρῶν.
 Τῶν δ' ὅππῃ ἐν χερσὶν ἔχον, ἡγήσατο λαόν.
 Ἀργεῖοι δ' ὅππῃ νηφείλων ἀλλήλους ὄρετο δ' αὐτῶν
 Ὅς αὖτ' ἀμφοτέρωθεν ἀνδρῶν ἀνδρῶν δ' ὄρετο
 Θρώσκον. πολλὰ δ' ὅππῃ θρασυμένων ἀνδρῶν,
 Ἀλλὰ μὲν ἐν χερσὶν ἔχον ἀνδρῶν ἀνδρῶν
 Πολλὰ δ' ἐκείνους, παρ' ὅππῃ ἔχον καλὸν ἐπαινεῖν,

Εν

Timuerunt: omnibus autem in pedes decidit animus.
 His vero deis concionatus est Thoas Andramonis filius,
 Aetolorū longē praestantiss. peritus quidē iaculo pugnandi,
 Strenuus etiā in stataria: cocione. & ipsum pauci Achimorū
 Vincēbant, quando iuuenes contenderint circa verba:
 Qui ipsis bene sapiens concionatus est & dixit:
 Prob malum, certē magnū miraculum hoc oculis video:
 Qualiter autem rursus de integro surrexit morte vitata
 Hector: atqui ipsum valdē spirabat animus cuiusque
 Manibus sub Atacis moriturum esse Telamonij.
 Sed aliquis rursus deorum liberauit & seruauit
 Hectorem: qui iam multorum Danaorum genia soluit,
 Quemadmodum & nunc fore puto: non enim sine
 Ioue valdē tonante propugnator stat sic exultans:
 Sed agite, sicut ego dixero, obediamus omnes:
 Multitudinem quidem ad naues iubeamus redire,
 Ipse vero quicumque optimi in exercitu gloriamur esse,
 Stemus: si quidem primum prohibeamus obuiantes
 Hastas eleuantes: hunc autem puto etiam alacrem
 Animo veriturum Danaorum ingredi multitudinem.
 Sic dixit: hi. a. hunc facile. q. audierunt, & paruerunt:
 Qui quidem erant circa Ataces & Idomeneum regem,
 Teucrum, Merionemq. Megemq. similem Marti,
 Pugnam apparabant, optimates conuocantes,
 Hectorem & Troianos contra, sed retrō
 Multitudo ad naues Achimorum redibant.
 Troiani, a. priores verberarunt conferti: praebat. a. Hector
 Latē incedens: antē autē ibat ipsum illustis Apollo
 Indutus humeris nebulam: tenebatq. agidem imperiosam,
 Grauem, & indig. sillosam, in signem, quam faber ferrarius
 Vulcanus Ioui dedit gestare ad terrorem hominum:
 Hanc & hic, hic in manibus tenens duxit copias.
 Argini. a. expectabant conferti: excitatus est. a. clamor
 Acutus & iung. a. neruis autem sagitta
 Exiliebant: multa q. hastilia fortibus a manibus,
 Alia quidem in corpore figebantur bellicosorum iuuenum:
 Multa. & in medio, antequam corpus pulchrū tangerent

Græcorum o-
 primi quique
 coeunt.

εε ιιγ

Ἐν γαῖῃ ἴσαντο, λιλαιόμενα χερσὶν ἄσται.
 Ὄφρα μὲν αἰγίδα χερσὶν ἔχοντες, ἄρ' ἔμα φέβοντο πόλλων,
 τόφρα μάλ' ἀμφοτέρων βέλε' ἠΐθετο, πῆπ' εἰς λαός.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ κατενώπα ἰδὼν δαναῶν ταχυπόλων
 Σῆσ', ὅτ' αὖτ' αὐτὸς μάλα μέγα, τοῖσι δ' ἑυμόν
 Ἐν στήθεσιν ἔδεξε, λάδοντο δ' εὐρυειδὸς ἀλκῆς.
 Οἳ δ' αἶσ' ἦε βοῶν ἀγγέλλω, ἢ πῶν μέγ' οἴων
 Ὅφρα δ' ὡς κλονέοιτο μελαίνης νυκτὸς ἀμολγῶ
 Ἐλδόντ' ἔξαπίνης, σιμάντορ δ' ἔπαρσόν τε·
 ὧς ἔφροβηθεν ἀρχαῖοι ἀνάλκιδες. ἐν γὰρ πόλλων
 Ἦκε φόβον, τρωσὶν δὲ καὶ ἔκτορε κῦδος ὅπαζεν.
 Ἐνθα δ' ἀνὴρ ἔλεν ἄνδρα κεδναΐδης ὑσμίνης·
 Ἐκτορ μὲν στήθεσσι καὶ ἀφ' ἐστίλαον ἔπεφνε,
 τὸν μὲν, βοιωτῶν ἠγχιπτορ χαλκοχατῶνων·
 τὸν δὲ, μενεδῶν μεγαθύμου πρὸν ἑταῖρον·
 Αἰνεΐας δὲ μέδοντα καὶ ἰάσον ἔξενάειξεν.
 Ἡ τοι ὁ μὲν, νόστος ὕδ' οὐλῇ δ' εἰσοῖο
 Ἔσκε μέδων, ἄνθρωπος εὐδελφός· αὐτὰρ ἔρριπεν
 Ἐν φυλάκῃ γαῖης ἀποπατρίδος, ἄνδρα χατακτῆς
 Γνωτὸν μηδ' ὕψ' ἐειώπιδος, λυγρὸν οἴλεός.
 Ἰάσος αὖτ', ἀφ' ὅς μὲν ἀδύατα ἔτετυκτο,
 τὶς δὲ σπύλοιο καλέσκετο βουκολίδα,
 Μικιστὴ δ' ἔλε πολυδάμας, ἔχον δ' ἀλκίης
 Πρώτη ἐν ὑσμίνῃ, κλόνιον δ' ἔλε δ' ἄλκιωρ,
 Διόχορον δὲ πάρις βάλει νεῖατον ὦμον ὀπίθε
 Φέροντ' ἐν περὶ μάχῃσι, διὰ φρεσὶ καὶ χερσὶν ἔλασεν,
 Ὄφρ' ὅ τις ἐνδείκναι π' ἔντεα, τόφρα δ' ἀρχαῖοι
 Τάφρω καὶ σκολόπεσσιν ἐν πλῆξαντες ὀρυκτῇ,
 Ἐνθα καὶ ἔνθα φέβοντο, δύνοντο δὲ τέττοιοι ἀνέγκη·
 Ἐκτορ δ' ἡρώεσσι μέγαλετο, μακρὸν αἶσας,
 Νηυσὶν ὅπασεν ἔδαι, ἔδην δ' ἔναρσ' βροτόντα,
 Ὅν δ' ἀνέγων ἀπαύδοντες νεῶν ἑτέρωθεν νόστω,
 Αὐτοὶ οἳ θάνατον μάλιστα μακάρεσσιν ἔδοντο,
 Γνωτοὶ τε γνωτοὶ τε πυρὸς λελάχουσι θανάοντα,
 Ἀλλὰ κύβητες ἐρύοισι περὶ ἄσπερ ἡμέτεροιο.
 ὧς εἰπὼν, μάστιγα κατωμαδὼν ἤλασεν ἴστωις,
 Κεκλόμεν δ' ἔτρωσεν καὶ στήθεσσι τοῖσι καὶ αὐτοῖς

10. τρωσὶν
 11. πῆπ'

Πάντες

In terra figebantur, cupientia corpus ledere:
 Quoad. q. agida manibus tenebat intrepide illustris Apollo,
 Tandem valde terrore tela attingebant, cadebat. a popul.
 Sed postquam in vulcrum intuitus Danaorum equitum
 5 Concussit, ipseque inclamavit valde admodum, illis animum
 In pectoribus enervavit, obliuiscunturque strenui roboris.
 Hi. a. sicut vel boum armentum vel gregem magnam ovium
 Fera duaturbant nigra noctis intempesta tempore,
 Venientes repente, custode non presente;
 10 Sic timuerunt Achivi impotentes. in eos enim Apollo
 Misit fugam. Troianis. a. et Hectori gloriam dedit,
 Tunc vir interfecit virum dispersa acie,
 Hector quidem Stichiumque et Arcefilaum occidit,
 Hunc quidem Boetiorum ducem ercas tunicas habentium
 15 Illum autem Menesthei magnanimum fidum socium.
 Aeneas autem Medontae et Iasum spoliavit.
 Scilicet hic quidem nothus filius Oilei divini
 Erat Medon Atacis frater, sed habitabat
 In Phylaca, terra procul a patria, virum cum occidisset
 20 Fratrem non erca Eriopidis quam habebat Oileus:
 Iasus autem dux quidem Atheniensium erat,
 Filius autem Spheli vocabatur Bucolida,
 Mecisteum. et sustulit Polydamas Echiumque Polites
 25 Primo in conflictu: Clonium. a. interemit nobilis Agenor
 Deiochum. a. Paris percussit in extremo humero cecidit
 Fugientem inter propugnatores penitus. a. ferrum transiegit.
 Dum hi illos spoliabant armis: interim vero Achivi
 In fossam et palos delapsi effusam, (tate.
 Huc et illuc fugiebant: ingrediebantur a murum necessi-
 30 Hector autem Troianis imperabat, alie clamans,
 In naues ruere: omittere autem spolia cruenta,
 Quem vero ego remotum a navibus alibi animadvertero
 Ibi ei mortem struam, neque sane hunc
 Fratresque, sororesque rogo imponant mortuum:
 35 Sed canes distrahent ante urbem nostram.
 Sic fatus scutica per humeros impulit equos,
 Adhortans Troianos per ordines: hi vero cum ipso

Troiani ma-
 gnam cadem
 faciunt.

kk 8

Πάντες ὁμοκλήσαντες, ἔχον ἐρυσάρεματις ἱπποῖς,
 Ἡχὴν θεσπέσιαν· ὡρῶσθε δὲ ὅτι βίβ' ἀπὸλλων
 Ραὶ ὄχθας κατέτοιτο βαθείης ποσσὶν ἐρείπων
 Ἐς μέσσην κατέβαλλε· γαφύρῳσεν δὲ κέλευθον
 Μακρῶν ἢ δ' ὀρέειαν, ὅσον τ' ὅππ' ἰοὺρὸς ἐρωή
 Γίνεταί, ὅσ' αὖτ' ἀνὴρ δένει· περὶ δ' αὖτε
 Τῇ δ' οὐ γὰρ ὡρῶσθε φάλαγγισθον, ὡρῶ δ' ἀπὸλλων
 Αἰγίδα ἔχων ἐρείπιμον· ἐρεῖπε δὲ τείχεος ἀγχιῶν
 Ραὶ αὖ μάλα, ὅς τ' ἐπεὶ πρὸς ἰάμαθον πάσις ἀγχι θαλάσσης,
 Ὅς τ' ἐπεὶ οὐκ οὐκ ποιεῖς ἀνδράματα νηπιέων,
 Αὖτις σμύθευε ποσσὶν καὶ γαστέρι, ἀνδράων.
 Ὡς ῥα σὺ ἦε βόμβη πολὺν καμάτον καὶ δίκτυον
 Σύγχρεας ἀφείρων, αὐτῶσι δὲ φέρον ἐν ὠρεῖαις.
 Ὡς οἱ μὲν παρθενῶν ἐρητύοντο μένοντες,
 Ἀλλήλοισι τε κελεύεσθαι, καὶ πᾶσι θεοῖσι
 Χεῖρας ἀνίσχοντες, μαρὰ δ' ὄχετόωντο ἔκαστος.
 Νέστωρ αὖτε μάστιγι γερῶνι, οὐρῇ δ' ἀχαιῶν
 Εὐχέτο χεῖρ' ὀρέγων εἰς οὐρανὸν ἀστερόεντα,
 Ζεὺ πάτερ, εἴ ποτέ τις τοι ἐν ἀρχαῖς ἄρ' ἐπύρρει,
 Ἡ βοὸς, ἢ οἶον· καὶ πῶνα μῆϊα κείων,
 Εὐχέτο νοστήσαι, σὺ δ' ἄγερεο καὶ κτενέουρας.
 Τῶν μνηστῶν καὶ ἀρμυῶν ὀλύμπιε νηλεὲς ἦ μύρ.
 Μηδὲ σὺ τῶν τρωέων ἐκ δαίμωνάδων ἀχαιῶν.
 Ὡς ἔφατ' ὀρχόμενος· μέγα δ' ἔκτυπε μητίετα ζεύς,
 Ἀρῶν αἰὼν νηληϊάδαο γέροντος.
 Τρώες δ' ὥς ἐπύθοντο διδὸς νόον ἀνιόχοιο,
 Μάλλον ἔπ' ἀφείρισσι θόρον, μνηστῶν τοι γὰρ ἄμνη.
 Οἱ δ' ὥς τε μέγα κύμα θαλάσσης ὀρυσσόροιο
 Νηὸς ὡρῶσθε ποτῶν κατεβήσεται, ὅσ' αὖτ' ἐπείγει
 Ἰς ἀνέμου. ἢ γὰρ τε μάστιγ' ἀχαιῶν τ' ὀφέλλει·
 Ὡς τρώες μαρὰ ληϊάχῃ καὶ τείχεος ἐβαινον.
 Ἴπποισι δ' εἰσελάσαντες, ὅππ' ὡρῶσθε μάχοντο,
 Εὐχέσιν ἀμοιβῆσαι σὺν ἀνδράσι, οἱ μὲν σφ' ἱππῶν,
 Οἱ δ' ἀπὸ νηῶν ὑψιμαλῶν δῆτι βάντες,
 Μακροῖσι ξυστοῖσι, τὰ ῥα σφ' ὅππ' ἐν νησὶ ἔκειτο
 Ναύμαχα κολληθέντα, καὶ σῶμα εἰμένα χαλκῷ.
 Πάσθε κλῶ δ' εἰς μέν ἀχαιοὶ τε τρώες τε

Τέχ' ὅ

Omnes minaciter clamantes, agebant trahentes currum e-
 Clamore immenso: ante. a. illustris Apollo (quos
 Facile labra fossa profunda pedibus proruens,
 In medium deiecit: munivit autem viam
 Longam, & latam, quantum hastæ iactus
 Progreditur, cum sit roboris periculum faciens mittet,
 Hac illi profundeabantur turmatim: ante ibat. a. Apollo
 Aegidem gestans valde preciosa: diruit. a. murus Achiuorum
 Facile admodum, sit, cum quis arenam puer propè mare,
 Qui postquam igitur fecerit opera ludoria per infantiam,
 Post iterum destruit pedibus & manibus ludens:
 Sicut tu arcitenens Phæbe multum laborem & arumnam
 Conturbasti Argiuorum: ipsi autem fugam immisisti.
 Sic hi quidem apud naues detinebantur manentes,
 Inuicemq; adhortantes, & omnibus dijs
 Manus eleuantes valde vota faciebant unusquisq;
 Nestor autem maxime Gerenius, custos Achiuorum,
 Precabatur manus porrigens in cælum stellatum:
 Iupiter pater, si quando aliquis tibi in Argo frugifero
 Vel bouis vel ouis pinguis fœdera comburens, Nestoris pre-
 Precatus est ut rediret, tu autem promissisti & annuisti:
 Horum memento, & expelle, ô Cœlestis, crudelem diem,
 Neq; sic à Troianis sinas domari Achiuos.
 Sic dixit orans: valde. a. intonuit consiliarius Iupiter,
 Preces audiens Neleida senis.
 Troiani. a. Et intellexerunt Iouis mentem egidem gestantis,
 Magis in Argiuos ruebant: recordabanturq; pugna.
 Hi autem veluti magna unda maris latuadi
 Nauis supra latera transcendit, quando surget
 Vis ventis, hic enim maxime undas auget:
 Sic Troiani magno clamore per murum scandeabant:
 Equos autem ubi intramisissent ad puppes pugnabant
 Hastis string, acutis cominus, hi quidem ab equis,
 Illi. a. a nauibus ex alto nigris quas conscenderant,
 Longis contis, qui eis in nauibus iacebant
 Ad nauale prælum compacti, circum os muniti ferro.
 Patroclus autem dum quidem Achiuq; Troianiq;
 Muryum

Τείχεσσι ἀμφεμάχοντο Δωῶν ἑκπύλοισι
 Τόφρ' οὐκ ἐνὶ κλισίῃ ἀγαπήνορος· ἀνὴρ πύλοιο
 ἦσθε τε, καὶ τὸν ἔτερε πελόεις, ὅππῃ δ' ἔλκεῖ λυγρῶ
 Φάρμακ' ἀκήματ' ἔπαυσε μελαίνων δ' ἰδύων·
 Αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ Τείχος ἐπεσσυμένους ἐνόησε
 Τρώας, ἀπὸρ δυνάων ἤλυτο ἰαχὴ τε φόβος τε,
 Ὀμωξέν τ' ἄρ' ἔπειτα καὶ ὦ πεπλήγεται μῆρσιν,
 ε. δὲ πρὸς τὴν α.
 Χερσὶ καταπυλῶσιν· ὀλοφύρομαι· ὁ δ' ἔπος ἠΐδεν,
 Εὐρύπυλ', ἐκέπαι τοι δυνάμαι χαλκόν τι πρὸς ἐμῆς,
 Ενθάδε παρμένεμεν· δὴ γὰρ μέγα νείκος ὄρωρεν·
 Ἀλλὰ σὲ μὲν Δερῶπων ποτιτερέτω· αὐτὰρ ἔρω γὰρ
 Σπένδομαι εἰς ἀρχὴν, ἵν' ὀτρυνῶ πολέμῳ·
 Τίς δ' οἶδ' εἴκεν οἱ σὺ δάμῳσι θυμὸν δεινῷ
 Παρεπών; ἀραδὴ ἢ παρὰ φασίς ὅτιν ἐταίρῳ.
 Τὸν μὲν ἄρ' ὥς εἰπόντα πύδες φέρον· αὐτὰρ ἀρχαῖοι
 Τρώας ἐπὶ ῥομένους μένον ἔμπεδον, οὐδ' ἐδύωντο
 Παιροτέροις πρὸς ἰόντας ἀπώσαντο παρὰ νηῶν,
 ε. οὐδ' ἵπποι
 Ρηξάμενοι, κλισίῃσι μιγνύμενοι, ἔδ' ἐνέοσιν.
 Ἀλλ' ὥς τε σάθμῃ δόρυ νῆϊον ἐξίσυνει
 Τέκλον· ὅτ' ἐν παλάμῃσι δαήμονος, ὅς ῥά τε πάσης
 Εὐεῖδ' ἡ σοφίης ἄπο δῆμοσύνῃσιν ἀδύων·
 Ως μὲν ἄρ' ὅππῃ ἴσκη μάχῃ τέτατο πτόλεμος τε.
 Ἀλλοὶ δ' ἀμφ' ἀλλήλοισι μάχῃ ἐμάχοντο νέεοσιν.
 Εκτωρ δ' αὐτ' αἶαντος ἐῖσατο κυδάλιμοιο.
 Τῷ δ' ἡμῖς πρὸς νηὸς ἔχον πόνοισιν, ἔδ' ἐδύωντο
 Οὐδ' ὅτ' ἐξέλασσε, καὶ ἐμπεσῶσι πύλῃσιν,
 Οὐδ' ὅτ' ἐπὶ τὸν ἄλ' ὠσαδαι, ἐπεὶ ῥ' ἐπέλασσε γὰρ δαίμων.
 Ενθάδε κλυτὸιο καλὴτορσιν φαίδιμος εἴης
 Πῦρ ἐς νῆα φέρονται κ' εἴδοιτο βάλαι δουρί.
 Δούπησεν ἢ πεσὼν, θαλὸς δ' οἱ ἐκπεσε χεῖρς.
 Εκτωρ δ' ὥς ἐνόησεν αἰετὸν δ' ὀφθαλμοῖσιν
 Εν κοίῃσι πόντον νηῶς πρὸς παρὸνδε μελαίνης,
 Τρωσὶ τε καὶ λυκίοισιν ἐκέχλετο μακρὸν αὔρας,
 Τρώες καὶ λυκιοὶ καὶ δαρδανοὶ ἀλγυμαχίται,
 Μηδὴ πῶ χαλκῷ μάχῃσιν ἐν σείνῃ τῷδε·
 Ἀλλ' ἦα κλυτὸιο σάωσατε, μή μιν ἀρχαῖοι

Τάχα

Murum circa pugnabant veloces extra naues,
 Tandem hic in tentorio humani Eurypyli
 Sedebat, & hunc oblectabat sermonibus, in quo vulnere graui
 Pharmaca medelas spargebat nigrorum dolorum.
 § Sed postquam murum inuadentes percepit
 Troianos, at Danaorum factus est clamor, fugamque
 Eiulauit & rig, deinde, & sua percussit membra
 Manibus pronis, lugensque, Verbum dixit:
 Eurypyle, non amplius apud te possem, indigentem quamuis
 10 Hic manere: iam enim magnus certamen ortus est. (tamen,
 Sed te quidem famulus consoletur: ceterum equidem
 Festinabo ad Achillem, ut cum adhorter pugnare.
 Quis autem scit si forte ei cum Deo animum mouero
 Admonens? BONA autem admonitio est socij.
 15 Hunc quidem sic locutum pedes ferebant, sed Achivi
 Troianos accedentes sustinebant constanter neque poterant
 Pauciores quamuis existentes repellere a navibus:
 Neque, quoniam Troiani Danaorum phalanges
 Rumpentes, tentorijs misceri, neque, navibus
 20 Sed veluti amissis lignum nauale dirigit
 Fabri in manibus periti qui omnem
 Bene scit sapientiam (artis fabrilis) preceptis Minerue:
 Sic quidem horum in equales partes pugna porrecta erat pra-
 Alij. a. circa alias pugnam pugnabant naues: (liumque
 25 Hector vero contra Atacem venit illustrem.
 Hi. a. & nam circa nauem habebant laborem, neque, poterant,
 Neque, hic hunc expellere & incendere igni naues:
 Neque, is illum repellere: quoniam eum admoouerat deus:
 Tunc filium Chrysi Calatorem illustris Atax
 30 Ignem ad nauem ferentem in pectus vulnere autem hastam.
 Sonuit autem lapsus, torris vero ei excidit manus.
 Hector. a. postquam vidit confobrinum oculis
 In pulueres procubuisse nauem antea nigram,
 Troianosque, & Lycios adhortatus est alie clamans:
 35 Troiani, & Lycij, & Dardani cominus pugnantes,
 Nedium cedatis a pugna in angustia hac:
 Sed filium Chrysi seruate, ne ipsum Achivi

Armis

Τάχα συλήσωσι, ρεῶν ἐν ἀγῶνι πεσόντα.

Ὡς εἰπὼν, αὐαντὸ ἀκόντισε δουεὶ φαεινῷ.
Τοῦ μὲν ἄμφοδ'· ὁ δ' ἔπειτα λυκόφρονα μάστρε^α ἦδ' ὦν
Αἰαντος ἐπεσπόντα κυθήριον, ὃς ῥά παρ' αὐτῷ
Ναῦ', ἐπεὶ αὐδρα χατέκτα κυθήριοις ζαθέοισι.
Τὸν ῥ' ἔβαλεν κεφαλῇ ὑπὲρ οὐατ^{ος}· ὃς εἰ χαλκῷ,
Ἐσαότ' ἀγχι αὐαντ^{ος}· ὁ δ' ὕψι^{ος} ἐν κονίῃσι
Νηὸς ὑποπρυμνὸς χαμάδις πέσε· λυτὸν δ' ἔγχεα.
Αἴας δ' ἐρρίγησε, κασσηγιήτορ δὲ περσιόδας.

Τεῦκρε πέπον δὴ νῶϊν ἀπέκτατο πύξος ἐταῖρ^{ος}·
Μαστοείδης, ὃν νῶϊ κυθήροθεν ἔνδον ἐόντα,
Ἰοὺ φίλοισι τοκέσιν ἐπόμεν ἐν μαρμαίροις.

Τὸν δ' ἔκτωρ μαζάδρυμος ἀπέκτανε· ποδ' ὧν τοι ἰοὶ
Ὀκύμοροι καὶ τόξον ὁ τοι πύρε φοίβ^{ος}· ἔσπλλον.

Ὡς φάθ'· ὁ δ' ἔκωπεν. Τέων δ' οἱ ἀγχι παρέστη
Τόξον ἔχων ἐν χερεί παλίντονον, ἠδὲ φασγάνῳ
Ἰοδόκον· μάλα δ' ὄϊα βέλη τρώεσσι νείθει·
Καὶ ῥ' ἔβαλε κλεῖτον πεσινόρ^{ος}· ἀγλαὸν ἦδ' ὦν,
Πουλιδύμαντος ἐταῖρον ἀγκυρὸς παντοῖοιο.

Ἠνία χερσὶν ἔχοντα· ὁ μὲν πεπύνητο καδ' ἴσποις·
Τῇ γὰρ ἔχ', ἥ ῥά πολὺ πλείεσσιν κλονέοντο φάλαγγες,
Ἐκτοὶ καὶ τρώεσσι χερσὶ μέν^{ος}· τάχα δ' αὐτῷ

Ἠλθε χαλκόν, τὸ οἱ ἔπτε ἐρύχκεν^{ος}· ἰεμένω^{ος} πῆρ.

Αὐχένη γὰρ οἱ ὅπαδε πολύστον^{ος}· ἔμπεσεν ἰός·
Ἡεῖπε δ' ἔξ' ὀρχέων, ὑπερώσαν δὲ οἱ ἴσποις.

Κεῖν' ὀρχα κροτέοντες, ἀνὰ δ' οἱ ἐνόησε τάχιστα.

Πουλιδύμας, καὶ παρῶτος^{ος}· ἐναντίον ἦλυθεν ἴσπων^{ος}.

Τὸς μὲν ὅγ' ἀσυνόω^{ος} περπαδόν^{ος}· ἦε δ' ὄϊα κα·
Πολλὰ δ' ἐπὶ τρωεὶ ὄρεον ἴσριν εἰσορόωντα.

Ἰσποῖς· αὐτοὺς δ' αὐπὲς ἰὼν περμάχοι πιν ἐμίγηθι.
Τεῦκρ^{ος} δ' ἄλλον οἶσδ' ἐφ' ἔκτορι χαλκοκροῦσθι.

Αἶνυτο, καὶ κεν ἔπαυσε μάχης ὅπῃ νηῖσιν ἀγλαῶν,
Εἰ μιν ἀνίσταντα βαλὼν ἐξείλατο θυμὸν.

Ἀλλ' ἔλῃθε δίδος πυκινὸν νόον, ὃς ῥ' ἐφύλασεν
Ἐκτορ^{ος}, αὐτὰρ τεύχεον τελαμώνιον εὐρύς ἀπύρρα.

Ὅς οἱ ἐῤυσσεά νάριον ἐν ἀμύμονι τέτρω^{ος}
Ῥήξ' ὅπῃ τῷ ἐρύοντι· παρεπλάγχθη δὲ οἱ ἄλλη^{ος}.

39. ἰεμένω^{ος}
πῆρ.

39. ἐναντίον^{ος}

ἰός

Armis expolient navium in certamine lapsam.

Sic factus, in Atacem iaculatus est hasta splendida:

Ab hoc quidem erravit: hic. a. deinde Lycophro. Mast. filium

Atacis famulum Cytherium, qui apud ipsum

Habitabat, quoniam virum interfecerat Cytheris diuinis:

Hunc vulneravit in capite super aurem acuta hasta

Stantem prope Atacem: hic autem supinus in pulveres

Navis a puppe humi cecidit: soluta sunt autem membra.

Ajax autem exhorruit fratremq^{ue}, allocutus est:

Teucer amice, iam nobis interfectus est fidus socius

Mast. quem nos ex Cytheris intus existentem (al. profectū)

Aequè ac charos parentes honorabamus in adibus:

Hunc. a. Hector magnanimus occidit. Sibi tibi sagitta

Letisera & arcus quem tibi dedit illustris Apollo?

Sic dixit: hic. a. intellexit currens. a. prope eum astitit,

Arcum tenens in manu recurvum atq^{ue} pharetram

Sagittis feram: Valde .a. cito sagittas Troianis immittebat,

Et percussit Clitum Pisenoris splendidum filium,

Polydamantis socium clari Panteidae,

Frena manibus tenentem: hic quidē laborabat circa equos

Eā. n. dirigebat quā multo plurima turbabantur phalanges,

Hectori & Troianis gratificans: protinus. & es

Venit malum, quod ei nullus prohibuit capienti quamvis.

Cervici. n. eius a-tergo multi gemitus incidit sagitta:

Decidit a. ex curru: retrocesserunt autem ei equi

Vacuum currum pulsantes. Rex. a. intellexit citissime

Polydamas & primus obviam venit equis.

Hos quidem hic Astynoo Priamiis filio dedit,

Diligenter autem admonebat prope se tenere insipientem

Equos: ipse. a. rursus profectus, propugnatoribus mistus est.

Teucer. a. aliam sagittam in Hectorem armatum

Depromebat, & represisset a pugna apud naues Achivorum

Si eum egregie pugnantem vulnerans, eripuisset animam:

Sed non latuit Iovis prudentem mentem, qui custodiebat

Hectorem: sed Teucrum Telamonium gloria prius ait:

Qui ei pulchrè-tortum nervum in optimo arcu

Rupit contra hunc trahenti: aberravit autem ei aliò

Hector Lyco-
phronem in-
terficat.

Teucer Clitū
interficat.

Teucti arc^{us} dī
vinitus fran-
gitur.

Sagitta

Ἴος χαλκοβαρής, τόξον δ' οἱ ἔκπεσε χεῖρός.
 Τεύκρος δ' ἐρείρησε, καὶ στήνῃ τον δ' ἐπεσπύδα,
 ὧ πόποι, ἦ δὴ πάγχυ μάρης ὅππ' ἡμῶν κείρεται
 Δαίμων ἡμετέρης, ὃ, τέ μοι βιδὴν ἔκβαλε χεῖρός.
 Νόρῳ δ' ἐξέρρηξε νεότροπον, * ὡς οἱ εἶδοντα
 Πρώϊον, ὅφρ' ἀνέροιτο θαμὰ θρώσκοντες οἷσους.
 Τὸν δ' ἡμείβετ' ἐπειτα μέγας τελαμῶνι * αἶας
 ὧ πέπῳ, ἀλλὰ βιδὴν μὲν ἔα καὶ ταρφέας ἴδῃς
 Κεῖ δ' αὖτε, ἐπεὶ σωέχρεε θεὸς δαναοῖσι μεγίηρας.
 Αὐτὰρ χερσὶν ἐλὼν δολὶχὸν δόρυ καὶ σάκος ὦμῳ,
 Μάχῃ δ' ἐπὶ τρώεσσι, καὶ ἄλλοις ὄρνυθι λαῖς.
 Μὴ μὲν ἀποσπείη δαμασκάμενός τ' ἄρ', ἔλοιεν
 Νῆας εὐσάλμοις, ἀλλὰ μνηστῶμαθ' ἄρ' ἔχουσιν.
 ὧς φάτο· ὃ δ' ἵπ' ὅξον μὲν ἐνὶ κλισίῃσιν ἐθηκεν.
 Αὐτὰρ ὅγ' ἄμφ' ὦμοισι σάκος δέτε τοτρεῖ δ' ἔλυμονον
 Κερατὶ δ' ἐπ' ἵφθιμῳ κυνέλιον ὑπὸ πικρὸν ἐθηκεν,
 Ἴστωπυιεν, φειδὸν δ' ἰσθμῷ καὶ δ' ἄρ' ἐν ἐν δ' ἐν
 Εἴλετο δ' ἄλκιμον ἑλγος, ἀκαχμένον δ' ἐξεί χαλκῷ.
 Βῆ δ' ἵεναι, μάλα δ' ὦκα δέων ἀντιπαρέστη.
 Εκτὰρ δ' ὧς εἶδεν τεύκρον βλαφθέντα βέλεμνα,
 Τρώες τε καὶ λυκίοισιν ἐκέχετο μακρὸν αὔσας
 Τρώες καὶ λυκιοὶ καὶ δόρυ δ' αὖτε ἀγχιμαχῆται,
 Ἀτρεὺς ἐσέ φίλοι, μνηστῶες δ' ἐπὶ τοῦ εἰδος ἀλκίης,
 Νῆας ἀνὰ γλαφυράς· δὴ δ' ἴδον ὀφθαλμοῖσιν
 Ἀνδρὸς ἀνίστη· δίδωεν βλαφθέντα βέλεμνα.
 Ρεῖα δ' ἀείρωντο· δίδος ἀνδράσι γίνετα ἀλκίης
 * ἐγὼ καλῶν, *
 * μινύθει.
 Ἡ μὲν ὅτε οἰσιν κῦδος ἔωξεν, τερπὸν * ἐγὼ καλῶν,
 Ἡ δ' ὁ πῆμα * μινύθει, καὶ ἐκ ἐξέλεσιν ἀμύων
 ὧς νῦν ἀγρίων μινύθει μὲν * ἀμύων δ' ἀνίστη.
 Ἀλλὰ μάλα δ' ὅππ' ἡμῶν ἀολλέες· ὃς δ' ἐκ ἡμῶν
 Βλήμεν * ἢ ἐπὶ πείρας δ' ἀνατον καὶ πότμον ὅππ' ἄρ'
 Τεθνέτω, οὐδ' οἱ ἀεικέες ἀμυνομένην πᾶσι τῆς
 Τεθνέμεναι, ἀλλ' ἀλγος τε σὴν καὶ πῦρ δ' ἐπὶ οἴσῳ,
 Καὶ οἶκος καὶ κλῆρ * ἀκίρως, εἴκεν ἀχαιοὶ
 Οἰζῶνται σὺ νηῖσι φίλῳ ἐς πατρίδα γαίαν.
 ὧς εἰπὼν, ὅτρωε μὲν * καὶ θυμὸν ἔχουσιν.
 Αἶας δ' αὖτ' ἐτέρωθεν ἐκέχετο οἷς ἐπ' αἰσίοισιν,
 Αἶας

Αἶας

Sagitta are-gravis: arcus autem ei excidit manu.
 Teucer vero exhorruit, fratremq, allocutus est:
 Papa, certe iam omnino pugna consilia praececidit
 Deus nostra, qui mihi arcum excussit manu:
 5 Nerum autem disrupit recens, totum quem ei illigaus,
 Manē sit sustinet frequenter exalientes sagittas.
 Huic a. respondit deinde magnus Telamonius Aiax:
 O amice, quin arcum quidem sine & crebras sagittas
 10 lacere, quoniam confregit deus Danais invidens:
 Sed manibus sumens longam hastam & scutum humero,
 Pugna contra Troianos, & ceteras exeat a copias:
 Ne quidem sine labore saltem, quāvis vicerint nos, capiant
 Naves bene-transstratas, sed recordemur pugna.
 Sic dixit: hic autem arcum quidem in tenoribus posuit:
 15 At hic circum humeros scutum posuit quadruplex:
 Capiteq, in generoso galeam benefactam posuit
 Equinis fetis cristata: horrenda a. conus superne nutabat:
 Accepit a. robustam hastam praefixam acuto are.
 20 Perrexit autem ire, valdeq, cito currens Atasi astitit.
 Hector autem postquam vidit Teucris fractas sagittas,
 Troianosq, & Lycios hortabatur, alie clamans:
 Troiani, & Lycij, & Dardani bellicosī,
 Viri estote, dilecti: mementote autem strenua virtutis
 25 Naves per concavas, iam enim vidi oculis
 Viri primarij a loue fractas sagittas:
 Facile autem perspicua louis viris fit potentia,
 Tum quibus gloriam praestantiozem dederit,
 Tum quos minuerit, & quibus non velit auxiliari,
 30 Sicut nunc Argimorum minuit robur: nobis a. auxiliatur.
 Sed pugnate ad naves conferti, qui autem vestrum
 Vulneratus vel percussus mortem & fatū affecutus fuerit,
 Moriatur. non ei indecorum pugnantem pro patria
 Mori sed exor salua erit & liberi in posterum,
 Et domus & patrimonium integrum, si Achivi
 35 Abeant cum navibus dilectam in patriam terram.
 Sic fatus, excitavit robur & animum & animi cuiusq,
 Aiax. & rursus ex altera parte hortatus est suos socios.
 11

Hector suos
cohortatur.Aiax suos co-
hortatur.

Αἰδώς ἀργεῖοι. νῦν ἄρκιον ἢ ὑπολῆσαι,
 Ἡ δὲ σπασίλῃαι, καὶ εἰπώσῃαι καὶ νηῶν.
 Ἡ ἔλπεθ', ἡ νῆας ἔλη κορυθαίολοι. ἔκτωρ,
 Εὐμεδὸν ἔξεσθαι ἡ πατρίδα γὰρ ἀνέκαστος.
 Ἡ ἔκ τρωῶντος ἀκούετε λαὸν ἀπαντα.
 Ἐκτορ, ὅς δ' ἡ νῆας ἐνιπρήσαι μενεαίνει.
 Οὐ μὰ ἔς γε χορὸν κέλετ' ἐλθέμεν, ἀλλὰ μάχεσθαι.
 Ἡ μὲν δ' ἔπες τὰς δὲ νότοισι καὶ μήτις ἀμείνων,
 Ἡ αὐτοχρῆδ' ἡ μῖζαι χεῖρας τε μέν' ὅτε.
 Βέλετον, ἢ ὑπολῆσαι ἔνα χρόνον, ἢ βιῶναι,
 Ἡ δ' ἡ δ' ἀφ' ἑστέρας ἐν αἰνῇ δ' ἡσίοτη.
 Ὡς αὐτὰς παρὰ νηυσὶν * ὥς ἀνδράσι χεῖροτέροισιν.
 Ὡς εἰπὼν, ὅτ' ἔπειτα μέν' ὅτε καὶ θυμὸν ἐκείνου.
 Ἐνθ' ἔκτορ μὲν ἔλε χρεῖον παρὰ νηυσὶν ὅτε.
 Ἀρχὸν φωνήων· αἶας δ' ἔλε λαοδύμαντα,
 Ἡγεμόνα σπυλίων, αἰτίωτορ' ἀγλαὸν υἱόν.
 Πουλιδάμας δ' ὅτ' ὡν κυλλυῖον ἐξέειξε,
 Φυλείδην ἑτάρον, μετὰ θυμὸν ἀρχὸν ἐπειῶν.
 Τῷ δ' ἐμέγιστος ἐπὶ οὐρανὸν ἰδὼν· ὁ δ' ὑπαιδαλίδῃ.
 Πουλιδάμας καὶ τῷ μὲν ἀπὸ μύροθεν. οὐ γὰρ ἀπὸ πλυν.
 Εἶα πάνθ' οὐκ ἐνὶ πρὸς μάχῃσι δαμύλῃαι.
 Αὐτὰρ ὅτ' ἀφ' αἰσίου σῆτος μέσον ἔτασε δουρί.
 Δούπησαν ὅτε πᾶν, ὁ δ' ἀπ' ὅμων τεύχε' ἐσύλα.
 Τόφρα δὲ τῷ ἐπὶ οὐρανὸν δόλο· αἰχμῆς ἔνδ' εἰδώς.
 Λαοπεπίδης, δὲν λάμπος ἐγείνατο φέρτατος ἀνδρῶν.
 Λαομεδὼν παίδης, ἐν εἰδὼτα δουρίδης ἀλκίης,
 Ὅς τότε φυλείδῃ μέσον σάκος ἔτασε δουρί.
 Ἐγγύθεν ὁρμηθεῖς· πυκνὸς δὲ οἱ ἦρκεσε θυρήξ,
 Τόν δ' ἐφόρει γυαλοῖσιν ἀνιρότα· τὸν ποτε φυλεύς.
 Ἡ γὰρ ἔξ' ἐφ' οὐρανὸν ποταμοῦ ἀπὸ σελλήεντος.
 Ἐπὶ τῷ γὰρ οἱ εἰδὼκεν ἀνὰ ἀνδρῶν ἀφ' ἡμέρας,
 Ἐς πόλεμον φορέειν, δ' ἡνὶ ἀνδρῶν ἀλεωρῶν,
 Ὅς οἱ χ' ἐπὶ τῷ πεμδὸς ἀπὸ χρόνος ἦρκεσ' ὅλεθρον.
 Τὸ δ' ἐμέγιστος κέρυδος χαλκήρεσσι· ἰσποδασιέης.
 Κρύβαλλον ἀνιρότατον νύξ' ἐγχεῖ ὅξυ βέντῃ.
 Ρῆξ δ' ἀφ' ἰσποδίων λόφον ἀντ'· πᾶς δὲ χαμᾶς.
 Κἀππεσεν ἐν κονίῃσι, νέον φοίνικι φαινός.

Εως

Pudor Argini, nunc stile vel perire
 Vel servari, & auertere mala a navibus.
 An speratis, si naues occupavit galea decorus Hector
 Pedibus peruenturos esse in suam patriam terrā singulos?
 An non incitantem auditis exercitum omnem
 Hectorem, qui iam naues incendere paratus est?
 Non certe ad tripudium iubet venire, sed pugnare:
 Nobis autem nulla hoc sententia & consilium melius,
 Quam cominus miscere manusq. roburq.
 Melius, aut perire nunc tempore (i. momento: al. semel) aut
 Quam diu consumi in graui pugna (vinere:
 Sic temere apud naues a viris deterioribus.
 Sic fatus, accendit robur & animum cuius cuiusq.
 Tunc Hector quidem suffulit Schedium Perimedei filium
 Ducem Phocensium: Ajax autem interfecit Laodamantem
 Ductorem pedutum, Antenoris clarum filium:
 Polydamas autem Otum Cyllenium interemit
 Phylida socium magnanimorum ducem Epeiorum:
 Hic, a. Meges inuasit intus, hic, a. in obliquū incuruatus
 Polydamas: & ab hoc quidem errauit (non. n. Apollo (est
 Sicut Panthis filium inter primos pugnatores sterni:
 Sed hic Cræsi pectus medium vulneravit hasta.
 Insonuit. a. lapsus. hic, a. ab humeris arma detrahebat.
 Interea autem in hunc irruit Dolops hasta bene peritus
 Lampetides, quem Lampus genuit optimus virorum
 Laomedontides, bene gnarum strenua fortitudinis:
 Qui tunc Phylida medium scutum percussit hasta
 Cominus impetu facto: densus autem ei profuit thorax,
 Quem portabat concassatis b. aptatū, quem quondam Phyl-
 Duxit ex Ephryro fluxu a Selleente, (leno
 Hospes enim ei dedit rex virorum Euphetes.
 In bellum ferre, hostiliū virorum munimen.
 Qui ei & tunc filij a corpore defendit mortem,
 Huius autem Meges galea arata equisera
 Conum summum percussit hasta acuta: (mi
 Rupit. a. ex equinis setis factam cristam ab eo. totus. a. hu-
 Decidit in pulueres, recenter puniceo colore splendidus.

ll j

Εως ὃ πρὸ πολέμιζε μένων, ἔπ' δ' ἤλπετο νίκην,
 Τόφρα δ' εἰο μένεα, ὅτ' ἀρήϊος ἦλθεν ἀκνώτωρ.
 Στῆ δ' ἄρ' ἄεξ σὺ δουεὶ λαδῶν, βάλε δ' ὤμον ὀπίθεν.
 Αἰχμὴν δ' ἔτρεοιο διέσσυτο μεμῶσσι,
 Πρόσωτόν κ' ἐμῆν. ὃ δ' ἄρ' ἐκ πρὸς ἡνείκεα δαδῆ.
 Τῷ μὲν ἐσσιδὼν χαλκήρεα τεύχε' ἀπ' ὤμων
 Συλήσιν· ἔκτωρ δ' ἡσυχῇ τοῖσι κέλετο
 Πᾶσι μάλα, πρὸς τὸν δ' ἵκετο νειδῶν ἐνέκασεν,
 Ἰφιδιμον μελαίνιππον. ὃ δ' ὄφρα μὲν εἰλίποδας βῆς
 Βόσκι' ἐν περὶ κώτῃ δῆϊον ἄπο δόσφιν ἐόντων·
 Αὐτὰρ ἐπεὶ δαναῶν νέες ἦλυνον ἀμφιέλιοντα,
 Αἰεὶς ἱλίων ἦλθε, μετ' ἐπὶ τῷ πρῶτῳ.
 Νῶϊς δ' παρ' Ἀργείοισιν ὃ δ' ἐμιν πένεσσα τέκεοσι.
 Τὸν δ' ἔκτωρ ἐνέκασεν, ἔπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζεν.
 Οὐτὼ δὲ μελαίνιππος μετ' ἵσμεν, οὐδέ νυ σοὶ πρὸ
 Ἐντρεπέτα φίλον ἦτορ ἀνέψιδος κατέμεινο;
 Οὐ γὰρ εἰς οἶον δόλοπος πρὸς τεύχε' ἐποίησιν;
 Ἀλλ' ἔπειν. ἔδ' ἔτ' ἐστὶν ἄποσθεν ἀργεῖοισι
 Μάργαδαι, πρὶν γὰρ ἢ κατὰ κτῆμας, ἢ κατ' ἀκρῆς
 Ἰλίων αἰπὲν ἠὲ λείνεν, κατὰ δ' αὖτε πολίτας.
 Ως εἰπὼν, ὃ μὲν ἦρχ' ὃ δ' ἀμ' ἔσπετο ἰσοῦσε φῶς·
 Ἀργείοις δ' ὄτρυνε μέγας Τελαμώνιος αἶας.
 Ως φίλοι, ἀνέρες ἐσέχαλ' αἰδῶν, ἴεσθ' ἐνὶ θυμῷ,
 Ἀλλήλοισι τ' αἰδοῖσθε καὶ κρατερὰς ὑσμίναις.
 Αἰδομένοισιν δ' ἀνδρῶν παῖδες σοὶ ἢ πέφανται,
 Φύλοντων δ' οὐτ' ἀρ' ἐκείνῳ ὄρνυται, οὐτ' ἐς ἀλκή.
 Ως ἔφαθ'· οἱ δὲ καὶ αὐτοὶ ἀλέξασθαι μενέαινον·
 Ἐν θυμῷ δ' ἐβόλοντο ἔπος φράζεσθαι τῷ νῆας
 Ἐρκεὶ χαλκήρεϊ, ὅπῃ δ' εἰς εὖς πρῶτα ἔειρεν.
 Ἀντίλοχον δ' ὄτρυνε βολῶν ἀγαθὸς μένεας.
 Ἀντίλοχ' ἔπεισε σέο νεώτερος ἄλλος ἀγαθῶν,
 Οὐτε ποτὶν θάσσων, οὐτ' ἀλκιμος ὥς σὺ μάχεσθαι,
 Εἴπν' ἀπὸ πρῶτον ἐξάλεται, αὐτὰρ ἐβόλοντο.
 Ως εἰπὼν, ὃ μὲν αὖτις ἀπέσσυτο, τὸν δ' ὀρόδυνεν·
 Ἐκ δ' ἔδοξε πρὸς μάχην καὶ ἀκόντισσεν δουρὶ φαιενῷ,
 Ἀμφὶ ἐπαπλήνας· ὥσθ' ἢ πρῶτες κακῶς δύντο
 Ἀνδρὸς ἀκοντίσσαντος· ὃ δ' ἔχ' ἄλιον βέλ' ἦκεν,

Dum hic in hunc pugnabat perfrans, adhucq; sperabat vi-
 Interum ei Menelaus bellicosus venit adiutor: (Eoriam.
 Stetitq; a latere cum hasta latens: percussit. a. humerum re-
 Cussus autem pedes perussit alacris. (tro
 5 Vltra tendens: hic autem pronus prolapsus est.
 Hi quidem inierunt aream arma ab humeris
 Pradatura. Hector autem cognatos adhortatus est
 Omnes valde: primum autem Hicetaonidem increpauit
 Fortem Menalippum. is. a. interea quidem curvipes boues
 10 Pascebat in Percota dum inimici remoti abessent:
 Sed postq; Danaorum naues venerunt. que stringit. agitan-
 Iterum ad Ilium venit: excellebatq; inter Troianos: (tur,
 Habibat. a. apud Pr. hic. a. ipsum honorabat aque ac filios
 Hunc Hector obiurgavit, Verbumq; dixit, Et compellauit:
 15 Iliane iam Menalippe negligemus? neq; tibi
 Moveretur dilectum cor ob consobrinum occisum?
 Non vides qualiter Dolopis circum arma currant?
 Sed sequere: non enim amplius licet eminere cum Argiis
 Pugnare, priusquam vel occidamus eos, vel funditis
 20 Ilium excelsum capiat possideatq; (al. interficiantur) cives
 Sic fatus, hic q; praeibat: isq; simul sequebatur deo par Vir.
 Argiis. a. hortabatur magnus Telamonius Ajax:
 O amici Viri estote Et pudorem ponite in animo,
 Inuicemq; reueremini in fortibus pugnis:
 25 Verecundantium. a. Virorum plures salutem quam occisi sunt:
 Fugientium. a. neq; gloria paratur, neq; Villa fortitudo.
 Sic dixit: hi autem Et ipsi auxiliari prompti erant:
 In animo. a. posuerunt Verbum. Gallauerunt vero naues
 Vallo aevo: contra autem Iupiter Troianos excitabat.
 30 Antilochum. a. instigabat in bello strenuus Menelaus:
 Antiloche, nullus re iunior alius Achiuorum,
 Neq; pedib; velocior, neq; robustus sicut tu ad pugnandum.
 Vnam aliquem alicui Troiam exiliens Virum vulnere.
 Sic fatus, hic q; rursus discessit: illum. a. concitabat.
 35 Extra vero salit propugnatores, et iaculatus est hasta sple-
 Circum se resspectans, Troiani vero secesserunt (didis,
 Viro iaculante: hic. a. non sanum telum emisit,
 ll ij

Hector Mena-
lippu adhor-
tatur.Ajax suos ad-
hortatur.Menelaus An-
tilochum hor-
tatur.

Αλλ' ἵκεταόνθ' ὕδν' ὑπέρθυμον μελαίνωπον,
 Νισσομένον πύλεμινδε βέλε σῆδος παρὰ μαζόν.
 Δούπησεν ἥ πεσών, ἀφάδνησε δὲ τεύχε' ἐπ' αὐτῷ.
 Ἀντίλοχος δ' ἐπόρουσε, κύων ὥς, ὅς τ' ὅππ' νεβρῶ
 Βλημίνφ' αἰξί, τόν τ' ἐξ ἀνήφει θυρόντα.
 Θρηπτήρ' ἐτύχισε βαλὼν, ὑπέλυσε ἥ γυῖα.
 Ως ὅππ' σοὶ μελαίνωπε θυρό' ἀντίλοχος μενεχάρμης,
 Τέχεα συλήσων. ἀλλ' οὐ λάθην ἐκτορεῖς δ' ἴον,
 Ὅς ῥά οἱ ἀντίθ' ἦλθε θέων ἀνὰ δ' νιοτήτα.
 Ἀντίλοχ' ὅ δ' οὐ μένει, θοός τῳ ἐὼν πολέμισθης,
 Αλλ' ὅ γ' ἀρ' ἐτρεσε, σθελε κακὸν ῥέξαντι ἐοικώς,
 Ὅς τε κύνα κτείνας ἢ βουκόλον ἀμφὶ βόεσσιν,
 Φόρει τῶν τῳ ὁμίλον ἀολλιδιήμεναι ἀνδρῶν.
 Ως τρεῖς νεσοείδης· ὅππ' ἥ τρεῖς τε καὶ ἑκτωρ
 Ηγῆ δεασσέη βέλεα σφόνοντα χέοντο.
 Στή ἥ μετασφραδείς, ἐπεὶ ἦκετο ἐθν' ἐταίρων.
 Τρεῖς ἥ, λείποισιν ἐοικότες ὠμοφάρισιν,
 Νηισὶν ἐπεσύνοντο· δίδος δ' ἐτέλειον ἐφετμάς,
 Ὅς σφισιν αἰὲν ἔχειρε μὲνθ' ἄλγεα, δέλγε δ' θυμόν.
 Ἀργείων, καὶ κύδος ἀπάνυτο. τοὺς δ' ὀρόθυνεν.
 Ἐκτοεὶ γὰρ οἱ θυμὸς ἐβούλετο κύδος ὀρέξαι.
 Πειραμίδην, νηισὶ κορωνίσιν, δεασσίδες πῦρ
 Εμβάλλει ἀνέματα·ν· δέπιδος δ' ἐξείσπον ἀβύλῳ
 Πάσαν ὅππ' κρήνεις. τὸ γὰρ μένε μνήστετα ζεύς,
 Νηὶς χαυμέννης σέλας ὀφθαλμοῖσιν ἰδέσθαι.
 Ἐκ γὰρ δὴ τῷ ἐμέλλε παλῖωξιν παρὰ νηῶν
 Θησέμεναι τρεῶν, θανατοῖσι ἥ κύδος ὀρέξαι.
 Τὰ φρονέων, νηῖοισιν ὅππ' γλαφυρήσιν ἔχειρεν.
 Ἐκτορεῖ πριαμίδην, μάλα τῳ μεμαῶτα καὶ αὐτόν.
 Μαίνετο δ' ὡς ὅτ' ἀφης ἐγχεσσευμένος, ἢ ὁλοὸν πῦρ
 Οὐρεσι μαίνηται βαδείης ἐνὶ τάρφουσιν ὕλησιν.
 Αφλοισμὸς ἥ πῶς σῶμα γίνετο, τῷ δ' οἱ ὅσπερ
 Λαμπέδην βλοσυρήσιν ὤκ' ὀφρύσι· ἀμφὶ ἥ πῆληξ
 Σμερδαλέον χροτάφοισιν πινέσσετο μῦθ' ἀμείνοιο.
 Ἐκτορ' ὅ δ' αὐτὸς γὰρ οἱ ἀπ' αἰθέρος ἦεν ἀμύτωρ
 Ζεύς, ὅς μιν πλεόνεσσιν μετ' ἀνδράσι μοῦνον ἐόντα.
 Τίμα καὶ κύδανει. μινυθὰ δ' ὅ γ' ἐμέλλεν

Εὐσθ'.

Sed Hicetaonis filium animosum Menalippum
 Procedentē ad pugnam, percussit ad pectus apud papillam.
 Insonuit autem lapsus, crepueruntq; arma super ipso.
 Antilochus autem irruit, canis tanquam, qui in hinnulum
 5 Vulneratum accurrit: quem ex iustro profluentem
 Venator adeptus est percutiens: soluit autem membra:
 Sic in te Menalippe insilijt Antilochus bellicosus
 Arma spoliaturus sed non latuit Hectorē diuinum,
 Qui ei obuius venit currens per pralium.
 10 Antilochus. a. non expectauit, Velox quamuis existens bella.
 Sed is fugit, fera quæ malum patrauit similis: (tor,
 Quæ canem ubi interfecerit, vel bubulcum circa boves,
 Fugit antequam multitudo congregetur virorum:
 Sic fugit Nestorides: contra autem Troianiq; & Hector
 15 Clamore magna tela lucēuosa fundebant.
 Stetit autem conuersus postq; venit ad agmen sociorum:
 Troiani autem leonibus similes crudioris,
 In naues ruebant: Iouis autem perficiebant mandata:
 Qui eis semper excitabat robur magnum, fallebatq; animū
 20 Argiuorum, & gloriam auferebat: illos autem instigabat.
 Hectori. n. eius animus solebat gloriam prabere (ignem Hectorem Iu-
 Priamida, Et nauibus curuas puppes habentib; flagratem
 Inijceret indefessum: Thetidis a. indecētem supplicationem
 25 Omnem perficeret: hoc. n. expectabat consiliarius Iupiter,
 Nauis ardentis splendorem oculis Et sideret.
 Ex enim iam illo erat repulsam a nauibus
 Facturus Trojanorum. Danais autem gloriam prabiturus.
 Hac cogitans, naues in concavas suscitauit
 Hectorē Priamidē, quamuis promptū & ipsum. (ignis
 30 Furebat. a. deluti cūm Mars hastam sibi reans, vel pniciosus
 In montib; furit profunda in densitatibus syluæ:
 Spuma. a. circumos fiebat, at ei oculi
 Splendebant torvis sub supercilijs, circum. a. galea
 Horrendum tempor. a. motabatur pugnantis
 35 Hectoris. ipse enim ei ab athere erat auxiliator
 Iupiter, qui ipsum plures inter viros solum existentem
 Honorabat & gloriificabat, brevis vita enim erat
 ll iiij

Antilochus
 Menalippū
 interfecit.

Εσπεῖο· ἦ δὲ γὰρ οἱ ἐπὶ ῥινυε μόρσιμον ἦ μιν
 Παλλὰς Ἀθηνᾶν ὑπὸ Πηλεΐδου βίῃφι·
 Καί ῥ' ἐδέλεον ῥήϊας σίχας αἰδρῶν, πειρητίζων
 Ἠελὶ πλείστον ὁμίλον ὄρα καὶ τεύχε' ἄεισα·
 Ἀλλ' οὐδ' ὧς δύω αὖτο ῥήϊας, μάλα τ' ἄρ' μενεαίνων.
 Ἰθὺν γὰρ πυρρὴν ἀνὴρ ὅστις, ἦ ὅτε πέτρῃ
 Ἠλίβατος, μαγάλῃ, πολὺν ἀλὸς ἐγρύς· ἐοῦσα,
 Ἥτε μένει λιγέων ἀνέμων λαμψέη κέλευθα,
 Κύματα τε * τροφόντα, τὰ τε περσεύεσθαι * αὐτῶν.
 ὧς δὲ αἰατοὶ τρώας μένον ἔμπεδον, ἥ δ' ἐφύεοντο.
 Αὐτὰρ ὁ λαμπόμενος πύει παύτοθεν ἐνδορ' ὁμίλῳ·
 Ἐν δ' ἔπειτα, ὥς ὅτε κύμα δὴ ἐν νηὶ πύεσσι
 Λάβρον ὑπαίγε φέων, ἀνέμοιο δ' ἐδινὸς ἀήτης
 Ἀχὴν ὑπεκρύφθη, ἀνέμοιο δ' ἐδινὸς ἀήτης
 Ἰσὶν ἔμβρεμαται· τρομέουσι δ' ἐπεφύεοντα
 Δειδότες· πυτθὸν γὰρ ὥς ἐκ θυνάτοιο φέρονται·
 ὧς ἐδιδίχθητο θυμὸς ἐνὶ στήθεσιν ἀχαιῶν.
 Αὐτὰρ ὁ γ' ὥς ὅτε λέων ὁλοφθρῶν βοσὴν ἐπελάων,
 Αἰρά τ' ἐν εἰαμένῃ ἔλετο· μαγάλῃο νέμοντα
 Μυεῖται, ἐν δ' ἐπὶ νομέυς οὐπω σάφα εἰδὼς
 Θηεὶ μαχέσασθαι ἔλικος βοὸς ἀμφὶ φονῆσιν,
 Ἥτοι ὁ μὲν παρώτῃσι καὶ ὑστατῇσι βόεσσιν
 Αἰὲν ὁμοσιγχεῖ, ὃ δ' ἐπὶ ἐν μέσσοισιν ἀρούσας
 Βοῶν ἔδει, αἱ δ' ἐπὶ πᾶσαι ὑπέτρυσαν· ὥς τότ' ἀχαιοὶ
 Θεασσέως ἐφύβηθ' ἐν ὕφ' ἔκτοισι καὶ διτ' πατρὶ
 Πάντες· ὃ δ' ὅσον ἔπεφνε μυχμυαῖον περὶ πύλῳ
 Κυπαρῆ· φίλον ὕδ' ὅς δ' ἐρυσσὶν· ἀνὰ κτος
 Ἀγγελῆς οἱ χρεσκε βίῃ ἡραχληείῃ·
 Τοῦ γ' ἦν τ' ἐκ πατρὸς πολὺ χεῖρον· ὕδ' ἀμείνων
 Παντοίας ἀρετῆς, ἡ μὲν πόδας, ἡ δ' ἐμὰ χεῖρα,
 Καὶ νόον ἐν παρώτοις μυχμυαῖων ἐπέτυκτο.
 Ὅς ῥα τόδ' ἐκτοίε καὶ ὕδ' ἐρτερρον ἐγγυάλιξε·
 Σφραφδεῖς γὰρ μετόπισθεν, ὥς ἀσπίδος ἀντὶ πέλατο,
 Τὼ αὖτος φορέεσκε, ποδὺν κέσ' ἐκτος ἀκόντων,
 Τῇ δ' ὅγ' ἐνὶ βλαφδεῖς, πείσων ὑπὸ πύλῳ· ἀμφὶ δ' ἐπὶ πύλῳ
 Σμαρδαλέον κανάκησεν περὶ χροτάφοισι πεσόντος,
 Ἐκπύρ δ' ὀξὺ νόησε, θένων δ' οἱ ἀγχ' ἀπέρχεται·

Στῆναι

Futurus: iam enim parabat ei fatalem diem
 Pallas Minerva sub Pelidae violentia.
 Et solebat perumpere ordines virorum, tentans
 Quia iam plurimam turbam videbat & arma optima:
 Sed neq, sic poterat perumpere, valde licet cupiens.
 Prohibebat enim turris instar conuicti Veluti petra
 Alta, magna, canum mare prope exsiliens,
 Quae sustinet stridorum ventorum celeres motus,
 Vndas ingentes, quae eruant in ipsam:
 Sic Danaï Troianos sustinebant firmiter, neq, fugiebant.
 Sed hic splendens igne, undiq, insiliebat turba.
 Incidit .a. Veluti cum unda velocem in nauem ingruent
 Vehemens e nubibus, ventis-aucta: haec autem tota
 Spuma aperta est: venti autem grauis flatus
 In Velo fremit: trepidant autem animo nauta
 Timentes: paululum enim a morte distant:
 Sic disidebatur armatus in pectoribus Achimorum,
 Sed is, tanquam leo perniciosus bobus superueniens,
 Quae in prato paludis magna pascentur
 Infinita: inter autem has pastor nondum recte sciens
 Cum fera pugnare nigrae bouis pro cade,
 Nempe hic quidem cum primis & postremis bobus
 Usque simul graditur: ille autem in medias insiliens
 Bouem deuorat: haec vero omnes suffugerunt: sic tunc Achini
 Diminutus in-fugam coniecti sunt ab Hectore et Ioue patre
 Omnes: hi autem solum occidit Mycenensem Periphetem
 Cypri dilectum filium, qui Eurysthei regis
 Nuncius ibat robore Herculeo (i Herculi forti)
 Hoc genitus erat ex patre multo deteriore filius melior
 Omnigenis virtutibus, & pedibus, & pugnando,
 Et prudentia in primis Mycenaeorum fuit praestantior.
 Qui tunc Hectori gloriam superiorem praeiuit.
 Conuersus enim retrò, inscuti extremam-oram offendit
 Quod ipse gestabat, & alare septum iaculorum:
 Et hic impeditus cecidit supinus: circum autem galea
 Terribiliter resonabat circum tempora prolapsi.
 Hektor .a. protinus cognouit: currens .a. et prope astitit.

Hektor Peri-
 phetem inter-
 ficit.

ρ. Στήθεσι

ρ. μέλα δ' εἰ-
σανρ. οὐδ' ἐκεί-
θεν

ρ. τέκων

Στήθεσι δ' ἐν δόρυ πῆξε, φίλων δ' ἐμιν ἐγγυς ἐταίρων
Κτήν'. οἱ δ' οὐ ἐδιδάκοντο καὶ ἀνύμνοιοι πρὸς ἐταίρου,
Χραμαίειν· αὐτοὶ γὰρ * μάλα' ἐδείδισαν ἐκτορεσσιν.
Εἰσωποὶ δ' ἐνέοντο νεῶν, πρὸς δ' ἐγγυθον αἶχραι
Νῆες δοῦναι πρὸς ταῖς εἰρύατο. τοὶ δ' ἐπεγγυτο.
Ἀργεῖοι δ' ἐνέοντο μὲν ἐγγυθον καὶ ἀνὰ κρη
Τῶν πορτέρων, αὐτὰ δ' ἐπὶ παρὰ κλισίῃσιν ἐμειναν
Ἀθροῖοι, * δ' δ' ἐκείθεν ἀνὰ στρατὸν. ἴσθ' γὰρ αἰδώς
Καὶ δ' ἐπὶ αἰγυθὸς γὰρ οὐκ ἔκλειον ἀλλήλοισι.
Νέστωρ δ' αὐτὴ μάλα σα γερῶνι ἐπὶ οὐρ ἐπὶ ἀρχαῶν,
Λίστες δ' ὑπὲρ * τοκίων γυναικῶν ἀνδρῶν ἀνδρῶν.
Ὡ φίλοι, ἀνδρες ἐστέ, καὶ αἰδώς ἐστέ· ἐνὶ θυμῷ
Ἀλλων ἀνδρῶν πᾶν δὴ μνήσαδε ἔκτατος
Παίδων, ἡ δ' ἀλόγων, καὶ κτήσι ἐπὶ ἡ δ' ἐπὶ τοκήων,
Ἡ μὲν ὅτε φέρονται καὶ ὅτε τα τεθνήκευσι.
Τῶν ὅτε ἐν δ' αἰδώς ἐγγυθον ἀνδρῶν ἀνδρῶν.
Εἰσμέναι κρατερῶς, μὴ δ' ἐπὶ παρὰ κλισίῃσιν.
Ὡς εἰπὼν, ἐγγυθον μὲν ἐπὶ οὐρ ἐπὶ ἀρχαῶν
Τοῖσι δ' ἐπὶ οὐρ ἐπὶ ἀρχαῶν ἐπὶ ἀρχαῶν
Θεσπέσιον· μάλα δ' ἐσφι φόβος ἦν ἐπὶ ἀρχαῶν
Ἡ μὲν πρὸς νηῶν καὶ οὐκ ἔκλειον ἀλλήλοισι.
Εκτορεσσιν δ' ἐπὶ ἀρχαῶν ἐπὶ ἀρχαῶν
Ἡ μὲν ὅσοι μετὰ πᾶσιν ἀφῆσαν, οὐδ' ἐπὶ ἀρχαῶν
Ἡ δ' ὅσοι μετὰ νηῶν ἐπὶ ἀρχαῶν ἐπὶ ἀρχαῶν
Οὐδ' ἐπὶ ἀρχαῶν ἐπὶ ἀρχαῶν ἐπὶ ἀρχαῶν
Εἰσμέναι ἐν δ' αἰδώς ἐπὶ ἀρχαῶν ἐπὶ ἀρχαῶν
Ἀλλ' ὅτε νηῶν ἐπὶ ἀρχαῶν ἐπὶ ἀρχαῶν
Νόμα δ' ἐπὶ ἀρχαῶν ἐπὶ ἀρχαῶν ἐπὶ ἀρχαῶν
Κολλητὸν βλήθησι, οὐκ ἔκλειον ἀλλήλοισι
Ὡς δ' ἐπὶ ἀρχαῶν ἐπὶ ἀρχαῶν ἐπὶ ἀρχαῶν
Ὡς δ' ἐπὶ ἀρχαῶν ἐπὶ ἀρχαῶν ἐπὶ ἀρχαῶν
Στάς ἐπὶ ἀρχαῶν ἐπὶ ἀρχαῶν ἐπὶ ἀρχαῶν
Λαοφόρον καὶ δ' ἐπὶ ἀρχαῶν ἐπὶ ἀρχαῶν
Ἀνδρες ἡ δ' ἐπὶ ἀρχαῶν ἐπὶ ἀρχαῶν ἐπὶ ἀρχαῶν
Θρῶσκων, ἀλλοτ' ἐπὶ ἀρχαῶν ἐπὶ ἀρχαῶν ἐπὶ ἀρχαῶν
Ὡς αἰσθῆναι πολλὰ πᾶσιν ἐπὶ ἀρχαῶν ἐπὶ ἀρχαῶν
Φοίτα μακρὰ βίβλας, φωνὴ δ' ἐπὶ ἀρχαῶν ἐπὶ ἀρχαῶν

Αἰεὶ

Pectori vero hastam infixit, charoq; ipsum prope socios
Interfecit: illi. a. non poterant, & tristes licet ob socium.
Opem ferre, ipsi. n. valde timebant Hect. diuinum:
In conspectu. a. venerat nauis: circū. a. prohibebat extrema
5 Naues, quotquot prima subductae erant: hi. a. infundebatur
Argini. a. a. nauib; quidem cesserunt, etiam si
Prioribus: illic autem apud tentoria manserunt
Congregati, nec dissipabantur per castra, detinebat. n. pudor
Et metus, continuē enim stimulantur se invicem.
10 Nestor autem maximē Gerenius, custos Achiuorum,
Precatus est per parentes obestans unum quēq;
O amici, viri estote & pudorem ponite in animo
Alicuius hominum: in super memineritis quisq;
Filiuū & uxoruū, & possessionis, & parentum,
15 Tum cui vivunt, tum cui mortui sunt.
Per hos hic ego obestor non praesentes
Vt stetis fortiter, neq; vertamini in fugam.
Sic factus, accendit robur & animum cuiusque.
His autem ab oculis nebulam caliginis remouit Minerva
20 Diuinitus delapsam: valde. a. ipsi lux facta est & string.,
Tam ex parte nauium quam aequē omnibus molesti belli.
Hectorem autem viderunt in bello strenuum & socios,
Tum quotquot retrō abessebant, neq; pugnant:
Tum quotquot apud naues pugnam pugnant veloces,
25 Neq; amplius Aiacei magnanimo placuit animo
Stare, ubi alij confiscebant filij Achiuorum:
Sed hic nauium foras obibat latē incedens:
Mouebat autem contum magnam naualem in manibus
Cōpactum lignois clauis. (al. laminis ferreis.) 22. cubitorū.
30 Vt. a. quum vir equis desultorijs & bene sciens,
Qui postquam ex multis quatuor congregauit equos,
Impellens ex campo magnam ad ciuitatem agitat
Publicam per viam, multiq; eum admirando spectant
Viri & mulieres: hic autem firmiter secure semper
35 Saliens, aliquando in alium alternat: illi autem solant:
Sic Ajax per multa velociam tabulata nauium
Obibat latē incedens, & a. a. eius ad athera perueniebat.

Nestor Graecorū
cosorat ut ho-
sti resistent.Ajax naues
defendit.

Semper

ρ. σωαίρει
ρ. διηται

Αἰεὶ δ' ὅσπερ δ' ὄνον βοόων δυνάοις κέλευε
 Νηυσὶ τε καὶ χαισίνησιν ἐμυυμέναι. οὐδ' ἔμην' ἔκτωρ
 Μίμνεν ἐνὶ τρώων ὁμάδῳ πύλῃ θωρηκτάων,
 Ἀλλ' ὡς τ' ὄρνιθων πετλιῶν ἀετὶς αἰθῶν
 Εἴθ' ἐφορμᾷται ποταμόν * πᾶσα βοσκομένη αὖθις
 Χλωὴν, ἣ γέρωνων, ἣ κύκνων δουλιχθεύειραν.
 ὧς ἔκτωρ ἰθύσε νεὸς κυανοπώροιο
 Ἀντίθ' αἰξίας τὸν ζ' εὖς * ὥσπερ ὅππῃ
 Χερεὶ μάλα μεγάλην ὠτρυνε δὲ λαὸν αἰμ' αὐτοῦ.
 Αὐτὸς δ' ἔριμειτ' ἀμάχῃ παρὰ νηυσὶν ἐπύχθη.
 Φάσας κ' ἀκμήτους καὶ ἀτερείτας ἀλλήλοισιν
 Ἀντεδ' ἐν πολέμῳ. ὥς ἐκυμένως ἐμάχοντο.
 Τόισι δ' ὡς ἄρ' ἀμείνοισιν ὅδ' ἰὼ νόθ' ἦτοί εἰχμαιοὶ
 Οὐκ ἐφασαν φάσιν αἰετὶς ὅτ' ἐκ χειρὸς ἀλλ' ὀλέεσθαι.
 Τρωσὶν δ' ἥλπιτο θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι κλέεσθαι
 Νῆας ἐνὶ στήθεσιν, κτενέειν δ' ἥρωας ἀχμαύς.
 Οἳ μὲν τὰ φρονέοντες ἐφάσαν ἀλλήλοισιν.
 Ἐκτὼρ δ' ἑρμύνης νεὸς ἦλθε ποντοπόροιο,
 Καλῆς, ὠκυέλου, ἣ φρωτεσίλαον ἐνεικεν.
 Ἐς τρώϊον, οὐδ' αὖτις ἀπήγαγε πατρίδα γαίαν.
 Τοῦτο δ' ἦτοί εἰς νηὸς εἰχμαιοὶ τε τρώες τε
 Διόωσι ἀλλήλοισι ἀντοχὰς οὐδ' ἀεὶ τοῖς
 Τόξων ἀϊκίαις ἀμφοῖς μένον ἐδέτ' ἀκόντων,
 Ἀλλ' οἳ γ' ἐγυῖον ἰσάμενοι ἕνα θυμὸν ἔχοντες,
 Οἷος δὴ πελέκεσσι καὶ ἀξίῃσι μάχοντο,
 Καὶ ξίφεσιν μεγάλοισι, καὶ ἐγχεσιν ἀμφιγύοισι.
 Πολλὰ δὲ φάσσανα καὶ ἀμελᾶνδετα, κωπένετα,
 Ἀλλὰ μὲν ἐκ χειρῶν χαμάδις πέσον, ἀλλὰ δ' ἀπ' ὤμων
 Ἀνδρῶν ὡς ἄρ' ἀμείνων πέεε δ' αἵματι γαῖα μέλαινα.
 Ἐκτὼρ δὲ ἑρμύνηθεν ἐπεὶ λαβὼν, οὐχ ἡμεδίει,
 Αφλασον μὲν χερσὶν ἔχον τρωσὶν δ' ἐκέλευεν.
 Οἳ περ πύρραμα δ' αὐτοὶ ἀολλέες ὄρνυτ' αὐτῶν.
 Ναῦ * ἡμῖν πάντων ζεύς ἄξιον ἦ μιν ἔδωκε
 Νῆας εἰλεῖν, αἰ δ' εὖρο θεῶν ἀεκητι μολοῦσαι,
 Ἡμῖν πάματα πολλὰ δέσσειν, κακότητι γερόντων,
 Οἳ μ' ἐδέλοντο μάχεσθαι ὅππ' ἑρμύνησι νέεσθαι,
 Αὐτὸν τ' ἰχθυόεσσιν, ἐρητύοντό τε λαόν.

Αλλ'

Semper autem terribiliter clamans Græcos hortabatur
 Naues & tentoria tutari. Neq; quidem Hector
 Manebat in Troianorum turba bene armatorum,
 Sed sicut avium volatiliū aquila fulva
 Multitudinem inuadit fluvium iuxta pascentium
 Anserum, Selgruum, Selcygnorum longa-colla-habentium:
 Sic Hector tendebat ad naudem nigram proam-habentem
 Obuius festmans: hunc autem Iupiter impulsit à tergo
 Manu valde magna: concitabat autem populum cum ipso.
 Iterum autem acris pugna apud naues facta est.
 Dixisses indefessos & indomitos inter-se
 Occurrere bello: adeo alacriter pugnant.
 His autem pugnantibus hic erat animus: Achivi quidem
 Non putabant se ensifuros è clade, sed perituros:
 Trojanis autem sperabat animus in pectoribus cuiusque
 Naues incensuros esse se, occisurosq; heros Achivos.
 Hi quidem hac cogitantes instabant sibi-inuicem.
 Hector autem puppim nauis apprehendit pontigrada.
 Pulchra, & velocis, quæ Proteusilaum adduxerat.
 Ad Troiam, neq; rursum abduxit in patriam terram:
 Huius iam pro naue Achiviq; Troianiq;
 Occidebant alij-alios cominus neq; sane strig;
 Arcuum impetus eminns excipiebant, neq; iaculorum:
 Sed hi cominus stantes, unum animum habentes,
 Acutis iam securibus & bipennibus pugnant,
 Et ensibus magnis & hastis strig; acutis.
 Multi vero gladij pulchri, nigris-manubrij, capulati,
 Alij quidem è manus in-terrâ cadebāt: alij vero ab humeris
 Virorum pugnantium. fluebat. a. sanguine terra nigra.
 Hector. a. puppim postquam prehendit, non dimittebat,
 Summam-oram cum manib. tenens: Trojanis autē inuisit.
 Ferte ignem simul & ipsi conferti tollite clamorem:
 Nunc nobis omnibus Iupiter æquiualentem diem dedit
 Ad naues capiendas, quæ huc dijs inuitis profectæ
 Nobis calamitates multas intulerunt, ignavia seniorum
 Qui me volentem pugnare ad puppes nauium
 Ipsumq; detinebant, coercerantq; exercitum:

Sed

Ad naues pu
 gnatur acer
 mē.

Hector pup
 pim prehen
 dit.

Αλλ' εἰ δὴ ῥα τότ' ἔσθλα πῆθε φρένας διγυροπαζέως
 Ημετέρας· νυνὶ αὐτὸς ἐποτρύνει, καὶ ἀνάρχει.
 ὧς ἔφαθ'· οἳ δ' ἄρ' αὖ μάλ' ἄνδ' ἀφ' αἰόσιον ὄρουσαν
 Αἴας δ' οὐκ ἔτι ἔμμενε, (βιάζετο γὰρ βελέεσσιν)
 Αλλ' αἰετὰ ζέτο πυτθῶν οἰόμενος· παρ' ἐξέσσει,
 Οὐδ' ὡς ἐπὶ πτόδ' αὖτε, λίπε δ' ἴκρια νηὸς εἰσῆς·
 Ενδ' ἄρ' ὅγ' εἰσῆκε δειδοκλήμενος· ἔλξει δ' αἰεὶ
 Τρωῶας ἀμύων· ὥς τις φέροι ἀνδράματον πύρ·
 Αἰεὶ τ' ὅσπερ δ' ὄν βόων, δαναοῖσι κέλευεν.

Ω φίλοι ἦρώες δαναοὶ, παρ' ἀπὸντες ἀνέστη,
 Ἀνέρες ἐστὲ φίλοι, μνήσασθε τ' ἱπποειδὸς ἀλκῆς.
 Ἡέ πρὸς ἀμύνειν εἴδ' ἀποσητήρας ὁπίσσω;
 Ἡέ π' ἐν χερσὶν ὁ κ' ἀνδράσι λοιδὸν ἀμύωμαι;
 Οὐ μὲν τις γὰρ δὸν ὅτι πόλιν πύργους ἀσπίδας;
 Ἡ κ' ἀπαμύωμαι μεδ', ἔτερε ἀλκὰς δὴ μὲν ἐχόντες·
 Ἀλλ' ἐν γὰρ τρώων πεδίῳ πύχε, παρηκτάων,
 Πόντῳ κακῶς μένοι, ἐχέμεν ἡμεῖς πατρίδος αἰῆς.
 Τῶ ἐν χερσὶ φόως, οὐ μείλιχ' ἡ πολέμοιο.

Ἡ καὶ μαμυῶν ἔφεπ' ἐγχεῖ δ' ἔξυθεν π.
 Ὅσπερ τ' τρώων κούλης ὅπ' ἡ νηὶ φέροιτο,
 Σὺν πυρὶ κηλείω, χαλεπὸν ἔκτορ' ὀτρύναντες,
 Τὸν δ' αἴας οὐ τὰς ἐδεύμενος ὄξεί* δουεῖ.
 Δώδεκα δ' ἐπεσφόροιτε νεῶν αὐτοχρῆδον ἔτα.

ΙΛΙΑΔΟΣ ΟΜΗΡΟΥ Η Π.

Ραφιδίας ὑποθέσις.

ΠΑΤΡΟΚΛΩ δὲ θένει ἀρχαῖος τὴν ἰαυτοῦ πανο-
 πλῖαν ἐπιτρέπει ἀνάλαιβειν, καὶ τοὺς μυρμιδῶνας ἐξά-
 γειν ἐπὶ τὸν πόλεμον· οἳ δ' ἐξελθόντες ἔσπεσαν τὰς τρώας.
 Πάτρ' οὐκ ὅτ' ὁ σαρπηδόνα τὸν διὸς ἀνέμει, τὸν παρ' ἡρόον ἴπ-
 πον τ' ἀρχαῖος ἀνέλαβ' ἡ πῆδα σὺν ἱππεὶ πατρ' οὐκ ὅτ' ἐκεί-
 νῳ ἀνέμει, πῆδαν ὅτ' ἀπὸ τέρ' ἐβ' ἀπὸ πῶν ἀφ-
 λομένε τὴν πανοπλῖαν αὐτοῦ.

ΙΛΙΑΔΟΣ ΟΜΗΡΟΥ Η Ο. ΡΑ-

Ραφιδίας.

Πῇ, πατρ' οὐκ ὅτ' ἐπεφ' ἐν ἡρώοις ἔκτορ' αἰχμή.

ΩΣ

Sed si tum ladebat mentes late prospiciens Iupiter
 Nostras, nunc ipse impellit & instigat.

Sic dixit: hi. a. alacrius in Græcos impetum fecerunt:
 Ajax autem non amplius sustinuit (ergebatur enim telis)
 Sed retrocessit paululum, putans se moriturum esse,
 Scabellum ad septempedale liquit. a. foras navis equalis
 Ibi sanè hic stetit observans, hasta autem semper
 Troianos arcebat a navib. quicunq. ferret inde sese ignem.
 Semper autem horrendum clamans Danaos hortabatur:

10 O amici heroës Danai, ministri Martis,
 Viri estote, dilecti: recordamini autem strenuæ virtutis.
 An aliquos putamus esse adiutores à tergo?
 Aut aliquem murum fortiozem, qui virum mortem avertat?
 Non quidem aliqua propè est ciuitas turribus munita,
 15 Quæ propulsemus hostes, fauentem populum habentes.
 Sedenim in Troianorum campo benè armatorum
 Mari circumdati longè sedemus à patria terra:
 Quare in manibus salus, non mansuetudine belli.
 Dixit & furens insectabatur hasta acuta.

20 Quicunque. a. Trojanorum concuvas ad naues ferretur
 Cum igne vrenti in gratiam Hectoris concitantis,
 Hunc Ajax vulnerabat excipiens acuta lancea:
 Duodecim autem ante naues cominus vulneravit.

ILIADIS HOMERI, AVT XVI COM-
positionis argumentum.

ΠΑΤΡΟΚΛΩ deprecanti Achilles suam ipsius armatu-
 ram concedit accipere, & Myrmidonas educere ad
 bellum. Hi verò egressi verterunt in fugam Troianos. Pa-
 30 troclus autem Sarpedonem Iouis filium occidit: qui ex-
 tremum in curru equum Achilles interfecerat Pedasum.
 Postea aut Patroclum Hector interemit vulneratū prius
 ab Euphorbo, cum Apollo abstulisset armaturam ipsius.

ILIADIS HOMERI XVI COM-
positio.

Π. Patroclum interfecit strenuum Hectoris lancea.

SIC

ε. κούλης ἐπὶ
 ἡσ ἀγροίτο,
 ε. χαλκῶ

Σ οἱ μὲν πρὸ νῆϊ' ἐὺσέλμοιο μά-
χοντο·

Πάτροκλ' δ' ἀχιλῆϊ παρίστατο ποιμένι
λαῶν,

Δάκρυα θερμὰ χέων, ὥς τε κρῶνι μελαίνῃ·

δρ' ὅς,

Ἦτε κατ' ἀργίλιπος πέτρης δυοφερὸν χέει ὕδωρ.

Τὸν δ' ἰδὼν ὠκτείρε ποδάρκης δῖος ἀχιλλεύς,

καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα.

Τίπτε δακρυρσαι πατρόκλεις; ἦ ὅτ' ἐκούρη

Νηπίης; ἦ δ' ἄμα μητρὶ δέουσ' ἀνελέδται ἀνέγεις,

Εἰάνοι ἀπομένη, καὶ τ' ἐοσμένῳ κατερύκει,

Δακρυόεντα δέ μιν ποτὶ δέρεαται, ὅφρ' ἀέληται.

Τῇ ἡκεῖ πατρόκλα τέρεν χεῖ δάκρυον εἵβεις.

Ἦέ π' μυρμιδόνεσι πρὸς σκαί, ἢ ἐμοὶ αὐτῷ;

Ἦέ πν' ἀγγελλῶ φθίης ἐξέκλυες οἱ;

Ζῶειν μὰν ἐπ' ὀφθαλμοῖσι ποτ' ἄκτορ' ἴδω,

Ζῶει δ' αἰακίδης Πηλεὺς μύ' μυρμιδόνεσι,

Τῶν καὶ μάλα ἀμφοτέρων ἀχαροίμαδα τεθνεώτων.

Ἦέ σύ γ' ἀργείων ὀλοφύρεαι, ὥς ὀλέκονται

Νηυσὶν ὅτ' ἡ γλαφυρήσιν, ὥς βασιλεὺς ἐνεκα σφῆς;

Ἐξάσδα, μὴ καὶ δε νόσφι, ἵνα εἴδομεν ἄμφω.

Τὸν δ' ἄβρυχ' ἀνὰ πρὸς πατρόκλεις ἰππεύς,

ὦ ἀχιλλεῦ, πηλὸν ἔχ' ἔμεγα φέρτατ' ἀχαιῶν,

Μὴ νείεσσι· τοῖον γὰρ ἄλγος βεβίηκεν ἀχαιῆς.

Οἱ μὲν γὰρ δὴ πάντες ὅσοι παρ' ἡσσαν ἄριστοι,

Ἐν νηυσὶν κέαται βεβλημένοι ἑτάμενοί τε.

Βέβληται μὲν ὁ τυδείδης κρατερὸς Διομήδης.

Ὀΰτασθ' ἴδ' ὀδυρσὺς δουρικλυτὸς, ἦ δ' ἀγαμέμνων.

Βέβληται δ' ἡ καὶ ἑρπύλλ' ἡ χεῖρ' ἡμῶν ὀϊστῆ.

Τοὺς μὲν τ' ἱπτοὶ πολυφάρμακοι ἀμφιπέπονται,

Ἐκεῖ ἀκεία μιν σὺ δ' ἀμύχαν' ἔπλ' ἀχιλλεῦ.

Μὴ ἐμὲ γοῶν ἔπος γε λάβοι γῆρας, ὃν σὺ φυλάσσεις,

Αἰναρέτη· τίς σευ ἄλλ' ὀνησέται ὁψιρόν σφ'.

Αἶκε μὴ ἀργείοισιν αἰεκέα λοιδὸν ἀμύνης;

Νηλεὺς· ἐκ ἄσ' οἱ γὰρ πατὴρ ἴδ' ἰππεύτα Πηλεὺς,

Οὐδ' ἐπεὶ μήτηρ· γλαυκῇ δ' ἐσέ τίκτε δάλασσαν,

Πέτρα

κ. δ. ε' ἔπ.
επε

ΙC hi quidem pronam bene, transstrata pu-
gnabant:

Patroclus autē Achilles afficit pastori popu-
lorum.

Lacrymas calidas fundens tanquam fons
nigram aquam habens,

Qua ab alia petra atram fundit aquam.

Hunc. a. conficatus miseratus est celer diuinus Achilles,

Et ipsum edita voce verbis velocibus allocutus est:

Cur autem lacrymatus es, Patrocle tanquam puella

Paruula? quae cum matre currens eleuari efflagitat,

Vesti adhaerens, & properantem derinet,

Lacrymabunda autem ipsam afficit dum suscipiatur:

Huic similis Patrocle humidam lacrymam profundis.

An aliquis Myrmidonibus nuncias, aut mihi ipsi?

Aut aliquod nuncium ex Phthia audiuisti solus?

Vivere quidem adhuc aiunt Menetium Actoris filium,

Vixit & Acaides Peleus inter Myrmidonas,

Quibus valde ambobus tristaremur mortuis:

An tu Argiuorum causa luges, quia pereunt

Naves apud concauas insulitiae gratia sua?

Eloquere, ne cela mente, sit sciamus ambo.

Hunc. a. grauiter suspirans allocutus est Patrocle eques:

O Achilles Peleus fili, multo fortissimè Achiuorum,

Ne indigneris, talis enim dolor inuasit Achiuos,

Hi etenim iam omnes quicunq; ante erant fortissimi,

In nauibus iacent percussi eminus, vulneratiq; cominus

Sauciatus est quidem Tydides fortis Diomedes,

Vulneratus est. a. Ulysses hasta inclutus & Agamemnon,

Percussus est etiam Eurypylos in furore sagitta:

Hos q. medici multa-pharmaca scientes curant,

Vulnera sanantes: tu. a. implacabilis es Achilles:

Non me igitur talis capiat ira, quam tu i ferus,

Inutili virtute pedit: quis à te alius iuuabitur sero-natus

Si non ab Argiis indignum exitium auertas? (quidem

O immitis: non sitiq; tibi pater erat eques Peleus.

Nec Thetis mater: caruleū (al. horribile) . a. te peperit mare,

m m

Achilles plo-
rantem Patro-
clum interro-
gat.

Πλήσειαν νεκρών, εἴ μοι κρείων ἀγαμέμνων
 ἦπα εἰδείην· νῦν ὅ γ' ἔρατον ἀμφιμάχονται.
 Οὐ γὰρ τυδείδεω διομήδεσσι ἐν παλάμῃσι
 Μαίνεται ἐγχείη θανάτων ἀπολοιγὸν ἀμύων.
 Οὐδέ ποτ' ἀτρεΐδεω ὁπότε κλυοὺς ἀνδρῶντες
 Εὐχρηῆς ἐκ κεφαλῆς, ἀλλ' ἔκτερος ἀνδροφόνιοιο
 Τρωσὶ κελύοντος κτείσσονται· οἳ δ' ἀλαλήτοσσι
 Πᾶν πεδὶον χατάρχοισι, μέγλην νικῶντες ἀχαιούς·
 Ἀλλὰ καὶ ὧς, πάτροκλε, νεῶν ἀπολοιγὸν ἀμύων
 Εὐμπεσὶ ὀπκράτεως, μὴ δὴ πύρρος αἰετμένοιο
 Νῆας ἐντορήσωσι, φίλον δ' ἀπὸ νότον ἔλονται.
 Πείθοο δ' ὧς τοι ἐγὼ μύθοιο τέλ' ἐν φρεσὶ θέω,
 ὧς αἶ μοι τιμὴν μεγάλην καὶ κύδος ἄριστοιο
 Περὶ παύτων θανάτων, ἀτὰρ οἳ κτείναντες αἰετῶν
 Ἀφ' ὑπὸ νῆων ποτὶ δ' ἀγλαὰ δώρα πύρρῳσιν.
 Ἐκ νηῶν ἐλάσας, ἵεναι πάλιν· εἰ δέ κεν αὖ τοι
 Δῶν κύδος ἀφείδωι ἐκείνουπος πόσις ἦρης,
 Μὴ σὺ γ' αὐτὸν ἐμείοι λαίεσσαι πολέμῳ·
 Τρωσὶ φίλοισι μέμοισιν ἀπρότερον δέ με δῖος εἰς.
 Μὴ δ' ἐπαυλόμεν· πολέμῳ καὶ δνιότητι.
 Τρώας ἐναρόμεν, ποτὶ ἴλιον ἠγεμονόειν.
 Μή τις ἀπ' ἐλύμποιο θεῶν αἰετῶν τετόνων
 Εὐμήνῃ μάλα τοὺς γε φίλῃ ἐκείνους ὑπὸ νηῶν.
 Ἀλλὰ πάλιν τρωπᾶσθαι, ἐπὶν φάσθ' ἐν νῆεσσι
 Θεῖναι, τοὺς δ' ἐπὶν πεδὶον χατάρχειν ἰάσθαι.
 Αἶ γὰρ ζεὺς πατέρων καὶ ἀδελφῶν καὶ ἀπὸ πολλῶν,
 Μὴ τέ περὶ τῶν θάνατον φύρῃ ὅσοι ἔασι,
 Μὴ τέ περ ἀργείων, νῶϊν δ' ἐκ δῶμεν ὀλεθρῶν,
 Ὅφρ' οἳ τοίησι ἐρεθίσθῃ κηδεμένα λυοίμεν.
 ὧς οἳ μὲν τοιαῦτα πατρὸς ἀλλήλοισι ἀγόρευον.
 Αἶεας δ' ἔκτε' ἔμμενε· βιάζετο γὰρ βελέεσσι·
 Δόματα μιν ζυγὸς τε νόος καὶ τῶν ὄντων οἶον·
 Βάλλοντες δὲ νηῶν ὅσιν κροτάφοισι φαινή
 Πύληξ βαλλομένη κρηναὶ καὶ χεῖρ· βιάλετο δ' αἰεὶ
 Κατὰ φάλαρα δ' ἀποίνῃ· ὅ δ' ἀριστερὸν ὀμὸν ἔχεν,
 Εὐμπεδὸν αἰὲν ἔχων σάκος αἰόλον· ὅ δ' ἐδωάντο
 Ἀμφ' αὐτῶν πελαγίεσθαι, ἐρεΐδοντες βελέεσσι.

26. παλιν τρω-
 πᾶσθαι,

Aiet

Implevisset cadaueribus suis, si mihi rex Agamemnon
 Lenis fuisset: nunc autem castra oppugnant.
 Non enim Tydida Diomedes in manibus
 Fuit hasta, a Graecis mortem et arcere possit.
 Neg, dum Atrida vocem audis clamantis
 Inimico ex capite, sed Hectoris homicida dox
 Troianos adhortantis circum circa fragitur illi, a. clamore
 Totum campum obtinent, praelio vincentes Achaivos.
 Sed & sic, Patrocle, a navibus pestem propulsans,
 Irrue strenue, ne tandem igne ardenti
 Naues incendiant, dulcem autem reditum auferant.
 Pare, a. sicut tibi ego sermonis summam in mentib. posuero,
 Ut mihi honorem magnum & gloriam referas
 Apud omnes Danaos, ac illi per pulchram puellam
 Iterum reddant, in super splendida dona praebeant.
 Ex navibus ubi repuleris reuertere, si autem rursus tibi
 Det gloriam auferre Valde-sonans maritus Iononis,
 Ne tu sine me appete pugnare
 Cum Troianis bellicosus: ignominiosorem autem me facies
 Neve exultans bello & pugna
 Troianos occidens, ad Ilium ducas exercitum:
 Ne quis ab Olympo deorum sempiternorum
 Ingruat in te. Valde hos diligit longe operans Apollo.
 Sed retro reuertaris postquam salutem in navibus
 Feceris: illos autem mitte per campum pugnare.
 Utinam enim o Jupiter q. pater, & Minerva, & Apollo,
 Neg, quis igitur Troian. mortem effugeret quotquot sunt,
 Neg, quis Argiuorum, nos vero contemnis mortem,
 Ut soli Troia sacra mania diruamus.
 Sic hi quidem talia inter se loquebantur.
 Ajax autem non amplius manebat, premebatur. n. telis.
 Superabat eum Iouis q. mens & Troiani illustres
 Iacientes, magnum autem circa tempora splendida
 Galea percussa sonum edebat: percutebatur autem semper
 Ad-phaleras bene-factas: hic, a. fini stro humero laborabat,
 Firmiter & q. tenens scutum varium, neq. poterant
 Circum ipsum, demouere loco, iacientes telis.

Aiax laborat.

m m ij

ἡσίοι δὲ

Αἰεὶ δ' ἀργαλέον ἔρχετ' ἄστυματι. * καὶ δ' οἱ ἰδρῶς
Πάπτοθεν ἐκ μελέων πολλὺς ἔρρεεν, ἐδὲ πη εἶχεν
Ἀμπνεῦσαι, παύτη ἣ κακὸν κακῷ ἐσθλὸν κτο.

Ἔσπετε νῦν μοι μοῦσαι Ὀλύμπια δώματ' ἔχουσαι,

Ὅσπως δὴ πρῶτον πῦρ ἔμπεσσε νηυσὶν ἀργαίων;

Ἐκ τῶρ δ' αἰάντος δόρυ μέλινον ἀγχι παραστάς

Πηλῆξ ἄορι μεγάλην, αἰχμῆς παρὰ χυμλὸν ὀπίθεν·

Ἀντικρὺ δ' ἀπαράστει, τὸ μὲν τελαμώνι· ὁ αἶας

Πηλ' αὐτὸς ἐν χειρὶ κολὸν δόρυ· τῆλε δ' ἀπ' αὐτῆς

Αἰχμὴ χαλκείη χαμάδις βόμβησι πεσοῦσα.

Γινώ δ' αἶας χεῖρ' ἑμὸν ἀμύμονα, ρίγῃ σέθεν τε

Ἑρμα θεῶν, ὅρα πάγχυ μάχης ὅπῃ μῆδεα κείρει

Ζεὺς ὑμῖν βερέμεπες, πρῶτος δ' ἢ βύλατο νίκην.

Χάζετο δ' ἐκ βελέων, τοὶ δ' ἔμβαλον ἀνέματον πῦρ

Νηὶ τοῦ· τῆς δ' αἶψα χεῖρ' ἀσβέσσει κέρυτο φλόξ.

Ὡς τὴν μὲν πυρμύλῃ πῦρ ἀμφοτέρω· αὐτὰρ ἀχλὺς

Μηρῷ πηξάμεν· ὁ πατροκλῆα περ σέθεν πεν.

Ὅρσεν δὲ διοχρεῖς πατροκλῆος ἱπποκλέδου τε,

Ἀδύσσω δὴ παρὰ νηυσὶ πυρὸς δῖοιο ἐρώλω.

Νῆ δὴ νῆας ἔλωσι, καὶ ἐκείν' οὐκ ἐπὶ πέλονται,

Δύσσω τεύχεα θάσσον, ἐγὼ δὲ κε λαὸν ἀγείρω.

Ὡς φάτο, πατροκλῆα δ' ἢ κορύσσει τὸ νόρον χαλκῷ.

Κρημίδας μὲν πρῶτα περὶ κρημνήσιν ἔθηκε

Καλὰς, ἀργυρέοισιν ὅπισθε φελοῖς ἀεγρέυας·

Δάτερον αὖθις ὀρέηκα, περὶ στήθεσσι δ' ἔδυε,

Ποικίλον, ἀετρώεντα, ποδῶκα· αἰακίδαο·

Ἀμφὶ δ' αἶρ' ἄμοισιν βάλετο ξίφος ἀργυρόηλον,

Χάλκαον, αὐτὰρ ἔπειτα σάκος μῆγα τε σιβαρόν τε·

Κρατὶ δ' ἐπ' ἰφιδίμῳ κυνέῳ εὐπυκτον ἔθηκε,

Ἰσχυρεῖν, θεινὸν ἢ λόφος· καὶ δὲ πρῶτον ἐνδύεν.

Εἶλετο δ' ἄλκιμα δούρα, τὰ οἱ παλάμῃσιν ἀνέρεν.

Ἐργος δ' ἐχέλετ' οἶον ἀμύμονα· αἰακίδαο,

Βελύμενα, σιβαρόν· τὸ μὲν ἔδυατ' ἀλλ' ὁ ἀχαιῶν

Πάλλειν, ἀλλ' ἄμυν' οἷον ὅπῃσιν αὐτὸν ἀχλὺς.

Πηλὶ δὲ μελίλῳ, τὴν πατρὶ φίλῳ πόρε χεῖρα

Πηλὶς ἐκ κορυφῆς, φόνον ἐμμεναι ἠρώεσιν.

Ἰσχυρὸς δ' αὐτὸν ἐκόντα θοῶς ἔδυνον μὲν αἰῶνα,

Τῶρ

Semper autem molesta tenebatur anhelitu; deq; ei sudor
Vndiq; ex membris multus fluebat, neq; ququam poterat
Respirare: passim autem malum malo firmabatur.

Dicite nunc mihi Musae caelestes domos habitantes,
Quomodo iam primo ignis incidit navibus Achiuorum?

Hecctor autem Aiacis hastam fraxineam propè astant
Percussit ense magno, cuspide iuxta commissuram retrò:

Penitus a. amputavit. hanc quidem Telamonius Aiax
Vibrabat frustra in manu mutila hastam: procul a. ab ipsa

Cuspide area in terram sonuit lapsa:

Agnovit autem Aiax in animo inculpato, exhorruitq;
Opera decorum: quod omnino pugna consilia praecebat

Iupiter altitons: Troianisq; volebat Victoriæ iam.
Cessit autem celsis: hi autem iniecerunt irrequietum ignem

15 Navi veloci: p. hac a. statim inextinguibilis diffusa est flam
Sic quidem puppim ignis circumdedit: at Achilles (ma:
Coxas percussit Patroclum allocutus est:

Concitare generose Patrocle, equo diti faciens (i. eques)
Video iam apud naues ignis ardentis impetum.

20 Ne iam naues capiant, ego nō amplius potestas aufugendi
Indue arma ocyus. ego a. exercitum congregabo. (sit

Sic dixit: Patroclus a. armabatur splendido are.
Ocreas quidem primum circum tibias posuit

Pulchras, argenteis fibulis aptatas:

25 Secundo rursus thoracem circum pectora induit
Discolorem, stellatum, velocis Aiacida:

Circum a. humeros iecit ensē argenteis clavis distinctū,
Aereum: at deinde scutum magnumq; validumq;

Capite a. generoso galeam benefactam posuit

30 Equinus fetis cristatū ac horrendū crista desuper nutabat,
Accept a. robusta hastilia, quae ei manibus quadrabant:

Hastam a. non accepit solūm egregiū Aiacide,
Gravē, magnā, solidā, quam quidem non potuit alius Graec.

Vibrare: sed ipsam solus sciebat concutere Achilles:

35 Peliaem hastam, quam patri charo dedit, Chiron
Pelij ex vertice, ut cades esset heroibus:

Equos autem Automedontem confestim iungere iussit,
m m iij

Incenduntur
naues Achiu-
rum.

Patroclus ar-
matur.

Achillis hasta

Τὸν μετ' ἀχιλλῆα ρήξλυορεα τίς μάλιστ'
 Πιστάτος δ' οἷσε κε μέγχι ἐνὶ μείναι ὁμοκλή.
 Τῷ δ' ἐκ αὐτομέδων ὕπαγε ζυγὸν ὠκέας ἵπποις,
 Ξανθὸν καὶ βαλίων, τῷ ἄμα ποιοῖσι πετέδιω.
 Τὸς ἔτεκε ζεφύρω ἀνέμω ἀπ' αἰ ποδάρχη,
 Βοσκομένη λειμῶνι * παρὰ ῥόον ὠκεανόιο.
 Ἐν ᾧ παρηοίησιν ἀμύμονα πῆδασον ἴει,
 Τὸν ῥά ποτ' ἠετίωντο ἑλὼν πτόλιν ἡγὰρ ἀχιλλεύς.
 Ὁς καὶ θνητὸς ἑὸν ἔπειδ' ἵπποις ἀθανάτοισι.
 Μυρμιδόνας δ' ἄρ' ἐπειζόμενον δούρην ἀχιλλεύς,
 Πάντας ἀνὰ κλισίας σὺν τεύχεσιν. οἱ δ' ἐλύκοι ὥς
 ὠμοφρόνι, τοῖσιν τε σπείφροσιν ἀσπετος ἐλκή,
 Οἱ τ' ἔλαφον κεράδιν, μέγαν ἔρεσι δ' ἦωσαντες
 Δάπλοισιν· πῶσιν ᾧ παρήιον εἰματι φινὸν,
 Καὶ τ' ἀγελήδιν ἱάσιν ἀπὸ κρήνης μελανόδρου,
 Λάβοντες γλώσσησιν ἀραιῇσι μέλαν ὕδωρ
 Ἀκρον, ἐρδύρομενοι φόνον αἵματος· ἐν δ' ἐγὼ θυμὸς
 Στήθεσιν ἀπρὸς ὄρεα, σπείφρονται δ' ἐγὼ ρασηρ.
 Τοιοὶ μυρμιδόνων ἡγήτορες ἦδ' ἐμείδοντες
 Ἀμρ' ἀγὰρ δὸν θεράποντα ποδάρχεσσι αἰακίδαο
 Ρῶον τ' ἐν δ' ἀρεα τοῖσιν ἀρήϊοι ἴσαν ἀχιλλεύς,
 Οπρωῶν ἵπποις τε καὶ ἀνέρας ἀσπίδιώτας.
 Πεντήκοντ' ἦσαν νῆες δοαῖ ἦσιν ἀχιλλεύς
 Ἐς προῖον ἡγεῖτο διὶ φίλοισι· ἐν ᾧ ἑκάσῃ
 Πεντήκοντ' ἔσαν ἄνδρες ὅππ' κληῖσιν ἐταῖροι.
 Πέντε δ' ἄρ' ἡγεμόνας ποιοῖσάτο, τοῖς ἐπεπείδει
 Σημολένειν, αὐτοῖς ᾧ μέγα κρατέων λῶσσε.
 Τῆς μὲν ἦς σιχρὸς ἦρχε μανέσσι τοιολογώρηξ,
 Τίος σπερχειόιο διίπετ' ὁ ποταμοῖο,
 Τὸν τέκε παλῆσσι θυράτῃ καλῇ πολυδῶρη
 Σφοργῇ ἀνὰ μωππῶνι θεῷ ἐννείσῃ.
 Αὐτὰρ ὁππῇσιν βώρω, πεντήκοντ' ὕϊ,
 Ὁς ῥ' ἀναφανδὸν ὁππῇσιν πορῶν ἀσπίδα ἔδνα.
 Τῆς δ' ἐτέρης ἐσθλῶν ἀρήϊοι ἡγεμόνες
 Παρθένοι, τὸν ἐπικτεροῦ καλῇ πολυμήλῃ
 Φύλαντος θυράτῃ. τῆς ᾧ κρατὺς ἀργεῖ φόντης
 Ἡράσῃ, ὁφθαλμοῖσιν ἰδὼν μὲν μελομένησιν

Εν

Quem post Achillem fortem honorabat maxime:
 Fidelissimus. a. ei erat in pugna ad sustinendas minas:
 Quapropter et Automedon duxit sub iugum veloces equos
 Xanthum & Balium, qui duo similiter ventis volabant:
 Hos peperit Zephyro vento harpyia Podarge,
 Pascens in prato iuxta fluxum Oceani:
 Atq; lora-exteriora eximium Pedasum admoovit,
 Quem quondam Etionis capta urbe, abduxit Achilles,
 Qui & mortalis existens sequebatur equos immortales.
 Myrmidonas autem adiens armavit Achilles
 Omnes per tentoria cum armis: hi vero, lupi tanquam
 Crudiore, quibusq; circa mentes immensum robur,
 Qui ceruim cornutum, magnum in montibus casum
 Vorant: omnibus autem maxilla sanguine cruentata,
 Et gregatim vadunt a fonte nigram aquam habente,
 Hausturi linguis tenuibus nigram aquam
 Summam, eructantes ex uore sanguinis. in a. animus
 Pectoribus intrepidus est Undiq; arctatur autem venter:
 Tales Myrmidonum duces & principes
 Circum strenuum famulum velocis Aeacide
 Ruebant. inter autem hos bellicosus stabat Achilles
 Virens equosq; & viros scutatos.
 Quinquaginta erant naues veloces, quas Achilles
 Ad Troiam duxerat Iouis dilectus. in a. Quinquaginta
 Quinquaginta erant viri in transiis socij.
 Quinque autem duces fecerat quibus fidebat,
 Ut imperarent. ipse autem multum potens regnabat,
 Vnius quidem ordinis dux erat Menestibius virio-thorace
 Filius Sperchij ex-loue fluentis flumij: (ornatus
 Quem peperit Pelei filia pulchra Polydora
 Sperchio indefesso, mulier deo concubans:
 Sed cognomento (v. rumore) Boro. Perieris filio,
 Qui palam eam uxorem duxerat, data ingenti dote.
 Alterius autem Eudorae maioris duxerat
 Clam-susceptus, quem peperit in chorea pulchra Polymela
 Phylantis filia: hanc & fortis Argicida Mercur.
 Amat, oculis conficatus inter cantantes

Achilles Mir-
 midones az-
 mar.

m m

Εν χορῶ ἀντίμιδος χρυσήλαος τοῦ κελαϊνῆος
 Αὐτῆς δ' εἰς ἑστῶν ἀνὰ βῆτα ποιεῖ λατὸν λαΐδρην
 Εὐρυμῆος ἀνὰ κρητὰ πόρεν δὲ οἱ ἀγλαὸν ὕδον
 Εὐδωρον, περὶ μὲν θείων ταρῶν, ἡ δὲ μαχητῶν.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ τὸν γε μορφοῦκος εἰλείβηα
 Εὐδωρᾶ * περὶ πόδας δὲ καὶ ἡΐν' ἰδὼν αὐγὰς,
 Τῶν μὲν ἐγχαλῆσθ' κρατερὸν μὲν ὅτ' ἀκτοεῖδαο
 Ηγάγετο σῶς δώματ', ἐπεὶ πόρε μωρεῖα ἔδιν' α.
 Τὸν δ' ὁ γέρον φύλας εὖ ἔστρεφεν ἡ δ' ἀπ' αἰτῶν,
 Αμφοραπαζόμεν' ὅσῃ δ' ἐδὼν ὕδον ἔδωκε.
 Τῆς δ' ἡγήσας πείσανδρ' ἀνῆϊος ἡγεμόνδ' α
 Μαιμαλίδης, οὗ πᾶσι μετέφραπε μυρμιδόνεσσιν
 Εγχεί μαρνασθαι, καὶ πηλείων' ἐταῖρον.
 Τῆς δὲ τετάρτης ἦρχε γέρον ἰσχυράτα φωνίξ.
 Πέμπτης δ' ἀλκιμῶν λαέρεκα ὅς αὐμύμων.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ πᾶσι τῶν δ' ἡγεμόνεσσιν ἀγλαῖες
 Στήσιν εὐκρίνας, κρατερὸν δ' ὅτ' αὐμύμων ἔτελλε.
 Μυρμιδόνες, μή τις μοι ἀπειλῶν λήσῃ δέσῃ
 Ἀς δὴ νηισὶ τοῖσιν ἀπειλεῖτε τρώεσσι,
 Παῖδ' ἅπ' ἀπὸ μύνηθμόν' καὶ μ' ἡπείαδ' ἔχουσας,
 Σχέτλιε πηλὲς ὅτ' ὕψ' ὀφθαλμοῖσιν ἔστρεφε μήτηρ,
 Νηλεὲς, οὗ πατρὸς νηισὶν ἔχεις ἀέκοντας ἐταῖρους.
 Οἷα δὲ σὺ νηισὶ νεώμαθα ποντοπόροιςιν
 Αὐπες, ἐπεὶ ῥά τοι ὦδε καὶ ὀφθαλμοῖσιν ἐμπίσσε θυμῷ.
 Ταῦτά μ' ἀγχιρῶμαι νοῖς ἀμ' ἐλπίσιν τε νοῦν δὲ πέφανται
 Φυλόπιδος μέγα ἔργον, ἔης τὸ σπῆν γ' ἐράαδα.
 Εὐδῶ πῃς ἀλκιμον ἡτορῶν τρώεσσι μαχέσθω.
 Ὡς εἰπὼν, ὅτ' αὖτε μὲν ὅτ' αὖτε θυμὸν ἐκείνου.
 Μάλλον δὲ στήθεσ' ἀρδεν, ἐπὶ βασιλῆος ἀκούσαν.
 Ὡς δ' ὅτε τοῖσιν ἀνῆρ ἀφ' ἑρῆς πυκνοῖσι λίδοισι
 Δώματα ὕψ' αἰῶν, βίαις ἀνέμων ἀλεείνων.
 Ὡς ἀφ' ἑρῆς κέρου δὲ τε καὶ ἀπ' αἰῶν ὀμφαλόεσσαι.
 Ἀπὸς ἀρ' ἀπὸς δ' ἐρεῖδε, κέρους κέρων, ἀνέρε δ' ἀνῆρ
 Φαῖον δ' ἰσχυροὶ κέρου δὲ λαμπεροὶ φαλοῖσι
 Νέοντων ὥς πυκνοὶ ἐφύεσσιν ἀλλήλοισι.
 Παύτων δὲ περὶ πόροις δ' αὖ ἀνέρεσ' ἀνέρεσσιν,
 Πάλλεσθ' ὅτ' αὖ ἀντομῶν, ἐν αὖ θυμὸν ἔχοντες,

Πρόδον

In Choro Diana aureum arcum gestantis, tumultuosa,
 Statim autem in canaculum ascendens, accubuit clam
 Mercurius innocuus: dedit autem ei illustrem filium
 Eudorum, in currendo celerem, atq; pugnacem:
 Sed postquam hunc parientibus dolorem afferens Lucina
 Eduxit in lucem, & solis vidit splendores,
 Hanc quidem Echelei Saludum robur Actorida
 Duxit ad ades postquam dedit infinita dona sponsalia.
 Hunc, a. senex Phylas diligenter nutrit, & educavit,
 Valde diligens tanquam suum filium existentem.
 Tertij autem Pisandrus bellicosus dux erat
 Mermalides, qui inter omnes excellebat Myrmidonas,
 Hasta pugnando post Pelidae socium.
 Quarti autem dux erat senex equitator Phœnix:
 Quinti autem Alcimedon Laërcei filius eximius,
 Sed postquam omnes cum ducibus Achilles
 Collocasset bene ordinans, a crem sermone præcepit:
 Myrmidones ne quis mihi minarum obliuiscatur
 Quas in navibus velocibus minabamini Troianis
 Toro tempore ira, & me criminabamini Æneis quibusq;
 Dure Pelei filii, bile sanè te nutrit mater:
 Immo itis, qui apud nautes tenes inuitos socios:
 Domum saltem cum navibus revertamur pontigradis
 Rursus, quoniam tibi adeo sana ira incidit animo.
 Hac mihi congregati frequenter dicebatur: nunc apparet
 Cōstitus magnum opus, cuius antea quidem cupidi eratis.
 Ibi aliquis generosum cor habens aduersus Troian. pugnet.
 Sic factus, concitavit robur & animum viri/cutiusq;
 Magis, a. caterua densata sunt, postquam regem audierunt.
 Scut. a. quando murum vir congmentavit densis lapidibus
 Domus alta, incursum ventorum vitans:
 Sic densata erant galeæq; & scuta vimbonem habentia:
 Scutum autem scutum fulciebat galea galeam, viri. a. vir,
 Contingebant se invicem, a. cristata galea fulgentib. conis,
 Nutantibus iplis, adeo densi astabant inter se.
 Omnes autem ante duo viri armabantur
 Patroclusq; & Antimedon, summum apitimum habentes,

Achilles Myr.
midones ani.
mat.

Ante

Πρόδεν μυρμιδῶν πολέμιζέμεν. αὐτὰρ ἀχίλλεὺς
 Βῆρ' ἱμενέεσσι χλυσίω· χηλοῦ δ' ὑπὸ πῶμ' ἀνέωγε
 Καλῆς, δαυδαλέης, πλῆ οἱ θέπεσσι ἀγυρόπεζα
 ἦν· ὅπῃ νηὶς ἀγέδωκε, ἐὺ πλοήσασα χηλῶνων,
 Χλαυνάων τ' ἀνεμοσκεπέων, ἔλων τε ταπήτων.
 5 Ἐνθα δὲ οἱ δέπας ἔσχε τετυγμένον, ἔδ' ἐπ' ἄλλῃ·
 Οὐτ' ἀνδρῶν πίνεσκεν ἀπ' αὐτῷ ἄδοπα οἶνον,
 Οὐτ' ἐπεὶ δέσχε δέων ὅτε μὴ δὴ πατρί.
 Τόρα τότε ἐκ χηλοῖο λαβὼν ἐκείθερ' ἔειπε
 Πρῶτον, ἔπειτα ἦ νῆψ' ὕδατος καλῆσι ροῇσι.
 10 Νῆψατο δ' αὐτὸς χεῖρας ἀφύσαστο δ' ἄδοπα οἶνον,
 Εὐχετ' ἔπειτα σῆς μέσσω ἔρκεϊ· λείβε δ' οἶνον,
 Οὐρανὸν εἰσανιδῶν (δία δ' ἔλαθε τερεπικέραυνον.
 Ζεὺ ἄνα δαδωνάε, * πελασγικέ, * τηλόθι ναῶν,
 Δωδώνης μαδῶν διχραμέρε· ἀμφὶ * ἦ σελῶν
 Σοὶ ναῖεσ' ὑποφῆται ἀνιπῆδο δες, χαμαὶ εὐναι.
 15 Ἡ μὲν δ' ἠέ ποτ' ἐμὸν ἔπος ἔκλυες δῖ' ἄμεινοιο,
 Τίμησας μὲν ἐμὲ, μέγα δ' ἱφθαλῶν ἀγαυῶν.
 Ἡ δ' ἐπὶ καὶ νῦν μοι τόδ' ὅππῃ κήρυον ἐέλδωρ.
 Αὐτὸς μὲν γὰρ ἐγὼ μανένω νηῶν ἐν ἀγῶνι,
 Ἀλλ' ἐταρον πέμπω πλέσι μὲν μυρμιδόνεσσι
 Μάρνασθαι· πῶς κ' ὅδ' ἄμα σφες δῖον παρ' ἑσέ.
 20 Θάρσυνον δὲ οἱ ἦτορ ἐνὶ φρεσὶν, ὄφρα καὶ ἔκτωρ
 Εἴσεται ἠέ ῥα καὶ οἱ ὅππῃσι ταὶ πολέμιζεν
 Ἡ μέτερι θεῶσιν, ἢ οἱ τότε χεῖρες ἀάπῃσι
 Μαίνοιντο, ὅππῃ τ' ἐγὼ σφ' ἰώ μὲν ἄρην·
 25 Αὐτὰρ ἐπεὶ κ' ὑπὸ ναυφί μάχῃ ἐνοπὴν τε δῖναι τε,
 Ἀσκηθῆς μοι ἔπειτα ποῶς ὅπῃ νῆας ἱκοίτο,
 Τόλχεσσι τε ξυῶ πῶσι καὶ ἀρχαμέχοις ἐταροισιν.
 30 Ὡς ἔφατ' ἀρχόμενος· τὰ δ' ἔκλυε μῆτις ταῖς.
 Τῷ δ' ἔτερον μὲν ἔδωκε πατὴρ, ἔτερον δ' ἀνένδυσεν·
 Νηῶν μὲν οἱ ἀπόσσει πολέμιον τε μάχῃ τε
 Δῶκε, πόον δ' ἀνένδυσεν μάχης ἔξαπονέεσθαι.
 35 Ἡ τοὶ δ' μὲν ἀπείσους τε καὶ δῖ' ἄμεινον· δὴ πατρί,
 Ἀλλ' ἐκλίσιν εἰσῆλθε δέπας δ' ἀπέδθη· ἐνὶ χηλῷ.
 Στῆν' ἦ παροῖ· ἐλδῶν ἐκλίσιν· ἐπ' ἦ δέλεα θυμῷ
 Εἰσιδεῖν σφῶν καὶ ἀγαυῶν φύλοπιν αἰνέειν.

Οἱ

Ante Myrmidonas ad-bellandum, sed Achilles
 Perrexit ire in tentorium: ab arca. a operculum abstinere
 Pulchra, affabre facta, quam ei Thetis argentipes
 Posuit in nave ducendam, bene implens tunicis,
 5 Chlanisq; arcentibus. Veniam villosisq; tapetibus.
 Illic. a. ei poculum erat elaboratum. neq; aliquis alius
 Neq; Syrorum bibebat ex eo ardens cinum,
 Neq; alicui libabat deorum nisi Ioui patri.
 Hoc etq; tunc ex arca sumens purgavit sulphure
 10 Primum, postea autem lauit aqua amœnis fluxibus:
 Lauitq; ipse manus: haurit autem ardens cinum.
 Precabatur deinde in medio stans septo: libavit. a. cinum,
 Cœli suspiciens: (Iouem. a. non lauit fulmine gaudetem)
 Iupiter rex Dodonæ, Pelasgice, longè habitans,
 15 Dodonæ presidens frigorisibus exposita: circum. a. Selli
 Te habitant Satres, illos i pedibus humi dormientes
 Certè quidem olim meum sermonem exaudivisti precantis,
 Honorasti quidem me: Valde. a. lesisti populum Achiorum,
 Atque adhuc etiam nunc mihi hoc perfice desiderium:
 20 Ipse quidem ego manebo manium in congregatione,
 Sed socium mitto multas inter Myrmidonas
 Pugnare: huic gloriâ simul concede ô latè prospiciens Iupiter
 Confirma autem ei cor in mentibus, sit & Hector
 Intellegat, num etiam solus sciat pugnare
 25 Noster famulus, an ei tunc manus inaccessæ
 Infansiant, quando ego eo ad stragem Martis.
 Sed postquam à navibus pugnam clamoremq; amoverit,
 Incolumis mihi postea Seloces ad naves redeat,
 Armisq; cum omnibus & pugnacibus sociis.
 30 Sic dixit precans: huic. a. audiuit consiliarius Iupiter:
 Huic alterum quidem dedit pater, alterum. a. abnuit.
 A navibus quidem ei arcere bellumq; pugnamq;
 Dedit: saluum autem abnuit è pugna reverti.
 Certè hic quidem quum libasset ac supplicasset Ioui patri,
 35 Rursus tentorium ingressus est: poculum reposuit in arcam.
 Stetit. a. ante profectus tentorium: ampliusq; soluit animo
 Inspicere Trojanorum & Achiorum pugnam grauem.
 Hi Cerò

Achilles Iou
 vinū libat c
 precibus.

σε. εριδμει-
νουσιν

Οἱ δ' ἄμ' αὖ πατρόκλην μεγαλήτορι θυμῷ χθόνες
 ἔβησαν, ὅφρ' ἐν τρωσὶ μέγα φρονέοντες ὄρεσσαν.
 Αὐτὰρ ὅτ' ἐσθλὰ κέοντες ἐκείθεντο
 εἰνὸς τοῖσι, οὗς πῦρ δὲ * ἐριδμεινῶσιν ἔδοντες,
 Αἰεὶ κερτομέοντες ὁδῷ ἐπὶ οἴκῳ ἔχοντες,
 Νηπιάχοι ξυῶν ἧ χακὸν πολλέοσι τιθεῖσι
 τοὺς δ' εἴ τ' ἄρ' παρὰ τίς τε κινὼν ἀνδρῶπος ὁδὸς τις
 Κινηθεὶς ἀέκων, οἱ δ' ἀλκιμον ἦτορ ἔχοντες,
 Πρὸς ὅσω πῶς πέτεται καὶ ἀμύνει οἱσι τέκεσσι.
 Τῶν τό τε μυρμιδῶνες κραδίῳ καὶ θυμῷ ἔχοντες,
 Ἐκ νηῶν ἐγένοντο, βοῇ δ' ἄσβεστος ὁρῶρει.
 Πάτροκλ' ὅτ' ἐπαροισνὴν ἐκέλευτο μακρὸν αὔσας.
 Μυρμιδῶνες ἔταροι πηληϊάδεω ἀχλὺν ὄν,
 Ἀνέρες ἐσθλὰ φίλοι, μνηστῆρες ἧ τοῦ εἰδος ἀλκῆς,
 Ὡς ἂν πηλεΐδῳ πημύτομον, ὅς μ' ἄριστος
 Ἀργείων παρὰ νηυσὶ καὶ ἀρχέμαχοι θεράποντες·
 Τῶ δ' ἧ καὶ ἀτρεΐδης Δρυερείων ἀγαμέμνων
 Ἦν ἄτῳ, ὅτ' ἀείρων ἀρχαίων ἔδεν ἔπινεν.
 Ὡς εἰπὼν, ὅτ' ἔπινεν μὲν ὄν καὶ θυμῷ ἔχοντες·
 Ἐν δ' ἔπεισεν τρώεσσι δολίχες, ἀμφὶ ἧ νῆες
 Σμερδαλέον κονάβησαν ἀντιπύλων ἄρχαίων.
 Τρώες δ' ὡς εἶδοντο μενοειδέα ἀλκιμον ἦδον,
 Αὐτὸν καὶ θεράποντα σὺν ἔντεσι μῆρμαίροντας,
 Πᾶσιν ὁρίνθη θυμὸς, ἐκίνηθεν ἧ φάλαγγες,
 Ἐλπίμονες παρὰ ναῦφι ποδῶκεα πηλείωνες
 Μυρμιδῶν μὲν ὑπερρίπτοι, εἰλόπῃ τε δ' ἐλέδου·
 Πάπῳ λωεν δ' ἐκείθεν ὅππ' ὄφρ' αἰπὺν ὄλεθρον.
 Πάτροκλ' ὅτ' ἄρ' ὤπτος ἐκόντι σε δουρὲ φαεινῷ
 Ἀντιπύρ' ἔχοντες, ὅτ' ἔπεισεν κλονέοντο,
 Νηὶ παρὰ πρύμνῃ μεγαθύμου τρωτῆσι λᾶν·
 Καὶ βάλε πυραὶ χμῶν, ὅς παύονας ἰπποκυρτοὺς
 Ἠγαλῶ ἐκ μωδῶν ὁπ' ἀξίου δούρ' ἔφοντο·
 Τὸν βάλε δ' ἐξ ὁδὸν ὄμον δ' ὅππ' ὄν ἐκονοῖσι
 Κἀπέπεν οἰμάξας ἔταροι δέ μιν ἀμφερόσινθεν
 Παίονες, ἐν γὰρ πᾶσι τοῖσι φόβον ἦκεν ἀπασιν,
 Ἠγεμόνα κτείνας ὅς ἀείρευσκε μέγας δαίμων.
 Ἐκ νηῶν δ' ἔλασεν, καὶ δ' ἔσβεσεν αἰδόμενον πῦρ.

Ἡμιδαῖς

Hi vero Patroclo magnanimo armatis
 Ordine ibat, donec in Troianos valde exultantes irruerunt.
 Protinus a. vestis similes effundebantur
 In via habitantibus, quas pueri irritant consueti,
 5 Semper vexantes, in via domicilia (i. alucaria) habentes
 Stulti, commune autem malum multis faciunt:
 Huius si praeter aliquis reus homo viator
 Moverit inuitus, haec vero generosum cor habentes,
 Ultra quaque solat, & defendit suos factus:
 10 Harum tunc Myrmidones cor & animum habentes,
 Ex navibus fundebantur: clamorq; immensus ortus est.
 Patroclus a. socios hortatus est alii clamans:
 Myrmidones socij Pelidae Achilles,
 Viri estote amici recordamini autem impetuosae virtutis,
 15 Ut Pelidem honoremus, qui longe fortissimus est
 Argivorum apud naues, & bellicosus famuli.
 Cognoscat autem & Atrides late-dominans Agamemnon
 Suam offensam, quod fortissimum Achivum non honoravit.
 Sic factus, accendit robur & animum unusquisq;
 20 Irruerunt a. in Troianos conferti. circum autem naues
 Terribiliter resonuerunt clamantibus ab Achivis.
 Troiani a. postquam viderunt Menetij sortem filium,
 Ipsum & famulum cum armis resplendentes,
 Omnibus commotus est animus, turbabantur a. phalanges,
 25 Sufficantes apud naues velocem Pelidem
 Iram quidem abiecisse, amicitiam vero recepisse.
 Circumspectus a. unusquisq; quia fugeret grauem perniciem.
 Patroclus a. primus iaculatus est hasta splendida
 E regione in medium ubi plurimi tumultuabantur
 30 Navis circa puppim magnanimo Protesilai.
 Et percussit Pyrechmen, quos Paonos galeatos (v. equites)
 Duxit ex Amydone, ab Axso late-fluente:
 Hunc percussit ad dextrum humerum. a. supinus in pulveres
 Cecidit gemens socij a. circa ipsum in fugam coniecti sunt
 35 Paones. Patroclus enim fugam inmisit omnibus,
 Ductore occiso, qui antecellebat in pugnando.
 A navibus autem repulsi, & extinxit ardentem ignem:
 Semisula

Myrmidone
in pugnam
vadunt.

Patroclus My-
midones co-
hortatur.

Patrocl' cum
suis, multos
Troianorum
interficit.

Ημιδης δ' ἄρ' νηὺς λίπετ' αὐτῷ. τοὶ δ' ἐφόβηθεν
 Τρώες δευσεσίῳ ὁμᾶδ' ὦ. δαναοὶ δ' ἐπύχυντο
 Νηὺς ἀνὰ γλαφυράς· ὁμάδος δ' ἀλίαςος ἐπύχθη.
 Ως δ' ὅτ' ὕψ' ὑψηλὴ κορυφῆς ὄρεσσι· μεγάλῳ
 Κινῆσι πυκνὴν νεφέλῃν στρογγυλὰ ζεύς,
 Ἐκτ' ἔφανον πᾶσαι σκοπιά καὶ κρηνοὶ ἀχροί,
 Καὶ νῆπυ· ἐβράβηθεν δ' ἄρ' ὑπερβόη· ἀσπετος αἰθήρ.
 Ως δαναοὶ νηῶν μὲν ἀπυσσάμενοι δῆϊον πῦρ,
 Τυτθὶν ἀνέπνυσαν πολέμου δ' ἠγίετ' ἐρώη.
 Οὐ γὰρ πῶ τι τρώες ἀνὴρ ἰλίων ἔσθ' ἀγαθῶν
 Προτροπὰ δὲ φοβέοντο μελαινάων ὑπὸ νηῶν,
 Ἀλλ' ἔτ' ἄρ' ἀνδίσαντο, νηῶν δ' ὑποβέκον ἀνὰ κρη.
 Ἐνθα δ' ἀνὴρ ἔλεν ἀνδρα καθεδέσσης ὑσμίνης
 Ηγεμόνων. τρώες δ' ἡμενοίτικ' ἀλκίμος υἱὸς
 Αὐτῆ· αἶψα σφειθέντος ἀνὴρ ἰλίου βάλε μῆρον
 Ἐρχοῖ οὐδ' ὄνεν. * διὰ περὶ τὴν γαλκὸν ἐλάσσει·
 Πῆξεν δ' ὅσέον ἐγχορ. ὁ δὲ, τρωῆς δὲ * γαίης
 Κἀππεσ'. ἀτὰρ μενέλαος ἀνὴρ ἰσὺς δόαντα,
 Στέρνον γυμνωθέντα παρ' ἀπιδου· λῦσε δὲ γῆα.
 Φυλείδης δ' ἀμφικλον ἐφορμηθέντα δοκῦσας,
 Εφθ' ὅρεξάμενος τρυμνὸν σέλας, ἔνθα πάχυστος
 Μυὼν ἀνδρῶν πελάται· περὶ δ' ἐρχοῖ αὐτῷ.
 Νεῦρε διερχόμενος τὸν ἥσυχος ὅσ' ἐκάλυψε.
 Νεσεῖδαι δ' ὁ μὲν ἔτασ' ἀπύμνιον ὀξείῃ δουρὶ
 Ἀντιλόχῳ λαπαίρης ἢ διήλασε γάλακον ἐγχορ.
 Ηειπε δ' ὅρεξάμενος μάχης δ' αὐτοῦ δὲ δουρὶ
 Ἀντιλόχῳ ἐπύρεσε, κασιγνήτιο γολωδεῖς,
 Στὰς περὶ δὲ νέκυν. τὰ δ' αὐτῷ δὲ δραπετὶ μῆδης
 Εφθ' ὅρεξάμενος τρυμνὸν ἐτάσσει, ἀφ' αὐτῷ
 Ὀμῶν ἄφω· τρυμνὸν ἢ βραχίονα δουρὸς ἀκωκῆ
 Δρυῖ· ὑπὸ μύλων, ὑπὸ δ' ὅσέον ἄρ' ἔσθ' ἐξ.
 Δέπτεσιν ἢ πρὸς ὧν, καὶ δὲ σκόπτος ὅσ' ἐκάλυψεν.
 Ως τῶ μὲν δοῖσι κασιγνήτοισι θαμνέντε
 Βήτῳ εἰς ἐρεβ'· σαρπηδὸν δ' ἐδολοῖ ἐπύροι,
 Τίς ἐκονησὶ αἰμυρῶν, ὅς ῥα χύμασαν
 Θρέψεν ἀμυρῶν, πολέσιν χαλκὸν ἀνδρῶν ποισιν.
 Αἶας δ' κλεόβουλον οἰλιάδης ἐπορεύσας

26. διαπρὸς
 26. γαίης

Ζωὸν

Semesta a. navis relicta est illic, hi. a. in fugam. Versi sunt
 Troiani magno tumultu, Danae autem infundebantur
 Naves per concavas: tumultus autem ingens ortus est.
 Sicut autem quando à summo cacumine montis magni,
 5 Dimouet densam nubem fulgurator Iupiter:
 Apparuerunt. a. omnes specula, & Vertices prominentes,
 Et salus, cælitus. a. erupit ingens serenitas:
 Sic Danae à navibus quidam expellentes hostilem ignem,
 Paululum respirarunt: belli autem non fiebat cessatio.
 10 Non enim dum quid Troiani bellicosos ab Achivis
 Conuersim fugiebant nigris à navibus,
 Sed adhuc resistebant: à navibus. a. cedebant necessitate.
 Tum verò Cir interfecit Cirum, dissipata acie
 Ducum, primus autem Menatij fortis filius
 15 Statim auersi Arcilicy percussit siemur
 Hasta acuta: penitus verò ferrum transegit:
 Fregit autem os hasta: hic autem pronus in terram
 Decidit: sed Menelaus mauortius vulnerruit Thoantem
 Pectore nudatum iuxta scutum: soluit autem membra.
 20 Phylides autem Amphiclum irruentem obferuans
 Preuenit iaculatus ultimum cruus, Sibi pinguisimus
 Musculus hominis est: circa autem hasta cuspide
 Nerus disrupti sunt. eum. a. tenebra in oculis cooperuerunt.
 Nestorida. a. hic quidem vulnerruit Atymniū acuta hasta
 25 Antilochus: per ile autem traiecit eam hasta:
 Cecidit autem coram, Maris autem cominus hasta
 Antilochum inuasit, ob fratrem iratus,
 Stans ante cadaver: hunc autem diuinus Thrasymedes
 Preuenit iaculatus ante vulnerrare (neg, aberravit)
 30 Humerum protinus: extremum. a. brachium hasta cuspide
 Amputavit à musculis: os. a. omnino abscidit:
 Sonuit autem lapsus caligo autem oculos cooperuit.
 Sic hi quidem à duobus fratribus interfeciti
 Iuerunt ad inferos Sarpedonis strenui socij,
 35 Filij iaculatores Amisodari, qui Chimeram
 Nutriunt indomitam, multis malum hominibus.
 Ajax verò Cleobulum Oiliades impetens

27. 28.

Ζῶδ' ἔλε, βλαφθέντα κα κλόνον· ἀλλὰ οἱ αὖτις
 Λύσε μὲν ὧ, παύξας ξίφει ἀνέγνα κωπένεπ·
 Πᾶν δ' ὥσδε φέρμαίνθη ξίφ' αἰματι. τὸν ὅ κατ' ὅσπε
 Ελλὰ βε πορφύρεος θαλάτος κα μοῖρα κραταιή.
 Πλωέλεως ὅ λυκῶν τε σσιέδραμον· ἐρχεσι μὲν γὰρ
 Ημβροτον ἀλλήλων, μέλεον δ' ἠκόντισαν ἀμφω·
 Τὸ δ' αὖτις ξιφῆσσι σσιέδραμον· ἐνθα λυκῶν μὲν
 Ἰσποκόμον κούρδος φάλλον ἤλασεν. ἀμφὶ ὅ κωλδὸν
 Φάσσανον ἔφραδον· ὁ δ' ὥσ' αἶτος ἀνέγνα δέινε
 Πλωέλεως, πᾶν δ' αἶσιν ἐδὺ ξίφος. ἐχε δὲ οἶον
 Δέρμα· παρῆρδ' ὅ κέρη, ὥσ' ἔλυτο δὲ γῆα.
 Μπειόνης δ' ἀνέμματα χεῖρας ποσὶ καρπαλίμοισι,
 Νύξ' ἰσπῶν ὀπιβησάμεν ὧ κατ' ἐξιδὼν ὦμον.
 Ηεῖπε δ' ἐξ ὀρέων, κατ' ὅ δ' ὀφθαλμοὶ κέχυτ' ἀχλὺς.
 Ἰδομένους δ' ἐρύμματα κατ' ὅ σῶμα νηλεὶ χαλκῷ
 Νύξ' ὅ δ' ἀντιπρὸ δόρυ χαλκῶν * ἐξέπρησε
 Νέρθεν ὥσ' ἐγκαφάλοιο· κέασε δ' ἄρ' ὅσ' ἐτα λόνχε.
 Εκ δὲ πναρθεν ὀδόντες. ἐνέπρησεν δὲ οἱ ἀμφω
 Αἵματος ὀφθαλμοί· τὸ δ' ἀνὰ σῶμα κατ' ὀρίνας
 Πρῆσεν γανόν. θανάτου ὅ μέλαν νεο· ἀμφεχέλυφεν.
 Οὔτοι ἄρ' ἠγεμόνες θανάτων ἔλον ἀνδραέκασος.
 Ως ὅ λυκοὶ ἀνέασιν ἐπέχραον ἠερείφοισι
 Σίνται, ὥσ' ἐκ μῆλων ἀνέδραμοι, αὐτ' ἐν ὄρεσσιν
 Πόρμεν ὧ ἀφραδίῃσι διέτμα· οἱ ὅ ἰδόντες
 Αἵψα διαρπάξουσιν ἀνάλκιδας θυμὸν ἐχούσας·
 Ως θανάτοι τρώεσσιν ἐπέχραον· οἱ δὲ φόβοιο
 Δις κελεύδου μνήσαντο, λείποντο ὅ θούριδος αἰκῆς.
 Αἶας δ' ὁ μέγας αἰὲν ἐφ' ἔκτορι χαλκοκορυφῇ
 Ἰετ' ἀκοντίσας· ὁ ὅ ἰδρῆι πολέμοιο,
 Ασπίδι ταυρεῖη κεκαλυμμένῳ ὀρέας ὤμοις,
 Σκέπητ' οἷσιν τε ροῖζον κατ' ὀνύπων ἀκόντων.
 Η μὲν δὲ γίνωσκε μάχης ἐπεραλκεία νίκην·
 Αλλὰ καὶ αἰς ἀνέμινε, πᾶν δ' ἐρείρας ἐπαίροις.
 Ως δ' ὅτ' ἀπ' οὐλύμπου νέφος ἐρχεται ἑρανὸν εἶσω,
 Αἰδέρῳ· ἐκ δὲ νῆς, ὅτε τε ζεύς λαίλαπα τείνει·
 Ως ἥδ' ἐκ νηδὼν ἦλθετο ἰαχὴ τε φόβῳ τε.
 Οὐδὲ κατ' ὀνύπων πέραον πάλιν· ἔκτορα δ' ἴπποι

Εκφερεν

Virtutem cepit: impetum in turba: sed ei illic
 Solut robur: percutiens ense ceruicem capulato:
 Totus. a. incaluit ensis sanguine: hunc autem in oculis
 Occupauit nigra mors & fatum volentum.
 5 Peneleus autem Lyconē concurrerunt: hastis enim
 Errarunt a se inuicem, incassum. a. iaculati sunt ambo:
 Hi autem rursus ensibus concurrerūt: tunc Lycon quidem
 Equinis-fetis-cristata galea conum percussit: iuxta autem
 10 Ensis fractus est: hic. a. sub aure ceruicē percussit (caulo
 Peneleus: totus. a. intra penetrauit ensis: tenebat autem solē
 Pellis, pendebatq; caput, solutiq; sunt membra.
 Meriones. a. Acamantē affectus pedibus velocibus
 Percussit equos ascendente in dextro humero:
 Cecidit autem ex currū: ob oculos autem iuxta est caligo
 15 Idomeneus autem Erymantā in ore saxo ferro
 Percussit: ipsa. a. ex aduerso hasta area penetrauit
 Subius sub cerebro: secuit autem ossa alba.
 Excussi sunt autem dentes, impletiq; sunt ei ambo
 Sanguine oculi: quem quidem per os & per nares
 20 Flauit hians, mortis autem nigra nebula obrexit.
 Hi itaq; duces Danaorum interfecerunt virū quūvisq;
 Sicut autem lupi agnos inuadunt vel hēdos
 Noxij, ex ouibus surripientes, quā in montibus
 Pastoris stultitia disiuncta sunt: hi. a. conspicati
 25 Statim diripiunt: impotentem animum habentes:
 Sic Danai Troianos inuadebant: hi autem fuga
 Horrifona meminerunt: obliui sunt. a. strenua virtutis.
 Ajax autem magnus semper in Hectorē are-armatum
 Cupiebat iaculari: hic autem scientia belli
 30 Scuto taurino coopertos latos humeros
 Observabat sagittarumq; stridorem, et sonitum iaculorū,
 Certē quidē iam intelligebat pugna alternantē victoriam:
 Sed & sic remanebat: seruabatq; amabiles socios.
 Sicut. a. quando ab Olympo nebula vadit calum & sque,
 35 Aethere ex sereno, cum Iupiter procellam excitat.
 Sic horum a nauibus factus est clamorq; fugaq;
 Neq; decenter transierunt rursus: Hectorē. a. equē

Hector fugit.

Εκφερον ὀκλύποδες σὺν τεύχεσι· λείπετ' ἢ λαὸν
 Τρωϊκὸν, οὐς ἀέκοντας ὄρυκτ' ἐρυκε.
 Πολλοὶ δ' ἐν τάρφῳ ἐρυσάρεματις ὠκείας ἵπποι
 Ἀΐαντ' ἐν κέντρῳ ῥυμὸν λίπον ἄμματα· ἀνέκπων·
 Πατρόκλ' δ' ἔπετο σσεδαυδὸν δαναοῖσι καλῶων,
 Τρωσὶ καὶ φρονέων· οἱ δὲ ἰαχὴν τε φέρον τε
 Πάσας πλησαν ὀδυρς, ἐπεὶ ἄγ' ἑμάρη· ὅτ' ἑλλη
 Σκιδνάει· ὑπάλνε φέων, ταυνοῦντο ἢ μώνυχες ἵπποι
 Ἀφάρρον περὶ ἄστρ' ἀπὸ καὶ κλισιάων.
 Πάτροκλ' δ' ἦ πλεῖστον δεινόμενον ἶδε λαόν,
 Τῆρ' ἔγ' ὁμοκλήσας· ὥσθ' δ' ἄξοσι φῶτες ἐπιπύον
 Πρηνέες ἐξ ὀρέων, δῖοι δ' ἀνεκμυβαλίσσον.
 Ἀντιφρ' δ' αἰὲς τάρφον ὑπερδωρον ὠκείας ἵπποι,
 Ἀμβροστοί, οὓς πολλοὶ θεοὶ δόσαν ἀγλαὰ δῶρα,
 Πρῶτον ἵμενοι· ὅππ' δ' ἔκτορ' ἐκέλευε θυμὸς.
 Ἰετο γὰρ βαλῆεν· τὸν δ' ἔκφερον ὠκείας ἵπποι.
 Ως δ' ὥσθ' λαίλαπι πᾶσα καλαινὴ βέβειθε χθον
 Ἡματ' ὀπωρινῇ ὅτε λαβρότατον χέει ὕδωρ
 Ζεὺς, ὅτε δὴ ῥ' ἀφ' ἄρουσι κοτεσσάμεν· χαλεπήνη
 Οἱ βίη εἰν ἀρογὴ σκολιὰς κρίνωσι θέμιστας,
 Ἐκ ἢ δίκην ἐλάσωσι, θεῶν ἔπειν ἢ ἀλέγροντες.
 Τῶν δ' ἔτε πάντες μὲν ποταμοὶ πλήθουσι ῥέοντες,
 Πολλὰς δὲ κλιτῆς τότ' ἔποτ' ἡγήροισι χαράσσεται,
 Ἐς δ' αἶα πορφυρέλῳ μεγάλῃ σενάχοισι ῥέουσαι
 Ἐξ ὀρέων ὅππ' ἔργ' ἰμνύθει δέ τε ἔργ' ἀνδρῶπων·
 Οὐς ἵπποι τρωαὶ μεγάλα σενάχοντο θέουσαι.
 Πατρόκλ' δ' ἐπεὶ οὐκ ἄρ' ἔπειτα σέθεντο φάλαγγας,
 Ἀφ' ὅππ' ἦναι ἔεργα παλιμπέτες, ὅδ' ἐπὶ λῆθ' ἔ
 Εἶα ἱεμένοις ὀπβανέμεν, ἀλλὰ μασηγὺ
 Νηὶν καὶ ποταμοὺς καὶ τείχε' ὅτ' ὑψηλοῖο
 Κτείνε' μεταίσων, πολέων δ' ἀπὸ πύργου ποινῶν·
 Ἐνθ' ἦτοι κενόων κενὸν βάλει δουρὶ φαιενῶν,
 Στέρνον γυμνωθέντα παρ' ἀσπίδα· λῦσεν ἢ γῆα.
 Δέκνεν πεσὼν ὁ ἢ θέσορ' ἠνοπεύον
 Δάκτερον ὀρμηθεῖς· ὁ μὲν δ' ἔξέσθ' ἐν δῖοι φέρῳ
 Ἡσὶ ἀλκίς· ἐκ γὰρ πῆλγῃ φρένας, ἐκ δ' ἀρ' αἰχρῶν
 Ἠνία ἠέχθησαν· ὁ δ' ἔγχε' ἰνύξας παρὰ σῆς

Γναθμόν

Efferebant veloces cum armis, deseruit autem populum
 Troicum quos inuitos depressa fossa coercebat.
 Multi autem in fessu trahentes currum veloces equi
 Ruptos in primo temone liquerunt curvus regum.
 5 Patroclus autem sequebatur vehementer Danaos hortans,
 Trojanis mala cogitans: hi autem clamore equos fugā
 Oēs impleverunt vias postquam dissipati sunt: in alius a. pcella
 Spargebatur sub nubes: tendebant autem coniunguli equi
 Retro ad civitatem à navibus & tentorijs.
 10 Patroclus. a. quā plurimum turbatum videbat populum,
 Ea tendebat minaciter clamans: sub axib. a. viri cadebant
 Proni ex curribus: curvus. a. resonabant: subsultantes:
 E regione autem per fossam transierunt veloces equi
 15 Immortales quos Peleo dii dederunt praclara dona,
 Vltimus cupientes contra a. Hectorem instigabat animus:
 Cupiebat. n. cum percutere: hunc. a. efferebant veloces equi,
 Sicut autem à turbine omnis nigra grauata est terra
 Tempore autumnali: quando creberrimam fundit aquam
 Iupiter, quando iam viris iratus scuit,
 20 Qui violentiā in foro obliquas iudicant leges,
 Iustitiam. a. expellunt, deorum reuerentiam non curantes:
 Propter hos. a. omnes quidem fluij inundant fluentes
 Multas autem conualles tunc abscindunt torrentes,
 In autem mare nigrum valde strepunt fluentes
 25 Ex montibus in preceps: minuantur. a. opera virorum:
 Sic equa Troiana valde ingemiscebant currentes,
 Patroclus autem postquam primas dissipauit phalanges,
 Rursus ad naues depulsi retrorsum. neq. civitatem
 Sinebat cupientes conscendere. sed inter
 30 Naues & fluium, & mœnia alta
 Occidebat insequens: multorum. a. reddebat solitionem.
 Tunc quidem Prononum primum percussit hasta splendida
 Pectore nudatum iuxta scutum: soluit autem membra:
 Sonuit autem lapsus. hic Gerō Thestorem Enopis filium
 35 Secundo imperiens: hic quidem bene polita in sella
 Sedebat cōtractus: pulsus erat. n. animo: adeoq. ex manib.
 Habena defluerant. hic autem hasta percussit astantes

Patrocl' mul-
 tos Troianos
 interficit.

n n ij

Γναθμὸν δεξιτέρων, διὰ δ' αὖτ' εἴρειν ὀδόντων.
 Εἴλακε δ' ἰδοῦράς ἐλὼν ὑπὲρ ἀντύρας, ὥς ὅτε τις φῶς
 Πέτρῃ δὴ περὶ ἑλπίη καὶ δῆμιαν, ἰερὸν ἰχθυῶν
 Ἐκ πόντιο δούραζε λίφῃ καὶ λῦσι χαλκῷ.
 Ὡς εἴη κ' ἐν δίφροιο κεχρηνὸτα δουεὶ φαινή.
 Καδ' δ' ἄρ' ὀπίσσω ἔσσετο πόνοντα δὲ μιν λίπε θυμός.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ τ' ἐρύαλον ἐπεσσύμανον βέλε πέτρῃ
 Μέσσην χαλκὸν φασγάνῳ δ' ἀνδρα πῶσα κείδῃ
 Ἐν κόρυθι βειράει· ὁ δ' ἄρα πρὸς ἡνὸς δὴ γαίῃ
 Κάπεπεν. ἀμφὶ δὲ μιν θάνατος ῥύτο θυμοραϊσῆς.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ τ' ἐρύμματα, καὶ ἀμφοτέρων καὶ ἐπάλτιω,
 Τληπόλεμόν τε δαμασσοειδῆ, ἐχόν τε, πύρρῳ τε,
 Ἰφεία τ', εὐνιπὸν τε, καὶ ἀργαδίῳ πολύμυλον,
 Πάντας ἐπαυυτέρους πέλασε γῆνι πολυβοτείρῃ.
 Σαρπηδὼν δ' ὥς οὐκ ἴδ' ἀμυγροχίτωνας ἐταίρους
 Χέρος ὑπὸ πατρόκλοιο μανοῖ πένθοιο δαμέντις,
 Κέκλεται ἄρ' ἀντιθέοισι καὶ δαμῶμεν Ὀλυκίοισιν,
 Αἰδώς αὐλῆκοι, πόσε φάγετε, νῦν τοιοῦτος.
 Ἀντήσω γ' ἐγὼ γὰρ δ' ἀνέειπε, ὅφρα δαίω
 Ὅσπερ ὅδε κρατῆει· καὶ δὴ χαλκὸν πολλὰ ἔοργε
 Τρώας· ἐπεὶ πολλῶν τε καὶ ἐδλῶν γυναικ' ἔλυσεν.
 Ἡ δ' αὖ καὶ ἐξ ὀρέων σὺν τεύχεσιν ἄλτο χαμάζε,
 Πάτροκλ' ὁ δ' ἐτέρωθεν ἐπεὶ ἴδεν, ἐκδορε δίφρῳ.
 Οἱ δ' ὥς τ' αἰγυπιοὶ γαμψόωνυχες ἀγκυλοχέλας,
 Πέτρῃ ἐφ' ὅψῃ ἡλῆν μεγάλα κλάζοντε μάχονται·
 Ὡς οἱ κακλήγοντες ἐπ' ἀλλήλοισιν ὄρεσαν.
 Τὸν δ' ἰδὼν ἐλέησε κρόνου παῖς ἀγκυλομήτεω,
 Ἡρώ δ' αὖ σπένει περὶ σιγῇ τῷ ἄλτο γόνι τε,
 Ὡ μοι, ἐγὼν ὅτε μοι σαρπηδὼν φίλτατον ἀνδρῶν
 Μοῖρ' ὑπὸ πατρόκλοιο μανοῖ πένθοιο δαμῶσαι.
 Διχθὰ δ' ἄ μοι κραδίη μέμονε φρεσὶν, ὁρμαίνοντι
 Ἡ μιν ζῶν ἐόντα μάχῃ ἀποδυσχερόεωσιν
 Θείῳ ἀνδρὶ πάσας λυκίης ἐνὶ πόνῳ δήμεναι,
 Ἡ ἦ δὴ ὑπὸ χερσὶ μανοῖ πένθοιο δαμῶσαι.
 Τὸν δ' ἡμείβετ' ἐπεὶ τα βοῶπις πότνια Ἥρη,
 Αἰνῶτα τε κρονίδη, ποῖον τὴν μῦθον ἔειπες;
 Ἀνδρὰ δὴ τὴν ἐόντα πάλας πεφρωμένον ἀσφ

καὶ πύρρῳ τε.

καὶ εἰπὼς;

A.

Maxillam dextram: per autem ipsum transiegit dentes:
 Traxit. a. cum hasta prehensum super curru, sicut quando
 Petra in prominenti sedens magnum piscem (aliquis vir
 Ex ponto foras trahit lino, & splendido ferro (i. hamo)
 Sic traxit ex curru hiantem hasta lucida:
 In os. a. excussit: lapsum autem ipsum liquit anima.
 Sed postea Eryalum irruentem percussit saxo,
 Medio in capite: illud. & in duas partes totum scissum est
 In galea fortis: hic autem pronus in terram
 Decidit: circum. a. ipsum mors fusa est animum perdens.
 At deinde Erymanta, & Amphoterum, & Epaltem:
 Tlepoletumq., Damastoridem, Echiumq., Pyremq.,
 Ipheaq., Euippumq., & Argeadam Polymelum,
 Omnes coaceruatos admonuit terra multipascua.
 Sarpedon autem postquam vidit armis spoliatos socios,
 Manibus Patrocli Menetiadae prostratos,
 Hortatus est eximios obiurgans Lycios:
 Pudor, o Lycij quo fugitis? nunc celeres estote,
 Occurrat enim ego huic viro, ut intelligam,
 Quisnam iste vincit, & iam malis multis affecit
 Troianos, quoniam multorumq., & fortium genua soluit.
 Dixit, & ex curru cum armis saltavit humi.
 Patroclus autem altera ex parte sit vidit, desiliit ex curru:
 Hi. a. sicut cultures singuisbus curruis & rostris aduuncis,
 Scopulo in excelsō valde clangentes pugnant:
 Sic hi clamantes inter se irruiebant.
 Hunc. a. intuitus miseratus est Saturni filius versutus.
 Iunonem autem allocutus est sororem exoremq.:
 Hec mihi, quando mihī Sarpedonē charissimū virorum
 Fatum est a Patroclo Menetiade interfici.
 Bisariam autem mihi cor deliberat mentibus cogitanti,
 An ipsum quoniam existentem pugna a lacrymosa
 Collorem raptum Lycia in diuite populo,
 An iam sub manibus Menetiadae domabo.
 Hinc autem respondit deinde oculis decora Generanda
 Molestissime Saturnie, quale verbum dixisti? (Iuno,
 Virum mortalem existentem diu desitmatum fato,

Sarpedon cū
Patroclo con-
greditur.Iupiter mori-
turum Sarpe-
donem misce-
ratur,

n. n. iij

Ἀψέδελος θανάτοιο δυσχερὲς ἐξαναλῦσαι
 Ερδι· ὁ τὰρ ἄ τοι παῖτες ἐπαυόμενος θεοὶ ἄλλοι.
 Ἄλλο δὲ τοι ἐρέω, σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῆσιν,
 Αἶκε (ὡδὲν πέμψης σαρπηδόνα ὄνδε δόμονδε,
 Φράζω μὴ τις ἐπειτα θεῶν ἐθέλῃσι καὶ ἄλλῃ
 Πέμπειν ὃν φίλον ἦδ' ὅππῃ κρατερῆς ὑσμίνης.
 Πολλοὶ γὰρ περὶ ἄστυ μέγα παρὶ μέσοι μάχωνται
 Τίτες ἀθανάτων, τοῖσιν ἰὼν αἰνὸν ἐνήσεις.
 Ἀλλ' ἢ τοι φίλῳ ἐστὶ, τὸν δ' ὀλοφύρεται ἦτορ,
 Ἡ τοι μὲν μιν ἔασον ἐνὶ κρατερῇ ὑσμίνῃ
 Χέρσ' ἔσθ' πατρόκλοιο μένοιτι δάδοι δαμῦναι.
 Αὐτὰρ ἐπὶν δὴ τὴν γὰρ λίπῃ ψυχῇ τε καὶ αἰὼν,
 Πέμπειν μιν θανάτῳ τε φέρειν καὶ νήδυμον ὕπνον,
 Εἰσὶ καὶ δὴ λυκίης δῖρ' ἑὶς δῆμον ἱκνώνται·
 Ενθάδ' ἐπαρχύνουσι καὶ σὶ γνητοὶ τε ἔταυ τε
 Τύμβῳ τε σῆλῃ τε, τὸ γὰρ γέρας ἐστὶ θανόντων.
 Ὡς ἔφατ', ἔδ' ἀπὸ θῆος πατὴρ ἀφ' ὁρῶν τε θεῶν τε
 Αἵμα τοῖσιν ἔψαλλε κατέχευεν ἔραζε,
 Πᾶσι φίλον πικρὸν, τὸν οἱ πατρόκλῳ ἐμελλε
 Φθίσσειν ἐν τοῖν ἐριβάλακι τηλόδι πάσης.
 Οἱ δ' ὅτε δὴ γὰρ δὸν ἦσαν ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰόντες,
 Ενθάπτοι πατρόκλῳ μὲν ἀνακλειτὸν θρασυμήδην,
 Ος ῥ' ἦν ὅς τ' ἐρεάπων σαρπηδόνα ἦεν ἀήατος,
 Τὸν βάλε νείαραι καὶ γαστέρα· λῦσε δ' ἡ γῆα.
 Σαρπηδὸν δ' αὖτε μὲν ἀπὸ μέροτε δουεὶ φαινό
 Δ' ἔτερε ὄρυμνείας, ὃ δ' ἡπίεσσεν ἔτασεν ἵσπον
 Εργαῖ δ' ἐξιδὼν ὤμον· ὃ δ' ἔβραχε θυμὸν αἰδῶν·
 Κάδδ' ἔπεισ' ἐν κονήσει μακρῶν, ὅππῃ δ' ἐπὶ αὐτο θυμός.
 Τὸ δ' ἡ δαίμων χρίκε δ' ὕμνον ἡνία δ' ἐσφι
 Σύγχυτ', ἐπειδὴ κείτο παρήγορ' ἐν κονήσει.
 Τότῳ μὲν αὐτομέδων δουεὶ κλυτὸς εὔρετο τέκμων,
 Σπασάμεν' ὅτ' αὖτε νῆας ἀφ' ἑρπύλλῃ παρὰ μῆρ' ὤ
 Αἰξας ἀπέκοψε παρήγορον· ἔδ' ἐμάτησε.
 Τὸ δ' ἰδυυθῆτων, ἐν ᾧ ῥυτῆσι τάνυθεν,
 Τὸ δ' αὖ τις σωυθῆτων εἰδὸς πέρι θυμὸς ὀροιο.
 Ενθάπτοι σαρπηδόνα μὲν ἀπὸ μέροτε δουεὶ φαινό
 Πατρόκλου δ' ἔσθ' ὤμον ἀεισερόν ἡλυθ' ἀκροῖ
 Εργαῖ

Iterum vis à morte tristi liberare?
 Fac: tamen non te omnes approbabitur di alij:
 Aliud autem tibi dicam: tu vero in mentibus pone tuis,
 Si quum miseris Sarpedonem suam ad domum,
 5 Considera ne quis postea decorum velit & alius
 Mittere suum dilectum filium è forti pugna,
 Multi enim circum orbem magnam Priami pugnant
 Filij immortalium, quibus iram grauem iniicies.
 Sed si tibi dilectus est, tuumq; dolet cor,
 10 Sanè quidem ipsum sinistro in forti pugna
 Manibus sub Patrocli Menetiade interfici.
 At postquam iam hunc reliquerit animaq; & vitæ,
 Mitte ipsum Mortemq; ferre, & suauem Somnum,
 Donec Lycia lata ad populum perueniant:
 15 Ibi ipsum sepelient fratresq; ciuesq;
 Monumentoq; columnaq; hic enim honor est mortuorum.
 Sic dixit: neq; immorigerus fuit pater hominumq; deo.
 Cruentæ autem guttas defudit in terram, (rumq;
 Filium dilectum honorans, quem ei Patroclus erat
 20 Interempturus in Troia fertilis, longè à patria.
 Hi autem cum iam propè erant inter se se profecti:
 Tunc certè Patroclus quidè valdè inclytum Thrasymedè,
 Qui bonus ante Sarpedonis erat regis,
 25 Hunc percussit inum ad ventrem: soluit autem membra,
 Sarpedon. & ab illo quidem aberrauit hasta splendida
 Secundo ruens: hic autem Pedasum vulnerauit equum
 Hastile in dextrâ humerâ: hic, a sonuit animam expirans.
 Decidit. & in pulueres binniès (v. porrectus) auolauit. a. a.
 Hi. a. diuisi sunt: stridet. a. iugum habenaq; ipsis (nima,
 30 Confundebatur. postq; iacebat extrinsecus in puluerib.
 Huius rei quidè Automeдон hasta strenuus inuenit finè
 Extracto longo ense crasso à furore,
 Insurgens abscondit extrinsecus equum, neq; errauit.
 Hi autem recta iuerunt: inq; habenis directi sunt.
 35 Hi autem rursus coibant contitionem propter perniciosam.
 Tunc rursus Sarpedon quidè aberrauit hasta lucida,
 Patrocli. a. super humerum sinistrum venit cussis

Εγχε³· ὅ δ' ἐβελ' ἀντὶν· ὁ δ' ὕπερ³ ὤρνυτο χαλκῷ
 Πάτροκλ³· τὸ δ' ἔχ' ἄλιον βέλ³· ἐκφυγε χειρὸς,
 Ἀλλ' ἐβελ' ἐνδ' ἄρα τε φρένες ἐργαται ἀμφ' ἀδινδὸν κῆρ·
 Ηεπε³· ὅς ὅτε πρὸ φῶς ἤειπεν, ἡ ἀχέρωϊς,
 Ἡὲ πῦρ βλαστῆς, πῶς τ' ἔρσει τέκτονες ἀνδρες
 Εξέταμον πελέκεσσι νείησι, νήϊον ἔβ³.
 Ως ὁ παρὸν³ ἵππων καὶ δῖφρος καὶ το ταυροδείς,
 Βεβρυχῶς, κόνι³· δεδραμέν³· αἵματόεσσης·
 Ἡὺ τε ταύρον ἐπέφνε λέων ἀγέληφι μετ' ἐλθὼν,
 Αἰδωνά, μετὰ θυμὸν ἐν εἰλιπόδεσσι βόεσσιν,
 Ωλετό τε σενάχων ἑσθὸν χαμφληῖσι λέοντος·
 Ως ἑσθὸν πατρώκλῳ λυκίων ἀνδρῶ ἀσπασίαν
 Κτεινόμεν³· μενέαντα, φίλον δ' ὀνόμηνεν ἐπαύρον,
 Γλαῦκε πέπον πολέμισα, μετ' ἀνδράσι, νυῖ σε μάλα
 Αἰγυμνίω τ' ἔμεναι, καὶ θαρσαλέον πολέμισιν³.
 Νυῖ τοι ἐν δέσῳ πόλεμος χαλκός, εἰ τοὺς ἔσσι.
 Πρῶτα μὲν ὄτρυνον λυκίων ἡγήτορας ἀνδράς,
 Πάντῃ ἐποιχόμεν³, σαρπηδόνα³· ἀμφιμάχεσθαι·
 Αὐτὰρ ἐπειτα καὶ ἀντὶς ἐμεῖο πέρι μάχασαο χαλκῷ.
 Σοὶ γὰρ ἐγὼ καὶ ἐπειτα κατὰ φέην καὶ ὄνειδος
 Εὐτομαί ἤματα πάντα διαμώρεος, εἰ κέ μ' ἀρχαῖοι
 Τάχα συλήσωσι, νεῶν ἐν ἀγῶνι πεσόντα.
 Ἀλλ' ἔχρεο κρατερῶς, ὄτρυνε δὲ λαὸν ἅπαντα.
 Ως ἄρα μιν εἰπόντα τέλ³· θανάτοιο κέλευεν
 Οφθαλμοῦς ῥινέας δ'· ὁ δ' λαὸς ἐν σῆΐδεσι βάλων,
 Εκ χειρὸς εἴλκε δρυὸς, παρὰ τὴν φρένας ὑπὸ ἔποντο·
 Τόσσο δ' αἶμα ψυχῶν τε καὶ ἔργ³· ἐξέρυσ' αἰχμῶν.
 Μυρμιδόνες δ' αὐτὴν χέειν ἵπποις φυσιόωντας,
 Ιεμένους φοβέσθαι, ἐπεὶ λίπον ἄρματα³ ἀνέκτων.
 Γλαῦκε δ' αἰνὸν ἀγῶς ἤνετο φθονῆς αἰὼντι·
 Ωλείνδῃ δ' αἰὼνι τορ³, ὅτ' ἐκ θυμάτο παρσαμυῖαι.
 Χειρὶ δ' ἐλὼν ὀπίεζε βραχίονα. Τείρε γὰρ³· αἰνῶς
 Ελκος ὁ δ' ἦ μιν τεύχε³· ἐπεσσύμενον βάλαν ἰδῶ,
 Τείρε³· ὁ δ' ἦ μιν ἀπὸ ἀπὸν ἐπείρουσιν ἀμυῶν.
 Εὐχόμεν³· δ' ἄρα εἶπεν ἐκὼν βόλῳ ὑπόλλωνι,
 Κλυθὶ ἀνδρῶν, ὅς που λυκίης ἐν πόνῳ δῖμω
 Εἶς, ἡ ἐνὶ τρώϊ· δυνάσται δὲ τε πάντες³ ἀκούειν

Ανείει

Hastam neq. percussit ipsum, hic a posteriori ruebat are
 Patroclus: huius vero non sanum telum effugit manu:
 Sed vulneravit, ubi p̄cordia cōclusa sunt circa solidum cor.
 Cecidit. a. Seluti cum aliqua quercus cecidit, vel populus,
 5 Vel pinus alta, quam in montibus fabri Sivi
 Exciderunt securibus recens acutis, lignū. navib. aptū
 Sic is ante equos & currum iacebat extensus, (esset,
 Fremens, pulverem carpens sanguinolentum:
 Veluti taurum interfecit leo armentum adorns
 10 Fulvum, magnanimum, inter-curūē gradientes boues,
 Perijt q. gemens, sub maxillis leonis:
 Sic sub Patroclo Lyciorum dux scutatorum
 Dum trucidaretur gemebat: charum. a. appellabat socium:
 Glaucē amice, bellator inter viros, nunc te valde oportet
 15 Pugnacem q. esse, & audacem bellatorem.
 Nunc tibi cordi sit bellum perniciosum, si agilis es.
 Primum quidem adhortare Lyciorum duces viros
 Undiq. lustrans, & pro Sarpedone pugnent.
 Ac deinde & ipse pro me pugna are.
 20 Tibi enim ego & deinceps mactitū & infamia
 Ero dies omnes perpetuo si me Achivi
 Armis spoliēt navium in certamine lapsū.
 Sed consiste fortiter, excita vero populum omnem.
 Sic ipsum locutum finis mortis texit
 25 In oculis naribusq. hic autem calce in pectus scandens,
 E corpore traxit hastam, p̄cordia. a. ipsam conseq̄ebatur.
 Huius autem simul animamq. & hastā extraxit cuspidē.
 Myrmidones autem illius detinuerunt equos anhelantes
 Cupientes fugere postquam deseruerunt currus regum.
 30 Glaucō autem grauis dolor accidit vocem audienti,
 Commotum est autem et cor, quod non potuit auxiliari.
 Manu. a. tenens premebat brachium, affligēbat, n. grauter
 Vulnus, quod tam ipsa Teucer irruenti inflixerat sagitta
 E muro excelsō nocuēmentum à socijs propulsans:
 35 Precans autem dixit longē iacienti Apollini:
 Audi rex, qui fort. affē Lyciā in diuite populo
 Es, vel in Troia potes autem undiq. audire

Glauco pre
 ces ad Apo
 linem,

Vtrum

Ἀνέει κηδομένη, ὡς νύ κ' ἔμε κηδὺς ἰκάνει.
 Ἐλκος μὲν γὰρ ἔχει τὸ δὲ χειρτερὸν, αἷμα δὲ μοι χεῖρ
 Ὄζειν δ' ὀδυρόσιν ἐλπίλαται, ἢ δὲ μοι αἷμα
 Τερσῆναι δ' ὀδυρόσιν βαρύνει δὲ μοι ὄμμος ἄνω·
 Ἐγχοῦ δ' ἢ δ' ὀδυρόσιν ἔμπεδον, ἢ δὲ μάχεσθαι
 Ἐλθὼν δυσμενέεσσιν ἀνὴρ δ' ὄνειδος ὀλοῖλε,
 Σαρπηδὼν δ' ὄνειδος, ὃ δ' ἔμπεδον αἰμυῖναι.
 Ἀλλὰ σὺ πέρ μοι ἄναξ τί δὲ χειρτερὸν ἔλκος ἄχεσται
 Κοῖμισον δ' ὀδυρόσιν, ὃς δὲ κράτος, ὅφρ' ἔταροισι
 Κεκλόμεναι λυκίοισιν ἐπὶ τρωῶν πολέμῳ ζῆναι.
 Αὐτὸς τ' αἰμυῖναι νέκυνι κατὰ τῆς τρωῶν μάχης.
 Ὡς ἔφατ' Ἀλκίον· τὸ δ' ἔκλυε φάτις Ἀπόλλων
 Αὐτὴ καὶ παῖς δ' ὀδυρόσιν, τὸ δ' ἔλκεσθαι φράζεοιο
 Αἶμα μέλαν τέρσιν, μὲν δ' οἱ ἐμβάλετο θυμῷ.
 Γλαῦκος δ' ἔγνω ἦσαν ἐνὶ φρεσὶ, γηθησέν τε
 Ὅπῃ οἱ ὄν' ἦκουσε μέγας θεὸς Διὶς Ἀμύνιοι.
 Πρῶτα μὲν ὄτρυνεν λυκίων ἡγήτορας Ἀνδράς,
 Πάντῃ ἐπὶ γόμφῳ, σαρπηδὼν δ' αἰμυῖναι χεῖρας.
 Αὐτὰρ ἔπειτα κ' ὄτρυνε κλέμαρα βίβραδων,
 Πυλὸν δ' αἰμυῖναι, ὅπῃ παῖς τοῖς δὲ καὶ ἀγένορα δῖον·
 Βῆ δ' αἰμυῖναι τε καὶ ἔκτορα χαλκοκορυσίν,
 Ἀγχοῦ δ' ἰσάμεναι ἐπεὰ πειρόμεναι περσινύδα,
 Ἐκτορ, νύ κ' ἔμπεδον λαοαρχὸν ἔς δὲ κούρων,
 Οἱ σέθεν εἶνεκα τῆλε φίλων καὶ πατρὶδος αἰῆς
 Θυμὸν ἀποφθινύουσι σὺ δ' ἔκ' ἐλκεῖς ἐπαμύειν.
 Κεῖται σαρπηδὼν λυκίων ἀγρὸς ἀπασάνων,
 Ὃς λυκίῳ εἴρυτο δίκησιν τε καὶ δένει δῶ.
 Τὸν δ' ἔμπεδον περὶ χεῖρας δὲ μοι ἔγχε' ἔλκεσθαι φησ.
 Ἀλλὰ φίλοι παρστήτε, νεμεσσηθήτε δ' ὅπῃ θυμῷ,
 Μὴ δὴ τὸν χεῖρ ἔλκωνται, ἀνέκιστοι δ' ἔκ' ἔμπεδον
 Μυρμιδόνες δαμάων, κεχολωμένοι ὅσοι ὄλοντο,
 Τὰς δὲ νύ κ' ἔμπεδον ἐπεφρομεν ἐγχεῖσιν.
 Ὡς ἔφατο, τρώας δ' ἔμπεδον κατὰ τῆς τρωῶν μάχης
 Ἀγχοῦ, ἔκ' ὀππότερος, ἐπεὶ σφισιν ἔρμα πύλη
 Ἔσκε, καὶ ἀλλοδαπὸς ὅφρ' ἔμπεδον, πολέες γὰρ αἶμα
 Λαοὶ ἐποντ', ἐν δ' ὁμοῦς ἀνέκιστοι μάχεσθαι.
 Βαλὲ δ' ἰσὺς δαμάων λεληγμένοι, ἦρξε δ' ἄρα σφιν

ε. χειρτερη-
 ται

Εκτορ

Virum dolentem sicut nunc me dolor inuadit.
 Vultus quidem sustineo hoc durum: circa .a. mihi manus
 Acutis doloribus confixa est: neq. mihi sanguis
 Siccat: potest: grauiatur autem mihi humerus ab ipso.
 5 Hastam autem non possum tenere firmiter neq. pugnare
 Congressus cum hostib. Vir autem praestantissimus perijt.
 Sarpedon Iouis filius, hic .a. neq. suo filio auxiliatur:
 Sed tu mihi rex, hoc violentum vulnus cura:
 Mitiga autem dolores. Et da mihi robur, et socios
 10 Hortando Lycios concitem ad pugnandum,
 Ipseq. de cadauere mortuo pugnem.
 Sic dixit precans: hunc autem audiuit Phœb. Apollo
 Statim sedauit dolores: ab autem vulnere molesto
 Sanguinem atrum abstersit: vires autem ei iniecit animo
 15 Glaucus autem agnouit suis in mentibus, latatusq. est.
 Quod cum cito audisset magnus deus precantem.
 Primum quidem concitauit Lyciorum duces viros,
 Undiq. lustrans et pro Sarpedone pugnarent.
 Sed deinde ad Troianos ibat latus passibus incedens
 20 Polydamentem ad Patroclum, et Agenora diuinum:
 Iust verò ad Aeneamq. et Hectorem ere armatum:
 Prope autem stans verbis velocibus allocutus est:
 Hector, nunc iam omnino oblitus es auxiliorum,
 Qui tui gratia procul ab amicis, et a patria terra
 25 Animam perdunt, tu autem non vis auxiliari.
 Iacet Sarpedon Lyciorum ductor scutigerorum,
 Qui Lyciam tuebatur iussitq. et virtute sua.
 Hunc .a. sub Patroclo interfecit hasta areus Mars.
 Sed amici adesse, indignemini autem animo,
 30 Ne arma auferant, dedecorentq. cadaver
 Myrmidones, ob Gracos irati quosque perierunt,
 Quos apud naues veloces cruciabantur hastis. (dolor
 Sic dixit: Troian. a super capite (al. vehementer) cepit
 Intolerabilis non coercibilis. quoniam eis praesidium virbis
 35 Erat, alienigena quamuis existens: multis enim cum ipso
 Populo sequebantur: inter quos ipse excellebat in pugnando.
 Ibant .a. recta in Danos, ardentes, dux verò erat ipse
 Hector

Glaucus Tro-
 ianos horta-
 tur, vt Sarpe-
 donis corpus
 tueantur.

Ην ῥά τ' ἀνὴρ ἀφ' ἧς περ ὠμῶν ᾧ ἔν ἀέθλω.
 Ἡὲ καὶ ἐν πολέμοιοις ἔσθλων ἔσθλων
 Τόσσον ἐχάρησαν τρώες, ὥσαντο δ' ἀχαιοί.
 Γλαυκὸς δ' ἐπ' ὤτος, λυκίων ἀρὸς ἀσπίδα, ἔσθλων
 Εἰς πέτρ' ἔκτεινεν ἢ βαθυκλήα μετὰ θυμῶν,
 Χάλαον ᾧ φίλον υἱόν, ὃς ἔλλαδ' οἰκία νείων,
 Ολβὸν τε πατρὶος τε μετέπερε περ μωροδόνεσσιν.
 Τὸν μὲν ἄρα γλαυκὸς σῆτος μέσον ἔτασε δουρὶ
 Στρεφθεὶς ἐξ ἀπίνης, ὅτε μιν κατέμυρθε διόκων.
 Δέππεν ἢ πεσὼν πυνυδὼν δ' ἄρ' ἔλλαδ' ἀχαιῶν
 Ὡς ἔπεσ' ἐδιδὼς ἀνὴρ, μέγα ἢ τρώες κελάροντο.
 Στάδ' δ' ἀμφοῖν αὐτὸν ἰόντες ἀολλέες, ὃ δ' ἄρ' ἀχαιοὶ
 Ἀλκίης ἐξελάδοντο, μὲν ᾧ γ' ἰδὺς φέρον αὐτῶν.
 Εὐδ' αὖ μνηϊόνης τρώων ἔλεν ἀνδρᾶ κορυσὴν
 Λαόρονον δρασυὺν, υἱὸν δ' οὐκ ἴσθ' ἱερὸς
 Ἰδμεν ἐτέπυκτο, θεὸς δ' ὥς τίετο δῆμῳ.
 Τὸν βάλ' ἔσθλων ἡλίοιο καὶ ἔατος, ὃ καὶ ἢ θυμὸς
 Ωχετ' ὑπὸ μελέων, συγερὸς δ' ἄρα μιν σκότος ἔειλεν.
 Αἰνείας δ' ὅππ' μνηϊόνη δόρυ χαλκῶν ἦκεν.
 Ελπετο γ' ἐπ' ἔξωθεν ἔσθλων ἀσπίδα παρὰ βίβωντα ᾧ.
 Ἀλλ' ὁ μὲν αὐτὰ ἰδὼν ἡλίοιο χαλκῶν ἐγχετο.
 Πρόσσω γ' ἔσθλων κατέκλυε, τὸ δ' ἔξωθεν δόρυ μακρόν
 Οὐδ' ἐνισκίμωδον, ὅππ' δ' ἔλ' αὖρος πελεμίσθῳ
 Εγχετο ἔνθα δ' ἔπειτ' ἀφ' ἧς μὲν ᾧ ὀβριμὸς αἶψης.
 Αἰχμὴ δ' αἰνείας κραδαινομένη κτ' ἰαίης
 Ωχετ' ἔπειτ' ἄλλον σιβαρῆς ὑπὸ χεῖρὸς ὄρεσεν.
 Αἰνείας δ' ἄρα θυμὸν ἐχάρησεν, φωνήσεν τε,
 Μνηϊόνη τὰ καὶ κέν σε, καὶ ὄρ' ἰαίης ἔσθλων.
 Εγχετο ἔνθα κατέπαισε διὰ μωρῶν, εἴ σ' ἐβαλὼν ἔσθλων.
 Τὸν δ' αὖ μνηϊόνης δουρικλυτὸς ἀντίον ἦν ἔσθλων,
 Αἰνείας, χαλεπὸν σε καὶ ἰφθιμὸν ἔσθλων ἔσθλων.
 Πάντων ἀνδρῶν πονεῖσθ' ἔσθλων μὲν ᾧ, ὃς κέ σε αὐτὰ
 Ελθὼν ἀμυνομένη ᾧ, δητὸς δ' ἐνυ καὶ σὺ τέπυξαι.
 Εἴ καὶ ἐγὼ σε βάλοιμι πυλὸν μέσον ὁξείῃ χαλκῶν,
 Αἰετὸς καὶ κρατερὸς ἔσθλων καὶ χερσὶ πεποιδὼς,
 Εὐχὸς ἐμοὶ δῶν, ἡλίοιο δ' αἰδὼν καλυπτοῦμαι.
 Ὡς φάτο. τὸν δ' ἐνισκίμωδον μνηϊόνης ἀλκιμὸς υἱός,

Μνηϊόνης

Quod quidem vir emisit provocatus (al. tētās) vel in certa-
 vel in bello, ab (a. sub) hostib. animā destruentib. (mine,
 Tantum recesserunt Troiani: impulerunt autem Achivi,
 Glaucus autem primus Lyciorum ductor scutatorum
 5 Conuersus est, interfecit autem Bathycleum magnanimum
 Chalconis dilectum filium, qui in Hellade domos habitans
 Opibusq. diuitijsq. illustrus erat inter Myrmidonas:
 Hunc quidem Glaucus in pectore medio vulnerauit hasta
 10 Conuersus repente, quando ipsum affectus est insequens:
 Sonuit autem lapsus, densus autem dolor inuasit Achiuos
 Ut cecidit strenuus vir: cecidit vero Troiani gausi sunt.
 Steterunt, a. circa ipsum euntes frequentes, neq. Achius
 Roboris oblitus sunt: vires. a. recta ferebant in eos.
 Tunc rursus Meriones Troianorū sustulit virum armatū
 15 Laogonum audacem, filium Onetoris, qui Iouis sacerdos
 Idei factus erat: deusq. veluti honorabatur in populo:
 Hunc percussit sub maxilla & aure, statim autem anima
 Discessit a membris: odrosa autem ipsum caligo inuasit.
 Aeneas autem in Merionem hastam aream misit:
 20 Sperabat. n. se affecuturum illum sub scuto procedentem.
 Sed hic quidem contra intus euitauit ferream hastam.
 Antrorsum enim procubuit: at retro hasta longa
 Terra infixata est: posterior autem pars conensa est
 25 Hasta: ibi. a. tum remisit som fortis Mars, (i. ferrum)
 Cuspis autem Aeneae vibrata in terram
 Iuit, quoniam frustra fortis a manu ruit.
 Aeneas autem animo iratus est, dixitq.:
 Merione cito te saltatorem quamuis existentem,
 Hasta mea compescuisset perpetuo, si te attigissem.
 30 Hūc. a. rursus Meriones lacea inclutus contra affatus est:
 Aeneas, arduum est te fortem licet existentem
 Omnium hominum extinguere robur, quicunq. te contra
 Venerit repugnans: mortalis certe & tu factus es.
 35 Si ego te tetigero nactus medium acuto are,
 Statim fortis quamuis existens, & manibus fidens,
 Gloriam mihi dederis, animam. a. Plutoni incluto equis.
 Sic dixit, hunc. a. obiurgauit, Menetij fortis filius,

ἦρ. ὄνειδ' εἰσὶς

Μυριόνη, τί σὺ ταῦτα καὶ ἐσθλὸς εἶναι ἀγορεύεις,
 Ω πέπον, ἔπ' τρώες* ὄνειδ' οἷς ἐπέεσσιν
 Νεκρῶν χρεῖσταισι, πᾶρθε πῖν' ἡγάα καὶ ἔξει.
 Ἐν γὰρ χρεῖσι τέλει πολέμου, ἐπείων δ', ἐνὶ βελῶν.
 Τῷ, ἔπ' ἡρὸν μῦθον ὀφείλειεν, ἀλλὰ μάχεσθαι.
 Ως εἰπὼν, ὁ μὲν ἦρχ', ὁ δ' αὖ ἐσπετο ἰσθδ' ἔφωσ.
 Τῶν δ' αἶψα τε δρυτῶν ἀνδρῶν ὀρυμναγῶδες ὄρωρεν
 Οὐρεθε βήσσης, ἔκχθεν δέ τε γίνετ' ἀκουή.
 Ως ἤν' ὄρωρετο δούπος ἀπὸ θρόνος δρυοδείης
 Χαλκοῦ τε, ῥινῶς τε, βοῶν τ' ἀποιντῶν,
 Νυοσμένων ξίφεσιν τε καὶ ἐγχέουσιν ἀμειγυίοισιν.
 Οὐδ' αὖ ἐπ' φρεσὶ μὴν πρὸς αὐτῆς σαρπηδόνα δῖον
 ἔγνω, ἐπεὶ βελέεσσι καὶ αἵματι καὶ κοινήσιν
 ἔκ κεφαλῆς ἔλυτο διαμπερές ἐς πόδας ἀκροῖς.
 Οἱ δ' αἶψα περὶ νεκρὸν ὀμίλειον. ὥς δ' ἔπε μῆλαι
 Σταθμῷ* ἐν βρομέωσι περὶ γλαυκῆς καὶ πέλλας
 Ωρη ἐν εἰαρινῇ, ὅτε τε γλαυκὸς ἀγρία δαΰει.
 Ως ἄρα τοὶ περὶ νεκρὸν ὀμίλειον. ἥ δέ ποτε ζεύς
 Τρέφειν ἀπὸ κρατερῆς ὑσμίνης ὅσπερ φαινω,
 Ἀλλὰ κατ' αὐτοὺς αἰὲν ὄρε, καὶ φράζετο θυμῷ
 Πόλλα μάλ' ἀμφὶ φόνον πατρός κλεμμενίζων,
 Ἡ δὲ καὶ κείνον ἐνὶ κρατερῇ ὑσμίνῃ
 Αὐτὴ ἐπ' αὐτὴν σαρπηδόνα φασιδίμος ἔκτορ
 Χαλκῷ θηώσῃ, ἀπὸ τε ὀμων τεύχε' ἔλκεται,
 Ἡ ἔπ' καὶ πλεονόουσι ὀφείλειεν πόνον αἰπυῶ.
 Ως δέ οἱ φρονέοντι δοῶσται κέρδιον ἔη,
 Οφρ' ἥνδε δερῶπων πηληϊάδεω ἀχίλλῃ
 Ἐξ αἰψῆς τρώας τε καὶ ἑκτορα χαλκοκορυσὴν
 Οσαιτο περὶ ἄστυ, πολλῶν δ' ἀπὸ θυμὸν ἔλοιτο.
 Ἐκτορεῖ ὃ φρωτὴς ἀνάλκιδος θυμὸν ἐν ὄρωρεν
 Ἐς δ' ἄφρον' ἀναβὰς φύγαδ' ἔτρεπε, κέκλετο δ' ἄλλοις
 Τρώας φεγγέμεναι. γῶν γὰρ διδοῖ ἱρὰ τέλαιναι.
 Ἐν δ' ἔθ' ἰφιδμοὶ λυκοὶ μένον, ἀλλ' ἐφ' ὀβηθεν
 Παντες, ὅππ' βασιλῆα ἰδὼν βεβλαμμένον ἦτορ,
 Κείμενον ἐν νεκρῶν ἀγύρει. πολέες γὰρ ἐπ' αὐτῷ
 Κἀππεσον, ἐὺ τ' ἔειδα κρατερῶν ἐπ' ἄνους κρονίων.
 Οἱ δ' ἄρ' ἀπ' ὤμων σαρπηδόνα ἔνγτε ἔλοντο,

Χάλκεια,

Merione, cur tu hac quamvis strenuus existens loqueris.
 O amice, ne utiquam Troiani contumeliosis verbis
 A cadavere cedent, antequam aliquem terra detinebit:
 In manib. finis belli: Verborum. a. in consilio (al. cura)
 Ideo non oportet sermonem augere, sed pugnare.
 Sic factus, hic. q. praecepsit: ille. a. secutus est diuinus vir.
 Horum autem et ligna incidentium virorum cumulus sit
 Montis in conuallibus, procul autem facta est auditio:
 Sic horum excitabatur strepitus a terra spaciofa
 Et ab are, pelleq. scutisq. benefactis
 Qua feriebantur, ensib. q. et hastis stringit, incidentib.
 Neq. amplius solers quamuis vir Sarpedonem diuinum
 Cognouisset, quoniam telus et sanguine et pulueribus
 A vertice obuolutus erat, etque ad pedes extremos.
 Hi. a. semper circum cadauer versabantur. Et quam musca
 In turpuro susurrant lacte plenae ad mulctras,
 Tempore in sereno, quando lacte vasa madefacit:
 Sic sane hi circum cadauer versabantur: nunquam autem
 Flebat a forti pugna oculos splendidos: (Iupiter)
 Sed in ipsos semper aspicebat. et consultabat animo
 Multa valde de cade Patrocli cogitans,
 Num iam etiam illum in forti pugna
 Illic supra diuinum Sarpedonem illustris Hector
 A Ere caderet, deq. humeris arma tolleret:
 Adhuc pluribus augeret iam praelium acre.
 Sic autem ei cogitanti, visum est melius esse,
 Ut bonus famulus Pelidae Achilles
 Denovo Troianosq. et Hectorem armatum
 Repelleret ad urbem, multorum autem animam eriperet:
 Hectori autem primo imbecillem animum immisit:
 In curru. a. ascendens in fugam vertit se, hortatus e. a. alios
 Troianos fugere. cognouit enim Iouis sacras lances.
 Tunc neq. generosi Lycopii manserunt, sed in fugam versi sunt
 Omnes postquam regem et derunt vulneratum corde,
 In cadaverum acervum, multi enim super ipso
 Deciderunt, quando certamen asperum intendit Saturnius.
 Hi autem ab humeris Sarpedonis arma ceperunt.

Hector fugit.

ο ο γ

Χάλασε, μὲρ μῆρον τα, τὰ μὲν κοίλας ὅππ' ἦναι
 Δῶκε φέρον ἐπείροισι μανιοτίν' ἀλκιμος υἱός.
 Καὶ τότ' ὑπολλωνα περσέφει νεφεληγερέτα ζεύς,
 Εἰ δ' ἀγρυπνὸν φίλε ποίεε, κελαινεφὲς εἴματα κρηττον
 Ελθὼν ἐκ βελῶν σαρπηδόνα, καὶ μιν ἐπειτα
 Πολλὸν * ἀπο περσέφειρον, λῆσον ποταμοῖο ῥοήσιν,
 Χεῖσόν τ' ἀμβροσίῃ, πῶς δ' ἀμβροτα εἴματα ἔουσιν
 Πέμπτε δέ μιν πομποῖσιν εἴματα κρηττοῖσι φέρεσθαι,
 Ὑπνῳ καὶ θανάτῳ διδυμάοσιν, οἳ ῥά μιν ὦκα
 Θήσισιν λυκίης διρείης πόντι δῆμον.
 Ενθάδε ταρχύσοισι κρηττοῖσι τε ἔσται τε,
 Τυμβῶν τε στήλη τε. τὸ γὰρ γέρας ἐστὶ θανάτων.
 Ὡς ἔρατ'· ἔσθ' ἄρα περσέφειρον ἀνγκούσιν ὑπολλων·
 Βῆ δ' ἡ γὰρ ἰδμεῶν ὄρεων ἐς φύλοπιν αἰνυῖ.
 Αὐπὶ κα δ' ἐκ βελῶν σαρπηδόνα δῖον αἰεέας,
 Πολλὸν * ἀπο περσέφειρον λῆσον ποταμοῖο ῥοήσιν,
 Χεῖσόν τ' ἀμβροσίῃ, πῶς δ' ἀμβροτα εἴματα ἔουσιν
 Πέμπτε δέ μιν πομποῖσιν εἴματα κρηττοῖσι φέρεσθαι,
 Ὑπνῳ καὶ θανάτῳ διδυμάοσιν, οἳ ῥά μιν ὦκα
 Κεῖσθαι σὺν λυκίης διρείης πόντι δῆμον.

Πάτροκλ' ὅτ' εἰσποιοῖ καὶ ἀντομέδοντι κεκλυμένος,
 Τρώας καὶ λυκίους μετεκίαζε, καὶ μέγ' ἀείδων,
 Νῆπιον· εἰ δ' ἔπος πηληϊάδεο φύλαξεν,
 Ἥτ' ἀν' ὤκφυγε κῆρα κακὴν μέλαν· θανάτοιο.
 Ἀλλ' αἰεὶ τε δίδος κρείσσων νόον· ἢ δ' ἄνδρ' ὦν,
 Ὅς τε καὶ ἀλκιμον ἄνδρα φοβεῖται, καὶ ἀφείλετο νίκην
 Ρηϊδίως, * ὅτε δ' ἀντὶς ἐπερσώμῃσι μάχεσθαι.
 Ὅς οἱ καὶ τὸ τε θυμὸν ἐνὶ στήθεσιν ἀνῆκεν.
 Ενθα πῖνα παρῶν, πῖνα δ' ὕστατον ἐξενείξας
 Πατρόκλειος, ὅτε δ' ἦ σέ θεοὶ θάνατον δέχαλσαν.
 Ἀδρησον μὲν παρῶν, καὶ ἀντόροον, καὶ ἐρχέλον,
 Καὶ πέριμον μετὰ δῖον, καὶ ὀπίσσω, καὶ μελάνισπον·
 Αὐτὰρ ἐπειτ' ἔλασεν, καὶ μοῦλιον, ἢ δὲ πυλαφύλιν·
 Τούς ἔλεν· οἳ δ' ἄλλοι φύλαδ' ἐμνῶοντο ἔκχρους.
 Ἀνθὰ κεν ὑπὲρ πυλον τοῖόν μιν ἔλιν ἀχρῶν
 Πατρόκλειος παρῶν· (πῶς παρῶν ἐγγυρεῖθ' ἔδωκεν)
 Εἰ μὴ ὑπολλων φοβέσθ'· ἐν δ' ἰμῖν τοῦ ὅππ' ἦναι

Εστ,

Aerea splendenti, quae quidem concavas ad naues
 Dedit portare socijs Menaeij fortis filius:
 Et tunc Apollinem allocutus est nebularū-congregator Iupi
 Eia agnunc dilecte Phoebe, atro sanguine purga
 Iens ex iaculis Sarpedonem, ipsum deinde
 Valde procul exportans lava fluminis fluxibus,
 Inungitoq, ambrosia, & immortales Gessles induito.
 Mitte autem ipsum comitibus cum Velocibus ferris,
 Somno & Morte gemellis, qui ipsum sanē illic
 Statuent Lycia lata in diuite populo.
 Illic ipsum sepelient fratresq, amiciq,
 Monumentoq, pileq, hec enim honor est mortuorum.
 Sic dixit, neq, patri immorigerus fuit Apollo.
 Descendit autem ab Idaeis montibus ad pugnam grauem:
 Statim autem ē telis Sarpedonem generosum tollens
 Valde procul ferens lava fluminis undis,
 Vnxitq, ambrosia, & immortalibus Gessibus induit:
 Misit autem ipsum comitibus cum celeribus portare
 Somno & morte gemellis, qui ipsum statim
 Deposuerunt in Lycia lata diuite populo.
 Patroclus autem eques & Automedontem hortatus,
 Troianos & Lycios insequabatur: & Valde laesus est,
 Stultus: si autem mandatum Pelide observasset,
 Certē evitasset fatum malum nigrae mortis.
 SED semper Iouis potentior mens quā hominum,
 Qui & fortem virum terret, & abstulit Victoriā
 Facile, cum tamen (al. interdum. a.) ipse iubeat pugnare
 Qui ei & tunc animum in pectoribus induxit.
 Tum quem primum, quem & postremum interfecisti
 Patrocle, quando dū ad mortem vocauerunt:
 Adrestum quidem primum, & Autonoum & Echeclum,
 Et Perimum Megadem, Epistora, & Menalippum:
 At postea Elafum, & Mulium, & Pylartem,
 Hos interfecit: at fugam cogitarunt singuli.
 Tunc altam Troiam cepissent filij Achiuorum
 Patrocli sub manibus (Valde enim hasta prouinebat)
 Nisi Apollo illustris benē adificata in turri

Iupiter Apol-
 lini iubet, vt
 Sarpedoni pa-
 rentandū cu-
 ret.

Patrocl' mul-
 tos hostes in-
 terficir.

οο ιγ

Κεβριόνῳ, νότον ἔδον ἀγαλλῆσθαι παρὰ μοῖον,
 Ἰαπωνίῳ ἔχοντα, μετώπιον ὅξ' εἰ καὶ ἱ,
 Ἀμφοτέρωσ' αἰὲρ φρεσὶ σῶαλ' ἐν λείδωσ', ἐδὲ οἱ ἔρχεν
 Ὀσέαν· ὁ φθαλμοὶ δ' ἡ χαμᾶϊ πέσον ἐν κονίῳ σιν
 Αὐτὰς περὶ δὲ ποδῶν. ὁ δ' ἄρ' ἀνδρὶ τῆ ἐοικώς,
 Κἀππες' ἀπ' ἀεργῆσθαι δὲ πρὸς λείδωσ' αἰὲρ φρεσὶ
 Τὸν δ' ὅππ' ἀνδρὶ τῆ ἐοικώς πατρὸς κλέϊσ' ἰαπεδ,
 Ὡς πῶποι, ἡ μάλ' ἐλαφρὸς ἀνὴρ, ὡς ρεῖα κυβιστῆς.
 Εἰ δὴ που καὶ πάντῳ ἐν ἰχθυόεντι γυροῖτο,
 Πολλοὺς αὖ κορέσειεν ἀνὴρ ὅδε τῆδεα διδῶν,
 Νηὶς ὑποδράσκων, εἰ καὶ δυσπήμελασθαι εἴη,
 Ὡς νῦν ἐν πεδίῳ ἐξ ἰαπων ρεῖα κυβιστῆς.
 Ἥρα καὶ ἐν τρώεσσι κυβιστῆς τῆς ἑσπέρης.
 Ὡς εἰπὼν, ὅππ' ἀνδρὶ τῆ ἐοικώς, ἡ μάλ' ἐλαφρὸς
 Οἶμα λείοντος ἔχων, ὅς τε σαβήμους κερεσίζων,
 Ἐβλητο πρὸς σῆτος, ἐπὶ τῇ μιν ὄλεσεν ἀλκή.
 Ὡς ὅππ' ἀνδρὶ τῆ ἐοικώς πατρὸς κλέϊσ' αἰὲρ φρεσὶ
 Ἐκτὼρ δ' αὖτ' ἐτέρωθεν ἀπ' ἰαπων ἄλλο χαμᾶϊ.
 Τὼ πρὸς κεβριόναο λείοντ' ὡς δὴ ἐν τῇ πύλῳ,
 Ὡς ὅρ' ἀνδρὶ τῆ ἐοικώς, ἡ μάλ' ἐλαφρὸς
 Ἀμφὼ πεινῶντες, μέγα φρονέοντες μάχεσθαι.
 Ὡς πρὸς κεβριόναο δύνω μίσησιν αὐτῆς,
 Πάτροκλός τε μάνοιτ' ἀδίδης καὶ φάιδιμος ἑκτὼρ,
 Ἰέντ' ἀλλήλων ταμῆεν χροῖα νηλεὶ χαλκῷ.
 Ἐκτὼρ μὲν καφαλῆφιν ἐπεὶ λάβεν, ὅξ' εἰ καὶ ἱ
 Πάτροκλος δ' ἐτέρωθεν ἔχεν ποδός. οἱ δ' ἄλλοι
 Τρώες καὶ δαναοὶ σῶαλ' ἐν κρατερῷ ὑσμίνῳ.
 Ὡς δ' ἐὺφρὸς τε νότος τ' ἐπειδύνατον ἀλλήλοισιν
 Ὀύρεσθαι ἐν βίῳ σῆς, βαδίζου πολέμῳ ζέμεν ὕλῳ,
 Φηρόν τε μελίσσω τε, πανύφλοιόν τε κρέαναια,
 Αἶτε πρὸς ἀλλήλας ἐβαλον πανυήκας ὅξ' εἰ καὶ ἱ
 Ἠχὴ δ' ἀπὸ σῆς, πᾶσι τοῖς δὲ τε ἀγρυμνῶντων
 Ὡς τρώες καὶ ἀχαιοὶ ἐπ' ἀλλήλοισι δορόντες
 Διόωσι, ὅξ' εἰ καὶ ἱ ἐτεροι μνῶντ' ὀλοοῖο φόβοιο.
 Πολλὰ δ' ἀνδρὶ τῆ ἐοικώς ἀμφ' ὅξ' εἰ καὶ ἱ πεπῆγαι,
 Ἰοὶ τε περὶ δὲ σῆς, πᾶσι τοῖς δὲ τε ἀγρυμνῶντων
 Πολλὰ δ' ἀνδρὶ τῆ ἐοικώς ἀμφ' ὅξ' εἰ καὶ ἱ πεπῆγαι

Μαρνα.

Cebriorem, nothum filium illustri Priami,
 Equorum habenas tenentem in fronte acuto lapide:
 Ambo autem supercilia confregit lapis, neq. cum impediuit
 Os: oculi autem humi cadebant in pulveres
 5 Ipsius ante pedes: ille vero Crinatori similis
 Decidit ab artificiose facto curru: liquit. a. ossa animus.
 Hunc iocose-perstringens allocutus es Patrocle equitator:
 Papa, certe valde agilis vir: quam facile Crinatur.
 Sicubi & in mari piscoso esset,
 10 Multos satiare vir hic ostrea quarens,
 Naue desiliens, nisi tempestuosum esset:
 Ita nunc in campo ex equis facile Crinatur.
 Certe & inter Troianos Crinatores sunt.
 Sic locutus, in Cebriorem heroem tetendit,
 15 Impetum leonis habens qui stabula vastans,
 Vulneratus est ad pectus, suaq. ipsum perdidit fortitudo.
 Sic in Cebriorem Patrocle insilijit alacer.
 Hector. a. rursus ex-altera parte ab equis desilijt humi.
 Hi duo de Cebrione, sicut leones, contendebant,
 20 Qui in montis vertice de interempta cerua
 Ambo esurientes valde animati pugnant:
 Sic pro Cebrione duo artifices bellici-clamoris
 Patroclusq. Menætiades, & illustris Hector,
 Cupiebant inuicem incidere corpus sauo ferro:
 25 Hector quidem capite postquam prehendit, non dimisit:
 Patroclus. a. ex-altera parte tenebat pede: at tam alij
 Troiani & Danaï commiserunt acre praelium.
 Sicut. a. Eurymach. Notusq. certant inter-se
 Montis in conuallibus aliam concutere syluam.
 30 Fagumq. fraxinumq., cortico samq. cornum,
 Quæ inter se quat iunt extensos ramos
 Sono magno: fragor. a. fit dum franguntur:
 Sic Troiani & Achivi inter se profluentes
 Bellabant, neutri vero meminerant perniciose fuga.
 35 Multa autem Cebriorem circa acutæ lanceæ fixæ sunt.
 Sagittæq. alata a nervis salientes:
 Multa etiam saxa magna clypeos quatiebant

οο

Μαρναμένων ἀμφ' αὐτόν· ὁ δ' ἐν σφοδράϊσι κονίης
 Κεῖτο μέγας μεγαλωστί, λελασμέν· ἴσσω ποσσὺν δ' ὦν.
 Ὄφρα μὲν ἦέλιος μέσον οὐρανὸν σφριβέει κει·
 Τόφρα μάλ' ἀμφοτέρων βέλε' ἦπτετο. πῆψε δ' ἰλαός,
 Ἥμος δ' ἦέλιος μετενείετο βελυγνύς δέ,
 Καὶ τότε δῖρ' ἴσων ἀχαιοὶ φέρτεροι ἦσαν·
 Εἰ μὲν καὶ βελόνῳ βελέων ἦρσα ἐρύσσω,
 Τρώων ἐξ ἐνοπῆς καὶ ἀπ' ὤμων τεύχε' ἔλοντο.
 Πάτροκλος δ' ἵππῳ καὶ φρονέων ἐνέρισε·
 Τεῖς μὲν ἔπειτ' ἐπόρουσε δῶα ἄτλαντες ἄρηι,
 Σμαρδαλέα ἰάχων· τῆς δ' ἐννέα φάτις ἐπεφάν·
 Ἀλλ' ὅτε δὴ τὸ τέταρτον ἐπίσαντο δαίμονι ἴσος,
 Ἐνδ' ἄρα τοι Πάτροκλε φαίνε βιότοιο τελέτῃ·
 Ἦντε γάρ τοι φάβος ἐνὶ κρατερῇ ὑσμίνῃ
 Δειγός, ὁ μὲν τὸν ἰόντα κτ' ἐχλόνον ἐκ ἐνόησεν·
 (Ἡεὶ δ' πολλὴ κακὰ λυμμένη ἀντεβόλησε)
 Στῆ δ' ὀπίσθε, πῆψαν δ' μετὰ φρενον δόρε' ἴσσω
 Χειρὶ καὶ ταφύλῃ· σφραδίνην δ' ἐοῖ ὄψε.
 Τῷ δ' ἀπὸ μὲν κρατὸς κυνέῳ βέλε' ὀϊβος δόλλων
 Ἡ δ' κυλινδομένη κενάχῳ ἔχε ποσσὶν ὕψ' ἴσπων
 Αὐλῶπις στρυφέλεια· μισάνθησαν δ' ἐξείρισε
 Αἶματι καὶ κονίσι. πάρος γε μὲν ἦ δέμις ἦεν
 Ἰσσοκόμον πῆλιν καὶ μιάνεσθαι κονίσι.
 Ἀλλ' ἀνδρὸς δέοιο χεῖρ' ἔχεν τε μέτωπον
 Ρύετ' ἀγέλην, τότε δ' ἔχου' ἐκτελεδῶκεν
 Ἡ καὶ φάλη φορέειν· χεῖρ' ὅθεν δέ οἱ ἦεν ὄλεθρος.
 Πᾶν δ' οἱ ἐν χεῖρεσσιν ἄγρυ δολιχόσκιον ἔγχος,
 Βελόν, μέγας σιβαδόν, κεκορυθμένον· ἀντάρ ἀπ' ὤμων
 Αἰσὶς σὺν τελαμῶνι χαμαὶ πῖσε τερμιθέσσα.
 Λύσσε δ' οἱ δόρην καὶ ἀεὶ διδὸς ὕδρ' ἀπὸ πλάγῃ.
 Τὸν δ' ἀπὸ φρένας ἔλε, λυθέν δ' ἴσσο φάδιμα γυῖα.
 Στῆ δ' ἵππῳ ὀπίσθεν ἵ μετὰ φρενον ὄξυ δόρυ
 Ωμων * μεσσηγὺ χεῖρ' ὅθεν βέλε' ἰάχων ἀνῆρ,
 Πανδοίδης εὐφορός, ὃς ἠλικίῳ ἐκείρσας
 Ἐργεῖ δ' ἵπποισιν τε, πόδεσσι τε καὶ παλίοισι.
 Καὶ γὰρ δὴ ποτε φάτις ἐέκοσι βῆσεν ἀπ' ἴσπων
 Πρῶτ' ἐλθὼν σὺν ὄχεσσι διδασκόμενος πολέμοιο,

ῥε, μεσσηγὺς, ὅς,

Ος

Pugnantium circa ipsam: hic a. in vertigine pulveris
 Iacebat ingens late porrectus, oblitus aurigationis.
 Quamdiu quidem sol medium cælum circumibat,
 Tandem valde virosq; tela tangebant: cadebat a. populus:
 5 Quando autem sol vergebat ad vesperam,
 Et tunc quidem supra modum Achivi fortiores erant.
 Ex quidem Cebrionem telis herodem traxerunt,
 Troianorum ex streptu, & ab humeris arma ademerunt.
 10 Patroclus autem Troianis mala cogitans irrui:
 Ter quidem deinde irrui & veloci similis Marti
 Horrende vociferans: ter autem novem viros interfecit.
 Sed quando iam quarto irrui deo similis,
 Tunc tibi Patrocle apparebat vita finis.
 Occurrebat enim tibi Phœbus in forti pugna
 15 Terribilis: hic quidem hunc euntem per turbam non vidit:
 (Caligine enim multa coopertus obviavit):
 Sterit. a. a tergo: percussit. a. dorsum, latosq; humeros
 Manu proclius vertigine correpti sunt. a. ei oculi:
 Huius a. quidem a capite galeam deiecit Phœbus Apollo:
 20 Hecq; prœcluta crepitum edidit pedibus sub equorum
 In-tybie formam facta galea: sedata sunt. a. iube
 Sanguine & pulveribus: antea quidem non fas erat
 Cristatam galeam sedari pulveribus.
 Sed viri divini caput venustumq; frontem
 25 Protegebat Achilles: tunc autem Jupiter Hectori dedit
 Sui capite ferendam: prope vero ei erat mors,
 Toti autem ei in manibus fracta est longa hasta
 Grauis, magna, valida, ferrata: sed ab humeris
 Scutum cum loro humi decidit pedum tenuis demissum:
 30 Soluit autem ei thoracem rex Iovis filius Apollo.
 Huius a. stupor mentē cepit: debilitatiq; sunt egregij artus.
 Sterit. a. attonitus. a. tergo. a. dorsum acuta hasta
 Humeros inter cominus confixit Dardanius vir,
 Pant hœdes Euphorbus, qui aequales superabat
 35 Iaculoq; equitandiq; peritia pedibusq; velocibus.
 Etenim olim viros viginti deturbavit ab equis,
 Primo veniens cum curribus discens artem palæandi:

Qu

Euphorbus
 Patroclum
 vulnerat.

Ος τοι πρῶτος ἐφῆκε βέλ' παρδόχλεις ἰσπερ,
 Οὐδὲ δαμάσας· ὁ μὲν αὖτις ἀνέδραμε· μίκτο δ' ὀμίλῳ,
 Ἐκ χειρὸς ἀπ' αὐτῆς δόρυ μείλινον· ἂδ' ὑπέμεινε
 Πάτροκλον γυμνὸν πρὸν ὄντ' ἐν δῆϊο τῇ π.
 Πάτροκλ' δ' εἰς τοῦ πηγῆ καὶ δουρὶ δαμάσσει,
 5 Ἀψ' ἐπείων εἰς ἐδν' ἐχάλετο, κῆρ' ἀλεείναν.
 Ἐκτωρ δ' ὥς εἶδεν πατροκλῆα μεζάνθυμον
 Ἀψ' ἀναχαζόμενον, βεβλημένον ὀξείῃ χαλκῷ,
 Ἀρχιμολον ῥά οἱ ἦλθε χ' ἔτ' ἔχρας· ὅτα δ' δουρὶ
 Νείατον ἐς κενεῶνα· διὰ περὶ δ' χαλκὸν ἔλασσε.
 10 Δύππισεν δ' πεσὼν, μέγα δ' ἠγάγε λαὸν ἀρχυμένων.
 Ως δ' ὅτε σὺν ἀνέμῳ τα λένων ἐβλήσαστο γάρμῳ,
 Τῷ τ' ὄρεος κορυφῇσι μέγα φρονέοντε μάχεσθον
 Πίδακος ἀμφ' ὀλίγῃς, ἐδέλουσι δ' πέμναν ἀμφω·
 Πολλὰ δέ τ' ἀδμαίνοντα λένων ἐδάμασσε βίβρι·
 15 Ως πολέας πέφνοντα μενοινῆς ἀλκιμῶν υἱόν
 Ἐκτωρ παριαμίδης χερδὸν ἐρχεῖ θυμὸν ἀπύρρα·
 Καὶ οἱ ἐπυρόμεν' ἔπεα πτερόεντ' ἀνέειπε,
 Πάτροκλ', ἥ που ἐφῆκε πόλιν κραίει μιν ἀμύην,
 Τρωάδας δ' ἡ γυναικας ἐλδύερον ἤ μὲρ ἀπύρας,
 20 Ἀξεν ἐν νήεσσι φίλῳ ἐς πατρίδα γαίαν,
 Νῆπιε· τῶν δ' αὖτε πρὸς ἑκτορος ἀκέες ἰσποι
 Ποσσὶν ὀρωρεῖσθαι πολέμῳ ζεν· ἐρχεῖ δ' αὖτὸς
 Τρωσὶ φίλοισι μετὰ σφίσι, ὅσπιν ἀμύων
 25 Ἡμῶν ἀνὰ γαῖαν· σὲ δέ τ' ἐν δαδὲ γυμνὸς ἐδόντι.
 Ἀδελ', ἂδ' εἰ τοι ἐδῶλδ' ἐὼν χροάσμεν ἀνὰ γαίαν,
 Ος που τοι μάλα πολλὰ μένων ἐπέτελλετ' ἰόντι,
 Μή μοι πρὶν ἵεναι παρδόχλεις ἰσποκέλδ' εἰ
 Νῆας ἀνὰ γαῖαν φράσας, πρὶν γ' ἑκτορ' ἀνδροφόνοιο
 30 Αἵματόν τε χιτῶνα περὶ στήθεσσι δαίξαι.
 Ως που σὲ πρὸς σφῆ, σὶ δ' ὀφρέας ἀφρονι πεῖθε.
 Τὸν δ' ὀλιγοδρανέων πρὸς σφῆς παρδόχλεις ἰσπερ·
 Ἡ δὲ νῦν ἑκτορ μεζάλ' εὐχρεο, σὶ δ' ὀδῶκε
 Νῆκον ζεύς χροάδης δὲ δῶλδ' οἱ μ' ἐδάμασσαν
 35 Ρηϊδίως· αὐτοὶ δ' ἀπ' ὅμων τεύχε' ἔλοντο.
 Τοῖσ' τοι δ' εἴπερ μοι ἐέκοσιν ἀντεβόλησαν,
 Πάντες αὖ αὐτῶν ὄλοντο, ἐμῶν δ' οὐδὲ δαμέντες

Αλλὰ

Qui tibi primus immisit telum, Patrocle equitator,
 Neq. domuit hic. q. iterum recurrit: missusq. est turba,
 E corpore extracta hasta fraxinea, neq. sustinuit
 Patroclum, nudum quamvis existentem in pugna:
 5 Patroclus autem Des plaga & hasta domitus,
 Retro sociorum in multitudine cessit, mortem fugiens:
 Hector autem postquam vidit Patroclum magnanimum
 Retro recedentem vulneratum acuto ferro,
 Cominus ad eum venit per ceteras, vulneravitq. hasta
 10 Extremum in latus, penitus a ferrum traiecit:
 Insonuit. a. lapsus: valde. a. tristitia. affectu populum Achiv.
 Sicut. a. quando aprum fortem leo superavit pugna,
 Hicq. montis in verticibus valde acres pugnant
 Fonte de paruo: solunt autem bibere ambo:
 15 Multum. a. anhelantem aprum leo domuit violentia:
 Sic multos occidentem Menetij fortem filium
 Hector Priamides cominus hasta anima priuavit,
 Et ei gloriando insultans Velocia verba dixit:
 Patrocle sanè putabas urbem euertere nostram:
 20 Troianas verò mulieres libero die erepto
 Ducturum esse in nauibus dilectam in patriam terram,
 Stulte: pro his. a. Hectoris & veloces equi
 Pedibus extenduntur ad pugnandum: hasta verò ipse
 Inter Troianos bellicosos excello: qui ab ipsi arceo
 25 Diem necessarium, te autem hic cultures comedent.
 Ah miser, neq. tibi strenuus existens profuit Achilles,
 Qui fortasse tibi valde multa remanens praecepit abeundi
 Non mihi ante reuertere, Patrocle bellicose,
 Naues in concauas, quam arm Hectoris homicida
 30 Sanguinolentam lorica circa pectora consideris.
 Sic fortete allocutus est: tibiq. mentes dementi persuasit.
 Hunc autem languidus allocutus es Patrocle eques:
 Iam nunc Hector valde gloriator: tibi enim dedit
 Victoriā Saturnides, & Apollo, qui me domuerunt,
 35 Facile: ipse enim ab humeris arma detraxerunt:
 Tales verò etiam si mihi viginti occurrissent,
 Omnes illic perijissent meae sub hasta strati.

Hector Patro
clū interfici

Sed

Αλλὰ μέ μοιρ' ὅλοη καὶ λιπὺς ἔκτανεν υἷος.
 Ἀνδρῶν δ' εὐφορβῶ· σὺ δέ με τρίτος ἐξενάρξεις.
 Ἄλλο δὲ ποιήσεις, σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βέβηλο σῆσιν,
 Οὐδ' ἔτι δ' αὐτὸς θνήσκον βίη, ἀλλὰ τοι ἦδη
 Ἀρχὴ παρέστηκεν θάνατος καὶ μοῖρα καὶ τιμὴ,
 Χερσὶ δαμνέτω· ἀχλὺ δ' αἰμύμονος· αἰακίδαο.
 Ὡς ἄρα μιν εἰπὺντα τέλει· θυνά τοι χαλυβέ.
 Ψυχὴ δ' ἐκρεθέων πλάμένη αἰδὼς δὲ βεβήκει,
 20 Ὀν πότμον γρόνσας, λιποῦσ'· ἀνδροτῆτα καὶ ἥβην.
 Τὸν καὶ πεθνεῖσθαι παρσηνῶτα φάδιμος ἔκτανε,
 Πατρόχλεις, τί νύ μοι μαρτυρεῖαι ἀλπὺν ὄλεθρον;
 Τίς δ' οἶδ' εἴη ἀρχαῖος θέρδος παῖς ὑπὸ μοῖρῳ
 Φθίη ἔμψυχο δούρι τυπείσθαι θυμὸν ὀλέσσει;
 Ὡς ἄρα φωνήσας δόρυ χαλκῶν ἐξ ὀτειλῆς
 Εἵρυσσε, λαῖξ' παρσέβας· τὸν δ' ὕψιον ὥσ' ἀπὸ δουρός.
 Ἀντίκα δ' ἔξω δούρι μετ' αὐτομέδοντα βεβήκει,
 Ἀντίθεον θεράποντα ποδῶκα· αἰακίδαο.
 Ἰετο γὰρ βαλέειν· τὸν δ' ἔκπερον ὠκείας ἵπποι
 Ἀμβροτοί, οὓς πηλὴν θεοὶ δόσαν, ἀγλαὰ δῶρα.

ΙΛΙΑΔΟΣ ΟΜΗΡΟΥ ΗΡ.
 Πατρόχλεις ὑποθέσεις.

ΠΕΡΙ τοῦ πατρόχλου σώματος κρεμνέσθαι σιωπῶνται μοῖ-
 ρα, καὶ δ' ἢ καὶ εὐφορβὸς μὲν ἀναιρέσθαι ἀπὸ μέλαρος· 25
 ἔκτανε δ' ἐπὶ ἀχλὺς ὀδύνηται πανοπῶλεον, καὶ ἀντίστανται
 τοῖς ἐκείνῳ. οἱ δ' αὖτε μέλαρον ἀντιλογον ἀφ' αἰμύμονος παρ-
 ἀχλὺς, τὸ πατρόχλου θάνατον ἀντιλογον ἀπὸ δούριος ἢ καὶ
 ἀντιμέδοντος τοῦ σώματος, καὶ φέρουσι τῆς μοῖρας. οἱ δὲ αἰ-
 ὶντες παρσέβουσι, καὶ ἀντιμέδοντες τοὺς πολέμιους. 30

ΙΛΙΑΔΟΣ ΟΜΗΡΟΥ ΗΡ. ΠΑ-
 τρώχλεις.

Πῶ, δαναοὶ τρώες τε νέκυι πέρι χεῖρας ἔμισγον. 35

ΟΤΑ'

Sed me fatum perniciosum & Latona interfecit filius.
 Ex Viris a. Euphorbus: tu vero me tertius occidis.
 Aliud autem tibi diccam, tu. a. in mentibus pone tuas,
 Non sane neq; tu ipse diutius viues, sed tibi iam
 5 Prope adest mors, & si fatum violentum,
 5 Manibus necando Adchillis inculpati Aeacida.

Sic ipsum locutum finis mortis obtexit:

Anima. a. e. membris volans ad inferum descendit,
 Suam sortem lugens, inluquens virilem aetatem & inuentā
 10 Hunc & mortuum aalloctus est illustris Hector:
 Patrocle, cur mihi & Gaticmaris grauem mortem?
 Quis autem scit si Adchilles Thetidis filius pulchricomae
 Praueniat hasta mea & percussus animum perdere?

Sic sane locutus hastam aream e vulnere

15 Traxit, calce innixus: hunc. a. supinum pepulit ab hasta.
 Statim autem cum hasta in Automedontem iuit
 Diuinum fatulum & veloci Aeacida,
 Cupiebat. n. vulnerare: hunc vero extulerunt veloces equi
 Immortales, quos Peleus dii dederant splendida dona.

ILIADIS HOMERI, AVT XVII COM-
 positionis argumentum.

DE Patrocli corpore acris committitur pugna, in qua
 25 & Euphorbus occiditur à Menelao: Hector autem
 Achillis induit armatura, & resistit Graecis. Qui autem
 circa Menelaum, Antilochum mittunt ad Achillem, Pa-
 trocli mortem nunciantem: subeuntes autem & tollen-
 tes corpus humeris exportant praelio. Aiaces verò propu-
 30 gnant & arcant hostes.

ILIADIS HOMERI XVII COM-
 positio.

35 P, Danai, Troianiq; circa cadauer manus commiserunt.

NEQVE

Τ Δ' ἔλαδ' ἀτρεός ἦδ' ἀνὴρ φίλον μενέλαον

Πάρος κ' ἔσσι δαμείς ἐν δ' αὖτοῖσι π.
Βῆ δ' ἀπὸ παρμάχων κεκορυμένον αἶψον
χαλκόν.

Αμφὶ δ' ἄρ' αὐτῷ βᾶν' αἶς πρὸς πόρτα μίτῃς
Πρὸς τοῦκος κινυρή, ἔπειν εἰδὺα τύχοιο.
Ὡς πρὸς παρτόκλῳ βᾶνε ξανθὸς μενέλαος.
Πρόσθε δ' εἰ δόρυ τ' ἐρεχθὶ ἀσπίδα παῖτος' εἴσῃν,
Τὸν κτάνεμαι μεμαῶς ὅς τις τῶ γ' αὐτῷ ἔλθοι.
Οὐδ' ἄρα παῖδου ἦδ' εὐμμελῆς ἀμείλις
Πατρόκλῳ πεσόντος ἀμύμονος. ἄρ' ἄρ' αὐτῷ
ἔσῃ, καὶ προσέειπεν ἀνὴρ φίλον μενέλαον,

Ατρεῖδῃ μενέλαε, διοτρεφὲς ὄρχαμε λαῶν,
Χάζεις, λέιπε δ' ἐρεχθὶν, ἔα δ' ἔνερα βροτόεντα.
Οὐ γὰρ τις πρὸς τέρους τρώων κλειστῷ τ' ὀπποῦρον
Πάτροκλον βᾶλε δουεὶ κτ' κρατερῶν ὑσμίνῃ.
Τῷ μενέλαος ἔσθλ' ἐνὶ τρώεσσιν ἀνέσται,
Μὴ σε βᾶλῃ, ἀπὸ δ' ἐμὴν δέα θυμὸν ἔλωμαι.

Τὸν δ' ἐμὲν ὀρθήσας προσέειπε ξανθὸς μενέλαος,
Ζεὺ πάτερ, ἔμην καλὸν ὑπερβίον ἀνέσταται.
Οὐτ' αὖ πορδάλιον πόσον μὲν, ἔτε λείοντος,
Οὐτε σὺν δὲ καὶ πρὸς ὀλοόφρονος, (ἔτε μέγιστος
Θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι πρὸς ἀνέει βλεμαίνει)
Ὅσον παῖδου ἦδ' εὐμμελῆος φρονέουσιν.

Οὐδ' ἐμὲν ἐδὲ βίη ὑπερβίον ἰσχυρότατον
ἦς ἦβης ἀπὸνῃδ', ὅτε μ' ὄνατο, καὶ μ' ὑπερβίον
καὶ μ' ἔφατ' ἐν δυνάεσσιν ἐλέγχον πολέμιον
ἔμμεναι. ἐδὲ ἔσθῃ μὲν πόθος γαίῃσι κύντα,
Εὐφροῖναι ἀλογόν τε φίλῃν κενόνοῦς τε τοκήας.
Ὡς δὲ καὶ σὺν ἐγὼν ἀνίσταμαι μὲν, εἰκὲ μεν ἄντα
στήτης. ἀλλὰ σ' ἐγὼ ἀναχωρήσαντα κελῶ
ἔσθῃ πῶν δὲν ἵεναι, μὴδ' αὐτῷ ἔσθῃ ἐμείος,
Πεῖν π' ἡσυχὸν παῖδ' ἐν. ῥέχθ' ἐν δ' ἐν π' ἔσθῃ.

Ὡς φάτο. τ' δ' ἔπειθεν ἀμειβόμενος δ' ἀποσπύδα
Νῦν μὲν δὴ μενέλαος διοτρεφὲς, ἡ μάλα τίσις
Γνωτὸν ἐμὸν τὸν ἐπευχόμενον δ' ἀπορρῶεις.

Χήρωςας

EQVE latuit Atres filium bellicosum Menelaum.

Patroclus à Troianis interfectus in praelio,
Iuit autem per primos pugnatores armatus
fulgenti are:

5 Circa. a. ipsum iuit, sicut aliqua circa vitulum mater
Primo enixa, querula, non ante experta partum:
Ita circa Patroclum iuit flauus Menelaus,
Ante autem se hastilia tenebat, & scutum & enses, aequale,
10 Eum interficere paratus, quicunque sibi obuius veniret.
Neg. sanè Páthi filius tractanda lancea peritus, neglexit
Patroclum collapsum egregium: prope autem ipsum
Stetit, & allocutus est bellicosum Menelaum:

Atride Menelae, generose dux populorum,
15 Recede: & lingue mortuam, & mitte spolia cruenta,
Non. n. aliquis prior Troianorum, illustriūq; auxiliorum
Patroclum vulneravit hasta in forti pugna:
Quare me sine gloriam bonam inter Troianos reportare:
Nete vulnerem, & dulcem vitam eripiam.

20 Hunc valde indignatus allocutus est flauus Menelaus:
Iupiter pater, non. q. honestum est supra vires gloriari.
Neg. igitur pardi tanta vis, neg. leonis,
Neg. suis apri perniciosi (cuius maximus
Animus in pectoribus magno robore furit.)

25 Quantum Panthi filij pugnaces superbiunt.
Neg. sed vel vis Hyperenorae equitis
Sua iuuentute fruebatur, cum me despectit & me expecta-
Et me dicebat inter Danaos ignauissimum bellatorem (iust,
Esse: neg. ipsum puto pedibus reuersum

30 Oblectasse uxoremq; dilectam, & venerandosq; parentes:
Sic quidem & tuum ego soluam robur, si me contra
Steteris, sed te ego recedentem moneo
In multitudinem ire: neq; aduersus confistas mihi, (iust,
Anteq; aliquod malū patiaris, factū. a. demū stultus cognō-

35 Sic dixit: hunc. a. non steterat, sed respondens inquit:
Nunc quidē iā Menelae generose, certe valde dabis penas
Pro fratre meo quē interfecisti: iactabundus. a. praeclatus,
p

Euphorbus
Menelaum
cedere iubet

Menelaus
Euphorbo
indignatur.

20. μέγιστος
20. φορέουσιν

Χήρωσας ἢ γυναικα, μυχῷ θαλάμοιο νέοιο,
 Ἀρητὴν δὲ τοκεῦσι γόνυ καὶ πένθος ἔδνηκας.
 Ἡ κέ σφιν δειλοῖσι γόνυ καὶ τῶμα γυνόμευ,
 Εἶπεν ἐγὼ κεφαλῶν τε πτεῖν καὶ τεύχε' ἐνείκας,
 Πανθῶ ἐν χεῖρεσσι βάλω καὶ φρόντισι δῖη.
 Ἀλλ' εἰ μὲν ἐπὶ δὴρὸν ἀπείρητος τὸν ὄψαμ,
 Οὐδέ τ' ἀδμήριτος, ἔτ' ἀλκῆς, ἔτε φόβοιο.
 Ὡς εἰπὼν, ἔτισε κατ' ἀσπίδα πάντοσιν ἴσθη.
 Οὐδ' ἔρρηξεν χαλκὸν, ἀνερνέμεθδ' δέ οἱ αἰχμὴ
 Ἀσπίδι ἐν κρατερῇ, ὃ ἢ δευτέρῃ ὄρνυτο χαλκῷ
 Ἀτρείδης μινέλας, ὃ ἐπευξάμεν ὅτι πατρί.
 Ἀψ' δ' ἀναχάζμεν ὅτ' ἐσμάχιο δέμεθλα
 Νύξ', ὅτ' δ' αὐτὸς ἔρεισε, βαρεῖν χεὶρ πειθήσας.
 Ἀντιπρὸ δ' ἀπαλοῖο δ' ἄνχεν ὅτ' ἡλυθ' ἀκωκή.
 Δέσποσεν δὲ πτωχὸν, ἀράβησε ἢ τεύχε' ἐπ' αὐτῷ.
 Αἶμα π' οἱ δευρόντο κόμαι χαίτεσσιν ὁμοῖαι,
 Πλοχμοὶ δ' οἱ χροσφὴ τε καὶ ἀγύρην ἐσφῆκωντο.
 Οἷον ἢ τρέφει ἔρνος ἀνῆρεσι πηλὲς εἰλῆς
 Χῶρῳ ἐν οἴκῳ, ὅδ' ἄλῃς ἀναβέβρυχεν ὕδωρ
 Καλὸν, ὅτ' ἀεὶ δάον, τὸ δ' ἐπνοῖα δὸν νεοῖσι
 Παντοίων ἀνέμων, καὶ τε βρύει ἀνδρὶ λῶκῷ.
 Ελθὼν δ' ἐξ ἀπίνης ἀνέμος σὺν λαίλαπι πολλῇ,
 Βόθρου τ' ἐξέσρεψε καὶ ἐξετάρυσ' ὅτ' ἡ γαίη.
 Τόσον παῖδου ὕδον εὐμμελίην ἐύφορον
 Ἀτρείδης μινέλας, ὃ ἐπὶ κτάνε, τεύχε' ἐσύλα.
 Ὡς δ' ὅτε τις τε λέων ὄρεσί ποφ' ἀλκὴ πεπιπῶς,
 Βοσκομένης ἀγέλης βοῦν ἀπάσῃ ἦτις ἀΐσῃ.
 Τῆς δ' ἐξ ἄνχεν ἔα ξελαβὼν κρατερῶσιν ὀδοῦσι
 Πρώτων, ἐπειτα δὲ δ' αἶμα καὶ ἔλκετα πάντα λαφύσας
 Δηῶν, ἀμφοῖν ἢ τὸν γὰ κύνες τ' ἀνδρες τε νομῆες
 Πολλὰ μάλα ἰσχύουσιν ἀποπρῶθεν, ὅδ' ἐδέλοισιν
 Ἀντίον ἐλθέμεναι μάλα γὰ χλωρὸν δέ ὃ αἶρεϊ.
 Ὡς ἔφη πρὶν ἰδυμὸς ἐνὶ στήθεσσιν ἐτόλμα.
 Ἀντίον ἐλθέμεναι μινέλας κυδαλίμοιο.
 Ἐνθά κε ρέει φέροι κλυτὰ τεύχεα πανδοίδαο
 Ἀτρείδης, εἰ μὴ οἱ ἀράσας τοῖς ὄψαμ ἀπὸ λῶν,
 Ὅς ῥα οἱ ἔκτορ' ἐπώρσε δουρὶ ἀτάλαντον ἀφῆι,

Viduasisti autem uxorem in conclavi thalami noui:
 Perniciosum vero parentibus luctum, & dolorem fecisti.
 Profecto ipsis miseri luctus repressio fierem,
 Siquidem ego caputq; tuum & arma ferens
 5 Pantho in manus dederō & Phrontidi nobili:
 Sed non quidem adhuc diu intentatus labor erit,
 Neq; sine pugna, neq; robore, aut terrore utriusq;
 Sic fatus, vulnerauit cum adscutum & indiq; rotundū,
 Neq; perripuit as: incuruata est autem eius cuspis
 10 Scuto in forti: hic vero secundus impetum fecit ferro
 Atrides Menelaus, supplicans Ioui patri:
 Retro autem cedentis illius, in gula imas partes
 Vulnerauit: ipse vero mixtus est forti manu fretus.
 E regione autem teneram per ceruicem penetrauit cuspis:
 15 Insonuit autem lapsus crepueruntq; arma super ipso.
 Sanguine ei madefacta sunt coma Gratiq; similes,
 Capilli q; qui auroq; & argento reuincti erant.
 Qualem autem nutrit plantam vir & inescenscentem oliua
 Loco in deserto, sibi abunde scaturit aqua
 20 Limpida, & inescens, illamq; flatu mouent
 Variorum ventorum & scater flore albo:
 Veniens autem repente ventus cum turbine multo
 Fossaq; euulsit, & extendit in terram:
 25 Talem Panthi filium bellicosum Euphorbum
 Atrides Menelaus postquam interfecit, armis spoliabat.
 Vt a. quando quis leo montanus robore fissus,
 Pascentis armenti bouem rapuit quæ optima est.
 Huius autem ceruicem fregit correptam validis dentibus
 Primum: deinde vero sanguinem & viscera omnia sorbes
 30 Dilanians: circum autem hunc canesq; diriq; pastores
 Multum valde exclamant procul, neq; volunt
 Contra ire. Valde enim pallidus timor tenet eos:
 Sic horum nulli animus in pectoribus audebat
 Contra ire Menelaum gloriosum.
 35 Tunc facile abstulisset elegantia arma filij Panthi
 Atrides, nisi ipsi tenuidisset Phæbus Apollo,
 Qui in enim Hectorem incitauit veloci similem Marti.

Euphorbū in
 terfecit Menelaus.

Ἀνέει εἰσάμεν Θ' κικλῶν ἠγήτορι μίντρ.
 Καί μιν φωνήσους ἔπειτα πηρόεντα περσινύδα.
 Εκτιρυνῶσιν μιν ὦλε δέεις, ἀκίχητα διώκων
 Ἰαποῖς αἰακίδας δαΐφρον Θ' οἱ δ' ἀλγείνοι
 Ἀνδράσι γε θνητοῖσι δαμήμενοι, ἦ δ' ὄχρεῖται
 Ἀλλ' ὃν ἄχλιν, τὴν ἀδυνάτη τέκε μήτηρ.
 Τύφρ' δέ τοι μανέλα Θ' ἀνήϊος ἀστέος υἱός,
 Πατρόκλην περὶ δέος, πρῶτον τὸν ἀείρον ἔπνευσε
 Παντοδύμου εὐφορέον, ἔπεισε δὲ Δουείδος ἀλκῆς.
 Ὡς εἰπὼν, ὁ μὲν αὖτις ἔβη θεός * ἀμύμονον αἰδρόων.
 Εκτιρ' ἂν αἰνὸν ἄχρ' οὐκ ἔσθ' ἀμφοῖ μελαίνας.
 Πάπηνεν δ' ἄρ' ἔπειτα χ' ἰσχυρ' ἀντήκ' ὃν ἔγνω
 Τὸν μὲν ἀπεινύμενον κλυτὰ τεύχεα, τὴν δ' ὀπὴ γαίῃ
 Κεῖμενον. ἔρρει δ' αἷμα κατ' ὕδα μένιν ὠτειλῷ.
 Βῆ δ' εἰς παρμάχων κικρορυμέν Θ' αἰδοπι χλακῶ,
 Ὄξ' αὖ κεκληγῶς, φλογὴν καλὴν ἠφαίσιοιο
 Ἀσβείω. ἦ δ' ὕδ' ἄθεν ἀστέ Θ' ὄξ' ὕβοις.
 Οὐβήσας δ' ἄρα εἶπε παρ' ὃν μεγαλήτορα θυμῶν.
 Ἄ μοι ἔγνων, εἰ μὲν κε λίπω χ' ἰσχυρ' ἀντήκ' ὃν ἔγνω
 Πάτροκλον δ' ὅς κεῖται ἐμῆς ἔνεκ' ἐν δάδε πμῆς,
 Μῆτις μοι δαναῶν νεμεσῆσέ τι ὅς κεῖν ἴδῃται.
 Εἰ δέ κε ἔκτορι μοῦν Θ' ἐὼν καὶ πρῶσι μάχῳμαι
 Αἰδέομαι, μή πως με πείσεισ' ἔνα πολλοί.
 Τρῶας δ' ἐν δάδε πῦρ ἀγρὶ κορυδαίον Θ' ἔκτορ.
 Ἀλλ' ἂν μοι ταῦτα φίλ' ὀφείλ' ἀλεῖται θυμός;
 Ὅσπερ τ' αὖτ' ἐλκεῖ παρ' ὃν δαίμονα φῶτ' ἰσχυρ' ἀντήκ' ὃν ἔγνω
 Ὅν κε θεὸς πμῆ, τάχα οἱ μέγα πῆμα κυλίοι.
 Τῶ μ' ἄπ' ὁ δαναῶν νεμεσῆσέ τι ὅς κεῖν ἴδῃται
 Ἐκτορι χωρήσαντ', ἔπειτα ἐκ δαΐφρον πολέμει.
 Εἰ δέ ποτε ἀνὰ τὸς γε βόλῃ ἀνὰ τοῖο πυτοῖμιν,
 Ἀμφοῖ κ' αὖτις ἰόντες ἐπὶ μνηστῆρας γάρμης,
 Καὶ παρ' ὃν δαίμονα πρῶς, εἴ πως ἐρυσσάμεθα νεκρὸν
 Πηλεΐδῃ ἀχλιν· κακὸν δέ κε φέρτερον εἴη.
 Ἐως ὁ ταῦτ' ὄρμαινε χ' ἰσχυρ' ἀντήκ' ὃν ἔγνω
 Τόφρ' δ' ὀπὴ γαίῃ πρῶτον ἠλυσιν ἠρ' ὃν ἔγνω
 Αὐτὰρ ὃν ἔξοπισσ' ἀνέχ' ἔτο, λείπε δ' ὃν νεκρὸν
 Ἐν τῷ παλίζομεν Θ' ὥς τε λῆς ἠὲ γαίῃ,

Οὔ

Viro similis Ciconum ductori Menta,
 Et ipsum edita voce verbis velocibus allocutus est:
 Hector nunc tu quidem sic curris, temere persequens
 Equos Aecidae bellicosos, ipsi a. difficiles (equitari)
 A viri quidem mortalius domari & curruis subditi (v. in-
 Ab alio, quam Achille quem immortalis peperit mater.
 Interim autem Menelaus bellicosus Atrei filius,
 Patroclum protegens, Troianorum fortissimum occidit
 Panthædem Euphorbum, cohibuit. a. ab impetuoso robore.
 Sic fatus, hic quæ rursus inuit deus in certamen virorum
 Hectorum autem grauis dolor cepit precordia circa nigra:
 Circumspexit autem desinde perturbatus, statim. a. cognouit
 Hunc quidem auferentem in cluta arma: illum. a. in terra
 iacentem: fluebat vero sanguis per inflictum vulnus.
 Inuit autem per primos - in acie armatus splendenti are,
 Acute proclamans, flamma similis Vulcani
 Inextinguibili, neque filium latuit Atrei acutè vociferans:
 Ingemiscens. a. dixit erga suum magnanimum animum:
 Hei mihi, siquidem deseruero arma pulchra.
 Patroclumque, qui iacet meum propter hic honorem,
 Vereor ne quis mihi Danaorū succenseat, quicūque ceciderit.
 Si. a. cum Hectore solus existens, & Troianis pugnem
 Reueritus, timeo ne quo modo me circumdant omnes multi
 Troianos autem huc omnes ducit ornatus galea Hector.
 Sed cur mihi hac charus deliberat animus?
 Quando vir velit aduersus deum cum viro pugnare,
 Quem deus honoret, statim ei magna calamitas infertur.
 Ideo me nemo Danaorum arguet, qui ceciderit
 Hectori cedentem, quoniam iam a deo (inligatus) pugnat.
 Sicubi autem Aiace in praelio fortem audirem,
 Ambo rursus euntes reminisceremur pugnae,
 Quamvis aduersus deum, si quo modo eriperemus cadauer
 Pelidae Achilli: malis vero sane melius esset.
 Dum hæc cogitabat in mente & in animo,
 Interim Troia turbata superueniunt: praibat. a. Hector.
 Sed hic retrocessit, reliquitque cadauer,
 S ubinde sese conuertens. Et leo bene iubatus,
 pp iij

Apollo He-
 ri mortem E-
 phorbi nūci.

Menelaus E-
 ctori cedit.

Ον ῥα κύνες τε καὶ αἰῶρες ἀπὸ σταβυλίου δέονται
 Ἐρχεσι καὶ φωνῇ· τῷ δ' ἐν φρεσὶν ἄλκιμον ἦτορ
 Παύσεται, ἀέκων δέ τ' ἐβη ἀπὸ μεσασύλοιο·
 ὧς ἀπὸ πατρόκλοιο κίε ξανθὸς μενέλαος·
 Στῆ δ' ἔμετασσε φρεσὶς, ἐπεὶ ἵκετο ἔθνη· ἑταίρων,
 Παπιδάων αἰὶντα μέγαν τελαμώνιον υἱόν·
 Τὸν δὲ μάλα· αἰ· ἔνθησε μάχης ἐπ' ἀριστερά· πάσης,
 Θαρσύνοντ' ἑταίροις, καὶ ἐποτρύνοντα μάχεσθαι.
 Θεωπείστον γὰρ σφιν φόβον ἐμβαλεὶ φοῖβος ἀπὸλλων·
 Βῆ δ' εἰέν, εἶπαρ δ' ἑπαρίσμεν· ἔπος ἠύδα.
 Αἶαν δ' εὖρο πέπον πῶλε πατρόκλοιο θυμόντος
 Σπύσμεν, αἶε νέκυν τῶν ἀχλιδῶν ποσφύρων
 Γυμνόν· ἀπὸρ τὰς τεύχε' ἔχει κορυθαῖολος ἑκτωρ.
 ὧς φασί· αἶαντι δ' αἰφροῖσι θυμὸν δέινει·
 Βῆ δ' ἀπὸ πατρώων, αἶμα δ' ξανθὸς μενέλαος,
 Ἐκτωρ μὲν πύτροχλον, ἐπεὶ κλυτὰ τεύχε' ἀπύρρα,
 Ἐλχ', ἵν' ἀπ' ὁμοῖν κεφαλῶν τάμοι ὁ εἴς· χαλκῶς,
 Τὸν δ' ἔκυν τρωῶν ἐρυσάμεν· κυσὶ δόει.
 Αἶας δ' ἐγγύθεν ἦλθε, φέρον σάκος ἠὺτε πύργον.
 Ἐκτωρ δ' ἀπ' ἐς ὁμιλον ἰὼν ἀνέχετο δ' ἑταίρων·
 Ἐς δ' ἔφρον δ' ἀνόρουσε δίδου δ' ὄρε τεύχεα χαλκῶς,
 Τρωσὶ φέρον παρὰ πύργου, μέγα κλέος ἐμμεναι αὐτῶ.
 Αἶας δ' ἀμφὶ μενοπαίδος σάκος εὖρυ χαλκῶς,
 Εἰσὶν κει· ὧς τις τε λέων πῶ οἷσι τέκεσσι,
 Ὡρά τε νῆπι' ἀγρόν τι σωαντήσονται ἐν ὕλῃ
 Ἀνδρες ἐπακτῆρες, ὁ δὲ τε δένει βλεμμαίνει,
 Πάν δέ τ' ὀπισκώλιον κατὰ ἔλκεται ὅσπερ χαλκῶν
 ὧς αἶας πῶλε πατρόκλῳ ἦρωϊ βεβήκει.
 Ατρεΐδης δ' ἐτέρωθεν ἀνῆλθε μενέλαος·
 Εἰσὶν κει μέγα πένθος ἐνὶ στήθεσσι· αἰεζών.
 Γλαῦκος δ' ἰσπολόχοιο παῖς, λυκίων ἀγρὸς αἰσφύων,
 Ἐκτορ· ἰσπολόχοιο παῖς, λυκίων ἀγρὸς αἰσφύων,
 Ἐκτορ· εἰδὸς αἰετὸς, μάχης ἀπὸ πολλὸν ἐδεύετο·
 Ἡ δ' αὖτως κλέος ἐβόλῃν ἔχει φύσιν ἐόντα.
 Φράζεο νῦν ὅσῳ πῶς καὶ πολλὴν καὶ αἶψα σάουσης
 Οἱ σὺ λαοῖσι τὴν ἰλίῳ ἐγγεγάσιν.
 Οὐ γὰρ τις λυκίων γε μαχισόμεν· δαυαοῖσι

ε. Εκτωρ δ'
 ἰδὸς

Εἴς

Quem canesq; & Viri à stabulo abigant
Hastis & clamore huius. a. in precordijs forte cor.
Turbatur: inuitus autem abit à caula:
Sic à Patroclo discessit flauus Menelaus:
 5 *Stetit autem conuersus postquam venit ad agmen sociorum.*
Lustrans oculis Atacem magnum Telamonium filium:
Hunc autem valde citò agnouit pugna ad leuam totius,
Hortantem socios, & concitantem ad pugnandum:
Ingentem. n. eis fortitudinem insecerat Phœbus Apollo.
 10 *Perrexit autem currere: statim. a. affans Verbum dixit:*
Aiax, huc amice pro Patroclo mortuo
Festinemus: si cadauer saltem Achilli feramus
Nudum. at arma habet galea-motor Hector.
Sic dixit: Aiace serò bellandi-perito animum commouit:
 15 *Iuit. a. per primos pugnatōres simulq; flauus Menelaus.*
Hector. q. Patroclum postquam inclitis armis exuisset,
Traheret & ab humeris caput abscederet acuto are,
Et cadauer Troianis trahens canibus daret,
Atax autem propè venit gestans scutum & elut turrim.
 20 *Hector. a. retrò in multitudine iens recedebat sociorum:*
In currum autem ascendit: deditq; hic arma pulchra
Troianis ferenda ad urbem, magna gloria & essent ipsi.
Aiax autem circum Menatiamdem scutum latum obtegens,
 25 *Stetit sicut aliquis leo circa suos catulos,*
 30 *Cui quidem catulos ducenti occurrerint in filia*
Viri venatores, hic autem fortitudine superbit,
Totumq; supercilium deorsum trahit, oculos tegens:
Sic Aiax circa Patroclum heroem iuit.
Atrides autem ex altera parte bellicosus Menelaus
 35 *Stabat, magnum luctum in pectoribus augens.*
Glaucus autem Hippolochi filius Lyciorum dux Virorum
Hectorem toruè intus eos graui obiurgauit sermone:
Hector. o specie p̄stantissime, pugna sane multū deserui-
 40 *Certè te frustra fama bona tenet, fugas cum sis.*
 45 *Confidera nunc quomodo ciuitatem & oppidum serues*
Solus cum populis qui in llo nati sunt.
Non. n. quis Lyciorum saltem pugnaturus cum Danais

Glaucus He-
 ctorem fugas
 accusat.

pp iiij

Εἰσι πῶς πτόλιθ'· ἐπεὶ ἐκ ἄρχης πῆς χεῖρας ἦεν
 Μάρνασθαι δῆλοισι μετ' ἀνδράσι νολέμεν αἰεὶ.
 Πῶς κε σὺ χεῖρονα φῶτα σώσειςαι μὲν ὁμίλον
 Σχέτλι· ἐπεὶ σαρπηδὸν ἄμα ξείνον καὶ ταῖρον
 Κάλυπτες ἀργεῖοισιν ἔλωρ καὶ κύρμα ἡνέδμεν·
 Οἱ τοὶ πόλλ' ὄφελ' ἦντο πτόλει τε καὶ αὐτῷ
 Ζωὸς ἐόντων δ' ὅ οἱ ἀλαλέμεναι κύνας ἔτλης.
 Τῷ νῦν εἴπεις ἐμοὶ λυκίων ἐπιπείσεται ἀνδράων,
 Οἷκαδ' ἵμεν, τρώη δ' πεφύσεται ἀπὺς ὀλεθροῦ.
 Εἰ γὰρ νῦν τρώεσσι μὲν πολυδαρσέες ἐνείη
 Ἀτρεμον, οἷόν τ' ἀνδρας ἐσέρχεται οἱ πῶς πατρὸς
 Ἀνδράσι δυσμενέεσσι πόνον καὶ δῆριν ἐδεντο,
 Αἰσάκε πάτροκλον ἐρυσαίμεθα ἴλιον εἴσω.
 Εἰ δ' ὅτ' ἀπὸ πρὸς αἴσω μέγα περιάμωιο ἀνέκτος
 Ἐλθοῖτε θνητῶς, καὶ μιν ἐρυσαίμεθα χεῖρμιν,
 Αἰσάκεν ἀργεῖοι σαρπηδὸν· ἐν τεσθ' ἀλλὰ
 Λύσειαν, καὶ κ' αὐτὸν ἀργίμεθα ἴλιον εἴσω.
 Τοῖσι γὰρ δειράπων πέφατ' ἀνέρ· ὅς μὲν ἄριστος
 Ἀργείων παρὰ νηυσὶ, καὶ ἀγχιμαχοὶ δειράποντες.
 Ἀλλὰ σὺν' αἰαντος μεγαλήτορος· ἐκ ἐτάλαστας
 Στήμεναι αὐτὰ κατ' ὅσπερ ἰδὼν δῆλων ἐν αὐτῇ.
 Οὐδ' ἰδὼς μάχεσθαι. ἐπεὶ σέο φέρτερός ἐστι.
 Τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν παρσέφει κορυθαίολος ἔκτωρ·
 Γλαῦκε, τίη δ' σὺ τοῖθ' ἐὰν ὑπεροπλὸν εἴη περ;
 Ω πόποι, ἦ τ' ἐφάμην σε πῶς φρένας ἐμμεναι ἄλλων
 Τῶν ὅσοι λυκίῳ εἰς ὠλέακα ναιετάοισι.
 Νῦν δέ σεν ὀνοσάμην πάγχυ φρένας, ὅς εἴη περ.
 Οἱ τὲ μὲν φῆς αἰάντα πελώριον ἢ χυπομέηναι.
 Οὐτοὶ ἐγὼν ἐβρίχα μάχην, ἡ δὲ κτύπον ἵππων·
 Ἀλλ' αἰεὶ τὲ διδὸς κρείσσων νόθ' αἰγίονοιο,
 Ὅστε καὶ ἄλλωμον ἀνδρα φοβέσθαι, καὶ ἀφείλετο νίκην
 Ρηϊδίως· ὅτε δ' αὖτις ἐποτρύνει μάχεσθαι.
 Ἀλλ' ἄγε δειῖρο πέπον παρ' ἑμὶ ἵστασο, καὶ ἰδέεργον.
 Ἡὲ πω ημεῖσ' ὁ κακὸς ἔσσομαι, ὡς ἀργαδίεις,
 Ἡπνα καὶ θανάωτ', ἀλκῆς μέγα πρὸς μεμαῶτα.
 Σχίσσω ἀμυνέμεναι πῶς πατρώχοιο θανόντος.
 Ὡς εἰπὼν, τρώεσσι ἐκέλευετο μακρὸν αὔσας,

Τρώες,

Ibit pro urbe: quoniam nulla sitque gratia esset
 Pugnare hostes inter viros indefinenter & sique.
 Quomodo tu deteriorem virum servares inter turbam
 Crudeli, postquam Sarpedonem simul hospitem & socium
 Reliquisti Argivis direptionem & pradam fieri?
 Qui tibi magno commodo fuit viri, & ipse,
 Vivus existens, nunc a. non ab eo arcere canes sustinuisi.
 Itaq; nunc si quis mihi Lyciorum obsequetur virorum,
 Domum ibimus, Troia vero exorietur gravis perniciēs.
 Si enim nunc Troianis robur audax inesset
 Intrepidum, quale viros invadit qui pro patria
 Aduersus viros inimicos laborem et pugnam instituerunt,
 Statim Patroclum traheremus illum intra.
 Si autem hic ad urbem magnam Priami regis
 Veniret mortuus, & ipsum traxissemus e pugna,
 Illico Argivi Sarpedonis arma pulchra
 Redderent, & ipsum duceremus illum intra.
 Eius n. famulus interfectus est viri, qui longe fortissimus
 Argivorum apud naves, & eius cominus pugnantes fa-
 Sed tu Atacem magnanimum non sustinuisi (multi.
 Stare contra, oculos intus hostium in pugna,
 Neq; ex adverso pugnare: quoniam te praestantior est.
 Hunc a. torue inspicieus allocutus est bellicosus Hector:
 Glaucē, curiam tu talis existens superbe locutus es?
 O amice, certe putabam te prudentia superare ceteros,
 Eos quoique Lyciam glebosam habitant:
 Nunc autem tuam arguo omnino mentem, quale dixisti:
 Qui me ais Atacem magnum non tulisse.
 Nequaquam ego horruī pugnam, neq; strepitum equorum
 Sed semper Iouis melior mens agidem gestantis.
 Qui & sortem virum terret, & aufert victoriam
 Facile, quando sitq; ipse compellitur pugnare.
 Sed age huc amice prope me sta, & vide opus,
 An tot a die ignavus ero, sit dicis.
 An aliquem etiam Danaorum a robore, admodum quamvis
 Reprimam defendendi Patroclum mortuum. (promptū.
 Sic locutus, Troianos hortabatur altē clamans:

Hectoris re-
sponso ad
Glaucum.

pp &

Τρωῆς, καὶ λυόμενοι, καὶ δάιδαντο δὴ χιμαρῶν ταῖς.
 Ἀνέρες ἐσὲ φίλοι, μνήσαδε ᾗ δοῦλεδ' ὅς ἀλλήης.
 Ὄφρ' αὖ ἐγὼν ἀχλήϊοι αἰμυμονοῦντα δύνω,
 Καλὰ δὲ πατροκλοιο βίβην ἐνείειε κατακτάς.
 Ὡς ἄρα φωνήσας ἀπέβη κορυθαίολοι· ἐκ τῶρ
 Διὴς ἐκ πολέμοιοι· ἴδαν δ' ἐπὶ χυμένον ἑταίρους
 Ὀκτα μάλ', ἔπω τήλη ποσὶ κραυπνοῖσι μετ' ὠπῶν.
 Οἱ περὶ π' ἄσυ φέρον χλυτὰ τεύχεα πηλείδω.
 Στάς δ' ἀπαίδωδε μάχης πολυδακρύτου· ἔντε' ἄμεινον.
 Ἡ τοι ὁ μὲν τὰ ἀδωκε φέρον περὶ ἴλιον ἱερῷ.
 Τρωσὶ φίλοισι πολλοῖσιν· ὁ δ' ἄμειροτο τεύχε' ἔδωκε
 Πηλείδω ἀχλήϊοι, αἰ οἱ θεοὶ θρασυγάνους
 Πατρὶ φίλον ἔμπορον· ὁ δ' ἄφαθ' ἔπαιδι ὁ πάσας
 Γηράς· ἀλλ' ἔχ' υἱὸς ἐν ἐνέπιδεσι πατρὸς ἐγὴν ἥρα.
 Τὸν δ' ὥς οὐδ' ἀπαίδωδεν ἴδεν νεφεληγερέτα Ζεὺς
 Τῷ χεσι πηλείδω κορυσσάμενον· θεῖοιο,
 Κινήσας ῥα χάριν περὶ π' ὄν μιν δῖήσατο θυμόν.
 Ἄ δέλη', ἔδδ' ἐπὶ τοι δάνατος κατὰ θυμὸς δεινός,
 Ὃς δὴ τοι χεδὼν ὄβρι. σὺ δ' ἄμειροτο τεύχεα δώεις
 Ἀνδρὸς ἀμείβῃ, τὸν τε τρομέοισι καὶ ἄλλοι.
 Τοῦ δ' ἡ ἑταῖρον ἔπεφνες ἐννέα τε κρατερὸν τε.
 Τῷ χεα δ' ἐχ' ἰχέσμον ὑπὸ κρατὸς τε καὶ ὀμων
 Εἵλες· ἀτὰρ τοι νῦν γε μέγα κρᾶτος ἐγγυαλίσσω,
 Τῶν ποινῶν, * ὅ τοι ἔπ' μάχης ἐκνοσήσαντι
 Δέξεται ἀνδρὸς μάχῃ χλυτὰ τεύχεα πηλείδω.
 Ἢ, καὶ κυανέησιν ἐπ' ὀφθαλμοῖσι νεύσει κρινόμεν.
 Ἐκ τοῖ δ' ἤρμετο τεύχε' ἐπὶ χροῖ, σὺ δ' ἐμιν ἄψης
 Δεινὸς, ἐνυαλίῃ· πληθὺν δ' ἄφα οἱ μέλε' ἐν τὸς
 Ἀλλήης καὶ δένειοι· μῦ' ᾗ κλειτούς ὀπκούμενους
 Βηρά· μέγα ἀέχων· ἵν' ἐάλλετο δέ σσι π' πᾶσι,
 Τῷ χεσι λαμπρόμενος μεγαθύμου πηλείδω.
 Ὡτρυνων δ' ἐκαστὸν ἐπὶ γόμοι· ὅ· ἐπέεσσιν,
 Μέσδ' ἄλλω τε, γλοσσοῦν τε, μέδοντά τε, θερσίστοχόν τε,
 Ἀσπερσπαῖόν τε, δεισίνον δ'· ἴ· ἰσπύζον τε,
 Φέρων τε, γρόμων τε, καὶ ἐννοίων ὀκνητὴν.
 Τοῦς δ'· ἔπο τρωέων, ἔπεα πτερόεντων προσηύδα.
 Κέκλυτε μινεῖα φύλα παρὰ κτόνων ἐπικούρων.

Troiani & Lycij, & Dardani pugnaces,
Viri estote, o amici recordamini autem bellica virtutis.
Dum ego Achilles fortissimi arma induam,
Pulchra, quæ à Patroclo si detraxi interficiens.
Sic locutus abiit galeam-mouens Hector
Hostili è bello: currensq; affectus est socios
Cirò admodum, nondum procul pedib. Velocib. insequutus,
Qui ad Urbem portabant inclita arma Pelida.
Stans serò seorsum à prælio lacrymoso, arma mutauit.
Quippe hic quidem sua dedit portare ad llium sacrum
Troianis pugnacibus: hic autem immortalia arma induit
Pelida Achilles: quæ ipsius dij cælestes
Patri dilecto dederant, hic autem suo filio dederat
Senescens: sed non filius in armis patris consenuit.
Hunc. a. postquam seorsum vidit nubigoceros Iupiter
Arms Pelida armatum diuini,
Moto Etique capite erga suum locutus est animum:
O miser, neq; tibi mors in animo est,
Quæ iam tibi propè est, tu autem immortalia arma induis
Viri fortissimi, quem horrent & alij:
Cuius socium interfecisti mitemq; fortemq;
Arma autem non decenter à capiteq; & humeris
Abstulisti. Serum tibi nunc magnum robur præbebo,
Horum compensatione, quod à te neutiquam, epugna reuerso
Excipiet Andromache inclita arma Pelida.
Dixit, & nigra supercilijs ammisit Iupiter:
Hectori. a. aptauit arma ad corpus subiijq; eum Mars
Terribilis, bellucos: impletq; sunt eius membra intus
Fortitudine & robore, & ad inclytos auxiliatores
Iuit valde clamàs: similis videbatur. a. ipsis omnib. (Achill
Arms resplendens magnæ animi Pelida.
Hortatus est autem & numqueng; obambulans verbis.
Mesthemq;, Glaucumq;, Medontemq;, Therpsilochumq;
Asteropæumq;, Desinoremq;, Hippobomumq;
Phorcynq;, Chromiumq;, & Ennomum augurem,
Hos hic incitans verbis Velocibus allocutus est:
Audite innumera gentes finitimorum auxiliariorum:

Hector Achil
lis arma inde
it.

Iupiter He-
ctorem mi-
seratur.

Notes

Οὐ γὰρ ἐγὼ πᾶσι δὴν διζήμιαν ἔχω, καὶ γὰρ πᾶσι.
 Ενθάδ' ἄφ' ὑμῶν τῶν πολλῶν ἤρεσθ' ἔχουσιν.
 Ἀλλ' ἴνα μοι τρώων ἀλόχους καὶ νηπια τέκνα
 Προφρονέως ῥύοιτε φιλοπτολέμων ἄνδρα,
 Τὰ φρονέων δώροισι κατὰ βύζην καὶ ἐδάδι.
 Λαοὺς, ὑμέτερον ὅτι ἐχέσθω θυμὸν ἀέξω.
 Τῷ πρὸς νῦν ἰδὺς τετραμμένῳ, ἢ ὑπολέσθω,
 Ἡὲ σαωθήτω. ἢ γὰρ πολέμου δαριγύς.
 Ὅς δ' ἐκεῖ πᾶσι τρωάων καὶ τεθνεώτων ἔμψης
 Τρώας ἐς ἱπποδάμοις ἐρύσει, εἴξει δ' οἱ αἶας,
 Ἡμῖν σφ' ἐναρῶν ὑποδάσσομαι, ἥμισυ δ' αὐτὸς
 Εἴω ἐγὼ· τὸ δ' οἱ κλέῃ· ἔσεται μὲν ἐμοὶ ἔσθω.
 Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ἰδὺς δαναῶν βέλσαντες ἐβησαν,
 Δέρεσθ' ἀναρῶμενοι· μάλα δ' ἐσφισιν ἔλπετο θυμὸς
 Νεκρὸν ἄνδρα· αἰαντὸς ἐρύειν τελαμωνιάδαο.
 Νῆπιον ἦτε πολέων ἐπ' αὐτῷ θυμὸν ἀπύρεσθαι.
 Καὶ τὸ τ' ἄρ' αἶας εἶπε βολῶν ἀγαθὸν μενέλαον.
 Ὡς πτόνῳ μενέλαε διοτρεφέες, ἔκείνῳ νῶϊ
 Ελπομαι αὐτῷ ἔσθω νοσησέμεν ἐκ πολέμοιο.
 Ὅππ' ἔσθω νῆκυ· * πῆρι δ' εἰδία πατρώκλειο,
 Ὅς κε τάχα τρώων χορέσει κύνες ἢ δ' οἰωνοὺς,
 Ὅσον ἐμὴ κεφαλῇ * πῆρι δ' εἰδία, μὴ π' ἀπίησι,
 Καὶ σὴν ἐπεὶ πολέμοιο νῆκυ· * πῆρι παῖτα χαλκῷ
 Εἰκτωρ, ἡμῖν δ' αὐτ' ἀναφαίνεται αἰπὺς ὀλεθρὸς.
 Ἀλλ' ἄρ'· ἀρείσῃς δαναῶν χεῖρ, ἡμῖν πρὸς ἀκοῶν.
 Ὡς ἔφατ'· ἔδ' ἀπίησι βολῶν ἀγαθὸς μενέλαος.
 Ἡὔσεν δ' εἰς ἀφροσύνην δαναοὶσι γελωνὸς.
 Ὡς φίλοι ἀφρείων ἡγήτορες ἢ δ' ἐμείδοντες,
 Οἷτε παρ' ἀτρείδῃ ἀγαμέμνονι καὶ μενέλαῳ
 Δῆμιμα πίνουσιν, καὶ σηματοῖσιν ἔχουσιν
 Λαοῖς, ἐκ δ' εἰδὸς πηλὴ καὶ κύδος ὀπίσθι.
 Ἀργαλέον δ' ἐστὶ διασκοπιάδω ἐχέσθω
 Ἡγεμόνων· τόσῃ γὰρ εἰς πολέμοιο δέσθω.
 Ἀλλὰ πρὸς αὐτὸς ἴτω, νεμεσιζέτω δ' ἐνὶ θυμῷ,
 Πάτροκλον τρωῶσι κύνιν μέλπειν δαΐδω.
 Ὡς ἔφατ'· ὅξυ δ' ἀκούσεν οἴλη· ταρὺς αἶας
 Πρῶτος δ' ἀπ' αὐτῷ· ἦλθε, δέων ἀνὰ δῆιοτῆτα.

ε. περιείδω

ε. περιείδω

Τὸν

Non enim ego multitudinem quarens, neq. egens ea
 Huc a vestris ciuitatibus congregauit quenque:
 Sed sit mihi Troianorum uxores & paruos pueros
 Alacriter tueremini bellicosos ab Achiuis.
 5 Hac cogitas donis exhaurio & cōmētiu (scad vos alendos)
 Populos, (sc. Troianos) vestrum. ac cuiusq. animum augeo:
 Idcirco aliquis nunc rectā conuersus aut pereat
 Aut seruetur. hoc enim belli est commercium,
 10 Qui autem Patroclum, etiam mortuum, tamen
 Trojan. ad equorum domitores traxerit, cesseritq. ei Aiax
 Dimidium huius spoliū partiar: dimidium vero ipse
 Habebo ego: gloria autem ei erit quanta mihi.
 Sic dixit: huius. a. rectā contra Danaos ingruentes iuerunt,
 15 Hastilia protendentes: admodum. a. ipse sperabat animus
 Cadaver ab Aiaxe trahere Telamoniade.
 Stultus, certò multis super ipso cadauere animam eripuit,
 Et tunc Aiax allocutus est in pralio strenuum Menelaum:
 O amice: o Menelae generose, non amplius nos
 20 Spero ne ipsos quidem redituros è bello:
 Nec sanè tantum de cadauere timeo Patrocli,
 Qui quidem mox Troianorum saturabit canes, & aues,
 Quantum meo de capite timeo, ne quid patiatur,
 Et tuo: quoniam belli nebula omnia obtexit
 25 Hector: nobis. a. rursus imminet grauis interitus.
 Sed agè optimes Danaorum voca, si quis audiat.
 Sic dixit, neq. immorigerus fuit in pralio strenuus Me-
 30 clamauit. a. longe-lateq. Danais vociferans: (nelaus.
 O dilecti Argiuorum duces & principes,
 Quisq. apud Atridas Agamemnonem & Menelaum
 Publicè deservuntur, & imperant singulis
 35 Copijs: ab hoc è loue dignitas & gloria procedit,
 Difficile autem mihi est speculārī cūm quēq.
 Ducum, tantū enim contentio belli exarsit.
 Sed aliquis sponte sua veniat, indigneturq. in animo
 35 Patroclum i Troianis canibus ludibrium fieri.
 Sic dixit: continuò. a. audiuit Oileus filius Velox Aiax.
 Primus seruo obuius venit currens per praliū:
 Hunc

Aiax Menelaum alloquitur.

Menelaus duces cohortatur.

κ. πολήν

Τὸν δ' ἴδμεν ἐν ἰδμεν ἐν ἰδμεν ἐν ἰδμεν
 Μινειόνης, ἀτάλαντος ἐνυαλίῳ ἀνδρείφοντι.
 Τὸν δ' ἄλλον πῆς αἴῃσι φρεσὶν οὐνόματ' εἴποι,
 Οσοὶ δὴ μετόπισθε μάχῃσι ἠείραν ἀχαιῶν;
 Τρώες δ' ἀπὸ πύλων ἀολλέες ἦρχε δ' ἄρ' ἐκ πύλων.
 ὧς δ' ὅτ' ὅππῃ περ ἔχῃσι διπύτῃσι ποταμοῖο
 Βέετον χαν μέγα κύμα ποτὶ ῥόον, ἀμφὶ δέ τ' ἄλλα
 Ηἰόνες βοόωνσιν ἐν δρυμέων ἀλός ἐξω.
 Τόσσην αἶψα τρώων ἰαχὴν ἤλυετ'· αὐτὰρ ἀχαιοὶ
 Ἔστασαν ἀμφὶ μενοειτιάδῃ, ἐν δὲ θυμὸν ἔχοντες,
 Φραζθέντες σάκεσιν χαλκήρεσιν, ἀμφὶ δ' ἄρα σφιν
 Λαμψήσιν κορύδασι κρονίων ἠέρα· πολλὰ
 Χεῦ· ἐπεὶ εἴδῃ μενοειτιάδῃσι ἠγχι παρὸς γῆ.
 Οφρα ζώος ἐὼν θέρσῃσιν ἰὼ ἀκλιδῶ.
 Μίσσησιν δ' αἶψα μιν δῖων κυσὶ κύρματι γυέσθαι
 Τρώῃσιν. πῶς καὶ οἱ ἀμυνέμεν ὦρσιν ἐταίροις.
 Ὡσαν δ' ἀπὸ πύλων τρώες ἐλίκωπας ἀχαιῶς.
 Νεκρὸν δ' ἀπὸ πύλων τρώες ἐλίκωπας ἀχαιῶς.
 Τρώες δ' ἀπὸ πύλων τρώες ἐλίκωπας ἀχαιῶς.
 Ἀλλὰ νέκυν ἐρύοντο, μίνυθα δ' ἠγχι τῶν ἀχαιῶν
 Μέλλον ἀπείσθαι, μάλα γὰρ σφῆας ὦκ' ἐλέλιξεν
 Αἶας, ὃς περὶ μὲν εἶδος, περὶ δ' ἔργα τέτυκτο
 Τῶν ἄλλων δαυαῶν, μετὰ δ' αὖ μόνον πλεῖστον.
 Ἰδυσεν δὲ διὰ περσέων, οὐδ' ἔκλειπ' ἀλκὴν
 Κατὰ ῥῆσ' ὅς τ' ἐν ὄρεσσι κύνας δαυαροῦς τ' αἰζηῖς
 Ρηϊδίως ἐκείδουσιν, ἐλίκωπας δ' ἀπὸ βήσας.
 ὧς ὅς τελαμῶνος ἀγασσοῦ φαίδιμος αἶας,
 Ρεῖα μετ' ἐσθλὸν τρώων ἐκείδουσιν φάλαγγας,
 Οἱ περὶ παρὰ πύλων βέεσσιν, φρόνουν δ' ἄλλοι
 Ἀστυ ποτὶ σφῆς περὶ ἐρύειν, καὶ κῦδος ἀπείσθαι.
 ἦτοι τὸν ληϊοῖο πλάσσοι φαίδιμος ὧς
 Ἰωπόδοος ποδὸς εἴλκε κατὰ κερταῖν ὑσμίνην,
 Διόσφορος τελαμῶνι παρὰ σφυρὸν ἀμφὶ τένοντας,
 Ἐκτοί καὶ τρώες ἐρύειν, καὶ κῦδος ἀπείσθαι.
 ἦλας κακὸν, τὸ οἱ ἔπες ἐρύειν, καὶ κῦδος ἀπείσθαι.
 Τὸν δ' ὧς τελαμῶνος ἐπείξας δ' ὀμίλου.
 Πληθὺν αὐτοχρῆσιν, κυνέης διὰ χαλκοπαρήκῃ.

Ἡεκε

Hunc vero post, Idomeneus & minister Idomenei
 Meriones, similis Marti homicida:
 Caterorum vero quisnam sua mente nomina diceret,
 Quotquot iam postea pugnam instaurarūt Achiorum?
 5 Troiani, a prius conflixerunt conferti: duxq; erat Hector,
 Veluti autem cum in ostijs a-Ioue fluentis flumij
 Resonat ingens unda ad fluxum: circa autem extrema
 Littora resonant, eructante mari extra:
 Tantis Troianorum clamor erat, sed Achivi
 10 Stabant circa Menetiadem, unum animum habentes
 Septi scutis areis: circa autem ipsi
 Splendidas galeas Saturnius caliginem multam
 Fundebat: quoniam neq; Menetiadem oderat antea
 Quamdiu vivus existens famulus erat Aecida.
 15 Nolebat autem ipsum hostium canibus pradam fieri
 Troianis, adeoq; & ei auxiliari impulit socios.
 Repulerunt autem priores Troiani nigroculos Gracos.
 Cadaver. a. relinquentes fugerunt, neq; aliquem ipsorum
 Troiani magnanimi interfecerunt hastis, cupientes quāvis:
 20 Sed cadaver trahabant: parūper tamen etiam ab eo Achivi
 Absuturi erant: Calde enim ipsos citò concitavit
 Ajax, qui forma quidem atq; factis superabat
 Alios Danaos post inculpatum Pelidem,
 Ruit autem per primos pugnatōres, sui similis fortitudine
 25 Apro, qui in montibus canes florentesq; iuvenes
 Facile dissipavit, circumactis per loca peruvia:
 Sic filius Telamonius clari illustris Ajax
 Facile intergre diens, Troianorum dissipavit phalanges,
 Qui circa Patroclum tuerant: cogitabant autem maxime
 30 Oppidum versus suum trahere & gloriam reportare,
 Certe hunc Lerbi Pelasgi illustris filius
 Hippothous pede trahēbat in forti pugna,
 Cum alligasset loro iuxta talum circa tendones,
 Hectori & Troianis gratificans: repente autem ipsi
 35 Venit malum, quod ab eo nullus auertit quāvis cupientius,
 Hunc. a. filius Telamonius irruens per multitudine,
 Percussit continuis per galeam aneam malum habentem.

Circā Patrocl
corp' fit acro
ptalium.

Sciſſa

Ηεικα δ' ἰσποδάσπεια κόρυς περ δούρεος ἀκωνῆ,
 Πληγείσ' ἐγχεί τε μεγάλην καὶ χεῖρ παρῇν.
 Εργέφαλ' ὅτ' παρ' αὐλὸν ἀνδραμενέξω τέλεις,
 Αἰματόεις. τῷ δ' αὖτις λυθὴ μὲν ὅτ' ἐκ δ' ἄρα χερσὶν
 Πατρόκλοιο πόδα μεγαλήτορ' ἦκε χαμάζε
 Κείδαι. ὃ δ' ἄρχ' αὐτοιο πέσε παρῶν ὅππ' νεκρῶ,
 Τῇλ' ἄπο λείονος εἰς βάλανος· εἰ δὲ ποικύσι
 Θρέπρεα φίλοις ἀπέδωκε, μινυυδάδι' ὅτ' εἰ αἰὼν
 Ἐπλεδ', ἔπειτα δ' αὖτος μεγαθύμου δουρὶ δαμέντι.
 Ἐκτωρ δ' αὖτ' αὐτὸς ἀκόντισε δουρὶ φαεινῷ.
 Ἄλλ' ὁ μὲν αὖτα ἰδὼν ἡλδατο χαλκὸν ἐγχεῖν
 Τυτθόν· ὃ δ' ἄρ' ἰδὼν μεγάρυμον ἰφίτου υἱὸν
 Φωκῆων ὄχ' ἄειρον, ὅς ἐν κλειτῷ παιοπῷ
 Οἰκία ναετᾶσκε, πολέας' ἀνδρασιβ' ἀνέσπον·
 Τὸν βάλ' ἔπειτα κλῆδα μέσσην· διὰ δ' ἀμφοτέρω ἀκρῇ
 Αἰχμὴ χαλκείῃ παρὰ νείατον ὤμων ἀνέσχε.
 Δούππουν δ' ἐπεσὼν ἀράσσεισε δ' ἐπ' αὐτῷ.
 Αἴας δ' αὖ φόρυμα δαΐφρονι φαίνοντος υἱὸν
 Ἰσποδόφω πεδανῶτα μέσσην χεῖρ' ἔσχε τύφει.
 Ρῆξε δ' ἰδὼν ἥκος γυάλον, διὰ δ' ἐν τερα χαλκὸς
 Ἡφυσ'· ὃ δ' ἐν κονίῃσι πεσὼν ἔλεγε αἶαν ἀρσῶ.
 Χάρησαν δ' ἔπειτα τε σφῆμα χεῖρ καὶ φάιδυμος ἔκτωρ
 Ἀργεῖοι δ' ἐμὲν ἰαχρον, εἰρύσαντο δ' ἐν νεκροῖς,
 Φόρυκον δ' ἰσποδόφω τε, λύοντο δ' ἐπ' αὐτῷ ὤμων.
 Ἐνθά κεν αὖτε τρώες ἀνὴρ φίλων ἔπειτα ἀχαιῶν
 Ἰλιον εἰσανέεισαν ἀνελκείῃσι δαμέντες·
 Ἀργεῖοι δ' ἐκ κῦδος ἔλον, καὶ ἔπειτα δὶδὸς αἴσαν,
 Καρτεῖ καὶ δένει σφετέρῃ· ἀλλ' αὐτὸς ἀπὸ γλῶν
 Αἰνείαν ὠπρωε, δέμας περὶ φανῇ εἰκότως
 Κήρυκα ἡ πυτθίδη, ὅς οἱ παρὰ πηγῇ γέροντι
 Κηρύσσων γήρασκε, φίλα φρεσὶ μῆδεα εἰδώσ·
 Τῷ μὲν εἰσαμένῳ παρσέφει δὶδὸς υἱὸς ἀπὸ γλῶν.
 Αἰνείας, πῶς αὖ καὶ ἔπειτα δὲν εἰρύσσει δέ
 Ἰλιον αἰπὴν ἔλκε, ὥς δ' ἰδὼν ἀνέρας ἄλλοις
 Καρτεῖ τε δένει τε πεπιθότους, λυορέη τε,
 Πλήθει τε σφετέρῃ, καὶ ἔπειτα δὲ μὲν ἔχοντας·
 Ἡμῖν δὲ ζεύς μὲν πολὺ βέλτεται ἢ δαμόσι

Νέκην

Scissa est a. equinas setas habens galea circa hasta cuspide.
 Percussa hasta magna & manu crassa:
 Cerebrum a. iuxta ferrum hasta subsiliit ex vulnere
 Sanguinolenti huius. a. ibi solutus est robur: & vero manibus
 5 Patrocli pedem magnanimi remisit in terram
 Iacere: ipse a. prope ipsum cecidit cernuus super mortuum
 Longe a Larissa feraci. neq. parentibus
 Educationis premia dilectis reddidit: brevis temporis. a. c.
 Fuit, ab Atace magnanimo hasta interfectus. (a. iuxta)
 10 Hector a. rursus in Atacem iaculatus est hasta splendida,
 Sed hic quidem ex aduerso intuitus euitavit aream lancea
 Paululum hic a. Schedium magnanimum Iphiti filium
 Phocensium longe praestantissimum qui iaculo Panopeo
 Domos habitabat multis Siris imperans,
 15 Hunc percussit sub singulum medium: & penitus summa
 Cuspis aream prope summum humerum enasit:
 Sonuit autem lapsus: resonuerunt autem arma sub ipso.
 Ajax a. rursus Phorcyn a bellicosum Phanopis filium
 Hippothoum defendentem medio in ventre percussit:
 20 Rupit a. thoracis concavum. viscera autem ferrum
 Dilaceravit: hic a. in pulveres lapsus phendit terram palmis.
 Cesserant a. sensim primi pugnatores & illustis Hector:
 Argivi a. valde clamabant: trahentes autem mortuos
 Phorcymq. Hippothoumq. solueruntq. arma ab humeris.
 25 Tunc rursus Troiani bellicosus a Gracis
 In illum ascendissent propter impotentiam suam superati,
 Argivi a. gloriam acceperunt, etiam praeter Iouis consilium,
 Robore & fortitudine propria: Serum ipse Apollo
 Aeneam excitavit, corpore Periphanti similis
 30 Praconē Egypti a. qui ei apud patrem senem
 Praconē agens consenuit, benecula mētibz consilia docuit:
 Huic se assimulans ipsum allocutus est Iouis filius:
 Aenea, quomodo & prater deum servaretis
 Illum altum? siquidem vidi viros alios
 35 Fortitudineq. potentiaq. confisos, virtuteq.
 Multitudineq. sua & intrepidum populum habentes
 Nobis a. Iupiter quidem multo manu quam Danaō

Hippothum
 Ajax inter-
 ficit.

Aeneam hos-
 tatur Apollo.

Νίκη.ν. ἀλλ' αὐτοὶ τρεῖς ἄσπετον, εἰδὲ μάχεσθαι.
 Ως ἔφατ'. αἰνείας δ' ἐκπαρθόλον δ' πολλὰ
 Εἰρὴν ἰσάντα ἰδὼν· μέγα δ' ἐκτορε εἶπε βοήσας.
 Ἐκτορ τ' ἦ δ' ἄλλοι τρωῶν ἀγροὶ ἦδ' ὀπκούμενων,
 Αἰδώς μὲν νυῖ ἦδε γ' ἀνιφίλων ἔσθ' ἀχαιῶν
 Ἰλιον εἰσαναβύουσαι, ἀνὰ λείρησι θαμέντας.
 Ἀλλ' ἐπὶ γὰρ τις φησὶ τρωῶν ἐμὸν ἄγχι παραστάς,
 Ζῆν' ὕπατον μίστυρα μάχης ὀπιτάρροτον εἶναι.
 Τῷ δ' ἰδὼς δαναῶν ἰομεν, μῆ δ' οἷ γε ἐκκλοι
 Πάτροκλον νηυσὶν πελασάμετο τεθνεώτα.

Ως φάτο· καὶ ῥα πολὺν περ μάχων ἐξάλεμεν ὄϊσιν.
 Οἱ δ' ἐλερίσθησαν, καὶ ἐναντίοι ἔσαν ἀχαιῶν.
 Εὐδ' αὖτ' αἰνείας λειόκριτον ἦτασε δουρεὶ,
 Τιδὼν ἀφίσβαντος, λυκομήδεσσι γ' ἐδλὼν ἐταῖρον.
 Τὸν δ' ἰππεύοντ' ἐλέησεν ἀνιφίλῳ λυκομήδης.
 Στῆ δ' ἡ μάλα· ἐγγυσι δ' ἄνδρες ἀκόντισε δουρεὶ φαεινῷ,
 καὶ βέλεν ἰσχυρῶς ἰπποδάμοιο.
 Ἡ παρ' ἑσθλὸν περ πείδων· εἴδαρ δ' ἑσθλὸν ἰνύατ' ἔλυσεν.
 Ὅς δ' ἐκ παυονίης ἐριβόλακος εἰληλούδην,
 καὶ δὲ μετ' ἄστεροπαῖον ἀεισεύεσκε μάχεσθαι.
 Τὸν δ' ἰππεύοντ' ἐλέησεν ἀνιφίλῳ ἄστεροπαῖοι,
 Ἰδυσεν δ' καὶ ὁ περὶ φρεων δαναοῖσι μάχεσθαι.
 Ἀλλ' ἔπος ἐπ' εἶρε· σάκεοσι γ' ἔρχατο πάντῃ
 Εἰσάοιτες πρὸς πατρώκλῳ, περὶ δ' οὐδ' ἔρχοντο.
 Αἶας γ' ὁ μάλα πάντας ἐπώχετο, πολλὰ κελάρων.
 Οὐτέ πιν' ἐξοπίσω νεκροὺς χάζεσθαι ἀνῶγει,
 Οὐτέ πιν' ἀπὸ μάχης ἀχαιῶν ἐξορὸν ἄλλων,
 Ἀλλὰ μάλα· ἀμφ' αὐτῷ βεβάρμαν, χροῖδεν δ' ἡ μάχης δαίμων.
 Ως αἶας ἐπέτελλε πλώειν ὄϊσιν, αἶματι δὲ χυθῶν.
 Δάετο πορφυρέω· τοὶ δ' ἀγχιστῖνοι ἐπιπῶν
 Νεκροὶ ὅμοιοι τρωῶν καὶ ἑσθλῶν ὀπκούμενων,
 καὶ δαναῶν, εἰδ' οἱ γ' ἀναιμῶσι γ' ἐμάχοντο.
 Παυρότεροι δ' ἦσαν πολὺν φθίνοντο, μέμνητο γ' αἰεὶ
 Ἀλλήλοισι· ἀν' ὁμοῖον ἀλεξέμεναι πόνον αἰσῶν.
 Ως οἱ μὲν μάχωντο δέμας πυρός· οὐδὲ κε φαίης
 Οὐτέ ποτ' ἦελον σόνεμαίνας, εἴτε σελῶναι.
 Ἡεὶ γ' ἡ μάχης ἔχοντο· ἐπὶ δ' ὅσοι ἀείρουσι.

Εἰς αὐτὴν

Victoriam, sed ipsi timetis valde, neq. pugnatis.
 Sic dixit: Aeneas autem longe iaculantem Apollinem
 Cognovit coram intuitus. Valde. a. Hectorē allocutus est cl.
 Hectorē. Et ceteri Troianorum duces et sociorum, mās:
 5 Dedecus quidem nunc hoc est, nos bellicosus ab Achivis
 In illum regredi ob ignaviam videtur.
 Sed adhuc aliquis dicit decorum mihi propē astans,
 Iovem summum consultorem pugnae auxiliatorem esse,
 Quare recta in Danaos eamus, neq. hi quieti
 10 Patroclum navibus appropinquant mortuum.
 Sic dixit, Et multo ante propugnatores proficiens stetit:
 Hi autem conuerſi sunt Et aduersi steterunt Achivis,
 Ibi rursus Aeneas Leocritum vulneravit hasta,
 Filium Aristantis Lycomedis fortem socium,
 15 Hunc autem lapsus miseratus est bellicosus Lycomedes.
 Stetit. a. admodum prope iens, Et iaculatus est lācea lucida:
 Et percussit Hippasidem Apisaonem pastorem populorum,
 In hepate sub praecordiis, statim autem genua soluit:
 Qui ex Peoniae facunda generat,
 20 Et post Asteropem primas ferebat in pugnando,
 Hunc. a. lapsum miseratus est bellicosus Asteropaeus.
 Irruit autem Et hic promptus cum Danais pugnare,
 Sed nullo modo adhuc poterat, scutis. a. obsepti erant undiq.
 Stantes circa Patroclum: ante. a. hastas tenebant,
 25 Atax enim Valde omnes adierat, multum adhortans:
 Neque quemq. pcurrere ad pugnandum Achivos supra alios:
 Sed valde circa ipsum adesse. cominus autem pugnare.
 Sic Atax iubebat magnus sanguine autem terra
 30 Madefcebat purpureo: hi autem densi cadebant
 Mortui simul Troianorum, Et fortissimorum auxiliatorum,
 Et Danaorum, neq. hi enim sine sanguine pugnabant:
 Pauciores. a. multo peribant: recordabantur. n. semper
 A se mutuo per turbam depellere laborem gravem.
 35 Sic hi quiddam pugnabant instar ignis: neq. dixisset
 Neq. inquam solem saluum esse, neq. lunam.
 Caligine. m. detinebantur in praelio, quotquot fortissimi

Ἐστασαν ἀμφὶ μενοινιάδην κατὰ τεθνηῶν·
 Οἱ δ' ἄλλοι τρεῖς τε καὶ δυνήμιδες ἀχαιοί,
 Εὐκνηλοι πολέμῳ ἄσπετον ἔπεισαντο δὴ ἀνὰ γῆν
 Ἡελίῳ δ' ἔπεισαν, νέφος δ' ἔφαινετο πάσης
 Γαίης, ἔσθ' ὁρέων. μεταπαυόμενοι δὲ μάχοντο,
 Ἀλλήλων ἀλεείνοντες βέλεα σονόεντα,
 Πολλὸν ἀφασαότες, τοὶ δ' ἐν μέσῳ, ἄλγ' ἔπαγον
 Ἡέρι καὶ πολέμῳ· τείροντο δὲ νηλεὲς χαλκῷ
 Οσοὶ ἀρείοι ἔσαν. δύο δ' ἔπῳ φῶτε πεπύθην
 Ἀνέρες κυδαλίμῳ, Πρασινμήδης ἀντίλοχος τε,
 Πατρόκλοιο θυρόντος ἀμύμονος, ἀλλ' ἔτ' ἔφρανον
 Ζωὸν ἐν σφῶν ὁμάδῳ τρεῖς ὅσοι μάχεσθαι·
 Τῷ δ' ὅππορος μένων θάνατον καὶ φύαν ἑταίρων,
 Νόσφιν ἐμυρναδίῳ, ἔπει ὥς ἐπετέλλετο νέστωρ,
 Οτρυνὼν πολέμονδε μαλαίναν ὑπὸ νῆών.
 Τῷ δ' ἔπει μάλιστα εἰδὼς μέγα νέκρος ὁρώρει
 Ἀργαλέης, καμάτῳ δ' ἔπει ἰδρῶν ὠλεεμένης αἰεὶ
 Γουνατὰ τε κημήα τε πόδες δ' ἔπει ἐνερθεν ἐκέρου,
 Χεῖρες τ' ὀφθαλμοὶ τε παλάμοιο μύρναμένοιο,
 Ἀμφ' ὅρα δὸν δερσέποντα πεδῶκα· αἰακίδαο.
 Ως δ' ὅτ' ἀνὴρ ταύροιο βοὸς μέγαλοιο βοείῳ
 Λαοῖσιν δῶκε τανύειν μεθύσαν αἰολοφῆ.
 Δεξιόμενοι δ' ἄρα τοῖς διασάντες τανύοισι
 Κυκλός, ἄραρ δὲ τε ἰκμάς ἔειπεν, δῶκε δέ τ' αἰολοφῆ
 Πολλῶν ἐλκόντων, τανύτα δὲ τε πάσα διασῶρε.
 Ως οἳ ἐνδα καὶ ἐνδα νέκυν ὀλίγη ἐνὶ χώρῃ
 Εἴλικον ἀμφοτέρω, μάλα γὰρ σφισιν ἦλπετο θυμὸς,
 Τρωσὶν μὲν, ἐρύειν σῶρε πῖλον, αὐτὰρ ἀχαιοῖς,
 Νῆας ὅπῃ γλαφυράς. σῶρε δ' αὐτὴ μάλα ὀρώρει
 Ἀχρὶ· ἔσθ' ἔπει λαοοπό· ἔσθ' ἔπει ἀδύνη
 Τόν γε ἰδοῦσ' ὄνοσται, ἔσθ' εἰ μάλα μιν χολοῖτο
 Τῶν ζεύς ὅπῃ πατρόκλῳ ἀνδρῶν τε καὶ ἰσπῶν
 Ἡματι τῷ ἐπ' ἀνύσσε κακὸν πόνον. ἔσθ' ἄρα πῶτε
 Ἡδὲ πατρόκλον τεθνηῶτα δῖος ἀχλλεύς.
 Πολλὸν γὰρ ἀπαύδῃ νῆον μάναντο δοάων,
 Τείρει ὑπὸ τρώων· τό μιν ὑπὸ τε ἦλπετο θυμῷ
 Τεθνέμεν, ἀλλὰ ζωὸν ἐν χειρὶ μὲν θέντα πύλῃσιν,

A

Stabant circa Maenitradem mortuum.
 Alij autem Troiani, & bene-ocreati Achini,
 Quiesce pugnabant sub aere sereno: expansus erat. a. splendor
 Solis acutus: nubes autem non apparebat per totam
 5 Regionem, neq. in montibus interquiescentes. a. pugnabant
 Sua-inuicem fugientes tela luculosa.
 Longe distanti: qui. a. in medio erant, dolores patiebantur
 Caligine & bello: affligebantur autem saeuere
 Quotquot fortissimi erant. duo. a. nondum viri audierant,
 10 Viri gloriosi, Thrasymedes Antilochusq.
 De Patroclo mortuo eximio, sed adhuc putabant
 Vivum in primo tumultu cum Troianis pugnare.
 Hi autem, intuiti mortem & fugam sociorum
 Separatim pugnabant: quoniam sic iusserat Nestor,
 15 Concitans ad bellum nigris a. nauihus. (erat
 His. a. per totū diem contentionis magnum certamen motū
 Molestia: labore autem & sudore indefinenter semper
 Genuaq. tabaq. pedesq. subitus & niscuiusq.
 Manusq. oculisq. sedabantur pugnantium
 20 Circa fortem ministrum Velocipedis Aecida.
 Sicut autem quando vir tauri bouis magni pellem
 Populis dederit distendendam temulentam pinguedine:
 Accipientes autem sitiq. hi dispositi extendunt
 In orbem statim autem humor exijt, penetratq. adeps
 25 Multis trahentibus: tenditur autem tota & nidiq.
 Sic hi huc & illuc cadauer paruo in spacio
 Trahebant & trique. Valde enim ipsi sperabat animus,
 Troianis quidem trahere ad Ilium sed Gracia,
 Ad naues concitans: pro. a. ipso tumultus concitabatur
 30 Crudelis, neq. Mars copiarum-concicator, neq. Minerva
 Hunc videns vituperasset, neq. si valde ipsam ira cepisset.
 Talem Iupiter super Patroclo virorumq. & equorum
 Die illo extendit noxium certamen, neq. verò dum quid
 Siebat de Patroclo interfecto diuus Achilles.
 35 Multum enim procul a nauihus pugnabant Velocibus
 Muro sub Troian. ob id ipsum nunq. existimabat animo
 Mortuum esse. sed vivum, ubi appropinquasset portis

Achilles Pa-
 trocli mortē
 nondum au-
 diuit.

99 ij

Αψ' ὑπονοστήσειν. ἐπεὶ δὲ τὸ ἐλπετο πάμπαν,
 Εκπύρεσιν πηλοῖς ἔδρον αἶδ' ἔθεν, ἐδὲ σὺ αὐτῷ.
 Πολλὰ κ' ἔτι γὰρ τῆς μητρὸς ἐπεύθετο νόσφιν ἀκούων,
 Ἡ οἱ ἀπαγγέλεσκε διδὸς μεγέλοιο νόημα.
 Δὴ τότε γ' ἢ οἱ εἴπειπε χαλκὸν τόσον ὅσον ἐπύρρη
 Μήτηρ, ὅ π' ἰδὰ πολὺ φίλτατος ὄλεθ' ἐπαῖρ' ὅ.
 Οἱ δ' αἰεὶ παρ' ἐκέρων ἀκαχμέναι δούρατ' ἔχοντες,
 Νωλεμέης ἐγχείρθηοντο, καὶ ἀλλήλοισι ἐνδείκον.
 Ωδὲ δὲ πρὸς εἴπεσιν ἀχμῶν χαλκοχιτώνων,
 Ω φίλοι, ἔμην' ἡμῖν εὐχλές ἐσπένεσθαι
 Νῆας ὅπῃ γλαφυράς, ἀλλ' αὐτῇ γαῖα μέλαινα
 Πᾶσι χάνοι, τὸ κεν ἡμῖν ἄφαρ πολὺ κέρδιον εἴη.
 Ἡ τῶτον τρώεσσι μεθήσσομεν ἱπποδάμοισιν
 Ἀστυποτὴ σφέτερον ἐρύσσει, καὶ κῦδος ἀρέσσει.
 Ωδὲ δὲ πρὸς τρώων μεγαθύμων ἀνδρῶν σκεν,
 Ω φίλοι, εἰ καὶ μῦθ' ἀπ' ἀνέρι τῷ δὲ δαμνύει
 Πάντας ὁμῶς, μήπω πρὸς ἐρωεῖ τω πολέμοιο.
 Ως ἄρα πρὸς εἴπεσκε, μέν' ὃ δ' ὄρουσεν ἐταῖρα,
 Ως οἱ μὲν μάραντο, σπένρει' ὃ δ' ὄρουμαλ' ἴδ'ος
 Χάλκειον ἔρανδ' ἴκε δ' αἰδέρ' ὃ δ' ὄρουμαλ' ἴδ'ος
 Ἱπποὶ δ' αἰαλίδαο μάχης ἀπαύδων ἔόντες,
 Κλαῖον, ἐπειδὴ τρώων πύδ' ἐδίω λυγρόχοιο
 Ἐν κονίῃσι πέσντος ὕφ' ἑκτορ' ἀνδροφόνιο.
 Ἡ μὲν ἀντομέδων δῖωρε' ἄλκιμος υἱὸς
 Πολλὰ μὲν ἄρ' ἐμάστιζεν ἐπὶ μαίετο δαίνων,
 Πολλὰ δ' ἐμελιχτοῖσι παρ' ἐπὶ δαί, πολλὰ δ' ἀρείη.
 Τῷ δ' ὅτ' ἄψ' ὅπῃ νῆας ὅπῃ πλάτῃ ἐλλήωντον
 Ἡ δὲ λέτῃ μὲναι, ὅτ' ἔς πόλεμον μετ' ἀχαιούς.
 Ἀλλ' ὥς τε σῆλη μῆνι' ἐμπέδον, ἦτ' ὅπῃ τῷ μῶφ
 Ἀνέρι' εἰς ἡκεί τ' ἐθνήτορος, ἠὲ γυναικός.
 Ως μένον ἀσφαλῶς περικαλλέα δῖφρον ἔχοντες,
 Οὐδέ μιν ἐνὶ πῆλῃ καρήατα δάκρυα δέσπον.
 Θερμαὶ καὶ βλεφάρων χαρμάδ' ὅς μιν μοιρομένοισιν.
 Ἡριόχοιο πύδ' ὅπῃ δαίρειν ἡ μάλινε το χαίτη
 Ζῶ γὰρ ἐξείποιτο παρ' ἑυρὸν ἀμφοτέροισι.
 Μυρομένω δ' ἄρα τῷ γ' ἰδὼν ἔλῃσε χρόνιον.
 Κινησας δ' ἄρα τῷ γ' ὄν μιν δῖοισι θυμὸν.

2. ἡμῖν ἐν-
 λείε

1. ἐνισχυ-
 λαντε
 2. ποτ' ἦ
 3. ἀμφοτέ-
 4. ωδ' ἴν.

Ἀδελῶς

Remersurum: quoniam neq. hoc sperabat animo
 Euerfurum oppidum suae se, neq. cum ipsomet.
 Sape enim hoc ex matre didicerat seorsum audiens
 Qua ei referebat Iouis magni mentem.
 5 Tame tunc non ei dixerat malū tantū, quantū factū erat:
 Mater, quod scilicet ei multo dilectissimus perierat socius.
 Hi. a. semper circa mortuum acutas hastas tenentes
 Indefinenter habebat inter se, & se inuicem interficiebat.
 Sic autem aliquis dicebat Achiuorum loricatorum:
 10 10 O amici, non quidem nobis gloriosum est redire
 Naues ad concavas: sed hic terra nigra
 Omnibus dehiscat. hoc. q. nobis statim multo scilicet esset,
 Quam si istum mortuum Troianis sinamus bellicosus
 Civitatem ad suam trahere, & gloriam reserve.
 15 15 Sic. a. aliquis Troianorum magnanimorum dixit:
 O amici, et se fatum est iuxta virum hunc prosterne
 Omnes pariter, ne quo modo quis recedat a bello.
 Sic sunt aliquis dicebat: robur. a. excitabat socij sui.
 Sichi quidem pugnant: ferreus autem strepitus
 20 20 A Ereum ad cælum ibat per aërem in frugiferum:
 Equi autem Aeacida a pugna seorsum existentes
 Flebant, postquam primum senserunt aurigam
 In pulueribus lapsam ab Hectore homicida.
 Certè quidem Automedon Dioces fortis filius
 25 25 Sapius quidem scutica citā comitabat verberans:
 Sapius verò blandis allocutus est, sapius etiam minis:
 Hi autem non retro ad naues ad latum Hellepontum
 Volebant ire, neq. in bellum ad Achiuos:
 Sed Gelus cippus manet firmiter, qui super tumulto
 30 30 Viri stat mortui, aut mulieris:
 Sic manebant immote pulcherrimum currum habentes,
 Solo incliñantes capita: lachryma autem ipsi
 Calida ex palpebris in terram fuebant plorantibus
 Auriga desiderio: florida autem fidebatur coma
 35 35 Circulo excidens iuxta ingum ambobus.
 Lugentes autem hos conspiciatus miseratus est Saturnius
 Mouvens autem caput, ad suum locutus est animum:
 99 iij

Pugna perti-
 nacissima ci-
 ca Patrocli
 corpus.

Achilles equi
 lugent Patro-
 clum.

Αδελῶν, τί σφ' αὖτις δόμεν πηλὴν ἄνακτι
 Θνητῶν; ὑμεῖς δ' ἐσθὼν ἀνέρεω τ' ἀνδράσι τε·
 Ἥ νῦν ἀνένοισι μετ' ἀνδράσιν ἄλγε' ἔχουσιν;
 Οὐ μὲν γάρ τι που ἐστὶν διζυρῶτερον ἀνδρός
 Πάτων δαυα τε γῶαν ὅπιν πνέει τε καὶ ἔρπει.
 Ἀλλ' εἰ μὴν ὑμῖν γε καὶ ἄρμασι διαδαλέοισιν
 Εκτωρ παρὰ μίδης ἐποχρήσεται. * εἰ γὰρ ἐάσω.
 Ἡ γὰρ ἄλλος ὥς καὶ τεύχε' ἔχει καὶ ἐπεύχεται αὐτῶς;
 Σφῶν δ' ἐν γούνασι βαλὼν μένθ' ἡ δ' ἐνὶ θυμῷ,
 Οφρα καὶ αὐτομέδοντα σώσσειτον ἐν πολέμοιο
 Νῆας ὅπῃ γλαφυράς. ἐπὶ γὰρ σφοῖσι κῦδος ὀρέξω,
 Κτείνειν, εἰσόχε νῆας ἐϋστόμοις ἀφίκωνται,
 Δύη τ' ἡλίοθι καὶ ὅπῃ κλέφας ἱερὸν ἔλθῃ.
 Ὡς εἰπὼν, ἱσποπῖν ἐνέπιδυσεν μένθ' ἡ δ'.
 Τῷ δ' ἔσπεο χαυτῶν κοινῶν ἔδρας δε βαλόντε,
 Ρίμφ' ἔφερον δὸδν ἄρμα μὲν τρώας καὶ ἀχαιοὺς·
 Τόισι δ' ἐπ' αὐτομέδων μάχετ', ἀγρύμηνος παρ' ἑταίρους,
 Ἰσποπῖς αἰώσαν, ὥς τ' αἰγυπὶος μὲν χύνας.
 Ρεῖα μὲν γὰρ φάλαγγες ἔσπεο χαυτῶν ὀρυμαλδῶς,
 Ρεῖα δ' ἐπαΐξασκε πολλῶν καὶ ὄμιλον ὁπάσων.
 Ἀλλ' ἔχ' ἦρεϊ φῶτας, ὅτ' ἐσπεύετο δάκνειν.
 Οὐ γὰρ πως λῶ οἶον ἐόντ' ἱερῶ ἐνὶ δίφρῳ,
 Εγγχεῖ ἐφορμαῖσται, καὶ ὀπίσσειν ἀκέας ἱσποπῖς.
 Ὡς δ' ἡ μιν ἑταίρους ἀνὴρ ἰδὼν ὀφθαλμοῖσιν
 Αλκιμέδων, ὅς λαέρκεθ' αἰμονίδαο.
 Στῆθ' ὅππῃ δειφροῖο, καὶ αὐτομέδοντα παρὰ σπύδα.
 Αὐτόμεδον, τίς τοι νῦν θεῶν νηκερδέα βυλῶν
 Ἐν σήθεσσι ἐδῆκε, καὶ ἐξέλετο φρένας ἐδλάς;
 Οἶον παρὲς τρώας μάχεσθαι παρῶτ' ἐν ὁμίλῳ
 Μοῦνος, ἀτὰρ τοὶ ἑταίρους ἀπέκτατο· τεύχεα δ' ἔκτωρ
 Αὐτὸς ἔχων ὁμοῖον ἀγάλλεται αἰακίδαο.
 Τὸν δ' αὖτ' αὐτομέδων παρὰ σφῆν διώρεος ὕδης·
 Αλκιμέδων, τίς γάρ τοι ἀχαιῶν ἄλλος ὁμοῖος
 Ἰσποπῖν ἀθανάτων ἐχέμεν δμῶσιν τε μένος τε;
 Εἰ μὴ Πάτροκλος θεῶν μῆστωρ ἀτάλαντος,
 Ζῶδες ἐόν· νῦν δ' αὖθις ἀνὰ πος καὶ μῦθεα κίχνηται.
 Ἀλλὰ σὺ μὲν μάστιγα καὶ ἥνια σφαλόντα

Δέξαι,

*Ah miseri, cur vos dedimus Peleoregi
 Mortali? Vos autem estis senij-expertes immortalesq;
 An sit infelices inter homines dolores habeatis?
 Non enim quicquam alicubi est arumnosius homine
 Omnium animantium quae super terram spirant q;
 et serpēt.
 Sed non quidem vobis q; currubus variegatis
 Hector Priamides sebetur; neq; enim permittam.
 Annon satis quod q; arma habet q; gloriatur vanè?
 Vobis autem in genua mittam robur, q; in animum,
 Vt q; Automedontem servetis è bello
 Naues ad concavas, adhuc enim ipsis gloriam dabo
 Interficiendi, donec ad naues transstratas perveniant,
 Occideritq; sol, q; super caligo sacra veniat.
 Sic loquutus, equis in spiravit robur magnum:
 Hi autem à iubis pulverem in terram excutientes
 Rapide ferebant citum currum ad Troianos q; Achiuos:
 His q; super Automedō pugnabat, dolens quāvis ob socium,
 Equis impetum faciens, tanquam vultur in anseres.
 Facile quidem enim fugiebat è Troianorum tumultu:
 Facile autem irruebat confertam per turbam insequens,
 Sed non interficiebat viros, quando concitabatur persequi
 Non. n. Illo-modo licebat soli illi q; sacro in currum
 Hasta ruere, q; inhibere veloces equos.
 Tandem autem iam ipsum socius vir vidit oculis
 Alcimedon filius Laërcei Aemcnide:
 Stetit autem pome currum, et Automedontem allocutus est:
 Automedon, quis tibi decrum inutile consilium
 In pectoribus posuit, q; abstulit mentem sanam?
 Vt contra Troianos pugnes prima in acie
 Solus, ceterum tibi socius interceptus est: arma. a. Hector
 Ipse gerens humeris exultat EAecide.
 Hunc. a. rursum Automedon allocutus est Diorei filius:
 Alcimedon, quē snam tibi Achiuorum alius similis
 Equorum immortalium ad tenendū domitionē (artē domandi)
 Nisi Patroclus dijs artifex similis (robore q;
 Virens existens? nunc autem mors q; fatum deprehendit:
 Sed tu quidem flagellum q; habenas splendidas*

Iupiter Achil-
 lis equos mi-
 seratur.

Automedō δ'
 Alcimedō A-
 chillis equo
 regunt.

Δέξαι, ἔγω δ' ἴσπων Σποθήσομαι ὄφρα μάχῃμαι.
 Ως ἔφατ'. ἀλλ' ἰμέδων ὃ βονθέον ἄρμ' ἐπορεύσας,
 Καρπαλίμως μάστιγα καὶ ἠνία λάξετο χερσίν.
 Αὐτομέδων δ' ἄπορυσσε νόησε ὃ θαλάμιος ἔκτωρ.
 Αὐτῆκα δ' αἰνεῖαν περσεφώνεον ἔγγυς ἔοντα.

Αἰνεία, τρώων βυληφόρε χαλκοχρῆτων,
 Ἴσπων τῶ δ' ἐνόησα ποδῶν αἰκιδάο.
 Ες πόλεμον περ φανέντε σὺν ἠνιόχοισι χακοῖσι.
 Τῷ κεν ἐελπίμην αἰρησέμεν, εἰ σὺ γε θυμῷ
 Σῶ ἐθέλεις· ἐπεὶ ἔκ' αὐτ' ἐφορμηθέντε γυνῶν
 Τλαῖεν ἐναντίσιον σὺν πάσι ἀγχιόσαιο.

Ως ἔφατ'. ἔδ' ἀπὸ θυσοῦν εὐς πάσι ἀγχιόσαιο.
 Τῷ δ' ἰδὺς βήτιν βοῆς εἰλυμένῳ ὤμοις,
 Αὐρῶν, σερεῖσι πολλὺς δ' ἐπελήλατο χαλκός.
 Τῷσι δ' ἄμα χρομῖος τε καὶ ἀήνω θεοειδής,
 Ηἴσαν ἀμφοτέροι· μάλα δ' ἐσφισιν ἥλπετο θυμός.
 Αὐτῶ τε κτενέειν, ἐλάαν δ' ἐλαιόχνας ἴσποις.
 Νῆποι, ἔδ' ἄρ' ἐμέλλον αἰσάμωπ' ἡνέεσθαι.
 Αὐτῶ δ' ἀντομέδοντος· ὃ δ' ὠξέμεν ὅθι πατρὶ,
 Αλκῆς καὶ δένε· πλῆτο φρένας ἀμφιμελάνας.
 Αὐτῆκα δ' ἀλλοιμέδοντα περσεφώνεον πύοντα.

Αλκίμεδον, μὴ δὴ μοι ἄπο περσεφώνεον ἴσποις.
 Ἀλλὰ μάλ' ἐμπνέοντε μετὰ φρένα, ἔρ' ἐγὼ γε
 Ἐκτορα φριαμίδην μένε· ὅθι σέσθαι δῖω
 Πείν γ' ἐπ' ἀχλὺν καλλιτέχε βήμεναι ἴσπων.
 Νῶϊ χατακτείναντα, φοβήσιν ὃ σῆχας ἀνδρῶν
 Ἀργείων· ἢ κ' αὐτὸς ἐνὶ πρῶταισιν ἀλώη.

Ως εἰπὼν, αἶσαντε χαλκῶσιν καὶ μενέλαον,
 Αἶσαντ' ἀργείων ἠγχιόσαιο καὶ μενέλαον,
 Ἡτοί μὲν πόν νεκρὸν ὅππ' ἔπεσ' ὅσοι αἶσι,
 Ἀμφ' αὐτῶ βεβόαμεν, καὶ ἀμυῖσθαι σῆχας ἀνδρῶν.
 Νῶϊν ὃ ζῶσιν ἀμυῖσθαι νηλεὲς ἦμ' ὄν.
 Τῷ δ' ἐβόεσαν πόλεμον καὶ δακρυόεντα
 Ἐκτορα αἰνείας δ' ὅθι τρώων εἰσιν αἶσι.

Ἀλλ' ἦτοι μὲν ταῦτα θεῶν ἐν γούνασι κείνται,
 Ἦσαν γ' ἐνὶ γούνασι· τὰ δ' ἐκέν δὴ πάντα μελήσει.
 Ἡ δ' αὖ καὶ ἀμπε παλὼν περσεφώνεον δουλοχόκον ἔλχε.

Καὶ

Accipe: ego, & ab equis descendam ad pugnam.

Sic dixit. Alcimedon. a. celerem currum ascendens,

Statim flagellum & habenas accepit manibus.

Automedon. a. desilijt: intellexit autem illis stris Hector.

Statim vero Aeneam allocutus est prope astantem:

Aeneas Troianorum consiliarie loricatorum,

Equos hos duos & d. velocibus Aeneide

In bellum prodeuntes cum aurigis ignavis:

Quocirca sperarem me capturum, si modo tu animo

10 Tuo velis: siquidem nequaquam irruentes in nos

Sustinerent aduersum stantes decernere Marte.

Sic ait: neq. immorigerus fuit bonus filius Anchisa,

Hi autem recta ierunt corijs coniecti humeros

Atridis, firmis: multum vero superinductum erat as,

15 His autem & na. cum. Chromtus & Aretus deo similis

Iuerunt ambo: valde a. illis sperabat animus

Ipsosq. interficere, & abigere latā-cernicū-habentes equos.

Stulti, neque sanē erant sine sanguine reuersuri

Rursus ab Automedonte: hic & p. precatus Iouem patrem

20 Fortitudine & robore repletus est praeordia & d. vigra.

Statim autem Alcimedontem affatus est fidum socium:

Alcimedon, nequaquam a me longē detineas equos,

Sed proximē inspirantes tergo nostro, neq. enim quidem

Hectorem Priamidem a robore temperaturum puto

25 Antequam Achilles pulchrē-rubatos conscendat equos,

Nobis interfectis & in-fugam vertat turmas virorum

Argiurum: aut ipse inter primos capiatur.

Sic fatus, Ataces vocauit & Menelaum:

Aiaces Argiurum duces & Menelae,

30 Certē q. hoc cadaver cōmittle ijs quorūq. fortissimi sunt,

Vt illud defendant, & propulsent acies virorum:

A nobis vero & diuis auertite crudelem diem.

Huc namq. ingruerunt per bellum lacrymosum

Hector Aeneasq. qui Troianorum sunt fortissimi.

35 Sed quidem haec Deorum in genibus posita sunt:

Iaculabor enim & ego: haec autem Ioui omnia cura-erunt.

Dixit, & vibrans emisit longam hastam,

Et iecit

Hector & Aeneas
 Achilles
 equos persequuntur.

Automedon & Aeneas
 rectu occidit.

Καὶ βάλεν ἀρήτοιο κατ' ἀπὸ δαπάντος ἔισιν.
 Ἡδ' ἐκ γυγὸς ἄρτο, διὰ περὶ ᾧ ἔισατο χαλκός,
 Νειαίρη δ' ἐν γαστρὶ διὰ ζώης ῥ' ἔλασεν.
 Ως δ' ὅταν ὄξω ἔχων πέλεκυν αἰχμῇ αἰνῆς,
 Κόλπας ἐξόπιθεν κερσίων βοῶς ἀργαυλοιο,
 Ἰνα τήμῃ διὰ πείσων. ὃ ᾧ περὶ δὴν ἐλείποντι·
 Ως ἄρ' ὅγε περὶ δὴν πέντε ὕπνῳ. ἔνθ' οἱ ἐγγυρ
 10 Νηϊίοισι μάλα δ' οὐ κραδανόμενον λυε γυῖα
 Εκτωρ δ' αὐτομέδωντος ἀκύντισε δουεὶ φαιενῶ.
 Ἀλλ' ὁ μὲν αὖτα ἰδὼν ἡλδ' αὐτο χαλκείον ἐγχευ·
 Πρόσω γδ' κατέκλυσε· τὸ δ' ἐξόπιθεν δόρυ μακρὸν
 Οὐδέ ἐνισκίμθη, ὅππῃ δ' ἐλαιοχός πελαμίχθι
 Εγγυρ· ἐν δα δ' ἔπειτ' ἀφίει μὲν· ὀβριμὸς αἶψ·
 Καὶ νύ κε δὴ ξιφέας αὐτοχρῶν ὠρμηθήτω,
 Εἰ μὴ σφω αἶαντε διέκριναν μεμαώτες,
 Οἷρ' ἡλδον κατ' ὁμιλον, ἐταῖροι κικλήσκοντες,
 Τούς δ' ὥσπερ ἐρήσαντες ἐχέοντες πάλιν αὖτις
 Εκτωρ αἰνείας τ', ἡ δὲ χρῶμ' ὤρετο δῖος.
 Ἀρητον δ' κατ' αὖτις λίπον δεδαίγμένον ἦτορ,
 Κείμενον αὐτομέδων ᾧ δουὸς ἀπάλαντο· ἀρη
 20 Τάχα δ' ἔξεν ἀείξε, καὶ δὴρ μέν· ἔπος ἠύδα.
 Ἡδ' ἡ μὲν ὀλίγον γε μενοπαῖδαο θυμόντος
 Κῆρ' ἄρ' ὤρετο μεθέηκε, χερσίων δ' ὡς κατέπεφνον.
 Ως εἰπὼν, ἐς δὴ φρον ἐλὼν ἐναρα βροτόεντα
 25 Θῆκε, * αὖ δ' αὖτ' ἐβόαινε πόδας καὶ χεῖρας ὕψος
 Αἵματόεις, ὡς τις τῆς λείων κτ' ταῦρον ἐδιδόεις.
 Αψ δ' ὅππῃ πατρώκλῳ τέτατο κρατερῇ ὕμνῳ,
 Ἀργαλέην, πολὺ δουκρῖς. ἔχειρε ᾧ νεῖκος ἀδμήν,
 Οὐρανόθεν κατὰ βάσιν. περὶ ἡκε γδ' αὐρὸς παρ' αὐ
 30 Ορνυμένα δυνάεις· δὴ γδ' νόθ' ἐτράπετ' αὐτῷ.
 Ἡὐτε πορφύρεω τρεῖς θνητοῖσι τανύσση
 Ζεὺς ἐξ ἐρανόθεν, τέρας ἐμμεναι ἢ πολέμοιο,
 Ἡ καὶ χειμῶν· δουδαλπέτ' ὅς ῥά τε ἐργων
 Ανδρώποις ἀνέπαυσεν ὅππῃ χιόνι, μῆλα δὲ κήδε·
 35 Ως ἡ πορφύρεη νεφέλη πνικρὰ σαυτῷ * ἑαυτῷ,
 Δύσεται ἀχαιῶν ἔθνη· ἔχειρε ᾧ φῶτα ἔχουσιν.
 Πρωτόν δ' ἀτρεῖ· ὕδρ' ἐποτρυνώσασα περσινύδα,

Ἰφθίμου

Et iecit Areti contra clypeum undiq; aequalem:
 Hic autem hastam non prohibuit pertransijt autem as:
 Intimum autem in ventrem per balteum intorsit.
 Quemadmodum. & quando acutam habens securim iuuenis
 5 Cedens post cornua bouis agrestis (Vir
 Nervum incidat totum, hic. & prosiliens cadit:
 Ira hic prosiliens cecidit supinus, inq; illi hasta
 Visceribus valde acute vibrata labe facta sunt membra.
 Hector vero Automedontem petijt hastili lucido.
 10 Sed is. q. ex-adverso conficatus cutauit aream hastam.
 Antrosum enim procubuit, retro autem longa hasta
 Solo infixæ est: extrema pars autem concussa est
 Hasta, tum deinde laxauit robur fortis Mars,
 Et sanè iam ensibus cominus dimicassent,
 15 Nisi ipsos Ataces diremissent alacres,
 Qui conerunt per turmam, socio vocante.
 Hos autem subueriti cesserunt rursus retrò
 Hector Aeneas q; Chromius dijs par:
 20 Aretum vero illic dereliquerunt conciso corde
 Armisq; cum spoliavit, & glorians verbum dixit:
 Profecto paululum saltem propter Menetiade mortuò
 Cor dolore leuauit, deteriore licet interfecerim.
 Sic fatus, in currum capiens spolia cruenta
 25 Posuit: ipse q; conscendit pedes, & manus desuper
 Sanguinolentus, ceu quis leo taurum qui vorauerit.
 Rursus. a. super Patroclo aucta est fortis pugna,
 Molesta, lacrymosa: excitauit vero certamen Minerva
 E-cælo descendens pramiserat. n. latè prospiciens Iupiter
 30 Concitare Danaos. namq; mens mutata est eius.
 Velut purpuream trim mortaliibus cum extenderit
 Iupiter cælitus, signum. Et sit vel belli,
 Vel etiam tempestatis frigida, quæ quidem ab operibus
 Homines qui escere facit in terra, quibus vero nocet:
 35 Sic hæc carulea nebula conuoluens seipsam
 Ingressus est Achæorum gentem: excitauit. a. virum quæq;
 Primum vero Atrei filium cum excitasset, affata est
 Fortem

Automedō A
retū occiditCirca Patro
cli corpus ite
ratur pugna.Menelaū ani
mar Miucrua.

Ἰφιδιμον μενέλαον, (ὃ γὰρ εἰς οἱ ἐγγυδεν ἦεν)
 εἰσιμένοι φοίνικι δέμας καὶ ἀτερέα φωνῶν.
 Σοὶ μὲν δὴ μενέλαε κατὰ φείη καὶ ὀνειδος
 ἔσπευται, ἐκ' ἀχιλλῆος ἀραυοῦ πρὸν ἐταῦρον
 τείρει ὑπὸ πρῶων ταχέας κύνες ἐκλύουσιν·
 Ἀλλ' ἔρχο κατὰ τρώες, ὅστωε ἵλαον ἀπαντα.
 Τὼ δ' αὖτε προσέειπε βοῶν ἀγαθὸς μενέλαος·
 Φοῖνιξ' ἀπὸ γῆραι παλαιῆρες, εἰ γὰρ ἀθλῶν
 Δοῖν κέρτος ἐμοὶ, βελῶν δ' ἀφ' οὐκοι ἐρωῶν.
 Τῷ κεν ἐγὼ γ' ἐδέλομαι παρ' ἐσέμεναι καὶ ἀμύνειν
 Πατρώκῳ· * μάλα γὰρ με θυγὼν ἐσεμείσατο θυμὸν.
 Ἀλλ' ἔκτωρ πυρὸς αἰὼν ἔχει μὲν, ὅδ' ἀπολήγει
 Καλῶς θνήσκων· τῷ γὰρ ζεύς κῆδος ὁπάσσει.
 ὣς φάτο, γνῆθησεν γ' ἰδὲ γλαυκῶπις ἀθλῶν
 Ὀππὶ εἰς οἱ πάμπαντα θεῶν ἠρήσατο παύτων·
 Ἐν γ' βίβῳ ὅμοισι καὶ ἐν γούνασιν ἔθηκε,
 Καὶ οἱ μῦθος ἀδρῆος ἐνὶ στήθεσιν ἐνέκειν,
 Ἥτε κατ' ἐργαμένη μάλα τοῦ γότος ἀνδρουμένοιο
 Ἰφιδάα δακρύειν, λαρὸν * τὲ οἱ αἶμα' ἀνδρῶπαυ.
 Τοῖου μιν ἀδρῆος πῆσεν φρένας ἀμφιμελῶν.
 Βῆ δ' ὅππ' πατρώκῳ καὶ ἀκρόντισε δουρὶ φαεινῷ.
 Ἔσκε δ' ἐνὶ τρώεσσι ποδῆς ὑδὸς ἠέπων·
 Αφνειὸς τ' ἀγαθὸς τε· μάλιστ' αὖ μιν πέν' ἐκτορ
 Δήμου, ἅπτε οἱ ἐταῖρος· ἔλω φίλος ἐλαπιναστής·
 Τόν γ' αὖ ζῶσ' ἔρα βάλε ξανθὸς μενέλαος·
 Αἰξάντα φέρον δ' εἰς ἀπὸρ δὲ χαλκὸν ἔλασσε.
 Δέπασεν γ' πεσὼν· ἀπὸρ ἀπείδης μενέλαος
 Νεκρὸν ὤκ' ἐν τρώων ἐρυσεν μῦθ'· ἐδν' ἐταῖρων.
 Ἐκτορα δ' ἐγγυδεν ἰσάμεν· ὠτρύνων ἀπόλλων·
 Φαίνοπι ἀσπιδὴν ἐναλίγκι, ὅς οἱ ἀπαύτων
 Φείνων φίλτατος ἔσκεν, ἀβυδῶσι οἰκίαν ναίων·
 Τῷ μιν ἐιστάμενος παρ' ὅσ' ἐφ' ἑκάεργος ἀπόλλων·
 Ἐκτορ, τίς κέ σ' ἐτ' ἀλλ' ὅτ' ἀχαιῶν ταρβήσεν;
 Οἷον δὴ μενέλαον ὑπὸ πρῶας, ὅς τὸ πάρος·
 Μαλ' ἀκλὸς ἀνιχνύτης, οὐδ' οἷχεται οἱ· ἀείρας
 Νεκρὸν ὤκ' ἐν τρώων· σὸν δ' ἔκταρε πρὸν ἐταῖρον·
 Ἐθλὼν, ἐνὶ παρ' ἀχαισὶν ποδῆν ὑδὸν ἠέπων·

Fortem Menelaeum (hic enim illi propè aderat)
 Assimilata Phœnici forma & indefessa voce,
 Tibi quidem Menelae mœror & dedecus
 Erit, si quidem Achilles clari fidum sodalem
 Muro sub Troianorum celeres canes discerperint.
 Sed gere-te fortiter, incita verò exexcitum totum.
 Hanc a. rursus affatus est in pralio fortis Menelaus:
 Phœnix nutritis, senex antiquè, totinam Minerva
 Dederit robur mihi, telorum verò depulerit impetum:
 Ideo equidem vellem adesse & opem ferre
 Patroclo: vehementer. n. mihi moriens offendit animum!
 Sed Hector ignis graue habet robur neq. desistit
 Ferro trucidans, huic enim Iupiter gloriam præbet.
 Sic dixit gausa est autem casus oculis Minerva,
 Qui ipsam ante deos precatus erat omnes:
 Vim autem in humeris & genibus posuit:
 Et ei muscæ audaciam in pectoribus immisit,
 Quæ quamvis depulsa frequenter à corpore humano,
 Appetit mordere, dulcisq. illi sanguis hominis est:
 Tali eum audacia repleuit in præcordijs atris.
 Iust autem ad Patroclum, & iaculatus est hasta fulgenti.
 Erat autem inter Troianos Podes filius Eëtionis
 Divesq. strenuusq. maximèq. ipsum honorabat Hector
 Inter populares, quoniam illi sodalis erat charus coniunx:
 Hunc ad balneum percussit flauus Menelaus,
 Properantem in-fugam: penitus autem ferrum intorsit.
 Insonuit verò lapsus, at Atreides Menelaus
 Cidauer à Troianis subtraxit ad agmen sociorum:
 Hectorem autem propius stans instigauit Apollo
 Phœnopsi Asiadæ similis, qui illi omnium
 Hospitum amicissimus erat, in- Abydo ades habitans:
 Huic similis factus ipsum affatus est longè iaculans Apollo:
 Hector, quis te amplius alius Achiuorum formidet?
 Ut iam Menelaum timuisti, qui ante quidem
 Mollis bellator: nunc a. abijt solus subtrahens
 Cadaver ex Troianis: tuumq. interfecit fidum socium
 Strenuum inter pugnatōres, Podem filium Eëtionis,

Hectorem ani
 mat Apollo.

Ως φάτο. τὸν δ' ἄρα θεοφάνη ἐκάλυψε μέλαινα.
 Βῆ δ' ἰδὲ πρὸς μάχων κεκορυθμένῳ ἄλδοι χαλκῷ.
 Καὶ τότε ἄρα κρονίδης ἔλετ' αἰγίδα θυρωδέσσαν,
 Μαρμύριον, ἰδὺν δ' ἡγερέεσσι κάλυψε.
 Ἀσπίδας δ' ἡ μάλα μεγάλα ἐκτυπέ. τὴν δ' ἐπ' ἠνέε.
 Νίκην δ' ἠρώεσσι δίδου, ἐφόβησε δ' ἄχαιούς.
 Πρῶτος Πηνελόος βοῶπις ἦρξε φόβοιο.
 Βλήτο γδ' ὦμιον δουεῖ, πρὸς τῷ τετραμμένῳ αἰεῖ,
 Ἀκρον δ' ἐπ' ἰγδύων χεῖρ' ἔειδεν ὅς τ' ἄρ' ἔστιν.
 Αἰχμὴν πολυδάμνυντ' ὅς γαρ ῥ' ἐβαλε χεῖρ' ἐλδῶν.
 Λήϊτον αὖτ' ἐκτορ' ὅσον ἔτασε χεῖρ' ὅπῃ κερπύ.
 Τὸν ἀλεκοῦντ' ὅς γαρ ῥ' ἐβαλε χεῖρ' ὅπῃ κερπύ.
 Τρέσσει δ' πατρίαν, ἐπεί ἐκείνῃ ἦλπετο θυμῷ.
 Εὐχρῆσθαι ἐν χεῖρ' ἀμυγνέειν τρώεσσι.
 Ἐκτορα δ' ἰδομενεὺς μὲν λήϊτον ὀρμηθέντα
 Βελήκηι παρρηχί, καὶ σῆδος παρὰ μαζόν.
 Ἐν χερσὶ δ' ἑλδῶν ἰδομενέος δόρυ τοῖ δ' ἐβόησαν
 Τρώες. ὁ δ' ἰδομενὴς ἀκόντισε δρυκαλίδας.
 Δίφρω ἐφ' ἑσάτο. τὸν μὲν ῥ' ἔπευ πύθον ἀμύρτεν.
 Αὐτὰρ ὁ μηριόνας ὁ πῶν δ' ἰδομενέος τε.
 Κοίρανον, ὃς ῥ' ἐκ λύκτου εὐκμπένης ἐπετ' αὐτῷ.
 Πέζος γδ' ἐπ' αὐτῷ λιπὼν νέας ἀμφιέλιος.
 Ἠλυθε καὶ κε τρωσὶ μέγα, κράτος ἐγγυάλιζεν,
 Εἰ μὴ κοίρανον ὅκα ποδώκεας ἦλασεν ἱπποῖς.
 Καὶ τῷ μὲν φάτο ἦλθεν, ἀμυνεῖ δ' ἠνέεσσι θυμῷ.
 Αὐτὸς δ' ὠλεσε θυμὸν ὅφ' ἐκτορ' ἄνδροφονοῖο.
 Τὸν βάλ' ὑπὸ γναθμοῖο καὶ ἔατος, ἐκ δ' ἄρ' ὀδόντας.
 Ως εἶδον τρωμυδόν, ἰδὲ δ' ἠλδῶσαν τάμε μέσσην.
 Ηἵπει δ' ἐξ ὀχέων, καὶ δ' ἰδομενέος ἔραξε.
 Καὶ τὰ μνηστῆρας ἐκείνους χεῖρεσσι φηλασ.
 Κύντας ἐκ πεδίοιο, καὶ ἰδομενέος περ σπύδα.
 Μάστε νυκτὶ εἰως καὶ ἡμέρας ὅπῃ νῆας ἵκηται.
 Γινώσκεις δ' καὶ αὐτὸς ὅτ' ἐκείνῃ χεῖρ' ἄχαιῶν.
 Ως εἶφατ' ἰδομενεὺς δ' ἵμασιν χαλκίτερος ἱπποῖς.
 Νῆας ὅπῃ γλαφυράς, δὴ γδ' ἰδομενέος περ σπύδα.
 Οὐδ' ἔλατ' αἶαντα μεγαλήτορα καὶ μενέλαον.
 Ζεὺς, ὅτε δὴ τρώεσσι δίδου ἐπεραλκία νίκην.

Τοῖσι

Sic dixit: hunc vero doloris nebula obtexit nigra,
 Ibat autem per primam aciem armatus fulgenti ere:
 Et nunc sane Saturnius sumpsit egidem simbriatam
 Splendentem, idam vero nubibus cooperuit.
 Fulgurans. a. valde graviter insonuit: hanc. & concussit,
 Victoriā Troianis dedit: in fugam. Vertit vero Achivos,
 Primus Peneleus Boiotus cepit fugam:
 Vulneratus. n. erat ad humerum hasta, antrorsum conuer-
 Summum leuiter: perstrinxit. a. ei ad os. & / q. (sus & que,
 Cuspis Polydamantis. hic enim percussit prope accedens.
 Leuiter versus Hector cominus percussit in manu ad solā,
 Filium Aledryonis magnanimi, cessare fecit. a. a pugna.
 Territus est. & circūspiciēs, quoniam nō amplius sperabat aīo
 Hastam tementem manu le pugnaturum cum Troianis.
 Hectorē. a. Idomeneus in Leitu irrudentem
 Percussit ad thoracem in pectus iuxta papillam,
 In summo. a. fracta est longa hasta. a. hi. &. clamauerunt
 Troiani, hic. & in Idomeneum iaculatus est Deucalidem
 In curru stantem: ab hoc quidem paululum aberrauit,
 Caterum hic Merionis comitem aurigamq.
 Caranum, qui ē Lycto benē habitata sequebatur ipsum:
 Pedester enim primō linguens naues Siringq., agitatās
 Venit: & Troianis magnam Victoriā praeuisset
 Nisi Caranus confestim celeres impulsisset equos,
 Et hunc quidem salus venit, depulsiq., crudelem diem:
 Ipse autem perdidit animum sub Hectore homicida.
 Hunc percussit sub maxillam & aurem: at sane dentes
 Excussit hasta extrema, linguamq., discidit mediam:
 Cecidit. a. ē curru, at habenas deiecit in terram:
 Et has Meriones accepit manibus charis
 Prociubens ē campo, & Idomeneum allocutus est:
 Flagella nunc quousq., & eloces ad naues peruenias:
 Cognoscis. a. & ipse q. non amplius Victoria est Gracorum.
 Sic dixit. Idomeneus. a. flagellauit pulchrē subatos equos
 Naves ad concavas. iam. n. timor incidit animo
 Neg., lutuit Atacem magnanimum & Menelaum
 Iupiter, quum iam Troianis dedit alternam Victoriā.

Troiani fugā
Achiues.

ττ

Τοῖσι δ' ἤ μύθων ἦρχε μέγας τελαμώνιος αἶας.

Ω πόποι, ἦδη μὲν γὰρ καὶ ὁς μάλα νήπιός ἐστι,

Τροίην δ' ἐπ' ἑσέοσι πατὴρ ζεύς κύδος ὀπάζει.

αφείη, Τῶν μὲν γὰρ πάντων βέλε' ἀπείχεται ὅς περ * ἀφείη,

Ἡ χαλκός, ἦ ἀγαθός· ζεύς δ' ἑμῆς πάντ' ἰδύνει.

Ἡ μὲν δ' αὖτως πᾶσιν ἐπὶ στα πῖπται ἐραζε.

Ἀλλ' ἄγε τ' αὐτοὶ σφ' οὐραζώμεθα μή πιν ἀείσιν,

Ἡ μὲν ὅπως τὸν νεκρὸν ἐρύσομεν, ἦ δὲ καὶ αὐτοὶ

ε. γειοίμεθα Χάριμα φίλοις ἐτάροισι * ἡρώμεθα νοσήσαντες·

Οἴ που θεῶν ὀρόωντες ἀκινέεσθαι, ἦ δ' ἐπ' οὐρανὸν

Ἐκτορ σφ' ἀνδροφρόνιο μὲν σφ' καὶ χεῖρας ἀάπτους

Σχίσσιν δ' ἀλλ' ἐν νηὶσι μελαίνῃσιν πιστεύεται,

Ἢ ἢ δ' ὅς περ ἐταῖρ σφ' ἀπαγγέλλει τά γ' ἴσα

Πηλείδῃ, ἥ περ ἔμιν οἶομαι ἦ δὲ πεπνύται

Λυγρὴς ἀργεῖνός, ὅπ' οἱ φίλοι σφ' ὄλεσθ' ἐταῖρ σφ'.

ε. οὐ πτω, Ἀλλ' * ἥπι δὴ λαμαὶ ἰδεῖν τοιοῦτον ἀχαιῶν.

Ἡ εἰ γὰρ κατέχρονται ὁμῶς αὐτοὶ τε καὶ ἱπποὶ.

Ζεὺς δ' αὖτε, ἀλλὰ σὺ ῥῦσαι σφ' ἥε σφ' ἦς ἀχαιῶν

Ποίνων δ' ἀδελφῶν, δὲ δ' ἐφ' αὐλοῖσιν ἰδέσθαι

Ἐν δ' ὅθι καὶ ὄλεσσαν, ἥ περ νύ τοι ἐύαδεν ἔργους.

Ὡς φάτο· τὸν δ' πατὴρ ὀλοφύρατο δακρυχρόντα.

Αὐτίκα δ' ἥε σφ' μὲν σκέδασεν, καὶ ἀπώσεν ὀμίγλιν.

Ἡέλι σφ' ἐπέλαμψε, μάχη δ' ὅπ' ἅπαντα φανέθη.

Καὶ τίτ' ἄρ' αἶας εἶπε βολῶν ἀγαθὸν μενέλαον.

Σχέπεο νῦν μενέλαε διοτρεφὲς αἶκεν ἰδῆσαι

Ζωὸν ἐτ' ἀπ' ἡλίου, μετὰ θυμὸν νέστορ σφ' ὕδιν

Οτρύων δ' ἀχλὺν δαΐφρονι δάκνον ἰόντα

Εἰπείν, ὅπ' ἰρά οἱ πολὺ φίλτατος ὄλεσθ' ἐταῖρ σφ'.

Ὡς ἔφατ'· ἔδ' ἀπὸ πηδῆσι βολῶν ἀγαθὸς μενέλαος σφ'.

Ἢ δ' ἵεναι, ὡς πῆς τε λείων σπὸ μεσσηύλοιο,

Ὡς τ' ἐπεί σφ' καὶ χάρμησι γύναι τ' ἀνδράς τ' ἐρετίζων,

Οἵ τε μιν ἐκ εἰδῶσι βούων σφ' ἵππ' ἐλέσθαι,

Παννύχοι ἐχρησάσονται· ὁ δ' ἡρεῖων ἐρετίζων

Ἰδύει, ἀλλ' ἔπ' ἀφ' ἡλίου. Σαμείας γὰρ ἀκροντες

Ἀνθοὶ αἰσάσονται θρασυάων σπὸ χειρῶν,

Καὶ ὀμνῶν τε δευαλ, τὰς τε σφ' ἐοπυμένους σφ'.

Ἡ δὲ δὲ δ' ὀππὸ σφιν ἐκ τῇ τετιηόπ' ἱνυμῶν.

Inter hos. a. sermonem incepit magnus Telamonius Ajax:

Papa, iam quidem & qui valde stultus est

Cognosceret quod Trojanis pater Iupiter gloriam praeber.

Horum. n. omnium tela tangunt, quicunq; ea emittit,

Seu ignavis seu fortis. Iupiter. a. tamen omnia tela dirigit.

Nobis. & incassum omnibus irrita cadunt humi.

Sed agite, ipse saltem excogitemus consilium optimum,

Tum ut cadaver trahamus, tum etiam si ipse

Gaudio dilectis socijs simus reuersi,

10 Qui forte huc respicientes tristantur, neq; putant

Hectoris homicid. e robur & manus inaccessas

Luturos, sed in naves nigras precipitatos esse.

Vitiam. & esset aliquis socius qui nunciet citissime

Pelida: quoniam non ipsum puto ne quidem intellexisse

15 Triste nunciū, quod ei dilectus perijt socius.

Atqui notandum possum videre talem inter Gracos:

Caligine enim sepi sunt simul ipsiq; & equi.

Iupiter pater, sed tu libera a caligine filios Achivorum:

Facq; serenitatem, daq; oculis videre:

20 Inq; luce etiam perde nos quādoquidem tibi placuit ita.

Sic dixit, hunc aut pater miseratus est lachrymantem.

Statim autem caliginem disperfit & amovit nebulam,

Sol vero affulsit, acies autem omnis apparuit

Et tunc Ajax allocutus est in praelio fortem Menelaum:

25 Circumspice nunc Menelae generose an videas

Vivum adhuc Antilochum magnanimum Nestoris filium.

Incit. a. & ad Achillem bellicosum ocyus profectus

Nunciet, quod sanē ei multo charissimus perijt socius.

Sic dixit neq; immorigerus fuit in bello strenuus Menelaeus.

30 Perrexit. a. & veluti aliquis leo a caula,

Qui postquam fatigatus fuerit canesq; virosq; irritans,

Qui ipsum non sinunt boum adipem auferre,

Totam noctem vigilantes: hic. &. carniū cupidus

Rect. a. irruat, sed nihil proficit. crebra enim iacula

35 Aduersa promolant audacibus a manibus,

Ardentesq; faces quas formidat, concitatus licet sit:

Mane autem seorsum iuit afflictō animo,

Ajax terreti

Ajax Menelaeum horrat ut Antilochum mittat ad Achillem, nunciaturum mortem Patroclum.

(laus)

Ως ἔπο πατρόκλοιο βολυὺν ὄρα δὲς μανέλα·
 Ηἵε πολλὰ δέκων· πέρι δ' εἰε μὴ μιν ἀχαιοὶ
 Ἀργαλέης περὶ φόβοιο ἔλωρ δ' ἵησι λίποιεν.
 Πολλὰ δὲ μνησίονη τε καὶ αἰαντέοσι κέλευεν.
 Αἶαντ' ἀργείων ἡγήτορες, μνησίονη τε,
 Νῦν τις ἐνηείης πατρόκλην· δειλοῖο
 Μνησάδω. πῶσιν γὰρ δῆσατο μέλιτος ἔϊν;
 Ζωὸς ἔσν· νῦν δ' αὖθις δάνατ'· καὶ μείρεα κίχνη.
 Ως ἄρα φωνήσας ἀπέειπε ξανθὸς μανέλα·
 Πάντοσε πατρίωνων, ὥς τ' αἰετὶς, ὅν βρά τε φασὶν
 Οὔ τι τὸν δέρεκε δαμάσσοιο· περὶ τρυφῶν,
 Οὐ τε καὶ ὑψόθεν ἐόντα πύδ' αὖτε κ' ἐλαδίη πηλὴ
 Θάμνω· ὥς ἀμφιρόμῳ κατὰ κείμενος· ἀλλὰ τ' ἐπ' αὐτῷ
 Εὐρυτο, καὶ τε μιν ὠκὺ λαβὼν ἐξέλετο θυμὸν.
 Ως τότε σοὶ μανέλας διοτρεφὲς ὅσπερ φασιν
 Πάντοσε δινείδω πολλῶν κ' ἔθι· ἐταίρων,
 Εἴ που νέετο· ὅν ἐπὶ ζώοντα ἴδοιο.
 Τὸν δ' ἰδὼν αἰετὶς ἐνόησε μάχης ἐπ' ἀρίστερά· πέσις
 Θαρσύνει· ἐταίροις, καὶ ἐποτρύνοντα μάχεσθαι.
 Ἀργεὺς δ' ἰσάμεν· περὶ σέθεν ξανθὸς μανέλα·
 Ἀντίλοχ'· εἰ δ' ἄγε δεῦρο διοτρεφὲς, ὄφρα πύθῃσιν
 Λυγρὴς ἀγγελίας, ἢ μὴ ὠφέλλει· ἥβη δαίμων.
 Ἡδὴ μὲν σε καὶ αὐτὸν ὄϊομαι εἰσέρωντα
 Γινώσκειν ὅτι πῆμα θεὸς δαναοῖσι κυλίνδει,
 Νίκη δ' ὅσων· πέφαται δ' ὠεῖσιν ἀχαιῶν.
 Πάτροκλ'· μέγα λη· ἢ ποθὴ δαναοῖσι τέτυκται.
 Ἀλλὰ σὺ δ' αἰετὶς ἀχλὺν, δέων δ' ἢ νῆας ἀχαιῶν,
 Εἰπεῖν, αἴ κε τάχα ναὶ κύν' ὅππ' νῆα σιῶσιν
 Γυμνόν· ἀπ' αὐτῶν τὰ γὰρ τεύχε' ἔχει κορυθαίολ'· ἔκτωρ.
 Ως ἔφατ'· ἀντίλοχος δ' ἠγάγετο μῦθον ἀκούσας·
 Δωὸν δὲ μιν ἀμφασίη πέπων λάβε· πῶ δ' οἱ ὅσπερ
 Δακρυόφιν πηλὸν, δαλέρην δ' οἱ ἔρετο φωνή.
 Ἀλλ' ἐδ' ὥς μανέλας ἐφομοσώμης ἀμείλησε·
 Βῆ δ' εἰς τὴν τεύχε' ἀμύμονι δώκεν ἐταίρω
 Λαοδόκῳ, ὃς οἱ ἔρετο φέρει μάστιγας ἱπποῖς·
 Τὸν μὲν δακρυόφοντα πύδ' εἰς φέρον· ἐκ πολέμοιο,
 Πηλεΐδην ἀχλὺν κακὸν ἔπος ἀγγελέοντα.

Οὐδ'

Sic à Patroclo in bello strenuus Menelaus
 Ibat valde inustus. admodum. n. timebat, ne ipsum Achivi
 Graui pre timore dilaniationem hostibus relinquerent:
 Multum autem Merionemq; & Ataces hortabatur:
 Ataces Argiuorum duces Merionemq;
 Nunc aliquis mansuetudinis Patrocli miseri
 Recordetur: omnibus enim norat mitis esse
 Viuus existens. nunc. & mors & satum occupat.
 Sic factus abiit flauus Menelaus,
 Undiq; circumspiciens, Veluti aquila, quam aiunt
 Acutissimè cernere inter aërias volucres,
 Quamq; etiam alitè existentem pedib; & velox non latuit lepus
 Arbusto sub frondoso iacens. sed in ipsum
 Fertur & ipsum confestim capiens exemit animam:
 Sic tunc tibi Menelae generose oculi lucidi
 Undiq; vertebantur multorum per agmen sociorum,
 Si forte Nestoris filium adhuc viuientem videres.
 Hunc verò citissimè cognouit pugna in sinistra totius.
 Animantemq; socios & excitantem ad pugnandum.
 Propè verò astans allocutus est flauus Menelaus:
 Antiloche, eia agè huc generose, & audias
 Triste nuncium, quod & tuam nunquam euenisset.
 Iam quidem te & ipsum puto videntem
 Cognoscere. quod cladem deus Danais aduoluit:
 Victoria. a. est Troianorum: occisus est. a. optimus Achiuorū
 Patroclus: magnum. a. desiderium Danais contigit.
 Sed tu mox Achilli, currens ad naues Graecorum,
 Nuncia si forte celerrimè cadauer ad nauem seruet
 Nudum: namq; arma habet galeam. mouens Hector.
 Sic dixit: Antilochus. a. percussus est verbis & t audiuit,
 Diu. a. ipsum obmutescens. a. verborum corripuit: ei q; oculo
 Lacrymis impleti sunt: florida. a. eius haesit vox:
 Sed neg; sic Menelae mandatum neglexit.
 Perrexit. a. currere: sua q; arma eximio dedit amico
 Laodoco, qui iuxta eum stettebat. & ungulos equos.
 Hunc quidem lacrymantem pedes referebant & praelio,
 Pelida Achilli infansum verbum nunciaturum.

Menelaus An
 tilochū mitti
 ad Achillē nū
 ciatū mortem
 Patrocli.

rr iij

Οὐδ' ἄρα σὸι μενέλαε διοτρεφὲς ἤθελε θυμὸς
 Τειρομένοις ἐτάροισιν ἀμυνέμεν, ἐν δὲν ἀπὸ λείαν
 Ἀντίλοχος, μεγάλη δὲ ποτὶ πύλοισιν ἐπύρην.
 Ἀλλ' ὅ γε τοῖσιν μὲν θρασυμήδεα δῖον ἀνέκεν,
 Ἀυτὸς δ' αὖτ' ὅππῃ πατρόκλη' ἦρώϊ βεβήκει·
 Στῆ δ' ἄρ' ἐπ' αἰαντέσσι κινὼν, εἰδὼρ ὃ παρσσηύδα.

Κεῖνον μὲν δὴ νηυσὶν ὅππῃ παρσσηύδα, ποτὶσιν
 ἑλθεῖν εἰς ἀρχὴν παύσας ταχύν· ἔδ' ἐμιν οἶω
 Νῦν ἵεναι, μάλα δ' ἐκ χειρὸς ἀμυνέμενον ἔκτορει δῖος.
 Οὐ γὰρ πῶς ἀνθυμὸς ἐὼν τρώεσσι μάχοιτο,
 Ἡμῖς δ' αὖτοί τ' ἐφ' ἐραζόμεθα μὴ πῃ ἀείσιν,
 Ἡ μὲν ὅπως τὸν νεκρὸν ἐρύσσομεν, ἡ δ' ἐκ αὐτοῖ
 Τρώων ἐξ ἐνοπίης θάνατον καὶ κῆρα φύσσομεν.

Τὸν δ' ἡμείβετ' ἐπειτα μέγας τελαμώνι' αἶας,
 Πάντα κατ' αἶσαν ἔειπες, ἀρχαλὸς δ' ἐμνέλαε·
 Ἀλλὰ σὺ μὲν καὶ μνηστήρας ἵπποδωτέ μάλα δῖος,
 Νεκρὸν αἰείρωντες φέρετ' ἐν πόντῳ ἀντὶ τοῖσιν
 Νῶϊ μαχησόμεθα τρώεσσι τε καὶ ἔκτορει δῖος,
 Ἴσον θυμὸν ἔχοντες, ὁμῶνυμοι, οἳ τὸ πάρος τ' ἔφ'
 Μίμνομεν ὅξω ἀρνα παρ' ἀλλήλοισι μένοντες.

Ὡς ἔφαθ'· οἳ δ' ἄρα νεκρὸν ἀπὸ χθονὸς ἀρχαζόντο
 Τῇ μάλα μεγάλῳ, ὅππῃ δ' ἰαχὴ λαὸς ὅππῃ
 Τρωϊκὸς, ὡς εἰδόντο νέκυν ἀείροντας ἀρχαί·
 Ἴδυσαν ὃ κύνεσσιν ἐοικότες, οἳ τ' ὅππῃ καὶ παρ' ἄλλοι.
 Βλημὴν δ' αἰέσσει παρ' αὐτοῖσιν ἀντιπύρην.
 Ἔως μὲν γὰρ τε θέουσι, διαρρύσσου μεμαῶτες·
 Ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἐν τοῖσιν ἐλίσσεται ἀλκὴ πεποιθὼς,
 Ἀψ' ἀνελήρησαν, διὰ τ' ἔτρεσαν ἀλλυδὶς ἄλλος·
 Ὡς τρώες, ἔως μὲν ὁμολαδὸν αἰὲν ἔποντο,
 Νύσσοντες ξιφασίν τε καὶ ἐγχέσιν ἀμφιγύροισιν·
 Ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' αἶαντε μετασφραδίζοντες κατ' αὐτοῖς.

Σταίησαν, * ἥνδ' ὃ τρέπετο γέως, ἔδ' ἐπὶ στήθεσσι
 Προσώπῳ αἰέσσει νεκροῦ * θηριόδοι.
 Ὡς οἳ γ' ἐμμεμαῶτε νέκυν φέρον ἐν πολέμοιο
 Νῆας ὅππῃ γλαυρούρας ὅππῃ ὃ πτόλεμος τέτατόσφιν
 Ἀγρί· ἥνδ' ἐπὶ πύρ, τὸ τ' ἐπεσόμενον πόλιν ἀνδρῶν,
 Ορεμανὸν ἐξ ἀφῆνης φλεγεῖται, μινύσσει ὃ οἴκοι

2. ἥνδ' ἐπὶ στήθεσσι
 3. ἥνδ' ἐπὶ στήθεσσι
 4. ἥνδ' ἐπὶ στήθεσσι
 5. ἥνδ' ἐπὶ στήθεσσι

Neg, tibi Menelaë generose soluit animus
 Afflictis socijs auxiliari, unde discessit
 Antilochus, ingensq; desiderium Pylijs fuit:
 Sed ille his Thrasymedem diuinum immisit:
 Ipse verò rursus ad Patroclum heroem profectus est.
 Constitit. a. cum ad Ataces venit, & subito allocutus est:
 Illum quidem iam ad naues pramissi veloces

Vi-iret ad Achillem pedibus velocem: neq; ipsum puto
 Nunc venturū vehementer quamvis iratū Hectori diuino.
 Nō. n. aliquo pacto nudus existēs contra Troian. pugnaret:
 Nos. a. ipsi saltem cogitemus consilium optimum,
 Tum si cadauer trahamus, tum etiam ipsi
 Troianorum ex vociferatione mortem & fatum fugiamus.

Hunc. a. excepit dein magnus Telamonius Atax:
 Omnia pro decoro dixisti, admodum inchoe de Menelaë:
 Sed tu quidem & Meriones subeuntes valde cito
 Cadauer sublatum ferte è praelio, sed à tergo.
 Nos pugnabimus aduersus Troianosq; & Hectorē diuinū
 Aequalem animum habentes, eiusdem nominis, qui prius
 Excipimus accepraelium prope inuicem manentes.

Sic dixit. hi verò cadauer à terra solus extulerunt
 Alitē admodum valde: acclamauitq; populus retrò
 Troianus, sic viderunt cadauer tollentes Achiuos:
 Irruerunt autem canibus similes, qui in aprum
 Vulneratum festinant ante iuuenes venatores.
 Aliquantisper enim currunt & stare cupidi.
 Sed cum iam in illos conuertitur fortitudine sisus,
 Retroq; cedunt, dissuguntq; alio alius:
 Sic Troiani aliquantisper quidem turmatim sequebantur
 Ferientes ensibusq; & hastis ancipitibus:
 Ceterum ubi Ataces conuersi contra ipsos
 Constitissent, eorum mutabatur color, neq; quis sustinebat,
 Procurrrens pro mortuo pugnare.

Sic hi alacres cadauer extulerunt è bello.
 Naves ad concanās: bellum verò intensum est ipsis
 Insestus, velut ignis qui inuadens, cinis atem virorum
 Excitatus subito comburit, minuitur autem domus.

ΙΛΙΑΔΟΣ ΟΜΗΡΟΥ Η Σ. ΡΑ.
 †φδία.

Σίγμοι, πύχια πύχια κρημὸν ἤφαιτος ἀχιλλεύ

Σ οἱ μὲν μάρναντο δέμας πυρὸς αἰδομέ-
 νοιο.

Αντίλοχ' ὅτ' ἀχιλλῆϊ πόδας ταχὺς ἄγγε-
 λος ἦλθε.

Τὸν δ' εὖρε παρ' οἴδῃ νεὼν ὀρθοκραιρά- 10

Τὰ φρονέοντ' ἀνὰ θυμὸν αἰδὴ τετελεσμένα ἦεν. (ων)

Ορχήσας δ' ἄρα εἶπε παρ' ὃν μεγαλήτορ θυμὸν.

Ω μοι ἐγὼ, τί τ' ἄρ' αὖτε χαρικομόωντες ἀχαιοὶ

Νηυσὶν ὅππῃ κλονέονται, αὖτις ζόμενοι πεδίοιο;

Μὴ δὴ μοι τελέσωσι θεοὶ χάρα κῆδεα θυμῷ,

Ὡς ποτὲ μοι μήτηρ διέπεφρε δέχα μοι εἰεπέ,

Μυρμιδόνων τὴν αἴψον, ἐπὶ ζώοντος ἐμείου,

Χερσὶν ὑπὸ πρῶτον λείψιν φάτο ἠελίοιο.

Ἡ μάλα δὴ τέβηνκα μενοίτιν ἀλκιμος υἱός,

Σχέτλι' ὅτ' ἐκείλθον ἀπὸ σπόμενον δῆϊον πῦρ,

Αἶψ' ὅππῃ νῆας ἱμᾶν, μηδ' ἔκτορ εἴβοι μάχεσθαι.

Εὖς δ' ταῦτ' ὠρμαίνε κτ' φρένα καὶ κτ' θυμὸν,

Τόφρ' οἱ ἐγγυῖθεν ἦλθεν ἀγανὺς νέστωρ υἱός,

Δάκρυα θερμά χέων, φάτο δ' ἀργεῖλιν ἀλεγεινῷ.

Ω μοι πηλὲ' ὅτ' εἰ δαίφρον' ὅτ' ἢ μάλα λυγρὸς

Πότ' σται ἀργεῖλιν, ἢ μὴ ὠφελεῖ γυῖναι.

Κεῖται πάροκλ' ὅτ' ἔκτορ ὅτ' ἢ ἀμφιμάχονται

Γυμνὰ ἀπὲρ τὰ γὰρ τεύχε' ἔχει κορυθαίολ' ἔκτορ.

Ὡς φάτο, τὸν δ' ἄγε' ὅτ' νεφέλῃ ἐκάλυψε μέλαινα,

Αμφοτέρῃσι γ' ἔχουσιν ἑλὼν κόνιν αἰδ' ἀλάεσσαν,

Χάλατο χαλκὸς φαλῆς, χλαίην δ' ἤγαυε πρῶτον.

Νεκταρέφ' ὅτ' ἡρώωνι μέλαινα ἀμφίχρ' ἀνέτεφρε.

Αὐτὸς δ' ἐν κονίῃσι μέγας μετὰ πρὸς τανυδαῖς

Κεῖτο, φίλῃσι γ' ἔχουσιν κόνιν ἡγαυὲς δαΐζων.

Διμῶα δ' αἶς ἀχιλλεύς ληίστατο πάροκλός τε,

Θυμὸν ἀκνηχόμεναι μετὰ λ' ἰαχον, ὅτ' ὅτ' οὐραζε

Εδραμον ἀμφ' ἀχιλλῆα δαίφρον' ἔχουσιν ὅτ' οὐραζε

Στήθεα

ILIADIS HOMERI AVT XVIII COM-
 positio.

Σ. Thetis Achilli à Vulcano attulit arma.

ΙC hi quidem pugnabāt instar ignis arden-
 tis.

Antilochus autem Achilli pedib. celer nun-
 cius venit: (habentes,

Hūc. a. inuenit ante naues erectas antēnas.

Ea cogitantem animo qua iam perfecta erant.

Ingemiscens vero dixit erga suum generosum animum:

Hei mihi, cur rursus comati Achilli

Ad naues tumultuosē pelluntur, turbati per campum?

Ne iam mihi perficiant dii tristes curas animo,

Vt olim mihi mater narrauit, & mihi dixit,

Myrmidonum fortissimum, adhuc viuente me,

Manibus sub Troianorum deserturum esse lucem solis.

Profecto omnino iam mortuus est Menæti fortis filius,

Miser: certē iubebam, cum repulisset hostilem ignem

Ad naues redire, neq. cum Hectorē fortiter pugnare.

Dum hic hæc soluebat in mente & in animo,

Interim ad eum propē accessit illustris Nestoris filius,

Lacrymas calidas fundens, dixitq. nuncium triste:

Heu Pelei fili bellicosi, certē valde triste

Audies nuncium, quod & inam non accidisset.

Iacet Patroclus: de cadauere. a. iam pugnant

Nudo: ceterum arma tenet galeam-mouens Hector.

Sic dixit, hunc vero doloris nebula obtexit nigra:

Ambabus autem manibus capiens puluerem atrum

Fudit super caput gratiosam autem deturpabat faciem:

Diurna autem tunica niger circum-hæsit cinis,

Ipse vero in pulueribus magnus late extensus,

Iacebat, charisq. manibus comam deturpabat euellens,

55 Ancilla autem quas Achilles pradatus erat, Patroclusq.

Animo afflictæ Vehementer euulabant & foras

Excurrebant circa Achillem bellicosum: palmis & omnes

Pectora

Antilochus
 Achilli mor-
 tem Patrocli
 nunciat.

Achilles sese
 ob mortē Pa-
 trocli afflictae

Στήθεα πεπλήρητο, λυγρὸν δ' ὕψος γῆα ἐνέσκη,
 Ἀντίλοχον δ' ἐτέρωθεν ὀδύρετο, δάκρυα λείων,
 Χεῖρας ἔχων ἀγλήϊον. ὃ δ' ἔστενε κυδάλιμον κῆρ.
 Δείδε γὰρ μὴ λαμόν σποτμήσεια σιδήρω.
 Σμερδαλέον δ' ὤμωξεν. ἀκουσε δὲ πότνια μήτις,
 Ἡμένει ἐν βένδεσσιν ἄλως πατρὶ γέροντι,
 Κόκυσέν τ' ἄρ' ἔπειτα. θεαὶ δὲ μιν ἀμφαγέροντο
 Πᾶσαι ὅσαι καὶ βένδος ἄλως νηρηίδες ἦσαν.
 Ἐνθ' ἄρ' ἔλω γλαυκὴ τε, δαλεια τε, κυμοδόκη τε,
 Νησαῖη, σπειώ τε, θόη δ', ἄλιν τε βοῶπις,
 Κυμοδόη τε, καὶ ἀκταῖη, καὶ λιμνώρεα,
 Καὶ μελίτη, καὶ ἱαίρα, καὶ ἀμφιδόη, καὶ ἀγαυή,
 Δωπώ τε, παρωπώ τε, φέρυσά τε, δύωαμένη τε,
 Δεξαμένη τε, καὶ ἀμφινόμη, καὶ χαλκιδάειρα,
 Δωεῖς, καὶ πανόπη, καὶ ἀγακλειτή γαλάτεια,
 Νημερτής τε, καὶ ἀνερδής, καὶ χαλκιδάσσα.
 Ἐνθα δ' ἔλω κλυμένη, ἱαίρα τε, καὶ ἱανασα,
 Μαῖρα καὶ ὠρεΐθυα, εὐπλόκαμός τ' ἀμάθεια.
 Ἀλλὰ δ' αἰ κτ' βένδος ἄλως νηρηίδες ἦσαν.
 Τῶν δ' καὶ ἀργύρεον πλῆτο σπείον. αἱ δ' ἅμα πᾶσαι
 Στήθεα πεπλήρητο. θέτις δ' ἐξήρχε γόοιο.
 Κλυθε κασίγνηται νηρηίδες, ὅφρ' εὖ πᾶσαι
 Εἴδετ' ἀκούσσαι ὅσ' ἐμῷ ἐνὶ κύθεα θυμῷ.
 ὦ μοι ἐγὼ δειλὴ, ὦ μοι δυσσείστο κεία,
 Ἡτ' ἐπεὶ ἄρα τέκον υἱὸν ἀμύμονά τε, κρατερόν τε,
 Ἐξοχὸν ἡρώων, ὃ δ' ἀνέδραμαν ἑρνεΐϊος,
 Τὸν μὲν ἐγὼ θρέψασα φυτὸν ὥς γουμῷ ἀλωῆς,
 Νησιὸν ὅππῃ περ ἐν ἡκα κορωνίσιν ἴλιον εἶσω
 Τρωσὶ μαχρὸς μανόν. τὸν δ' ἐγὼ ὑποδέξομαι αὖτις
 Οἴκαδ' ἐν νοσθήσαντα δόμον παλῆϊον εἶσω.
 Ὄφρα δὲ μοι ζάει καὶ ὄρα φάειν ἡελίοιο,
 Ἀγνυταί, εἰ δὲ πῶς δύωμαι χρασιμήσσαι ἴωσα.
 Ἀλλ' εἴμ' ὄφρα * ἴδω τε φίλον τέκος, ἡ δ' ἐπακούσω
 Ὅ, πῃ μιν ἵκετο πένθος ἀπὸ πηολέμοιο μένοντα.
 Ὡς ἄρ' αὖ φωνήσασα λίπε σπείον. αἱ δ' ἴσασιν αὖτις
 Δακρυόεσσαι ἴσαι, πρὶν δὲ σπείον κύμα δαλδάσσης
 Ρήγνυτο. ταὶ δ' ὅτε δὴ πρὸς ἴω ἐλβωλον ἵκοντο,

Ἀκτῶ

Pectora plangebant: soluta sunt. a. subtus membra cuiusq.
 Antilochus. a. ex altera parte lugebat, lacrymas stillans,
 Manus tenens Achilles. hic. a. suspirabat glorioso corde:
 Timebat enim ne iugulum absunderet ferro.
 5 Terribiliter. a. plorabat, audiuit. a. veneranda mater
 Sedens in gurgibus maris apud patrem senem:
 Lamentataq. est deinde: Dea. a. circa ipsam congregabatur
 Omnes, quotquot in imo vado maris Nereides erant:
 Illic erat Glauceq. Thaliaq. Cymodoceq.
 10 Nesa, Spioq. Thoaeq. Haliaq. magnis oculis decora,
 Cymochoaq. & Altea, & Limnoria,
 Et Melita, & Iera, & Amphithoe, & Agaue,
 Dotoq. Protoq. Pherusaq. Dynameneq.
 15 Dexameneq. & Amphinome, & Callianira,
 Doris, & Panope, & inchoa Galatea,
 Nemertesq. & Apseudes, & Callianassa:
 Illic etiam erat Clymene, Ianiaraq. & Ianassa,
 Mara, & Orithya, & crinibus decora Amathia,
 Aliaq. quae in profundo maris Nereides erant:
 20 Istis vero argenteus implebatur specus: ha. a. simul omnes
 Pectora condebant. Thetis vero incepit luctum:
 Audite sorores Nereides, sit bene omnes
 Sciatis audientes quanti meo insint dolores animo.
 Hei mihi misera, hei mihi infeluciter optimum enixa,
 25 Quae postquam peperit filium eximiumq. fortemq.
 Praestantissimum heroum, hic autem crevit planta similis:
 Hunc quidem ego educatum plantam velut in fertilis terra,
 In navibus praeiisi curvas puppes habentibus ad illum
 Contra Troianos pugnaturus: hunc. a. non recipiam iterum
 30 Domum reuersum, domum Peleiam intra.
 Quoad vero mihi vixit, & videri lumen solis,
 Tristatur, neq. quid ei possum auxiliari profecta.
 Sed vado sit isamq. dilectum filium, & audiam
 Quinam ipsum occupet luctus a bello cessantem.
 35 Sic locuta, reliquit speluncam: ha. a. cum ipsa
 Lacrymabunda ibant: circa autem ipsas vada maris
 Discindebatur. ha. a. ubi iam Troiam facundiam venerunt.

Thetis lugēs
 Nereides allo
 quitur.

LITTE

24. 150

Ακτῶν εἰσπλέσαντων ὀπιζέσθαι, ἔνθα θαμειαὶ
Μυρμιδόνων ἐρωτο νέες ταχύν ἀμφ' ἀχλὺν αἶα.
Τῷ δ' ἐβαρυσεν ἄχροντι παρίστατο πότνια μήτηρ,
Ὅξ' ὃ κωλύουσα χάριν λάβε παιδὸς * ἐόντο.
Καί ῥ' ὀλοφρομένη, ἔπειτα πηρόεντα προσήειρε.

Τέκνον, τί χλαίεις; τί δέ σε φέρεις ἵκετο πένθος;
Ἐξάδνα, μή κε ὕδρε. τὰ μὲν δὴ τοι τετέλεσται
Ἐκ δίδος, ὡς ἄρα δὴ φρίν γ' ἐύχρη χείρας ἀναχρών,
Πάντας ὅππ' ἀνέμνησιν ἀλήμεναι ἵας ἀχμῶν,
Σεῦ ὅππ' ἀνέμνησιν, παῖδά μιν τ' ἀεκήλια ἐργα.

Τλῶ δ' βαρυσεν ἄχρον προσέφη πόδας ὠκύς ἀχλὺς αἶα,
Μῆτερ ἐμὴν, τὰ μὲν ἄ μοι δόλυμπι θεῷ ἐτέλεσται
Ἀλλὰ τί μοι ἦν ἡ δόξα, ἔπειτα φίλῳ ὄλεσθ' ἐταίρῳ;
Πάτροκλ' ὅτ' ἐπὶ τῷ πύτων ἦν ἔταίρων
Ἴσον ἐμὴ κεφαλῇ, τὸν ἀπώλεσται. τεύχεα δ' ἔκταρ
Δράσας ἀπὸ δουρὸς πελώρια θαύμα ἰδέσθαι,
Καλὰ. τὰ μὲν πηλὴ θεοὶ δόσαν, ἀλλὰ δ' ἴδωρα,
Ἡματι τὰ ὅτε σε βροτῶ ἀνέρεθ' ἐμβαλον ὀνῆ.
Ὡς ὅφρα σὺ μὲν αὖτις μετ' ἀθανάτης ἀλήστῃ
Ναίεν, πηλὸς δὲ θνητῶν ἀγαλόμενος ἀκοιτῶν.
Νῦν δ' ἵνα καὶ σοὶ πένθος ἐνὶ φρεσὶ μύειν εἴη

24. 151

Παιδὸς ἀποφθιμένοιο. τὸν ἔγχετο δὲ ξανθὸν αὖτις
Οἶκα δὲ νοσήσαντ'. ἐπεὶ * ἐδ' ἐμὲ θυμὸς ἀνώγει
Ζῶειν, ἐδ' αὖθις ἐσσι μετέμμεναι, εἴ κε μὴ ἔκταρ
Πρώτος ἐμῶν δουρὶ τυπείης ἀπὸ θυμὸν ὀλέσσης
Πατρόκλοιο δ' ἐλῶμαι * μένοι πάλαι ἀποτίσῃ.

24. 152

150

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε θεὸς κατὰ δακρυχέουσα,
Ὀκύμορθε δὴ μοι τέκος ἔσται, οἷ' ἀγροδύεις.
Αὐτίκα γάρ τοι ἐπειτα μὴ ἔκτορα πότμος ἐταίρος.

Τλῶ δ' ἐμὴν ὀρθήσας προσέφη πόδας ὠκύς ἀχλὺς αἶα,
Αὐτίκα πεθιναίω, ἐπεὶ ἔκ' ἄρ' ἐμείλλον ἐταίρῳ
Κτείνον μὲν ἐπαμύνασθαι. ὁ μὲν μάλα τήλοδι πάσης
Ἐφθιτ'. ἐμὲ δὲ δῆσεν ἀφρὸν ἀλκτῆρα θυμῷ.
Νῦν δ' ἐπεὶ ἐνέομαι γὰρ φίλῳ ἐς πατρίδα γαίαν,
Οὐδέ τί πατρὸς κλέψω θυμὸν φάσθαι, ἐδ' ἐταίροις
Τοῖς ἄλλοις, οἳ δὴ πολλὰς δάμεν ἔκτορε δῖον.
Ἀλλ' ἵματι παρὰ νηυσὶν ἐπὶ πόντον ἀχλὺν ἀφρὸν,

Τοῖς

Litius conscenderunt ordine. Sibi frequentes
Myrmidonum subductae erant naues celerem circū Achille.
Huc. a. graviter suspiranti assitit Generanda mater;
Acriter autem plorans caput prehendit filij sui;
5 Et lugens verbis velocibus eum allocuta est:

Fili, quid fletis? quisque tuam mentem inuasit dolor?
Eloquere, ne celsa. hac quidem iam tibi perfecta sunt
A loue, sicut iam prius orasti manibus sublatis,
Omnes ad puppes concludi filios Achaeorum

Thetis Achil
le interrogat

10 Tui indigentes, patrisque molestas res,

Hanc. a. Valde-suspirans allocutus est pedib. Velox Achil
Mater mea, hac quidem mihi Olympius perfecit: (les;
Sed quae mihi ex his voluptas, quum charus perierit socius
Patroclus? quem ego prater ceteros honorabam socios,
15 Aequè ac meipsum, hunc perdidisti: arma vero Hector
Postquam trucidasset exiit ingentia, mirabile visus,
Pulchra, quae quidem Peleo dii dederunt, splendida dona,
Die illo, quando te mortalis viri collocarunt in cubili.
Vinam tu quidem illic inter deas marinas

Achilles The
tidi luctu sui
exponit.

20 Habituas; Peleus vero mortalem duxisset uxorem;

Nunc autem, ut tibi luctus in animo immensus sit
Filio interfecto, quem non suscipies rursus
Domum reuersum: quoniam neque, me animus impellit
Vivere, neque, viri interesse, nisi Hector

25 Primus mea hasta verberatus animam amittat,

Patrocli autem delationem Menetiae ducat.

Hunc. b. rursus allocutus est Thetis lacrymas demittens;
Citò-moriturus mihi fili eris, ut dicis;
Illic enim tibi dein post Hectorem mors parata.

30 Hanc. a. Valde-ingemiscens allocutus est pedib. Velox A-
Illicò moriar, quoniam non debebam socio (chilles,
Dum interficeretur auxiliari. ille quidem procul a patria
Interijt: me vero opus erat, iniuria propulsator ut-esset.
Nunc quoniam non redeo dilectam in patriam terram,

35 Neque, aliquid Patroclo factus sum lumen, neque, socijs
Alys, qui iam multis interfecti sunt ab Hecore diuino,
Sed sedeo apud naues inutile pondus terra,

Talis

Τοῖς δ' ἔων οἱ ὅτις ἀνδρῶν χαλκοχρῆτων
 Ἐν πολέμῳ ἀρσενέει δ' αἰμείνονές εἰσι καὶ ἄλλοι.
 Ὡς εἰς ἐκ τε θεῶν ἐκ τ' ἀνδρῶπων ὑπολοίτο,
 Καὶ χρεῖσθ' ὅστις ἐφείνε πολυφρονά, πορ χαλεπῆναι.
 Ὅς τε πολὺ γλυκίων μέλιτος χαταλίσσομενοι
 Ἀνδρῶν ἐν σήθεσσι ἀξέεται, ἥν τε καπνός.
 Ὡς ἐμὲ νῦν ἐρόλοσεν ἀνὰ ἀνδρῶν ἀγαμέμνων.
 Ἀλλὰ τὰ μὲν πορ τεύχεα ἐάσωμεν, ἀγνύμενοί πορ,
 Θυμὸν ἐν σήθεσσι φίλον διαμάσσωτες ἀνὰ γῆν.
 Νῦν δ' εἴμ' ὄφρα φίλης καφαλῆς ὀλετῆρα κιχέω
 Ἐκ πορ κῆρα δ' ἐγὼ τότε δέξομαι ὅπως τε κεν δῖ
 Ζεὺς ἐθέλῃ τελέσσει, ἥ δ' ἀδανάτοιο θεοὶ ἄλλοι.
 Οὐδὲ γὰρ ἐδὲ βίη ἤρα κληῖσθ' οὐ γὰρ κῆρα,
 Ὅς πορ φίλτατος ἔσκε δῖ κρονίῳ ἀνακτι.
 Ἀλλὰ εἰ μοῖρα δάμασσε καὶ ἀργαλέα χρεῖσθ' ἤρης.
 Ὡς καὶ ἐγὼν, εἰ δὴ μοι ὁμοῖν μοῖρα τέτυκται,
 Κεῖσθ' ἐπεὶ κε θάναω, νῦν γ' ἡλῆσθ' ἐδδὼν ἀροῖμυ,
 Καὶ πινὰ τρωάδων καὶ δαρδανίδων βαθυκόλπων,
 Ἀμφοτέρησιν χερσὶ παρειαῶν ἀπαλάων
 Δάκρυ' ὁμορξάμενλυ, ἀδινὸν σοναχῆσαι ἐφείλω.
 Γνοῖεν δ' ὡς δὴ δηρὸν ἐγὼ πολέμοιο πέπυμαι.
 Μηδὲ μ' ἔρυκε μάχης, φιλέουσά πορ ἐδὲ με πείσεις.
 Τὸν δ' ἡμείβετ' ἐπειτα θεὰ θεῖς ἀργυρόπεζα,
 Ναὶ δὴ τὸ γὰρ τέκνον ἐτήτυμον, ἔχασον ὄρε,
 Τειρομένοις ἐτάροισιν ἀμυνέμεν ἀπὺ ὀλεθρον.
 Ἀλλὰ τοῖ ἐν τεα χαλὰ μὴ τρώεσσι ἐχόντας
 Χάλκεα, μῦρμαίροντα, τὰ μὲν κορυθαίολα ἔκτωρ
 Αὐτὸς ἐχρῶν ὁμοιοσιν ἀγάλλετ'· ἐδὲ εἰ φημι
 Διηρὸν ἐπαγλαῖσθαι, ἐπεὶ φόνος ἐγγύθεν αὐτῷ.
 Ἀλλὰ σὺ μὲν μήπω χαταδύσσο μῶλον ἄρησθ'
 Πείν γ' ἐμὲ δαῦρ' ἐλθούσων ἐν ὀφθαλμοῖσιν ἰδῆαι.
 Ἡδὲν γὰρ νεύμαι εἴμ' ἡελίῳ ἀϊόντι,
 Τέχεα καλὰ φέρουσι παρ' ἡφαίστοιο ἀνακτος.
 Ὡς ἄρα φωνήσασα, πάλιν τρώετ' ὥς ἐυβοῖα.
 Καὶ σφροδῆσ', ἐλπίσι χασιγνήτησι μετηύδα.
 Τμήεις μὲν νῦν δὴ τε θαλάσσης ὀρέα κόλπων,
 Ὀψόμεναί τε χέρον δ' ἄλιον καὶ δώματα πατρῶος.

ζε. ταῦτα

Ka

Talis existens, qualis nullus Achivorum loricatorum
 In bello: in concione autem meliores sunt etiam alij.
 Utinam contentio ex Dijs, & ex hominibus pereat,
 Et ira, qua cogit prudentem licet saure:
 Quod, multo dulcior melle liquido
 Virorum in pectoribus augetur velut fumus.
 Sicut me nunc ad iram provocavit rex virorum Agamemnon,
 Sed illa quidem ante facta esse sinamus, dolentes quamvis.
 Animum in pectoribus charum cohibentes necessitate:
 Nunc autem eo ut chari capitis perditorem inveniā
 Hectorem: mortem. a. ego tunc recipiam quandocumque, iam
 Iupiter voluerit perficere, & immortales dij alij.
 Neq; enim, neq; vis Hercules effugit mortem,
 Qui dilectissimus erat Iovi Saturnio regi,
 Sed cum fatum domuit & difficilis ira Iunonis:
 Ita & ego si iam mihi simile fatum paratum est, (quar,
 Iacebo ubi mortuus fuero: nunc. a. gloriam bonam utinā asse
 Et aliquā Troianū & Dardanidū mulierū profundū sinū
 Ambabus manibus genarum tenerarum (habentiū,
 Lacrymas abstergentem, miserè suspirare cogam,
 Intelligant Verò quod diu ego à bello cessavi (suaseris.
 Neq; me arceas à pugna, diligens quamvis: nec. n. mihi per-
 Huic. a. respondit deinde dea Thetis argentipes:
 Sanè iam hac filie, verè dicis, non malum est
 Ab afflictis socijs auertere graue exitium:
 Sed tibi arma pulchra inter Troianos derinentur,
 Aerea, splendida, qua quidem sauius Hector
 Ipse gerens humeris gloriatur, neq; ipsum puto
 Diu gauisurum esse: quia cades propè ei adit.
 Sed tu quidem nondum ingredi stragem Martis,
 Antequam me huc profectam in oculis videris.
 Manè enim reuertar simul cum sole ascendente,
 Arma pulchra ferens à Vulcanorege.
 Sic fata, res & versa est à filio suo:
 Et conuersa marinas sorores allocuta est:
 Vos quidem nunc subite maris latum sinum,
 Visuraq; senem maritimum, & ades patri

Thetis Achil-
li arma pmit-
tit à Vulcano.

Id

Καὶ οἱ παῖτ' ἀγορεύουσι· ἐγὼ δ' ἐς μακρὸν Ὀλυμπόν
 Εἴμι παρ' ἥφαιστον κλυτοτέχην, αἴ κ' ἐθέλῃσιν
 Τιεῖ ἐμὸν δόμειναι κλυτὰ τεύχεα παμφανόωντα.
 Ὡς εἶπας· αἱ δ' ὑπὸ κῦμα θαλάσσης αὐτὴν ἔδυσαν·
 Ἡ δ' αὖτ' ἔλυμπονδε θεὰ Διὸς ἀφ' ὠροπέζας
 ἦεν, ὅφρα φίλῳ παιδὶ κλυτὰ τεύχε' ἐρείκοι.
 Ἐβώ μὲν ἄρ' ἔλυμπονδε πόδες φέρον· αὐτὰρ ἀχαιοὶ
 Θέσπεσίφω εὐαλητὸ ὕφ' ἑκτορ· αἰδροφόνοιο
 Φόβοντες, νῆας τε καὶ ἐλλήσποντον ἴκοντο.
 Οὐδέ κε πάτροκλον περ εὐνήμηδες ἀχαιοὶ
 ἔκ βελῶν ἐρύσαντο νέκυν, θέρσποντ' ἀχλὺν·
 Αὐτὰρ γὰρ δὴ τὸν γε κίχον λαὸς τε καὶ ἵπποι,
 Ἐκτὼρ τε παριήμεοι πάντες, φλογὶ ἱκελὸς ἀκλῷ·
 Τεῖς μὲν μιν μετόπισθε ποδῶν λάβε φάιδιμος ἑκτορ,
 Ἐλκόμεναι μαμαῶς, μέγα ὃ πρῶτος ὁμόχλα·
 Τεῖς δ' ἐδ' αἰάντες δουρὶν ὀπιέμενοι ἀκλῷ,
 Νεκρὸν ἀπεσυφείλιξαν· ὃ δ' ἔμπεδον ἀλλήλῃ πεποιδώς,
 Ἄλλοτ' ἐπαῖξασκε χεῖρ' ἑκάστον, ἄλλοτε δ' αὖτε
 Στάσκε μέγα ἰάχην· ὁπίσω δ' ἔρχετο πάμπαν·
 Ὡς δ' ὑπὸ σάματος ἔπι λείοντ' αἰδῶνα δυνάμει
 Ποιμένες ἀγραυλοὶ μέγα πεινάοντα δίδωται·
 Ὡς βὰ τὸν ἄκ' ἐδυνάτω δύναντες κορυθαί,
 Ἐκτορ παριήμεος ὑπὸ νεκρῷ δειδῖξαι δαί.
 Καὶ νῦν κεν εἰρουσέν τε, καὶ ἄσπετον ἦρατο κῦδος,
 Εἰ μὴ πηλείωνι ποδῶν ἄλκιμος ὠκέα ἴει·
 Ἀγέλαος ἦλθε Δέσπ' ἀπ' Ὀλύμπου θωρήσας δαί,
 Κρύβεται δίδος, ἄλλαν τε θεῶν· περ γὰρ ἴκ' ἐμιν ἦρεν·
 Ἀγχοῦ δ' ἵσταμένη ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 Ὅρσσο πηλείδην, παῖτων ἐκπαγλότατ' ἀνδρῶν,
 Πατρώκλῳ ἐπάμυνον; ἢ εἴνεκεν φύλοπις ἀνῆ
 ἔσκηκε περὶ νεῶν· οἱ δ' ἀλλήλοισι ὀλέκοισιν,
 Οἱ μὲν, ἀμυμώμενοι νέκυν· πέρι τε θνητῶτος,
 Οἱ δ' ἐρύσανται ποτὶ ἴλιον ἠνεμόεσσαν
 Τρώες ὀπιπύουσι· μέλιναν ὃ φάιδιμος ἑκτορ
 Ἐλκόμεναι μέμνον· κεφαλῶν δ' ἐξ ὅμοιοι ἀνῶν
 Πῆλξαι ἀνὰ σορόσπεροι; τμήνδ' ἀπαλῆς ὑπὸ δειρή.
 Ἀλλ' αἶνα, μήδ' ἐπὶ κῆσσι· σέβας δέ σε θυμὸν ἰκέσθω
 Πάτροκλον

χε. αὐτῶν

Et ei omnia dicite: ego autem ad magnam Olympum
 Vado ad Vulcanum inclytum fabrum, si velit
 Filio meo inclyta arma dare undaq; lucida.
 Sic dixit: ha vero undam maris statim subierunt:
 Ipsa vero iterum ad Olympum dea Thetis argentipes
 Iuit, si dilecto filio inclyta arma afferret.
 Hanc quidem in Olympum pedes tulerunt sed Achivū
 Ingenti tumultu ab Hectore homicida
 Fugientes ad nauesq; et Hellepontum Venerunt.
 Nec Patroclum quidem bene-ocreati Graeci
 Ex telis traxissent mortuum ministrum Achillis.
 Rursus enim iam hunc consecuti erant populusq; et equi,
 Hectoraq; Priami filium flamma similis fortitudine:
 Ter quidem ipsum retro pedib; apprehendit illustris Hector
 Ter autem duo Aiaces impetuosum induit robur
 A cadavere retruderunt, hic autem firmiter robore fretus,
 Interdum irruerat in turbam, interdum vero rursus
 Consistebat valde clamitans: retrō a. non cedebat omnino,
 Sicut autem a corpore minime leonem fulum possunt
 Pastores agrestes valde esurientem abigere:
 Sic hunc non poterant duo Aiaces armati
 Hectorem Priamidem a cadavere absterre:
 Et forte pertraxissetq; et immensam retulisset gloriam,
 Nisi Pelide sentipes Velox Iris
 Nuncia venisset festinans Olympo ut armaretur,
 Clam Ioue alijsq; dijs, nam prae miserat ipsam Iuno:
 Propē autem stans verbis velocibus allocuta est:
 Surge Pelide, omnium terribilissime virorum,
 Patroclo auxiliare, cuius gratia confectus grauis
 Constitit ante naues: hi autem se inuicem perdidit,
 Hi quidem praegnantēs pro cadavere demortui:
 Hi autem trahere ad illum sentis-expositum
 Troiani recta irruunt: maxime autem illustris Hector
 Ad trabendum promptus est: caput a. ipsum animus impulsio
 Affigere pules abscessum tenero a iugulo. (tangat
 Sed surge, nec amplius iacens; reverentia a. tuum animum

Hector Patrocli corp⁹ iter⁹ persequitur.

Iris Achillem iubet succurrere corpori Patrocli.

SS ij

ε. Ιλθαι.

ε. τ' αρεσι

ε. οὐ δ' αὖ.

ε. τ' αρεσι

ε. οὐ τ' αρεσι

ε. κεφαλῶν

ε. κεφαλῶν

Πάτρωνος τρωάων κυδων μέλινον αἶμα
 Σοὶ λώβη, αἰκὴν π' ἔχουσ' ἡρώμεν. * ἐλθῃ.
 Τλὼ δ' ἡμέλειται ἐπειτα ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς,
 Ἰρι θεῶς, τῆς * γάρ σε θεῶν ἐμοὶ ἐγγύεον ἦκε;
 Τὸν δ' οὕτ' ἀρσένει περὶ νῆμος ὠκέα ἴρις,
 5 Ἥρη μὲς ἀρσένει καὶ διὸς κυδων πεισέχοιτος.
 Οὐδ' οἷδε χρόνιδος ὑψίζυγος, εἰ δὲ τις ἄλλος
 Ἀθανάτων οἱ ἄλμπον ἐγγύεον ἀμφινέμονται.
 Τλὼ δ' ἀπαμειβόμενος ἀρσένει ποδῶς ὠκέα ἐγγύ-
 10 πῶς τ' ἀρ' ἰὼ μὲν μῶλον, ἐχούσι δ' ἐγγύεον αἰκῆνοι. (λέγεις, 10
 Μήτηρ δ' ἔμε φιλῇ πρὶν γ' εἶα θωρήσασθαι
 Πρὶν γ' αὐτὴν ἐλθοῦσαν ἐν ὄφθαλμοῖσιν ἰδύμεναι.
 Στεῦρο γὰρ ἡ φάειοι παρ' οἷστέμεν ἔντεα κελῶ.
 15 Ἀλλ' εἰ δ' ἔμε φιλῇ πρὶν γ' εἶα θωρήσασθαι
 Εἰ μὴ αἰσάντος γὰρ σάκος τελαμωιδάειο.
 Ἀλλ' αὖ καὶ αὐτὸς δ' ἐγγύεον (ἐλπομ') ἐν * ἀρσένει οἱστέμεν ὁμιλῶ,
 20 Ἐγγύεον δ' ἐγγύεον περὶ νῆμος ὠκέα ἴρις,
 Τὸν δ' οὕτ' ἀρσένει περὶ νῆμος ὠκέα ἴρις,
 25 Εὐτὶ καὶ ἡμῖν ἰδύμεν * ὅπ' αὖ καὶ τεύχε' ἐγγύεον
 Ἀλλ' αὖ τῶς δὲ πρὶν τῶν ἰδύμεν, τρωάων φάειοι
 Αἰκὴ σ' ἔμε φιλῇ πρὶν γ' εἶα θωρήσασθαι
 Τρωάων, ἀνὰ πᾶσι δ' ἀρσένει περὶ νῆμος ὠκέα ἴρις,
 Τεῖρόμενοι. ὁλίσθη δὲ τ' ἀνὰ πᾶσι δ' ἀρσένει περὶ νῆμος ὠκέα ἴρις.
 30 Ἡ μὲν ἀρ' ὥς εἰποῦσ' ἀπέβη ποδῶς ὠκέα ἴρις.
 Αὐτὰρ Ἀχιλλεύς ὄρετο δῖον φίλον * ἀμφὶ δ' ἐγγύεον
 Ὡμῶς ἰφθίμοισι βάλ' ἐγγύεον. ὁμοῦ δ' ἐγγύεον
 35 Ἀμφὶ δ' οἱ * κεφαλῇ νῆφ' ἐγγύεον δ' ἴα θεῶν
 Χρυσέον, ἐκ δ' αὐτῆς δ' αὖτε φλόγα παμφανόσασα.
 Ὡς δ' ὅτε καπνὸς ἰὼν ἐγγύεον ἀνὰ πᾶσι δ' ἀρσένει περὶ νῆμος ὠκέα ἴρις,
 Τηλόθεν ἐκ νῆσου τλὼ δ' ἴοι ἀμφιμάχονται,
 40 Οἷτε πανημέριοι συγερῶν κρίνονται ἀρσένει
 Ἀπὸ δ' ἐκ σφετέρων ἀμὰ δ' ἡελίῳ κατὰ δ' αὖτε
 Πυρσὶ τ' ἐγγύεον ἐκ πᾶσι δ' ἀρσένει περὶ νῆμος ὠκέα ἴρις,
 Τίγνεται αἰσάντος γὰρ σάκος τελαμωιδάειο.
 45 Αἰκὴν πῶς σὺ νῆσον * ἀέως ἀκτιῆρες ἴκωνται.
 Ὡς ἀπ' ἐγγύεον * κεφαλῇ νῆφ' ἐγγύεον δ' ἴα θεῶν
 Στῆ δ' ὅπ' αὖ τῶν ἰδύμεν, τρωάων φάειοι
 Μίσσηται

Patroclum Troianis canibus ludibrium fieri.
 Tibi contumelia, si cadaver sedatum venerit.
 Hanc vero excepit deinde agilis diuus Achilles:
 Iri dea, quis te deorum mihi nunciam misit?
 5 Hunc a. rursus allocuta est Centipes Velox Iris:
 Iuno me pramissit Iouis gloriosi Sacer,
 Neq, scit Saturnides sublimis, neq, quis alius
 Immortalium, qui Olympum nuosum circum habitant.
 Hanc a. respondens allocutus est pedibus celer Achilles:
 10 Quomodo sane ibo ad stragem? habent enim arma illi:
 Mater autem non me chara ante sunt armari,
 Quam ipsam venientem oculis conspiciam:
 Spondit enim a Vulcano allaturam arma pulchra:
 Alterius a. non sane scio cuius incluta arma inducere possim
 15 Nisi Aiakis scutum Telamonida:
 Sed et ipse hic (credo) inter primos versatur,
 Hastas truncidans hostes circa Patroclum mortuum.
 Hunc rursus allocuta est Centipes Velox Iris:
 Recte sane, et nos scimus q tibi incluta arma detinentur:
 20 Sed sic saltē ad fossam profectus Troianis appare,
 Siquidem subueriti abstineant a bello
 Troiani: respirent autem martij filij Achiorum
 Confessit: exigua a. respiratio belli (multum prodest.)
 Hac sic effata abiit pedibus Velox Iris:
 25 At Achilles motus est Ioui dilectus, circumq. Minerva
 Humeros validos posuit agida simbricata:
 Circumq. eiusq. caput nubem sepit diua dearum
 Auream, exq. ipso incendebat flammam Sindis, lucentem.
 Veluti a. quum fumus iens ex urbe in aetherem assurgit,
 30 Procul ab insula quam hostes oppugnant,
 Qui tota die horrendo decernunt Marte
 Urbe ex sua, simul vero sole occidente
 Ignesq. ardent crebri: in altum autem splendor
 Fit assurgens Sciacini et Videant,
 35 Si forte cum navibus Martis propulsa tori: Veniant:
 Sic ab Achillis capite splendor ad aethera pertingebat.
 Confessit autem ad fossam iens a muro, neq, Achille
 40

Μίσγητο. μητρὸς γὰρ πυκινὴν ὠπίζετ' ἐφ' ἐτιμῶν.
 Ἐνθά σῆς ἡῦσ'· ἀπὸ τερσέ τ' ἢ παλλὰς Ἀθηνῆς
 Φθίγγεσσι· ἀπὸρ τρωέσσιν ἐν Ἀσπετον ὄρεσσι κυδοιμῶν.
 Ως δ' ὅτ' ἀειρήνη φωνή· ὅτε τ' ἰάχε σάλπινγξ
 Ἀστυπλομένων δῆϊον ὑπὸ θυμοραϊσέων.
 Ως τότε ἀειρήνη φωνή· ἤνετ' αἰακίδαο.
 Οἱ δ' ὥς οὐδ' αἶον ὅπα γάλλκεον αἰακίδαο,
 Πάσιν δεινῇ θυμός· ἀπὸρ χαλλί τευχες ἵπποι
 Ἀψ' ὅχεα πρόπεον· ὅσσοντο γὰρ ἄλγεα θυμῶ.
 Ἡνίοχοι δ' ἐκπῆν· ἤπει δ' ἰδὼν ἀλγμάτων πῦρ
 Δεινὸν ὑπὲρ κεφαλῆς μεγαθύμου παλῆων·
 Δαυόμενον. τὸ δ' ἔδαιε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθηνῆ.
 Τεῖς μὲν ὑπὲρ τάρρου μετὰ ἰάχε δ' ἴθι· ἀχλὺς.
 Τεῖς δ' ἐκκυκλῆσαν τρωέες κλειτοὶ τ' ὀπίκουροι.
 Ἐνθά τ' ἡ καὶ τότε ἄλονται θυώδεα φῶτες αἰετοὶ
 Ἀμφὶ σφοῖς ὀχέεσσι καὶ ἔρχεσιν· αὐτὰρ ἀχαιοὶ
 Ἀσπασίως πάροχλον ὤ· ἐκ βελῶν ἐρύσαντες,
 Κατὰ δέσσαν ἐν λεγέεσσι. φίλοι δ' ἀμφέσσαν ἑταῖροι
 Μυρόμενοι· μὲν δ' ἐσφι ποδάμης εἶπετ' ἀχλὺς
 Δάκρυα θερμὰ χέων, ἑπεὶ εἶσδε πρὸν ἑταῖρον
 Κείμενον ἐν φερέτρῳ, δεδαγμένον ὀξείῃ γαλκῶ.
 Τὸν δ' ἥτοι μὲν ἐπεμπε σὺν ἵπποισιν καὶ ὅχσιν
 Ἐς πόλεμον, ἔσθ' αὖτις ἐδέξατο νοσήσαντα.
 Ἡέλιον δ' ἀνέμωτα βοῶπις πότνια Ἥρη
 Πέμψεν ἐπ' ὀκκαπτοῖ ῥόδῳ ἀέκοντα νέεσθαι.
 Ἡέλιος μὲν ἔδω, πάντων τ' ἢ δῖοι ἀχαιοὶ
 Φυλόπιδος κρατερῆς καὶ ὁμοῖε πολέμοιο.
 Τρωέες δ' αὖτ' ἐτέρωθεν ὑπὸ κρατερῆς ὑμῖν
 Χωρήσαντες, ἔλυσαν ὑφ' ἀμῶσιν ὀκείας ἵππους.
 Ἐς δ' ἀρρελὴν ἀγέροντο παρ' ὅθι ῥοπιο μέδεσθαι.
 Ορεῶν δ' ἐσαύτων ἀρρελὴν ἤνετ' ἔσθ' ἐπ' ἔλῃ
 Ἐξέδω· πάντας γὰρ ἔχε τρώες, ἔνεκ' ἀχλὺς
 Ἐξέφαινε, δεινὸν ἢ μάχης ἐπὶ πῦρ ἀλεγεινῆς.
 Τῷσι δὲ πολυδάμας πεπνυμένος Ἴφρχ' ἀρρελῶν
 Πανδίδης· ὁ γὰρ οἷ' ὄρεα σέσσω καὶ ὀπίσσω.
 Ἐκτοεὶ δ' ἦεν ἑταῖρος, ἰὴν δ' ἐν νυκτὶ ἤδοντο.
 Ἀλλ' ὁ μὲν ἀμύμονισιν, ὁ δ' ἔρχετο πολλὸν ἐνέκω.

Immixtus est: matris. n. prudens observabat preceptum.
 Ibi stans clamauit: procul etiam Pallas Minerva
 Insonuit, et inter Troianos immensum excitavit tumultum,
 Vt. a. cum cognitu facilis vox est, cum clangit tuba,
 Urbem obsidentes hostes propter perniciosos:
 Sic tunc clara vox fuit AEacidae.
 Hi. a. postquam igitur audierunt vocem ferream AEacidae,
 Omnibus commotus est animus: sed pulchre iuvati equi
 Retro currus vertebant, presagiebant enim dolores animo.
 Auriga. a. percussus sunt, ubi viderunt indefessum ignem
 Horrendum super caput magnanimi Pelidae
 Ardentem: illum autem accenderat dea casta Minerva.
 Ter. q. super fossum valde clamauit diuus Achilles:
 Ter autem turbati sunt Troiani, inclinati, auxiliares.
 Illic. v. & tunc perierunt duodecim viri fortissimi
 A suis curribus & lanceis, sed Achivi
 Alacriter Patroclum è iaculis subrahentes
 Collocarunt in lectus: chari autem circumstant focum
 Lugentes. cum ipsis. a. velocipes sequebatur Achilles,
 Lacrymas calidas fundens, postquam vidit fidum socium
 Iacentem in feretro, per fossum acuto are,
 Quem quidem miserat cum equis & curribus
 Ad bellum, neq. rursus excepit reuersum.
 Solem. a. indefatigatum oculis: decora veneranda Iuno
 Misit ad Oceanum fluentem in initium ire.
 Sol quidem occidit, cessabantq. diuini Achivi
 A conflictu forti. & omnibus peragere molesto bello,
 Troiani. v. rursus ex altera parte a forti pugna
 Cedentes soluerunt à curribus veloces equos.
 Inq. concionem congregabantur antequam cœnam curarent:
 Erecti. a. stantibus concio fiebat, neq. aliquis sustinebat
 Sedere: omnes enim habebat tremor, eo quod Achilles
 Apparuisse, diu. a. a pugna cessauerat tristi.
 His autem Polydamas prudens cepit concionari
 Panthodes: hic. n. solus videbat antrorsum & retrorsum:
 Hectori. a. erat amicus eademq. nocte nati erant:
 Sed hic quidem verbis, ille. a. hastam multum superabat.

Troianorum
concio.

Ὅς σφιν εὐφρονέων ἀγορήσαντο καὶ ματέειπεν,
 Ἀμφὶ μάλα φρεσὶ δὲ φίλοι· κέλομαι γ' ὅθ' ἔγωγε
 ἄστυ δὲ νῦν ἵεναι, μὴ μίμνεν ἡὼ δ' ἴαν
 ἐν πεδίῳ παρὰ νηυσὶν· ἐκ δ' εἰ δ' ἀπὸ τείχε' εἰμὲν.
 Ὅφρα μὲν εἴπῃ αἰὲρ ἀγαμέμνονι μῦθε δῖος,
 τόφρα δ' ὅρῃ τεροι πολέμι'· ἔπειτα νηυσὶν ἰαύων,
 χαίρεσκον γ' ὅθ' ἔγωγε τοῖς ὅπῃ νηυσὶν ἰαύων,
 ἐλπίσμεν ὅτ' ἡμῶν γ' αἰρήσεμιν ἀμφιελίσσας·
 νῦν δ' αἰνῶς δειδόμενα πτόκαα πηλείωνα.
 οἷ' ὅτ' ἐκείνῃ θυμὸς ὑπερβίῃ, ἐκ δ' ἐπαλήσει
 μίμνεν ἐν πεδίῳ, ὅθ' ἔφ' ἔρως καὶ ἀχαιοὶ
 ἐν μέσῳ ἀμφοτέρω μὲν ὅτ' ἀρήν' ὁ δαίμωνται,
 ἀλλὰ πρὸς πτόλιός τε μαχησέται ἡ δὲ γυναικῶν.
 ἀλλ' ἴομεν περὶ ἄστυ, πῶς δὲ μοι ὦδε γ' ὅθ' ἔσται.
 νῦν μὲν νῦν ἀπέπαυσε πτόκαα πηλείωνα
 ἀμβροσίῃ· εἰ δ' ἀμμε κινήσεται ἐνθάδ' ἰόντας
 αὖτις ὀρμηθεὶς σὺν τεύχεσιν, εὐ νῦν πρὸς αὐτὸν
 ἴνυσται· ἀσπασίως γ' ἀφ' ἱζέται ἱλίον ἱρῶν,
 ὅς κε φύγῃ πολλοὺς ὅτ' κύνες καὶ γυῖες ἔδονται
 τρώων. αἶ γ' ὅθ' ἡ μοι ἀπ' ἔατος ὦδε γ' ἔρῃσιτο.
 εἰ δ' αὖ ἐμοὶς ἐπέεσσιν ἀντιμέδωκε κηδόμενός τ' ἔφ',
 νύκτα μὲν εἴν' ἀγορήν δ' ἐν ὅτ' ἔξομεν, ἄστυ δὲ πύργῳ
 ἑλπίσας τε πύλαι, σὺν δὲ τ' ὅπῃ τῆς ἀραρυῖαι
 μακρὰ, εὐχέσθω, ἐξ ἀγμέναι εἰρύσονται.
 πρὸ δ' εἰ δ' ἡ τοῖς σὺν τεύχεσιν ἀγορήσονται
 Σπῆρ' αὖτ' ἀν' πύργῳ· πρὸ δ' ἄλχιον αἶν' ἐδέλῃσι
 ἐλθὼν ἐκ νηὸν πρὸς τείχε' ὅτ' ἀμμι μάχεται.
 ἀφ' ἑλπίσας εἰ δ' ὅπῃ νῆας, ἐπεί κ' ἐπεισέσθωσι ποιεῖ
 πάντας ὁρόμου ἀσπ' ὑπὸ πτόλιν ἡλασκάων.
 εἰσὼ δ' ὅτ' ἡμιν θυμὸς ἐφορμηθῆναι ἐάσει·
 οὐδέ ποτ' ἐκπέσει· περὶ μιν κύνες ἀγροὶ ἔδονται.
 τὸν δ' ἄρ' ὑποδράϊδ' ἀντιμέδωκε κηδόμενός τ' ἔφ',
 πελοδάμα, σὺ μὲν ἐκείν' ἐμοὶ φίλα ταῦτ' ἀγορεύεις,
 ὅς κέλας χ' ἄστυ ἀνέμηναι αὐτῇς ἰόντας.
 ἡ ἔπειτα κακὴρ πτόλις ἐλμῖνοι ἐνδοτὶ πύργῳ
 πείν μὲν γ' ἀπὸ πτόλιν μέροπος ἀνδρῶν ποιεῖ
 πάντες μὲν δὲ σκοντο πολὺ γ' ὅσ' ἡ πολὺ γ' ἀλχον

Νῦν

Qui ipsis bene consulens, concionatus est & ait:
 Diligenter considerate amici: iubeo enim ego
 Ad urbem nunc ire, neq. expectare auroram diuinam
 In campo apud naues. procul enim à muro sumus.
 5 Quamdiu quidem hic vir Agamemnoni trascebatu diuo,
 Tamdin faciliores ad debellandum erant Achui.
 Latabar enim & ego veloces apud naues exubans,
 Sperans naues capturos esse, qua stringz-remis-agiuntur:
 Nunc. a. Galdè timeo velocem Pelidem,
 10 Qualis illius animus inuictus, non solet
 Manere in campo, in quo Troiani & Achius
 In medio stringz, robur martis discernunt:
 Sed de urbe pugnabit atq. exoribus.
 Itaq. eamus ad urbem: parete mihi sic enim erit:
 15 Nunc quisdem nox cessare fecit velocem Pelidem
 Intempesta: si autem nos offenderit hic existentes
 Cras impetum faciens cum armis, propè quis ipsum
 Sentiet, libenter enim veniet ad illum sacrum
 Quicunq. effugerit: multos & canes & Cultures comedent
 20 Troianorum: Vinam. n. iam mihi procul ab aure sic esset.
 Si. & meis verbis paruerimus, afflicti licet.
 Noctū. q. in concione robur habebimus: urbem. a. turres,
 Aliaq. porta. a. foresq. ad has aptata
 Longe, bene polita, coniuncta tutabuntur.
 25 Manè autem sub aurora armis instructi
 Stabimus super turres, huic autem grauius erit si voluerit
 Profectus à nauibus pro muro nobiscum pugnare,
 Retro iterū abire ad naues postquam ingentis ceruicis- equos
 Varia cursitatione satiarit sub ciuitatem discurrens:
 30 Intrò verò non ipsum ananims irrure sinet,
 Nec unquam vastabit, prius ipsum canes celeres comedent.
 Hunc. a. toruè intuitus allocutus est galeatus Hector:
 Polydama, tu. q. non adhuc mihi grata hac concionaris,
 Qui iubet in urbem nos concludi reuersos.
 35 An nondum satiati estis clausi intra turres?
 Antea. n. Priami urbem diuersis- linguis- stentes homines
 Omnes praeceabant auro- abundantem, diuitem ari.

Polydamitis
 consilium de
 petenda urbe

Hector Poly
 damanti con
 tradicit.

Σ Σ

Νῦν δ' ἤδη ἐξ ἀπόλαυε δόμων κειμήλια καλὰ.
 Πολλὰ δὲ δὴ φρυγίῳ καὶ μιονίῳ ἐρατεινῷ
 Κτήματα φρονέμεν· ἵκει, ἐπεὶ μέγας ὠδύσατο ζεύς.
 Νῦν δ' ὅτε πέρ μοι ἐδώκε κρόνυς παῖς ἀγκυλομήτεω
 Κῦδος ἀρέδ' ὅππῃ νηῖσι, θαλάσῃ τ' ἐλαῖσι ἀχαιῶν,
 Νῆπις, μή κέ τι ταῦτα νοήματα φάιν' ἐνὶ δήμῳ.
 Οὐ γὰρ πρὸς τρώων ὅππῃ πείσεται, ἔγδ' ἐάσω.
 Ἀλλ' ἄγε δ', ὡς ἂν ἐγὼ εἴπω πειθόμεθα πάντες.
 Νῦν μὲν δόρπον ἐλαῖε καὶ κρατὸν ἐν τελέεσσι,
 Καὶ φυλακῆς μνήσασθε, καὶ ἐρηγῶνδε ἔχαστος.
 Τρώων δ' ὅς κε ἀτάσσοιτο ἄφραδέως ἀνιάζει,
 Συλλέξας, λαοῖσι δότω κατὰ δημοβοήσας,
 Τῶν πινά βέλτερόν ὅστις ἐπαυρέμεν ἢ φῶ ἀχαιῶν.
 Πρῶτ' ἴ' ἔω· ἠοῖοι σὺν τεύχεσσι δωρηθέντες,
 Νηῖσιν δὲ γλαφυρήσιν ἐρείρομεν δέξω ἀφ' ἡς.
 Εἰ δ' ἐτεδὸν παρὰ ναῦφιν ἀνέστη δῖος Ἀχιλλεύς,
 Ἀλγεῖον αἶψ' ἐδέλῃσι προέσσεταν· ἔμιν ἐγὼ γὰρ
 Φόβομαι ἐκ πολλέμοιο δουραχέῃ, ἀλλὰ μάλ' αὐτῷ
 Στήσομαι, ἢ κε φέρεσι μέγα κῆρος, ἢ κε φερόμην.
 Ζεῦ δὲ ἐνυάλει, καὶ τε κτανέοντα κατεκτα.
 Ὡς ἔκτωρ ἀγόρευ· ὅππῃ δ' ἔτρωες κελεύουσιν,
 Νῆπιό· ἐκ γὰρ σφῶν φρένας εἴλετο πολλὰς ἀδμήν.
 Ἐκτορε μὲν γὰρ ἐπήνυσαν, καὶ ἀμυγύωντι,
 Πελυδύμαντι δ' ἄρ' ἔπει, ὅς ἐδῶκε φράζετο βυκλῷ.
 Δόρπον ἔπειδ' ἔηλοντο καὶ κρατὸν, αὐτὰρ ἀχαιοὶ
 Παννύχιοι πάροχλον ἀνέσενάχοντο γῶντες.
 Τόισι δ' ἠπείλειος ἀδινού' ἔζηγε γόοιο,
 Χεῖρας ἐπ' ἀνδροφόνοισι θέμεναι, σῆδεσσιν ἐταίρους,
 Πυκνὰ μάλα στενάχων· ὡς αἶψ' αἰὲς ἠὲ γυῖοι,
 Ὡς δ' ἔπειδ' ὅππῃ σκύμοις ἐλαφροῦσι ἀπάσῃ ἀνὴρ
 Τλῆς ἐκ πυκνῆς· ὁ δὲ τ' ἀχρηστὸν ὕπερθε ἐλθὼν.
 Πολλὰ δὲ τ' ἄρκε' ἐπῆλθε μετ' ἀνέρεσσι γυῖοι ἐρδυνῶν,
 Εἰποδὲν ἐξέδρου. μάλα γὰρ δριμύς γόλοισι αἶρεϊ.
 Ὡς ὁ βαρυσθενέων μετεφώνας μυρμιδόνεσσιν,
 Ὡς πόποι, ἦ εἰς ἄλιον ἔπος ἐκβαλὼν ἡματι κείνῳ,
 Θαρσύνων ἥρωα μενέοιπον ἐν μεσάροισι
 Φῶν δέ οἱ εἰς ὀπνέτα φεραχὺν ἔδον ἀπάξειν.

ΙΛΙΟΥ

Nunc autem iam perierunt ex adibus thesauri preciosi:
 Multa a. iam in Phrygiam & Mœniam amabilem
 Possessiones vendita & venerunt, postq. magnus iratus est Iup.
 Nunc autem quando mihi dedit Saturni filius versuti
 5 Gloriam referre propè naues, mariq. concludere Græcos,
 Stulte, ne amplius hac consilia declara in populo:
 Non. n. quis Trojanorum obtemperabit, neq. n. suam.
 Sed agite, sicut ego dixero pareamus omnes:
 Nunc quidem cœnam sumite per castra in ordinibus,
 10 Et excubiarum recordamini, & Vigilate singuli.
 Trojanorum. a. qui de opibus nimium sollicitus est,
 Collectas populis det. & publice consumantur:
 Horum aliquem melius est illis frui quàm Achivos.
 Mane. & sub auroram cum armis armati
 15 Naues ad concauas excitemus acre prælum.
 Si autem reuera apud naues surrexit nobilis Achilles,
 Durius, si voluerit, ipse erit: non ipsum equidem
 Fugiam è bello lamentabili, sed audenter contrà
 Stabo: Vel feret magnam Victoriam, Vel feram.
 20 Communis mars est, & cupientem occidere interfecit.
 Sic Hector concionatus est: Troiani. a. applauserunt,
 Stulti: nam ipsorum mentes abstulerat Pallas Minerva.
 Hectori. n. assenserunt malè consulenti:
 Polydamanti. & nullus, qui tamen bonū dixerat consilium.
 25 Cœnam deinde sumpserunt per castra, sed Achivi
 Totà nocte circa Patroclum suspirabant lugentes,
 His. a. Pelides miserandum incepti luctum,
 Manus homicidas imponens pectoribus socij,
 Crebrò admodum suspirans, sicut leo lethrè iubatus,
 30 Cuiq. catulos venaticus surripuerit vir
 Sylva ex densa: hic autem tristatur posterior sentens:
 Multas a. conualles subintrat post viri vestigia scrutans
 Sicubi inueniat: Valde enim acris ira eum corripit:
 Sic hic graviter suspirans allocutus est Myrmidones:
 35 Proh malam, certè vanum verbum emisi dic illo,
 Animum addens heroi Menætio in adibus:
 Dicebam enim ei in Opuntia clarum filium reducantur

Achilles Pa-
troclum lu-
get.

Ilio

Ἴλιον ἐκπέρσαντα, λαχόντα τε λήϊδος αἶσαν
 Ἀλλ' ἔξ' αὖθις ἀνδρεσσὶ νοήματα πύττα τελευτᾷ.
 Ἀμφω γὰρ πέσσωται ὁμοίῳ γαῖαν ἔρευσαι.
 Αὐτὰρ ἐνὶ θρόνῳ, ἐπεὶ ἔδ' ἐμα νοσήσαντα
 Δέξεται ἐν μεγάροισι γέρονι ππλάτα ππλευς,
 Οὐδ' ἐξέπ' ἡμίτηρ, ἀλλ' αὐτὰ γαῖα καὶ ἐξέξει.
 Νῦν δ' ἐπεὶ οὐκ ἔστι παρὰ νηυσὶ καὶ ὑπερθεῖν ἐμὲ ὑπὸ γαῖαν,
 Οὐ σέ περ κτελείω, σείν γ' ἔκτορ' ὅτ' ἐσθ' ἀδ' ἐνείχεαι
 Τόχρα καὶ κεφαλὴν μαλαγῶν μου σείο φονήθ'.
 Δώδεκα δ' ὅσ' ἐσσι παρὶ τοῦ πυρὸς ἀποδεδροτομήσω
 Τρώων ἀγλαὰ τέκνα, σέθεν κατὰ μένοιτο χολωθεῖς.
 Τόφρα δέ μοι παρὰ νηυσὶ κορενίσσι κείσεαι αὐτῶς.
 Ἀμφὶ δέ σε τρωαὶ καὶ δαρδανίδες βαδύκολποι
 Κλαύσονται, νύκτας τε καὶ ἡμέρας δακρυχέουσιν.
 Τὰς αὐτοὶ καὶ κόμ' ἐσθ' ἐβίβ' ἵεν τε δουεὶ τε μακρῶς.
 Πιείρας πέρδοντε πόλεις μερόπων ἀνδρῶπων.
 Ὡς εἰπὼν, ἐπείρουσιν ἐκέκλετο δῖος Ἀχιλλεύς.
 Ἀμφὶ πύλιν σῆσαι τρίποδα μέγαν, ὄφρα τὰ χεῖρα
 Πάτροκλον λείσεται ἀπὸ βρότον αἵματόεντα.
 Οἱ δ' ὅσ' ἀποτρεχόν τριπόδ' ἵστασαν ἐν πυρὶ κηλῶν,
 Ἐν δ' αὖρ' ὕδωρ ἔχεαν, ὑπὸ δ' ἔξυλα δάκν' ἐλόντες.
 Γάστρην μὲν τρίποδος πῦρ ἀμφ' ἔπει, δέρυμτο δ' ὕδωρ.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ ξέσεν ὕδωρ ἐνὶ λῶπι χαλκῶ,
 Καὶ τότε δὴ λούσαντες καὶ ἡλείψαν λίπ' ἐλαίῳ.
 Ἐν δ' ὠτειλὰς πλῆσαν ἀλείφατ' ἐν νεφέροισι.
 Ἐν λεγέσσι δ' ἐνέπτες, ἐάνθ' ἀπὶ χάλυβιν
 Ἐς πόδας ἐν κεφαλῇ καὶ ἄρ' ἐπὶ δ' ὅτ' ἐφ' ἐλ' ἀλκῶ.
 Παννύχιοι μὲν ἔπειτα πόδας ταχύν' ἀμφ' ἀχλὺν
 Μυρμιδόνες Πάτροκλον ἀνέσενάχοντο ρωῶντες.
 Ζεὺς δ' ἦρ' ἔλεος παρ' ὀφθαλμοῖσι λαχόντι,
 Ἐφ' ἡξ' αὖ καὶ ἐπειτα βοῶπις πότνια Ἥρη,
 Ἀντήσας δ' ἀχλὺν πόδας ταχύν. ἦ ῥά νυ σῶο
 Ἐξ αὐτῆς ὁρῶντο χαρην κομῶντες ἀχαιοί.
 Τὸν δ' ἡμέλει βετ' ἔπειτα βοῶπις πότνια Ἥρη,
 Αἰνόντα τε κροῖσιν ποῖον τὸν μῦθον ἔειπες.
 Καὶ μὲν δὴ πού τις μέλλει βροτὸς ἀνδρῶν τελευτᾶν,
 Ὃς ἄνδρ' ὅς τ' ὅτ' ἐσθ' ἐπὶ τοσούτῳ μῦθῳ οἶδε.

Πῶς

Illo emerso, nactumq; prada portionem.
 SED minimè Iupiter hominib. cogitationes omnes perficit.
 Ambos. n. destinatum est eandem terram rubefacturos esse
 Hic in Troia, quoniam neq; me reuersum
 5 Suscipiet in domibus senex eques Peleus.
 Neq; Thetis mater, sed hic terra detinebit.
 Nunc .a. postquam Patrocle te posterior subeo terram,
 Non te ante sepeliam quàm Hectoris huc attulero
 Arma & caput magnanimi tui interfectoris,
 10 Duodecim. & ante rogum obtruncauero
 Trojanorum inclytos filios, ob te interfectum iratus.
 Interea. a. mihi apud naues curuis puppibus iacebis sic:
 Circum autem te Troiana, & Dardanides amplo-sinus
 Plorabunt noctesq; & dies lacrymas fundentes.
 15 Quas ipsi labore-acquisiuius, virg. lanceaq; longa,
 Opulentas destruentes ciuitates diuersis-loguctium hoim.
 Sic fati. & focis iussit diuinus Achilles
 Ad ignem statuere tripodem magnum, Et celerrimè
 A Patroclo abluerent sansem cruentam:
 20 Hi. & aptis. ad lauacra tripodè statuerunt in igne ardentem
 In ipsum. a. aq; fuderunt: subtus. a. ligna accendebant capi-
 Ventrè. q. lebetis ignis ambibat, calefiebatq; aqua. (entes:
 Sed postquam ferbuit aqua in nido lebetè
 Et tunc quidem lauarunt, & unxerunt pingui oleo:
 25 Vulnera autem impleuerunt unguento nouemalis
 In lectis verò componentes linteo subtili texerunt
 Ad pedes à capite, desuper. a. septe alba:
 Tota nocte quidem deinde pedib. celerem circa Achillem
 Myrmidones Patroclum gemebant.
 30 Iupiter. a. Iunonem allocutus est sororem & coniugem:
 Perfecisti etiam tadem pulchris. oculis Venerabilis Iuno
 Excitato Achille pedibus celere: nunquid te
 Ex ipsa nati sunt comati Achiuu?
 Huic. a. respondit deinde pulchris-oculis Veneranda Iuno:
 35 Grauiissime Saturne, qualem orationem dixisti?
 Et. q. iam etiam aliquis potest homini perficere,
 Quis tamen mortalis est, & non tot consilia nouit:
 Quomodo

Πῶς δ' ἢ ἔγωγ' (ἢ φημι δ' ἄνωγ' ἐμμεν' αἰεὶς)
 Ἀμφοτέρων, ἡμεῖς τε καὶ ἄνακτα σὴ παρὰ κοίτης
 Κέκλημαι· σὺ δ' ἅσι μετ' ἀθανάτοισιν ἀνάσεις)
 Οὐκ ὄφελον ἡρώεσσι κοίτῳ μένη καὶ ῥάλλαι;
 Ὡς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγρόεον·
 5 Ἡφαίστου δ' ἱκετὶς δέμον δέπης ἀργυρόπεζα
 Ἀφθιτοῖς ἀγρόεντα, μετὰ πρὸς ἀθανάτοισι,
 Χάλκεον, ὃν ῥ' αὐτὸς ποιήσαςτο κυλλοποδίων.
 Τὸν δ' εὖρ' ἰδρῶντα ἑλίσσόμενον πρὸς φύσας,
 Σπυῖδοντα· τριπόδας γὰρ εἴκοσι πάντας ἔτευχεν·
 10 Ἐσάμναι πρὸς τοῖον εὐσταθέα· μετὰ τοῖς
 Χρυσέα δὲ σφ' ὑπὸ κύκλῳ πυθμένι δῆκεν,
 Οφρά οἱ αὐτόματι δέον * δυσάατ' ἀγῶνας,
 Ἡδ' αὖτις πρὸς δῶμα νεοίατο, θαῦμα ἰδέσθαι.
 Οἱ δ' ἦτοι πόσων μὲν ἔχον τέλει, ἔατα δ' ἔπω
 Δαίδαλα πρὸς σέκειτο, τὰ ῥ' ἥρτυε, κόπῃς δ' ἀσπίδας·
 15 Οφρ' ὅγε ταῦτ' ἐπονείτο ἰδίῃσι πρὸς πίδασι,
 Τόφρα οἱ ἐγγύθεν ἦλθε θεὰ δέπης ἀργυρόπεζα.
 Τὴν δ' ἰδὲ πρὸς μολεῖσα χάρεις λιπαροκρήδεμνον
 Καλῇ, τὴν ὅπῃς περικλυτὸς ἀμφιγυήεις.
 20 Ἐν τ' ἀρχῇ οἱ φάριε, ἔπος τ' ἔφατ', ἐκ τ' ὀνόμαζε,
 Τίπῃ δέπῃ τῶν ὑπερβαίνεις ἡμέτερον δῶ;
 Αἰδοίητε φίλη τε; παρ' ὅ γε μὲν ἔπ' ἀμύζεις.
 Ἀλλ' ἔπειτο πρὸς τέρῳ, ἵνα τοι παρ' ἔνεια δέω.
 25 Ὡς ἀφ' ὧν ἡσούσας, πρὸς αἶα δ' ἴα θεάων.
 Τὴν μὲν ἔπειτα καθεῖσεν ὅπ' ἄρῳ ἀργυροῦλον,
 Καλοῦ, δαίδαλεα· ὑπὸ δ' ἄρῳ πρὸς σὴν ἦεν.
 Κέχετο δ' ἡφαίστου κλυτοτέχνῳ, εἰπὲς τὸ μῦθον,
 30 Ἡραυσε πρὸς μολ' ὦδε, δέπης νύ τι σέο χαρίζεαι.
 Τὴν δ' ἡμέτεβ' ἔπειτα περικλυτὸς ἀμφιγυήεις,
 Ἡρὰ νυ μοι δεινὴ τε καὶ αἰδοίη θεὸς ἐνδόν,
 Ἡ μ' ἐσάσθ' ὅτε μ' ἄλλος ἀφίκετο τῆλε πεσόντα,
 Μητρὸς ἐμῆς ἰόητι κυνώπιδος, ἡ μ' ἐδέλεσσε
 35 Κρύψαι χρολὸν ἐόντα. * τότ' αὖ πᾶσιν ἄλγος θυμῷ,
 Εἰ μὴ μ' ἑρυνόμῃ τε δέπης δ' ὑπεδέξατο κόλπῳ·
 Εὐρυόμῃ θυγάτηρ ἀφ' ὀρέας ὠκεανοῖο.
 Τῇσι παρ' εἰνάεστες χάλκεον δαίδαλα πολλὰ.

Πόρπας

Quomodo iam ego qua dico dearum me esse praestantissimam,
 Ob virumq; genereq; scilicet, Et quoniam tua vxor
 Vocor, tu autem omnes inter immortales regnas:
 Non debebam Trojanis irata mala machinari?

5 Sic hi quidem talia inter se loquebantur:

Vulcani a. peruenit ad domum Thetis argentipes,
 Incorruptam, stellatam, decoram inter immortales,
 AEream, quam quidem ipse fecit claudius.
 Hunc autem inuenit sudantem, motante sese circa folles,

10 Properantem. tripodes enim Siginti omnes fabricabat,
 Vestarent ad parietem bene adificata domus:
 Aureas, a. ipsis rotulas Smicuiq; fundo supposuerat,
 Ut ei sponte sua diuinum ingrediantur canabulum.
 Ac yrusus iterum domum redirent, mirabile visum:

15 Hi. & tantum quidem habebant sinem: ansa a. nondum
 Varia addita erant, quas sane apparabat, incidebat autem
 Dum ille hac elaborabat peritis artificijs, (clausos.
 Interim eum prope accessit dea Thetis argentipes.
 Hanc autem vidit progressa Charis bene-compta,

20 Pulchra, quam vxorem duxerat inelytus Vulcanus:
 Inq; eius basit manu, Verbumq; dixit Et compellauit:
 Cur Thetis extensum peplum gerens, accedis domum nostram
 Venerandaq; amicaq; antea q. nequicquam frequentas.
 Sed sequere ulterius, ut tibi hospitales-epulas apponam.

25 Sic locuta, Ulterius duxit nobilissima dearum,
 Hanc q. deinde sedere fecit in sede argenteis clausis. distin-
 Pulchra, artificiosa: scabellum a. pedibus suberat: (ita,
 Vocant, a. Vulcanum inelytum-fabrum, dixitq; Verbum
 Vulcane, ades huc, Thetis aliqua in re tui indiget,

30 Huic. & respondit deinde inelytus Vulcanus:
 Certè mihi potensq; Et Veneranda dea intus,
 Quae me seruauit, quando me dolor cepit procul delapsus
 Matris mea soluit ante inuerecunde quae me volebat
 Occultare claudium existentem: tunc passus fuisset dolores
 35 Nisi me Eurynomeq; Thetisq; excepisset sinu: (animo
 Eurynome filia resluentis Oceani.
 Apud istas per nomennum fabricanti artificiosa multa,
 Fibulas

Thetis Vulca-
num adi.Gratia Theti-
dem excipit,
eiulq; aduen-
tum Vulcano
nunciat.Vulcanus The-
tidis in se be-
neficiis com-
memorat.

Πόρπας τε, γλαυκὰς δ' ἑλικας, κάλυκας τε, καὶ ὄρμους,
 Ἐν αἷϊ γλαυκῶν. αὐτὰ δ' ῥόθ' ὠκεανοίοιο
 Αφρῶ μωρῶν ῥέεν ἄσπετος· ἐδὲ πρὸς ἄλλῃ
 Ἡδὲν ἔτε θεῶν ἔτε θνητῶν ἀνδρῶπων,
 Ἀλλὰ δέ τις τε καὶ δριμύνη ἔσαν αἶμι· ἐσάωσαν.
 Ἡ νῦν ἡμέτερον δέμον ἦκει παρ' ἐμὴ μάλα χρεῶ
 Πάντα δέ π' καλλιπλοκάμῳ ζωόγεια τίειν.
 Ἀλλὰ σὺ μὲν νῦν οἱ παρθένος ξεινήϊα κλάα,
 Οφρ' αὖ ἐγὼ φύσας ὑποδείομαι, ὅππῃα τε παύται.
 Ἡ καὶ αἶπ' ἀκμοδέτιο πέλωρ αἶητον ἀέσῃ
 Χωλῶν, ἥσπεδ' ἐκ νηῖμαί ῥάοντο ἀμαί.
 Φύσας μὲν ῥ' ἀπαύδ' ἐπὶ πύρος, ὅππῃα τε παύται
 Λάνακ' ἐς ἀργυρέην συλλέξατο, τοῖς ἐπονείτο·
 Σπόγγω δ' ἀμφὶ σφάσπα καὶ ἀμφὶ χεῖρ' ἀπομόργνυ,
 Αὐτὰνα τε σιβάρδον καὶ σήθεα λαχρήεντα.
 Δὲ δ' ἐγὼ τῶν· ἔλεε δὲ σκίπτρον παρ'· βῆθ' ἰδύραζε
 Χωλῶν, ἥσπεδ' ἀμφίπολοι ῥάοντο ἀμαί.
 Χρῦσαι ζωῆσι νεήνισιν εἰοικῆαι.
 Τῆς ἐν μὲν νόος ἐστὶ μὲν· φρεσὶν, ἐν δ' καὶ αὐδῇ,
 Καὶ δένθ' ἀθανάτων δὲ θεῶν ἀποῖνται ἴσασιν.
 Αἱ μὲν, ὅππῃα ἀνακτος ἐπὶ πνυον· αὐτὰρ ὁ ἔρρων,
 Πληστοὶ ἐνθα δέ τις κερ, ὅππῃ θρόνῳ ἴζε φαινοῦ,
 Ἐν τ' ἀπὸ οἱ φ' ἔχει, ἔπος τ' ἔφατ', ἐκ τ' ὀνόμαζε.
 Τί τις δέ π' αὐτὸς πεπλῆ ἰκαίεις ἡμέτερον δῶ,
 Αἰδοῖν τε φίλῃ τε; παρ' ὅ γε μὲν ἔπ' ἀμύζεις·
 Αὐτὰρ, π' φρονέεις· τελέσαι δέ με θυμὸς ἀνώγει,
 Εἰ δὴ μάλα τελέσαι καὶ εἰ τε τελεσμένον ἐστὶ.
 Τὸν δ' ἡμέτερος ἔπειτα δέ τις καταδρυχέουσα,
 Ἡφαιστος, ἥ ἀρα δὴ τις ὅσαι θεαὶ εἶσ' ἐν δολύμῳ,
 Τῶν δ' ἐπὶ φρεσὶν ἦσιν ἀνέχετο κήδεα λυγρὰ,
 Οὐδ' ἐμοὶ ἐκ πασέων κρονίδης θεὸς ἀλγε' ἔδωκεν,
 Ἐκ μὲν μ' ἑλλάνων ἑλλάνων ἀνδρῶν δάμασεν,
 Αἰακίδῃ πηληΐῃ, καὶ ἑτάλῳ ἀνέρος Ὀδυσῆϊ,
 Πολλὰ μάλ' ἐκ ἐθέλεις· ὁ μὲν δὴ γῆρας λυγρῶ
 Κεῖται ἐν μεγάροισι ἀρημένους· ἄλλα δέ μοι νῦν.
 Τὶδὲν ἐπεί μοι δῶκε θυμὸς ἀνέμεν τε τραφέμεν τε,
 Ἐξοχὸν ἡρώων, ὅδ' ἀνέδραμν' ἔρνεϊ ἴσος,

- Fibulasq; tortilesq; armillas, fistulasq; Et torques*
In specu concava, circum autem fluctus Oceani
Spuma murmurans fluebat immensus: neq; quis alius
Norat, neq; deorum, neq; mortalium hominum,
 5 *Sed Thetisq; Et Eurynome aderant quae me servarant,*
Hac nunc nostram domum venit: ideo me admodum decebat
Omnia Thetidi pulchricoma praeamia salutis solvere.
Sed tu quidem nunc es apponito epulas hospitalis lautas,
Dum ego folles deponam, instrumentaq; omnia.
 10 *Dixit, Et incudis loco monstrum ingens surrexit*
Claudicans: subtus a. supra valide incedebant distorta.
Folles quidem deposuit ab igne, instrumentaq; omnia
Arculam in argenteam composuit, quibus laborauerat,
Spongia autem circum faciem Et ambus manus absterxit,
 15 *Cernicemq; solidam, Et pectora villosa:*
Induitq; tunica: accepitq; sceptrum crassum, Et exiit foras
Claudicans: ancilla. & validis ibant passibus sub Rege
Aurea, suis adolescentulis similes:
Quibus q. prudentia inest in mentibus, inestq; Et vox,
 20 *Et Virtus: ab immortalibus a. dijs opera sciunt.*
Ha. q. coram rege opus faciebant, sed hic difficulter gradiens
Prope ubi sedebat Thetis in throno sedit lucido,
Inq; eius haesit manu, Verbumq; dixit, ac elocutus est:
Cur Theti longum peplu gerens accedis nostram domum
 25 *Reuerendaq; Et chora? antea sane non frequentas,*
Loquere quod sentis, perficere vero me animus iubet,
Si possum perficere modo, Et si perfectibile est.
Hic autem respondit deinde Thetis lacrymabunda:
Vulcane, an vero aliqua quotquot dea sunt in Olympo,
 30 *Tot in mentibus suis pertulit curas molestas,*
Quot mihi praeter ceteris Saturnides Iupiter dolores dedit?
Vnam q. me ex alijs marinis nymphis viro subiecit
Aeacide Peleo, Et sustinui viro cubile
Admodum repugnans: hic quidem iam senio tristis
 35 *Jacet in adibus confectus. alia a. mihi nunc infortunia de-*
Filium postq; mihi dedit nasciq; educareq; (dit Iupiter
Prastantissimum heroum, hic a. crenit plantae similis

Vulcan* The-
 tidem de ipsi*
 aduentus cau-
 sa interrogat.

Thetis Vulca-
 num orat, ut
 Achilli fabri-
 cetur arma.

Τὸν μὲν ἐγὼ Δρῆϊα σφύρον ὄης, ρωυφῶ ἀλωήης,
 Νηϊσὶν δὲ πρὸς ἐνὶ καὶ κορωνίσιν ἴλιον εἶσω,
 Τρωσὶ μαχησόμενον· τὸν δ' ἔχ' ὑποδέχομαι αὖτις
 Οἴκαδ' ἐνοσησάτω, δόμον πηλῖον εἶσω·
 Οφρα δέ μοι ῥάϊ καὶ ὄφρ' ὀφείλοισι,
 Ἀχρυταί, ἔδ' ἐπὶ οἱ δῶάμααι χραισμησῶ ἱῶσα.
 Κέρων λυὰ ἄρα οἱ γέρας ἐξέλον ἦες ἀχρῶν,
 Τῷ δ' ἄλ' ἐν χερσὶν ἔλετο κρείων ἀγαμέμνων.
 Ἡ τοι δ' τῆς ἀχρῶν, φρένας ἐφθιεν· αὐτὰρ ἀχρῶν
 Τρώες δ' ἅπ' ἑορμυνησιν εἰλέον, ἔδ' ἐνύραζε
 Εἰὼν ἐξέναι· τὸν δ' ἐλίσσοντο γέροντες
 Ἀργείων, καὶ πολλὰ πειχλυτὰ δῶρ' ὀνόμαζον.
 Ἐν δ' αὐτὸς μὲν ἔπειτ' ἠνῆατο λοιβὴν εἰμυῖαι·
 Αὐτὰρ ὁ πάρος κλον πρὸς μὲν τὰ δ' ἐνύραζε ἔσσε,
 Πέμπει δέ μιν πόλεμόνδε, πολλῶν δ' ἄμα λαὸν ὅπασσε.
 Πᾶν δ' ἦ μὲν μάραντο πρὸς σκαίῃσι πύλῃσι.
 Καὶ νῦν κεν αὐτὴ μὲν πόλιν ἐπεσθον, εἰ μὴ πόλλων
 Πολλὰ χερσὶν ῥέξαντα μνηοτῆς ἀλκίμον ἦδ' ὄν
 Ἐκταν' ἐνὶ περὶ μάχοισι, καὶ ἔκτορι κῦδος ἔδωκε.
 Τῆν κεν νῦν τὰ σά γυναιδ' ἰκαόμαι, αἴ κ' ἐδέληντα
 Ὑπ' ἐμῷ ὠκυμόρῳ δόμεν ἀσπίδα καὶ τευφάλειαν,
 Καὶ χαλὰς κνημίδας ὅπασθ' οἰοῖς ἀρετῆς,
 Καὶ δῶρηχ'· ὃ γὰρ οἱ, ἀπώλεσε πρὸς ἐταῖροισι,
 Τρωσὶ δαμείας· ὃ γὰρ κείτω δὴ γρόνι θυμὸν ἀγέων.
 Τῷ δ' ἠμείβετ' ἔπειτα πειχλυτὸς ἀμφιγυήεις,
 Θάρσει, μὴ τοι ταῦτα ρυῖ· φρεσὶ σῇσι μελόντων.
 Αἴ γὰρ μιν δανάτοιο θυσιῇ ὤδε δῶαί μιν
 Νόσφιν ἀποκρύψει, ὅτε μιν μόρος αἰνὸς ἰκαίνοι·
 Ὡς οἱ τεύχεα χαλὰ παρῶσεν, οἴατις αὐτὸς
 Ἀνδρῶπων πολέων θανυμάσσειται ὅς κεν ἴδῃται.
 Ὡς εἰπὼν, τῷ μὲν λίπεν αὐτῶν, βῆ δ' ὅπ' οὐσας
 Τὰς δ' ἐς πύρ' ἔστρεψε, κέλευσε τε ἐργάζεσθαι.
 Φῦσαι δ' ἐν χοαίοισιν εἴκοσι παῖσιν ἐφύσαν,
 Παντοίῳ ἐν στήθεσιν αὐτῶν ἐξανίεσαι,
 Ἄλλοτε μὲν σπύροντι παρήμεναι, ἄλλοτε δ' αὖτε
 Ὀππὸς ἠφαιστός τ' ἐδέλοι καὶ ἔργον αἰοίτο.
 Χαλκὸν δ' ἐν περὶ βάλαν ἀτρεφέας, καὶ ὀτρερόν τε.

Καὶ

Quem quidem ego postquam educaui super planitiem in fertilis solo
 Super navibus misit curvas-puppis-habentibus. illum versus
 Contra Troianos pugnatuum: hunc & non suscipiam sterni
 Domum reuersum, domum Pelicam intra:
 9 Quamdiu autem mihi viuit, & videt lumen solis,
 Tristatur neque ei possum auxiliari accedens.
 Puellam quam ei primum elegerant filij Achiorum,
 Hanc rursus e manibus rapuit rex Agamemnon:
 Nempe hic ob hanc dolens animo tabescebat, sed Achior
 10 Troiani apud naues concluserant, neque foras
 Sinebant exire: hunc autem precabantur senes
 Argiorum, & multa incluta dona nominabant:
 Tum ipse quod deinde abnuisit pestem arcere:
 Sed hic Patroclum suis ipsius armis induit,
 15 Misitque ipsum ad bellum: multumque simul populum dedit
 Tori autem die pugnarunt ad Scas portas.
 Et sane eadem die & rem emertissent, nisi Apollo,
 Multa mala qui fecerat, Menatij sortem filium
 Interemisset inter propugnatores, & Hectori gloriam dedisset.
 20 Huius gratia nunc tua genium amplector, si volueris
 Filio meo breui morituro dare scutum & galeam,
 Et pulchras ocreas sibus aptatas,
 Et thoracem. cum enim qui erat ei perdidit fidem socium
 A Troiani interfectus hic & iacet in terra animo morienti.
 25 Huic & respondit deinde inclutus Vulcanus:
 Confide, non tibi hac in mentibus tua cura sint:
 Vitam enim ipsum a morte lamentabili sic possem
 Secusum abscondere, quando ipsum satum graue occupabit
 Ut ei arma pulchra adierint, qualia quis rursus
 30 Hominum multorum admirabitur, quicunque ea viderit.
 Sic locutus, hanc quidem liquit ibi: iuit. a. ad folles.
 Illas. a. ad ignem admonuit, iussitque operari,
 Folles. a. in fornacibus fornacis viginti omnes spirabantes,
 Omnigenam facile accendentem flammam emittentes:
 35 Interdum & properanti adesset vehemens, interdum & contra,
 Quemadmodum Vulcanus vellet & opus perficeret posset.
 Atque autem in ignem iecit praehitum si animumque.

Vulcanus
 chilli arma
 bricatur.

. 18

. 18

Καὶ χρυσὸν πρὶ μὲν ταῦτα καὶ ἄργυρον· ἀντὶρ ἔπειτα
 ὅηκεν * ἐν ἀκμῷ δ' ἔτ' ὤρετο μέγαν ἀκμονα· ἥλυτο δ' ἔχει
 Ραυσήρα κρατερὸν, ἑτέρηφι δ' ἥλυτο πυρρὰ χεῖρ.
 Πόισι δ' ἐπ' ὤπιστα σάκος μέγα τε στιβαρόν τε,
 Πάντοσε διδύλλων, πῶς δ' ἀντὶ γὰρ βάλλε φαιενλῶ,
 Τρίπλαρα, μαρμαρέλῳ, ἐν δ' ἄργυρον τελαμῶνα.
 Πέντε δ' ἄρ' ὠπὲ ἔσαν σάκε' ὅτ' ἥλυες· αὐτὰρ * ἐν ὠπὶ
 Πόισι διδύλλα πολλὰ ἰδύησι περὶ πείθεσιν.
 Εὐμὲν γὰρ ἄν' ἔτευξ', ἐν δ' ἔρανδον, ἐν δ' ἑτάλασαν,
 Ἡελίον τ' ἐχέμεντα, σελινύλῳ τε παλῆδουσαν·
 10
 Ἐν δ' ἐπὶ τείρεα παῖτα τά τ' ἔρανδ' ἔσεφ' ἄν' ὦτα,
 Πληϊάδας δ', υἱάδας τε, πῶς τε δέν' ὅτ' ὠείων ὅτ',
 Ἀρκτον δ', ἡν καὶ ἄμαξαν ὀπίκλησιν καλέουσιν,
 Ἡτ' ὠπὲ σφίεσται, καὶ τ' ὠείωνα δοκίμει·
 15
 Ὅτ' ἂν ἀμμορόβητος ἄλλοτερον ὀκναεῖο.
 Ἐν δ' εὖ πάλιν οὖν πόλεις μερόπων ἀνθρώπων
 Καλὰς· ἐν τῇ μὲν ῥα γάμοι τ' ἔσαν εἰλαπίναι τε.
 Νύμφας δ' ἐκ θαλάμων, δαΐδων· ἑσπελαμπομένων,
 Ἡμέτεον αὖτ' αἶψα, πολλὺς δ' ὕμνουν ὅτ' ὀρώρει·
 20
 Κῆρυοι δ' ὄρχησῆρες ἐδίμεον, ἐν δ' ὅρα τοῖσιν
 Αὐλοὶ φόρμιγγες τε βολαὶ ἔχον· αἰ δ' ἐγλυαῖνες
 Ἰσάμεναι δαυμάλον ὅτ' ἑσπεύουσι πρὸς ἑσπιν.
 Ἀσσοὶ δ' ἐν ἀγορῇ ἔσαν ἀνθρώποι· ἐν δ' αὖ νεῖκος
 Ὀρώρει· δύο δ' ἀνδρες ἐνεύκλον εἵνεκα ποινῆς
 25
 Ἀνδρὸς σποφθιμένον· ὁ μὲν εὐχέτο παῖτ' ὅτ' ὀδυνῶμαι,
 Δῆμῳ παυόσκον· ὁ δ' ἀνάνετο μηδὲν ἐλέειναι·
 Ἀμφὼ δ' ἐξέδωκεν ὅτ' ἔστι πεῖραρ ἐλέειναι·
 Ἀσσοὶ δ' ἀμφοτέρωσιν ἐπὶ πύον, ἀμφὶς ἐρωτοῖ·
 Κήρυκες δ' ἄρα λαὸν ἐρήτυον· οἱ δ' ἐγέροντες
 30
 Εἰλά' ὅτ' ἐξοῖσι λίδοις, ἑρῶ ἐνὶ κύκλῳ·
 Σκηπτρὰ δ' ἐκ κηρύκων ἐν χέρσ' ἔχον ἡεροφώνων,
 Τῷσιν ἐπειτ' ἦϊον, ἀμφοιβήεις δ' ἐδίναζον.
 Κεῖτο δ' ἄρ' ἐν μέσσοισι δύο χρυσοῖο τέλαντα,
 Τῶ δ' ὁ μὲν ὅς μ' εἴποι δῖος ἑλνυ δῖον ταυτ' εἶπεν·
 35
 Τῷ δ' ἐτέρῳ πόλιν ἀμφὶ δύο σφατοὶ εἶατο λαῶν,
 Τῶ δ' ἔσθ' ἀμφοτέμονοι δῖα καὶ δὲ σφισιν ἡδυνε βυλῆ,
 Ἡ δὲ διαπερὶ ἔειπεν· ἡ αὖτ' ἔχ' ἀντὶ ταῦτα δάσυνται

Κτῆσι

Et aurum preciosum, & argentum, at deinde
 Posuit in trunco magnam incidem: accepit autem manus
 Malleum grauem: altera & accepit forcipem.
 Fecit autem primum clypeum magnumq; firmumq;
 5 Undiq; variegans, circumq; circulum secit lucidum,
 Triplicem, splendentem: extra autem argentum lorum.
 Quinq; autem ipsius erant clypei plica, sed in ipso
 Fecit varia multa sapienti mente.
 In eo quidem terram effinxit inq; calum inq; mare,
 10 Solemq; infatigabilem, lunamq; plenam:
 Inq; sidera omnia, quibus calum coronatum est,
 Pleiadasq; Hyadasq; roburq; Orionis,
 Ursamq; quam & Plaustrum cognomine vocant,
 Quae ibidem vertitur, & Orionis obseruat:
 15 Sol autem expers est undarum Oceani,
 Inq; eo duas fecit ciuitates varia lingua hominum
 Pulchras: in una q. nuptiaq; erant, conuiuiaq; solennia:
 Sponsas autem ex thalamis, tectis sub accensis
 Ducebant per urbem: multusq; hymeneus excitatus fuerat.
 20 Iuuenes a. saltatores in orbem agebant se: interq; hos
 Tibia cytharag; sonum edebant, sed matrona
 Stantes admirabantur in festibus singula.
 Populi a. in concione erant frequentes: illic a. contentio
 Orta erat, duo autem viri contendebant gratia multa
 25 Viri interfecti, alter quidem affirmabat omnia reddidisse
 Populo declarans: alter & negabat quicquam accepisse.
 Ambo vero cupiebant apud arbitrum finem accipere.
 Ciues a. strig; acclamabant, hinc inde auxiliatores:
 Praeones autem populum continebant, at seniores
 30 Sedebant in polius lapidibus, sacro in circulo:
 Sceptra & praconum in manibus gestabant vocalum:
 His sceptris deum incedebant, alternatimq; sententiā fere-
 bant.
 Huic ad dandum qui inter hos sententiā rectissimē diceret,
 35 Alteram a. ciuitatem duo exercitus obsidebant populorum
 Armis fulgentes: bisariam a. ipsis placebat consilium
 Aut euertere, aut in duas partes omnia diuidere.

Clypeus A-
chillis.

et q

Κτῆσιν ὅσων πόλιν ἔδρου ἐπὶ ῥατον ἐν τὸς ἑξέρει.
 Οἱ δ' ἐπὶ περὶ δότον, λόχου δ' ἔσθ' αὖτε ῥήσαντο.
 Τέχος μὲν ῥ' ἀλοχοί τε φίλαι καὶ νῆπια τέκνα
 Ῥύατ' ἐφ' ἑσθ' αὖτε, μὲν δ' ἀνέρες ἑσθ' ἔχ' ῥήρας.
 Οἱ δ' ἴσων ἦσαν δ' ἄρα σφιν ἄρης καὶ παλλὰς ἀδύων.
 Αμφὶ χερσίν, χερσὶν αὖ ἐματὰ ἔδωκεν,
 Καλὸν καὶ μετὰ δότον τεύχεσιν, ὥς τε δὴ ὦ παρ
 Αμφοῖς ἀνέχοντο λαοὶ δ' ἔσθ' αὖτε ῥήσαντο.
 Οἱ δ' ὅτε δὴ ῥ' ἔχοντο ὅτι σφίσι ἐματὰ ῥήσαντο,
 Ἐν ποταμῷ, ὅτι τ' ἀφ' ἑμὸς ἔλυντο πᾶσι βοτοῖσιν.
 Ἐν δ' ἄρα τοῖς ἔχοντο ἐλυνμένοι ἀδύων χαλκῷ.
 Τοῖσι δ' ἐπειτ' ἀπὸ δότον δύο σκοποὶ ἔσθ' αὖτε ῥήσαντο.
 Δέχμενοι ὅσων τε μῆλα ἔδοσαν καὶ ἑλίκας βοῦς.
 Οἱ δ' ἔσθ' αὖτε ῥήσαντο, δύο δ' αὖ ἐπὶ νομῆς.
 Τετράμονοι σὺν ἑξέρει δόλον δ' ἔπ' αὖτε ῥήσαντο.
 Οἱ μὲν τὰ ῥήσαντο ἐπὶ δότον, ὥς τε δὴ ὦ παρ
 Τάμνοντο ἀμφὶ βοῶν ἀγέλας καὶ πώεα καλὰ
 Ἀρχυλῶν δότων. κτείνον δ' ὅτι μῆλοβοτῆρας.
 Οἱ δ' ὥς οὖν ἐπὶ δότον πολὺν ἔλαδον παρὰ βοτοῖν.
 Ἰρέων ῥήσαντο παρὸνδε καὶ δότον, αὐτῇ δ' ἔσθ' αὖτε ῥήσαντο.
 Βάντες ἀεὶ σφὶν ποδῶν μετεκίανον. αὐτὰ δ' ἔχοντο.
 Σπασμένοι δ' ἐμάχοντο μάχην ποταμῷ παρ' ὅχθας.
 Βάλλον δ' ἀλλήλοισι χαλκῷ ῥήσαντο ἐξ ῥήσαντο.
 Ἐν δ' ἔρεϊ, ἐν δ' ἑμὸς δότον, ἐν δ' ὅλον κῆρ.
 Ἄλλον ζῶν ἐχρυσὶν νεύετον, ἄλλον ἔκτον.
 Ἄλλον τεθνηῶτα χεῖρ' ἐμὸν ἔλκε ποδῶν.
 Εἴμα δ' ἔσθ' αὖτε ῥήσαντο, ἀμφοῖς δ' αὖτε ῥήσαντο.
 Ὀμίλιν δ' ὥς τε ζῶν βοτοῖ, ἦ δ' ἐμάχοντο.
 Νεκρὸς δ' ἀλλήλοισι ῥήσαντο κατὰ τεθνηῶτας.
 Ἐν δ' ἐπὶ δότον μετὰ δότον, πείραν ἀφ' ἑρῶν.
 Εὐρεῖαν, πρὶ πόλιν πολλοὶ δ' ἀφ' ἑρῶν ἐν αὐτῇ.
 Ζῶντες δὴν δότοντες ἐλάσαντο ἐν δότον καὶ ἐν δότον.
 Οἱ δ' ὅπ' αὖτε ῥήσαντο, ἑλίκας τέλσον ἀφ' ἑρῶν.
 Τοῖσι δ' ἐπειτ' ἐν ῥήσαντο δότον μετὰ δότον οἶν.
 Δότον ἀν' ἦρ ὅπ' αὖτε τοῖ δ' ἐμάχοντο ἀν' ὅγμους.
 Ἰέμενοι νειῶν βαδίσαντες τέλσον ἑλίκας.
 ἦ δ' μετὰ δότον ὅπ' αὖτε, ἀφ' ἑρῶν μετὰ δότον ὅπ' αὖτε.

Χρυσί

Possessionem scilicet, quantā oppidū amēniū intus continet.
 Hi. & nondum parebant: ad insidias. a. clam-armabantur.
 Murum. q. coniugesq. dilectā, & infantes filij (Gus.
 Custodiebant supra-stantes: interq. viri quos habebat sene
 5 Hi. & ibant: dux erat. a. ipsis Mars & Pallas Minerva.
 Ambo aurei, aureas & vestes induti erant,
 Pulchri & magni cum armis: sicut dij scilicet
 Vringq. conspiciunt: populi autem humiliores erant.
 Hi. & quando peruenērūt ubi ipsis commodum erat insidiari
 10 Apud fluvium, ubi potatio erat omnibus armentis,
 Ibi hi confederunt totti splendentis are.
 His. a. deinde procul duo speculariores sedebant populorum,
 Observantes quādo oves viderent ei curvę. incedentes boves,
 Illi. & citō procedebant, duosq. simul sequebantur pastores.
 15 Oblectantes sese fistulis: insidias. n. neutiq. praesferant.
 Illi quidem hac providentes incurverunt: moxq. deinde
 Cedebant vndiq. boum armenta, & greges pulchros
 Candidarum ovium: interficiebat autem insuper pastores.
 Illi. a. postquam audierunt multum strepitum apud boves.
 20 Conciones ante sedentes, confestim equos
 Ascendentes celeres insecuti sunt: moxq. peruenērunt:
 Consistentes verō pugnant pugnam fluvij apud ripas:
 Feriebant autem se invicem aratis huius. (tale Fatum,
 Interq. cōtentio, interq. Tumultus versabatur, interq. exi-
 25 Alium vivum detinens recens. vulneratum, alium illatum:
 Alium interfectum per stragem trahēbat pedibus.
 Vestem. a. gestabat circa humeros valde cruentā sanguine.
 Versabantur. a. tanq. vivi homines. & pugnant. (viro
 Cadaveraq. mutua trahēbant intercepta.
 30 In eo etiam ponebat novale molle pingue solum,
 Latum, ter-aratum: muli. & aratores in ipso
 Iuga vertentes terram, agitabant huc & illuc.
 Hi. a. quando verō solo venerunt ad finem arvi.
 Illis tum in manibus poculum dulce vini
 35 Dabat vir accedens: hi autem vertebant per sulcos,
 Cupientes novalis profundi ad terminum perveniree.
 Ipsum. a. nigrescebat a tergo: aratro. a. simile erat.

Χρυσήν ὦρ' ἐῴσιν· τὸ δ' ἠ' ὦρ' ἑταυκτο.

Εν δ' ἐπιδείτε μιν ὄβρα θυλίον· ἐν δ' αὖτ' ἐλδοι

Ἡμῶν ὀξείας θρεπάνας ἐν χερσὶν ἔχοντες.

Δράγματα δ' ἄλλα μετ' ὀγμον ἐπ' ἵππῳ πίπτον' ἐραζε,

Ἄλλα δ' ἀμαλλοδετῆρες ἐν ἑλλεδανοῖσι δέοντο.

Τρεῖς δ' ἄρ' ἀμαλλοδετῆρες ἐφείσαν· ἀντὶς ὅπιδος

Παῖδες δραγμύοντες, ἐν ἀγκυλίδοισι φέροντες,

Ἀσπεργέες πάρεχον· βασιλεὺς δ' ἐν τοῖσι σιωπῇ

Σκῆπτρον ἔχων ἐσήκει ἐπ' ὄγκῳ γηθόσῳ ὄκῳ.

Κήρυκες δ' ἀπαύδων ὑπὸ δρυὶ δούτῃ πένοντο·

Βούῳ δ' ἱερδύσαντες μέλαν, ἀμφεπον, αἱ δ' ἡμεῖς

Δεῖπνον ἐλδοῖσιν, λευκὴν ἄλφιτα πολλὰ πάλωον.

Εν δ' ἐπιδείτε σαυλῆσι μέγα βεῖδουσιν ἀλωῶν,

Καλῶν, χρυσέων, μέλανες δ' ἀγὰ βότρυες ἦσαν·

Εσήκει δ' ἡμάξῃ διαμφρὲς ἀργυρέσιν.

Ἀμφὶ δ' ὑμῶν ἐκπύον, ὦρ' ἑρκος ἔλασσε

Κασιτέρη· μία δ' οἷα ἀταρπύσσῃ ἐν αὐτῇ

Τῇ νύοντο φορέες, ὅτε τρυφῶν ἀλωῶν.

Παρθενικὰ δ' ἡμεῖς ἡῖδοι ἀταλὰ φρονέοντες

Πλεκτοῖς ἐν ταλάροισι φέρον μελιπδέα χαρπύν.

Τοῖσιν δ' ἐν μέσσοισι πᾶσι φέρμυγι λιγείῃ

Ἰμερόεν κιθάριζον· λίνον δ' ὑπὸ χαλδῶν αἶειδε

Λεπτάλῃ φωνῇ· τοὶ δ' ῥήοντες ὁμῶς τῇ

Μολπῇ τ' ὑγμῶν τε, ποσὶ σκάροντες ἔποντο·

Εν δ' ἀγκυλῶν ποίησε βοῶν ὄρδοι χαρμῶν.

Αἱ δ' βόες χρυσοῖο τετύχατο κασιτέρητε,

Μυκηθμῶ δ' ὑπὸ κόπρῳ ἐπεσέοντο νομόνδε

Πᾶρ ποταμὸν κελάδοντα, ὦρ' ῥοδανὸν δονακίαν·

Χρυσέοι δ' ὑμῶν δ' αὖτ' ἐπὶ βόεσσιν

Τέσσαρες ἐν νῆα δέ σφι κύνας πόδας ἀγροὶ ἔποντο·

Σμερδαλέω δ' ἑλόντες δ' ἐν ἀπώτῃσι βόεσσιν

Ταύρον ἐρύγμῃλον ἐγχεῖν· ὁ δ' ἡμακρὰ μεμυκώς

Ελκετο· πόν δ' ὑμῶν μετεκίδον ἡδ' αἰχνοί.

Τὸ μὲν ἀνὰ ῥῆσιν τε βόας μεγάλοιο βοείων·

Εἰκατα καὶ μέλαν αἶμα λαφύρατον· οἱ δ' ὑμῶν

Αὐτῶς ἐν δέσσοι, τρυφῶν κύνας ὀτρύνοντες.

Οἱ δ' ἡτοιμακένιν μὲν ἀπετρυφῶντο λαόντων,

Ἰσάμενον

Aureum quantumvis esset; hoc, a. ingens miraculum erat.

In eo etiam ponebat campum alta segitis: ibi, a. messores

Metebant acutis falces in manibus habentes:

Manipuli, a. alij, q. in sulcum densi cadebant in terram:

5 Alios, q. mergitum ligatores vinculis constringebant.

Tres, a. mergitum ligatores astabant, sed pone

Pueri mergites colligentes, in cinis ferentes

Festinanter porrigebant. Rex, a. inter hos silentio

Sceptrum tenens, stabat ad sulcum latus corde.

10 Pracones, a. procul sub quercu conussium preparabant:

Boues, a. postquam mactassent magnā, curabāt: mulieres, a.

Cenam operarij, albas farinas multas miscebant.

In eo etiam ponebat suis valde oneratam vineam.

Pulchram, auream: nigri autem per eam racemi erant:

15 Stabat autem palis per totum argenteis:

Circum autem caeruleam fossam, circa etiam sepem duxit

Ex stanno: una autem sola semita erat in ipsam,

Qua ibant buiuli, quando vindemiarent vineam.

Virgines autem ex iuvenes-innupti pueriliter sapientes

20 Textis in calathis portabant dulcem fructum:

Hos autem inter medios, puer cithara sonora

Suauiter citharizabat: chorda autem belle resonabat

Tenella voce: hi autem pulsantes terram simul

Cantuq, sibi loq, pedibus tripudiantes sequebantur.

25 In eo etiam armentis fecit boues erecta-capita-habentibus.

Ipsae autem boues auro factae erant, stannoq,

Mugitu, a. ex stercore (i. stabulo) ruebant ad pascua,

Apud fluvium resonantem, valde rapidum, cannis abund-

Aurei, a. pastores una ibant cum bobus (dantem

30 Quatuor novem, a. ipsos canes pedibus celeres sequebantur.

Horrendi vero leones duo inter primas boues

Taurum valde mugientem tenebant: hic autem alit mugiens

Trabebatur: hunc, a. canes consequebantur ex iuvenes:

Illi quidem discripta bouis magni pelle,

35 Viscera ex atrum sanguinem sorbebant, pastores vero

Frustra immittebant veloces canes incitantes:

Hi nempe mordere quidem abstinebant a leonibus:

11 6

Ἰσάμενοι δὲ μάλα ἔβρυν ὑλάκτεον, ἔκ τ' ἀλῆοντο.

Εν δ' ὅμοιον ποίησε περικλυτός ἀμφιγυήεις

Εν καλῇ βίῳσθι μέγα οἰῶν ἀφ' ἑνὸς αἰῶνος.

Σταθμούς τε, κλισίας τε, κατηρεφῆας ἰδὲ σικαυούς.

Εν δ' ἔχοντο ποικίλῃ περικλυτός ἀμφιγυήεις.

Τῷ ἱελοῦ οἶόν ποτ' ἐν κνωσφὶ εὐρείῃ

Δαίδαλον ἥσκησεν καλλιπλοχὴν ἀφ' αἰῶνος.

Ενθα μὲν ἦν δέοι καὶ παρ' ἑτέροι ἀλφειοβοίαι

Ὀρρεῦντο, ἀλλήλων δ' ἔτι κατ' ἑσπέρην ἔχοντες.

Τῶν δ' αἰ μὲν λεπτὰς ὀδόντας ἔχον, οἱ δ' ἔτι χιτῶνας

ἔλατο δ' ὀνήτες, ἥκα εἰβοντας ἑλπίων.

Καί ῥ' αἰ μὲν χαλὰς στεφάνους ἔχον, οἱ δ' ἔτι μαχαιράς

ἔχον χρυσεῖας ἔξ ἀργυρέων τελαμώνων.

Οἱ δ' ὅτε μὲν ἀπ' ἑσπέρην ὀπίσθεν ἔβριον

Ῥεῖα μάλα, ὥς ὅτε τις τροχὸν ἄρμενον ἐν πελάγῳ

ἔβριον, ἔκαστος περὶ ἑσπέρην αἶθερ ἔβριον.

Ἄλλοτε δ' αὖ ἀπ' ἑσπέρην ὀπίσθεν ἔβριον ἀλλήλοισι.

Πολλὸς δ' ἱμερόεντα χορὸν ὀπίσθεν ὀμίλῳ

τέρποντο. ὁ δὲ δ' ἐκ βίῳσθι κατ' αὐτοῦ

Μολπῆς ἔξ ἄρ' ἔχοντες ἔδινον κατ' ἑσπέρην.

Εν δ' ἔπιδε ποταμὸς μέγα δένει ὠκεανόιο.

Ἀντὶ γὰρ παρ' πυμάτῳ σάκεα πύκα ποιεῖτοιο.

Αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ τεύχε σάκος μέγα τε εἰβάρων τε,

Τεῦχε δ' αἰ οἱ δ' ὤρηκα φαινότερον πυρός ἀμυγῆς.

Τεῦχε δ' αἰ οἱ δ' ὤρηκα φαινότερον πυρός ἀμυγῆς.

Καλῶν, δαίδαλῶν, ὅππ' ἔχοντες λόφον ἥκα.

Τεῦχε δ' αἰ οἱ κνημίδας ἑαυτὸν ἑσπέρην.

Αὐτὰρ ἐπεὶ πᾶσι δ' ὅπλ' αἰ μὲν κλυτός ἀμφιγυήεις

Μητρὸς ἀγαλλῆος, ὅππ' αἰ μὲν παρ' ἑσπέρην αἰεῖρας.

Ἡ δ' ἔρρηξ ὥς, ἄλτο κατ' ἑσπέρην νιφέντος,

Τῷ γὰρ μὲν ἑσπέρην παρ' ἑσπέρην φέρουσα.

ΙΛΙΑΔΟΣ ΟΜΗΡΟΥ Η Σ.

Ραψώδης ἑσπέρης.

ΘΕΤΙΔΟΣ ἑσπέρης ἀγαλλῆος τὸ ὄπλ' αἰ μὲν παρ' ἑσπέρην αἰεῖρας, ἡ δ' ἔρρηξ ὥς, ἄλτο κατ' ἑσπέρην νιφέντος, τῷ γὰρ μὲν ἑσπέρην παρ' ἑσπέρην φέρουσα.

Stantes autem valde propè lastrabant & eustabant.

In co etiam pascuum fecit inclitus Vulcanus

In amena Valle magnium ouium candidarum,

Stabulaq, tuguriaq, recta atq, ouilia.

In co etiam choream varie finxit inclitus Vulcanus,

Et similem qualem olim in Cnossio lata

Dadalus elaborauit pulchricoma Ariadna.

Ibi quidem adolescentes, & Virgines formosissima

Tripudiabant inuicem in chora manus tenentes.

Horum. a. ha quidem tennes vestes gerebant: illi. & tunicae

Indutierant bene-textas, sensim splendētes tanquam oleae

Et ha quidem pulchras coronas habebant, illi. a. gladios

Gestabant aureos ab argenteis cingulis.

Hi. a. quandoq, in orbem cursitabant doctis pedibus

Agiliter admodum, sicut qui quis rotam aptatam manib.

Sedens singulis tentauerit si currat. (scilicet)

Quandoq, a. rursus cursitabant per ordines dispositi inter-

Plurima. & delectabilem choream circumstibat multitudo,

Oblestant es-se. duo autem saltatores inter ipsos

Cantum incipientes versabant-se per cos medios.

In co etiam posuit fluminis magni robur Oceanus,

Ora in extrema scuti affabrè facti.

At postquam fabricauit scutum magnum solidumq,

Fecit ei thoracem splendidiorem ignis fulgore,

Fecit etiam ei galeam fortem, temporibus aptatam.

Pulchram, variegatam: supraq, auream cristam posuit.

Fecit etiam ei ocreas ex ductili stanno.

At postquam omnia arma elaborauit inclitus Vulcanus,

Coram matre Achillis posuit attollens.

Hac verò velut accipiter desiliit ab Olympo minosq,

Arma splendentia à Vulcano afferens.

ILIAD IS HOMERI, AVT XIX COM.

positionis argumentum.

THETIS cum attulisset ACHILLI arma à Vulcano, cogens in concionem Graecos Achilles heros, regnum.

δοτὸρ ῥῆσιν ποιεῖται τῆς μῆνιδος, καὶ λαμβανέει τὰ δῶρα ἀπὸ
αὐτῶν ἀγαμέμνων δόσιν ὑπαίχεται. προσφῶν δὲ ἀνελκομένων ἐ-
κείνων, αὐτὸς αὐτοῖς ἀφαιμένους ὁπλίζονται, καὶ στρατεῖαν ἐ-
ξάγει ἐπὶ τὴν πόλιν. ὃ ἢ ὕστερον τῶν ἰσπανίων ἐκείνων
τῶν ἐσπερίων αὐτῶν ἀνάγεισιν κεραιαυμένους, ὧ καὶ ἐπι-
κλητῆς.

ΙΛΙΑΔΟΣ ΟΜΗΡΟΥ Η Τ. ΡΑ.

† φδία.

Ταῦ δ' ἀπέληγε χόλοιο. καὶ ἔκδορε δὲ ἄχιλλεύς.

Ως μὲν κροκόπεπλος ἀπ' ὠκεανοῖο ροά-
ων.

Ὀρυσθ', ἢν ἀθανάτοισι φῶς φέροι ἡδὲ βρο-
τοῖσιν.

Ἡ δ' ἐς νῆας Ἰφανε θεοῦ πέτρα δῶρα φέρουσα.

Εὐρε δὲ πατρόκλην περικείμενον δὴ φίλον υἱόν,

Κλαίοντα λιγῶς· πολέας δ' αἰμὴν αὐτὸν ἐταίροι

Μύρονθ'. ἡ δ' ἐν τοῖσι παρίστα δῖα θεάων,

Εν τ' ἄρα οἱ φῶς χειρὶ ἔπος τ' ἔφατ', ἐκ τ' ὀνόμαζε,

Τέκνον ἔμδον, τέκτον μὲν ἐάσμεν ἀχρὺ μένοί περ

Κεῖσθαι, ἐπειδὴ τῶν δῖα θεῶν ἰότητι διαμάχῃ

Τῶν δ' ἡ φάσις οἷο πάρα κλυτὰ τεύχεα δέξο,

Καλὰ μάλα, οἷ ἔγωγος ἀνὴρ ὅμοιοι φέρησιν

Ὡς ἄρα φωνήσασα θεὰ κτ' τεύχε' ἔδθηκε

Πρόθεν ἀχλὺν τὰ δ' ἀνέβραχε δαίδαλα πάντα.

Μυρμιδόνας δ' ἄρα πάντας ἔλε τῆς ῥόμης, ἡδὲ πῖς ἔτλη

Αὐτῶν εἰσιδέειν, ἀλλ' ἔρρεσαν. αὐτὰρ ἀχλὺς

Ὡς εἶδ' ὡς μιν μάλλον ἔδυν ῥόλῳ. ἐν δὲ οἱ ὅσπε

Δεινὸν ὑπὸ βλεφαρῶν ὥσπερ σέλας ἐξεφαάνθη.

Τέρπετο δ' ἐν χεῖρεσσι νύκτων θεοῦ ἀγλαὰ δῶρα.

Αὐτὰρ ἐπεὶ φρεσὶν ἦσιν ἐτάρπετο δαίδαλα λούσων,

Αὐτὰρ μὲν τέρα λῶ ἔπεα πτερόεντα προσηύδα,

Μῆτερ ἔμῃ, τὰ μὲν ὅπλα θεὸς πόρεν, οἷ ἐπεικέες

Ἐργ' ἔμεν ἀθανάτων, μηδὲ βροτῶν ἄδρα τελέσσει.

Νῦν δ' ἥτοι μὲν ἐγὼ δουρήσομαι. ἀλλὰ μάλα' αἰνῶς

Δείδω μὴ μοι τέφρα μενοειπῆς ἀλκίμων υἱόν

Μῆα

renunciationem facit iræ, & accipit dona quæ ipsi Aga-
memnon se daturum promiserat. Cibum autem fumen-
tibus illis, ipse ieiunus permanens, armat se: & exercitum
educit ad bellum. Alter autem equorum ipsius Xanthus
& futurum ei interitum vaticinatur, quem & ob hoc in-
crepat.

ILIADIS HOMERI XIX. COM-

positio.

T. autem cessavit ab ira, & excurrit nobilis Achilles.

VRORA quidem crocea ab Oceani flucti-
bus

Oriebatur, & immortalibus lucem ferret &
mortalibus.

15 Illa vero ad naues pervenit a deo dona ferens:

Inuenit .a. Patroclo circumiacentem suum charum filium,

Flentem acriter: multi autem circa ipsum secij.

Lugebant: hæc & inter hos astitit nobilis dea,

20 Inq. eius hæsit manu. Verbumq. dixit & elocuta est:

Fili mi, hunc quidem sinamus dolentis quamuis

Iacere, postquam primum Deorum solūitate interfectus est:

Tu vero a Vulcano incluta arma accipe

25 Pulchra admodum, qualia nondū quisiſtam vir humeris ge-

Sic loquit a Dea, arma deposuit

Ante Achillem: hæc & insonuerunt artificiosa omnia.

Myrmidonas & omnes cepit tremor, neq. quis sustinuit

Contra aspiceret, sed timuerunt: at Achilles

30 Ut vidit, statim ipsum magis subijt ira: inq. ois oculis

Terribiliter sub palpebris tanquam iubar apparebant.

Obletatur .a. in manibus tenens dei splendida dona.

At postq. mentibus suis delectatus est artificiosa afficiens,

Continuò matrem suam verbis velocibus allocutus est:

35 Mater mea, hæc .a. arma deus dedit, qualia par est

Opera esse immortalium, neq. mortalem virum perfecisse.

Nunc certe quidem ego armabor: sed valde graviter

Timeo, ne mihi emiseret Menæij fortem filium

Thetis Vulcania arma af-
fert Achilli.

Achilles me-
tuit, ne Patro-
cli corpus pu-
trefcat.

Μῆα

Μῦσαι καὶ δ' ὄσση καὶ χαλκοπύποις ὠτειλάς
 Εὐλάς ἐγείνωνται, ἀεικίωσι δ' ἑκατόν.
 Ἐκ δ' αἰὼν πέφραται, καὶ δὲ χροῖα πάντα σαπείη.
 Τὸν δ' ἡμίβετ' ἐπειτα θεὰ θέπις ἀγυρόπετρα
 Τέκνον, μή ποί ταῦτα μὲν φρεσὶ σῇσι μελόντων.
 Τῷ μὲν ἐγὼ περήσω ἀλακύν ἀγρία φύλα.
 Μῦσας, αἰεὶ δὲ φῶτις ἀνήφατοις κατέδοισιν.
 Ἦν ποτ' ἴδ' κείναι γὰρ τέλος φέρον εἰς ἐνιαυτὸν,
 Αἰεὶ πῶ δ' ἔσται χροῖς ἐμπεδος, ἢ καὶ ἀφείων.
 Ἀλλὰ σὺ γ' εἰς ἀγροῖα καλέσας ἦρωας ἀχαιούς,
 Μῦθον σπριπὼν ἀγαμέμνονι ποιμὲν λαῶν,
 Αἰεὶ μάλ' ἐς πόλεμον θωρήσας, δύσεο δ' ἀκλῶ.
 Ὡς ἀφ' ὧν ἡσούσας, μὲν ὅ πολυθάρσες ἐνῆκε.
 Πάτροκλῳ δ' αὖτ' ἀμβροσίῳ καὶ νέκταρ ἐρυθρόφ
 Στάξει καὶ ῥίνων, ἵνα οἱ χροῖς ἐμπεδος εἴη.
 Αὐτὰρ ὁ βῆ παρὰ θῖνα θαλάσσης δ' ἴθι ἀχλλεύς,
 Σμερδαλέα ἰδὼν, ὥρσιν δ' ἦρωας ἀχαιούς.
 Καί ῥ' ὁππότε τὸ παρ' ὅ γα νεῶν ἐν ἀγῶνι μένεσκον,
 Οἷ τε κυβερνῆται καὶ ἔχον οἰήια νηῶν,
 Καὶ ταμίαι παρὰ νηυσὶν ἔσαν σίτοιο δοτῆρες.
 Καὶ μὲν οἱ τότε γ' εἰς ἀγροῖα ἴσαν, ὅτε καὶ ἀχλλεύς,
 Ἐξεφάνη, δηρὸν δὲ μάχης ἐπέπαντ' ἀλειτουργίας.
 Τῷ δ' ὄντω σκάζοντε βᾶττον ἄρεθ' ἀνδραποντες,
 Τυδείδης τε μενεπτόλεμος καὶ δ' ἴθι ὀδυσσεύς,
 Ἐν χειρὶ εἰσδομένων. ἐπὶ γὰρ ἔχον ἑλκεα λυγρὰ.
 Καὶ δὲ μὲν πρῶτῃ ἀγορῇ ἵκοντο κίοντες.
 Αὐτὰρ ὁ δευτέρως ἦλθεν ἀναξ' ἀνδρῶν ἀγαμέμνων,
 Ἐλκος ἔχων· καὶ γὰρ τὸν ἐν κρατερῇ ὑμῖν
 Οὐδ' αὖτε κῶν ἀντίφωλός τις χαλκῷρεϊ δουρί.
 Αὐτὰρ ἐπειδὴ πάντες ἀολλύθησαν ἀχαιούς,
 Τόσσι δ' ἀνίσταμαι ὅ μετ' ὅπως ὥπας ἀχλλεύς,
 Ἀσπείδην, ἢ ἀφ' ἧς πῶ δ' ἀμφοτέροισιν ἄρειον
 Ἐπλετο, σὺ καὶ ἐμοί, ὅτε πῶι ποτ' ἀγρυμνέω κῆρ
 Ουμοβόρῳ ἐλιδὶ μενελάω μιν εἴνεκα κόουρης;
 Τίω ὅφελ' ἐν νηυσὶ κατὰ κτάμεν ἀρετῆς ἰσθί,
 Ἡματι παρ' ὅτ' ἐγὼν ἐλόμην λυρνησὼν ὀλέσας.
 Τῷ κ' ὅ τ' ὅσον ἀχαιὸι ὀδῶν ἔλιν ἀσπετον ἔδωκε

ἀνδραποντες

*Musca ingressa in impressa are vulneca,
 Vermes generent, deturpentq; cadaver
 (Vita autem interfecta est) inq; corpore toto putrescat:
 Hunc autem excepit deinde dea Theris argenteipes,
 5 Fili non tibi hac mentibus tuis sint cura,
 Ab hoc quidem ego conabor arcere improba examina
 Muscas, quia viros bello necatos comedunt.
 Et si enim saceret solidum per annum,
 Semper huic erit corpus integrum, vel etiam melius.
 10 Sed tu in concionem vocans heroas Achivos,
 Iram renuncians Agamemnoni pastori populorum,
 Continuo valde ad bellum armeris, inducq; fortitudinem.
 Sic fati robur audax immisit:
 Patroclo autem rursus ambrosiam & nectar rubrum
 15 Instillavit in naves. Et ei corpus integrum esset.
 Sed hic iussit ad litus maris nobilis Achilles,
 Horrendè vociferans: excitavit autem heroas Achivos,
 Et quicumq; antea navium in castris manebant,
 Quisq; gubernatores, & qui tenebant clauos navium,
 20 Et quastores apud naues erant cibi distributores:
 Et quidem hi tunc in concionem ibant, eo quod Achilles
 Apparuisse, diu enim à pugna cessauerat molesta.
 At duo claudicantes ibant Martis sumuli,
 Tydidesq; bellicosus, & nobilis Vlysses,
 25 Hasta innixi (adhuc enim habebant vulneca gravia)
 Inq; prima concione sederunt profecti,
 Sed hic vltimus venit Rex virorum Agamemnon,
 Vulnus habens: etenim hunc in forti pugna
 Vulnerauerat Coon Antenorides area lancea.
 30 Verum postquam omnes congregati sunt Achivi,
 Inter hos consurgens locutus est pedibus celer Achilles:
 Atride, an sero hoc ambobus virilis
 Fuit tibi & mihi, quando nos dolentes corde
 Animum consumente lite irati sumus grati à puella?
 35 Quam vinctam in navibus occidisset Diana iaculo,
 Die illo quum ego cepi eam, Lyrnesum populatus:
 Ideo non tot Achivi mordicus attrivissent immensam terrā
 Hostium*

Achilles con-
cionem con-
vocat.Achillis para-
ti oratio.

Δυσμενέων ὑπὸ χερσίν, ἐμεῖ δ' ἀπομυώσαντος.
 Εκτοίε μὲν καὶ τρωσὶ τὸ κέρδιον. αὐτὰρ ἀχαιῶς
 Διφρὸν ἐμῆς καὶ σῆς εἰδὸς μνήσεσθαι οἶω.
 Ἀλλὰ τὰ μὲν πρὶς τεύχεα ἰάσσομεν, ἀγχιμένοιο δ' ἄρ',
 Θυμὸν ἐνὶ στήθεσσι φίλον διαμείψαντες ἀνὰ κη.
 Νῦν δ' ἡ ἥτοι μὲν ἐγὼ παύω λόγον, εἴδε πῃ με χεῖρ
 Ἀσκέλεως αἰεὶ μενεαμένειν· ἀλλ' ἄγε δῖα σπον.
 Οἱ τρωὶν πολέμοιο δὲ χερσηκομόωντας ἀχαιῆς,
 Οφρ' ἐπὶ καὶ τρώων πειρήσομαι ἀντί· ἐλθῶν,
 Αἰὶ· ἐδέλωσ' ὅππῃ νηισὶν ἰαύειν. ἀλλὰ πῖν' οἶον
 Ἀσπασίως αὐτῶν γόνυ καμψέειν, * ὅς κε φύγησι
 Διφρὸν ἐκ πολέμοιο ὑπὸ γλῶσσοι· ἡμετέροιο.
 Ὡς ἔφαθ'· οἳ δ' ἐχάρησαν ἐὺνυήμιδες ἀχαιοὶ
 Μυῖν ἀπειπόντος μαζαθύμου πιλεΐωνος.
 Τόισι δ' ἐκ μετέπειτα πῖν' ἀνδρῶν ἀγαμέμνων,
 Αὐτόθεν ἐξ ἑδρῆς, εἴδ' ἐν μέσσοισιν ἀνάσσει,
 Ὡ φίλοι ἥρωες δαναοὶ τερέποντες ἄη·
 Ἐσάοτος μὲν χαλδὸν ἀκούεμεν, εἴδ' ἔοικεν
 Τυβείλιν· χαλεπὸν γὰρ ὅππῃ μένον ἄρ' εἶναι.
 Ἀνδρῶν δ' ἐν πολλῷ ὁμάδῳ πῶς κέν τις ἀκούσῃ,
 Ἡ ἀπὸ βλάβεσθαι ἢ λιγύς ἄρ' εἶδ' ἀρρητῆς.
 Πηλείδῃ μὲν ἐγὼν ἐνδείξομαι. αὐτὰρ οἳ ἄλλοι
 Σωθέσθ' ἀργεῖοι, μῦθον τ' ἐφ' ἧν ὤτε ἔκαστος.
 Πολλὰ μὲν μοι τῶτον ἀχαιοὶ μῦθον εἰπον,
 Καὶ τέ με νεικέεσκον. ἐγὼ δ' ἐκ αἵπτος εἶμι,
 Ἀλλὰ ζεύς καὶ μοῖρα, καὶ ἡεροφῶτις ἐλινύς,
 Οἳ τέ μοι εἶν ἀρρη φρεσὶν ἐμβαλὼν ἀγχιον ἄπην,
 Ἡματι τῷ ὅτ' ἀγχιλλῆος γέρας αὐτὸς ἀπύρρων.
 Ἀλλὰ τί κεν ρέξαιμι; δέδωκε δὴ πάντα τελεότῃ.
 Πρέσβη δὲ δυνάστης ἄτῃ, ἢ πάντας ἀάτῃ,
 Οὐλομένη, τῆς μὲν δ' ἀπαλοὶ πόδες. εἰ γὰρ ἔπ' ἔδει
 Πίλναται, ἀλλ' αἶψ' ἦγε κατ' ἀνδρῶν κράτα βαίνειν,
 Βλάπτει δ' ἀνδράποισι· κατὰ δ' οὐκ ἔτερόν γε πέδον·
 Καὶ γὰρ * δὴ νῦν ποτε ζῆν' ἄσσοι, τὸν δ' αἰείον
 Ἀνδρῶν ἡδὲ θεῶν φάσ' ἐμμεναι· ἀλλ' ἄρα καὶ τὸν
 Ἡρῇ δῖῃ ἐξοὶ δολοφροσύνης ἀπάτησιν,
 Ἡματι τῷ ὅτ' ἐμίλλε βίβη ἡρακληοῖον

Ἀλλὰ μὲν

Hostium sub manibus, me irato:
 Hectori quidem & Troianis hoc scilicet fuit, sed Achivos
 Diu mea & tuæ contentionis memores fore puto.
 Sed ea quidem ante-facta esse sinamus, dolentes quamvis
 Animum in pectoribus dilectum subigentes necessitate:
 Nunc quidem profecto ego depono iram, neq; me oportet
 Indefinenter semper irasci: sed agere cecius
 Impelle ad bellum comatos Achivos,
 Ut adhuc quodq; Troianos tentem obuius profectus,
 Si velint apud naues pernoctare, sed aliquem puto
 Libenter ipsorum genu flexurum esse, qui effugerit
 Hostis ex bello ab hasta nostra.
 Sic dixit, latati autem sunt bene-ocreati Achivi,
 Iracundia renunciantes magnanimo Pelide.
 Inter hos, a. etiam deinde locutus est rex virorum Agamemnon
 Illinc a solio, neq; inter medios surgens:
 O dilecti heroes Danaï famuli Martis,
 Stantem quidem honestum est audire, neq; convenit
 Impedire: difficile enim peritum licet existentem.
 Virorum. a. in multa turba quomodo quis audiret,
 Vel diceret? impeditur. a. sonorus licet existens concionator.
 Pelide quidem ego indicabo, sed vos ceteri
 Aduertite animum Argivi, sermonemq; bene cognoscite
 Sape iam mihi hunc Achivi sermonem dixerunt (quisq;
 Et me obiurgarunt: ego autem non author sum,
 Sed Iupiter, & fatum, & in tenebris agens Furia:
 Qui mihi in concione mentibus iniecerunt suam noxam
 Die illo, quando Achillem pramio ipse priuabam.
 Sed quid facerem? Dea omnia perficit
 Veneranda Iovis filia Ate, quæ omnes offendit,
 Perniciosa: huius quidem molles pedes, non enim ad terram
 Appropinquat, sed hoc per virorum capita incedit.
 Ledens homines. itaq; alterum quidem irretiuit.
 Etenim iam olim Iovem lesit, quem præstantissimum
 Hominum & deorum dicunt esse: sed sanè etiam hunc
 Iuno femina existens, dolus decepit
 Die illo, quando erat cum Herculeam

Agamemnonis
 oratio de
 Noxa dea.

66

Αλκμήνη τέξεται εὐσεφάω ἐνὶ θήβῃ.
 Ἡ τοὶ ὄγ' ἀρχόμενοι μετέφην παύτεσσιν θεοῖσι,
 Κέκλυτέ μευ παύτεσ τε θεοὶ παύσιν τε θάνατον,
 Οφρ' εἴπω τά με θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι νύλλει.
 Σήμερον ἀφ' ὅρα φῶσθε μορφοσκοῖς εἰλεῖθ' αἶ
 Εκφάνει, ὅς παύτεσσιν ἀεικτόνοισιν ἀνέξει,
 Τῶν ἀφ' ὅρων γυεῖς οἷον αἵματος ἐξέμελλ' εἶσι.
 Τὸν δ' ὀλοφρονέει παρ' ὀφθαλμοῖσι πότνια Ἥρη
 Ψυδρήσεις, εἰ δ' αὖτε τέλος μύθοιο δῖον ἔησας.
 Εἰ δ' ἄγε νῦν μοι ὁμοῖον ἐλύμπεα καρτερὸν ὄρον,
 Ἡ μὲν τὸν παύτεσσιν ἀεικτόνοισιν ἀνέξειν
 Ος κεν ἐπ' ἡματι τῷ δεπέσῃ μῦθ' ὑποπύμακτος
 Τῶν ἀφ' ὅρων οἷον αἵματος εἶσι γυεῖθ' αἶμα.
 Οὐδέ φασκε. Ζεὺς δ' ἔπειθ' ὀλοφροσύνῃ ἐνόησεν,
 Ἀλλ' ὁμοῖον μέγαν ὄρον, ἔπειτα δ' ὅτι πολλὸν ἀνέειπεν.
 Ἥρη δ' αἰτέουσι λίπεν ῥίον ἐλύμπεοι.
 Καρπαλίμως δ' ἔκατ' ἄρ' ἄρχαί κ' ἐν δ' ἄρα ἦσθ
 Ἰφιδίμῳ ἄλοχον ἀνέλου ἀφ' ὀφθαλμοῖσι.
 Ἡ δ' ἐκὺν φίλον υἱόν, ὃ δ' ἔβδμοις εἰσέκει μεῖς.
 Εκ δ' ἄρα παρ' ὅρας δε, καὶ ἡλιπύμῳ ἐόντα.
 Αλκμήνης δ' ἀπέπαισε τέκον, ὅτε δ' εἰλεῖθ' αἶμα.
 Αὐτὴ δ' ἀγγέλεισσι δῖα κρονίονα παρ' ὀφθαλμοῖσι,
 Ζεὺς πᾶσι περ ἀνέειπεν, ὅπως τί τοι ἐν φρεσὶ θήσῃ.
 Ἡ δ' αὖ ἥρ' ἔχον' ἐδιδός ὅς ἀνέειπεν ἀνέξει,
 Εὐρυπύκνους ἀνέλου πᾶσι παρ' ὀφθαλμοῖσι,
 Σὸν γὰρ ὅτι αἰεὶ κέκλυται ἀνέειπεν ἀνέειπεν.
 Οὐδέ φασκε. τὸν δ' ἄρ' ὅτε κ' ὀφθαλμοῖσι βλάπτειν
 Αὐτὴ δ' εἰλ' αἶμα κεφαλῇσι λιπαροπλοκάμιοι,
 Χαομένον φρεσὶν ἦσθ, καὶ ὁμοῖον καρτερὸν ὄρον,
 Μή ποτ' ἐς ἄλλῃ μὲν τε καὶ ἑρῶν ἀνέειπεν ἀνέειπεν.
 Αὐτὴ δ' ἐλάνθ' αἶμα, ἡ πᾶσι ταῖς αἶμα.
 Οὐδέ φασκε. εἰρήνην ἀπ' ἑρῶν ἀνέειπεν ἀνέειπεν,
 Χειρὶ παρ' ὀφθαλμοῖσι τῷ δ' ἔκατ' ἄρ' ἀνέειπεν ἀνέειπεν.
 Τῷ αἰεὶ γενέσθ' ὅτε ἐν φίλον υἱόν ὄρον
 Ερῶν ἀνέειπεν ἀνέειπεν, εὐρυπύκνους ἀνέειπεν.
 Οὐδέ φασκε. ὅτε δ' αὖτε μέγας κορυθαῖολ' ἐκπαρ
 Αργείοις ὀλέσκειν ὅτι παρ' ὀφθαλμοῖσι νέεσσιν,

Alcmena paritura bene munitis in Thebis.
 Certè hic iactabundus locutus est inter omnes deos,
 Audite me omnesq; di, omnesq; deæ.
 Ut dicam quæ me animus in pectoribus hortatur.
 Hodie virum in lucem parturientibus dolore affertens Lu-
 Eder, qui omnibus Sicinis imperabit.
 Eorum hominum ex genere, qui sanguine ex meo sunt.
 Hunc & dolum meditans allocuta est Generanda Iuno:
 Mentieris, neq; rursus finem sermoni impones.
 Et nunc mihi iura Olympie firmum insurandum,
 Sanè quidem hunc omnibus Sicinis imperaturum
 Quinquis die hoc cederit intra pedes mulieris
 Virorum, qui tui ex sanguine sunt generis.
 Sic dixit, Iupiter autem neutiquam astutiam intellexit.
 Sed iuravit magnū iuramentum: postea & multū lapsus est.
 Iuno autem delapsa liquit summitatem Olympi:
 Statim a. peruenit Argos Achaicum, ubi sitiq; norat
 Praclaram uxorem Stheneli Perseida:
 Hæc a. gestabat cetero charum filium. hicq; septimus erat
 Eduxitq; in lucem, licet immaturū existentem: (mēsis.
 Alcmena .a. cohibuit partum, represit & dolores partus:
 Ipsa & renuntiatura factum, Iovem Saturniū allocuta est:
 Iup. pater lucidū fulmen habēs, serbū aliquid tibi in mēte
 Iā vir natus est nobilis, qui Argiuis imperabit (ponam:
 Eurystheus Stheneli filius Perseida
 Tuum genus: non ei indecens imperare Argiuis,
 Sic dixit: hūc & dolor acutus in mēte verberavit profunda.
 Illico a. corripuit Aten capite nitentibus capillis ornato,
 Iratus animo suo, & iuravit firmum iuramentum,
 Nunquam in Olympumq; & celum stellatum
 Redituram Aten, quæ omnes infortunio afficit.
 Sic factus, iecit a cælo stellato
 Manu rotans: mox a. peruenit ad opera hominum,
 Ob hanc semper ingemiscbat, quando suū charum filium
 Opus iniquū sustinentem sub Eurystheci laborib. (videret
 Sic & ego, quando rursus magnus bellicosus Hector
 Argivos perdebant ad puppes nantium,

Οὐ δύω μὲν λελαθέεισ' ἄτης ἢ ἑσπέρων ἀδελφῶν.
 Ἀλλ' ἐπεὶ ἀσπόμενος καὶ μενέειρεν ἐξέλετο ζεύς,
 Ἀψ' ἐδέλω ἄρ' ἔσται, δέμεναι τ' ἀφ' ἑοίσι' ἄποινα.
 Ἀλλ' ὄρεται πολέμῳ δὲ καὶ ἄλλοις ὄρνυθι λαοῦς.
 Δῶρα δ' ἐγὼν ὅδε πάντα παρὰ θεῶν, ὅσπερ τοι ἐλθὼν
 Χθιζὺς ἐνὶ κλισίῃσιν ἔειρετο δῖος Ὀδυσσεύς.
 Εἰ δ' ἐδέλεις, ὅππῃ μείνων, ἐπειρόμενός τοι ἄρ' ἔσται.
 Δῶρα δέ τοι θεράποντες ἐμῆς παρὰ νηὸς ἐλόντες,
 Οἴσουσ', ὅφρα ἴδῃαι ὅποι μενοεικέα δῶσω.

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
 Ἀγχιέδην, κῦδι γὰρ ἀνδρῶν ἀγαμέμνων, λείψας
 Δῶρα μὲν αὖν ἐδέλῃν δαίτῃ παρὰ δέ μιν, ὥς ὅππῃ κέ τις
 ἦτ' ἐχέμεν, παρὰ σοι νῦν ἢ μνησάμεναι χάριτος
 Αἰΐσα μάλα· ἢ γὰρ χρεὶν κλοπῇ πεῦνεν ἐνθάδ' ἐόντας,
 Οὐδέ διατρέχειν, ἐπὶ γὰρ μέγα ἔργον ἀέκτον
 Ὡς κέ τις αὐτ' ἀχλὺν αἴψ' ἑσπέρῳ τοισιν ἴδῃται
 Ἐργεῖ χαλκίῳ τρώων δάκρυοντά φάλαγγας,
 Ὡς δέ τις ὑμείων μεμνημένος ἀνδρὶ μαχέσθω.

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς,
 Μηδ' ἔτι τις ἀγαθὸς τοῖσιν ἐσθλὸς ἐκεῖν' ἀχλὺν
 Νήστῃας ὅττιν' ἔσται πῖλον ἤσας ἀγαθῶν
 Τρωσὶ μαχασσόμενοις· ἐπεὶ ἐκ ὀλίγον χρόνον ἔσται
 Φύλοπις, εὖ τ' ἀν' ἑσπέρῳ ὁμιλήσωσι φάλαγγας
 Ἀνδρῶν, ἐν ᾧ θεὸς πείσῃ μὲν ὁ ἀμφοτέροισιν·
 Ἀλλὰ πᾶσι δὲ ἀνὴρ ἵππος ὅππῃ νηυσὶν ἀγαθὸς
 Σίτοιον καὶ οἶνον. τὸ γὰρ μὲν ὅς ἐστι καὶ ἀλλή·
 Οὐ γὰρ ἀνὴρ ἀέθλων ἢ μὲν ἢ ἥλιον καὶ ταυρώτα
 Ἀκμῶν ὅς τ' οἱ δύω ἵσταται ἀνταμάχοντες.
 Εἴ ποτε γὰρ θυμὸς γαμενοῖν ἀνὰ πολέμῳ ζῇ.
 Ἀλλὰ τε λάθρη γὰρ βαρύνεται, ἡδὲ καὶ χυλὸν
 Δίψα τε καὶ λιμὸς, βλάβεται δὲ τὸ γούνατ' ἰόντι.
 Ὡς δέ κ' ἀνὴρ οἶνον κορεσσάμενος καὶ ἐδωδῆς,
 Ἀνδράσι δυσμετέροισιν παρὶ μέλει ὅς πολεμίζει,
 Θαρσύνει, νύ οἱ ἦτορ ἐνὶ φρεσὶν, ἔδῃ γὰρ
 Πλεῖν καὶ μένει ὅππῃ πᾶσι τῶν ἐρωήσων πολέμοιο.
 Ἀλλ' ἀγέλαον μὲν σπένδουσιν, καὶ δέπνον ἀνὰ χεῖρας
 Ὀπλίζοντες τὰ ᾧ δῶρα ἀνὰ ἀνδρῶν ἀγαμέμνων

Οἰσίνω

Non poteram obliuisci noxa qua semel laesus fueram.
 At postquam offendi, & mihi mentem abstulit Iupiter,
 Iterum volo placare, dareq; infinita dona:

Sed concita te ad bellum, & ceteras incita copias:
 5 Dona a. ego ipse omnia praebebo, quacumq; tibi adueniens
 Hesperius in tentorijs promissit diuinus Vlysses.
 Si. a. vis expecta festinans quamuis ad bellum:
 Dona autem tibi ministri mea ex naue accipientes
 Ferent, si intelligas quod tibi animum placantia dabo.

10 Hunc a. respondens allocutus est pedibus Velox Achilles: Achilles ad Agamemnonē
 Atride illustrissime rex virorum Agamemnon,
 Dona quidem si vis praebeere, & equum est,
 Vel retinere, est in te: nunc & recordemur dimicationis

Statim valde: non. n. oportet subterfugere hic existentes,
 15 Neq; morari. adhuc enim magnum opus infectum,
 Ut sane quis rursus Achillem inter primos videat
 Hastis area Troianorum perdentem phalanges:

Sic vero aliquis Vestrūrum memor cum viro pugnet.
 Hūc a. excipiens allocutus est abundans. consilijs Vlysses:
 20 Non sic strenuus quamuis existens, o deo par Achilles
 Ieiunos impelle ad ilium filios Achiuorum
 Contra Troianos pugnatores: quia nō exiguo tempore erit
 Conflictus, quum semel congressa fuerint phalanges
 Virorum, inq; Deus spirauerit robur Vtriusq;.

25 Sed Vesci iube Velocibus in nauius Achiuos
 Pane & Vino. hoc enim robur est & fortitudo.
 Neq; n. vir toto die & q; ad solem occidentem
 Expers cibi poterit contra pugnare.
 Etiam si. n. animo promptus sit ad pugnandum,

30 Tamen latenter membra grauantur, & occupant
 Sitiūq; & fauces: ledunturq; genua eunti.
 Quisquis autem vir Vino satiatu & cibo,
 Cum viris hostibus tota die pugnat,
 Audens ei antitus in praeordijs, neq; quicquam membra

35 Prus defatigantur, quam omnes recedant a bello.
 Sed age populum quidem dimitte, & ientaculum iube
 Instrui: dona autem rex virorum Agamemnon

69 19

Vlysses sua-
 det vt ante
 praelium ci-
 bum capiāt
 milites.

Οἷσέ τω ἐς μέσσην ἀγορῶν, ἵνα πάντες ἀχαιοὶ
 Οφθαλμοῖσιν ἴδωσι, σὺ δ' ὄφρ' εἰσὶν ἰανθῆς.
 Ομνέτω δὲ τοὶ ὄρκον ἐν ἀφείρισιν ἀνδράσιν,
 Μὴ ποτέ τῆς Διὸς ὀπιθήμεναι ἢ δὲ μυθήσασθαι,
 Ἡ δέ μιν ἐστὶν ἀνὰ ζήτ' ἀνδρῶν * ἢ τε γυναικῶν.
 Καὶ ὅ σι ἄλτω θυμὸς ἐνὶ φρεσὶν ἱλασθ' ἔστω.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ τὰ σε δαυτὶ ἐνὶ κλισίῃς ἀφ' ἐσθλῶν
 Πιείρη, ἵνα μὴ πὶ δίκης ὀπίθεν ἐγγυηδῶ.
 Ἀτρεΐδην, σὺ δ' ἐσθ' ἐτι δικάζετε, καὶ ἐπ' ἄλλω
 Ἔσται. ἔ μιν γὰρ πὶ νεμεσσητὸν, βίαισι λῆα
 Ἀνδρ' ἀπαρέουσι, οἷον τε πρὸς τερπόμενον.
 Τὸν δ' αὖτε προσέειπεν ἀνὰ ζήτ' ἀνδρῶν ἀγαμέμνων,
 Χαίρω σε, ὁ λαορραδὴν τὸν μῦθον ἀκούσας.
 Ἐν μοῖρῃ γὰρ πάντα διέκτο καὶ κατέλεξας.
 Ταῦτα δ' ἔγνων ἐθέλω ὁμόομαι, κέλεται δέ μοι θυμὸς
 Οὐ δ' ὀπορήσω πρὸς δαίμονα, οὐ γὰρ ἀχαιεύς
 Μιμνέτω αὖτις τέως γὰρ ἐπὶ γόμονος ἄρ' ἀρετῇ,
 Μιμνέτω δ' ἄλλοι πάντες ἀολλέες, ὅφρ' ἐκ δώρου
 Ἐκ κλισίῃς ἐλθῶσι, καὶ ὄρεα πρὸς τὰ μῶμεν.
 Σοὶ δ' αὐτῶ τό δ' ἔγνων ὀπιτήλομαι ἢ δὲ καλῶς,
 Κεῖν δ' ἀμύνεσθαι κόρητις ἀεισθήας παρθενῶν,
 Δάρεα ἑμῆς πατρὸς νηὸς ἐν κέλευθον, ὅσ' ἀχαιῶν
 Χθιζὸν ὑπέστημεν δῶσθαι, ἀχαιῶν τε γυναικῶν.
 Ταλθύβις δέ μοι ὄρεα κτ' ἐρατὸν ὄρεον ἀχαιῶν
 Κἀπ' ἐν ἑτοίμασιν ταμείν δι' ἴτ' ἠελίῳ τε.
 Τὸν δ' ἀπαμείβοντος προσέειπεν πόδας ὠκὺς ἀχαιεύς,
 Ἀτρεΐδην κῦδιζε ἀνὰ ζήτ' ἀνδρῶν ἀγαμέμνων,
 Ἄλλοι δ' ἄρ' καὶ μάλλον ὀφείλετε ταῦτα πίνεσθαι,
 Ὅσ' ὅτε πρὸς μετὰ παυσσάλλ' πολέμοιο γῆνηται,
 Καὶ μὲν δ' ἔ τ' ὅσον ἦσιν ἐνὶ στήθεσιν ἑμοῖσι.
 Νῦν δ' οἱ μὲν κέεται δειδαῖ γένοιτο, ἀεὶ δ' ἐδύμασθαι
 Ἐκ τῶν περὶ αἰμῶν, ὅτε οἱ ζεύς κῦδ' ἔδωκεν.
 Τυμῆς δ' ἐς βρωτῶν ὀτρυνέσθαι. ἢ τ' αὖ ἐγὼ γε
 Νῦν μὲν ἀνέροισι πῶλε μίσην ἵστας ἀχαιῶν
 Νήστας, ἀκλυστοὺς ἀμα δ' ἠελίῳ καὶ ταυρῶν
 Τάδε δ' αὖ μέγα δόρυ, ἐπὶ πρὸς αἰμῶν λαόβλητον.
 Πρὶν δ' ἔπος αἰετοῖ γὰρ φίλον κτ' λαμῶν εἶναι

Ferat in mediam concionem, et omnes Achivi
 Oculis videant: tu & in precordiis proprijs lateris.
 Iuret autem tibi iusiurandum inter Argivos surgens.
 Nunquam huius cubile ascendisse & rem habuisse,
 Quatenus mos est, Rex, et virorum & mulierum:
 Atq; tibi ipse animus in precordiis mansuetus sit,
 Ac deinde te conuivio in tentorijs oblectet
 Opiparo, ut ne quid iuris mutilum habeas
 Atride, tu vero deinde equior & in alium
 10 Eris: non quidem enim quicquam vituperabile est regem
 Virū priuatum placare, quando quis prior iniuria fecerit.
 Hunc & rursum allocutus est Rex virorum Agamemnon:
 Gaudeo tuum, Laertiade, verbum audiens.
 Conuenienter enim omnia persecutus es & enumerasti:
 15 Hæc sanè ego solo iurare. suadet enim mihi animus:
 Neq; peto ab eo apud deum, sed Achilles
 Maneat hic interea, cupidus licet sit belli:
 Manete etiam alij omnes congregati, dum dona
 Ex tentorijs veniant, & fœdera rata seruiamus,
 20 Tibi vero ipsa hoc ego precipio & iubeo,
 Delectis iussibus præstantissimis omnium Achiuorum,
 Dona mea à nauē afferre, quacūq; Achille
 Heri promissimus daturus esse, adducereq; mulieres.
 Talthybius autem mihi ocyus per castra lata Achiuorum
 25 Aprum præparet mactandum Ioui q; Soli q;
 Hunc & extipiens allocutus est pedibus velox Achilles:
 Atride illustri si rex virorum Agamemnon,
 Alias quidem & magis debetis hæc curare,
 Quando aliqua cessatio à bello fuerit,
 30 Et indignatio non tanta sit in pectoribus meis.
 Nunc vero hi quidem tacent confossi, quos interfecit
 Hector Priamides, dum ei Iupiter gloriam præbuit:
 Vos autem ad cibum festinate, certè equidem
 Nunc iuberem pugnare filios Achiuorum
 35 Ieiunos, impastos: simul verò sole occidente,
 Parare magnam cenam postq; sili erimus contumeliam.
 Ante & nullo modo mihi chartum pergitur descendet.

Οὐ πόσις, ἔδ' ἐβρώσις, ἐταίρε τεθνεώτος,
 Ὅς μοι ἐνὶ χλιστῇ δεδιγμένον ὀξεί χαλκῷ
 Κεῖται, ἀνὰ σπέρθρον τετραμμένον· ἄμφ' δ' ἐπαῖροι
 Μύρονται, τό μοι ἐπ' ἡμ' φρεσὶ τῶντα μέμνηεν,
 Ἀλλὰ φόνον· τε καὶ ἄμα, καὶ ἀγλαίον· εἴν' αὖθρ' ὦν.
 Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς,
 ὦ ἀχλὺς πηλέως, ἥ ἐμὲ φέρει τ' ἀχαιῶν,
 Κρείσσων εἰς ἐμάδην καὶ φέρτερος ἐκ ὀλίγον φθ
 Εἰργει, ἔγω δ' ἐκ σέο νοήματι κεν περὶ χαλκὸν ἴμην
 Πολλόν· ἐπεὶ φέρτερος ἄνδρ' ἔμην, καὶ πλείονα οἶδα·
 Τῷ τοι ὀπίσθ' ἔχω κραδίη μύθοισιν ἐμοῖσιν.
 Αἴψ' αὖτε φυλόπιδος πέλεται κόρη· ἀνδρῶ ποισιν,
 Ἡς τε πλείστην μὲν χαλκῷ μὲν χθονὶ χαλκὸς ἔχουεν,
 Ἀμνητος δ' ὀλίγιστος, ἐπὶ νὺξ ἰνὸς τὴν αὐτὰν
 Ζεὺς, ὅς τ' ἀνδρῶπων ταμίης πολέμοιο τέτυκται·
 Γαστέρι δ' ἄπ' ὧς ἐστὶ νέκυον περὶ θήσας ἀχαιῶς.
 Λίλυ γὰρ πολλοὶ καὶ ἐπὶ νύκτι ἡμῶντα πύματα
 Πίπτεσιν· πότε κέν τις ἀνὰ πηδύσειε πόνοιο;
 Ἀλλὰ χεῖρ τὸν μὲν κρατὰ δάπτειν ὅς κε θάνησι,
 Νηλέα θυμὸν ἔχοντα, ἐπ' ἡματι δὲ δακρύσαντας,
 Οἷοι δ' ἀνὰ πολέμοιο πρὸς συζυγόσιν ἰππωνται,
 Μερμήδεται πόσιον καὶ ἐνὶ τῷ, ὅφρ' ἐπ' ἄλλων
 Ἀνδράσι δυσμενέεσσιν ἀμείβεσθαι νόλοντες αἰεὶ,
 Εὐσάμαντι χροὶ χαλκὸν ἀτειρέα, μηδ' ἐπ' ἄλλῳ
 Λαῶν ὀτρυντῶν ποτιδύμενον ἰχναδάδων.
 Ἡ δ' ἔτι δ' ὀτρυντῶν κηλὸν ἔσπεται, ὅς κε λίπεται
 Νηϊστὶν ἐπ' ἀφρείων· ἀλλ' ἀπρόσοι ὀρμηθέντες
 Τρωσὶν ἐφ' ἵππο δόμοισιν ἐρείσσαντες ὀξὺν ἄρ' ἴα.
 Ἡ καὶ νῆστρον ἦεν ὁ πάσας το καυδαλίμοιο,
 Φυλαίδην τε μέγιστα, θόαντά τε, μελαινόων τε,
 Καὶ κρείοντά δ' ἄλλω λυκομήδεα καὶ μελαινόων·
 Βαῦ δ' ἡμενὲς χλίσιν ἀγαμέμνονον· ἀπείδεο.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ δ' ἄμα μῦθος ἔειπεν, τὴν τελέετο ἔργον.
 Ἐπὶ δ' αὖτε καὶ χλίσιν ἔπειθε, οὓς οἱ ἔπειθε,
 Αἰδωνας ἢ λῆξεντας ἐείκοσι, δαδὸν δ' ἵππους·
 Ἐκ δ' ἄρ' ὁ δὲ γυναικῶν ἀμύμονας ἔργ' εἰδύσας
 ἔπειθε, ἀτὰρ ὁ γ' ἀδελφῶν βροτοῖν καὶ ἀνδρῶν.

Χρυσός

Nec potius neq. cibis, amico mortuo,
 Qui mihi in tentorio confossus acuto are
 Jacet, in vestibulo pedibus conuersus: circum a. socij
 Lugent, ideo mihi neutiquam in mentibus hac cura sunt,
 Sed cades. Et sanguis. Et grauis gemitus virorum.
 Hic. Et excipiens allocutus est abundas consilijs Vlysses:
 O Achilles Pelee filis, longe fortissime Achiuorum,
 Præstantior es me. Et potentior non parum quidem
 Hastia: ego. & re prudentia superauero
 Multum, quoniam prior natus sum. Et plura noui,
 Itaq. tibi acquiescat animus tuus verbis meis.
 Mox pugna sit satietas hominibus,
 Cuius plurimam quidem stipulam ad terram es fudit:
 Mæius autem parua postquam inclinat lances
 Iupiter, qui hominum dispensator belli est:
 Ventre. & neutiquam licet mortuum lugere Achinos.
 Admodum enim multi Et crebri diebus omnibus
 Cadunt: quando quis respiraret à labore?
 Sed oportet eum quidem sepelire quicumq. mortuus sit,
 Patientem animum habentes, in diem lacrymantes:
 Quotquot Seruò è bello odio reliqui fuerint,
 Memine se potius Et cibi, Et adhuc magis
 Viris cum hostibus pugnemus indefinenter Etq.
 Induti corpus are indomito, neq. quis aliam
 Populorum cohortationem expectans subsistat.
 Hac. n. cohortatio male ei cedit, quicumq. remanserit
 Apud naues Argiuorum, sed densi impetum facientes
 In Troianos equorum domitores excitemus acre prælum,
 Dixit, Et Nestoris filios comites assumpti clari,
 Phylidemq. Megeta, Thoantaq. Merionemq.
 Et Crionta eadem Lycamedem, Et Menalippum.
 Perrexerunt. a. iure ad tentorium Agamemnonis Atrida:
 Statim deinde simul atq. Verbum fuit, perfectu quoq. opus,
 Septem. q. è tentorio tripodas ferebant, quos ei promiserat.
 Splendentesq. lebetes viginti, duodecim quoq. equos:
 Eduxerunt. a. statim mulieres egregias, operas edoctas
 Septem: sed octauam Briseida pulchras genas habentem.

Achilles cibi
 sec apertū n
 gat ante præ
 lium.

Vlysses Achil
 li suadet, ut c
 bum capiat.

Achilli don
 ab Agamēno
 ne petuntur

Χρυσὸν δ' ἡ σῆσις ὀδυσεὺς δέχα παύτα τάλαντα,
 Ἡρ' ἄμα δ' ἄλλοι δῶρα φέρον κούρητες ἀχαιῶν
 Καὶ τὰ μὲν ἐν μέσῳ ἀγορῇ θέσαν· αἶψ' δ' ἀγαμέμνων
 Ἰσάτο. τάλαντι δ' ἡ δὲ ἀναλίκῃ αὐδῶν,
 Κἀπερ ἐν ἔχρῳ ἐν χερσὶ παρίστατο πειμένι λαῶν·
 Ἀτρεΐδης ἡ ἑρυσσάμεν· χεῖρεσσι μάχισσαν,
 Ἡ οἱ παρ' ἐξέσθ' ἄμα κούρεον αἶν' ἄσπετο,
 Κἀπερ ὑπὸ τρεῖας ἀφ' ἑμὲν· δι' ἡ χεῖρας ἀναχρῶν
 Εὐχετο· τί δ' αἶψα παύτεσ' ἐπ' αὐτόφιν εἵστατο σὺν
 Ἀργεῖοι κ' ἰοῖραν ἀκούοντες βασιλῆα.
 Εὐξάμεν δ' ἄρα ἐπὶ πενίδων ἐς ἑρῶν δ' ῥω.
 Ἰσάτο νῦν ζεὺς παρ' ὅτα δῶν ὕπατος καὶ ἀριστος,
 Ἢν τε καὶ ἡέλιος καὶ ἑλινύες αἶψ' ὑπὸ γαίᾳ
 Ἀνθρώπου τι νυνιωταῖος, ὅπως κ' ὀπίσκειν ὁ μῶσος·
 Μὴ μὲν ἐγὼ κούρη βελιστῆσι χεῖρ' * ἐπενείχεα.
 Οὐδ' ὄνως παρ' ὅτα σὺν κεχρημένον * ἥ τέ τευ ἄλλω.
 Ἀλλ' ἔμην ἀπερσῆμας ἐνὶ κλισίῃσιν ἐμῇσιν.
 Εἰ δέ π' ὅλ' ὀπίσκειν ἐμοὶ θεοὶ ἄλγεα δόειν
 Πολλὰ μέλα', ὅσα διδοῦσιν ὅπως σ' ἀλίτηται ὁ μῶσος.
 Ἡ καὶ ὑπὸ σῶμαχον καὶ περὶ τῶν νηλείων χαλκῶ.
 Τὸν μὲν τάλαντι πολὺς ἀλός ἐς μέγα λαῖμα
 Ρίψ' ὅππῃ δινῆσαι, βόσιν ἰχθύσιν· αὐτὰρ ἀχαιεὺς
 Ἀνδρῶν ἀργεῖοισι φίλοισι πολέμοιο μετιύδα.
 Ζεὺς πάτερ, ἢ μεγάλας αἴτας ἀνδρεοὶ διδοῖδα·
 Οὐκ αἶψ' ἡνέπετε θυμὸν ἐνὶ στήθεσιν ἐμῷσιν
 Ἀτρεΐδης αἶρινε διαμπερὲς, ἔδ' κε κούρεω
 Ἡ γ' ἔμην ἀέκοντος ἀμύχαν· ἀλλὰ ποδὶ ζεὺς
 Ἡ δὲ ἀχαιῶσιν θάνατον πολέοιο γ' ἔδου.
 Νῦν δ' ἔρχεσθ' ὅππῃ δῖον, ἵνα ξυάγῃμεν αἶψα.
 Ὡς ἄρ' ἐφώνησεν· λῦσεν δ' ἀργεῖω αἰγιόχοι.
 Οἱ μὲν ἄρ' ἐπὶ διναντο ἑλῶ ὅππῃ νῆα ἔκαστος·
 Δῶρα δ' ἡ μὲν ῥοῖα μεγάλα ἵππους ἀμφοτέρωντο,
 Βῆν δ' ὅππῃ νῆα φέροντες ἀχλὺν δέσπον·
 Καὶ τὰ μὲν ἐν κλισίῃσιν θέσαν, καὶ δῖον ἡ γ' ἡσυχῆς
 Ἰπποῖς δ' εἰς ἀγέλην ἔλασαν θειάπωντες ἀναοῖ·
 Βελιστῆς δ' ἄρ' ἐπειδ' ἡέλιος χροσὴ ἀφροδίτη
 Ὡς ἰδὲ πάρος πολεόνδε δαίρμενον ὄξ' ἐχέλακ'.

ἐπενείχεα,
 εἰτ' ἔν.
 κίχρ.
 εἰ τὲ τευ.

ἀμφ.

Auri & ponderans Ulysses decem omnia talenta,
 Praebat simulq; alij dona ferebant iuvenes Achaeorum:
 Et ea quidem in mediâ concione posuerunt. ast Agamemnon
 Surrexit: Talib' huius autem deo similis vocem,
 5 Aprum tenens manibus asstitit pastor populi.
 Atrides autem extrahens manibus cultum,
 Quis ei iuxta ensis magnam saginam semper pendebat,
 Apris etas delibans (i. abscondens) Ioni manibus sublati
 Vota faciebat: hi vero omnes ibidem sedebant tacite
 10 Arguii, convenienter audientes regem.
 Supplicans autem dixit suspiciens in caelum latum:
 Sciat nunc Iupiter primus deorum summus et praestans,
 Terraq; & Sol & Furia quae sub terram
 Homines puniunt quicumq; periurum iuravit.
 15 Quid nequaquam ego puella Briseidi manum intuli,
 Neq; cubilis occasione & sus, neq; alicuius alterius rei:
 Sederat iurata in tentorijs meis:
 Si vero quid horum, periurum est, mihi dii mala dent
 Multa admodum, quacumq; dent ei ipsos offenderit iurando.
 20 Dixit, & iugulum apris absceidit sano ferro:
 Hunc quidem Talib' huius cani maris in magnum fluctum
 Iecit rotans, escam piscibus: sed Achilles
 Assurgens inter Argivos bellicosos locutus est:
 Iupiter pater, certe magna damna & ris das.
 25 Non sane unquam animum in pectoribus meis
 Atrides mouisset prorsus, neq; puellam
 Abduxisset me invito mala, struens: sed nimirum Iupiter
 Voluit Achaeis mortem multis contingere.
 Nunc autem ite ad ventaculum. & committamus praelium.
 30 Sic dixit: soluit autem concionem celerem (i. citò)
 Hi quidem dispergebantur suam ad nauem singuli.
 Dona vero Myrmidones magnanimes curabant:
 Iueruntq; ad nauem ferentes Achilles duxi,
 Ea q; in tentorijs posuerunt, ac sedere fecerunt mulieres.
 35 Equosq; ad armentum egerunt famuli clari.
 Briseis autem deinde similis aurea Veneri,
 Ut vidit Patroclum saucium acuto ferro.

Agamemnon
 iurat se cum
 Briseide rem
 non habuisse.

Circæ

Αμφ' αὐτῷ χυμένη, λίγ' ἐκώκυε, χερσὶ δ' ἄμωσσε
Στήθεά τ' ἠδ' ἀπαλῶ διεβλῶ, ἰδὲ χαλὰ πρὸς σὺν παῖ
Εἴπε δ' ἄφα κλαίονσα γυνὴ εἰκίζα θεῶσι.

Πάτροκλέ μοι θεῖη πλεῖστον καχαιεσιμένε θυμῷ,

Ζῶν μὲν σέθεν ποτ' ἐγὼ χλίσθη δεινὸν ἴδου,

δ' ἴπ

Νῦν * δέ σε πεθνεῖται καχάομαι ὄρχαμα λαῶν,

Αἴ ἀνὴρ *. δὲ μοι δέχεται κακὸν ἐκ κακοῦ αἰεί.

Ἀνδρὰ μὲν ᾧ ἐδοσαν μεπατήρ καὶ πότνια μήτηρ,

Εἶδον πρὸ πύλων * δεδαγμένον ὀξεί χαλκῷ.

Τρεῖς τε καὶ στήντοισι, τέσ μοι μία γένετο μήτηρ,

Κηδεῖσσι, οἱ πάντες δαέδριον ἦ μιν ἐπέσπον.

Οὐδ' ἔμην * ἔμ' ἔασκες, ὅτ' ἀνδρ' ἐμὸν ὠκὺς ἐχέλευς

Ἐκτείνε, πέρσεν * πόλιν θεοῖο μύνοτο,

Κλαίειν, * ἀλλ' ἔμ' ἔασκες ἀχλὺν * θεοῖο

Κυεῖσιν αἰόλον θήσειν, ἄξεν τ' ἐνὶ νηυσὶν

Ες φ' ἴλω, τάσιν δὲ γάμον χ' ἱμυριδόνεσσι.

Τῷ σ' ἄμοτον κλαίω τεθνήσκω, μέλιχρον αἰεί.

Ὡς ἔφατο κλαίονσα, ὅππ' δὲ σενάχοντο γυναικες,

Πάτροκλον πρὸς φασιν, σφῶν δ' αὐτῶν κηδεῖ καὶ σφῶν.

Αὐτὴν δ' ἄμφ' ἰδόντες ἀχαιῶν ἠγαρέδοντο

Λισσόμενοι θειπνίσσαι, ὃ δ' ἠρενέτο σενάχων.

Λίσσομαι, εἴ περ ἐμοί γε φίλων ὅππ' αἰεὶ δ' ἐταίρων,

Μή με πρὶν σίποιο κελάρετ' ἐμὴν πότνην

Ἀσάδω σίλον ἦτορ, ἐπεὶ μ' ἄλγος αἰὼν ἰκαίει.

Διὶ τ' ἔσ' ἠέλιον μενέω, καὶ τλήσομαι ἔμπτω.

Ὡς εἰπὼν, ἄλλοις μὲν ἀπεσκέδασεν βασιλῆας

Δοτὼ δ' ἀτρεΐδω μενέτιμ καὶ δ' ἴφ' ὀδυσεύς,

Νέστωρ, ἰδομενεὺς τε γέρων δ' ἰσπαλάτω φωνίξ,

Τέρποντες πυκινῶς ἀσπράχμενον. ἔδ' ἴπ' ἄμω

Τέρπετο πρὶν πολέμου σῆμα δύναι αἰματόεντος.

Μνησάμεν * δ' ἀδινῶς ἀνενέχτο φώνησέν τε

Ἡ ρα νύ μοι ποτὲ καὶ σὺ δυσέμορε φίλτα δ' ἐταίρων,

Αὐτὸς ἐνὶ χλίσθ' λαρὸν παρὰ δ' ἴπνον ὀνέσκειας

Αἴψα καὶ ὄσσεσσι, ὅππ' ὅτε σπερχοίαιτ' ἀχαιοὶ

Τρωσὶν ἐφ' ἰσποδάμοισι φέρειν πολὺν ἀκρυάρεα.

Νῦν δὲ σὺ μὲν κείσθαι δεδαγμένον, ἀμάρ ἐμὸν κῆρ

Ἀκμύλον ποτ' * καὶ ἐμὸν * ἐνδον ἐόντων,

N

Circa ipsum fusa stridula lamēbatur: manib. a. laniabat

Pectoraq; & tenerum collum & pulchram faciem:

Dixit autem fletis puella similis deabus.

Patrocle, mihi misera plurimum grāe animo,

5 Virum quidem te reliqui ego ex-tentorio discedens:

Nunc autem te mortuum invenio princeps populorum,

Iterum rediens: Et me excipit malum ex malo semper.

Virum. q. cui collocarant me pater & veneranda mater,

Vidi ante civitatem confossum acuto are,

10 Tresq; fratres, quos mihi eadem peperit mater,

Amabiles, qui omnes exitalem diem affecuti sunt.

Minime. q. me sinebas, quando virum meum dolox Achilles

Interfecit, evertitq; civitatem divini Mynctis

Flere: sed me dicebas Achilles divini

15 Juvenilem uxorem te facturū esse, abducturūq; in navib.

In Phriam, instructurūq; epulas nuptiales inter Myr.

Ideo te insatiabiliter fleo mortuum, iucundum semper.

Sic dixit fletis: ingemiscabantq; puella

Patrocle prae-textu: sui. a. ipsarū miserias singula deflebant.

20 Ipsum. & circum senes Achivorum congregabantur,

Precantes, Et sentaculū sumeret: hic. a. negabat suspirans:

Obsecro, si quis mihi charorum paret sociorum

Non me ante cibo tubete, neque potu

Satiare dilectum cor: quoniam me dolor gravis invadit.

25 Ad occidentem & q; solem permanebo, & patiar tamen.

Sic satius, alios quidem dimisit reges:

Duo autem Atrida remanserunt, & nobilis Ulysses,

Nestor, Idomeneusq; senexq; eques Phœnix,

Oblectantes assidue tristem neq; quicquam animo

30 Recreabat ut, antequam belli aciem subiret sanguinolenti.

Recordatus. a. graviter edidit gemitus, exclamavitq;

Certe mihi olim & tu infelix charissime sodalium,

Ipse in tentorio suave prandium apposuisti

Properē & diligenter, quando festinarent Achius

35 Troianis eorum domitorib. inferre lachrymabile bellum.

Nunc autem tu quidem iaces confossum, sed meum cor

Expers potius & cibi intus existentiū,

Briseis Pat-
clum luget

Achilles Pa-
troclum per-
tinaciter lu-
get.

Tuo

Σὴ ποθ' ἔμην γὰρ τι κακώτερον ἄλλο πάθοιμι,
 Οὐδ' εἴ κεν τις πατρός ποθοιμένον πύδοιμιν,
 ὅς ποινὴν φθιέταιν τέρεν κ' ἴδωκεν εἶβει
 Χήτ' ἐπὶ τοῖς δ' ἔσθ' ὅδ' ἄλλοδαπῶν ἐν δῆμῳ
 Εἶνεκα ῥιγέδων ἑλάνης πρῶτον πολεμίζω·
 Ἡ δὲ τὸν δὲ σφύρω μοι ἐνὶ βέεσσι φιλήσῃ,
 Εἴ ποιν' ἐπὶ ζώῃ γε νεοπτόλεμος θεοειδής.
 Πρὶν μὲν γὰρ μοι θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι ἐώλεται
 Οἷον ἐμὲ φθίσαντα π' ἀγέθ' ἰσχυρότοιο
 Αὐτὰρ ἐνὶ τρώϊν, σέ δ' ἐπεφθίμεν δὲ νέεσθαι,
 Ὡς αἶψά μοι τὸν πῦρ δαδὸν σὺν νηὶ μαλαίῃ
 Σκυρόθεν ἐξ ἀχαιῶν, καὶ οἱ δὲ ζείας ἔχουσιν.
 Κτῆσιν ἐμὴν, δ' ὡς τ' ἐκείν' ὑπερβέβηκα δῶμα.
 Ἡ δ' ἔτι πηλὴ γ' οἶμαι ἢ κ' ἴσμεν πάμπαν
 Τεθναμένην, ἢ ποινὴν τὴν δὸν ἐπὶ ζῶντι ἀναχέσθαι,
 Τηραῖ τε συγχεῖν, καὶ ἐμὴν * ποτιδέχμενον αἰεὶ
 Λυγρὴν ἀγγεῖλαι, δ' ἴσμεν ποθοιμένον * πύδοιτο.
 Ὡς ἔφατο κλαίων· ὅππ' ὅ σενάχοντο γέροντες,
 Μνησάμενοι τὰ ἔκαστος ἐνὶ μαρμαίῳσιν ἐλείπον.
 Μυρομένοις δ' ἄρα τοὺς γε ἰδὼν ἐλέησε κρονίῳν.
 Αἶψα δ' ἀδύνατον ἐπὶ αἰετῶντα παρ' οὐδὲν.
 Τέκνον ἐμὸν δὴ πάμπαν ἀπὸ γὰρ ἀνδρὸς * ἔησ'·
 Ἡ νύ τοι ἐκέτι πάγχυ μὲν φρεσὶ μέγιστον ἀχλὺς
 Κεῖν' ὅτ' ἔτι παρ' οἷσιν νεῶν ὄρδοι κραδαίνων,
 Ἡ σὺ δ' οὐδέ μοι ἔταρον σίλον· οἱ δ' ἐν δὴ ἄλλοι
 Οἰχόμενοι μὲν δέπνουν, ὅδ' ἀκμὴν ὅτ' ἀπαύσας,
 Ἀλλ' ἴθι, οἱ νέκταρ τε καὶ ἀμβροσίην ἐρατεινὴν
 Στάξον ἐνὶ στήθεσσι, ἵνα μὴ μιν λιμὸς ἴκηται.
 Ὡς εἰπὼν, ὅτ' ἔπειτα πᾶρ' ὅτ' ἐμαίαν ἀδύνατον
 Ἡ δ' ἄρ' ἔτι εἰκὴ τανυστῆρος λιγυφώνου,
 Οὐρανὸς ἐκκατέπαλτο δ' αἰετῶν, αὐτὰρ ἀχαιοὶ
 Αὐπὶα θωρήσσοντο κ' ἔρατον· ἢ δ' ἀχλὺς
 Νέκταρ ἐνὶ στήθεσσι καὶ ἀμβροσίην ἐρατεινὴν
 Στάξ' ἵνα μὴ μιν λιμὸς ἀτερπὴς ροῦα δ' ἴκηται.
 Αὐτὴ δ' ὅτ' ἔτι πατρός ἐλεεινὴν πικρὴν δῶ
 Ὡς τοι δ' ἀπαύσας νεῶν ἐγείνοντο δόδων.
 Ὡς δ' ὅτε ταρφεὶαι νεφέες διὸς ἐκποτίζονται

Ψυχὰς

Tui desiderio. non enim aliquid peius aliud pati. possem,
 Non si vel patrem interfectum audirem,
 Qui forte nunc in Phthia teneram lacrymam distillat
 Privatione talis filij. hic. a. ego externo in populo
 5 Gratia odiosa Helena aduersus Troianos bellum. gero:
 Vel hunc qui in Scyro mihi educatur dilectus filius,
 Si forsitan adhuc uiuit quidem Neoptolemus deo-similis.
 Antea quidem enim animus in pectoribus sperabat
 Solum me moriturum esse longe ab Argo aprio-equis
 10 Hic in Troia: te autem ad Phthiam rediturum esse.
 Ut mihi filium veloci cum nauis nigra
 E-Scyro educeres, & ei ostenderes singula,
 Possessionem meam seruosq., & alia tectis habentē magnā
 Nunc enim Peleum puto vel omnino (domum.
 15 Interisse, vel paululum adhuc uiuentem affligi
 Senio, molesto, & meum expectantem semper
 Tristis nuncium quando extinctum audiat.
 Sic dixit flens: post autem ingemuerunt seniores,
 Reminiscētes quae quisq. in adibus reliquerat.
 20 Lugentes vero hos uidens miseratus est Saturnius:
 Confestim autem Mineruā verbis velocibus allocutus est:
 Filia mea, tam omnino deseris curam sortem.
 An tibi non amplius in mentibus cura est Achilles?
 Ille quidem ante naues erectas antennis habentes
 25 Sedet lugens socium dilectum: alij autem
 Abeunt ad carnā: is vero ieiunus & impastus est.
 Sed uade, es nectar & ambrosiam amabilem
 Instilla in pectoribus, ut ne ipsum fames occupet.
 Sic dicens, impulit antea per se promptam Mineruam.
 30 Hac. a. harpa similis extensas pennas habenti, arguta & sociis
 E caelo desilijt per aethera: sed Achui
 Continuo armabantur per castra: hac. a. Achille
 Nectar in pectoribus & ambrosiam desiderabilem
 Instillauit, ut ne ipsum fames inuicunda in gentib. occupet.
 35 Ipsa autem ad patris praepotentis solidam domum
 Redijt. hi autem longe a manibus fundebantur velocibus.
 Sicut autem quando densa nubes ex aere uolat

Frigida,

Iupiter Mine-
uam mittit a-
Achillem re-
focillandum

ρ. ὑπὸ

ρ. αὐτὸς χ. ἰω

Ψυχρὰ * ὑπὸ αἰρήνης αἰθρου· ὅθεν βορέας
 ὧς τὸ τε ταρφεῖα κρύουθες λαμψέων γαυρώσας
 Νηῶν ἐκ φορέοντο, καὶ ἀσπίδες ὁμοφλόεσσαι,
 Θώρακές τε κραταυρούσας, καὶ μέλαινα δοῦρα·
 Αἶγλη δ' ἔρανον ἵκε, γέλασσε δ' πᾶσα * σπείχων
 Χαλκοῦ ὑπὸ σερποῖς, ὑπὸ δ' κτύπος ὤρουτο ποσσὶν
 Ἀνδρῶν. ἐν δ' ἐμέσοισι κορυβάτο δ' ἴθι ἀχλὺς·
 Τοῦ καὶ δδόντων μὲν κρηαλὴ πέλε, πῶ δ' οἱ ὄψε
 Λαμπρόν, ὃ σπείτε πυρὸς σέλας, ἐν δ' οἱ ἦτορ
 Διὸς ἄγχι ἀτλήτων· ὃ δ' ἄρα τρωσὶν μενεαίνων,
 Δύσετο δῶρα θεοῦ· τὰ οἱ ἦφαστος χάμα τέλχων·
 Κνημίδας μὲν ἅρῃσιν, πᾶσι κνήμησιν ἔθηκε
 Κάλως, ἀργυρέοισιν ὅπισθε τοῖς ἀργύρας·
 Διότ' ἄρ' ἔπειτα πύργου ἐπὶ στήθεσιν ἐδυμνεν.
 Ἀμφὶ δ' ἄρ' ὤμοισιν βάλετο ξίφος ἀργυρόηλον,
 Χάλκεον· ἀντάρ' ἔπειτα σάκος μέγα τε στιβαρόν τε
 Εἴλετο, τὸ δ' ἀπαύδουσε σέλας ἥϊετ' ἢ ὑπὲρ μέλης.
 ὧς δ' ἔτανεν ἑλ πύργου σέλας ναύτησι * φάειν
 Καομένοιο πυρὸς, τὸ δ' ἡμέτερον ὑψόθεν ὄρεσσι
 Σταθμῶν ἐν οἰοπόλῳ, τὸς δ' ἐκ ἐθέλοντας ἀελλαι
 Πόντον ἐπ' ἰχθυόεντα φίλων ἀπαύδουσε θέρουσιν·
 ὧς ἐπ' ἀχλὺν σάκος σέλας αἰδέει· ἵκησε
 Καλοῦ, δαυδαλέην. αὐτὸς δ' ἔτρωθ' ἀλκίαν ἀείρας,
 Κρατὶ δέ το βριαρύνει δ' ἀσὴρ ὧς ἀπὲλαμπεν
 Ἰπποῦρις τρωθ' ἀλκίαν ἔπεισεν το δ' ἐδείρει
 Χρυσταί, ὡς ἦφαστος ἱεὶ λόφον ἀμφὶ δαμείας.
 Πειρήθη * δ' ἔο' ἄλῃς ἐνέντεσι δ' ἴθι ἀχλὺς,
 Εἰ οἱ ἐφάρμοσσε καὶ ἐντ' ἐρείχοι ἀγλαά * γῆα.
 Τῷ δ' ἦν τε πῆρα γίνετ', ἀεὶρε δ' ἐπιμένεα λαῶν.
 Ἐκ δ' ἄρα σὺν ἔργῳ πατρὸς ἰὸν ἀσπαστ' ἐγχορ,
 Βελῶν, μέγα, στιβαρόν· τὸ μὲν δ' ὀνόματ' ἀλλ' ἔχον
 Πάλλειν, ἀλλὰ μιν οἱ δ' ὅπισθε πᾶσι ἀχλὺς,
 Πηλιάδην, μελίην, τὴν πατρὶ φίλῳ τὰ με χείρων
 Πηλὶς ἐκ κορυφῆς, φόνον ἔμμεναι ἠρώεσσαν
 Ἰσπας δ' ἀντομείδων τε καὶ ἀλκιμῶς ἀμφοῖς ποντες
 Ζεύς, Ζεύς, ἀμφὶ δ' ἑλὰν λέπαδ' ἔσαν ἐν δ' ἑλάνες
 Γαμφηλῆσ' ἐσάλον, καὶ δ' ἠνία τείναν ὀπίσσω

Κολλητὸν

Frigida, propter impetum sudifici Boreae:
 Sic tunc dense cassides clare splendent
 E naubus ferebantur, & scuta emblicata,
 Thoracesq; solidi, & fraxinea lancea.

5 Splendor, a. ad cælum ibat: ridebat. a. omnis circum terra
 Propter eris splendorem. sub. a. strepitus excitabatur pedib.
 Virorum. in autem medijs armabatur diuus Achilles:
 Huius & dentium quidem stydor erat: at ei oculi
 Ardebant sicut ignis flamma: eiusq; cor

Achilles at-
matur.

10 Inuasit dolor intolerabilis. is itaq; Troianis iratus
 Induit dona Dei, quæ ei Vulcanus elaborauit faciens.
 Ocreas quidem primum circum tibiis posuit,
 Pulchras, argenteis fibulis aptatas:
 Secundo rursus thoracem circa pectora induit:

15 Circum. & humeros posuit enses argenteis: clavis distin-
 Aereum: at deinde clypeū magnum, firmumq; (ctum,
 Cepit: huius autem procul splendor fiebat sicut luna.
 Vi. a. quando ex ponto fulgor nautis apparet
 Ardentis ignis: ille. a. ardet atq; in montibus

20 Stabulo in solitario: hos autem non volentes procelle
 Pontum in piscosum ab amicis procul deferunt:
 Sic ab Achilles scuto splendor in arbere ibat
 Pulchro, affabre facto, cassidem vero tollens
 Capiti imposuit grauem: hæc autem sicut stella lucebat

25 Cristata galea: circum. a. mouebantur crines
 Aurei, quos Vulcanus posuerat cristam circum frequentes:
 Tentabat. a. seipsum in armis nobilis Achilles,
 An ei apta essent & congruerent clara dona,
 Et. & tanquam alæ erant, attollebantq; pastorem populorum.

30 Ex autem armamentario patriam extraxit hastam
 Grauem, magnam, firmam, quæ. q. non poterat alius Achino
 Tractare: sed ipsum solus sciebat vibrare Achilles, (rum
 Pelidæm hastam, quam patri charo inciderat Chiron
 Pely ex vertice, eadem esse heroibus.

35 Equos autem Automedonq; Alcimus curantes
 Iungebant: pulchrasq; ante lenas induerunt: in. a. frena
 Faucibus iecerant & habenas extenderunt retro

x x

ρ. Ζεύς, Ζεύς

Κεκλητὸν ποτὶ δῖφρον· ὁ δ' αὖ μάστιγα φαεινὴν
 Χεὶρ λαβὼν ἀπαρτῆσεν· ἵπποι δ' ἀνδρῶν
 Αὐτομέδων· ὅππῃ δ' ἰκρυάσμεν· ὅ βῆ ἀχλὺς,
 Τόλμασι παμοσύνων, ὅς τ' ἠλέκτωρ ἑστῶν.
 Σμερδαλέον δ' ἵπποισιν ἐκέκλετο πατρὸς ἑοῖο,
 Ξαῖδε τε καὶ βαλλίς, πηλεκλυτὰ τέκνα ποδάρκης,
 Ἀλλ' ὅς δ' ὀρέξοιτο σπαστέμεν· ἡμῖοι γὰρ
 Αἰδανῶν ἐς ὁμιλον· ἐπεὶ γὰρ * ἐώμεν πολέμοιο·
 Μῆδ' ὥς πάτροκλον λῖπετ' αὐτόθι θετινέωτα.

30. ἡνιοχῆας
 30. ἑορμ

Τὸν δ' αἶψ' ἑσθλὸν ὑπὸ φιν παρσέφη πόδας αἰόλος ἵππος 10
 Ξαῖδ' αὖ, (ἀφ' ἧς δ' ἤμυσσε καρήνα, πάντα δ' ἡμίτῃ
 Ζεύης ἐξ ἱπποῦσιν παρὰ ὑπὸν, ὅδ' αὖ ἱκάνει·
 Αὐδ' ἡντα δ' ἔθηκε θεὰ Λαοκῶν· ἥρη)
 Καὶ λίλυ σ' ἐπὶ νύχθ' ἐσπασμένον ὀβριμὸν ἀχλὺς.
 Ἀλλ' αὖτο ἐγλύθεν ἡμῖν ὀλέθριον, ὅδ' ἐπὶ ἡμῖν
 Αἴπιοι, ἀλλὰ θεὸς τε μέγας καὶ μοῖρα κραταῖη·
 Οὐδ' ἔγδ' ἡμετέρη βραδὺν τῇ τε νωγέλει τε
 Τρώες ἀπ' αἰμοῖν πατρόκλου τεύχε' ἔλοντο·
 Ἀλλὰ θεῶν ὤριος, ὃν ἡκόμος τέκε ληϊῶ,
 Ἐκταν ἐν παρμάχοισι, καὶ ἔκτορι κῦδος ἔδωκε.
 Νῶϊ δὲ καὶ κενάμα ποιεῖν ἑφύροιο θεοῖμα,
 Ἦν ἑλὰ φροτῆλιν φάσ' ἐμμεναι· ἀλλὰ σοὶ αὐτῷ
 Μόρσι μόν' ὄντι, θεῶν τε καὶ ἀνέρι τοι δαμνύει.
 Ὡς ἄρα φωνήσαντο· ἔειννύς ἐρχετο δαδύ.
 Τὸν δὲ μέγ' ὀχθήσας παρσέφη πόδας ὠκύς ἀχλὺς,
 Ξαῖδε, τί μοι θάνατον μαντεύσας; ὅδ' ἐπὶ σε γρή·
 Εὐνύτοι οἶδα καὶ αὐτὸς ὁ μοι μῶρ· ὅδ' ἐπὶ ὀλέθῳ,
 Νόσφι φίλου πατρὸς καὶ μητρός· ἀλλὰ καὶ ἐμπίς
 Οὐ λήξω ἑρὶν Τρώας ἀδύλῳ ἑλάσσει πολέμοιο·
 Ἡρὰ καὶ ἐν παρῶσι τοῖς ἰάχων ἔρχομαι νύχθ' ἵπποισι.

ΙΛΙΑΔΟΣ ΟΜΗΡΟΥ Η Τ.

Ραψώδίας ὅσας.

ΔΙΟΣ ἐπιτρέψαντος, κατέρχονται βοηθήσαντες αἱ θεαὶ 35
 πάντες· τοῖς μὲν ἑκκλῆσιν ἦρα τε, καὶ ἀδύλῳ, καὶ ποσάδων,
 καὶ ἡφαιστῳ, καὶ ἑρμῇ· τοῖς δὲ τρώσιν ἀφροδίτῃ, καὶ ἀπόλλωνι,
 ἐπὶ δ'

Compactum ad currum: hic vero scuticam lucidam
 Manu prehendens habilem, in equos insiliit
 Automedon: retro vero armatus incedit Achilles,
 Armis totus fulgens tanquam lucidus sol:
 5 Terribiliter autem equis imperitabat patris sui:
 Xantheq, & Balie, incliti pulli Podargos,
 Aliter iam considerate sit: seruetis aurigam
 Retro Danæorum ad urbem, sibi satiatu fuerimus bellor:
 Neq, sit Patroclum relinquantis illic mortuum.
 10 Hunc. a. a. iugo allocutus est pedibus celer equus
 Xanthus (statim. & nutavit capite: omnisq, in ba
 Circulo-collis excidens iuxta iugum, ad terram peruenit.
 Vocalem. a. cum fecit Dea albulna Iuno)
 Et valde te adhuc nunc salte servabimus fortissime Achil.
 15 Sed tibi propè dies est exitiales, neq, quid nos
 Culpandi: sed deusq, magnus, & satum prepotens.
 Neq, enim nostra tarditate segnitq,
 Troiane ab humeris Patrocli arma ci perunt,
 Sed decorum optimus, quem pulchricoma peperit Latona
 20 Interfecit inter propugnatores, & Hectori gloriam dedit.
 Nos sanè etiam cum spiritu Zephyri curreremus,
 Quem lenissimum dicunt esse, sed tibi ipse
 Fatale est à deoq, & viro forti occidi.
 Sic sanè loquuti Furia inhiubuerunt Vocem.
 25 Hunc. a. valde indignatus allocutus est pedib. Verox Achilles:
 Xanthe, quid mihi mortē satcinaris neq, quid te decet.
 Benè noui & ipse quod mihi fatum est hic perire,
 Procul a dilecto patre & matre: attamen
 Non cessabo, anteq Troas abunde abegero è plio. (quos
 30 Dixit, & inter primos clamans direxit unica-vngula e-

ILIADIS HOMERI, AVT XX. COM-
 positionis argumentum.

35 IOVE permittente descenderunt auxiliaturi dii omnes.
 Græcis quidem, Iuno & Minerua, & Neptunus & Vul-
 canus, & Mercurius: Troianis autem Venus & Apollo:
 ** ij

ἔπ' ἀνὰ κρητὸν ἄρπυιαι, κρητὸν ἄρπυιαι, κρητὸν ἄρπυιαι. αὐ-
 νείαν ἢ ἀνὰ πύργον ἀχαιῶν σπύρει, ποσειδάωνος φέλη καλὴν ἔχει· ἀ-
 χαιῶν δ' ἄλλους τε αὐαίρει, κρητὸν πολυδύρον τὸν περὶ μέγαν πο-
 δῶν, ἐκ τῶν ἄν' ἀνὰ πύργον ἀχαιῶν σπύρει, ποσειδάωνος φέλη καλὴν ἔχει· αὐ-
 τὸν τὸς ἄλλους ἀχαιῶν ἐπὶ τῶν πόλιν φεγγονίας κρητὸν ἄρπυιαι.

ΙΛΙΑΔΟΣ ΟΜΗΡΟΥ Η Τ. ΡΑ.

Ἰφιδάα.

Υ, μακρόρων ἔρις ὤρετο, φέρεται δ' ἐπὶ κρητὸν ἀχαιῶν. 10

Σ ΟΙ μὲν παρὰ νηυσὶ κορωνίσιοι θωρήσσοντο.

Ἀμφὶ σὲ πηλὸν ἢ ἐμὸς ἀκρόρητοι ἀ-
 χαιῶν.

Τρώες δ' αὐτ' ἐτέρωθεν ὅπῃ θρωσμένο πε-
 ζῶς δὲ θέμισα κέλευσε θεὸς ἀργεῖον καλῆσθαι (δίοιο).

Κρατὺς δ' αὖτ' ἐλὺμποιον πολυμήχανον· ἡ δ' ἄρα πάντῃ
 φοιτήσασα κέλευσε διδὸς πρὸς δῶμα νέεσθαι.

Οὐτ' ἄρα νυμφῶν, ταῖ τ' ἄλσιν καλὰ νέμεται,
 Καλὴν καὶ ποταμῶν, καὶ πίσει ποιεῖντα.

Ἐλθόντες δ' ἐς δῶμα διδὸς νεφεληγερέτα,
 Ξεστὸς αἰδοῦσθον ἐφ' ἱερῶν, αἳ δὲ πατέρ.

Ἡφαίστος ποῖνσεν ἰδύρησι πρὸς πύργον.

Ως οἱ μὲν διδὸς ἐνδον ἀγνηρέατ'· ἔδ' ἐνοστήθων
 Νηκοῦσιν αἰετῶν, ἀλλ' ἐξ ἄλσος ἦλθε μετ' αὐτούς.

Ἰξ δ' ἄρ' ἐν μέσσοισι, διδὸς δ' ἐξ ἔριτος βελών,
 Τίπῃ αὖ ἀργικέραυνε θεὸς ἀργεῖον καλῆσθαι;

Ἡ δ' ἔπειτα τρώων καὶ ἀχαιῶν μερμηρίζει·
 Τῶν γὰρ νῦν ἀγχι μάχη πόλεμός τε δέδηκε.

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενον ὡς ἐσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς,
 Ἐργῶς ἐνοστήθαι ἐμὴν ἐν στήθεσι βελών,

Ὡς ἔπειτα ξυμπίπτει· μέλουσ' μοι ὀλλυμένοι ὦρ.
 Ἀλλ' ἤτοι μὲν ἐγὼ μενέω πηυχ' ἐλὺμποιον

Ἡμεῖν δ' ἐνδ' ὀρέων φρένα τέρεσθαι, οἳ δὲ δὴ ἄλλοι
 Ἐργῶν ὄφρ' αὖ ἱκνῶμεν τῶν τρώων καὶ ἀχαιῶν.

Ἀμφοτέρωσι

Η. Η. π

insuper etiā Diana, & Latona, Marsq; & Scamāder. AENE-
 am autē resistētē Achilli seruat Neptunus nebula coope-
 riens. Achilles autē aliosq; interfecit, tū etiā Polydorū Pri-
 mi filiū. Hector verò postq; ei restitisset, fugit, Apolline ser-
 uante ipsum. Ceteros autē Achilles ad urbē fugiētes vrget.

ILIADIS HOMERI, XX. COM-
 positio.

10 Υ, Deorum lis orta est: affert autem victoriam Achivis.

IC hi quidem apud naues curuis-puppibus
 armabantur.

Circūte Pelei fili, pugna insatiabiles Achivis:
 Troiani. a. rursus ex altera parte in loco e-

ditore campi.

Iupiter autem Themidem insit deos ad concionem Vocare
 Vertice a b Olympi multiplicis, hac igitur passim

Obiens imperavit Iouis ad domum ire.

20 Neq; aliquis igitur fluviorum aberat, prater Oceanum:
 Neq; sanē Nympharum, qua nemora pulchra habitant,

Et fontes fluviorum, & prata herbosa.

Venientes autem ad domum Iouis nubicogi,
 Poliris sedibus infederunt, quas Ioui patri

25 Vulcanus fecerat peritis artificijs.

Sic hi. q. Iouis intra xedes congregabantur, neq; Neptunus
 Obaudiuit des. sed ē mari venit ad i'os:

Sedit autem in medijs, Iouisq; interrogabat sententiam:
 Cur rursus fulminator, deos ad consiliū Vocasti?

30 Aut quid de Troianis & Achivis deliberas?
 Horum enim nunc proxime pugna bellumq; flagrat.

Hunc. a. excipiens allocutus est in pectore consiliū:
 Nosti Neptune meum in pectore consiliū, (quamvis

Quorum gratia congregavi cura sunt mihi perennes
 Sed profecto ego quidem manebō in cacumine Olympi

35 Sedens inde conspiciens, mentē oblectabo. at iam vos ceteri
 Abite, donec perveneritis ad Troianos & Achivos.

xx iij

Iupiter Deo-
 rum conciliū
 conuocat.

Iupiter iubet
 oēs deos opi-
 tulari vitis qd
 que velit.

Αμφοτέροισι δ' ἀρήγετ' ὅππῃ νότ' ἐστὶν ἐχέσθου.
 Εἰ γὰρ ἀγχιλεύς οἱ ὅτ' ὅππῃ τρώεσσι μαχέται,
 Οὐδ' ἐμίνω. τ' ἐξέσσι ποδώκεα πηλείωνα.
 Καὶ δὲ τέ μιν καὶ παρ' ἄνδρ' ἑσπεόμενον ὄρῳντες.
 Νῦν δ' ὅτε δὴ καὶ θυμὸν ἐταίρῳ χέεται αἰνῶς,
 Δείδω μὴ καὶ τείχεος ἑσπερὸν μόρον ἐξαλαπάτῃ.
 Ὡς εἶπατο κρονίδης, πέλεμον δ' αἰάσων ἔειρε.
 Βὰν δ' ἵμεναι πόλεμόνδε θεοὶ δῖα θυμὸν ἔχοντες.
 Ἥρη μὲν ματ' ἀγῶνα νεῶν καὶ παλλὰς αἰθιύης,
 Ἡ δὲ ποσειδάων γαίηχος, ἠδ' ἐριώνης
 Ἑρμείας, ὅς ἐνὶ φρεσὶ πενκαλίμησι κέχευτο.
 Ἡφαιστος δ' ἄμα τοῖσι καὶ δένει βλαμειάνων,
 Χωλιδών, ἅπῃ κῆμαι ῥῶοντο ἀραιαί.
 Ἔς δ' ἡρώας ἀρης κορυθαίολ' ὅτ' αὐτὰρ ἄμ' αὐτῷ
 Φοῖβ' ὅτ' ἀχερσεκόμης, ἠδ' ἀρτεμὶς ἰοχάραιρα,
 Λητώ τε, ξανθὸς τε, φιλομειδής τ' ἀφροδίτη,
 Εἴως μὲν ῥ' ἀπαύδῃτε θεοὶ πητῇ ἔσαν ἀνδρῶν,
 Τείως ἀχαιοὶ μὲν μέγ' ἐκὺδαντο οὐδέ κ' ἀγχιλεύς
 Ἐξεφάνη, θηρόν δ' μάχης ἐπέπαιτ' ἀλεγεινῆς.
 Τρώας δ' ἐτρώμος αἰνὸς ἑπὶ ἡλυθε γῆα ἔχευον,
 Δειδύπας ὅτ' ὄρῳντο ποδώκεα πηλείωνα.
 Τ' ἄγεσι λαμπόμενον, βροτολογῶ ἴσον ἀνῆ.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ μὲν ὅμιλον δαλῦμιποι ἡλυθον ἀνδρῶν,
 Ἄρτο δ' εἰς κρατερῇ, λαοοπότ' αὖτε δ' αἰθιύης,
 Στᾶσ' ὅτε μὲν παρὰ πόρον ὄρυκτόν τείχε' ὅτ' ἐκπύς,
 Ἀλλ' ὅτ' ἐπ' ἀκτῶν ἐριδούπων μακρὸν οὐτεῖ.
 Αὖτε δ' ἀφῆς ἐτέρωθεν, ἐρέμνῃ λαίλαπι ἴσος,
 Οἷον κατ' ἀκροπόλιν πόλεως τρώεσσι κελιδών,
 Ἄλλοτε παρ' σιμῶντι θεῶν ὅππῃ χαλικοκλήνη.
 Ὡς τοὺς ἀμφοτέροις μάναρες θεοὶ ὄσπευόντες,
 Σύμβαλον, ἐν δ' αὐτοῖς ἐριδὴ ρήγνυτο βαρεῖαν.
 Δεινὸν δ' ἐβρόντησε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε
 Τ' ἰβ' ἀν' αὐτῷ ἔνερθε ποσειδάων ἐπὶ νῆα.
 Γαῖαν ἀπυρεσίῳ, ὄρεάν τ' ἀλπεινὰ κάρπια.
 Πάντες δ' ἐασέοντο πόδες πολυπιδάκου ἰδης,
 Καὶ κορυφαί, τρώων τε πόλιν, καὶ νῆες ἀχαιῶν.
 Εἰδέναν δ' ἑσπερὸν ἀνὰ ξανθῶν αἰθιρῶν,

Δείπας

Viriſq; & auxiliū ferte, ſibi cumq; animus eſt ſeniſcuiuſq;
 Si enim Achilles ſolus contra Troianos pugnet,
 Ne pauliſſer quidem ſuſtinebunt ſelocem Pelidem,
 Et enim ipſum etiam antea tremebant ſidentes:
 5 Nunc & quum iam et animo ob ſocium iracitū grauitur,
 Vereor ne & murum præter ſutum euerſat.
 Sic dixit Saturnides, bellumq; ineluctabile ſuſcitauit:
 Perrexeruntq; ire ad bellum dī diuiſum animum habētes.
 Iuno q. ad ſtationem nauium, & Pallas Minerva.
 10 Et Neptunus terra cinctor, & perutilis
 Mercurius, qm præcordijs prudentibus ornatus erat:
 Vulcanus autem cum his ibat ob robur ſuperbiens
 Claudicans: ſubtus & tibia ſalide incedebant diſtorta:
 Ad & Troianos Mars mobilis in armis: ſed cum ipſo
 15 Phæbus intonſus, & Diana ſagittis gaudens,
 Latonaq; Xanthusq; amansq; riſum Venus.
 Quamdiu quidem ſeuſum dī a mortaliſus erant ſiris,
 Tamdiu Achini quidem ſalide exultabant, quod Achilles
 Apparuiſſet, diu enim pugna abſtinuerat moleſta:
 20 Troianos. a. tremor grauis inuaſit in membris queng,
 Timentes quum ſiderunt pedibus ſelocem Pelidem
 Armis conſpicuum per niſoſo ſimilem Marti.
 Sed poſtquam ad turbam dī ſenerunt ſirorum,
 Mota eſt contentio acris populi commotrix, clamauitq; Mi.
 25 Stans interdū, q. ad ſoſſam cauata extra murū, (nerua
 Interdū ſuper liſtoribus ſalide ſonantibus ſalide clamabat.
 Clamabat & Mars ex alia parte obſcura procella ſimilis
 Acute à ſumma vrbe Troianos adhortans,
 Interdum apud Simoentem currens propè Callicolonem (tu
 30 Sic & ſtroſq; beati dī excitantes (mulum.)
 Commiſerūt, interq; ipſos contentionem ruperunt grauem.
 Grauitur autem intenuit pater hominumq; deorumq;
 Ex alto: ſed ſubter Neptunus conchiſit
 Terram immenſam, montiumq; alta cacumina:
 35 Omnes. a. mouebantur radices ſenſoſa Ida
 Et ſertices, Troianorumq; ſrbs & naues Achinorum.
 Timuit ſero ſubtus rex inferorum Pluto

xx iij

Δείσας δ' ἔκ' θρόνον ἄλπε καὶ ἰαχῇ οἱ ὕψος
 Γαίαν ἀναρρήξειε ποσειδάων ἐκαστὸν ἰδὼν,
 Οἰκία δ' ὅντι τοῖσι καὶ ἀθανάτοισι φανεῖν
 Σμερδαλέ', ὀρώμεντα, τῷ τε συγέροισι θεοῖσδε.
 Τόσους ἄρα κτύπος ὤρετο θεῶν ἐριδι ζυμiónτων.
 Ἡ τοι μὲν γ' ἐναντα ποσειδάωνι αἶσακος
 Ἰσατ' ἀπὸ λῶν φέει· ἔχων ἰὰ πηρόεντα.
 Ἀντα δ' ἐρυαλίοιο θεὰ γλαυκῶπις ἀθύνῃ.
 Ἡρῇ δ' ἀντίσθι χρυσήλαμος κελεύειν ἢ
 Ἀρτεμις ἰοχέαιρα, χροισγρήτη ἑκάπυιο.
 Ἀητοὶ δ' ἀντίσθι σῶκος ἐριούμῃ· ἔρμῃς.
 Ἀντα δ' ἄρ' ἠφαιστοιο μέγας ποταμὸς βαθυδίνης,
 Ὀν' ἔαθον καλέοισι θεοῖ, ἀδρές δ' σκάμανδρον.
 Ὡς οἱ μὲν θεοὶ αὐτὰ θεῶν ἴσαν· αὐτὰρ ἀχιλλεύς
 Ἐκτορ· αὐτὰ μάλιστ' αἰαλεῖτο δῶμα δμῶν.
 Πειριμένην τὴν γὰρ βῆ μάλιστ' ἐκ θυμὸς ἀνῶγει
 Αἶματός αἶσα ἀφ' ἧς, ταλασίεσσιν πολέμῳ.
 Αἰνείαν δ' ἰδὼς λαοστόχῳ ὤρεσεν ἀπὸ λῶν
 Ἀντία πλείων· ἐνὶ κέσθ' οἱ μὲν ὅ· ἠὲ
 Τίτῃ δ' ἠριάμοιο λυγρόνι εἴτα το φωνῶν,
 Τῶ μιν εἰσάμεν· ὡρεσέσθην δὲ ὅς τις ἀπὸ λῶν,
 Αἰνεία τρώων βασιφόρος, πύθ' αἰπεινὰ
 Τὰς τρώων βασιλεύουσιν ὑπὲρ ἄλλοι οἶνοποτίζων,
 Πηλείδην ἀχλὺν ἐναπύβιον πολέμῳ.
 Τὸν δ' αὖτ' αἰνείας ἀπαμειβόμεν· ὡρεσέσθην,
 Πειριμένην, τί με ταῦτα καὶ ἄκ' ἐθέλοντα κελύεις;
 Ἀντία πλείων· ἠερὶ δ' αἰοῖτο μάχῃσιν;
 Οὐ μὲν γ' οὐκ ὡρεῖται ποδῶν· αὐτ' ἀχλὺν
 Στήσσομαι, ἄλλ' ἠδ' ἡ καὶ ἄλλοτε δουεὶ φάβησεν,
 Εἴς τ' ἴδης, ὅτε βοῶν ἐπὶ λυγρὸν ἡμετέρησι.
 Πέρσε δ' ὑλιν ὁπλῶν καὶ πῆδων. αὐτὰρ ἐμὲ ζεύς
 Εἰρύσσει, ὅς μοι ἐπώρεται μὲν· λαμφρὰ τε γρυῖα,
 Ἡ δ' ἐδμήμην ὑπὸν γερσὶν ἀχλὺν καὶ ἀθύνῃς.
 Ἡ οἱ πρὸθεν ἴδωσι πῆδ' ὅ· ἠδ' ἐκείθεν
 Εργαί· χαλκῶν λείλεγας καὶ σφῶας ἐναίρειν.
 Τῶ κ' ἐς· ἀχλὺν ἐναντίον αἶδρα μάχῃσιν;
 Αἰεὶ γ' ὅ· πάρε· εἴς γε θεῶν ὅς τοι γόν' ἀμύνει.

Καὶ

Territus. a. ex throno desilijt. Et clamauit ne ei de super
Terram rescinderet Neptunus quassator terra,
Domus. a. ipfius mortalibus Et immortalib. apparerent
Horrenda, squalida, quasq. horrent dij etiam.
 5 *Tantus adeo sonitus ortus est deorum contentione congregi-*
Etenim quidem contra Neptunum regem (entium. singulis op-
Strabat Apollo Phæbus, habens sagittas pennatas; politū.
Contraq. Martem dea cæssa Minerva;
Contra lunonem. Et stabat aurea-tela gerens sonora
 10 *Diana sagittisq. gaudēs soror proculiaculantis* (Apollinis;
Contra Latonam. a. stabat servator perutlis Mercurius;
Contra. a. Vulcanum magnus fluminis altos. Sortices habēs
Quem Xanthum vocant dij, homines. a. Scamandrum.
Sic quidem dij contra deos ibant: sed Achilles
 15 *Hectorem contra maxime cupiebat ire per turbam*
Priamidem: huius enim potissimum animus suadebat
Sanguine satiare Martem fortissimum bellatorem.
AENEAM. a. reit a populi excitator mouit Apollo
 20 *Contra Pelidem; immisit autem ei robur ingens,*
Filio autem Priami Lyconi similis erat voce.
Huic se ipsum assimilans allocutus est Iouis filius Apollo:
AENEAS Troianorum consiliarie, obinam mina,
Quas Troianorum regibus promissisti conuiuans,
Pelidem Achillem contra pugnare?
 25 *Hunc vero rursus AENEAS respondens allocutus est:*
Priamide, cur me hac Et non solentem iubes,
Contra Pelidem superbum pugnare?
Non sane iam primum selocipedem contra Achillem
Stabo, sed iam me Et alias hasta terruit,
 30 *Ex Ida, quando boues inuasit nostras,*
Diruit autem Lyrnesum Et Pedasum: sed me Iupiter
Liberauit qui mihi indidit robur selociaq. genua.
Certe occubuisse sub manibus Achillis Et Minerva,
Qua ei ante ens ponebat lumen: Et iubebat
 35 *Hasta area Lelegas Et Troianos interficere.*
Ideo non potest contra Achillem vir pugnare.
Semper enim adest Enus deorum qui perniciem auertat,

Apollo AEne-
 am cōcitāt in
 Achillem.

xx 6

α. ε. ρ. α. ρ.

ο. ρ. η. τ. α. η.

α. α. α. α. α. α. α.

α. α. α. α. α. α. α.

ἄλλ' ἡμεῖς μὲν ἐπεὶ ταχέως ὤμασθα κίοντες
 Ἐκ πύλου ἐς σκοπὸν, πόλεμος δ' αὖθροστοι μελήσει·
 εἰ δέ κ' αἴης * ἀρχῆσι μάχης, ἢ φοῖβ' ὅσπ' ὅλλων,
 Ἡ δ' Ἀχιλλῆος ἰσχύος καὶ ἐκείνου μάχεσθαι,
 Αὐτὴν ἐπεὶ ταχέως ἄμμι παρ' αὐτοῖσι νεῖκος * ὀρεῖται
 Φυλόπιδος· μάλα δ' ὦκα διακρινθέντας δῖον
 Αἰετὸν ἔλυσεν ὁ δὲ θεῶν μὲν ὁμήγευεν ἄλλων,
 Ἡμετέρους ὑπὸ χερσὶν * ἀνὰ γὰρ ἱερὴ δαμέντας.
 Ὡς αἶψα φωνήσας ἠγήσατο κυανοχάρτις
 Τέτιχ' ὅς ἐσ' ἀμφίχυτον ἠρακλῆ' ὅς τ' εἰσοῖο,
 Τῆλ' ἰδὼν, τὸ ρά οἱ τρεῖς καὶ πολλὰς ἀδελφάς
 Ποσειδῶν, ὄφρα τὸ κῆτος ὑπεκκοινοῦσιν * ἀλέοιτο,
 Ὅπως τε μιν σέυατο ἀπ' ἠϊόν' ὅς πεδὶονδε.
 Ἐνθα ποσιδάων κατ' ἄρ' ἔξετο καὶ θεοὶ ἄλλοι,
 Ἀμφὶ δ' ἄρ' ἄρρηκτον νεφέλῃσι ὤμοι πνέσαντο·
 Οἱ δ' ἐτέρως τε κ' ἀδίζον ἐπ' ὀφρύσι καλλικολώνης,
 Ἀμφὶ σέ ἦτε φοῖβε καὶ ἄρ' ἡ πόλι' ἰπποδόν.
 Ὡς οἱ μὲν ῥ' ἐκάτερος τε καὶ δῖο το μιν πόωντες
 Βελάες· ἀρχέμενα δ' ὀφειλέεσθαι πολέμοιο
 Ωκυνοὶ ἀμφοτέρω, ζεύς δ' ἡμῖν ὅς ὕμν' ἔλεον.
 Τῶν δ' ἀπὸν ἐπὶ πῆδι πεδίον, καὶ ἐλάμπετο χαλκῷ
 Ἀνδρῶν ἠδ' ἵππων· κέραιαρε δ' ἄρ' ἀπὸ πύλων
 Ορρυμένων ἀμυδρῶν· δῖο δ' ἀνέρες ἔεχον· ἀῖστοι
 Ἐς μέσον ἀμφοτέρων στυγερῶν μαμῶν τε μάχεσθαι,
 Αἰνείας τ' ἀργεῖα δῖος καὶ δῖο ἀργαλέως·
 Αἰνείας δ' ὁρῶντος ἀπειλήσας ἐβεβήκει,
 Νέσσειον κόρυδι βελαρή· ἀτὰρ ἀπὸ δαδούριον
 Πρώθεν ἔχε σέρροιο, πῖνασεν δ' ἡλκων ἔγχος.
 Πηλεΐδης δ' ἐτέρωθεν ἐνάντια ὤρετο, λένων ὥς
 Σίνης, ὃν τε καὶ αὐτὸς σποκτάμεναι μεμνῆσθαι,
 Ἀργεῖοι μὲν πᾶς δ' ἡμῶς· ὃ δ' ὁρῶν μὲν ἀπὸ πύλων,
 Ἐργαται, ἀλλ' ὅτε κῆν τις ἀπὸ πύλων αἰχμῶν
 Δικὴ βέλ' ἔειλεν τε γυνῶν, πέλει τ' ἀφ' ὅς δόοντας
 Γίγρεται, ἐν δέ τε οἱ κραδίη σένη ἀλκίμων ἵππος,
 Οὐρὴ δ' ἀπὸ πύλων τε καὶ ἰχία ἀμφοτέρωθεν
 Μασίεται, ἐξ δ' αὐτὸν ἐποστύμει μάχεσθαι·
 Γλαυκίον δ' ἰδὼς φέρεται μῆνιν, ἡνίπνα πέφνη

Ανδρῶν,

Sed nos quidem deinceps sedeamus cunctes
Ex via in speculam, bellum autem viris cura erit.
Si. a. Mars inceperit pugnam, aut Phœbus Apollo,
Vel Achillem impederint, & non fuerint pugnare,
Statim tum etiam nobis iuxta ipsos contentio oriatur
Conflictus: Valde. a. celeriter diremptos puto
Redituros ad cœlum deorum ad cœtum aliorum,
Nostros sub manibus necessitate fortiter domitos.
Sic sanè loquutus præbat carule casarie Neptunus
Ad murum aggere cinctum Hercules divini,
Altum, quem & itaq; ei Troiani & Pallas Minerva
Condiderant, Si cœlum fugiens euitaret,
Quando ipsum abigeret a littore ad planiciem:
Illic Neptunus considebat & dii ceteri:
Circumq; densam nebulam humeris induerunt.
Hi. & ex altera parte sedebant in ingis Callicolones,
Circum te, o iaculator Apollo, et Martem & Irbium-chersore.
Sic hi quidem string, sedebant consultantes
Consilia: incipere autem permolestam pugnam,
Pigritabant string, Jupiter. a. sedens alte, hortabatur,
Iis. a. torres impletus erat campus & fulgebat are
Virorum & equorum: sonitum dedit. a. terra pedibus
Concurrentium simul duob; viri longe fortissimi
In medium virorumq; congregiebantur parati pugnare,
AENEASq; Anchisades, & divinus Achilles.
AENEAS autem primum minatus processerat,
Nutans galea firma, sed clypeum violentum
Ante habebat pectus: vibrabat autem ferream hastam.
Pelides autem ex altera parte contra ruebat, leo velut
Noxius, quem viri interficere parant
Congregati omnis populus: hic aut primum. q. contemnens
Incedit, sed quando quis in-bello. Velocium iuvenum
Hasta perterit, convertitur hians: circumq; spuma dentes
Oritur inq; ei pectore pemit validum cor,
Cauda. &. lateraq; & lumbos string,
Verberat: seq; ipsum excitat ad-pugnandum,
Oculis splendens. a. recta fertur robore, si quem interficiat
Virorum

Aeneas & A.
chillis con-
gressus.

Ανδρῶν, ἢ αὐτὸς φθίεται παρ' ὅτ' ἐν δόμῳ
 ὧς ἀχλὺν ὀτρυνε μέν' ὃ καὶ θυμὸς ἀγνώωρ
 Ἀντίον ὀλθέμεναι μεγαλήτορ' αἰνέας·
 Οἱ δ' ὅτε δὴ θρόνον ἦσαν ἐπ' ἀλλήλοισιν ἴοντες,
 Τὸν πρῶτον ὅτε πρῶτος ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς,
 Αἰνείας, τί σὺ τόσον δόμῳ πολλὸν ἐπελθὼν,
 ἔσθης; ἢ σέ γε θυμὸς ἐμὸς μαχέσασθαι αὐώγει,
 Ἐλπίμενοι τρώεσσι νῆας ἰπποδάμοισι
 Τιμῆς τῆς πατρίδος; ἀτὰρ εἴην ἐμ' ἐξ ἀνδρῶν,
 Οὐ τοι τοῦνευ γὰρ πατρίδος γέρας ἐν γαίῃ δῖῃσιν.
 Εἰσὶ γὰρ οἱ παῖδες ὅ δ' ἐμπεδός, ὅ δ' αἰσίοφρων·
 Ἡ νύ π' τοι τρώες τέμν' ὅ τ' ἐμὸν ἐξοχὸν ἄλλων,
 Καλὸν φηταλῆς καὶ ἀέρεως, ὁ φρα νῆμα
 Αἴαν ἐμὸς κτείνης; χαλεπὸς δ' ἐσ' ὅλα π' τὸ βέξιν.
 Ἡ δὲ μὲν σέ γε (φημί) καὶ ἄλλοτε φάβησιν.
 Ἡ δ' ἐμὲ μνηστέον περ σέ βωὸν ἄπο μοι ὡὶν ἐόντα
 Σέυα κατ' ἰδαιῶν ὁρέωντα χέουσι πόδες οἱ
 Καρπαλίμως; τότε δ' ἔπ' ἡματι τοῖσι παλῖν φάσκει
 Ἐνθεν δ' ἐς λυρνησὸν ἐπέκρυψε. αὐτὰρ ἐγὼ τῷ
 Πέρσῃ, μεθ' ὅρμηθις σὺ δ' ἀνδρῶν καὶ δῖῃ πατρί·
 Ἀντιάδης ὅ γ' ἡμῶν καὶ, ἔλδ' ἔδερν ἡμῶν ὑποφύας,
 Ἡ γὰρ ἀτὰρ σέ γε εὖς ἐρύσσοιτο καὶ θεοὶ ἄλλοι.
 Ἀλλ' ἐν νῦν σ' ἐρύσσοιτο ὅτ' οἶμαι, ὥς ἐνὶ θυμῷ
 Βάλλεαι· ἀλλὰ σ' ἐγὼ ἀνδραγῆσιν καλῶ
 Ἐς πᾶν θῶν ἵκειναι, μηδ' ἀντί' ἱστασ' ἐμείο,
 Πείν π' χαλὸν παθεῖν· ῥέχθ' ἐν δέ τε νήπ' ὅ γ' ἔργων
 Τὸν δ' αὖτ' αἰνέας ἀπαμείβετο, φώνησάν τε,
 Πηλεΐδην, μὴ δὴ μ' ἐπέσοι γέ νηπύπον ὧς,
 Ἐλπίο δ' ἐδῖξ' ἔδωκεν· ἐπεὶ σάφα οἶδ' αὖ καὶ αὐτὸς
 Ἡ μὲν καρτομίδας, ἢ δ' αὖ σὺλα μὲν δῖῃσιν·
 Ἰδμεν δ' ἀλλήλων ὅρμηθι, ἵδμεν ὅ τ' ὀκῆσιν,
 Πτόχλυτ' ἀκούοντες ἔπειτα δῖῃσιν ἀνδρῶν·
 Οἶε δ' ἔτ' ἄρ' πῶ σὺ ἐμὸς ἴδεις, ἔτ' ἄρ' ἐγὼ σούς.
 Φασὶ σέ μ' ἐν πᾶσι καὶ ἐμὸν ἔκρονον ἔϊναι,
 Μητρὸς δ' ἐκ δῖῃσιν καλλιπλοχέμου Ἀλκον δῖν·
 Αὐτὰρ ἐγὼν ἵδ' ἐμὸν μεγαλήτορ' ἀγῶνισαο
 Εὐχόμεαι ἐν γαίῃ, μὴ τῆς δέ μοι ἐς ἀφροδίτης,

Τῶν

Virorum, sed ipse trucidetur prima in turba:
 Sic Achillem incitabat robur & animus superbus
 Contra ire magnanimum Aeneam.
 Hi. a. quando iam propè erant ad inuicem profecti,
 5 Hunc prior allocutus est agilis diuus Achilles:
 Aeneas, cur tu tam exita turbam multum egressus
 Conspicisti? an te animus mecum pugnare hortatur,
 Sperantem Troianis imperaturum equum-domitibus
 Dignitate qua Priamus? sed si me interfeceris,
 10 Non tibi propterea Priamus primum in manibus ponet:
 Sunt enim ei filij: ipseque sanus est, neq. amicus
 An aliquem tibi Troiani agrum diuiserunt eximium præ
 Commodum consiti soli & satini, sit fruaris (ceteris
 Si me interfeceris? difficulter. a. te spero hoc facturum.
 15 Iam. n. te (puto) & læpe alias hastia terrui.
 An non recordaris quando te à bobus solum existentem
 Repuls ab Idæis montibus, selocibus pedibus
 Celeriter? tunc. n. non conuertebaris fugiens:
 20 Indeq. in Lyrnesum euasisti, sed ego hanc
 Eueris aggressus cum Minerva & Ioue patre:
 Captivas autem mulieres libro die prius
 Abduxi: sed te Iupiter liberauit & dii ceteri.
 Sed non nunc te seruaturus puto, sit in animum
 Inducis, sed te ego recedentem iubeo
 25 In multitudinem regredi: neq. contrarius stes mihi,
 Antequam aliquod malū pastaris, comissam rem. a. stultus
 Huic. a. rursus Aeneas respondit, duxitq. (cognouit.
 Pelide, me iam me verbis puerulum tanquam
 Speres te territurum: quoniam plane scio & ipse
 30 Et conuitia & indecentia etiam loqui,
 Nouimus quidem alter-alterius genus, scimus et parentes.
 Passim-dei uulgata audientes verba mortalium hominum:
 Visu tantum minime tu meos uideri, neq. uicissim ego tuos.
 Atum te: quidem Pelei præclari prolem esse:
 35 Matre uero ex Thetide pulchricoma marina-nympha:
 At ego fillius magnanimi Anchisæ
 Glorior progenatus esse: mater autem mihi est Venus:

Horum

Achilles AE
 neam sibi co
 dere iubet.

Aeneas ad A
 chille respon
 so.

Τὼν δὴ νῦν ἑτεροὶ γὰρ φίλον παῖδα καλῶσιν τὰ
 Σήμερον· ὃ γὰρ φημι ἐπέεσσι γὰρ νηπιόισιν
 Ωδε διακρινθέντες· μάχης ἐξ ἀπονέεσθαι·
 Εἰ δ' ἐθέλεις καὶ ταῦτα θαυμάσαι, ὅφρ' ἐλ' εἰδῇς
 Ημετέρῳ γυναικί, πολλοὶ δέ μιν ἀνδραγαδοῖσι
 Δαρδανὸν αὖ περὶ τὸν τέκετο νεφεληγερέτα Ζεύς.
 Κῆρσε δ' ἀρδανίλῳ, ἐπεὶ ἔπειθ' ἰπὸ Ἰλίου
 Ἐν πεδίῳ περὶ πόλιν πόλιν μερόπων ἀνδρῶπων·
 Ἀλλ' ἐδ' ὑπερείκει ὅκεον πολυπλάκου ἰδης.
 Δαρδανὸν αὖ τέκεδ' ὕδν ἐριχθόνιον βασιλῆα,
 Ὃς δὴ ἀφνειότατος ἦν ἐτο θυγατρὶ ἀνδρῶπων·
 Τούτῳ τειχιλίῳ ἵπποι ἔλθον· καὶ τα βυκολέοντο
 Θήλειαι, πόλῳσιν, ἀγαλλόμεναι ἀταλῆσι.
 Τάων καὶ βορέης ἠράσαστο βοσκομέναων,
 Ἰππῶ δ' εἰσάμενθ' ἀπαρῆλθον κυμαρχαίτη.
 Αἰ δ' ὑποκυάμενα ἔτεκον δουράδεα πόλῳσι·
 Αἰ δ' ὅτε μὲν σκιρτῶν ὅππ' εἰδῶρον ἀέραν,
 Ἀκρον ἐπ' ἀντελίων χαρπὸν δέον, ὅδε κατέκλων·
 Ἀλλ' ὅτε δὴ σκιρτῶν ἐπ' ἀρέα νῶτα θαλάσσης,
 Ἀκρον ὅππ' ῥηγαῖν· ἄλδος πολιοῖο δέεσκον.
 Τρῶα δ' ἐριχθόνι· τέκετο τρώεσσιν ἀνακτα.
 Τρῶες δ' αὖ τρεῖς παῖδες ἀμύμονες ἐξεγένοντο,
 Ἰλίου τ' ἀσπιδόχορος τε, καὶ ἀντίθεος γανυμήδης,
 Ὃς δὴ κάλλιστος ἦν ἐτο θυγατρὶ ἀνδρῶπων·
 Τὸν καὶ ἀνιέρχοντο θεοὶ δι' οἶνοχοοῖεν,
 Κάλλας· εἴνεκεν οἷοι, ἵν' ἀθανάτοισι μετείη.
 Ἰλίου δ' αὖ τέκεδ' ὕδν ἀμύμονα λαομέδοντα,
 Λαομέδων δ' ἄρα πῶνδον τέκετο, πρίαμόν τε,
 Λάμπον τε, κλυτὸν δ' ἱκετάωνά τ' ὅξον ἀρήθ·
 Λαοάρακος δὲ καὶ πῶν· ὃ δ' ἄρ' ἀργήσιν τέκε παῖδα.
 Αὐτὰρ ἐμ' ἀργήσιν, πρίαμος δ' ἐτεχ' ἔκτορα δῖον.
 Ταῦτ' ἦσιν τοῖς γυνεῖς τε καὶ ἀμείβοις ἐν γυναικί·
 Ζεὺς δ' ἀρετῇ ἀνδραγαδὸν ὁσέλλει τε μινύθει τε,
 Ὃς πῶς κεν ἐθέλῃσιν· ὃ γὰρ κέρτις ἀπύτων.
 Ἀλλ' ἄγε μιν ἐπὶ ταῦτα λεγόμενα νηπιόισι
 Ἐσάτω· ἐν μέσῳ ὑσμίνῃ δῖο τῆς·
 Ἐστὶ γὰρ ἀμφοτέροισιν ὄνειδεα μυθήσασθαι

90. καὶ αὖ βαρυ-
 λίστο

Πολλὰ

Horum iam nunc alterutriq. charum filium plorabunt
 Hodie. non enim puto verbis puerilibus
 Sic diremptos a pugna redituros esse.
 Quod si autem vis es hac intelligere, et bene scias
 5 Nostrium genus (multi sane ipsum viri norunt)
 Dardanum primum genuit nubicogus Iupiter:
 Condiditq. Dardaniam quoniam nondum illum sacrum
 In campo conditum erat oppidum diversilinguorum hominum.
 Sed adhuc sub montana habitabant fontese Idæ,
 10 Dardanus rursus genuit filium Erichthonium Regem,
 Qui tum dirisimulus erat mortalium hominum:
 Huius ter-mulle equa paludem circa pascebantur
 Fœmina, puellis exultantes teneris:
 Has autem Boreas amavit pascentes,
 15 Equosq. assimilatus condormiuit ceruleas-iubas-habenti
 Hæc. & gravidæ factæ pepererunt duodecim pullos:
 Ista autem quando saltarent in fertili arvo,
 Per summum spicarum fructum currebant, neq. frangebant:
 At quum tam saltarent super læta dorsa maris,
 20 In summitate littoris maris albens currebant.
 Troem. a. Erichthonius genuit Trojanis Regem:
 Ex Troë autem rursus tres filij inculpati geniti sunt,
 Ilusq. Affaracusq. & diumnus Ganymedes,
 Qui tum pulcherrimus fuit mortalium hominum,
 25 Quem etiam rapuerunt dij, Ioui & pocillator esset,
 Pulchritudinem ob suam, et immortalibus interesse.
 Ilus autem rursus genuit filium præclarum Laomedontæ:
 Laomedon autem Tithonium genuit, Priamumq.,
 Lampumq., Chlytumq., Hicetæonemq. ranium Martis:
 30 Affaracus autem Capym: hic. a. Anchisem genuit filium:
 Sed me Anchisus: Priamus. a. genuit Hecctorem diuinum
 Ex hoc sane genere es sanguine glorior esse.
 Iupiter autem virtutem viri augetq. minuitq.
 Prout voluerit: ille enim potentissimus est omnium.
 35 Sed age, me amplius hæc dicamus puerulis veluti,
 Stantes in medio conficti pugna:
 Licet enim amobobus appropriat loqui

Acneē genitū

33

Πολλὰ μάλ'· ἔδ' αὖ νηὺς ἔκατ' ὀνυχοῖς ἀγροίτο·
 Στρεπτή ἢ γλῶσσαι· ἐστὶ βροτῶν, πολέας δ' ἔνι μῦθοι, 45
 Παντοῖοι, ἐπείων ἢ πολλὺς νομὸς ἐνθα καὶ ἐνθα.
 Ὀπποῖόν κ' εἴπωθα ἔπος, τοῖόν κ' ἐπακούσας.
 Ἀλλὰ τίη ἔειπας καὶ νείκεα νῶϊν ἀνέγκη
 Νεικέϊν ἀλλήλοισιν ἐναντίον, ὥστε γυναικῶν,
 Αἵ τε γολωσάμεναι εἰσδὸς ἀέλιον μοῖροιο
 Νεικέϊ σ' ἀλλήλοισι μέσσην ἐς ἀργυρὰν ἵσταται,
 Πόλλ' ἔτεά τε καὶ δ' κί· χόλῳ δέ τε καὶ τὰ κελεύει.
 Ἀλκίης δ' ἔμ' ἐπέεσσιν ὅποτ' ἐλθῆς μεμαῶτα,
 Πρὶν γαλκῶ μοι γέσσωμαι ἐναντίον, ἀλλ' ἄγε θάσσον
 Γόσσῃ· ἀλλήλων γαλκήρεσσιν ἐγχείησιν.

ε. Σμερδα-
 109

Σμερδαλέφ, μέγα δ' ἀμφὶ σάκος μῦκε δ' ἄρδς ἀκωκή·
 Πηλεΐδης ἢ σάκος μὲν ὅπο' ἔο χειρὶ παρῆν
 Εργατο τρεῖς ἔσας· φάτο γὰρ δολιχόσκιον ἐγχεῖν
 Ρεία δ' ἐλδύσσει μεγαλήτορ· αἰνείαο·
 Νήπιον· ἔδ' ἐνόησε καὶ φρένα καὶ καὶ θυμόν,
 ὧς ἔρητ'· ἐστὶ θεῶν ἐρικυδέα δῶρα·
 Ἀνδράσι γὰρ θνητοῖσι θαμῆμεναι, ἔδ' ὑποείκειν.
 Οὐδ' ἐπὶ τῷ αἰνείαο δουρί φρον· ὅβριμον ἐγχεῖν
 Ρῆξε σάκος, χρευστὸς γὰρ ἐρύκακε, δῶρα θεοῖο·
 Ἀλλὰ δύω μὲν ἔλασσε διὰ πύργας, αἱ δ' ἄρ' ἐπὶ τρεῖς
 Ἦσαν ἐπὶ πέντε πύργας ἦλασε κυλλοποδίων,
 Τὰς δύο γαλκίαις, δύο δ' ἐνδοτὶ κασιτέροισι,
 Τὴν ἢ μίαν, χρευστὴν, τῇ ῥ' ἔργατο· γαλκίον ἐγχεῖν,
 Δούτερον αὖτ' ἀχιλλεύς, ὡς εἶδ' ἐδολιχόσκιον ἐγχεῖν,
 Καὶ βάλεν αἰνείαο κατὰ δ' ἀπὸ δὴ πάντοσε ἴσιν,
 Ἀντὶ γὰρ ὑπὸ φροντῶν, ἢ λεπτότατος εἶε γαλκίος·
 Λεπτοτάτη δ' ἐπέλυε ῥινὸς βοός, ἢ ἢ δ' αὖτ' ὡς
 Πηλεΐδης ἦν ἔσαν μελὴν, λάχε δ' ἀπὸς ὑπὸ ἀντῆς.
 Αἰνείας δ' ἐλθὼν καὶ ὅπο' ἐθεν ἀπὸ δ' ἀνέχετο
 Δείσας· ἐγχεῖν δ' ἄρ' ὑπὲρ νώτου ἐνὶ γαλῇ
 Εση ἱεμένῃ, διὰ δ' ἀμφοτέρους ἔλε κύκλους
 Ἀπὸ δ' ἀμφοτέρωθεν, ὅ δ' ἀλδύμεν· ὄρου μακρόν,
 Εση καὶ δ' ἄρος οἱ χυτο μύειον ὀφθαλμοῖσι,
 Τρεῖς οὖν οἱ ἀργυρὰ πᾶν βέλῳ· αὐτὰρ ἀχιλλεύς
 Εμμεμαῶς

ρε. μείλιον

ρε. διαπύ

Multa Valde, neq. navi centirem opus portaret.
 Volubilis. n. lingua est hominum: multiq. insunt sermones
 Omnigeni: Ver barum. a. multa profuso hinc atq. inde:
 Quale dixeris Verbum, tale etiam audies.

5 Sed quid rixis & opprobrijs nobis necesse est
 Contendere mutuo contra, & mulieres,
 Qua irata contentione pro pernicioſa
 Contendunt mutuo, mediam in viam euntes,
 Multa Vera & non: ira autem & ista iuber.

10 A Virtute. a. non me Verbis auertes alacrem,
 Priusquam are pugnes contra: sed age cecius
 Experiamur mutuo areis lancets.

Dixit & triq. & in gravem clypeum impexit areā hastam
 Vehementer: Valde. a. circa clypeum crepuit hasta cussis.

AEneæ & A-
 chillis pæ-
 lium.

15 Pelides. a. scutum quidem a se maris crassa
 Tenuit perterritus. putabat enim longam hastam
 Facile penetraturam esse magnanimi AEneæ:
 Stultus: neq. cogitabat in mente & in animo,
 Quod non facile possint deorum gloriosa dona

20 A Viris mortalibus perrumpi, & cedere eis
 Neq. tunc AEneæ bellicosi fortis hasta
 Rupit clypeum: aurum enim inibuit dona Dei
 Sed duas quidem adiecit per plicas: ha autem adhuc tres
 Erant, quoniam quinque plicas superinduxerat Vulcanus.

25 Duas areas, duasq. intus stanni:
 Vnam vero auream: qua detenta est areā hasta.
 Secundo autem rursus Achilles emisit longam hastam,
 Et iaculatus est AEneā ad scutum & triq. aequale,
 Oram sub primam, ubi tenuissimum currebat as,

30 Tenuissimū etiam inductū erat corii bonis, ipsaq. penitus
 Pelias transfuit fixissimus: resonuit. a. scutum sub ipsa:
 AEneās autem contractus est, & a se scutum tenebat
 Timens: hasta autem supra dorsum in terra
 Stetit emissā, nam & virosq. disruperat orbes

35 Clypei cingentis hominem: hic. a. denitans lanceam longam
 Constitit: adolor autem illi offusus est plurimus oculis:
 Territus quodā prope eum fixum erat telum: sed Achilles

Εμμεμασὶς ἐπέρυσεν ἐρουσμένῳ· ἔϊφος ὁξὺ,
 Σμερδαλέα ἰόχρον, ὃ ἦ χερμαδίων λάβε χεῖρ·
 Αἰνείας μέγα ἔργον, ὃ ἐ δόγ' αἰὲρ φέροιεν,
 Οἶοι νῦν βροτοὶ εἶσ'· ὃ δέ μιν βέα πάλλει καὶ οἶ·
 Ἐνθά κεν αἰνείας μὲν ἐπισύμενον βέλε πέτρῳ,
 Ἡ κόρυδ', ἥε σάκος, τὸ οἱ ἦρκεσε λυγρὸν ὄλεθρον.
 Τὸν δέ κεν Πηλεΐδης ῥαδὸν ἄρει θυμὸν ἀπύρεσ,
 Εἰ μὴ αἶρ' ὁξὺ νόησε ποσειδάων ἐνοσίχθων·
 Αὐτὰρ δ' ἄθωπε τοῖσι θεοῖς μῦ', μῦθον εἶπε·
 Ω πόποι, ἦ μοι ἄχος μεγαλήτορ· αἰνείας,
 Ὅς τά γε Πηλεΐωνι δαμνέει δῖος Διὶ καὶ τοῖσι,
 Πειθόμεν' ὃ μῦθον ἰνὸν ἀπὸ πᾶσι, ἔχ' αἰτοιο,
 Νῆπι'· ἢ δέ τι οἱ χαλκήσει λυγρὸν ὄλεθρον,
 Ἀλλὰ τί νῦν εἴσ' ἀνάλπει ἄλγος πάθει,
 Μάχῃ ἐνέ' ἀλλοτρίων ἀγῶν, κεχαρισμένα δ' αἰεὶ
 Δῶρε θεοῖσι δίδωσι, τοῖς ἔρανον δῖον ἔχουσιν;
 Ἀλλ' ἄγε δ', ἥ μιν πέρ μιν ἔσθ' ἐκ δαυατοῦ ἀγῶμας,
 Μή πως καὶ κρονίδης κεχλωσται, ἄ κεν ἀρχαλὺς
 Τόνδε κατὰ κτείνῃ. μῆριμον δέ οἱ ἔσ' ἀλέαδαι,
 Ὁφρα μὴ ἄσπερμος γυνὴ καὶ ἄφαντος ὀληται
 Δαρδάνη, ὃν κρονίδης παῖρ παύπων φίλατο παῖδων,
 Οἷ ἐδενέξῃ ῥύοντο γυμνακῶν τε θνητῶν,
 Ἡ δὲ γὰρ παρὰ μοῦ γυνὴν ἦ γηρε κρονίων.
 Νῦν δέ δὴ αἰνείας βίην τρώεσσι ἀνέξει,
 Καὶ παῖδες παῖδων, τοῖ κεν μετόπισθε γυῶνται.
 Τὸν δ' ἥ μιν εἶπε· ἔπειτα βοῶπις πότνια Ἥρη,
 Ἐννοσγά, ἀντὶς σὺ μῦ' φρεσὶ σῆσι νόησον
 Αἰνείαν, ἥ κεν μιν ἐρύσσαι, ἥ κεν εἰσάσας
 Πηλεΐδῃ ἀρχὴν δαμνέειν ἐδὸλ' ἐόντα.
 Ἡ τοι μὲν γὰρ νῶϊ πολέας ὁμῶς ἰσμεν ὄρκοις
 Πᾶσι μετ' ἀθανάτοισιν ἐγὼ καὶ πάλλας ἀδελφεῖ,
 Μή ποτ' ὅππῃ τρώεσσι ἀλεξήσιν κακὸν ἦ μῦθ',
 Μηδ' ὅ ποτ' ἀνὴρ μαλαρὸν πυρὶ πᾶσι δάηται
 Δαμομένη, δαίσι δ' ἀνῆτοι ἦες ἀρχαῶν.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ τὸν ἄκουσε ποσειδάων ἐνοσίχθων,
 Βῆ ῥ' ἵμεν αὖτε μάγῳ καὶ ἀνὰ κλόνον ἐγχεάων,
 Ἰξέ δ' ὅδ' αἰνείας ἦδ' ὀκλύτὸς ἦεν ἀρχαλὺς.

Αὐτῆς.

Promptus irruit disstringens ensē acutum,
 Terribiliter clamans: at saxum accepit manus
 Aeneas magnum pondus, quod non duo viri ferrent,
 Quales nunc homines sunt: is. a. ipsum facile versabat et so-
 Tum Aeneas quidem irrudentem petisset saxo, (luc.
 Vel ad galeam, vel ad scutum quod ab eo descendisset tristement
 Huc. a. Pelides prope ense anima priuasset, (perniciem:
 Nisi mox animaduertisset Neptunus quassator-terra:
 Statim. a. inter immortales deos verbum locutus est:
 Heu certe mihi dolor ob magnanimum Aeneam,
 Qui citō a Pelide domitus ad infernum descendet,
 Persuasus verbis Apollinis longe iaculantis,
 Stultus: neq. cum inuabit aduersus triste exitium:
 Sed cur hic nunc innocens dolores patitur
 Frustra ob alienas miseras gratas autem semper
 Munera dīs exhibet, qui cælum latum habitant?
 Sed agite, nos saltem ipsum a morte subducamus,
 Ne forrē & Saturnides irascatur, si Achilles
 Hunc int' erimat. fatiale autem ei est cuiare,
 Vi ne sene-femine genus & prius extinctum pereat
 Dardani, quem Saturnides præ omnibus dulexit liberis,
 Qui ex se nati sunt mulieribusq. mortalibus.
 Iam enim Priami genus odit Saturnides:
 Nunc autem iam Aeneas & is Troianis imperabit,
 Et filij filiorum, qui quidem in-posterum nati fuerint.
 Huc. a. respondit deinde pulchris oculis Generada Iunoni
 Neptune, ipse tu in mentibus tuis respice
 Aeneam, an ipsum seruabis, an fines
 A Pelide Achille interfici sortem existentem.
 Nam sane nos multa iurauimus iuramenta
 Omnes inter deos, ego & Pallas Minerva,
 Nunquam a Troianis auersuras esse malum diem,
 Neq. si quando Troia infestione tota flagraret
 Incense, incendant autem bellicosi filij Achivorum.
 Sed postquam hoc audiuit Neptunus quassator-terra,
 Perrexit ire perq. pugnam, & perstreptum hastarum.
 Peruenit autem ubi Aeneas, & inclum erat Achilles.

Neptunus d.
 Aeneas nē
 uando consu-
 tat.

J. J.

Αὐτίκα τῷ μὲν ἔπειτα κατ' ὀφθαλμοῖς ἔχεν ἀχλὺν,
 Πηλείδῃ δ' ἀχλὺν οὐ μὲν ἔβουλα κλον
 Αἰσίοις ἔξερυσεν μεγαλήτορος αἰνείας·
 Καὶ τῶν μὲν περ παρὰ τοὺς ποταμούς ἀχλὺν ἔθηκεν,
 Αἰνείας δ' ἐπέστευεν ἄπο χθονὸς ὑψόσ' αἰέρας·
 Πολλὰς γ' εἰσὶν ἡρώων πολλὰς γ' καὶ ἰσπῶν
 Αἰνείας ὑπερῆλτο. θεοὶ δ' ἄπο χερσὶν ὀρέσας·
 Ἰξείδ' ἐπ' ἐχαπλὺν πολυαῖκος πολέμοιο·
 Ἐνθα γ' καυκῶνες πόλεμον μετὰ θυρῆσιν ἔσαντο·
 Τῷ γ' ἀχλὺν ἔγρυπεν ἥλας ποσειδάων ἐνοσίχθων,
 Καὶ μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 Αἰνείας, τίς σ' ὦδε θεῶν ἄτεροντα κελάρει
 Ἀντ' ἀχλὺν πολεμίζειν ἠδὲ μάχεσθαι,
 ὅς σε ἄρ' αὖ κρείσσων καὶ φίλτερος ἀνδράποισιν;
 Ἀλλ' ἀναχωρήσας, ὅτε κεν συμβλήσῃαι ἑαυτῷ,
 Μὴ καὶ ὑπερμύρον δόμον αἰδοῖς εἰσαφίκεαι·
 Αὐτὰρ ἐπεὶ κ' ἀχλὺς θάνατον καὶ πτόμον ὀήσῃ,
 Θρασύς τις δ' ἠπείτα μὲν ἑρσύνει μάχεσθαι.
 Οὐ μὲν γὰρ τις σ' ἀλλ' ἀχλὺν ἐξενείξει.
 Ὡς εἰπὼν, λίπεν ἀντὶς, ἐπεὶ διεπέφραδε πάντα·
 Αἶψα δ' ἔπειτα ἀχλὺν ἀπ' ὀφθαλμοῖς σκέδασ' ἀχλὺν
 Οἰσπεσίην δ' ἔπειτα μέγ' ἐξείδεν ὀφθαλμοῖσιν·
 Οὐδὲ τις δ' ἄρα εἶπε πρὸς ὃν μεγαλήτορα θυμὸν.
 Ὡς πόποι, ἦ μύρα θαύμα τίς δ' ὀφθαλμοῖσιν ὀρώμαι·
 Ἐγγύθ' μὲν τόδε καὶ τῷ ὅπῃ χθονὸς, ἠδὲ πτόμα
 Λόσσῳ τῷ ἐφ' ἑνὶ καὶ τακτάμεναι μενεαίων.
 Ἡ ῥα καὶ αἰνείας οἶλ' ἀνδράποισι θεοῖσιν
 Ἦεν, ἀτὰρ μιν ἐσλὺν μέγ' αὐτὸς ὄχετάσθαι.
 Ἐρρέτω δ' οἱ θυμὸς ἐμὸν ἐπὶ πειρηθῆναι
 Ἐσται, ὅς καὶ νῦν οὐχ ὅλ' ἄσμεν' ἐν θανάτοιο.
 Ἀλλ' ἄρ' ἡ, θανάτοιο φίλον ὀλέμοισι κελάρει,
 Τῶν ἄλλων τρῶων περὶ σῶμαί μιν ἀντὶς ἔλθων.
 Ἡ καὶ ὅπῃ εἰχμὰς ἄλτο κέλευε γ' ὥπῃ ἐκείνης,
 Μικέτι νῦν τρῶων ἐχέει ἔσται τε δῖος ἀχλὺς,
 Ἀλλ' ἄγ', ἀνὴρ αὐτ' ἀνδρὸς ἵπτο, μεμῆτο γ' ὀφθαλμοῖς.
 Ἀργαλέον δέ μοι ἐστὶ καὶ ἰοσίμω τοῖς ἔόντι,
 Τρωῶν δ' ἀνδρῶν ποιεῖς ἐφ' ἑπείν, καὶ πᾶσι μάχεσθαι.

Οὐδὲ

Confestim. & hunc quidem deinde ob oculos fudit caliginem
 Pelide Achilli: hic autem lanceam bene-ferratam
 Scuto extraxit magnanimi Aeneae.
 Et hanc quidem ante pedes Achilles posuit:
 5 Aeneam autem agilem reddidit a terra in altum tollens:
 Multos autem ordines Heroum, multosq; etiam equorum
 Aeneas superfliebat dei a manu actus,
 Perurnit. a. ad extremam partem impetuosi belli:
 Ibi vero Caucones ad bellum armabantur:
 10 Hunc. a. valde prope venit Neptunus quassator terra,
 Et ipsum vociferans verbis velocibus allocutus est:
 Aeneas quis te sic deorum tui negligentem iubet
 Contra Achillem praelari? & pugnare,
 Qui te simul melior & charior immortalibus?
 15 Sed recede quandocumq; obviameris ipsi,
 Ne & praeter fatum domum Plutonis ingrediaris.
 Sed postquam Achilles mortem & fatum affecutus fueris,
 Audens deinceps inter primos pugnare.
 Non enim aliquis te alius Achivorum interficiet.
 20 Sic fatus, reliquit illic postquam significavit omnia:
 Mox vero deinde Achillis ab oculis dispersit nebulam
 Denfam: hic autem deinde clare vidit oculis:
 Indignabundus autem dixit erga suum elatum animum:
 Papè, certe magnum miraculum hoc oculis video,
 25 Hasta quidem hac iacet in terra, neq; virum
 Video in quem emisi, interficere cupiens:
 Certe & Aeneas dilectus immortalibus dijs
 Erat, sed ipsum putabam frustra sic gloriari.
 Valeat, non ei animus me amplius experiri
 30 Erit, qui & nunc fugit lubens a morte.
 Sed age, iam Danaos bellicosos adhortatus,
 Alios Troianos experiar obvium veniens,
 Dixit, & in ordines salijt, imperavitq; viro cuiq;
 Ne amplius nunc a Troianis procul stare diui Achivi:
 35 Sed age, vir contra virum est, paratusq; sit pugnare:
 Difficile autem mihi est, & forti licet existens,
 Tot homines insequi & cum omnibus pugnare:

Neptunus
 neam Achil
 subducit.

Achilles A
 neam euasit
 indignatur.

αὐτὸς μὲν

Οὐδὲ κ' ἀφ' ἧς δ' ἔσθ' ἀμύροτο, δὲ κ' ἀδύνη
 Τροσὶ δ' ὕπνῳ ἔφειποι νόμος, καὶ πονέοιτο.
 Ἀλλ' ὅσον μὲν ἐγὼ διώμαμα χερσὶν τε ποσσὶν τε,
 Καὶ δένει * ἐμ' ἐπ' ὀφθαλμοῖς μεθεσέμεν ἐδ' ἡθελόν.
 Ἀλλὰ μέλας σιγῆς ἔμειν διὰ μὲν ἔσθ' ἔδ' ἡθελόν.
 Τρώων χαλεπὴ ὅστις ἔσθ' ἐν ἔργῳ * ἐλθῆν.
 Ὡς φάτ' ἐποτρύνων· τρώεσσι δ' ὁ φάδιμος ἔκτορ
 Κέκλετο δ' ὁμοκλήσας, φάτο δ' ἵμεναι αὐτ' ἀχλὴν *
 Τρώες ὑπερδυμοὶ μὴ δέειτε παλίνενα.
 Καὶ κανὲν ἐπέεσσιν καὶ ἀθανάτοισι μαχόμενος,
 Ἐρχεῖ δ' ἀρχαλέον, ἐπειὴ πολὺ φέρεται εἰς σπῆν.
 Οὐδ' ἀχλὺς παύεται τέλ' * μύθοις ὅππῃ στεί,
 Ἀλλ' τὸ μὲν τέλει, τὸ δ' καὶ μετὰ γὰρ κολούει.
 Τὸ δ' ἐγὼ αὐτῇ * εἰμι καὶ εἰ πνεὶ χεῖρας ἔοικεν,
 Εἰ πνεὶ χεῖρας ἔοικε, μὲν * δ' αὖθις σιδήρεον.
 Ὡς φάτ' ἐποτρύνων· οἳ δ' ἀντίοι ἔρχε' ἄερον.
 Τρώες δ' αὖ δ' ἀμύδις μίχθη μὲν * ὅρτο δ' αὐτῇ.
 Καὶ τὸτ' ἄρ' ἔκτορα εἰπε παρὰ σὺς φῶϊ * ὑπὸ λῶν.
 Ἐκτορ, μὴ κέ π' ἀμύδις ἀχλὴν πρὸς μάχην,
 Ἀλλὰ κ' ἔπειθ' ἐν τῇ τε καὶ ἐν φλοίσβοιο δέδεξο,
 Μήπως σ' ἢ βέβλη, ἢ ἔσθ' ἐν δόρῳ τῇ.
 Ὡς ἔφαθ'· ἔκτορ δ' αὖτις ἐδύσατο ἑλαμὸν ἀνδρῶν,
 Τρωήσας, δ' ἄκουσε θεοὶ ὅπα φωνήσαντος.
 Ἐν δ' ἀχλὺς τρώεσσιν ὄρεα φρεσὶν εἰμέν * ἀλκῇ,
 Σμερδαλέα ἰάχων· τρωῶν δ' ἔλεον ἰφίτων.
 Ἐδλὸν, ὅτρωμνείδων, πολέων ἡγήτορα λαῶν,
 Οὐ νύ μ' ἔτι τέκε νῆες ὅτρωμνείδων ἡγεμόνων.
 Τμῶλ' ὑπὸ νιφόνει, ἰδὺς ἐν πόντῳ δῖμω.
 Τὸν ῥ' ἰδὺς μεμαῶτα βάλ' ἔρχε' δ' ἄχλὺς,
 Μέσσην καὶ κεφαλῶν * ἢ δ' αὐτῇ πᾶσα καέδω.
 Δέπτησεν ὅτρωμνείδων * ἐπὶ νύξας δ' ἄχλὺς.
 Κεῖται ὅτρωμνείδων, πάντων ἐν πηλὸν τῶν ἀνδρῶν,
 Ἐνθά δ' εἰ τοὶ θάνατος, * ἢ δ' εἰ τοῖς * ὅππῃ λίμνη.
 Τυγῆν, ὅτρωμνείδων, πᾶσι τρωῶν ὄρεα,
 Τμῶλ' ἐπ' ἰγυθόνει, καὶ ἔρμω δινύει.
 Ὡς φάτ' ἐπὶ νύξας * τὸν ὅς τοι ὅσος καλῶν.
 Τὸν μὲν ἀχλὺς ἰφίτων ὅππῃ τρωῶν ἀνδρῶν

Πρώτη

Nemars quidem qui deus immortalis est, neq. Minerva
 Tanti praelij insequeretur aciem, & pugnaret.
 Sed quantum quidem ego possum manibusq. pedibusq.
 Et robore, nō me amplius puto remissurū esse. ne. q. paululū.
 Sed valde per catenam ibo penitus, neq. aliquem puto
 Troj. gausurum esse, quicūq. prope hastā meam venerit.
 Sic dixit incitans: Troianos vero illustris Hector
 Hortabatur minatus (affirmabat. a. ire se cōtra Achillem)
 Troiani magnanimiti, ne timeat Achillem,
 Etenim ego verbis vel cum immortalibus pugnarem,
 Hastā vero arduum est, quoniam multo fortiores sunt.
 Neq. Achilles omnibus finem sermonibus imponet.
 Sed hoc quidem perfici: hoc. a. in medio insectum finet.
 Huic. a. ego contrarius vado. etsi igni manibus similis est,
 Etsi igni manibus similis est: robore. a. ardenti ferro,
 Sic dixit incitans: hi. a. aduersū hastas tollebant
 Troes, horum. a. simul mistum est robur, ortusq. est clamor.
 Et tunc Hectorē allocutus est astant Phœbus Apollo:
 Hector, ne amplius omnino cum Achille cōgrediare ante
 Sed per multitudinē & ex tumultu excipe illum, (aciē,
 Nete vel iaculatur e minus, vel cominus ense feriat.
 Sic dixit: Hector. a. rursus ingressus est globum virorum
 Territus, quando audinit dei vocem loquentis:
 Inq. Achilles Troianos insilij mentibus indutus robur,
 Horrendē vociferans, primum. a. interfecit Iphitiona
 Strenuum Otryntidem, multorum ductorem populorum,
 Quem nympha peperit Nais Otryntes orbium enersori,
 Timolus sub nitoso Hyda in opulento populo. (i. ciuitate)
 Hunc. q. recta ruentem percussit hastā diuus Achilles:
 Medium per caput: id. a. in duas partes rotum fissum est.
 Insonuitq. cadens: hic. a. gloriabatur diuus Achilles:
 Iacet Otryntide, omnium terribilissime virorum:
 Hic sanē et tibi mors: genus autem tibi est ad lacum
 Cygnum, & tibi ager paternus est,
 Hyllum ad piscosum, & Hermum sorticosum.
 Sic dixit iactans abundus: hunc. & caligo in oculis obceper.
 Hunc quis dē Achillem equis cantharōtaxis contriuectum

Hector cū
chille se con
crefurum ia
bat.Apollo He
rē cū Achill
cōgredi vetaAchilles inte
ficet Iphitio
nem.

Πρώτη ἐν ὑσμίνῃ· ὃ δ' ἐπ' αὐτῷ δημιουργόντα,
 Ἐδλὸν ἀλέξῃ τῆρα μάχης, αὐτῷ οὔρῳ ὕδιν,
 Νύξει κ' ἡρόταφον κινέης δια χαλκοπαρήν.
 Οὐδ' ἄρα γαλλεῖν κόρις ἐρεῖται, ἀλλὰ δ' αὐτῆς
 Αἰχμὴ ἱεμένη ῥῆξ' ὅς τ' ἐν ἐγκέφαλῳ δέ
 Ἐνδον ἀπ' αὖς πεπλάκατο δάμασσε δέ μιν μεμαῶτα.
 Ἰσποδάμαντα δ' ἐπειτα καδ' ἱππῶν αἰώοντα,
 Πρὸ δ' ἐν ἔδεν φάροντα, μετὰ φρεσὶν ἔτασε δ' ἐλ.
 Αὐτὰρ ὃ θυμὸν αἰδέσθαι ἤρυγ' οὐ, ὥς ὅτε ταῦρ
 Ἡρυγὺ ἐλκόμεν' ἐλικάδιον σμυλὶ ἀνακτα,
 Κέρον ἐλκόντων, γαῦνται δέ τε τίς ἐνοσίγῃων.
 Ὡς ἄρα τὸν γ' ἐρύοντα λίπ' ὅς τ' αὖ θυμὸς ἀγέλωρ.
 Αὐτὰρ ὃ βῆ σὺ δουεὶ μετ' αὐτῆσιν πολὺ δωρον
 Πειριμάδω, τὸν δ' ἐπὶ πατὴρ εἰσακὲς μάχῃ δ' αὖ
 Οὐνε καὶ οἱ μὲν πᾶσι νεώτατος ἔσκε γένειο,
 Καὶ οἱ φίλτατος ἔσκε, πῶ δ' εἰσι τ' παῖτες ἐνὶ κῆρ.
 Δὴ τότε νηπείῃσι πωδῶν ἀφ' αὐτῶν ἀναφάνων,
 Θυμῷ διαπερμάχων, εἴως φίλον ὤλεσε θυμὸν.
 Τὸν βάλε μένων ἀκοντὶ ποδάρκης δ' ἴθ' ἀγχιλεύς,
 Νῶτα παραΐστοντος, ὅθι ζώσῃσιν ὄχηες
 Χρυσεῖοι σαύερον, καὶ διπλόθ' ὑπέτο θώρηξ.
 Ἀντηρὺ δ' ἐδέξατο παρ' ἐμφαλὸν ἐργῆσθ' αἰχμῇ.
 Γυνὲ δ' εἰσιπ' οἰμώξας· νεφέλῃ δέ μιν ἀμφεκέλευε
 Κυανέῃ, περὶ π' οἱ δ' ἐλαβ' ἐν τεραχεῖσι λιαδίς.
 Ἐκτωρ δ' ὥς ἐνόησε καὶ σῆναι πολὺ δωρον
 Ἐν τεραχεῖσιν ἐχόντα λιαζόμενον ποτὶ γαίῃ,
 Κάε' ῥα οἱ ὀφθαλμοὶ κέχυτ' ἀγλὺς, καὶ δ' αἶψ' ἔτλη
 Διερὸν ἐκείνῃ σρωτῆσθ' ἀλλ' αὐτῷ ἦλδ' ἀγχιῇ,
 Οἷον δόρυ κραδῶν, φλογὶ κεκαύθ'. αὐτὰρ ἀγχιλεύς,
 Ὡς εἶδ', ὥς ἀνέπαυτο, καὶ δόρυ μιν ἔπος ηὔδα.
 Ἐγγὺς ἀνὴρ ὅς ἐμόν γε μάχης· ἐπεμύσατο θυμὸν,
 Ὃς μοι ἐταῦρον ἐπέφνε τετιμένον, ἐδ' αἶψ' ἐπὶ δ' ὤν
 Ἀλλήλοισι πῶσσοιμαν ἀπ' ἀπολέμοιο γεφύραι.
 Ἡ καὶ ἱσπόδρα ἰδὼν περσέφονεν ἔκτορα δῖον,
 Ἀωπὸν ἰδ' ὥς κεν θάσσον ὀλέθρου πέφαδ' ἴκται.
 Τὸν δ' ἔταρβήσας περσέφει κορυθαίολ' ἔκτορα,
 Πηλεΐδῃ μὴ δῖο μ' ἐπέεσσιν ἄνευ πύργων ὥς,

ΕΛΠΙ

Prima in acie: hic vero post hunc, Demolecontem
 Strenuum auersorem pugne Antenoris filium
 Pupugit tempus per galeam areas, genas habentem:
 Nec sanè areæ galea prohibuit, sed per ipsam
 Cuspis acta rupit os: cerebrumq.
 Intus omne sedatum est: interfecit. & ipsum ruentem in se
 Hippodamantem vero deinde ab equis desilentem,
 Ante se fugientem in dorso vulneravit hasta:
 Sed hic animam efflabat & mugiebat, & quum taurus
 Mugit tractus Helicomium circum regem (i. Neptun. arā)
 Adolescentibus trabentibus gaudetq. his Neptunus:
 Sic utiq. huius mugientes reliquit: issa animus elatus.
 Sed hic iuit cum hasta in diuinum Polidorum
 Priami dem, quem neuiquam pater sinebat pugnare:
 Eo quod ipsi inter omnes minimus erat natus.
 Et ei charissimus erat, pedibus vero omnes vincebat.
 Iam tum iuuenili inficitur pedum virtutem ostentans,
 Currebat per propugnatores, quosq. charum perdidit ans:
 Huc percussit mediū iaculo velocipes diuus Achilles (mā.
 In tergum, dum pratercurreret, ubi balteum fibula
 Aureæ colligabant, & duplex concurrebat thorax:
 E regione a penetravit iuxta umbilicum hasta cuspis:
 Et in genna prociat et iulans: nebula. a. ipsum obtegit
 Nigra, ad se. & collegit intestina manibus inclinat.
 Hector autem postquam vidit fratrem Polydorum
 Viscera manibus tenentem aduolutum terra.
 Eius oculis offusa est caligo, neq. amplius sustinuit
 Diu prociat versari, sed contrarius venit Achilli
 Acutam hastam vibrans flammæ similis, sed Achilles
 Et vidit, statim exiliit, & iacta abundus verbum dixit:
 Prope est vir qui meum maximè confecit animum,
 Qui mihi amicum interfecit honoratum, neq. sanè diuitius
 Inuicem subterfugabimur per belli semitas.
 Dixit & torne intutus allocutus est Hectorem mobilem
 Propius accede, & celeriter mortis fines consequaris.
 Hunc. a. non terribus allocutus est bellicosus Hector.
 Pelide, ne me verbis puerulum veluis

& Demole-
tem.& Hippod-
mantem.

& Polydor

Hector Achil-
le aggreditur

Speres

ἰέμεν· ὅς ῥ' ὀφραγὰν ἔτα κατ' ἥπαρ
 Εκ δ' οἱ ἥπαρ ὀλίπεν, ἀτὰρ μέλαν αἷμα κατ' ὤπῃ
 Κόλοπιν ἐνέπλησεν, τὸν δ' ὀκός ὅσπερ καλυψέ
 Θυμοῦ δευόμενον· ὃ δ' αὖτις ἔτα παρασῆς
 Δυεῖ κατ' οὐδ' εἴπαρ δ' ἰδὲ ἕατος ἦλθ' ἐτέροιο
 Αἰχμὴ χαλκείῃ· ὃ δ' ἀνύμορ· ὅν ἔχε κλον
 Μέσσην χακκαφάλλῃ· ἔπει ἦλασε καὶ πᾶντι.
 Πᾶν δ' ὤρεθ' ἑρμανθ' ἔϊφ' αἷμα· τὸν δ' κατ' ὄσπερ
 Εἰλαβε ποφύρε· ὅ δ' ἀνάτος καὶ μῦρα κραταυή.
 Δόχλῳ αἷμα δ' ἔπειθ' ἵνα τε ξυέχρυσι τένοντες
 Αγκῶν· τῇ τὸν γὰ φλῆς διὰ χεῖρος ἔπειρεν
 Αἰχμὴ χαλκείῃ· ὃ δ' ἐμνέμεν χεῖρα βαρυδείας,
 Πρὸ δ' ὀρόων θάνατον· ὃ δ' ὀφραγὰν αὐχένα δεινάς,
 Τῆλ' αὐτῇ πῆληκ' αἶμα βάλε, μελὸς αὐτῇ
 Σφονδυλίων ἐκ παλῶν· ὃ δ' ὀπ' ἔχονι καὶ το ταυροδείας.
 Αὐτὰρ ὃ βύρ' ἵεναι μετ' ἀμύμονα πέριφον ὅν
 Ρίγμων, ὅς ἐκ θρήνης εἰσεβόλακος εἰληλούδης·
 Τὸν βάλε μέσων ἀκοντι, πάγην δ' ἐν νηδύνι χαλκῶς·
 Ηεῖπε δ' ἐξ ὀχέων· ὃ δ' ἀπ' ἡδονοῦ θέρσποντα
 Αἶψ' ἵπποις σφίλῃ τα, μετὰ φρενον ὀξεί δουρὶ
 Νύξ' ἀπὸ δ' αἷματος ὥστε κυκλήθησαν δ' οἱ ἵπποι.
 Ως δ' αὖτα μοῖαι βλάθ' ἀγκυρὰς ἀπιδάδες πύρ
 Οὔρε· ὃ δ' ἀλάνοιο, βαδῖα δ' αἶμαται ὕλην,
 Πᾶντι τε κλονέων αἶμα· φλόγα εἰλυφάζει·
 Ως δ' ἔπει πᾶντι θυῖναι σὺν χεῖρ' ἀμύμονι ἴσος,
 Κτετινόμενοις ἐφ' ἐπὶ πύρε· αἷματι γὰρ μέλαινα.
 Ως δ' ὅτε πρὸς ζῶν βόας ἄρσενας ἀρουσώπεις
 Τειγόμενοι καὶ ἰδὲ κλον· ἐν προαλφῇ ἐν αἰσῶν,
 Ρίμωα τε λέπ' ἐν ἔχοντο βοῶν καὶ πᾶσι· εἰμύκων·
 Ως δ' αὖ ἀγέλλῃος μεγαθύμου κῶνινυρε ἵπποι
 Στῆθον οὐκ ὀνέκας τε καὶ ἀσπίδας· αἷματι δ' αἶων
 Νέρεθ' ἀπὸς πεπλάκτι, καὶ ἀντιγὰς αἰσῶν δ' ἴφρον.
 Ας δ' ἄρ' ἀπ' ἵππων ὀπλῶν ῥαδ' ἀμύμονος ἐκαλλον,
 Αἶψ' ἀπ' ὀπλῶν ὀπλῶν, ὃ δ' ἔπετο κῦδος ἀπ' ἑσπέρων
 Πηλεΐδης, λυδρὸν δ' ἀπὸ παλῶν χεῖρας ἀπ' ἑσπέρων·

ἐν κτηνῶν

Cupiens precari, ille, a. ense vulneravit eum ad hepar.
 Eius, a. hepar excidit, Et ater sanguis ex ipso
 Sinum implevit: huncq, caligo in oculis texit
 Animo deficientem, ille, & rursus Mulier vulneravit affans
 5 Hastā ad aurem: moxq, per aurem iuit alteram
 Cuspis area: ille, a. Agenoris filium Echlam
 Medium per caput gladio percussit manubriato:
 Totus autem incaluit ensis sanguine: hunc, & in oculis
 Cepit nigra mors Et fatum potens.
 10 Deucalionem autem deinde, Sibi connectunt se nervi
 Cubiti, hac illum charam per manum confodit
 Cuspis area, hic, & ipsum expectavit manu gravatus,
 Prae se videns mortem, ille, a. gladio cervicem verberans
 Procul cum ipsa galea caput proiecit, medullis rursus
 15 Vertebri exiit, hic, a. in terra iacuit extensus.
 At ipse perrexit ire in strenuum Pirei filium
 Rhigmum, qui è Thracia fertili venerat,
 Hunc percussit medium telo: fixumq, est in ventre ferrum:
 Decidit autem è curru, hic autem Areishoum famulum
 20 Retro equos convergentem in dorso acuta hasta
 Pupugit, eq, curru depulit, turbati sunt, a. eius equi.
 Quemadmodum, a. furit per profundas valles ingens ignis
 Montis aridi: profunda autem accenditur sylva,
 Et ubiq, quatens Ventus flammam circumvoluit:
 25 Sic hic ubiq, currebat cum lancea daemone similis,
 Occisos insequens: stuebat autem sanguine terra nigra.
 Vi, a. quando quis subiungit boues mares lati frontes
 Ad terendum hordeum album totunda in area,
 Citoq, tenuia fiunt boui sub pedib, Sevemeter-mugientium:
 30 Sic sub Achille magnanimo Unica-Singula equi
 Calcabant simul mortuosq, Et clypeos: sanguine, a. axis
 Infra totos fadabatur, Et orbis qui circa currum erant,
 Quos ab equorum singulis gutta aspergebant,
 Quosq, a canthis subliebant: is, a. cupiebat gloriam referre
 35 Pelides: ta be vero maculabat manus inaccessas.

ΤΩΝ τρώων εἰς δύο διαιρέθιντων μέρη. τοὺς μὲν εἰς τὴν πόλιν, τοὺς δ' εἰς τὴν περὶ ἀμυνδρόν ἀχιλλεύς διώκει, καὶ δὲ καὶ δύο νεανίας ζωγρεῖ εἰς ποινὴν πατρὸς αὐτῶν τὸν δ' ἑκαστὸν τὸν περὶ αὐτὸν ἀστεροπαῖον ἀναιρέει, ἔπειτα δ' ἐπὶ ποταμὸν πηλῆμα μύρμιρον, κινδυνεύοντες αὐτὸν σπάζει ἡ φωνή, ἐμπέσοντας δὲ τὸν ποταμὸν καὶ τὸ πτόνιον, μετὰ ταῦτα δὲ τῶν μάχη γίνεται ὡς ἀπὸ ἀλλήλους. ἀχιλλεὺς δ' ἀπὸ πλάγος ἐργεῖ ἀγρήνορα ὁμοιωθεὶς, καὶ φεύγων ἐξαπατᾷ, ὡς δὲ τῶν ἀγρήνων ζῶντων εἰς τὴν πόλιν.

Φί, μόγ' αἰακίδαο παρ' ἡϊόνας ποταμῶ.

Ἄλ' ὅτε δὴ πτόρον ἔξον εὐρρεῖ ποταμῶ.

Ἐάντου δινῆεντο, δὲν δ' ἀνάτα τέκετο 20

ξυός.

Ενθα διατμήξας, τὸς μὲν πετόνδ' ἐδίωκε

Πρὸς πόλιν, ἡ δ' αἰὶ οἱ ἄλλοι ἀπὸ ζυόμενοι φοβέοντο

Ἡματι τοῖς περὶ τέρψον, ὅτε μάλα το φαίδιμος ἔκτωρ.

Τῇ δ' οἷα περὶ γέοντο πεφυζότες, ἡ δ' αἰὶ ἡρη

Πίτνα, περὶ δὲ βαδῆσαν, ἐρυκέμεν' ἡμῶστας δ'

Ες ποταμὸν εἰλεῦντο βαδύρροον ἀργυροδίνην.

Εν δ' ἔπεσον μεγάλην πατῶν, βράχας δ' αἰπὰ ῥέεθρα,

Οἷα δ' αἰμὴ περὶ μάλα, ἰαχόν· οἱ δ' αἰακίητο

Εννεοῖενθα καὶ ἐνθα, ἐλίσσοντο καὶ δίναν.

Ὡς δ' ὅτ' αἰὶ ῥίπης πυρὸς ἀκρίδες ἡρέζοντα

Φοβέμεναι ποταμὸνδε, τὸ δ' ἡλέγει ἀλάματον πύρ

Ορμενον ἐξ αἰθίης, ταῖς δ' ἡρώσοισι καὶ δ' ἰδωρ.

Ὡς αἰὶ ἀγρήνων ἔσαντου βαδύδινῆεντος

Πλήτ' ῥόος καλῶδων ὅπμιξ' ἰσπών τε καὶ ἀνδρῶν.

Αὐτὰρ ὁ διοχρῆς δόρυ μὲν λίπεν αὐτῷ ἐπ' ὄχθας,

Κεκλιμένον μωλεῖσιν. ὁ δ' ἐντορὲς δαίμονι ἴσος.

Φάσσανον

TROIANIS in duas diuifis partes, hos quidem ad ciuitatem, illos autem ad Scamandrum, Achilles persequitur: & duodecim iuuenes viros capit in vltionem Patrocli: Lycaonem autem filium Priami, & Asteropeum interficit. Postea fluuiio inundante periclitantem ipsum feruat Vulcanus, incendens fluuium & campum. Post hæc eorum pugna fit inter ipsos. Achillem. a. Apollo impedit Agenon assimilatus: & fugiens decipit, donec Troiani salui perueniunt ad ciuitatem.

Φ, labor AEacidae ad ripas fluuij.

ED postquam ad aluenum peruenierunt pulchre fluentis fluuij.

Xanthi corticosi, quæ immortalis genuit Iupiter,

Ibi diuidens eos, hos quidem per campum inse-

Ad orbem, quæ alij turbati fugerant (quebatur

Die superiori, quando furebat illustis Hector:

Illuc hi profundeabantur in fugam & cersi: caliginem. a. Iuno

Offudit ante densum & inhiberet. dimidijs. & (habentibus

In fluuium soluebantur profundis fluuij, argenteos cortices

Incideruntque, magno strepitu: insonuerunt. a. alta fluentia,

Ripa. a. circum circa valde resonauerunt: hi. & clamora

Innatabant huc & illuc conuoluti per cortices.

Sicut. a. quando ab intellectu ignis locustæ enolant

Ut fugiant ad fluuium: ardetque, indefatigatus ignis

Excitatus repente: hæc. & subeunt præ timore aquarum:

Sic ab Achille Xanthi profundos cortices habentis

Implebatur fluxus resonans mixtum equisque, & c. & c.

Sed hic mobilis hastam quidem reliquit illic ad ripas,

Abditam per frictis: ipse vero insilijt damoni similis

20

Φάσσανον οἷον ἔχων, κακὰ δὲ φρεσὶ μὴδετο ἔργα.
 Τὺ πῆ δ' ὅππ' ἔσπευ' ἀδύ. ἦ δ' ὅ γ' ὄρνυτ' ἀεικλῆς
 Ἀοεὶ δεινομένων, ἐρυθάνετο δ' ἄρματι ὕδωρ.
 Ως δ' ἔπειτα δελφῖν' ὀφθαλμοῖσι μετὰ πρὸς ἄλλοι
 Φόροντες, πικρὰ δ' αἰσιν μυχρὸς λιμέν' ὀδύρμου,
 Δειδιότες (μᾶλα γὰρ τε κατεδίει δν κε λάβρην)
 Ως πρῶτες ποταμοῦ χ' εἰνέοιο ῥέεθρα
 Πτώωνον ἔπειτα κρημνούς· ὁ δ' ἐπεὶ κἀμὰ χεῖρας ἐναίρων,
 Ζωὸς ἐκ ποταμοῦ δυνάεα λείξατο κύρως,
 Ποινῶν πατρὸς ἁλίοιο μενοειπίαο θανόντ' ὅ·
 Τὸς ἐξή)ε θυρεὺς τεθνηπύτις· ἦ ὅτε νεβρέε·
 Δῆπτε δ' ὅππ' ὅσον χεῖρας ἐὺ τμήτωσιν ἰμάσι,
 Τὸς αὖ τῇ φρεσὶ σπονδῇ σπρῶσιν ἡρώσιν·
 Δῶκε δ' ἐταίροισιν κατὰ γαῖαν κοίτας δῆπ' ἡῖας.
 Αὐτὰρ ὁ ἄψ' ἐπὶ ῥοῖς, * κατὰ κτάμεναι μενεάνων·
 Εὐδ' ἦ εἰσ' ἑσπέραιον στυγνὸν ποταμὸν δαρδανίδαο
 Εκ ποταμοῦ φόροντι λυχνόνοι, τὸν ῥά ποτ' αὐτὸς
 ἤγε λαβὼν ἐκ πατρὸς ἀλκῆς ἐκ ἐθέλοντα,
 Εὐνύχ' ὅσον παρὰ μολών· ὁ δ' ἐβινέον ὅξ' ἰχθυόων·
 Τάμνε νέους ὀρπηκας, ἵν' ἄρματα ἀνιγῶν εἶεν.
 Τῷ δ' ἄρ' ἀνείσον κακὸν ἥλυθε δῖ' ὀφθαλμοῖσι·
 Καὶ τότε μὲν μιν λήμνον ἐὺ κτημένω * ἐπέραισε
 Νυκτὶν ἄγων· ἀπαρ' ἵος ἱήσιν ὄϊνον ἔδωκε.
 Κεῖθεν ὅξ' ἑσπέραιον μιν ἐλύσατο, πολλὰ δ' ἔδωκεν,
 Ἰμβρι' ὅσον ἡπείων, πέμψεν δ' ἐς δῖαν Ἀφροδίτην·
 Εὐδ' ἐν ἑσπέραιον πατρὸς ἵκατο δῶμα.
 Εὐδ' ἐκ δ' ἡμάτα θυμὸν ἐτέρπετο οἷσι φίλοισιν,
 Εὐδ' ἐκ δ' ἀλκῆοιο δυνάεα τε δέ μιν αὖτις
 Χερσὶν ἀγχιλῆ' ὅσον ἐμβαλεν, ὅς μιν ἐμβαλε
 Πέμψεν· εἰς δ' αὖτος, καὶ ἐκ ἐθέλοντα νέεσθαι·
 Τὸν δ' ὅς οὖν ἐνέησε ποδάρκῃσι δῖ' ὀφθαλμοῖσι
 Τυμὸν ἀπερὶ κύρως τε καὶ ἀσπίδος, ὅς ἐχεν ἔργος,
 (Ἀλλὰ τὰ μὲν ῥ' ἀπὸ πᾶντα χαμῶ βάλε, τεῖρε γ' ἰδρῶς
 Φόροντ' ἐκ ποταμοῦ κἀμὰτος δ' ἔπειτα γούνατ' ἐδάμνα)
 Οὐβήσας δ' ἄρα εἶπε πρὸς δν μεγαλήτορα θυμὸν.
 Ω ποτὶ, ἢ μέγα θυμῶν τῶν δ' ὀφθαλμοῖσιν ὀρῶμαι·
 Ἡ μᾶλα δὴ πρῶτες μεγαλήτορες ὄφ' ἐπεφρον.

Αὐτῶς

Gladium solum habens: mala & mentibus cogitabat opera: Achilles in
 Verberabat. a. circum-circa, horum a. gemitus excitabat ut
 Ense caesurum: rubescebat ὅξ' sanguine aqua. (fides
 Sicut autem à Delphino ingenti pisces alij minores
 Fugientes, implent cavernas portus tutas-stationes-habentes:
 Formidantes (mox enim deorat quemcumq; ceperit.)
 Sic Troiani fluvij per impetuosum fluentia
 Abdebant-seise ad rupes, is. a. Si fatigavit manus cadendo,
 Vinus è fluvio duodecim delegit iuvenes,
 Penam Patrocli Menetiada mortui:
 Hos eduxit foras è fluvio panidos tanquam hinnulos,
 Ligavit autem à tergo manus bene-fectis loris,
 Que ipsi ferebant super bene tortas tunicas:
 Tradidit autem socijs deducere concavas ad naues.
 At ipse iterum irruit interficere cupiens:
 Illic filio Priami obviam factus est Dardanida
 Ex fluvio fugienti Lycaoni: quem olim ipsemet
 Duxit arreptum ex patris horto non solentem,
 Per-noctem accedens: is vero caprifici acuto are
 Incidebat novellos ramos, et curvus orbes essent.
 Huic. a. inopinatum malum venit nobilis Achilles.
 Et tunc quidem ipsum in Lemni bene-conditam vendidit
 Naubius abducens, sed filius Iasonis precium dedit:
 Illuc. a. hostes ipsum redemit, multa autem dedit
 Imbrius Eerio: misit autem ad nobilem Aris bem.
 Inde clam suffugiens paternam venit in domum:
 Undecim autem dies animum oblectabat cum suis amicis,
 Reversus ex Lemno: duodecimo. & ipsum rursus
 Manibus Achillis Dens iniecit, qui ipsum erat
 Missurus ad Plutonis domum, etiam non solentem ire.
 Hunc igitur et agnovit velocipes nobilis Achilles
 Nudum, sine galea, & senio, neq; habebat hastam,
 (Nag, hac. q. omnia in terra abiecerat: conficiebat. n. sudor
 Fugientem è fluvio: labor autem subitis genua lassabat.)
 Indignabundus dixit erga suum magnanimum animum
 Papa, certe magnum miraculum istud oculis video,
 Profecto iam Troiani magnanimi, quos quidem interfeci,

22 q

Lycaon Pri-
 mides ab A-
 chille vincit.

Σας χεῖρας φούρειον, ἐπεὶ δ' ἐπὶ λαοὶ γε δαίμων.
 Ἄλλο δ' εἰς ἐρέω, σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῆσι,
 Μὴ με κτείνῃς, ἐπεὶ ἔχ' ὁμογῆσσι· ἔκτορος εἰμι,
 ὅς τοι ἐτάρων ἐπεφάνεν ἐνὶ ἡέα τε κρατερὸν τε.
 Ὡς εἰπὼν παρ' αἰμαίοις παρ' οὐδὲ φάιδιμος ἦδ' εἰς,
 Λισσέμεν· ὅς ἐπέεσσιν ἀμείλικτον δ' ὅπ' ἀκούσει.
 Νῆπιε, μὴ μοι ἀποινα παύσκειο, μὴ δ' ἀρόρεα.
 Πεῖν μὲν γὰρ πάροικλον ὀπίσσειν * μάστιμον ἦ μῦρ,
 Τόφρα τί μοι πεφιδέσται ἐνὶ φρεσὶ φίλτερον ἢ ἐν
 Τρώων, καὶ πολλὰς ζωὸς ἔλον ἦ δ' ἐπ' ἔραστα.
 Νῦν δ' ἐκείδ' ὅς κεν θάνατον φύγῃ, δὴν καὶ θεὸς γε
 λίβε παρ' οὐδὲν ἐμῆς ἐν χερσὶ βάλλῃσι,
 Συμπύτων τρώων, περ δ' αὖ παρ' αἰμαίοις γε παύδων.
 Ἀλλὰ φίλ· ὅς θάνατο καὶ σὺ τῇ δολοφύρεαι αὐτῶς,
 Κἀτθύνει καὶ πάροικλον· ὃ δ' ἔσθ' ὅσοι πολλὸν ἀμείνων.
 Οὐχ ὁρᾷς οἱ· καλῶ καλὸς τε μέγας τε,
 Πατὴρ δ' εἰμ' ἀγαθοῖο, θεὸς δ' ἐμ' ἐξείνατο μίτῃρ.
 Ἀλλ' ὅπ' τοι καὶ μοι θάνατος καὶ μοῖρα κραταιή.
 Ἔσται, ἢ ἡὼς, ἢ * δέλησις, ἢ μέσον ἦ μῦρ,
 Ὅπποτε περ καὶ ἐμείο ἀφεί· ἐκ θυμὸν ἐληται,
 Ἡ δ' ὅγε δουεὶ βαλὼν, ἢ ἀπὸ νύκτ' ἔφιν δῖς φ.
 Ὡς φάτο, τῷ δ' αὖτε λῦτο γυνάτα καὶ φίλον ἦτορ.
 Ἐρχος μὲν δ' ἀφῆκεν, ὃ δ' ἔξ' ἐτο χεῖρε πετάσας
 Ἀμφοτέρων ἀχλὺς ἵερυαμέν· παῖ δ' εἰς οἶσω.
 Τὸν καὶ κλῆιδε παρ' αἰγῶνα· παῖ δ' εἰς οἶσω.
 Δοῖ δ' εἰς· ἀμφηκίς· ὃ δ' αἶμα μέλαν ῥέει, δευὲς ἵσταται.
 Τὸν δ' ἀχλὺς ποταμὸν δὲ λαβὼν ποδὸς ἦκε φέρεσθαι,
 Καὶ οἱ ἐπευχόμεν· ὅς περ πῆρ' ὀνείων.
 Ἐνταῦθα νῦν κείσθ' ἰχθύσιν, οἷσ' ὠτειλῆς.
 Αἶμα δ' ὀπλιγμῆσιν τῶν ἀκνέει· ἀδ' ἐς σέ μίτῃρ.
 Ἐνδεμέρη λαχέουσι γοήσεται, ἀλλὰ σκάμανδρ'·
 Οἷσιν δινύει· εἴσω ἄλλος δ' ῥέει κόλπον.
 Θρώσκων περ καὶ κῆμα μέλαναν φέχ' * ὥσ' αἶξει.
 Ἰχθύς, * ὥς καὶ φάγῃσι λυκάον· ἀργέτα δὴ μὲν,
 Φείρεται δ' εἰσὸς κεν ἄστυ κίχτοιμεν ἰλίε ἱρή,
 Ἰμῆς μὲν φούροντες, ἐγὼ δ' ὅππῃν κεραῖζων.

Οὐδ'

Tuas manus effugiturū, postquā me tibi appropinquavit
 Aliud. a. tibi dico. tu vero in mentibus pone tuis: (dēus
 Ne me interfice, quoniam nō Siterinus-frater Hectoris sum
 Qui tibi socium interemit mitemq; fortemq;
 Sic igitur ipsam Priami allocutus est illustis filius,
 Supplicans verbis: immitte autem responsum audiuit:
 Stulte, ne mihi precia redemptiois recense, neq; narra:
 Antequam. n. Patroclus affectus esset fatalem diem,
 Interea aliquid mihi parcere in mentibus gratius erat
 Trojanis, & multos viros cepi, & vendidi:
 Nunc autem non est qui mortem effugiat, quemcumq; Deus
 Ilium ante, meas in manus coniecerit
 Omnium Trojanorum: precipue. S. Priami filiorum.
 Sed amice morere & tu: quid ingemis frustra?
 Occubuit & Patroclus, qui te multo praestantior erat.
 Nonne vides qualis & ego pulcherq; magnusq;?
 Ex patre. a. natus sum nobili: Dea. S. me peperit mater,
 Sed post te etiam mihi mors & fatum violentum
 Erit, Vel aurora, Vel crepusculum, Vel meridies,
 Quando quis & mihi ferro animum auferet,
 Sive is hasta iaculatus siue a nerui sagitta.
 Sic dixit. huius. S. ibi soluta sunt genua & charum cor.
 Hastam quidem emisit: hicq; sedebat manus tendens
 Ambas: Achilles. a. distringens ensē acutum,
 Percussit iuxta compagem ad cervicem: totusq; intro
 Penetravit ensis anceps: ille. S. pronus in terra (ram.
 Iacebat extensus: extrād. sanguis ater fluebat, rigabatq; ter
 Hunc. a. Achilles in-fluuium arripuit pede misit ferri,
 Et ei insultans verba velocia loquutus est:
 Istic nunc iace cum piscibus, qui tibi vulnera
 Sanguinem lambent securi, neq; te mater
 Impositum lectis deflebit: sed Scamander
 Feret sorticosus in maris latum sinum:
 Saltem aliquis verendū, sub nigrum horrorem perueniet
 Piscis, quō deuolet Lycæonis album adipem.
 Pereatur, donec urbe potiamur illi sacri,
 Vos quidem fugientes, ego. S. a. ergo cadens.

Achilles Ty-
 onis pces re-
 pudiat, eū
 occidit.

x x iij

Οὐδ' ἔμιν ποταμὸς περ ἐὺρροῖτο· ἀγυροδίνης
 Ἀρκέσει, ὅς δ' ἴθι πολέες ἱερὰ εἴτε τῶροισι,
 Ζεὺς δ' ἐν δίνῃσι καὶ δέτε μῶνυχας ἱπποῖσι.
 Ἀλλὰ καὶ ὧς ὀλέεσθε χαλκὸν μόνον, εἰς οὐκ αὖτις
 τίστετε πατρὸς κλοιο φόνον καὶ λοιγὸν ἀχαιῶν,
 οὐδ' ὅππ' ἂν νηῖσι διῆσιν ἐπ' ἐφνετε νόσφιν ἐμεῖο.

ἀμεμύνη

Ὡς ἄρ' ἔφη, ποταμὸς δ' ἠχολόσσατο κηρόδι μάλλον.
 Ωρμηγαν δ' ἀνὰ θυμὸν ὅπως παύσσει πόνοιο
 Δίον ἀχλὺν, τρώεσσι δ' λοιγὸν * ἀλάλοιο.
 Τόφρα δ' ἦ πηλὴ ὅς ἔχον δουλοχόκιοι ἐγχοῖς,
 Ἀστροπαῖον ἔπειλο, καὶ τακτάμενοι μενεαίνων,
 Τεῖ πηλεῖον ὅ· τὸν δ' ἄξιον ἔβρυχε δὲρ
 Γείνατο, καὶ πείλοιο ἀκροαμένον οἶο θυγατρὸν
 Πρὸς ὑπὸ πη· τῇ γὰρ ῥα μίγῃ ποταμὸς βαθυδίνης.
 Τῷ δ' ἀχλὺς ἐπόρυσεν, ὅ δ' ἀντίον ἐκ ποταμοῦ
 Ἐστ' ἔχον δ' οὐδ' ὄρε· μέν ὃ δέ οἱ ἐν φρεσὶ διήκα
 Ξάνθος, ἔπει καὶ δόλωτο δουκταμένον αἰχλῶν,
 Τούς ἀχλὺς ἐδάϊξε καὶ ῥόον, ὅ δ' ἐλέαμεν.

Οἱ δ' ὅτε δὴ χεῖρ' ἦσαν ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰόντες,
 Τὸν πρὸς τερπόμενος ἐπὶ ποδὲς αἰὲς δ' ἀχλὺς.
 Τίς, πύθεν εἰς ἀνδρῶν, ὁ μὲν ἔτλησ' ἀντίον ἐλδῆν;
 Δυσήνων δ' ἐπεπείδ' ἐμὸν μένει ἀντίωσι.

Τὸν δ' αὖ πηλεῖον ὅ· περσέφωρος φαίδιμος υἱός,
 Πηλεΐδῃ μετὰ θυμῷ, τὴν γυναικὶ ἐρεῖνεϊς;
 Εἰ μὲν ἐκ πεμονίης ἐκ ἐλῶλου πηλὸς ἐόσος,
 Παιόνας ἀνδρας ἀγῶν δουλοχόκας· ἦ δ' ἐμοὶ νύμ
 Ἡὼς ἐνδεχέτη ὅτ' ἐς ἴλιον εἰληπλούδα·
 Αὐτὰρ ἐμοὶ γυνὴ ἐξ ἄξιον δ' ἔρ' ῥέοντος,
 Ἀξίον δ' ἐκάλισον ὅππ' ἂν γαῖαν ἴησιν,
 Ὅς τέκε πηλεῖον κλυτὸν ἐγχοῖ· τὸν δ' ἐμὲ φασὶ
 Γείνασθαι νύμ' αὖτε μαχόμεναι φαίδιμ' ἀχλὺς.

Ὅς φάτ' ἀπειλήσας· ὁ δ' ἀνέχετο δ' ἴον ἀχλὺς
 Πηλεΐδῃ μελίστω· ὁ δ' ἔμυρτη δύρασαν ἀμφὶς
 Ἡρώς ἀστροπαῖον ἔπει πείδ' ἐξ ἴον ἦε.
 Καί ῥ' ἐτέρω μὲν δουρὶ σάκος βάλεν, ὅ δ' ἐπὶ δ' αὖ
 Πῆξ' ἐσάκος· χρυσὸς δ' ἐρύχας, δῶρα δ' ἐδοῖο.

Τῷ δ' ἐτέρω μιν πῆχυν ὅππ' ἂν ἀλῶν βάλ' ἐχειρὸς

Δεξιτερῆς,

Neg, Sobis fluuius pulcherrimus, clavis Sorticibus
 Proderit, cui iam diu multos sacrificatis tauris,
 Vinos. a. in Sorticibus immittitis coniungulos equos.
 Sed & sic peribitis diuā morte, quoad omnes

5 Luatus Patrocli cadem, et interitum Achiuorum,
 Quos apud naues citā interfecistis, absente me.

Sic dixit: fluitius autem indignatus est animo magis,
 Agitabat ὅ· animo, quomodo coēceret a cede
 Nobilem Achillem: a Troianis sero pestem auerteret.

10 Interea autem Pelei filius habens longam hastam,
 Asterolon insilijt, interficere cupiens,
 Filio Pelegonis: hunc. a. Axius latissimus
 Genuit & Peribea Acefament filiarum

(bens.

Natu-maxima: huic. n. mistus est fluuius altis Sortices-ha
 15 Hunc Achilles adortus est: hic autem contrarius ē fluuiio
 Stetit tenens duas hastas, robur. a. ei in mentibus posuit
 Xant huius, quia iratus erat ob in-pugna-casos iuuenes,
 Quos Achilles interfecerat in fluctu, neg, miseratus erat.
 Hi autem quando iam propē erant inter se profecti,

20 Hunc prior allocutus est Velocipes diuus Achilles:
 Quis? Unde es Syrorum, qui mihi audes obuius venire?
 Infelscium autem filij meo robori occurrunt.

Hunc. a. rursus Pelegonis allocutus est illustris filius:
 Pelide magnanime, cur genus quæris?

25 Sum ex Peonia fertili procul distante.
 Peonas viros ducēs longas-hastas-gestantes, hac. a. mihi nūc
 Dies undecima, quando in illum veni:
 Sed mihi genus ex Axio late fluente:

30 Qui genuit Pelegonem inclutū lancea: hunc. a. me aiunt
 Genuisse. nunc autem pugnetis illustris Achilles.
 Sic dixit minitans: sustulit autem diuus Achilles

Peliadem hastam, hic. a. simul geminis hastis utraq; manū
 Heros Asteropeus iecit, quia ambidexter erat:

35 Atq; altera. q. lancea scutum percussit, neg, penitus
 Rupit scutum, aurum enim prohibuit, dona Dei:
 Altera. a. ipsum in lacerto leuiter attingit manus

22

Asteropæ c
 Achille cōgr
 ditur & occi
 ditur.

Δεξιτερῆς, σὺ το δ' αἶμα κελευε φέει· ἢ δ' ὤπ' ἐρ' ἄντ' ἔσθ' ἔκλυτο, λιλαιμὴν γέρος ἄντ',
 Δούπερ· αὐτ' ἀχλὺς μάλ' ἰδὺ πίωνα
 Ἀστροπαῖον ἐφίκε, καὶ τὰ μέντοι μενεάων·
 Καὶ τὸ μὲν ἄφ' ἄλ' ἔρ' ἔνθε κατ' ὄχθης μείλινον ἔγχεος.
 Μεσσηπιάδης δ' ἄρ' ἔνθε κατ' ὄχθης μείλινον ἔγχεος.
 Πηλείδης δ' ἄρ' ὀξὺ ἔρυσσεν παρὰ μὲν
 Ἀλτ' ὅπ' οἱ μεμαδός· ὁ δ' αἶμα μάλ' ἀχλὺ
 Οὐ δύατ' ἐκ κρημνοῖο ἔρυσσε χεῖρ παρ' αἶμα.
 Τεῖς μὲν μιν πάλ' ἔμεινον, ἔρυσσε μιν μενεάων,
 Τεῖς δ' ἐμείλινον βίη· τὸ δ' ἔπειτα ποταμὸν ἔμεινον
 Ἀχαιὶ δ' ἔμεινον ἀνὰ μέλανον αἰακίδαο,
 Ἀλλὰ πρὶν ἀχλὺς γέδ' ἀδοῖ θυμὸν ἀπύρα.
 Τασέρα γὰρ μιν τὴν παρ' ὀμφαλὸν ἐκ δ' αἶμα πῶσαι
 Χυτὸ γὰρ μάλ' ἔμεινον· τὸν δ' σκότος ὅσ' ἔμεινον
 Ἀδ' ἔμεινον· ἀχλὺς δ' ἄρ' ἐνὶ στήθεσιν ὀρούσας.
 Τὸ δ' ἔμεινον· ἀχλὺς δ' ἄρ' ἐνὶ στήθεσιν ὀρούσας.
 Κεῖσ' ἔμεινον· ἀχλὺς δ' ἄρ' ἐνὶ στήθεσιν ὀρούσας.
 Παισὶν ἐλ' ἔμεινον, ποταμὸν ὅπ' ἐκ γὰρ αἶμα.
 Φῆσθαι σὺ μὲν ποταμὸν ὅπ' ἐμεινον· ἀνὰ μέλανον αἰακίδαο.
 Αὐτὰρ ἐγὼ θυμὸν μετὰ δὲ διδὸς ἐν γούματι ἔμεινον.
 Τίκτε μ' ἀνὴρ πολλοῖσιν ἀνδράσιν μιν μενέειναι,
 Πηλείδης αἰακίδαο· ὁ δ' ἄρ' αἰακὸς ἐκ διδὸς ἔμεινον.
 Τῷ κρείων μὲν γέρος ποταμὸν ἀλ' ἔμεινον ἔμεινον.
 Κρείων δ' αὐτὲ διδὸς θυμὸν, ποταμὸν τέτυκται.
 Καὶ γὰρ σοὶ ποταμὸς γὰρ πάρα μέγας, εἰ δύαται π
 Χρυσμῆν· ἀλλ' ἔκ' ἐστ' ἰδὺ κρημνοῖο μάγ' ἔμεινον.
 Τῷ ὅτ' ἐκ κρείων ἀχλὺς δ' ἄρ' ἔμεινον ἔμεινον.
 Οὐδ' ἐβ' ἀνὰ μέλανον μέγας δ' ἐκ κρημνοῖο ἔμεινον.
 Εἰ δ' ἐκ πῶσαι ποταμὸν καὶ πῶσαι δ' ἔμεινον.
 Καὶ πῶσαι κρημνοῖο καὶ πῶσαι δ' ἔμεινον.
 Ἀλλὰ καὶ ὅς ἐστι καὶ διδὸς μετὰ μέλανον κρημνοῖο,
 Δένειν τε βροντῶν, ὅτ' αὐτ' ἔρυσσε θυμὸν ἀπύρα.
 Ἡ δ' αὖ καὶ ἐκ κρημνοῖο ἔρυσσε θυμὸν ἀπύρα.
 Τὸν δ' αὖ καὶ ἀνὰ μέλανον ἔμεινον ἔμεινον.
 Κεῖσ' ἔμεινον· ἀχλὺς δ' ἄρ' ἐνὶ στήθεσιν ὀρούσας.
 Τὸν μὲν ἄρ' ἐγὼ γέροντες τε καὶ ἰσχυροὺς ἀμφοτέρωθεν,

Διμῶν

Dextre, exiit. a sanguis ater, illa. & supra ipsum
 Terra infixa est, cupiens corpore satiare se.
 Secundus vero Achilles lanceam recta volantem
 In Asteropeum immisit, occidere cupiens.
 5 Et ab hoc quidem aberravit: hic. a. altam tetigit ripam,
 Medio: tenus autem impexit ripa fraxineam hastam.
 Pelides autem ensē acutum extrahens a fœnore
 Salq; in eum cupidus: hic autem hastam Achillis
 Non poterat ē prœcipitio euellere manu valida:
 10 Ter quidem ipsam concussit extrahere cupiens:
 Ter autem defecit Sisy: quartō autem parabat animo
 Frangere incuruando hastam fraxineam AEacida,
 Sed ante Achilles cominus ensē animam abstulit:
 In ventrem. n. ipsum verberavit apud umbilicū, omniaq;
 15 Effusus sunt humi intestina. hunc a. caligo ad oculos obiectis
 Expirantem. at Achilles in pectora irruens,
 Armag; detraxit. Et gloriatus verbum dixit:
 Iaceas sic, difficile tibi præpotentis Saturnij
 Cum filijs contendere ē fluminis licet natui sis.
 20 Dicebas tu quidem fluminis genus te esse latē fluentis:
 At ego genus magni Iouis glorior esse.
 Genuit me Sisy multis imperans Myrionidibus
 Pelios AEacides: AEacus. & ex Ioue erat: (rumpentib;
 Quare præstantior quē Iup. fluminis in mare cū strepitu ir-
 25 Præstantius etiam Iouis genus quā fluminis est.
 Etenim tibi fluminis adest magnus, si potest quid
 Prodesse: sed non licet cum Ioue Saturnio pugnare,
 Quapropter neq; rex Achelous comparat se Ioui,
 Neq; profunda magna potentia Oceani,
 30 Ex quo omnes fluminis & totum mare,
 Et omnes fontes, & putei alii oriuntur:
 Sed & is timet Iouis magni fulmen.
 Horrendumq; tonitru, quando de caelo fragorem edideris.
 Dixit certe. Et ē ripa cuiuslit aream hastam:
 35 Hunc autem illic relinquit, postquam charo corde priuauit,
 Lucentem in arenis, alluebat. a. ipsum nigra aqua.
 Hunc igitur quidem anguillaq; et pisces circumdabant,
 Alipem

Achilles oc
sum Afterop
um alloqu

Δημὸν ἔρεπτόμενοι ὅπνευφείδιον κείροντες,
 Αὐτὰρ ὅς βῆ ῥ' ἰέναι μὲν παύνας ἱπποκουρῶδες,
 Οἱ ῥ' ἐπὶ πᾶσι ποταμὸν πεφύλακτο δινήεντα,
 Ως εἶδον τὸν αἰετοὶ ἐνὶ κράτερι ὕσμινῃ
 Χέρσ' ὑπὸ πηλείδαο καὶ ἀοεὶ ἱφι δαμέντα.
 5 Εὐδ' ἔλεθρε πλόον τε, μύδωνά τε, ἀνὺ πύλον τε,
 Μνηστῆρ τε, θράστον τε, καὶ ἀνιον, ἦ δ' ὀφελέσθην.
 Καὶ νύ κ' ἐπὶ πάνας κτάνε παύνας ὠκὺς ἀχλλεὺς,
 Εἰ μὴ χροσάμενθ' ἀερόσφην ποταμὸς βαθυδίνης,
 10 Ἀνέει εἰσάμενθ' ἑσπέρης δ' ἔσπερ' ἔξατο δίνης.
 Ω ἀχλλεὺς, πῶς μὲν κρατέεις, πῶς δ' αἰσυλα ρέζεις
 Ἀνδρῶν· αἰεὶ γὰρ τοὶ ἀμυμῶισιν θεοὶ ἀντί.
 Εἰ τοι τρωῶς ἔδωκε χρόνος πᾶσι πάντας δαέσσει,
 15 Ἐξέμεθεν γ' ἐλάσας πεδῶν χάτα μέρμερα ρέζειν·
 Πληθεὶ γὰρ δὴ μοι νεκρῶν ἐρατεινὰ ρέεθρα,
 Οὐδέ τι πη δυνάμει ἀερόσφην ῥόον εἰς ἄλλα δῖαν,
 Στεινόμενθ' νεκρῶσι· σὺ δὲ κτείνεις αἰδὴλως.
 Ἀλλ' ἄγε δὴ καὶ ἔασον, ἄγῃ μ' ἔχει ὄρχαμε λαῶν.
 Τὸν δ' ἀπαμειβόμενθ' ἀερόσφην πόδας ὠκὺς ἀχλ-
 20 ἔσσυ τὰυτὰ σκάμανδρε διοτρεφέες, ὡς σὺ κελεύεις. (λεῦς, 20)
 Τρωῶς δ' ἐπὶ λήξω ὑπερφιάλους ἐναείζων
 Πείνελσιν, ἦ κέν με δαμάσσειται, ἦ κέν ἐγὼ τῶν.
 Ὡς εἰπὼν, τρωῶσιν ἐπέσσυτο δαίμονι ἴσος.
 Καὶ τὴν Ἀπόλλωνα ἀερόσφην ποταμὸς βαθυδίνης.
 25 Ω πόποι ἀργυρότοξε δῖος τέκος, ἐσὺ γὰρ βελὰς
 Εἰρύσαιο χρόνῳ· ὅ τοι μάλα πόλλ' ἐπέτελλε
 Τρωσὶ παραστάμεναι καὶ ἀμυμῶιν, εἰσέκταν ἐλθῇ
 Δεῖνθ' ὅτ' ἐδύων, σκιάσθ' δ' εἰς ὠλὸν ἀφύων.
 30 Ἡ καὶ ἀχλλεὺς μὲν δούε κλυτὸς ἐνδορε μέσσω,
 Κρημνοὶ ἀπαίξας· ὁ δ' ἐπέσσυτο οἰδμαπτόων,
 Πάντα δ' ὄεινε ρέεθρα κυκώμενθ' ὥστε ὕνεκρους
 Πολλὰς, οἷρά κατ' ἀντὶ πᾶσι πᾶσι, εἰς κτάν' ἀχλλεὺς·
 35 Τούς ἐκβαλλεὺς ὑπερᾶ, μεμυκὼς ἦν τε ταῦρθ'·
 Χέρσιν δ' ὠκὺς δ' ἐσάω χτὶ καλὰ ρέεθρα,
 Κρύπτων ἐν δίνῃσι βαθεύουσιν μεγάλλησι.
 Διήνθ' δ' ἀμφ' ἀχλὶ καὶ κυκώμενον ἔσατο κύμα,

ΩΩΩ

Adipem comedentes remibus obtensum rodentes.
 Sed hic contendit ire ad Paeonae equites.
 Qui etiam apud fluvium in fuga acti erant sorticosum.
 Postquam viderunt fortissimum in atroci pugna,
 5 Manibus sub Pelidae, & ense fortiter interemptum.
 Tunc interfecit Therilochoum, Mydonam, Aspyrumq;
 Mnesumq;, Thrasiumq;, & Aenium, & Ophesium.
 Et adhuc plures interemisset Paeonae velox Achilles,
 Nisi iratus allocutus fuisset fluvius profundos sortices ha-
 10 Viro similis: e profundo, a. effatus est sortice: (bens.
 O Achilles, supra ceteros quid fortis es, supraq; indigna Xanth' fluv
 Viros ceteros, semp. n tibi auxiliantur dii ipsi. (patras
 Siquide tibi Troianos coëssit Saturni filius omnes perdere
 Ex me saltem expellens, in campo ardua patras:
 15 Plena sunt enim iam mihi cadauoribus amena fluentia,
 Neq; aliquo possum effundere fluxum in mare divinum
 Obstructus cadaueribus: tu autem interfecis perniciose,
 Sed age iam desiste, stupor me occupat princeps populorum.
 Haec. a. excipiens allocutus est pedibus celer Achilles:
 20 Erunt haec Scamandre diuine & tu inbes:
 Troianos tamen non ante desinam superbos interficiens,
 Quam conclusero intra ciuitatem. & cū Hectorē tentauero
 Contra, an me interficiet, an ego ipsum.
 Sic factus, in Troianos irruit damoni similis,
 25 Et tūc Apollinem allocutus est fluvius pfundis sorticibus:
 Proh malū, argenteū, arcū-geftans Iouis fili, non tu cōsilia
 Obseruasti Saturnij, qui tibi admodū diligenter praecepit,
 Troianis sit-adeffes & opem ferres, donec venist
 Crepusculum sero ingrediens, obumbreret, fertilem terram,
 30 Dixit & Achilles quidem hasta inelictus insijit medio Xāthus tumet
 Ripa desilens, ille autem irruit astu seruens. in Achilleu.
 Omnia. a. mouit fluentia turbatus, impulsit. a. cadauera
 Multa, quae in ipso abunde erant, quae confecerat Achilles:
 Haec eiecit foras mugiens tanquam taurus,
 35 In terram: viuos autem seruauit per pulchra fluentia,
 Occultans in sorticibus profundis, magnis.
 Horrenda. a. circum Achilleu turbata constitit & da:
 Repelle-

Ωδαι δ' ἐν σάκῃ πῖπτον ῥόθῳ, ἔδ' ἐπὶ δ' ἔοσιν
 Εἴρεσθε ἑξάσθαι. ὃ δ' ἰππὸν ἔλαχε ῥοσὶν
 Εὐφύειαν, μαχάλλω ἢ δ' ἐκ ῥιζῶν ἐρεπύσσα
 Κρημνὸν ἀπαντα δῖος ἔπειρε, ὃ καλὰ ῥέεθρα
 Οἷοισιν πυκνοῖσι γεφύρωσεν δὲ μιν αὐτὸν,
 Εἴσω πᾶς ἐρεπύσσῃ, ὃ δ' ἄρ' ἐκ λήμνης ἀνδρόεσας,
 Ηἵξεν πεδίον ποδὶ κραυνοῖσι πέτεσθαι,
 Δείσας ἔδ' ἐπ' ἔληχε μέγας θεὸς, ὥρτο δ' ἐπ' αὐτὸν
 Ἀκροκαλαινίῳ, ἵνα μιν παύσειε πόντιο
 Δῖον ἀγχιλῆα, τρώεσσι δ' ἰοῖτο δάδακτοι.
 Πηλεΐδης δ' ἀπόρκεσεν ὅσον τ' ὅτ' ὀυρὸς ἔρωι,
 Αἰετὸς οἶματ' ἔχων μέλαν, τῷ δ' ἡρητῆρ' ὅτι
 ὅς δ' ἄμα κέρπερος τε καὶ ὀκιστὸς πετελιῶν.
 Τῷ εἰκῶς ἦϊξεν ὅτ' ἐπὶ θεοῖσι δ' ἀελλῶς
 Σμερδαλέον κονάκιον, ὃ πῦρ δ' ἵππῳ τῷ οἷοι
 Φεῦγ', ὃ δ' ὅππῃ ῥέων ἐπετο μαχάλα ὄρυμα γδῶ.
 Ως δ' ὅτ' ἀνὴρ ὄρεσθ' ἀπὸ κρημνὸς μελανύρου
 Ἀμφυτὰ καὶ κήποις ὕδατος ῥόον ἡγαμον δέει,
 Χερσὶ μάχῃ λανθάνων, ἀμάρης δ' ἐξ ἔχματα βάλων.
 Τοῦ μὲν τε τρώεσσι, τῷ δ' ἵππῳ τῷ οἷοι
 Οὐχ λανθάνων, τῷ δ' ἵππῳ τῷ οἷοι
 Χόρῳ ἐν τρώεσσι, τῷ δ' ἵππῳ τῷ οἷοι
 Ως αἰεὶ ἀγχιλῆα κηχίσατο κῆμα ῥόοιο,
 Καὶ λαμψρὸν ἔόντα, τοῖσι δ' ἐπὶ τῷ οἷοι
 Οἶσιν δ' ὁρμήσειε ποδάρεος δ' ἵππῳ τῷ οἷοι
 Στήναι ἐναντίον, καὶ γινώμεναι εἰ μιν ἀπαντες
 Ἀθάνατοι φοβέσθαι τοὶ ἑρᾶν δ' ἵππῳ τῷ οἷοι
 Τοσάκι μιν μέγα κῆμα, δῖον τε τῷ οἷοι
 Πλάτ' ὅμοις καὶ δ' ἵππῳ τῷ οἷοι
 Θυμὸν ἀνίσχων, πῶς τῷ οἷοι
 Λάβ' ἵππῳ τῷ οἷοι
 Πηλεΐδης δ' ὅμοις ἐπὶ τῷ οἷοι
 Ζεὺς πᾶσι τρώεσσι ἐπὶ τῷ οἷοι
 Εὐκ τοσάκι μιν μέγα κῆμα, δῖον τε τῷ οἷοι
 Ἄλλος δ' ἐπὶ τῷ οἷοι
 Ἄλλος δ' ἐπὶ τῷ οἷοι
 Ημ' ἐφ' αὐτῷ τῷ οἷοι

Λαμψρὸς

Repellebat. a. cum in scutum ingruens astus, neq. pedib.
 Potuit firmus stare: ille. d. solum prehendit manibus
 Pulchram, proceram. hac vero à radicibus prolapsa
 Crepidinem totam dispulit: detinuit. a. pulchra fluentem
 5 Ramis densis: ponte iunxit. a. illam ipsum.
 Intus tota prolapsa. hic autem ex aluco exiliens,
 Properabat per campum pedibus velocibus Velare,
 Territus: neq. cessavit magnus deus, motus est. a. in ipsum
 In-summo-nigricans, ut ipsum cohiberet a bello
 10 Diuum Achillem: à Trojanisq. exitum auerteret,
 Pelides autem aufugit, quantum est hasta iactus,
 Aquila impetum habens nigra Venatrix,
 Que simul fortissimaq. & celerrima alitum est:
 Huic similis ruit: in pectoribus autem as
 15 Horrenda insonabat: oblique autem ab hoc declinans
 Fugebat: hic. a. à tergo fluens sequebatur magno strepitu.
 Sicut autem quando vir aqua ductor à fonte nigro
 Per-plantas & hortos aqua fluxum deducit,
 Manibus ligonem habens, & rini obices amouens:
 20 Hac quidem profluente subitus calcule omnes
 Pronoluantur: hac autem citò defluens immurmurat
 Loco in declivis: praeuenit autem & ipsum deductorem:
 Sic semper Achillem urgebat Unda fluxus
 Quamquam alucem existentem: Dii n. praestantiores viris,
 25 Quoties autem parabat agilis nobilis Achilles
 Stare contra, & cognoscere se ipsum omnes
 Immortales terrerent, qui caelum latum habitant,
 Toties ipsum magna Unda diuini fluminis
 Obruebat humeros de super: hic. a. in alium pedib. saliebat
 30 Animo maiestas: fluuius. a. subitus genua debilitabat
 Vehemens, oblique fluens: puluerem. a. subtraherebat pedib.
 Pelides autem cinxit intuitus in caelum latum:
 Inp. pater quam nullus me deorum miserabilem sustinet
 Achillis ad
 Ex fluuiio liberare: in-posterum. d. etiam quidvis patitur.
 35 Alius autem nullus mihi adeo culpandus celestium,
 Quam dilecta mater, quae me mendacijs decepit,
 Quam dicebat Troianum sub muro armatorum
 Velocibus

Λαοφροῖς ὀλέεσθαι ὑπόλλων· βελέεσσιν.
 Ως μὲν ὄφελ' ἐκτοῦρ κτείναι, ὅς ἐνθάδε τέτραφ' ἀφ' ἱστού,
 Τῷ δ' ἀναΐδον μὲν ἐπεφν', ἀναΐδης δ' ἐκένει ξανθεύει·
 Νῦν δ' ἐμὲ λαογυλῶν θανάτῳ εἰ μύρτο ἀλδύναι,
 Εργάζετον' ἐν μεγάλῳ ποταμῷ, ὡς ποῖ δα συφορέον,
 Οὐρά τ' ἐν αὐλῇ· ὑποέρσει χειμῶνι φθόνωντα.

Ὡς φέτο, τὸ δ' ἰ μάλ' ὄψα ποσειδάων καὶ αἰδύνη
 Στήθῳ ἐγγυὺς ἰόντε, δέμας δ' ἀνδρῶσιν ἐκίπτε·
 Χεῖρ' ὅ γ' ἔχον λαβόντες ὀπίσσωσαν' ἐπέεσσιν·
 Τοῖσι δ' ἰ μύθων ἦρχε ποσειδάων ἐνοστήδων.

Πηλείδην μίτ' ἄρπ' ἰλίω σφέε, * μίτ' ἐπὶ τάρβει.

Τοῖω γάρ τοι νῶϊ δέων ὅππ' ἀνδρῶν εἰ μὲν,
 Ζηλὸς ἐπαυρήσας, ἐγὼ καὶ παλλὰς αἰδύνη·

Ὅς ἔτι ποταμῷ γε θαμὴ μεναι αἰσιμόν ὄζιν·

Ἀλλ' ὅδε μὲν τάχα λωφίσει, σὺ δ' εἴσεις αὐτός·

Αὐτὰρ τοι πυκινῶς ὑποδησάμεν, εἴ κ' ἐπὶ πύλαι,

Μὴ φθῖν' παύειν χεῖρας ὁμοῖα πολέμοιο·

Πεῖν καὶ ἰλιόφιν κλυτὰ τεύχεα λαδὼν ἐέλαι·

Τρωϊκὸν δὲ καὶ φύγησι, σὺ δ' ἐκτοῦρ θυμὸν ὑπύρας

Ἀφ' ὅππ' ἠγασ' ἵμεν· εἰδομένη δ' ἐπὶ ἔλχρος ἀφ' ἑσθαι.

Τὸ μὲν ἄρ' ὡς εἰπόντε μετ' αἰδύνη τοῖς ἀπεβήτω,

Αὐτὰρ ὁ βῆ (μέγα γάρ ῥα δέων ὥσπερ ἀνέφετ' ἡμῖν)

Ες πεδίον. τὸ δ' ἰ παῖ πηλῶν ὕδατος ἐκχυμένοιο·

Πολλὰ δ' ἰ τεύχεα χαλὰ δεικταμένων ἀνδρῶν

Πλάων, καὶ νέκυες τῶ δ' ὕψος γούνατ' ἐπὶ δα·

Πρὸς ῥόον αἰέσαντος ἀν' ἰδύν· ἐδ' ἐμιν ἔχε

Εὐρύ ρέον ποταμός· μέγα γ' ὅθεν ἔμβαλ' αἰδύνη·

Οὐδ' ἐσπάρτο μὲν ἔλχη γὰρ τὸν δὲ μὲν ἔλ' ἀλλ' ἐπὶ μάλλον

Χώστο πηλείωνι, κόρυσσε δ' ἰ κῦμα ῥόοιο

Τ' ἰσὶ δ' αἰερόμεν· σιμόεντι δ' ἐκέλευετ' αὐτοῖς·

Φίλε καὶ σιγήν τε δέων ἄνδρος αἰσώτεροί φθ

Σχόμεν, ἐπεὶ τάχα αἰσὺν μέγα φησὶ μοιο ἀνάκτος

Εκπερσεῖ, τρῶες δ' ἰ κ' ἰ μόνον ἔμνεοισιν.

Ἀλλ' ἐπάμυνε τάχιστα καὶ ἐμπίπληδι ρέειν

Τῶντος ἐκ πηγῶν, πῶς τις δ' ὀρύσσονον ἐν αὐτοῖς·

Ἰση δ' ἰ μέγα κῦμα· πολλὰ δ' ὀρύμαζον ὄεινε

Φιτρῶν καὶ λαῶν, ἵνα παύσομεν ἄγχιον ἀνδρῶν.

Velocibus periturum esse Apollinis iaculis.

Vitam me Hector occidisset, q. hic educatus est fortissimus,

Itaq. fortis quidem occidisset, fortem. a. me interfecisset:

Nunc. a. me in gloria morte facto decretum est corripi,

5 Oppressum in magno fluvio tanquam puerum subulcum,

Quem torrens opprimit per tempestatem transeuntem.

Sic dixit, hunc. a. Valde citò Neptunus & Minerva

Steterunt propè accedentes, forma. a. hominib. similes facti

Manus, manu prehendentes confirmarunt verbis. (erat

10 Inter hos. a. sermonem orsus est Neptunus terra quassator:

Pelide, ne quicq. trepide fugias, neq. amplius formides:

Tales enim tibi nos ex dijs auxiliares sumus,

Ioue approbante, ego & Pallas Minerva:

Quoniam minime tibi in fluvio mori fatale est.

15 Sed hic quidem citò desinet: tu autem Videbis ipse.

Sed te prudenter admonebimus si parcas:

Ne prius abstineas manus ab omnibus aequè molesto bello,

Quam in Ilj inclytos muros populum concluderis

Troianum quicumq. fugerit: tu. a. Heclori anima erepta

20 Iterum ad naues ito: damus autem tibi gloriam referre.

Hi samè sic loquuti ad immortales concesserunt.

At hic ruit (Valde. n. deorum impellebat eum praeceptum)

In campum: hic. & totus plenus erat aqua effusa:

25 Multa autem arma pulchra bello-caesorum iuuenum

Fluitant, et cadauera: huius. a. sursum genua subsultabat

Aduerjos fluxum ruentis rella, neq. ipsum retinuit

Late strens fluxus: magnum. n. robur iniecerat Minerva.

Neq. Suamander remisit suam Simi, sed adhuc magis

Succensuit Pelida: extulit autem undam aquae

30 In altum sublatius. Simoentem. & hortabatur clamans:

Chare frater, robur Sivi ambo saltem

Cohibeamus. quoniam citò ciuitate magnam Priami regis

Enertet, Troiani Serò in pugna non manebunt,

Sed auxiliare celerrime, & imple fluenta

35 Aqua ex fontibus, omnesq. concita torrentes:

Erige itaq. magnam undam, multumq. fragorem excita

Truncorum & lapidum, ut compescamus immanem Sivi,

Neptunus
 & illem cor
 solatur.

Xanth' Simo-
 enta inuocat
 aduersus A-
 chillem.

Ὅς δ' ἠ νύ κ' ἀπ' ἡμέλει κέλεται δ' ὅρα ἴσα θεοῖσι.
 Φημί γ' ὅτε βίβω χραίσμην σέμεν, ὅτε π' εἶδος,
 Οὐτ' ἐπὶ τὴν χεῖρα καλὰ, τὰ ποὺ μέλα νειόδι λίμνης
 Κεῖσε δ' ἴσ' ἰλὺς κακὰ λυμμένα· καὶ δ' εἰ μιν αὐτὸν
 Εἰλύσω, μὴ μάστιγι, ἀλλ' ἡ χεῖρ δὲ σφραγίσας
 Μυεῖον, εἰδὲ οἱ ὅς τ' ὀπίσθονται ἀχαιοὶ
 Ἀλλ' ἔξαι· τὸ σπινθὴν οἱ ἄσιν καὶ δ' ὀφθαλμοῖς.
 Αὐτὰρ οἱ καὶ στήμα τετεύξετο, * ὅδ' ἐπὶ μιν χεῖρ
 Ἐστ' αὖ τ' ἐμὸν χεῖρ, ὅτε μιν δ' ἀπὸ σπινθῆρος.

ε. οὐδ' ἐπὶ
 ρε. ω. ρε. κ. ρ. ρ.
 ιδ' τε

Ἡ, καὶ ἐπὶ τὸν ἀχαιοὺν κυκλώμενον ἔλκετο θυῶν,
 Μορμύρων ἀφ' ὧν τε καὶ ἀμαπ καὶ νεκρὸς.
 Πορφύρεον δ' ἀργυρῶμα διππετὸ ποταμῶ
 Ἰσχυρὸν ἀειρόμενον, καὶ δ' ἡρὲς πηλίωνα.
 Ἡρὴ δ' ἡ μέγ' αὖτε, πᾶσι δ' αἰσασ' ἀχαιοῖς
 Μὴ μιν ἀποκτείνε μέγας ποταμὸς βαυδίνης.
 Αὐτὰρ αὖ δ' ἡ φάειον ἀποκτείναν ὄν φάειον ἔδεν.
 Ὅρσεν κυκλὸν πόδιον, ἐμὸν τέκος, αὐτὰρ σέθεν γ' ὅ
 Ξανθὸν δινῆεντα μάχῃ ἡσέκομεν (ἔλ).

Ἀλλ' ἐπεμύσε τὰ χεῖρα, πρὸς αὐτοῖς ὅ φλόγα πολλὰ.
 Αὐτὰρ ἐγὼ ζεφύροιο καὶ ἀργέας νότοιο
 Εἴσωμαι ἐξ ἀλὸθεν χεῖρα πῶν ὀρεσσὶ θυέλλαν,
 Ἡ καὶ ἀπὸ τρώων κεφαλὰς καὶ τεύχεα κήαι,
 Φλεγμα κακὸν φορέουσα· σὺ δ' ἐξ αὐτοῖο παρ' ὄχθας
 Δένδρεα καὶ, ἐν δ' αὐτὸν ἴει πυρεῖ· μὴ δ' ἐπεπύμα
 Μειλιχίοις ἐπέεσσιν ἀποτρεπέτω * καὶ ἀφ' ἡ
 Μὴ δ' ἐπὶ τὸν πῶν τετὸν μὲν ὅ, ἀλλ' ὅ πῶν δ' ἡ
 Φθίγγ' ὅρμ' ἐγὼν ἰάχουσα, τὸ τε ἄρ' ἐν δ' ἡματιον πύρ.

ρε. ἡ ἀρεῖ ἡ

ρε. δ' αὖ

Ὡς ἔφαθ' ἡ φάειος ἡ πύσκατο δ' ἀπὸ πύρ.
 Πρῶτα μὲν ἐν πεδίῳ πύρ δόκετο, * καὶ ὅτε νεκρὸς
 Πολλὰς, οἷον καὶ τὸν ἀπὸν ἀλίσσαν, οὐς καὶ τὸν ἀχαιοῦς.
 Παῦ δ' ἐξηράνθη πεδίον, ὅτε δ' ἀγλαδὸν ὕδωρ.
 Ὡς δ' ὅτ' ὀπωρινὸς βορέης νεοαρδ' ἀλωῶ
 Αἰὲλ' ἀν' ἐξηράνη, χαλεπὴ δ' ἐμὸν ὅς τ' ἐδείρει.
 Ὡς ἐξηράνθη πεδίον παῦ, καὶ δ' ἡ φάειον νεκρὸς
 Κῆρ δ' οἱ ἐς ποταμὸν τρέψε φλόγα παμφανόωσαν.
 Καίοντο πηλέα τε καὶ ἰτιά, ἡ δ' ἐμὸν μείλεια,
 Καίοντο δ' ἐλωτὶς * τ', ἡ δ' ἐμὸν πύρ, ἡ δ' ἐμὸν πύρ.

ρε. π. ιδ'

Τὰ πᾶσι

Qui iam nunc praevalet, audetq. hic paria dijs.
 Affirmo enim, neq. sim profuturus neq. ipsam formam.
 Neq. arma pulchra, qua alicubi in imo aluco
 Iacebunt sub luto tecta: sed enim ipsam

5 Involuam arenis satis colluuiet circumfundens
 Infinite, neq. eius ossa poterunt Achivi
 Colligere: tanta enim colluuiet desuper operiam:
 Illic ei & sepulchrum erit, neq. amplius ei opus
 Erit humatione, cum ipsum sepelire velint Achivi.

10 Dixit, & irruit in Achillem astuans in altum furens,
 Murmurans spumaq. & sanguine, & cadaucris.
 Purpurea vero unda a-loue fluenta fluit
 Stetit eleuata, ac Pelidem corripuit.

15 Iuno autem multum clamauit admodum-timens Achilli,
 Ne ipsum opprimeret magnus fluvius Scorticosus:
 Statim. V. Vulcanum allocuta est suum charum filium:
 Moue-te Vulcane, mi fili: contra enim
 Xanthum Scorticosum pugna conijcimus esse (i. stare.)
 Proinde opem-fer citissime, accendeq. flammam multam.

20 Ego vero Zephyri & praecelessi Noti
 Ibo e mari grauem excitatura procellam,
 Quae Troianorum capita & arma comburat,
 Incendium malum ferens: tu autem Xanthi apud ripas
 Arborea fore, ipsaq. immitte igni, neq. te proflus

25 Blandis verbis auertat, aut minis:
 Neq. ante cohibeas tuam vim, nisi quando iam
 Loquar ego clamans, tunc compece indeffusum ignem.
 Sic dixit: Vulcanus. a. parabat ingentem ignem.

30 Primum. q. in campo ignis ardebat: combustiq. cadauera
 Multa, quae in ipso abunde erant, quae consecrat Achilles.
 Totus. V. siccatus est campus: coeuitq. est clara aqua.
 V. a. quando aut ummalis Boreas nuper-rigatum hortum
 Statim excccat: gaudet. & ipsum quisquis colere-solet:
 Sic exccatus est campus omnis, atq. cadauera

35 Comburebat. hic. V. in fluvio Scrit flammam praefulgentē.
 Vrebantur salicq. & salices, & myrice
 Ardebat iam lotusq. & silva, & cyperus.

Iuno Vulca-
 nū mittit in
 Xanthum.

Vulcanus Xan-
 thum vrit.

ααα γ

ἰοφάρ-

κυνάμυναι

Ἡμεν ὅτ' ἄλ' ἡμῶν ἐξέλασσε δέ οἱ φίλον ἦτορ
 Γηθοσυνῶν δ' ὅτ' ὄρατο θεὸς εἰσὶ ξυμῶντας.
 Ενδ' οἷον ἐκ ἐπ' ἑρὸν ἀφ' ἑστασαν· ἦρχε γὰρ ἀφ' ἑ
 Ρινότρεθ'· καὶ πρῶτος ἀδύμεικ' ἐπόρεσε,
 Χάλεον ἐρχομαι ἔχων· καὶ ὄνειδεῖον φάτο μῦθον·
 Τίπ' αὖτ' ἄν' ἰδὲ κύνόμμεα θεὸς εἰσὶ ξυμῶντας,
 Θάρσος ἀντὶ τὸν ἔχουσα· μέγας δ' ἐσέ θυμὸς ἀνῆκεν.
 Ἡ δ' ἐμὲ μνηστὴρ τυδείδην διομήδε' ἀνῆκεν
 Οὐτά μεναι· ἀντὶ δ' ἐπ' ἀνδρῶν ἐρχομαι ἔλκωσα,
 Ἰδὺς ἐμὰ δ' ὄσας, διὰ γὰρ χεῖρα χαλὸν ἐδάψας.
 Τῷ σ' αὖ νῦν οἶον σποπτεύμεν ὅσα μ' ἔοργας.
 Ως εἰπὼν, ἔτθεσε κατ' αἰγίδα θυοσυνόεσσαν,
 Σμερδαλέην, ἣν δ' ἐδίδε δάμνησι κατ' αἰγῶν,
 Τῇ μιν ἀφ' ἑσθ' ἔτθεσε μοῖα φόνον· ἐργαίεμα κρῶ·
 Ἡ δ' αἰσάχουσα μὲν ἴδον εἰλετο χεῖρ' ἀντὶ
 Κείμενον ἐν πεδίῳ, μέλαινα, στυγρὰ τε, μέγαν τε,
 Τὸν ῥ' ἀνδρῶν πρῶτος εἶδον ἐμμεναι θρονόφρεος·
 Τῷ βάλε δούρον ἀρηα κατ' ἀνχένα, λῦσε γὰρ
 Εἰπὼν δ' ἐπέχε πέλεδρα πεσὼν, ἐκόντιε γὰρ χεῖρας·
 Τῷ γὰρ τ' ἀμφαρέθοντε, γέλασσε γὰρ παλλὰς ἀδύμνη,
 Καὶ οἱ ἐπυρομένην ἔπεα πτερόεντα προσηύδα.

ἰοφάρ-
ἰοφάρ-

Νηπύπ' ἐδ' ἐν πῶ· καὶ ἐπεφάσσω ὅσων ἀφ' ἑ
 Εὐχόμε' ἔγων ἐμμεναι, ὅπ' μοι μὲν ὅτ' ἀντὶ φερέσεις;
 Οὐτὼ κεν τῆς μητρὸς εἰρηνύας ἐξ ἀποτῆναις,
 Ἡ τοι χωρὶς ἐν καλῇ μῆδεσσιν, οὐδ' ἐν ἀνδρῶν
 Καλλιπῆς, ἀντὶ τῶσιν ἑσθ' ἀφ' αἰσῶν ἀμύμνης.
 Ως ἀφ' ὧν ἔστασε, πάλιν σφάπεν ὅσων φαινώ·
 Τὸν δ' ἄρα χεῖρ' ἐλθὼς διδὼς θυγάτηρ ἀφροδίτη,
 Πυκνὰ μάλα στενάχοντα, μόρις δ' ἐσάχερατο θυμόν.
 Τῷ δ' ὅς οὐδ' ἐνόησε θεὰ λαοκλῶν ὅτ' ἦεν,
 Αὐτὴν ἀδύμεικ' ἐπ' αἰσῶν πτερόεντα προσηύδα.

Ὡς πῶποι, αἰγινόχοιο διδὼς τέκος ἀπυτοῖν,
 Καὶ δ' αὖτ' ἡ κύνόμμεα ἀρεῖ βροτολοῖρον ἀρηα
 Διὸς ἐκ πολέμοιο καὶ κλόνον· ἀλλὰ μέτελθε.
 Ως φάτο· ἀδύμνη δ' ἐμετέσσυτο, χαίρε δ' ἐσθ' ἑ
 Καὶ ῥ' ὅππῃ σάμεναι, πρῶτος γὰρ χεῖρ' ἀντὶ
 Ἥλασσε τῆς δ' αὐτὴ λῦτο ρωμάτα καὶ φίλον ἦτορ.

Τε

Sedens in Olympo: risitq; ei charum cor
 Latitia, quod videbat deos contentione congregientes:
 Tum q; non amplius diu abstinerunt: incepit enim Mars
 Clypeos tinnens, et primus Minervam innasit,
 5 Aream hastam tenens. Et probosum dixit Verbum:
 Cur rursus o canina-musca deos praelio committis,
 Audacia insatiabile habes? magnus. & te animus induxit:
 Annon recordaris quando Tydidem Diomedem immisisti
 Ad me Vulnerandū? ipsaq; in-omniū cōspectu hastā capiēs
 10 Recta in me impulisti, corpūq; pulchrum sauciasti?
 Ideo te nunc puto lusturam esse quacūq; mihi fecisti.
 Sic situs pulsavit ad agidem simbriatam,
 Horrendam, quam neq; Iovis domat fulmen.
 In hac ipsam Mars Vulneravit pollinis-cade hastā longa.

Minerva Ma
te prosterni

15 Hac & retro-cedens, lapidem accepit manu forti,
 Iacentem in campo nigrum, asperumq; magnumq;
 Quem viri antiquiores posuerant ut esset terminus agri,
 Hoc percussit fortem Martem iuxta collum, soluit a genua:
 Septemq; occupavit iugera lapsus, & pulvere sedavit eri-
 20 Armag; circumsonuerunt, risit a Pall. Minerva, (nes,
 Et ei gloriando insultans Verbis velocibus cum allocuta est:
 Stulte, neq; adhuc saltē considerasti quanto praestantior
 Glorior ego esse, quod mihi robur tuum opponis?
 Sic matris furias exolveris:

25 Quae tibi irata mala machinatur: quoniam Achivos
 Reliquisti, ac Troianis perituris auxiliaris.
 Sic igitur loquuta conuertit oculos splendidos.
 Hunc & abduxit manu prehensens Iovis filia Venus
 Crebro admodum suspirantem: Siquē recollegit animum.
 30 Hanc igitur ut agnovit dea albulna Iuno,
 Mox Minervam Verbis velocibus allocuta est:

Papē, AEgiuchi Iovis filia Minerva:
 En rursus illa impudentissima ducit perniciosum Martem
 Hostile ē praelio per tumultum: sed accede. (al. vlciscere)
 35 Sic dixit: Minerva autem irruit, gaudebat & animo:
 Et adorta in pectus manu forti
 Impegit: Iovis. a. illic debilitata sunt genua et dilectum cor,

Minerva Ve
nerem plic
nit,

aaa iij

Τὼ μὲν ἄρ' ἀμφω κείτο ποτὶ γῆνι πολυβοτείρῃ·
 Ἡ δ' ἄρ' ἐπυρομένη ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 Τοῖσ' αὖτοισιν νῦν πάντες ὅσοι γένεσσιν ἀρωγὰ
 Εἶεν, ὅτ' ἀργείοισι μαχόατο θωρηκτοῖσιν,
 Ὡς δέ τε βαρυσσέοι καὶ τλημόνες, ὥς ἀφροδίτῃ
 Ἠλθεν ἄρ' ἐὶ δῆκ' οὐρανὸν, ἐμὲ μὲν αὖ πῶσα·
 Τῷ κεν δὴ πάλαι ἀμμες ἐπαυσάμεθα πολέμοιο,
 Ἰλίου ἐκπύσαντες εὐκτίμενον πόλεον ἄντρον.
 Ὡς φάτο· μέδουσεν δὲ θεὰ Λυκάωνος Ἥρη.
 Αὐτὰρ ἀπὸ λλωνα πρὸς ἑφ' κρείων ἐνοστήχων.
 Φοῖβε τίη δὴ νῶϊ δέσσαντες; ὅδ' εἰοικέν,
 Ἀρξάτων ἑτέρων· τὸ μὲν ἄλλοιον ἄλ' ἀμαρυγίῃ
 Ἰομένη λυμπνὸν δὲ διὸς ποτὶ χαλκοκῆρες δῶ.
 Ἀρξέ· σὺ γὰρ ἤλυθ' ἐφ' ἡμεῖς, ὅδ' εἰοικέν,
 Καλὸν, ἐπεὶ πρὸς τέρῳ γυρόμενος καὶ πείονα οἶδα.
 Νηπύπ, ὥς αἰὼν κραδίῳ ἔχρε· ὅδ' εἰοικέν,
 Μέμνηται ὅσα δὴ πάθωμεν καὶ ἴλιον ἀμφὶ
 Μένον νῶϊ θεῶν, ὅτ' ἐλθούσι λαομέδοντι
 Πᾶρ διὸς ἐλθόντες θητεύσμεν εἰς ἐνιαυτὸν.
 Μιδῶ δ' ὅτ' ῥητορὶ, ὅς σ' ἐμείνων ἐπέτελλεν;
 Ἡ τοι ἐγὼ γένεσσι πόλιν καὶ τείχος εἰδείμι.
 Εὐρύ τε καὶ μάλα χαλὸν, ἵν' ἀρρυκτος πόλις εἴη·
 Φοῖβε, σὺ δ' εἰλὶ πόδας ἑλίκας βοῦς βυκολέσσκας
 Ἰδὼς ἐν κημῶσι πολυπύργου ὕληέσσης.
 Ἀλλ' ὅτε δὴ μιδῶιο τέλει πολυγυθῆες ὄρα
 Ἐξέφερον, τό τε νῶϊ βιήσουτο μιδῶν ἀπειτα.
 Λαομέδων ἐκπαλῶ, ἀπειλήσας δ' ἀπέπεμπε.
 Σοὶ μὲν ὄγ' ἠπείλησε πόδας καὶ χεῖρας ὕψος
 Διήσειν, καὶ φράσων νήσων ὅτ' ἠπείλησε πόντον.
 Στεῦτο δ' ὄγ' ἀμφοτέρων ἄποκοίμεν ἕατα χαλκῶϊ
 Νῶϊ δέ τ' ἀφόρρ' οἰόμεν κακοτόπιον ἑμὲ,
 Μιδῶ δ' ἰχθυόμενοι, τὸν ὑποπῶς ἐκτέλειωσεν.
 Τὸ δ' αὖ νῦν λαοῖσι φέρεις χάριν; ὅδ' εἰοικέν,
 Πειρᾷ ὅς κεν γένεσσι φέρεισιν ἀπὸ λλωνα
 Πρόχην κακῶς, αὖ παμπὶ καὶ αἰδοίης ἀλόχοισι;
 Τὸν δ' αὖτε πρὸς ἑπὶ πῦρ ἀνὰ ξέχ' ἑρπύλλων,
 Ἐννοσθῆαι γὰρ αὖ με σάοφρονά μιν διήσασα

Εμμέναι,

Ille itaq, ambo iacebant in terra multipascua.

Hæc autem insulans verba velocis dixit:

*Tales nunc omnes, quotquot Troianis auxiliatores,
 Utinam sint quando cum Argivis pugnant armatis:*

5 *Tamq, audaces & tolerantes, Sit Venus
 Venit Marti auxiliatrix, meo robori obvians.
 Hoc pacto iam pridem non cessassemus à praelio
 Ilij depopulati muniriſſimam urbem.*

Sic dixit: risit autem dea candidis Sinis Iuno.

10 *Sed Apollinem allocutus est rex quassator terre:
 Phæbe, cur iam nos separatiſſimus? neq, decet,
 Cum caperint alij, hoc quidem turpius erit, si sine pugna
 Eamus in-cælum, Iouis ad æream domum.*

15 *Incipe: tu autem natus iunior: non enim mihi quidem
 Honestum: quoniam prior natus sum & plura novi.
 Stulte, quam obliuioſum cor habes, nec verò horum
 Recordaris, quæcunq, iam passi sumus mala ad Ilium
 Soli nos duo ex dijs, quando superbo Laomedonij
 A Ioue profecti servivimus in annum,*

20 *Mercede certa, hic autem imperans mandabat?
 Ego quidem Troianis civitatem muro circumdedi.
 Latroq, & valde pulchro, sit in expugnabilis civitas effect.
 Phæbe, tu. a. distortæ gradientes et lunatis cornib. boves pa-
 Idæ in ingis multos-colles habentis-syluofæ. (ſcebas*

25 *Sed cum iam mercedis terminum gratissima Hore
 Attulerunt, tunc nos si fraudavit mercede tota
 Laomedon terribilis, minatusq, dimisit.
 Tibi quidem is minabatur pedes & manus desuper
 Ligaturum, & venditurum insulis in longinquis.*

30 *Affirmabatq, idem strisq, abscissurum aures ferro.
 Nos autem retrogradi tumus irato animo
 Ob mercedem irati, quam pollicitus non persolvit.
 Ideo iam nunc populus referat gratiam: neq, nobiscum
 Tentas, sit Troiani sed difragi pereant*

35 *Funditus male cum filijs & pudicis expiribus?
 Hunc. a. rursus allocutus est rex longè operans Apollo:
 Neptunc haud me prudenter dixeris*

Neptunus A
 pollinē pro
 uocat ad pu
 gnam.

Apollo cū N
 eptuno pugna
 ter enuit.

ααα

Εμμέναι, εἰ δὲ σὶ γὰρ βροτῶν ἐνεκα πῶλε μίζω
Δειλῶν, οἱ φύλλοισιν ἐοικότες, ἄλλοτε μὲν τε
Ζαφλαγέες τελέδουσιν ἀέριος χαρπὸν ἐδόντες,
Ἄλλοτε δ' αὖ φθινύουσιν ἀκήριοι, ἀλλὰ τὴν γὰρ

ε. Πανώμ-
7α

Πανσώμεδα μάχης, οἱ δ' αὖτοι δειμάδων.
Ὡς ἄρα φωνήσας πάλιν ἐτράπετ'. αἰδέτο γὰρ ῥα
Πατρὸς ἀσπληνῆτοιο μιν γήμεναι ἐν παλάμῃσι.
Τὸν ὅ γε ἀσπληνῆτῃ μάλα νείκεσσι πτόντια θυρῶν
Ἀρτεμὶς ἀγροτέρῃ, καὶ δινείδειον φάτο μῦθον.

Φόβεις δὲ ἐκάργε, ποσειδάωνι δὲ νίκην
Πάσαν ἐπέτραιπας· μέλεον δ' εἰ εὖ χ' ἔδωκας;
Νηπύπαι, τί νυ τόζον ἔχεις ἀνέμωλιον αὐτῶς;
Μή σε νῦν ἐπὶ πατρὸς ἐνὶ μεγάροισιν ἀκούσω
Εὐχόμενός, ὥς τὸ πρῖν ἐν ἀδυνάτοις θεοῖσιν;
Ἀντα ποσειδάων' ἐναντίσιον πολέμιζέιν.

Ὡς φάτο. πῶ δ' ἔπαισε σέφῃ ἐνέαρτος ὑπὸ λλων,
Ἀλλὰ χροῦσα μένη διδὸς αἰδοίην παρθένου τις,
Νείκεσεν ἰοχέαιραν δινείδης ἐπέεσσιν.

Πῶς ὅ σὺ νῦν μέμονας κύνον ἀδιδέας ἀντί' ἐμείο
Στήσας δαίαι χαλεπή τοι ἐγὼ μὲν' ὅτ' ἀντιφέρεσθαι
Τοξοφόρῳ πρὸ ἐύση· ἐπεὶ σε λέοντα γυναιξὶ
Ζῶς θῆκεν, καὶ ἔδωκε χατὰ κτῆμεν' ὡς κ' ἐδῶλεν ἄντα.

ε. Στήσας;
ε. ἀντιφεί-
7β

Ἡ τοι βέλτερόν ἐστι χατ' ἥρεα θῆρας ἐν αἵρεϊν,
Ἀγροτέρας τ' ἐλάφους, ἢ κρείσσονσιν ἰφὶ μάχῃσιν.
Εἰ δ' ἐδέλεις πολέμοιο δαίμενας, ὅφρ' εὖ εἰδῆς
Ὅσον φρετέρῃ εἴμ', ὅπ' μοι μὲν' ὅτ' ἀντιφείρεται.

Ἡ ῥά, καὶ ἀμφοτέρως ὅπ' ἀρπύχῃ χεῖρας ἐμύρῃσιν
Σκαμνῇ, ὁρῶντι τέρῃ δ' ἄρ' ἀπ' ὤμων αὐτοῦ τόξα.
Αὐτοῖσιν δ' ἄρ' ἐδείνε παρ' ἑσπέρῃ μειδιδόσασα
Ἐντροπαλιζομένην· ταχέως δ' ἐκπῆγον εἰς οἶον.

Δακρυόεσσα δ' ἐπειτα θεὰ φύλῃ, ὥς τε πέλειαν,
Ἡ ῥά δ' ἔω' ἱρηκὸς κοίλῃ ἐσέπτατο πέτρῃ,
Χρημὼν' ἔδ' ἄρα τῇ γὰρ ἀλώμεναι αἰσμονήεν·
Ὡς ἢ δακρυόεσσα φύλῃ, λίπε δ' ὠπτόθι τόξα.

Ἀντιπὸ δὲ πρὸς σέφῃ διέκτορ' ὅτ' ἀντιφείρεται.
Ἀντιπὸ, ἐγὼ δὲ τοι ἔπ' ἀντιφείρεμαι ἀντιφείρεται.
Πληκτίζεσθ' ἀλόχοισι θῆος νεφεληγερέταρ.

Αλλὰ

Esse, si iam tecum hominum gratia dimicem
Miserrorum, qui folijs similes interdum quidem
Florentes sunt, terra fructum comedentes:
Aliquando. a. rursus percunt exordes, sed citissime

5 Desistamus à pugna: hi autem ipsi pugnent.
Sicigitur loquutus retro versus est, Verebatur enim
Cum patre conferre manus.

Hunc autem soror valde obinrgauit Veneranda, ferarum
Diana Genatrix, Et probrosum dixit sermonem:

10 Fugis o Apollo: Neptuno autem Victoriam
Omnem concedis? inanemq; ei gloriam dedisti?
Stulte, cur arcum gestas Vanum frustra?

Non te nunc amplius patris in domibus audiam
Gloriantem, sicut antea inter immortales deos gloriabaris

15 Contra Neptunum aduersis Viribus te pugnare.

Sic dixit: hanc. & neutiquam allocutus est longè-iaculās
Sed irata Iouis Venerabilis Vxor, (Apollo)

Increpauit iaculis-gaudentiō Dianam, cōtumeliosis Verbis:
Quomodo tu nunc audes, canis intrepida, contra me

Iuno Dianam
vincit.

20 Consistere? difficultas tibi ego robore conferri
Sagittarū licet existenti: quoniam te leonem mulierib.

Iupiter constituit, Et dedit interficere, quamcumq; Selis.
Profecto facilius est per montes feras interficere,

25 Agrestesq; ceruas, quam cum potentiōrib. fortiter pugnare.
Sed si quis pugna periculum-facere, Et bene scias

Quanto fortior sim, quandoquidem mihi robore confers te.
Dixit, Et ambas ad primam-palma-partem manus pra-

30 Sinistra: dextra. a. ab humeris abstulit arcum; (hendiō
Ipsoq; Verberauit eam ad aures, ridens,

Huc-illucq; se Versantem. Veloces. a. deciderunt sagittae,
Lacrymabunda. a. deinde dea fugit Velut columba,

Quae quidem ab accipere in cauam Solauit petram,
In latebram (neq; enim illi capi fatale erat)

35 Sic haec lacrymabunda fugit: reliquitq; illi arcus.

Latonam autem allocutus est nuncius Mercurius:
Latona, ego. & tecum minimè pugnabo, arduum autem

Sed

Ἀλλὰ μάλα πρὸ φρασαι μετ' ἀθανάτοισι θεοῖσιν
 Εὐχόμεναι ἐμὲ νικῆσαι χρατερῆφι βίῃφι.
 Ως ἄρ' ἔφη. ληϊτὸ δ' ἐσυναίνυτο χαμπύλα τόξα,
 Πιεπτότ' ἄλλυδις ἄλλα μὲν σφοδρά γιγνόντες.
 Ἡ μὲν τόξα λαβούσα πάλιν κίε θυγατέρῳ ἦς.
 Ἡ δ' ἄρ' ὀλυμπον ἴκανε, διδὼς ποτὶ χαλκοβατὲς δῶ.
 Δακρυόεσσα δ' πατρὸς ἐθέλειτο γυνῶσι κόρυνη.
 Ἀμφὶ δ' ἄρ' ἀμβρόσιον ἔαυδος πρέμεν· τίμῳ δ' αὖτις οἱ
 Εἶλε πατὴρ χρονίδης καὶ ἀνέρετο, ἥδ' ὀ γαλέσσας.
 Τίς νύ σε τοιαῦτα ἔρεξε φίλον τέκος ἐρανίωνων
 Μαλιδίως, ὥσπερ τι χαλκὸν βέβησαν ἐνωπῇ;
 Τὸν δ' αὖτε προσέειπεν εὐσέφρων ὀ κίλαδην ἦ,
 Σὴ μ' ἄλοχος συφέλιξε πότρε λαιώλεν ὀ ἦρην,
 Εξ ἧς ἀθανάτοισιν εἰς καὶ νέκος ἐφῆπται.
 Ως οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον.
 Αὐτὰρ ἐπὶ πολλῶν φησὶ ὀ ἐνύστατο ἱλίον ἱρῶ.
 Μέμβλετο γὰρ οἱ τείχος ἐν δὴ μῆτοιο πόλιν ὀ,
 Μὴ δαῖοι πέσσειαν ὑπὲρ μόρον ἡμῶν κείνων.
 Οἱ δ' ἄλλοι πρὸς ὀλυμπον ἴσαν θεοὶ αἰὲν ἑόντες,
 Οἱ μὲν γὰρ ὀμεινοιοὶ δ' ἰμέγα κυδιώοντες.
 Κἀδ' ἄρ' ἰζὼν παρὰ πατρί κελαινεφεῖ· αὐτὰρ ἀχιλλεύς
 Τρώας ὁμῶς αὐτοῦς τ' ὄλεκεν καὶ μῶνυχας ἵππους.
 Ως δ' ὅτε χαπνὸς ἰὼν εἰς ἑρανὸν ὀρυὼ ἱκάνει
 Ἀσπερ αἰδομένοιο, θεῶν δ' ἐ μύθῳ ἀνῆκε,
 Πᾶσι δ' ἔδηκε πόνονον, πολλοῖσι δ' ἐ κήδε' ἐφῆκεν.
 Ως ἀχιλλεύς τρώεσσι τένον καὶ κήδε' ἔδηκεν.
 Εἰσηκεὶ δ' ὁ γέρον ὀπρίαμος δῖον ὀπὶ πύργου,
 Ες δ' ἐνόησ' ἀχιλλῆα πελώριον· αὐτὰρ ὤ· αὐτῷ
 Τρώες ἄφω κλονέοντο πεφυγότες, ὅδε τις ἀλκή
 Γίνεσθ'. ὁ δ' οἱ μᾶλ' ἀπὸ πύργου βεβῆκε χαμῶζε,
 Οτρυνέων παρὰ τείχος ἀνακλειτούς πυλαρούς.
 Πεπταμένους ἐν χερσὶ πύλας ἔχετ', εἰσὼκε λαοὶ
 Ελθῶσι πρὸς τῷ αἶσαν πεφυγότες ἢ γὰρ ἀχιλλεύς
 Εγγυὲς ὅδε κλονέων· γυνὸς δ' ὡς λοίγ' ἐσθλῆς.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ κ' ἐς τείχος ἀναπύδωσαν ἀλάντες,
 Αὐτὸς ἐπ' αἶψ' ἐμέμεναι σπινθῆρας πυκινῶς ἀραρυίας.
 Δείδω γὰρ μὴ ἔλθ' αὐτῶς τείχος ἀλητῆ.

Sed valde prompta inter immortales deos
 Iactato te me viciſſe firmo robore.

Sic dixit: Latona. V. collegit incurruos arcus & sagittas
 Lapſas alio alias in vertigine pulueris.

5 Hac quidem tela capiens filia ſua, iterum receſſit:
 Illa. V. ad Olympum pervenit Iouis ad æream domum.
 Lacrymabunda autem patris inſedit genibus puella:
 Circumq; incorruptibile peplum tremebat: hancq; ad ſe
 Cepit pater Saturnides & interrogavit dulcè ridens:

10 Quis tibi talia fecit, chara filia ſuperum
 Temèrè, tanquam aliquid mali patranti palam?
 Hunc verò rursus allocuta eſt benè coronata Diana:
 Tua me coniunx percuffit, pater, albiulna Iuno:
 Ex qua inter immortales contentio & lis imminet.

15 Sic hi quidem talia inter ſe colloquebantur:
 Sed Apollo illuſtris ſubiit illum ſacrum.
 Cura erat enim ei murus benè adificatus & ſerbis,
 Ne Danaï cuerterent præter fatum die illo:
 At ceteri ad Olympum ibant· dij ſempiterni,

20 Alij quidem irati: alij verò valde exultantes:
 Affederunt autem patri nubifero: ſed Achilles
 Troianis ſimul ipſosq; perdebant, & ſingulos equos.
 Velut. a. quando ſumus cadens in cælum lutum perveniſſe
 Urbe flagrante: Deorum. a. ipſum ira immiſiſit:

25 Cunctiſq; attulit laborem, multiſq; dolores immiſiſit:
 Sic Achilles Troianis laborem & dolores impoſuit.
 Stabat autem ſenex Priamus diuina in turri,
 Agnouitq; Achillem immanem, atq; ab ipſo
 Troiani coſeſtim turbabantur in fugam acti, neq; ſilla re.

30 Erat: hic. a. eiulans à turri deſcendit in terram, (ſiſtētia
 Adhortans apud murum inclutos cuſtodes portarum:
 Apertas in manibus portas tenete, dum copia
 Venerint ad urbem in fugam acti. a. certe enim Achilles
 Propè ſiſte perturbans adit: nunc exiſtimo exitiſtia fore.

35 Sed poſtquam intra murum reſpirauerunt conſiſſa,
 Rursus obſervare tabulas (i. valuas) denſe compactas.
 Metuo enim ne pernicioſus ſir in murum irumpat.

Priamus mi
 tib⁹ portas a
 petire iubet.

Ως ἔφαθ'· οἱ δ' αἶσαν τε πύλας, καὶ ἀπόσαν ὀρχαί·
 Αἱ γ' πεταδίεσσι τεύξαν φάτο· ἀντάρ ὑπολλῶν
 Ἀντίθε· ἔξεδρε, πρῶτον ἰαλοῖον ἐλάλκω.
 Οἱ δ' ἰδὺς πόλιν· καὶ τείχε' ὕψηλοιο,
 Διὶ * χαρχαλοὶ κακοιμένονοι ἐκ πεδίοιο
 Φεύγον· ὃ γ' σφεδανὸν ἔφεπ' ἐργεῖ· λύσσει δέ οἱ κῆρ
 Αἰὲν ἐρε κρατερὴν, μενέαινε γ' κῆδος ἀρέδω.
 Ενθα κεν ὕψι πύλον ἔλον ὕεσ ἀχαιῶν,
 Εἰ μὴ ὑπολλῶν φοῖβε' ἀχλὺν ὀρεῖ δῖον ἀνῆκε,
 Φῶτ' ἀντίωρος· ὃν ἀμύμονά τε κρατερόν τε.
 Εν μέν οἱ κραδίη θάρσος βάλει, παρ δέ οἱ ἄντος
 Εσθ, ὅπως θαλάττω βαρεῖας χεῖρας ἐλάλκωι,
 Φηγῶ κεκαλμένον· κεράλυπτο δ' ἄρ' ἦεν πολλῇ.
 Αὐτὰρ ὅγ' ὅς ἐνόησεν ἀχλὺν ἡπολίπορτον,
 Εσθ, πολλὰ δέ οἱ κραδίη πύρφυρε μένοντι·
 Ορχήσας δ' ἄρα εἶπε πρὸς ὃν μεγαλήτορα θυμὸν.
 Ω μοι ἐγὼν, εἰ μέν κεν ὑπὸ κρατεροῦ ἀχλὺν
 Φεύγω, τῇ περ οἱ ἄλλοι ἀντόμενοι * φοβέονται,
 Αἰρήσει με καὶ ὅς, καὶ ἀνάλκιδά σφειροτομήσει·
 Εἰ δ' ἀνέγῳ τούτοις μὲν ὑποκλονέεσσι δάσσω
 Πηλείδῃ ἀχλὺν, ποῖον δ' ὑπὸ τείχε' ἄλλη
 Φεύγω πρὸς πεδίον * ἱλῆϊον, ὅφρ' ἀν' ἱκώμαι
 Ἰδὺς τε κνημοὺς, κατὰ τε ῥωπῆϊά δῖω,
 Εστέρι· δ' ἀνέπειτα λοεσσάμεν· πύτα μοῖοι,
 Ἰδῶ ὑποφυγεῖς, ποτὶ ἱλῆϊον ὑπνεοίμεν.
 Ἀλλὰ τίη μοι ταῦτα φίλον διελέξασθαι θυμός;
 Μὴ μ' ἀπαιρόμενον πόλιν· πέδιον δέ νοήσῃ.
 Καί με μεταίξας μάροψι ταχέεσσι πόδεσσιν·
 Οὐκ ἔτ' ἐπειτ' ἔσσω θάνατον κ' κῆρας ἐλύξαι.
 Λίλυ γὰρ κρατερός περ πάντων ἔσ' ἀνδράπων.
 Εἰ δέ κεν οἱ περ παρόιδε πόλιν· κατεάντων ἔλθω·
 Καί γάρ τίη τάττω πρῶτος ἥδ' ὅς ἐῖ χαλκῶ,
 Εν γ' ἱά· φυγῇ, θνητὸν δέ εἴ φασ' ἀνδρῶποι
 Εμμεναί· ἀντάρ οἱ κρονίδης ζεύς κῆδος ὀπάξει.
 Ως εἰπὼν, ἀχλὺν ἐλαίης μένεν· ἐν δέ οἱ ἦτορ
 Αλκίμον ὄρματό πολεμίζειν ἦδ' ἐμάχεσθαι,
 Ἡὐτε παρδαλὶς εἰσι βαδείης ἐκ ζυλόροιο,

Ανδρὸς

Sic dixit· illi. a. aperuerunt portas, & amoverunt obices.
 Hæ. v. aperta attulerunt salutem: sed Apollo
 Obuius exiit, a Troianis ut exitum arceret,
 Hæ. v. recta ad civitatem & murum altum
 5 Siti aridi, puluerulenti ex campo
 Fugiebant. hic. v. acriter insequabatur hasta rabiesq. eius
 Semper habebat grauis: cupiebat. n. gloriam referre. (cor
 Tum sanè alitportam Troiam cepissent filij Achinorum,
 Nisi Apollo clarus Apenorem diuinum excitasset,
 10 Virum Antenoris filium eximiumq. sortemq.
 In quidem eius corde audaciam iniecit, iuxtaq. eum ipse
 Stetit, ut mortis graues manus arceret,
 Fago immixtus: tectusq. erat caligine multa.
 At ille postquam agnouit Achillem virbū-expugnatorem,
 15 Constitit: multa. v. ei cor soluebat manenti.
 Indignabundus igitur dixit ad suum virilem animum:
 Hec mihi, siquidem a forti Achille
 Fugero, quā etiam alij perterriti fugiunt:
 Capiet me etiam sic, & imbellium obruncabit.
 20 Si autem ego hos quidem turbari sinam
 A Pelsæ Achille, pedibusq. a muro alto
 Fugere per campum Iliacum, donec perueniam
 Idæq. ad salus, densaq. singulta ingrediar:
 Vespertinus. a. deinde lotus flumio
 25 A sudore refrigeratus, ad Ilium reuenterer.
 Sed cur mihi hæc charius ratiocinatur animus?
 Ne me discedentem ab Urbe ad campum persentiscat,
 Et me persequensprehendat velocibus pedibus:
 Non amplius deinde licebit mortem & fatum fugere,
 30 Valde enim fortis supra omnes est homines:
 Quod si ipse ante Urbem obuiam venero:
 Etenim sanè huic vulnerabile corpus est acuto are:
 Inestq. vna anima: mortalemq. ipsum dicunt homines
 Esse, sed ei Saturnides Iupiter gloriam prebet.
 35 Sic fatos, Achille conuersus expectabat: inq. eo animus
 Fortis concitabatur ad bellum & pugnam.
 Velut, paratibet a Venis profunda exsilium,

Agenor deli-
 berat vtrum
 cum Achille
 congreditur.

Virum

Ὅς τ' ἔθαν' ἐν πολέμῳ· ἀλλ' ἀσπασίως ἐσέχυντο
Ες πόλιν, ὅν πινυ' ἤβ' γε πόδες καὶ ῥοῦα σώσαν.

ΙΛΙΑΔΟΣ ΟΜΗΡΟΥ Η. Χ.

Ραφιδίας ὑπόθεσις.

Τὸν πρῶτον ἐγκλεισθέντων εἰς τὴν πόλιν, μόνον ἔκ-
ταρ ὑπομείνας ἀχιλλεύς, τὸ μὲν πρῶτον φεύγει, ἔπειτα
δὲ ἀνδρίζεται, ἀδυνάως αὐτὸν πεισίσσης· καὶ ἀναιρέεται. ἔξ-
φας δὲ αὐτὸν τοῦ ἀρμυρῶτος ἀχιλλεύς, διὰ τῶν ποδῶν ἐπὶ τὸν ναῦ-
σταθμὸν ἔλκει· οἱ δὲ κατὰ τὴν πόλιν ὀδύρονται τῶν ὀρέωντες
ἐγκλεισμένοι.

ΙΛΙΑΔΟΣ ΟΜΗΡΟΥ Η. Χ. ΡΑ-

φιδίας.

Χι δ' ἄρα πρὶς τοῦ τείχε' ἄγων κλεινὸν ἔκτορ' ἀχιλλεύς.

Σοὶ μὲν κατὰ ἄστυ πεφυγότες ἡῦτε νε-
βροί,

Ἰδρῶ ἀπεφύχοντο, πίνοντ', ἀκρόντο τε δί-
ψαν,

Κεκλιμένοι χαλῆσιν ἐπάλξεσιν· αὐτὰρ ἄ-
τείχεος ἀσπονδίσαν, σάκε' ὅμοιοι κλίναντες.

Ἐκτορὰ δ' αὖτις μέναι ὁλοήμοις ἐπιδήσεν,

λίην περ πάροιθε, πυλάων τε σκαίων.

Αὐτὰρ πλείων αὖ περ σπύδα φοῖβ' ἀπόλλων,

τί με πηλὲν ὕε ποσὶν ταχέεσσιν διώκεις,

αὐτὸς ἔτη τις ἐὼν θεὸν ἄμβροτον; ἔδ' ἐνὶ πύμα

ἔρως ὥς θεός εἰμι, σὺ δ' ἀσπερχές μενεαίνεις.

Ἡνὺ τοι ἔπ' μέλει πρῶτον πόνος οὐς ἐφύβησας,

οἱ δ' ἡτοιμαῖς ἄστυ ἄλυν, σὺ δ' ἄρ' ἀπὸ λίσσας.

Οὐ γάρ με κτανέεις, ἐπεὶ ἔτοί μοι σιμόεις εἰμι.

Τὸν δ' ἄρ' ὁρῶντας περσέφον πόδας ὠκὺς ἀχιλλεύς,

ἔβλαψας μ' ἐκείρεγε, δέων ὁλώματα παύτων,

ἐνθάδε νῦν ἔρπυσσας παρὰ τείχε' ἢ κ' ἐπὶ πολλοῖ

Γαῖαν ὀδύζ' εἶλον παρὶν ἱλίον εἰσαφικέσθαι.

Νῦν δ' ἐμὲ μὲν μέγα κῆδος ἀφείλεο, τὸς δ' ἐσάσως

Ῥηιδίως,

Quid, occubisset in bello, sed cupide infundebantur
In urbem, quemcumq; horum pedes & genua servarant.

ILIADIS HOMERI, AVT XXII. COM-
positionis argumentum.

TROIANIS inclusis in ciuitatem, solus Hector expe-
ctans Achillem, primum quidem fugit: postea au-
tem resistit, Minerva ipsi suadente: & interficitur. Allig-
ans autem ipsum curru Achillem, per campum ad sta-
tionem nauium trahit. Hi autem in ciuitate lugent hæc
videntes inclusi.

ILIADIS HOMERI AVT XXI. COM-
positio.

X, ter circa murum agens interfecit Hectorem Ach.

IC hi quidem in urbem fuga-acti velut
hinnuli,

Sudorem refocillando abstergebant, bibe-
bantq; ac sedabant sitim,

Innixa pulchris propugnaculis. ceterum A-
chillem propè ibant, clypeos humeris inclinantes: (chius
Hectorem. & ibi manere exitiosum satum coegit

Ilum ante, portasq; Scæas.

Sed Pelidem allocutus est lucidus Apollo:

Cur me Pelei filii pedibus velocibus persequeris,

Ipse mortalis existens deum immortalē? nec dum me

Agnouisti quid Deus sum: tu autem indefinenter furis.

Antibi nequicquam est cura Troium labor quos fugasti,

Qui iam in urbem conclusi sunt: tu. & huc diuertisti?

Non tamen me interficies, quoniam non mortalis sum.

Hunc. a. Valde indignatus allocutus est pedib. Velox Ach.

Lesisti me Apollo Deorum perniciosissime omnium,

Huc nunc auertens me a muro: sane adhuc multi

Terram mordacius cepissent antequam in Ilium peruenissent.

Nunc. a. mihi magnam gloriam eripuisti: illos. & seruasti

666 ij

Apollo' Achi-
li fraudem de-
tegit.

Πηϊδῶες, ἐπεὶ ἔπ' ἵππον γ' ἐδδειςας ὀπίσσω.
 Ησ' αὖ ποσσὶ μὲν εἰ μοι δυνάμεις γε παρήν.
 Ως εἰπόν, πρὸς αἶψα μέγα φρονέων ἐβελήκει,
 Σάμας· ὃ δ' ἴσως ἀεθλοφόρος στυγέρεσθαι
 Ὀσρά τε ρεῖα δέησι π' τινάμεν· πεδύοιο.
 Ως ἀργεὺς λαίηρα πόδας καὶ ῥομφαίαν
 Τὸν δ' ὀρέων πρίαμος πρῶτος ἰδὼν ὀφθαλμοῖσι,
 Παμφαίνονδ' ὥστ' ἄεθ' ἐπεσόμενον πεδύοιο,
 Ὀσρά τ' ὀπώρας εἶπεν· ὦ φίλοι δέ οἱ ἀνγὰ
 Φαίνονται πολλοὶ μετ' ἄσρασι νυκτὸς ἀμολγῶ.
 Ὀν τεκύν' ὠείων· ὅππῃ σὺν χαλκῷ.
 Λαμπεύει· ταῦτος μὲν ὄγ' ἐστὶ χαλκὸν δέ τε σῆμα τέτυκται,
 Καί τε φέρεται πολλὸν πυρετὸν δειλοῖσι βροτοῖσιν.
 Ως τὸ χαλκὸς ἐλαμπε καὶ σπῖδεσσι δέοντες.
 Ὡμωξεν δ' ὁ γέρων, καὶ αὐτὸν δ' ὅγε κούφατο χερσὶν,
 Τ' ἴσ' ἀνασόμεν· μέγα δ' οἰμώζας ἐργάζοναι,
 Λισσόμεν· φίλον υἱόν· ὃς πρὸς παροῖσι πυλάων
 Εἰσῆκει, ἄμοτον μεμῶς ἀχλὺν μάχης.
 Τὸν δ' ὀρέων ἐλεεινὰ πρὸς σπύδον, χεῖρας ὀρεγνύς,
 Ἐκτορ μὴ μοι μίμνε φίλον τέκος ἀνέρα τέτον
 Οἶος, ἀλλ' ὅθ' ἄλλων· ἴνα μὴ τάχα πότμον ὀπίσσω
 Πηλείωνι δαμείῃ· ἐπειὴ πολλὸν φέρτερός εἶμι.
 Σχέτλι· ὅθ' αὖτε δεοῖσι φίλ· τοσούτῃ γούνοιο
 Οἶον ἐμοί· τάχα κέν ἐκύνες καὶ ῥῶπες εἶενται
 Κείμενον· ἢ καὶ μοι αἰνὸν ἔσθ' ἀπὸ πρὸς πῶν ἀχρὸς ἔλθοι.
 Ὀς μ' ὕπνῳ πολλῶν τε καὶ ἐσθλῶν ἐϋνιῶν ἐδυναί,
 Κτείνων, καὶ πρὸς νήσων ὅππῃ τηλεδαπῶν.
 Καὶ γὰρ νῦν δύο παῖδες λυγρόνα καὶ πολυδάρον
 Οὐ δυνάμην ἰδέειν, τρεῶν εἰς αἶψα ἀλέντων,
 Τούς μοι λαοδὸν τέκος κρείσσει γυναικῶν.
 Ἀλλ' εἰ μὲν ζῶσις μὲν· ἔσθ' αὖτε, ἢ τ' αὖ ἔπειτα
 Χαλκὸς τε γρυσοῖ τ' ἀπολυσέμεν· (ἐστὶ γὰρ ἐνδόν.)
 Πολλὰ γὰρ πᾶσι παῖδ' ὀρέων ὀνομάχων ἀλγῶν
 Εἰ δ' ἢ τινὲς τεσσάρων εἰν αἰδέομαι δομοῖσιν,
 Ἀλγὸς ἐμὸν θυμὸν τε καὶ μνῆσιν, τοὶ τεκόμεσθαι.
 Λαοῖσιν δ' ἄλλοισι μακροχρόνιόν τερον ἄλγος
 Ἔσθ' αὖτε, μὴ καὶ σὺ θάνης ἀχλὺν δαμάσσεις.

ἐφ' ἑκτόν,

Facile, quoniam non solitum formidasti in posterum.
 Profecto te deiscerer, si mihi potentia adesset.

Sic fatuus, ad civitatem valde clatus iuit,
 Ruens velut equus victor, cum curribus,

5 Qui facile currit extensus per campum:

Sic Achilles celeriter pedes & genua movebat.

Hunc & senex Priamus primus vidit oculis,

Vndiq; fulgentem, & stellam, irruentem per campum,

Qua autumno oritur: Quiddo lucidi autem eius radij

10 Apparent multa inter astra noctis medio,

Quam canem Orionis cognomine vocant:

Splendidissima quidem haec est: malum vero signum est,

Et affert multam febrem miseris mortalibus:

Sic huius as splendebat circa pectora currentis:

15 Einlebat & senex: caputq; pulsabat manibus,

In altum tendens: Valde autem plorans clamabat,

Orans dilectum filium: is enim ante portas

Stabat, indefinenter cupiens cum Achille pugnare,

Hunc & senex miserabiliter allocutus est, manus extendens:

20 Hector, ne mihi expecta, dilecte fili, virum hunc,

Solus absq; alijs, sit ne mox mortem assequaris,

Ab Achille interfectus, quoniam multo fortior est.

Infelix, & tuam dijs charus tantum esset,

Quantum mihi: cito cum canes & cultures vorarent

25 Iacentem: certe mihi grauis ex praecordijs dolor abiret:

Qui me liberis multisq; strenuis orbem fecit

Interficiens, deportatos. Vendens insulas in longinquas:

Etenim nunc duos filios Lycaonem & Polydorum

Non possum videre, Troianis in civitatem conclusis.

30 Quos mihi Laot hoc peperit regina mulierum.

At si quidem vivunt in castris, certe postmodum

AEEq; auroq; redimemus (est enim intus:

Multa enim dedit filia senex fama-celebris Atres)

Quod si iam mortui sunt, & in Plutonis domibus,

35 Dolor meo animo & matri, qui genuimus:

Populis autem alijs breuior dolor

Erit, modo non & tu moriaris ab Achille dominus.

Ἀλλ' εἰσέρχου τέκος, ἐμὸν τέκος, ὅφρα παύσῃς
 Τρώας καὶ Τρῳάδας, μηδὲ μέγα κῦδος ὀρέξῃς
 Πηλεΐδῃ, αὐτὸς δὲ φίλος αἰῶνος ἀμερβής·
 Πρὸς δέ με πὺν δύσῃνον ἔπ' φρονέοντ' ἐλθέμεν,
 Δύσμορον, ὃν ῥα πατὴρ κροίεινός ἐπὶ γήραος ἔδω·
 Αἴσιη ἐν ἀγρᾷ φάσις, κακὰ πολλὰ ὀπιδόντα,
 Τιδίς τ' ὀλλυμένοις, ἐλκυθεῖσιν τε δούρατρες,
 Καὶ θαλάμοις κεραϊζομένοις, καὶ νήπια τέκνα
 Βαλλόμενα περὶ γαίῃ, ἐν αἰνῇ θνήσκοντι,
 Ἐλκομένας τε νουὺς ὀλοῆς ὑπὸ χερσὶν ἀνδρῶν.
 Αὐτὴν δ' αὖ πύματόν με κύνας παρώτρῃσι δύρεσιν
 Ὀμνήσας ἐρύοισι, ἐπεὶ κέ τις ὀξεί χαλκῷ
 Τύχῃς ἢ βαλὼν ῥέζῃων ἐν θυμὸν ἔλῃται,
 Οὐς τρέφον ἐν μαγάρῳσι τραπέζῃσι πυλαωρούς,
 Οἷκ' ἐμὸν αἷμα πόντες, ἀλλύοντες περὶ θυμῷ,
 Κεῖσυντ' ἐν περὶ δούροισι· νῦν δέ τε παῖτ' ἐπέοικεν
 Ἀρνή κταμένον, δεδαϊγμένον ὀξεί χαλκῷ,
 Κεῖσται, παῖτα ἢ χαλὰ θανόντι παρ' ὅ, ἥι φανείη·
 Ἀλλ' ὅτε δὴ πολὺν τε χερσὶν πολὺν τε γόειον,
 Αἰδῶ τ' αἰχμύωσι κύνας κταμένοιο χέροντος,
 Τῷτο δὴ οἶκισιν πέλας ται δειλοῖσι βροτῶσιν.
 Ἡ ῥ' ὁ χέρων, πολὺν δ' αἶψ' αὖτ' ἐτρίχας ἔλκετο χερσὶ,
 Τίλλων ἐκ κεφαλῆς· ἔδ' ἐκτορεὶ θυμὸν ἐπειθε,
 Μήτηρ δ' αὖτ' ἐτέρωθεν ὀδύρετο δακρυχέουσα
 Κόλπῳ ἀνιέμενη, ἐτέρωφί ὃ μαζὸν ἀνέχε·
 Καὶ μιν δακρυχέουσα ἔπεα πτερόεντα προσηύδα,
 Ἐκτορ τέκνον ἐμὸν, τάδε τ' αἶδεο, καὶ μὲ ἐλέησον
 Αὐτῷ, εἴ ποτέ τοι λαθῇ κλέα μαζὸν ἐπέουον,
 Τῶν μνηστῶν φίλε τέκνον, ἄμμιε ἢ δῆϊον αἰδῶ
 Τείχεσσι τοῖσι γόων· μηδὲ πέμος ἴσατο τούτῳ,
 Σχετλι· εἴ ποτ' ἄρ' ἐπὶ κατὰ τάνη, ὅς τ' ἐγὼ γὰρ
 Κλαύσσομαι ἐν λεχέεσσι φίλον θάλειν, ὃν τέκον αὐτῇ,
 Οὐδ' ἀλοχρὸς πολὺ δαίρει· αἶψά δέ σε μέγα νῶϊν
 Ἀρρεῖων παρὰ νηυσὶ κύνας ταχέως κατέδονται.
 Ως τῷ γὰρ κλαίοντε περὶ στήθεσσι φίλον ὑδὸν,
 Πολλὰ λίσσομαι· ἔδ' ἐκτορεὶ θυμὸν ἐπειθε·
 Ἀλλ' ὅ γε μίμν' ἀχλὺν πλώειον ἄσπονδον ἰόντα.

ἐκείνου,

Sed subito murum mi fili, si servus
 Troianos & Troianas, neq. magnam gloriam prebeas
 Pelide: ipseq. dilecta & iuta priueris.
 Adhuc vero mei infelicis adhuc viventis miserere,
 5 Infansi, quem pater Saturnides in senectutis limine
 Fortuna in acerba perdet, multa mala conspiciat,
 Filiosq. interemptos, raptasq. filias,
 Et thalamos eversos, & infantes filios
 Illis ad terram in graui consuetu.
 10 Tractasq. nurus permicrosis manibus Græcorum.
 Ipsum. & extremum me canes in primis foribus
 Cruditori lacerabunt, postquam aliquis acuto ere
 Verberans, vel iaculatus, ex membris animâ eripuerit.
 Quos nutriti in adibus mensarios ianitores,
 15 Qui meum sanguinem bibentes grauiati in animo
 lacebunt in vestibulis iuuenem autem omnino decet,
 In bello interfectum, confectum acuto ere,
 lacere: omniaq. decora morienti, quodcunq. appareat:
 Sed quum iam canum caput, canamq. barbam,
 20 Pudendaq. deturpant canes interempti senis,
 Hoc viriq. miserrimum est miseri mortalibus,
 Dixit senex: canos, & capillos extrahere manibus
 Vellens è capite: neq. Hectori animum flecebat.
 Mater. a. rursus ex-alia parte lugebat, lacrimans,
 25 Sinum denudans, altera. a. manu mamillam exhibuit,
 Et ipsum lacrymans verbis velocibus allocuta est:
 Hec tor. fili mi, hac reuerere & me miserare
 Ipsum, si eniq. tibi vagitus sedatricem mammam prebuit,
 Horum reminiscere chare fili: fuge, & inimicum virum
 30 Mania introiens: neq. propugnator stes huic,
 Infelix: si enim te interemerit, nequiquam te equidem
 Plorabo in lectis charum germen, quem peperit ipsa,
 Neq. exor dimes: seorsum autem te longe a nobis
 Argiuorum apud naues canes veloces comedent.
 35 Sic hi plorantes alloquebantur dilectum filium,
 Multa precantes: neq. Hectori animum flecebant:
 Sed hic expectabat Achillem ingentem propius accedentem,

Hecuba Hec-
torem orat.
ne cum Achil-
le congregia-
tur.

Εἶδομεν ὅσποτέρω κεν ὀλύμπι' ἔϋχος ὀρέξῃ.
 Ως ὤρμαινε μένων. ὃ δ' εἰ γούδιν ἦλθεν ἀχιλλεύς,
 Ἴσους ἐνυαλίῳ κορυθαίχι πολέμευσῃ,
 Σείων πηϊάδα μελίῳ κτ' δεξιὸν ὤμων,
 Δεινὴν ἀμφὶ ῥ' χαλκὸς ἐλάμπετο ἱκελ' αὐγῇ
 Ἡ πυρὸς αἰδομένοι, ἢ ἠελίῳ ἀνιόντος.
 Ἐκτορα δ' ὡς ἐνόησεν ἔλε τρώες, ἔδ' ἄρ' ἔτ' ἔτλη
 Αὐτὶ μένειν, ὅπισθ' ἵπλους λίπε, βῆ δ' ὅφρα θεοὶ.
 Πηλεΐδης δ' ἐπόρεσε ποτὶ κραπνοῖσι πεπιθώς.
 Ἡὐτε κίρκος ὄρεσφιν ἐλαφρότατος πετελιῶν
 Ρηϊδίως οἴμησε κτ' ἡρώνα πέλειαν.
 Ἡ δ' ὅτ' ὕπαιδα φοβεῖται, ὃ δ' ἐγρῶνεν ὅξυ λεληκώς
 Ταρφ' ἐπαύσσει, ἐλέειν * τέ ἐδυμὸς ἀνῶγει.
 Ως ἄρ' ὅτ' ἐμμεμαώς ἰδὺς πέτετο, τρέσε δ' ἔκτορ
 Τείχος ὑπὸ τρώων λαίφρα δ' ἰδὺς αὖτ' ἐνόημα.
 Οἱ δ' ἵππεσσι σκοπιῶν κτ' ἐλινεὶν ὠμὸν ἔμενον
 Τείχεσσι δ' αἶεν * ὥς ἐκ κατ' ἀμαξιτὴν ἐσέυον
 Κροσσῶ δ' ἱκνον χαλκίῳ ῥόω, ἐν δ' αὖτ' ἵπποι
 Δοικαῖ ἀναΐσσει σκαμάδρα δινηέντος.
 Ἡ μὲν γὰρ δ' ὕδατι λαρὴ ῥέει, ἀμφὶ δ' χαλκὸς
 Γίνεται ἐξ αὐτῆς ὥσπερ πυρὸς αἰδομένοιο.
 Ἡ δ' ἐτέρη δέρεϊ περὶ εἰκὴν χαλκῶς
 Ἡ χόνη φυγῇ, ἢ ἐξ ὕδατος κρυσαλλῶ.
 Ἐν δ' αὖτ' ἐπ' αὐτῶν πλωτοὶ ὄρεες ἐγρῶς ἔασσ
 Καλοὶ, λαΐνοι, ὅθι εἴματα σιγαλόνετα
 Πλωέσκον τρώων ἄλοχοι χαλκῇ τε θυγατρὸς
 Τοσφρὶν ἐπ' εἰρῆνης, σφρὶν ἐλθεῖν ἦσας ἀχαιῶν.
 Τῇ δ' αὖτ' ἀπὸ πρὸς ἀμέτιν, φάων, ὃ δ' ὅππῃ δῶκον
 Πρὸ δ' αὖτ' ἐπὶ δόλῳ ἐφ' ὄρεα δέ μιν μέγ' ἀμείνων
 Καρπαλίμως. ἐπεὶ ὅτ' ἐρηϊὸν ὃ δ' ἐβοείλω
 Ἀρνύθῳ, αὖ, τε ποσσὶν ἀέθλια γίνεται ἀνδρῶν,
 Ἀλλὰ σφρὶν φυγῆς δέον ἔκτορ' ὅτ' ἵπποδύμοιο.
 Ως δ' ὅτ' ἀεθλοφόροι σφρὶν τέρματα μῶνυχες ἵπποι
 Ρίμφα μάλα τρωάδων, τὸ δ' ἐμὰ κείτω ἀέθλων,
 Ἡ σφρὶν, ἢ γυνή, ἀνδρὸς κατὰ τῆς θνητῆς.
 Ως τὸ τρεῖς σφρὶν μὲν πάλιν σφρὶν διηΐτω
 Καρπαλίμως πρὸς αὐτοῖς. θεοὶ δ' ἐπὶ πάντες ὄρωντο.

Τοῖσι

Videamus Viri Olympius gloriam prebeat.

Sic cogitabat expectans: at ei cominus venit Achilles

Similis Marti impetuoso bellatori,

Vibrans Peliam hastam ad dextrum humerum

5 Terribilem: circumq; splendebat as simile fulgori

Vel ignis ardentis, Vel solis orientis.

Hectorem. a. postquam agnovit, cepit timor, neq; amplius susti

Illic manere. a. tergo. a. portas liquit: iuitq; perterritus,

Pelides vero irruit, pedibus celeribus fretus.

10 Veluti accipiter in montibus leuissimus volucrum

Facile ruit in timidam columbam,

Hac. a. oblique fugit, ille. & prope acutē strepens

Crebro irruit, capereq; ipsam animus iubet:

Sic hic promptus recta volabat: trepidus fugiebat. a. Hector

15 Muro sub Troianorum, leuia autem genua movebat.

Hi vero iuxta speculam & caprificum altam.

Murum & q; subter, per curulem Scam curriebant.

Ad fluentum autem conuerunt pulchri fluium: ubi fontes

Duo scaturiunt Scamandri corticosi:

20 Alter quidem aqua tepida fluit: circum autem fumus

Fit ex ipso Velut ignis ardentis:

Alter. & estate defluit similis grandini,

Vel nivi frigide, Vel ex aqua concreto crystallo:

Illic autem ad ipsos libra lata prope sunt

25 Pulchra, lapidea, ubi Vestes splendidas

Lauabant Troianorum uxores pulchraq; filia

Antea tempore pacis, priusquam venissent filij Achiorum:

Hac precurrerunt, alter fugiens, alterq; a-tergo psequens:

Ante. q. fortis fugiebat: psequatur. & ipsum multo fortior

30 Celeriter: quoniam non victimam neq; tergo-bouis

Captabant: qualia pedibus pramia sunt virorum:

Sed pro anima curriebant Hectoris equorum-domitoris.

Veluti. a. quando certatores ad metas emunguli equi

Leuiter valde currunt, & magni propositum est pramii,

35 Vel tribus, Vel mulier, Viri in honorem defuncti:

Sic hi ter Priami ciuitatem circum-acti sunt

Velocibus pedibus: dij autem omnes videbant:

Inici

Τὸς ὃ μύθων ἦρχε πατρὸς ἀνδρῶν τε θεῶν τε,
 Ω ποποι, ἢ φίλον ἀνδρα διωκόμενον περὶ τείχος

Οφθαλμοῖσιν ὀρώμας· ἐμὸν δ' ὀλοφύρεται ἦτορ

Εκτορ· ὅς μοι πολλὰ βοῶν ὅππῃ μὲν ἔκκειν,

Ἰδὼς ἐν κορυφῇσι πολυπύργου, ἀλλοτε δ' αὖτε

Εἰν πόλει ἀκροτάτῃ· νῦν αὖτ' ἐδ' ὅ· ἀρχιλλῶς

Ἄστυ περὶ αἰμοιοποσίν ταχέεσσιν διόκει.

Ἀλλ' αἶψα, φράζεσθε θεοὶ καὶ μητιάσθε

Ἡέ μιν ἐκ θαλάτῃσι σάωσμεν, ἠέ μιν ἦδη

Πηλείδῃ ἀρχιλλῇ θαμάσσομεν ἐσθλὸν ἔόντα.

Τὸν δ' αὖτε παρσέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθηνῆ,

Ω πάτερ, ἀνικέραντες κελαινὰ φέσ, οἳ εἴητες

Ἀνδρα γνῶντ' ἔόντα, πάσαι περὶ φωμένον ἄστρον,

Ἀφ' ἐθέλεις θαλάτῃσι δυσιχέ· ἐξ ἀναλῦσαι;

Εἰ δ' ἂν τὰρ ἔτοι πᾶντες ἐπαινόομεν θεοὶ ἄλλοι.

Τῷ δ' ἂν παμειβόμενος παρσέφῃ νεφεληγερέτα Ζεὺς,

Θάρσιν τειτοχόρεια φίλον τέκος· ἐνὺ π θυμῷ

Πρόφρονι μὴ θέομαι, ἐθέλω δέ τοι ἦπ' ὅ·

Εἰξὼν ὅππῃ δὴ τοι νό· ἐπλετο, μὴ δέ τ' ἐρώει.

Ὡς εἰπὼν, ὥσπερ παρ· μεμαῖαν ἀδύωλω.

Βῆ δέ κατ' ἐλύμποιο χαρῶν αἰξάσας,

Εκτορ δ' ἀσπερ γλῶσσοι κλονέων ἔφεπ' ὠκύς ἀρχιλλῶς,

Ὡς δ' ὅτε νεβρὸν ὄρεσσι κύων ἐλάφοιο δῖηται,

Ὀρούς ἐξ ὀνῆς δῖα τ' ἀγκυα καὶ δῖα βίαντας,

Τὸν δ' εἰπὼν τε λάθῃσι κατὰ πύργους ἑσπέρην,

Ἀλλὰ τ' ἀνιγνύων δέει ἐμπέδον, ὅφρα κεν εὖρῃ·

Ὡς ἔκτωρ ἔλῃ τε ποδάκεα πηλείωνα.

Οσπᾶν δ' ὀρμηίσσιν πυλάων θυρῶν αἰάων

Ἀπὸν αἰξάσας ἐν δμῆτοισι δὴ πύργους,

Εἰπὼς οἱ καὶ τὸν παρ· ἀλλὰ κεν βελέεσσιν

Τοσάμιν μιν παρ· παρ· οἰδὲν ἀποστέλλεσθαι·

Πρὸς πεδίον γ' αὐτὸς ὃ ποτὶ πόλιν ὅ· πέτετ' αἰεί·

Ὡς δ' ἐν θνέφει δμῶνται φάροντα διόκειν,

Ὅτ' ἄρ' ὅτῳ δμῶνται ἑσπέρην, ἔδ' ὃ διόκειν·

Ὡς ὅππῃ δμῶνται μέρ· αἰμοιοποσίν, ἔδ' ὃς ἀλύξαι.

Πῶς δέ κεν ἔκτωρ κηρύσας ἑσπέρην θαλάτῃσι,

Εἰ μὴ οἱ πύματῶν τε καὶ ὕδατον λῦτετ' ἀπόλλων

Εγγύθεν,

Inter bos, a sermonem capit pater hominumq; deorumq;

Probo malum, certe dilectum virum fugatum circa murum

Oculus video: meum autem angitur cor

Ob Hectorem, qui mihi multa bonum semora adoleuit

Ide in verticibus cacuminosi, nonnunquam etiam

In urbe summa: nunc autem ipsum diuus Achilles

Urbem circa Priami pedibus velocibus insequitur.

Sed agite considerate dii & consultate,

An ipsum a morte liberabimus, an ipsum iam

Sub Pelide Achille domabimus fortem existentem.

Hunc a. rufus allocutus est dea casta Minerva:

O pater fulminator nuber qualis dixisti?

Vrum mortalem existentem iam diu destinatum morti,

Rufus vis a morte lugubri eripere?

Fac: sed neutiquam omnes approbamus dii alij.

Hanc autem excipiens allocutus est nubicogus Iupiter,

Confide Tritonia dilecta filia: non certe animo

Serio loquer: solo enim tibi blandus esse.

Fac prout iam tibi animus est, neq; cessā.

Sic satas, impulit ante per le promptam Minervam:

Venit autem ab Olympi verticibus festinans.

Hectorem & incessanter Urgens sequebatur celer Achilles.

Vi a. quum hinnulum in montibus cauis cervina insequitur.

Excitans ex lufstro, per Galles & per saltus,

Hunc quamvis lateat trepidans sub frutice,

Veritamen Vestigia legens currit perpetuo donec inueniat:

Sic Hector non latebat velocipedem Pelidem:

Quoties autem nitebatur portas Dardanias

Contra ruere benè-adificatas ad turres,

Si quo-modo ei desuper auxiliarentur sagittis:

Toties ipsum ante auertebat accurrens

In campum: ipse a. ad urbem volabat semper.

Quemadmodum in somno non potest fugientem insequi,

Neq; hic hunc potest fugere, neq; is insequi:

Sic hic illum non poterat asssequi pedibus, neq; ille effugere,

Quo tamen pacto Hector fata euassisset mortis,

Nisi ei & timor & extremo obuiasset Apollo

Propē

Iupiter Hec-
 torē miseratū

Hectorem per-
 sequi pergit
 Achilles.

28. παρ· οἰδὲν

Εργάζετον, ὅς οἱ ἐπ' ὤρεσσι μένθη λαοὶ λησά τε γυνῶνα.
 Λαοὶ σὺν δ' ἀνένδρε χερσὶν αὖτις ἀχλὺν ἐλάνθη,
 Οὐδ' αἶμα * ἐμῆναι δὴν ἐκτορεὶ πατρὶ βέλεμενα,
 Μή τις κούδης ἄροισι βαλὼν, ὃ τ' εἰδύτερος ἔλθῃσι.
 Ἀλλ' ὅτε δὴ τὸ τέταρτον δὴν χροῦν ἐς ἀφίκοντο,
 Καὶ τότε δὴν χρύσεια πατὴρ ἐπ' ἔταυε τέλαντα,
 Ἐν δ' ἐπ' ἔταυε δὴν κήρ τανηλεγέσθ' ἑταυτοιο,
 Τλῶ μὲν ἀχλὺν ἔλθῃσι, τλῶ δ' ἐκτορεὶ ἰσποδάμοιο.
 Ἐλκε τ' μέσση λαβὼν, ῥέπε δ' ἐκτορεὶ αἰσιμον ἡμῶν.
 Ωχετο δ' αἶμα δαίμον, λίπεν δ' ἐξ ὀφθαλμοῦ ἄλλων.
 Πηλείωνα δ' ἔκτανε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη,
 Ἀργεὺ δ' ἰσαμένην ἔπεα πτερόεντα προσηύδα,
 Νῦν δὴ νῶϊ γ' ἐολπῶσι δὴ φίλε φάδιμα ἀχλὺν ἐλ
 Οἴσεται μέγα κούδης ἀχλὺν ὅσιν αἰσιν ἔδοντα.
 Ἐκτορεα δὴν ὥσαντε, μάχης αὖτ' ὅτε ἔδοντα.
 Οὐδ' οἱ νῦν ἔπ' ἔστι περὶ μένον ἀμμεν ἔσθ' ἔδοντα.
 Οὐδ' αἶμα κεν μάλα πολλὰ * πάτοι ἐκτορεὶ πατρὶ ἄλλων.
 Προσέκυλιν δὲ μιν πατρὸς διδὸς ἀνιόχοιο.
 Ἀλλὰ σὺ μὲν νῦν σὺν ἡμῶν ἀμμεν ἐπ' ἔταυε.
 Οἴχεσθαι περὶ τῆσιν ἐναντίβιον μαχέσθαι.
 Ὡς φάτο Ἀθήνη. ὃ δ' ἐπέειπετο, χαίρει τ' ἐν μῶ.
 Στῆ δ' ἄρ' ὅππ' ἐλπίς χαλκογλῶχον ἔρεϊν εἴς.
 Ἡ δ' ἄρα τὸν μὲν ἔλεπε, κενήσαστο δ' ἐκτορεα δῖον.
 Διήφοβον εἰκῆ δέμας καὶ ἀτειρέα φωνῶν.
 Ἀργεὺ δ' ἰσαμένην ἔπεα πτερόεντα προσηύδα,
 Ἡ δ' αἶμα δὴν σε βιάσεται ὡκὺς ἀχλὺν ἐλ
 Ἀσπείρει κεν ἰσάμοιο ποσὶν ταχέεσσιν ἀφίκων.
 Ἀλλ' ἄγε δὴ γέωμαι, καὶ ἀλεξώμεσθαι μένοντες.
 Τλῶ δ' αὖτε προσέειπε μέγας κορυθαίολος ἔκτορος,
 Διήφοβ, ἡ μὲν μοι τὸ πάρος πολὺ φίλτατος ἦν ἔδοντα.
 Γνωστὸν οὖν ἐκ βῆθ' ἡδ' ἐπ' αἶμας τέκε πατὴρ.
 Νῦν δ' ἐπ' ἔταυε μάλλον νόεω φρεσὶ πημῶν.
 Ὡς ἔτλην ἐμὲ δ' εἶναι, ἐπεὶ ἔλθῃσι δὴν ὀφθαλμοῖσι.
 Τείχεσθ' ἐξελθεῖν, ἄλλοι δ' ἐντοδὲ μένοισι.
 Τὸν δ' αὖτε προσέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη,
 Ἡ δ' αἶμα κεν πολλὰ πατὴρ καὶ πότνια μήτηρ
 Λίσσονται ἐξείης γυυνόμενοι, ἀμφοῖ δ' ἐπ' ἔταυε.

Αἰσιν

Propè, qui ei indidit robur & velocitatis genus.
 Populus autem innubcat capite diuus Achilles,
 Neque sinebat mittere in Hectorem lechiferas sagittas,
 Ne quis gloria auferret iaculatus, ipse & posterior venires.
 Sed quando iam quarto ad fontes pervenerunt,
 Et tunc sanè aureas pater extendit lances,
 Imposuit quoque duo fatus aspera mortis,
 Hoc. q. Achilles illud. a. Hectoris bellicosus. (talis dies,
 Traxit & medias prehensens, inclynatusque est Hectoris sa-
 Descenditque in infernum: reliquit & ipsum clarus Apollo.
 Ad Pelidem. a. accessit dea casij oculis Minerva:
 Cominusque stans verbis velocibus cum allocuta est:
 Nunc demum nos spero, Ioui dilecte illustris Achilles,
 Relaturos magnam gloriam Achivijs apud naves
 Hectorem interficientes pugna insatiabilem licet existentem.
 Non ei nunc amplius licet effugere a nobis,
 Neque si valde multa patiat longè iaculans Apollo,
 Advoluit ante patrem Iovem agidem gestantem.
 Sed tu quidem nunc sta & respice: huic verò ego recum
 Accedens persuadebo contra pugnare.
 Sic dixit Minerva: hic & persuasus est gausiusque est ani-
 Stetit. & fraxinea hasta arata innixus. (mo:
 Hac igitur hunc. q. reliquit, assensuque est Hectorem diuum
 Deiphobo assimulata corpore & infracta voce.
 Propè autem stans verbis velocibus allocuta est:
 O frater, certè admodum te terget & elox Achilles,
 Urbem circa Priami pedibus velocibus persequens.
 Sed age iam stemus & arceamus hostem manentes.
 Hanc. a. vicissim allocutus est magnus galeatus Hector:
 Deiphobe, certè mihi antea multo charissimus eras
 Fratrum, quos Hecuba & Priamus genuit filios:
 Nunc & adhuc etiam magis habeo in animo honorare,
 Qui sustinuissti mei gratia, postquam vidiisti oculis,
 Murum egredi: alij & intus manent.
 Hunc. a. rursus allocuta est dea casij oculis Minerva:
 O frater profecto. q. multam pater & veneranda mater
 Precabantur ordine genibus advoluit: circumque socij

Illi

Τετραφάλω, καλαὶ δ' ἀειπαλέοντο ἑσείραι
 Χρυσταί, ὧς ἦσαν οἱ ἐν λόφον ἀμφὶ θαμειάς.
 Οἷον δ' ἀστὴρ εἴσι μετ' ἀσπαστοὺς νυκτὸς ἀμολγῶ
 Εσπερίον, ὧς χαλκίλος ἐν ἑρμῶ ἵσταται εἰσὶν
 ὧς αἰχμῆς ἀπλάμαπ' ὀνείκεσσι, λυγρὰ δ' ἀχλὺς
 Πάλλεν δεξιτερῇ, φρονέων κακὸν ἔκτορι δίῳ,
 Εἰσφρόων ῥέδρα καλὸν, ὅππῃ εἴξειε μάλαστα·
 Τὸ δ' ἵκα ἀλλοτὸν μὲν ἔγρα ῥέδρα χαλκία τεύχεα,
 Καλὰ τὰ πατρόκλοιο βίβω ἐνδείξειε χατακτάς.
 Φαίνετο δ' ἡ κληῖδες ἀπ' ὤμων ἀντρέν' ἐχρῶσι
 Δαυρησίνης, ἵνα τε λυγρὴς δακτύλος ἀλατῶ.
 Τῇ δ' ὅππ' οἱ μεμαῶς ἔλασ' ἐργεῖ ἀχλὺς.
 Ἀντιπύδ' ἀτάλῃσι δ' ἀντρέν' ἡλυσ' ἀκωκή.
 Οὐδ' ἀπ' ἀσ' ἀσφάραζον μελὴν τὰ μετὰ λαοβάρεια,
 Οφραπ μιν παρτιέπει ἀμειβόμενον ἐπέεσσιν.
 Ηείπε δ' ἐν κοινήσ' ὁ δ' ἐπεύξατο δ' ἴον ἀχλὺς,
 Ἐκτορ, ἀτάρ ποτ' ἐφίπτε πατρόκλην ἐξενάριζων,
 Σὺς ἔσσεαι, ἢ ἐμὲ δ' ἐδὲν ὀπίθεο νέσθων ἐόντα.
 Νήπιε, τί τοι δ' ἀνδρῶν ἀδοσιτῆρ' ἐμὲν ἀμείνων
 Νηισὶν ὅππ' ἀλαφροῦσιν ἐγὼ μετόπισθε λεγείμην,
 Ὅς περὶ γυνῶν ἔλυσαι. σὲ μὲν γυνὴς ἢ δ' οἶωνοι
 Ἐλκήσουσ' αἰκῶς, τὸν δ' ἡ κτερεῖσιν ἀχλὺς.
 Τὸν δ' ὀλιγοδρανέων παρσιέφει κορυθαίολον ἔκτωρ,
 Αἰσομένην ὑπὲρ λυγρὴς καὶ γυνῶν, σὺν τε τοκήων,
 Μὴ μετὰ παρτιέπει κύνες χαταδύψαι ἀχλὺν.
 Ἀλλὰ σὺ μὲν χαλκὸν τε ἄλλας χρεῖσιν τε δέδεξο,
 Δῶρα, τὰ τοι δῶσιν πατήρ καὶ πότνια μήτηρ.
 Σῶμα δ' οἱ κατὰ ἐμὸν δέμεναι πάλιν, ὅφρα πυρὸς με
 Τρώες καὶ Τρώων ἀλοχοὶ λαλάωσι θανόντα.
 Τὸν δ' ἀπ' ὑπὸ δρῶν ἰδὼν παρσιέφει πόδας ὠκὺς ἀχλ-30
 Μὴ με γυνὴν γυνῶν γυνῶν ἐξομνῆσαι τοκήων. (λαῶς,
 Αἰ γὰρ πῶς ἀντὶν με μέν' ἔχει καὶ θυμὸς ἀνείη
 ὧς ἀποταμνόμενον κρεῖα ἐδέμεναι, οἷά μ' ἔορθας
 ὧς ἐκ' ἐδ' ὅς σῆς γὰρ κύνες καφαλὴς ἀπαλάλοισι
 Οὐδ' εἴ κεν δεκάκως τε καὶ εἰκοσινείως ἀποινῶ
 Στήσωσ' ἐν δ' ἀπ' ἀντὶν γυνῶν, καὶ ἀλλὰ
 Οὐδ' εἴ κεν σ' ἀντὶν γυνῶν ἐρύσσωσιν ἀνδρῶν

Δαρδανίδης

Quatuor conorum, pulchraeq; circum-muebantur inba
 Aurea, quas Vulcanus posuit circa conum densas.
 Qualis autem stella oritur inter astra noctis despecta,
 Hesperus, quae pulcherrima in caelo sitat stella:
 Sic ex cuspide fulgor splendebat bene acuta, quam Achil-
 Vibravit dextera, cogitans malum Hectori diuino, (les
 Inspiciens corpus pulchrum sibi cederet maximè.
 Huius. a. alioqui tantundem. q. tegebant corpus area arma
 Pulchra, quibus Patrocli sum exiit occidens,
 Apparebat. a. quae in iunctura ab humeris cervicem dirimunt
 Colli, ubiq; animae citissima mors.
 Ea parte in ipsum ruens ferit hasta diuus Achilles,
 Penitus autem teneram per cervicem senit cuspis,
 Neq; guttur hasta abscidit are-gravis,
 Ut aliquid ipsum alloqueretur excipies-alternatim Serbis
 Cecidit. a. in pluribus: at gloriatus est diuus Achilles:
 Hector, sed forte putabas Patroclum interficiens
 Saluum te fore: me. a. nihil curasti absentem.
 Stulte, huius. a. seorsum sitor multo melior
 Nanibus in concavi: ego retro relictus eram,
 Qui tibi genua solui. te quidem canes et aues
 Lacerabunt turpiter: hunc autem sepelient Achivi.
 Hunc. a. parvi potens allocutus est galea-movens Hector:
 Precor per animam et genua tua, tuosq; parentes.
 Ne me sinas apud naues canes dilaniare Achiuorum.
 Sed tu quidem asq; abunde aurumq; sume
 Dona, quae tibi dabunt pater, et teneranda mater:
 Corpus autem domum meum reddito, si rogo me
 Troiani et Trojanorum uxores dignentur mortuum.
 Huc. a. torne intuitus allocutus est pedibus Selox Achil-
 Ne me, canis, per genua precare, neq; per parentes. (les;
 Utinam. n. aliquo modo ipsum me robur et animus sinat
 Crudas dissecantem carnes comedere: qualis mihi fecisti:
 Adeo non est qui a tuo canes capite arceret,
 Neq; si deciesq; et vicies tanta dona
 Statuam huc afferentes, promittant etiam et alia:
 Neq; si te ipsum ante redimere velit

Hect. mors.

Δαρδανίδης Πριάμος· ἔδ' ὅς σε γὰρ πότνια μήτηρ
 Ενθεμένη λήξῃσι γοήσεται, ὅν τέκεν αὐτῇ·
 Ἄλλα κύνες τε καὶ οἰῶναι κ' ἔπειτα δόσονται.
 Τὸν δ' ἡρατὴν ἤσκειν παρσέφῃ κορυθαίολος ἔκτορ,
 Ἡ σ' ἐλ γινώσκων παρσέφῃ μου, ἔδ' ἄρ' ἔμελλον
 Πείσειν· ἦ γὰρ σὺ γὰρ σάφῃς· ἐνδοθὶ θυμός·
 Φράζεο νῦν μή τι τι θεῶν κλύωμαι· ἥ γ' ὧμαι
 Ἡμεῖσι πῶ ὅτε κεν σὲ πάρος καὶ φῶβ' ὅ· Σπόλλων
 Εὐλὸν ἔόντ' ὀλέσωνσιν ἐνὶ σκαίῃσι πύλῃσιν·
 Ὡς ἄρα μιν εἰπόντα τέλ' ὅ· θανάτοιο κέλευθε
 Ψυχῇ δ' ἔκρεθῃων ἡαμένη αἰδώς δὲ βεβήκει,
 Οὐ πότμον γόωσα, λιπύσ'· ἀφροτῆτα καὶ ἦβλυ.
 Τὸν καὶ τεθνηὼτα παρσέφῃ δ' ἔδ' ἄρ' ἀρχιδίς,
 Τέθναθι· κῆρα δ' ἐγὼ τότε δέξομαι ὅππότε κεν δὴ
 Ζεὺς ἐθέλῃ τελέσω, ἢ δ' ἀθανάτι θεοὶ ἄλλοι.
 Ἡ δ' αὖ καὶ ἐκ νεκροῖο ἐρύσαστο χάλκεον ἔγχος.
 Καὶ τὸν γ' ἀνδρὸν ἐνέειχε· ὅ δ' ἄπ' ὤμων τείχε' ἐπύλα
 Αἶμα πόνε· ἄλλοι δ' ἐπείθραμον ἦες ἀχαιῶν,
 Οἳ δ' ἀπῆσαντο φυλὴ καὶ εἰδὸς ἀγχιτὸν
 Ἐκτορ· ἔδ' ἄρα οἱ πρὸς ἀνστήτῃ γὰρ παρέστη.
 Ὡς δὲ πρὸς εἶπε σκεν ἰδὼν ἐς πλησίον ἄλλον,
 Ὡ πόποι, ἦ μάλα δὴ μαλακώτερος ἀμφαφάαται
 Ἐκτορ, ἦ ὅτε νῆας ἐνέσθρηνεν πυρὶ κλέει.
 Ὡς ἄρα πρὸς εἶπε σκε, καὶ ὅτ' ἴσα σκε παρσέφῃ·
 Τὸν δ' ἐπεὶ ἐξενάειξε ποδάρευς δῖος ἀρχιδίς,
 Σπᾶς ἐν ἀχαιῶσι πρὸς πῆρεσεντ' ἀγρόειν,
 Ὡ φίλοι· ἀγρόων ἡγήτορες ἦ δὲ μέδοντες,
 Ἐπειδὴ τὸν δ' ἀνδρᾶ θεοὶ δαμάσονται ἔδωκεν,
 Ὅς καὶ πολλὰ ἔρδεσκεν, ὅσ' ἐσύμπεντες οἱ ἄλλοι.
 Εἰ δ' ἀγχιτ' ἀμφοῖν πόλιν σὺν τεύχεσι περὶ θώμεν,
 Θφρα κέ τι γινώμεν θάων νόον ὄντιν' ἐχέουσιν,
 Ἡ καὶ ταλεῖοισιν πόλιν ἀκρῶν, τῶδε πεσόντ' ὅ·
 Ἡ μένειν μεμάσσι καὶ ἔκτορ· ἔκ' ἔτ' ἔδοντος.
 Ἀλλὰ τί μοι ταῦτα φίλος· διελέξατο θυμός;
 Κεῖται παρ' νῆας νεκρὸς ἀχαιῶς, ἄδρατ' ὅ·
 Πάτρ' ἔκ' ὅτ' ἐκ δ' ὀπλήσομαι ὄφρ'· ἀνέγνω
 Ζωῶσιν μετέωκα μοι φίλα γούατ' ὄρωρ'.

26. ἀφροτῆτα

26. ἡ γὰρ δα-
καί, θεράπων
πρὸς ἀρετῇ

Dardanides Priamus, neq. sic te quidem honoranda mater
 Imponens lectis lugebit, quem peperit ipsa:
 Sed canesq. & aves totum te diserpent.
 Hunc a. moriens allocutus est galeam-mouens Hector:
 5 Certe te bene noscens prouidebam: neq. sume eram
 Persuasurus: certe enim tibi feruens intus animus:
 Considera nunc ne quo pacto tibi deorum ultio fiam
 Die illo, quando te Paris & claus Apollo
 Sirenum existentem perdent in Scæis portis.
 10 Sic igitur ipsam locutum finis mortis cooperuit:
 Anima autem e membris volans, ad-infernum iuit.
 Suum casum lugens, linquens vigorem & inuentum
 Hunc & exanimem allocutus est diuus Achilles:
 Morere: fatum. & ego tunc suscipiam, quandocunq.
 15 Iupiter voluerit perficere, & immortales dij ceteri.
 Dixit, & e cadauere traxit aream hastam.
 Et hanc seorsim posuit: atq. ab humeris arma spoliavit
 Cruenta: alij autem accurrerunt filij Achiuorum,
 Qui & admirati sunt staturam & speciem admirabilem
 20 Hectoris, neq. ei quis non vulnérans cum astiit.
 Sic verò quis dicebat, respiciens in proximum alium:
 Papè, certè valde inu mollior tactu est
 Hector, quàm quando naues incendit igne infesto.
 Sic quispiam dicebat, & vulnérabat astans.
 25 Hunc autem ubi spoliavit Velocipes diuus Achilles,
 Stans inter Achiuos verba Velocia dixit:
 O amici. Argiuorum duces, atq. principes,
 Postquam hunc virum dij occidendum dederunt,
 Qui mala multa patrauit, quanta non vniuersi alij,
 30 Eia agite, circa ciuitatem cum armis experiamur,
 Vt quid intelligamus Troianorum mentem: quamnam ha-
 An deserent urbem summam, hoc interempto, (bene,
 An manere velint etiam: Hectore non amplius existente,
 Sed cur mihi hac dilectus differunt animus?
 35 Iacet apud naues mortuus, indefectus, inhumatus
 Patroclus. huus. a. non obliuiscar quod ego
 Vinis inferero, & mihi chara genia moueantur.

Achiui occi-
sum Hector
vulnerant.

Εἰ δὲ θανάτων ὅρα καταλήδοντ' εἰν αἰδέσθαι.
 Ἀντὶρ ἐγὼ καὶ κείδω φίλος μεμνήσομαι ἑταίρων.
 Νῦν δ' αὖτ' αἰείδοντες παιήονα κοῦροι ἀρχαίων.
 Νηισὶν ὅπῃ γλαφυρῇσι νεώμεθα, τόνδ' δ' αἰχμώμεν.
 Ἡράμεθα μέγα κύδος· ἐπέφρονμεν ἕκτορα δῖον,
 Ω τρώες κτ' αἴψυ θεῶν ὧς δὴ γέγονον.
 Ἡρὰ καὶ ἕκτορα δῖον αἰεκέα μῆδετο ἔρρα·
 Ἀμφοτέρων μάτοπιδε ποδῶν τέτρηνε τένοντε
 Ἐς σφυρὸν ἐν πῆρηνις, βοόοις δ' ἐξῆπ' ἰμάντας,
 Ἐκ δίφροιο δ' ἔδυσσε· κέρη δ' ἔλκεσσι ἑάσεν.
 Ἐς δίφρον δ' ἀναβὰς, ἀνὰ τε κλυτὰ τεύχε' αἰείρας,
 Μάστιξ ἐν ῥ' ἑλάαν, πῶ δ' ἐκ ἄκοντε πέτεδ' ἰω.
 Τῷ δ' ἰὼ ἔλκομένοιο κοινύσσει· ἀμφὶ δ' ἡραίται
 5. πάλιν αὖτε· Κυάνας * πῖμπαντο, κέρη δ' ἔσπαν ἐν κοινύσει
 Κεῖτο. πῶρ' ὅτ' ἡραίται· τότε δ' ἔδωκε δυνάμενός τε
 Δῶκεν αἰεκέσθαι ἐν ἐν παστῆσι γαίῃ.
 Ως τὸ μὲν κεκόνιτο κέρη ἔσπαν ἢ δ' ἐν νύκτι
 Τίλλε κόμην, ὅπῃ δ' ἡ παρὶν ἔρριψε καλὴν πῆρην
 Τηλόσθ' ἐκ κυσσεν δὲ μάλα μέγα πῶς δ' ἐσιδούσα.
 Ω μωξεν δ' ἑλεεινὸν πατὴρ φίλ' ὅτ' ἀμφὶ δ' λαοὶ
 Κωκυτῷ τ' εἴχοντο καὶ αἰμωγῇ κτ' αἴψυ.
 Τῷ δ' ἡ μάστιξ ἄρ' ἔλκεν ἐν αἰγυγίον ὥσπερ ὅπασα
 Ἰλι' ὄφρυόεσσα πνέει σμύροιο κατ' ἀκρῆς.
 Λαοὶ μὲν ῥα γέροντα μάλιστα ἔχον ἀγαλόωντα,
 Ἐξελθεῖν μεμαῶτα πυλῶν δαρδανιάων.
 Πάντας δ' ἐλλίταθ' ὡς κυλινδόμεν' ὅτ' κτ' ἐκώπουν,
 Ἐξονομακλήδην ὀνομάζον ἐν δ' ἔρα ἔρασαν,
 Σχέδε φίλοι, καὶ μ' ὄνον εἰσάτε ἀποδόμενοι ὅσος,
 Ἐξελθόντα πύλην ὅτ' ἰκέσθ' ὅπῃ νῆας ἀρχαίων·
 Λίσσομαι ἀνέρα τέτυκτο δ' ἀτάσθαλον, ὁ βριμώεργον,
 Ἦν πῶς ἡλικίῳ αἰδέσσεσθαι, ἢ δ' ἑλεῖσθαι
 Τῆρας· καὶ δ' ἐν νύκτι πῶς τῶν τοῖς δ' ἐπὶ πύκται
 Πηλῶς, ὅς μιν ἐπύκτε καὶ ἔσσεσθαι πῆμα ἡυέσθαι
 Τρωσὶ· μάστιγι δ' ἐμοὶ ὥσπερ πῶν ἄλγε' ἐδῆκε.
 Τόσους γὰρ μοι πῶν δ' ἀπὸ πύκταις τηλεθάοντας·
 Τῶν πῶν τῶν ἑτάσων ἐδύρομαι ἀχνύμενός τ' ὅρα,
 Ως ἐνδὲς, ἔμ' ἀχρὸς ὅσ' ἔστιν αἰεκέσθαι εἴσω.

Ἐκτορ' ὅτ'

Et quamvis mori uorum obliuiscuntur in inferno:
 Tamen ego & illic dilecti recordaber socij.
 Nunc. a. age canentes Paena iuuenes Achiuorum,
 Naves in concavas redeamus: hunc autem ducamus:
 5 Retulimus magnam gloriam, interfecimus Hectora diuinum,
 Cui Troiani in urbe sicut deo vota faciebant.
 Dixit: & in Hectorem diuinum indigna molitus est opera.
 Amborum ponē pedum perforauit neruos,
 Adthalum & ὅς, à calcaneo: bouinaq; appendit lora.
 10 Ex currum autem ligauit: caputq; trahi sinit
 In currum. a. ascendens, suprag; incluta arma eleuans,
 Flagellabat & impelleret. hi autem non inuisti solabant.
 Is cum traheretur, oriebatur turbo-pulueris, cum capilli
 Flani implebantur, caputq; totum in puluerib.
 15 Iacebat olim gratiosum, tunc vero Iupiter hostibus
 Dedit deturpandum sua in patria terra:
 Sic huius. q. puluere fixatum est caput totum. mater. a.
 Enellebat comam, molleq; abiecit sciamen
 Procul: ciulabit autem magnopere filium inspiciens.
 20 Plorauit etiam misere pater dilectus: circumq; populi,
 Eiulatus tenebantur & ploratu per urbem.
 Huic autem maxime erat simile, ac si totum
 Illum alitum igne arderet a Vertice,
 Populi quidem senem dix tenebant afflicta mentem- sefe
 25 Exire uolentem portas Dardaniarum:
 Omnes autem precabatur solutatus per simum,
 Nominatim nominans virum quemq;
 Quiescite dilecti, & me solum finite solliciti licet,
 Egressum urbe ire ad naves Achiuorum:
 30 Precabor virum hunc impium, horrenda patrantem,
 Si forte atatem reueretur, & misereatur
 Senectutis: huic pater talis est (i. senex)
 Peleus, qui ipsum genuit & nutriuit uocamentum & esset
 Troianis: precipue. & mihi praeter ceteris dolores imposuit.
 35 Tot enim mihi filios interemit florescentes.
 Quorum omnium causa non tanti lugeo afflictus quamuis,
 Quam tantum uisus (cuius me dolor acris deferet ad inferos)

Priami luctus
sup. Hectore.

Εκτορ· ὧς ὄφελεν θνήσκειν ἐν χερσὶν ἑμῇσι·
Τῷ κε κορεστέμεθα κλαίων· τέ περ μοι κείνοιο τε,
Μήτηρ δ' ἢ μιν ἐπικτε δύσμορος· ἢ δ' ἔργῳ αὐτός.
Ὡς ἔφατο κλαίων, ὅπῃ δ' ἐνέαχροντο πολέται.

Τρωῆσιν δ' ἔκλβη Ἀδινόυ ἐξ ἡρώεος γόοιο,
Τέκνον, ἔργῳ δειλῇ πῶ νυ βέομαι αἰνὰ· παύσῃς,
Σεῦ δ' ἄπο τεθνηῶτα· ὅ μοι νύκτας τε καὶ ἡμέρας
Εὐχολῇ καὶ ἔστυ πλεέσκας, πᾶσι τ' ὄνειμα
Τρωσὶ τε καὶ Τρωῆσι καὶ Πύλῳ, οἷσιν δὲ δὸν ὧς
Δειδέχεται· ἢ γὰρ κέ σφι μάλα μέγα κῆδος ἐπιδά
Ζῶδες ἑὸν· νυθ' αὖ δ' ἀνάσσει καὶ μοῖρα κινέει.

Ὡς ἔφατο κλαίουσα· ἄλλος δ' ἔπειτα πύπυσο
Εκτορ· ἔργῳ οἷσιν ἐπὶ τῇ θυμῷ· ἄρ' ἔστιν ἔλθων
Ἡρσὶν· ὅπῃ δ' οἱ πόσις ἐκτεθίμηνεν πυλάων·
Ἀλλ' ἢ γ' ἴσθ' ὅφρα νῦν μὲν δέμου ὑπὸ Πύλῳ,
Δίπλοα καὶ μὲν μὲν ἐν τῷ θρόνῳ ποικίλ' ἐπαύει·
Κέκλετο δ' Ἀμφιπέλοισιν ἐὺπλοκάμοις καὶ δῶμα
Ἀμφὶ πυρὶ στήσαι τριπύδα μέγαν, ὅφρα πύλοιο
Εκτορὶ θερμὰ λοετρὰ μάχης ἐκνοσήσαντι·
Νηπίη, ἔδ' ἐν ὅσῳ σὲν ὁ μὲν μάλα τήλας λοετρῶν
Χερσὶν ἀγχιῇ· δέμασιν γὰρ αὐκῶπις ἀδύων.
Κωκυτὰ δ' ἦκουσεν καὶ οἰμωγῆς ἄπο Πύργου,
Τῆς δ' ἐλαλίχθη γῆα, χαμαὶ δ' οἱ ἔκπεσε κερκίς·
Ἡ δ' αὖτις δ' ἐμῶσιν ἐὺπλοκάμοισι μετ' ὕδα.

Δεῦτε, δύνω μοι ἐπεδόν, ἴδω μὲν ὅπῃ ἔργα τέτυκται·
Αἰδέϊναις ἐκυρῆς ὁπότε ἐκλυον, ἐν δέ μοι αὐτῇ
Στήθεσι πύλλεται ἥτορ ἀνὰ στήμα, νέρδε δ' ἰρῶμα
Πήγνυται· ἔργῳ δ' ἡ κακὸν σπείρειο μοιο τέκεσθιν.
Αἱ γὰρ ἀπ' ἑατ' εἴη ἐμεῖς ἔπος· ἀλλὰ μάλα αἰνῶς
Δείδω μὴ δὴ μοι θρασυῶν ἐκτορα δῖον· ἀλλὰ δὲ
Μοῦνον ἄπο τμῆζας πύλοι, πεδῶν δ' ἐδῆται·
Καὶ δὴ μιν κατὰ πύδα στήλας ἀλεγεινῆς,
Ἡ μὲν ἔρχεται· ἐπεὶ ἔπειτα πᾶσι μὲν ἀνδρῶν,
Ἀλλὰ πολὺ πρὸς δέσκα, τὸν δὲ μὲν ἔδιδε ἑκὼν.

Ὡς φασμένη, μετὰ τοῖσι δῖοισι τοῖσι μαννάδι ἴσθι,
Παλλομένη κραδίῳ· ἄμα δ' Ἀμφιπολοὶ κίον αὐτῇ.
Αὐτὰρ ἐπεὶ Πύργον τε καὶ ἀνδρῶν ἴξεν ὅμιλον,

ε. πικρῶς

γ. ἴδω μὲν

Εἰς

Hectoris: Etiam mortuus fuisset in manibus meis.

Sic. n. satiat fuisset flentesq. lugentesq.

Materq. qua ipsum peperit infelix. Et ego ipse.

Sic dixit flens: simulq. ingem: sciebant ciues,

§ Inter Troadas autem Hecuba abundantem orsa est luctu:

Fili, ego misera circum nam sumo grauius patiens

Te mortuo? qui mihi noctesq. Et dies

Gloria per urbem eras, omnibusq. utilitas

Troianisq. et Troadibus per urbem, qui te deum tanquam

10 Excipiebant, certe enim ipsis magnopere gloria eras

Vivus existens: nunc autem mors Et satum occupat.

Sic dixit flens: Sxor autem nondum aliquid audierat

Hectoris, non enim ei aliquis verax nuncius veniens

Nunciabat, quod ei maritus extra mansisset portas.

15 Sed hac telam tenebat in conclavi domus alte

Duplicem, splendidum: inq. flores varios intertextit.

Iusserat autem ancillis pulchricomis in domo,

Circa ignem statueret lebetem magnum, ut essent

Hectori calida lauacra et pugna reuerfo,

20 Stulta, neq. intellexerat quod ipsum valde longè à lauacris

Manibus Achillis interfecerat casta Minerva.

Lamentationem. & audiuit, Et clulatum a turri:

Huius. a. concussa sunt membra: huius. a. ei excidit radius,

Hac autem rursus ancillis pulchricomis locuta est:

25 Adeste, duæ me sequimini, ut eideam quænam opera sint,

Veneranda, socrus Socem audiui: inq. mihi ipse

Precordijs salit cor ad os: infra autem genua

Hærent: propè iam aliquod malum Priami filijs.

Vtinam. & ab aure sit meum verbum, sed valde grauius

30 Timeo, ne iam mihi audacem Hectorem diuus Achilles

Solum intercludens ab urbe per campum insequatur,

Et iam ipsum cohibeat à virilitate molesta,

Quæ ipsum tenebat: nam nunq. in catu manebat virorum,

Sed longè procurrebat, suo robore nulli cedens.

35 Sic locuta domo exijt furenti similis,

Commotus animo: simul. a. ancilla ibant cum ipsa,

Sed postquam ad turrimq. Et virorum venit catum,

Hecubalug
Hectorem.Andromach
ignara mor
Hectoris ac
currit ad tu
multum.Andromach
luctus super
Hectorem.

Steti

Εστη παρ' ἡνάσ' ὅππ' ἰδέσθ'· τὸν δ' ἐνόησεν
 Ἐλκόμενον παρ' αἰνὰ πολὺν, ταχέες δέ μιν ἴσταντο
 Ἐλκον ἀκρὶ δέσσης κοίλας ὅππ' ἠέας ἀχαιῶν.
 Τλὼ δ' ἔχθ'· ὁ φθιδάλυπ' ἔρεβεννὴν νύξ' ἐκάλυψε.
 Ἡεῖπε δ' ἔξ' ὀπίσω, ἅπ' ὅτ' ἔλυσεν ἐκάλυψε.
 Τῆλε δ' ἔσπευτο γέρας δέσπ' αἰετα σιγαλόεντα,
 Ἀμπυκῆ, κεκρύφαλον * τ', ἥ δ' ἐπ' ἀκτὶν ἀνὰ δέσμῳ,
 Κρήδεμνον δ', ὅρ' αἰὶ δῶκε χροῖσιν ἀφροδίτῃ,
 Ἡματι πρὸς τὸν μιν κορυθαίολον ἠγάγετο * ἔκτωρ
 Ἐκ δόμου ἠέστων, ἔπει πύρε μύεα ἐδνα.
 Ἀμφὶ δέ μιν γαλόρ τε καὶ εἰνατέρες ἄλλαι * ἔσαν,
 Αἱ δ' ἔμψ' σφίσαν εἴχον ἀπυρομένην ἀπολέσσει.
 Ἡ δ' ἔπειτ' οὐ μὲν ἀμπυτο, καὶ ἔσπευτο * θυμὸς ἀγέρεσθαι,
 Ἀμβλιήδῳ πρόσωπα, μὲν τρωῶν ἐξέπεν,
 Ἐκτορ, ἔγῳ δὲ σπινθὴρ * ἦν δ' ἄρα * γεινόμεν' αἴσῃ
 Ἀμφότεροι, σὺ μὲν ἐν προῖν ἀφροδύμου χτ' ἰδύμας,
 Αὐτὰρ ἐγὼ δ' ἴθιβ' ἴσταντο, ἔσπευτο πλάκῃ ὑπὸ ἔσπῃ.
 Ἐν δόμῳ ἠέστων, ὅ μ' ἔσπευτο τυτθὸν ἐῖσεναι,
 Δύσμορος * αἰνέμορον, ὥς μὴ ὀφθαλμοὺς τεκέσθαι.
 Νῦν δ' ἐσὺ μὲν αἰδοῖαι δόμοις, ἔσπευτο κενύειαι γαίης
 Ἐργασίᾳ, ἀμ' αὖτ' ἐμὲ συγχεῖν ἐνὶ πένθει λείπεις
 Χίρην ἐν μεγάροισι. πάσι δ' ἔπ' ἠνέπ' ὁ μὲν τῶν
 Ὀν τέκομεν σὺ τ' ἐγὼ τε δύσμοροι, ἔπειτ' ἐσὺ τῶν
 Ἐσσεαι ἔκτορ ὄνειρος, ἔπειτ' ἴδαντες * ἔπειτ' ἐσὺ τῶν
 Ἡν τῶν γὰρ πόλεμόν γε φύγῃ πολὺν ἀχαιῶν,
 Αἰεὶ τοι τούτῳ γε πένθος * καὶ κῆρ δ' ἐπ' ὀπίσσω
 Ἐσσαντ'· ἄλλοι γὰρ οἱ ἀπολείπονται ἀφ' ἑσέως.
 Ἡμῶν δ' ὁρ' ἀνιόντων, πᾶσι φησὶ πατὴρ πείσσει
 Πᾶσι δ' ἔσπευτο μὲν καὶ, δέσπευτο κρυπταὶ δ' ἐπ' αἰετα.
 Δέσπευτο δ' ἔπειτ' αἰεταὶ πᾶσι δ' ἐσπεύοντο πατρίσιν,
 Ἄλλον μὲν χλαῖνης ἐρύων, ἄλλον δ' ἔσπευτο.
 Τῶν δ' ἐλεησάντων κοτύλῳ περ τυτθὸν ἐπέχετο
 Χείρ' αὖτ' ἐπ' ἴδαν, ἔσπευτο δ' ἐκ ἐσπίνης.
 Τὸν δ' ἔσπευτο ἀμφιδαλῆς ἐκ δακτύλου * ἐσπεύετο
 Χερσὶν πεπληγῶς, καὶ * ὄνειδος ἐσπίνης ἐσπίνης,
 Ἐρρ' ὅπως * ὅσος γε πατὴρ μετὰ δύνανται ἡμῖν,
 Δακρυόεις δ' ἐπ' αἰετα πᾶσι δ' ἐσπεύοντο χίρην

Αἰσάδαξ

Stetit circumspiciens in muro: hunc autem cognovit
 Tractum ante civitatem: celeres autem ipsum equi
 Trahebant inhumaniter concavas ad naves Achinorum:
 Hanc autem in oculis obscura nox texit.

5 Decidit autem retrorsum: Et animam expiravit:
 Longè autem à capite fudit ligamina splendida
 Reticulum, Vittamq; Et implexum ridiculiculum,
 Velumq; quod ei dedit aurea Venus

Die illo, quando ipsam bellicosus duxit Hector

10 Ex domo Eëtionis, postquam praeiit ingentem dotem.
 Circumq; ipsam gloriesq; Et fratria multae stabant,
 Quae ipsam inter se tenebant de vita periclitantem.
 Sed hac sit respiciat, Et ad mentem animus collectus est,
 Alitè eulans inter Troianas dixit:

15 Hector, o me infelicem, eodem nati sumus futo
 Ambo: tu quidem in Troia Priami in domo:
 At ego Thebis vrbe sub Placo monte sita, nemorosa,
 In domo Eëtionis, qui me educavit parvulam existentem,
 Infelix infelicem- Vivam non genuisset me:

20 Nunc tu quidem ad Plutonis domos sub latrebris terra
 Vadis: at me tristi in luctu linquis

Viduam in adibus: puer autem infans prorsus
 Quem genuimus tuq; egoq; infelices: neq; tu huic
 Eris Hector Syui, quoniam occubisti, neq; tibi iste.

25 Siquidem enim bellum fugerit lacrymosum Achinorum,
 Semper huic quidem labor Et dolores in posterum
 Erunt. alij enim ei auferent agros:

Dies autem orbatus omnibus-aqualib; filium destituit,
 In omnibus tristis est: lacrymis-madent gena:

30 Egens autem procedit filius ad patris socios:
 Alium quidem sago trahens, alium vero innica:
 Horum. a. miserantium cyathū aliquis tantillū admovuit,
 Labraq; quidem proluit, palatum. a. non madesceat,
 Hūc. a. et iuvenis-Errūq; parente-habens e contrito repulie

35 Manibuserberans, Et contumeliosis-verbis infectans,
 Absic: non tuus pater convivat nobiscum.
 Lacrymabundus autem redit filius ad matrem Siduam

Alyanax

Hectoris filii
Alyanax.

Ασυνάει, δὲ πρὶν μὲν ἐπὶ γυνάσσι πατρὸς
 Μυελὸν οἷον ἐδεσσε, καὶ οἶον πίονα δημόν·
 Αὐτὰρ ὅθ' ὕπνῳ ἔλοι, παύσαιτο τε νηπιὰ χελών,
 Εὐδὲσκέ' ἐν λέκτροισιν ἀγαυαίδεσσι πιδυμέναι,
 Εὐνῇ ἐνὶ μαλακῇ, θαλέων ἐμπνησάμεν' ἑκαστὴν·
 Νῦν δ' ἀν' πολλὰ πάθεισι φθίουσι πατρὸς ἀμύμονος
 Ασυνάει, δὲ πρὶν μὲν ἐπὶ κλισίῃσι χελεύουσιν.
 Οἱ γὰρ σφιν ἐρυσο πύλας καὶ τείχεα μακρὰ.
 Νῦν δέ σε μὲν παρθένισι κορώνισι νόσφι τοκήων
 Αἰόλαι δ' αἰὲς ἐδόντων, ἐπεὶ καὶ κύνας κορέσωνται,
 Γυμνὸν ἄτρε τοι εἴματα' ἐνὶ μεγάροισι κέονται,
 Λεπτὰ τε καὶ χαίρειντα, τετυγμένα χερσὶ γυναικῶν.
 Ἀλλ' ἦ τοι τάδε πάντα χαταφλέξω πυρὶ κηλέῃ,
 Οὐδὲν σὺ γ' ὄφελλ' ἔπει ἐκ ἐγκρίσειαι αὐτοῖς,
 Ἀλλὰ πρὸς στήθεσιν καὶ στήθεσιν κλέῃσιν ἔειπ',
 Ὡς ἔφατο κλαίουσα· ὅππῃ ἤ σενάχοντο γυναικες.

ΙΛΙΑΔΟΣ ΟΜΗΡΟΥ Η Ψ.

Ραψόδιαις ἑαυτῶν.

ΑΧΙΛΛΕΥΣ τῶν νεομισθόμων ἐπὶ τοῖς νεκροῖς με-
 παίδισσι πατρὸς κληρῶν, τυραννίσας καὶ σφάξας ἐπ' αὐτῶν
 δουραδὶ καὶ κτερίῳ νεανίσκους, καὶ κύνες καὶ ἵππους, καὶ
 αἶμα ἐρεΐα· ἐπεί ται ἀγῶνα ἐπιτάφιον ποιεῖ, ὃν ὁ νικῶν ἵπ-
 ποῖς ἰδὼν διομήδης, θρόνον ἡ ὀδυσσεύς, αἰδοῖ ἡ ἀλκίος καὶ οὐτις
 ὁ ἀγῶν ἀφ' αὐτῶν.

ΙΛΙΑΔΟΣ ΟΜΗΡΟΥ Η Ψ. ΡΑ-

ψόδιαις.

Ψ, Danaioισιν ἀγῶνα διδοὺς ἐτέλεσεν Ἀχιλλεύς.

Σ Οἱ μὲν σενάχοντο καὶ πῶλιν· αὐτὰρ Ἀ-
 χαιοὶ
 Ἐπειδὴ νῆας τε καὶ ἐλλήσποντον ἔκοντο,
 Οἱ μὲν ἄρ' ἐσκέδναντο ἐλὼν ὅππῃ νῆα ἔχα-
 σσε·

Διυρμίδους

Astyanax, qui ante quidem sui super genua patris
 Medullam solam comedeat, Et omnium pinguem adipem:
 At quando somnus occuparet desissetq; sagire,
 Dormiebat in lectis, in vlnis nutricis,
 Lecto in molli: delicijs repletus corde:
 Nunc autem multa patietur charo a patre seicunctus
 Astyanax, quem Troiani cognomine vocant.
 Solus enim ipsis defendebas portas Et muros longos
 Nunc te quidem apud naues rostratas procul a parentibus
 Mobiles vermes edent, postquam canes saturati fuerint,
 Nudum: at qui tibi tot vestimenta in adibus iacent
 Tenuiaq; Et venusta, facta manibus mulierum:
 Sed certe hac omnia cremabo igne infesto,
 Quæ nihil tibi usus erunt, quoniam non iacebis in ipsa
 Sed ad Trojanorum, Et Trojanarum gloriam sint.
 Sic dixit flens: simulq; suspirabant mulieres.

ILIADIS HOMERI AVT XXIII.

compositionis argumentum.

ΑΧΙΛΛΕΣ iusta exequiarum exhibet Patroclo, ty-
 rannizans & mactās propter ipsum duodecim Tro-
 ianos adolescentes, & canes, & equos, & alias victimas.
 Postea & certamen funebre instituit, in quo vincit quidē
 equis Diomedes: cursu autem Vlysses: alij autem aliter;
 & sic certamen dimittitur.

ILIADIS HOMERI XXIII. COM-

positio.

Ψ, Danaïs certamen exhibens perfecit Achilles.

IC hi quidem suspirabant per urbem: at
 Achivi
 Postquam ad naues Et Hellespontum perue-
 Hi quidem dispergebantur suam ad manem
 quisque:

Myrmi-

Μυρμιδόνας δ' ἔκ' εἶα δ' ἀποκίδνα δ' αὖτις ἀχλὺς,
 Ἀλλ' ὅ γε οἷς ἐτάροισι φιλοπλόεμοισι μετιήδου,
 Μυρμιδόνες ταχὺ πωλοὶ, ἐμοὶ ἐρήρες ἐταῖροι,
 Μὴ δ' ἰπποῦσιν ὅ γε σφί' ἀνώμαστα μώνυχας ἵππους,
 Ἀλλ' αὐτοῖς ἵπποισι καὶ ἄρμασιν αὖτον ἰόντες,
 Πάτροκλον κλαίωμεν, ὃ γὰρ γέρας ἐστὶ θανόντων.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ κ' ὁλοοῖο τε ταρπόμεναι γόοιο,
 Ἰπποὺς λυσιμένοι θορπύσμεν ἐνθάδ' ἐπὶ πάντες.
 Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ὤμωζαν δολιχέες ἦρχε δ' ἀχλὺς.
 Οἱ δ' ἤρως πρὸς νεκρὸν ἐν τεύχεα ἤλασαν ἵππους
 Μυρόμενοι, μὲν δ' ἐσφί' ἐπὶ τῷ γόοι μαρὸν ὤρσε.
 Δάοντο ἵπματα, δένοντο δ' ἐν τεύχεα φωνῇ
 Δάκρυσι· τοῖον γὰρ πόθεον μήστρα φέβοιο.
 Τόισι δ' ἠπείθευ ἀδινού' ἐξ ἦρχε γόοιο,
 Χεῖρας ἐπ' ἀνδροφόνους θέμεν· σὴ θέοισιν ἐταῖροι,
 Χαίρε μοι ὦ πάτερ καὶ εἴν' αἰδούοι μοι.
 Πάντα γὰρ ἦδη τοι τέλεον τὰ παρόθεν ὑπέσσω.
 Ἐκτορα δ' εὖρ' ἐρύσας δάσσειν κυσὶν ὥμα δάσσειν.
 Δάδεχα δ' ὅ γε παρόθεν πυρὸς ἀποδείροτο μῆσιν
 Τρώων ἀγλαὰ τέκνα, σέθεν κταμένοιο χολώδεϊς.
 Ἡ δ' αὖ καὶ ἔκτορα δ' ἰὸν αἰεκέα μῆδετο ἔργα,
 Πρωῖα παρ' ἀργείοισι μενοιπνέοντο τανύσας
 Ἐν κοινήσ'· οἱ δ' ἔντε' ἀφωπύζοντο ἔκαστος
 Χάλκεα, μύρμαινοντα* λύον δ' ὑψηλὰς ἵππους.
 Κάδ' δ' ἵζον παρ' ἐνὶ πόδ' αἰεος ἀκκίδου
 Μυεῖοι αὐτὰρ ὁ τοῖσι τάφον μενοιπνέοντο.
 Πολλοὶ μὲν βόες ἀρτοὶ ὀρέχθεον ἀμφὶ σιδήρῳ,
 Σφαζόμενοι, πολλοὶ δ' οἶες καὶ μυχθεῖς αἰγες·
 Πολλοὶ δ' ἀργιόδογτες ὕες θαλέδοντες ἀλοφῆ,
 Εὐμενοὶ τανύοντο διὰ φλοῖος ἠφαιστοῖο.
 Πάντ' δ' ἀμφὶ νέκυν* κοτυλήρυτον ἔρρεον αἶμα.
 Αὐτὰρ τὸν γε αἶακτα ποδάρεα πηλείωνα
 Εἰς ἀγαμέμνονα δ' ἰὸν ἄρον βασιλῆες ἀχμῶν,
 Σπυδὴν παρ' ἐπιδόντες ἐταῖροι γυρόμενον κηρ·
 Οἱ δ' ὅτε δὴ χλυσίω ἀγαμέμνονι ἵζον ἰόντες,
 Αὐτὴν κηρύκεσσι λιγυρθεύοισι* κείλυσεν
 Ἀμφὶ πύει σῆμα τῆς ποδάρκ' αἶμα, εἰ πεπιδόεν

γε. λύνοντο δὲ
 μώνυχας ἵπ.

γε. κοτυλή-
 ρυτον

γε. κείλυσεν

Πηλείδω

Myrmidonas autem non fuit dispersi Achilles,
 Sed hic suis socijs bellicosus locutus est: (cuj)
 Myrmidones Veloces equos habentes mihi amabiles so- Achilles M
 nondum a curribus Enica singula habentes equos, midonib* li
 Sed cum ipsis equis & curribus propius accedentes, tum indici
 Patroclum defleximus: hic enim honor est mortuorum.
 At postquam tristi delectati fuerimus luctu,
 Equos soluentes ornabimus hic omnes.
 Sic dixit: hi. & plorabant frequentes, incepit. & Achilles:
 Hi. a. ter circa cadauer pulchre crinitos egerunt equos:
 Lugentes: interq. ipsos, Theris luctus desiderium exitauit.
 Madescebant arena, madescebantq. arma virorum
 Lacrymis. talem desiderabant artificem fuga.
 Inter hos. a. miserabilem opus est luctum,
 Manus homicidas imponens pectoribus amici:
 Salve mihi o Patrocle, & in Plutonis adibus.
 Omnia enim iam tibi perago qua antea pollicitus sum:
 Hectorē huiusmodi daturū canibus in frustra cruda-dis-
 Duodecim. a. ante pyram obtruncaturum (cerpendum:
 Trojanorum nobiles filios, ob te interfectum iratus.
 Dixit, & in Hectorē nobilē indignissimā molitus est tē,
 Pronum apud lectum Menetiade extendens
 In pulueribus: hi. & arma exuerunt singuli,
 Aerea, splendida: solueruntq. altisonantes equos.
 Discubuerunt. a. apud naucem velocipedis AEacida
 Infiniti: at hic illis epulum funebre laetum instruxit.
 Multi quidem boues candidi mugiebant circa ferrum,
 Dum iugularentur: multi & etiam oues & balantes caprae:
 Multi etiam albis dentibus sues florentes pinguedine
 Vsti extendebantur per flammam ignis,
 Undiq. autem circum cadauer multus fluebat sanguis:
 At hunc regem Velocipedem Pelidem
 Ad Agamemnonem diuini duxerunt reges Achivorum,
 Vix flecentes causa socij irarum corde:
 Hi. a. cum iam ad tentoriū Agamemnonis peruenerunt pro.
 Statim praenobis argutis imperauit (facti,
 Ad ignem stat nere lebetem magnū si inducere possent
 A A A

Achilles Pa-
 troclē luget

ε. 574266,

Πηλείδην λούσασθαι ἀπὸ βροτὸν αἵματιέντα.

Αὐτὰρ ὅγ' ἠρενέτο * σερῶς, δὴ δ' ὄρεον ὁμοῦσεν.

Οὐ μὰ Ζῆν' ὅς τις τε θεῶν ἢ πατὸς καὶ ἀνέρος,

οὐδέ μιν ἐστὶ λοεστὰ καρήατο· ἄσπον ἱκέδης,

Πείν γ' ἐνὶ πάροικλον θέμεναι πνεὶ, σῆμά τε χεῦσαι,

Κεῖρα δ' αὖτ' ἐκ δόμων ἐπεὶ ἔμ' ἐπὶ δ' αὖτε ροὶ ὦλε

ἰζέτ' ἄλγος κραδίῳ, ὄφρα ζωῖσι μετρίω.

Ἀλλ' ἦτοι μὲν νῦν συγερῇ πειθώμεθα δαίτι·

Πῶθεν δ' ὄψονον ἀναξ ἀνδρῶν ἀγαμέμνον

γἄλῳ τ' ἀξέμεναι παρὰ τὴν γλῆν, ὥς ὅπιν κέος

Νεκρὸν ἐχόντα νέεσθαι ἔσθ' ὄφον ἠερέεντα.

Ὄφρ' ἦτοι τῶτον μὲν ἐπιφλέγῃ ἀνέματον πῦρ

Θάσσον ἀπ' ὀφθαλμῶν, λαοὶ δ' ὅπιν ἔργα τρέπωνται.

Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα σὺ μάλα μὲν χλύον ἦδ' ὀπίδοντο.

Εἰσω μὲν οἱ δ' ἄρα δόρπον ἐποπλίσαντες ἔχουσιν

Δαίνυντ'· ἔδ' ἐπὶ θυμὸς ἐδύετο θυμὸς ἐΐσης.

Αὐτὰρ ἐπεὶ πόσι θεῶν καὶ ἐδὴ τυὸς ἐξέρον ἐντο,

οἱ μὲν χακκείοντες ἔσαν κλισίῳ, δὲ ἐκαστος·

Πηλείδης δ' ὅπιν δινὴ πολυφλοίσβοιο θαλάσσης

Κεῖτο βαρυσθενέων πολλῶν μῦ, μωρμυδόνεσσιν,

Ἐν χαθαρῶ, ὅθι κύματα ἐπ' ἠϊόν θεῳ χλύζεσκον,

Εὐτε τὸν ἦν πνιθεῖν ἄλῳν μέλεσιν ἡμῶντα θυμοῦ,

Νηϊθυμὸς ἀμφοιχυδαίς· μάλα γὰρ καὶ φασίδημα γῆα

Ἐκτορ ἐπαύσαν παρὰ πῆλιν ἰλιον ἠνέμοεσαν.

Ἠλθε δ' ὅπιν ψυχῇ παρὰ κληῖ θεοῖο,

Πάντ' αὐτῷ μέγας δὸς τε καὶ ὁμματα καλ' εἰκῆα,

καὶ φωνῶν καὶ τοῖα περὶ χροῖ εἰματα ἔστο.

Στῆ δ' ἄρ' ἔσθ' ἐκ θαλάσσης καὶ μιν παρὸς μῦθον εἶπεν.

Εὐθεὶς αὐτὰρ ἐμείνο λελασμένον θεῶν ἀχλὺς δ'

οὐ μὲν μευ ζώντος ἀκῆδεις, ἀλλὰ θανάτου·

Θάπτε με ὅπιν τέρψης, πύλας αἰδαο * σῆψω.

Τῆλ' ἐμὲ ἔρρωσι ψυχῇ εἰδῶλα χαμόνωντων,

οὐδέ με πῶς μίσσηται ἔσθ' ἐρ τοι μῦθον ἔδωκεν·

Ἀν' αὐτὸς ἀλάνημαι ἀν' ἄρ' ἐρ πύλας αἰδὸς δῶ.

καὶ μοι δὸς τίω χεῖρ' ὁλοφύρομαι· ἔρρετ' αὐππ

Νίωμαι ἐξ αἰδαο, ὅπιν με παρὸς λελάχητε.

οὐ μὲν γὰρ ζωοί γε φίλων ἀπὸ δ' αὖτε ἐταίρων

Βελός

περὶ ὅσον τῆ
λέ με εἶρεν·

Pelidem sit ablueret talem cruentam.

At hic recubabat constanter, insuperq. iuramentū iuravit.

Non per Iouē, qui deorū summus & praestantissimus est,

Non fas est lauacra ad caput propè accedere,

Antequam Patroclum imposuero rogo, tumulumq. erexero,

Securoq. comam: quoniam non mihi amplius iterum sic

Inuadet dolor animum, quamdiu uiuis interero.

At sanè nunc inuiso pareamus epulo.

Diluculo autem impera Rex Sitorum Agamemnon.

Materiamq. comportare, praeberēq. quantum par est

Mortuum habere subeuntem tenebris obscuras:

Ut certè hunc quidem comburat indefessus ignis

Ocyus ab oculis populi autem ad opera reuertantur.

Sic dixit: illi. a. hunc libenter. q. audierunt et paruerunt.

15 Sedulo. a. cōnam parantes singuli

Conuiuiabantur, neq. qd. animus egebat conuiuii aequali.

At postquam potus & cibi desiderium exemerunt.

Hi. q. dormituriētes inierunt ad tentorium singuli,

Pelides. a. in litore multifoni maris

20 Iacebat grauitèr ingemens, multos inter Myrmidones

In loco puro, ubi fluctus litus alluebant.

Quando hunc somnus cepit soluens curas animi

Dulcis circumfusus (Valde. n. lassauerat formosa membra,

Hectorem persequens circum illum altum:)

25 Superuenit anima Patrocli miseri.

Omnibus ipsi magnitudinēq. & oculis pulchris simili,

Et voce, & tales circa corpus vestes induta erat.

Astitit. a. supra caput & ipsum serbo allocuta est:

Dormis, & mei oblitus es Achilles?

30 Non quidem me uiuentem negligebas, sed mortuum.

Sepeli me quam citissime portas Plutonis ut intrem.

Longè me abigunt anima, ombra defunctorum:

Neq. me aliquo modo misceri alijs trans flumen sinunt,

Sed in cassum erro per latus portas: habent ē Ditis domum,

35 Et mihi da manum, lamento: non enim amplius iterum

Veniam ab inferis postquam me rogo tradideritis.

Non etenim uiui dilectus scorsim a socijs

ddd y

Patroclus A-
chilli in fo-
mnis appareo

Βελὰς ἐξόμενοι βελὰσσόμεν· ἀλλ' ἐμὲ μὲν κῆρ
 Ἀμφέγρηνε συγρηή, ἢ ἄρα λάρχεσθαι νόμον ἄρ.
 Καὶ δέ σοι αὐτῶ μοῖρα θεοῖς ὁπίεκελ' ἀχιλλεύ,
 Τείρει ἄπο τραύων ἀνιγνέων ἀπολέσσει.
 Ἄλλο δέ τοι ἐρέω καὶ ἐφίσημαι, αἴ κε πίθηται,
 Μὴ ἐμὰ σὺν ἀμὰ δούδε παθίμεναι ὅς τ' ἀχιλλεύ.
 Ἄλλ' ὁμοῖ, ὡς ἐπεί σφ' ἦσαν ἐν ὑμέτεροισι δόμοισιν,
 Εὐτέ με τυτθὸν ἐόντα μενοίπει· ἐξ ὁπότερος
 10 Ἡρακλῆς ὑμέτερόν δ' ἄνδρα ῥοκτασίης * ἄπο λυγρῆς,
 Ἡματι τῷ ὅτε παῖδα κατέκτανον ἀμφιδάμαντ' ὅ,
 Νήπιον ἔκ ἐθέλων, ἀμφ' ἀσπαλάοισι χρωθείς.
 Ενθά με δέξάμεν ὅ, ἐν δόμοισιν ἱππότη πηλῶς,
 Ἐπεί φέ τ' ἐνδυνέως καὶ σὺν δειράποντ' ὀνόμηνεν.
 Ως ἢ καὶ ὅς τ' ἐνδυνέως ὁμῶς σὺν δόμοισιν ἵπποι,
 Χρυσὴν ἀμφιφορέως, τὸν τοι πόρε πότνια μήτηρ.
 Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος ἄρεσθ' ἰππὸς ὠκύς ἀγχι-
 15 Τίπτε μοι ἠδέειν καφαλή δεῦρ' ἐλήλυθας, (λάως)
 Καί μοι ταῦτα ἔχας· ὅππότελ' αὖτ' ἀντάρ ἐγὼ τοι
 Πάντα μάλ' ἐκτελέω, καὶ πείσομαι, ὡς σὺ καλῶεις.
 Ἄλλα μοι εἴπων σῆθι· μίνυθ' ἄρ' ἀμφιβαλόντε
 Ἀλλήλους, ὁλοοῖο τεταρπόμεσθαι ῥόιοι.
 Ως αἶα φωνήσας ὥρ' ἔξατο χερσὶ φίλῃσιν,
 Οὐδ' ἔλαβ' ἄλγχι ἢ χ' ἰχθύνος ἠὲ τε καὶ πύδης
 20 Ὡχετο τεταρπύα· ταρῶν δ' ἀνδρὸς σὺν ἀχιλλεύ,
 Χερσὶ τε * συμπατάγηνσιν, ἔπος δ' ὁλοφύδον ἔειπεν·
 Ω πόποι, ἦ ῥά τις ἐστὶ καὶ εἰν αἰδείο δόμοισι
 Ψυχὴ καὶ εἰδωλον, ἀτὰρ φρένες ἥ ἐνὶ πέμπτῃ.
 Παννυχὴ γὰρ μοι πατροκλή· δειλὸς
 Ψυχὴ ἐφείσκει ῥόιοις τε μωρομένῃ τε,
 25 Καί μοι ἔχας· ἐπεί τελλεν· εἴκοτ' ἢ δέσκαλον αὐτῶ.
 Ως φάτο· τοῖσι δ' ἦ πῶσιν * ὕφ' ἱμερον ἄρ' ἔσθ' ῥόιοι·
 Μωρομένοισι δ' τοῖσι φάνη ῥοδι δάκτυλ' ἠὲ
 Ἀμφὶ νέκυν ἐλεεινόν· ἀτὰρ κρείων ἀγαμέμνων
 Οὐρήας τ' ὠπείων καὶ ἀνέρας ἀξέμεν ὕλῃ.
 30 Παῖτο δ' ἐν ὅ, * χλυσίῳ· ὅππ' δ' ἀνὴρ ἐδωλός ὀρέρεε
 Μειδόντι, δειράπων ἀγαπήνορ' ἰδομένη·
 Οἱ δ' ἴσαν ὑλοτόμους πηλέεας ἐν χερσὶν ἔχοντες,

Σειράς

Confilia sedendo consultabimus: sed me quidem satum
 Absorbuit odiosum, quod me fortitum est etiam nascentē:
 Atque e iam tibi ipse satum, o diis-par Achilles,
 Muro sub Troianorum generosorum perire.
 5 Aliud a. tibi dicam, Et mandabo si forte obedieris,
 Ne mea a tuis seorsum-condas ossa Achilles,
 Sed simul, sicut nutriti sumus in Vestris adibus:
 Quando me parvulum existentem Menastius ex Opoente
 Duxit ad-Vestram domum, eadem ob perniciosam,
 10 Die illo quando filium interfeci Amphidamanti,
 Stultus non volens, in ludo-talorum iratus,
 Tum me excipiens in adibus eques Peleus,
 Nutriuit accuratē Et tuum simulum nominavit:
 Sic etiam Et ossa nobis Vna Vrna contegat,
 15 Aurea amphora, quam tibi dedit Veneranda mater.
 Hunc a. excipiens allocutus est pedibus Velox Achilles:
 Cur mihi o charum caput, huc venisti,
 Et mihi hac singula mandas? at ego tibi
 Omnia diligenter perficiam, Et obediam, Et tu iubes:
 20 Sed me prope sta, ut paululum saltrem complexi
 Inuicem miserabili delectemur luctu.
 Sic fatus, extendit manus amicas,
 Neg. prehendit, anima. n. sub terram tanquam fumus
 Abijt murmure stridens: stupefactus a. furrexat Achilles,
 25 Manibusq. complexit sermonemq. lugubrem dixit:
 Papè certè aliqua est etiam in inferni domibus
 Anima, Et simulachrum, sed precordia non insunt omnino
 Pernox enim mihi Patrocli infelici
 Anima afflittit ploransq. lamentansq.,
 30 Et mihi singula praecepit similisq. erat mirè ipsi.
 Sic dixit. illis a. omnibus desiderium excitavit luctus.
 Lugentibus autem ipsis apparuit vosa Aurora.
 Circa cadaver miserabile, at rex Agamemnon
 Mulosq. exciuit, Et viros ad conuehendā materiam
 35 Vndiq. e tentorijs simul a. vir strenuus excitabat ut
 Meriones, minister fortitudinem-amant is Idomenei:
 Hi vero ibant lignosae securis in manibus habentes,
 d d d ij

Achini ligna-
 tum profici-
 scuntur, ad pa-
 rentandū Pa-
 troclo.

Σειρές τ' ἀπὸ κτείνων· ἀπὸ δ' ἄρ' ἔρπες κίον αὐτῶν·
 Πολλὰ δ' ἀνάντα, καὶ ταντα, πέραν τὰ τε δόχματ' ἤλατον·
 Ἀλλ' ὅτε δὴ κνημοὺς περσέειαν πολυπίδακ' ὅϊός τις,
 Αὐτὴν κ' αἶψ' ὄρυσ' ὑφ' ἰκίμοις ταναηκῇ χαλκῷ
 Ταμνον ἐπειρέμενοι· τῷ δ' ἡ μάλα κυπέσσαι
 Πίπτον· τὰς μὲν ἐπειτα * διαπλήσαντες ἀχαιοί,
 Εὐθεον ἡμιδων, τῷ δ' ἡρόνα ποσσὶ θατεῦντο,
 Εὐδόμεναι πεδίοιο διὰ ῥωπῆα πυκνὰ.
 Πᾶντες δ' ὑλοτόμοι φειγροὺς φέρον· (ὥς γ' ἀνδρεί
 Μηειόνης διεσπῶν ἀγαπήνορ' ὅϊο δόμεν' ὅϊο)
 Κἀδ' ὁ δ' ἄρ' ἐπ' ἀκτῆς βάλλων ἐπιχερῶ, ἐν δ' ἄρ' ἀχλιδὸς
 Φράσσατο παρὰ χερσὶ μάχα ἡείον, ἡ δ' ἐοὶ αὐτῶ.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ παύτη παρὰ κέλευθαλον ἄσπετον ὕλῃ,
 Εἶατ' ἄρ' αὖθι μένοντες ἀολλέες· αὐτὰρ ἀχλιδὸς
 Αὐτῆκα μύρμιδον εὐσι φιλοπολέμοισι κέλευθε,
 Χαλκῶν ζώνων δ' ἐνδύξαι δ' ἔπειτα ὅρσφιν ἔκασον
 Ἰστωις· οἱ δ' ὄρνωτο, καὶ ἐν τεύχεσσιν ἐδωον·
 Ἀν δ' ἔβαν ἐν δὴ φροισι παρὰ κέλευθα, λυίοχοι τε.
 Πρόδ' ἐν ἰσπῶντες, μὲν δ' ἔπειτα εἶπετο περὶ ὧν,
 Μυεῖοι· ἐν δ' ἡ μέσσοι φέρον πάτροκλον ἐταῖροι.
 Θειξὶ δ' παύτα νέκυν κατὰ εἴνυον, αἶς ἐπὶ βάλλον
 Κεῖρόμενοι· ὅππεν δ' ἡ γὰρ ἔχε δὴ ὅϊο ἀχλιδὸς
 Αχρῦμεν' ὅϊο ἐταρον γ' ἀμύμονα πέμπ' αἰδώς δ' ἐ·
 Οἱ δ' ὅτε χῶρον ἱκανον ὅδ' ἰσφίσι πέφραδ' ἀχλιδὸς
 Κἀτ' ἐσαν· ἀχρῶ δ' ἐοὶ μιν οἰκεία νῆσον ὕλῃ.
 Ἐν δ' αὖτ' ἄλλ' ἐνόησε ποδάρκῃς δὴ ὅϊο ἀχλιδὸς·
 Στὰς ἀπαύδ' ἐπὶ πυρῆς ξανθῇ ἀπεκείρατο χαίτην,
 Τῷ ῥα σπερχέῳ ποταμῷ σέφεσσι πλεθόωσαν·
 Οὐχ ἦσας δ' ὅρ' αἶψ' ἐπὶ ἰδὼν ὅπ' οἶνο πα πόντον.
 Σπερχέῳ, ἄλλως σὶ γ' ἐπὶ τῇ ἡρώσῃ πατρίδ' αὖτ'
 Κεῖσ' ἐμε νοσίσαιτα φίλῃ ἐς πατρίδα γαῖαν,
 Σοὶ τε κόμην κείρεν, ῥέξιν δ' ἰερῶν ἐκατόμῃων
 Πεντήκοντα δ' ἐνορχα παρ' αὐτῷ μῆλ' ἰερῶσιν
 Ἐς πηγάς, ὅδ' ἰσι τοὶ τέμενος· βωμός τε θυήεις.
 Ὡς ἡρώδ' ὁ γέρον, σὺ δ' ἐοὶ νόον ἐκ ἐτέλεσσας.
 Νῦν δ' ἐπεὶ δ' ἐνόμας γ' ἐφίλῃ ἐς πατρίδα γαῖαν,
 Πατρώεσσιν ἡρώδ' ἐκ κόμην ὁ πᾶσαι φέρεσθαι.

2. διαρρήσ-
 οντες

Vinculaq; bene implexa: antea. a. ipsos muli ibant:
 Multaq; acclivis, declivis, praeuptaq; transversaq;
 At quum iam ad iuga venerunt fontis Idae, (ierunt
 Præcipuus quidem quercus alicomas lato ferro
 Incidebant festinantes: ha. a. magnum sonum dantes
 Cadebant, has quidem postea præcidentes Achivi
 Alligabant mulis. hi. v. terram pedibus pariebantur,
 Gestientes campi per arbuscula densa.
 Omnes. a. calones truncos ferebant (sic enim iusserat
 Meriones famulus amantis Prius Idomenei)
 Atque in litore desecerunt ordine, ubi Achilles
 Designaverat Patroclo magnum sepulchrum, Et sibi ipsi.
 At postquam undiq; appuerunt immensam materiem,
 Sederunt illic manentes conferti: at Achilles
 Confestim Myrmidonibus pugnacibus iussit
 Armas indui, iungereq; sub curribus onumquemq;
 Egros: hi vero festinabant Et arma induerunt,
 Conscenderuntq; currus pugnatores aurigæq;
 Ante. q. equites pone autem nubes sequebatur peditum
 Infiniti: inq; medijs ferebant Patroclum socij:
 Capillis autem totum mortuum tegebant quos iniiciebant
 Tondentes. pone autem caput tenebat diuus Achilles
 Mæstus socij. n. strenuum mittebat ad inferos. (chilles,
 Hi. v. quando ad locum pervenerunt, ubi ipsis indicaverat A-
 25 Deposuerunt: statimq; ei sufficientem accumularunt materiã,
 Ibi rursus alia cogitavit pedibus valens diuus Achilles.
 Stans scorsum a pyra. flammam abscecidit comam,
 Quam Sperchio fluvio nutrebat florentem.
 Indignabundus autem dixit, inspicuens nigrum pontum:
 30 Sperchie, frustra tibi pater vocat Peleus,
 Illuc me reuersum dilectam in patriam terram,
 Tibi comam confurum sacrificaturusq; sacra hecatombem:
 Quinquaginta autem masculas illic ones sacrificaturum
 Ad fontes: ubi tibi sanum, altareq; odoratum.
 35 Sic vocat senex: tu. v. ei desiderium non perficisti.
 Nunc aut quoniam non redibo dilectam in patriam terram
 Patroclo heroi comam praebebo asportandam.

Achilles Spe-
 chio fluuiio
 comam radit.

Ημος δ' ἐωσφόρος εἶσι φάος ἑρέων δὴ γαῖαν,
 Ὅν τε μέτα χρόνον πεπλήσσει φάος ἀλα κίδναται ἠώς.
 Τῆμος πυρκαϊὴ ἐμψάνετο, πᾶσι σαυτοῖσι φλόξ.
 Οἱ δ' ἀνέμοι πάλιν αὖτις ἔβαν οἰκόνδε νέεσθαι.
 Θρηϊκίον κ' ἴππων· ὁ δ' ἐσενεν οἰδματι θυῶν.
 Πηλεΐδης δ' ἔπειτα πυρκαϊῆς ἐτέρωσσε λιαδέης.
 Κλίνῃ κεκμηώς, δὴ γλυκύς ἔπινε δόρυ.
 Οἱ δ' ἀμφ' ἀτρείδων ἀολλέας ἠγέρεδοντο.
 Τῶν μιν ἐσφ' ἡρμάνων ὁμαδος καὶ δοῦπος ἐχέειν.
 Ἔζετο δ' ὁρῶντες καὶ σφας παρὲς μῦθον εἰπεν.
 Ἀτρείδῃ τε καὶ ἄλλοις ἀεισῆας πᾶσι γαῖαν,
 Πρῶτον μὲν κ' ἴππων πυρκαϊῇ σβέσαι· αἴτοπι οἶνω
 Πᾶσαν, ὁ πόσων ἐπέρε πυρὸς μάνε· αὐτὰρ ἐπειτα
 Ὅσα πατρώχλοιο μείνοισι δαυο λήγωμεν,
 Εὐδ' ἀμνῶσκοντες (ἀειφραδέα ἵππευκα).
 Ἐν μέσῃ γ' ἐκείνῳ πυρῇ, τοὶ δ' ἄλλοι αἰδόμενοι
 Ἐξαπὴ καὶ οὐδ' ὅπμι δ' ἴπποι τε καὶ ἀνδρες.)
 Καὶ τὰ μὲν ἐν χρυσῇ φιάλῃ καὶ δίπλῃ καὶ δὴ μὲν
 Θείομεν, εἰσέκεν αὐτὸς ἐγὼ αἰδ' ἑκ' ἐνδομα.
 Τύμβον δ' ἐμὰ λα πολλὸν ἐγὼ πονέεσθαι αἶψα,
 Ἀλλ' ὅπμι καὶ τῶν ἐπειτα ἵππων καὶ τὸν ἀρσίοι
 Εὐρώ δ' ὑψηλὸν τε πειθόμενα, οἳ κεν ἐμείο
 Δύττεροι ἐν νήεσσι πολυκκλησίῃσι λίπιδε.
 Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ὀπίσθοντο ποδῶ καὶ πηλεῶνι.
 Πρῶτον μὲν κ' ἴππων πυρκαϊῇ σβέσαι αἴτοπι οἶνω,
 Ὅσων δὴ φλόξ ἦλθε, βαδέεια δὲ χέσπεσσε τέφρῃ.
 Κλαίοντες δ' ἐτέρωιο ἐννέει· ὅσα λήθη
 Ἀλλερον ἐς χρυσῇ φιάλῃ καὶ δίπλῃ καὶ δὴ μὲν
 Ἐν κλισίῃσι δ' ἐννέει, ἐάνθ' ἵπποι καὶ ἀνδρες.
 Τορνώσαντο δ' ὅπμι, θεμελίῃσι παρὰ ἄλκοντο
 Ἀμφὶ πυρῇ· εἰς αὖτε γ' ἵππων δὴ γαῖαν ἐχέειν.
 Χόαντες δ' ἐπὶ ὅπμι, πάλιν κίον· αὐτὰρ ἐχ' ἡλδός
 Αὐτὰ λαὸν ἔρυκε, καὶ ἴσανεν ἄρῃ ἀγῶνα.
 Νηῶν δ' ἐκφερ' ἀέθλα, λέβητας τε γίποδας τε,
 Ἴππους δ' ἡμίονους τε, βαῶν τ' ἴφθιμα κέρματα,
 Ἡ δ' ἡρώωνες ἐὺζῶνοις, πολλὸν τε σίδηρον.
 Ἄπ' ἵππων μὲν πρῶτα πρῶτα ἀγῶνα ἀέθλα

Θηῆα

Quando vero lucifer Venis lumen nuncians super terram,
 Quem post crocea super mare spargitur aurora:
 Tunc rogos emarcebat, cessabatq; flamma:
 Venti. a. retro iterum abiierunt domum ut redirent.
 5 Thracium per pontum: hic. a. ingemebat astu feruens.
 Pelides autem a rogo alio seunclius,
 Procubuit fossus: Et in eum dulcis somnus irruit.
 Qui. & circa Attridem stare solent, crebri congregati sunt:
 Quorum ipsum accedentium tumultus et strepitus excita-
 10 Sedit vero erectus. Et ipsos Verba allocutus est: (ut:
 Atreidę, Et alij optimates omnium Achiuorum,
 Primum quidem rogos extinguite nigro vino
 Omnem, quantum occupavit ignis robur at deinde
 Offa Patrocli Menetiade colligamus
 15 Bene discernentes (cognitu-facilia enim sunt:
 In media namq; iacebat pyra, alij vero seorsum
 In extrema ora crebantur promiscue equiq; Et viri)
 Et ea quidem in aurea phiala Et duplici adipe
 Ponamus, donec ipse ego apud inferos condar.
 20 Sepulchrum. a. non adeo magnum ego fieri iussit,
 Sed mediocre tale, postmodum. a. Et hoc Achilli
 Latumq; altumq; facite, qui post me
 Posterum nauibus transstratus superfuertis.
 Sic dixit hi. a. paruerunt veloci Achilli:
 25 Primum quidem rogos extinxerunt nigro vino,
 Quantum flamma penetraverat profundus. a. decidit cinis
 Flentes. a. socij p̄ offa alba
 Collegerunt in auream phialam Et duplicem adipem:
 In tentorijsq; ponentes linteo subtili operuerunt:
 30 Torno-designabant. a. sepulchrum, fundamentaq; iecerunt
 Circa pyram, moxq; infusam terram infuderunt.
 Aggesto. & tumulo redierunt. at Achilles (locum
 Illic populum detinuit. Et sedere-fecit ad latum certaminis
 E nauibus. a. afferebat premia lebetesq; tripodasq;
 35 Equosq; mulosq; boumq; fortia capita,
 Et fœminas bene-cinctas, candesq; ferrum.
 Equitibus. q. primum velocius preclara premia

Patrocli sepulchrum.

Achilles ludos funebres instituit.

Posuit

Αψ' ἐφ' ἄλδος πολλῆς, τότε δὴ ἀφ' ἐτὴ γὰρ ἐκείνου
 Φαίνεται, ἄφρα δ' ἴσποισι τάδην δρόμου· ὧς δ' ἔπειτα
 Αἰφρηπιδάμο ποδῶκεες ἐκφερον ἴσποι.
 Τὰς δ' μετεξέφερον διομήδεος· ἄσθενες ἴσποι
 Τραίοιο, ἃ δὲ πολλὸν ἀνείδ' ἔσαν, ἀλλὰ μάλ' ἐγγύς.
 Αἶετ' ἵδ' ἔφερον ὅπῃ σὺ μένοισιν εἴηκεν.
 Πνοιή δ' διμήλοιο μετὰ φρενον δῖρετ' ὦμος
 Θέρμετ'· ἐπ' αὐτῷ γὰρ κεφαλὰς κατὰ δέντε πετίδω.
 Καί νυν κεν ἡ παρ' ἑλᾶδος ἡ ἀμφίεισον ἐδῆκεν,
 Εἰ μὴ τυδείῳ ἢ ἰκοτάσσοιο φείδῃ σπόλων,
 Οὐδέ οἱ ἐκ χειρῶν ἐβαλεν μάστιγα φαεινῶν.
 Τόιο δ' ἀπ' ὀφθαλμοῦ γύτο δάκρυα χλωμένιοι,
 Οὐνεκ' αὖτ' ἐπὶ μάστιγι πολὺ μᾶλλον ἴσους,
 Οἱ δὲ οἱ ἐλᾶσθησαν αὖτ' ἐκέντροιο δέοντες.
 Οὐδ' ἄρ' ἀδύνατον ἔλεφθ' ἑλάνθ' ἰσπόλων
 Τυδείδω, μάλ' αὖτ' ὧς μετ' αὐτοῖσι ποιεμένα λαῶν
 Δῶκε δὲ οἱ μάστιγα, μένθ' δ' ἴσποισιν ἐνῆκεν.
 Ἡ δ' μετ' ἀδμήτου ὕδην κοτέεσθ' ἐβόηκει,
 Ἰσπιοισιν δὲ οἱ ἦξε θεῶν ζυγόν· αἱ δὲ οἱ ἴσποι
 Ἀμφὶς ὁδοῦ δρομέων, ῥυμὸς δ' ὅπῃ γαῖαν ἐλύον.
 Αὐτὸς δ' ἐκ δίφρου παρὰ τροχὸν ἐξακυλίσθη,
 Ἀγκωνάς τε περὶ δρόμον, σμάματα βίνας τε,
 Θρυλλίρην δ' ἐπὶ μέτωπον ἐπ' ὀφρύσι· τῷ δὲ οἱ ὄσσε
 Δακρυόφιν πληθεῖν, θαλερὴ δὲ οἱ ἔσχετο φωνή.
 Τυδείδης δ' ἐπαρτήσας ἐχε μώνυχας ἴσποις,
 Πολλὸν γὰρ ἄλλων ἐξάλαμενθ'· ἐν γὰρ αἰθύνῃ
 Ἰσποῖς ἦκε μένθ'· καὶ ἐπ' αὐτῷ κῦδος ἐδῆκε.
 Τῷ δ' ἄρ' ἐπ' ἀτρεΐδης εἰχε ξανθὸς μανέλαος.
 Ἀντίλοχος δ' ἴσποισιν ἐκέκλετο πατρός ὁδοῖο.
 Εὐμένητορ, καὶ σφῶν τιμάνετον ἡπὶ τάχιστα.
 Ἡ τοῖ μὲν κείνοισιν ἐρείθεσαν ἔπ' ἑλάνθ'·
 Τυδείδεο ἴσποισι δαΐφρονθ'· οἷσιν αἰθύνῃ
 Νῦν ὄρεξε τάχιστα, καὶ ἐπ' αὐτῷ κῦδος ἐδῆκεν.
 Ἰσποῖς δ' ἀτρεΐδης κίχνην τε, μῆδ' ἐλπίσιν,
 Καρπαλίμως, μὴ σφῶν ἐλεγχέειν κατὰ χεῦν
 Αἰδῆ δὴ λῆσι βύσσιν· τίη λείπεσθε φέρεσσι;
 Ωδὲ γὰρ ἐξέρχων, καὶ μὴν τετελεσμένον ἔσται·

98. πνεύμασ-
 σεν,

Iterum ad mare canum, tunc Strig, virius cuiusq;
 Apparebat: statim. a. equis tensus est cursus: cito. a. deim
 Phereciada veloces efferebantur equi:
 Has. & post. praevertenti sunt Diomedes mares equi
 5 Troiani, neq; valde procul erant, sed valde propē.
 Semper enim currum ascensurus similes erant:
 Flatu. a. Eumeli dorsum latiq; humeri
 Calefiebant: in ipsum. n. capita ponentes volabant.
 Et certe praevertisset, vel ambiguum fecisset certamen,
 10 Nisi Tydei filio iratus fuisset clarius Apollo:
 Qui ei e manibus excussit flagellum splendidum,
 Huius vero ab oculis fundebantur lacrymae irati,
 Quoniam has quidem videbat etiam multo magis euntes:
 Sui. & ei retardati fuerant sine stimulo currentes.
 15 Neq; vero Minervam deiciens latuit Apollo
 Tydidem: valde. a. cito accessit ad pastorem populorum:
 Dedit. a. ei flagellum roburq; equis immisit.
 Ipsa. a. ad Admeti filium indignata iuit:
 Equinum. a. fregit dea iugum: atq; ei equae
 20 In Strig, parte via currebant: temo a. in terrā devolutus
 Ipse. & ex curru iuxta rotam excussus est: (est
 Cubitis autem laceratus est: oreq; naribusq;
 Collisus est etiam ad frontem in supercilij: eisq; oculis
 25 Lachrymis impleri sunt, florida. a. ei cohibita est vox.
 Tydides autem praevertens, dirigebat coniungulas equos
 Multum pra alijs emicans: etenim Minerva
 Equis immisit robur, & gloriam praeiuit.
 Hunc. & post Atrides agebat currum flauus Menelaus.
 Antilochus. a. equis imperitabat patris sui:
 30 Incumbite, & vos extendite quam celerrime:
 Certē quidem cum illis contendere nequitiam iubeo
 Tydide equis bellicos quibus Minerva
 Nunc praeiuit celeritatem, & ipsi gloriam attulit:
 35 Equos autem Atrida assequimini, neq; deficiatis,
 Statim, ne vobis dedecus offundat
 Aetha famina existens, cur deficiatis optime?
 Sic enim dico, & certē perfectum erit:

Antilochus
 suos equos
 hortatur.

2. βιοτή.

Οὐ σφωῖν * κομίδι φέρει νέσοι ποιμένι λαῶν
 Εσεται, αὐτίκα δ' ὕμει κατὰ κτενέϊ ὀξεί χαλκῷ,
 Αἶ κ' ἀποκηδύσαντε σεραμίδα χεῖρον ἀέθλον.
 Ἀλλ' ἐφομύρετ' ἐπὶ τὸν ἀσπίδα τὸν ὅπλι τὰ γὰρ
 Ταῦτα δ' ἔχων αὐτὸς τεχνήσομαι, ἥ δ' ἐνοῖσω,
 Στεινωπῶν δ' ὁδὸν παρελθόμεναι· ἑδὲ μελήσει.
 Ὡς ἔφαθ'· οἱ δὲ ἀνακτὶς ὑποδείσαντες ὁμοκλήν,
 Μάλλον ὅπιδραμέτιν δολίχον χεῖρον. αἶψα δ' ἔπειτα
 Στείνο δ' ὁδοῦ κοίλης ἰδὲν ἀντίλοχος μενεχάρμης.
 Πρωκὸς ἔειπεν γαῖης· ἥ χειμῆριον ἀλὲν ὕδωρ
 Εἰς ἔρρηξεν ὁδοῦ. βάδυνε δ' ἡρώων ἀπὸντα·
 Τῆρ' εἶχεν μενέλαος ἀματτοχρᾶς ἀλείων.
 Ἀντίλοχ' ὅτ' παρὰ τρέφας ἔχε μώνυχας ἵππους
 Ἐκτὸς ὁδοῦ δολίχον δ' παρὰ κλινὰς ἐδίωκεν.
 Ἀτρείδης δ' ἐδίδεισε, καὶ ἀντίλοχον ἐχαλῶναι.
 Ἀντίλοχ'· ἀφραδέως ἱππᾶσαι· ἀλλ' ἀνέχ' ἵππους.
 Στεινωπὸς γὰρ ὁδὸς, τὰ γὰρ δ' εὐρυτέρη παρελάσεις,
 Μήπως ἀμφοτέροις δουλήσῃαι, ἀμὰ πικύρους.
 Ὡς ἔφατ'· ἀντίλοχος δ' ἐπὶ καὶ πολὺ μάλλον ἔλαυνε,
 Κέντρῳ ὅπιδραμῶν, ὡς ἐκ αἰὶοντι ἐοικώς.
 Οὕτω δ' ἰδὲν κατὰ πῦμα δίοιο πέλονται,
 Οὐτ' αἰὶνὸς ἀφῆκεν αἰὲρ περιώμεν' ὅτ' ἔβη
 Τόσον ὅπιδραμέτιν· αἶ δ' ἠρώων ὅπιδρα
 Ἀτρείδης· αὐτὸς γὰρ ἐκὼν μεθέηκεν ἐλαύνειν,
 Μήπως συκύρσειαν ὁδὸν ἐνὶ μώνυχας ἵπποι,
 Δίφροις τ' ἀντρέψαιαν ἐὺπακέας, καὶ δ' αὐτοῖ
 Ἐν κοινήσιν πέσοιεν, ἐπειρήμενοι περὶ νίκης.
 Τὸν καὶ νεικέων παρὰ σέφῃ ξανθὸς μενέλαος.
 Ἀντίλοχ'· ὅστις σέο βροτῶν δολώτερος ἄλλος.
 Ἐρρ', ἐπεὶ εἰ σ' ἐτυμόν γε φάμεν πεπνύσθαι ἀρχαῖοι.
 Ἀλλ' ἐμὰν δ' εἰδὲ ὡς ἄτερ ὅρκου οἴση ἀέθλον.
 Ὡς εἰπὼν, ἵπποισιν ἐκέλετο φώνησέν τε,
 Μή μοι ἐρύκεσθον, μηδ' ἔσαντον ἀγρυμένον κῆρ.
 Φθῆσόν τιν'· τὰ τοῖσι πόδες καὶ γούνα χαμόντα,
 Ἡ ὑμῖν· ἀμφω γὰρ ἀτέμνονται νεότητος.
 Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ἀνακτὶς ὑποδείσαντες ὁμοκλήν,
 Μάλλον ὅπιδραμέτιν, τὰ γὰρ δέ σφισιν ἀρχὴν ἔχοντο.

Ατρείδης

Non vobis cura iam apud Nestorem pastorem populorum
 Erit: statim. n. vos interficiet acuto ere,
 Si negligentes referamus vilius premium.
 Sed insequimini, et festinate quam citissime:
 5 Hac autem ego ipse machinabor et dissiciam,
 Angusta in via aggredi metam, neq. me faller.
 Sic dixit: hi. v. regis subueriti vociferationem,
 Magis currebant exiguo tempore: mox vero deinde
 Angustiam viae cana vidit Antilochus bellicosus:
 10 Hiatus erat terra, quia hyemalis collecta aqua
 Ruperat via partem: profundum feceratq. locum omnem:
 Hac dirigebat Menelaus, curruum concursum vitans:
 Antilochus. a. auertens impellebat singulos equos
 Extra viam: parumper. a. declinans agebat illos.
 15 Atreides. v. extimuit, et Antilochus locutus est:
 Antilochē, temere equos regis: quare retine equos.
 Angusta enim via, mox. v. latiore via agitabis,
 Ne quo-modo ambos offendas, curru meo impingens.
 Sic dixit: Antiloch. a. adhuc et multo magis impellebat
 20 Stimulo virgens, tanquam non audienti similis.
 Quantus. a. disci imperus ab humeris iacti est,
 Quem iuuenis emisit vir experiens pubertatem:
 Tantum praecurrerunt: illa vero recesserunt retrō
 Atreide: ipse enim volens remisit agitare,
 25 Ne aliquo-modo colliderentur in via singuli equi,
 Curruq. euerterent bene connexos: et ipsi
 In pulueres caderent festinantes pro victoria.
 Hunc et obiurgans allocutus est flauus Menelaus:
 Antilochē, nullus te hominum perniciosior alius:
 30 Abi, quia non te verē putabamus sapientem esse Achivi,
 Enimvero neq. sic sine iuramento auferes premium.
 Sic locutus equos hortabatur, vociferatusq. est:
 Ne mihi moremini neue stetis tristes corde,
 Deficient istis pedes et genua fessa,
 35 Potius quam vobis ambo enim priuati sunt iuuentute.
 Sic dixit: hi autem regis subueriti vocem
 Magis currebant: statim. a. ipsi propiores facti sunt.

εὐε μὴ

Ἀργεῖοι δ' ἐν ἀγῶνι κατ' ἡμένοι εἰσορόωντο
 Ἰστωπὶς, τοὶ δ' ἵππων το κατ' ἡμένοι πεδίοιο·
 Πρῶτος δ' ἰδομένης κρητὴν ἀγὼς ἐφ' ἑσθ' αὖ δ' ἵστωπὶς,
 Ἥσθ' ὃς ἐκ τὸς ἀγῶν' ὅσ' ἀφ' ἑσθ' αὖ δ' ἵστωπὶς·
 Τὸιο δ' ἀνδρὸν ἐόντος, ὅμοκλητ' ἡρ' ὅσ' ἀκούσας
 Ἔγνω φράσασθαι δ' ἵστωπον ἀειπαρέπια παρ' ὅσ' ἔχοντα.
 Ὅς τὸ μὲν ἄλλο τόπον φῶνιζ' ἰστωπὶς, ἐν δ' ἵστωπῳ
 Λάκων σῆμ' ἐτετυκτο παρ' ἑσθ' αὖ δ' ἵστωπὶς·
 Στῆ δ' ὁρ' ὅσ' ἔχοντα μύθον ἐν ἀγῶνι σὺν ἑσθ' αὖ δ' ἵστωπῳ.
 Ο φίλοι ἀγῶνι ἡγήτορες ἦδ' ἐμείδοντες,
 Οἱ δ' ἔγνω ἵστωπὶς ἀνὰ ζῶμα ἦν καὶ ὕμεις;
 Ἄλλοι μοι δοκέουσι παροίτεροι ἔμμεναι ἵστωπῳ,
 Ἄλλ' ὅσ' ἡνίοχος ἰνδύλλεται· αἱ δ' ἐπὶ αὐτῷ
 Ἐβλάβην ἐν πεδίῳ, αἱ καὶ σέ γε φέρτεροι ἦσαν.
 Ἥτοι γὰρ τὰς παρ' αὐτῷ ἴδον παρ' ἑσθ' αὖ δ' ἵστωπῳ, βαλὺσας,
 Νῦν δ' ἔγνω δυνάμει ἴδον παρ' ἑσθ' αὖ δ' ἵστωπῳ, οὐδ' ὅσ' ἔχοντα
 Τρωϊκὸν ἀμπεδίον παρ' ἑσθ' αὖ δ' ἵστωπῳ εἰσορόωντι·
 Ἥ τὸν λωίοχον φῶνιζ' ἰστωπὶς, ἐν δ' ἵστωπῳ
 Εὐφρόδην παρ' ἑσθ' αὖ δ' ἵστωπῳ, καὶ ἐκ ἐπὶ χροσὶν ἐλίσσας·
 Ἐν δ' αὖ μιν ἐκπεσέειν οἶω, σὺ δ' ἄρματα ἄξαι·
 Αἱ δ' ἐξ ἡρώων παρ' ἑσθ' αὖ δ' ἵστωπῳ, ἐν δ' ἵστωπῳ
 Ἄλλ' αἱ ἴδοντα καὶ ὕμεις ἀνὰ ζῶμα, ἐν δ' ἵστωπῳ
 Εὐδίαριν ὅσ' αὖ μοι ἐμμεναι αἱ ἡρ
 Αἱ τωλὸς ἡρώων, καὶ δ' ἀγῶνι σὺν ἑσθ' αὖ δ' ἵστωπῳ
 Τυδεΐδ' ἵστωπῳ μου ὕδ' κρατερὸς διομήδης.
 Τὸν δ' αἰσχεῖς ἐνέειπεν οἴλῳ, ὅσ' ἔχοντα
 Ἰδομένης, πῶς παρ' ἑσθ' αὖ δ' ἵστωπῳ, αἱ δ' ἐπὶ αὐτῷ
 Ἰστωπὶς ἀφ' ἑσθ' αὖ δ' ἵστωπῳ, πολὺ δ' ἵστωπῳ δίδεται·
 Οὐτε νεώτατός ἐσθ' αὖ μοι ἀγῶνι σὺν ἑσθ' αὖ δ' ἵστωπῳ,
 Οὐδ' τοι ὁξὺν τὸν καφάλλης ἐκδέρκεται ὅσ' ἔχοντα·
 Ἄλλ' αἱ ἐπὶ μύθοις λαβρόνται, αἱ δ' ἐπὶ σέ γε
 Λαβρόντα ἵστωπῳ, παρ' ἑσθ' αὖ δ' ἵστωπῳ, αἱ δ' ἐπὶ αὐτῷ
 Ἰστωπὶς δ' αὖ τ' ἐπὶ παρ' ἑσθ' αὖ δ' ἵστωπῳ, αἱ δ' ἐπὶ αὐτῷ
 Εὐμήλους, ἐν δ' αὖ τὸς ἑλκὸν ἐπὶ ληρὰ βέβηκε.
 Τὸν δ' ὁρῶντα μιν κρητὴν ἀγὼς ἀντίον ἡρώων,
 Αἱ δ' αὖ νείκει ἀφ' ἑσθ' αὖ δ' ἵστωπῳ, ἀλλὰ τε παρ' αὐτῷ
 Δόξα ἀγῶνι, ὅσ' τοι νῶν δ' ἐστὶν ἀπηνής.

Δεῦρο

Argivi. & in stadio sedentes inspiciebant
 Equos: hi. a. Solabant pulverem-excitantes per campum.
 Primus. a. Idomeneus Cretensium dux considerabat equos,
 Sedebat enim extra stadium sublimis in specula.
 5 Hunc. a. procul existentem aurigam audiens
 Sensit, Videbatq. equum conspicuum præeuntem,
 Qui. q. cetero corpore totus rufus erat: inq. fronte
 Album signum erat, rotundum tanquam luna:
 Stetit. & rectus, & Verbum inter Argivos dixit:
 10 O dilecti Argivorum duces & principes,
 Solus ne ego equos video, an & vos?
 Alij mihi videntur priores esse equi,
 Alius etiam auriga videtur: ille vero forte illic
 Laesa sunt in campo, qua illic praestantiores erant.
 15 Profecto enim has primò videram metam circumflexisse,
 Nunc. & nequaquam possum videre. Undiq. a. mihi oculi
 Trojanorum per campum lustrant insipienti:
 Aut auriga elapsa sunt habena: neq. potuit
 Bene sistere circa metam, & non feliciter circumflexit:
 20 Illic ipsum cecidisse reor & currus confregisse:
 Ipsaq. excurrerunt, postquam furor occupavit animum,
 Sed intuemini & vos stantes. non enim equidem
 Bene discerno: videtur autem mihi esse vir
 Aetolus genere: interq. Argivos imperat,
 25 Tydei equorum-domitoris fortis Diomedes.
 Hunc. a. turpiter obiurgavit Oilei filius Velox Ajax:
 Idomeneus, quid coram garrus? ha. autem adhuc longè
 Equa acripedes latum per campum insequuntur,
 Neq. minimus-natus es inter Argivos tantum,
 30 Neq. tibi acutissime ex capite cernunt oculi,
 Sed semper verbis garris: neutiquam te decet
 Loquacem esse. adsunt enim & praestantiores alij.
 Equae autem rursus sunt priores, qua antè quidem
 Eumeli: nam ipse tenens frena ascendit.
 35 Hunc autem iratus Cretensium dux contra locutus est:
 Ajax, contentione optime, maledice, in ceteris. & omnibus
 Inferior es Argivis, quoniam tibi mens est immitis,

Aiakis Oilei
 & Idomenei
 contentio in
 ludo.

see &

Δεῦρόνυ η̄ τρίποδ' ὅτ' αἰδώς μεδον, ἢ ἐλβήτ' ὅτ'
 Ἴσρα δ' ἀτρεΐδην ἀγαμέμνονα δέιομεν ἀμφω,
 Ὅππότερ αἰ παρ' ἐδ' ἵπποι· ἵνα γνοῖς δ' ὅππινω.

Ὡς ἔφατ'· ὄφρυτο δ' ἀντὶ κ' οἴλη' ὅτ' ταχὺς αἶας
 Χωόμεν' ὅτ' χαλεποῖσιν ἀμείβεσθαι ἐπέεσσιν·
 Καὶ νυ καὶ δὴ παρ' ἐτέρω ἐτ' ἔειπ' ὅτ' ἀμφοτέροισιν,
 Εἰ μὴ ἀγχιλὸς ἀνὸς ἀνίστατο, καὶ φάτο μύθον.

Μηκέτι νυν χαλεποῖσιν ἀμείβεσθαι ἐπέεσσιν
 Αἶαν ἰδομένον τε κακοῖς· ἐπεὶ ἐδ' ἐοικε·

Καὶ δ' ἄλλω νεμεσάτων ὅς τις τοιαῦτά γε βέλοι·

Ἀλλ' ὑμεῖς ἐν ἀγῶνι χαλεπόμενοι εἰσέρχασθε

Ἰστωις· οἳ δ' ἄντοι ἐπειρόμενοι παρ' ἐνίκης

Εὐδεδ' ἐλάσσονται· τότε δ' ἡ γνώσεσθε ἐν αἴσῃ

Ἰπποισι ἀφρείων, οἳ δ' αὖτεροι, οἳ τε παρ' οἴδαν.

Ὡς φάτο, πυδείδης δ' ἡ μάλα γὰρ δὸν ἦλθε δειδώνων,

Μάστιγι δ' αὖτ' ἐλαυνε κατωμαδόν· οἳ δ' οἳ ἵπποις

Τ' ἴσ' ἀειρέσθην ῥίμφα παρήσαντες κέλευθον·

Αἰεὶ δ' ὠϊόχορον κονίης ῥαδιόμαγρ' ἐξέβαλλον·

Ἀρματα δ' ἡ χρυσῶ πεπυκαμένα χαροτέρω τε,

Ἰπποισι ὠκυπόδεσσιν ἐπέτρ' ἐρπον· ἐδ' ἐτε πολλὰ

Γίνατ' ὅππῳ τρέων ἀρματαροχίῃ κατόπισθεν

Εὐλεπῆ κονίῃ· πῶ δ' ἄσπευδον τε πετέδην.

Στῆ δ' ἡ μέσση ἐν ἀγῶνι, πολὺς δ' ἀνέκλινεν ἰσθμὸς

Ἰσπῶν ἐκ τε λόφων καὶ ἀπὸ σέρνοιο χαμῶζε.

Αὐτὸς δ' ἐκ δίφροιο χαμῶζε δόρε πικρανόωντ' ὅτ',

Κλίνε δ' ἄρα μάστιγα ποτὶ ζυγόν· ἐδ' ἐμάτησεν

Ἰφθίμος δένερ' ὅτ', ἀλλ' ἐοσμήνως λάβ' ἀέθλων·

Δῶκε δ' ἄρ' ἐν ἐτάροισιν ὅππ' αὖ μοισι γυνάμει,

Καὶ τρίποδ' ὅτ' ὠπώνετα φέρειν· ὅ δ' ἔλυνεν ὅτ' ἵπποις.

Τῷ δ' ἄρ' ἐπ' ἀντίλοχον νηληϊΐ' ἡλάσεν ἵπποις,

Κέρδισιν, ὅτ' ἵππ' ἄρ' ἐπ' ἀντὶ παρὰ φθάμεν' ὅτ' μανέλαον·

Ἀλλὰ καὶ ὡς μανέλα' ὅτ' ἐπ' ἐγγύθεν ὠκέας ἵπποις·

Ὅσον δ' ἡ τροχὸς ἵπποις ἀφίσταται, ὅς ῥα τ' ἀάκτα

Ελκυσιν πεδίοιο πταυνόμεν' ὅτ' αὖ ὄχρεον,

Τοὺ μὲν τε λαύεσιν ὅππῳ τρέου τρέχας ἀρμα

Οὐδ' αἶμα, ὅ δ' ἐτ' ἀγχι μάλα τρέχει, * ἐδ' ἐτε πολλὰ

Χώρη μασηγυρ' ὅτ' ἀντὶ παρὰ φθάμεν' ὅτ' αὖ μοισι γυνάμει.

ε. ἐδ' τε

Τόσσον

Apē vel tripodem deponamus vel lebetem,
 Arbitrium. a. Atridem Agamemnonem faciamus ambo:
 Vtri ante equi. Vt noris cum solueris.

Sic dixit. motus est. a. protinus Oilei filius celer Aiax

5 Iratus asperis vt-exciperet Verbis:

Et iam Sclerius adhuc contentio facta fuisset Strisq.,

Nisi Achilles surrexisset, & habuisset orationem:

Ne amplius nunc molestus contendatis Verbis

Aiax Idomenenq. malis: quoniam non conuenit.

10 Atqui aliu reprehendere deberetis, quicunq. talia faceret:

Sed vos in certamine sedentes inspicite

Equos: hi autem cito ipsi festinantes pro Victoria

Huc Venient: tunc autem cognoscetis singula

Equos Argiuorum, qui secundi, qui priores,

15 Sic dixit: Tydides autem Valde prope Venit impellens.

Flagello. a. semper agitabat per-humeros: ipsiq. equi

In altum tollebantur leuiter percurrentes iam:

Semper autem aurigam pulueris gutta percutebant:

Curru autem auro ornati stannogq.

20 Equos Veloces sequebantur, neq. profunda

Fiebat canthorum orbita retro

In tenui puluere: hi autem properantes solabant:

Stetit autem medio in stadio multusq. exiliq. sudor

Equorum, exq. summis ceruicibus & a pectore in- terram

25 Ipse autem e curru humi defiliq. nitido.

Acclinauit igitur flagellum ad ingum. neq. impiger fuit

Fortis Sthenelus, sed studiose accepit pramium:

Dedit autem ducendam focys magnanimis mulierem,

Et tripodem ansatum ferendum: ipse vero soluit equos.

30 Hunc autem post, Antilochus Neleus impulit equos,

Dolis, non Velocitate, praueniens Menelaum.

Sed & sic Menelaus dirigebat prope Veloces equos:

Quantum vero a rota equus distat, qui quidem regem

Vehit per campum extensus cum curribus:

35 Huius quidem tangunt canthum pili extremi

Cauda: is. a. prope admodum currit, neq. magnum

Spacium in medio, per ingentem campum currens eo:

Tantum

Τόσον δὴ μενέλαος ἀμύμονος ἀνπλόχοιο
 Δείπετ' ἀτὰρ τὰ παρῶτα καὶ ἐς * δίσκους ἀλείπει,
 Αλλὰ μιν ἀΐψα κίχωνεν· ὁφείλλετο γὰρ μὲν ὅτι
 Ἰσποῦ τῆς ἀγαμεινονέης χαλκίτειχος αἰθῆς·
 Εἰ δέ κ' ἐπ' αὐτῶν ἦν ὁρμος ἀμφοτέροισι,
 Τῷ κέν μιν παρέλαος, ἢ δ' ἀμφοτέρωθεν ἔειδεν.
 Αὐτὰρ μπειρόνης δευράπων ἐὺς ἰδομένην
 Δείπετ' ἀρχαλῆος μενέλαος δουρὸς ἔρωλόν.
 Βαράδοι μὲν γὰρ οἱ ἔσαν χαλκίτειχος ἰσποῖς,
 Ηἰκος δ' ἰὼν αὐτὸς ἐλαυνέμεν ἄμ' ἐν ἀγῶνι.
 Τῶς δ' ἀδμήτωιο πανύστατος ἦλυθεν ἄλλων,
 Ελκων ἄμ' ἄμματα χαλκὰ, ἐλαύνων * περὶ σπονδῶν ἰσποῖς.
 Τὸν δ' ἰδὼν ὠκτείρει ποδύρκης δῖος ἀχαιῶν·
 Ζῆτας δ' ἀργείοις ἐπεα πτερόεντ' ἀγόρευε.
 Λοῖδος ἀνὴρ ὄεις ἐλαύνει μώνυχας ἰσποῖς·
 Αλλ' ἄγε δὴ οἱ δῶμεν ἀέθλιον, ὥς ὅπινες,
 Δότ' ἐρ' ἀτὰρ τὰ παρῶτα φερέτω τυτὴν ὕδης.
 Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα παύτες ἐπήνεον ὥς ἐκέλευε.
 Καὶ νύ κεν οἱ πόρεν ἰσποῖν (ἐπήνεον γὰρ ἀχαιοί)
 Εἰ μὴ ἄρ' ἀνπλόχος μεγαθύμου νέστορος ὕδης
 Πηλεΐδην ἀρχαλῆα δίκη ἠμείψατ' ἀνὰ στα.
 Ὡς ἀχαιεὺς, μάλα τοι κεχολάσσομαι, ἄκε τελέσσης
 Τῷ ποτόσιν· μέλλεις γὰρ ἀφαιρήσειν ἀέθλιον,
 Τὰ φρονέων ὅτι οἱ βλάβειν ἄμματα καὶ ταχὺ ἰσποῖς,
 Αὐτὸς τ' ἐσθλὸς ἐών· ἀλλ' ὅφελεν ἀθανάτοισιν
 Εὐχέσθαι, τό κεν ἐπ' πανύστατος ἦλθε δῶκων·
 Εἰ δέ μιν οἰκτείρεις καὶ τοι φίλον ἐπλετο θυμῷ,
 Ἐστ' οἱ ἐν κλισίῃ χρυσὸς πολὺς, ἐστ' ὅ γ' ἀρχαλὸς,
 Καὶ πρῶτα, εἰοί δέ τοι δῶκεν καὶ μώνυχας ἰσποῖς·
 Τῶν οἱ ἐπειτ' ἀελαὸν δόμεναι καὶ μείζον ἀέθλιον,
 Ἡ ἐκὼν ἀντίκα νύ, ἴνα σ' ἀνίσσωσιν ἀχαιοί.
 Τὼ δ' ἐγὼν ἐδῶσα· πρὶν δ' αὐτῆς πειρήσῃτω
 Ἀνδρῶν ὅς κε θέλησιν ἐμοὶ χεῖρεσι μάχεσθαι.
 Ὡς φάτο· μείδισεν ὃ ποδύρκης δῖος ἀχαιῶν,
 Χαίρων ἀνπλόχον, ὅτι οἱ φίλος ἦεν ἐταῖρος·
 Καὶ μιν ἀμείβετο· ἐπεα πτερόεντα προσηύδα.
 Ἀνπλόχ', εἰ μὲν δὴ με κελεύεις οἰκῶν ἄλλο

Εὐμήλω

Tantum iam Menelaus forti Antilochō
 Posterior erat: quanquā prius addisci iactū relictus esset,
 Tamen ipsum statim affecutus est (augebatur enim robur in-
 Equa Agamemnoniae pulchri iube Aethes) (gens
 Si vero adhuc ultimus fuisset cursus ambobus,
 Sic ipsum praterisset, neq. dubiam rem posuisset.
 Sed Meriones famulus bonus Idomenei,
 Posterior erat inclyto Menelao haste iactus.
 Tardissimi etenim eius erant pulchri iube equi:
 Infimus autem erat ad-agendum currum in certamine.
 Filius autem Admeti ultimus venit aliorum,
 Vehens curvus pulchros, impellens ante equos:
 Hūc. a. Et cecidit miseratus est pedibus scalēs diuus Achilles:
 Stans. a. inter Gracos Verba Velocia concionatus est:
 Ultimus vir optimus impellit singulos equos:
 Quare age iam ei demus premium, Et par est
 Secundum: at primum auferat Tydei filius.
 Sic dixit, atque omnes consenserunt Et iussit.
 Et ei sanè dedisset equam (approbant enim Achivi)
 Nisi Antilochus magnanimi Nestoris filius
 Pelidi Achilli iure respondisset surgens:
 O Achilles, Valde tibi irascar, si per feceris
 Hoc Verbum: debes enim auferre premium,
 Nec considerans, quod ei levi sunt curvus Et Veloces equi,
 Ipse, bonus existens: sed debuit immortalibus
 Supplicare, Et neutiquam Ultimus veniret impellens:
 Si autem ipsum miseraris, Et tibi gratum est animos:
 Est tibi in tentorio aurum multum, est etiam as,
 Et onēs: sunt Et tibi ancillae, Et maius premium,
 Ex his ipse postea sumens da etiam maius premium,
 Siue etiam iam iamq., Et te laudent Achivi:
 Hanc equidem non dabo: deq. ipsa experiatur
 Virorum quicunque vult mecum manibus pugnare.
 Sic dixit: risit autem pedibus fortis diuus Achilles,
 Gratulans Antilochō, quod et dilectus erat socius.
 Et ipsum excipiens, Verbis Velocibus allocutus est:
 Antilochē, siquidem iam me iubes ē domo aliud

Victorib' p
mia dantur

Eumelo

δὴ καὶ
ἀπὸ τοῦ

Εὐμήλωρ ὅτι δὲ αὐτὸν ἐξέλεγε καὶ τὸ τελέεσθαι.
Δώσω οἱ ἑσθέρην τὸν ἄστερον πάϊον * ἀπὸ ὕψους,
Χαλκῆον, ὃ περὶ γαστήρα φαινοῖτο κασιγέροιο
Ἀμφιδεδίγνηται, πολλὴν * δὲ οἱ ἀξίος ἔσται.

Ἡ δὲ καὶ αὐτομέδοντι φίλῳ ἐκέλευσεν ἐταίρῳ
Οἷσ' ἔμελλεν καλίστηνεν, ὃ δ' ὤχετο καὶ οἱ ἐνεκεν.
Εὐμήλωρ δ' ἐν χερσὶ τίθει, ὃ δ' ἐδέξατο χαίρων.
Τόσ' ἔχ' καὶ μενέλαος ἀνίστατο θυμὸν ἀγέρον.
Ἀντιλόχῳ ἄμοτον κεχρωμένον. ἐν δ' ἄρα κήρυξ
Χερσὶ σκηπτήρον ἔθηκε, σιωπῇ σάτ' ἐκέλευσεν
Ἀργείοις. ὃ δ' ἐπειτα μετ' ὕδαϊσ' ἰσθδεν * φῶς.

Ἀντίλοχ' ἐπείδεν πεπνυμένῃ, ποῖον ἔρεξας;
Ἡσυχῶς μὲν ἐμὴν ἀρετὴν, βλάβας δὲ μοι ἴστωσι
Τὸς σούς, πρὸς δὲ βαλὼν, οἷτοι πολὺ χείρονες ἦσαν.
Ἀλλ' ἄγετ' ἀργεῖων ἡγήτορες ἢ δὲ μέδοντες,
Ἐς μέσον ἀμφοτέρωσι διακασσάμενοι * ἐπ' ἀφ' ὧν
Μή ποτέ τις ἐπ' ἔπεισιν ἀχαιῶν χαλκοχρῆτων.
Ἀντίλοχον * φέδ' ἔδωκε βίησιν, μενέλαος *
Οἷχεται ἱππὸν ἄγων, ὃτι οἱ πολὺ χείρονες ἦσαν
Ἰστωσι, αὐτὸς δ' ἐκείων ἀρετὴν τε βίη τε.
Εἰ δ' ἄρ' ἐγὼν αὐτὸς διακασσάμενος, ἐπὶ νῆα φημι
Ἄλλον ὅτι πλεῖστον δαναῶν ἰδέσθαι γὰρ ἔσται.

Ἀντίλοχ', * αἰ δ' ἄγε δέῃρο διοτρεφέες, ἢ ἔμεις ἐστὶ,
Στάς ἱππῶν περ' ἀφ' οἷσ' ἐκαστὸν ἀρμάτος, αὐτὰρ ἱμάδα λυ
Χερσὶν * ἔχων ῥάδι νύκτι, ἢ πρὸ τοῦ πρὸς δὲ λαυνέας,
Ἰστωσι, ἀφ' ἑμὴν * γαστήρην ἐννοσίγαιον
Ομνυδία, μὴ μὲν ἐκὼν τὸ ἐμὸν δόλω ἀρμάτα πεδίοντα.

Τὸν δ' αὖτ' ἀντίλοχος πεπνυμένον * αὐτὸν ἠύδα,
Ἀργεονῶν πολλὸν γὰρ ἐγὼ γε νεώτερός εἰμι
Σείο ἀνὰ ξένον μενέλαος, σὺ δ' ἐπὶ πρὸς δὲ λαυνέας.
Οἷδ' ὅτ' οἱ αὖτε νεὺς ἀνδρὸς κατὰ σάτ' ἐκαστὸν τελέεσθαι.
Κραυγῇ μὲν ἄρ' ἐπὶ τὸν νότον, λεπτὴ δὲ τὴν μήτις.
Τῷ τοι ὅτι πλεῖστον κραδίη, ἱππὸν δὲ τοι αὐτὸς
Δώσω πλὴν ἀφ' ἑμὴν. εἰ καὶ νῦν κανὼν ἄλλο
Μείζον * ἀπαιτήσεις, ἀφ' ὧν τοι αὐτὴ καὶ δοῦμαι
Βελόμην, ἢ σοὶ γε διοτρεφέες ἡμᾶτα πάντα
Ἐκ θυμοῦ πεσέειν, καὶ δαίμονιν ἐπ' ἀλίστρεος.

Ἡ δὲ,

Eumelo dare, ego quoque id perficiam.

Dabo ei thoracem quem ab Asieropeo abstuli
Aureum, quem circumferentia fulgentis flammæ
Circumvoluitur: Valde sanè eo dignus erit.

3 Dixit ἔσ' Automedonti dilecto iussit socio
Ut ferret e tentorio: is vero iussit, ἔσ' ei attulit.
Eumelo autem in manibus ponebat: hic autè accepit latus.
Inter hos autem ἔσ' Menelaus surrexit animo dolens,
Antilocho grauius iratus, inq. praco

10 10 Manibus sceptrum posuit, tacereque iussit
Argiuos, ipseque deinde locutus est diuinus Vir.
Antiloche, antè prudens, quid egisti?

Menelaus in
ludo irascitu
Antilocho.

Dedecorasti quidem meam Virutem: lasisti a. mibi equos,
Tuos antè ponens, qui multo inferiores erant.

15 Sed agite, Argiuorum duces ἔσ' principes,
Communiter (al. æque) Virisq. iudicare, non ad auxilium,
Nè quando quis dicat Achiuorum loricatorum:
Antilochum mendacijs opprimens Menelaus
Iussit equum ducens, quod ei longè peiores erant

20 Equi, ipse autem melior Viriutèque potentiàque.
Eia vero ego ipse iudicabo, ἔσ' me nullum puto
Alium increpaturum Danaorū: recta. n. erit mea sententia
Antiloche, eia hinc ades generose, Vir equum est:

25 Stans ante equos, ἔσ' currum, ἔσ' flagellum
Manibus tenens mobile, quo antea agitabas
Equos tangens: terram ambientem Neptunum
Iurato, an non dolens meum dolo currum impedueris.

Antilochus
Menelaum
cedendo vinci.

Huic autem Antilochus prudens contra locutus est:
Patere nunc: multo enim ego iunior sum

30 Te, rex Menelaë, tu autem senior ἔσ' præsantior.
Scis qualia inuenis Viri peccata sunt:
Acutor namq. mens, imbecille vero consilium.
Ideo ferat tibi animus: equam vero tibi ipse
Dabo quam accepi: ἔσ' si è domo aliud

35 Maius requiras, mox sanè quamprimum dare
Mallem quam tibi ὁ nobilis, diebus omnibus
Ex animo cecidisse, ἔσ' dijs esse execrandus.

Dixit,

Ἡρᾶ, καὶ ἴσπον ἄγων μετὰ θυμὸν νέστορ ὃς ἦος
 ἔν χείρεσσιν ἵδεται μενέλαον τοιοῦτον
 ἰαλῶν, ὡς σὶ τε καὶ σαχέουσιν ἐέρση
 Ληϊὴ ἀλδὴ σκοπόντος, ὅτε φείσοισιν ἀφραυ·
 ὧς ἄρα σὺ μενέλαε μὴ φρεσὶ θυμὸς ἰαλῶν·
 καὶ μιν φωνήσας ἔπειτα πηρόβεντα περ σιὸν δα.

Ἀντλόχοι, νῦν μὲν τοι ἐγὼν ὑποείχομαι αὐτὸς
 χαώμεν ὃ ἐπεὶ ἔπ' παρήορ ὃ ἐδ' ἀεσίφρων
 ἦδ' αὖ παρ' ὃ, νῦν αὖτε νόον νίκησσε νεοίη.

Βέλτερον αὖτ' ἀλέσεται ἀμείνονας ἢ προπεύειν.

Οὐ γὰρ ἐν μέτῳ ἄλλ' αὖτ' ἀνὴρ παρέπεισεν ἀχαιῶν.

Ἀλλὰ σὺ γὰρ δὴ πολλὰ ἔπαυες καὶ πολλὰ ἐμόγησας,

Σὸς τε πατήρ ἀγαθὸς καὶ ἀδελφεὸς, εἴνεκεν ἐμῷ.

Τῷ τοι λιπομένῳ ὅππ' εἴσομαι, ἦ δὲ καὶ ἴσπον

δάσσω ἐμῷ περ ἔσσω· ἵνα γνῶσσι καὶ οἶδε

ὧς ἐμὸς ἔσπο τε θυμὸς ὑπερφίαλος καὶ ἀπηνής.

Ἡρᾶ, καὶ ἀντλόχοιο νοήμονι δῶκεν ἑταίρω

ἴσπον ἄγειν, ὃ δ' ἐπειτα λέγει· ἔλε παμφανόωντα.

Μηελίνης δ' ἀνδρείου δύο χρυσοῖο τέλειαντα

τέτρατος, ὡς ἔλασεν. πέμπτον δ' ὑπελείπετ' ἀέθλων,

Ἀμφίτετος φιάλη, πλὴν νέστορι δῶκεν ἀρχιλλῶς,

Ἀργείων αὖτ' ἀγῶνα φέρων· καὶ ἔειπε παραστῆς.

Τῇ νῦν, καὶ σὺ τὸ το γέρον κειμήλιον ἔσσω,

Πατρόκλοιο τάφῳ μνήμ' ἐμμεναι, ὃ γὰρ ἔτ' αὐτὸν

οἶεν ἐν ἀργείοισι δίδωμι δέ τοι τὸ δ' ἀέθλων

αὐτῶς, ὃ γὰρ πύξ γε μαχήσεαι, ὃ δὲ παλαίσεις,

οὐδέ τ' ἀκοντίζον ἐνδύσσαι, ὃ δὲ πύξος

ὀδύσσαι, ἦ δὲ γὰρ χαλεπὸν καὶ γῆρας ἐπεὶ γει.

ὧς εἰπὼν, ἐν χερσὶ ἵδεται, ὃ δ' ἐδέξατο χαίρων,

καὶ μιν φωνήσας ἔπειτα πηρόβεντα περ σιὸν δα.

Ναὶ δὴ ταῦτά γε πάντα τέκος καὶ μοῖραν ἔειπες.

οὐ γὰρ ἔτ' ἐμπεδα γῆρας, φίλος πόδες, ὃ δὲ τε χεῖρες

ἡμῶν ἀμφοτέρωθεν ἐπαίονται ἐλαφραί.

Εἴθ' ὡς ἡβώοιμι, βίη τέ μοι ἐμπεδῇ εἴη,

ὧς ὅπῃ τε κρείοντ' ἀμύρου καὶ δαῖμον ἐπειοί

Βυπερσίων, πῦξ δὲ εἴδοιμι βασιλῆος ἀέθλων.

Ἐνδ' ὅπως μοι ὁμοῖο ἀνὴρ γένετ', ὃ δὲ ἔπειθ' ὦν,

ὅς το

15

20

25

30

35

Οὐτ'

Dixit, & equam ducens magnanimi Nestoris filius

In manibus posuit Menelai: huius autem animus

Latatus est, Sicut circa spicas ros

Segetis crescentis, quando horrent arua:

3 Sic tibi Menelaë in mentibus animus latatus est.

Et ipsum edita-Voce Verbis Velocibus allocutus es:

Antiloche, nunc quidem tibi ego cedam ipse

Iratus, quoniam non levis, neq. stolidus

Eras antea: nunc sanè mentem sicut iuventus:

10 Satius autem fuerit cavere praestantiores decipere:

Non enim me citò alius quispiam mitigasset Achivorum

Verum tu iam multa passus es, & multa sustinisti,

Tuusq. pater bonus & frater gratia mei.

Ideo tibi precanti obsequar atque equam

15 Dabo, meam licet existentem, Et intelligant & hi,

Quod meus nunquam animus superbus & securus.

Dixit & ique, & Antilochi Nocomi dedit socio

Equam abducere, hic. a. postea lebetem accepit splendens:

Meriones autem sustulit duo auri talenta

20 Quartus, & impulit quintum. & relinquebatur premium,

Viring. fidens phiala: quam Nestori dedit Achilles,

Argivorum per cœtum ferens, dixi q. astans:

Accipe nunc, & tibi hoc senex manus sit,

Patrocli sepultura monumentu & sit: non. n. amplius ipsum

25 Videbis inter Argivos: do autem hoc tibi premium

Gratis, non enim castris pugnabis neq. luctaberis,

Neq. iaculorum-certamen mihi. neque pedibus

Currès: iam enim difficilis senectus occupat.

Sic factus in manibus ponebat: hic. a. accepit gaudens,

30 Et ipsum inclamans Verbis Velocibus allocutus est:

Sanè hac omnia fili pro decore dixisti.

Non. n. amplius firma membra d. chore pedes, neq. manus

Ab humeris Viringue moventur agiles.

Vinam it. a. pubescerem, roburq. mihi firmum esset,

35 Vi quum regem Amyrncea sepeliverunt Epij

In Buprasio: filij autem posuerunt regis premia.

Vbi nullus mihi similis Sui erat, neque Epiorum,

fff

Achilles Ne-
 stori phialam
 donat.

Nestor Achil-
 li gratias agit

20. πύξ μεμῶ
 χήσεαι,
 25. ἔπεισεν καὶ
 ἡγήσεται

20. ἀπαίονται

Οὐτ' ἀντὶ πύλων, ἢ τ' αἰτωλῶν μεραδύμων.
 Πύξ μὲν ἐνίκησεν κλυτομήδεα λυόπυς υἱόν·
 Ἀλκίον ὃ πέλεν πλεονέκτα, ὅς μοι ἀνέστη.
 Ισικλον ὃ πύδασι παρέρραμεν ἐδλὼν ἐόντα.
 Δυεὶ δ' ὑπερέβαλον φυλῆα τε καὶ πολύδωρον.
 Οἷοισιν μ' ἵπποισι παρήλασαν ἀκτοερίαις,
 Πληίδει παρῶν βαλόντες, ἀγασσάμενοι παρὶ νίκης,
 Οὐνεκα δὴ τὰ μέγιστα παρ' αὐτόφει λείπετ' ἀέθλα.
 Οἱ δ' ἄρ' ἔσαν δίδυμοι· ὁ μὲν ἐμπιδὼν λυόχρευν,
 Εμπιδὼν λυόχρευν, ὁ δ' ἄρα μάστιγι κέλευεν.
 Στ' αὖτ' εὖν, νύτ' αὖτε νεώτεροι ἀντιπρόωντων
 Εργῶν τοῖσι πῶν· ἐμὲ δ' ἤ γρηὶς αἰ λυγρῶ
 Πείθεσθαι, τὸ τε δ' αὖτε μετέπαρπον ἠρώεσθιν.
 Ἀλλ' ἴθι καὶ σὺν ἐταῖρον ἀέθλοισι κτερεῖς.
 Τότε δ' ἔρα παρῶν δέχομαι χαίρει δέ μοι ἦτορ,
 ὅς μευ αἰεὶ μέμνησαι ἐννέοι· ὅς σε λήθω
 Τιμῆς ἥστέ μ' εἰοικε τετιμῆσθαι μετ' ἀρχαίοις.
 Σοὶ δ' ἔπειτα πῶν δ' ἀντὶ χάριν μανοικέα δοῖεν.
 Ὡς φάτο. Πηλεΐδης δ' ὁ πολὺν καὶ ὁμίλον ἀρχαίων
 Ωρετ', ἔπειτα πᾶντ' αἶνον ἐπέκλυε γηλεΐδαο.
 Αὐτὰρ ὁ πυγμαρχίης ἀλεγεινῆς διήκεν* ἀέθλα·
 Ἡμίονον ταλαεργὸν ἄγων κατέδησ' ἐν αἴωνι.
 Εξέτε*, ἀδμήτω, ἦ τ' ἀλγίστη δαμάσσειν.
 Τῷ δ' ἄρα νικητὴν τιθεὶ δέπας ἀμφινύπελλον·
 Στῆ δ' ὄρεθ' ἐκ καὶ μῦθον ἐν ἀργείοισιν ἔειπεν.
 Ἀτρεΐδῃ τε καὶ ἄλλοις ἐὺκνήμιδες ἀρχαῖοι,
 Ἀνδρὲς δύο παρὶ τῶνδε κελύομεν ὥσπερ ἀείσω.
 Πύξ μάλ' ἀνδρομέων πεπληγμένον, ὃ δέ κ' ὑπέλλων
 Δῶν καμμοῖσι, γράωσι δ' αὖτ' ἅπαντες ἀρχαῖοι,
 Ἡμίονον ταλαεργὸν ἄγων κλισίῳ δὲ νεῖδω.
 Αὐτὰρ ὁ νικητὴς δέπας οἶσεν ἀμφινύπελλον.
 Ὡς εἶφατ'. ὄρνυτο δ' αὐτὴν ἀντὶ ἧς τε μέγας τε,
 Εἰδώς πυγμαρχίης, υἱὸς Παντοπῆος· ἐπειὸς
 Ἀφατο δ' ἡμίονον ταλαεργόν, φωνήσεν τε.
 Ἀσπὸν ἰπὸ δέπας δέπας οἶσεν ἀμφινύπελλον,
 Ἡμίονον δ' ἔφηναι πν' ἀξέμεν ἄλλον ἀρχαίων,
 Πυγμαρὶ νικήσας, τ' ἐπεὶ εὖ χρομαι ἔϊ) ἀφ' ἵππου.

28. αἰθλον.

28. ἀδμήτην.

H ε' χ

Neq. ipsorum Pyliorum, neq. Aetolorum magnanimitum.
 Pugnis quidem Sici Clytemedea Enopis filium:
 Ancaum vero lucta Pleuronium, qui in me surrexit:
 Iphicium autem pedibus praecurrere existentem:
 5 Hasta autem superavi Phileumq. & Polidorum:
 Solis me equis praeueterunt Alcoris-filij
 Multitudine superantes inuidentes ob Victoriam,
 Eo quoddam maxima ab ipsis relicta erant praemia:
 Hi vero erant gemini: hic quidem firmiter aurigabatur,
 10 Firmiter aurigabatur: ille vero flagello imperitabat.
 Sic quondam eram: nunc autem iuniores subeant
 Opera eiusmodi: me vero oportet senecta tristi
 Parere, tunc autem excellebam inter heroes.
 Sed abi ad tuum socium certaminibus inferias-fac.
 15 Hoc autem ei libens accipio gaudetq. mihi cor
 Quod mihi semper recordaris beneuoli, neque te lateo
 Honore quo me decet honorari inter Achiuos:
 Tibi autem dij pro his gratiam plurimam referant.
 Sic dixit: Pelides. a. ingentem per ceterum Achiuorum
 20 Iuit, postquam omnem laudationem audiuit Neliada.
 Ceterum ille pugilatus difficilis proposuit praemia:
 Mulam laboriosam ducens ligauit in circo,
 Sexennem, indomitam quaeq. difficillima ad domandum:
 Atque victo posuit poculum rotundum.
 25 Stetit autem relictus, & verbum inter Argiuos dixit:
 Atreidaeq. & ceteri bene ocreati Achini.
 Viros duos pro his praemijs iubemus, qui quidem praestantissimi-
 Pugnis aliter elatis percutere. cui. a. Apollo (mi sunt
 Dedit Victoriam. sciantq. omnes Achini,
 30 Mulam patientem operum ducens ad tentorium eat:
 At relictus poculum feret rotundum.
 Sic dixit, prodijt autem statim. Vir ampliusq. magnusq.
 Sciens pugillaris pugna filius Panopei Epeus,
 Attigit autem mulam operosam, dixitq.
 35 Propere veniat quicumq. poculum feret rotundum,
 Mulam. a. non puto aliquem abducitulum Achiuorum
 Pugilatu vincentem, quoniam gloriator esse praestantissimus.
 fff j

Achilles pu-
gnorū certa-
mē cōstituit.

Φοίνικας δ' ἄραν ἄνδρες ἐπ' ἠεροειδέα πόντον,
 Στήσαν δ' ἐν λιμένεσσι, θόσσην δ' ἰδὼρον ἔδωκαν
 Τιθ' ὃ παρ' αἰμοίοις λυγρόν ὅτ' αἶνον ἔδωκε
 Πατρόκλῳ ἥρωϊ ἰσχυρὸν ἔχοντα.
 Καὶ τὸν ἀχιλλεύς θῆκεν ἀέθλιον ἔταρτοιο,
 ὅς περ ἐλαφρότατ' ὅτι ποσσὶ κραυγῶσι πέλοιτο.
 Δουπέρω * αὐτὸν βοῦν θῆκε μέγαν καὶ πίονα δημόν.
 Ἡμιτάλαντον δ' ἤρυσσος λοιδῶν ἔθηκε.
 Στῆ δ' ὅρ' ἔδωκε καὶ μῦθον ἐν ἀργείοισιν εἰπὼν.
 Ὀρνυθ' οἱ καὶ τάτου ἀέθλου περὶ ἴσος εἴθε.
 Ὅς ἔφατ' ὠρνυτο δ' αὐτίκ' ὀλλῆτο ταχὺς αἶας,
 Ἀντίλοχος. (ὃ γὰρ αὐτὸς νέος ποσσὶ παύτας ἐνίκα)
 Στῆν δ' ἡμετασχηεὶ σήμερον δ' ἔτιματ' ἀχιλλεύς.
 Τόσση δ' ἔδοτο νύσσης τέτατο δρόμον. ὅκα δ' ἔπειτα
 Εἰσφες' οἰλιάδης· ὅππ' ὅτ' ὠρνυτο δ' ἰδὼν ὀδυσεύς
 Ἀρχυμάλ', ὡς ὅτε τις τε γυναικὸς εὐχόμενος
 Στῆθεός ὅτ' ἔχων ὄντ' ἐλ' μάλα * χερσὶ ταυρῶν,
 Πηνίον ἐξέλουσα παρ' ἐμὴν. ἀρχοῦ δ' ἰσχεῖ
 Στῆθεός, ὡς ὀδυσεύς θῆκεν ἐγγυδέν, αὐτὰρ ὅππ' ὄν
 Ἰγνία τύπῃ πόδεσσι, παρὸς κόνιν ἀμφιγυθῶσαι.
 Κἀδ' ὅτ' ἀφ' οἱ κεφαλῆς χεῖρ' οὐκ ἔμεινα δ' ἰδὼν ὀδυσεύς,
 Αἰεὶ ῥίμφο θῆκεν. ἰαχὸν δ' ὅππ' αὐτὸς ἀχαιοὶ
 Νίκης * ἰεμένω, μάλα δ' ὀππ' ἔμεινον κέλευσεν.
 Ἀλλ' ὅτε δὴ πύματον τέλειον δρόμον, αὐτίκ' ὀδυσεύς
 Εὐχέτ' ἀδύμην γλαυκῶπιδι ὄνχ' ἰδυμόν,
 Κλυθὶ θεῶν, ἀγαθὴ μοι δ' ἰδὼν ὀδυσεύς.
 Ὅς ἔφατ' ἀχόμενος. τὸ δ' ἔκλυε παλλὰς ἀδύμην.
 Γῆα δ' ἔθηκεν ἐλαφρότατ' ὅτ' ἔχων χεῖρας ἔμεινον.
 Ἀλλ' ὅτε δὴ πύματον ἔμεινον ἐπ' ἔμεινον ἀέθλον,
 Ενδ' αἶας μὲν οἰλιάδης θῆκεν. βλάψεν γὰρ ἀδύμην,
 Τῇ ῥα βοῶν κέχυτ' ὄντος ἀποταμένων ἐριμύκων,
 Οὐδ' ὅππ' ἀποκλῶν πύματον ὄντος ἀέθλου.
 Ενδ' ὄντος βοῶν πύματον ὄντος ἀέθλου.
 Κρητὴρ αὐτὸς ἀνέειρε πολὺν τλας δῖος ὀδυσεύς,
 ὅς ἦλθε φθάρμενος. ὃ δ' ἔχων ἐλε φάιδιμος αἶας.
 Στῆ δ' ἔχων μὲν χερσὶν ἔχων βοῦς ἀργαῖος.

Ορνυθ

Phœnices. a. abduxerant viri per caruleum pontum:
 Steteruntq; in portibus: Thoni. a. dono dederunt:
 Pro filio autem Priami Lycæon præcium dedit
 Patroclæ heroi Isomides Enneus:
 Et hoc Achilles posuit præmium sui socij,
 Quicumq; levisimus pedibus velocibus esset:
 Secundo. a. bouem posuit: magnum & pinguem adipe:
 Semitalentum autem auri siccum posuit.
 Stetit autem erectus & verbum inter Argiæos dixit:
 Surgite equi & huius certaminis periculum facietis,
 Sic dixit. prodijt. a. statim Oilei filius Velox Ajax.
 Surrexit etiam Ulysses Gasfer, deinde. a. Nestoris filius
 Antilochus. (hic. n. etiam iuvenes pedibus omnes vincebat)
 Steterunt. a. ordine, ostenditq; metam Achilles.
 His. a. a. carceribus extensus est cursus: celeriter. a. postea
 Exiit Oileus post. & ruit diuus Ulysses
 Propè admodum, & cum aliquis mulieris pulchra
 Ad pectus est radiolus. quem scitè admodum manib. explicet
 Stamen extrahens extra licium: propeq; admovent
 Pectori: sic Ulysses curuebat propè, atq; a tergo
 Vestigia premebat pedib. anteq; pulvis circumfunderetur.
 Inq; eius caput fundebat halitum diuus Ulysses,
 Semper facile currens: acclamabant. & omnes Achius
 Victoria cupidi. Valde autem festinantem hortabantur.
 Sed quum iam extremum peragebant cursum, mox Ulysses
 Precatus est Minervam castam suo in animo:
 Exaudi Dea, felix mihi auxiliatrix veni pedibus.
 Sic dixit precans: hunc. a. exaudiuit Pallas Minerva:
 Membraq; fecit lenia, pedes, & manus supernè.
 Sed quum iam mox erant affecturi præmium,
 Tunc Ajax quidem lapsus est currens, læsi. n. Minerva:
 Vbi boum fusus erat finis intersectorū. Valde mugientiū,
 Quos ob Patroclum mactarat pedibus Velox Achilles.
 Ibi simo bouino impletus est osq; navesq;
 Cratera. a. abstulit patiens diuus Ulysses,
 Vt generat præterens: at bouem accepit illustris Ajax,
 Stetit. a. cornu manibus tenens bouis agrestis.

fff

Ονδον ὑποπύων, μὲν δ' ἀργείοισιν ἔειπεν.
 Ω πόποι, ἦ μ' ἔβλαψε θεὰ πόδας, ἦ το παρ' ὅτ' ὦρ
 Μήτηρ ὡς, ὁδὸν τῇ παρίσταται, ἠδ' ἐπαρήγει.
 Ως ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πῶς τις ἐπ' αὐτῷ ἦδ' ὀλέασαν.
 Ἀντιλοχὸς δ' ἄρ' εἰδὼς τοῖον ἔκφοβον ἀέθλων,
 Μειδιόων, καὶ μῦθον ἐν ἀργείοισιν ἔειπεν.
 Εἰδὼν ὅτ' ἔρεω πάντων φίλοι, ὥς π' καὶ νῦν
 Ἀθάνατοι ἡμῶσι παλαμοτέροις ἀνδράσι.
 Αἴας μὲν γὰρ ἐμεί, ὀλίγον πρὸς ἡνέτερος ὄσιν.
 Οὐτος δ' ἐπετέρις ἡμῶν, πρὸς τέρων τ' ἀνδράπων,
 Ωμωρέοντα δὲ μιν φάσ' ἐμμεναι ἀγλαέον.
 Προσπνέει δὲ δύσασθαι ἀχαιοὺς, εἰ μὴ ἀγλαεῖ.
 Ως φάτο, καὶ δ' ἦεν δὲ ποδὸν καὶ πηλὸν ἄνα.
 Τὸν δ' ἀγλαεὶς μῦθον ἀμειβόμενος πρὸς τέειπεν·
 Ἀντιλόχ'· εἰ μὲν τοι μέλεθ' ἐρήσεται ὅν' ὄσ',
 Ἀλλὰ τοι ἡμὶ τάλαντον ἐγὼ χρυσὸν δ' ἀπιδίησω.
 Ως εἰπὼν, ἐν χερσὶ τῇδ' ὁ δ' ἐδέξατο χαίρων.
 Αὐτὰρ πηλείδης χεῖρ' ἐμὴν δολιχόσκιον ἐγχεύς
 Θῆκε ἐς αἰώνος φέρον, κατὰ δ' ἀπιδίη καὶ περὶ αἰώνων,
 Τόχα σαρπηδόωντος, ἃ μιν πάτροκλος ἀπύρρα·
 Στήθε' ὁρδὸς, καὶ μῦθον ἐν ἀργείοισιν ἔειπεν.
 Ἀνδρὲς δύο πρὸς τὸν δὲ κελύουσαν ὠπὸς αἰέσω,
 Τόχα ἑσταμένω, ταμείχρα χαλκὸν ἐλόντες,
 Ἀλλήλων πρὸς παρ' ἄλλων ὀμίλου περὶ δῶμα.
 Οπποτέρους κε φθῖναι ὀρεξόμενος χεῖρα χαλὸν,
 Ψαύσῃ δ' ἐν δίνων δῖα τ' ἐν τε καὶ μέλαινα ἅμα,
 Τῷ μὲν ἐγὼ δώσω τόδε φάσμανον ἀργυρόηλον,
 Καλὸν θρηίκιον, τὸ μὲν ἀστεροπαῖον * ἀπύρραν·
 Τόχα δ' ἀμφοτέρωι ξυψήια ταῦτα φερέδω.
 Καὶ σφιν δέω τ' ἀγλαίῳ παρὰ δῖόν μαι ἐν χερσὶν ἔσθην.
 Ως ἔφατ'· ὅτ' ὁ δ' ἐπειτα μέγας τελαμῶνι ὄσας,
 Ἀνδ' ἄρα τυδείδης ὠρτο κρατερὸς διομήδης.
 Οἱ δ' ἐπεί νῦν ἐπεί τ' ὀμίλου περὶ δῶμα,
 Ες μέσον * ἀμφοτέρων στυγίῳ μεμαῶτε μάχεσθαι,
 Δεινὸν δερκομένω, θάμβῃ δ' ἔχε πάντας ἀχαιούς·
 Ἀλλ' ὅτε δὴ γὰρ ὄσ' ἦσαν ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰόντες,
 Τεῖς μὲν ἐπὶ τῇδε, τῆς δὲ γὰρ δὸν ὠρμήθησαν.

Ενδ'

Fimum expuens, interq; Argiuos dixit:
Proh malum, certe mihi laesi Dea pedes, qua iam dudum
Veluti mater Vlyssi astat, & auxiliatur.
Sic dixit: hi autem omnes super ipso suauiter riserunt.
 5 *Antilocheus. &c. iam extremum abstulit praeuium*
Ridens, & verbum inter Argiuos dixit:
Scientibus vobis dico omnibus, amici, quod adhuc et nunc
Immortales honorant et ate prouectiores homines.
Aias enim me paulo natu grandior est:
 10 *Hic autem prioris generationis priorumq; hominum,*
Cruda senectus autem ipsum dicunt esse: difficile autem
Pedibus cum eo contendere Achiuis praeterquam Achilli.
Sic dixit: ornavitq; Scelopidem Pelidem,
Hunc. a. Achilles verbis respondens allocutus est:
 15 *Antiloche. non quidem tibi inanis dicitur laus de me,*
Sed tibi semitalentum ego auri addam.
Sic factus, in manibus posuit, hic vero accepit latus.
At Pelides quidem longam hastam
 20 *Deposuit in circum proferens, scutum & galeam*
Arma Sarpedonis: qua ei Patroclus abstulerat.
Stetit. a. erectus, & verbum inter Argiuos dixit:
Viros duos de his iubemus, qui praestantissimi sunt,
Arma indutos, incidens corpus as fumentes,
 25 *Inuicem coram multitudine experiri:*
Vter praecipuauerit appetens corpus pulchrum,
Attigeritq; intestina perq; arma & nigrum sanguinem,
Hic quidem ego dabo hunc ensē argenteis-clausis-distinctū,
Pulchrum, Threicium, quo quidem Asteropeum priuauit:
 30 *Arma. a. ambo communia haec ferant,*
Et eis conuiuium lautum apponam in tentorijs.
Sic dixit, prodijt. a. postea magnus Telamonius Aias:
Post. a. Tyrides prodijt fortis Diomedes. (sunt
Hi. a. postquam igitur ex utraq; parte multitudinis armati
 35 *In medium strorumq; congressi sunt prompti pugnare,*
Horrende aspicientes: stupor. a. tenebat omnes Achiuos.
Sed quum iam prope fuerunt inter se progressi,
Ter quidem irruerunt: terq; conuius impetum fecerunt.

Τῶν

Aias & Dio-
 medes hastis
 certant.

Εν δ' αἶψα μὲν ἔπειτα καὶ τ' ἀπὸ δουρὶ τοσὶ ἴσῃν
 Νύξ, ἡ δὲ γὰρ ἔκτανεν ἐρυτο γ' ἐν δουρὶ δώρηξ.
 Τυδείδης δ' ἄρ' ἔπειτα ὑπὲρ σάκε' ὀ μακάριοι,
 Αἰὲν ἐπ' αὐχένι κύρε φαινοῖτο δουρὸς ἀκρωτὶ.
 Καὶ τότε δὴ ῥ' αἶψα πᾶσι δέδοται τὰς ἀχαιοὶ
 Παισσομένοισι ἐκείνῳ δὲ τὸν ἀέθλια ἰσ' ἀνελέειν.
 Αὐτὰρ Τυδείδῃ δῶκεν μέγα φάραγον ἥρωος
 Σωὶ νολεῖν τε φέρων καὶ εὐδμήτω τελαμῶνι.
 Αὐτὰρ Πηλεΐδης δὴ κεν σόλον αὐτοχόωνας,
 Οὐκ εἴν μὲν ῥίπασκε μέγα δένε' ἡεπίανος,
 Ἀλλ' ἦτοι τὸν ἔπεφνε ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς,
 Τὸν δ' ἄρα τ' ἐν νῆαςσι σωὶ ἄλλοισι κτεάτεσσιν.
 Στῆ δ' ὀρθύς, καὶ μύθον ἐν ἀργείοισιν ἔειπεν.
 Οἰσὺ δ' οἱ καὶ τοῦτου ἀέθλου πειρήσασθε·
 Εἰ οἱ καὶ μάλα πολλὸν ἄπο περὶ πόνους ἀγχοί,
 ἔξει μιν καὶ πέντε περὶ πόνους ἐν αἰατοῖς
 Χρεώμεν'· ὃ μὲν γὰρ οἱ ἀπὸ μὲν ὀρέμενος γὰρ σιδήρεα
 Ποιμῶν, ὃ δ' ἀπὸ τῆς εἰσ' ἐς πόλιν, ἀλλὰ παρέξει.
 ὧς ἔφατ', ὅρτο δ' ἔπειτα μένεπ' ὀλέμος πολυπότῃς,
 Ἀν' ἡλεοντῇ κρατερὸν μὲν αὐτὸν δέοιο,
 Ἀν' δ' αἶψα τελαμῶνι δέοιο, καὶ δῖος ἔπειτος·
 ἔξῃς δ' ἴσαντο σόλον δ' ἔλε δῖος ἔπειτος,
 Ηκεῖ δὲ διήσας γέλασαν δ' ὅππαιτες ἀχαιοί.
 Δάτερ' αὐτ' ἀφένκε λεοντεύς ὅς τ' ἄρ' ἔειπεν·
 Τὸ τρίτον αὐτ' ἔρριψε μέγας τελαμῶνι αἶψα
 Χειρὸς ὑποσθάρης καὶ ὑπὲρ θαλερὰ σήματα πάντα.
 Ἀλλ' ὅτε δὴ σόλον εἶλε μένεπ' ὀλέμος πολυπότῃς,
 Οὐσον τις τ' ἔρριψε χαλκίροπα βυκόλ' αὐτῇ.
 Η δὲ δ' ἐλίσσεται πέτεται διὰ βύς ἀγέλας,
 Τόσον παυτὸς ἀγῶν ὑπὲρ θαλερὰ τοῖς δ' ἐβόων.
 Ἀνδάντες δ' ἔπειτα πολυπύματο κρατερῶο
 Νῆας δὴ γλαυφὸς ἔφερον βασιλῆ' Ἀέθλον.
 Αὐτὰρ ὁ τοξόωνσι τίθει ἰόντα σιδήρεον,
 Καὶ δ' ἐπὶ δὲ δέκα μὲν πελὲκας, δέκα δ' ἡμιπέλεκας.
 Ἰσὸν δ' ἐστὲν ἑνὸς κυανοπάρχοιο
 Τηλοῦ δὴ ψαμίδιοιο· ἐκ δ' ἐκ τῆς ἑνὸς πέλειαν
 Λεπτὴν μωίνην δὴ σὺν ποδὸς, ἥς ἄρ' αὐῶρε

Τοξόων.

Tunc Ajax quidem deinde per scutum undiq. equale
 Percussit, neq. corpus attingit, tutabat ur. n. intus thorax:
 Tydides autem deinde supra scutum magnum
 Semper cernicem adeptus est splendens hasta cuspidē.
 Et tunc iam Aiaci timentes Achivi,
 Cessantes inusserunt premia parva referre.
 At Tydide dedit magnum ensē heros
 Cum sagina proferens & artificiosē facto loro.
 Ceterum Pelides posuit discum tantum constatum,
 Quem prius iactabat ingens robur Eetionis:
 At hunc quidem interfecit pedibus fortis diuus Achilles
 Illum vero duxerat ad naues cum alijs possessionibus.
 Stetit autem relictus, & Verbum inter Argives dixit:
 Surgite, qui & hic etiam certamen experiemini
 Si ei etiam valde admodum procul pingues agri sunt,
 Habebit ipsum etiam quinq. circummotus annos,
 Vrens: non enim illi indigens ferro
 Pastor, neq. arator ibit ad urbem, sed discus praebebit.
 Sic dixit - prodijt autem postea bellicosus Polyptēs,
 Surrexit etiam Leontei forte robur diuini:
 Surrexit etiam Ajax Telamonides, & diuus Epeus:
 Ordine autem stabant: discumq. accepit diuus Epeus:
 Misitq. rotans: riserunt autem omnes Achivi.
 Secundus autem emisit Leonteus ramus Martis:
 Tertio vero protecit magnus Telamonius Ajax
 Manu à valida, & citra iecit notas omnes:
 Sed quum iam discum accepit bellicosus Polyptēs
 Quantum quis projecit pedum bubulcus vir,
 Quod contortum solat per boues gregales,
 Tantum omne spaciū superauit: hi. & clamauerunt
 Surgentes autem secij Polyptēs fortis,
 Naues in concavos retulerunt regis praemium.
 At hic sagittarijs posuit spiculis consuecendis aptum fer
 Proposuit. a. decē gde bipennes decemq. securiculas. (rū,
 Malum autem stutuit naus nigram proram habentis
 Longe in arena exq. eo timidam columbam
 Tenui funiculo ligauit expedē, in quam iussit

Iaculanti.

Disci certan

Sagittarum
certamen.

φρίεσθαι.

Τοξόειν. ὅς μιν καὶ βάλην τρήσων ἀπέλειαν.
 Πάντας ἀειράμεν * πελέκας, κλισίην δ' * φερέειν.
 ὅς δ' καὶ μιν εἰς τοὺς πόδας ὀρνίθους ἀμύρτων,
 (Ἡσπερ γὰρ δὴ καὶ νῦν) ὅδ' οἷσι περὶ ἡμῶν πέλεκας.
 ὅς φασί. ἄρτο δ' ἐπεί τα βίη τεύχεροισιν ἀνακτῶ,
 Ἄνδ' ἀφ' αὐτῶν μιν εἰσὶν ἔχοντες ἔνδοξον.
 Κλήροισι δ' ἐν κυνέῃ χαλκήρεϊ πάλλον ἐλόντες.
 Τεῦχερ' ὃ πρῶτος κλήρῳ λαχέειν ἀντίκα δ' ἰδὼν
 Ἥκεν ἐπικρατέως, ὅδ' ἡπείλησεν ἀνακτῶ.
 Ἀρνῶν παρωτογόνων ῥέζειν κλειτὴν ἐκαστοῦ μύθου.
 Ὀρνίθους μὲν ἀμύρτες, (μέγιστος γὰρ οἱ τῶν ἀπὸ λῶν)
 Αὐτὰρ ὁ μιν εἰσὶν ἔχοντες πάλον τῇ δ' ἐδέετο ὄρνις.
 Ἀντικρὺ δ' ἀπὸ μιν εἰσὶν ἔχοντες πάλον τῇ δ' ἐδέετο ὄρνις.
 Ἡ μὲν ἐπειτ' ἦλθε παρὸς οὐρανὸν, ἡ δ' ἐπαρείδῃ.
 Μιν εἰσὶν ποτὶ γαῖαν ἀτὰρ κελαιόησαν ἀρχαί.
 Σπέρχοντο δ' ἀφ' αὐτῶν μιν εἰσὶν ἔχοντες πάλον τῇ δ' ἐδέετο ὄρνις.
 Τόξον ἀτὰρ δὴ δίδοντο πάλον τῇ δ' ἐδέετο ὄρνις.
 Αὐτίκα δ' ἡπείλησεν ἐκαστοῦ μύθου.
 Ἀρνῶν παρωτογόνων ῥέζειν κλειτὴν ἐκαστοῦ μύθου.
 Τῇ δ' ἐπὶ νηὶ φέρον * εἰ δὲ τρήσων ἀπέλειαν.
 Τῷ δ' ὅγε δινάεσαν παρὸς πῆρεος βάλε * μέσσην.
 Ἀντικρὺ δ' ἐπὶ νηὶ βέλετο. τὸ μὲν ἀπ' ὀπίσθου
 Πρῶτον μιν εἰσὶν ἔχοντες πάλον τῇ δ' ἐδέετο ὄρνις.
 Ἰσώ φετομένη νηὶς κλυτὰ τεύχεροισιν.
 Αὐτὸν ἀπὸ νηὶς σὺν τῇ πῆρεϊ πικρὰ λίαν ἔδωκεν.
 Ὀκνὸς δ' ἐν μελέων ἀνδρῶν πάλον τῇ δ' ἐδέετο ὄρνις.
 Κἀππεσε λαοὶ δ' αὐτῷ πικρὰ λίαν ἔδωκεν.
 Ἄνδ' ἀφ' αὐτῶν μιν εἰσὶν ἔχοντες πάλον τῇ δ' ἐδέετο ὄρνις.
 Τεῦχερ' ὃ πρῶτος κλήρῳ λαχέειν ἀντίκα δ' ἰδὼν
 Ἥκεν ἐπικρατέως, ὅδ' ἡπείλησεν ἀνακτῶ.
 Ἀρνῶν παρωτογόνων ῥέζειν κλειτὴν ἐκαστοῦ μύθου.
 Ὀρνίθους μὲν ἀμύρτες, (μέγιστος γὰρ οἱ τῶν ἀπὸ λῶν)
 Αὐτὰρ ὁ μιν εἰσὶν ἔχοντες πάλον τῇ δ' ἐδέετο ὄρνις.
 Ἀντικρὺ δ' ἀπὸ μιν εἰσὶν ἔχοντες πάλον τῇ δ' ἐδέετο ὄρνις.
 Ἡ μὲν ἐπειτ' ἦλθε παρὸς οὐρανὸν, ἡ δ' ἐπαρείδῃ.
 Μιν εἰσὶν ποτὶ γαῖαν ἀτὰρ κελαιόησαν ἀρχαί.
 Σπέρχοντο δ' ἀφ' αὐτῶν μιν εἰσὶν ἔχοντες πάλον τῇ δ' ἐδέετο ὄρνις.
 Τόξον ἀτὰρ δὴ δίδοντο πάλον τῇ δ' ἐδέετο ὄρνις.
 Αὐτίκα δ' ἡπείλησεν ἐκαστοῦ μύθου.
 Ἀρνῶν παρωτογόνων ῥέζειν κλειτὴν ἐκαστοῦ μύθου.
 Τῇ δ' ἐπὶ νηὶ φέρον * εἰ δὲ τρήσων ἀπέλειαν.
 Τῷ δ' ὅγε δινάεσαν παρὸς πῆρεος βάλε * μέσσην.
 Ἀντικρὺ δ' ἐπὶ νηὶ βέλετο. τὸ μὲν ἀπ' ὀπίσθου
 Πρῶτον μιν εἰσὶν ἔχοντες πάλον τῇ δ' ἐδέετο ὄρνις.
 Ἰσώ φετομένη νηὶς κλυτὰ τεύχεροισιν.

ε. ἰδέτω
 ε. ἰδὲτο
 ε. μέσσης

Ἀλλὰ

Iaculanti: qui sanè percussit timidam columbam.
 Omnes tollens bipennes ad tentorium ferat.
 Qui vero funiculum attigerit ab aue aberrans:
 (Inferior nempe is) hic ferat securiculus.
 Sic dixit: prodijt autem postea Sic Tenecri regis:
 Surrexit item Meriones comes bonus Idomenei:
 Sortes. a. in galea arata movebant accipientes.
 Tenecri. s. primus sorte sortitus est: statim a. sagittam
 Misit fortiter, neq. sonit regi
 Ignorū primogenitorū sacrificaturū inelytum sacrificium:
 Ab aue quidem aberravit (invidit enim ei hoc Apollo)
 At hic funem attigit iuxta pedem, quo ligata erat auis.
 Proxus. a. funiculum abscondit amara sagitta:
 Illa quidem dein tendebat ad celum: hic. a. demissus est
 Funiculus in terram: adclamaverunt Achivi.
 Festinans autem Meriones extraxit manu
 Arcum: at iam sagittam tenebat dudum & direxerat:
 Statim autem sonit procul-iaculanti Apollini (tomben:
 Ignorū primogenitorū sacrificaturū inelytum beca-
 Alit autem sub nubibus vidit timidam columbam:
 Hanc hic huc-illuc-se vertente sub ala percussit mediam:
 Penitus. a. transiit relum: hoc. a. retrorsum in terram
 Ante Merionis fixum est pedem: at auis
 Mulo insidens natus nigram proram-haben is
 Collum suspendit, simul. a. penna densa dispersa sunt:
 Velox. a. ex membris anima solavit, longe. a. ab illo
 Decidit: populi. a. rursus admirati stupescitq. sunt.
 Itaq. Meriones bipennes decem omnes sustulit:
 Tenecri autem securiculus portavit concavus in naues.
 At Pelides quidem longam hastam,
 Leberemq. novum bone dignum, variegatum,
 Deposuit in certamē ferens: & iaculatores viri surrexerunt:
 Surrexit quidem Atreides late-dominans Agamemnon:
 Surrexit etiam Meriones famulus bonus Idomenei.
 Hic. a. & locutus est agilis diuus Achilles:
 Atreide, scimus enim quantum antecellis omnibus.
 Et quantum viribusq. & iaculis es praestanti simus:
 Quare

Αλλὰ σὺ μὲν τὸ δ' ἄεθλον ἔχων κοίλας ὀπὶ νῆας
 Εργάζεαι, ἄταρ δόρυ μαιεύων ἥρωϊ πόρω μιν,
 Εἰ σὺ γὰρ σὸν θυμὸν ἐθέλεις. κέλωμαι γὰρ ἔργω γέ.
 Ως ἔφατ', ὅδ' ἀπὸ θῆπεν ἀνὰ ζ' ἀνδρῶν ἀγαμέμνων.
 Δῶκε δ' ἡ μαιεύων δόρυ χαλκῆον· ἀντὶρ δ' ἦρως
 Τάλυβιόφω κήρυκα δίδου περικαλλὲς ἄεθλον.

ΙΛΙΑΔΟΣ ΟΜΗΡΟΥ Η Ω.

Ραψωδίας ὡς δεσπε.

ΖΕΥΣ κηδέρμευ· ἔκτορ· δέ τινι πατρὶς ἀχιλλεῖα πέμπει,
 ὅπως δόποδ' ὅτ' ἦρως· τὸ σῶμα· ἔσαν δ' αὖ πατρὶς παρὰ μιν,
 πῶς λύτρεαι κρημίστοι· ἀχιλλεῖ, τὸν νεκρὸν δ' ἐπὶ πλοῦτος· ὁ
 δ' αὖ, πατρὶς παρὰ μιν, κρημίστων τὸς ἐκλυκτοὺς φύ-
 λακας, παραγίνεσθαι πατρὶς τὸν ἀχιλλεῖα, καὶ ἐκτεύσεις αὐτὸν
 δόποδ' ἀνείη τὸν ἥον. καὶ ἀνακρημίστοις εἰς τὴν πόλιν, θάπσει,
 καὶ ἐπ' αὐτῷ δέ τινι ἀνείη.

ΙΛΙΑΔΟΣ ΟΜΗΡΟΥ Η Ω. ΡΑ.

ψωδία.

Ω, Πρίαμος μὲν καὶ υἱὸν λαῶν, γέρον δ' ὦκεν ἀχιλλεῖ.

ΤΤΟ δ' ἀνδρῶν, λαοὶ δ' ἴσας ὀπὶ νῆας ἔκα-
 σαι
 Εσκήδαντ' ἰέναι. τοὶ μὲν δὲρ ποιο μέδον-
 το
 Χιλλεῖς

Υπνου τε γλυκεροῦ τυρπόμεναι· αὐτὰρ ἀ-
 Κλαῖε φίλον ἐπὶ τῇσι μεμνημένοι· δὲ μιν ὕπνος
 Ἡρεῖ πινδαμάτωρ, ἀλλ' ἐσκήδοντ' ἐνδοχα· ἐνδοχα,
 Πάτροκλον ποθέων· ἀδρότητά τε καὶ μένος ἦν·
 Ἡδ' ὁ πόσι πλούπυσσε σὺν αὐτοῖσι καὶ πᾶσιν ἀλγέα,
 Ἀνδρῶν τε πόλεμους, ἀλγέων τε καὶ μύα τε τείρων.
 Τῶν μνηστῶν μιν, ἀλγέων τε καὶ δέκρυον ἔειπεν,
 Ἀλλοτ' ὀπὶ πᾶσι καὶ τακείμενος, ἀλλοτ' δ' αὖτε
 Ὑπνῶν, ἀλλοτ' ὅτ' ἀπὸ νῆας· τῶν δ' ὅτ' ἀπὸ νῆας
 Διόδοσ' ἀλγέων παρὰ τὴν ἀλγέων· ὅτ' ἐμιν ἦως

Φανομένη

Quare tu quidem hoc primum habens, concavis in naues
 Vade, at hastam Merioni heroi demus,
 Si tu tuo animo sis: Solo enim equidem.

Sic dixit: neq, immerigerus fuit rex virorum Agamemnon
 Dedit autem Merioni hastam arcam: sed hic heros
 Talithybio praconi dedit perpulchrum primum.

ILIADIS HOMERI AVT XXIII. COM-
positionis argumentum.

IUPITER curam habens Hectoris, Thetim ad Achillem
 mittit, ut reddat Herois corpus: Irim autem ad Pri-
 amum, ut redemptionis praemia portans Achilli, cadauer
 filij recipiat. Hic autem deductus à Mercurio, qui sopiue-
 rat Graecos custodes, accedit ad Achillem, & precans i-
 psum accepit filium, & reportans ad civitatem, sepelit, &
 super ipso epulum constituit.

ILIADIS HOMERI XXIII. COM-
positio.

Ω, Priamus mortuū filiū recipiens munera dedit Achilli.

MISSVM est autem certamen: populi an-
 tem seloces in naues singuli
 Dispergebantur et irent, hi. q. cura curam
 habebant,

Somnoq, dulci et fruerentur: at Achilles
 Flebat, dulci amici memor, neq, ipsum somnus
 Cepit omnia domans: sed vertebatur huc & illuc,
 Patrecl requirens vigorem & robur ingens,
 Et quod peregrat cum ipso, & passus erat dolores,
 Virorumq, bella periculosasq, undas emensus:
 Horum memor teneram lacrymam fundebat:
 Aliquando in latera incens, aliquando autem rursus
 Supinus, aliquando a. pronus: interdum a. rectus surgens
 Volubabat sese marens ad litus maris: neq, ipsum Aurora

Achillis inge-
 ta nox Patro-
 cli morientis

Φάιντο μὲν ἡ λήϊσ' ἔσκεν ἡδ' αἶμα τ' ἠϊόνος τε·
 Ἀλλ' ὅγ' ἐπεὶ ζεύχεν ὕφ' ἄρμασιν ὠκείας ἵππους,
 Ἐκπορᾷ δ' ἔλκεσθ' ἀνὰ στήθεσσι δόρυ ὀπίσθεν·
 Τεῖς δ' ἐρύσας παρὰ στήμα μείνοισι δαυόντες,
 Αὐτὶς ἐνὶ κλισίῃ παυέσκατο, τὸν δ' ἐδ' ἔασκεν
 Ἐν κόνι σκῆπτρόσας παρὰ στήθεσσι. τίσι δ' ὑπόλλων
 Πᾶσαν ἀεικέλιον ἄπερθε χρεῖα; θῶν τ' ἐλαίρων
 Καὶ πεθνεύοντα παρὰ στήθεσσι δ' αἰγίδι πᾶν καλύπτει
 Χρυσέῃ, ἵνα μή μιν ὑποδύοιτο ἑλκυσάων.
 Ως δ' ἐμὲν ἐκτορεα δῖον ἀείκειζεν μέναιων·
 Τὸν δ' ἐλαίρεσκον μάκρας θεοὶ εἰστροδόωντες,
 Κλέψαι δ' ὠτρυνύσσιον ἐὺ σκοπον ἀρχειφόντων.
 Ἐν δ' ἄλλοις μὲν πᾶσιν ἑλῶσιν, ἐδ' ἐποδ' ἦρη,
 Οὐδ' ἐποσειδάων, ἐδ' ἡλακώπει δ' κοῦρη·
 Ἀλλ' ἔχρον ὅς σφιν παρῶν ἀπύχθετο ἱλίοιο ἱρή,
 Καὶ παρὰ στήθεσσι λαοὺς ἀλεξάνδρου ἔνεκ' ἀπης,
 Οἱ νείκαστε θεοὶ ὅτε οἱ μέσσωλον ἴκοντο,
 Τίω δ' ἦν ἡσ' ἢ οἱ πόρε μαχλοσύνῃ ἀλεγεινῇ.
 Ἀλλ' ὅτε δ' ἦρ' ἐκ τοῦ δουδεκάτη ἤλυε τ' ἠώς,
 Καὶ τότε ἄρ' ἀδυνάτοισι μετ' ὕδα φούετο ὑπόλλων.

ἡ δ' ἑλκήμονες,

Σχέτλιοι ἐστὶ θεοὶ * διλήμονες, ἐνὺ ποδ' ὕμν
 Ἐκτορ μὲν ἔκρη βοῶν αἰγῶν τε τελείων,
 Τὸν νῦν ἐκ ἔτλητε νέκυν παρὰ ἑόντα σαδῶσαι,
 Ἡτ' ἀλόχῳ ἰδέειν, καὶ μιτέει, καὶ τέκεϊ φῶ,
 Καὶ πατέρι παρὰ μῶ, λαοῖσι τε, τοῖς καὶ μιν ὠχεα
 Ἐν πυρὶ κήαιεν, καὶ ὅπῃ κτέρει κτερίσειαν·
 Ἀλλ' ὁλοῦ ἀχλὺν θεοὶ βάλεον ἐπαρήγειν·
 Ὡς τ' ἀφ' ὀφρέας εἰσὶν ἐναίσιοι, ὅτε νόημα
 Γναμπῆδον ἐνὶ στήθεσσι λέων δ' ὡς ἀγρία οἰδεύει·
 Ὅστι' ὅπῃ ἀμυγρὰ τε βίη καὶ ἀνδρῶν ἐνυμῶ
 Εἰξας εἶο' ὅπῃ μῆλα βροσύν, ἵνα δαῖτα λάβῃσιν·
 Ως ἀχλὺς ἔλεον μὲν ἀπώλεσεν, ἐδ' οἱ αἰδώς
 Γίνεται, ἢ τ' ἀδύρας μέγα σίνεται, ἢ δ' ὀνίνισι.
 Μέλλει * γὰρ πού τις καὶ φίλτερόν ἄλλον ὀλέσται,
 Ἡὲ καὶ σῆν ὁ μορᾶσιον, ἢ καὶ ὕον·
 Ἀλλ' ἡτοὶ χλαύσεις καὶ ὀδύρμεν ὅτ' ἐμείνεα.
 Τίλην γὰρ μοῖραν θυμὸν θέσαν ἀνδρῶν ποισιν.

ἡ δ' ἑλκήμονες,

Αὐτὰρ

Apparens latebat supra mareq; litoraq;
 Porro hic postquam iunisset sub curribus veloces equos:
 Hectorē, ut traheretur, ligabat post currum:
 Ter autem raptans circa sepulchrum Menestada mortui,
 Rursus in tentorio quiescebat. illum vero sinebat
 In pulvere extendens primum. huius. a. Apollo
 Omnem turpitudinem semavit a corpore, circum miseratū
 Etiam mortuum circumq; egide totum operuit
 Aurea, ut non ipsum laniaret raptans,
 Adco hic quidem Hectorē indignē tractabat furens.
 Hunc autem miserabantur beati dii insipientes:
 Ut furaretur. a. hortabatur bonum speculatorem Mercur.
 Tunc alijs. q. omnibus placuit, nequaquam tamen Iunoni,
 Neq; Neptuno, neq; caelijs oculis puella:
 Sed sic affecti erant, ut ipsi primi odio erat illum sacrum,
 Et Priamus, & populus Alexandri propter damnum,
 Qui contempsit deas quando eius ad rigurium iurant,
 Huncq; laudavit quae ei praeiit libidinem tristem.
 Sed quando iam ab illo duodecima erat aurora,
 Tum inter immortales locutus est illustris Apollo:
 Improbis estis dii noxij nonne quondam vobis
 Hector crura cremanit bonum caprarumq; integrarum?
 Hunc iam non sustineris etiam mortui existentē servare,
 Suasq; uxori ad videndum, & matri, & filio suo,
 Et patri Priamo, populisq; qui sanē ipsam mox
 Igne crearent, & iusta exequiorum persolverent;
 Sed permicisq; Achilli, dii cultisq; optulari,
 Cui neq; mens est laudabilis, neq; animus
 Flexibilis in pectoribus: leo. a. soluti, agrestia sapit,
 Qui postquam magno robori & superbo animo
 Paruit, ut ad oves hominum, ut dapes accipiat:
 Sic Achilles misericordiam. q. perdidit, neq; ei pudor
 Est, qui viros valde ledit, atq; iunat.
 Potest. n. forte quis & chariorem alium amisisse.
 Vel fratrem Glycerum, vel etiam filium:
 At profecto postquam flevit & luxit, negligit.
 Patientem enim Pat. a. animi iudicaverunt hominibus,

Patidis iudi-
cium.Apollo deos
obiurgat,
quod Hectoris
corpus cru-
deliter tracta-
ri pariantur;

Αὐτὰρ ὅγ' ἔκτορα δῖον, ἐπεὶ φίλον ἦτορ ἀπύεσθαι,
 Ἰωπῶν ἐξ ἀπῆων, αἷε σῆμα ἑτάροιο φίλοιο
 Ελκεῖ· ἐμὲ δ' οἷο τὸ γὰρ κάλλιον, εἰ δέ τ' ἀμείνων,
 Μὴ ἀγαθὸν ὥς ἐόντι νεμεσσηθῶμεν οἱ ἡμέτεροι.
 Κωφὸν γὰρ δὴ γῶμαι ἀεικίζει μενεαίωνων.

Τὸν δ' ὁρῶσα μένη παρσέφει λαδὼ κλέων· ἦ ῥη,
 Εἴη κεν καὶ τῷτο τὸ δὲν ἔπος ἀγρυρότοξες,
 Εἰ δὴ ὁμῶν ἀχλὺ καὶ ἔκτορι δῖῳ σετε πῶλιν.
 Ἐκτορ μὲν θνήσκων τε γυναικὶ τε δῖῳ πατο μαζόν·
 Αὐτὰρ ἀχλὺς οὗτι δαΐς γόνι· ὡς ἐγὼ αὐτῇ
 Θρέψα τε καὶ ἀπὸ πηλας, καὶ ἀνδρὶ πόρον παρσέφειν.
 Πηλεΐδης δὲ καὶ κῆρ φίλῳ· ῥῆσετ' ἀθανάτοισι.
 Πάντες δ' ἀνπαδάσθαι θεοὶ γάμον, ἐν ᾧ σὺ τοῖσι
 Δαίνυσθαι φέροιμι γάμον, καὶ κῶν ἑταρ', αἰὲν ἄπυσσε.

Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος παρσέφει νεφεληγερέτα Ζεὺς,

Ἥρην μὲν δὴ πέμπειν ὑποκύνδ' ἡμῶν θεοῖσιν.
 Οὐ μὲν γὰρ πῆμιν γὰρ μὴ ἔσσεται· ἀλλὰ καὶ ἔκτορ
 Φίλτατος ἔσκε θεοῖσι βροτῶν οἱ ἐν Ἰλίου εἰσίν·
 Ως γὰρ ἔμοιγε· ἐπεὶ ἔπ' φίλων ἡμέραντας δώρων.
 Οὐ γὰρ μοι ποτὲ νημερὲς ἐδέετο δουρὸς εἰσόντος,
 Δουρὸς τε κλέϊσθαι τε. τὸ γὰρ λάχον γέρας ἡμέτεροι.
 Ἀλλ' ἦ τοι κλέϊσθαι μὲν ἑάσωμεν· εἰ δέ τι ἐστὶ
 Λάτρη ἀχλὺν· ὅρα σὺν ἔκτορα. ἦ γὰρ οἱ αἰεὶ
 Μήτηρ παρσέφει κλέων καὶ ὁμῶς νύκτας τε καὶ ἡμέρας.
 Ἀλλ' εἴ τις καλέσσει δῖον δῖον ἄσπονδον ἐμῆος,
 Οφρα πῶ οἱ εἴπω πικρὸν ἔπος, ὥς κεν ἀχλὺς
 Δάσων ἐν περὶ ἰσμοῖο λάτρη, ὑπὸ δ' ἔκτορα λύσῃ.

Ὡς ἔφατ'· ὅρτο δ' ἵκεν ἀλλότῳ ἀγγελέσσει.

Μεσσηγύς δ' ὅσμου τε καὶ ἱμερῶν παλαιόωνος

Εὐδορε μέλαινα πόντιον, ἐπεσον ἀχλὺς δ' αἰμῶν.

Ἡ δ' ἰμερῶν δαίνην ἱκέλη ἐς βουσσὸν δροσέν.

Ἡ τε καὶ τ' ἀγρυπλοῖ βοὸς κέρως ἐμὲ βαλῆα,

Εὐχόμενος ὅπως ἦσιν ἐπ' ἰχθύσι κῆρα φέρεσθαι.

Εὐρε δ' ἐνὶ σπηῖ γλαφυρῇ δῖον, ἀμφὶ δέ τ' ἄλλα

Εἶα δ' ὁμνιχαρῆες ἀλκίαι δῖαι· ἦ δ' ἐνὶ μέσσοις

Κλαῖε μόρον ἐπαιδὸς ἀμύμονος, ὅς οἱ ἐμελλε

Φύσεισθαι ἐν τρώϊν ἐριβόλαμι πηλότῳ πάτρης.

29. ἐπεσον
 αχλὺς

Αγχι

At hic Hectora diuinum postquam charo corde priuauit,
 Equis appendens circum sepulchrum socij dilecti
 Trahit: non sane ei hoc honestum, neq. stile.

Caueat ne forti quamuis existenti succersamus ei nos:

5 Insuperabilem enim terram contumelia afflicti furens:

Hunc autem irata allocuta est albiulna Iuno:

Eslo & hoc tuum Verbum Arcitenens,

Si iam parem Achilli & Hectori tribuitis honorem:

Hector. q. mortalibus, mulieribus suxit mammam:

10 Ceterum Achilles est deo proles, quam ego ipsa

Nutruimus, & delicatè educaui, & viro dedi uxorem

Peleo, qui in animo charus fuit immortalibus.

Omnes autem interfuisti dij nuptijs, interq. tu hos

Epularis, gestans cithara, o malorum sodalis semp perfide,

15 Hanc. n. excipiens allocutus est nubecogus Iupiter:

Iuno, ne iam omnino irascere dijs.

Non quidem. n. honor idem erit. attamen etiam Hector

Dilectissimus erat dijs inter homines qui in Ilio sunt.

Sic. n. mihi quidem: nam nunc chara pratermisit dona.

20 Non enim inquam ara caruit conuiuio equali.

Libamineq. nidoreq. hunc. n. sortiti sumus honorem nos.

Sed certe furari. q. omittamus, neq. illo modo licet

Clam Achille audacem Hectora. profecto. n. ei semper

Mater adeat simul noctesq. & dies.

25 Sed si quis vocet deorum Thetim propè me,

Vi aliquod ei dicam prudens Verbum, & Achilles

Dona a Priamo accipiat, atq. Hectora reddat.

Sic dixit: mota est vero Iris turbinipes nunciatura,

Inter autem Samumq. & Imbrum asperam

30 Insiliit nigroponto, ingemuitq. si agnum,

Ipsa. a. glandule plumbeae similis in profundum delapsa est,

Quae in agrestis bouis cornu posita,

Descendit crudioris piscibus mortem ferens.

Inuenit autem in specu caua Thetim, circumq. alia

35 Sedebant frequentes marinae deae: haec autem in medijs

Flebat satum sui filij eximij, qui ei debebat

Perire in Troia sacunda, longe a patria.

Iuno Apolli
 ni contradicit

Iupit. Thetis
 accersit iubet.

888 ij

Αργυρὸν δ' ἰσαμένη περσέφει πόδας ὠκέα ἱεῖς.
 Ορσο δ' ἐπι καλέει ζῶς ἀφ' οὗτα μῆδεα εἰδώς.
 Τὼ δ' ἡμεῖς τ' ἐπειτα θεὰ δέπης ἀργυρόπνευσα.
 Τί πῆ με κύν' αἶψα μέγας θεός; αἰδέομαι ὅ
 Μίσγεσθ' ἀθανάτοισιν, ἔγω δ' ἄγε ἀκριτα θυμῷ.
 Εἴ μιν μέν' ἐδ' ἄλιον ἐπὶ ἔοσται, ὅ, τί κεν εἴποι.
 Ὡς αἶψα φωνήσασα, καλὸν μὲν ἔλε δ' ἴα θεάων.
 Κυνέρεον, τὸ δ' ὅτο μιλαντέρον ἐπλετο ἔδος.
 Βῆ δ' ἰέναι, περσέφει ὅ ποδὺς μοις ὠκέα ἱεῖς.
 Ἡγεῖτ' ἀμφὶ δ' ἄρα σφιλιὰ ζετο κύμα θαλάσσης,
 Ἀκτῶν δ' εἰσαβᾶσαι, ἐς ἑρῶν δ' αἰγυρίων.
 Εὐρον δ' ἀρύοντα χρονίδων, πῶς δ' ἄλλοι ἀπαντες.
 Εἶα δ' ὁμνῆσαι μέγαρας θεοὶ αἰὲν ἰόντες.
 Ἡ δ' αἶψα παρ' εἰς πύργῳ κατέβητο, εἴς τ' ἐδ' αἰὲν.
 Κρη γ' ἤρπυιον καλὸν δέπας ἐν γαίῃ θῆκε,
 Καὶ εὐφρονὴν ἐπέροτο δέπης δ' ἄρα πῖθ' ὅτε.
 Τοῖσι δ' ἡμῶν ἥρπυιαν πατήρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε.
 Ἥληδες ἄλυστον δὲ θεὰ δέπης κηδομένη πρὸς,
 Πένθος ἀλαστον ἔχουσα μὲν φρεσὶν οἶδα καὶ αὐτός.
 Ἀλλὰ καὶ ὡς ἔρεω τὸ σ' εἶπε καὶ δέῃρο καλέεσσαι.
 Ἐννῆμυρ δ' ἡ νείκεος ἐν ἀθανάτοισιν ὄρεσεν.
 Ἐκτορ δ' ἀμφὶ νέκυϊ καὶ ἀχλὺν ἰππολιπόρδῳ.
 Κλέλει δ' ὠτρυνέσκον ἐὺστοπον ἀργεῖ φόντῳ,
 Αὐτὰρ ἐγὼ τὸ δὲ κύδος ἀχλὺν ἰππολιπόρδῳ,
 Αἰδῶ καὶ φιλόπτητα τελὺ μετόπισθε φυλάσσον.
 Αἴψα μάλ' ἐς τρατὸν ἔλθε, καὶ ὑεὶ σὺ δὴ πτεῖλον.
 Σκύζεσθαι οἱ εἶπε θεοὺς, ἐμὲ δ' ἐξ ὄχα παύτων.
 Ἀθανάτων κεροῦσθαι, ὅτι φρεσὶ μαυνομένησιν.
 Ἐκτορ ἔχει παρ' ἐν νηυσὶ κορώνισιν, ἐδ' ἀπέλυσεν.
 Αἰκέν πως ἐμὲ τε δέσση δ' ἔκτορα λύσῃ.
 Αὐτὰρ ἐγὼ παρ' ἐμῇ μεγαλήτοϊ τεινέει φησά,
 Λύσασθαι φίλον υἱόν, ἰόντ' ἐπὶ νῆας ἀχαιῶν,
 Δῶκε δ' ἀχλὺν φερέμεν τάδε θυμὸν ἰλύν.
 Ὡς ἔφατ'· ἐδ' ἀπὸ θησε θεὰ δέπης ἀργυρόπνευσα.
 Βῆ δ' ἡ κατ' ἄλυστον καλέων αἰγυρίων.
 Ἰξεν δ' ἐς κλισίῳ ἔχεν, ἐν δ' αἶψα τὸν γα.
 Εὐρ' ἀδινὰ γενέχοντα· φίλοι δ' ἀμφ' αὐτὸν ἐπαύροι.
 Εὐρυμένης

Propè verò stans allocuta est pedibus Selois Iris:
 Surge Thetis, vocat te Iupiter incorrupta consilia sciens;
 Hunc autem respondit deinde dea Thetis argenteipes:
 Curnam me ille iubet venire magnus Deus? Vereor. a.
 Miscei immortalibus: habeo. a. dolores innumeros animo,
 Ibo quidem, neq. vanum verbum erit quodcumq. dixerit.
 Sic facta, Solum accepit diua dearum
 Nigrum. hoc autem nullum nigrum erat vestimentum.
 Perrexit autem ire: antè verò centipes Selois Iris
 Ibat, circumq. ipsas dimouebatur unda maris:
 Littus autem ascendentes in cælum festinarunt:
 Inuenerunt a. latè Sidentè Saturnidè: circumq. ceteri omnes
 Sedebant simul congregati beati dij semper existentes.
 Hac. a. apud Iouem patrem sedit, ceciditq. Minerva:
 Iuxta. S. aureum pulchrum poculum in manu posuit,
 Et exhilarauit verbis: Thetis. S. reddidit postquam bibit,
 Inter hos. a. sermone orsus est pater hominumq. deorumq.:
 Venisti ad Olympum dea Thetis mea? quamuis,
 Luctum intollerabilem habens in mentibus, noui Es ipse:
 Veruntamen Es sic dicam, cuius de gratia huc vocaui:
 Nouem dies iam contentio inter immortales orta est
 Hectoris propter cadaver, Es Achillem orbium euersorem:
 Vt furaretur. a. hortabantur boni speculatorem Mercuriū,
 Verum ego hanc gloriam Achilli defero,
 Reuerentiam Es amicitiam tuam deinceps conseruans.
 Confestim valde ad exercitum ito, Es filio tuo praece,
 Irasci dic Deos: me autem praece omnium
 Immortalium iratum esse, quod mentiibus iracundis
 Hectorem detinet apud naues ciuium-puppiis. neq. reddidit,
 Si quo modo me creatur, Hectoremq. soluat.
 Ceterum ego Priamo magnanimo Irim mittam
 Vt redimat dilectum filium profectus ad naues Achiuorū:
 Dona autem Achilla ferat, quae animum recreent.
 Sic dixit, neq. renuit dea Thetis argenteipes.
 Descendit autem ab Olympi cacuminibus properans:
 Peruenitq. ad tentorium sui filij intus sitiq. hunc
 Inuenit abeunde suspirantem. dilecti. a. circum ipsum socū

Jupiter The-
 tim mittit ad
 Achillem.

Εοσμένους ἐπένοτον καὶ ἐντυόντο ἀρίστον·
Τοῖσι δ' οἷς λάσει' ἄλγος ἐν κλισίῃ ἱέρειο.
Ἡ δ' ἄλγ' αὐτοῖο κατέχευτο πότνια μητὴρ,
Χειρὶ τέ μιν κατέρεξεν ἔπος τ' ἔφατ'· ἔκ τ' ὀνόμαζε,

οὐ πῖ π

Τέκνον ἔμω, τέ μοι μέγχις ὀδυρόμεν' ὅτ' ἐδὲ π σίτου,
Σιωπῆσαι κραδίῳ, μαμνημέν' ὅτ' ἐδὲ π σίτου,
Οὐτ' ἀνῆς· ἀρὰ δὲ δὴ γυναικί φθ' ἐν φιλότῃ π
Μίσγανθ'· ἔγρη μοι δὴρὸν βέη, ἀλλὰ τοι ἡδὴ
Ἀρχὴ παρέστηκεν θάνατος καὶ μοῖρα κραταιή.

Ἀλλ' ἐμὲ δὲν ξυῶες ὦκα· διὸς δὲ τοι ἀγγελός εἰμι,
Σκάζεσθαι σοι φησὶ θεὸς, ἐξ δ' ἔξοχα παύτων
Ἀθανάτων καρχολόωμαι, ὅπ' φρεσὶ μαυνομένησιν
Ἐκτορ' ἔχεις παρὰ νηυσὶ κορώνισιν, ἐδ' ἀπέλυσας.

Ἀλλ' ἀγέ δ' ἄλυσον, νεκροὶ δὲ δέξαι ἄποινα.

αὐτῶν

Τὸν δ' ἀπαμειβόμεν' ὁ παρὰ φρεσὶ πόδας ὠκὺς ἀχίλ·
Τῇ δ' εἴη ὅς ἄποινα φέροι. καὶ νεκρὸν * ἀροίτο, (λάος)
Εἰ δ' ἢ παρὰ φρονὶ θυμὸν ὀλύμπῳ ὁ αὐτὸς ἀνέγει.

Ὡς οἶγ' ἐν νηῶν ἀγύρει μήτηρ τε καὶ υἱός
Πολλὰ παρὰ θεὸς ἀλλήλοισι ἐπεα πτερόεντ' ἀρόρδον.
Ἰεὺν δ' ὅτρωε κρονίδης εἰς ἱλίον ἱεῖν.

Βάσκη' ἰδίῃ τειχεῖσι λιποῦσ' ἔδρις ἐλύμποιο,
Ἀγχιέλον παρὰ μὲν μαγαλήτορι ἱλίῳ εἴσω
Ἀνύσασθαι φίλον υἱόν, ἰδὼν τ' ὅπῃ νῆας ἀχμῶν·

ε. κ' ἰδύνηεν

Δῶκε δ' ἀχίλῃ φερέμεν τά καὶ θυμὸν ἰήνη,
Οἶον, μὴ δὲ τις ἄλλ' ὅτ' αἶμα τρώων ἵτω ἀνῆρ.
Κήρυξ τίς οἱ ἐπείτο γαρά τρεῖς, * ὅς κ' ἰδύνοι

Ἡμῖνοις καὶ αἶμα ξανθὸν ἔχοντο, ἡ δὲ καὶ αὐτὴς
Νεκρὸν ἀροί παρὰ φρεσὶ πόδας ὠκὺς, μὴ δὲ π τέρεσθ'·
Μηδὲ π οἱ θάνατος μελέτων φρεσὶ, μὴ δὲ π τέρεσθ'.

Τοῖον γὰρ οἱ πομπὴν ὁπάσσομαν ἀφ' ἐφόντω,
Ὅς ἀξεί εἴως κεν ἄρῶν ἀχίλῃ πελάσῃ.
Αὐτὰρ ἐπὶν ἀγάγησιν ἔσω κλισίῃν ἀχίλῃ ὅτ',

Οὐτ' αὐτὸς κτενέει, ἀπὸ τ' ἀλλοῖς πύπτως ἐρύξει.
Οὐτε γ' ὅς * ἀφρων, ἔτ' ἀσκοπος, οὐτ' ἀλιτήμων·
Ἀλλὰ μάλ' ἐν δυνάεως ἰκέτω πεφιδύσεται αἰσχροῦς.

Ὡς ἔφατ'· ὅτ' οὐ γ' ἰεὺς ἀλλόποτος ἀγγλέουσα
Ἰξεν δ' ἔς παρὰ μοῖο· κίρην δ' ἐνοπήν τερόν τε·

Παῖδες

Certatim laborabant, & parabant prandium.
Illis vero ouis lanigera magna in tentorio mactata est:
Ipsa vero valde prope ipsum sedit veneranda mater,
Manusq; ipsum demulsit, verbumq; dixit, & compellavit:

5 Filium quousq; flens & dolens
Tuum arrodes cor, memor neq; cibi
Neg; cubilis? bonum vero mulieri in amore
Misceri: non enim mihi diu viues: sed tibi iam
Prope adest mors & satum propotens.

10 Sed me intellige ocinus, Iouis. n. tibi nuncia sum:
Iraſci tibi ait deos: seq; maxime omnium
Immortalium iratum esse: quod mentibus furibundis
Hectorem tenes apud naues rostratas, neq; dimissiſti.
Sed age iam dimitte, cadaverisq; accipe premia,

15 Hanc. & excipiens allocutus est leuipes Achilles:
Huc veniat qui dona ferat, & cadaver abducatur,
Siquidem volenti animo Olympus ipse insit.
Sic hi in nauium congregatione materq; & filius
Multa inter se verba selocia dicebant.

20 Irim vero impulit Saturnides ad Ilium sacrum:
Vade age Iri velox, relinquens sedem Olympi,
Nuncia Priamo magnanimo Ilium intra,
Ut redimat charum filium iens ad naues Achiuorum:
Donaq; Achilli ferat quae animam recreent,

25 Solus, neq; quis alius una Troianorum eat vir:
Praeco aliquis eum sequatur senior, qui dirigat
Mulos & currum volubilem atq; rursus (les:
Cadaver reducat ad urbem, quod interfecit diuus Achil-
Non autem ei mors cura sit mentibus, neq; terror:

30 Ipsum enim et ducem sic dabitur Mercenarium,
Qui ducet donec ducendo Achilli appropinquet.
At postquam duxerit intra tentorium Achillis,
Neq; ipse interficiet, aliosq; omnes prohibebit.
Non enim est insipiens, neq; inconsideratus, neq; sceleratus:

35 Sed valde accurate supplicet parcat viro.
Sic dixit: ruitq; Iris turbinipes nunciatura,
Venit autem ad Priami aedes, reperitq; clamorēq; luctūq;

Iupiter Iri
mittit ad Pri-
mum quae e-
iubeat ire a
Achillem.

888

Παῖδες μὲν πατέρ' ἀμφὶ κρηθήμενοι ἐνδοθεν ἀνλῆς,
 Δάκρυσιν εἰμαί' ἐφύρουσι· ὃ δ' ἐν μέσσοισι γέρας δὲ
 Εὐρυπὺς ἐν χλαῖνῃ χαλαρυμένη· ἀμφὶ δ' πολλὰ
 Κόπρος ἔλκευ καὶ φάλη τε καὶ ἀργεῖν τοιοῦτον ἔχοντος,
 Τλῦρα κυλινδομένη· κατεμήσατο γέρας ἐπ' αὖτε
 Θυματῆρες δ' ἀνὰ δώματ' ἰδὲ νύοι ἐδύροντο,
 Τῶν μιν ἡσκόμμενα οἱ δὴ πολέες τε καὶ ἐδλοὶ
 Χερσὶν ἄρ' ἀρρίων κέατο· ἦ γὰρ δὲ δόλῃσιν τε,
 Στῆ δ' ἢ παρὰ παρὰ μιν διδὼς ἀγγεῖλ' ἦ δὲ παρὰ στήθεσιν
 Τυτθὸν φερέξαι μὲν, (τὸν δ' ἰσχυρότατος ἔλαβε γυῖα)
 Θάρσει φερέδωκεν παρὰ μιν φρεσὶ, μὴ δὲ τι τέρβει.
 Οὐ μὲν γὰρ τοι ἐγὼ κερὸν ὄνομα· τὸ δ' ἰκέσθαι,
 Ἀλλ' ἀγὰρ φέρονται, διδὼς δὲ τοι ἄγγελός εἰμι,
 ὅς σε ἀνδρῶν ἐφ' ὧν μέγα κίεσθαι, ἦ δ' ἔλαττει.
 Λύσασθαι σ' ἐκείλῳσιν ὀλύμπῳ· ἐκτορεῖ δ' ἴον,
 Δῶκε δ' ἀγγελλίῃ φερέμεν τά κε θυμὸν ἰήνη,
 Οἶον, μὴ δὲ πρὸς ἀλλ'· ἀμα τρωῶν ἵτω ἀνὴρ.
 Κήρυξ δ' ἦς τοι ἐποιτο γεραιότερ' ὅς κ' ἰδύνοι
 Ἡμόνοιο καὶ ἀμαξάν' ἐν τρωῶν, ἦ δὲ καὶ αὐτὸς
 Νεκρὸν ἄρει παρὰ δ' αὖτε τὸν ἐκταρε δ' ἴον· ἀγγελλέει.
 Μὴ δὲ τι τοι θάνατ'· μελέτω φρεσὶ, μὴ δὲ τι τέρβει.
 Τῷ δ' ἄρ' τοι πομπὴς ἀμ' ἐφάται ἀρχειφόντης,
 ὅς σ' ἄξει εἰς κεν ἄγων ἀγγελλίῃ πελάσσει.
 Αὐτὰρ ἐπὶν ἀνδρῶν ἵσταται κλισίῃν ἀγγελλέει,
 Οὐτ' αὐτὸς κτενέει, ὅπ' ἄλλοις πάντας ἐρύχει.
 Οὐτ' ἐγὼ δ' ἄφρων, ἔτ' ἀσκόπος, ἔτ' ἀλιτῆμων.
 Ἀλλὰ μάλ' ἐνδύκως ἰκέτω πεφιδόσεται ἀνδρῶς.
 Ἡ μὲν ἄρ' ὥς εἰποῦσ' ἀπέβη πόδας ὠκέα ἱεῖς·
 Αὐτὰρ ὅγ' ἦς ἀμαξάν' ἐν τρωῶν ἡμιονεῖν
 Οπλίσαι λυγρεῖ, πέειν δ' αὖτ' ἵσταται ἐπ' αὐτῆς·
 Αὐτὸς δ' ἔς δ' ἀλάμον κατεβήσετο κνώεσθαι,
 Κέσθινον, ὅφ' ὄρον φονὸς γλυῖνα πολλὰ καγὰνθεῖ,
 Εἰς δ' ἄλοχον ἐκείλῳ ἐκαλέσαστο, φωνήσεν τε.
 Δαιμονίη, διδόνει μοι ὀλύμπῳ· ἀγγελλέει ἦ λυγρῇ
 Λύσασθαι φίλον υἱόν, ἰόλῳ δ' ἦ νῆας ἀχαιῶν,
 Δῶκε δ' ἀγγελλίῃ φερέμεν τά κε θυμὸν ἰήνη.
 Ἀλλ' ἀγὰρ μὴ τίς σε εἰπὲς, τί τοι φρεσὶν ἐσθλὸν εἶ;

Αἰνῶς

Filiū quidem patrem circumfidentes in aula,
 Lacrymis vestes rigabant, ipse vero in medijs senex
 Obvolutim toga tectus: circumq; multa
 Sordes erant caputq; & cervicem huius senis,
 Quas solutans superiecerat manibus suis.
 Filiū vero per ades & nurus lamentabantur,
 Illorum reminiscetes, qui tum multi & strenui
 Manibus sub Argivorum iacebant vita privati.
 Stetit. a. apud Priamum Iouis nuncia & allocuta est,
 10 Paucis dicens (huius enim tremor occupabat artus)
 Confide Dardanide Priame mentibus, neq; formida:
 Non enim tibi ego malum nunciatura huc venio,
 Sed bona cogitans: Iouis autem tibi nuncia adsum,
 Qui tui procul existens magnā curam habet & miseretur,
 15 Redimere te iussit Olympius HecTORa diuini:
 Dona autem Achilli ferre quæ animum exhilarent,
 Solum, neq; aliquis aliis simul Trojanorum eat vir:
 Praeco aliquis te sequatur senior qui regat
 Mulos & currum solubilem, atq;
 20 Mortuū reducat ad Urbem quem interfecit diuus Achilles:
 Neq; tibi mors cura sit mentibus, neq; metus,
 Talis enim te dux & comitabitur Mercurius,
 Qui te ducet, quousq; ducendo Achilli appropinquet.
 At postquam duxerit intra tentorium Achillis,
 25 Neq; interficiet, atq; alios omnes inhi-bebit:
 Neq; enim est demens, neq; inconsideratus, neq; impius,
 Sed valde studiose supplicii parcat viro.
 Hac quidem sic fata abijt pedibus Selox Iris:
 At hic filios currum apte se voluentem mulorum
 30 Apparare iubet: alucemq; ligare in ipso:
 Ipse autem in thalamum descendit odoratum,
 Cedrinum, excelsum, qui sisu digna multa continebat,
 Intro. a. uxorem Hecubam vocavit, dixitque:
 Infelix, à Ione mihi Olympius nuncius venit
 35 Vi liberem charum filium profectus ad naues Achivorum:
 Dona q; Achilli feram quæ animum oblectent.
 Sed age mihi hoc dic, quid tibi in mentibus videtur esse?

Priamus vxori
 mandata lo-
 uis refert, & il-
 la dissuadet.

Valde

Αἰνῶς γὰρ μὲν αὐτὸς γέ μιν θυμὸς ἀνῶγει,
Κεῖσ' ἵεναι, ὅππῃ νῆας εἴσω φρατὸν ἄρουρ ἀγαυῶν.

Ὡς φέτο. κούκυσεν ὃ γυμνὸς καὶ ἀμείβετο μύθῳ,
Ὡ μοι, πῶ δ' ἡ τοι φρένες οἰχρὸν δ' ἴς τ' ὅ παρ' ὅσῳ
Ἐκλεῖ ἐσ' αὐτῶν ποῦς εἴνοις ἦ δ' οἶσιν ἀνῶσαι;
Πῶς ἐδέλεις ὅππῃ νῆας ἀγαυῶν ἐλθὲ μέναι οἶσιν,
Ἀνδρὸς ἐς ὅφθαλμῶν, ὅς τοι πολέας τε καὶ ἐσθλοὺς
Τίεας ἐξενάρξῃσι δ' ἡρεῖον νῦν τοι ἦτορ.

Εἰ γὰρ σ' αἰρήσει καὶ ἐσθλὸς ἄνθρωπος ὅφθαλμοῖσιν
Ὀμνήσῃς καὶ ἀπὸ τοῦ ἀνδρὸς ὅδε, ὅς ἐλεήσει,
Οὐδέ π' σ' αἰδέσεται. νῦν δ' ἐκλαύμεν ἀνδρῶν
Ἡμεῖοι ἐν μεγάροισιν, τῶ δ' ὥς ποτὶ μοῖρα κραταιῇ
Γεινομένην ἐπένησε λίνον, ὅτε μιν τέκον ἀντὶ
Ἀργίποδ' αὖ κύνες αἴσω ἐὼν ἀπαύδῃσι τοκῆων,
Ἀνδρὶ πρὸς κρατερῶν, τῶ ἐγὼ μέσον ἦ παρ' ἐχέοιμι
Ἐδέμεναι περσοφύου. τὸ τ' ἀπ' ταῖς ἐργασίαισι
Παιδὸς ἐμοῦ. ἐπεὶ * ἐξέκαμ' ὁ μὲν γὰρ κατέκτανε,
Ἀλλὰ περὶ τρώων καὶ τρωάδων βαδυκόλπων
Ἐσθλὸν, ὅτε πόδας μενυμμένον ἔτ' ἀλαωρεῖς.

Τὼ δ' αὖτε περσέειπε γέρον παρὰ μὲν Τροειδῆς,
Μή μ' ἐδέλοντ' ἵεναι κατερύχου, μὴ δέ μοι ἀντὶ
Ὀρνις ἐνὶ μεγάροισιν κακὸς πέλδω. ἐδὲ με πείσεις.
Εἰ μὲν γὰρ περ μὲν ἀλλ' ὅππῃ θοῶν ἐκείλδεν,
Ὅ οἱ μάστιγος εἴσι, δυσκολοί, ἦ ἱερῆες,

Ψεῦδος κεν φάμεν καὶ νοσοῖσιν αἰμαδα μάλλον.
Νῦν δ' αὖτ' ἐς τὸν δ' ἀκουσα Τροῦ καὶ ἐσθλὰ κούκυσεν αὐτῶν,

Εἴμι, καὶ ἔχ' * ἄλιον ἔπος ἔσεται. εἰ δέ μοι αἴσα
Τεθνέμεναι παρὰ νηυσὶν ἀγαυῶν χαλκοχρῶνων,
Βέλομαι. ἀντίκα γὰρ με κατὰ τέεινεν ἀχιλλεύς,
Ἀλκὴς ἐλόντ' ἐμὸν ἴδον, ἐπὶ νῆον γὰρ ἐξέρον εἴλω.

Ἡ καὶ φωνεῖται μὲν περικλυτὰς ἐξέλεπε πηλοῖς,
Δαΐδ' ἐκ δ' ἀπὸ τοῦ ἀνδρὸς χαλκῶν, τοῖσι δ' ἐπὶ τῶν πελοῖς,
Τόσσῃ φάσα καλὰ τοῖσι δ' ὅππῃ τῶν χιτῶνας.
Χρυσὸν δ' ἐπὶ τοῖσι φερεν δέκα παύτα τελευτά.
Ἐκ δέ δ' αὖτ' ἀνδρῶν τρεῖς ποδῶν, πῖσρας δ' ἐξέκτανες,
Ἐκ δ' ἐπὶ πῶς περικλυτὰς ἐξέλεπε πηλοῖς.

Ἐξέκταν

Valde enim me ipsum quidem robor, Et animus iubet
Illuc ire ad naues in exercitum latum Achiuorum.

Sic dixit: lamentabatur a. mulier, Et respondit serbo:
Hei mihi quod iam tibi prudentia abiit quia ante quidem
Clarebas inter homines hospites, Et quibus imperas?
Quomodo sis in naues Achiuorum ire solus
Viri in conspectum qui tibi multosq; Et fortes
Filios interfecit? ferreum sanè tibi cor.
Si enim te capiet Et inspiciet oculis

10 Crudelis Et infidus vir iste, non te miserabitur,
Neq; te reuerebitur: nunc autem plorems scorsum
Sedentes in regia: huic autem sic olim parca potens
Nascenti metuit in limo, quando cum peperit ipsa,
Velocipedes canes sit-fariaret suis procela a parentibus
15 Viri apud diuolentiu: cuius ego mediū hepar etiam possem
Comedere inharens, tunc repens opera fierent
Profilio meo quia non ipsum mala-agentem occidit:
Sed pro Troianis Et Troiadibus amplissimis
Stantem, neq; timoris memorem, neq; fuge.

20 Hanc a. rursus allocutus est senex Priamus diuinus:
Neme volentem ire retinere, neq; me ipsa
Aus id adibus male sis, neq; mihi persuadebis.
Si quidem aliquis alius terrestrinum iuberet,
Seu qui vates sunt aruspices, Vel sacerdotes,

25 Mendacium q. dicemus Et ab alienaremur magis:
Nunc autem, ipse enim audui deam Et inspexi coram,
Vado, Et non vanus sermo erit: si autem mihi satum
Mori apud naues Achiuorum are-tunicatorum,
Volo max enim me interficiet Achilles, (exemero,

30 Vnus complectentem meū filiu postquam lucis desiderium
Dixit, Et scriniorum opercula pulchra reserauit:
Hinc duodecim quidem per pulchros exemi peplos,
Duodecim etiam simplices chlenas: totidemq; tapetas,
Totidemq; pallia pulchra: totidem adhuc tunicas:

35 Auti autem ponderans tulit decem integra talenta,
Extulitq; duos fulgentes tripodes quatuorq; lebetes:
Extulitq; pocula per pulchra quod ei Thracas dederunt viri

Inle-

Priam⁹ dona
sumit quæ fe-
rat Achilli.

Πέζῃ δὴ πρῶτῃ, δὴ ἢ κήκον ἔσσει βάλλον
 Τεῖς δ' ἐκὰς τρεῖς ἐνέδονσαν ἐπ' ὀμφαλὸν αὐτὰρ ἔπειτα
 Ἐξείης κατέδονσαν, ὑπὸ λωγῖναι δ' ἐγναμύαν.
 Εὐθαλάμου δ' ἔφροντες ἐὺξέσου ἐπ' ἀπίνης,
 Νῆσον ἐκτορέης καὶ θαλῆς ἀπερείσι' ἀποίνα.

εὐπείσου-
 υς, Ζεὺς δ' αὖτ' ἡμίονοις κρατερῶν υἱάων * ἐν τε σπέρματι,
 τοὺς ῥέ ποτε παρὰ μὲρ μου σὺ δόσαν ἀλλὰ δώρα,

εὐξέση Ἰστωπὸς δ' ἀφ' ἡμῶν ὑπαρὼν Ζητῶν, οὗς ὁ γεραιὸς
 Αὐτὸς ἔχων ἀντίταλιν * ἐὺξέσω δὴ φάτῃ.
 Τῷ μὲν Ζεὺς γὰρ δὴ ἐν δώμασιν ὑφ' ἡλοῖσι

Κῆρυξ καὶ παρὰ μὲρ φρεσὶ μήδ' ἔχοντες.

Αἰχμητὸν δ' ἐσθ' ἡλ' ἐκείνῃ τετινὸς θυμῷ,

Οἶνον ἔχουσι * ἐν χερί μελίφρονα δ' ἐξίτερηφι,

Χρυσῶν ἐν δ' ἐπαι, ὅφρα λείαντε κιοίτην.

Στῆ δ' ἵππων περ ἀφ' αὐτῶν, ἐπ' ὅτ' ἔφατ', ἐκ τ' ὄνο-

Τῇ, σπείσον δὲ πατρί, καὶ * ἐύχου οἷα δ' ἡκέδαι

Αἰχμητὸν δ' ἐπ' αὐτῶν ἀφ' αὐτῶν ἐπ' αὐτῶν ἐπ' αὐτῶν

Οἰστέει δὴ νῆας, ἐμὲν μὲν ἐκ ἐδελοῦσης.

Αλλ' * ἐύχου σύ, ἔπειτα κελαινε φέει κρονίῳ

Ἰδάλῳ, ὅς τε τρῶϊ καὶ πῶσαν ὀρέται.

Λίττει δ' οἶνον τρυγῶν ἀγγεῖον, ὅς τε οἱ αὐτῷ

Φίλτατος οἶνον καὶ εὖ κρατ' ἔσθ' ἐξί μετρίον,

Δεξιν, ὅφρα μιν αὐτὸς ἐν ὀφθαλμοῖσι νοήσας,

Τῷ πῶσι καὶ ὅτ' ἡνῆς ἴης δυνάων ταχυπόλων.

Εἰ δ' ἐπ' αὐτῶν ἐδὼν ἀγγεῖον δούροπα ζῶς,

Οὐκ ἀνέχουσι * ἔπειτα ἐποτρύνουσα κελοίμην

Νῆας ἐπ' ἀργείων ἵεναι μάλα, παρὰ μαμαῶτα.

Τῷ δ' ἀπαμειβόμενος παρὰ σέφῃ παρὰ μὲν δειοδίδης,

Ω γυναι, ἐμὲν τοι τόδ' ἐφίεμένην ὑπὸ δῖῳ

Εὐδλόν γ' δὲ χεῖρας αἰσάχμεν, αἶψ' ἐλάσῃ.

Ἡρεῖ, καὶ ἀμφίπολον ταμίην ὄτρυν' ὁ γεραιὸς

Χερσὶν ὑδὼρ ὅτ' ἡνῆς ἀκέραιον, ἢ ὅτ' παρῆσι

Χερσὶν ἀμφίπολ' ὅτ' ἡνῆς ἀκέραιον, ἢ ὅτ' παρῆσι

Νεφέμεν' ὅτ' ἡνῆς ἀκέραιον, ἢ ὅτ' παρῆσι

Εὐχέτ' ἔπειτα σὺς μέσσην ἐκεί, λείβε δ' οἶνον,

Οὐρανὸν εἰσανιδῶν, καὶ φωνήσας ἔπος ἡνῆς.

Ζεὺς δ' αὖτ' ἰδὼν μεδέων, καὶ δῖος, μετρίως

Parte in prima: atq; annulum passillo iniecerunt

Ter. S. Siring, ligarunt ad umbilicum: at postea

Ordine alligarunt: subq; angulum flexerunt:

E cubiculo autem ferentes pulchrum ad vehiculum

Accumularunt pro Hecoreo capite infinita dona:

duxerunt. a. mulos validumq; subjugales,

Quos quondam Priamo Mysij dederant splendida dona:

Equis autem Priamo duxerunt sub iugum, quos senex

ipse habens nutriebat solito in praesepe:

Hi quidem iungebantur in adibus altis

Preco Et Priamus prudentia mentibus consilia habentes:

Prope autem ipsos accessit Hecuba afflicto animo,

Vinum habens in manu dulce dextra,

Aurco in poculo, et libantes abirent.

Stetit autem ante equos, Verbumq; dixit Et compellauit:

Cape, liba Ioui patri, Et precare Et domum redeas

Postliminio ab inimicis viris, quoniam te animus

Impellit ad naues, me quodam non volente,

Sed supplicatu nigrarum nubium-coa. Tori Saturnio

Idao, qui Troiam per totam conspicitur:

Pete autem alitem velocem nuncium (qui ipse

Gratissimus inter alites, Et cuius robur est maximum)

Dextrum, Et cum ipse oculis percipies.

Hoc fretus ad naues eas Danaorum equitum:

Si autem tibi non dabit suum nuncium lateformans Iupiter

Non equidem te tum impellens inberem

Naves ad Argiuorum ire, Valde licet cupidum.

Hanc. S. excipiens allocutus est Priamus diuisformis,

O vxor, non quidem tibi hoc praecipienti negabo.

Bonum enim Iouis manus elenare si forte miserebitur.

Dixit, Et ancillam penus custodem insit senex

Manibus aquam insindere puram. hec. a. affuit

Pelium ancilla gutti utrumq; simul manibus tenens:

Lotus vero poculum accepit sua vxoris,

Preatus est: postea. a. stans in medio atrio libavitq; vinum

Calum inspicens Et vociferans verbum locutus est.

Iupiter pater, ex Ida imperans gloriosissime, maxime,

h h h

Hecuba pro
 fecituro pria
 mo consiliu
 dat.

Δός μ' ἐς ἀγλήῃ· φίλον ἔλθειν ἡ δ' ἔλπειν·
 Πέμφοι δ' οἰωνὸν ταχὺν ἀγγέλον· ὅς τέ σοι αὐτῷ
 Φίλτατ' οἰωνὸν, καὶ ἐφ' ἡράτος ἐστὶ μέγιστον,
 Δεξιὸν ὅρ' ὅς μιν αὐτὸς ἐκ οὐρανόιοι νοήσας,
 Τῷ πύσω· ὅτ' ἡνῶς ἰὼ δαναῶν ταχὺ πύλων.
 Ὡς ἔφατ' ἀνδρῶν· τὸ δ' ἔκλυε μητιέτα ζεύς·
 Αὐτίκα δ' αἰετὸν ἦκε τελευτάτην πετελώων,
 Μόρφον, θρηνητῆρ', ὃν καὶ ᾠκνὸν χελεύουσιν.
 Οἷον δ' ὑπερόφιοι θυρήν δαδάμοιο τέτυκται
 Ἀνέρε· ἀφρηοῖο ἐὺκλήϊς ἀερεΐα·
 Τόαν· ὅρα τὸ ἐκὰς τερπέν ἔσαν πῆρ' αἰ· εἴσατο δ' ἔσφιν
 Δεξιὸς δ' ἔξας· ὡς ἔρε· ὅς· οἱ γ', ἰδόντες
 Γήθησαν, καὶ πάνσιν ἐνὶ φρεσὶ θυμός· ἰαίνθη.
 Σφωρόμεν· ὅς· ὁ γέρον ξέσσοι ἐπὶ κήσσοι δ' ἔφρε·
 Εκ δ' ἔλασσε περὶ θυρήν καὶ αἰδοῦσθαι ἐλδοῦπου·
 Πρὸς τὸ μὲν ἡμίονοι ἔλκον τετρακύνον ἀπίνυν,
 Τὰς ἰδοῦ· ἔλκον δ' αἰφρων· ἀντάρ ὅπιδεν
 Ἰσποῖ, τὰς ὁ γέρον ἐφ' ἔπων μάστιγι κέλευσε
 Καρπιλίμωσ κ' ἄς. φίλοι δ' ἄμα πάντες ἐπντο,
 Πόλλ' ἔλοφυρζυμάνοι, ὡς ἐπ' ἰδὼν αὐτὸν κινόντα.
 Οἱ δ' ἐπεὶ οὖν πόλι' ἔκατέσαν, πεδίον δ' ἀφίκοντο,
 Οἱ μὲν ἄρ' ἀφορροῖο ποτὶ ἴλιον ἄπονέοντο,
 Παῖδες καὶ γαμέροί· τῷ δ' ἔλαδον δρυόπα· ζῆν,
 Ἐς πεδίον περὶ φανέντε· ἰδὼν δ' ἔλκονσε γέροντα,
 Αἰψά δ' ἄρ' ἐρμείαν ὕδρ' φίλον αὐτὸν ἠύδα.
 Ἐρμεία, (σοὶ γὰρ τε μάλιστ' ἄγε φίλτατόν ὄσιν
 Ἀνδρῶν ἐταίρεισιν, καὶ τ' ἔκλυες ὦ κ' ἐδέληδα.)
 Βάτ' ἰδὼ καὶ φρίκαμον κοίλας ὅτ' ἡνῶς ἀγλαῶν
 Ὡς ἄμα· ὡς μὴ τ' ἄρ' πρὸς ἡδὴ μὴ τ' ἄρ' τε νοήσῃ
 Τῶν ἄλλων δαναῶν ᾧ πιν πηλείων δ' ἰκέσθαι.
 Ὡς ἔφατ'· ὕδ' ἀπὶ κήσσοι δ' ἀκτορε· ἀνέφροντης·
 Αὐτίκα ἐπειθ' ὡς ποσσὶν ἐδήσαστο χαλὰ πέδιλα,
 Ἀμρόπια, χρύσεια, τὰ μιν φέρον ἡμὲν ἐφ' ὕρῳ,
 Ἡ δ' ἀπείρονα γαῖαν ἄμα πνοιῆς ἀνέμοιο·
 Εἰσατο γ' ἰδὼν τῇ τ' ἀνδρῶν ὄμματα θέλγει
 Ὡς ἐδέλει, τὰς δ' αὐτὴν κ' ὡνώνοντες ἐρείρει·
 Τῷ μὲν γέροντι ἔχων πέτετο κρατὺς ἀνέφροντης·

24. δ' αἰς·

24. ζῆν-N, ἰς
 πτοί·

Αἴψα

Da me ad Achilli gratum venire & miseratione dignum,
 Mitte autem alitem velocem nuncium, qui tibi ipse
 Dilectissimus inter alites, cuius fortitudo est maxima,
 Dextrum, Et eum ipse oculis percipiens,
 Hoc fretus in naues eam Danaorum equitum.
 Sic dixit precans: hunc. a. audivit consiliarius Iupiter.
 Ille. & aquilam misit perfectissimam Volucrum,
 Nigram, Venaticam quam & Percnon vocant:
 Quanta. a. alti ianua cubiculi est
 Viri dinitis, bene-servata, affabre-aptata:
 Tanta huius stringue erant ala. Sisq. est ipse
 Dextraruens supra Urbem: hi. a. Sidentes,
 Latati sunt, & omnibus in praeordiis animus gavisus est.
 Festinans. a. senex politum conscendit currum,
 Exegitq. Vestibulo & porticu valde reboante.
 Ante quidem muli trahebant quatuor-rotarum currum,
 Quas Idasus agebat peritus: sed pone
 Equi, quos senex regens flagello Urgebat
 Statim per Urbem: amici. a. simul omnes sequebantur,
 Multum lugentes, tanquam ad mortem euntem.
 Illi. a. postq. Urbe descenderunt, ad campumq. perueniunt:
 Hi quidem retrograde ad Ilium redierunt
 Filij & generi, hi. & non latuerunt late-Sidentem Iouem
 In campo conspicui: Sicensq. misertus est senis.
 Confestim. a. Mercurium filium dilectum cotra allocutus est:
 Mercuri, (tibi enim precipue gratissimum est
 Virum comitari, & potes exaudire quemcumq. Solueris.)
 Vide ago, & Priumum canas ad naues Achivorum
 Sic ducas, Et nequis videat neq. animadvertat
 Aliorum Danaorum, antequam ad Pelidem peruenieris.
 Sic dixit, neq. non-paruit internuncius Mercurius:
 Moxq. sub pedibus ligavit pulchra talaria,
 Immortalia, aurea, quae ipsum ferebant & supra maro,
 Et supra immensam terram simul cum flatu ventis:
 Accepit & Virgam qua virorum oculis demulcet
 Quorum vult: hos. a. rursus & dormientes excitat:
 Hanc in manibus tenens volavit fortis Mercurius:

Priamus pro-
 fecturus Iouem
 orat.

Iupiter Mer-
 curium ducē
 mittit Priamo

h h h j

Αἰΐα δ' αἶψα προΐω τε καὶ ἀλλήσποντον ἵκνε.
 Βῆ δ' ἔναια χούρω αἰσθητῆι ἐοικώς,
 Πρῶτον ᾠπνήτην, τὸ πρῶτον γὰρ εἰσάτη ἦεν.
 Οἱ δ' ἐπεὶ οὐκ ἔμελλε σῆμα παρ' ἑξήλοιο ἔλασσαν,
 Στήσαν ἄρ' ἡμίονους τε καὶ ἵππους, ὅφρα ποίεν
 Ἐν ποταμῷ· δὴ γὰρ καὶ ὅττι κνέφας ἦλυθε γαῖαν.
 Τὸν δ' ἐξ ἀγχιμολοιο ἰδὼν ἐφράσατο κυρὺς
 Ἑρμείαν, ποτὶ ᾧ παρὰ μὲν φάτο, φωνήσεν τε.
 Φράζεο Δαρδανίδην, φράδε' ὅτ' νόε' ἔργα τέτυκται·
 Ἀνδρ' ὄρώω, τί γὰρ δ' αἶμα διαρραίσεται οἶω.
 Ἀλλ' ἄγε δὴ φάτω μὲν ἐφ' ἵππων ἡμὴν ἐπειτα
 Τούων ἀφ' ἑμῶν λητὰν ὀσμεν, αἶψ' ἐλεήσει.
 Ὡς φάτο. σὺ δ' ἵκνῃσιν νόος γυτο, δέιδις δ' αἰνῶς·
 Ορθα δὲ τρέφεις ἔσαν ἐνὶ γναμπίδοσι μέλασσι,
 Στή δὲ ταφῶν. ἄντο δ' ἐλεάνει· ἐγγυδὲν ἑλδῶν,
 Χέρε γέροντος ἑλδῶν, ἐξείρετο καὶ παρσέπειτα.
 Πῆ πάτερ ὦ δ' ἵπποις τε καὶ ἡμίονοις ἰδύνεις
 Νύκτα δ' αἰμυροσίλω, ὅτε δ' εὐδοχέεσσιν ἄλλοις
 Οὐδὲ σὺ γ' ἐδείσας μιν ἐὰν πνείοντας ἀγχοῦς,
 Οἱ τοὶ δ' ἐμνέες καὶ ἀνάρσοι ἐγγυδὲν ἑλδῶν,
 Τῶν εἴ τις σὲ ἰδοίτο δολῶ διὰ νύκτα μέλαιναν
 Τόσσά δ' ὀνείατ' ἄροντα, τίς αὖ δὴ τοὶ νότ' εἴη;
 Οὐτ' αὐτὸς νείε' ἐοτ', γέρον δ' αὖ τοὶ ὅτ' ὀππιδεῖ,
 Ἀνδρ' αἰμυροσίλω, ὅτε τις παρσέπειτ' ἡλῶν·
 Ἀλλ' ἔγωγε δέην σε ρέζω κακῶν, * ἀλλὰ κεν ἄλλον
 Σέο δ' ἀπαλεξήσασμαι· φίλῳ δέ σε πατρὶ ἔϊσκα.
 Τὸν δ' ἡμέλει τ' ἐπειτα γέρον παρὰ μὲν θεοειδὴς,
 Οὕτω πη τάδε γ' ἐστὶ φίλον τέκος ὡς ἀγορεύεις,
 Ἀλλ' ἐπὶ τις καὶ ἔμελλε θεῶν ᾠπνέμεναι χεῖρας,
 Ὅς μοι τοῖον δ' ἦκεν ὁδοιπνέρον ἀντιβολήσας,
 Αἴσιον, ἵππῳ δὴ σὺ δέμας καὶ εἶδος ἀγνῶτος,
 Πίπνυσται τὴν νόον, μαχέρον δ' ἔξ' ἐοτὶ τέκνων.
 Τὸν δ' αὖτε παρσέπειτ' ἀνὰ ποτ' ἀγχιφόντης,
 Ναὶ δὴ ταῦτά γε παῖτα γέρον καὶ μοῖραν * εἰπῶς.
 Ἀλλ' ἄγε μοι τελεεῖται καὶ ἀπὸ γένεος καὶ τάλαντος,
 Ἡέ πη κεν μὲν περὶ κενήλια πολλὰ καὶ ἐδολὰ
 Αἰσρας ἐς ἀλλοδαπούς, ἵνα πρὸς τάδε τοὶ σὺα μύμνη;

H ἦδη

Statim. a. ad Troiam & Hellefontium pervenit.
 Perrexit. a. ire iuveni regio similis
 Primum pubescenti, cuius gratissima paupertas:
 Hi. s. postquam magni sepulchrum his pratererunt,
 5 Sriterunt mulosq. & equos ut biberent
 In fluvio. iam enim & crepusculum generat super terram:
 Hunc ex propinquo videns percepit praeo
 Mercurium: & ad Priamum locutus est, dixitq.·
 Considera Dardanide, prudente animo res requirunt:
 10 Virum video: cito. a. nos perituros existimo.
 Sed age iam fugiamus in equis, vel ipsum postea
 Genua prehredientes rogabimus si forte miserebitur.
 Sic dixit: seni. a. animus confusus est: timuitq. valde:
 Recta. a. comae steterunt in languentibus membris,
 15 Steritq. attonitus: ipse. a. Mercurius prope veniens,
 Manum senis accipiens, interrogavit & allocutus est:
 Quo pater, sic equos & mulos dirigi
 Noctem per solitariam, quando dormiunt homines alij?
 Neq. tu timuisti robur spirantes Achiuos,
 20 Qui tibi hostes & inimici prope sunt?
 Quorum si quis te videat velocem per noctem nigram,
 Tot opes ducentem, quae iam tibi mens esset?
 Neq. ipse iuuenis es: senex autem te hic sequitur,
 Virum ad arcendum, quando aliquis prior infestavit.
 25 Sed ego te non afficiam malo, imo alium
 Atte probularem: dilecto enim te patri aequo.
 Huic. a. respondit senex Priamus diuisiformis,
 Sic nimirum haec sunt dilecte fili, ut dicis,
 Sed adhuc aliquis & me Deorum protegit manus,
 30 Qui mihi talem misit viae ducem obviam fieri
 Fausum, qualis iam tu corpore & specie admirabilis,
 Sapientia, animo, beatissq. es ex parentibus.
 Hunc. a. rursus allocutus est internuncius Mercurius:
 Ne iam hac omnia, senex pro decoro dixisti:
 35 Sed age mihi hoc dic & vere recense,
 An aliquo mittis thesauros multos & preciosos
 Viros ad alienigenas, ubi ἢ tibi saluti maneant?

Mercuri* Priamū conuenit
 & cū eo colloquitur.

h h h ἦ

20. αἰμυροσίλω
 25. ἦ δὲ καὶ

26. εἰπῶς

Η ἤδη πάντες καταλείπετε Ἴλιον ἱερὸν
 Δαδίοτες, τοῖσι γὰρ ἀνὴρ οὐκ ἔστις ὀλοῦναι
 Σὺ δὲ πῶς, ἢ μὲν γὰρ πῶς μάχης ἐπεδύετ' ἀχαιῶν.
 Τὸν δ' ἠμείβετ' ἐπειτα γέρον παρίαμος Διοειδής,
 Τίς ὅς σ' ἐοσι φέρετε, τέων δ' ἐξέοσι τοκήων,
 ὅς μοι καλὰ τὸν οἶτον ὑπὸ τ' αὖτις παύσθ' ἐνιπύης;
 Τὸν δ' αὖτε παρσέειπε Διάκτυρος ἄργεϊφόντης,
 Πειρᾷ ἐμὸν γὰρ καὶ εἴρα δ' ἔκτορ' εἶδον.
 Τὸν μὲν ἐγὼ μάλα πολλὰ μάχη ἐνὶ κυδιανείρῃ
 Οφθαλμοῖσιν ὅππῃ περ, καὶ ἔντ' ὅπῃ νηυσὶν ἐλέσσω
 Ἀργείοις κτείνεσκε, δαΐζων ὁξείῃ γαλκῷ.
 Ἡμεῖς δ' ἐσώτες θαυμάζομεν, ἢ γὰρ ἀχαιῶδες
 Εἶα μάρανα δαμνέμεν, καὶ γὰρ ὀλοῦναι.
 Τὸ γὰρ ἐγὼν Δερσάπων, μίαν δ' ἦρα νηὺς ἀεργήν.
 Μυρμιδόνων δ' ἐξέειμι πατὴρ, δέ μοι ἐστὶ πολὺ κτωρ.
 Ἀφρονὲς μὲν ὅδ' ἐστὶ, γέρον δὲ δὴ ὅς σ' ἄρ' ὦδε.
 Εἰ δέ οἱ ἦς ἔασιν, ἐγὼ δὲ τοι ἐβδόμεός εἰμι.
 Τῶν ματα πολλοῖσιν, κληῖρ' ἄλ' ἄλλων ἐνθάδ' ἐπέδω.
 Νῦν δ' ἦ λυον πεδίον δ' ὑπὸ νηῶν, ἠὲ δὲ γὰρ
 Θῆσονται παρὰ αὖτις μάχῃ ἐλίκωπες ἀχαιοί.
 Ἀχαιῶσι γὰρ οἷον κατὰ νηυσὶν, ἢ δὲ δυνάμει
 Ἰσχεῖν ἔσονται πολέμου βασιλῆες ἀχαιῶν.
 Τὸν δ' ἠμείβετ' ἐπειτα γέρον παρίαμος Διοειδής,
 Εἰ μὲν δὴ Δερσάπων πηληϊάδεω ἀχαιῷ
 Εἶς, ἄγε δὴ μοι πῶσαι ἀλκιδέειναι καὶ γὰρ ἔξον,
 Ἡ ἐπ' αὖτις νηυσὶν ἐμὸς πᾶσις, ἠὲ μιν ἦδη
 Ἡσι κυσὶν μελίσσι ταμῶν παρ' ὕδνηκεν ἀχαιῶδες.
 Τὸν δ' αὖτε παρσέειπε Διάκτυρος ἄργεϊφόντης,
 Ὡ γέρον, ἐπὶ τὸν δὲ κύνες φάρον, ἢ δὲ οἶνοισι
 Ἀλλ' ἐπὶ κείνῃ κείτῃ ἀχαιῶν, ἢ γὰρ οἶνός
 Ἀπὸ τῶν ἐν χλίσῃσι, δυνάμει δὲ * ὅς οἱ ἦν
 Κεῖμένῳ, ἢ δὲ πῶς οἱ γέως σπένται, ἢ δὲ μιν διὰ
 Εἰδούσ', αἰετὰς φάταις ἀνιφάτοις κατέδωσαν.
 Ἡ μὲν μιν παρὰ σῆμα ἐοὶς ἐτάροισι φίλοισι
 Ἐλκεῖ ἀκνήστως, ἠὲ ὅτε δὲ φανείη.
 Οὐδὲ μιν αἰγυνοῖ. Δεινὸν κεν αὐτὸς ἐπελθὼν,
 Οἶον ἐρσθήεις κείτῃ, παρὰ δ' αἶμα νέμιπται.

ε. Ως

ε. δὲ μοι

σε. Οὐτως
σε. δὲ οἱ ἦν

Οὐδὲ

An iam omnes relinquitis Ilium sacrum
 Timentes? tam enim vir optimus perijt
 Tuus filius: non enim pugna quicquam inferior erat Achivi.
 Hunc autem postea respondit senex Priamus diuinus:
 5 Quis. & tu es optime quisvisq; es ex parentibus,
 Qui mihi perfectè morte infelicis filij dixisti?
 Hunc autem rursus allocutus est nuncius Mercurius:
 Tentas me senex & interrogas super Hectore diuino:
 Hunc quidem ego valde sepe in pugna gloriosa
 10 Oculis vidi, & quando ad naues impellens
 Argivos interficiebat disumpens acuto arcu.
 Nos. & stantes mirabamur: non enim Achilles
 Sinebat nos pugnare iratus Atropa.
 Huius. n. ego famulus: eademq; duxit naui affabrefacta:
 15 Ex Myrmidonibus. n. sum: pater. a. mihi est Polictor:
 Dines. q. hic est. senex. a. iam sicut tu hic,
 Sex. a. ei filij sunt, ego. a. septimus sum:
 Cum his sortem iaciens, sorte assequutus. sum huc sequi,
 Nunc. a. Veni in campum a navibus: manec enim
 20 Facient circum urbem pugnam fisci Achivi.
 Dolent enim hi desidentes, neq; possunt
 Continere cupidos belli reges Achivorum.
 Hunc. a. respondit postea senex Priamus diuiformis:
 Siquidem iam famulus Pelida Achillis
 25 Es, age iam mihi omnem veritatem narra,
 An adhuc apud naues est meus filius an ipsum iam
 Sui canibus membratim incidens proposuit Achilles.
 Hunc. a. rursus allocutus est internuncius Mercurius:
 Ofenex, nondum hunc canes edervnt, neq; aues,
 30 Sed adhuc ille iacet Achillis apud navem,
 Neglectum in tentorijs: duodecimis. a. ei dies
 Iacenti, neq; in aliquo ei corp' putrescit, neq; ipsum vermes
 Edunt qui viros in bello interfectos consumunt.
 Certè quidem ipsum circa sepulchrum sui amici dilecti
 35 Trahit immisericorditer, aurora quando diuina apparet,
 Non tamen ipsum deturbat: miraberis & ipse superveniet,
 Qualiter roscidus inecat: circum. a. sanguis abluus est,
 b b b u y

Οὐδέ ποτι μάρδος· σὺ δ' ἔλκεα παῖτα μέμνηαι,
 ὣς ἐτύπη· πολλὰς γὰρ ἑὸν ἄνω γαλκὸν ἐλασάν.
 Ως τοι κήδονται μάκαρες θεοὶ ἤϊον·
 Καὶ νέκυός πο' ἰόντος· ἐπεί σφι φίλον ἦν κτεῖ.

Ως φάτο, γήθησεν δ' ὁ γέρον· καὶ ἀμείβετο μῦθον·
 Ω τέκος, ἦ ῥ' ἀγαθὸν καὶ ἐναίσιμα, δῶκε· διδοῦναι
 Ἀδυνάτους· ἐπεὶ ἔποτ' ἔμεος παῖς, εἴ ποτ' ἔλω γα,
 Λήθεται ἐνὶ μεγάροισι θεῶν οἱ ἔλνυμπον ἔχουσι·
 Τῷ οἱ * ἀπεμνήσαντο καὶ ἐν θανάτοιο πο' ἔσσι.
 Ἀλλ' ἄγε δὴ τόδε δέξαι ἐμεῦ πάρος καλὸν ἀλίσσων·
 Αὐτὸν τε ῥύσσε, πέμψον δέ με σὺ γὰρ θεοῖσιν,
 Ὀφρα κεν ἐς χλίσιν πηληϊάδεω ἀφίκωμαι.

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε διάκτορ· ἀγχιφόντης,
 Περσὲς ἐμείο γέρας νεωτέρων· ἔδ' ἐμε πείσεις,
 Ὃς με κέλη σέο δῶκε παρ' ἑξ'· ἀχλὺν δέ μοι δαῖ·
 Τὸν μὲν ἐγὼ δειδοίμην καὶ αἰδέομαι, σέ δ' ἐκτεῖ
 Συλάειν, μή μοι τι κακὸν μετ' ἵππεσσι γήθηται.
 Σοὶ δ' αὖ ἐγὼ πρὸς καὶ καλὸν ἄερος ἰκοίμην,
 Ενδυκῆος ἐν νηϊ· σοὶ ἢ περὶ δόρυ τέων·
 Οὐκ αὖ τις τοι πομπὴν ὀνοσάμεν μάχουται.

Ἡ καὶ ἐπαῖξας εἰκένειτο· ἄρμα καὶ ἵππους,
 Καρπυλίμωσ μάστιγα καὶ ἡνία λάξετο γέρας·
 Ἀν δ' ἐπιδύσ' ἵπποισι καὶ ἡμίονοις μέν· ἡ δ'·
 Ἀλλ' ὅτε δὴ πύργους τε νεῶν καὶ τέφρον ἴκοντο,
 Οἱ ὃ νόον σέθεν δόρυ παυλακτῆρες πονέοντο,
 Τόισι δ' ἐφ' ὕπνον ἔχουσ· διάκτορ· ἀγχιφόντης
 Πάσιν· ἄφαρ δ' αἰὲς πύλας καὶ ἀπώσιν ὀγκύας,
 Ἔς δ' ἄρα γὰρ ἑρτάμεν τε καὶ ἀλλὰ δῶκε· ἐπ' ἀπὸ νηὸς.
 Ἀλλ' ὅτε δὴ χλίσιν πηληϊάδεω ἀφίκοντο
 Τηληλῶν, πλὴν μυρμιδόνες πόνισαν ἀνακτι,
 Δῶρ' ἐλάτης κέρσαντες· ἀτὰρ καὶ δὴ πο' δένερες ἴσαν,
 Λαχνηέντ' ἄροφον λειμωνόθεν ἀμύσαντες·
 Ἀμφὶ δ' οἱ μεγάλας ἀνάλων πόισαν ἀνακτι
 Σταυροῖσιν πυκνοῖσι δόρυ δ' ἔχε μοῦσ' ὀπιλλῆς
 Εἰλάπνορ, τὸν τρεῖς μὲν * ἐπὶ ῥήσασκεν ἀχαιοί,
 Τρεῖς δ' ἀναοίγασκεν μάλα κληῖδα θυράων,
 Τῶν ἄλλων· ἀχλὺς δ' ἄρ' * ὀπὶ ῥήσασκε καὶ οἱ·

28. ἐπὶ ῥήσασκεν·
 29. ἐπὶ ῥήσασκε
 30. ἐπὶ ῥήσασκε

Δη

Neq. alicubi pollutus: at vulnera omnia conclusa sunt,
 Quocumq. inflata fuerant multa. n. ipsi ferrū impegerunt.
 Sic tibi curant beati dī filium tuum,
 Et mortuū licet existēt. quoniam ipsi charus est ex animo.

5 Sic dixit: gaudens est autem senex, & respondit verbo,
 O fili, sanē bonum est & decentia dona dare
 Immortalib. quoniam nunq. meus filius si quando licebat.
 Oblitus est in adib. suis deorum qui Olympum habitant.
 Ideo eius recordati sunt & in mortis licet fato.

10 Sed age iam hoc accipe a me pulchrum poculum:
 Ipsūq. serva & deduc me cum dijs,
 Dum ad tentorium Pelidae perveniam.

Hunc. a. rursus allocutus est internumcius Mercurius.
 Tentas me senex iuniorum, neq. mihi persuadebis:

15 Qui me iubes tua dona clam Achille suscipere;
 Hunc quidem ego timeo, & Vereor in animo
 Pradari, ne mihi malum in posterum fiat:
 Tibi. a. ego comes etiam & s. inclutum Argos irem
 Studiosē in naui veloci, aut pedester sequens:

20 Non aliquis tecum ducem me contemrens pugnaret.
 Dixit, & irruens Mercurius in currum & equos,
 Statim flagellum & habenas accepit manibus.

Inspiravit autem equis & mulis robur magnum.
 Sed cum iam ad turresq. manium & fossas pervenerunt,
 25 Hi autem tum primum circa cēnas custodes laborabant:

Illis somnum infudit internumcius Argicida
 Omnibus, moxq. aperuit portas & amovit seclēs,
 Introduxit Priamūq. & splendida dona in vehiculo,
 Sed quando iam ad tentorium Pelidae pervenerunt

30 Altum, quod Myrmidones fecerant regi,
 Ligna abietis secantes: sed desuper coeperunt,
 Lanuginosum culmen ex prato metentes,
 Circum. a. ci magnam aulam fecerant regi
 Eurci frequentibus: ianuam. a. continebat unus obex

35 Abiegnus, quem tres quidam claudebant Achivi,
 Tres. & aperiebant magnum claustrum ianuarum,
 Aliorum a. compē hominum, Achil. & claudebat etiam solus

Mercuri' Pri-
 mū ducit ac
 Achillem.

h h h

Δὴ ῥα τὸ δ' ἐρμείας ἐκείνῳ ὅτ' ἔζε γέροντι,
 Ἐς δ' ἀμαγε κλυτὰ δώεα πεδῶκαί πηλείωνι.
 Ἐξ ἵππων δ' ἀπέβαιναν ὅτ' ἔχον, φώνησέν τε.
 Ὡ γέρον, ἦτοι ἐγὼ θεὸς ἀμύροτος εἰλήλουθα
 Ἐρμείας σὶ γὰρ με πατὴρ ἄμα τομυτὸν ὁ πασσεν.
 Ἀλλ' ἦτοι μὲν ἐγὼ πάλιν εἴσομαι, ἔδ' ἀχλὺς
 Οφθαλμοὺς εἴσειμι· νεμεσσητὸν δ' ἐκινεῖν
 Ἀθάνατον θεὸν ὃ δ' ἐβροτοὺς ἀγαπᾷ μεν αὐτῶν.
 Τύνη δ' εἰσελθὼν λάβε γούνατα πηλείωνος,
 Καί μιν ἔσπευτο πατρὸς καὶ μητέρου ἠὲ υἱόμοιο
 Λίσσεται, καὶ τέκε· οἱ δ' αὖ σὺν θυμὸν δέειντες.
 Ὡς ἄρα φωνήσας ἀπέβη πατρὸς μακρὸν ὄλυμπον
 Ἐρμείας, παρίαμος δ' ἐξ ἵππων ἄλλο χαμᾶζε,
 Ἰδύον δ' ἐκ τ' αὖθι λίπεν ὃς ἴμινεν ἐρικυων
 Ἰπποῖς ἡμίονοις τε, γέρον δ' ἰδὺς κίεον οἴκου
 Τῆ δ' ἀχλὺς ἴξασκε δῖ' αἶψα ὅτ' ἐν δέ μιν αὐτὸν
 Εὖρ' ἔταρδι δ' ἀπαύδα· καὶ θεάτο πρὸς δ' οἶον
 Ἥρωσ' ἀντιμέδων τε καὶ ἄλκιμος ὄζος ἄρη
 Πόσιπυον παρεόντα (γένον δ' ἀπέληξεν ἑδωδῆς
 Ἐδων καὶ πίνων, ἐπὶ καὶ παρέκειτο πρὸς πεζῶν)
 Τοὺς δ' ἔλαθ' εἰσελθὼν παρίαμος μέγας, ἀγχι δ' ἀφ' αἶας
 Χερσὶν ἀχλὺς ἄλ' ἐβροτοὺς καὶ κύσε χεῖρας
 Δεινὰς, ἀνδροφόνους, αἳ οὐ πολὺς κταθὼν ἦεν,
 Ὡς δ' ὅταν αὖθρ' αἴτη πυκινὴ λάβῃ, ὅτ' ἐνὶ πάτρῃ
 Φῶτα κατακτείναι, ἄλλον ἐξίκετο δῖ' ἥμον
 Ἀνδρὸς ἐς ἀφνειοῦ, θάμνω δ' ἔχει εἰσορόντας.
 Ὡς ἀχλὺς θάμνωσεν ἰδὼν παρίαμον θεοειδέα·
 Θάμνωσεν ἦ καὶ ἄλλοι, ἐς ἄλλῃλιν ἢ ἰδόντο·
 Τὸν καὶ λίσσεται παρίαμος πατρὸς υἱόθεν ἔπει·
 Μνήσεται πατρός σέο θεός, ἐπεί κ' αἶψα ἀχλὺς
 Τηλέκου ὥς περ ἐγὼν ὁλοῦ ὅτ' ἦν ἵππεα· ἔδ' ἔφ'
 Καὶ μὲν που κένον πεναιαίετα· ἀμφοῖς ἐόντες
 Τείρεσθ', ἔδ' ἔπει ἐστὶν ἀβλῶ καὶ λοιβὴν ἀμύναι·
 Ἀλλ' ἦτοι κείνους γε σεθεν ζῶοντες ἀκούων,
 Χάριε τ' ἐν θυμῷ, ὅπ' ἔλπεται ἡμάτα παύει
 Οφείδει φίλον υἱὸν σὸν τροίηνδον ἰόντα·
 Αὐτὰρ ἐγὼ πῶκα ποτὶ μέγας, ἐπεὶ τέκον ἦς δέισις

Τροίην

Iam tunc Mercurius perutilis aperuit seni,
 Introq; duxit inelyta dona pedibus Selocti Achilli.
 Ex equis. & descendit in terram, dixitq;
 O senex. certe ego deus immortalis veni
 5 Mercurius: tibi enim me Iupiter simul ducem praeiit:
 Sed certe equidem iterum discedam, neq; Achillis
 Oculos subibo, inuidiosum enim esset
 Immortalem deum sic mortales amare palam,
 Tu autem ingressus, prebende genua Pelidae,
 10 Et ipsi per patrem & matrem bene comptam
 Supplicans & filium, & ei animum commoveas,
 Sic igitur fatus, abiit ad alium Olympum
 Mercurius: Priamus autem ex equis de filijs humi,
 Idem autem illic reliquit. hic Sero mansit retinens
 15 Equos multosq; senex autem recta tuit domum,
 Vbi Achilles sedebat Iouis charus, intusq; cum ipsum
 Invenit, socij autem seorsim sedebant. huicq; duo sola
 Heros Automedonq; & Alcimus ramus Martis,
 Ministrabant astantes (iam dudum. a. abstinerat cibo
 20 Edens & bibens: adhuc etiam apposita erat mensa)
 Hos latuit ingressus Priamus magnus: prope. & stans
 Mambus Achilles accepit genua & osculatus est manus
 Graues, homicidas, quae ei multos interfecerant filios:
 Vt quando aliquem damnum magnum ceperit, qui in patria
 25 Viro interfecto, ad alium exiit populum
 Viri ad diuiciis domum: stupor. a. habet insipientes:
 Sic Achilles stupuit videns Priamum diuisformem:
 Stupueruntq; & alij, ad inuicemq; aspuebant,
 Huic & supplicans Priamus verbum dixit:
 30 Recordare patris tui, o dijs par Achilles,
 Eiusdem aetatis & ego in graui senectutis limine:
 Et. q. forte illum alicubi vicini procul te existente,
 Infestant, neq; quis est qui damnum & pestem arceat:
 Sed certe ille te fouere audiens,
 35 Gaudet in animo, atque sperat dies omnes
 Visurum dilectum filium a Troia redeuntem.
 Verum ego omnino infelix, postquam genui filios optimos

Troia

Mercuri* Pri-
mo se indicaPriam* Achil-
lem cōuenit.

Τροίην ἐν δρεΐν, ἄλλ' δ' ἔπειτα θυμὸν ἀεΐεσσαι.
 Πεντήκοντά μοι ἦσαν, δὲ τ' ἡλυθον ὑπὲς ἀχαιῶν.
 Εννεαχί τε καὶ μὲν μνηστῆς ἐν νηδύϊ ἦσαν,
 Τούς δ' ἄλλους μὲν ἐπικτον ἐνὶ μεγάροισι γυναικάς.
 Τῶν μὲν πολλῶν θυρῶν ἄρης ἔπειτα γούνατ' ἔλυθεν.
 Οὐδ' ἐμὲν οἱ ἔλυον, εἴρουτο δ' ἄσπετος αὐτοὺς,
 Τὸν σὺ παῖδ' ὡς κτείναν ἀμύνοντα παῖδ' ἀπ' αὐτοῦ.
 Ἐκτορε, τὸν ἔμελλ' ἰκανὸν νῆας ἀχαιῶν.
 Λυσόμεν' περὶ σείας, φέρω δ' ἀφ' αἰσῶν ἀποινα.
 Ἀλλ' αἰδέομαι θεὸς ἀχαιῶν, ἀντὶν τ' ἐλέησον.
 Μνησάμεν' σὺ δὲ πατρός, ἐγὼ δ' ἐλεεινότερος ἔσθ',
 Ἐτλῶ δ' οἱ εἴπω πῆς ἐπιβόον' βροτὸς ἄλλ' ὅς.
 Ἀνδρὸς παιδοφόνου ποτὶ σῶμα χεῖρ' ὀρέγεται.
 Ὡς φάτο, τοῦ δ' ἄρα πατὴρ οὐκ ἔμενον ὥστε γόοιο,
 Αἰσάμεν' δ' ἄρα χεῖρὸς ἀπαύσατο ἡ καὶ γέροντα.
 Τῷ δ' ἐμνησάμεν' ὁ μὲν ἔκτορ' ἀνδροφόνου,
 Κλαῖ' ἀδινά, παρὰ παύοιτο ποδῶν ἀχαιῶν ἔλυοις.
 Αὐτὰρ ἀχαιῶς κλαῖεν ἐὼν πατέρ', ἄλλοτε δ' αὖτε
 Πάτροκλον, ὅτ' ἦ σοναχὴ καὶ δάματ' ὀρώρει.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ ῥα γόοιο τε πάρεπετο δ' ἰὼν ἀχαιῶς,
 Καὶ οἱ ἄπο παρὰ πύλων ἦλδ' ἱμερ' ἠδ' ἄπο γούνατων,
 Αὐτὴν ἄπο θρόνου ὤρετο, γέροντα δ' ἔχειρ' ἀνίστη,
 Οἷκτερόν τε πολὺν τε χεῖρ' ἀνίστην τε γούνατων.
 Καὶ μιν φωνήσας ἔπειτα πῆρ' ὀρέοντα παρὰ σπύδα.
 Ἀδελφὲν, ἦ δὴ πολλὰ καὶ ἄνθος σὸν καὶ θυμὸν.
 Πῶς ἔτλης ἐπὶ νῆας ἀχαιῶν ἐλθὲν ἰμάνοις;
 Ἀνδρὸς ἐς ὀφθαλμὸς ὅς τοι πολέας τε καὶ ἰσχυροὺς
 Τίεας ἐξενάειξας, σιδήρεον ἵν' ἦτορ.
 Ἀλλ' ἄγε δὴ κατ' ἄρ' ἐξέλιθ' ἐπὶ θρόνον, ἄλγεα δ' ἔμποις
 Ἐν θυμῷ κατὰ κέσθ' ἐάσμεν ἀγνύμενοι παρ.
 Οὐ γὰρ πῆς παρ' ἡμῶν πύλας ταυ κρυφίον γόοιο.
 Ὡς γὰρ ἐπεκρίσαντο θεοὶ δειλὸς βροτοῖσι,
 Ζῶειν ἀγνύμενοι, ἀντοὶ δ' ἐτ' ἀκροῦς εἰσὶ.
 Δοιοὶ γὰρ τε πῆς κατὰ κέσθ' ἐν δὲ δόξαι
 Δωρὶων οἱ ἀδιδωσ, κακῶν, ἔπερ' ἦ ἐάων.
 Διὸς μὲν καμμίξας δ' ὦν ἔδωκεν, περὶ κέσθ' αὖτε,
 Ἄλλοτε μὲν τε καὶ ὅτ' ὅτ' ἔμελλον, ἄλλοτε δ' ἐπὶ ἄλγ'.

Ω δ'

Troia in lata: horum autem nullum puto reliquum esse:
 Quinquaginta mihi erant, quando genui filij Achivorum.
 Novendecim, q. mihi uno ex ventre erant.
 Alios, a. mihi pepererunt in domibus mulieres:
 Horū quidem multorum impetuosus Mars genua dissolvit.
 Quia, a. mihi Sineus erat custodiebatq. Urbem & ipsos.
 Hunc tu nuper interfecisti pugnantem pro patria
 Hectorem, huius nunc gratia venio ad naves Achivorum
 Redempturus a te: fero autem infinita dona.
 Sed reuerere deos Achilles, meiq. ipsis miserere,
 Recordatus tui patris: ego autem miserabiliter:
 Sustinui, n. qualia nondum quidem terrestris homo alius,
 Viri filiorum-interfectoris ad os manum porrigere,
 Sic dixit: huic, & patris mentione desiderium commouit.
 Attingens vero manu remouit modestè senem. (Lucius)
 Hic & reminiscens, hic quidem Hectoris homicide
 Flebat abundè ante pedes Achilles prouolutus:
 At Achilles plorabat suum patrem: interdum, a. rursus
 Patroclum: horumq. gemitus in adibus excipiebatur.
 Et ei e praeordijs abijt desiderium atque e membris,
 Præteritus e sede surrexit, senem autem manu erexit,
 Miseratus canumq. caput, canamq. barbam:
 Et ipsum edita voce verbis velocibus allocutus est:
 Ah miser, certe iam multa mala tolerasti tuo in animo,
 Quomodo sustinuiisti ad naves Achivorum venire solus
 Viri ante oculos, qui tibi multosq. & strenuos
 Filios interfeci: ferrens tibi animus.
 Sed age iam confide in sede, dolores tamen
 In animo residere sinamus tristes licet.
 Non enim aliqua scilicet est frigidi luctus.
 Sic enim destinarunt dij miseris mortalibus,
 Ut uiuant tristes: ipsi vero sine cura sunt.
 Duo quippe dolia iacent in Iouis limine
 Muneri, qualia dat, alterum malorū, alterum, & bonorum.
 Cui quidem miscens dederit Iupiter fulminator,
 Interdū quidem malum ille consequitur, interdū, & bonum.
 Cui

Ω δέ κ' ἤλυθ' ἄνδρα, λαβὼν τὸν ἔθηκε·
 Καί εἰ χαλκὴ βέβρωστος δὴν γέροντα δ' ἴαν ἐλάνει·
 Φοιτὰ δ' εἴτε θεοῖσι τεπμῆν· ὅτε βροτοῖσιν.
 Ως μὲν καὶ πολλοὶ θεοὶ δόσαν ἀλῆα δ' ὄρεα
 Ἐκ θυετῆος πάντας ἵδ' ἐπ' ἀνδρῶπις κλέκαστο
 Οὐλοῦν τε πλέτω τε, ἀνάσσει δ' ἡμυρμιδόνεσσι,
 Καὶ οἱ δ' ἄνθρωποι ἐόντι θεῶν ποίησαν ἀκοίτην·
 Ἀλλ' ὅππῃ καὶ πρὸς θεὸς χαλκὸν, ὅππῃ οἱ ὅππ
 Παίδων ἐν μαρμαροῖσι γονὴν ἤλυτο κρείοντων,
 Ἀλλ' ἔνα πῦρ δα τόκων παναώριον· ἐδὲ νυ τὸν γε
 Γηροσκοπτα κομίζων, ἐπεὶ μάλα τηλόθι πάτρης
 Ἡμαὶ ἐνὶ τρώϊ σέ τε κηίδων ἠδὲ σά τέκνα.
 Καὶ σέ γερον τὸ πρῶτον μὲν ἀκούομεν ὄλεον ἔη,
 Οὐκ ἔστιν ἀνὴρ ἀνὴρ μάκαρος ἔδος ἐντὸς ἔεργει,
 Καὶ φρυγὴν καὶ ἰωνίαν, καὶ ἑλλήσποντον· ἀπείρων
 Τῶν σε γέρον πλάτρω τε καὶ ἡσίοι φασι κακὰ δ' αὖ
 Αὐτὰρ ἐπεὶ τοι πῆμα τόδ' ἦμαρ ἔρανίωνας,
 Αἰεὶ τοι πᾶσι δ' ἔστω μάκαρ τ' ἀνδροκτασίαι τε.
 Ἀργεὺς μινδ' ἀλῆα σὺν δόδρεο σὺν χ' ἴδ' ἄνδρῶν.
 Οὐ γὰρ π' ἀνδρῶν ἀκαχίμεν· ὅς ἐστιν ἔπος,
 Οὐδέ μιν ἀνδρῶν ἀκαχίμεν· ὅς ἐστιν ἔπος,
 Τὸν δ' ἡμείβετ' ἐπειτα γέρον παρὰ μ'· θεοειδὴς.
 Μὴ μέπω ἐς θρόνον ἵζεο διοτρεφέας, ὅφρα κεν ἔκτωρ
 Κεῖται ἐνὶ κλισίῃσιν ἀκμήσιν, ἀλλὰ τάχιστα
 Λύσον, ἵν' ὁφθαλμοῖσιν ἴδω. σὺ δ' ἔξαι ἀποιναι.
 Πολλὰ, τὰ τοι * φέρομεν· σὺ δ' ἂν τῶν δ' ἀπόνομα, καὶ ἑλπίσι
 Σὺν ἐς πατρίδα γαῖαν, ἐπεὶ με * πρῶτον ἔασας
 Αὐτὸν τε ζῶαν καὶ ὄρεον φάσθ' ἡλείοιο.
 Τὸν δ' ἄρ' ἑπόμενος ἰδὼν περὶ σέθεν πῶδας ὠκύς ἀχιλ-
 Μικρὸν νυ μ' ἐρέει· γέρον νόεω δ' ἔχ' αὐτὸς (λαῖς, 30)
 Ἐκτορὰ τοι λῦσαι, δίδω δέ μοι ἄλγος· ἦλθε
 Μὴ περ ἡ μ' ἔτεκεν, θυγάτηρ ἀλῆοιο γέροντ'·
 Καὶ δέ σε γινώσκω παρὰ μ' ὅφρα σὺν, ἔδ' ἐμε λήθεις,
 Οὔτις θεῶν τις ἦγε νόος δὴν νῆας ἀχαιῶν.
 Οὐ γὰρ κεν τλαίην βροτὸς ἐλθέμεν, ἔδ' ἐμὰ λήθεις,
 Ἐς σπατόν· ἐδὲ δ' ἀν' φυλάχοις λαῖοι, ἐδὲ κ' ὄρχησας
 Ρεῖα μετοχλίσσεις θυγάτην ἡμετέραν.

ε. τ. φ. σ.

ε. φ. ε. ρ. ο. μ. α. γ.

τ. φ.

Cui autem ex tribus dederit, iniuria exponit:
 Et ipsum mala fames in terra alma exagitat:
 Versaturq; nec dijs honoratus, nec hominibus.
 Sic quidem Peleo dii dederunt illustria dona
 A natiuitate, omnes enim supra homines ornatus est
 Felicitate diuitijsq; imperabat. S. Myrmid. nibus,
 Et ei mortali existenti deam fecerunt uxorem.
 Sed huic imposuit deus malum, quod ei nulla
 Filiorum in manibus soboles fuit imperantium.
 Sed unum filium genuit breui moriturū, neq; certē hunc
 Senescentem foueo: quoniam valde procul a patria
 Sedeo in Troia, teq; affligens & tuos filios.
 Et te, senex, quondam quidem audiēbamur beatum esse,
 Quantū Lesbos superius Macaris sedes intus continet,
 Et Phrygia desuper, & Hellespontus immensus.
 Horum te, senex, diuitijsq; et insuper filijs aiunt ornatum
 At postquam tibi damnum hoc abduxerunt superi, (fuisse
 Semper tibi circa Strybem pugnaq; Sitorumq; cades:
 Patere, neq; rem inenitabilem doleas tuo in animo:
 Non enim aliquid ages mactens ob filium tuum.
 Neq; ipsum resuscitabis: quin potius malū aliud patieris.
 Hunc. a. respondit postea senex Priamus diuisformis: Priamus sedes
 Neme adhuc in sedem colloca lous alumnē, quādiu Hector
 Iacet in tentorijs in sepulchris, sed citissime
 Salue sit oculus videam: tu autem suscipe dona
 Multa quae tibi ferimus: tu autē his fruuaris, & peruenias
 Tuam in patriam terram. quoniam me primum sinisti
 Ipsūq; viuere & videre lumen solis.
 Hunc. a. totūne aspiciens allocutus est pedib. Selox Achil.
 Ne amplius nunc me irrita senex: scio & ipse
 Hectorē tibi soluere: a loue n. mibi nuncia Genit
 Mater, quae me peperit filia martini senis:
 Et te cognosco, Priame, mentibus. neq; me lates
 Quod deorum aliquis ducit Seloces in naues Achinorum:
 Non enim ausus esset homo Genire, ne valde. q. pubescens
 Ad exercitum, neq; custodes latuisset, neq; obices
 Facile reserasset portarum nostrarum:

Idem

Τῷ νῦν μὴ μοι μάλλον ἐν ἄλγεσι θυμὸν δεῖν ἔχει,
 Μὴ σε γέροντι δ' αὐτὸν ἐλὶ χλίσῃσιν ἐάσω,
 Καὶ ἱκέτιον πρὸς δόντας, διδὼς δ' ἀλίστωμαι ἐφελμάς.
 Ὡς ἔφατ'· ἔδδ' οἶσιν δ' ὁ γέρον, καὶ ἐπεείδετο μύθῳ.
 Πηλεΐδης δ' ὀϊκοῖα λέων ὥς ἀπὸ θυράεζε·
 Οὐκ οἶσ'· ἄμ' αὖ τῷ γὰρ δύνω θέρ' ἀποντες ἐποντο,
 Ἡρώς αὐτομέδων τε καὶ Ἀλκαμος, οὓς β' αὖ μάλιστ'
 Τῇ ἀγλῶς ἐτάρων κ' ἢ πάτροκλόν γ' ἐπαύοντα.
 Οἱ τῷ δ' ὑπὸ ζυγόφιν λυόν ἵπποις ἡμιόνοις τε,
 Ἐς δ' ἀμαζόν κήρυκα, καλὴν τε τοιο γέροντος·
 Καὶ δ' αὖ ὅπ' ὀφρεῖται εὐξέσθω δ' ἀπ' ἀπάνης
 Ἡρεὸν ἐκτορέης κεφαλῆς ἀφ' οἷσι· ἄποινα.
 Καὶ δ' αὖ ἑλπιον δύνω φάρε', εὐνὴν τὴν τε γ' ἔτινα.
 Οφρα νέκυν πυκνάς δ' αὖ οἰκόνδε φέρεσθαι.
 Δμῶας δ' ὀκνηλῆτας λῦσαι κέλετ', ἀμφοῖ τ' ἀλκίφει·
 Νόσφιν ἀειράσας, ὡς μὴ πρίαμος ἴδοι ὕδιν·
 Μὴ ὁ μὲν ἀγρυμμένη κραδίη γέλον ἐκ ἐρύσαιτο
 Παῖδα ἰδὼν, ἀγλῆν δ' ὀεινῶν φίλον ἵπτορ,
 Καί ἐκ τακτεῖνενε, διδὼς δ' ἀλίστηται ἐφελμάς.
 Τὸν δ' ἐπεὶ οὕτω δμῶα λῦσαι καὶ γείσιν ἐλάει·
 Ἀμφὶ δέ μιν φάρε' ἔχων βάλων ἡ δ' ἐχέτων·
 Αὐτὸς τένει' ἀγλῶς λεγέων ἐπέθηκεν ἀείρας,
 Σὺν δ' ἐταροὶ ἦσαν εὐξέσθω δ' ἀπὸ πύλων.
 Ὀμῶξ ἐν τ' ἀρ' ἐπειτα, φίλον δ' ὀνόμηνεν ἐπύρον·
 Μὴ μοι πάτροκλε σκυδμάνεμεν, αἴκα πύθνηται
 Εἰν αἰδὼς πρὸς ἔω, ὅπ' ἐκτορεῖ δ' ἴον ἔλυσαι.
 Πατρὶ φίλῳ, ἐπεὶ ἔμοι δεικέα δῶκεν ἀποινα·
 Σοὶ δ' αὖ ἐγὼ καὶ τῶν δ' ἀποδύσσομαι ὅσ' ἐπέοικεν.
 Ἡ β' καὶ ἐς χλίσιν πάλιν ἦε δ' ὀϊκ' ἀγλῶς·
 Ἐξέτο δ' ἐν χλίσμῳ πολυδαδύλῳ, ἐν δ' ἐν ἡέσθω,
 Τοῖχον τῷ ἐτέρῳ, ποτὶ τ' ἀπὸ λαμὸν φάτο μύθον.
 Τίος μὲν δ' αὖ τοι λέλυται γέρον, ὡς αὖ ἐλδύες·
 Κεῖται δ' ἐν λεγέσθω· ἄμ' αὖ δ' ὅτ' αὖ φαινομένη φει
 Οφρα αὐτὸς ἀγλῶν νῦν ὅτ' ἀμνηστωμα δ' ἀρ' εἴποι.
 Καὶ γὰρ τ' ἡ νόμος νύσθω ἐμνήστω σίτου,
 Τὴν πρὸ δῶδε καὶ πύθες ἐνὶ μαζαροισιν ὀλοντο·
 Ἐξ μὲν θυγατέρες, ἔξ δ' αὖ ὕβες ἡ δῶοντες·

Τούτῳ

Ideo nunc ne mihi magis in doloribus animum moueat,
 Ne te senex, neq. ipsum in tentorijs sinam,
 Et supplicem licet existentem, Iouisq. fallam mandata.
 Sic dixit: timuit, a. senex, & parui verbor:
 Pelides autem e domo tanquam leo saltavit foras,
 Non solus, simul hunc duo famuli secuti sunt,
 Heros Automedonq. & Alcimus, quos mixtimè
 Honorabat Achilles inter socios post Patroclum mortuum:
 Hi tunc a iugo soluerunt equos, mulosq.
 Intro. a. duxerunt praconem vocalem illius senis,
 Et de sella demiserunt, benepolito. a. a. vehiculo
 Portarunt Hectori capitis infinita dona:
 Reliqueruntq. duo pallia, bene contextamq. tunicam,
 Ut cadaver rectum daret domum ferendum.
 Ancillas. a. euocans lauare iussit, circumq.ingere
 Scorsim tollentes, ut ne Priamus caderet filium,
 Ne is quidem triste corde iram non contineret
 Filium videns: Achille. a. moneretur dilectus animus,
 Et ipsum interficeret: Iouisq. fallere: mandata.
 Hunc. a. postquam igitur ancille lauerunt & duxerunt oleo:
 Circa ipsam pallium pulchrum iecerunt & tunicam,
 Ipse hunc Achilles lectis imposuit eleuans:
 Simulq. socij eleuarunt bene-politum in vehiculum,
 Euclauitq. deinde: dilectumq. nominauit socium:
 Nemini Patrocle irascere, siquidem audias
 In Plutonis existens, quod Hectora diuinum dimiserim
 Patri charo, quoniam non mihi indecentia dedit dona:
 Tibi. a. rursus ego & hac impartiam quantum conuenit.
 Dixit, & intentorium rursus iussit diuus Achilles:
 Sedt autem in sede affabrefacta unde surrexerat
 Pariete ex aduerso: adq. Priamum dixit verbum:
 Filius quidem iam tibi dimissus est, senex, ut iussisti.
 Lucet autem in lectis: simul cum Aurora apparente
 Videbis ipse abduccens: nunc autem recordermur caena,
 Etenim pulchricoma Niobe recordata est tibi:
 Cui duodecim liberi in domibus perierunt:
 Sex quidem filia, sex autem filij pubescentes:

Achilles He-
 ctoris corpus
 imponit cur-
 rui Priami.

Niobe fabula

iii

Τους μὲν Ἀπόλλων πέφανε ἀπ' ἀργυρέοιο βιβίος,
 Χωόμεν ὅτι νιόβη, τὰς δ' ἀφ' ἑταίρας ἰοχέαιρας,
 Οὐκ ἔσθ' ἀπὸ λητοῦ ἰσάκετο χαλκὸν παρήφ.
 Φῆ δ' οὐδὲν τεκέειν, ἢ δ' ἀμὴν γείνατο πολλούς.
 Τὼ δ' ἄρα καὶ δεῖν ὦς ἐόντ' ἀπὸ πάντας ὀλέσων.
 Οἱ μὲν ἄρ' ἐν νηὶ μὲν κέατ' ἐν φόνῳ, ὅδε πρὶν ἦεν
 Καὶ θάλασσαν λαοὺς ἢ λίθους ποίησε χροναίων.
 Τὼς δ' ἄρ' αὖ τῇ δεινῇ θάλασσά τοι ἔβραν ἰώνες.
 Ἡ δ' ἄρα σίτου μνήσεται· ἐπεὶ καὶ δακρυχέουσα.
 Νῦν δὲ πῦρ ἐν πέτρῃσιν ἐν ἔρεσιν οἰοπόλοισιν,
 Ἐν σιπύλλῳ, ὅθι φασὶ θείων ἐμμεναι δυνάεις
 Νυμφαίων, αἵ τ' αἰμὴν ἀχελώϊον ἐρρύσαντο,
 Ἐνθα λίθος ὥς ἐδῶκε θῶον ἐκ κήδεα πέσσι.
 Ἀλλ' ἄγε δὴ καὶ νῶϊ μαδώμεθα δῖα γέρας.
 Σίτου, ἐπειτὰ κεν αὖτε φίλον πῦρ δακρυχέουσα,
 Ἰλιον εἰσαγαγόν, πελιδνὰ χερσὶ δέ τοι ἔσται.
 Ἡ καὶ ἀνὰ ἱξάς οἱ ἀργυρον ὄκλῳς ἀχλὺς
 Σφαῖζ'· ἔταροι δ' ἔδερν τε καὶ ἄμφοτερον ἐν χῆτ' ἡκόσμον,
 Μίσυλλόν τ' ἄρ' ὅππασα μένως, περὶ ἑρῶν τ' ὀβελόσιν,
 Ωπῆησάν τε περὶ φασίδεως, ἐρύσαντό τε πῦρ τε.
 Αὐτὸς μὲν δ' ἄρ' αὖ σίτον ἑλὼν ἐπένειμε σφαπέτῃ
 Καλὸς ἐν χαλκοῖσιν· αὐτὰρ κρέα νείμεν ἀχλὺς.
 Οἱ δ' ἐπ' ὀνείαδ' ἐτοίμα περὶ κείμενα γέρας ἱαλλον.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ πόσι ὅθι καὶ ἔδην τυτὸν ἔξ' ἔρον ἔντο,
 Ἡτοι δαρδανίδης παρίαμος θαύμαζ' ἀχλὺς,
 Οὐκ ἔλιν, οἷός τε· θεοῖσι γὰρ αὐτὰ ἑώκει.
 Αὐτὰρ δαρδανίδην παρίαμον θαύμαζεν ἀχλὺς,
 Εἰσορόων ὅθιν τ' ἀγαθὺν, καὶ μῦθον ἀκούων.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ πύρρῃσιν ἐς ἀλλήλους ὀρώωντες,
 Τὸν ὥς τερσὶ παρσέειπε γέρον παρίαμος θεοειδής,
 Λέξον νῦν με τάχιστα διττοφῶς, ὅφρα κεν ἦδῃ
 Τῇ περ ἔσθ' ἡ γλυκερὴν τερπόμεθα κοίμῃ θέντες.
 Οὐ γὰρ πῶ μύσαν ὅστε ἔσθ' βλεφάροισιν ἐμῶσιν,
 Ἐξ ὧς ἔσθ' ἡ γλυκερὴν ἐμὸς πᾶσι ὄλεσε θυμόν.
 Ἀλλ' αἰεὶ σενόχῳ καὶ κήδεα μυεῖα πέσσοι,
 Αὐλῆς ἐν χόρτοις κυλινδόμεν ὅθι ἡκόσμων.
 Μῦθ' οὖν καὶ σίτον πασάμεν, καὶ αἰδοπαύονον

Δαυκνίης

Hos quidem Apollo interfecit argenteo arcu,
 Iratus Niobe: illas vero Diana sagittis gaudens,
 Quoniam Latona se equiparauerat pulchrigena,
 Dixit duos peperisse: ipsa autem pepererat multos:
 Hi sane & duo existentes omnes perdidit:
 Qui quidem nouem dies iacebant in cede: neq; quis erat
 Ad sepeliendum: populos enim lapides fecerat Saturnius.
 Hos vero decimo die sepelierunt superi.
 Hac itaq; cibi recordata est, postquam fatigata fuerat lacry
 10 Nunc, a. alibi in saxis, in montibus desertis, (mando:
 In Sipyle, sibi dicunt Dearum esse cubilia
 Nympharum, qua circa Achelorum tripudiant,
 Vbi lapis licet existens, a dijs dolores coquit.
 Sed age iam & nos curemus diuina senex
 15 Cibum: deinde autem charum filium desigas,
 In Ilium adducens: lacrymosusq; tibi erit.
 Dixit, & surgens ouem albam velox Achilles
 Mactauit: socij. a. excoriarunt, & disposuerunt probo ex de-
 20 Secueruntq; scite, infixeruntq; verubus, (coro,
 Assaueruntq; rite, extraxeruntq; omnia:
 Automedon autem cibum capiens distribuit in mensa
 Pulchris in canistris: at carnes distribuit Achilles,
 Hi. a. ad cibaria parata apposita mannos extendebant:
 At postquam potus & cibi desiderium exemerunt,
 25 Certè Dardanides Priamus admirabatur Achillem,
 Quantus erat, qualisq; dijs. n. coram similis erat:
 At Dardanidem Priamum admirabatur Achilles,
 Inspiciens aspectumq; bonum & sermonem audiens.
 At postquam satiati sunt inuicem inspicendo,
 30 Hunc prior allocutus est senex Priamus speciosus:
 Cubare fac nunc me ciuissime Iouis-alumne, & & iam
 Somno dulci oblectemur dormientes.
 Nondum enim clausi sunt oculi sub palpebris meis
 Ex quo tuis sub manibus meas filius amisit animam:
 35 Sed semper suspiro, & dolores infinitos digero,
 Aula in septis pronolatus in simo.
 Nunc iam & cibum gustami, & ardens cinis

Achilles Pri-
mo coena pa-
rat.Priamus dor-
mire cupit.

iii ij

Λαοκαονίης χαλκένεα· παρ' ὅ γ' ἔμεν ὕπν' ἀπὸ πάσ' ὤμων.

Ἡ δ' ἄρ' Ἀχιλλεύς δι' ἐτάροισιν ἰδὲ δ' ὤμων κέλ' ὤσσε
Δέμνι' ὕψ' αὐτοῦσιν ἐθέμενα, καὶ ῥήγαι χαλκᾶ
Πορφύρε' ἐμβάλλειν, σφρέσσου τ' ἐφ' ὅπως τὰ πητας,
Χαλκίνας τ' ἐν ἐθέμενα ὕλας καὶ ὅπως θέν' ἐσάδου.
Αἱ δ' ἴσαν ἐν μαζαίροιο δάκ' ὅ μιν ῥέρον ἐγχοῦσαι,
Αἱ δ' ἄρ' ἐσφρέσαν δαυὶ λείχε' ἐγκονέουσαι,
Τὸν δ' ὅππῃ κερταμένον περσέφει ποδῶς ὡκὺς Ἀχιλλεύς,

Ἐκτὸς μὲν δ' ἡ λείχε' ἔχον φάλαγγ' ὀφθαλμῶν
Ἐνθάδ' ἐπέλησιν βυλὴ φόρος, οἱ τε μοι αἰεὶ
Βυλὰς βυλῶσι παρήμενοι, ἢ δέ μιν ἐστὶ
Τῶν εἴ τις σέ ἰδοίτο θούλῃ διὰ νύκτα μέλαιναν,
Αὐτὴν αὖ ἐξείποι ἀγομέμενοι ποιμένι λαῶν,
Καὶ κεν αὐτὰ βληθεὶς λυσιθεὶ νεκροῖο ῥήνηται.
Ἀλλ' ἀγε μοι ποδῶς εἰπέ, καὶ ἀπὸ πρὸς ἑλκεῶν
Προσῆμ' ὡς μὲν ὤσσε κτερεῖζέ μεν ἔκτορα δῖον,
Ὅφρα τέως αὐτὸς τε μένω καὶ λαὸν ἐρύκω.

Τὸν δ' ἡ μείλειτ' ἔπειτα γέρον Ἀτρεΐδης
Εἰ μὲν δὴ μ' ἐθέλεις τέλεισαι τάφον ἔκτορι δῖῳ,
Ὡς καὶ μοι ῥέζων Ἀχιλλεύς καλὰ ρεῖσμένα δέεις.
Οἶδ' αὖ γ' ὅς κ' ἔσθ' ἐλθέμεθα, τηλόδι δ' ὕλη
Ἀξέμεν ἐξ ὅρε' ὅ μιν ἄλ' ὡς δὲ δῖα σιν.
Ἐννῆμ' μὲν κ' αὐτὸν ἐν μαζαίροις ῥαδαίμεν,
Τῇ δ' ἐκείτῃ δέ καὶ διὰ πηλοῖαν, δαίνυτο τε λαός·
Ἐν δ' ἐκείτῃ δέ καὶ πύμῳ ἐπ' αὐτῷ ποιήσομεν,
Τῇ δ' ὅπως δὲ κείτῃ πολεμίζομεν εἴ ποτ' ἀνδρῶν.

Τὸν δ' αὖτε περσέφει ποδῶς ὡκὺς Ἀχιλλεύς,
Ἐστ' αὖ μοι καὶ ταῦτα γέρον Ἀτρεΐδης ὡς σὺ κελεύεις.
Σχίσσω γ' ὅπως πόλεον πολεῖν ἔχον ὅσον ἀνθρώπους.
Ὡς ἄρα φωνήσας, ὅππῃ ἔπειτα γέροντος
Ἐλλαβε δέξιν τε ῥῶν, μὴ πως δέισιν ἐνὶ θυμῷ.
Οἱ μὲν ἄρ' ἐν περσέφει ποδῶς αὐτῷ κοιμήσαντο
Κῆρυξ καὶ Ἀτρεΐδης, πυκνὰ φρεσὶ μὴ δ' ἐγχοῦσαι,
Αὐτὰρ Ἀχιλλεύς ἐν δὲ μυχῷ κλισίης ἐπὶ πηκτοῦ·
Τῷ δ' ἄρ' βελιστὴς παρελέξατο καλλιπάρη·
Ἄλλοι μὲν ῥα θεοὶ τε καὶ ἀνέρες ἱπποκορυσταὶ
Εὐδὸν ταυνύχιοι, μαλακῶ δὲ δμῶν μένοι ὕπνῳ·

ΑΛ'

Per guttur demisi, antea quidem nihil comedi.

Dixit: Achilles. a. socijs & ancillis insit

Letos in cubiculo ponere, & stragula pulchra

Purpurea inijcere, sternereq; de super tapetas.

3 Chlenasq; imponere pilos de super ad induendum:

Ha. a. iuerunt e domo lumen in manibus habentes.

Statim. a. strauerunt duos lectos, festinantes.

Hunc. a. canillans allocutus est pedibus Velox Achilles:

Extra. q. tam dormi senex dulcē, ne quis Achivorum

10 Huc adueniat consiliarius, qui mihi semper

Consilia consulunt assidentes & fas est:

Horum si quis te videret celerem per noctem nigram,

Statim reserret ad Agamemnonem pastorem populorum,

Et dilatio redemptionis cadaveris fieret.

15 Sed age mihi hoc dic & Verē enarra,

Quot dies cupis sepelire Hecctora diuum.

Vt interea ipseq; maneam, & populum contineam?

Huic. a. respondit tum senex Priamus specie diuinus

Siquidem iam me sis persoluerē iusta Hecctori diuino:

20 Sic mihi faciens Achilles, grata facies

Scis. n. & intra urbem concludimur. procul verō sylua

Cadenda est ex monte. Valde autem Troiani timeant.

Novem dies quidem ipsum in adibus lugeremus,

Decima autem & sepeliremus, conuinereturq; populus:

25 Undecima. a. tumulum super ipso faceremus:

Quoddecima. a. pugnabimus, siquidem necessitas.

Hunc. a. rursus allocutus est pedib; Valens diuus Achilles:

Erunt tibi & hac senex Priamē & tu iubes.

Tenebo enim tanto bellum t' empore quanto iubes.

30 Sic & Virg. affatus, in Gola manum senis

Accept dexteram, ne quo modo timeret in animo.

Hi quidem in vestibulo domus illic dormierunt

35 Preco & Priamus prudentia mentibus consilia habentes,

At Achilles dormiuit in penetrali tentory bene compacti.

Huic. a. Briseis accubuit pulchrigena.

Alij quidem dijs, & Viri galeati

Dormierunt tota nocte, molli dormiti somno:

iii ij

Αλλ' ἔχ' ἑρμείῳ ἐπειγόντι πνέειν,
Ορμαίνοντ' ἀνὰ θυμὸν ὅπως παρ' αἶμον βασιλῆα
Νηῶν ἐκπέμψῃ, λαδῶν ἱεροῦς πυλαῶρες.

Στῆ δ' ἄρ' ὑπὲρ κεφαλῆς, καὶ μιν παρὲς μῦθον εἶπεν,

ὦ γέρον, εἴ νύ π' σὺ γὰρ μέλει κακὸν ὅς ἐδ' εὐδεις,

Ἀνδρῶσιν ἐν θήκοῃσιν ἐπέειπ' αἰῶσεν ἀρχαῖός τις,

Καὶ νῦν μὲν φίλον υἱὸν ἐλῦσαο, πολλὰ δ' εἰδωκάς·

Σέο δέ κεν ζωὴ καὶ τρεῖς τόσαι δοῖεν ἄποινα

Ἐ. Παῖδες τοὶ μετὶ πόδε λελειμμένοι, αἶκ' ἀρμαμένων

Γνοῖη σ' ἀπείθεος, γυνώσκῃς ὅτι πάντες ἀχαιοί.

ὣς ἔφατ'· ἐδίδειπεν δ' ὁ γέρον, κήρυκα δ' αἰῶσεν·

Τοῖσι δ' ἄρ' ἑρμείῳ ζεύξ' ἴστωσι ἡμίνοις τε.

Ρίμφο δ' ἄρ' αὐτὸς ἔλαυνε χεῖρ' αἶσιν, ὅδε τις ἔγνω.

Αλλ' ὅτε δὴ πόρον ἔχον ἐυρύρρει ποταμοῖο

Ξανθοῦ δινῆεντος, ὃν ἀθανάτος τέκετο Ζεὺς,

Ἑρμείας μὲν ἔπειτ' ἀπὸ τοῦ πατρὸς μακρὸν Ὀλύμπου,

ὣς ὅτε χρόα καὶ πᾶσι καὶ δαίμονα πᾶσαν ἐπ' αἶαν.

Οἱ δ' εἰς ἄστυ ἔλυν ὀϊμωγῇ τε σπονδῇ τε

ἴστωσι, ἡμίνοισι δ' ἐνέκων φέρων· ὅδε τις ἄλλ' ἔγνω.

Ἐγνώσθη δ' ἀνδρῶν καλλιζώνων τε γυναικῶν,

Αλλ' ἄρα κρατὶν ἐκείνην χερσὶν ἀφροδίτης,

Πέρραμον εἰσαναβῆσσι, φίλον πατέρ' εἰσένοήσεν

Ἐσώτ' ἐν δίφρῳ, κήρυκα τε ἄστυ βωπύλῳ.

Τὸν δ' ἄρ' ἐφ' ἡμιόων ἵδεν καί μενον ἐν λεγέεσσιν·

Κόκλυσεν τ' ἄρ' ἔπειτα, γέγωνε τε παῖς χεῖρ' ἄστυ,

Ἐ. σφαιρόεσ

Ὅψατο τρεῖς καὶ * πρῶτα δὲ ἕκτορ' ἰόντας,

Εἵπο τε καὶ ζώοντι μάχης ἐκνοσήσαντι

Χαίρειτ'· ἐπεὶ μέγα χάριμα πόλει τ' ἰὺ παντὶ τε δήμῳ.

ὣς ἔφατ'· ὅδε τις αὐτῷ εἰνὶ πόλει λίπετ' ἀνῆρ,

Οὐδὲ γυνὴ· πάντας γὰρ ἀφροδύτων ἵκετο πένθος.

Ἀρχοῖ δ' ἔξυμβλητο πύλαων νεκρὸν ἄροντι.

Πρῶτοι τὸν γὰρ ἄλοχός τε αἶλη καὶ πότνια μήτηρ.

Τιλλέδιον ἐφ' ἄμαξαν ἐὺπροχρον αἰξάσαι,

Ἀπὸ μὲν κεφαλῆς· καλῶν δ' ἄμφω δὲ δ' ὄμιλ' ἔσθ'.

Καὶ νύ κε δὴ παρὲς πᾶσι ἡμῖν ἐς ἡέλιον καταδύματα

ἔκτορα δακρυχέοντες ἐδύροντο παρὰ πύλαων,

Εἰ μὴ ἄρ' ἐν δίφρῳ γέρον λαοῖσι μετῴδα,

Εἰξάτ'.

Sed non Mercurium perutilem somnus apprehendit,

Cogitantem in animo, quomodo Priamum regem

Nauibus emitteret, latens sacros portarum-custodes:

Asiit, a. supra caput, & ad ipsum Verbum dixit:

5 O senex, non tibi curae est malū, quomodo adhuc dormis

Vires inter hostes, postquam te dimisit Achilles?

Et nunc quidem dilectū filium redemisti, multaq; dedisti,

Pro te. a. xiv. & ter tot darent dona

Filij tibi superstitēs, siquidem Agamemnon

10 Agnosceret te Atrides: agnoscentq; omnes Achivi.

Sic dixit: timuit. a. senem, praenem. a. surgere. in-fuit

Hic a. Mercurius iunxit equos multosq;

Leuiter. & ipse egit per exercitum: neq; quis agnouit.

Sed quando iam ad altum venerunt pulchri flui fluminis

15 Xanthi corticis (quem immortalis genuit Iupiter)

Mercurius. q. postea abiit ad altum Olympum:

Aurora. a. crocea spargebatur super omnem terram:

Hic a. ad urbem impellebant steruq; gemuq;

Equos: multi. a. cadaver ferebant, neq; aliquis alius

20 Agnouit ante virorum pulchre-cinctarumq; mulierum:

Sed Cassandra similis aurea Veneri

Pergamon ascendens, dilectum patrem persensit

Stantem in curru praenemq; vocalem:

Hunc autem super mulis vidit iacentem in lectis,

25 Plorauitq; deinde, clamauitq; totam per urbem:

Aspicite Troiani & Troiana Hectorem venientes,

Si quando & duo è pugna redeunt (la.

Gratularimini: nā magnū gaudiū urbi erat, omniq; popu-

30 Sic dixit, neq; aliquis illic in ciuitate relictus est vir

Neq; mulier, omnes enim irretitibiles occupauit luctus;

Propaq; portas occurrerunt cadaver ducenti:

Prima super hoc exorq; dilecta & veneranda mater

Lambunt crines ad currum solubilem ruentes,

Tangentes caput: flent autem circumflabat multitudo,

35 Et cerē toto die ad solem occidentem

Hectora flentes eiulassent ante portas,

Nisi è curru senex populos allocutus fuisset:

Mercuri' do-
mientem Pri-
amum alloqu-
tur.

Priamus in vi-
bē vehit cor-
pus Hec-toris.

iii iii

Εἰξατέ μοι ἔρευσι διελθέμεν· αὐτὰρ ἄπειτα
 Ἀστὸς κλαυθμῷο ἔστω ἀνὰ γοῖμι δόμονδε.
 ὧς ἔφαθ'· οἳ δ' ἐδίσσασαν καὶ εἰξαν ἀπὴν η.
 Οἳ δ' ἔπει εἰσαγαγον κλητὰ δώματα, τὸν μὲν ἔπειτα
 Τρητοῖς ἐν λεγέεσσι θέσαν, περὶ δ' εἰσαν, αἰδοῦνς
 Θρήνων ἐξαγχοῖς, οἳ τε σὺν ἔσαν αἰδῶνι
 Οἳ μὲν ἄρ' ἐθρήνεον, ὅττι θ' σενάχοντο γυναικας.
 Τῇσιν δ' ἀνδρομάχῃ λυγρὰ λαν· ἦ ῥα γόοιο,
 Ἐκτορ· ὅτ' ἀνδροφόνιοι κάρη μὲν χερσὶν ἔχρουσι,
 Ἀνερ, ἀπ' αἰών· νέος ὦλεο, καὶ δ' ἐμὲ χηρὸν
 Λαίπεις ἐν μεράροισι· πῆλξ δ' ἐπὶ νήπι· αὐτῶς,
 Ὀν τέκομεν σὺ τ' ἐγὼ τε δύσμιμοι, ὅς μιν οἶω
 Ἡβλῳ ἵζεσθαι· σφιν γὰρ πόλις ἦδε κατ' ἀκρης
 Πέρεσται· ἢ γὰρ ὁλωλας ὀπίσκοπος, ὅς τε μιν αὐτῶ
 Ρύσκει, ἔχες δ' ἀλόχοις καὶ δυνώσιν καὶ νήπια τέκνα.
 Αἰδῶ τοι τέκνα νηυσὶν ὀχρήσονται γλαφυρῇσι,
 Καὶ δὴ ἐγὼ μὲν τῇσι· σὺ δ' αὖ τέκος ἢ ἐμοὶ αὐτῇ
 Ἐλθοῖς, ἐν δ' αὖ κεν ἔργα ἀοικέα ἐργάζοιο,
 Αεθλόων παρ' ἀνακτος ἀμειλίχων· ἦ τις ἀρχαῶν
 Ρίψι χειρὸς ἐλῶν ὑπὸ πύργῳ λυγρὸν ὀλεθρον,
 Χωόμεν· ὅτ' ἐπὶ νῆπι αἰδέφρον ἔκτανεν ἔκτωρ,
 Ἡ πατέρ', ἦ καὶ υἱόν, ἔπει μάλα πολλοὶ ἀρχαῶν
 Ἐκτορ· ἐν παλάμῃσιν ὁδῶν ἔλον ἀσπετον ὕδα.
 Οὐ γὰρ μείλιχος ἔσκε πατὴρ τέδος ἐν δαί λυγρῇ.
 Τῷ καὶ μιν λαῶ μὲν ὀδύρονται καὶ αἶσαν,
 Ἀρντὸν δ' τοκαῦσι γόον καὶ πένθος ἔδνηκας
 Ἐκτορ ἐμοὶ δ' ἡ μάστιγ' ἀλεείψεται ἀλγέα λυγρὰ.
 Οὐ γὰρ μοι θνήσκων λεγέων ἐν χεῖρας ὄρεζας·
 Οὐδέ τι μοι εἶπες πυκνὸν ἔπος, ὅτ' ἐν αἰεὶ
 Μεμνήμεν νύκτας τε καὶ ἡμέρας διακρυχέουσα.
 ὧς ἔφατο κλαίον· ὅττι δ' ἐνείχοντο γυναικας.
 Τῇσιν δ' αὖ δ' ἐκβη ἀδινὸς ἐξ ἥρ' ἔχοντο γόοιο,
 Ἐκτορ ἐμὸν θυμὸν παύτων πολὺ φίλτατε παίδων,
 Ἡ μὲν μοι ζωὸς ἔσθ' ὦν, φίλ· ὅτ' ἔσθ' ὦν, φίλ·
 Οἳ δ' ἄρα σέδ κηδεύοντο, καὶ ἐν θανάτοιο ἔσθ' ὦν,
 Ἀλλοῖς μὲν γὰρ παῖδας ἐμὰς πόδας ὠκὺς ἀχλιδίς
 Πέριναρ· ὅτ' ἐπὶ ἔλεσκε, πέριλ' αἰλὸς ἀτρύγετοιο,

Eg

Cedite mihi et mulis transcam: at postea
 Satiabimini fletu, postquam duxero domum.
 Sic dixit: hi autem diuisi sunt, et cesserunt sehicula.
 Hi. a. postquam duxerunt ad inclitas domos: hunc. g. tum
 Penfiteb. in lectis posuerunt: iuxtaq. collocarunt cantores
 Lucus principes, hi flebile carmen.
 Hi quidem lamentabantur: insuperq. gemitabant mulieres.
 Hi. a. Andromache albiulna cepit luctum,
 Hectoris hominum intersectoris caput in manibus tenens:
 10 Vir atate iuuenis perijisti: me vero viduam
 Reliquisti in adibus: filius autem infans prorsus.
 Quem genuimus tuq. egoq. infelices, neq. ipsum puto
 Ad pubertatem perueniturū primis. n. cimitas hac a culmine
 Euertetur, certe enim perijisti custos, qui illam ipsam
 15 Custodiebas: seruabas. a. uxores sedulas et infantes liberos:
 Quae breui nauibus auehantur concavus
 Et sane ego cum his: tu autem fili, sel me ipsam
 Sequeris, ubi opera indegentia operaberis,
 Laborans coram domino immitti: sel aliquis Achiuorum
 20 Rotabit manus corripiciens a turri tristem ad interitum
 Iratus, cui forte fratrem interfecit Hector,
 Aut patrem, aut etiam filium: nam valde multi Achiuorū
 Hectoris in manib. mordicus carpsentur immensum solum,
 Non enim mitis erat pater tuus in pugna tristis,
 25 Ob id et ipsum populi lugent per urbem.
 Funestum. a. parentibus luctum et maiorem imposuisti
 Hector: mihi autem maxime relictis sunt dolores graues.
 Non enim mihi moriens è lectis manus porrexisti,
 Neq. aliquid mihi dixisti prudens verbum, cuius semper
 30 Recordarer noctesq. et dies lacrymas fundens.
 Sic dixit plorans, simulq. ingemuerunt mulieres.
 Inter has rursus Hecuba vehementem orsa est luctum:
 Hector, meo animo omnium multo dilectissime filiorum,
 Certe quidem mihi sumus existens charus eras dijs,
 35 Qui tui curam habuerunt et in mortis fato.
 Alios enim filios meos pedibus celer Achilles
 Vendidit, quemcunq. accepit, trans mare indomitum

Andromacha
 luctus super
 Hectore.

Hecuba luctus
 fug Hectore.

iii 9

Ες πάμωνα, ἔς τ' ἡμερων, καὶ λήμνον ἀμυθάλδεσσιν·
 Σέο δ' ἐπεὶ ἐξέλειτο, φυγὴν ταναοὶ κλέει χαλκῷ,
 Πολλὰ ῥυσσέζουσιν ἐοὶς σῆμ' ἐτάροιο
 Πατρὸς κλονί, τὸν ἔπεφνε, ἀνέστησεν δὲ μιν ἄδ'. ὦς.
 Νῦν δέ μοι ἐρσηίης καὶ παρ' ἑφ' αὖτ' ἐν μετάρσι
 Κέσται, τῶν ἱκέα, ὅντ' ἀργυρότερος Διόλων
 Οἷς ἀγανόεις βαλέεσσιν ἐπιγύμνασθ' ἑτάροισιν.
 Ὡς ἔφατο κλαίονσα, ῥόον δ' ἀλίσσον ὄρινε.
 Τῇσι δ' ἐπειδ' ἔλινθη τετατήνῃ ἐξήρχε ῥόοιο,
 Ἐκτορ ἐμῷ θυμῷ δαέρων πολὺ φίλτατε παύτων,
 Ἡ μὲν μοι πόσις ἐστὶν ἀλέξανδρος θεοειδὴς,
 Ὃς μ' ἀγαγὰ Τροίην δ'. ὥς πάλιν ὠφελῶν ὀλέσθαι.
 Ἡ δ' ἰδὼν μιν τοῖς εἰκοσὶν ἔτος ἐστὶν
 Εξ ἧ καὶ δὲν ἐβόλυν, καὶ ἐμῷ ἀπὸ πλάγῃ πάτρης.
 Ἀλλ' ἔγωγε σὺν ἀκούσας καὶ γὰρ ἔπος ἑσ' ἀσφύλον·
 Ἀλλ' εἴ τις με καὶ ἄλλ' ὅντι μετάρσιον ἐνὶ πῆλοι
 Δαέρων, ἢ χαλόνων, ἢ εἴνα τέρων ἐυπέπλων,
 Ἡ ἐκρυβὼς (ἐκρυβὼς ὅ πατήρ ὡς ἢ πατρὶς αἰεὶ)
 Ἀλλὰ σὺ τόνον ἐπέεσσιν παραισέμεν ἑτάροισιν,
 Σὺ δ' ἀγαποφροσύνῃ καὶ σοὶς ἀγανόεις ἐπέεσσιν.
 Τῷ δ' ἄμα κλαίον καὶ ἐμ' ἀμυρονον, ἀγανόειν κῆρ.
 Οὐ γὰρ τις μοι ἐτ' ἄλλ' ὅντι τῶν δ' ἐρεῖν
 Ἡπὶ ὅ, δὲ φίλος, παῖτες δέ με περὶ κλόνων.
 Ὡς ἔφατο κλαίονσα, ὅτ' ἔβλεπε δὴ ἦμος ἀπείρων.
 Λαοῖσιν ὃ γέρον παρὶαμος μὲν μῦθον εἶπεν,
 Ἀξέτε νῦν τρώες ξύλα ἄστυδε, μιν δ' ἔπειτα
 Δείσθ' ἀργείων πυκνὸν λόχον, ἢ γὰρ ἀγανόεις
 Περὶ πῶν μ' ὄδ' ἐπέτελλε μελαινώων σπὸν ἡδόν,
 Μὴ κριν πημάνειν σπῆν διδωκῆντι μόλῃ ἡδόν.
 Ὡς ἔφαδ'. οἱ δ' ὕψ' ἀμάχων σβόας ἡμάνοις τε
 Ζάγνυσαν, ἀπ' αὖτ' ἐπειτα παρ' ἄστυδε ἡ γὰρ ἐδούτο.
 Ἐννὴ μὲν μὲν τοῖς γὰρ ἀγανόειν ἀσπυτον ὕλιν.
 Ἀλλ' ὅτε δὴ δεκάτῃ φάσιν φασίμετρος ἡδόν,
 Καὶ τότε ἄρ' ἐξέφερον θρασυὶ ἑκτορα σακρυχόντες·
 Ἐν ὃ πυρὴν ἀπ' αὐτῇ νεκρὸν δέσσαν, ἐν δ' ἐβαλον πῦρ,
 Ἡμος δ' ἡειχέει φάσιν ροδόδεντυλα ἡδόν,
 Τῆμος δ' ἀμφὶ πυρὶν κλυτὰ ἑκτορ ἔγχετο λαός.

Αὐτὰρ

In Sarrum, inq; Imbrum, & Lemnum infidi-portus:
 Tuam autem postquam exemi animam acuto arc,
 Saepe raptavit sui circa sepulchrorum socij
 Patrocli, quem interfecisti: fuscitavit. a. ipsum neq; sic.
 Nunc. a. mihi ruscidus & recentier-interfectus in adibus
 Iaces, ille similis quem arciger Apollo
 Suis divinis fugitis superueniens occidit,
 Sic dixit flens: luctum. a. Vehementem movit:
 Inter has. a. postea Helena tertia incepit luctum:
 10 Hector, meo animo leniv multo dilectissime omnium,
 Certè mihi maritus est Alexander speciosus,
 Qui me duxit ad Troiam. Vivam antea perijssim:
 Iam enim nunc mihi hic vigesimus annus est,
 Ex quo huc veni, & à mea decepsi patria:
 15 Sed nunquam a te audiui malum verbum, neq; durum.
 Verùm si quis me etiam alius in adibus increparet
 Lenivorum vel glorum, vel fratriarum stolatarum,
 Vel socrus (socer. & pater quàm mittis semper)
 Sed tu hunc verbis admonens cohibebas.
 20 Tuq; lenitate & tui blandis verbis:
 Quocirca te simul fleo & me infelicem dolens corde.
 Non enim quisquam mihi amplius alius in Troia lata
 Benignus neq; amicus: omnes autem me horrent.
 Sic dixit flens: insuper. a. genuit populus multus:
 25 Ad populos. a. senex Priamus verbum dixit:
 Ducite nunc Troiani ligas ad Urbē, neq; aliquid animo
 Timeatis Argivorum densas infidias, certè enim Achilles
 Dimittens me sic promissit nigri a navibus,
 Non prius infestaturum quam duodecima veniret aurora.
 30 Sic dixit: hi. a. sub curribus boves multosq;
 Iunxerunt: statim. a. dein ante Urbem congregati sunt,
 Novem dies quidem hi adducebant immensam materiam.
 Ast cum iam decima apparuit lucens mortalib; aurora,
 Tunc extulerunt audacem Hectora lacrymas fundentes
 35 Pyrae, summa cadauer imposuerunt, inieceruntq; ignem.
 Quando. a. mane genita apparuit roseis digitis aurora,
 Tunc circū pyram inclit Hectoris congregatus est populus.

Helenæ luct
sup Hectore

Hectoris funt

Sed

Αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ἦγερεν ὁμογέρεές τ' ἐγθρόντο,
 Πρῶτον μὲν χεῖρ πυρκαϊῶν σβέσσων αἴθοπι οἴῳ
 Πᾶσαν, ὅπου σὺν ἐπερχε πυρὸς μῆν' ὅ· αὐτὰρ ἐπειτα
 Οὔρεα λευκὰ λήγοντο καὶ στήνητοι ἑταροὶ τε
 Μυρόμενοι, θαλερόν τ' ἡγεῖτο δάκρυ παρειῶν.
 Καὶ τὰ γὰρ χρυσείῳ ἐς λάρνακα θήκην ἐλόντες,
 Πορφύρεοις πέπλοισι καλύψαυτες μαλακοῖσιν·
 Αἶψα δ' ἄρ' ἐς κοίλῳ καπέτον θέσαν· αὐτὰρ ὕψος
 Πυκνοῖσιν λάεσι κατεσφύρεσαν μεγάλοισι.
 Ρίμφα δ' ὅτμ' ἐχέαν, πάλιν δ' σκοποὶ εἴατο πάντη,
 Μὴ τρῖν ἐφορμῇ θείῃ ἐνὶ κνήμῃ δὲ ἀχαιοί.
 Χόαντες δ' τὸ σῆμα, πάλιν κίον· αὐτὰρ ἐπειτα
 Εὐ* σωμαχειράμενοι, δαίνυντ' ἐρικυδέα δαῖτα
 Δάμασιν ἐν περὶ αἰμοῖο διοτρεφέεσσι βασιλῆσιν.
 ὧς οἳ γ' ἀμφέπειν τέφον ἔκτορ' ὅ· ἰσποδάμοιο.

σωμαχειρά-
 μοι,

ΤΕΛΟΣ ΤΗΣ ΟΜΗΡΟΥ
 ΙΛΙΑΔΟΣ.

Sed postquam congregati sunt, collectiq. fuerunt:
 Primum quidem pyram extinxerunt nigro vino
 Totam, quantum occupat ignis robur: at deinde
 Ossa alba collegerunt fratres sociq.
 5 Lugescentes: tenera autem distillabant lacrymae per genas,
 Et hac auream in urnam posuerunt sumentes,
 Purpureis peplis obtegentes mollibus:
 Mox autem in concavam fissam posuerunt, at de super
 Crebris lapidibus obfirmarunt magnis:
 10 Leuiter. a. tumulum suderunt: circum. & speculatores sede-
 Ne prius irruerent bellicosi Achiui. (bant passim
 Aggesto autem tumulo redibant: at deinde
 Bene collecti conuiuabantur valde splendidum conuiuium,
 AEdibus in Priami à Ioue nutriti regis.
 15 Sic hi quidem curabant funus Hectoris equum domitoris,

FINIS HOMERI
 Iliadis.

INDICES SEV TITVLI Rapsodiarum.

- A Λοιμός καὶ Μῆνις, Pestilentia & Ira.
B Ονειρῶν καὶ Καταλόγος, Somnium & Catalogus.
Γ Ορκῶν καὶ Μονομαχία, Iusiurandum & Monomachia.
Δ Ορκῶν σύγχυσις, Iusiurandi violatio.
Ε Διομήδους ἀριστία, Diomedis res gestæ.
Ζ Εκτορῶν καὶ ἀνδρομάχης ὁμιλία, Hectoris & Andromachæ colloquium.
Η Εκτορῶν καὶ αἰάντος μονομαχία, Hectoris & Aiæcis Monomachia.
Θ Θεῶν ἀγορή, Deorum concio.
Ι Λιταί, Preces.
Κ Νυκτεγρησία, Nyctegresia.
Λ Αγαμέμνωνος ἀριστία, Agamemnonis res gestæ.
Μ Τειχομαχία, Pro mœnibus pugna, seu Tichomachia.
Ν Μάχη ἐπὶ τῶν ναυῶν, Pugna ad naues.
Ξ Διὸς ἀπάτη, Iouis dolus.
Ο Παλίωξις, Mutua fuga.
Π Πατρόκλεια, Patroclina.
Ρ Μενελάου ἀριστία, Menelai res gestæ.
Σ Οπλοποιία, Armorum effectio.
Τ Μηνιδῶν δόρυρρησις, Iræ depositio.
Υ Θεῶν μάχη, Deorum pugna.
Φ Παραπόταμος μάχη, Pugna ad flumen.
Χ Εκτορῶν ἀνείρεσις, Mors Hectoris.
Ψ Επιτάφιῶν, Funebri.
Ω Εκτορῶν λύτρα, Hectoris lytra.

QVAEDAM VERBA ET RES quæ in Homero non reperiuntur.

VERBA

Τύχη, ὁρμή, πλοῖον, τύραννος, νόμος, δαητύλιον. Macrobius lib. 5. Satur. caput. 16. Porphyrius quaest. 15. Eustathius in Odyss. M. in fin. Scholiast. Sophocles in Oed. tyrann. Plut. de Homero. Plin. etsi τύχης vocabulum in Hymnis Cereris reperiri monuit Pausanias in Arcad.

RES.

Carnes elixæ, nusquam heroibus apponuntur, ut nec pisces nec condimenta. Plato 3. de Repub. Athen. lib. 4. & Porphyrius in lib. de abstinentia. Annulorum usus, Plin. Fontes calidi, Plin. Sellarum curulium usus. Testamentorum usus. Elephantorum mentio, Pausanias in Attica.

OB. GIPHANII I.C. BRE-
ues in Iliada Notæ siue
Scholia.

IN A. I.

Pag. 20. Μῆνιν ἄειδε, &c.) Protagoricam huius versus reprehensionem exemplis & ratione refellunt Eustath. & Camerarius.

Οἰωνοῖσι πεπῶσι, Zenodotus edidit, οἰωνοῖσι δ' αἶψα, sed perperam inquit Athen. lib. 1. nam δ' αἶψα est hominū cibus, 22 ἰσθν.) Theano Pythagorea rogata, qua ratione clarum sibi nomen parere posset, respondit, ἰσθν, &c. teste Arsenio in Apophth.

Ερεψα,) Si inquit fartum tectum præstiti templum tuum, rem tibi gratissimam, sic enim & Plato lib. 3. de republ. hunc locum velut explanans, ait: καὶ ἀπειτῶν εἰς τι πῶποτε ἢ ἐν ναῶν οἰκηδομήσιν, ἢ ἐν ἱερῶν ἱστάσις κεκροσμένην διδρῆσαιτο, &c. Camer.

25 Ουπὶς ἰμοῖ ζῶντι,) prouerbij speciem habet, Viuus vidensq; qua phrasi vsus est & hic. & infr. pag. 677.

Βελομέ' ἐγὼ,) De hoc præciso loquendi genere. Ant. Augustinus lib. 4. emend. cap. 8. βέλομαι ἢ, μέλλω.

Φιλοκτεανόωντε) Hinc & Platoni familiare esse ait Polux reges malos vocare ἐρασιχρημάτους.

30 Παρ' ἰμοῖ, &c.) Hoc versu vitur accommodatè Cic. Ad Appium. Sic ferè & Cæsar lib. 1. de bell. Gall. de legione x. Est autem hæc Agamemnonis oratiuncula pulcherrima tota, de Dei munere.

Αὐτὸς ἰὼν κλισίῳ δεπὸ πῶν γέρας, ὅφρ' ἴδ' εἰδῆς, Hoc versu continentur omnes partēs orationis, vt vocant Grammatici: nam δ' est loco εἰς præpositionis. Plutarch. quæst. Plato vlt.

32 Ναὶ μὲν τόδε σκῆπτρον,) Iusiurandum regium per sceptrum, idem est apud Virgil. Vt sceptrum, &c. & Valer. Flac. libro 3.

34 Τῷ δ' ἤδη δύο μὲν γενεαί,) verbo γενεαί alij triginta tan-

SCHOLIA.

tantum annos, vt & Herodoti. Euterpe, alij centū annos vt Nauius vocat Nestorē trisacchisenem. De hac re & controuersia copiosè Floridus libro 2. lect. subf. cap. 3.

Αλλὰ πῖθ' ἔσθ',) His versibus olim vsus est & Marcus Faunius Ad Brutū & Cassium, Suffenus insignis & ridiculus Catonis æmulus. Plut. in Cat.

Καὶ μαχόμεν κατ' ἐμαυτὸν ἔσθ',) Sic ferè nunc: Sed olim ferè ita, κατ' ἐμ' αὐτὸν, id est, per me, voluntarius, nullius vel parens imperio, vel stipendium habens.

36 Σήμεν', &c.) Hunc versum vt spurium & ociosum ἐβελίξε Longinus Criticus. qua de re supra in præfat.

38 Ερχεσθον,) Breuitas iubentibus & imperantibus accommodata maximè regibus. Schol. vetus, teste Vico. βασιλὴν τὸ ἀπὸ λυτὸν τ' φράσας. & Phalereus in lib. de Elocut. τὸ ἐπιπύσσειν σωτομον καὶ βραχύ.

Οὐδ' ἔπ', &c.) Cic. epist. ad Cæsa. Quem versum senex Præcius laudar egregiè, & ait posse eundem ἄμα πρὸς ὡ καὶ ὁ πρὸς ὡ videre.

40 Παρ' ἰμοῖ ζῶντι,) Pausan. Lacon. ait in Laconia simulachrum esse Neptuni Gæauchi, quem, inquit, Thyreatæ Senem appellant, & in mari degere dicunt. Nereum esse repperi. originem ex Homericæ Thetidis verbis sumpserunt, etsi Pausan. alios duos Homeri versus adducit.

42 Καὶ πείλας ἀθρήνη,) Sic & Heraclides Ponticus; & Lucianus in dialogo Martis & Veneris. Pindari tamè Scholiastes, in Olymp. Odyf. 8. legend. contendit, καὶ φοιβῶ Ἀπόλλων. Hartung.

48 Αμείβεσθαι, &c.) Phydias Iouem Olympium ex his tribus Homeri versibus dicebat se expressisse. Macrobius libro 5. cap. 13. & Valerius libro 3. cap. 7.

52 Εν δέξια πῶσιν, &c.) Obser. mos præbendi pocula & circum ferendi in dextrum. Sic & Critias Epigram. in Anacreonta: πᾶσι διαπαμπύσῃ περπῶσιν' ἐπὶ δέξιον ἔμον. vide & Eustath. Odyf. 4. pag. 1398. edit Rom.

IN B. II.

Hic liber cum alia præclara, tum hæc duo habet præter
kkk

SCHOLIA.

cætera valdè insignia, exempla deliberationum, quod & Quintil. monet, & geographiam vetustiss. de qua Strabo accuratiss. Homeri hac in re patronus & interpres, libro 1. & libro 8. geograph.

56 Εξῆς δ' ὁρθωθεῖς,) Hic locus, quo vetus regū cultus & vestitus describitur, cui similis est alius in Odyss. 8. in principio explicatur ab Hier. Magio in Miscel. lib. 3. cap. 3

58 Εὐδαις, &c.) Sic Virgil. Nare dea potes hoc sub cælo ducere somnum? & libro 10. vigilasne Deum gens, AENEAS? vigila & velis immitte rudentes.

60 Ἦν τε, De hac comparatione Pophyr. quæst. Homer. 26. eam ita expressit Virgil. lib. 1. v. Macrobio videatur Homerum superare: Qualis apes æstate noua, &c.

Τετραχέαι, &c. Hoc versu pronunciando leuari dolores artuum & podagrae, putabant. qua de re supra in præfat.

62 Ἀνδράσι παντοτέροισι,) Sic & Manl. Capitolinus apud Liuium libro 6. plebem incitat in patricios à numero & multitudine. Numerate saltem, inquit, quot ipsi sitis, quot aduersarios habeatis, si singuli singulos aggressuri essetis, &c. Visto. libro 16. cap. 4. var. lect.

Καὶ σπάρτα,) Gell. libro 17. cap. 3. vbi ex Varrone, Sparta hic docet valere spartum.

Ὡς κύματα,) Hac imagine omnes postea sunt vsi, poetæ, oratores, & historici, qua concio comparatur mari commoto. Virgil. xi. Vix ea legati, variusque per ora cucurrit Ausonidum turbata fremor, &c.

64 Καὶ δ' ἐκεῖ ἐυχολώ, &c. Id est, Hancine gloriam raptæ Helenæ relinquent Græci Troianis? vel ita: Helenamne Troianis secundum eorum vota, relinquent?

Ὀν πνα,) Tota Vlyssis actio & oratio huius loci est pulcherrima: vt, aliter viros principes, aliter humiles esse compellendos, &c.

66 Οὐκ ἄρα θὼν, &c.) versus nobilissimus, quo & Dionem vsu scribit Nepos: Non tulit, inquit, animo æquo Dion. & versum illum Homeri retulit ex secunda Rhapsodia, in quo hæc sententia est, non posse geri Rempubl. multorum imperijs.

Επὶ

SCHOLIA.

Επὶ τῇ θοῇ συνοχῇ τε,) In alijs editionibus & libris συνοχῇ τε. vtrunque non malum.

70 Οἱ δὲ καὶ ἀχνομένοι περ, &c.) Theon Sophista amphiboliam hic esse ait: tristisne fuerint quia Therisitem cædi viderint, an quia naues cuperent deduci.

Ο πολίπορος,) Oδυσσεύς, &c.) Cic. lib. 10. epistol. ad Plancum, Itaque Homerus non Aiace, nec Achillem, sed Vlysem appellauit πολίπορος. Camer. & Visto. vide lib. 26. var. cap. 21. & infra vide libro 8.

Τλῆτε φίλοι, &c.) Hos 32. verius latine reddidit Cicero libro 2. de Diuinat. in eo memoria lapsus, quod Agamemnoni eos attribuat. Sic igitur ait: Ferte viri & duros animo tolerate labores, &c.

74 Κεῖν' ἄνδρας, &c.) In hanc instruendæ aciei rationem, qua curiatim & tributim milites disponuntur, illustrit eleganter olim Pammenes, teste Plut. in Pelopida.

Τοῖς τοῖς, &c.) Cic. de Senect. Et tamē ille dux Græciæ nūquā oprat, vt Aiace similes decem habeat, at vt Nestoris: quod si acciderit, nō dubitat quā breui Troia sit peritura.

76 Οὐ δὲ κ' ἐγὼν, &c. Aristotel. libro 3. Polit. hunc locū adducit, & post verbum, οἰωνὸς, hemistichium præterea hoc παρὰ τὸ ἐμοὶ θάνατος, quo docet penes regem fuisse ius vitæ & necis, at hoc hemistichium non extat in nostris libris, de qua re supra in præfat.

Αὐτόματος δὲ οἱ, &c.) Vide Plut. Sympol. libro 1. quæst. 2. & Athenæum libro 4. δειπνοσφ. de conuiuiis non vocatis. Hδης) Hunc versum vt superuacaneum & spurium ὁ βελιζας, meo quidem iudicio rectè, est enim valdè languidus, vide præfat.

80 Εσσιτε νῆας,) Sic Virg. 7. Pandite nunc Helicon, &c.

82 Βοιωτῶν, Exordium Catalogi, seu Bœotiae: sic enim hæc pars huius libri vocatur cur Catalogus quidem, satis est perspicuum & certum, catalogus est militare vocabulum, index copiarum militarium. Cur autem Bœotia dicatur, hæc videtur esse ratio, quia à Bœotis exordium capitur, sic enim & Virgilij Eclogæ Bucolicæ quædam inscribuntur. Cur autem à Bœotis exordium cepit, causas a

kkk ij

SCHOLIA.

liquot exponit Græ. Schol. & Macrob. præterea vñ: quarū hæc mihi verissima videtur, quod tota classis in Aulide g. portus est Bœotia, primo collecta steterit. Huius autē catalogi optimus interpres est Strabo lib. 1. 8. & 9. Pausanias quoque. Macrob. lib. 5. Sat. cap. 15. & 16. Homeri & Virgilij catalogos inter se comparans, Homericū præfert, maximè ab ordine. certè Homerus omnia Græciæ loca ordine & descripiẽ exponit, quod maturè, facta deliberatione bellū illud susceperint Græci, atq; ita ordine conuenire potuerint: Virg. autē subito exorto bello, gētes quoq; tumultuariè quodāmodo & raptim collectas describit, meo quidē iudicio optimè. Quanta autem huius Bœotia fuerit autoritas, cum ex Salamine, de qua infra, tum ex Strabone cognosci potest. Cicero quoque libro 6. ad Attic. confirmatum τῷ τ' νῆδ' ὑπελόντων ait: Tene, Alipheta & Tritia esse νόκτισσι, quod eorum in catalogo nulla sit mentio. Ceterū & Plato lib. 7. de Repub. de numero nauium huius classis agit, quem Agamemnoni indicasse ait Palamedem: quas vulgo quidē (etiam Liuius libro 45.) mille fuisse aiunt: τὴν πρῶ: cum sint 1186. κατ' ἀκρίβειαν.

Πηλείδας, &c.) v. Bœotorum principes commemorat, quo argumento Plut. in Bœotia putat, non regnum sed optimatum fuisse imperium.

Ἐχρῶνόν τε σκῶλον,) Humilia & ignobilia oppidula, ampliora quodāmodo fecit coniunctionibus. Dem. Phaler.

84 Οἱ δ' ἄρ' Αἰθῆρας.) Cur Homerustam multus sit in laudandis Atheniensibus, causam exponit Herod. in libro de vita Homeri.

Τῶν, &c.) Huius loci mentio apud Herod. in Polymnia. Quam autē Menestheo Petei F. Homerus tribuit artem instruendæ aciei, eandē posteriores & Pyrrho tribuerunt.

Αἴας,) Quintil. libro 5. cap. 12. Tanta erat apud veteres Homeri autoritas, vt Megaresēs ab Atheniensibus cum de Salamine contenderent, (Iustin. lib. 2.) victi fuerint hoc Homeri versu, à Solone prolato. etsi hos duos versus vt παρρησιασθέντες Pisistrati iussu, quidam notant, rectè fortasse, neque enim solet Homerus viros tam insignes tam

SCHOLIA.

tam leuiter commemorare.

86 Νόροπι χαλκόν,) de hoc epitheto aliter Eustath. aliter Plut. 3. Sympof. 10. aliter Stephanus de urb.

88 Αἱ πύποι παρὰ πύβον,) De hoc tumulto Paus. in Ar. Οἶον ἐφ' ὑρμίνῃ,) Ad hunc locum vide Paus. in Eliac.

96 Οἱ τ' ἄμφ', &c.) De hoc loco Plin. lib. 4. cap. 8. & Strabo lib. 9.

Εἰν' Αἰγίμοις,) Hinc latini tam geographi quàm poëtæ fecerunt iunctum verbum Inarime, quæ & AEnaria & Pithecusa. inquit Plin.

98 Τὸν δ',) Putabant Aegyptij & Stoici Deos quidem suos cum mulieribus humanis rem habere, & ex his liberos procreare, Deas verò cum viris non item, quos hoc versu refellit Plut. in Numa. & 8. Sympof.

IN F. III.

104 Τρεῖς μὲν κλαγγῇ,) Plut. eruditè monet hîc indicari differentiam boni & mali militis. Hic enim ad pugnam magno cum strepitu & clamore & perturbatè, ille silentio & ordine procedit, sic et infra 152 pulcherrimè, quo modo pugnassee veteranos in prælio Mutinensi aduersus Antonium scribit Appian. libr. 3. de bell. Ciu. τῶν δ' ἐμπειρίας οὔτε ἡλὰ λαζόν ὡς ἐκ οὐκ ἐκείνους ἀλλήλους, οὔτε ἐν τῇ πύβῃ τίς αὐτῶν ἀφῆκε φωνήν, οὔτε νικῶν οὔτε ἡσυχῆς, &c. ἀλλὰ τῶν μὲν καὶ φόνοι καὶ σῆνοι μόνον ἀντὶ βοῆς, &c. ἡ δὲ μὲν τε ἦν τοῖς νικῶσιν ἐπιθῆσθαι τρεῖς ἐργα σὺν εὐπειρίᾳ καὶ σωπῇ γλῶσσοι ἐφορῶσι, &c. Locus est pulcherrimus. Virgil. libro 10. Tela manu iaciunt quales sub nubibus atris Strymonia dant signa grues, atque æthera tranant, cum sonitu fugiuntque notos, clamore secundo.

Ὡς λέων,) Hac imagine vsus est sapè Homer. Iliad. x. v. 4. & Odys. 2. Virgil. pulcherrimè libro 10. de Mœcentio: Impastus stabula alta leo, &c. & libro 9. de Niso: impastus ceu plena leo, &c.

Ελαφον κεράον,) Pollux ait rectè ab Homero ἐλαφον, virili genere dici κεράον, id est, ἐν κέραν, ab Anacreonte autem malè, κεράοισαν.

SCHOLIA.

106 Δύσπαρι, &c.) Elegantiſſima ignaui & vt foemi-
næ compri militis deſcriptio.

Λάϊνον ἑὸς χιτῶνα.) Antiqua adulterorum pœna obrui
lapidibus. quam eleganter poëta vocat tunicā lapideam.

Αὐτὰρ ἐμ', &c.) De cōditionib. more, iure, & exitu huius
ſingularis certaminis. Plut. lib. 9. Symp. 13. & Alciatus lib.
6. Parerg. cap. 22. Totum autem hunc locum & de certa-
mine, & de foedere, diuinitus expreſſit Virg. lib. 12.

112 Αἰὶά κ' αἰὶάς) Ariſtotel. libro 2. Eth. Nico. extremo:
ὁ αἰὶάς μοι δημοζέροντες ἐπαῖον πρὸς τὴν ἀλήθειαν. ἔτο δ' εἰ πα-
θεῖν κ' αἰὶάς πρὸς τὴν ἡδονὴν, κ' οὐ πᾶσι τὴν σκάνον ἐπιλί-
ζειν φωνῶν. οὕτω γ' αὐτὴν ἀποπιμπέμενοι ἦτον ἀμαρτυροῦ-
μεθα.

Ως μοι.) Hoc reprehēdit Scaliger vt abſurdū, Priamum
tot annos belli ſpectatorē nondū noſſe hoſtiū principes.

114 Αμφότερον, &c.) Hunc verſum Alexander Magnus
omnium optimū eſſe dicebat teſte Plut. de fortuna ſeu
virtute Alexand.

Ἡτοιμῶν.) Orationis formas hīc perſtringi monent Rhe-
tores.

116 Ως φάτο, τὸς δ', &c.) Cicero. 3. de nat. Deor. Quos
igitur tu Tyndandas appellabas, id eſt, homines natos, &
quos Homerus qui recens ab illorum ætate fuit, ſepultos
eſſe dicit Lacedæmone, &c.

118 Ηἰλεις θ',) Plin. lib. 2. cap. 6. Solis maximum nu-
men, qui & intueatur omnia & audiat.

120 Κλέγες, &c.) Plin. lib. 32. cap. 1. Sortiri quoque con-
tra prouocationem duces, non anulis tradit. Hunc autem
morem fortitionis militaris, in qua pro vrba erat galea, at-
tigir & Sophocles in Aiace: Οὐ δραπέτιν τὸν κλέρον ἐς μέ-
σον κροῖας ὁ γὰρ ἀγέρας βῶλον, ἀλλ' αἰὲς ἐυλόφου κυνῆς ἑμὲ κα-
πῶτον ἀλμα κ' ἐφίειν. & Virgil. libro 5. deiectamque ærea
fortem Accepit galea.

126 Ηλυθες &c.) Hunc verſum Pompeio è difficili
bello redeunti filia ſpecimen eruditionis editura recita-
uit. Plut. 9. Symp. 1.

128 Καί με γλυκὺς ἴμερος αἰρεῖ,) Hoc Euſtath. repre-
hendit.

SCHOLIA.

hendit, cum ſit elegantiffimè dictum, ſic enim verbo αἰ-
ρεῖν ſæpe, vt Lucret. verbo capiendi vtitur.

IN Δ. IIII.

Hoc libro quidam olim ridiculè putabant capiti ſup-
poſito febrem quartanam arceri. In eo autem obſeruan-
dum maximè eſt boni imperatoris officium in luſtrando
exercitu, & ad bellum incitando.

132 Οἶον δ' ἀστέρων, &c.) Cometæ ſeu crinitæ ſtellæ de-
ſcriptio, cuius mentio & infra lib. 10. & in λ. vbi οὐλίον vo-
cat ἀστέρων. vt quidam volunt.

134 Αὐτίκ' ἰσύλα τῶρον, &c.) Diuina & enucleatiſſima
arcus Pandari deſcriptio.

136 Ως ὅτε μνηστῆρ, &c.) Vtitur interdum poëta collatio-
nibus tenuibus ad rem tamen valdè accommodatis, cu-
ius generis & hæc eſſe poteſt. vide Viſtor.

Ως δ' ὅππ, &c.) Ex eo quod poëta vtitur verbo μῆνη
colligit Plut. in lib. de ei apud Delph. extremo mixtiorē
eſſe corruptelam. Verūm vt Homerus verbo μισαίνων, ita
& Virgil. verbo violandi, pro inficere & tingere eſt vſus,
quod vt rarum, obſeruatiōe eſt dignū, vt lib. 12. vbi hunc
Homeri locum eſt imitatus: Indum ſanguineo veluti vio-
lauerit oſtro Si quis ebur. quare & rectè in Lexico Pariſ.
violat Μισαίνει, λυμναίνεται.

Βασιλῆϊ κ' εἴται ἀγαλμα, &c.) Schol. Græc. ἀγαλμα κ' ἀν-
τιστοιχεῖ πᾶν ἐφ' ὃ π' ἀντάσσεται κ' χαίρει. οἱ δ' ἐμὲ θ' ὁμοῦ
πρωταῖς ἀγαλμα εἰποὶ τὸ ξόανον. Αγαλμα eſt omne orna-
mentum, quo quis gloriatur & gaudet, poëta verò poſt
Homerum ſtatuum ἀγαλμα appellarunt.

138 Τότε μοι χάνοι ἐν εἴα χθών,) Hemistiſchium illud
velut prouerb. eſt formula execrationis. quo & Cic. vtitur
lib. 9. epiſt. ad Attic. Virgil. libro 4. ita reddidit. Sed mihi vel
tellus optem prius ima dehiſcat. vſus eſt eadem formula,
& Eurip. vt indicauit Viſt. lib. 26. var. cap. 9.

Πολυδάσιον ἄργον,) Scholiaſtes Apollonij in Argo-
naut. 4. interpretatur πολυδάσιον βεβλαμμένον, id eſt ſæpius
kkk iij

SCHOLIA.

tellus optem prius ima deluscat. Vfus est eadem formula & Eurip. vt indicauit Viët. lib. 26. var. cap. 9.

140 Ηπιε φάρμακα.) De hoc medicamento genere vide infra lib. xi. in fin.

142 Σὺν ᾧ πλείον δ' ἐπας.) Tres principum virorum in epulis honores, πρὸς δ' εἶα, plenum poculum, & assa. Eustat. s. θ. & μ. hic de poculo attingitur.

144 Ἰαπήτας μὲν, &c.) Ratio instruendi exercitus & aciei, quam laudat Plut. in Homericis.

146 Οὐ δ' ἐκ' ἀνέρε.) Quid hac re & cur sibi velit Homerus, à plerisque curiosè exquiri ait Plut. in lib. de poetis.

148 Καὶ σὺ καλῶς εἶ δόλοισι.) Dolus alius bonus alius malus apud Iurisconsultos, de bono prouerb. ἀπάτης οὐκ ἀποστρέφει θεός.

Ποῖόν σε ἐπας.) Vide infra Odyss. α. Cicero ad Attic. 6. Ain tande Attice? ausus es hoc ex ore tuo, inquit Ennius &c.

152 Ως δ' ἔστ'.) Hanc collationē breuius Virgilius, accuratiùs expressit Catullus, Macrob. Sic. Virg. Fluctus vti primò cœpit cum albescere ponto, &c. Catul. Hic qualis flatu placidū mare matutino Horrificans Zephyrus, &c.

Οἱ δ' ἄλλοι ἀκὴν.) Differentia boni & mali militis, supra lib. 3.

Ἡτ' ὁ λίσσῃ.) Virgilius ad formam accommodauit: Parua metu primò, mox sese attollit in auras, Ingrediturq; solò & caput inter nubilia condit.

154 Σιμοέντιον ὃν ποτε.) Virgilius ad Aeneam trāstulit, Tūn' ille Aeneas quem Dardanio Anchisē Alma Venus Phrygi genuit Simoentis ad vndam?

Οὐδὲ πολεῖται &c.) Parentibus gratiam referendam pro educatione. Plur. in Homer pēperam autem hunc locū quidā de pœna, id est, prēmatura morte liberorū aduersus parentes ingratorū accipiunt, inducētī partícula δὲ, quæ hic valēt, vt alias sæpè idē q' γὰρ, & cōtra γὰρ idē quod δὲ.

Αἰγρεῖος ὄρε.) Hic iudicio Macrobij Homerū superauit Virgil. lib. 2. Ac veluti summis antiquam in montibus ornum, &c. eandem collationē expressit & Catullus: Nam veluti summo quatientem brachia Tauro Quercum, &c.

IN

SCHOLIA.

IN E. V.

160 Δαῖσι οἱ οὐκ.) Hunc locum reprehenderunt olim quidam, quòd tanto igne cōflagrare oportuerit heroem calumniam perpicua.

162 Ἀγρὸς ἀγρὸς &c.) Eustath. prius ἀγρὸς proprium nomen, alteru esse commune, & valere peruersum, infandū. rectius Hartungus vir doctissimus varietatē interualli prioris syllabæ ἐν τῷ ἀγρὸς tribuit iterationi eius verbi, vt in illo Theocr. Idyll. 6. πολλὰ κίς ὦ πολὺ φάρμακ' αὐτὸ μὴ κελεύει, καλὰ πείθεται, &c. Et in Ecloga Virgilij 3. Et longum formosè vale, vale inquit Iola, et si hoc aliter excusari solet.

162 Ἰόλῳ, &c.) Obseruandus locus de venatione.

164 Θῶνι γὰρ.) Hunc locū pulchrè imitati sunt Lucret. & Virgil. lib. 1. Nec ratione fluūt alia stragemq; propagant: Quàm cum mollis aquæ fertur natura, repente Flumine abundanti, quem largis imbribus auget Montibus exaltis magnus decursus aquai, Frangmina coniciens sylvarum, arbuta quæ tota, Nec validi possunt pontes venientis aquai Vim subitam tolerare, &c. Virgilius. 1. Georgic. Sæpè etiam immensum, &c. & 2. Aeneid. In fegete veluti, &c. iucunda erit comparatio.

168 Χερῶσαι γὰρ.) Obserua caducam hereditatem ad fiscum recidere, Iuri Ciuili Romanorum conuenienter, Χερῶσαι autem sunt, inquit Eustath. qui alias ὀφειστικαί, id est, praetores tutelares, vt vocabant Romani, et si Scholiastes quidam Hesiodi in Theog. hoc nomine intelligit heredes non suos, sed agnatos & remotiores cognatos quàm sint liberi. nam Hesiodus iisdem ferè verbis quibus hic Homerus, vt alias sæpè vtitur, καὶ σὺν διατίονται χερῶσαι. quæ quidem explanatio mihi quoque verior videtur, quod alioqui ferè sit absurdum dicere bona ad magistratus tutelares & non ad alios cognatos vel saltem ad rem. vel regem peruenire.

170 Αὐλώπιδι τε περὺ φάλαγγι.) Heroum & principum galeæ triplici cono erant insignes, cuius rei & infra λ. & τ.

kkk v

SCHOLIA.

sunt exempla, vbi & Eustath. quare & Virg. 7. de Turno: Cui triplici crinita iuba galea alta chimæram Sustinet.

176 Κεῖ λυῖσθαι, & ἔλβεσθαι pro κελῖ. Sic δὲ pro δῶ. μω. cuius generis plura ex Strabone & alijs collegimus olim in Lucretio.

170 Οἶον τρεῖς οἱ) Hos versus adducit & Plat. in Lachet. vbi docet etiam fugiendo pugnari, vt à Scythis.

178 Ακρην οὐ ταισε χεῖρα) Disputant Grammatici, vtra Veneris sit vulnerata, Plut. dextrā concludit 9. Sympof. 4.

Περὺ μὲν ὁ πῆρ θέναντα, Pollux. lib. 2. ἐνίοι δὲ τὸ μὲν πρὸ οὐ-
αν τῆς δρακὸς ἄπαν. Σέναν ὄιονται καλεῖσθαι, καὶ ἰπποκράτης.
καὶ ὁ μωρος. Suid. τὸ καλεῖσθαι τὴν χεῖρα.

180 Χαλκίω.) Hoc versu arbori adpenso, fructus ab omni cœlesti iniuria defendi existimabant. Cæl. & Constantin. lib. 10. de re rust.

204 Μέλα δ' ἰβραχε, &c. Aelian. lib. var. hist. 4. Vt autē hic currus, ita Charontis cymba gemuit, de qua Virg. lib. 6. simul accipit aluco Lugentē AEnēam, gemuit sub pondere cymba Sutilis, & multam accepit rimosa paludem.

IN Z. VI.

210 Σκόπον δὲ ἐγείνατο) Σκοπίες vocat, quos propriē spurios vocant Latini. 4. genera liberorum ab Schol. Græco hic commemorantur. γνήσιοι, νόθοι, σκόπιοι, παρθένιοι, hi nati ex ea quæ pro virgine habita alteri nupta fuerit. sed haud scio an non hallucinetur. certē hos vix alibi reperias, & sunt iusti.

212 Μηκισινάδης. Sic rectē, non vt in alijs Μηκισινάδης. est autem hic Euryalus Mecistei filius.

Ζώρεϊ) Hos versus copiosē reddidit Virgil. Per patrios manes & spes surgentis Iuli, &c. Sic & infra. κ. λ.

218 Οἶη περ, Horat. Vt syluæ folijs primos mutantur in annos, Eras. prouerb. sic & infra φ.

Γράψας,) Antiquus vsus epistolarum. vide prouerb. Bellerophonis litteræ.

220 Περόμε λείων,) Lucretius libro 5. vertit. Prima leo, postre-

SCHOLIA.

postrema draco, media ipsa Chimæra. de Chimæra ex Odyssæa. xi.

Ητοι ὁ κελπιδόν,) Herodotus in Erato ait πεδὸν ἀλγῖον esse in Sicilia. vide & Porphyr. quæst. Homer. 10. Cic. hos duos versus ita reddidit 3. Tuscul. Qui miser in campis mœrens errabat Aleis, Ipse suū cor edens hominū vestigia vitās.

Αἶεν ἀριτερεῖν,) Aureus versus, quo & Cicero vtitur, & quem Platonius philosophus Pompeio inculcauit.

222 Χρύσεια χαλκείων,) Erasmus in prouerb. Ex hoc versu confirmat Vlpianus I. C. vsū antiquum permutationis. l. i. D. de contrah. empt.

224 Οὐνεσται) Οἶνεσ notatio subindicatur, δὲ οἶνεσ, ἔξ ἧ καὶ τὰ βράμματα ὀνέσται λέγεται.

226 Ενθ' ἰσταν,) Huius loci explanationem vide apud Herodot. in Euterpe.

230 Εἰνατῶν,) De hoc verbo infra ω.

Ενθ' ἄλοχ,) Colloquiū παθητικὸν Hectoris & vxoris. cui geminū tuit Bruu & Porcia, vt est apud Plut. in Bruto vbi & huius colloquiū tabulā pictā vidisse Porciam ait.

232 Ἀπὲρ σύ μοι, &c.) Sic Terentius alicubi.

Καὶ ἐπιδρομον, &c.) Pollux ait ab Homero τέχνη dici ἐπιδρομον, quod alij vocant εὐκαταίεσταν.

234 Αἰδέομαι τρεῖς,) Prouerbium, quo & Cic. sæpè vsus est in epist. ad Att.

Δακρυόεν γαλάσσασα,) Sæpè fit vt qui lætitia aliqua perfunduntur, etiā lachrymas emittant. Sic apud Xenophonem ἐλα. ζ. κλαυστήλας fit. & apud Sophocl. in Electra. chorus: γαλήνης ἔπει δακρυόεν ὁμμάτων δάκρ. Odyss. v. proci oboriuntur lachrymæ inter risum pessimo omine.

236 Ως δ' ὅτε,) Hos versus expresserunt Ennius & Virgil. vt est apud Macrobian.

IN H. VII.

242 Μίσση δ' υρὸς ἐλάν,) Σημεῖον ἡσυχίας πολέμου, inquit, Schol. Mediam hastam teneie, signum cile ocij & tranquillitatis in bello.

SCHOLIA.

Φε(ξ.) De hoc verbo, quod & infra φ. ψ. & Odyss. φ. Porphy. quoque Homer. η.

244 Ανδρὸς μὲν.) Obseruandum hoc loco elegiū seu ἐπιγράμμιον epigramma ex arte factū. nam vt est libro 1. Epigramm. Græc. elogium funebre, quod supra distichon excurrit, nō est verum elogium. idem & Virgil. Eclog. v. seruauit. Et tumulum facite, & tumulo superaddite carmen: Daphnis ego in syluis hinc vsque ad sydera notus, Formosi pecoris custos formosior ipse. Cic. hoc Homenicum (teste Gell. libro 15. cap. 6. (vertit lib. 2. de gloria: Hic situr est vitæ iam pridem lumina linquens, Qui quondam Hecatoreo percussus concidit ense. Fabitur hoc aliquis: mea semper gloria viuet,

Αχαΐδης.) Hanc reprehensionē vt iusto grauiorem notat Lucian. in laudatione Demosth. qua tamen ratione, qua viri ignaui vocantur foeminae, & fortes foeminae vocantur virorum nomine, vsus est & Horat. & alij poëtae,

Αλλὰ ὕμεις.) Ex hoc versu duo rerum principia, terram & aquam, humorem & siccitatē, Homerum voluisse, qua in sententia fuit postea Xenophanes, monēt Arist. & Plut.

250 Μειδῶν.) Cicero de hoc loco Tusculan. 4. At sine gladiatoria iracundia videmus progredientē apud Homerū Aiacecum multa cum hilaritate, cum depugnaturus esset cum Hectore, cuius vt arma sumpsit, ingressu latinā attulit focijs, terrorē autem hostibus: vt ipsum Hectore, quemadmodum est apud Homerum, toto pectore trementem prouocasse ad pugnam poeniteret.

252 Οἶδ' αὖ δ' αὖτις παρὶν δ' ἡλίου.) In alijs lib. παρὶν, vt dicat se nouisse motus bellicos in spacio hostili.

258 Τύμβον δ'.) &c. Communis tumuli quo multi simul sepeliantur, primum ex hoc loco Plutarchus in Homer. facit authorem Homerum.

264 Ενθεν ἄρ' οἰνίζοντο.) Homerum argumento veruum Sabinus I. C. hoc negocium, Si ego togam dedi, vt tunicam acciperem, docebat esse emptionem, nō permutationem: etsi hi versus permutationem potius significare videntur, inquit Paulus I. I. D. de contrah. empt.

IN

SCHOLIA.

IN Θ. VIII.

268 Ζεφὴν χρυσέην.) Auream catenam vulgò Latine, Lucret. libro 2. extremo, Aurea de cœlo demisit funis in aera. Miras hic fingunt allegorias, alius aliam: Plato in Theat. Solem, Plut. cœlestiū orbium anfractus & fatum in lib. de Fato. plura vide in Eustath. & Eras. prouerb. quę fortasse nesciuit quidem Homerus, qui indicare tantum voluerit hac simplici re, vires Iouis.

272 Μήστρα φόβοιο, Epitheon AEnex, Hectoris & aliorum ducum cum laude coniunctū, de ijs qui fugiendo quoque sciant pugnare, teste Platone in Lachete. καὶ αὐτὸν, φησὶ, τὸν Αἰνείαν κατὰ τὴν ἐνκαρμίαν καὶ τὴν τῶ φόβου ἐπιστήμην, καὶ ἐπὶ τῶν ἑνὶ καὶ μήστρα φόβοιο. Μήστρα, German. Meister seu proprius Meister, id est, doctus seu peritus quacunque tandem dere.

274 Εδρητε, &c.) De his ducum honoribus, supra.

Ως εἶπ' αὖν.) Plut. ex colloquio cum equis colligit Homerum existimasse rationem aliquam inesse beluis κατὰ τὴν μετὰ φύσιν.

280 Στῆ δ'.) Clypeus Aiakis, quasi perisugium & tegumentum tutissimum, prouerbij loco.

282 Καί σε νόθον.) Ex hoc loco & Alciat. colligit nothorum nomen olim non perisugium fuisse turpe.

286 Εξ ἐρέβους.) De Cerbero quid sentiendum, & de hoc loco, vide Paulan. libro 4. extremo.

Αλλὰ ἡ πτολίποδον, De hoc verbo, supra.

Γηθὺς αὖτε φωνήεντε.) Consecutio postulat, αὖτε φωνήεντε, sed perturbatio orationis accommodatio est ira turbato. Eustath.

IN I. IX.

Hæc Rhapsodia vna omnium ferè est præclarissima, prudentiæ, eloquentiæ, doctrinæ, alijs quę luminibus referta.

298 Ως δ' ἄνεμοι.) De hoc Thraciæ situ & descriptione Home-

SCOLIA.

Homericæ, Ammianus libro 27. de collatione autem hac & Porphyri. quæst. Homer. 3. & Macrobi. qui Virgiliū eam esse imitatum, sed minùs eleganter, ait: Aduersi rupto ceu quondam, &c.

300 Αφρῆντιος,) Hos versus quibus bellum ciuile detestatur, laudat & Aristoph. in Pace, & Aristot. in polit. & expressit Cicero 13. Philip. Nam nec priuatos focos, nec publicas leges videtur, nec libertatis iura chara habere, quæ discordiæ, quem cædes ciuium, quem bellum ciuile delat, vide & Victor. lib. 1. variar. cap. 3. allusisse eodem videtur & Horat. libro 2. sermon. 5. Qui quamuis periurus erit, sine gente, cruentus Sanguine fraterno, fugitiuus.

302 Αὐτὰρ ἐπεὶ, &c.) Obseruanda Senatus & deliberationis ratio, cæptæ ante cœnam, & post repetitæ atque perfectæ, quem morem Persarum quoque fuisse scribit Herodot. & Germanorum ferè, Tacitus.

Εν σὶ μὲν, &c.) Horatius. Prima dicte mihi, summa dicende Camœna.

304 Ἀνὴρ πολυὺν,) Vir vnus præstans virtute est instar multorum milliū. Sallust. in Caul. magnitudine imperij Romani paucorum ciuiū egregiæ virtuti refert acceptā. Cornelius Nepos in Epaminonda extremo: ex quo intelligi potest vnum hominem pluris quàm ciuitatē fuisse.

Υμῖν δ',) Obserua veterum dona & munera, tripodas, lebetes, pecuniam, equos. Virg. 8.

Επὶ δ' αὖτ' ἄρ' ἔχουσιν,) Duo tripodum genera ἄρ' ἔχουσιν, in quibus vinum miscebant: λουτρὸς ὄρχοιο, in quibus aquam calefaciebant. Athen. lib. 2.

306 Ἀνάδον,) Ex hoc loco, & eo qui est infra l. 382. intelligitur, apud antiquissimos, non tantum vxorem marito dotem attulisse, sed maritum vxori quoque munera dedisse, & quasi dotem, quæ in libris Iuris Ciuilis dicitur Donatio propter nuptias, quam velut talionem, & in Galis obseruat Cæsar lib. 6. nam de Germanis ita Tacitus: Dotem non vxor marito, sed vxori maritus affert, &c. Quem morem Germanicum haud scio an rectius sit dicere Heroicis temporibus in vsu fuisse, nō Gallicū, pro-

pterea

SCHOLIA.

pterea quod vxores ferè tum emercentur, teste Thucyd. & Aristotel. atque ita mariti tantum velut emptores, aliquid precij loco darent, nam quæ hic Agamemnon promittit ἱπμέλια, ea velut ἐοικεῖσιν εἶναι esse videntur. Verius tamen & vxores dedisse dotes. pag. 232.

308 Ζωρότερον,) Vide Plut. Symp. 5. quæst. 4. & vers. 204. Αὐτὰρ, &c. idem lib. 7. Symp. 14.

Πάσι δ' ἄλως θείοις,) Cur sacrum Homero dicatur, Plut. lib. 5. Symp. quæst. 10. & lib. 7. in principio.

Κρατύνων,) Pollux libro 6. cap. 13.

310 Καὶ Ἀχιλῆϊ,) Huius Vlyssiæ orationis explicator est Plut. in lib. de Homer.

Ζῆς δ',) Cicero 2. de diuinat. At Homericus Ajax apud Achillem quarens de ferocitate Troianorū, nescio quid hoc modo nunciat: Prospera Iupiter his dextris fulgoribus edit: vbi Cicero Aiæ quæ Homerus tribuit Vlyssi.

Φθιά, &c.) Sæpè apud hunc poetā Græci Troiam accusant, & longinquam eam terram execrantur, qui iniquo animo ferant se illic mori & sepeliri in hostili solo, vt & hic Vlysses, & Catullus de fratris morte: Quem nunc iam longè nō inter nota sepulchra, Nec propè cognatos compositum cineres: Sed Troia obscœna, Troia infelice sepultum, Detinet extremo terra aliena solo. Vide Victor. lib. 30. Var. lect. cap. 17.

314 Εχθρὸς γὰρ μοι,) Salust. hunc locum expressit in Catilina: Ambitio multos mortales falsos fieri subegit: aliud clausum in pectore, aliud promptū in lingua habere, &c. magis quæ vultum, quàm ingenium bonum habere. vide & Victor. libro 7. variar. cap. 14.

316 Ἡ μὲν,) Prouerb. Virg. 9. nec solos tangit Atridas iste dolor. Vlpianus l. C. in l. 13. D. de adulter. Cæcilius (inquit) illud Homericum adfert: nec enim soli, inquit, Atridae vxores suas amant: Οὐ μόνον, &c.

Ημεῖς,) Cicero 1. de Diuin. Est apud Platonem Socrates, cum esset in custodia publica, dicens Critoni suo familiari, sibi post tertium diem esse moriendum, vidisse se in somnis pulchritudine eximia sceminam, quæ se nomine appel-

SCHOLIA.

appellans, diceret Homericum quendam eiusmodi ver-
sum, Tertia te Phiaē tempestas laeta locabit.

318 Εν κερὸς αἴσῃ.) Quidam scribendum putarunt,
ἐν κερὸ αἴσῃ, id est, pediculi loco: quod Cares neque illo
tempore, neque ante Homerum stipēdia meruerint, qui-
dam ἐν κερὸ cerebrum sunt interpretati, à quo Athenien-
ses abstinere solent, Plut. 8. Sympof. quaest. 9. alij κερὸς pro
κέρως, i. morte: vt idem sit quod est pag. 314. ὁ μὲν αἰδώς
πύλῃσι vide Eustat.

322 Τῶν κερὸς Cic. lib. 1. de orat. vt ille apud Homerum
Phoenix qui se à Peleo patre Achilli iuueni comitem esse
datum dicit ad bellum, vt illum efficeret oratorem ver-
borum actoremque rerum.

Ζεὺς τε, κερὸς χθονίος.) Post hunc versum, quatuor addu-
cit Plut. in lib. πῶς δ' εἶ τ' νῆον ποιημάτ. qui hic desideratur,
ga ab Aristarcho sint sublati, iniuria, teste Plurarcho, qui
eos laudat, & partim adducit eosdē in vita Coriolani. Eu-
stathius ne meminit quidē, verba Plutarchi: καὶ μὴν ὁ φοί-
νιξ διὰ τὴν παιδικαὶδαν καὶ παρὰ τοῦ πατρὸς ἔσθ' ἐν τῷ πατρὶ
τ' μὲν ἐν τῷ (φησι) βέλδουσι καὶ κερὸς ὁ δ' εἰ χαλκῷ. Ἀλλὰ
πρὸς αὐτὸν αὐτῶν παῖδες χόλον, ὅς ρ' ἐνὶ θυμῷ Δῆμος θῆκε Φάπν,
καὶ οὐκ ἔδρα ποτ' ἀνθρώπων. Ὡς μὴ πατρὸς φόνος μετ' ἀχαιῶσι
καλοῖσθην (Hunc ego quidem inquit, interficere constitui
ferro acuto. Sed immortalium quis sedauit iram, qui ani-
mō Populi iniecit sermonem, & conuicia multa homi-
nū. Vt ne parricida inter Achiuos vocer:) Ο μὲν ἔν Αἰγίστῳ
χθρὸς ἐξείλε ταῦτα πατρὶν φονηθεὶς * ἔχει δὲ αὐτὸς τ' κερὸν,
ὁρθῶς τοῦ φοίνικος τ' Ἀρχιδέα διδάσκοντ', οἷόν ἐστιν ὁρρῆ,
καὶ οὐκ ἔστιν ἀνθρώπων. τολμῶσι μὴ χερσὶ μένοι λογισμῷ,
μενδὲ πειθομένοι τοῖς παρηγορησίν.

324 Ἀλλὰ σε πύδω, &c. Adoptio hæc quædam vide-
tur, quam Homerum hoc loco secuti vulgo quoque Græ-
cè vocant παιδοποίησιν.

Καὶ γὰρ τε λίλαι, &c.) Demetr. Phaler. lib. de elocutione:
Αἱ λίται κερτ' ὁμηροῖ καὶ χαλκῷ, καὶ ῥυσσάι ὑπὸ βραχυτῆ-
τος, τὰ τέστιν ὑπὸ μακρολογίας. Litæ authore Homero clau-
de sunt & rugosæ præ tarditate, id est, prolixitate sermonis.

Elegans

SCHOLIA.

Elegans autem est hic locus de litis & Ate, cuius multi-
plex quoque est allegoria.

326 Κερὸς.) Quintilianus libro 10. Quis significan-
tius narrare potest, quàm qui Curetum Aetolorumque
prælium exponit?

332 Ἀλλὰ μὲν.) Cicero 3. Tusc. sic vertit, Corq; meum
penitus turgescit tristibus iris, Cum decore atq; omni me
orbatum laude reco. dor.

334 Σκυρον ἐλόν.) Benè (inquit Pausan. Att.) mihi scri-
psisse videtur Homerus Scyrum ab Achille captam: rati-
one planè dissimili, quicunque Achille inter mulieres
in Scyro vixisse memorant, quæ Polignotus pinxit. idem
& Nicias pinxit, teste Plinio. vide Cic. 3. offic.

IN K. X.

Hæc Rhapsodia Νυκτιπερσία dicitur, ex qua Latinus
tragicus Attius tragediam Nyctegresiam (nomine, leui-
ter, vt sæpe solent Romani, mutato) confecit. vide infr. 350.
πῶς ἄν. Eam quoque imitatus est Virg. lib. 8. de Euryalo
& Niso.

338 Ηέ ποθι πολέμοιοι μέγα φέμα.) Eleganter os seu ro-
strū bello tanquam bellæ voraci, omniaq; absumentī tri-
buit poëta. quæ imitatus Cicero pro Archia poëta, de Lu-
culli virtute: populi R. laus est (inquit) vrbem amicissimā
Cyzicenorū eiusdem consilio ex omni impetu regio ac to-
tius belli ore & faucibus ereptam esse atque seruata.
quod P. Victor. obseruauit lib. 29. cap. 6. var. lect.

Ἀμφὶ δ' ἔπειτα δαφνοῖδν, &c.) Homerus omnibus ferè
heroibus amictū ex pelle attribuit, Agamēnoni & Mene-
lao hīc, Diomed. 344. Doloni 354. &c. quod idē facit & A-
pollini⁹ cuius in lib. 1. Schol. σωήθης τοῖς ἥρωσι τὸ δερματὶ
φορεῖν. Solenne fuit heroib⁹ pellibus vt in cultu. Tacitus
de veteribus Germanis: Gerunt & ferarū pelles, proximi
ripæ negligenter, vltiores exquisitiū, vt quibus nullus
per commercia cultus, eligunt feras, & detracta velamina
spargunt maculis, pellibusq; beluarū, quas exterior occa-

SCHOLIA.

nus atque ignotum mare gignit. Sed de hoc more, aliàs.

340 Ου γάρ πω ἰδδμεν.) Vt Agamemnon hic Hec-
tor, ita rex Mithridates Lucillum (teste Cic. in proëm. A-
cadem. quæst.) hostem vterque suum summo & penè eod-
dem elogio ornare non est grauatus. Victor. lib. 26. cap. 11.

344 Ερση δὲ σφιν ὅρθ' ἐπὶ σωρωτῆρ' ἐλήλατο. Ve-
teres dormientes vel quiescentes à prælio hastas non hu-
mi reclinatas apponebant, sed erectas defigebant in ter-
ram, vt hoc loco Diomedes & socij, de quo loco D. Chry-
sost. orat. 2. de regnò: Diomedes inquit valdè durè reclina-
uit in bouis tergo agrestis, defigens in circuitu hastas non
ornatus gratia, sed vt paratè ad accipiendum essent. Hunc
morem sua etiam ætate apud Illyrios in vñ fuisse ait A-
rist. lib. 1. de arte poet. Idè & Hebrais in vñ fuisse videtur.
lib. 1. Samuel. cap. 26. Σωρωτῆρ, Eustathio est ferramen-
tum quoddam in quo humi defixo collocarentur hastarū
calces. Sed Polluci lib. 1. ca. 5. & lib. 10. cap. 31. Σωρωτῆρ
est ima hastæ pars.

Υπὸ δ' ἐρωτο βινόν, &c.) Solent veteres cubare in pelli-
bus, cuius moris sæpè meminit Homerus, & Virgil. lib. 7.
sub nocte silente Pellibus incubuit stratis, somnosq; pe-
tiuit. & s. stragisq; locauit Effultum folijs, & pelle Libysti-
dis vrsæ: Hodie milites Germanici vñinis pellibus nocte
velut insuti cubare solent, metu pediculorum qui in illis
pellib. nulli nidulari solent. Borussii quoq; & Polonici etiam
domi his stragulis sed interdum vtuntur in sedilibus.

348 σὺν τι δὴ ἐχομένω.) Elegans locus & vulgò cele-
bratus, pleraq; multorum quàm vñius cura melius admi-
nistrari & confici de quo Arist. 3. polit. qui & hoc hemisti-
chio vsus est 8. Eth. vt Cic. & alij. prouer. Vn⁹ vir, Null⁹ vir.

Κατὰ πρὸ ὁ πρῶ,) Georg. Fabricius leg. putat πρὸ ὁ δὲ,
id est, ante viā, ante omnia, præcipuè, mihi non probatur.

350 Πῶς ἄν, &c.) Attius in Nyctegrasia: An ego, Vlyc-
sem obliuiscar vnquam aut quenquam præponi velim.

Μέσση δ' ἐνὶ πύλῳ ἀεθήρει, Πύλῳ non pilcus, sed quæ
Latine coacta & impilia, vulgò feltra dicuntur Hesych.
νάκτα, τὴν πύλῳ καὶ ἐν πύλῳ, quibus coactis interior ga-
læ

SCHOLIA.

læ pars obiri & muniri solet, ne capiti grauior esset.

354 Εκτορ, ἰμ' ὀτρύνει, Sic ferè Nilus ad Euryalum a-
pud Virg. 9, Dijne hunc ardorem mentib. addunt Eurya-
læ, an sua cuique Deus sit dira cupido? Aut pugnam, aut
quid iam dudum inuadere magnum Mens agitat mihi
nec placida contenta quiete est.

358 Θόην δὲ νύκτα,) Plutarch. de defect. oracul.

360 Φυλαχὸς δ' ἄς, &c.) De hoc loco Porphy. quæst.
Homer. β.

364 Καρπαλίμους δ' ἵππων,) Ex hoc loco & ex Odyss.
1. falsum quibusdam videtur esse, quòd Pollux scripsit Ho-
mericos heroas pugnare tantum ex equis ad currum iun-
ctis, & Homerum nosse equites μονίπλους.

368 Αὐτὰρ ἐπεὶ, &c.) De hac lauandi ratione primum
aqua marina, deinde dulci, Plut. in Homer. & Ath. 1.

IN A. XL

372 Πολυχρόσιον μυκήνης,) Hoc epitheton & alij põ-
stea sunt secuti, Sopho. in electra. Horatius lib. 1. Aptum di-
cite quis Argos, dicesq; Mycenæ. Aristot. lib. 1. meteorol.
scribit Troicis quidem temporibus agrum circum Myce-
næ fertilissimum, summoq; propterea fuisse in honore
& precios, sed sua ætate planè sterilem redditum.

374 Ωπλίστω δὲ πον,) Plut. 8. Sympol. quæst. 6. &
Eustath. legunt, δὲ πον.

376 Απαλὸν τε σφ' ἦτορ ἀπήρα,) Vetus Scholiastes
quem laudat P. Victor. lib. 29. cap. 3. ad hunc locum mo-
net Homerum existimasse animum crescere cum corpo-
re, qua in opinione fuerit postea & medicus Antipater. Et
si ex hoc loco sumptum ad eam rem argumentum valdè
mihi videtur leue & infirmum.

Νῦν μὲν δὲ, &c.) Exemplum quo liberi luunt parentis
culpam & scelus. Supplicium autem quod sumit Agame-
mnon de ijs crudele, non absimile est ei, quo in Treboniū
vsus est Dolabella, de quo ita Cic. in Philip. põst, ceruici-
bus fractis, caput abscidit, idq; fixum gestari iussit in pilo:

SCHOLIA.

reliquum corpus tractum atque laceratum abiecit in mare. Vide Victor. lib. 28. var. cap. 8.

378 Ως δ' ὅτι.) Imitatus est Virg. 2. In segetem veluti, &c. non tam eleganter, inquit Macrobius.

382 Ποδά δ' ἰδμε, &c.) De hoc donationis genere supra 304.

Πρῶτ' ἰγορῶν.) Ex hoc loco docet Paus. libro 4. in finave-
terū diuitias in pecu. & armentis fuisse, qua de re & sup.

384 Ελκε ποδῶς.) Hinc m. hi videtur manasse dicendi
genus, quod prouerbij habet speciem, Cicero ni notū, pe-
dib. trahere, pro contemnere, & non curare. pedibus (in-
quit ad Att.) per me ista trahantur.

390 Εκ λόχου ἀμπήδου.) Vet. Scholiast. ἰὺ τ' ἐκ τῆς ἀ-
φανῆς τοξοσύνης ἐκ λόχου ἀναπλήσεως φησι. bene, ex oc-
culto iaculum ait, ex insidijs profilijsse. Elegans est au-
tem ignaui & gloriosi militis descriptio. Paris enim non
solum eminens vulnerauit Diomedem, sed in insidijs stās,
post columnam: vnde tandem vulnerato iam hoste, quia
amplius sibi nocere non posset, magna lætitia adfectus
profilijs. Sic apud Terent. Gnatho Thrasoni: Fundā tibi
nunc nimis vellem dari, Vt tu illos procul hinc ex occulto
cæderes, facerent fugam. vide Victor. lib. 26. var. cap. 20.

Κέρα ἀργαῖς.) Κέρα hic vel comam valet, nam & κέρα-
τα vocabant comæ πολυμήκας, vt & Virg. & rubræ cornua
cristæ: & hæc videntur fuisse Mosi attributa cornua, &
Horat. Paridi quoque tribuit comptos crines: vel arcum,
qui de cornibus fieri solent. vnde & sup. δ. κερατόει, ar-
cum opifex dicitur.

404 Τὴν ἀρετὴν &c.) Vetus prædæ partitio hæc fuit,
vt ex omni præda collecta partem sumat Rex seu Resp.
præcipuam, eamq; meliorem, qua ornet eos qui præter
cæteros, vtilissimam operam in bello præstiterint: reliqua
toti exercitui, sorte ducta diuidatur. Cuius laudatissimi
moris cum alibi, tum hic & paulò infra 408. extat vestigi-
um, & in Virgil. 9. vbi Niso Ascanius, Excipiam forti, &c.
Sed de hoc more latius Vict. lib. 26. cap. 1.

Ησφάιν.) Enucleata cœnæ seu conuiuij descriptio.

Πάφ

SCHOLIA.

Πὰρ Νεστωρ, &c.) De hoc poculo Nestoris copiosissi-
mè Athen. lib. 12. διενυσσοφ.

406 Εἰθ' ὅς.) Sic Euand. apud Virg. 8. AEnc. O mihi
præteritos referat si Iupiter annos, &c. Imitatus est & Va-
ler. 1. Argonaut. Commemorat autem & hic & alijs in lo-
cis suas virtutes seu ἀρετὰς & res præclarè gestas Nestor,
quod in eo notat & Cic. lib. de Senect.

408 Ερῶθεν ἀρήνης.) De hac vrbe & hoc loco Pau-
san. in Messen.

410 Αζαμίνην, Ἡπείρου &c.) Huius vt veneficæ memi-
nit & Scholiast. Græc. Theop. Idyl. 2. et Plin. tota Iliade
negat mentionem fieri veneficij.

412 Περσέβουτος.) Videtur dicere Patroclum Achil-
le fuisse ætate maiorem, qua in re tamen variant veteres.
nam Martial. indicat fuisse iuniorem, Aiacidæ (inquit)
prior lævis amicus erat. Statius æquales facit in Achil-
leid. Par studijs æque modis, sed robore longè, &c. Pla-
to autem in Symposio huius loci autoritate, Achillem
fuisse iuniorem etiamque imberbem à Patroclo adama-
tum, contendit, reprehensio AEschylo qui aliter senserit.

414 Δικαιοπότης κεντέων.) Id est, ex centauris o-
mnibus quidem iniustus & feris, hic minimè fuit iniustus
& ferus.

IN M. XII.

420 Ουκίτ' ἔπειτ',) Quod vulgò dicitur de calamito
so prælio, & in quo acies altera penè tota deleta sit. Ne re-
lictum quidem esse cladis nuncium, ex hoc fonte videtur
manasse. Vict. lib. 28. cap. 20.

426 Ορῆς γὰρ.) Cic. simile ostentum in suo Mario
finxit, ex quo versus eius commemorantur in libro de di-
uinat. elegantissimi: Hic Iouis altisoni subito pennata sa-
telles Arboris è trunco serpentis laucia morsu, &c. Virg.
quoq; propius quidem ille, sed minus eleganter Macro-
bij iudicio hæc vertit libro xj. Vtque volans altè raptum
cum fulua draconem Fert aquila, &c.

SCHOLIA.

428 Εἰτ' ἐπὶ.) De cœli partibus dextris & sinistris, vide Hadr. Iunium Animad. lib. 3. cap. 3.

Τὸν δ' ἄρ'.) Vt hic Hector aduersus Polydamantem, ita & Turnus aduersus Drancem optimum dantem consilium inuchitur apud Virgil.

430 Εἰς οἶανός.) Insignis est locus de augurijs. De hoc autem versu, iam supra dictum iteratur & Odyss. d.

434 Ὁ πίπῃ.) Insignis ratio cohortandi ad mortem contemnendam in prælio, propositis tot mortis generibus & casibus etiam extra prælium. Hac vsi sunt optimi quique scriptores: vt AEschylus, cuius versus adducit Plut. vt Plato in Apolog. vt Lysias in laudatione auxiliorum Corinth. vt Demosth. de corona, & Theopompus. cuius verba adducunt Athenæus et Clemens Alexandr. lib. 6. *επιμνήσκει.* & P. Viçq. lib. 29. cap. 14. Cic. denique in x. Philip. Cum verò dies & noctes omnia nos vndique fata, &c.

IN N. XIII.

442 Μυσῶντ'.) De his populis & hoc loco Strabo lib. 7. & Ammianus Philo quoque; hunc versum adducit *αὐτὸς βίβλινθηρητικῆς.*

Γλακτοφάγων ἐβίωντε,) &c. Αβιοι alij sunt simplici vitæ ratione vtentes, alij vis omnis & seruitutis expertes, alij sagittarij, alij domo carentes, alij longæui, alij sine vxoribus viuentes. vide Strab. & Eustath.

444 Χρυσόισιν, &c.) Hoc ornamenti genus, iterata sæpius eadem voce, imitatus est & Virgil. sæpè: Aureus ex humero sonat arcus, &c. & lib. 4. Cui pharetra ex auro, &c. & Aurea pectoribus, &c. De hoc autem toto loco vide Dionys. Longinum *αὐτὸς ὑψους.*

446 Ἰχθυῖα γδ, &c.) Vide Heliodor. lib. 3. histor. Aethiop. pag. 68. Dij abeuntes agnoscuntur. Sic Venerem agno uit AENEAS lib. 1. AENEID. Dixit & auertens rosea ceruice resulsi, &c.

448 Οὐ δ' αὖτ' ὤρω γὰρ Ἀνδρῶ, &c.) Cum viris nō obscuris, sed cum præstantibus esse certandum, quod idem & se facere

SCHOLIA.

eere velle ait Strabo. sic enim libro 1. Οὐ γὰρ πρὸς κείνῃ παρὲς ἅπαντας ἀντιλέγειν, ἀλλὰ τὰς μὲν πολλὰς ἰάν οἷς μηδὲ ἀνελθεῖν ἄξιον ἐκένευσεν ἢ διαπῆν ὅς ἐν τοῖς πολλοῖς οἷς ἡγορεῖται ἰσχυρῶς. ἐπεὶ γὰρ παρὲς ἅπαντας φιλοσοφῆν ἄξιον. παρὲς ἑρετοδωμένην ἢ καὶ ποσὶδωμένην καὶ ἴσως ἀρχον, καὶ πολὺ βίον, καὶ ἄλλας τοιαύτας καλόν. sic & Arist. 1. Eth. cap. 4.

454 Κεφαλὴν δ' ἀπαλῆς.) Exemplum hoc ferocis animi & hostibus insultantis, imitatus videtur C. Claudius Nero, de quo Linius lib. 27. extremo. Cinqt Claudius consul cū in castra redijisset, caput Hædrubalis, quod seruatum cum cura attulerat, projici ante hostiū stationes, &c. iussit. P. Victorius hoc quoque monuit lib. 27. var. cap. 22.

456 Ἐπαύτ' ἐν κλισίῃ.) Solent olim hastas suas domi intra columnam longam in theca hastarum collocare, de quo more & in Odyss. & hic non nihil.

476 Πολυίδῃ μάνπος, &c.) De hoc Polyido vate Cic. 1. de diuinat. Quid Polyidum Corinthium? nōnne Home rus & alijs multa, & filio ad Troiam proficiscenti mortem prædixisse commemorat. & libro 2. de leg. meminit & Lucianus.

480 Ἀλλὰ δ' ἐν, &c.) Laus prudentiæ & boni consilij, ab vsu latè patente. hunc autem locum imitatus est & Euripides, cuius versus adducit Plut. in Homer.

484 Κύματα κινεῖ,) De hoc versu Aristot. 3. Rhet. κινεῖμα μὲν γὰρ καὶ ζῶντα ποιεῖ πάντῃ, mouere & studio moueri & viuere ait, numeros rebus optimè accommodauit.

IN N. XIII.

594 Σίγῃ.) Eleganter & prudenter Vlysses malū consilium monet celandum & continendum, ne alijs enunciatū causa sit & alijs magni mali, & auctori ignominia. qua prudentia vsus est & Fabius in sententia Caruilij opprimenda, apud Linium libro 23. vide Victor. lib. 30. cap. 7. Νῦν δ' εἴη, &c.) Schol. vet. διδάσκῃ πάντες δέχεται τὴν παραίνεσιν ἐν κείνῃ κινδύνῃ. Præcipit, inquit nobis poëta, vt in nostris periculosis rebus omnium monita & consilia attendamus. Sic & Cic. 8. Philip. Sed vt sæpè iam dixi,

SCHOLIA.

omnes in tanto periculo, qui rectè & fortiter sentient, erunt consulares. ex Victo. lib. 27. cap. 23.

Τύδε (ὁν θάβησι.) Pausan. Bceot. ait Thebanorum historicos huius autoritatis versus adserere, Tydeū proximè Thebanorū principem Menalippum (à quo & occisus est) Thebis esse sepultum.

498 Πολυπίδακος ἰδης.) Vlsitatū Idæ epitheton, quo & Quid. est vsus lib. 4. Fast. Dindymō & Cybelen, & amœnā fontibus Iden. Sic ibi leg. ex v. c. nā in vulg. est frontibus.

498 Θύρας ἐπίθηκε.) Scholiast. vet. θαυματοσίως ὃ τῇ μέμνησιν ἐν ἀπορήτῳ γὰρ τὰ τοιαῦτα πρᾶττεται. ὡς ἂν μὴ ὑποβολιμαῖον ἐκ τέχνης καμμουκῆς αὐταῖς τὸ κῆρ. ἀπὸ ἀγνῆστον φαίνεται. Victor. lib. 33. cap. 14. var. lect. idem tamen & Eustathius monuit, vt pleraque quæ Vict. adfert ex illo suo Scholiaste: mirum vt sit cum Eustathium non inspexisse. Hunc autem locum de mulierum ornatu eoq̃ue celato, totum imitatus videtur Lucr. lib. 4. extremo. Nec Veneres nostras hoc fallit, quò magis ipsæ Omnia summo perè hos vitæ proscenia celant, Quos retinere volunt, astrictosque esse in amore.

Λύμπη, &c.) Vide Plut. 6. Sympof. quæst. 7. vbi eruditè mulierū elegantem cultum, à superuacaneo diuidit. καθάρσιν vocat illū, hunc περιεργίαν, illius partes esse, lotionem, vnctionē, & comæ θρύψιν seu positū, vt vocat Ouid. huius esse fucum, vnguenta, aurum, purpurā. Sic ferè & Tertullianus in libro de habitu mulieb. Habitus inquit fœminæ duplicē speciem circumfert, Cultum, & Ornatū. Cultum dicimus quem mundū muliebrem vocant: Ornatum, quem immundum muliebrem conuenit dici &c.

502 Κασιγνήτω θαυάτω.) Virgil. 6. Tum consanguineus lethi sopor.

504 Αἶθ' ἰθ', ἐγὼ δ' ἔτι τοι χαρίτων μέλαν ὀπλοτερόων.) Imitatus Virgil. i. vbi de AEolo. Lucr. libro 4. paruula, pumilio, χαρίτων μέλα, tota merum sal. Sed hunc totum locum reprehendit Scaliger in Critico cū alijs in reb. quod Gratiarum vna Somno coniungatur: nunquam enim oportet Gratiā dormire.

Τύδε.

SCHOLIA.

Τὸς ὑπόπτετ.) Primum Titanum mentionem facere Homerum, author Paulan. lib. 8.

508 Λωτὸν θ', &c.) Plin. lib. 21. cap. 7. de croco: Troianis temporib. iam erat honos ei. hos certè flores Homerus tres laudat, loton, crocon, hyacinthum.

510 Εκφυγε χειρὸς, (Telum manu fugit genus dicens legum xij. tab. apud Cic. 3. de orat. penè aulum dicere & hinc sumptum.

IN O. XV.

528 Τεῖς γὰρ τ'.) Omnis seu vniuersi partes facit v. Cœlum, Aquam, Terram, Aerem, & Olympū. Sic hunc locū Grammaticos explicasse ait Plut. in lib. de oracul. def.

Σπεπλῆ.) Suprà N. ἀκισαί τοι φέρεται ἰοδῶν.

530 Εὐδλὸν καὶ τὸ τέτυκται, ὅτ' ἀρξῆται αἰσιν ἐδῆ.) Hunc versum laudat Pindarus πυθ. δλ. τῶν δ' ὁ μὲν ἐκ πῶς συνέμυθος ῥῆμα, πόρσω ἀρξῆται ἔσλῶν ἔφα πικρὸν μερίσαν πρᾶγμα πινῆ φέρεται.

532 Ως δ' ὅτε,) Hac collatione vsus est & Gell. lib. 6. eam verterunt Latine Ennius & Virgilius. vt est apud Macrobiū.

536 Οὐ δ' ἂν.) Proditorum pœnam, Inhumatum proijci, apud Græcos solennem, hinc sumptam volunt Grammatici. sic enim vetus Scholiastes apud Victor. habet: Εὐπύθεν νόμον τὸ πρὸς δὲ τῷ μὴ γὰρ πικρὸν πρὸς τὸ νομοθετεῖν τὸ ἐκινήθαι. Eandem tyrannorum quoque fuisse pœnam monet Plutarchus in Homer. qua de reinfrā Odyss. v. Similes ferè sunt minæ Agamemnonis suprà lib. β.

539 Ως ὅτε περ,) Græc. Schol. πεπεινὴ μὲν ἐκλῶν, ὁ μὲν πᾶσι γινώσκει. vide latius Victor. lib. 33. cap. 10.

Εὐχαιτο,) Scilicet in rebus deploratis ad vota & preces decurritur. Sic vet. Scholiast. δυσυχίας ἐπίπτασις καὶ σωτηρίας ἀπόγνωσις, ἐυχὴ θείων. Siue vt eleganter ait Plin. in epist. tum votorum locus est, cū spei nullus est. vide Vict. lib. 28. cap. 14.

540 Καὶ ὠπταλίζετο μοῖρᾶ,) Femora feriendi morem

SCHOLIA.

in summo dolore & indignatione, sæpè commemorat Homer. hic, infra π. & Odyss. 1. quem & oratores postea tenuerunt. Cicero de claris orat. Frons non percussa, non femur, &c.

544 Μάχης ἐπὶ μῆδεα κέρει,) Hanc verbi κέρειν trāllationem qua & infra 576. &c. est vsus, & Epaminondas in Epigrammate est secutus: Ημετέραις βυλαῖς σπάρται μὲν ἐκέρχοντο δόξαν, &c. quem Cicero 5. Tusculana vertit: Consilii nostri laus est attonsa Laconum.

Οὐ δὲ αἰετὶς, &c. Notissimum hunc versiculum expressit Horat. Dulce & decorū est pro patria mori: vide & Lycurg. contra Leocratem. Quod autem ait, καὶ πῶδες ὀπίσσω, de eo ita vet. Schol. καὶ ἡ προοδὴκη τῶ ὀπίσσω, αἰωνίαν διὰ δόξαν τῶ πέλους περσάσσει, Sic & infra, χ. καὶ κῆδ' ὀπίσσω.

552 Τυτθὸν γδ, &c.) Totū hunc locū mirificè laudat Longinus, & Aratum quidem esse imitatū, sed nō satis grauitur: ἐπιχρίσσει & ὁ Αργεῖος τὸ αὐτὸ τῶτο μετανεγκὲν ὀλίγον ἢ διὰ ξύλον αἰετὶς ἐρύκει πλὴν μικρὸν αὐτὸ καὶ γλαφυρὸν ἐποίησεν ἀντὶ φοβεροῦ. Est autem hoc Homeri & Arati dictū celebre de morte nautis vicina vide P. Viſt. lib. 29. cap. 18. à Longino dissentientē, & certè ad illud Iliad. κ. pag. 346. ὀλίγος δ' ἐπὶ χῶρος ἐρύκει. propius accedunt Arati verba.

554 Καλὴ πίζων,) Obseruandus vsus antiquis. celezionton, et si Troicis temporibus ignotos hos equites plerique asserunt, & hæc accipienda seu excusanda καὶ πίζων. Eustath. & Gell. lib. 10. cap. 16.

558 Ηἱ πείχονται,) Virgilius imitatus libro 9. Quos alios muros, quæ iam ultra mœnia habetis, &c.

IN Π. XVI.

560 Νύκτας,) Præclare & Virgil. libro. 4. Nec tibi diua parens, generis nec Dardanus author Perſide, sed duris genuit te cautibus horrens Caucasus, Hyrcanæque admo-runt vbera tigres. Gell.

562 Δὸς δὲ μνη,) Elegans & prudens stratagema ab Homero excogitatum, quo hostis fallitur armorum & insignium

SCHOLIA.

gniū similitudine: quo & Messenios olim vsos vrbē Eleorum occupasse scribit Pausan. in Messia. quo loco pleraque Homeri stratagemata commemorat. Eadem fraude vsos fingit Troianos Virgil. 2. Aeneid. Mutemus clypeos, &c.

564 Αἶας δ' ἔνκ' ἐτ',) Præclare Virgil. de Turno. lib. 9. Ergo ne clypeo iuuenis subsistere tantum, Nec dextra valet, &c. & ante eum Ennius apud Macrobr.

568 Διιπτέος ποταμοῖο,) Cur flumina Homerus, hic Sperchium, in Odyſ. Nilum, alibi aliud, vocet διιπτῆ, explicat Porphyry. quæst. Homer. 2.

570 Μυρμιδόνες μέγας, &c.) Eodem planè modo apud Liuium militibus ante cupidis pugnandi & in ducem tantum non conuijs vt ignauum iactis, in mēmoriā postea data occasione dux reuocat eorum illum ardorem.

572 Χυλὴ δ', &c.) Hic est locus) cui similis est infra Od. 2. pag. 66.) quem intelligit Plin. lib. 35. cap. 1. vbi ait, Homorum nosse conditas arcis vestes.

Εὐχθέρης θεῖα,) Obseru. Sulphure purgari vestes Plin. lib. 35. ait & sulphuris quoddam genus fullonum officinis esse familiare.

578 Αἶας δ' ὁ μέγας,) Phalereus nimio huius versus hiatus & δυσφωνίæ amplitudinē rei quæsitam à poëta ait.

580 Ζεὺς ὅτι, &c. Præclarus locus aduersus iudicia iniusta.

582 Ἰσθὸν ἐχθρῶν,) Plerique sacrum piscem intelligunt Anthiam, alij Elloperem, Eratosthenes chrysophorum: alij sacrum pro magno, vt os sacrum, & morbus comitialis, cum sint magna, sacra dicuntur: alij denique eum, qui fit dimittendus, vt pote tutelæ numinis alicuius consecratus. Vide Plut. in lib. de solert. animal. & Athen. lib. 7.

586 Ἡ ἀχρεαῖς, eandem arborem & supr. memorat. N. cur autem populus ab Homero vocetur ἀχρεαῖς, hanc à multis adferri rationem ait Pausan. in Eliac. quia Hercules eam ad Acherontem Thesprotiæ flumen, nascentem repererit.

588 Ὁς λυκίαν, &c.) Duabus virtutibus ciuitates contineri & seruari, Iustitiā & Fortitudine: quorum illa quidem

SCHOLIA.

dem in ciues, hacin hostes vtimur. quam copulam & Aeschylus his versibus, quos adducunt Arsen. in apophtheg. & P. Vict. libro. 38. var. cap. 3. ex vet. Schol. prædicat: Οπν γδ ἰσθὺς συζυγῶσι καὶ δίκη, Ποῖα ξαννὴς τῆς δὲ κατεργασίας. Eandem & in AENEa celebrat Virgil. x. Iustitiæ prius mirer, belluæ laborum?

590 Βλῆτε γδ,) Solet Homerus, teste & Macrob. lib. 6. cap. 7. multos laudare non tam virtutibus attribuendis, quam detrahendis vitij. Sic hoc loco Sarpedonem vocat οὐ κλέισιν. & Iliad. d. vbi de Agamemnone ἰσθ' οὐκ ἂν βέλζοντε &c. Sic & ille ferè: Non ignauus erat, sed erat fortissimus Hector.

594 Εν γδ χειρὶ, Hunc elegantem locum & Virgil. ex pressit in Turno aduersus Drancem: An tibi Mauors ventosa in lingua, &c. & antè. Larga quidem semper Drance tibi copia tandi, Tunc cum bella manus poscunt.

606 Αἰά με μοῖε,) Hunc locum à Bruto in epulo quodam solenni inconsideratius recitatum fuisse narrat Plut. in Bruto.

Αἰο δὲ τι εἶρω,) Hunc morem poetarum, quo morientes faciunt vaticinari, commemorat Plato in Apolog. in Socrate morituro: καὶ γδ εἰμὶ ἤδη ἐν πύθμῳ, ἐν ᾧ μέλισσαι ἀνθρώπων χρησιμωδῶσι, ὅταν μέλισσαι ὑποθάνωσι. & sequitur Virg. x. Ille autem expirans, non me &c. sic & Hector, infr. 788.

IN P. XVII.

608 Ραχθὲν δὲ τε νήπιος ἔγνω,) Vide Eras. prouerb. 28. 29. 30. & 31. Chil. i. cent. i.

610 Αἰμυρῇ,) Euphorbi Coma nobiliss. in quam iocatur Lucian. in Gallo.

Πλοχμῶσι,) De hoc loco Plin. lib. 33. cap. 4. Est quidè apud eundem Homerū virorum crinib. aurum implexū.

622 Ηἰόνες βοδῶσι,) Eusta. inonet & ex vet. Scholiast. Victor. Imaginè hic expressam, Platoni, vel ut alij, Soloni causam fuisse, cur sua ille poemata cōbureret: tam enim esse præclaram, ut ars naturam superare videatur, & quæ audiun-

SCHOLIA.

audiuntur, quæ videntur, sint euidentiora, animūq; nō segniū: ut ait naturam secutus poetās, sed acrius irritantia.

624 Λαρεῖος ἱερὸς λακῶ,) Sic & supra Iliad. i. φθίον dixit ἱερὸς λακῶν. & infra Troiam & Thraciam vocat. Horat. i. Od. 7. Larissæ opimæ.

630 Ἰπποὶ δ' αἰακίδεο,) Vt hic Achilles equi, ita & apud Virgil. ii. Aethon equus lacrymatur. De equis quadam velut intelligendi vi prædictus, Solinus cap. 47. attulit & supra quadam ex Plut. de Metempsychosi.

638 Εἰλαπινασίς,) Pollux lib. 6. cap. 7. Homero inquit Parasitus dicitur εἰλαπινασίς. Idè & Athenæ. lib. 6. dipnol. πν γδ ἐν εἰλαπίνῃ φίλον εἶρηκεν τ' ἐν τῷ δειπνῇ. διὸ καὶ ποιεῖ αὐτὸν ὑπὸ Μινελάου ἡγεμονοῦμενον καὶ τὴν γαστέρα, ut apud Terent. Phormioni pugnos in ventremingere.

642 Ζεὺ πάτερ,) Accommodatas Aiæ preces tribuit poeta deconi obseruantis. Sic igitur Longinus περὶ ὀψέως ἰθα δὲ ὁ Αἰῶς ἀμνηστῶν Ζεὺ πάτερ &c. ἐπὶ ὧς ἀληθεῖς τὸ πάθος Αἰῶτος. οὐ γδ ζῆν' εὐχεταί (ὡς γδ τὸ αἶτημα τῆς ἡρώς σπεινότερον) ἀλλ' ἐπειδὴ ἐν ἀσφαλίᾳ στέττει τὴν ἀνδρίαν ὡς δὲ ἐν εἰχλῇ διαβίῳ, διὰ ταῦτ' ἀγωνιζώμεν, ὅτι πρὸς τὴν μάχην ἀργεὶ φῶς ὁ πείχεται αἰτείται, ὡς πάντως τῆς ἀρετῆς εὐρέσων ἐντάφιος ἄξιον, καὶ ἂν αὐτῷ Ζεὺς ἀντιπύθεται.

644 Δακρυχέον (α πόδες φέρον,) Obscr. Pedes ferunt virum, non vir pedes. sic & supra, 3 extremo & N. & infra 636. de Thetide. Sic & Virg. Quo te Mæri pedes? hac dere & P. Victor. ex vet. Schol. lib. 36. cap. 3. var. lect.

IN Σ. XVIII.

650 Κεῖται πάρος κλῶ,) Hac narratione nihil breuius dici potuisse obseruat Quintil. lib. 10.

Αμφοτέρησι,) In luctu & rebus aduersis caput cinere conspergebant. cuius moris & infra Odyss. μ. meminit. & Euryp. in Supplic. Αμφοτέρησι δὲ σποδὲν κέρα κακῶ μεβα. Virgil. lib. 10. Caniciem immundo deformat puluere.

662 Θωὶ δὲ μιν,) Virgil. imitatus lib. 5. Tum variæ comitum facies, immania cete, &c.

652 Αχνο-

SCHOLIA.

652 *Αχινυται*,) Videtur poeta subindicare verbi Achil-
les originem, quod ab *ἄχου* vel *ἄχυνου* deducunt, cuius
rei ratio hic est expressa.

656 *Ως πολλὸν*, &c.) Ira melle dulcior, vt sup. Oratio
melle dulcior. Arist. de hoc loco lib. 2. Rhet. διὸ καὶ καλῶς
ἐυρεῖται ὅτι θυμῷ, ὅτι πολλὸν, &c. nam iræ comitem esse
quandam voluptatem, ibi docet.

Ἀλλὰ τὸ μὲν,) Versiculus notus, quo & Cicero inter-
dum vitur, loco particulae vt vocant transitionis. Sæpe est
in Homero.

658 *Οὐδὲ γὰρ*, &c.) Attingitur ratio apta ad mortem
æquo animo ferendam, Recordatio virorum præstanti-
um, qui & ipsi sunt mortui: de qua pulchrè Lucret. lib. 3.
in fin. Sic & infra. καὶ θάνατος καὶ πένθος ἀλλοτρός.

662 *Σάλπιγγι*,) Tubæ hic meminit καὶ πρὸς ὅλην seu
temporis quadam præceptione: nam heroicis temporib-
us etiam nunc concha marina utebantur, nondum no-
ta tuba. Græc. Schol.

668 *Καὶ μὲν δὴ πικρὰ*, &c.) Hunc locum imitatus vi-
deturaliqua ex parte Virgil. initio AEneid. Ast ego quæ
diuum incedo regina, &c.

670 *Ὅφρα οἱ ἀντίμαχοι*,) Tripodes Vulcani ἀντίμα-
χοι & ἀντοκίνητοι sunt celeberr. de quib. copiosè Eustathius
meminit & Aristot. lib. 1. Polit.

Δεινότης καὶ αἰδοίη,) Ad hunc locū allusit, ni fallor, Plato
in Theæt. Παρὰ δὲ τὴν δεινότητα τὸ αἰδοῦν, αἰδοῦντος
τὸ μὲν εἶναι ἄμα δεινὸν.

674 *Κασιπιδόντι*,) Reprehendit hoc Scaliger. Ari-
stot. 1. de art. poet. stannum accipit pro ferro, etsi tempera-
tura fortasse quadam stannum indurari potuit, vt de ære
scribit Proclus in lib. oper. & dier. & infra 682. & alibi stan-
ni fit mentio.

676 *Ποίει δὲ πρὸς ὅλην*,) Clypei Achillis descriptio, quæ
ait Plut. in Homer. mundi totius esse exemplar. Scaliger
longè præfert Clypeum Aeneæ: Tota (inquit) Clypei de-
scriptio multo est apud nos aptior vniuerso argumento:
Homeri autem Clypeus friuola & puerilia continet. Vitæ
autem

SCHOLIA.

autem genera, urbana, militaris, rustica: & hæc bipertita,
agricolarum & pastorum, meo quidem iudicio egregiè
depinguntur: illud solum non video satis, his vitæ generi-
bus expositis, duo illa additamenta, vnū longius de cho-
rea, alterum de Oceano, quò pertineant: etsi Oceanum
fuisse velut limbum totius Clypei ipse indicat poeta.

Οἷον δὲ ἄμμορον, &c.) Hunc versum explicat Strabo ini-
tio lib. 8. & Virgil. quodammodo i. Georg. Arctos Oceani
metuentes æquore mergi.

Κεῖτο δὲ ἄρ',) Huic iudicio non absimile fuit illud Ro-
mæ vsitatum quod facta. Sponsione & Sacramento depo-
sito fiebat, de quo Festus Sacrament. & infr. ψ.

Τὴν δὲ ἰππεύον, &c.) Hanc urbem & hunc locum de duo-
bus exercitibus latè explicat Porphyrius quæst. Homer. 2.

678 *Ἡ δὲ μελαίνετο*,) Plin. lib. 17. cap. 5. de optimo terræ
genere, terram teneram esse optimam, quæ vocetur pulla:
illa (inquit) post vomerem nitescens, qualem fons ingenio
rum Homerus in armis à Deo cælaram dixit: addidit quæ
miraculum nigrescentis, quamuis fieret in auro. vbi ὡς ἐν
πρὸς δὲ, pro nitescens, scribendum puto nigrescens, nam
quod Homerus Μελαίνετο ὁπιοθεν, id Plin. extulit nigres-
cens post vomerem.

680 *Λίον δὲ ὕπν'*, &c.) De hoc loco Pausan. in Bæot.
Scaliger ridet.

682 *Εν δὲ ἰππέει*, &c.) Oceanum cur Homerus & hic
& initio M. Odyss. & alibi vocet fluuium, vide Strab. lib. 1.

IN T. XIX.

684 *Ὡς εἰδὲ ὡς μιν*,) Elegans phrasis, qua & Latinus
poeta vitur: Vt vidi, vt perij, vt me malus abstulit error.
Sic & infra 730. ὡς εἰδὲ, ὡς ἀνέπειλτο.

Μᾶλλον ἐμὸν,) Ratio qua rem per se tenuem amplam
reddamus, si dicamus eam esse, qualia sint deorum opera
qua de re latius P. Victorius lib. 38. cap. 14.

686 *Εργαίει δὲ μέναι*,) Solent vel ipsi morbo aut æta-
te impediti vel alioqui ocium agentes in bello, hastis ta-
men

SCHOLIA.

men adnixa stare, vt ſaltem animi promptitudinem oſtendant, vt idem Viſto. 38. cap. 28. retulit. Sic Cic. pro Rabirio: Cum deniq; Q. Scauola confectus ſeneſtute, prapeditus morbo, mancus & membris omnibus captus ac debilis, haſtili nixus & animi vim & infirmitatem corporis oſtenderet. Virgil. Stant longis adnixa haſtis ac ſcuta tenentes.

698 Κάπρις ἀπὸ τῆς ἰχθύος.) Ritus quo hoſtijs ſetas aliquot in ſummo capite decerpere ſolent: cuius & Virgil. meminit lib. 3. Et ſummas carpens media inter cornua ſetas. & lib. 12 Dant fruges manibus ſalſas, &c. & Odyſſ. 96.

Η, καὶ ἀπὸ τῆς μίχρον, &c.) Pauſan. in Arcad. moris ait fuiſſe in ſacrificijs, guttura pecudum incidere. Idem Pauſan. lib. 3. antiquioribus ſæculis viſitatum fuiſſe in ſacrificijs, vt quæcunque in iureiurando adhibuerant homines, eorum proſus eſu abſtinerent: vtrobiq; laudat auctorem Homerum ex hoc loco.

702 Ριζοδαυῆς ἐλίνης.) De hoc verbo Plut. in libro de am. poët. vbi ριζοδαυὼν idem quod peſtiſerum, valere ait: nam Macedonēs mortem δαυὼν quoque vocant.

IN Y. XXI.

712 Δείσις, &c.) Hunc locū videtur imitatus Virgilius lib. 8. Non ſecus ac ſi qua penitus vi terra dehifcens. Huius autem loci grauitatem, quòd ſuperi, inferi, omnes vnà bello huic ſe miſceant, admiratur Longinus περὶ ὑψους.

Ονξάνθον, &c.) De hac nominum varietate & de hoc loco Plato in Cratylō.

Χαλσπιζ,.) Pauſanias in phoc. verum eſſe docet, inauſpicato Deos euidenter à mortalibus videri.

724 Νυῶν δῆ, &c.) Hunc locum poſteri valdè ſunt mirati, quo poëta de Romani Imperij ortu & diurnitate ſatis perſpicuè vaticinetur. certè Virg. ita accepit, lib. 3. Hic domus AENEAE, &c.

IN Φ. XXI.

742 Κάτθανς,.) Sic Lucr. elegantis. lib. 3. expreſſit, de quo

SCHOLIA.

quo ſup. & Hor. Occidit & Pelopis geaitor cōiuiua Deorū.

744 ἥρις ἀσπεροπαῖος.) Hinc velut prouerbio Aſteropaos vocabant qui vel ingenio vel arte aut vſu ad varias res eſſent apti. Sic montium conſulem vocat Libanius Sophiſta in Demoſth. Sic Athenæus lib. 1. epuli dominū Laurentium in Græco & latino ſermone peræquè doctum.

746 Εγγέλους τε καὶ ἰχθύους,) Huius verſus argumentum putat Oppianus & Euſtath. Piſcis nomine anguillam non contineri: ſanè in ſirmo. Sæpè enim hoc faciunt ſcriptores, vt cum ſpecie (vt dialecticè loquar) vel vna, expriant & genus.

750 Ως δ' ὅτε ἀνῆρ,) Hunc locū ab euidentia laudat Phalereus in lib. de Elo. quā ſecutus non tamen aſſecutus videtur Virg. 1. Georg. Deinde ſatis fluuium inducit, &c.

752 Διδόρυ.) Hoc hemiſtichium Ariſtot. in Elench. tribuit Ioui, cum proferatur à Neptuno.

754 Ορετο κυλλοπόδιον,) Minuit forma orationis claudicationem. Vide Viſtor. lib. 29. cap. 19.

IN X. XXII.

772 Παμφάνονθ',.) Virg. lib. 10. Ardet apex capite criſtisque ac vertice flamma Funditur, &c.

784 Ως ἐκ' ἑς',.) Cic. fortè hunc locū adumbravit. Phil. 2. Neq; vllā ſocietate optimis ciuib. cum importuniſſimo hoſte ſœdere vllō confirmari poſſe credidi. Viſt. li. 2. ca. 13.

788 Ινα τε ψυχῆς,) Pollux. Ομηρ. φησὶ ψυχῆς ἀκίσιον ὁλοθρον εἶναι, ὅτι διατεθειτὸς ἀπὸ πολλοῦ τὴν ὁδὸν τὴν σφοδρῆς.

794 Ως φαιμένη,) Simil. lamēt. matris Euryali 9. AENE.

796 Αμυκη,) Homericā (vt ait Pollux) mundi muliebris vocabula, in quibus eſt σφένη, cuius alibi meminit.

IN Ψ. XXIII.

802 Ηλθς δ' ἐπ',.) Sic Hectorem AENEAE in ſomnis viſum fingit Virgil. 2. AENEID.

806 Πολλὰ δ' ἄναντα, κάταντα, πάραντιτα, δ' ἄμιατ' ἄλθον,) Admirabilis rei & numerorum concentus.

Τὴν ῥα σαρκεχρεῖα,) Mos vctus, Vouere capillos fluminibus in m m

SCHOLIA.

de quo more Schol. Græc. & Eustath. hic, & Tarræus in 4. Oden. Pyth. vide & Pausa. Attic. de hoc loco.

814 *Ἰππας*;) Mos veterū, alien. & peregrinis quoq; eqs certare. de quo Pausan. in Eliac. facta huius loci mentione.

816 *Οἰδαγῆς*;) Horat. metaque feruidis cuitata rotis. hoc enim erat difficillimum.

Εὐπλοκτῶ;) In Ione Platonis est *εὐπλοκτῶ*.]

848 *Αὐτὰρ ὅν' ἦρωες*;) s. Meriones, non vt Eustath. Agamemnon. nam & humilioribus, etiam famulis verbum herois tribui solet. vt Mulius heros, licet famulus dicitur Odyss. σ. vbi & Eustath. Sic & Virgil. in Moreto. Ergo aliam molitur opem sibi prouidus heros.

IN Ω XXIIII.

850 *Τὴν δ' ἦν ἦν*;) Hunc versum Aristarchus *ἰβέλιος* quia verbum *μεχλοσύνῃ* sit recentius Homeri etate.

852 *Κωφὴν γδ*;) Hunc locū laudat Arist. 2. Rhet. nā ad iram sedandā valere, si, cui sumus irati, dicatur non sentire.

Αἰμνῆ;) Sic & Virg. mare vocat stagnū, lib. 10. Cūm pedes incedit medij per maxima Neri Stagna viā scindens.

Κέρας;) De hoc loco Plut. libro de sollert. animal *κέρας* alijs (inquit) est pilus, quasi ē boum pilis fuerint lineæ seu funiculi piscatorum, sed malē. Aristoteles hamo adiunctū fuisse paruum cornu.

866 *Αὐτῆς*;) Virgil. lib. 4. Ille patris magni parere parabat Imperio, &c.

874 *Μνηστῶν*;) Quintil. lib. 10. nam epilogus quidem quis vnquam poterit illis Priami rogantis Achillem precibus requari.

876 *Δοιοὶ γὰρ τε πῖθαι*;) Hesiod. quoq; i. oper. dolij mentionem facit. Plut. de consolat.

878 *Μάκχρος ἔδδς*;) Schol. Græc. & Eustath. *μάκχρος* est proprium nomen: alijs est beatus. In Dione *μακχρῶν*, id est, Deorum beatorum, non malē legitur.

882 *Τὰ δ' ἄρα*;) Paus. Corinth. huius versus authoritate docet ex liberis Niobes neminē remansisse superstite, familiamque Amphionis funditus euersam, desijisse.

INDEX

INDEX IN ILIADA NOVVS.

*Numerus Græcis paginis est accom-
modatus.*

A

A Bantes 84. 154.
Abies Idæ nobilis 504.
Abietē ascendit somnus 504.
Abydus 100.
Acamas Græcis conuitia dicit 100.
Acesamenus 744.
Achelus rex aquatum 746.
882.
Achepsolemus Hectoris auri-
ga à Teucro percuitur 282.
Achilles 92.
Achilles Calchanti promittit
libertatem & impunitatem
dicendi 24. eius concio ad
Græcos ibid. eius ad Aga-
memnonē oratio pro auer-
sione pestis ab exercitu Græ-
corum 25. iratus 26. conui-
tia facit Agamemnoni 32.
per sceptrum iurat 34. la-
crymans orat Theridem 40.
causam sui doloris matri cō-
memorat 42. Thebem Cili-
cum urbem deuastauit 232.
conuiuium apparat 308. le-
gatis cœnam dat ibid. lega-
tos excipit ib. cithara ludit
& canit laudes virorum for-
tium ibid. implacabilis 314.
terra marique vrbes expugna-
uit viginti tres ibid. Hecto-
rem sibi inimiciorem esse
ait portis inferorum ibid.
gloriatur Hectore sibi nun-

quam congredi ausum 316.
eius in Agamemnonem a-
cerba oratio ibid. conuitia
iacit in Agamemnonē 318.
Agamēnonis renuit omnia
oblata munera ibi. mauult
perire ad Troiam cum ho-
nore, quā saluus sine glo-
ria in patriā redire 320. Aia-
ci respondet 332. superbus
334. spectator prælij 402.
inorolus 404. Patroclo cō-
mendatus à patre 412. eius
præceptor Chiro Centaurus
414. medicinæ peritus i-
bid. ei non inesse mentem
496. crudelis 560. Patro-
clum voti atque precis com-
potem facit, & successus in
prælio optat ibid. soli sibi
expugnandæ Troia faculta-
tem dari optat 562. Patro-
clum in præliū mittit, ei-
que dat præcepta ibid. hortatur
Patroclum vt se quā celer
rimē ad pugnam expediat
564. Myrmidones armat ad
bellū 568. solus suam hastā
vibrare potest 564. eius na-
ues quinquaginta 568. Myr-
midones suos cohortatur
570. Ioui vinum libat, &
precatur vt Patroclo ma-
gnūm det robur & faculta-
tem hostes repellendi 572.
ei cœlestem ambrosiam in-

I N D E X.

fundit Minerua, ne ieiunus
ad bellum proficiscatur 702.
eius equi lugent Patroclum
630. sese ob mortem Patro-
cli affligit 650. vetuit Pa-
troclum pugnare cum He-
ctore, quia sciuit eum He-
ctori imparem esse ibi. eum
vitæ suæ ponit 654. The-
tidi luctum suum exponit
ibid. clamore suo hostes ter-
ritat 662. leonis instar Pa-
troclum luget 666. Soli si-
milis 706. leoni similis 716.
furit, ignis instar 734. Dæ-
moni similis ibid. cum fu-
mo comparatur 764. stellæ
similis 772. accipitri 776.
cani 780. qualis 850. 856.
seuitia sua cum leone com-
parandus 850. armis dele-
ctatur 684. concionem con-
uocat, & Agamemnoni ex-
probrat quam sibi iniuriam
intulerit 686. timēs ne cor-
pus Patrocli Muscæ corrup-
pant, Thetis ei ambrosiam
infundit 686. eius placati
oratio ibid. iræ suæ causam
confert in Briseidem ibid.
ante cibū capere negat, quā
vlus sit Patroclum 696. Iu-
am iram transfert in Iouem
698. Patroclum patris loco
amauit 700. Patroclum cō-
tinentem luget ibid. in Scy-
ro Insula educatus latuit i-
bid. armatur 704. equos su-
os alloquitur 707. eius Xan-
thique fluuij confabulario
ibid. 748. semper habet de-
os propugnatores 712. de-
siderat Hectorem, contra i-
psū verō Æneam conci-

tat Apollo 714. ereptū sibi
Ænea agrē fert 726. Gra-
cos hortatur ad pugnā, val-
dē sciens ibid. multos ma-
ctat viros 728. supplicem
perimit 734. eius curus to-
tus sanguine occisorum fœ-
datus, tantus hominū ma-
ctator fuit 734. fugientes
persequitur & occidit 738.
duodecim iuuenes in flumi-
ne capit ibi. eius crudelitas
in Lycaonem filium Priami
ibid. supplicem aspernatur
740. sibi quoque morien-
dum dicit 742. genus suum
iactat 746. emergit 752. ma-
uult ab Hectore occidi, quā
in aquis perire ibid. eius
ad Iouem preces ibid. Tro-
ianos insequitur 764. circa
urbē Hectore ter fugat 778.
continenter Hectorem Inse-
quitur 780. non vult iacu-
lis peti Hectorem, ne quis
sibi gloriam præcipiat ibid.
inexorabilis 788. memo-
riam Patrocli etiam in infer-
no vult retinere 792. Myr-
midonibus luctum indicit,
luctusq; præses est ipsa The-
tis 800. non vult lauare an-
tē quā parētarit 802. Sper-
chio fluuiō comā aluit 806.
Patroclo parentat 808. ven-
tis supplicat 810. Ludos fu-
nebres instituit, præmij in
medium constitutis, in ho-
norē demortui Patrocli 812.
certantibus præmia consti-
tuit 814. Nestori donat phi-
alam 832. pugillatum in-
stituit 834. Aiace & Vlyc-
sem ambos victores pronū-
ciat

I N D E X.

ciat 838. inquietam agit no-
ctem ibid. noctu Patroclum
luget ibid. Indecenter lu-
get Patroclum 851. incle-
mentius & crudelius tra-
ctat Hectoris cadauer 852.
luctum instituit 858. eū Pria-
mi supplicis miseret 876.
Priamo cœnam insuauem
præbet 882. Priamum con-
solatur ibid. Hectorem pri-
us benē lotum & purgatum
Pheretro imponit, & Patro-
clum precatur ne agrē fe-
rat 880
Aciei instruendæ origo & ra-
tio, teste Æliano 84
Aciei instruendæ ratio, vt pri-
ore loco equites, deinde
pedites ponantur 144
Acrisij filia Danaë 506
Actor auus Patrocli 560
Adamas bouis instar conci-
dit 473
Admetus 94
Admonitio socij bona 540
Adrastus Sicyone regnavit
86
Adrastus, Amphius, Percosij
vatis filij 100
Adrastr filia Ægialea 182
Adrestus à Menelao capitur
213. iussu Agamemnonis
à Menelao interficitur ibid.
Adulterorum pœna vetus, la-
pidibus obrui, seu lapidea
tunica 106
Adolescentum instabiles ani-
mi & ingenia 108. 830.
Ægæ 444
Ægeon 42
Ægialea vxor Diomedis 182
Ægialea Adrastr filia 182
Ægialus 100
Ægina 84
Ægis Mineræ 200. Apolli-
nis 334. eius descriptio 79
Æneas Pandarum incitat, vt
aliud iaculum Diomedem im-
mittat 168. Cum Panda-
ro Diomedem aggreditur
172. eius equi omnium præ-
stantissimi 147. à Diome-
de grauitè lapide peritus,
Venus eum eripit 176. in
prælium reuersus interficit
Crethonem, & Orsilochum
188. à suo vulnere reualef-
cens, redijt ad prælium, &
Græcorum multos occidit
ibid. duobus, Menelao &
Antilocho resistere non vult
190. veluti Deus à Troianis
honoratur 372. eius acris
pugna cum Idomeneo 468.
Aphareum interficit 472.
cum Merione cōfigit 992.
Hectorem alloquitur 626.
fortiter pugnat ibid. ab A-
polline cōfirmatur, irruit in
hostes, Liocritumq; statim
trucidat ibid. non vult cum
Achille manus cōferere, ad-
monitus ab Apolline 712.
ex Idia ab Achille fugatus
ibid. eius & Achillis con-
gressus 718. eius ad Achil-
lem responsio, & hostilis in
certamine fabulatio 718. e-
ius & Achillis genealogia
ibid. eius & Achillis præliū
722. Achillis clypeum dis-
rumpit ibid. eius genus nū-
quam intermorum 724
Ætibeæ Martis nouerca 180
Ætis multus vsus, & honos
66. 80. 676
Æsculapius medicus 94
mm m ij

INDEX.

Æsepus flumen, Græciæ & Lyciæ 100. 134
Æsymnus ab Hecatore occisus 386
Æthices rex deuorator populi 32. 94
Ætoli 90. 326
Affectus vide perturbationes
Agamemnon minatur Chryse 21. Calchantem obiurgat 26. rixatur, & minatur Achilli 28. auarus 32. ebrius ibid. ceruinum cor habet ibidem. ei à Ioue immittitur pernitiosum somnium 56. hortatur Græcos somnio deceptus, ut in patriam renauigent 60. decem Nestores exoptat 44. eius preces ad Iouem 76. bonus rex & fortis bellator 112. fratrem vulneratum alloquitur 138. milites cohortatur 142. timidus milites increpat 142. Nestorem addit 144. Nestori optat vires & iuuenilem ætatem 146. obiurgat Mnestheum 148. Diomedem increpat ibid. suos hortatur, interficit Dei coentem 188. Græcorum ducibus cœnam dat 336. duces Græcorum ad prælium excitat 278. Iouem orat ib. Teucro honorariū promittit 282. conuocat concionē, & duces alloquitur 299. fugam suadet ib. fontis instar flet ibid. eius filix tres 306. filiam Achilli in vxorem defert ib. Briſeidem integram à se reddere pollicetur Achilli ibid. dotem

pollicetur Achilli vrbes septem si se iterum adiuuerit contra Troianos pugnare ibid. culpam suam fatetur, & Achilli dona pollicetur ibid. cum non capit somnus præ officio boni magistratus 336. præ dolore sibi met crines euellit 338. pellem leonis induit ibi. animo æstuat ibid. eius metus 342. Nestorem noctu accedit ibid. armari iubet suos 370. eius armatura ibi. leonis similis 384. fortiter pugnat 378. sese defendentes Iæuo animo occidit: vulneratur ibid. eius fortia facta 382. prælio excedit 384. à Neptuno ignauus dux dicitur 448. eius cum Nestore colloquium. & consilium de fuga 490. agitur, ne minz Hæctoris sibi verè eueniant ibid. fugam Græcis suadet in patriam 492. propter vulnus vltimus venit in cōcionem 686. eius oratio de Atre Dea 688. Achilli dona promissa vult dare 692. Vlyſſis orationem approbat 694. iurat à se intactam esse Briſeidem 698. aprum maculat ibid. eius & Achillis amicitia redintegratio ibid.
Agamede 410
Agastrophus à Diomede occisus 378
Agelaus fugiens interficitur 280
Agenor 474. deliberat an cū Achille congregiatur 766
Achille subornatus ab Apolline aggreditur ibid.
Agmi-

INDEX.

Agminis incessus 152
Agnis cum lupis non conuenit 784
Aiax post Achillem fortissimus Græcorum 96 Amphium interficit 192. Acamantem Thracem Euforissium interficit 210 sortito cum Hecatore manus confert 248. Græcorum munimen 250. Marti similis ibid. torret 396. cū asino comparatus 400. leone 614. apro 622. eius cum Hecatore monomachia 252. eius & Hæctoris mutua dona 256. reprehendit Achillem 332. fortiter pugnat 396. in fugam cogitur à Troianis 398. Epiclem interficit 436. Hæctorem miserè prostermit 452. fortitudine nemini cedit 460. Hæctorem prouocat 486. Hæctorem lapide ferit 510. Archelochū perimit 514. Calytorem nauibus ignem inferentem prostermit 540. paruelē Hæctoris Clytū hasta transigit ibid. Teucrum fratrem alloquitur 542. suos hortatur ad pugnam 544. 548. naues ab hoste defendit 544. duodecim ante naues vulnerat 558. non potest amplius Trojanorum telis resistere, & fugit ibid. Cleobulum capite obtruncat 576. cadaver Patrocli defendit, & iubet fortissimos quosq; sibi opem ferre 614. Hæctori cedit ibid. Menelaum alloquitur 620. forma & viribus pollet 622. irrumpit in

hostes & lædit multos ibid. Hippothoum trahentē cadauer Patrocli interficit 624. Iouem precatur 642. terretur ibid. Menelao acclamat, se non posse sine periculo mortis Patrocli cadauer defendere ibid. eius & Diomedis hasta certamen 842. eius & Vlyſſis lucta 884. Aiax Oileus ex vestigijs Neptunum agnoscit 446. Imbrij caput præcidit 454. pedibus velox 516. eius & Idomenei contentio in ludo 824. labitur 840
Aiacum milites nimbo similes 144. leonibus similes 454. cum bobus arantibus comparantur 480. animis coniunctissimi ibid.
Alcathous Aëſpeti filius trāsmittitur ab Idomeneo 446
Alceſtis filia Petiæ 94
Alcimedon 570
Alcumenæ 506
Alcyone 328
Aleius campus 220
Alexander & Menelaus certant 106. turpiter increpatur ab Hecatore 226. confitetur se velle omnia Menelao reddere quæ abstulerit, at vxorem non 260. verberat Machaonem 396
Aliud loqui, aliud sentire 314
Alpheus flumen 86
Altes rex Lelegum 740
Althea Meleagrimater 328
Alybe 100
Amazones 114. 220
Amicorū inimicos communes esse debere 330
Amici admonitio optima & m m m nif

INDEX.

vtilis	412. 540	Antenor ad Helenam de fa-
Amicus alter ipse		cundia Vlyssis 114. bellum
Amisadarus Chimæram aluit		diffuader 238. suadet Tro-
576		ianis vt Helenam reddant
Amisfa omnia recuperari pos-		Atridis ibid.
sunt, præter solâ animâ	320	Anthedon 82.
Amphiclus cadit	576	Antilochus Nestoris filius E-
Amphimachus	102	checlum interimittit 154. My-
Amyclæ	86	donem aurigam Asiæ confo-
Amydon	100	dit 464. Thoönem occidit
Amyntor Ormenides Phœni-		472. cani similis 550. He-
cispater	322	ctore fugit ibid. Melanip-
Anceps pugna	548	pum interficit & spoliât ibi.
Ancillæ lugent patroclicum	650	ei lacrymæ erumpunt 644.
Patrocli prætextu suam ipsa		Achilli mortem Patrocli nun-
rum deplorant miseriam	700	ciat ibid. equos suos hortat-
Andrestinum	100	tur 820. cedendo vincit Me-
Andromache filia Ectionis		elaum 830
230. Hectorem rogat ne se,		Antimachus largitionib. cor-
nec filium deserat ibid. He-		ruptus Helenam reddendâ
ctore luget 236. 796. 888		negat 376. bellicosus ibid.
ignara mortis mariti ad tu-		Antiphus 102. constrictus ab
multum accurrit 794. con-		Achille 374
specto Hectoris miserabili		Antron 92
casu in aninâ defectionem		Annulorû nulla mentio apud
incidit 796		Homerum, teste Plinio.
Anemoria	82	Apasos 100
Anguillæ & pisces	746	Aper 392
Animâ nihil æquiparat	320	Aperosis 286
Anima semel amissa non po-		Apes 60
test recuperari	ibid.	Aphareus Calceuthorides ab Ae-
Anima Patrocli euolat	606	nea occiditur 472
Animi vineulum seu carcer,		Apisaon Hyppasides à Lycor-
corpus	26	mede soluitur 226
Animi partium inter se pu-		Apisaon Phaulsiades occidi-
gna	30	tur ab Eurypylo 400
Animum esse Spiritum	158.	Apium edunt equi 96
342. 526. 804		Apollo Græcis pestem immit-
Animus in pedes decedit	534	tit. 22. eius vrbes ibid. Ad-
Animorum migratio	664	meto seruans equis pascen-
Animus immortalis	788. 802	dis 96. Deus & præses lu-
Anteia vxor Proeti furtium		dorum & palæstræ 136. Tro-
conubitum à Bellerophō-		ianis animum addit 157. Di-
te petit	218	omedem reprimit 184. fa-
		cto

INDEX.

cto Aeneæ simulachro ho-		Argissa 94
stes eludit ibid. cum Miner-		Argiui 81. 108
ua de præliodirimendo de-		Argos ibid.
liberat 240. ab Hectore Teu-		Arma 96
cri sagittas auertit 282. ac-		Arisbe 100
cipitû similis 530. ad sanan-		Arma Achillis à Vulcano fa-
dû & in bello defendendû		brefacta describuntur 674
Hectore mittitur ibid. Græ-		Arma olim ex ære et ex stan-
cos debilitat voce & aspectu		no 674
suo 536. murum diruit 538.		Armorum nomina 704
animû iniicit Glaucos 588.		Arne vitifera 82
Sarpedonem lauat & vngit		Arte, non viribus 816
596. Hectorem alloquitur		Ars curriculum in certamine
598. Patroclum à mœnibus		agitandi 818
Troia repellit ibid. Patro-		Acalaphus filius Martis 82
clo occurrit 602. astans Ae-		à Deiphobo percutitur 470
neæ Periphati similis, obiur-		Afcanius 102. 486
gat, ne bellum deserat 624		Afine vrbs 84
specie formosi iuuenis He-		Afinina patientia 400
ctorem cohortatur 638. Ae-		Afiatium pratum 80
neam impellit in Achillem		Afius 422. eius copiarum 100. Io-
712. Hectorem cum Achille		ni succenset 424. occiditur
congregi vetat 728. Hecto-		ab Idomeneo 464
rem Achilli surripit 732.		Aspledonestes & Orchome-
non audet cum Neptuno		nij 82
manus conferere 760. A-		Asiæ ab Hectore occisus 386
chillem eludit 768. Ageno-		Asterium 94
rem eripit Achilli ibid. A-		Asteropæus cum Achille con-
chilli fraudem detegit 770.		greditur & occiditur 744
iratus Diomedem flagellum		Astinoos 542
excudit 816. Deos obiurgat		Astyanax etiam Scamandri-
850		us dictus 232. patris arma-
Aqua rerum principium 244		ti conspectum refugit 234
Aquila dextra boni ominis		Hectoris filius 296
486. fortissima & celerrima		Athenienses 84
750. perfectissima 866		Ate Dea 688
Arca argentea Vulcani 672		Ate noxa etiam Ioui nocuit
Arcades 88		ibid.
Archilochus Antenoris filius		Atymnius ab Antilocho oc-
100. occiditur ab Aiace 514		ciditur 576
Arelycus proferuntur à Pa-		Audacia muscæ 638
troclo 576		Augiæ 84
Arene 86		Augias rex 408
Argenti fodina 100		Angurium deterrens Troia-
		mm m v

INDEX.

nos à pugna, Hektor vt va-	486	Bonorum animi molles & fle-	528
num contemnit	486	xibiles	528
Augurium optimum pro pa-	430	Boreas Sarpedonem viuificat	198.
tia pugnare	430	Erichthonij equos ama-	720. 754
Augurium malum	860	uit	720. 754
Aulæ Priami descriptio	222	Boum pelles veterum strata	
Aulis	82	244. armenta 680. iugum tri-	
Aurea Louis catena	268	turantium	734
Aurigandi scientia & certa-	816	in Bobus diuitiæ, vide Diui-	
men	816	tiz	
Aurium amputatio	760	Briareus centimanus	42
Auspicia optima quæ patriæ	430	Briseis addicitur Agamemno	
utilia	430	ni ab Achille vi 38. Achilli	
Automedon 568. pugnat 630.		reddita, Patroclû iuger	700
Achillis equos cum Alci-		calamitates suas recēset ib.	
medonte regit 632. Aretum		Brysiæ	86
occidit 634. auxilium petit		Buprasium	410
ab Alcimedonte	ibid.	Buprasiani	88
Autumni pluuix	580		
Axilus Theuerrantis filius in-			
terficitur à Diomede	210		
Axius flumen	100. 574. 744.		
	B		
Alnei vsus, vide Lauacra.			
Bellerophon filius Glau-			
ci	216		
Bellum altera gloriæ palæstra,			
vide Gloria.			
Bellum viris, colus mulierib.			
cura	236		
Belli exempla & mala vsura-			
ta	330		
Bellum æquale	438		
in Bello non verbis, sed verbe-			
ribus opus est	594		
Bellum 678. eius commerci-			
um	620. 678		
Belli satietas citò capit homi-			
nes	694		
Bellica honoratia	232		
Boagrius	34		
Bœbes	94		
Bœotia	82		
Boroi	ibid.		

	C		
Abesuf	462		
Cadavera cęporum sepe			
liuntur	258		
Cadmei	150		
Cædis pana	804		
Cali portæ	288		
Caneus	34		
Castuum pugna	832		
Caistri cygni	80		
Calchas Græcorum vates	24		
eius oratio ad Achillem ib.			
pestis causam aperit	26		
Agamemnone vates malo-			
rum culpatur	ibid.		
Calidon	326		
Campus segetis	680		
Canis Orionis	772		
Canicula ortus, & morborum			
effectio	778		
Cantus ad citharam	52		
Canit Achilles laudes claro-			
rum virorum Cicer. in Tus-			
culan.	308		
Cantor, vide Poëta			
Capillis contegebantur mor-			
rui			

INDEX.

tui	806	Chryseis ad patrem remitti-	
Capys pater Anchysæ	720	tur	36
Cares	102	Cibo & potu vires hominum	
Carnes assæ, vide sup. in Scho-		reparantur	336
lijs initio		Ciborum Homericorum ge-	
Carystos	84	nera, vide in verbo Cœuiuij	
Callandra	462. 886	Cicada	112
Castor & Pollux	116	Cingulum Veneris	500
Castorum munitio	420	Cinyres thoracem hospitali	
Castorû situs, vt milites for-		munere Agamemnoni do-	
tiores tendant in extremis		nauit	370
castris: rex autem in tutis-		Cissæus	382
simo & medio loco tendat		Cithara Achillis	308. 482
Catalogus nauium Græcorû		Ciuis nota, ius & potestas ca-	
qui ad Troiâ venerunt mi-		piendi magistratus, teste A-	
litaturi 82. Troianorum qui		ristotele	332
in bello desiderati sunt	516	Clamor bellicus	488
Catena aurea, vide Aurea ca-		Clamor Achillis	662
tena		Claua ferrea	246
Cebriones Hæctoris frater		Clauis argenteis confixum	
284. Hæctorem hortatur vt		sceptrum imbrici gladiorum	
Troianis succurrat aduersus		58. 122	
Aiacem	398	Cleobulus ab Aiace Oilco oc-	
Cepa, obsonium potus	404	ciditur	576
Certaminû variz species	812	Cleopatra	328
Chalcis aliâs cymindis auis		Clonius	536
84. 504		Clypei tegebant totum cor-	
Charops Hippasides ab Vlyf-		pus	76
se vulneratur	392	Clypei rotundi	392
Cherfidamas ab Vlyffe occidi-		Clypeus Achillis	676
tur	ibid.	Coloris mutatio timidorum	
Chimeræ descriptio	220	propria	458
Chirurgos olim fuisse ipsos		Columba	762
heroas, & principes viros.		Coma Euphorbi	610
Chirurgi officia	140	Cometæ descriptio	132
Chorea 682. vide Saltatio.		Comparatio ab accipitre	446.
Chiron	188	apibus 60. apro 392. 604. aui-	
Chromis	102	bis 80. 104. boum iugo tri-	
Chyfes petens filiam suam		turantiiû 734. à ceruo 532. à	
redimere, duram est passus		columba à Delphino 762. à	
repullam 22. ab Apolline		Dracone 104. ab equis 236.	
vindictâ petit de Græcis ib.		532. 778. à fluctibus mari-	
placat Græcis Apollinē	44	nis 26. 66. 510. 538. 652.	
		à fluminibus 154. à fumo	
		670.	

INDEX.

670. à Gruibus 104. ab Hefpero 788. ab igne 80. 398. 510. 646. ab Iride 636. à lebe- te 736. à Leonibus 190. 398. 532. 600. 658. à lignatoribus 594. à litigiosis mulieribus 722. à locustis 736. à lupis 578. à messoribus 372. à mon- tanis ignibus 80. 510. 704. à muro 570. à muscis 80. 594. à nebula 578. à niuib. 424. 403. 702. à nubibus 576. à Panthera 766. à parturienti- bus mulieribus 384. à pasto- ribus 80. à pelle bouis 628. à piscibus 836. à populo ar- bore 154. à procellis 460. 580. à puero ludente in are- na 538. à quercibus 424. 510. à stellis, sudo cœlo 296. à Sturnis & Graculis 648. à Suiibus 424. à Tauris 80. 636. 730. à Ventis 104. 298. 510. 754. 600. à Vespis 574. à Vulturibus 582.	Conuiuium Deorum 52 Conuiuia Homerica. Cœna- bant sedentes, mensæ rema- nebant plenz, donec abirēt cōiuiæ, Piscibus nullus ho- nos, primus locus principi- bus viris, & plena pocula. Carnes assæ summo in pre- cio. Adhibebant musicam, saltabant, quater in die ede- re soliti. Hæc Athe. lib. 1. ex Homero, ibid. in Conuiuijs quæ principibus viris debeantur, Plat. 308 Cœon vulnerat Agamemno- nem 382. occiditur ab Aga- memnone ibid. Coquunt ipsi heroës 310 Corodere 220. 856 in Cordē sunt affectus vt au- dacia 254. metus 342. dolor 856 Corpus carcer animi, seu vin- culum 26 Crater 838 Crætenſes 90 Curetes 326 Currere pro anima 778 Currus Achillis 358 ex Curribus pugnabant 486 Cursus 838 Cursus equitum 816 Cyanum metallum 404
Concubinarum vsus 322. &c. Coniunctis viribus pugnare prodest 456 Concio deorum 128 Concionum mos & instituta 60. 258. vide & Consilium. Conscientiæ vis Consiliarium virum non con- uenit integram dormire no- ctem 56 Consilium, & consiliarius, vi- de Senatus & Senator 58 in Consilio sedebant, dicturus surgebat 60 Consilia capiunt Græci noctu prope murum 248 Consilij boni utilitates. vide Senatus 482 160 Consilio inimica ebrietas 712	D Damasus 426 Danae 508 Danai 22 Danaus 24 Dardaniæ portæ 110 Dardanus 720 Dares Vulcani sacerdos, eius- que filij Phlegæus & Idæus Daulis 82

Dearum

INDEX.

Dearum maris nomina 652 Deiochus 536 Deiphobus à Merione percu- titur 450. Hypsenoridem pe- tit 464. Aneam sibi secum asciscit aduersus Idomeneū 468. Ascalaphū Martisiliū interficat 470. ab Idomeneo aberrat vulneratur in bra- chio à Merione 472 Deipyron 474 Delphinus 738 Delphos petricosa 320 Desertorum pœna 310 Deucalionis prognati 422 Deucalion confoditur 734 Dei voluntas & consilium se- quendum 20 Deum sequere 32. eum sola mente ceruū, Plut. 48. omnia non dat omnibus 146. 482. eius ira grauis 168. ei res se- cundæ attribuuntur 294. salus & liberatio ex pericu- lo 642. victoria 790. eo inuito quod fit, firmum non est 416. eius prouiden- tia & cura rerum humana- rum 708. semper aut se- pè orandus 866. eum esse in perpetua contemplatio- ne & cogitatione. Sæpè. Dextra fulmina boni ominis 72. 310. 486 Dextera fidei symbolum 222 Diana soror Apollinis 712 à Minerua diuersa ibid. A- pollini succenset, & obiur- gat quod se adeo facile præ- berit Neptuno 762. victa à Iunone spoliatur 764. ex prælio ad Iouē tendit: eiq; de Iunone conqueritur ib. Dijs obtemperandam 32. eo- rum conuiuium 52. dona 106. concio apud Iouem 128. consilium de perdendo I- lio 130. non omnia simul vi- ni dant 149. 482. nec pane vescuntur nec vina bibunt; sunt exāgues & immortales 178. eos etiā pati 180. bono- rum & diuitiarum autores hominib. 228. eorum maior virtus & potestas, quā homi- nū 324. faciles ibi. minime nobis omnia nostra consilia rata faciunt 342. facile di- gnoscentur 446. eorum do- na varia 482. marini 652. eis vtrique parti velint faue- re potestas à Ioue datur 708. alter alteri resistit 710. gra- uē cōsistū excitant ib. gra- ues sunt, cum manifeste ap- parent 714. de bello deli- berant 716. eorum dona non facile corrumpuntur 722. hominibus præstan- tiores 750. contentionem ob perditionem Troiano- rum rider Iupiter 758. eo- rum pugna ibidem. testes pastorum 784. honore af- ficiunt ætate prouectiores 842. Hæctoris miserentur 850. eorum ingens nego- tium ab Hæctorem eripien- dum ē manibus Achillis, de stendum & sepeliendum ib. hominibus animam malo- rum patientem indiderunt ibid. eos habere corpora ex- cepto fortasse Ioue, Passim. Diluculum 262 Diocles 188 Diomeda Læſbia Achillis cō- oubina 322 Diome-

I N D E X.

Diomedes regi increpanti nihil respondet 152. eius fortitudo 164. vulneratur ibid. fluuio similis ibi. leoni 166. 362. precatur Mineram 166. eius & Pandari prælum 176. Aneæ spolijs potitur ibid. Aneæ lapide petit ibi. Venerem vulnerat 178. Hectori cedit 192. feruatur Græcorum 104. Marti vulnus infligit 206. ab Hectore laudatur 216. eius allocutio ad Glaucum 216. cum dijs pugnare recusat ibi. cum Glaucō arma permutat, & pugnat non vult 222. Vlystem hortatur vt Nestori subueniat 272. solus à fuga abstinere, & Nestori succurrit ibi. eius fuga honorificis excusationibus ab Homero describitur 254. eius & Nestoris cum Hectore confictus ibi. superbum vocat Achillem 334. iturus in hostium castra locum eligit Vlystem 350. vult hostium castra explorare ibi. precatur Tritoniam, vt sibi aster quemadmodum parenti suo 352. eius & Vlystis arma ibid. Dolonem occidit 360. eius & Vlystis strages in castris hostium 362. in castra Rhæsi ingreditur ibid. dormientē Rhesium obtruncat ibid. ad suos redit & res gestas exponit Nestori 366. Hectori fugienti insultat 388. Hectorem ferit ibi. vulneratur à Paride 390. vulneratus prælio excedit ibi. irridet Paridem & verba contumeliosa dicit in eum ibi. eius genus recenset, & gloriatur a sua genealogia 494. eius consilium ibid. retardatus flet 820. Dione mater Veneris 180. Discus 96, 144. Diuitiæ veterū in pecoribus & bobus 306. & Passim

Dius 100
Dodona 572
Dodoneus Iupiter ibid.
Dolia in Iouis limine posita malorum & bonorum 876
Dolon Eumedis filius se exploratorem dicit fore rerū hostilium 354. petit ab Hectore, vt sibi Achillis currū promittat ibi. inscius capitur ab Vlyste 356. metuit ibid. cogitur ad astra Græcorum ibi. de castris Troianorum interrogatur 358. Græcorum res indagat, & Troianorum secreta prodit ibidem. accipit explorationis & prodicionis mercedem 360. Rhesium prodit ibid.
Dolops Clytides 386
Dolops Lampetides 546
Dolor de decore accepto, non sequitur rationem 332
Dona 306
Dona Deorum 106
Dona Achilli afferuntur 696
Dos, vide Scholia &
Draco, vide Serpens 104
Dryas 34
Duces militum alios in prima acie esse, alios extremum claudere agmen 144
Dulichum 90
Duo fontes 778
Duo leones 100
Ebric-

I N D E X.

E Brietas, vide Vinum
Ebrietas probro data 32
Ebrietas furori similis. Athe. libr. 1. cōsilio inimicissima 712. ex Ebrietate, ebriorum rixæ, & Ebrietas rixarum & cadium mater
Echecles 570
Echepolus 814
Educationi quatuor necessaria: corpus, ingenium, mens, fact. in Chryseide, Ilia. 1.
Eriboea 180
Elephenor 84
Elli siue Schelli 572
Eloquentiæ laus 114
Eniænes 96
Eniopeus auriga Hectoris, à Diomede occiditur 252
Enispe alta 88
Epeus pugil 854. vngit Euryalum ibid.
Emphyre 90
Emphyri 458
Epicles ab Aiace aspero mare prostermitur 436
Epidauros 84
Epigeus ab Hectore occiditur 590
Epistolaram vsus 220
Epistrophus 100
Epulum, vide Conuiuium.
Equæ Eumeli præstantissimæ 96
Equestre certamen 814
Equestrum sellarum, & habernarum ac fulcrorum pedilium nulla mentio, nullus vsus, vide Schol.
Equus generosus 236. 532. loquitur 706. eorum natura 778. Equi ibid.
Equiniue candidiores 360
Achillis 266. 814. Menelai ibid. Rhæsi præstantissimi 366.
Erebus 286
Erechthæus 86
Eretnæ 82
Erichthonius ditissimus 720
Eris Dea 152. bellis gaudet 374
Erynnæ flagellant hominū animos ob perpetrata facinora 322. vltices 528
Eubœa 84
Euchenor à Paride occiditur 478
Euentus stultorum magister 608
Eumelus Admeti filius 94
Euryalus 100
Eunomus Augur 102
Euphorbus Patroclum vulnerat 602. Menelaum cedere iubet 608. plantæ instar concidit 610. eius mortem Apollo Hectori nunciat. 612.
Euphorbi coma 610
Eurenthalion 146
Euryalus 836
Euribates 38
Eurymedon auriga Agamemnonis 142
Eurynome filia Oceani 672
Eurypylus Euzemonis filius 94. Hypsenorē occidit 164
Apisaonem occidit 400. sagitta percutitur ab Alexandro ibid. vulneratus occurrat Patroclo 414
Exercitationum genera, vide suo quaque loco, vt Aucupium, Cursus, Discus, Hastæ, Pila

I N D E X.

Piscatus, Pugillatus, Saltus, Fœdera inter leones & homines nulla possunt iniri 784
 Venatio, vide Ludi.
 Exilium 804 Fœdissimis Iupiter non auxiliatur 138

F

F Abula Iouis conficti 42
 de conspiratione Deorū
 contra Iouem ibi. Iouis & Thetidis 48. Herculis, Iunonis, Vulcani 52. Argi & Iouis 60. Mineræ 84. Tlepolemi & Licymunij 90. Philoctetis 94. Lycurgi & Bacchi 216. Bellerophonis 218. Iapeti & Saturni 294. Meleagri 326. Niobes 880
 Faces accensæ Ionibus terrori 400
 Fatum nemo effugit 236
 Fatipotesas, et si initium rerum in hominum potestate & voluntate esse vult, vide plurarch. 256
 Fatum Achillis geminū 320
 Fata homines effugere non posse 434
 Ferrea claua 246
 Fidei symbolum dextra 222
 Filij patris noxam luunt 376
 Filij Priamo cutrū parāt 362
 Fistula in epulis, Iliad. 7
 Fistula cum cithara 38
 Flexibiles bonorū animi 526
 Fluctus marini 62. 66. 76. 152. 510. 538
 Flumina 154
 Eluminum vis ibid.
 Flumina. quæ ex Ida monte profluunt 416
 Flumina omnia ex Oceano 746
 Fœderis faciendi ritus 108
 Fœdera firmantur dextera, vt Virg. 222

G

G Alea ex setis equinis criata 122
 Galea Merionis 350
 Galea

I N D E X.

Galea mustelina 354
 Galeæ tibij similes 602
 Galea ad vsum fortium 846
 Galeæ Principum triplici cono Iliad. 19
 Ganymedes Iouis pocillator 720
 Gargarum 268. 504. 526
 Genua 42. 48
 Gigantes contra Iouem 292
 Gladius Agamemnonis 58.
 370. Neptuni
 Glaucopis 182
 Glaucus 102. eius genus 216.
 eius & Diomedis in acie colloquiū ibid. vulneratur à Teucro 436. eius preces ad Apollinem 586. hortatur Troianos vt Sarpedonis corpus tueantur 588. Bathykleū interficit 592. Hectorem fugientem vt ingratū erga socios obiurgat 614
 Gloriæ parandæ duæ palæstræ, Bellum & Forum, seu Fortitudo & Prudentia 46. 66. 322
 Gorgythion 282
 Graculi 648
 Græcos pestilentia inuasit, & qua causa 20. lustrantur 38. ad concionem veniunt 60. reditum parant 62. sacrificant 78. cum Troianis primò congregiuntur 104. cum Troianis fœdus percutiunt 118. cū Troianis prælium committunt 154. nebulis similes 186. non fugiunt, sed recedunt 216. preces fundunt ad Iouem, ne Hector ipsos perimat 250. pro Aiace Iouem orant ibi.
 murum construūt 262. ne vni Hectori resistūt 278. inter pocula & epulas strenuā operam regi pollicentur ibi. è fuga in hostes iterum intrunt ibid. eorum desperata fuga 284. fugæ cupidi 298. eorum excubiæ 302. eorum res in acie nouacula constitutæ 346. sua virtute frangunt ordines 374. ad bellum se cōparant iussu regis 412. Vespis & Apibus similes 426. oēs Troianos occisos spolijs exuunt, Troiani verò nullos Græcorum 426. Hectori resistunt 450. Ioue dormiente vires recipiunt, impetūque Troianos adoriuntur 508. magnam edūt fragem 510. Hectore conspecto valde tristantur, & parant se ad fugam 532. eorū optimi quique cōeunt 534. pecudū instar timent 536. petra instar resistunt Hectori 552. Hectori cedunt suis nauibus 544. luporum instar irruūt in Troianos 578. eos Homerus laudat ob fortitudinem, quam tandē fuga claudit 618. densa caligine pugnant 226. certiorē faciunt Achillē de morte Patrocli 644. mulis similes 648. tandem cadauere Patrocli potiuntur 662. niuium instar è nauib. effunduntur 702. occisum Hectorē dispungūt 790. lignatum eunt 804. eorum eques strispugna 816
 Grata nox Græcis, ingrata Troianis 292
 Gratia Vulcani vxor 679

INDEX.

Iunone hospitio excipit ib.
Græci 104. cum Pygmaïs bel-
la gerunt ibid.
Guxei naues 96
Gygæa 102
Gyrone 94

H

Aliartus herboſa 82
Harpalion regis Pyleme-
næi filius à Merione perimi-
tur 478. inultus perit ibid.
Harpyæ 568. 702
Haſta Palladis 288. Achillis
566. illam nemo alius Græ-
corum præter ipſum vibrare
potuit 720. Heſtoris 292.
Haſta media accepta ſignum
ſilentij & quietis 242
Haſta exercitatio ſeu lud⁹ ib.
Haſtis innixos ſtare 686
Hebe Deorū pocillatrix 128
Iunonis equos curat 286
Hecamede Arſinoi filia Ne-
ſtori ob præſtantiam confi-
liorum donata 402
Hecarôbes paratæ apud Chry-
ſam ſacerdotē deſcriptio 44
Heſtor Troianos in præliū e-
ducit 98. fugientē Paridē in
crepat 106. eius animus ſecu-
ris inſtar indomitus ib. ob-
iurgatur à Sarpedone 184
pugnans excitat 186. Me-
neſthē & Anchialum inter-
ſcit 192. multos Græcos
trucidat 196. eius & Martis
magna ſtrages 198. fugiti-
uos Troianos ad bellū rur-
ſus incitat 216. eius cū He-
cuba matre colloquiū 224.
Paridi imprecatur 224. ma-
trem Minervæ peplum iu-
bet offerre & ſupplicare ibi.
ad prælium euocat Paridem

228. vxorem ſuam quæſit
230. excidium Troiæ præ-
dicit 234. ſuam filio virtu-
tem optat 236. lugetur ad-
huc viuens in ſua domo ib.
cum Paride in bellum reuet-
titur 240. ſuaſu Heleni ad
ſingulare certamen optimū
quemq; prouocat 242. bel-
li gnarus 252. ſuos hortatur
276. 384. 450. 542. 544.
619. equos ſuos alloquitur
276. ignem minitatur na-
uiſus ibid. inſultat Diome-
di fugienti ibid. Teucrum
lapide perit 284. Gorgone-
os oculos habet ibid. reſi-
ſtit Græcis, eoſq; perſequi-
tur ibid. eius rabies ib. ſuos
alloquitur 296. rabie perci-
tus 310. ei⁹ fortia facta 340.
Dolonem mittit exploratū
hoſtium caſtra 352. eius ar-
morum ſplendor 372. pu-
gnam redintegrat 380. ve-
natori ſimilis 386. turbini
ibid. Zephyro leoni 418.
552. apro. 418. opilionī 440.
lapidi qui à torrente fertur
450. fluuio ib. monti 482.
fluſtui marino 550. Marti
& igni ibidem. Aquila per-
niciſoſo 556. 786. Draconi
776 in hoſtes irruit 386. 552.
fugit Diomedem, & ab eo
proſternitur 388. cum Ne-
ſtore & Idomeneo pugnat
396. in conſertiſſimam a-
ciem ſe coniicit 398. eius
egregia laus 418. cum o-
mnes Græci timent ibid. eo-
viuente Troia incolumis e-
rat ibid. eum animoſitas per-
didit 418. eius generoſum

INDEX.

eor nunquam territum eſt
ibi. non curat augures 428.
optimum Polydamantis cō-
ſilium ſtulte repudiat ibid.
muri portā perſumpit 440.
eius furor & impetus incō-
parabilis in perfringēdis mu-
ris ibid. murum aſcendit
ibid. eum reiſcere à nauib.
non poſſunt Græci 480. mo-
nitoribus aſper 482. ſocios
deſyderat ibid. hoſtes ag-
greditur 486. eius aduen-
tu omnes timidi alacres fi-
unt ad pugnandum ibid.
quocunq; ingreditur, ibi.
victoria & deſenſio ſuorum
ibid. ſibi victoriā pollice-
tur 488. eius ad Aiacem re-
ſponſio ibid. concidit 512.
in Aiacem iaculatur ib. ſau-
cius ex acie eſſertur ibid. re-
ſectus denuò concidit ibid.
recreatur ibid. ſanguinem
euomit 518. mortem ſuis mi-
natur, niſi fortiter pugnent
536. fugientes Græcos uſq;
ad naues perſequitur ibid.
Græcos in tantam ſalutis de-
ſperationem cogit, vt ſuppli-
cēs dijs manus tendant. 538
Aiaceſ rursus aggreditur,
cum quo accerrime pugnat
540. Lycophronem occidit
542. Menalippum hortatur
548. eius atrox aſpectus &
furor pugnandi contra Græ-
cos apud naues 552. Peri-
phtheem interſcit ibid. pup-
pim apprehendit 556. ignem
inferri iubet nauibus ibid.
ignem nauibus iniicit 566.
Aiaceſ haſtam gladio præci-
dit, ipſūque in fugam co-

git ibid. auſugit à ſuis 580.
cum Patroclo congregitur
598. eum interſcit 604. eū
moribundū alloquitur ibi.
eius præſtantia deſcribitur
612. Glaucō obiurganti re-
ſpondet 616. Achillis arma
induit 618. cum Ænea A-
chillis equos pſequitur 634
Æneam alloquitur ib. Ce-
tanum interſcit 640. Pa-
trocli cadaueriterum perſe-
quitur 698. contradicit Po-
lydamanti ſuadeti Troianis
fugam 664. eius audax con-
ſiliū vim obrinet ſibi, & Tro-
ianis pernicioſum 666. ia-
ctat ſe cum Achille congreſ-
ſurum 728. Achilleum ag-
greditur 730. ſecum deli-
berat 776. eius ſera pœni-
tentia, quod nō paruērit cō-
ſilio Polydamantis ibid. nec
patris precibus, nec matris
lacrymis mouetur ibid. A-
chilleum alloquitur 784. A-
chilli inſultat ibid. ſe deſer-
tum eſſe queritur 786. con-
ſoditur 788. eo victo lætan-
tur Græci 790. ad currum
alligatus trahitur circa urbē
792. eius corpus à canibus
Achillis deſenditur, & vngi-
tur oleo roſaceo 808. eius
miſerentur omnes ſerē dij,
& præſertim Apollo 850.
Iouem colit 852. grauis
& acceptus Ioui ibid. eius
cadauer integrum & ſaluū
remanet 870. ei ſunus ſit
892. eius ſepulchrum ibid.
Hecuba Heſtorem rogat ne
vires ſuas in Achille expe-
diatur 774. deſlet Heſtorem

INDEX.

794. 890. profecturo marito dat consilium	864	tutibus commemorandis sed vitij detrahendis	590
Helena rapitur 118. eius ad Venerem responsio 124. Paridem obiurgat 126. eius cum Hectore colloquium 228. Hectorem luget 390		Hominum genera diuersa 184. Homine miserius nihil vsquā 632	
Helenus augurum praestantissimus 214. Hectorem monet, vt supplicare iubeat Troianorum foeminas Mineræ ibid. Deipyro caput diffidit 474. à Menelao vulneratur ibid.		Homines malis perferendis fato destinati 376	
Helleispontus 316		Homines folijs vernis similes 218	
Helos 86		Homines priscos corporibus fuisse maioribus Ilia 5. & 12	
Hercules Troiam expugnauit 194. eius descensus ad inferos 286. Iouis opeliberatus, & Argos missus 520		Honorum genera, vt assurrectio 30	
Heroës ipsi coquunt 308		Honor virtuti & bene meritibus 316	
Herois vocabulum etiam feruis & humilioribus attributum, vide in Schol.		Honoribus hominum mentes flecti 324	
Hesperus 788		Honore mouentur fortes ib.	
Hiatus terræ 822		Honores principum in epulis ibidem.	
Hippemolgi 442		Horæ Dæ cæli custodes & ianitricæ 200. 288	
Hippocoon magnum in castris excitauit tumultu 364		Horæ Iunonis equos curant 290	
Hippodamia filia Anchisæ nupta Alcatoo 466		Hostiæ albæ, nigrae 312	
Hippodamus 388		Humanitas optima 82	
Hippolochus 220		Hyda Sardes 728	
Hippomachus 426		Hyle 82. 728	
Hipponous 286		Hymenæus 676	
Hippothous 100. eum Ajax interficit 624. ob educationis præmia parentibus non reddita. ad breue tempus vixit ibid.		Hyperia 234	
Histiæa vitifera 84		Hypothebæ 82	
Homerus inuocat Deos deafesque vt sibi res omnes manescent 80. laudat non virtutibus 590		Hyppirodum 388	
		Hyphenor transuerberatur à Deiphobo 464	
		Hyppisyle 264	
		Hyrtacides suo damno non obtemperat consilio Polydamantis 422. Ioui irascitur 424	
		Hyrtion Gyrtiades vulneratur 516	
		Hyxides 676	
		Ial-	

INDEX.

à Peleo ibid. hortatur Patroclum pugnare indutus armis Achillis 412. mari similes 490. animo distrahitur ibi. ei Græcorum duces faucij occurrunt ibid. Iouē Precatur 538. Græcos orat vt hostibus resistent 544. eius filij Patrocli interitum ignorant 228. de se loquitur 832. Achilli pro dono gratiam habet ibi. filio Antilocho cursuro dat præcepta 816		Nympharum appellationes 676	
Niobe & eius fabula 880. in lapidem conuersa 882		Nysæum 216	
Nireus pulcherrimos Græcorum 92		O	
Nisa 82		Obsidiōis descriptio 678	
Niues 424		Occipitium comatū 84	
Niues hybernæ 432		Oceanus 500	
Nomina equorum Achillis 568		Oceanus pater fluuiorum & rerum principium 502	
Nomos pro lege apud Homerum non extat. vide in eunomia & ius 374. 602		Oceanus solus à concilio Deorum abest 703	
Notatio matutini teporis 58		Oculos mortuis claudabant parentes 364	
Notus ventus 104		Oechalia 86	
Nothi nomen non peræque turpe 210		Oeneus 326	
Nouacula solent herodēs sua corpora leuigare 346		Oenomaus 470	
Nouale 678		Olenus 38	
Noctis interuentu monomachia dirimitur 254		Olenia petra ibid. 410	
Noctis aduentantis notatio 292		Olympius 40	
Nox acuta, obscura, velox 358. intempesta 492		Olympus 180	
Nox 502		Olympicum certamen ab Hercule institutum 406	
Noxæ descriptio 288. 690		in Omnibus nemo peritus esse potest 336	
Noxtæ 676. 852		Onchestus 82	
Nutus Dei non esse inanes 48		Onchestus lucus ibid.	
		Ophelius & Agelaus ab Hectore occisi 386	
		Ophelestes 280	
		Opites & Antinous ab Hectore occisi ibid.	
		Opsonium potus 404	
		Opus 84. 666	
		Ope Deorum non omnes conseruari posse 526	
		Oraculum Deorum Troianis 162	
		Orchomenus pecorosus 38	
		Ordeum album 170	
		Ormenus 280	
		Orestides Nymphae 232	
		Orion 676	
		Orionis sydus febrem hominibus fert 772	
		Orifi-	

INDEX.

Orsilochus occisus 188. à Teu- cro 280	perniciēs 224. eius nauiga- tio cum Helena 226. è præ- lio furripitur ibid. cum Sole comparatur 240. Helenam non vult reddere 260. Dio- medem percutit 360. Ma- chaonem vulnerat 383. He- ctori de socijs amissis con- queritur 484. eius iudicium 850.	Pars qua dolemus paret rati- oni 446
Orus ab Hectore occisus 386	Parthenius 100	Parturientes mulieres 384
Os belli 338	Pascua 682	Pasithea 504
Ostentum Græcis faustū 352	Pastores 80. 689	Patriæ defensio laudabilis 430
Otryoneus occiditur ab Ido- meneo 462	Patriæ defensio laudabilis 430	Patroclus mittitur exploratū quis vulneratus sit 402. e- ius cum Nestore colloquiū 404. Eurypyli vulnus curat 414. ad Achillem reuertitur 540. puellæ similis 560. fon- ti ibid. accipitri 590. leoni 600. flet 560. increpat A- chillem ibid. armatur 566. Myrmidones hortatur 574. cum suis multis interficit ib. 596. naues ardentes extin- xit ibi. eo auxiliante magna fit Troianorum clades 576. strenuè pugnat 580. Thra- symedem percutit 584. A- iaces ad auxilium hortatur 590. Merionem increpat 592 eius præstantiam & cædes Homerus extollit 596. Ce- brionem aurigam percussit 600. insultat Cebrioni ibi. ter nouem interficit 602. Hectori mortem auguratur 606. interfectus ingens cir- ca se præliū concitauit 630. prælio
Otus & Ephialtes 180	Pasithea 504	Patriæ defensio laudabilis 430
Otus Cyllenius spoliatur à Po- lydamante 546	Pastores 80. 689	Patroclus mittitur exploratū quis vulneratus sit 402. e- ius cum Nestore colloquiū 404. Eurypyli vulnus curat 414. ad Achillem reuertitur 540. puellæ similis 560. fon- ti ibid. accipitri 590. leoni 600. flet 560. increpat A- chillem ibid. armatur 566. Myrmidones hortatur 574. cum suis multis interficit ib. 596. naues ardentes extin- xit ibi. eo auxiliante magna fit Troianorum clades 576. strenuè pugnat 580. Thra- symedem percutit 584. A- iaces ad auxilium hortatur 590. Merionem increpat 592 eius præstantiam & cædes Homerus extollit 596. Ce- brionem aurigam percussit 600. insultat Cebrioni ibi. ter nouem interficit 602. Hectori mortem auguratur 606. interfectus ingens cir- ca se præliū concitauit 630. prælio
Oues 152	Pasithea 504	Patriæ defensio laudabilis 430
P	Pastores 80. 689	Patroclus mittitur exploratū quis vulneratus sit 402. e- ius cum Nestore colloquiū 404. Eurypyli vulnus curat 414. ad Achillem reuertitur 540. puellæ similis 560. fon- ti ibid. accipitri 590. leoni 600. flet 560. increpat A- chillem ibid. armatur 566. Myrmidones hortatur 574. cum suis multis interficit ib. 596. naues ardentes extin- xit ibi. eo auxiliante magna fit Troianorum clades 576. strenuè pugnat 580. Thra- symedem percutit 584. A- iaces ad auxilium hortatur 590. Merionem increpat 592 eius præstantiam & cædes Homerus extollit 596. Ce- brionem aurigam percussit 600. insultat Cebrioni ibi. ter nouem interficit 602. Hectori mortem auguratur 606. interfectus ingens cir- ca se præliū concitauit 630. prælio
Abula equorū triticum hordeum hauena, apiū alix herbæ 276. 296	Pasithea 504	Patriæ defensio laudabilis 430
Pacis, seu ciuitatis pace florē- tis species 676	Pastores 80. 689	Patroclus mittitur exploratū quis vulneratus sit 402. e- ius cum Nestore colloquiū 404. Eurypyli vulnus curat 414. ad Achillem reuertitur 540. puellæ similis 560. fon- ti ibid. accipitri 590. leoni 600. flet 560. increpat A- chillem ibid. armatur 566. Myrmidones hortatur 574. cum suis multis interficit ib. 596. naues ardentes extin- xit ibi. eo auxiliante magna fit Troianorum clades 576. strenuè pugnat 580. Thra- symedem percutit 584. A- iaces ad auxilium hortatur 590. Merionem increpat 592 eius præstantiam & cædes Homerus extollit 596. Ce- brionem aurigam percussit 600. insultat Cebrioni ibi. ter nouem interficit 602. Hectori mortem auguratur 606. interfectus ingens cir- ca se præliū concitauit 630. prælio
Pæon Deorum medicus 208	Pasithea 504	Patriæ defensio laudabilis 430
Pallas Achillis iram sedat 32	Pastores 80. 689	Patroclus mittitur exploratū quis vulneratus sit 402. e- ius cum Nestore colloquiū 404. Eurypyli vulnus curat 414. ad Achillem reuertitur 540. puellæ similis 560. fon- ti ibid. accipitri 590. leoni 600. flet 560. increpat A- chillem ibid. armatur 566. Myrmidones hortatur 574. cum suis multis interficit ib. 596. naues ardentes extin- xit ibi. eo auxiliante magna fit Troianorum clades 576. strenuè pugnat 580. Thra- symedem percutit 584. A- iaces ad auxilium hortatur 590. Merionem increpat 592 eius præstantiam & cædes Homerus extollit 596. Ce- brionem aurigam percussit 600. insultat Cebrioni ibi. ter nouem interficit 602. Hectori mortem auguratur 606. interfectus ingens cir- ca se præliū concitauit 630. prælio
Pandarus perfidē in Menela- um iaculatur 134. Diome- dem vulnerat 164. iaculan- di peritus 168. sagittis suis indignatur 170. à Diomede interficitur 176	Pasithea 504	Patriæ defensio laudabilis 430
Panopæus 82	Pastores 80. 689	Patroclus mittitur exploratū quis vulneratus sit 402. e- ius cum Nestore colloquiū 404. Eurypyli vulnus curat 414. ad Achillem reuertitur 540. puellæ similis 560. fon- ti ibid. accipitri 590. leoni 600. flet 560. increpat A- chillem ibid. armatur 566. Myrmidones hortatur 574. cum suis multis interficit ib. 596. naues ardentes extin- xit ibi. eo auxiliante magna fit Troianorum clades 576. strenuè pugnat 580. Thra- symedem percutit 584. A- iaces ad auxilium hortatur 590. Merionem increpat 592 eius præstantiam & cædes Homerus extollit 596. Ce- brionem aurigam percussit 600. insultat Cebrioni ibi. ter nouem interficit 602. Hectori mortem auguratur 606. interfectus ingens cir- ca se præliū concitauit 630. prælio
Panthera 766	Pasithea 504	Patriæ defensio laudabilis 430
Panthoëdes 662	Pastores 80. 689	Patroclus mittitur exploratū quis vulneratus sit 402. e- ius cum Nestore colloquiū 404. Eurypyli vulnus curat 414. ad Achillem reuertitur 540. puellæ similis 560. fon- ti ibid. accipitri 590. leoni 600. flet 560. increpat A- chillem ibid. armatur 566. Myrmidones hortatur 574. cum suis multis interficit ib. 596. naues ardentes extin- xit ibi. eo auxiliante magna fit Troianorum clades 576. strenuè pugnat 580. Thra- symedem percutit 584. A- iaces ad auxilium hortatur 590. Merionem increpat 592 eius præstantiam & cædes Homerus extollit 596. Ce- brionem aurigam percussit 600. insultat Cebrioni ibi. ter nouem interficit 602. Hectori mortem auguratur 606. interfectus ingens cir- ca se præliū concitauit 630. prælio
Parentes senes à liberis alen- di p. beneficijs acceptis 468	Pasithea 504	Patriæ defensio laudabilis 430
Parentum in liberos impreca- tiones 322	Pastores 80. 689	Patroclus mittitur exploratū quis vulneratus sit 402. e- ius cum Nestore colloquiū 404. Eurypyli vulnus curat 414. ad Achillem reuertitur 540. puellæ similis 560. fon- ti ibid. accipitri 590. leoni 600. flet 560. increpat A- chillem ibid. armatur 566. Myrmidones hortatur 574. cum suis multis interficit ib. 596. naues ardentes extin- xit ibi. eo auxiliante magna fit Troianorum clades 576. strenuè pugnat 580. Thra- symedem percutit 584. A- iaces ad auxilium hortatur 590. Merionem increpat 592 eius præstantiam & cædes Homerus extollit 596. Ce- brionem aurigam percussit 600. insultat Cebrioni ibi. ter nouem interficit 602. Hectori mortem auguratur 606. interfectus ingens cir- ca se præliū concitauit 630. prælio
Parentis Pelei mandatum & præceptum filio Achilli à se discedenti 412	Pasithea 504	Patriæ defensio laudabilis 430
Parientium dolores & voces 390	Pastores 80. 689	Patroclus mittitur exploratū quis vulneratus sit 402. e- ius cum Nestore colloquiū 404. Eurypyli vulnus curat 414. ad Achillem reuertitur 540. puellæ similis 560. fon- ti ibid. accipitri 590. leoni 600. flet 560. increpat A- chillem ibid. armatur 566. Myrmidones hortatur 574. cum suis multis interficit ib. 596. naues ardentes extin- xit ibi. eo auxiliante magna fit Troianorum clades 576. strenuè pugnat 580. Thra- symedem percutit 584. A- iaces ad auxilium hortatur 590. Merionem increpat 592 eius præstantiam & cædes Homerus extollit 596. Ce- brionem aurigam percussit 600. insultat Cebrioni ibi. ter nouem interficit 602. Hectori mortem auguratur 606. interfectus ingens cir- ca se præliū concitauit 630. prælio
Parientium præfides Iunonis filix ibid.	Pasithea 504	Patriæ defensio laudabilis 430
Patis in prima acie sese offen- tat 104. refugit ib. monoma- chiam desert Menelao 108. eius cum Menelao certamē 222. armatur ibid. Troiæ	Pastores 80. 689	Patroclus mittitur exploratū quis vulneratus sit 402. e- ius cum Nestore colloquiū 404. Eurypyli vulnus curat 414. ad Achillem reuertitur 540. puellæ similis 560. fon- ti ibid. accipitri 590. leoni 600. flet 560. increpat A- chillem ibid. armatur 566. Myrmidones hortatur 574. cum suis multis interficit ib. 596. naues ardentes extin- xit ibi. eo auxiliante magna fit Troianorum clades 576. strenuè pugnat 580. Thra- symedem percutit 584. A- iaces ad auxilium hortatur 590. Merionem increpat 592 eius præstantiam & cædes Homerus extollit 596. Ce- brionem aurigam percussit 600. insultat Cebrioni ibi. ter nouem interficit 602. Hectori mortem auguratur 606. interfectus ingens cir- ca se præliū concitauit 630. prælio

INDEX.

prælio exportatur 646. eius cadauer lauatur 668. Achil- li in somnis apparet 802 iuxta Achillem vult sepeliri 804. eius corpus crematur 810. eius sepulchrum 812.	educator ibi. 324. eum pa- ter ditis deuouet ibid. à pa- tre in custodiā traditus, ex qua decimo die tandem e- uasit ibid. à matre impul- sus, rem cum patris pellice habuit ibid. exul à Peleo re- ceptus, beneficijs affectus, Dolopū rex constitutus 324 Achilli suadet, vt dona acci- piat 330. ei sternitur lectus in Achillistentorio ibi.	Phrontides 610
Pedafus à Diomede occisus 210	Pedafus equus Achillis perit 584. Pedafus oppidum 306	Phthia glebosa 322
Pedica 444	Pedica 444	Phylas 568
Pelei ad Achillem præcepta 310. 418	Pelias hasta 704	Pieria 500
Pelias hasta 704	Pelium 94	Pilius 406
Pelices, vide Concubinæ	Pellis bouis 228	Pirithous 34. 506
Pellis bouis 228	Pellitæ vestes veterum herou 338	Pisander Antimachi filius oc- ciditur 378. 579
Pellitæ vestes veterum herou 338	Peloponnesi nomina 22	Pisander à Menelao occidi- tur 474
Peloponnesi nomina 22	Peneleus Troianis de Ilioneo 516. Ilionem perimit ibid. primus fugit 640	Pisces 836
Percote 100. 548	Periphetes interficitur 552	Platium mons 232
Periphetes interficitur 552	Permutatio 264	Pleiades 676
Permutatio 264	Perseus 506	Pluto 20. 528
Perseus 506	Perturbationes bonæ Nemesis & misericordia, utpote loui tributæ, Plut. 780	Pluto telo percussus 180
Perturbationes bonæ Nemesis & misericordia, utpote loui tributæ, Plut. 780	Pharmaca 410	Pluto hominib. odiosiss. 306
Pharmaca 410	Phænops 638	Poculus sanguinea 372
Phænops 638	Phastus interficitur 162	Poculo honorare 142
Phastus interficitur 162	Phereclus, nauium Paridis fa- bricator 162	Poculus Nestoris 404. (522
Phereclus, nauium Paridis fa- bricator 162	Pherenes 94	Poculum Achillis 572
Pherenes 94	Phidippi & Antiphi naues 92	Podalirius & Machaon me- dici fratres 94
Phidippi & Antiphi naues 92	Philoctetis naues, eiusq; cru- ciatus 94	Podarge Harpya 568
Philoctetis naues, eiusq; cru- ciatus 94	Phocenses 82	Podes Troianus 640
Phocenses 82	Phœbus 22	Pœna eorum qui bellum dijs inferunt 182
Phœbus 22	Phœnix Achillem alloquitur 320. ab Achille disiungi non vult 322. Achillis tutor & Pœnæ de liberis grauiores pro-	Pœna desertorum aut fugien- tium 316

INDEX

propter scelera parentū 376	Prædæ partitio 404. 406. & vl-
Poronides spoliatur à Dio-	timæ 407
mede 390	Prælium 142
Polites 472	Prælium renouatur 334
Polydamas de fossa transeun-	Prælium nocte diremptū 662
da consilium dat 420. He-	Præstabilis esse fugere, quā
ctorem obiurgat 482. Pro-	capi 492
thoënorum occidit 512. eius	Præstabilis est mori, quā
prudentia 662. reditum in	malis diu affligi 546
urbem suadet Troianis, sed	Præstantiores non decipien-
non obtemperant 664	di sunt 832
Polydora 568	Precum utilitas 864
Polydorus vates genus mortis	Preces fortium virorum 482
prædicat Euctenori 478	Priamus de quorundam Græ-
Polypætes 94. 422. fortiter	corum nominibus Helenā
pugnat 424. disco vincit	interrogat 112. accersitur ad
844. Polyphemus 34	exercitū vtrūq; fœderis pa-
Pollux 116	ciscendi gratia 116. pugnan-
Populus arbor 154	tem filiū aspicere nō potest
Portentū Draconis qui passe-	120. eius verba ad concionē
res in Aulide deuorauit 72	258. portas aperire iubet fu-
Portenta Iouis infausta Græ-	gientibus militibus 764. A-
cis 264	chillē cōspicatur 772. Hec-
Portentum sanguinis 372	tem orat ne congregiatur
Portentum Aquilæ, deiicientis	cum Achille 774. eius ca-
hinnulū ad arā Iouis 280	lamitas ibid. crines sibi e-
Præstium 100	uellit 774. cum Hecuba mi-
Pramnium vinum 404	serabilem Hæctoris casum
Præceptorem quomodo ho-	conspicit 792. mandata Io-
noret Achilles 330	uis refert vxori, & illa dis-
Præceptores seu duces princi-	suader 858. non patitur se
pum & regum, vt Phœnix	ab vxore detineri 860. dona
Achillis 92	affert Achilli ib. filios suos
Præceptoribus discipuli filio-	increpat 862. Iouem inuo-
rum loco 320. & seq.	cat 866. eius & Mercurij
Præceptoris officia 322	confabulatio ibi. supplicat
Præceptorem discipulus vo-	Achillem 874. ei filij quin-
cat patrem 330	quaginta ibid. accedit A-
Præcones ab Achille auferunt	chillem ibid. sedere recu-
Briseidem 38	sat 876. dormire cupit 882.
Præconum sceptrum 690	in urbem corpore Hæctoris
Præda 406	impetrato redit 886
Prædæ intentos non debere ef-	Principe in viro virtutum iu-
se statim suis hostib. 214	stitiæ & fortitudinis, copula
	pulcher-

INDEX

I	Immolandi mos 44
I Almenus filius Martis 82	Imperij æternitas Aeneæ pro-
Iapetus 292	missa 724
Iardanus 246	Impij à filiis non vocantur
Iason 264	Patres 182
Icarus Dædalus 62	Impunitas nulla fœdistragis
Ida mons aquosus, & produ-	144
ctor ferarum multarum 504	Incenduntur naues Græcorū
Idæus Paridis sententiam ad	566
Græcos refert 260	Induciz 884
Idas fortissimus 328	Inferni Baratri descriptio 266
Idomeneus Phœstum interfici-	Inflati si rogentur inflatiores
cit 162. Cretensiu dux 454.	sunt 334
fulguri similis 456. Apro	Instigatores belli 152
467. cū Merione Marti simi-	Inuocatio Musarum 382. 516.
lis in bellū p̄ficiscitur 458.	566
ignauos milites describit	Iphidamas occiditur 382. cen-
ibi. Othryonē interficit 462.	tum bobus sponfam emit,
Asium 464. Alcathou 466.	mille promisit ibid.
Deiphobum prouocat ibid.	Iphis Patrocli concubina 334
eius genus ibid. Aeneā me-	Iphitides Archeprolemus He-
tuit, & vocat cōmillitones	ctoris auriga 254
vt se iuuent contra Aene-	Ira diuina tarditatem grauira
am 468. cum Aenea con-	te compensat 138
fligit 470. interficit Oeno-	Ira Dei grauis 168
maum ibid. Hæctorem per-	Ira etiam sapientes occupat,
cutit 640. arbiter certanti-	& transuersos rapit 328
um 824 garrulitatis accusa-	Iram pellendam ex omni cō-
tur 826	filio 560
Ignauī, hinnulis similes 142	Ira etiam prudentes sœuire co-
Ignauī à pugna recedunt 392	git 656
Ignauī milites deprehendun-	Ira melle dulcior ibid.
tur ex insidijs faciendis 458	Itatorum sermo 314
Ignis 78. 379. 510	Iris 636
Ilioneus 516	Irides à Ioue 370
Ilithyæ seu Lucinæ parturien-	Iris Troianos armari iubet
tibus dolorem faciētes 384	98. Helenæ nunciat futurā
Ilij opes 320	monomachiam Paridis &
Ilium in Iouis manu ibid.	Menelai 110. ad Hæctorem
Imbecillitas humana 762	mittitur 380. Græcos ad bel-
Imbecilles leuiter vulnerant	lum hortatur 270. Niuī &
490	grandini similis 528. Ne-
Imbrius fraxino similis 452	ptuno minantia verba à Io.
Imbrius valde honoratus ibi.	ue dicit ibid. Græcos exci.

I N D E X.

rat 638. Achillem iubet succurrere cadaueri Patrocli 638. clā mittitur à Iunone, ad Achillē ibid. ventos adit vt inspirent in rogū Patrocli 810. ad Priamum mittitur à Ioue, & eum alloquitur 856
 Ithacenses 88
 Iudicio iniustorum irritatur Deus 580
 Iuno cum Ioue altercatur 50.
 130. Mineruam subornat ad Græcorum discesum prohibendum 64. infensissima Troianis 132. ei vrbes tres charissimæ ibid. consilium dat foderis violandi ibi. in maxilla vulnerata 180. cum Minerua ad prælum se parat 198. 286. cum Minerua à Ioue petit pugnandi copiam 200. Græcos cohortatur, e-
 isq; fugam improperat 202. Hectori indignatur 276. cū Neptuno colloquitur, & miseratur Græcos fugiētes ibi. Mineruæ de Græcorum clade conqueritur 286. semper molesta Ioni 288. de Ioue fallendo consultat 498. simulat reconciliationem inter Oceanum & Thetidem ibid. à Venere petit cingulum, Iouis decipiēdi gratia ibid. somnum adit Lemni, & eum alloquitur 502. somno promittit auream sellam si Iouem sopiat ibid. pollicetur somno Pasithea in vxore 504. promissis suis tandem expugnat somnum ibid. Iouem accedit ib. causam sui aduentus falsam Iopi exponit ibid. palam cum

Ioue congredi recusat 506. iurat 528. eius vincula ibid. Herculi noxia ibid. differtur suo suasu Neptunū Græcis contra Troianos opitulari ibid. de Ioue conqueritur 524. deos adit ibi. Marti interitū nunciat Ascalaphi 524. Iridi & Apollini Iouis mādāta refert 526. cum Ioue de Sarpedone contendit 582. Ioui respondet 668. Neptunum & Mineruam de Ænea alloquitur 714. Vulcanum mittit in Xanthum 754. cum Diana concertat 762. Apollini aduersa 85.
 Iupiter à Dijs ligat⁹ resoluitur à Thetide 42. cōuiuat⁹ abijt ad Æthiopas 44. Iunonem vxorem timer 48. tam potens, vt nemo ei resistere possit 52. somnium mittit Agamemnoni, eiq; falso Troiam expugnandam promittit 56. dijs & hominibus imperans 90. belli gubernator 134 mendacia non probat 142. Marti inimicissimus 208. Martē obiurgat ib. Deos cōuocat 266. 708. Mineruæ mitis 268. mandat dijs vt à bello abstineant ib. Deorum robustissimus ibid. in Idam descendit ibi. ex Ida tonat & fulgurat 270. Troianos & Græcos ex Ida aspicit ibid. lanceas habet aureas ibi. Diomedem pugnantē fulmine territat 254. coerceri non potest ibid. Agamemnonis preces exaudiat 280. in Mineruam ini-
 quus 286. Mineruam Her-
 culi

I N D E X.

pulcherrima Iliad. 16 Regem præter ceteros debet
 Principium rerum aqua seu se curam salutis animi gere-
 Oceanus 244 re 58
 Principum virorum honores Regum odia & ira 24
 in conuiuijs 432 Reges ceteris virtute antecel-
 Procellæ 460 lere 66
 Prodigium Aquilæ 426 Regis officium 114
 Proetus rex 218 Rex bonus & fortis miles 112
 Protefilaus primus Troadem Regem non decet cum infe-
 attingit 92 riore reconciliari, quem in-
 Prothoenor 512 iuria affecit 694
 Prothous 96 Regia forma 112
 Prudentiæ laus 348 Regnum Deo charum 66
 Puer ludens in arena 538 Rei militaris laus 482
 Pugna circa Alcathei cadauer Reip. partes dux, in Clypeo
 470. ad naues 556. ad Sarpe- expressa 676
 donis cadauer 590 pertina- Reipubl. tria genera, regnum
 cissima circa Patrocli cada- Aristocratia & Democratia
 uer 630 vide suo quæque loco
 Pugnandum cum sola Venere Rhadamanthus 506
 166. non autem cum ijs qui Rhesus rex 360
 diuinitus honorantur 612 Rhesus & Antipho occidun-
 Puluis in luctu super caput tur 374
 fundebatur 650 Rhodij 90
 Purpurea heroum stragula Ritus Deorum 52
 884 Ritus sacrificandi 44
 Pygmæorum pugna cū Gru- Rogus Patrocli construitur
 bus 104 208
 Pylemenes 100 Romanum imperium 724
 Pylij ibid. 410 Rusticorum operæ in arando
 Pylon atque Ormenus occi- & metendo 678. 680
 duntur 426 S
 Pyrachmes 100. occumbit 574 S Æua Iouis fulmina 512
 Python saxosa 82 Sagitta 134
 Q Verus 424 Sal sacrum 308
 R Salaminenses 84
 Saltatio 476. 680. 682
 R Atione vincitur ira 110 Saltatores infames 862
 Reges inferioribus gra- Salus belli in viribus consistit
 uiter irasci solent 24. cum 558
 illis non concertandum 36 Samothracia 444
 Regibus à Ioue dignitas, ho- Sangarus 114
 nor & splendor habetur 36 Sanguis exfugitur ex vulnere
 66. 620 140

INDEX.

Sanguis deorum	178	citur	700
Sanguinea pluvia	372.	Senatus quæ deliberant, refe-	
Sarpedon 102. Hec̃torē hor-		runtur postea ad populū	58
tatur ad bellum 184. cum		Senioribus ob̃tēperandū	34
Tlepolemo pugnat 194.		Seniores Troiani Helenē pul-	
Hec̃toris opem implorat		chritudinem admirātur 12	
196. leoni similis 432. Glau-		Senibus primæ sententiæ iux-	
cum ad pugnam hortatur		dandum	146. 494
ibid. muri pinnam deiicit		Sepulchri honores & ritus	
438. cum Patroclo congre-			800 808
tur 582. occiditur 584. con-		Sepulchrorum pilæ	390
cidit arboris instat 586. mo-		Sepultura	584
ribundus Glaucū alloqui-		Sepulturam mortuis non ef-	
tur	ibid.	fe denegandam	262
Satietas omnium rerum	476	Serpens nouem passer̃culos	
Satniois flumen	740	deuorat	72
Satnius ab Aiace Oileo vul-		Sicyoniorū rex Adrastus	86
nus accipit	512	Signa futuri ventri	206
Saxorum iactu pugnabant		Silentij commendatio	70
384. 398. &c.		Simois & Scamander commis-	
Scandæa	352	centur	202
Scææ portæ	112. 316	Simoisius ab Aiace interfici-	
Scamander	80	tur	154
Scamandrius venator	162	Simultates & iras non decet	
Sceptrum Agamemn. 60. præ-		esse perpetuas	562
conum 690. regū & princ.		Sipylus	382
36. 114. 680		Silyphi fabula	218
Sceptris in altum sublati, lo-		Sitis & fames hominis vires	
quebantur. & iurabant 254.		eneruant	692
354. & sequent.		Socus Vlyssēm vulnerat	392.
Schedi* Epistri filius 546. 624		interficitur	ibid.
Schœnus	82	Solis occasus in Oceano	292.
Scolus	ibid.	Solicitudo nimia cauēda	856
Scriptura in tabella plicata		Somni parsimonia in rege &	
in epistola	218	duce exercitus	356
Scutorum loca	602	Somnus rex hominum atq;	
Scutum Agamemnonis	372	deorum 502. Iunoni respon-	
Scutum Sarpedonis	432	det ib. veretur Iouem sopi-	
Scyros insula	334. 702	re ibid. à Ioue de cœlo præ-	
Securis	846	cipitatus ad Noctē perue-	
Secedebant non accumbebant		nitibi. cuius Iunone ad Idæ-	
prisci in conuiuijs	402	contendit 504. abietem a-	
Semele	506	scendit ibid. Neptunum in-	
Semper ex malo malum nas-		citat 508. mortis frater	596
		Somnium	

INDEX.

omnium à Ioue	24	nerat Glaucum 436. Am-	
ortes in galeam non in ve-		phimachum petit 452. Im-	
nam conijci solita	120	brium interfecit ibi. iaculan-	
Sorte sua quemque conten-		di peritissimus 466. Clitum	
tum esse debere	524	ferit 542. eius arcus diuini-	
perchius fluuius	568	tus rumpitur 543. cū Merio-	
Splendor Achillis	660	ne sagittis cerrat	846
Stella autumnalis	160	Thalamus Priami	858
Stellas vocat clauos Ath. li. 11.		Thamyra fabula	84
Stentoris vocalitas	202	Theano sacerdos 164. Miner-	
Sthenelus	172	uz supplicat	226
Stichius	336	Thebæ 352. expugnata à Sthe-	
Strenui milites qui	458	nelo	150
Stulti serō sapiunt	608	Themis Iunoni propinat	522
Sturni & graculi	648	Thersitæ genus & fabula	68.
Superbos quo magis oras, eo		obiurgat Agamemn. ibid.	
superiores efficit	334	Theseus	34
Supplicum ritus, tangere mē-		Thetis filium alloquitur	42
tum	48	impetrat vindictam à Ioue	
Sus Calydonius	326. 424	Thes. Achillem filium quarit	
T		652. Iugēs alloquitur Nerei-	
Alaria Mercurij	866	des ib. arma promittit Achil-	
Talentum	304	li 656. Vulcanum adit de ar-	
Talhythius	38	mis conficiendis 670. à Vul-	
Tapeta villosa	572	cano petit filio arma 674. A-	
Tatne	162	chilli arma affert 684. ne-	
Tartarus siue Infernus	266	stet instillat vulneribus Pa-	
Taumatia ciuitas Thessaliæ		trocli 686. eam Deæ excipi-	
94		unt 854 filium adhuc viuē-	
Taurus	80. 586. 730	tem Iuger atra veste ibid.	
Telorum genera: saxum 384.		mœrentem offendit	856
398. funda 474. hasta, gla-		Theutranis hospitalis	210
dus, iaculum, securis ibid.		Thisbe	82
Tenedus Insula	444	Thoas Atolorum rex	454
Tentorium Achillis	872	Græcos alloquitur	534
Terra centrum mundi	266	Thoon	392. 472
Terra in gratiam Iouis & Iu-		Thorax Agamemn. 370. Dio-	
nonis herbas producit	508	medis 276. Phylidis	546
Terror Martis filius	458	Thracia	302
Testacea vini dōlia	322	Thracæ	158
Teucer Telamonis filius no-		Thrasymedes	98. 490
thus 282. sub Aiakis clypeo		Thryoëssa ciuitas	408
latens multos interfecit ibi.		Thymbra	360
ab Hec̃tore aberrat ibi. vul-		Thymbræus	388

INDEX.

Thyphoeus	96	Turbo	580
Tibijis similes galeæ	602	Turpe est abesse diu, & ina-	
Timoris index color	458	nem redire	79
Tiria mons	100	Tychius faber	250
Titanes	504	Tydeus parvus quidem cor-	
Titaresius fluvius	96	pore, sed bellator 202. eius	
Tithonus Auroræ maritus		fabula & sepultura	494
	370	V	
Tlepolemus 90. eius cum Sar-		Allum militare	258.
pedone pugna	194.	284.	
Tmolus mons	102	Varia hominum verba	712
Tonitrua cum fulmine	640	Vates, vide Divini	
Tributa regum	306	Vaticinatur Iupiter Iunoni	
Tripudiorum ratio	632	292	
Tritico vescuntur equi	276	Vaticinium de imperio Ro-	
Trochus	510	mano	724
Troia anno decimo euerfa		Venatio 162. 356. 424. 550	
416		Venefica Agamede	410
Troiani & eorum focij	34	Ventre ieiuno mortui non lu-	
sedifragi 144. agni similes		gendi	692
152. lupis 356. fluuio 622.		Venti	486. 600
apto 646. Græcos fortiter		Venti Zephyrus & Boreas	
pellunt 240. 284. prelium re-		298	
disintegrant 270. corû ignes		Ventus vnde 124. 126. Paridem	
296. ante portam excubias a-		ex prælio subducit 124. He-	
gunt ib. ad bellum se parant		lenæ irascitur 126. Helenam	
372. eorum ingens fuga &		ad Paridem vocat ibid. lau-	
cædes 378. murum demoli-		cium Aeneam subducit è	
ri conantur 420. 430. pugnae		prælio 176. vulneratur à	
insatiabiles 476. Hectorem		Diomede 178. à Marte e-	
tuentur 512. magno clamo-		quos petit ibi. apud matrem	
re murum ascendunt 538.		Dionem conqueritur de Di-	
Hectoris malum consilium		omede 180. eius officium ef-	
stulte approbant 666. viso A-		se nuptias administrare, nō	
chille perterriti sunt 710. in-		bella 182. amore omnia do-	
eidunt in profluentem 736.		mat 498. eius cingulū 500.	
fese in urbem recipiunt 770		Martem percussum suscipit	
Troianorum regum stirps &		758	
nomina	720. & sequi-	Verba hybernis niuibus simi-	
Troij equi	172	lia	116
Trois	720	Verbum quale dixeris tale au-	
Tros Alastoris filius se dedit		dies	722
Achilli	732	Verecundia plures seruari,	
Tuba	662	quam occidi	548
		Veritas	

INDEX.

Veritas	314	conseruari	692
de Versibus, in Præfatione.		Virga Mercurij	868
Versus continens omnes ora-		Virtus eximia, diuina, vt Ari-	
tionis partes	30	stot. 7. Eht. initio. hinc hero	
Vespæ	574	as dininos vocat	64. 588
Vesperæ notatio	602	Virtutum duarum iustitiæ &	
Vestes pellitæ	338	fortitudinis concursus in	
Veste lintea & candida con-		principe viro pulcherrimus	
tecti mortui	668	588	
Vestis in rogū iniici solita	798	Virtus sua conscientia conten-	
Veterum superstitio in sacri-		ta, non curat vulgi conuitia	
ficando	310	aut calumnias	
Veteres irati, donis placaban-		Vitæ tria genera, ciuilis, mili-	
tur & exorabantur	324	tatis, rustica in Clypeo.	676
Victoriam esse persequendā		Vitæ genus Homericum Io-	
214		nicum est potius quàm Spar-	
Victoria à Deo	244. 596	tanum, Plat. 3. de Legib.	
790		Viuus vidensque	26. 674.
Victoriæ vicissitudo	228	Vltorem quilibet sibi expetit	
Victoria homines faciliè mu-		514	
tat	ibid.	Vlysses Chryseidem patri re-	
Victoribus Achilles præmia		stituit 46. iussu Mineræ à	
dat	828	discessu Græcos prohibet	
Vigiles Græcorum canibus si-		64. 70. coëreer Therstem	
miles	346	68. eius descriptio 114. re-	
Vindemia	680	mouet à se ignauia suspici-	
Vinea	ibid.	onem 148. eius fortitudo	
Vinum ex Lemno adquectum		156. interimit multos 196.	
264		eius fuga 273. causam suæ	
Vina equis bibenda dari so-		legationis exponit 310. le-	
lira	276	gatus eadem mittentis ver-	
Vino modico vires instauran-		ba retinet 312. Agame-	
tur 224. item audacia & ro-		mnoni recenset Achillis re-	
bur gignitur	692	sponfionem 334. audax 350.	
Vinum in testis	322	Minerum inuocat 352. 840.	
Vinum prammium	404	laudatur 350. à Diomede	
Violatio iurifurandi non in-		nec laudari nec vituperari	
ulta permatet	138	vult ibi. cum Diomede ho-	
Vitum. bonum amare suam		stes persequitur, cūnibus si-	
coniugem debere	316	miles 356. vrbium euerfor	
Viri fortis, & viri timidi de-		dicatur ibi. gratias agit Mi-	
scriptio	458	neræ pro rebus benè ge-	
Viri boni faciliè placantur	448	stis 362. cum Diomede dor-	
Vires hominis pane & potu		mientes Thraces interficit	
		000 iij	

I N D E X.

362. redit ad Græcorum na-
 ues magna spolia habens
 366. Diomedem hortatur
 ad bellum 386. ab hostibus
 circumuenitur 392. solus
 sustinet totum Troianorum
 exercitum ibid. alloquitur
 suum magnum animum
 ibid. vulneratur à Soco ibi.
 Socom fugientem interficit
 394. cum Ajax & Menelaus
 ex hostibus eripiunt ibi. A-
 gamemnonem grauitè ob-
 surgat 492. Agamemnonis
 consilium de fuga, pernitio
 sum esse docet 494. cum
 Diomede claudicans ad cõ-
 cionem proficiscitur 686.
 suadet ante prælium cibum
 esse capiendum 692. 696.
 Achillem hortatur ad man-
 suetudinem 694. inferior
 Achille viribus, sed præstan-
 tior consilijs, & natu maior
 696. dolosus 838. currit ibi.
 Vnus deorum princeps, &
 summus dominus, Deorum
 & hominum 170
 Vnus vir, nullus vir 348
 Volucres 80
 Vrbium duarum, vnus pace
 florentis, alterius bello fla-
 grantis & obsessæ, species
 676
 Vrsâ maior, & minor ibid.
 Vulcanus de cœlo præcipita-
 tus à Ioue, viuum eum ser-
 uat Thetis 52. 670. Theti-
 dis in se beneficia comme-

morat, & promittit illi A-
 chillis arma 670. 674. egre-
 ditur ad Thetidem cuius ad-
 gentus causam sciscitatur
 677. Achilli galeam, ocreas
 & thoracem fabricat 642.
 Xanthum vrit 756
 Vuln^o in pectore gloriosum,
 in tergo turpe 458. 786
 Vultures 542
 Vxor cuique viro bono chara
 & cura esse debet 316
 Vxores non debere marito-
 rum iniussu quoquam pro-
 ficisci vel quicquam agere
 506

X

X Anthus fluuius indignus
 tur Achilli 744. Apol-
 linem alloquitur 748. A-
 chillem affatur ibidem. a-
 quaduætori similis Achillẽ
 persequitur, & eum suis vor-
 tibus implicat 750. cada-
 uera interfectorum in terrâ
 eijcit ibid. Simoënta fluui-
 um vocat in auxiliũ aduer-
 sus Achillem 752. iterum
 corripit Achillem ibi. eum
 Vulcanus vrit 754. Iunoni
 & Vulcano supplicat 756
 Xanthus equus filius Podar-
 ges 706. Achillem alloqui-
 tur, & ei mortem vaticina-
 tur ibidem.

Z

Z Elea ciuitas 134
 Zephyrus ventus 62

F I N I S.

HOMERI
ILLIAS

HOMERI
ILIAS